This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

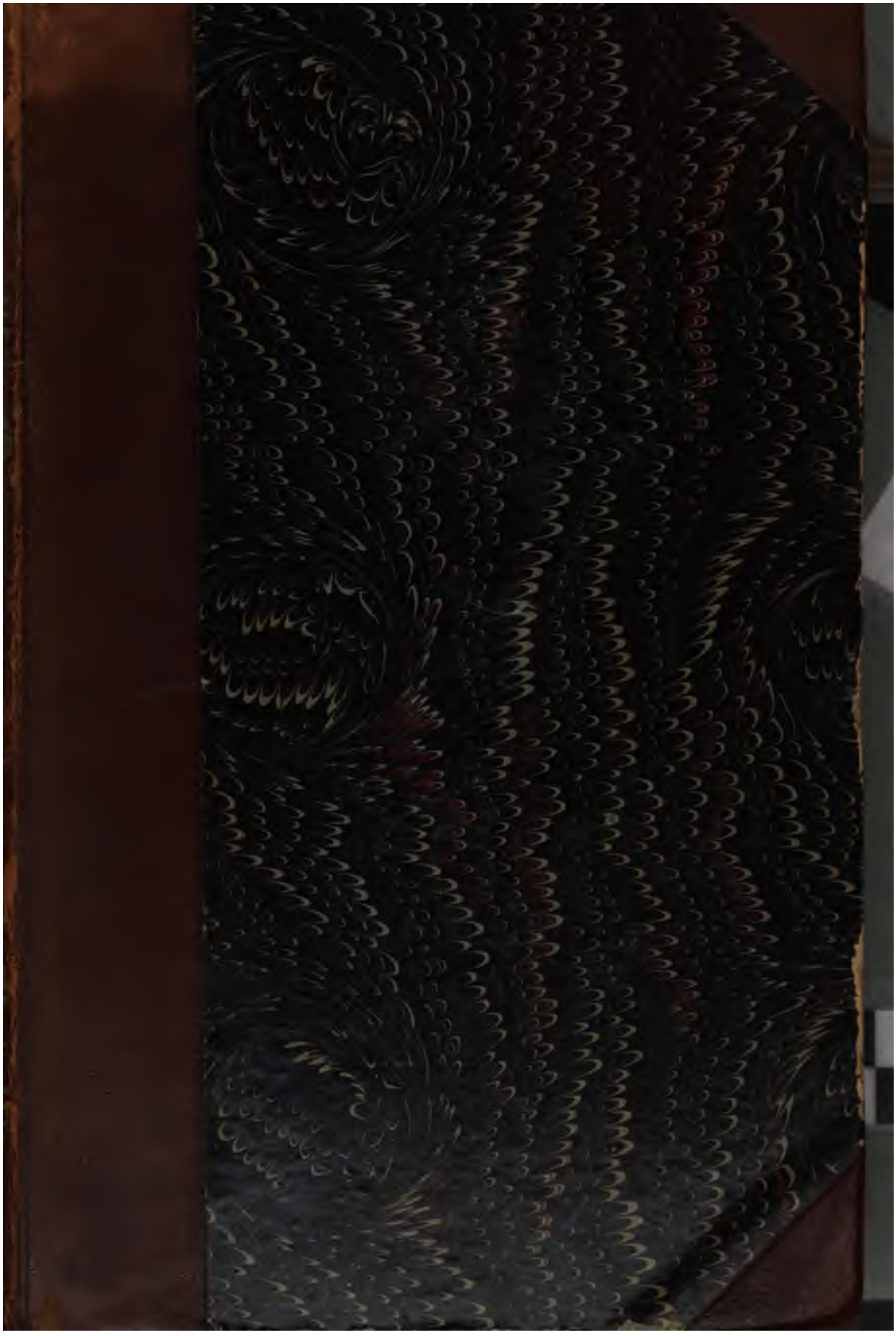

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY
ORGANIZED 1891
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES

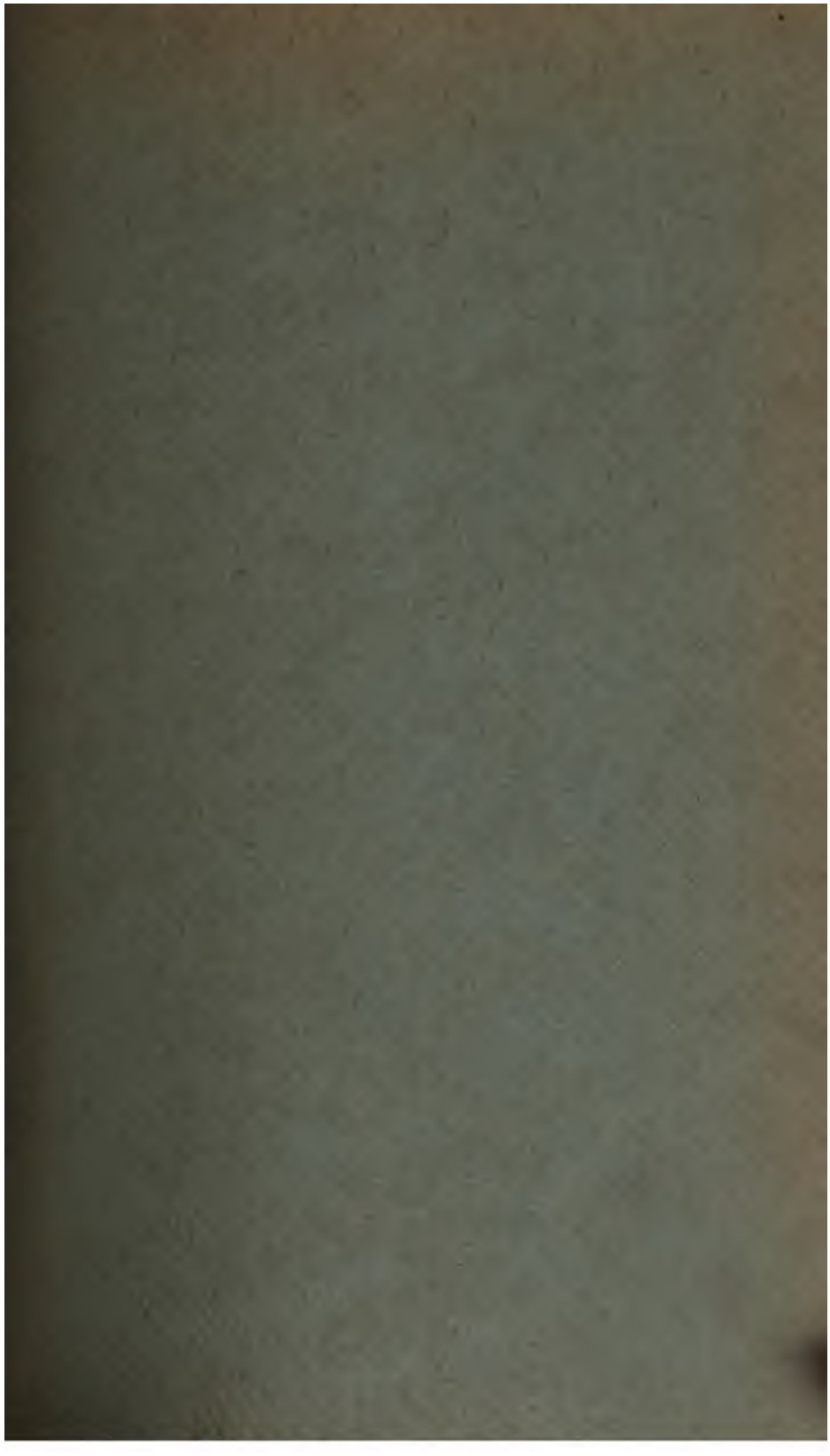

NOVOČESKÁ

BIBLIOTHÉKA

VYDAVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

ČÁST PRVÁ.

V PRAZE.
V KOMMISSI U FRANTIŠKA ŠIVNÁCE
1882.

DĚJINY
KONFISKACÍ V ČECHÁCH
PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,
vysloužilý ředitel c/s král. akademického gymnasia Pražského.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

ČÁST DRUHÁ.

V PRAZE.
V KOMMISSI U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.
1883.

Veškerá práva vyhrazuje sobě spisovatel.

STANFORD UNIVERSITY
LIBRARIES
STACKS
MAR 29 1967

AC60
N59
V.25:2

Knihtiskárna J. Otto v Praze.

Krištof Tamcha (Tamchýna) sv. pán z Doubravice a na Střezeticích pro účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 18. srpna 1623 dne 10. září t. r. *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 vykonal přísahu a povinnost králi Ferdinandovi II. — V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Střezetice* (okr. Nechanic, kr. Kralohradec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který za 6320 kop míš. odhadnutý dne 19. prosince 1628 postoupen a dne 5. ledna 1629 prodán byl za 8100 kop míš. *Václavovi mladšímu Vratislavovi z Mitrovic*, jemuž zbytek summy trhové 1600 kop míš. z jeho pohledanosti za komorou v 10.500 kop m. poražen byl. Dvě třetiny summy trhové Tamchýnovi z milosti ponechané témuž dány býti měly z komory české. (C. 215, T. 23. — D. Z. 296, A. 29 a B. 1 & 143, F. 27.)

Jan Krištof Tanner, měšťan Chebský, maje odejíti pro náboženství ze země, podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 složiti pokutu 2000 zl. za perdon mu udělený. Potom navrátiv se při vpádu saském do Čech léta 1631 zúčastnil se nové zpoury v kraji Chebském, pro kteréž provinění při kommissi konfisk. Fridlandské, v kraji Chebském a Loketském nařízené, dne 18. března 1633 odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě statek *Reichersdorf* a *Ava* (dom. Cheb.), odhadnutý za 16.000 zl., kterýž postoupen byl *Melchiorovi z Hatzfeldu*; pak *dva domy* v městě Chebu, pole a jistiny. Veškeré jeho jmění vynášelo po srážce dluhů 33.599 zl. a mělo připadnouti knížeti Fridlandskému, po jehož zavraždění však od král. komory opět bylo ujato. (C. 215, E. 2 & T. 4.)

Jindřich z Tovar, jinak Taur, v Příšovicích na Boleslavsku se zdržující, nepostavil se vedle obeslání z dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan Krištof Tausinger z N. obeslán byl dne 5. února 1629 v Plzeňsku před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jiří Matyáš z Těchenic (Těchnic), při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen

k manství, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. Léta 1628 odešel pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, zmocnil se s dragony svými města Mělníka, kdež velikou škodu činil, a vydávaje se za nejvyššího lieutenanta krále Švédského několikrát do měst Pražských přijížděl. Pročež při *kommissi konfisk. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & $^1/_7$.)

Jan Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) účastnil se zpoury, ale přistoupiv k náboženství katolickému, osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený dne 9. června 1628 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Krištof Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) sloužil u nepřítele při vpádu saském léta 1631, a při *kommissi konfisk. Fridlandské* v kraji Loketském nařízeně léta 1633 odsouzen všeho jmění, propadl 1200 zl., které měl za poručníkem svým Mulzem. (C. 215, E. 1.)

Jan Sigmund Tejnský z Tejnce (Týnský z Týnce) obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního ujel již předtím ze země, zanechav dvůr svobodný i dědiny ve vsi *Kříči* (kr. Plzeň.). (C. 215, C. $^1/_4$.)

Adam Jindřich Tejřovský svob. pán z Ensidle (Týřovský z Einsiedle), při *kommissi konfisk. Fridlandské* od král. prokuratora dne 15. listopadu 1632 obviněn, že při vpádu saském l. 1631 nepřítele podporoval, zvláště pak městu Plzni, císaři věrnému, pohrůžky činil; avšak při *kommissi revisionis konfiskace Fridlandské* nevinu svou odvedl a k návrhu jejímu dne 12. srpna 1638 cís. resolucí dne 14. prosince t. r. na milost přijat byl na ten způsob, aby místo pokuty, za provinění své zasloužilé, 3000 zl. rýn. na hotově složil. Z pokuty této vykázáno bylo 2000 zl. cís. resolucí z dne 30. prosince 1638 k stavění hradu Pražského, ostatních 1000 zl. darováno Jesuitům na vystavění kolleje v Klatovech dne 10. ledna 1639. (C. 215, T. 7.)

Jindřich Jakub Tejřovský svob. pán z Ensidle, hejtman kraje Rakovnického, otec předešlého Adama Jindřicha, zemřel v čas zpoury dne 20. července 1618, jíž se zúčastnil, tak že

byl odsouzen při kommissi konfiskační dne 16. září 1622; avšak statky jeho *Kříč* (Chříč) a *Hřebečníky* (kr. Plzeň., okr. Kralovic.), pak *Kozlany* a *Broumy* (Braum, okr. Křivoklát.) nebyly konfiskovány, a ponechány jsou jeho synovi nezletilému Adamovi Jindřichovi, kterýž před kommissi tractationis l. 1629 obesláu býti měl. (C. 215, C. ¼.)

Tomáš Teyfl ryt. z Ceylberku (Teufel z Zeilbergu), předešle měštěnín a kupec v Starém městě pražském, provinil se v čas zpoury tím, že byl od krále Fridricha Falckého hned po jeho korunování na rytířstvo pasován. Protož při vyhlášení cís. perdonu l. 1624 uloženo bylo 2000 kop míš. pokuty na vdovu po Teyflovi pozůstalou, Esteru roz. z Streitenfeldu, ačkoliv tato hned po bitvě bělohorské o své a dětí svých nejlepší jmění mohovité cís. vojskem zcela přivedena byla. Neboť jí všecko hedbávné zboží bylo pobráno a tudy celá živnost její zúplna odňata; přitom i jiné všecky svršky z obou její domů, zvláště pak mnoho peněz, zlata, stříbra a klenotův, v jednom stropě světničném schovaných a vyzrazených, též všecko šatstvo, víno a obilí rozneseno a odcizeno, tak že jí zůstaly toliko některé viničky a dotčené dva domy vydrancované a pusté, z nichž ještě s těžkým vydlužováním veliké berně, kontribuci a platy na vojáky skládati musila. K většímu rozmnožení téže škody její přistoupilo i to, že i některé jistiny, které na dobrých penězích od dávného času uložené měla, za posledních let špatnou minci, sotva v desátém dílu jí úmyslně a mermo od dlužníkův placeny byly, a ona z nouze pro nedostatek jinšího prostředku vychování svého je přijímati a zase vydávati musila: z ostatních pak jistin, co jest jich měla za osobami, které svých statků byly odsouzeny, a dostatečně při kommissi liquidationis provedla, až na ten čas nikdy žádné částky užiti nemohla. Pročež žádala cís. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina, aby jako ostatní vdovy dotčené pokuty byla zbavena. Po její smrti opětovaly děti po ní pozůstalé, *Tomáš Teyfl z Ceylbergu*, *Ludmila Kateřina a Dorota* žádost tu l. 1624 a 1628; avšak pokuta dotčená nebyla jim prominuta. (C. 215, T. 24.) — K tomu ještě vedle dekretu komory české z dne 13. března 1625 postoupen byl díl vinice Teyflovské, jakožto pro provinění Tomáše Teyfla na nejvyššího purkrabího připadlý,

vdově téhož purkrabího *Marii Maximiliané ze Šternberka*, roz. z Hohenzolleru. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.)

Melichar Teyprecht z Prechtynku, měšťan Starého města pražského a prokurator při soudech hořejších, při kommissi hrdelní odsouzen cti i statků a ze země navždy vypovězen, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 v poutech do Rábu dodán býti měl, zůstaven však u vězení na radnici Staroměstské až do 19. srpna 1622 a potom u vězení domovním, jehož teprv dne 16. května 1623 byl zprostěn. Jmění jeho všecko již předtím od král. fisku bylo ujato, totiž: a) Jistina 2000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $^1/_7$.) — b) *Dům Teyprechtovský* v Starém městě v Michalské ulici, *u Zeleného orla* řečený (nyní číslo 441), který od král. komory za summu odhadní 849 kop l. 1631 koupil *Ondřej Touškovský*, měšťan a mlynář Staroměstský, tak že na summu trhovou složil 500 kop, zbytek pak v lhůtách ročních po 50 kopách platiti měl. Avšak pro obtížnosti, ubytováním vojska nepřátelského způsobené, ušel několikrát z téhož domu, který potom l. 1637 prodal Janovi Samuelovi Lednickému z Dollenšteina za 1100 kop míš. na roční splácení po 100 kopách a 300 kop závdavku. (C. 215, P. $^2/_4$ & T. 26. — Lib. contract. caerul. 3, f. 531.)

Jan Tham ze Sebottendorfu účastnil se osobně výpravy stavovské k Vídni, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, podepsal a zpečetil konfederaci. Ale poněvadž dokázal, že k tomu všemu výhrůžkami stavův odbojných byl přinucen, při kommissi konfiskační 13. června 1623 odsouzen byl toliko *polovice* jmění a propadl statek *Šonvald* (Schönwald, kr. Litoměř., okr. Chabařov.), totiž vsi Šonvald, Petrovice (Peterswalde) a Nakléřov (Nollendorf) s příslušenstvím. Statek ten za 28.968 kop míš. odhadnutý od komory české vedle cís. resoluce z dne 6. června 1623 prodán byl za 27.980 kop míš. *cizozemci Františkovi ryt. de Couriers*, cís. nejvyššímu lieutenantu, jemuž summa trhová poražena byla na jeho nákladech válečných v 100.000 zl. ryn. jemu zadržalých. (C. 215, T. 8. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

Thamovi, který na svém statku manském Rottendorfu v Míšensku se zdržoval a l. 1626 dne 13. března v Drážďa-

nech zemřel, na jeho polovici ničeho z komory české nebylo vydáno. Též jeho matka Dorota, roz. z Hermsdorfu, potom opět provdaná Solhauzová, i přes všecku přímluvu kurfiřsta Saského léta 1626 neobdržela ničeho na svou pohledanost 15.000 kop míš., od syna jí před zpourou l. 1618 na statku Šonvaldu pojištěnou. Teprv l. 1636 vedle cís. resoluce z dne 8. května t. r. dáno bylo cís. pojištění na dotčenou polovici Thamovu, i s úroky 32.000 zl. vynášející, jeho dědici a strýci Abrahamovi ze Sebottendorfu, tajné radě kurfiřsta Saského. (C. 215, T. 8.)

Purkhart Točník z Křimic, předešle podkomoří král. Českého, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž při témž snešení stavů nebyl přítomen, zanedbav obeslání k témuž sjezdu, a z té příčiny od stavův odbojných za neupřímného syna vlasti byl prohlášen a mezi osoby položen, kteréž napotom v úřadech a službách královských a zemských bývati neměly; protož při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 již po smrti své pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $^1/_8$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Jindřich Tomek z Čejkova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se t. r. a přijal léno dne 20. června 1626 na statek svůj, dvůr poplužní *Mlazov* (kr. Plzeň., okr. Planic.), za 6500 kop míš. odhadnutý, na kterýž povinnost manskou l. 1638 obnovil. Po jeho smrti l. 1641 přijal léno to *jeho syn Jindřich Václav*, jenž l. 1652 proti složení 300 zl. rýn. z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & T. 25. — D. dv. 7, f. 28 & 68, II. f. 10.)

Jan Jiří Tonikl z Frošhamru obeslán byl léta 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jiří ryt. z Trautenberka při kommissi konfiskační l. 1623 obviněn byl, že podporoval povstalce odváděním kontribuce a vypravením lidu svého k vojsku stavovskému; avšak nebyl odsouzen. Teprv po jeho smrti dne 22. června léta 1625 od

komory české statek po něm pozůstalý *Oujezdec Nahý* (Nacketendörflas, kr. Cheb., okr. Plan.) do sequestru vzat a za 8438 kop míš. odhadnut, potom však l. 1629 vyjednáním při kommissi transactionis dne 9. června t. r. proti složení 800 zl. pokuty za perdon Trautenberkovi udělený postoupen byl synům po jeho bratrovi Janovi Ondřeji (Sigmundovi Abrahamovi na Wildšteině a Fuchsmühle, Jiřímu Kristofovi, Štěpánovi Oldřichovi, Volfovi Adamovi a Janovi Ondřeji), kteří na témž statku 6000 kop míš. pojištěno měli. — Vdova pak Trautenberkova Barbora, roz. z Waldenfelsu, která druhý statek Trautenberkův jí od manžela odkázaný, totiž vsi *Jadruše horní* (Ober-Godrisch), Stiebenreuth (Stiebersreuth) a Glazov (Glasau, okr. Plan.) s dvěma dvory v Tippessenreuthu jí náležejícími hráběti Jindřichovi Šlikovi za 13.300 zl. rýn. léta 1628 prodala, dle vyrovnání při kommissi transactionis dne 4. května 1628 podržela tuto summu trhovou proti odvedení 3000 zl. na komoru českou za perdon jejímu manželu udělený. (C. 215, C. ¼ & T. 25. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Jiří Krištof z Trautenberka odešel za příčinou reformace ze země, postoupiv předtím čtvrtý díl na statku Wildšteinu bratru svému Sigmundovi Abrahamovi za 10.000 zl. rýn., na kterouž summu toliko 2500 zl. obdržel. Zdržoval se pak v Schönbergu saském, odkud se odebral k jedné setnině lidu Švédského, s níž v jedné vsi u Norimberka od cís. Chorvátů byl přepaden a zabit. Pozůstalost jeho, dotčený zbytek summy trhové v 7500 zl. rýn., od *Fridlandské konfiskační kommisse* v Chebu l. 1633 v pokutě byl ujat, ačkoliv vdova po Trautenberkovi se sedmi dítkami pozůstalá věno své 3000 zl. na též summě měla pojištěné. (Dle zprávy hejtmana kraje Loketského Jana Fridricha Vchynského z Vchynic, podané dne 1. srpna 1635 na komoru českou. — C. 215, T. 12.)

Adam Erdman Trčka hrabě z Lípy (mladý Trčka), syn Jana Rudolfa Trčky, cís. rada, komorník a nařízený nejvyšší při vojsku Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, pro účastenství v domnělém spiknutí knížete z Fridlandu s ostatními hlavními přívrženci Waldšteinovými při exsekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn (viz Waldštein), a jmění jeho všecko dle cís. patentu z dne 29. března 1634 jest konfiskováno, totiž:

a) Statek *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach. kr. Hradec Král.), jak jej matka Trčkova Marie Majdalena od Albrechta z Waldšteina l. 1623 v summě 30.287 zl. směnou obdržela (viz Adam Abraham Bohdanecký). Tento statek, vedle cís. resoluce z dne 3. února 1635 cís. general-strážmistru *Jakubovi de Arlin svob. pánu z Burnival* postoupen byl k správě a témuž cís. resolucí 23. června 1635 podle cís. listu z dne 25. dubna 1636 odměnou za jeho služby vojenské darován a dědičně ponechán, potom po smrti Burnivala jeho strýci *Ludvíkovi Caraffovi* cís. resolucí z dne 25. července 1643 postoupen. (D. Z. 147, J. 25. — C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

b) Statek *Černikovice* (kr. Hradec Král., okr. Rychnov.), k němuž náležely tvrz a ves Černikovice, vsi Domašín, Třebešov, Bizhradec (Bizradec), Hroška a Roudné; též sedm vsí, které s lesy přes míli rozsáhlými předešle k témuž statku od panství Opočenského byly připojeny, totiž: vsi Dobré, Hlinné, Rovné, Vošednice (Osečnice, Woschetnic), Michovy, Lomy a Deštná (Deschney), s dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to otec Trčkův Jan Rudolf dne 2. července 1634 Maximilianě Trčkové roz. z Harrachu, vdově syna svého Adama Erdmana Trčky odkázal. Tento statek vedle cís. resoluce z dne 4. července a 6. listopadu 1635 odevzdán byl k správě cís. plukovníku *Hendrichovi Kraftovi z Laemmersdorfu* odměnou za jeho služby vojenské a témuž vedle cís. resoluce z dne 5. června 1636 cís. listem z dne 15. července 1636 v summě odhadní 38.664 zl. rýn. dědičně byl darován. (D. Z. 145, K. 18. — C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

c) Statek *Doubravice nad Úpou* (kr. Hradec Král., okr. Jaroměř, dom. Opočno), l. 1635 za 3772 kopy míš. odhadnutý, totiž tvrz a ves Doubravice s dvorem poplužním se šesti lány rolí, 4 rybníky (zejména Vidlák, Vražedlník, Blatník a Sehnalka) a $1^{1}/_{2}$ leče lesův, též dílem vsi Jesenice a Veselice s 11 osedlými; též *čtyry vesnice*, předešle k panství Opočenskému náležité, *Šestajovice*, *Roztoky*, *Rychnůvek* a *Zvole*, s 81 poddanými (z nichž 48 s potahem), 4 krčmy, dva mlýny v Šestajovicích a Zvoli, $7^{1}/_{4}$ leče lesův a 5 rybníků, za 17.310 kop míš. odhadnuté. — Tyto statky vedle cís. resoluce z dne 14. listopadu 1635, 26. července 1636 a 23. srpna 1638 postoupeny byly v summě odhadní 21.083 kopy míš. *Hendri-*

chovi mladšímu Kustošovi sv. pána ze Zubřího na srážku jeho pohledanosti, již měl za Trčkou (viz též Jan Rudolf Trčka při statku Studenec). (C. 215, T. $^{13}/_{3}$.) — Kustoš pak l. 1638 prodal statek Doubravice za 28.763 zl. rýn. Rudolfovi z Colloredo hraběti z Walsee. (D. Z. 301, C. 10.)

d) Statek *Dubenec* (kr. Král. Hradec.), který matka Trčky Marie Majdalena l. 1624 od Albrechta z Waldšteina směnou obdržela (viz Kristian z Waldšteina), vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 postoupen byl k správě cís. hejtmanu a ingenieuru *Janovi Pieroni* v 12.872 zl., jemu od císaře odměnou za služby vojenské vykázaných, a v 5205 zl. platu zadržalého, témuž pak na srážku vytčených summ vedle cís. resoluce z dne 26. května 1651 za summu odhadní 21.872 zl. rýn. dědičně byl ponechán, tak že mu i zbytek summy trhové jest darován. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$. — D. Z. 151, Y. 19.)

e) Statek *Miskolezy* (kr. Hradec Král., okr. Jaroměř., dom. Náchod.), který matka Trčky l. 1624 od Albrechta z Waldšteina směnou obdržela (viz Jan starší Dobřenský), vedle cís. resoluce z dne 19. května 1635 postoupen byl *klášteru Servitův u sv. Michala* v Starém městě pražském v dluhu 5000 kop míš., jimiž Adam Erdman Trčka za 200 kyrasů povinen byl cís. polnímu maršalkovi *Františku Octavio hraběti z Piccolomini*, jenž tento dluh dotčenému klášteru daroval. Avšak s cís. povolením z dne 8. března 1636 statek ten od téhož kláštera opět postoupen byl hraběti Piccolomini. (D. Z. 145, G. 28. — C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

f) Panství *Náchod* se statky *Rysmburkem a Třebešovem*, které Trčka l. 1630 od matky své Marie Majdaleny za 200.000 kop míš. koupi (viz Smiřický), darováno bylo v summě odhadní 215.613 zl. rýn. vedle cís. resoluce z dne 4. května a 23. července 1634 *Františkovi Octavio hraběti z Piccolomini* odměnou za jeho služby věrné zvláště prokázané zařízením exsekuce Fridlandské v Chebu, avšak bez hor stříbrných a jiných na témž panství se nacházejících, které teprv cís. resolucí z dne 8. srpna 1634 hraběti Piccolomini byly postoupeny. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$. — D. Z. 145, G. 28.)

g) Panství *Nové Město Hradiště nad Metují* (kr. Král. Hradeck.), které Trčka od matky své Marie Majdaleny l. 1630 za 120.000 kop míš. koupil (viz Štubenberg, D. Z. 144, A. 14 &

296, N. 7.); též díl statku *Veselice*, tvrz s dvorem poplužním a mlýnem se 7 osedlými ve vsi Jesenici, který Trčka l. 1631 od Jana Petra Dobřenského za 7000 kop míš. k témuž panství přikoupil; též statek *Slatina*, tvrz a ves s dvorem poplužním, který Trčkovi l. 1629 Petr Hamsa Bořek ze Zábědovic na místě svého strýce Albrechta Zdeňka Hamsy, nezletilého syna po bratru svém Karlovi, za 15.000 zl. rýn. prodal. — Toto panství, za 118.975 zl. rýn. odhadnuté, k němuž na ten čas náležel zámek a město Nové Hradiště, tvrz Slatina, městys Krčín a vsi Jestřebí, Blažkov, Mezilesí (díl), Zakraví, Chlístov, Spy, Vršovka (díl), Bohuslavice, Slavětín a Hlohov (díl), Dolsko, Černčice, Vošna (Vosno), Nahořany, Městec, Veselice (díl), Rychnůvek, Spyta, Lhota, Doubravice (díl), Provodov, Domkov, Šeřec, Šonov (díl), Vrchoviny, Deutsch Čermná, Jakubovice, Stroužnej, Chudoba, Slatina a Sviňarky s dvory poplužními i jiným příslušenstvím (D. Z. 149, O. 13) — vedle cís. poručení od král. komory dne 17. června 1634 postoupeno bylo k správě cís. plukovníku *Waltrovi hraběti z Leslie* a témuž vedle cís. resoluce z dne 11. září a 31. srpna 1638 se všemi svršky a dobytkem ve dvořích dědičně ponecháno na místě odměny od císaře jemu vykázané za jeho činnost a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasazením života vlastního dokázanou, bez všech závad, tak že ani zaplacení zbytku summy trhové v 8000 kopách míš. za statek Slatinu paní Anně Marii Hamzové roz. z Byčína a jejímu synovi Albrechtovi Zdeňkovi převzíti neměl. (D. Z. 149, O. 13.)

O pozůstalost Hamzovu hlásila se l. 1652 Johanna Anna Hubryková, roz. Hamzova, jakožto nejbližší příbuzná Albrechta Zdeňka Hamzy ze země odešlého; potom l. 1673 synové svrchu dotčeného Petra Hamzy, Jan Šťastný a Ferdinand František, kteří však s žádostí svou o navrácení summy vytčené při kommissi revisionis et liquidationis dne 10. května 1673 byli odmrštěni, protože se v čas určitý nepřihlásili. — Marně též domáhal se *Jan Petr Dobřenský* l. 1638 zbytku summy trhové v 4800 kop. míš. za statek Veselice, Trčkovi předešle prodaný. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

h) Panství *Opočno* (kr. Hradec Král.), k němuž na ten čas náležel zámek Opočno, zámek Frimburk, města Opočno,

Dobruška a Třebechovice (Hohenbruck), městečka Městec (nyní ves), Hrádek, Kounov (nyní ves) a Olešnice (Kysybel, Giesshübel); vesnice Křovice, Oujezd (nyní Oujezd vysoký), Jilovice, Klášter (Kloster), Vočelice, Podolí, Přepychy, Zádolí, Křivice, Vostašovice, Vyhnanice, Nováves, Bolehošť, Lhota za Bolehoštěm; Oujezdec, Ledče (Ledce), Polanky Staré a Polanky Šarocovské (Šerovcovské, nyní P. horní a dolní), Stráňka, Stěnkov, Krňovice, Nepasice, Blešno, Jenkovice (Jenikovice); Lhota Králova, Tošov, Skeřice (Skršice), Rohenice, Meziříčí (Mezříče), Čanka (Tschanka), Mokrej (Mokré), Dobříkovec, Pohoří (Pohoř), Pulice, Mělčany, Semechnice, Val, Provoz, Běstviny, Březiny, Vršovka, Brtva, Bačetín (Batstein), Sudín, Domašín, Myškov, Vohnišov, Rzy (Rzí), Nováves, Bohdašín, Vanůvka, Slavoňov, Sněžnej (Sněžné), Bystrej (Bystré), Janov, Tis, Polomy, Plasnice, Šedivy (Šediviny), Sedleňov (Sattel), Kamenice, Spáleniště, Nestřeba (Netřeba), Rozkoš, Nedvězí, Dobřany, Houdkovice (Houtkovice), Trnov, Slavětín a Hlohov, v nichž byli 1144 osedlí (568 s potahy a 576 zahradníků), se vším příslušenstvím a dvory poplužními, k nimž též od panství Smiřického dvůr poplužní Libnikovice byl připojen. (D. Z. 147, N. 1. — C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

Toto panství, za 394.885 zl. rýn. odhadnuté, vedle cís. resoluce z dne 31. května a 28. prosince 1635 postoupeno bylo k správě bratřím *Rudolfovi a Jeronymovi z Colloredo hrabatům z Walsee*, cís. plukovníkům, v summě 300.000 zl. rýn. od císaře odměnou jim vykázané (totiž Rudolfovi 200.000 zl. a Jeronymovi 100.000 zl.) za to, že generala hraběte Schaffgotsche jakožto účastníka spiknutí Fridlandského dne 24. února 1634 v Slezsku zajali (viz Albrecht z Waldšteina); týmž pak vedle cís. resoluce z dne 10. října 1636 v summě odhadní, opravené na 301.391 kopu míš. (351.456 zl. rýn.), darováno tím způsobem, že povinni byli po srážce vytčených 300.000 zl. ze zbytku 51.456 zl. vydati 30.000 zl. vdově po Adamovi Erdmanovi Trčkovi pozůstalé, Maximilianě roz. hraběnce z Harrachu, opět provdané Šarfenbergerové, jakožto věno její na panství Opočenském pojištěné, zbytek pak 21.456 zl. do král. komory měli odvésti. V smlouvě trhové vymíněna byla *zvěř v oboře Opočenské* se nacházející i *s nářadím lovčím*, jak to vedle cís. resoluce z dne 20. března 1635 *králi Ferdinan-*

dovi III. od císaře bylo darováno. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$. — D. Z. 147, N. 1.)*)

i) Statek *Šaclířov* (Šaclíř, Zacléř, Schatzlar, kr. Jičín.), k němuž náležel zámek Šaclíř s pivovárem, dům panský s dvěma mlýny s pilou a clem; dvory poplužní, v Šaclíři při zámku se sedmi lány rolí, v Krinsdorfu s $6^{3}/_{4}$ lány rolí, v Königshainu s $3^{3}/_{4}$ lány rolí a v Starém Městě (Altstadt) s $4^{1}/_{2}$ lány rolí; městečko *Bernstadt* neb *Šaclíř* pod zámkem ležící s podacím kostelním, vsi Brettgrund, Bobr a Schwarzwasser (Černá voda) s 114 poddanými osedlými, kteří vrchnosti odváděli ročně platu stálého 30 kop míš. a za 747 dní rozdílné roboty 40 kop míš.; též roční plat 155 kop míš. (nebo 233 korce obilí po 40 gr.) z mlýnů na cís. gruntu ležících v Krinsdorfu, Petersdorfu, Marschendorfu, Kolben (Kolbendorf), Albendorfu a Potschendorfu (Bečkově), s lesy a příslušenstvím, tak jakž to l. 1622 matka Trčkova Marie Majdalena od Heřmana Cetryče z Karyše za 1400 dukátů koupila. (D. Z. 140, K. 6.) — Tento statek, l. 1636 za 42.000 zl. rýn. odhadnutý, darován byl se statkem Žireč (Schurz) vedle cís. resoluce z dne 1. března 1635 a 15. července 1636 Jesuitům k nadání jich domu pro nováčky u sv. Anny ve Vídni. (Viz Jan Rudolf Trčka při statku Žireč.)

Na statcích vytčených, dohromady za 872.464 zl. rýn. odhadnutých, bylo pohledaností, 15 praetendentům náležejících, v jedné summě 149.008 zl., z nichž 99.386 zl. noví držitelové, zbytek pak král. komora platiti měla, tak že konfiskováním těchto statků, od císaře rozdílným osobám darovaných, komoře české jenom dluh 49.622 zl. připadl. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

Mimo statky vytčené po Adamovi Erdmanovi Trčkovi konfiskovány byly též: 1. *Pole* ve čtyrech losích (dílech) za Horskou branou u Prahy ležící, 24 korce a 2 věrtele míry držící, bývalá to štěpnice, kterou Trčka i s mladou sadbou viničnou, ležící nad touže štěpnicí, l. 1627 od měšťana Novoměstského Michala Šulce Veseckého za 1200 kop míš. *per*

*) Panství Opočenské, které l. 1546 Jan Trčka od dědiců nejvyššího purkrabí Pražského Jana z Janovic za 20.000 zl. uherských (dukátů) koupil (D. Z. kvatern trhový červený l. 1546, lit. L. 2), zdědil l. 1599 po Janovi Jaroslavovi Trčkovi, v Uhrách ve válce padlém, Jan Rudolf Trčka a oddělil od téhož panství 11 vesnic, z nichž 7 k statku Černíkovickému (viz b) a 4 k statku Doubravickému (viz c) připojil.

contractum simulatum koupil. (Lib. contract. 20, f. 110.) Toto pole za summu odhadní 1150 zl. vedle cís. resoluce z dne 17. května 1635 postoupeno bylo *Abrahamovi Günzlovi z Günzelfeldu*, radě při komoře české, jemuž polovice summy trhové byla darována, druhá pak polovice na jeho platu poražena. (Lib. contract. 20, f. 300.) — 2. *Vinice* nad dotčenou štěpnicí přes cestu za červenou věží v 3 losích ležící, kterou Trčka od téhož Šulce za 300 kop míš. koupil, a již někdy Eliaš starší Rozýn v držení měl. Tato za 450 zl. rýn. odhadnutá vedle cís. resoluce z dne 29. června 1635 postoupena byla v summě 350 zl. *Řehoři Ferdinandovi Pischlovi z Löwensteina*, písaři při úřadě hor viničních, tak že 200 zl. k potřebám hradu Pražského měl složiti a zaplatiti činži z té vinice zadržalou. (Lib. contract. 20, f. 302.) — 3. *Pole u Libně* na 10 korců výsevku, kdež někdy vinice byla, které Trčka též od Šulce za 200 kop míš. koupil. Tohoto pole za 300 zl. odhadnutého ujal se úředník Libeňský, dokládaje, že k panství Libeňskému náleží. — Druhý *kus pole* k Hrdlořezům ležící ladem nechtěl nikdo koupiti. — 4. *Dům* v Novém městě pražském, který Trčka též od Šulce koupil. (Viz Šulc.)

Jan Rudolf Trčka hrabě z Lípy (Starý Trčka), cís. rada, komorník a soudce zemský v království Českém, pro účastenství ve zpouře po bitvě bělohorské na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 v domě svém vzat byl na závazek; ale že nikda dobrovolně se stavy odbojnými v ničem se nespolčoval a s direktory a správci zemskými nic činiti neměl, nýbrž po veškeren čas zpoury se stranou císařskou měl srozumění dobré, nejenom vězení domovního byl zprostěn, ale i při statcích svých zůstaven.

Z těchto statků odkázal Trčka po smrti manželky své, Marie Majdaleny, roz. z Lobkovic († 1633), a po pádu jediného syna Adama Erdmana v Chebu (viz Adam Erdman Trčka) kšaftem dne 2. července 1634 statky v kraji Hradeckém ležící, *Opočno*, *Smiřice*, *Adršpach* a *Šaclířov*, se vším příslušenstvím, se všemi svršky a nábytky, s obilím i se všemi dluhy (jistinami) jemu od lidí povinnými, *Alžbětě hraběnce Vchynské*, roz. Trčkovně z Lípy, vdově po Vilémovi Vchynském, nejstarší dceři své, pak *Johanně Švamberkové*, druhé dceři své, a *Marii Isabelle hraběnce Trčkovně*, vnučce

své, na rovné tři díly. — Statek *Černikovice* i s vesnicemi od panství Opočenského k němu připojenými odkázal Trčka *Maximiliane hraběnce Trčkové* roz. z Harrachu, vdově po synovi svém Adamovi Erdmanovi. — Statek *Žireč* se statky k tomu připojenými odkázal Trčka *Hendrychovi Strakovi z Nedabylic* a *Janovi Jezberovskému z Olivé Hory* k společnému mezi ně rozdělení na dva díly. — Z ostatních statků v kraji Čáslavském ležících (kromě panství *Ledečského* nad Sázavou a dvorů *Žáky*, *Krchleby* a *Kluky*, které Trčka k dalšímu o tom řízení vymínil) — totiž panství *Světlá s Lipnicí*, *vesnice Čáslavské* i s tou výplatou v smlouvě o ně doloženou, statky *Studenec*, *Větrní Jenikov*, *Žleby* i s jinými vesnicemi a dvory k tomu přikoupenými; pak statek *Konice* v kraji Kouřimském, statky *Čížkovice* a *Košťálov* v kraji Litoměřickém, též *dům* řečený *Brunšvický* na Hradčanech v Praze — odkázal Trčka: 1. *Adamovi z Waldšteina* nejvyššímu purkrabí král. Českého, statky *Konice*, *Čížkovice* a *Košťálov* též *dům Brunšvický*, který však po smrti Waldšteina připadnouti měl na jeho syna Maximiliana z Waldšteina. — 2. *Petrovi Vokovi Švihovskému z Ryzmberka a z Švihova*, *Ladislavovi Burianovi hraběti z Waldšteina a Matyášovi Ferdinandovi Františkovi hraběti Berkovi z Dubé a z Lippého*, statky *Světlou s Lipnicí s vesnicemi Čáslavskými*, *Studenec*, *Větrní Jenikov a Žleby* s jinými vesnicemi neb dvory k tomu připojenými, k společnému a spravedlivému mezi ně rozdělení. — *Od statku Světelského a Ledečského* odkázal Trčka *důchody z hamrů železných* kostelu Světelskému na hřbitově (kde rodiče jeho, bratří a jiní příbuzní odpočívali, a on sám odpočívati žádostiv byl), tak aby tyto důchody též ke škole Světelské, Ledečské, Chotěbořské a Německého Brodu, jakož i k špitálu Světelskému byly odvozovány. (D. Z. 144, M. 8.)

Avšak Trčka po smrti své († léta 1634 dne 29. září) i manželka jeho od král. prokuratora l. 1635 pro rozličná provinění veliká proti císaři spáchaná byli obviněni, zvláště že se již l. 1619 a 1620 připojili stavům povstalým, a je radou i skutkem podporovali; pak že Trčka, který za kralování Fridricha Falckého byl zemským sudím, ačkoliv za perdon mu udělený císaři věrnost a poddanost až do smrti zachovati slíbil, přípověď tuto zrušil a s manželkou svou v pře-

dešlé nevěrnosti setrval, tak že potom nejhlavnějšímu rebellu Henrychovi staršímu Matesovi z Turnu i jiným rebellům dopisoval, je přechovával, penězi zakládal a jejich statky tajně pod ochranu a správu svou přijímal; též že Trčka i manželka jeho věděli o nevěrnosti Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, jakož i o jeho zradném vyjednávání s králem Švédským, ano i Waldšteinovi k tomu radili a napomáhali; pak že Trčka po smrti manželky své vědomost měl o spiknutí knížete z Fridlandu v Plzni proti císaři sosnovaném, zvláště že Waldštein v království České uvázati se zamýšlel, a že Trčka takové předsevzetí Waldšteinovo schvaloval a podporoval; konečně že Trčka na újmu a oklamání král. fisku mnohé statky, které po některých rebellech králi v pokutě připadnouti měly, sobě přivlastnil, též důvodné spisy, peníze, klenoty a jiné věci, král. fisku náležející, za sebou podržel a zatajil. (D. Z. 622, J. 17.)

Pro toto obvinění Trčky a jeho manželky skrze král. prokuratora všecky statky, jichž se po smrti Trčky jeho dědicové ujali, vedle cís. resoluce z dne 17. dubna 1635 do sekvestru vzaty jsou od cís. kommissařů Hieserle a Crydele, k tomu nařízených až do vynešení výpovědi soudní, peníze pak hotové, klenoty a svršky při dskách zemských byly uloženy. Zároveň vedle téže cís. resoluce obesláni byli zvláštním ediktem, vyhlášeným na všech statcích Trčkovských i ve všech městech Pražských, dědicové Trčkovi a jejich poručníci*) k odvedení vytčené žaloby král. prokuratora, a poněvadž se ve lhůtě šesti neděl jim ustanovené nedostavili, obeslání jich cís. ediktem z dne 5. července 1635 bylo opakováno.

Když pak process fiskalní proti Trčkovi a jeho manželce při kanceláři dvorské české rozsudky z dne 5. července, 16. srpna a 13. září 1635 pořádně byl proveden a žaloba král. prokuratora po právu dostatečně byla dokázána;**) právní

*) V kšaftu svrchu dotčeném nařízeni byli od Trčky za poručníky: nejvyšší purkrabí Adam z Waldšteina, Petr Vok Švihovský z Ryzmberka, Ladislav Burian hrabě z Waldšteina, Henrych Straka z Nedabylic, Jan Jezberovský z Olivé Hory a Ferdinand Robmhap ze Suché.

**) Avšak k ospravedlnění starého Trčky proti jeho obvinění svědčily výpovědi rozličných poslův a služebníkův, dle kterých Starý Trčka týmž služebníkům, když mu vypravovali, že jeho syn Adam dnem i noci u knížete z Fridlandu býti musí, říkával, *to že nerad slyší a že by za to dal nejlepší statek svůj, kdyby jeho syn hrabě Adam se vzdal života*

výpovědí, cís. resolucí z dne 10. května 1636 schválenou a dne 17. května t. r. vynešenou, *paměť (památka) Jana Rudolfa Trčky a jeho manželky pro jich vytčená provinění za proklatou byla vyhlášena a veškeré jmění a statky po nich pozůstalé král. komoře jsou přisouzeny.* (D. Z. 622, J. 17.) — Také nejstarší dcera Trčkova, svrchu dotčená Alžběta Vchynská, odsouzena byla všeho jmění svého.

Pročež všickni, kteří na statcích těchto jaké spravedlivé přípovědi, dluhy a pohledanosti měli, cís. ediktem z dne 19. května 1636 vyzváni jsou, aby právo a spravedlnost svou vyhledávali před zvláštní kommissí k tomu ve Vídni zřízenou, k níž nařízeni byli za kommissary Albrecht Libšteinský z Kolovrat, cís. dvorský radda, komorník a německý místokancléř v království Českém; Jakub Bertholt (Berchtold) svob. pán na Uherčicích, cís. radda a direktor komory dvorské, Ondřej Vilém sv. pán z Brandejsu na Löwenburku a Forstu, radda komory dvorské, Jiří Pacher, cís. radda, a Linhart Rittersperger, obojích práv doktor. — Zároveň všickni dlužníci Trčkovi, též všickni, kdo by některých svršků Trčkových se byli ujali, neb o tom věděli, vyzváni byli, aby o tom zprávu podali při král. dskách zemských pod trestem čtvernásobné náhrady toho, co by na újmu král. fisku za sebou podrželi a zatajili.

Za věrné služby a namáhání při tomto Trčkovském processu povoleny byly odměny, totiž vedle cís. resoluce z dne 4. června 1636 říšské raddě dvorské *Matyášovi Prügelmayerovi* 10.000 zl. rýn., které mu vedle cís. resoluce z dne 20. září 1637 na panství Světelském byly vykázány; koncipistovi a translatorovi při české kanceláři dvorské *Adamovi Pechio* 2000 zl. rýn.; *Danielovi Freysleben* 6000 zl. rýn.; pak dne 10. června 1636 *Reinhardovi z Walmerode* 60.000 zl. rýn., resp. statek Habry, a dne 4. září 1636 říšské raddě dvorské *Tobiášovi sv. pánu z Haugwic* 2000 zl. rýn. (C. 215, T. 13.)

---

vojenského a knížete z Fridlandu opustil, a raději se zdržoval na svých statcích rozsáhlých, Opočně, Smiřicích, Novém Městě a Náchodě, kdež by jako kníže žíti mohl. (C. 215, T. 13.) — Hlavní příčinou obvinění a odsouzení Starého Trčky byla ta okolnost, že při konfiskaci statků Mladého Trčky zjistiti se nedalo, které statky Mladému a které Starému Trčkovi náležely; z té příčiny všecky statky Trčkův byly konfiskovány.

Po zavření Trčkovského processu vedle cís. resoluce z dne 19. května 1636 skrze cís. relaci z dne 9. června 1636 *kassirován a vymazán z desk zemských kšaft Trčky*, svrchu dotčený (D. Z. 144, M. 8), potom všecky statky Trčkovské byly konfiskovány a od císaře odměnou vykázány rozdílným důstojníkům vojenským, jimž vedle cís. nařízení a poručení krále Ferdinanda III. z dne 11. června 1636 měly býti postoupeny.

K statkům po Janovi Rudolfovi Trčkovi a jeho manželce konfiskovaným náležely:

1. Statky *Bohdaneč* a *Suchotlesky* (kr. Čáslav., dom. Ledeč a Ronov), totiž: a) Tvrz *Bohdaneč*, od vojáků spálená a do základů zbořená, vesnice Bohdaneč s podacím kostelním a krčmou, Třebětín s filialním kostelem a krčmou, Vickovice s krčmou, Řeplice s krčmou, Ves prostřední, Michalovice s filialním kostelem a krčmou, a Kotoučov, v nichž byli 34 sedláci (18 s potahem), 16 domkářů a 7 nájemníků, kteří odváděli vrchnosti ročně platu stálého a za robotu 192 kopy 52 gr. míš.; pak 3 dvory poplužní, z nichž prvý při tvrzi se 4 lány a 56 korci rolí (1 lán za 400 kop míš. odhadnutý), 24 kravami dojnými, 14 kusy jalového dobytka a 700 k. ovcí, druhý Dvorec řečený s 2 lány a 6 korci rolí a 15 k. jalového dobytka, třetí v Třebětíně s 1 lánem a 42 korci rolí a 5 k. jalového dobytka; též dva mlýny, 13 rybníků, 36 lečí lesů (po 150 kopách odhadn.). Tento statek, který Maria Majdalena Trčková l. 1623 po Benešovi Březském za 22.542 kopy míš. koupila (viz Březský), dne 5. března 1636 za 26.862 kopy byl odhadnut. — b) Tvrz *Suchotlesky* s dvorem poplužním s 4½ lány rolí, 12 koni, 37 k. hovězího dobytka a 180 k. ovcí; též vsi Biskupice, Mladotice a Pařízov, v nichž předešle bylo 14 sedláků a 7 domkářů, l. 1636 však jenom 6 sedláků a 14 domkářů, kteří ročně odváděli platu stálého a za robotu (120 dní) 62 kopy. Statek ten dne 1. března 1636 odhadnut byl za 10.020 kop m. — Tyto oba statky i se svršky v 274 kop. míš. vedle cís. resoluce z dne 19. června 1636 cís. listem z dne 26. července t. r. dědičně postoupeny byly vdově po cís. plukovníku *Gotthardovi z Schaftenbergu* pozůstalé, Anně roz. Kylmanové z Kylmanseku, opět provdané Stahrembergové, za summu odhadní 43.019 zl. rýn. na srážku

cís. odměny, která jejímu manželu Schaftenbergovi dílem za jeho věrné služby, dílem na zaplacení jednoměsíčné služby pro jeho pluk v summě 80.000 zl. rýn. byla vykázána. Avšak dotčená vdova byla povinna po zaplacení jednoho měsíce služby dotčenému pluku též zapraviti z dluhův Trčkovských díl na tyto statky poměrně vykázaný a uložený, který dle listiny dluhů z léta 1642 vynášel 11.700 zl. rýn. (D. Z. 146, D. 14. — C. 215, T. 13.)

2. *Čáslavské vesnice*, které l. 1623 obci města Čáslavi byly konfiskovány a paní Marii Majdaleně Trčkové zastaveny, pak l. 1627 za 92.810 kop míš. prodány (viz město Čáslav), totiž Močovice, Vrdy, Dobrovice, Tupadla, Zbudovice, Březí, Potěchy (Potěhy) a Horky, se sedmi dvory poplužními, zejména Ledčarovský v Tupadlech, Druhanice, Šindloch, Lochy, Skovice, Koudelovský a Dvůr nový spálený, při nichž byly 82 lány polí. Tyto statky vedle cís. resoluce z dne 30. května 1636 cís. listy z dne 26. července a 4. září t. r. postoupeny byly za summu odhadní 84.678 zl. rýn. cís. nejvyššímu lieutenantu *Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys* náhradou za udělených mu cís. milostí 70.000 zl. zvláště za to, že dle rozkazů Waldšteinových se neřídil, a císaři obsazení Plzně skrze plukovníka Diodati dne 25. února 1634 oznámil; avšak vyhrazeny byly zásoby hospodářské při statku Tupadlském, za které hrabě Suys Jesuitům 2825 zl. zaplatiti měl; zbytek pak summy trhové v 11.678 zl. (10.000 kop míš.) vydati měl Suys obci Čáslavské na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských. (D. Z. 147, B. 29.) Za tuto summu chtěl hrabě Suys vedle cís. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské léta 1640 postoupiti dvory poplužní Druhanice a Šindloch s Krejnarským mlýnem a rybníkem. Ale když obec tyto dvory přijati nechtěla, nýbrž za postoupení jiných lepších žádala, odhadnuty byly opět k žádosti hraběte de Suys statky Čáslavské skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (64.125 kop míš.). Proto hrabě de Suys vedle cís. resoluce z dne 12. června 1642 povinnosti své k Čáslavským i k Jesuitům byl zprostěn, tak že se oběma dostati mělo náhrady od komory české. Naproti tomu povinen byl hrabě zaplatiti díl dluhů Trčkovských v summě 22.326 zl. rýn. na statky Čáslavské poměrně uložený; za to však měla jemu. král. ko-

mora nahraditi zbytek 17.478 zl. na odměnu jeho dotčenýc
70.000 zl. scházející, za jehož vydání vdova po něm pozůstal
ještě l. 1651 žádala. (C. 215, T. 13. — Viz též město Čáslav.

3. Statek *Větrný Jeníkov* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav
okr. Humpolec.), od paní Marie Majdaleny Trčkové l. 162
za 48.434 kopy míš. koupený (viz Štubík), totiž tvrz a mě
stečko Jenikov Větrný s dvorem poplužním, domy šenkov
ními a mlýny, vsi Kalhov (Kalthof) s krčmou, Zbinohy (Wi
nau) s krčmou a mlýny, Chýška (Chisten) s dvorem poplu
ním, Úhořilka (Prussdorf), Dušejov (Duschau), Opatov s krč
mou, Zbility (Zbilidi, Rothneustift) s dvorem poplužním
Maršova Pustotina (Maršov, Marschau). — Tento statek, od
hadnutý za 24.328 kop míš., pak město ochranné *Brod Ně
mecký* (Deutschbrod), k panství Lipnickému náležející, kter
ročně 1000 kop míš. ochranného platilo, za 40.000 kop míš
odhadnuté, postoupeny byly v summě odhadní 63.154 zl. rýn
cís. general-strážmistru a nejvyššímu *Filippovi Fridrichov
Breunerovi sv. pánu na Stübingu* na srážku cís. odměn
v 60.000 zl., jemu vykázané za jeho služby vojenské. — Al
když město *Brod Německý* povýšeno bylo na město králov
ské, upustil Breuner na právo a spravedlnost svou při tém
městě za náhradu 40.000 kop míš., která jemu vedle cís
resoluce z dne 7. června 1637 ve čtyrech lhůtách ročních
z důchodů solních, vinních a pivních v Čechách zaplacen
býti měla, tak že až do úplného zaplacení této summy lét
1640 město Brod Český zástavou podržel. (C. 215, T. 13.)

4. Statky *Dobrovítov*, *Chlum* a *Krchleby* (kr. Čáslav.), z
76.795 zl. rýn. odhadnuté, totiž: a) Tvrze *Dobrovítov* (dom
Žleby) a *Chlum* (dom. Sedlec.) s třemi dvory poplužními, ze
jména Dobrovítovský s 9 lány a 46 korci polí, 46 kusy ho
vězího dobytka a 200 k. ovcí, Chlumský s 6 lány a 56 korc
polí a 59 k. hovězího dobytka, a Sbejhov (Zbejšov, Zbýšov
s 3 lány a 2 korci polí a 35 k. hovězího dobytka; k tom
2 mlýny, 58 rybníků (na ten čas 7 prázdných) a 45 lečí lesů
pak vesnice *Dobrovítov* s krčmou, 3 sedláky, 7 domkáři a
nájemníky, *Štvárov* (Švarov, zaniklá snad Souňov) s 3 chalu
níky a 3 nájemníky, *Damirov* s krčmou a 3 sedláky (jen
s potahem), *Lohov* (Hlohová) s krčmou a 6 sedláky (jen
s potahem), *Hoskovice* (Hostkovice) s krčmou, 1 sedlákem

1 chalupníkem, avšak na ten čas pustá, *Dědice* s krčmou, 3 sedláky a 1 chalupníkem, *Zdelavice* (Zdeslavice, Sdalawic) s krčmou, 4 sedláky a 1 nájemníkem, *Lerbdin* (zaniklá snad Nezdín) s 5 sedláky (jen 2 s potahem) a 1 nájemníkem, *Vrbka* s krčmou, 4 sedláky (jen 2 s potahem) a 3 chalupníky, *Čejkovice* s krčmou, 6 sedláky (jen 4 s potahem), 1 chalupníkem a 2 nájemníky, *Opatovice* s 3 sedláky a 2 chalupníky a *Lhota* s krčmou, 2 sedláky a 3 chalupníky. Tyto oba statky, při nichž bývalo 40 sedláků a 21 chalupníků (mezi nimi na ten čas jenom 26 s potahy), kteří dohromady vrchnosti odváděti měli ročně platu stálého a za robotu 238 kop 48 gr. míš. a 175 slepic po 6 gr., l. 1636 odhadnuty byly za 46.715 kop 48 gr. míš. (54.501 zl. 46 kr.) — b) Tvrz *Krchleby* (kr. Čáslav, dom. Sedlec.), obehnaná příkopem naplněným vodou a opatřená mostem zdvihacím, s pivovárem, v němž ročně bývaly předešle 72 várky, na ten čas však jenom 45 várek po 15 sudech, tedy na 675 sudů piva; k tomu dvůr poplužní s 10 lány a 31 korci rolí, při němž se chovali 24 koně, 40 kusů hovězího dobytka (na ten čas toliko 15) a 600 k ovcí; též mlýn o 3 složení s otlukačem jahel (prosa) se 6 stoupami a olejnou, z něhož ročně 130 kop m. platu vycházelo; 7 rybníků, 4 leče lesův a cihelna; pak *ves Krchleby* s krčmou, 1 sedlákem a 5 domkáři, kteří ročně 17 kop míš. platu stálého odváděli, též 5 chalup na ten čas pustých, z nichž předešle 10 kop míš. ročně se platilo. Tento statek l. 1636 za 19.108 kop 40 gr. míš. (22.293 zl. 26 kr. rýn.) byl odhadnut.

Tyto tři statky vedle cís. resoluce z dne 29. května 1636 v summě odhadní 76.795 zl. rýn. postoupeny byly cís. plukovníku *Valtrovi de Veroux (Deveroux)* k zapravení cís. odměny 40.000 zl. rýn. jemu vykázané za jeho vydatné služby při exsekucí Fridlandské v Chebu (Deveroux zavraždil totiž Trčku a Waldšteina, viz Waldštein); avšak měl zapraviti pomocníkům svým při dotčené exsekuci, nejvyššímu lieutenantu *Dionysovi Magdanielovi* (Macdonald) a hejtmanu *Hermanovi Edmundovi von der Burg* po 12.000 zl. rýn. cís. odměny, summa pak ze summy odhadní přebývající 12.795 zl. rýn. darována byla všem třem jmenovaným. Ale poněvadž Deveroux povinnosti vytčené nedostál, též díl dluhů Trčkovských na statky jeho poměrně uložený zaplatiti se nezavázal, po jeho

smrti syn jeho Martin od věřitelů l. 1651 byl zbaven dotčených statků, které pak hlavnímu věřiteli *Ferdinandovi Rohmhapovi ze Suché* na srážku jeho pohledanosti 18.000 zl. na statcích Trčkovských za 31.000 zl. dne 11. října 1651 byly postoupeny. (C. 215, T. 13. — D. Z. 307, E. 30.)

5. Statek *Habry* (Habern, kr. Čáslav.) s 25 vesnicemi a dvory poplužními od panství Světlé oddělenými, totiž: a) Městys *Habry* s 30 osedlými (avšak na ten čas 21 domů pustých), kteří ročně 45 kop míš. platu vrchnosti odváděli, s 6 domy šenkovními, mlýnem obecním a rybníkem, za 4736 kop míš. odhadnutý. — b) *Rychta Dobrnická*, za 11.450 kop míš. odhadnutá, k níž náležely vesnice Dobrnice s kostelem filialním, Nováves, Leština, Štěpánov, Kysibel (Giesshübel), Lubnej (Lubno) a Chrtnice, v nichž bylo 5 krčem, 75 poddaných osedlých (44 s potahy, 30 bez potahů a 1 domkář), kteří ročně odváděli 184 kopy 47 gr. míš. platu stálého; 4 mlýny sedlské s ročním platem 51 kop 48 gr. míš.; 9 rybníků a 9 lečí lesů. — c) *Rychta Tiská*, za 8331 kop 40 gr. odhadnutá, totiž vsi Tis s kostelem filialním, Kněž, Kámen (Steinsdorf), Miřátky, Proseč a Jiříkov, s 4 krčmami, s 66 osedlými (41 s potahy, 24 bez potahů a 1 domkář) s ročním platem 122 kop 49 gr. míš.; mlýn sedlský, Kurka řečený, pod Miřátkami s ročním platem 13 kop 28 gr. míš.; 6 rybníků a 8 lečí lesů. — d) *Rychta Volešnická*, za 8364 kopy 57 gr. míš. odhadnutá, při níž byly vesnice Volešná (Olešná, Gross-V.), Krupá horní a dolní s kostelem filialním, Skuhrov s kostelem filialním a Radostín, s 75 osedlými (38 s potahy, 23 bez potahů a 11 domkářů) a 6 krčmami s ročním platem 138 kop 33 gr. míš.; mlýn sedlský, Melmulka řečený, při vsi Krupé dolní s ročním platem 37 kop 30 gr. míš. neb 50 korců žita po 45 gr.; 2 rybníky a 3 leče lesů. — e) *Rychta Lučická*, za 10.138 kop 11 gr. m. odhadnutá, k níž náležely vesnice Lučice s filialním kostelem, Žďár Veselý, Volešnice, Valečov, Komárov, Pohled a Malčín (Malšín), s 5 krčmami a 64 poddanými (48 s potahy a 16 bez potahů) s ročním platem 179 kop 54 gr. míš.; 2 mlýny sedlské, Neřád a Šotala řečené, s 19 kop. 30 gr. ročního platu; 4 rybníky a 8 lečí lesů. — Mimo platy vytčené odváděli poddaní k těmto čtyrem rychtám náležející vrchnosti za robotu 247 kop 8 gr.

míš., totiž 171 poddaný s potahy po 1 kopě 2 gr., 93 poddaní bez potahů po 42 gr. a 16 domkářů po 20 gr. míš.

Tento statek i s rychtami vytčenými, v jedné summě za 53.207 kop 49 gr. míš. (62.075 zl. 46 kr. rýn.) odhadnutý, vedle cís. resolucí z dne 16. června a 10. září 1636 postoupen byl za summu odhadní *Reinhardovi svob. pánu z Walmerode* na Nymburku, cís. nejvyššímu a general-kommissaři polnímu, na srážku 60.000 zl., dílem za jeho službu, dílem odměnou za jeho přičinění při konfiskaci statků knížete z Fridlandu a jeho přívržencŭ jemu od císaře vykázaných, na místě statku Fridlandského Stolinky, témuž předešle k správě odevzdaného, který paní Alžbětě Hrzanové roz. z Haugwic dobrovolně postoupil. Dědicové pána z Walmerode měli zaplatiti nejenom zbytek summy odhadní 2075 zl., který Jaroslavovi Juliovi z Kolovrat l. 1638 vykázán byl na srážku jeho pohledanosti za komorou českou, nýbrž i zapraviti díl dluhů Trčkovských na statek Habry v summě 16.967 zl. uložený. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, A. 11 & 12.)

6. Statek *Chotěboř* (kr. Čáslav.), za 19.777 kop 31 gr. míš. odhadnutý, totiž: a) tvrz Chotěboř, při ní dvůr poplužní s 4 lány polí, v němž se chovalo 30 krav dojných a 7 kusů jalového dobytka; městečko *Chotěboř* s ročním platem 73 kop míš. a vesnička *Svinny* (Svinné) s ročním platem 13 kop m., k farnímu kostelu náležející, 2 leče lesů, 7 rybníků kaprových s 23 kop. kaprů a 2 rybníky s 20 kop. násady; mimo to *vesnice k panství Světlé předešle náležející*, *Jilm* (Jilem) s 11 poddanými (8 s potahy, 2 bez potahů a 1 domkář), 3 leče lesů a 2 rybníky, *Petrovice* s 11 poddanými (5 s potahy), s krčmou a 3 kusy lesů, *Vepříkov* s 14 poddanými (10 s potahy), s krčmou, 4 kusy lesů a 4 rybníky, *Sedletín* s 7 poddanými (4 s potahy) a krčmou, *Ranikov* (Rankov) s 9 poddanými (6 s potahy), s krčmou a 8 rybníky, *Veselí* (Veselá) s 4 poddanými, z nichž 3 s potahy; z těchto vesnic odváděli poddaní vrchnosti ročně 118 kop 6 gr. míš. platu stálého, 36 husí po 8 gr., 78 kuřat po 6 gr., pak za robotu 36 poddaných s potahy po 1 kopě 2 gr. a 20 poddaných bez potahů po 42 gr. míš. — b) *Rychta Kejžlická* (okr. Humpolec, dom. Lipnice), k panství Světelskému náležející, za 11.252 kopy 28 gr. míš. odhadnutá, při ní vesnice Kejžlice, Řečice

s filialním kostelem, Bystrý (Bystré), Záběhlice, Suchdol (Suk dol), Budikov, *Lhota Červená* (Rothlhota), Dobrá Voda, Rej čkov, Louky (Loukov, Lúké) s kostelem filialním, Meziklasí Chřepiny (Křepín) Veliké a Malé, s 3 krčmami, 74 podda nými (42 s potahy, 31 bez potahů a 1 domkář), s ročním pla tem 197 kop 27 gr. míš., 4 mlýny sedlské s ročním platen 21 kop 15 gr.; 6 rybníků, z nichž 3 při vsi Louky, a lečí lesů.

Tyto statky za summu odhadní 39.701 zl. 39 kr. rýn vedle cís. resoluce z dne 18. září 1636 dědičně postoupeny byly *Jaroslavovi Sezimovi Rašínovi z Ryzmburku* k zapraven jeho pohledanosti za dvorskou kanceláří českou, jakož i cís odměny za jeho spis, Albrechta z Waldšteina velezrády ob viňující. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 7. — Viz též Ra šín a Waldštein.)

7. Statky: a) *Jeníkov pod Zabělčicemi* (potom Golčův Jenikov řečený, kr. Čáslav, okr. Habry), odhadnutý dne 26. února 1636 za 21.560 kop míš. (25.153 zl. rýn.), k němuž náležely zámek a ves *Zabělčice* (zaniklá) s 3 zahradami, obo rou, 3 rybníky, 7 lečí lesů, s dvorem poplužním s $3^1/_2$ lánem rolí, při němž se chovalo 40 krav dojných, 20 k. jalového dobytka, 360 ovcí a 12 kobyl; dvůr poplužní v Chrašticích na ten čas zcela spálený, tak že jenom místo zůstalo, s $2^1/_2$ lánem polí zpustlých; městečko *Jeníkov* a vsi *Zabělčice* a *Frydnava*, v nichž předešle bylo 60 poddaných s ročním pla tem 101 kopy 50 gr., z nichž však na ten čas toliko 18 used lých s 3 krčmami zůstalo (42 usedlosti byly již pusté), kteří jenom 51 kopu 39 gr. platu stálého a 100 kop míš. za ro botu ročně vrchnosti odváděli; též pivovár, v němž ročně bývalo 30 várek po 16 sudech piva.

b) Statek *Žandov* (kr. Čáslav, dom. Jindice), který Jan Rudolf Trčka po Adamovi Slavatovi za 14.000 kop m. koupil a k panství Ledeči připojil. (D. Z. 191, B. 21.) Při tomto statku, dne 9. března 1636 za 13.025 kop míš. (15.196 zl. odhadnutém, byl dvůr poplužní v *Žandově* s 1 lánem a 6 korci polí a 30 k. hovězího dobytka; dvůr poplužní *Lhota* řečený s 2 lány a 19 korci polí a 50 k. hovězího dobytka; vesnice *Žandov* s krčmou s 17 poddanými (2 s potahy, 3 bez potahů, 5 domkářů a 7 nájemníků) s ročním platem 22 kop

míš., *Rašovice* s krčmou, s 6 poddanými (2 s potahy, 1 bez potahu, 2 domkáři a 1 nájemník) s ročním platem 9 kop míš.; pak 8 rybníků s 502 kopami násady a 15 lečí (po 24 tenatech na 30 sáhů zdělí) lesů.

c) Statky *Podmoky* (Podmokly), *Přibislavice* a *Kozohlody* (okr. Čáslav, dom. Žleby), předešle k statku Žáky náležející, dne 28. února 1636 za 21.879 kop m. (25.526 zl. rýn.) odhadnuté, totiž: 1. Dvůr poplužní *Přibislavice* s 8 lány a 24 korci rolí a 46 k. hovězího dobytka, s pivovárem od vojáků vydrancovaným a spáleným, pustým rybníkem a 7 lečí lesů; též ves *Přibislavice* s 13 poddanými (2 sedláky a 11 domkáři) s ročním platem 30 kop míš., a kostelíček filialní u sv. Václava pro sebe stojící; což vše za 11.372 kopy míš. bylo odhadnuto. — 2. Ves *Podmoky* (Podmokly), odhadnutá za 6964 kopy m., při níž bylo 26 poddaných (20 s potahy, z nich na ten čas 5 usedlostí spálených a 8 pustých, pak 6 domkářů) s ročním platem 43 kop 56 gr. míš.; dvůr sedlský s 2 lány a 32 korci rolí a 30 kusy jalového dobytka; též 6 rybníků s 62 kopami násady. — 3. Ves *Kozohlody*, za 3542 kopy m. odhadnutá, v níž předešle bylo 12 sedláků a 7 domkářů, na ten čas však jenom 4 sedláci a 6 domkářů, kteří ročně 60 kop 18 gr. míš. platu stálého vrchnosti odváděli; též krčma a filialní kostelíček Všech Svatých na samotě stojící.

Tyto statky všecky vedle cís. resoluce z dne 29. května 1636 a cís. listem z dne 29. července 1636 darovány a dědičně postoupeny byly za summu odhadní 65.876 zl. rýn. cís. generál-strážmistru a nejvyššímu *Martinovi Maximilianovi svob. pánu z Golčů* k zapravení cís. odměny 60.000 zl., jemu vykázané za jeho služby vojenské; za to se zavázal Golč zaplatiti díl z dluhů Trčkovských, na tyto statky l. 1642 v summě 18.006 zl. rýn. uložený. (C. 215, T. 3. — D. Z. 145, N. 28 & 29.)

8. Panství *Ledeč* a statek *Hamr* (kr. Čáslav), za 162.536 zl. rýn. odhadnuté, totiž: a) Panství *Ledeč*, l. 1636 dne 20. února odhadnuté za 115.274 kopy 58 gr. a v menší taxe za 80.503 kopy 32 gr. míš., k němuž náležel zámek Ledeč na Sázavě s předhradím, štěpnicemi, chmelnicemi, pivovárem; dvory poplužní zejména *Hradec* s 8 lány a 48 korci polí (1 lán po 400 kopách odhadnutý), s loukami, z nichž ročně na 200 vozů

sena a otavy bývalo (1 vůz po 1 kopě 30 gr.), s 30 kravami a 12 kusy jalového dobytka, z nichž roční užitek 108 kop vynášel (totiž z 1 krávy po 3 kop., z 1 kusu jalového po $1^1/_2$ kopě); *Podolí* se 4 lány a 5 korci polí a *Dobrá Vůda* s 3 lány a 54 korci rolí, který byl ze vsi udělaný; též dvůr poplužní Veliká s 3 lány a 19 korci polí; město *Ledeč* s podacími kostelními s 153 poddanými, kteří platili vrchnosti roční činže 120 kop 34 gr., pak 30 kop 30 gr. za 61 korců ovsa (1 korec po 30 gr.) a 29 kop 6 gr. za 291 slepici (po 6 gr.); vsi celé *Chřenovice* (Křenovice) s podacím kostelním, Vobrvaň (Obrvaně), Jedle, Pavlovice, *Bělá*, Sychrov, *Kozlov* s mlýnem Vodákův řečeným, Olešná, Lhota Kalousova, Hradec, Ševoboř (Soběboř), Habrk, *Kozly* s podacím kostelním, Ostrov, Bohumilice, Velká s kostelíkem na Bojišti řečeným, Mstislavice. *Čihoště* s podacím kostelním, Knínice, Hroznotín (Hroznětín), Tuňochody, Volova Lhota, Milanovice, Machovice, Chotěměřice a Štičí i s rychtami, totiž *Křenovická* s 31 sedláky, 3 domkáři, 3 nájemníky a 3 krčmami, *Bělská* (Bělá) s 21 sedláky, 5 domkáři a 3 krčmami, *Kozlovská* s 25 sedláky, 1 domkářem a 1 krčmou, *Čihošťská* s 35 sedláky, 12 domkáři a 3 krčmami, *Kozelská* rychta s 39 sedláky, 1 domkářem, 6 nájemníky a 2 krčmami, z nichž všech plat činžovní a plat za slepice, vejce, obilí a robotu vynášel ročně 884 kopy 12 gr. míš.; též dílem vsi Chlistovice, Sechov, Hory Knínické a Habrovčice (Habroučice); 8 mlýnů s 2 pilami, s ročním platem 490 kop 55 gr.; 18 rybníků násadních a výtažních a 3 rybníčky potěrní; lesů 115 lečí po 24 tenatech (1 leč za 150 kop odhadnutá). Toto panství prodal léta 1598 Jan Trčka Mandaleně Lobkovské, roz. hraběnce ze Salmu, za 80.000 kop m., ale pro nezaplacení summy trhové v statek ten opět l. 1615 se uvázal. (D. Z. 187, F. 21 & 191, B. 15.)*)

*) V pivováře vrchnostenském, pod zámkem ležícím, bývalo ročně 50 várek piva pšeničného (bledého) a ječného po 30 sudech (průměrně ročně 1200 sudů piva bledého a 90 sudů piva ječného); užitek po srážce výloh z každého sudu piva bledého po 3 gr., a z ječného po 45 gr., činil ročně 667 kop 30 gr. míš. — Vedle toho mělo měšťanstvo Ledečské před tím právo varečné a vedle svého piva odbírali též pivo od vrchnosti, aby se jí zalíbili, a byli povinni za každou várku svou odváděti do důchodu 2 zl. 8 kr. rýn. — Mimo to odvádělo se vrchnosti z města ročně užitku: od *šenkýřů* 60 kop míš. z vína (1 vědra po 6 gr.); od 4 *řezníků* 44 kopy míš., pak z každého kusu hovězího dobytka vnitř-

b) Statek *Hamr* (Hamry, dom. Kralovice dolejší), totiž: tvrz a městečko *Hamr* (Vlaštějovice, Hammerstadt), v němž byla hospoda a jenom domky, od vrchnosti vystavěné pro lid při hamru pracující, který toliko 62 kuřata po 6 gr. vrchnosti ročně odváděl; vsi Pertoltice s krčmou a 6 poddanými, Laziště s 8 poddanými, Březina s 4 poddanými, Bučice a Skály s 4 poddanými, Zahájí a Štečí (Stičí) s 6 poddanými a Habroučice s 4 poddanými; dvory popl. Kounický (Kounice) s tvrzkou a Hammerský; 3 mlýny, 10 rybníků a 12 lečí lesův; mimo to městečko *Hněvkovice* s tvrzí a dvorem poplužním, předešle k panství Ledči náležející, v němž předtím bylo 8 usedlých s potahy, ale na ten čas toliko 3 a 10 domkářů s hospodou. Poddaní všickni k tomuto statku náležející odváděli vrchnosti 143 kopy 51 gr. míš. platu stálého a 28 kop míš. za robotu. V pivováře při témž statku bývalo ročně 30 várek na 14 sudů piva starého a na 10 sudů piva bledého, tak že se vařívalo ročně 420 sudů piva starého a 300 sudů bledého. Tento statek dne 3. března 1636 odhadnut byl za 24.041 kopu 40 gr. m. neb 28.048 zl. 36 kr. rýn. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, O. 6.)

Panství Ledeč a statek Hamr vedle cís. resoluce z dne 5. června 1636 cís. listem daným dne 6. července 1636 v summě odhadní 162.536 zl. rýn. darovány a postoupeny byly dědičně generalovi strážmistru *Adrianovi svob. pánu z Enkufurtu* (Enkenvört) k zapravení cís. odměny, jemu za jeho služby vojenské a jeho tchánu Janovi Bapt. hraběti z Werdenbergu po 50.000 kop. míš. vykázané, avšak na ten způsob, aby general z Enkufurtu nejvyššímu leytenantovi *Baltasarovi Mohrovi* 20.000 zl. rýn., témuž na statku Hamru od císaře vykázaných (viz Waldštein), vydal a díl Trčkovských dluhů na téže statky v summě 44.428 zl. připadlý k zaplacení na sebe přijal. (D. Z. 145, O. 6.) — Když však doly na rudu železnou na vrchu *Fiolníku* se nacházející, které omylem k statku Hamru byly připojeny, vedle cís. resoluce

---

nosti nebo místo nich 7 liber masa v ceně 10 gr., neb za 40 volů ročně 6 kop 51 gr.; od *pekařů* 6 kop míš., totiž od každého po 1 zl. 5 kr.; od *hrnčířů* za hlínu 4 kopy a od *soukeníků* 10 kop míš., totiž za každou stolici po 7 kr., od rámu po 4 kr. a od valchy za každý kus sukna po 5 kr. (Dle odhadu dne 12. února 1636, C. 215, T. 13.)

z dne 14. prosince 1636 od téhož statku byly odňaty a hraběti Pappenheimovi na jeho praetensi dány, pak od tohoto hraběti Ladislavovi z Waldšteina postoupeny, prodal pán z Enkenvörtu též statek Hamr l. 1646 dotčenému hraběti z Waldšteina.

9. Panství *Lipnice* (kraj Čáslav, okr. Brod Německý), k němuž náležely zámek a město *Lipnice* (které Trčka léta 1595 od hraběte Martina z Turnu za 15.000 kop míš. koupil, D. Z. Kvat. trhový rozínový, lit. A. 22) s 25 usedlostmi, z nichž však na ten čas 15 bylo pustých, s pivovárem zcela zbořeným a 3 krčmami; dvůr poplužní pod zámkem řečený Horní s 6 lány rolí, 25 kravami a 14 k. jalového dobytka; dvůr poplužní pod Lipnicí řečený Dolní neb Nový s 7 lány polí, 30 kravami a 40 k. jalového dobytka; dvůr poplužní řečený Papšikov s 7 lány rolí, při němž se chovávalo 40 krav, 14 k. jalového dobytka a 15 kop ovcí; 3 mlýny s roční činží 180 kop m.; 19 rybníků s 208 kopami násady, z nichž na ten čas 7 rybníků na 58 kop násady bylo prázdných; 7 vesnic s 47 osedlými (24 s potahy, 14 bez potahů a 9 domkářů), kteří platu stálého, též za žito, oves, slepice a robotu ročně vrchnosti 191 kopu míš. odváděli, totiž vesnice *Volichov* s 4 osedlými, *Vitonín* s 3 osedl., *Vilímovec* s 3 osedl., *Kojkovice* s 4 osedl., *Kojkovičky* (Kojkovice malé) s 3 osedl., *Petrkov* (Peterkov) s 15 osedl. a Věž s 15 osedlými. — K témuž panství, za 41.488 kop míš. (48.403 zl. rýn.) odhadnutému, připojeny byly: a) Ves od panství Světelského l. 1636 vzatá *Doloměsto* (Dolní město, Lipnice dolejní, Unterstadt), od rychty Doloměstské oddělená,*) s 24 poddanými (14 s potahy, 8 bez potahů a 2 domkáři) s ročním platem 95 kop míš., s 3 rybníky, zejména Doloměstský, Chaloupský a Babí, na 34 kopy násady, též 4 leče lesů, což vše za 4891 kopu míš. (5706 zl. rýn.) bylo odhadnuto. — b) Ves *Šebestěnice* (okr. Čáslav), za 4679 kop míš. (5458 zl. rýn.) odhadnutá, s 10 poddanými (8 s potahem), z nichž na ten čas byli toliko 2 s potahem a 4 domkáři, platící roční činže 21 kop míš.;

*) Ostatní vesnice k rychtě Doloměstské náležející s 86 osedlými (57 s potahy, 27 bez potahů a 2 domkáři), kteří odváděli ročně 199 kop míš. platu stálého, l. 1636 za 11.885 kop odhadnuté, s panstvím Světlou hraběti z Waldšteina byly postoupeny. (C. 215, T. 13. — Viz Světlá.)

dvůr poplužní Šebestěnice s 3 lány a 45 korci rolí, 4 leče lesů a 8 rybníků na 98 kop násady.

Toto panství i s vesnicemi vytčenými vedle cís. resoluce z dne 8. března a 4. července 1636 postoupeno bylo dědičně cís. nejvyššímu *Matoušovi svob. pánu z Vernier* na zaplacení summy 50.000 zl. rýn., od něho l. 1630 k zařízení jednoho pluku o 3000 mužů půjčené, za summu odhadní od král. komory dne 29. ledna 1646 na 60.405 zl. rýn. zvýšenou, avšak Vernier musil zaplatiti díl dluhů Trčkovských na panství Lipnické v summě 16.511 zl. uložený. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, B. 22.) — Svršky pak na témž panství zanechané prodány byly dne 28. července též pánu z Vernier za 941 zl. 42 kr. rýn.*)

10. Statek *Moravany* (kr. Čáslav), který Jan Rudolf Trčka po emigrantovi Václavovi Robmhapovi ze Suché jenom ve správě měl. (Viz Robmhap.) — Díl dluhů Trčkovských na týž statek v summě 4700 zl. rýn. uložený přisouzen byl Ferdinandovi Robmhapovi. (C. 215, T. 13.)

11. Statek *Studenec Nový č. Dolní* (kraj Čáslav, okres Chotěboř.), který Maria Majdalena Trčková po Jiřím Adamovi Roupovci l. 1623 za 18.000 zl. rýn. koupila (viz Roupovec), l. 1636 za 37.709 zl. rýn. odhadnutý, totiž: zámek Studenec s pěti dvory poplužními, zejména dvůr pod zámkem a dvory ve vsích Libicích, Hranicích, Kladrubech a Kocourově, z nichž poslední tři předešle byly jenom dvory sedlské; 19 vesnic s 70 poddanými usedlými (30 s potahy a 40 chalupníků), zejména Lhůta (Lhota) s 5 poddanými, Lany s 5 poddan., Hranice s 3, Kladruby s 3, Libice s 7, Lhotka Žebračí č. Libická s 3, Sokolovec dolní s 2, Sloupnej (Sloupné) s 4, Štiková s 3, Vesce dolní s 3, Vesce horní s 3, Podmoklany s 3, Branišov s 3, Studenec s 4, Hudeč s 5, Rovné

*) K těmto svrškům náleželo: 10 volů po 14 zl., 14 krav po 10 zl., 2 býci po 14 zl., 5 jalovic tříletých po 8 zl., 21 jalovic dvouletých po 4 zl., 2 jalovice roční po 2 zl., 2 bejčata dvouletá po 4 zl., 4 býčci roční po 2 zl., 2 roční výřezci po 4 zl., 16 telat po 2 zl., 54 staré ovce po 1 zl. 45 kr., 114 jehňat po 35 kr., 2 berani po 2 zl., 8 jehnic po 1 zl., 30 ročních ovcí po 35 kr.; 3½ centu sýra po 5 zl., 193 korce žita po 1 zl. 10 kr., 6 husí starých po 15 kr., 4 husy mladé po 12 kr., 27 slepic a kohouty po 7 kr., 37 kuřat po 5 kr., 1 krocan za 45 kr. a 1 slepice indianská za 40 kr.

(Rovnej) s 4, Kocourov s 3, Oudavy (Údavy) s 4 a Stružinec s 3 poddanými.

Tento statek se statkem Doubravicemi (viz Adam Erdman Trčka) v summě odhadní 63.471 zl. rýn. postoupen byl dědičně vedle cís. resoluce z dne 23. srpna 1636 *Hendrichovi mladšímu Kustošovi sv. pánu ze Zubřího a z Lipky* za jeho pohledanosti 77.500 zl. rýn., které měl za Starým a Mladým Trčkou, a poněvadž Kustoš z těchto pohledaností 20.000 zl. k ruce císaře slevil, prominut jemu byl nejenom zbytek summy odhadní, nýbrž i díl dluhů Trčkovských na tyto statky vykázaný. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, H. 30.)

12. Panství *Světlá* (kr. Čáslav, okr. Ledeč.), nejprve odhadnuté za 253.452 zl. rýn., potom však toliko za 245.500 zl., poněvadž od téhož panství ves Doloměsto k panství Lipnickému byla připojena, vedle cís. resoluce z dne 4. července 1636 postoupeno bylo: a) Dědicům po knížeti *Donu Aldobrandino Aldobrandini*, velkopřevoru řádu Maltézského, cís. radě válečné a nejvyššímu, v summě 60.000 zl. jemu od císaře odměnou vykázané; b) *Volfovi Adamovi hraběti z Pappenheimu*, cís. nejvyššímu, v summě 100.000 zl. rýn. na srážku cís. odměny 150.000 zl., jemu povolené za věrné služby vojenské od jeho otce Gottfrida Hendricha konané; c) *Buryanovi Ladislavovi hraběti z Waldšteina*, cís. nejvyššímu, v summě 50.000 zl. na srážku jeho pohledaností na panství Opočenském a Smiřickém, jakož i k zaplacení cís. odměny jemu udělené; d) *Brunovi hraběti z Mansfeldu*, cís. radě a komorníku, nejvyššímu lovčímu zemskému a nadsokolníku, v summě 20.000 zl., odměnou jemu od císaře vykázané. Těmto všem odevzdáno bylo panství Světlá v pohledanostech jejich, v jedné summě 230.000 zl. vynášejících, tak že se mezi sebou narovnati a díl dluhů Trčkovských, na to panství v summě 67.105 zl. rýn. uložený, poměrně zapraviti měli.

Od panství Světlé, k němuž náleželo 506 poddaných osedlých (342 s potahy, 141 bez potahův a 23 domkáři) s ročním platem stálým 1951 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 5. července 1836 a cís. listem z dne 13. července 1637 dán a dědičně postoupen byl *dědicům Aldobrandinským* na díl jejich v summě 60.000 zl. *statek Vokrouhlice* za 53.006 zl., totiž: dvůr poplužní Vokrouhlický s ovčínem, lesy a ryb-

níky; rychty Dvořácká, Olešná Lhota a Čekanovská a vesnice k nim náležející, zejména Podébaby, Veselice (panský a Novotného dvůr), Olešná Lhota s krčmou, Bezděkov s krčmou, Březinka, Krásná Hora s krčmou, Mozolov, Vadin s krčmou, Koučná (Klanečná), Babice s krčmou, *Michalovice*, *Kvasetice*, *Květinov* (Květenov, potom zvláštní statek), Čekanov s krčmou (dom. Heralec.), Bratroňov, Jedouchov, Boňkov s krčmou, Leština, Skála a Zdislavice s krčmami. — Schodek na dotčených 60.000 zl., totiž 6994 zl., měl nahraditi hrabě Buryan Ladislav z Waldšteina z dílu jemu vykázaného dědicům Aldobrandinským, kteří však díl dluhů Trčkovských v summě 16.434 zl. zaplatiti byli povinni. — Tento díl panství Světlé prodali dotčení dědicové dne 3. července 1637 za 40.000 zl. rýn. *Filipovi Adamovi hraběti z Solms*, jemuž smlouva trhová vedle cís. resoluce z dne 20. března 1646 do desk zemských byla vložena. Solms pak l. 1647 dne 27. září žádal císaře za prominutí dluhu Trčkovského z té příčiny, že při vpádu Švédském o všechny svršky, hotové peníze a koně byl připraven, že se vykoupiti musil ze zajetí od landkraběte z Hessen-Cassel, též že při obsazení města Jihlavy a zámku Lipnického jeho poddaní na mizinu byli přivedeni neustálými kontribucemi jak nepřátelskými tak i císařskými. (C. 215, T. 13. — D. Z. 151, S. 7.)

Hraběti z Pappenheimu na jeho díl v summě 100.000 zl. postoupen byl od panství Světlé *statek Trhová Zahrádka* s hamry železnými a s doly na rudu na vrchu Fiolka za summu odhadní 99.880 zl., pak svršky za 959 zl. rýn., tedy v jedné summě za 100.839 zl. rýn. Tento statek postoupil Pappenheim za 100.000 zl. rýn. *hraběti Buryanovi Ladislavovi z Waldšteina*, který též *díl panství Světlé hraběti z Mansfeldu* v 20.000 zlatých náležející na sebe převedl.

Hraběti z Waldšteina nejenom díl panství Světlé v 50.000 zlatých jemu vykázaný, nýbrž i díly od Pappenheima a Mansfelda jemu prodané, vedle cís. resoluce z dne 18. srpna 1638 dědičně byly postoupeny, totiž: zámek a městečko *Světlá*, městečko *Trhová Zahrádka* s hamrem Zahrádka i s dolejším hamrem a doly k tomu náležitými, vsi Bohušice, Příseka, Březinka horní a dolní, Žebrákov, Benetice, Mrskovice, Druhanov, Služátka, Opatovice, Vlkanov, Pavlov, Vilimovice, Pa-

vlíkov (nyní jen dvůr poplužní u Leštinky), Leštinka; městys *Smrdov* (dom. Vrbice), vsi Ovesná Lhota, Dlužiny horní a dolní, Zboží (dom. Habry), *Bačkov* (nyní zvláštní statek), Kuněmil, *Kochanov*, *Radkovice* (Radikovice), *Nováves* (nyní zvláštní statek), *Lhota hlásná* (jinak Brounova), *Zavidkovice*, *Radostovice*, *Lipnička*, *Trpišovice*, *Smržná* (Smrčná), *Lhota Dobrovítova*, *Chonikovice* (Konkovice) a Lípa; též celá rychta *Kaliště* (dom. Kralovice dolní), totiž vsi Kaliště, Rapotice, Proseč, Podivice, Kouty a Lhota Kamenná; s dvory poplužními, pivováry, mlýny, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím. (C. 215, T. 13. — D. Z. 151, F. 28.)*)

13. Statky v kraji Čáslavském ležící, totiž: a) *Žáky*, tvrz a dvůr poplužní s 21¹/₄ lánem rolí, 60 kravami, 50 kusy jalového dobytka a 900 k. ovcí, za 21.899 zl. rýn. odhadnutý. — b) *Kluky*, tvrz a ves Kluky s pivovárem, 3 rybníky, s dvorem poplužním s 11 lány polí, 30 kravami, 13 kusy jalového dobytka a 720 k. ovcí; též dvůr poplužní Dvořákovský řečený; ves Třebečice (Třebešice) s dvorem poplužním řečeným Šimačovský, s lénem kostelním, mlýnem na potoce Krejnaři, též ves Střebonín (Třebonín), jak to vše l. 1617 Jan Rudolf Trčka od Petra Lukaveckého z Lukavec za 10.000 kop míš. koupil. (D. Z. 143, A. 12. — Viz Lukavecký.) Tento statek, při němž bylo na ten čas 14 poddaných (3 sedláci a 11 chalupníků), odhadnut byl za 15.425 zl. rýn. — c) *Vrbice*, tvrz a ves s 12 poddanými (4 sedláci a 8 chalupníků; dvůr poplužní s 5 lány polí, 30 kravami, 10 k. jalového dobytka a 300 k. ovcí; mlýn na Sázavě s 2 pilami, 4 leče lesův a 5 rybníkův, což vše odhadnuto bylo za 10.659 zlatých rýn.**)

Tyto tři statky vedle cís. resoluce z dne 7. července 1635 a 30. května 1636 dědičně postoupeny byly za summu odhadní 47.984 zl. rýn. *Ferdinandovi Sigmundovi Kurzovi sv. pánu ze Senftenau*, cís. dvorské radě říšské a komorníku, na srážku cís. odměny jemu v 50.000 zl. udělené. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, E. 14.)

*) Ostatní díly panství Světlé na ten čas od něho byly odděleny. (Viz při statcích Habry, Chotěboř a Lipnice.)

**) Statek *Vrbice* — tvrz a ves s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem na Sázavě s 2 pilami a díl vsi Hor Stříbrných koupila od Jiřího Jana Materny l. 1603 Alena Vojířová za 4500 kop gr. česk. (D. Z. 178, C. 19) a prodala jej potom Marii Majdaleně Trčkově.

14. Panství *Žleby* (kr. Čáslav.), k němuž náležely zámek s oborou a městečko Žleby, městečko Přibram (Přibram uhelná), vsi Vinaře, Drbohlavy (zašla, nyní ves nová Vinice), Bousov (Bousovna), Lhotka, Chvalovice, Licomělice (Licoměřice) s kostelem filialním, Tuchov, Hostovlice (Hostaulic) s podacím kostelním na Horkách, Zehuby, Střítež (zašlá, nyní samota), Markov (Markovice, zašlá, nyní samota) s filialním kostelem, Třídvory (Dreihöfen, zašlá, nyní dvůr poplužní) a Vrdy, v nichž bylo předešle 168 poddaných osedlých (62 s potahy a 106 domkářů), na ten čas však toliko 100 (17 s potahy a 83 domkáři), kteří ročního platu a za robotu 762 kopy míš. odváděli; též nový dům panský v Žlebech a pivovár, v němž bývalo ročně 86 várek po 12 sudech piva; pak *dvory poplužní*, jmenovitě Žleby, Budy, Markov, Hostovlice, Zehuby, Ochřeštany (Okřesanec), Chlum (Klum) a Zikmundovský dvůr, při nichž bylo 28½ lánu rolí, 77 krav, 40 k. jalového dobytka a 600 k. ovcí; též 2 mlýny pod zámkem s ročním platem 124 kop míš., 21 rybníků, z nichž na ten čas jenom 4 byly nasazeny, ostatní pusté a prázdné, a 31 lečí lesův.

Toto panství, které Jan Rudolf Trčka l. 1629 od Františka de Magni za 80.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 297, E. 7. — Viz Chotouchovský), dne 8. března 1636 za 72.453 kopy míš. (84528 zl. rýn.) odhadnuto a v této summě vedle cís. resoluce z dne 14. srpna 1635 a 6. června 1636 postoupeno bylo *Linhartovi Helfridovi hraběti z Meggau*, cís. tajné radě a dědičnému hofmistru zemskému v Rakousku nad Enží, na srážku jeho praetense za cís. dvorem v 40.000 zl., jemuž teprv l. 1643 cís. reskriptem z dne 28. července za 70.000 zl. a zapravení dílu Trčkovských dluhů v summě 23.105 zl. dědičně bylo prodáno a jeho dcerám Alžbětě, Františce, Susanně Marii Anně a Anně l. 1644 do desk zemských vloženo. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148, J. 24 & L. 17.)

15. Statek *Kounice* (Konice, kr. Pražský, okr. Brod Český), k němuž náležel zámek Kounice s pivovárem a myslivnou pustou, tvrz ve vsi Nehvízdkách; *dvůr poplužní v Kounicích* s 9½ lány polí, při němž předešle se chovalo 12 kobyl, 55 krav, 40 kusů dobytka jalového a 30 k. vepřového; *dvůr poplužní v Tejnci*, na ten čas pustý a prázdný, s 8 lány rolí, při němž bývalo 18 koní, 33 krávy, 20 k. dobytka jalového

a 40 vepřového; *dvůr poplužní v Tlustovousech*, na ten čas pustý a prázdný, s 8¼ lány polí, při němž se předtím chovalo 21 koňů, 33 krávy, 20 k. jalového a 25 k. vepřového dobytka; *dvůr poplužní v Horoušanech* toho času spálený, s 6⅔ lány rolí, při kterém bývalo 13 koňů, 33 krávy, 25 k. jalového a 12 k. vepřového dobytka; *dvůr poplužní v Nehvizdech*, k němuž připojena byla též pole od dvoru při tvrzi v Nehvízdkách, s 12½ lány rolí, při němž se chovávalo 25 kobyl, 8 volů, 44 krávy a 60 k. vepřového dobytka; též *4 ovčíny* v Kounicích, Nehvizdech, Tejnci a Tlustovousech, v nichž se chovalo 3000 k. ovcí; pak *4 štěpnice* při dvořích v Kounicích, Tejnci, Tlustovousech a Nehvizdech, s ročním užitkem 286 kop míš.; též *vinice* na 50 korců míry držící a na 30 sudů vína ročně vynášející; *vesnice Kounice*, *Tlustovousy* a *Tejnec*; pak 8 osad od komorního panství Přerovského l. 1612 k statku Kounickému postoupených s 125 poddanými, kteří ročně odváděli platu stálého 591 kopu míš., 634 kuřata, 52 kopy vajec, též robotu 119 dní konali, totiž: městečko *Mochov* s 25 osedlými, kteří ročně odváděli platu 91 kop 56 gr. míš., 204 kuřata, 11½ kopy vajec a 111¼ dne robotu ženní konali; k tomu les dubový o 6 lánech, *Pardůsov* řečený, a les o ¼ lánu řečený *Vinice*; městečko *Nehvizdy* s 26 osedlými, kteří ročně odváděli platu 126 kop 12 gr. míš., 120 kuřat, 10 kop vajec a 2 beránky; vesnice *Bříství* s 13 osedlými, *Vikaň* s 21 osedl., *Kozovazy* s 6 osedl., *Vyšehořovice* s 15 osedl., *Horoušany* s 14 osedl. a *Nehvizdky* s 5 osedlými; mimo to *10 rybníků*, zejména rybník u Mochova na 400 kop násady kaprové, rybník Podvinský na 60 kop, rybník Nový na 60 kop, rybník u Bříství na 60 kop a rybník pod Bříství, Drškovec řečený, na 100 kop, rybník u Kozovaz na 50 kop a 4 rybníky u Horoušan na 190 kop násady, též 5 rybníků potěrných; k tomu *5 mlýnů*, jmenovitě Hološovský a Tejnecký po 1 složení, platící činže 50 kop a 30 kop míš., na ten čas pusté; Tlustovousský s trojím složením, platící činže 180 kop, též pustý; Kozovazský s trojím složením a 1 stoupami, předešle 200 kop, na ten čas toliko 30 kop činže odvádějící; Chudomel, zcela zašlý a pustý, předešle 30 kop činže platící. — V dotčených 2 městysích a 9 vesnicích bylo předešle 160 osedlých (104 s potahy a 56 chalup-

níků), z nichž na ten čas zůstalo toliko 59 (36 s potahy a 23 chalupníci), kteří ročně odváděli platu stálého 236 kop míš., 240 kuřat, 15 kop a 39 vajec, a konali robotu ženní 44 dní, orní však dle potřeby a na poručení vrchnosti; ostatní 101 usedlosti, z nichž se předešle odvádělo ročně platu stálého 462 kopy míš., 176 kuřat a 25 kop vajec, mimo robotu ženní 66 dní, byly toho času pusté a prázdné.*)

Tento statek v summě odhadní 65.402 kopy míš. (76.302 zl. rýn.) postoupen byl k správě vedle cís. resoluce z dne 22. září 1635 *arcivévodovi a králi Ferdinandovi III.*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 4. července 1636 dědičně darován byl proti zaplacení dílu dluhů Trčkovských v summě 20.856 zlatých na týž statek uloženého. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 4.)

16. Statky *Čížkovice*, *Košťálov* a *Boreč* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), totiž: a) *Čížkovice*, za 39.941 zl. 46 kr. odhadnutý, tak jakž týž statek Marii Majdaleně Trčkové byl postoupen (viz Adam Kaplíř); — b) *Košťálov*, za 33.287 zl. 20 kr. odhadnutý, který l. 1629 Marie Majdalena Trčková k ruce syna svého Adama Erdmana za 26.000 kop míš. koupila (viz Adam Vchynský); — c) *Boreč*, odhadnutý za 10.349 zl., jak statek ten l. 1632 paní Trčkové byl postoupen (viz Bohuslav starší Ruth).

Tyto tři statky za summu odhadní 83.578 zl. rýn. vedle cís. resoluce z dne 4. července 1636 cís. listem z dne 6. února 1638 dědičně postoupeny byly vdově *Anežce z Varrensbachu*, potom opět *provdané za* plukovníka *Wernera Pallanta*, sv. pána z Mariame, roz. hraběnce z Eberšteina, na srážku odměny 60.000 zl., jejímu manželu Pallantovi vykázané, tak že jenom díl dluhů Trčkovských na tyto statky v summě 22.845 zlatých uložený měla zapraviti. — Avšak statek *Boreč* potom

*) Tvrz a ves *Kounice* s dvorem poplužním a pivovárem, pak vesnice s dvory poplužními Tejnec, Černíky a Tlustovousy koupil l. 1601 Jan Rudolf Trčka od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 52.500 kop míš. a postoupil za to směnou panství *Veliš* za 82.500 kop míš. (D. Z. 130, N. 16.) — Vesnice Vyšehořovice, Vikáň, Horoušany, Tatce (Tatyce), Pecky a Kozovazy, též městečka Mochov a Bříství postoupil král Rudolf II. l. 1611 Trčkovi za 25.000 kop míš. od panství komorního Přerovského, od něhož l. 1614 císař Matyáš Marii Majdaleně Trčkové městys Nehvizd Veliký a ves Nehvizd Malý za 20.000 kop míš. prodal. (D. Z. 137, C. 18.)

jí byl odňat a l. 1638 *Apollonii Solhauzové*, jíž vlastně náležel, navrácen jest. (Viz Ruth a Volf ze Solhauzu). — Mimo to statky Čížkovice a Košťálov byly tak zpustlé, že z 55 poddaných, kteří se při nich l. 1631 nacházeli (totiž 30 při statku Čížkovickém a 25 při statku Košťálovském), l. 1638 zůstalo toliko 5 osedlých, a i tito usedlosti své opustili, když l. 1639 statek Čížkovice při vpádu švédském zcela byl vypálen a zpustošen. Z těch příčin paní Pallantové dotčený díl dluhů Trčkovských v summě 17.600 zl. vedle cís. resoluce z dne 20. prosince 1644 od král. komory měl býti zaplacen. Statek pak *Čížkovice*, jehož se potom *hrabě Jan Winkhart z Vřesovic* ujímal, teprv l. 1655 vedle cís. resoluce z dne 19. května, synovi a dědici paní Pallantové, *Adolfovi sv. pánu z Varrensbachu*, byl postoupen a teprv l. 1659 v dsky zemské vložen. Dle účtu komory české z dne 31. ledna 1660 témuž Adolfovi z Varrensbachu nahrazen býti měl z král. komory díl dluhů Trčkovských, od něho v summě 14.052 zl. zaplacený; avšak ještě l. 1690 marně se domáhala vdova po Varrensbachovi pozůstalá, Maria Sidonia roz. hraběnka Šliková, této summy, která s úroky z ní zadržalými již 40.707 zl. ryn. vynášela. (C. 215, T. 13. — D. Z. 152, O. 1.)

17. *Statky v kraji Kral.-Hradeckém ležící:* a) *Hradiště Chustníkovo* (Gradlic), za 53.674 zl. ryn. odhadnutý; — b) *Heřmanice*, odhadnutý za 32.123 zl. ryn., tak jakž tyto statky paní Trčková od Albrechta z Waldšteina směnou za jiné statky obdržela (viz Albrecht Pecingar a Jan Fridrich z Opperštorfu). Tyto statky vedle cís. resoluce z dne 12. června 1636 postoupeny byly k správě cís. general-strašmistru *Františkovi hraběti z Ulfeldu* v summě 60.000 zl. ryn. jemu za jeho služby vojenské a k zaplacení jednoměsíčné služby pro jeho pluk jízdecký vykázané, a témuž vedle cís. resoluce z dne 10. října 1636 v summě odhadní 85.797 zl. dědičně byl odevzdán, tak že Ulfeld povinen byl po srážce dotčených 60.000 zl. zbytek summy odhadní v 25.797 zl., jakož i summu 3827 zl. za svršky hospodářské odevzdati *Jesuitům v kolleji Jičínské* na srážku jejich nadání v summě 112.000 zl. ještě nezapraveného, též zaplatiti díl dluhů Trčkovských na tyto statky v summě 23.452 zl. ryn. uložený. Ale poněvadž hrabě Ulfeld této povinnosti nedostál, povolen

byl od král. komory dne 11. května 1637 zvod v dotčené statky Jesuitům, kteří v užívání jich zůstali až do dne 11. července 1651, když dědic a bratr hraběte z Ulfeldu, Corfiz z Ulfeldu, říšská rada král. Danského a místodržící v Kodani Jesuitům vytčenou summu zaplatil ze summy trhové za tyže statky, které knížeti Octavio Piccolomini de Arragona prodal. (C. 215, T. 13.)

18 Panství *Smiřice* (kr. Hradec Král.), k němuž náležely zámek a městečko Smiřice se všemi k tomu náležejícími tvrzemi, obzvláštně pak statky *Žiželoves*, *Rodov*, *Hořeňoves* a *Sádoví*, spolu se *třemi vesnicemi Kralohradeckými*, zejména Rusek, Skaličky a Piletice, a též vesnice k témuž panství náležející tyto: Smiřičky, Holohlavy, Rodov, Sendražice, Maslojedy, Lippov (Lípa), Dub, Sovětice, Račice, Benátky, Habřice (Habřina), Hustiřany, Lužany, Neznašov, Rožnov, Rtyně, Černovice (Černožice), Semovice, Brzice, Meziležící (Mesleth), Ples, Jasenny (Jasená), Libřice (Libčice), Výrava, Černilov, Librantice, Oujezdec, Bukovina, Číbuž, Vlkov (Vlková), Smržov, Lejšovice (Lejšovka), Svinary, Bohánka, Maňovice (zašla, nyní myslivna u Bohánky), Chlumek (nyní jenom kostel u Habřiny) a Klenice, s platy stálými i běžnými, robotami, dvory poplužními, vinicemi, oborami, štěpnicemi, chmelnicemi, zahradami, vinopalnami, pivováry, krčmami, mlýny, rybníky, řekami, potoky, vodotočinami, lesy, háji, horami, cihelnou, vápenicemi, lomy kamennými, s podacím kostelním a kostely filialními i se vším jiným příslušenstvím. *)

Toto panství vedle cís. resoluce z dne 20. července a 14. srpna 1635 k správě odevzdáno a cís. listem z dne 11. března 1636 darováno a dědičně postoupeno bylo v summě odhadní 335.618 kop míš. (391.554 zl. rýn.) *Matyášovi hraběti z Gallasu* za jeho vzáctné a platné služby císaři při domnělém spiknutí Fridlandském prokázané. — Zvěř v oboře

*) Panství *Smiřické* koupila l. 1590 k rukám sirotků po Jaroslavovi Trčkovi jejich poručnice Johanna Trčková, roz. z Žerotína, od Jana z Žerotína, Buryana a Mikuláše Trčků za 80.000 kop gr. česk. neb 160.000 kop míš. (D. Z. 168, N. 14.) — Statky *Hořeňoves*, *Sádoví* a *Žiželoves* obdržela Marie Majdalena Trčková směnou za jiné statky od Albrechta z Waldšteina. (Viz Jan Purkhart Kordule a Jiří Sádovský.) — Vesnice Kralohradecké koupila od král. komory též paní Trčková. (Viz město Hradec Králové.)

Smiřické i s nářadím lovčím vedle cís. resoluce z dne 20. března 1635 darována byla králi Ferdinandovi III. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, D. 24 & 622, J. 22.)

19. *Vesnice Trutnovské* (Trautenau, kr. Hradec Král.), totiž Žďárna (Zárov, Soor), Maršov (Marschendorf), Koblí (Koblno, Kolbendorf), Vambeřice (Albendorf) a Staré město (Altstadt, Burgstadt, Burgstadl), které Maria Majdalena Trčková l. 1623 za 22.496 kop míš. od komory české koupila, vedle cís. resoluce z dne 26. března a 24. dubna 1636 dědičně postoupeny byly cís. nejvyššímu *Janovi Jakubovi de Wagghi sv. pánu z Adelsbergu* (Adlersberg) k zapravení jeho pohledanosti za služby vojenské v summě 30.000 zl. rýn. jemu vykázané, avšak povinen byl zachovati podmínku, týkající se lesů na horách vysokých, Trčkové při postoupení týchž vesnic uloženou. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, J. 26. — Viz též město Trutnov.)

20. Panství *Žireč* (Schurz, kr. Hradec Král.), které Maria Majdalena Trčková l. 1622 s jinými statky Janovi Zylvarovi konfiskovanými koupila (viz Zylvar), za 75.216 zl. odhadnuté, se statkem Šaclířským (viz Adam Erdman Trčka) vedle cís. resoluce z dne 1. března 1635 a 15. července 1636 darováno a dědičně postoupeno bylo Jesuitům k nadání jich domu pro nováčky u sv. Anny ve Vídni do 100.000 zl., zbytek pak summy odhadní týchž statků 17.216 zl. vykázán jest jesuitské kolleji v Jičíně na srážku její fundace. Když však Jesuité si stěžovali na příliš vysokou taxu týchž statků, vedle cís. resoluce z dne 18. června 1642 statky ty l. 1644 znova odhadnuty jsou toliko za 84.386 zl. rýn., a jejich darování vedle cís. resoluce z dne 3. září 1646 řádným listem nadačním od cís. kanceláře dvorské ztvrzeno bylo na ten způsob, že Jesuitům k doplnění dotčené fundace ještě jiné statky v Čechách v summě 15.614 zl. rýn. měly býti dány. Mimo to vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1649 měl Jesuitům z král. komory české nahrazen býti díl dluhů Trčkovských na panství Žireč v summě 20.550 zl. rýn. uložený a od Jesuitů již zaplacený. Vklad dotčených statků do desk zemských, k němuž Jesuité Vídeňští nebyli oprávněni, cís. resolucí z dne 12. listopadu 1650 byl nařízen. (C. 215, T. 13. — D. Z. 151, H. 23 & 628, G. 4.)

21. *Dvůr svobodný ve vsi Vršovicích* u Prahy se sedmi poddanými, který si paní Trčková při prodeji statku Vršovického l. 1627 vymínila (D. Z. 142, L. 20), postoupen byl *Mikulášovi Pixovi*, král. služebníku nad počty při komoře české, avšak po jeho smrti prodán *Rafaelovi Mnišovskému ze Sebuzína* l. 1638 vedle cís. resoluce z dne 29. srpna t. r. za 685 zl. rýn., kteráž summa jemu byla poražena z 2000 zl. od císaře mu darovaných. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148, C. 2.)

Ze všech těchto statků Trčkovských vyhrazeny byly k ruce císaře všechny svršky a nábytky hospodářské, zvláště obilí a dobytek, i co by se na hotových penězích shledalo. Avšak dle zpráv od cís. kommissaře k ujímání statků těch nařízeného Zdeňka hraběte z Kolovrat*) dne 22., 23. a 24. března 1634 král. místodržícím podaných pobral cís. nejvyšší a kommissař hrabě z Puchheimu vše z těch svršků, co se mu líbilo, ano i regenta Trčkovského Hendricha Straku, který mu hotové peníze vydati nechtěl, trýznil a uvěznil. — Dle zprávy Linharta Korky Cholovského z Korkyně, cís. kommissařům Hieserle a Crydele z Opočna dne 13. března 1635 podané, svršky ze zámku Opočenského v několika truhlách nočního času byly odvezeny a na Skalce u pana Vostrovce složeny, odtud pak opět k ruce císaře vyzdviženy jsou. Avšak dobytek a obilí, ze statku Smiřického a Opočenského na Hradišti (Nové Město) a Žireč odstraněné, tam od cís. lidu vojenského i nepřátelského pobráno a vydrancováno bylo, ano i všecky spisy od regenta Straky na Hradiště odvezené a tam uschované od vojska z beden vybrány, po sklepě rozházeny a dílem roztrhány a spáleny jsou. — Ze zásob obilních na statcích Trčkovských vedle cís. resoluce z dne 20. července a 22. září 1635 vydal cís. inspektor nad týmiž statky v kraji Čáslavském nařízený Jan Rudolf Heydler sv. pán z Buckau k zařízení král. panství Pardubského 3000 korců žita a 1000 korců pšenice arcivévodovi a králi Ferdinandovi III., jemuž mimo to vedle cís. resoluce z dne 23. června 1636 ještě polovice všech svršků hospodářských na

*) Tento podepsal všecky zprávy, jazykem německým od jeho spolukommissaře Prükla sepsané, jenom česky takto: *Vaší milosti poslušný služebník Zdeněk hrabě z Kolovrat.*

statcích Trčkovských pozůstalých za hotové peníze měla býti vydána. (C. 215, T. 13.)

Na všech statcích po Janovi Rudolfovi Trčkovi a jeho manželce konfiskovaných, které dohromady za 2,811.596 zl. rýn. byly odhadnuty, dle zprávy kommisse k likvidování dluhů na týchž statcích nařízené z dne 14. dubna 1640 *bylo dluhů* pravých, rozdílným věřitelům povinných *v jedné summě 364.024 zl. rýn.* (nepočítajíc v to pohledanosti v summě 160.813 zl. za pravé neuznané, ani pohledanosti 47 věřitelů, v čas určitý se nepřihlásivších), jichž zaplacení dle výkazu vedle cís. resoluce z dne 16. května 1640 sepsaného novým držitelům týchž statků poměrně bylo uloženo, jak při každém statku jest vytčeno.

Mimo statky vytčené po Janovi Rudolfovi Trčkovi a jeho manželce *konfiskovány byly též domy tyto:* 1. *Dům Trčkovský na Hradčanech*, k němuž náležely: a) *dům Brunšvický* řečený s okrškem, někdy po knížeti Brunšvickém Jindřichovi Juliovi císaři z jistých příčin připadlý, potom l. 1579 Anně Marii Šlikové ze Suneku od císaře osvobozen a za dědictví dán, pak l. 1608 od Polyxeny z Lobkovic Sigmundovi Měsíčkovi, a l. 1611 od Bořivoje Měsíčka v dluhu 100 kop gr. česk. Ferdinandovi Šlikovi z Holejše hraběti z Posaunu postoupen; — b) *„dům u Hroznů“* řečený, mezi domy Ferdinanda Šlika a Jana Vojtěcha z Waldšteina ležící s okrškem, l. 1613 od Anny Kabové z Terešova Ferdinandovi Šlikovi v 100 kop. gr. česk. postoupený, a na ten čas již zbořený; — c) *dům malý*, někdy mezi domy Šimona hraběte z Lípy a Sigmunda Měsíčka ležící, Ferdinandovi Šlikovi prodaný; — d) *zahrada* mezi zahradami někdy Šebestiana staršího Lažanského a Španělského sekretáře ležící, kterou Vilém Bodenius, knížete Bavorského agent, Ferdinandovi Šlikovi prodal; — e) *dům nárožní* po pravé straně proti domu někdy Oldřicha Desideria Pruskovského z Pruskova, jdouc z hradu Pražského k bráně, kterou se na Pohořelec jede, kterýž dům Ferdinand hrabě Šlik od Šimona hraběte z Lípy koupil. — Tyto všecky domy i se zahradou na Hradčanech ležící a pod správu sousovní téhož města Hradčan náležející, l. 1627 z král. mocnosti z jurisdikce Hradčanské vyňaty, za dědictví zpupné vysazeny a za 18.000 zl. rýn. zanechány jsou Karlovi sv.

pánu z Harrachu, který je t. r. Marii Majdaleně Trčkové postoupil. (D. Z. 142, N. 20.) — Tento dům Trčkovský (Brunšvický), u Širokého dvoru na Pohořelci ležící na rohu mezi Hlubokou cestou a Loretanským placem, vedle cís. resoluce z dne 4. května 1634 darován byl *hraběti Janovi z Altringen*, avšak vedle cís. resoluce z dne 11. července 1636 z milosti zanechán jest *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu*, který za něj dědicům Altringerovským postoupil dům svůj, též na Hradčanech ležící. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 3.)

2. *Dům Šleinicovský*, jinak *Rožumberský* řečený, v Starém městě pražském na Uhelném trhu blíž kostela sv. Haštala ležící, který vedle cís. resoluce z dne 18. října 1646 darován byl *Janovi Crydele*, obojích práv doktoru a radě nad appellacími. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148, Q. 25 & 625, B. 4.) Crydel pak l. 1646 prodal týž dům, tehdáž mezi domem Matyáše Kunštadta v pravo a domem „u tří moždířů“ v levo ležící, za 3000 zl. rýn. *Marii Majdaleně Julianě sv. paní z Golču*. (D. Z. 149, A. 15.)

3. *Domek* v Novém městě pražském na Židovské zahradě ležící, sešlý a pustý, Marii Majdaleně Trčkové náležející, za 100 kop míš. odhadnut a dne 22. září 1638 darován od císaře *Kašparovi Reuscherovi*, německému kantoru a zpěváku v kostelích Pražských, a témuž ke škole postoupen byl. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$.)

4. *Dům na Hoře Kutné*, od starodávna *Knížecí*, jinak Knejslikovský řečený, který po smrti Jana Rudolfa Trčky jeho dědicové darovali měšťanu a havíři Šimonovi Kozojedskému za jeho 30leté služby věrné, dne 1. února 1635 byl konfiskován, za 1000 kop míš. odhadnut a vedle cís. resoluce postoupen cís. nejvyššímu *Juanovi de Salazar & Montalban* na srážku jeho pohledanosti, již měl za císařem, podle rozkazu arcivévody Leopolda Viléma, generala nad cís. armadou a zplnomocněného gubernatora v království Českém, z dne 4. března 1640. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$.)

Konečně *k ruce císaře ujaty byly všecky jistoty (jistiny), hotové peníze, klenoty, svršky a jiné věci mohovité*, po Trčkovi a jeho manželce pozůstalé, totiž:

a) *Jistina 70.000 zl. rýn.*, zbytek to summy trhové za statek *Smidary*, který paní Trčková Albrechtovi z Waldšteina,

knížeti z Fridlandu, prodala za 100.000 zl., na kterouž summu toliko 30.000 zl. obdržela. Summy té, která po smrti Trčkové na jejího manžela připadla, domáhali se dne 2. ledna 1635 poručníci od Trčky zřízení a mladší dcera Trčkova Johanna Švamberková. (Viz Waldštein při statku Smidary.)

b) *Jistina 58.013 zl. rýn.*, které Starému Trčkovi židé Lev Freund, Natan Sacerdotes, Salomon Buchdrucker, Simeon Marous z Mladé Boleslavě a Abraham Buchdrucker dlužni byli dle listu dlužního z dne 4. července 1634, tak že se zavázali summu tu ve lhůtách půlletních po 2000 zl. od l. 1634—1648 spláceti. Tato jistina vedle cís. resoluce z dne 5. června a 11. července 1636 od komory české postoupena byla *Vilémovi hraběti Slavatovi*, nejvyššímu kancléři král. Českého, za jeho pohledanost při komoře dvorské. (C. 215, T. 13.)

c) *Jistina 6600 kop míš.* na statku Novém Zámku konfiskovaném po Janovi Jiřím z Wartenberka.

d) *Jistina 6000 kop míš.* s úroky zadržalými v 4000 kop. na panství Děčínském.

e) *Jistina 1600 kop míš.* při městě Kadani.

f) *Jistina 1000 kop míš.* na statku Bělohradě konfiskovaném po Petrovi Škopkovi z Bílých Otradovic.

g) *Jistina 500 kop míš.* za Přibíkem Jeníškem z Újezda, která vedle cís. resoluce z dne 18. října 1636 témuž *Jeníškovi* za jeho služby byla darována. (C. 215, T. 13.) — *Tyto jistiny všecky vynášely v jedné summě 150.996 zl. rýn.*

h) *Na hotových penězích:* 8000 kusů dukátů, které nejvyšší purkrabí *Adam hrabě z Waldšteina* jakožto jeden z poručníků od Trčky nařízených z pozůstalosti Trčky obdržel. Tyto dukáty, dle tehdejší ceny mincí 24.000 zl. rýn. vynášející, vedle cís. resoluce z dne 27. března 1636 ponechány byly dotčenému *hraběti z Waldšteina* na srážku jeho pohledanosti 9644 zl., již měl za cís. nejvyšším Wolfem Jiřím sv. pánem z Pöttingu (čímž Pötting toho dluhu byl zprostěn), pak na srážku jeho platu za službu tajného rady mu zadrželého, jakož i odměny, od císaře jemu v summě 60.000 zl. vykázané. (C. 215, T. 13.)

i) *Ozdoby stříbrné, též u Adama z Waldšteina uložené*, za 7000 kop míš. stojící, darovány byly vedle cís. resoluce z dne 27. března 1636 *témuž Waldšteinovi* odměnou za služby

vojenské, konané od jeho syna Berchtolda z Waldšteina ve válce padlého. (C. 215, T. 13.)

k) *Peníze hotové zlaté a stříbrné, ozdoby stříbrné a zlaté řetězy*, v jedné summě do 100.000 zl. vynášející a u Petra Straky a jeho manželky uložené, vedle cís. poručení daného dne 15. května 1636 král. místodržícím měl vyzdvihnouti Linhart Korka Cholovský z Korkyně a s věcmi u něho uloženými, Trčkovskému regentu Hendrichovi Strakovi odňatými (totiž 151 hřiven a $17^1/_2$ lotu stříbra, dva soudečky říšských dolarů, též 2000 kusů říšských dolarů a zlatý řetěz v ceně 800 kusů dukátů) skrze cís. dvorského obchodníka Bernarta Leuxen do cís. komory dvorské dodati. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$.)

l) *Hotové peníze, stříbro, zlaté řetězy a jiné věci*, které v Telči na Moravě byly uloženy, vedle cís. rozkazu daného dne 14. a 17. června 1636 komoře české vydány byly obchodníkovi dvorskému Gerhardovi Leuxen a jisté osobě duchovní k zvláštnímu účelu. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$. — Archiv komory dvorské.)

m) *Peníze hotové, dukáty, zlato, stříbro, klenoty a jiné věci*, při král. dskách zemských uložené, jichž cena není vytčena. Z těchto vedle cís. resoluce z dne 8. března a 17. května 1636 vydáno bylo 12.000 zl. rýn. *Františce hraběnce z Palfi*, roz. Khanové, za její pohledanosti, jež měla za Trčkou Starým a Mladým; ostatek pak celý, řádně odhadnutý, odevzdán byl paní *Majdaleně vévodkyni Saské*, roz. z Lobkovic, na srážku její pohledanosti, jež měla na král. państví Pardubickém. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$. — D. Z. 622, J. 29 & 30.)

n) *Kostelní věci stříbrné*, totiž kalich pozlacený s 2 patenami a 2 krabicemi na hostie, veliké ciborium pozlacené a kropáč, odevzdány byly komoře české teprv l. 1642 od komorní rady Abrahama Günzla z Günzelfeldu, jemuž před několika lety byly svěřeny. (C. 215, T. $^{13}/_{1}$.)

o) *Zlatý řetěz pancířní*, za 800 kusů dukátů čili 4000 kop míš. stojící, který Trčka odkázal svému komorníku *Janu Menzlovi*, jemuž však poručníci Trčkovi za něj 300 kusů dukátů dali. Tento řetěz podržel Menzel pod záminkou, že mu byl darován od císaře za služby při konfiskaci jmění Trčkovského prokázané; za to musila Menzlova sestra, Dorota Reichlová, v Hradci Jindřichově žijící, vedle cís. resoluce

z dne 3. listopadu 1670 zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. (C. 21
T. $^{13}/_{1}$.)

Veškeré jmění po Trčkovi a jeho manželce konfiskovan
vynášelo tedy 3,107.865 zl., v kteréž summě však obsažen
nejsou hotové peníze, stříbro, zlato, klenoty a jiné vě
sub l), m) a n) uvedené, ani svršky hospodářské, jichž cen
na několikráte stotisíc lze položiti.

Jan Přech Třemeský ze Železna a na Semčicích pr
účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi konfiskačn
dne 6. února vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 162
třetího dílu jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 162
zase přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi vy
konal. V této pokutě od král. komory ujat byl statek jeh
Semčice (kr. Boleslav., dom. Dobrovice), tvrz a ves s dvo
rem poplužním, který za summu odhadní 14.670 kop míš
(17.115 zl.) dne 13. března 1623 *Albrecht z Waldšteina* koupi
a jej t. r. za touže summu *Adamovi z Waldšteina* postoupi
(C. 215, T. 16. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, E. 15
194, L. 7.)

Třemeský, jemuž dvě třetiny summy trhové z komor
české vydány býti měly, domáhal se ještě l. 1637 dílu svéh
který dle účtu při komoře české dne 19. června 1637 učin
ného s úroky zadržalými 10.543 kopy po srážce dluhů v
nášel. Avšak dle účtu komory české z dne 9. února 16
připadlo ze summy trhové po srážce dluhů 7116 zl. dě
čkám Třemeského, sestrám Kateřině Barboře Kapounové
Veronice Salomeně Wedlové, 6665 zl. bez úroků, a k
fisku 3332 zl. rýn. (C. 215, F. $^{67}/_{26}$ & T. 16.)

Jan Třídvorský z Třídvorův a z Votína, odsouzen
kommissi konfiskační dne 6. listopadu 1622 *třetího*
jmění svého, propadl: a) dvůr *Třídvory* (též *Jebovský* řeče
u Kouřimě, pod šos a právo města toho příslušící), kte
l. 1612 od sestry své Anny (potom provdané Krabicové, pa
Malovcové) za 4200 kop míš. koupil. Statek ten Třídvor
skému ve dvou jeho třetinách k správě byl ponechán od ko
mory české, kteráž jej teprv vedle dekretu z dne 17. čer
vence 1627 v summě odhadní 6000 kop míš. *Janovi Greifen-*
felsovi z Pilzenburku, opatu a celému konventu klášterů matky
Boží Sedlce a Skalice postoupila proti tomu, že díl král.

fisku náležející do kr. komory odvésti a Třídvorského v jeho dvou dílech spokojiti povinen bude. — b) Jistotu na 2400 kop míš., kteréž Třídvorskému k žádosti jeho l. 1628 vydány nebyly, ačkoliv synům jeho po jich mateřích, Anně roz. z Třížkovic a Anně roz. z Malovic, náležely; jenom jeho syn *Jan Ondřej* při jistině 1000 kop míš. po matce své Anně z Třížkovic zůstaven jest. (C. 215, T. 17. — Lib. conf. 2, f. 460.)

Mikuláš Trmal z Toušic a na Myškovicích odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 *třetího dílu* jmění svého, které v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Myškovice* (okr. Karlín.), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který od komory české v summě odhadní 9005 kop m. léta 1623 koupil *Adam Benedikt Bavorovský, opat kláštera Slovanského* řádu sv. Benedikta *v Emauzích* v Novém městě pražském, na místě všeho konventu, jemuž ze summy trhové vedle cís. resoluce z dne 18. července 1624 darováno 4000 kop míš. — Manželka Trmala, Anna Marie, roz. z Chýš a Egerberga, měla na tom statku pojištěno věna svého 7500 kop míš. (C. 215, T. 15. — Lib. conf. 2, f. 355. — D. Z. 142, B. 24 & 293, C. 21.) — b) Jistina 2759 zl. rýn. — c) *Dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském, který teprv l. 1643 na poručení komory české dne 9. září v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $^2/_9$.)

Trmalovi z milosti ponechané dvě třetiny, které jemu z komory české vydány býti měly, teprv jeho synovi a dědicovi *Zdeňkovi Rudolfovi*, i s dědictvím po jeho strýci Václavovi, vedle účtu komory české z dne 18. listopadu 1647 v jedné summě 11.566 zl. rýn. jemu přisouzené, cís. resolucí z dne 22. února 1648 byly pojištěny. (C. 215, T. 15.)

Václav Trmal z Toušic, syn Zdeňkův, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že byl odsouzen všeho jmění při kommissi konfiskační, avšak vedle cís. resoluce z dne 16. září 1622 (publ. 26. května 1623) nezletilý syn a *dědic jeho Heřman* z milosti při *dvou třetinách zůstaven* a těmito díly z komory české spokojen býti měl. Neboť jmění Trmalovo všecko již v pokutě ujato bylo, totiž: a) *Dvůr* při vsi *Ouholičkách* (Hoholičky, kr. Pražský, okr. Smíchov.) s krčmou a

mlýnem, jedním poddaným a 3 chalupníky, který odhadnut za 3583 kop míš. od komory české l. 1623 za 7950 zl. koupil *cizozemec Jan Krištof Han.* (C. 215, T. 15. — Lib. conf. 2, f. 11. — D. Z. 153, G. 29.) — b) Zbytek summy trhové za statek *Chvatěruby*,*) který Trmal l. 1616 Alžbětě Popelové z Lobkovic za 28.000 kop míš. prodal (D. Z. 138, G. 3), od kupující léta 1623 při dskách zemských uložený v summě 24.200 kop míš., z nichž král. fisku 8066 kop míš. připadlo.

Po smrti dotčeného syna Trmalova Heřmana, který v pluku Piccolomini u Wolfenbüttel proti nepříteli padl, připadly díly jeho z milosti mu ponechané jeho dědici a strýci Mikulášovi, svrchu dotčenému, po jehož smrti na jeho syna a dědice Zdeňka Rudolfa přišly (viz Mikuláš Trmal). — Avšak dotčený zbytek za statek Chvatěruby Zdeňkovi Rudolfovi teprv vedle cís. resoluce z dne 2. května 1663 přisouzen a jemu z komory české vydán býti měl. (C. 215, T. 15.)

Vratislav Trmal z Toušic, bratr Mikulášův, při kommissi konfiskační dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že žádných statků dědičných nemá, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. $^1/_{10}$.) Dva dvory své kmetcí na cís. panství Dobříšském prodal l. 1622 měšťanu Nového města pražského Václavovi Podhorskému za 980 kop míš., avšak ze summy trhové odňata mu od hejtmana panství Dobříšského jistota na 600 kop míš. k ruce král. fisku, jíž se pak při král. místodržícím knížeti Karlovi z Lichtenšteina domáhal. (C. 215, T. 15.)

Zdeněk Trmal z Toušic, zahynuv při veřejné výpravě krajské proti lidu císařskému při městě Sedlčanech v trvalé zpouře, odsouzen byl při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 vedle cís. resoluce z dne 16. září t. r. *polovice* jmění svého. Protož konfiskován byl statek jeho *Tmaň* (okr. Beroun.), totiž tvrz, ves a dvůr poplužní *Tmaň*, ves a dvůr poplužní *Lounín* s vinicí, a ves Malkov, vše s 27 poddanými

*) Statek *Chvatěruby* (kr. Pražský, okr. Velvar.) — zámek Ch. s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicí, mlýnem při řece Vltavě s pilou, ovčínem, vinicí, řekou Vltavou a jiným příslušenstvím; dvůr poplužní ve vsi Vojkovicích, ves Chvatěruby a na díle vsi Dolínek, Zátvoří (Zátvor), Postřižín a Dřínov, s přívozem svobodným a clem plavců na řece Vltavě — koupil Vilém Trmal z Toušic l. 1605 za 19.000 kop míš. od Ladislava Zeidlice z Šenfeldu. (D. Z. 181, F. 5.)

(9 s potahy a 18 chalupníků), 13 lečí lesů, 12 lánů polí, 9 rybníků (Návesní, Pod krčmou, Pod kostelem, Ohrada, Vražda, Konopný, Pod Konopným, Nad Hadrem, Nad Kloboučkem řečených).*) Tento statek, odhadnutý i se svršky za 25.549 kop míš., prodán byl l. 1623 za 25.280 zl. ryn. *Janovi Menclovi z Kolsdorfu*, radě nad appellacemi na hradě Pražském (D. Z. 141, M. 21 & 292, O. 7); ačkoliv dle kontrataxy podané l. 1628 od Vratislava a Mikuláše bratří Trmalů, jakožto poručníkův od Zdeňka Trmala nad synem jeho Janem Václavem nařízených, statek Tmaň za 44.358 kop míš. odhadnut byl, nepočítajíc v summu tu svršky, jichž Mencl dostal za 19.863 kop míš. (totiž obilí za 15.472 kop, dobytka a nábytku za 4391 kop), tak že summou trhovou ani těch svršků nezaplatil.**) Avšak marná byla stížnost těchto poručníků, že tak laciným trhem velmi ublíženo jak král. fisku tak i dotčenému sirotku, jemuž po zaplacení dluhů, kromě toho, co mu po mateři jeho do čtyr tisíc kop náleželo, na díl z milosti mu ponechaný toliko 2507 kop míš. zůstalo. Neboť Mencl podržel statek Tmaň, který po jeho smrti přešel nápadem na jeho syna a dědice Ferdinanda, od něhož kšaftem 28. února 1649 zřízeným a dne 22. května 1649 do desk vloženým *klášteru Augustianův u sv. Tomáše* a *klášteru Ka-*

*) Statek *Tmaň* — tvrz a ves Tmaň s dvorem poplužním, pivovárem, vinicí, chmelnicí, lesy a rybníky; dvůr poplužní ve vsi Louníně, vísku Slavíky, vsi Malkovy, Měňany (díl) s 2 mlýny, podacím kostelním s jedním člověkem ve vsi Koněprusích, k témuž podaci náležitým — koupil l. 1590 Václav Trmal z Toušic od bratří svých Vratislava, Jana a Mikuláše, jakožto statek otcovský, jim společně náležitý, za 7000 kop gr. česk. (D. Z. 167, C. 17.) — Ves *Louním* koupil l. 1620 k ruce sirotka Jana Václava po Zdeňkovi Trmalovi jeho poručník Jaroslav Otta z Losu od stavův odbojných za 1600 kop míš.; avšak ves ta po bitvě bělohorské navrácena býti měla kapitole sv. Víta na hradě Pražském, jíž byla od stavův odňata. (D. Z. 193, A. 29.)

**) Dle taxy statku Tmañského l. 1622 od komory české učiněné položeny byly svršky na lehkou minci tehdáž jdoucí takto: 6 klisen po 40 kopách, kdežto toho času 1 klisna se platila za 100—200 kop míš. A dle kontrataxy l. 1628 po 80 kopách dobrých peněz; 5 hříbat po 30 kopách; 35 krav po 20 kopách místo 100 kop; 375 korců pšenice po 4 kop. místo 24 kop.; 264 korce žita po 2 kop. 30 gr. místo po 18 kop.; 298 korců hrachu po 3 kop. místo po 20 kop. a dle kontrataxy l. 1628 po 10 kopách dobrých peněz; 300 korců ječmene po 2 kop. místo po 10 kop.; 700 korců ovsa po 1 kopě místo po 6 kop.; 50 kusů vepřového dobytka l. 1628 po 2 kop. a 1300 ovcí l. 1628 po 3 kop.; tenata zvířecí na dílku 212 záhů položena byla toliko za 212 kop; vědro vína, jehož z vinice ročně bývalo na 70 věder, počítáno bylo l. 1628 za 4 kopy. (C. 215, T. 15.)

pucínů v Brně na polovici byl odkázán, a od nich, poněvadž na nejvýše zpustošen byl, dne 26. června 1649 *Ferdinandovi Greifenfelsovi z Pilzenburgu* toliko za 4700 kop míš. prodán. (Dle kvaternu zatímného zlatočerného zřízeného léta 1649 v Starém městě pražském v čase, když král. dsky v moci Švédův byly.) (C. 215, T. 15.)

Adam Tučap z Tučap, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě l. 1630 dle zprávy posla komorního, který mu obeslání v Myškovicích (na Táborsku) dodal. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Hynek Tučap z Tučap dal se v Táboře proti cís. vojsku zavříti a tam zemřel. Při kommissi konfiskační dne 14. dubna vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého (lib. condemnatorum f. 337) a statek jeho *Budislav* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním, na nejvýš vydrancovaný a popálený, prodán jest *Hanibalovi z Schaumburgu*, cís. nejvyššímu plukovníku a rytíři řádu Melitanského, cís. resolucí dne 24. července 1624 a 16. října 1629 za summu odhadní 7677 kop míš., kteráž jemu za služby vojenské poražena jest.

Třetina synům Tučapovým, *Václavovi* a *Buryanovi*, z milosti ponechaná v 2556 kop. míš. měla jim z komory české zaplacena býti, avšak ještě l. 1690 při kommissi revisionis jim nebyla vykázána. Vdově po Tučapovi pozůstalé, Markétě roz. z Loutkova, potom provdané Říčanské, při kommissi liquidationis dne 14. prosince 1622 věno její 2500 kop míš. i s jistinou 3500 kop míš. na dotčeném statku přisouzeno bylo. (C. 215, C. $^1/_4$ & T. 20. — Lib. conf. 2, f. 94. — D. Z. 144, L. 22 & 298, P. 3.)

Jan Jiřík Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schöberau) a na Novém Sedlišti, od král. prokuratora dne 23. května 1623 z účastenství ve zpouře po smrti své byl obviněn; ale poněvadž jeho dědicové nevinu jeho před kommissi konfiskační na díle odvedli, vedle cís. resoluce z dne 18. srpna při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen na ten způsob, že toliko kollatury při statku po něm pozůstalém k ruce J. M. C. byly vymíněny. — Pročež statek

ten, *Nové Sedliště* (Neu-Zetlisch; okr. Tachov.), od vojska popelem položený, již l. 1621 od král. komory ujatý, za 7626 kop míš. odhadnutý a gubernatorovi Tachovskému k správě odevzdaný, navrácen byl *dceři Tucharové Marii Salomeně a dvěma jeho synům nezletilým, Krištofovi Jonášovi a Janovi Vilému*, v katolickém náboženství vyučeným; ale brzy potom, jakoby strýci jejich Janovi Kašparovi Tucharovi náležel, opět k ruce král. fisku ujat býti měl. K opětné žádosti Jana Kašpara dotčená Marie Salomena při tom statku k ruce bratrů svých dne 2. října 1627 byla zůstavena. (C. 215, T. 19.)

Jan Kašpar mladší Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schöberau), bratr Jana Jiříka, jako zběhlý rebell podle cís. patentu léta 1621 odsouzen všech statkův, avšak z cís. milosti dle rozsudku kommisse konfiskační z dne 30. května 1623 zůstaven byl při *polovici* jmění, která jemu z komory české měla býti vydána. Neboť statky jeho již předtím byly konfiskovány, totiž: a) Statek *Orlov* (Urlau, kraj Cheb., okres Přimda, dom. Maierhöfen), k němuž náležely sídlo a dvůr poplužní Orlov, vesnice Molikov (Malkov, Molgau, Moligau) s 23 osedlými (12 dvorů celých, 6 půldvorů a 5 chalup), Třískolupy (Drissgloben, Trischklob) s 22 osedlými (1 celý a 21 půldvorů) a Rájov (Rail) s 15 osedlými (4 celé dvory, 8 poloďvorů a 3 chalupy), též tři mlýny s příslušenstvím, jak to Tuchar l. 1606 s některými domy v Přimdě od Jana Jindřicha Ričla (Ritschel) z Hartbachu za 13.650 kop m. koupil. (D. Z. 184, C. 21.) — Tento statek od komory české postoupen byl l. 1621 omylně jako statek Přimda bavorskému plukovníku *Timonovi Lindlo svob. pánu z Lindelau* zástavou v půjčce 4000 zl. rýn. a témuž vedle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1630 prodán za 8201 kopu míš., potom však vedle cís. resoluce z dne 7. prosince 1637 se statkem *Přimdou*, po Lidlovi konfiskovaným, za taxu sníženou na 13.857 kop míš. ponechán. (C. 215, C. ½, L. 9 & T. 19. — D. Z. 311, L. 20. — Viz též Lidl z Lidlova.) — b) Statek *Příkřice* (kr. Plzeň, okr. Kdyň., dom. Kanice), totiž dvůr poplužní a ves Příkřice s 4 chalupníky, též 3 poddaní ve vsi Hradišti, který Tucharův otec Jan za 6800 kop míš. koupil a tak zlepšil, že na ten čas za 18.800 kop míš. stál. Ale statek ten, od král. komory toliko za 3936 kop míš. odhadnutý, l. 1621 prodán byl

Vilémovi Žákovci ze Žákova s vesnicí *Branišovem*, po Hynkovi Vamberském konfiskovanou a za 983 kopy míš. odhadnutou, jenom za 2500 zl. rýn., tak že na statek Příkřice ze summy trhové toliko 1875 zl. rýn. (1607 kop míš.) připadlo. (C. 215, T. 19. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z. 141, E. 26.) — c) Jistina na statcích Švamberských i s úroky zadržalými 4765 kop míš. vynášející. (C. 215, S. 83 & T. 19.)

Dle účtu komory české z dne 21. ledna 1638 vynášelo veškeré jmění Tucharovo 16.857 kop míš., z čehož polovice v 8428 kop 30 gr. sirotkům po Tucharovi pozůstalým měla býti pojištěna. Avšak dle účtu z dne 11. srpna 1654 připadlo na tuto polovici mimo jistinu Švamberskou toliko 3287 kop míš. a na srážku této summy vydána byla l. 1638 *dceři Tucharově Marii Alžbětě, provdané ze Steinlingu*, polovice jistiny Švamberské král. fisku náležející v summě 2382 kop míš., tak že její dědicové ještě 904 kopy míš. z komory české dostati měli. (C. 215, L. 9 & T. 19.)

Adam Tuněchodský z Poběžovic účastnil se zpoury tím, že volil Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance, též že byl relatorem ke dskám zemským v té příčině. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 12. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Jistina* 13.000 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83 & T. 21.) — b) *Dvůr ve vsi Chřenovicích* (kr. Budějovic.), *Kmentovský* řečený, který již před bitvou bělohorskou od cís. vojska byl vzat a vedle cís. resoluce z dne 26. září 1620 darován měšťanu Budějovickému *Karlovi Wetzovi z Wetzenburku* za jeho služby císaři prokázané. Avšak dvůr tento vdově po Tuněchodském Majdaleně, roz. Kunašové z Machovic (která jej se sestrou svou Marií Bejšovcovou po matce své Anně roz. z Hřeben zdědila a díl sestry za 300 kop míš. koupila) k návrhu kommisse revisionis z dne 9. prosince 1628 od císaře opět byl postoupen a vdově Wetzové summa 300 kop míš. z cla v Budějovicích jest nahrazena. Mimo to vdově Tuněchodské přisouzeno bylo z jistin po jejím manželu konfiskovaných 1000 kop míš., též věno její 1000 kop vedle cís. resoluce z dne 15. dubna 1628 od král. komory jest pojištěno. (C. 215, C. $^{11}/_{41}$ & T. 21.)

Hendrich Mates hrabě z Turnu (della Torre), hlavní původce a hlava povstání českého l. 1618, k němuž stavy od mnoha let již podněcoval jsa předním defensorem náboženství pod obojí a purkrabím Karlšteinským; vyslovil se již na sněmu léta 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho i císaře Matyáše způsobil, tak že dne 5. října 1617 při novém obsazení nejvyšších úřadů purkrabství Karlšteinského, úřadu to výnosného s příjmy ročními na 8000 dolarů spojeného, byl zbaven a na jeho místo Jaroslav z Martinic dosazen. Za tou příčinou zanevřel Turn ještě více na krále Ferdinanda II., ačkoliv náhradou za purkrabství na úřad nejvyššího sudího dvorského byl povýšen; zařídil sjezd stavův pod obojí dne 5.—11. března, pak druhý sjezd dne 21. května 1618, umluvil se s Václavem Budovcem, Albrechtem ze Smiřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem Colonou z Felsu, Oldřichem Vchynským z Vchynic a jinými o vyhození cís. místodržících, a Slavatu sám z okna vyhodil. (Originalverhör, Archiv místodržit. K. $^{1}/_{138}$.) Potom od stavův odbojných za nejvyššího generala lieutenanta zvolen, na rozvoj, běh a osud celého odboje měl vliv největší. — Pročež hned po bitvě bělohorské ze země ujel a při kommissi exsecutionis (hrdelní) dne 5. dubna a cís. výpovědí z dne 16. dubna 1621 *odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.*

Statky pak jeho hned v pokutě byly ujaty, totiž: a) Panství *Velíš* (kr. Jičín.), k němuž náležel zámek Velíš s vinicí a štěpnicemi v jednom ohražení při témž zámku ležícími, obora bažantí mezi vsí Kostelcem a Vescem ležící, dvory poplužní Vokšický a Slatinský; mlýny Čejkovský, Dolanský a Chyjický; vesnice Předhradí Velíšské (Podhradí), Starý Velíš, Vesec (Vesce), Bukvice, Chřelina, Naclav (Nadslav), Štídla, Lhota Hlasná, Březina, Vostružeň (Ostružno), Čejkovice, Staré Místo, Vohaveč (Ohaveč), Holín, Zámostí, Blata, Lhota Pařezská, Střelec, Hrdaňovice (díl), Lebunec (Libunec), Podbradí, Ninolice, Rybníček, Břeska (Březka), Lochov Dolejní a Hořejní, Prachov, Slatiny Veliké, Libisice, *Labouň*, *Lhota Labouňská*, Žitětín, Kostelec, Oudrnice a Lhota Oudrnická, Keteň (díl), Chyjice (díl) a Dolany. — Panství to od

komory české za 96.643 kopy m. odhadnuté dne 22. července 1622 prodáno bylo za 82.285 kop (96.643 zl.) *Albrechtovi z Waldšteina.* (C. 215, T. 10. — Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, A. 10.) — Viz též Waldštein.

b) Statek *Vintířov* (Winteritz, kr. Žatec, okr. Kadaň.), k němuž náležely tvrz a ves Vintířov, městečko Radonice, vsi Radišov (Radigov, Radechov), Rohošť (Rohozec), Gehay (Gehac, Háj), Žďov (Gestob), Kojetice (Kojetín), Ratiboř (Rodber), Rajetice (Rosengarten), Vinaře (Weinern), Vlov (Blov, Flöhe, Flahe) a Meretice; les Röthling s jinými lesy, rybníky a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1549 s jinými statky Oplovi z Fictum léta 1547 konfiskovanými, od císaře Ferdinanda I. Albrechtovi Šlikovi za 18.150 kop gr. českých bylo prodáno (D. Z. 9, C. 15), a pak l. 1612 od Hieronyma Šlika hraběte z Pasaunu a z Lokte hraběti z Turnu odkázáno. (D. Z. 135, P. 14.) — Statek ten vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 3. září 1621 prodán býti měl na další cís. ratifikaci za summu odhadní 40 000 zl. *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic* a na Mníšku; avšak vedle cís. resoluce dne 6. července 1622 od knížete z Lichtenšteina postoupen byl dne 28. července t. r. v nové summě odhadní 47.524 kop míš. *manželce hraběte z Turnu Zuzanně Alžbětě, roz. z Tiefenbachu,* za všechny její pohledanosti 80.000 kop míš. vynášející, z nichž jí přisouzeno bylo toliko 57.641 zl. a roční deputat 2000 zl. až do její smrti. (C. 215, T. 10. — Lib. conf. 2, f. 472. — D. Z. 293, F. 11.) — Hraběnka z Turnu prodala týž statek l. 1622 za 48.000 zl. rýn. nejvyššímu lieutenantu *hraběti Ferdinandovi z Nagarolu.* (D. Z. 154, D. 9.)

c) *Dům* v Menším městě pražském, na Újezdě ležící, se zahradou, štěpnicemi, vodárnou i s domkem v týchž štěpnicích, kterýž v summě odhadní 10.000 kop m. recessem knížete z Lichtenšteina léta 1623 *manželce hraběte z Turnu* byl odevzdán a od ní prodán l. 1625 za 10.000 kop m. *Pavlovi Michnovi z Vacinova.* (D. Z. 142, D. 9 & 293, F. 11.)

d) Jistina 1000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Manželka hraběte z Turnu marně se domáhala později zbytku vytčené pohledanosti své; neboť cís. resolucí z dne

15. prosince 1637 komoře české bylo poručeno, aby se jí ničeho více nevyplácelo, poněvadž l. 1621 Marii Majdaleně Trčkové písemné svědectví dala, že její manžel Janovi Rudolfovi Trčkovi za statek Velíš l. 1604 ještě 36.000 kop míš. dlužen zůstal; což však vyšetřováním té věci za falsum se shledalo.

Též marně se ucházel *Henrich Václav hrabě z Turnu* a na Letovicích l. 1636 při kommissi revisionis o pohledanost svou, na statku Velíšském jeho otci Martinovi z Turnu od jeho bratra Henricha Matyáše l. 1606 a 1609 v summě 50.000 kop míš. pojištěnou, z kteréž summy polovice Henrichovi Václavovi a druhá polovice jeho bratrovi *Janovi Vilémovi* po jejich otci připadla. Však že Henrich Václav od Henricha Matesa z Turnu až do 6016 kop byl spokojen, měl ještě vyplacen býti v nedodané této summě a úrocích, pak v dílu po zemřelém bratrovi Janovi Vilémovi v summě 25.000 kop. míš. i s úroky, právem dědickým na něho připadlém. Avšak neobdržel ničeho ani on ani jeho syn *Karel Kašpar*, který se po smrti otce l. 1644 domáhal této pohledanosti, recessem knížete z Lichtenšteina již dne 28. června 1623 Henrichovi Václavovi z Turnu přisouzené. — Také marně žádal Vít Jindřich hrabě z Turnu, vládní rada a komorník v Dolním Rakousku, l. 1626 i později za vyplacení 4000 zl., kteréž měl za Henrichem Matesem z Turnu. (C. 215, T. 10.) — Konečně i přes všecky přímluvy královny Švédské a mnohých kurfiřstů odmrštěna byla vedle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1653 žádost vnuka Turnova, Jindřicha hraběte z Turnu, švédského general-majora a gubernatora v městě Riga, za restituci cti a statků, jeho dědovi konfiskovaných, protože král. fiskus tou konfiskací neměl žádného užitku, nýbrž škody na 98.970 kop m. dle účtu 30. ledna 1624. — Avšak dle účtu komory české 24. listopadu 1643 připadlo z jmění Turna král. fisku 74.641 kop míš.

Jan Tylingar (Dilinger) ze Stradoně a v Mlatcích vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, avšak jsa katolík vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; proto při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty za provinění své byl zprostěn. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Balcar Tyliš, měštan Menšího města pražského, provinil se v čas zpoury tím, že s manželkou svou Mariannou od stavův odbojných koupil *statek kapitoly Pražské — 4 louky v Šarbách* ležící s kouskem pole, k sv. Matěji přislušící — za summu odhadní 390 kop peněz hotových. Tento statek musil Tyliš bez náhrady navrátiti dotčené kapitole. (D. Z. 140, E. 28 & 193, B. 27.)

Jan Ješt Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic) ujel l. 1623 ze země k Švédům, sloužil u nepřítele až do l. 1637, zvláště pak jako saský hejtman při vpádu švédském (l. 1635—1637) drancoval v Čechách, kdež také Kašpara z Nostic zavraždil. (Arch. místodrž. T. $^{27}/_{1\ 23}$.) Avšak není vytčeno, zdali nějaké jmění jeho bylo konfiskováno.

Melchior Týzl z Daltic po smrti své při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, ponévadž vdova po něm pozůstalá, Johanka roz. Harantova z Hořenic, neměla jmění žádného. (C. 215, C. $^{1}/_{4}$.)

Tomáš Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic), při kommissi konfiskační dne 18. března vedle cís. výpovědi dne 10. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Svinčice* (Schwindschic, kr. Žatec, okr. Bilín., dom. Osek.) — tvrz S. s dvorem a dílem vsi, jak to l. 1612 Týzl od bratří ze Štampachu za 5800 kop míš. koupil. (D. Z. 140. B. 10.) — Statek ten od král. komory prodán byl dne 2. června 1623 *cizozemce Brigitě Bodenové (Bodenius) z Renten*, roz. Tannerové, za 4121 kop míš., z nichž jí vedle cís. resoluce z dne 15. července 1623 poražen dar z milosti 1806 kop m., jejímu manželu Vilémovi udělený. (C. 215, T. 9. — D. Z. 153, D. 4.)

Manželka Týzlova *Rozina*, roz. Prolhoferova z Purkrsdorfu, musila navrátiti bez náhrady *klášteru Oseckému* statek — 12 osedlých ve vsi *Svinčici* s příslušenstvím — který v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila za summu odhadní 2000 kop míš., zaplacenou až na 440 kop, které teprv l. 1621 o sv. Jiří složiti měla. (D. Z. 140, F. 22 & 193, D. 10.)

Adam Ferdinand Údrcký (Oudrcký) z Údrče (v. Udritsch), učiniv se účastna zpoury stavův při kommissi konfiskační dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února

t. r. odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž pokutě konfiskovány byly všecky statky jeho, totiž: a) *Kalec* (kr. Plzeň., okr. Manětín.) — ves s dvorem poplužním a příslušenstvím — který od císaře l. 1623 klášteru Plasskému darem dědičně byl postoupen. Avšak ještě l. 1640 dne 25. srpna žádal opat téhož kláštera, kněz Jakub Vrchota, jinak Perger z Rosenwerthu, zůstaven býti při témž statku i jiných vesnicích majestatem od Ferdinanda II. klášteru darovaných. (C. 215, A. 2. — Lib. confis. 2, f. 316.) — b) *Lužec* (Lust) se vsí Vesce (v Žatecku, dom. Mlýnec, Linz), kterýž od komory české odhadnutý za 8381 kop 14 gr. míš., léta 1627 koupil za 9292 kopy 14 gr. vladyka *Jan Ludvík Neslinger ze Selchengrabu.* (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z. 147, F. 20; 301, L. 13 & 623, K. 9.)

Na statku Kaleckém měla Kateřina Údrcká pohledanost 1000 kop míš., kteráž jí, ačkoliv se v čas o ni přihlásila, ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána. (C. 215, A. 2.)

Jan Jindřich Údrcký z Údrče, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační odsouzen dne 16. listopadu 1622 *třetiny* jmění, propadl statek *Drahonice* (Drahenz, kr. Cheb., okr. Žlutic.), k němuž náležela tvrz na větším díle od dřeva vystavěná a od vojáků vydrancovaná i s pivovárem, ves Drahonice, v níž byl 1 osedlý s koni a 5 chalupníků, kteří odváděli ročně platu stálého 4 kopy míš., slepic úročních 28 po 6 gr., vajec 4 kopy, a konali roboty ženní 32 dni po 6 gr., orní 8 dní po 24 gr., sena hrabání a sušení 42 dni po 4 gr. a sena vození 4 dni po 20 gr.; dvůr poplužní s dědinami ornými do 12 lánů, s ovčínem nově vystavěným, při němž býval trojí potah koní a 1 potah volů, 30 krav dojných a přes 30 kusů jalového dobytka a do 700 ovcí; louky, z nichž se klidilo do sto vozů sena a otavy; chmelnice a zlépnice; mlýn o jednom kolu, z něhož mlynář platil ročně 16 kop míš. a za vykrmení vepře 8 kop; rybníků šest s 300 kopami násady; háje a všelijaké porostliny. Tento statek od komory české za 14.230 kop míš. odhadnutý, l. 1627 koupil za 13.446 kop 11 gr. míš. vladyka *Jan Ludvík Neslinger ze Selchengrabu.* (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z. 147, F. 20; 623, K. 9 & 301, L. 13.)

Mimo to ujat byl též statek *Vidhostice* (okr. Podbořan.), který však nenáležel Janovi Jindřichovi Údrckému, nýbrž jeho bratru *Bohuslavovi Felixovi*, jehož poručníkem byl Jan Jindřich. Pročež Bohuslav Felix, nemající let a nedočiniv se ničeho proti cís. důstojnosti, z poručení knížete z Lichtenštejna dne 25. srpna 1621 skrze jisté kommissary v statek Vidhostický byl uveden a bratr jeho z poručnictví propuštěn. Nicméně měl statek jeho l. 1625 ke komoře opět býti potažen, avšak k žádosti jeho vedle cís. resoluce z dne 29. srpna 1625 byl mu ponechán, ale potom opět odňat, tak že za jeho navrácení ještě l. 1629 dne 16. ledna žádost svou podal k cís. místodržícím, a ještě l. 1690 žádal o třetí díl ze statku Vidhostického, při kommissi revisionis ještě mu nevykázaný. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jiří Údrcký z Údrče, kommissař při direkci stavů povstalých, na udání Jana Rýče z Lichtenfeldu, že lid krajský jízdný i pěší v Litoměřicích mustroval a k tomu mustrunku sám jednou tři a po druhé šest osob vypravil, po smrti své při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 (publik. 18. února) jeho dcery a dědičky *při čtyrech pětinách* z milosti byly zůstaveny. Pročež jeho oba statky, *Dřemčice* (Třemschic) a *Třebivlice dolejší* (Unter-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), dvory poplužní s vesnicemi a příslušenstvím, od komory české dotčenému udavači a *cizozemci Janovi Rýčovi (Ritz) ryt. z Lichtenfeldu*, nejvyššímu lieutenantu a gubernatorovi města Litoměřic, l. 1623 za 41.000 kop míš. byly prodány, a témuž ze summy trhové za jeho věrné služby vojenské 14.676 kop m. od císaře darováno. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, 192. — D. Z. 153, B. 5.)

Dcery Údrckého, Eva provdaná Častalarová, Estera, Majdalena vdova po Albrechtovi Kaplíři, a Ludmila, obdržely na čtyry díly jim ponechané v summě 32.800 kop míš., od Rýče toliko 2000 kop míš. — Marně žádaly l. 1628 za vyplacení ostatní summy 30.800 kop míš.; neboť k návrhu cís. kommissařů dne 24. prosince 1630, protože prý hotových peněz po otci pozůstalých zamlčely na oklamání fisku, a v urputnosti své setrvaly (Eva a Ludmila odešly ze země pro náboženství), ano i potupné řeči měly, vedle cís. resoluce z dne

7. února 1631 navždy byly odmrštěny. (C. 215, A. 2; K. 8 & P. $^{1}/_{4}$.)

Joachym Údrcký z Údrče, při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl *dva dvory manské* ve vsi *Postřižíně*, k panství Mělnickému náležející, totiž: a) *dvůr Pichovský* v summě odhadní 2464 kop míš.; b) *dvůr Pešelovský* v summě odhadní 1077 kop míš. Z této summy 3541 kopy zůstalo po sražení dluhů 2059 kop toliko 1482 kopy, a z toho na díl král. fisku v pokutě připadlo 741 kopa (dle účtu komory české dne 29. srpna 1628). Proti zaplacení tohoto dílu ponechány byly dotčené dvory vedle cís. resoluce z dne 29. srpna 1625 Údrckému, jemuž již k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 18. října 1623 k správě a opatrování byly postoupeny. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 400.)

Šimon Karel Údrcký z Údrče pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. února 1623 a vedle král. výpovědi z dne 7. října 1624 odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž pokutě od král. komory ujaty byly statky jeho: a) *Buškovice* (Puschwic, kr. Žatec., okr. Podbořan.), tvrz a městečko Buškovice s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, odhadnuté za 19.282 kop m.; b) *Krásný Dvůr* (Schönhof, okr. Podbořan.) — tvrz a ves Veliký Krásný Dvůr s dvorem poplužním a vsi Velké Vidčice (Vítřice, Gross-Witschic) a Německé Třebošice (Třebčice, Drebšice, Deutsch-Třebetic) s dvory poplužními, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, odhadnutý za 20.982 kopy míš. — Tyto oba statky od král. komory prodány byly dne 3. listopadu 1626 za 35.000 kop m. *manželce Údrckého, Marii roz. z Šenburku*, kteráž za ně dle smlouvy z dne 11. března 1625 dáti měla 40.515 kop míš.; avšak cís. psaním, z kanceláře české dne 7. října 1624 prošlým, poručeno bylo, aby s prodejem těch statků paní Údrcké mírnost byla zachována, zvláště že ty statky vlastně jí náležely, a tudy že slušně nějaké cís. milosti užiti má. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 301, N. 19 & 623, L. 25.)

Vilém Údrcký z Údrče zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež odsouzen byl *polovice* jmění svého. Ale poněvadž statek svůj, *dvůr ve vsi Libědicích* (Liebotic, dom. Maštov.), již před

zpourou prodal Joachymovi Ratiborskému a tento jej l. 1628 kolleji jesuitské v Chomútově za 6000 kop míš. postoupil, ujata byla l. 1631 od komory české summa 2000 kop míš., kterou na statku dotčeném Údrcký manželce své zanechal a odkázal. (C. 215, A. 2.)

Jakub Ludvík Úlický z Plešnice, obeslán léta 1629 před kommissi transactionis, nepostavil se; zemřelť již předtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. ¼.)

Apollon Vladislav, Jindřich, Krištof a Mikuláš Úličtí z Plešnice, katolíci, účastnili se výpravy válečné stavův odbojných a přísahali na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou; ale ponévadž sobě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 10. a 13. března 1623 provinění a žaloby byli osvobozeni a zavázali se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 za perdon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složiti pokuty, totiž *Apollon* 200 zl. a *Jindřich* 50 zl., *Krištof* pak 350 zl. rýn. ze statku svého *Úlice* (okr. Stříbro) za 10.000 kop míš. odhadnutého a na 6000 kop zadluženého. (C. 215, C. ¼ & ¼.)

Joachym Fridrich a Matyáš Bernard bratří z Unruhe účastnili se zpoury l. 1631 při vpádu saském sloužíce u nepřítele, jehož i matka jejich Anna, roz. von der Jahn, všemožně podporovala. Pro tato provinění odsouzeni byli při *kommissi konfis. Fridlandské* v kraji Loketském nařízené léta 1633 hrdla, cti i statků, tak že statek jejich *Reuth* (kr. Cheb., dom. Aš), na ten čas cís. léno ve Falcku ležící, byl konfiskován a za 30.000 zl. odhadnut, z kteréž summy, po srážce dluhů do 20.000 zl., Fridlandskému fisku 10.000 zl. připadnouti mělo. Mimo to v pokutě byl ujat též stateček *Aich* (Eich, kr. Cheb., okr. Karlovar.), matce jejich náležející; není však vytčeno, komu a zač statky ty byly prodány. (C. 215, U. 2.)

Adam Uttenhoffer z Uttenhofen při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 18. srpna 1623 dne 3. října t. r. odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Proto statek jeho *Kozlov* (Kosslau, kr. Cheb.) — tvrz a ves Kozlov s dvorem poplužním, odhadnutý za 9437 kop míš.; též tři poddaní ve vsi *Radyni* (Rading), odhadnuté za 488 kop míš. — od král. komory byl ujat a za summu odhadní 9925 kop míš. l. 1623 prodán *cizozemci Janovi Hegnerovi z Rezelfeldu* (Rösselfeldu).

král. sekretáři při české kanceláři dvorské a král. rychtáři v Novém městě pražském. Prodej ten cís. resolucí z dne 20. dubna 1624 byl schválen, ale Hegner odmrštěn s žádostí svou, aby summu trhovou na dlouhé (špatné) minci zaplatiti mohl, poněvadž všecky statky konfiskované, od 3. července 1623 počínajíc, jenom na krátkou (dobrou) minci prodávány býti měly. (C. 215, U. 1. — Lib. conf. 2, f. 309. — D. Z. 153, II. 11 & J. 21.)

Vdova po Uttenhofferovi pozůstalá Dorota Susanna domáhala se ještě l. 1629 věna svého 1250 zl. na statku Kozlově pojištěného, jakož i jistiny v summě 5000 kop míš. jí zadržalé; není však vytčeno, zdali na pohledanost svou něco obdržela. Dvě třetiny Uttenhofferovi ponechané dědicům jeho ještě l. 1690 při kommissi liquidationis nebyly vykázány. (C. 215, C. $^1/_1$.)

Kašpar Uzlar z Kranzbergu, měšťan a radní Nového města pražského, pro účastenství ve zpouře při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statků*, měl býti oběšen z okna radnice Novoměstské, ale vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 zůstaven jest u vězení, z něhož dne 15. srpna 1622 na rukojmě byl propuštěn a pak domovního vězení dne 16. května 1623 zprostěn.

Jmění však jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Zderaze blíže kostela sv. Václava ležící, který na obzvláštní cís. ratifikaci dne 21. srpna 1623 *Michalovi Švábovi*, vrchnímu furiru cís. stráže životní, jemuž již dne 16. prosince 1621 od knížete z Lichtenšteina postoupen byl, v summě 2100 zl. rýn. byl prodán. (C. 215, P. $^2/_3$. — Lib. contract. virid. 12.) — b) *Vinice* za branou Újezdskou v Košířích, na Mandručových horách ležící, kterou s jinými jeho grunty od komory české léta 1626 koupil *Severýn Skato*, v umění lékařském doktor, jemuž již dekretem knížete z Lichtenšteina dne 16. prosince 1621 postoupena byla. Vdova po Skatovi pozůstalá prodala pak vinici tu Justovi Wahlovi, jemuž teprv l. 1648 do desk jest vložena. (C. 215, U. 5. — D. Z. 149, M. 19.) — c) *Chalupa s vinicí* pod městem Mělníkem, náležející manželce Uzlarové Evě vedle dekretu komory české 22. listop. 1628 postoupena jest *děkanovi Mělnickému*, poněvadž na ní za mnoha

let platu zadržáno bylo. (C. 215, U. 5.) — d) *Jistina* 1000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. ½.) — e) Jistina 1700 kop míš. za obcí města Mělníka Uzlarovi náležející, pak 1000 kop míš. za touže obcí manželce jeho Evě a synu Janovi Kristianovi náležejících. — f) Jistina 5850 kop míš. za obcí Nového města pražského; kteréž byvše zamlčeny teprv l. 1668 na udání Karla Škrety, malíře a měšťana Starého města pražského, od král. komory ujaty jsou, z nich pak vedle nařízení komory české 23. října 1668 summa 3850 kop míš., jakožto v čas zpoury obci půjčená, téže obci Novoměstské vedle privilegií jí l. 1627 udělených prominuta a darována jest, tak že obec místo zbytku 2000 kop míš. a úroků zadržalých toliko 1200 zl. rýn. zaplatila a summa ta dotčenému malíři Škretovi na srážku jeho pohledanosti za komorou českou odevzdána byla. — Viz též Kateřina Škretová.

Manželce Uzlarově Evě, jakožto společné zápisnici těch statků, zanechána jest jich polovice, a vydán jí na ni recess od knížete z Lichtensteina dne 3. prosince 1622, tak že v té příčině při komoře české dalšího opatření svého vyhledávati měla. Avšak, poněvadž Uzlarová jistiny, kteréž s manželem svým za obcí Mělnickou a Pražskou měla, proti cís. patentům zamlčela, propadla též polovici jmění jí zanechaného. (C. 215, U. 5.)

Jan Kristian Uzlar, syn po Kašparovi pozůstalý, odešel ze země pro náboženství, sloužil u nepřítele a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Čech, ujal se viníce po matce zůstalé na Mělníce. Proto při *kommissi konfis. Fridlandské* odsouzen všeho jmění, propadl jistiny, po rodičích naň připadlé za obcí Mělnickou a Pražskou, jichž se na základě míru Pražského intercessí kurfiřsta Saského od l. 1636—1654, jakož i jeho děti a dědicové ještě l. 1661 marně domáhali. (C. 215, U. 5.)

Jan Jiří Wachtel ryt. z Poutnova (z Pantenova, von Pauten, Pautenau) na Smrkovicích, vykonal již s počátku měsíce ledna 1621 králi Ferdinandovi II. opět přísahu věrnosti a brzy potom zemřel; přece však při kommissi konfiskační vedle královské výpovědi z dne 16. září 1622 rozsudkem z dne 3. listopadu t. r. odsouzen byl *třetího dílu* jmění. (Protocol. condemnat. f. 44.) — Z té příčiny konfiskován byl statek po

něm pozůstalý *Smrkovice Staré* (kr. Jičín, okr. Bydžov), totiž tvrz Smrkovice, vsi Smrkovice, Ohnišťany a Chomutice s 46 poddanými osedlými (z nichž 16 s potahy); dvory poplužní Smrkovický a Ohnišťanský s 19 lány polí, 62 (předešle 86) kravami, 42 (předešle 70) kusy jalového dobytka, 300 (předtím 540) kusy ovcí; též 47 koní v hřebárně Smrkovické; 42 leče lesů a 13 rybníků s 690 kop. násady kaprové.*) — Tento statek od královské komory za 48.948 kop míš. odhadnuty, prodán byl dne 7. ledna 1623 za 55.386 zl. rýnských *Albrechtovi z Waldšteina*, po jehož zavraždění vedle císařské resoluce z dne 5. března 1635 králi Ferdinandovi III. byl darován. (C. 215, R. 1 & W. 1. — D. Z. 141, B. 11 & 194, C. 16.) — Viz též Waldštein při panství Kumburku.

Dvě třetiny Wachtlovým dědicům ponechané, jichž se *dcera Wachtlova Johanna, provdaná za Petra Pausara z Michnic* též odsouzeného, marně domáhala, pojištěny byly v summě 36.924 zl. rýn. teprv vedle cís. resoluce dne 5. ledna 1664 jejímu dědici a nejbližšímu příbuznému (po vymření rodu Wachtlův a Pausarův) *Jaroslavovi Petrovi Vchynskému z Vchynic a z Tetova*, synovi Adama Vchynského a Estery, dcery Petra Kostomlatského z Vřesovic a Evy Pausarové, kteráž byla sestra Albrechta Řehoře Pausara, otce dotčeného Petra Pausara. Avšak na tuto pozůstalost obdržel Vchynský z královské komory od l. 1668—1675 po rozdílných částkách toliko 7902 zl. rýn. (C. 215, P. 1/1 & W. 1.)

Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova a při městě Novém Bydžově pro účastenství ve zpouře, ačkoliv hned s počátku l. 1621 králi Ferdinandovi slib věrnosti a poddanosti vykonal, odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 *dvou třetin* jmění svého, kteréž všecko v této pokutě od král. fisku bylo ujalo, totiž *dva dvory na předměstí v Novém Bydžově*, za 1200 kop míš. odhadnuté. — Wachtel pak odešel ze země za příčinou reformace, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 podporoval s bratrem svým *Rudolfem* nepřítele a vydrancoval v Praze dům Doroty

*) Statek Smrkovice — tvrz pustou a ves Smrkovice, vsi Vohnišťany, Chomutice Velké, Navratice (Navratvice), Louční horu, Šaplavu a Lhotu Vohnišťanskou s příslušenstvím koupili l. 1548 dědicové a děti po Jiříkovi Wachtlovi z Poutnova od Jana z Pernšteina za 6250 kop gr. česk. (D. Z. 47, F. 11.)

Černovicové. Proto i s dotčeným bratrem při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všech svých pohledaností v Čechách; avšak zahynul i s rodinou svou již l. 1631 v cizině. Jeho pozůstalost 250 kop míš., na dvou dvorech při městě Bydžově konfiskovaných po emigrantech pojištěna, l. 1638 od královské komory byla ujata. (C. 215, B. 13; R. 1 & W. 1.)

Albrecht Václav Eusebius z Waldšteina nezúčastnil se zpoury stavův českých l. 1618, nýbrž zůstal věren císaři, jemuž již toho času mnohé platné služby prokázal; neboť když velitelství nad zemskou obranou od povstalých stavů moravských byl zbaven, zachoval k ruce císaře hlavní pokladnici zemskou s 100.000 dolarů, jež z Olomúce do Vídně přinesl. Za to obdržev od císaře darem 12.000 říšských dolarů k zařízení vlastního pluku, najal si lid ve Flandersku, s nímž k generalovi Bouquoyovi do ležení u Budějovic přitáhl, a mnohé bitvy proti Mansfeldovi, zejména u Záblatí dne 10. června 1619, jakož i proti Uhrům dne 19. října 1619 rozhodl, i k rozhodnutí bitvy na Bílé hoře dne 8. listopadu 1620 se svým plukem nemálo přispěl; roku následujícího porazil Betléna Gabora a jeho spojence markrabího Jana Jiřího z Braniborska a Krňova, pak hraběte z Turnu v několika bitvách, zvláště u Kroměříže.

Pro tyto zásluhy, obzvláštně pak proto, že *upustil od odporu při konfiskování statků Smiřických učiněného a tím konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil* (o čemž jest obšírně pojednáno při Smiřickém), obdržel Waldštein cís. listem z dne 15. září 1622 a z dne 14. ledna 1623 *práva falckrabího s titulem Vysokorodý a vladař domu Waldšteinského z Fridlandu.* Potom cís. listem z dne 7. září 1623 povýšen byl Waldštein do *stavu knížecího* a udělen mu titul „*cís. ujec*“, jak to praesidentu komory dvorské dne 23. března 1624 bylo oznámeno; též Waldšteinovo *panství Fridland* se statky k němu příslušejícími vedle cís. listu daného ve Vídni dne 3. dubna 1625 *povýšeno na knížetství* a Waldšteinovo zařízení fideikommissní v tomto knížetství potvrzeno jest. (Archiv místodrž. F. $^{67}/_{5}$.)

Když pak Waldštein po vypuknutí války dánské l. 1625 zřídil na své útraty pro císaře vojsko, jmenován byl dne

9. září 1625 nejvyšším velitelem (generalem-hejtmanem polním) téhož vojska, s nímž nepřátele pod Mansfeldem u Desavy l. 1626 porazil. (F. $^{67}/_{5}$.) Odměnou za to obdržel titul vévody z Fridlandu (jak jej císař již v listu z dne 17. listopadu 1625 nazývá) a cís. listem z dne 4. ledna 1627 *povýšeno bylo knížetství jeho Fridlandské na vévodství, tak že Waldštein a jeho nejstarší syn měli míti titul „vévoda", ostatní synové „knížata" z Fridlandu.* Mimo to cís. listem daným ve Vídni dne 1. května 1627 *uděleno bylo Waldšteinovi zvláštní privilegium, totiž že vévodství Fridlandské neb jiné statky jeho nemají nikdy v pokutě býti ujaty, kdyby i některý z jeho nástupců se dopustil urážení J. M. C. (ob crimen laesae Majestatis), nýbrž že provinilec jenom na hrdle má býti trestán, vévodství však se všemi statky připadnouti má nejstaršímu po něm vévodovi neb knížeti z Fridlandu.* (F. 67—$^{28}/_{2}$, f. 70 & 76.)

Pro další zásluhy ve válce dánské uděleno bylo Waldšteinovi *zlatou bullou danou v Praze dne 16. února 1628* právo k zařízení mincovny a k ražení peněz zlatých a stříbrných, též právo k udělování šlechtictví a k povyšování vesnic na města ve vévodství jeho *(jus monetandi, nobilitandi et erigendi pagos in civitates)*; pak cís. listem daným v Praze dne 1. března 1628 též právo k odkázání vévodství Fridlandského a Zahaňského, též k postoupení jich na rod Harrachův. (F. 67—$^{28}/_{2}$, f. 91, 99 a 101.) — Mimo to ustanoven byl Waldštein (*Per Imperatorem. Ex consilio bellico* dne 14. února 1628) za cís. generala-hejtmana na moři Baltickém a Oceanu (Severním) se všemi právy a výhodami, jichž generalové námořní *(Generaln del mare)* krále Španělského užívali, cís. listem daným v Praze dne 21. dubna 1628, kterým též zřízení cís. loďstva na mořích vytčených bylo poručeno. Zároveň vedle cís. resoluce z dne 15. ledna 1628 Waldšteinovi zvýšen byl plat jeho měsíční 3000 zl. rýn., který jemu jako nejvyššímu generalu polnímu od dne 25. července l. 1625 byl vykázán, o 3000 zl. rýn., tak že toto *služné měsíčních 6000 zl. rýn.* i za předešlá léta jemu bylo vykázáno. (F. 67—$^{28}/_{6}$ & $^{28}/_{7}$.) — Konečně cís. listem svědčícím Waldšteinovi a daným ve Vídni dne 18. října 1628 *vyznamenán byl vévoda z Fridlandu zlatým rounem.* (Archiv místodrž. F. 67—$^{28}/_{12}$.)

Vyznamenání vytčených dostalo se od císaře Waldšteinovi nejenom pro jeho zásluhy ve válce dánské, nýbrž i proto, že *císaři k potřebám válečným, zvláště pak na vydržování vojska, značnou část důchodů ze statků svých zapůjčil. Tyto výlohy válečné pojistil vůbec císař Waldšteinovi a jeho dědicům* již listem daným v Ödenburku (Šoproně) dne 17. listopadu 1625; zvláště pak pojištěna byla Waldšteinovi summa na potřeby válečné od něho vydaná, totiž 537.072 zl. 59 k. $2^1/_2$ d. cís. listem, daným na hradě Pražském dne 11. dubna 1628. (F. 67—$^{28}/_6$.) — Na srážku těchto výloh, pak k zapravení dalších potřeb válečných, jakož i odměny 700.000 zl. od císaře Waldšteinovi vykázané témuž postoupeny byly v léno *země vévodům Meklenburským bratřím Adolfovi, Fridrichovi a Janovi Albrechtovi pro podporování krále Dánského odňaté*, totiž *vévodství Meklenburské*, *knížetství Wendské* (Wenden), *hrabství Zvěřínské* (Schwerin) a *panství Roztoky* a *Stargard*, cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. ledna 1628, kterým Waldšteinovi za půjčených 750.000 zl. rýn. k potřebám válečným též zástavou dáno bylo *biskupství Zvěřínské* se všemi statky duchovními ve vévodství Meklenburském ležícími, na kteréž země všecky Waldšteinovi dne 16. června 1629 cís. list lenní byl dán. (F. 67—$^{28}/_2$, f. 81, 83 a 103.) — Potom cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. dubna 1628 Waldšteinovi summa trhová 150.850 zl. rýn. *za knížetství Zahaňské* (Sagan, v Slezsku) jemu l. 1627 dne 1. září prodané a cís. listem z dne 15. února 1628 jemu a jeho dědicům za léno postoupené, a majestatem z dne 16. února 1628 na vévodství povýšené, poražena byla na jeho služném měsíčních 6000 zl., jemu od dne 25. července 1625 až na ten čas, tedy za 2 léta a 9 měsíců, zadržalém v summě 198.000 zl. rýn., zbytek pak 47.150 zl. rýn. jemu byl pojištěn. (F. 67—$^{28}/_2$ & $^{28}/_6$; F. $^{67}/_{13}$.)

Mimo to cís. listem daným na hradě Pražském dne 16. února 1628 *všecky statky, které v říši pro účastenství ve válce dánské proti císaři v pokutě byly konfiskovány* a skrze cís. kommissaře k tomu nařízené k ruce císaře ujaty, po zaplacení dluhů na nich vězících, *obráceny býti měly jenom k zaplacení cís. armády Waldšteinovi svěřené* s tím doložením, že *císař žádného rebella v říši německé*, ať si je stavu vyso-

kého neb nízkého, *perdonovati* a na milost přijati *nechce bez vědomí a srozumění vévody z Fridlandu.* (F. 67—$^{28}/_{6}$.)

Proto obracely se mnohé osoby vysoce postavené na Waldšteina s žádostí, aby od konfiskování některých statků v říši upustil, aneb některé rebelly perdonoval. Tak žádal *král Dánský Kristian IV.* listem z dne 12. října 1629 Waldšteina za udělení perdonu Wolfovi Gebhartovi sv. pánu z Warbergu, jemuž pro účastenství v povstání dolnosaském jeho panství ve vévodství Brunšvickém ležící bylo konfiskováno; pak listem z dne 22. dubna 1630 za ponechání statků nejvyššímu lieutenantu Kašparovi von Ohr zu Polsterkampf, v biskupství Münsterském a Osnabrückém, ve vévodství Bergském a Ravensbergském jemu konfiskovaných; potom listem z dne 16. června 1630 za navrácení statků správci úřadu v Schanderburgu Lorencovi Ebessen konfiskovaných proti složení 5000 dolarů říšských plukovníkovi z Scherfenbergu, jemuž ty statky byly postoupeny. — Také *arcivévoda Leopold* přimlouval se listem z dne 13. října 1629 u Waldšteina, aby Jiří Gustav Wezel z Morsilien byl perdonován. — Též *infantka Španělská Isabella Clara Eugenia* žádala Waldšteina listem psaným v Brusselu dne 1. dubna 1630 za ponechání svobodného panství *Leuthu*, které Adrianu Baltasarovi svob. pánu z Flodorfu a Leuthu mělo býti konfiskováno, dokládajíc, že toto panství je léno Brabantské k hrabství Falkenbergu, a tedy králi Španělskému, otci jejímu, náležející. — Podobnou žádost vyslovil *vévoda Würtemberský Ludvík Fridrich* v listu svém ze Stuttgartu dne 14. srpna 1630 Waldšteinovi zaslaném, totiž aby zastavena byla konfiskace statku lenního, domu Würtemberskému náležitého, *Abstattu* — vsi Abstattu a zámku Wildecku s příslušenstvím — u Heilbronu ležícího, který rebellovi *hraběti Jiřímu Ludvíkovi z Löwenšteina* se statky *Habitzheim* a *Scharfeneck* již před několika lety byl konfiskován; na kterouž žádost k návrhu vévody z Fridlandu Jiří Ludvík z Löwenšteina od císaře byl perdonován. — Potom k návrhu vévody Fridlandského udělen byl od císaře dne 9. září 1630 perdon plukovníkovi Janovi z Norprechtu, za něhož se při Waldšteinovi přimlouval *Wolfgang Vilém falckrabí při Rýnu*, tak že dotčený plukovník zůstaven byl při statcích svých v stiftu Kolínském v Altenhofu, též v zemi falckrabího a v hrab-

ství Altenburgu ležících, odhadnutých za 29.300 dolarů říšských. — Konečně k návrhu vévody Fridlandského cís. resolucí z dne 7. srpna 1630 ponechány byly statky lenní a zpupné, po zemřelých rebellech Burkhartovi a Heřmanovi bratřích z Waldmannshausen cís. fisku připadlé, *Janovi Ludvíkovi hraběti z Nassau-Katzenellenbogen*, který za to Waldšteina listem svým daným v Hadamaru dne 29. března 1630 žádal. — Mimo to perdonováni byli l. 1630 od Waldšteina mnozí z rebellů, kteří již l. 1621 a 1622 pod markrabím Jiřím Fridrichem Baden-Durlachským proti císaři vojenské služby konali, zejména bývalý general vojska Badenského Vilém z Goldšteina, plukovník Claus Fridrich Böckel, rytmistr Wolf Karel z Welwarth, rytmistr Anton z Lüzelburgu a Kristian Ludvík pán z Limburgu.

Z dotčené konfiskace statků, která od císaře svěřena byla cís. říšské radě dvorské hraběti Janovi z Hyen a cís. radě při komoře dvorské Reinhartovi z Walmerode, především zaplaceny býti měly Waldšteinovi výlohy l. 1628 a 1629 učiněné na vydržování některých pluků, vynášející v jedné summě 531.621 zl. rýn., totiž: dle kvitance z dne 6. srpna 1628 cís. plukovníku Donu Friderico Sabello 193.800 zl. rýn.; dle kvitance z dne 23. prosince 1628 cís. plukovníku jízdy Arnoštovi Jiřímu ze Spar 82.076 dolarů říš., 3 gr., 9 den.; dle kvitance z dne 2. února 1629 pro pluk Tiefenbachův v Meklenbursku nejvyššímu lieutenantu Ferdinandovi Hoffmannovi 60.000 dolarů říš.; dle kvitance z dne 14. února 1629 císařskému plukovníku Františkovi Albrechtovi vévodovi Saskému 33.135 dol. říš., 2 gr., 6 den.; dle kvitance z dne 30. března 1629 pro pluk Palantův nejvyššímu stražmistru Janovi Kašparovi Unzovi 40.636 dolarů říš., 21 gr., 6 den.; dle kvitance z dne 7. května 1629 cís. plukovníku Fridrichovi hraběti ze Solms 55.000 zl. rýn.; dle kvitance z dne 12. června 1629 témuž pluku 31.000 zl. rýn. — K tomu vykázáno bylo od císaře, a vydáno býti mělo od Waldšteina z téže konfiskace více než 1,006.652 zl. rýn., totiž: *císařovně Eleonoře* (princezně Mantuanské) 100.000 zl. rýn.; cís. listem z dne 23. února 1628 general-lieutenantu katolické ligy *Janovi hraběti z Tilly* povolená mu cís. odměna 400.000 dol. říš.; cís. listem z dne 9. května 1628 a z dne 27. listopadu 1629 tajné radě *Kar-*

lovi z Harrachu povolená mu cís. odměna 40.000 zl., a jeho synovi a dědici Leonhartovi 45.000 zl. rýn.; cís. listem z dne 2. ledna 1630 cís. plukovníku *Wolfgangu hraběti z Mansfeldu* povolená mu cís. odměna 60.000 zl. rýn.; cís. listem z dne 10. května 1628 cís. *mathematikovi Janovi Keplerovi* jeho pohledanost (služné) za komorou dvorskou zadržalá 11.817 zl. rýn.; cís. listem z dne 12. května 1628 cís. řediteli komory dvorské *Jakubovi Berchtoldovi* summa 30.000 zl. rýn. císaři půjčená; cís. listem z dne 31. května 1630 svobodnému *pánu z Kounic* 20.000 zl. rýn.; cís. listem z dne 2. června 1630 *Janovi Jakubovi Khisslovi* 166.298 zl. rýn.; cís. listem z dne 10. srpna 1630 cís. dvorské radě válečné *Arnoštovi hraběti z Montecuculi* zadržalé služné 21.870 zl. 2 kr. 1 den. a pro jeho pluk o 9 setninách zadržalý plat 45.000 zl. rýn.; konečně též značné summy odměnou vykázané *hraběti z Meggau, hraběti z Trautmannsdorfu*, pak praesidentu cís. komory dvorské *Antonínovi opatu v Kremsmünstru* a mnohým jiným.

Když však Waldštein o zaplacení vytčených summ na cís. kommissaře této konfiskace Jana z Hyen naléhal, dokládal tento ve zprávě své podané z Minden dne 12. června 1630, že jest mu to věcí nemožnou ze statků konfiskovaných něco na hotových penězích sehnati, tak že jenom na summu císařovně v 100.000 zl. vykázanou po velikém namáhání toliko 30.000 zl. a to na směnku u jednoho kupce v Lubeku zaopatřiti mohl; ostatně že statky dosavad konfiskované jsou tak zpustošeny a zadluženy, že se jich ještě k ruce cís. fisku ujati nechtěl, a že by ani nestačily k zaplacení summy 740.000 zl., na ně již předešle od císaře vykázané. Z té příčiny odevzdal Waldštein s císařským povolením generalovi *Janovi hraběti z Tilly* místo odměny od císaře mu vykázané v 400.000 dol. říš. jistiny na několik stotisíc dolarů, které král Dánský na zemích vévodů Brunšvických měl a při posledním snešení o mír císaři postoupil, tak že hrabě z Tilly místo úroků z dotčené summy obdržel k užívání onen díl země Brunšvické, kterou král Dánský v téže jistině zástavou držel, totiž úřad Sickhen i s tím celým dílem, který měl vévoda Brunšvický Kristian mladší ve zpouře zemřelý na hrabství Hoya, jakož i s dílem knížetství Kalenbergu a okresem Gotinky (Göttingen), jak to vše od vévodství Brunšvického

císaři v pokutě připadlo pro účastenství vévodů Brunšvických ve válce Dánské. (F. 67—$^{28}/_{6}$.)

Zmínili jsme se o této konfiskaci statků v říši Německé hlavně proto, že tím dána byla příčina k sesazení Waldšteina s velitelství nad cís. armadou v Německu. Neboť touto konfiskací popuzeni byli na Waldšteina knížata říše Německé, zvláště dotčení vévodové Meklenburští, Brunšvičtí, Pomořanští a kurfiřst Jiří Vilém Braniborský, jichž země dílem byly konfiskovány, dílem popleněny; těchto knížat nekatolických ujímali se kurfiřstové katoličtí, obávajíce se, aby i proti nim něco podobného nebylo zařízeno, obzvláště pak kurfiřst Maximilian Bavorský, který na Waldšteina velmi zanevřel z té příčiny, že Waldštein především hleděl zvýšiti moc císaře na újmu vlády kurfiřstův. Pročež když mír s králem Dánským v Lubeku dne 12. května 1629 byl uzavřen přičiněním Waldšteina, který si tím vévodství Meklenburské zjistiti chtěl; vyhledávali dotčení kurfiřstové a knížata příčiny k tomu, aby Waldšteina velitelství zbavili. Na sněmu říšském v Řezně dne 7. června 1630 podali kurfiřstové protestantští i katoličtí a zvláště kurfiřst Bavorský císaři písemnou stížnost svou proti Waldšteinovi, dokládajíce, že on jakožto velitel cís. vojska jediné jest příčinou zhouby a zkázy, kterou Německo od cís. vojska pleněním a drancováním utrpělo. Ačkoliv císaře nebylo tajno, že tomu tak není, a že právě Waldštein plukovníkům svým často každé plenění a drancování co nejpřísněji zakázal, ano i mnohé plukovníky nešetřící jeho rozkazův ihned ze služby propustil, uvěznil a před soud vojenský postavil;*) předce povolil císař žádosti kurfiřstů, jichž přízně

*) Když cís. listem z dne 16. prosince l. 1626 Waldšteinovi oznámena byla stížnost arcibiskupa Mohučského Jiřího Fridricha, arcikancléře říše Německé, že lid válečný nově najatý pod *plukovníkem Maximilianem Rudolfem vévodou Sasko-Lauenburským* v arcibiskupství Mohučském strašně řádil, vydrancovav a znečistiv kostely a domy, zprzniv panny i ženy a vydírav peníze na lidech, žádal Waldštein vévodu Jiříka Sasko-Lauenburského, aby plukovníku vévodovi Rudolfovi Maximilianovi rozkázal, by tento bez prodlení před Waldšteina se postavil a obviněni dotčené zodpovídal. (Archiv místodr. F. $^{67}/_{58}$.) — Též zpraven byv Waldštein o tom, že podplukovník při pluku Fahrensbachovském, táhnuv skrze kurfiřství Braniborské, na poddaných peníze vydíral a jinak zle tam řádil, poručil listem daným v Barnově dne 17. listopadu 1627 *plukovníkovi Volmarovi hraběti Fahrensbeckovi* (Fahrensbach), aby podplukovníka svého hned do želez dal a u vězení držel až do provedení processu proti němu nařízeného, který zajisté odsouzením jeho k smrti

tenkráte k zvolení syna svého za krále Římského měl potřebí, tak že *Waldštein z velitelství byl propuštěn.* Waldštein, který již předešle (l. 1626 a 1627) tchánovi svému Karlovi z Harrachů často si stěžoval, že vydržováním cís. vojska si vzdělal na mnoho stotisíc dluhů, poněvadž od cís. komory dvorské žádných peněz na potřeby válečné nedostával, přijal propuštění své beze všech námitek a odebral se do Jičína na své vévodství Fridlandské, na jehož zvelebení nyní všecky důchody své obracel a nakládal.

Avšak *propuštění Waldšteina z velitelství nad cís. armádou v říši mělo brzy neblahé následky.* Jednak vzdali se mnozí z jeho plukovníků služby své v cís. armádě, v níž zůstati nechtěli pod jiným velitelem, vědouce dobře, že se jim nedostane potřeb válečných, a nabízeli Waldšteinovi služby své soukromé, zejména Hanibal z Schaumburku listem daným v Řezně dne 30. září 1630, plukovník Götze listem daným v táboru u Garz dne 6. října 1630, plukovník Kašpar z Gramb listem zaslaným Waldšteinovi dne 16. října 1630 z Wismar, kteréž město s jinými místy v Meklenbursku právě opevnil,

---

hnde vyřízen; též aby uvěznil některé důstojníky svého pluku, kteří se opovážili na zámku kurfiřsta mocně se ubytovati, kdežto dobře vědí, že Waldštein sám nikde v domech vrchností nepřebývá; konečně aby plukovník sám lid svůj v lepší kázni měl, jinak že by též k zodpovídání stižnosti byl povolán. (F. $^{67}/_{48}$.) — Přes to všecko dopustil se týž pluk Farensbachův, když skrze Slezsko táhl, opět vydírání peněz i jiných mnohých neslušností a prostopášností, a poněvadž plukovník Fahrensbeck to zapíral, obrátil se Waldštein listem ze Zahaně dne 27. a 28. listopadu 1627 na komoru slezskou a na vévodu Olešnického v Slezsku žádaje, aby zlé řádění téhož pluku od místa k místu přísně bylo vyšetřeno, výpovědi poddaných od rady a notáře neb od některých osob stavu vyššího stvrzeny a zpráva o tom všem do Jičína co nejdříve podána, by konečně jednou plukovník Fahrensbeck byl překonán a přísným potrestáním provinilců podobným zlořádům při cís. vojsku konec učiněn. (Archiv místodržit. F. $^{67}/_{50}$.) — Brzy potom poručil Waldštein listem svým z Jičína dne 27. prosince 1627 cís. plukovníku *Janovi Jiřímu z Arnimb* (jenž byl l. 1631 polním maršalkem kurfiřsta Saského), aby plukovníkům *Hussmanovi a Marchese de Boysi* pro výtržnosti a prostopášnosti, od jich lidu neustále páchané a od nich jaksi povolené, ihned velitelství nad jich pluky odňal, je sám převzal a při týchž plucích v menší počet sotnin uvedených žádného nepořádku dále nepřipouštěl, nýbrž každého výtržníka co nejpřísněji potrestal; dotčení pak plukovníci oba aby byli v hlavní stanici uvěznění a na ně hned právem vojenským přísně nahročeno. (F. $^{67}/_{50}$.) — Z toho zároveň patrno, jak omylné jsou zprávy, že Waldštein vojsko své pleněním a drancováním zemí vydržoval; neboť jisto jest, že valná část potřeb válečných z knížetství Fridlandského byla dodávána, o čemž svědčí i to, že l. 1627 z téhož knížetství jenom na sbíli 70.000 korců žita k cís. vojsku do říše bylo odevzdáno.

též plukovník Jan Fridrich ze Sparr listem daným v Praze dne 25. října 1630. Takto cís. armáda v říši značně byla ztenčena, čehož použili hned nepřátelé císaře k svému prospěchu. Tím přinuceno bylo Španělsko v Italii právě té doby, když město Casale v Monteserrato již se chtělo vzdáti, uzavříti mír pro zbraň španělskou ne příliš čestný, čímž jediné vinen byl vévoda Bavorský, jak o tom Waldšteinovi zprávu podal cís. plukovník svob. pán Henrych Paradis de Eschaide listem daným v Madridu dne 14. listopadu 1630, v němž dokládá, jakou nelibost způsobilo králi a princům Španělským propuštění Waldšteina z velitelství, pak ubezpečuje Waldšteina, že ve veliké vážnosti jest při dvoře španělském, tak že tento i zamýšlel, Waldšteinovi nabídnouti místo velitelské ve Flandrech. (Archiv místodrž. F. 67—$^{28}/_{10}$.)

V Německu pak, kde po propuštění Waldšteina zůstalo jen vojsko ligy katolické pod Tillym, vystoupil hned výbojně král Švédský, Gustav Adolf, který již dne 24. června 1630 k zemi Pomořanské přistál, Štětín obsadil, vévody Meklenburské opět do jich zemí uvedl, potom do Saska vpadnuv dne 17. září 1631 Tillyho u Breitenfeldu blíž Lipska porazil a pak i celého Bavorska se zmocnil. Tímto vítězným postupováním krále Švédského, jakož i nepřátelským vpádem Sasů s ním spojených do království Českého v měsíci listopadu l. 1631 dostal se císař do takové tísně, že hleděl opět získati Waldšteina propuštěného. Tento však zpěčoval se dlouho postaviti se opět v čelo cís. vojska, ale neustálým naléháním pohnut a vida, že by nepřítel za krátkou dobu celého království Českého se zmocnil bez odporu (bylo na ten čas v celých Čechách toliko 7 setnin jezdců a asi 1100 pěších vojska císařského), slíbil, že císaři opět vypraví vojsko asi 40.000 mužů a že s jistými výminkami chce převzíti velitelství nad ním. (Dle listu bezpochyby od Questenberga na knížete z Eggenberga daného v Praze dne 8. listopadu 1631. Archiv. místodržit. F. 67—$^{28}/_{13}$.) Když pak se dověděl, že jeho nepřátelé při dvoře císařském tomu chtějí, aby jemu velitelství jenom pod nejvyšší správou arcivévody a krále Ferdinanda III. bylo svěřeno, podvolil se převzíti velitelství toliko na tři měsíce. Zatím přispíval radou i snahou cís. generalu hraběti Baltasarovi de Marradas, o čemž svědčí

listy tohoto generala na Waldšteina zaslané, totiž: list z Milčína dne 12. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi děkuje za jeho dobré zdání týkající se ustoupení Marradasa z Prahy několik hodin před vtažením Sasů do téhož města; list daný v Táboře dne 18. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi oznamuje, že se opět obrátil k Praze proti nepříteli, ale jestli císař jej lépe nezaopatří, že s nepatrným zbytkem vojska nepořídí ničeho, a že všecko bude ztraceno; též žádá Waldšteina, aby mu poslal 2 setniny Trčkovské do Tábora, kdež pouze 4 setniny měl, poněvadž jednu do Plzně poslal; listem z Milčína dne 24. listopadu odeslal Marradas Waldšteinovi opis svého rozkazu daného Colloredovi a téhož odpověď, jakož i list na vévodu Bavorského; konečně listem daným v Táboře dne 28. listopadu oznamuje Marradas Waldšteinovi, že meškâ jenom s 400 pěšími a 300 muži jízdy v Budějovicích a v Táboře, jsa bez peněz i bez špíže, a důvěřuje se, že jej Waldštein z těchto okolností neblahých vytrhne. (F. 67.—$^{28}/_{10}$.)

Waldštein dostál také slibu svému a vypravil do pole již v měsíci únoru 1632 vojsko čítající na 40.000 mužů, nad nímž však velitelství přes všecky prosby a sliby knížete z Eggenberga déle než tři měsíce převzíti nechtěl. Teprv opětnými prosbami císaře i krále Ferdinanda III. pohnut, uvolil se podržeti velitelství, avšak pod výminkami pro císaře velmi krušnými, totiž: Aby Waldštein byl nejvyšším vojevůdcem (generalissimus) nejenom císaře Římského, nýbrž i celého domu Rakouského i koruny Španělské; — aby král *Ferdinand III.* nebyl osobně při armádě, ani *neměl vrchního velení, nýbrž aby* po vyhnání nepřítele z království Českého v *Praze osobně sídlel*, poněvadž Čechové navykli tomu, osobu krále svého ve středu svém míti; — aby Waldšteinovi dáno bylo za odměnu řádnou cís. pojištění na některou dědičnou zemi rakouskou, a za odměnu mimořádnou aby mu uděleno bylo právo zeměpanské v některé zemi v říši zase obsazené; též aby jemu ponechána byla konfiskace v zemích dobytých neobmezeně, tak že ani císař, ani říšská rada dvorská neb cís. dvorská komora, ani říšský soud komorní Špýrský ničeho ze statků konfiskovaných neměli se ujímati; ano i perdon při cís. dvoře udělený neměl míti platnosti bez jeho schvá-

lení a měl se vztahovati toliko *ad vitam et famam* a nikoli *ad bona*, tak že perdonování co do statků jenom na něj záviseti mělo; — kdyžby se jednalo o uzavření míru v říš aby do smlouvy též pojata byla práva jeho osobní, zvláš pak aby uznáno bylo právo jeho k vévodství Meklenbu skému; — konečně aby mu dány byly všecky prostředk k vedení války v říši potřebné, též aby do všech cís. zem dědičných s vojskem svým nazpět táhnouti a ustoupiti by oprávněn.

Když pak císař tyto výminky všecky přijal a dne 14 dubna 1632 potvrdil, a k tomu Waldšteinovi náhradou za Meklenbursko *knížetství Hlohovské* v Slezsku ležící cís. resolucí dne 16. dubna 1632 bylo zůstaveno, a dluhy na jeho statcích v summě 400.000 zl. rýn. vězící na král. komoru českou byly přenešeny; potom teprv převzal Waldštein jako neobmezený generalissimus velitelství, vypudil již v měsíci květnu Sasy z Prahy a osvobodil za měsíc celé království České od tohoto nepřítele. (Arch. místodr. F. $^{67}/_{43}$.) Ostatní činy válečné Waldšteinovy pomineme mlčením; jsouť z dějin vůbec známy. Zde jenom vytkneme ještě některé *události, které zajisté přispěly k jeho pádu brzkému.*

Neobmezená svrchovaná moc Waldšteinovi od císaře udělená rozmnožila počet jeho nepřátel, kteří předtím propuštění jeho z velitelství způsobili; neboť i sám arcivévoda a král Ferdinand III. nemohl to Waldšteinovi prominouti, že skrze něho odstraněn byl od armády a od vrchního velení. Nepřátel těchto přibývalo, když Waldštein vedle práva od císaře dne 15. dubna 1632 mu postoupeného k zapravení výloh válečných *zařídil konfiskaci statků v zemích opět vydobytých, především v Čechách*, kde k jeho rozkazu z dne 13. května a 23. července 1632 po vypuzení lidu saského tak zvaná *konfiskační kommisse Fridlandská* v Praze, pak v krajích Chebském a Loketském činnou býti začala. Při této kommissi obviněni byli všickni, kteří se při vpádu saském nově zpoury účastni učinili, a jejichž jmění a statky skrze nejvyššího kommissaře hraběte z Vrtby k ruce Waldšteina dílem hned byly konfiskovány, zejména statky Stolinky, Mimoň, Trnovany, Albrechtice, Boreč a Lukovce, Grabštein, Libeň Stará, Neudek, Gabhorn (Javoří), Ploškovice, Píčkovice, So-

běnice a Vlkava. (Viz seznam statků Waldšteinových níže položený. — C. 215, C. $^1/_1$ & E. 2.)*)

Mimo to *hrozná přísnost, kterou Waldštein při najatém vojsku svém* nevázaném a zdivočilém *kázeň vojenskou zachovati se snažil, nešetře ani plukovníků* provinilých, byla příčinou, že naň zanevřeli i někteří plukovníci a vyšší důstojníci, zejména *Francesco Caretto Marchese de Grana*, jemuž Waldštein odňal samostatné kommando pro vydírání ohromných kontribucí v stiftu Passovském, v Štýrsku a Korutansku, kde Caretto za krátkou dobu pětiměsíční přes dva milliony zlatých kontribuce lidu uložil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, Seite XLIII.) — K tomu také *neuprositelnou přísností, kterou Waldštein po bitvě u Lützen (16. listop. 1632) potrestal důstojníky z bitvy uprchlé*, stal se strašným nejenom u vojska, kde jej od té doby tyrannem nazývali, nýbrž *způsobil sobě nepřátelství mnohých rodin vznešených*, jichž synové se nacházeli mezi odsouzenými. Dle rozsudku soudu vojenského v Praze zařízeného dne 14. února 1633 na náměstí Staroměstském odpraveno bylo mečem 11 důstojníků (mezi nimi plukovníci Jan Mikuláš von Hagen a Albrecht von Hochkirchen), tři důstojníci byli oběšeni, sedm pod šibenici postaveno a za nepoctivé vyhlášeno, pak jména 40 důstojníků, kteří se před soud nepostavili, na šibenici přibita. Také plukovník z Fahrensbachu (Fahrensbeck, o němž jsme se předešle zmínili, že mu Waldštein pro drancování a prostopášnosti od jeho pluku v Braniborsku, ve Slezsku a potom v Pomořansku spáchané, trestem vyhrožoval) léta 1633 k rozkazu Waldšteina v Řezně byl odpraven, protože po bitvě u Lützen Švédům dopisoval. (Förster, Waldstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. XLVII.)

Konečně vytknouti musíme, že *k tajným protivníkům a nepřátelům Waldšteinovým náleželo též katolické duchovenstvo vůbec a Jesuité zvlášť*, jichž nepřízeň a záští Waldštein sobě způsobil tím, že *ve vévodství Fridlandském* na panstvích a statcích svých *nechtěl zařiditi ony prostředky přísné a ukrutné, jichž kommissaři katolické reformace vůbec užívali podle rady Jesuitů* k vyhlazení evangelické víry a k obnovení náboženství.

*) Obšírná zpráva o této konfiskaci jest v úvodu spisu tohoto.

ství katolického v Čechách. Neboť když Jesuité, jimž Waldštein ve svém vévodství jenom vyučování a vychovávání mládeže odevzdal, l. 1626 i lid poddaný k navštěvování kostelů katolických nutiti začali a lid proto se bouřil, Jesuité pak na hejtmana zemského Gerharta z Taxis naléhali, aby buřiče přísně potrestal; rozkázal Waldštein dotčenému hejtmanu, aby žádného z poddaných proto netrestal a do věci té se nepletl, nýbrž ji nechal Jesuitům, jejichž nesnesitelných přehmatův a nesmyslného ukrutného jednání on nikterak nechce chrániti ramenem světským. Když pak l. 1629 mnozí měšťané z města Fridlandu utekli, poněvadž mocí vojenskou k víře katolické nutiti se začali, poručil hejtman zemský hejtmanu panství Fridlandského ihned takovou reformaci zastaviti, vojsko odstraniti a měšťany uprchlé k navrácení se vyzvati. Arcit nelze upříti, že Waldštein tak jednal zvláště k prospěchu svému, totiž aby udržel lid poddaný na statcích svých, kdežto z jiných statků pohraničných poddaní pro reformaci přísně provozovanou ve Fridlandsku útočiště hledali aneb do ciziny utíkali. K tomu *nechal Waldštein na statcích svých mnohé úřadníky i hejtmany, ač byli vyznání evangelického, a dovolil nekatolickým manům svým na statcích lenních zůstati ano i praedikanty své podržeti.* Že za takových poměrů reformace katolická ve vévodství Fridlandském nic neprospěla, o tom svědčí *zpráva děkana Fridlandského* léta 1631 *arcibiskupovi Pražskému i papežskému vyslanci* podaná, v níž si stěžuje, že od úřadníků Fridlandských, nedbajících rozkazů kommisse reformační, zůstaven bez podpory za 8 let svého působení přes všecko namáhání i pomocí 5 kaplanů v městě Fridlandě jenom na 60 osob k náboženství katolickému přivedl, u lidu poddaného venkovského však ničeho nepořídil; proto že se vzdal dne 10. září 1631 úřadu svého pastýřského. (Archiv místodrž. F. $^{67}/_{4}$.)*) Naproti tomu byl v knížetství Fridlandském na ten čas taký blahobyt, že Slavata sám je nazývá *terra felix*, ostatní však Čechy *terra deserta.*

Nepřátelství a záští Jesuitův a duchovenstva katolického proti Waldšteinovi mělo původ též z toho, že Waldštein Je-

*) Obšírné zprávy o této reformaci ve vévodství Fridlandském podáme ve zvláštním spisu svém „*Reformace katolická v Čechách po bitvě bělohorské*“.

suitům k vydržování jich kolleje v Jičíně nechtěl dědičně postoupiti nejlepší dvory poplužní a vesnice, jak Jesuité dle své lakoty nenasytelné a chtivosti jmění vůbec známé *(ipsissima verba Waldšteini)* sobě toho přáli, nýbrž že jim k tomu dle listiny základní z dne 26. prosince 1627 vykázal statek Milčeves, který po Fridrichovi Bořkovi Dohalském z Dohalic za 30.931 zl. koupil, pak některé díly panství Kumburského a Velíšského v summě 50.000 zl., avšak *jenom k užívání*. Když pak Jesuité z těchto statků berně a kontribuce do komory Jičínské odváděti se zpěčovali, *hrozil jim Waldštein i odnětím týchž statků*, dokládaje, že Jesuité nejsou žádným stavem pro sebe, aby byli oprávněni jako jiní stavové kontribuce do král. úřadu rentmistrského odváděti, nýbrž že je jemu jakožto vrchnímu pánu svému platiti musí. Podobně *přikázal, aby i ostatní duchovenstvo a faráři v jeho knížetství platili kontribuce*, a kdyby toho neučinili, aby jim byly poraženy na jejich desátku neb jiných platech, tak že *marna byla i přímluva arcibiskupa Pražského Harracha, aby duchovenstvo od placení kontribuce bylo osvobozeno.* (F. $^{67}/_{8}$.) Mimo to proti zvětšení statků duchovních ve vévodství Fridlandském učinil Waldštein v kšaftu svém dne 26. května 1628 to opatření, aby ze statků jeho vévodství přivtělených žádný i sebe menší statek nebyl odňat pod záminkou duchovního nadání, a aby vůbec *duchovní neměli práva ani moci, v témž vévodství nabývati statků bez svolení všech stavů zemských.*)* Z toho všeho jest patrno, jak málo Waldštein o to dbal, nakloniti k sobě katolické duchovenstvo a Jesuity, na ten čas nejmocnější stranu při dvoře císařském, kde jesuita P. *Vilém Lamormain*, zpovědník císařův, Waldšteinovi od léta 1628 úklady strojil, jak si Waldštein sám často na to stěžoval (dle Balbína, knihy památné v Jičíně), a císař též se k tomu přiznal v instrukci dané knížeti Eggenbergovi, když tento dne 10. prosince 1631 do Znojma odcházel, aby tam s Waldšteinem o převzetí vrchního velitelství jednal; neboť dle této instrukce ubezpečuje císař Waldšteina, že budoucně toho nikterak trpěti nebude, aby jeho zpovědník aneb jiní duchovní vlivem svým Waldšteinovi v jeho službě na překážku býti měli. (Schebek, Lösung

*) K těmto stavům náležela též některá města větší, která dle privilegia z dne 8. května 1628 na svobodný stav zemský byla povýšena.

der Waldsteinfrage. 1881, str. 107 & 609. — Hallwich Wallenstein's Ende, Bd II, S. LXXXVIII.)

A proto také *tato strana jesuitská spojila se s ostatními nepřátely k záhubě Waldšteina*, zvláště když se dověděla, že *Waldštein*, jednaje o mír se Sasy a Branibory, *zamýšlí obnoviti svobodu náboženskou v říši Německé*. Tomu aby zabránila, podala císaři léta 1633 asi v měsíci srpnu neb září zvláštní spis (dle domnění Schebka od Slavaty sepsaný), v němž císař se upozorňuje na nebezpečí, z nečinnosti Waldšteina za poslední doby domu Rakouskému a všem jeho zemím, zvláště pak náboženství katolickému, hrozící, *jehož císař uchrániti se může jediné tím, když Waldšteina propustí z velitelství*, k němuž tento pro tělesnou chorobu svou již se nehodí a když na jeho místo postaví syna svého krále Ferdinanda III., k jehož službám by nařízen býti mohl za nejvyššího lieutenanta polního hrabě Šlik, kdežto by hrabě Gallas, Aldringen a Holk podrželi místa svá polních maršalků; těmto pak aby k zapravení výloh válečných od císaře vykázány byly některé země v říši Německé, kterých by se právem válečným ujali a tak dlouho jich užívali, až by výlohy jejich a pohledanosti vojska byly zaplaceny. Aby však Waldštein opětným propuštěním z velitelství nebyl uražen, učiněn byl v spisu dotčeném návrh, aby se na Waldšteina skrze osoby jemu milé působilo, by pro churavost svou se vzdal dobrovolně velitelství právě v době nejvyšší slávy své a ubezpečen byl obzvláštní cís. milostí.

Ačkoliv tento pokus odstraniti Waldšteina nepřátelům jeho se nepodařil, předce však měl ten výsledek, že císař k žádosti kurfiřsta Bavorského, podporované od Španělska a od jesuity Lamormaina, svolil a proti vůli generalissima Waldšteina dne 18. září 1633 polnímu maršalkovi hraběti z Aldringen, od Waldšteina do Bavor k ochraně této země na žádost kurfiřsta poslanému, poručil, aby se ve všem řídil jediné rozkazy kurfiřsta Bavorského a s vojskem španělským pod velením Duca di Feria se spojil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 323.) Potom hleděl císař změniti Waldšteinova nařízení, ke konci léta 1633 co do rozdělení vojska učiněná; též nechtěl císař svoliti k tomu, aby Waldštein vojsko své v zemích dědičných, v Čechách a na Moravě, pře-

zimoval; pak otálel císař schváliti jednání o mír, od Waldšteina se Saskem a Braniborskem zavedené. Tím povzbuzeni nepřátelé Waldšteinovi — zvláště pak strana jesuitská při dvoře císařském, v jejímž čele byl vyslanec španělský Conte Oñnate a zpovědník císařův jesuita *Lamormain*, podporována též od kurfiřsta Bavorského Maximiliana, jehož záští proti Waldšteinovi se zvýšilo, protože se mu od něho nedostalo dostatečné pomoci proti Švédům, — popuzovali císaře proti Waldšteinovi, jehož zpupnost prý dospěla tak daleko, že si nevšímá ani cís. rozkazův, nýbrž proti vůli císaře vojsko své přezimuje v Čechách beze vší činnosti, z čehož prý je patrno, že Waldštein s nepřátely císaře má tajné porozumění a že se vynasnažuje císaře o korunu a země jeho připraviti. Těmto osočovatelům musil věřiti císař, zvláště když téže doby od vévody Savoyského obdržel zprávu o jistém jednání dvora francouzského s Waldšteinem.*) Jak nepodstatné bylo toto podezřívání Waldšteina, poznati lze z listu jeho daného v Plzni dne 1. ledna 1634, v němž císaře žádá, aby na prosbu kurfiřsta Bavorského (listem daným dne 24. prosince 1633 Waldšteinovi podanou) opatřen byl general-strážmistr Wahl, kommandant bavorský v Horním Falcku přezimující, dostatečnou špíží z království Českého, a poněvadž této špíže k uchránění Falcka proti nepříteli jest nevyhnutelně potřebí, aby císař ihned nařídil místodržícím svým v král. Českém, by ji co nejrychleji zaopatřili a přes Cheb do Ambergu dodali. (Oba tyto listy jsou in originali v archivu místodržitel. sub lit. F. $^{67}/_{18}$ uloženy.) — Waldštein obracel svou pozornost hlavně na zachování cís. zemí dědičných, a jediné z té příčiny zdráhal se vyhověti rozkazům císaře. O tom svědčí též list od Waldšteina dotčenému generalovi Wahlovi z Plzně dne 9. ledna 1634 zaslaný, kterým Waldštein téhož generala vyzývá, aby zámek Pfreimt v Horním Falcku dílem vojska svého

*) V měsíci květnu l. 1633 francouzský vyslanec v Drážďanech pan z Fenquières vyzval skrze Viléma Vchynského, který tehdáž byl v zajetí v Drážďanech, Waldšteina, aby od císaře odpadl a sám některé koruny se zmocnil; kardinal Richelieu pak sliboval Waldšteinovi, když by se k tomu odhodlal, že vypraví proti císaři 30.000 pěchoty a 5000 jízdy, též že dopomůže Waldšteinovi ke koruně České a nad to že mu dávati bude ročně jeden million livres. Ale Waldštein na toto nabídnutí ani neodpověděl. (Förster, Wallenstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. CLVIII.)

osadil a tak toto místo důležité proti nepříteli k prospěchu J. M. C. pojistil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 184.)

Waldštein dle posledních rozkazů císařských proti výminkám, pod kterými velitelství převzal, směřujících byl přesvědčen, že nepřátelé jeho proti němu něco strojí, a dostav k tomu ještě zprávu, že císař již v měsíci prosinci l. 1633 uzavřel jej propustiti a že jenom ještě nejvyšších generalů, zejména Gallase a Aldringena, sobě chtěl získati, ustanovil se na tom vzdáti se dobrovolně velitelství. Avšak když tento úmysl i s důvody vytčenými nejvyšším důstojníkům vojska svého v Plzni shromážděným oznámil, všickni plukovníci obávajíce se, že by se jim po odstoupení Waldšteina, jako předešle, nedostalo žádné náhrady za výlohy válečné, za které jim Waldštein ručil, snažně jej prosili, aby po nějaký čas podržel velitelství, což Waldštein k opětovaným jich prosbám učiniti slíbil; za to zavázalo se mu 50 nejvyšších důstojníků (mezi nimi též Piccolomini, Suys, Walter Butler, A. Gordon, M. W. v. Teufel) dne 12. ledna 1634, že při něm setrvají věrně a poctivě, též že k zachování jeho a cís. armády nasadí všecko až do poslední krůpěje krve; pak podepsali závazek ten, zvláště když Waldštein je ujistil, že nezamýšlí ničeho podniknouti proti císaři anebo víře katolické. (Förster, Wallenstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 186.)

Tento závazek, o němž hned Piccolomini skrze prince Toskanské Františka a Matyáše, na ten čas v Plzni se zdržující, do Vídně zprávu podal, *od nepřátel Waldšteinových vykládán byl za spiknutí proti císaři*, kteréž prý hrozilo záhubou jistou nejenom domu císařskému, nýbrž i celé říši římské a náboženství katolickému. Též kurfiřst Bavorský dal císaři zvláštní zprávu o spiknutí Plzeňském, v níž jej k rychlému rozhodnutí pobízel, dokládaje jako dotčení princové Toskanští, že jediná spása jest v okamžitém odstranění Waldšteina. Tím vším, zvláště pak naléháním Lamormaina pohnut *vydal císař dne 24. ledna tajný patent*, kterým cís. armádě oznamuje *sesazení Waldšteina s vrchního velitelství*, a všecky důstojníky všech závazkův k Waldšteinovi zprošťuje s prominutím jich provinění, odkazuje je na polního general-lieutenanta hraběte Matyáše Gallase, jemuž zatím vrchní velení bylo svěřeno

s tím zvláštním nařízením, aby se Waldšteina a jeho nejhlavnějších přívrženců Illova a Trčky zmocnil a jich se zjistil na takovém místě, kde by mohli zodpovídati všecko, čímž se obviňují, i nevinnost svou hájiti. Obsah tohoto císařského patentu oznámil hrabě Gallas jenom důvěrníkům svým, hraběti Aldringen, Piccolomini, de Suys a Marradasovi, a nařídil teprv dne 13. a 15. února všem plukovníkům, aby budoucně jenom rozkazy od něho a dotčených generalů danými se řídili a žádného rozkazu dále od vévody Fridlandského, Illova a Trčky nepřijímali, avšak aby nařízení toto tajili.

A tak Waldštein nedověděv se ničeho o tomto patentu proti němu vydaném, zaměstnán byl ještě přezimováním vojska a jednáním o mír s Branibory a Sasy a o věci té císaři až do 17. února dopisoval, tak že ani pověsti, že u císaře v nemilost přišel, víru dáti nemohl, poněvadž jemu císař zvláštní důkaz milosti své ještě nedávno dal, postoupiv jemu a dědicům jeho diplomem z dne 7. ledna 1634 všecky důchody komorní v knížetství Zahaňském a Hlohovském.

Avšak věc ta neměla dlouho býti tajna Waldšteina; neboť nepřátelé jeho nebyli již spokojeni pouhým jeho sesazením s velitelství, nýbrž žádostivi jsouce též hojné odměny z jeho statkův, dalším jeho osočováním a obviňováním při císaři dosáhli konečně toho, že *dne 18. února 1634 vydán byl nový cís. patent*, kterým se všem cís. generalům, důstojníkům i veškeré cís. armádě oznamuje, že *Waldštein*, nejsa pamětliv milostí od císaře mu hojně udělených, ze zlostného předsevzetí, již dávno v mysli jeho upevněného, dne 12. ledna t. r. *nebezpečné spiknutí* daleko patřící *proti císaři a domu Rakouskému sosnoval* a nepravým vykládáním urputným císařských instrukcí, jenom osobě jeho z prozřetelnosti daných, *plukovníky cís. armády k podepsání takového spiknutí a závazku svedl*; a ačkoliv mu od císaře nikdy žádné křivdy nebylo učiněno, ani něco, jak se domníval, proti němu strojeno, předce že *zamýšlel císaře a dům jeho netoliko o dědičné království a země připraviti, ale i do konce zahubiti a vyhladiti*, a k takovému zlostnému předsevzetí svému, že se vynasnažoval odvrátiti od císaře a sobě připojiti generaly, plukovníky a jiné důstojníky cís. armády. Z těch příčin, že císař k ochraně své vlastní a zachování domu svého přinucen byl,

vévodovi z Fridlandu odníti svěřený mu úřad hejtmanství polního, a cís. armádě poručiti, aby se dále osobou jeho neřídila, nýbrž zatím, než místo nejvyššího generala polního bude obsazeno, aby poslušna byla rozkazů generala-lieutenanta polního *Matyáše hraběte Gallase*, generala-maršalka polního *Jana hraběte z Aldringen*, generala *Dona Baltasara de Marradas*, generala-maršalka polního *Františka Octavio hraběte Piccolomini* a *Rudolfa Colloredo hraběte z Wallsee*, i jiných věrných jim podřízených důstojníků vyšších. Konečně v témž patentu vysloveno bylo ubezpečení, že císař, tak jako až dosavad k dobrému cís. armády značné summy peněz bývalému nejvyššímu hejtmanovi polnímu vykázal, i napotom všemožně všech prostředků vyhledávati bude, aby všickni důstojníci a vojáci nejenom slušně byli opatřeni, nýbrž i co nejdříve také odměněni a cís. milostmi poděleni. (Archiv místodrž. sub F. $^{67}/_{10}$ s. n. $^{28}/_{14}$.)*)

Tuto změnu v nejvyšším velitelství cís. armády oznámil císař zvláštními listy danými dne 18. února 1634 všem nejvyšším důstojníkům; též listem daným ve Vídni dne 19. února 1634 místodržícím a nejvyšším úředníkům v král. Českém s tím poručením, aby zatímní velitele vojska ve všem všude podporovali. (In originali, archiv místodržitelský F. 67—10 & $^{28}/_{14}$. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 463—469.) — Zároveň poslal císař plukovníka a válečnou raddu dvorskou *Francesco Marchese de Grana et Caretto hraběte z Millesimo*, zvláštním plnomocenstvím z dne 19. února opatřeného, ke Gallasovi a ostatním generalům do Čech s nařízením, vedle kteréhož Gallas v Linci, Piccolomini v Horažďovicích, Diodati v Plzni, Marradas na Hluboké, De Suys a podplukovník Mohr v Praze opatření potřebná učinili, aby pluky ve věrnosti císaři udrželi a Waldšteina, jakožto velezrádce s jeho hlavními přívrženci Trčkou, Illovem a Vchynským do

*) Mailath v III. svaz. dějin Rakouských tvrdí, že tento cís. patent z dne 18. února 1634 teprv šest měsíců po zavraždění Waldšteina byl sepsán a jenom z šetrnosti k vrahům Waldšteinovým dřívějším datum opatřen. Avšak tomu tak není; neboť k témuž patentu z dne 18. února odvolává se císař již v patentu, daném dne 14. března za příčinou konfiskace statků Fridlandských a zřízení kommisse liquidationis, tak že se nejenom hlavní obsah jeho opakuje, nýbrž i copie jeho témuž patentu jest přiložena. (Originál a otisk patentu z dne 14. března 1634 jest v archivu místodržit. sub C. 215, F. $^{5}/_{a}$ & $^{5}/_{b}$.)

achtu daného, se zmocnili aneb o život připravili. Piccolomini, od něhož nařízení věci té se týkající vycházela, oznámil již dne 22. února důstojníkům svým dotčený cís. patent s tím doložením, že celá armáda ihned dostane plat dvouměsíční. Také již učiněno bylo generalu Piccolominimu od podplukovníka Teufla nabídnutí k zavraždění Waldšteina.

Hned potom od císaře nařízeno bylo cís. plukovníku *Adolfovi hraběti z Puchheimu*, pánu na Rays, aby *všecky statky, jmění a svršky vévodovi z Fridlandu a Trčkovi v Čechách náležející jménem císaře konfiskoval*, a k tomu konci dán mu byl otevřený cís. patent z dne 20. února 1634, kterým všem vrchnostem duchovním i světským, obyvatelům, poddaným, zvláště pak hejtmanům zemským a úředníkům Fridlandským a Trčkovským i cís. důstojníkům přísně bylo poručeno, aby hraběte z Puchheimu při té konfiskaci všude podporovali. (Archiv místodrž. C. 215, F. $^5/_6$.)

Konečně cís. listem daným ve Vídni dne 25. února 1634 oznámeno bylo král. místodržícím v Čechách, že císař se ustanovil na tom, aby *všecko jmění a všecky statky bývalému polnímu hejtmanu z Fridlandu a jeho přívržencům Adamovi Erdmanovi Trčkovi a Kristianovi Illovi v Čechách náležející byly konfiskovány k dobrému cís. armády, kteréž od císaře odměnou byly přislíbeny;* k tomu konci bylo král. místodržícím poručeno, aby cís. kommissařům, k této konfiskaci nařízeným, Zdeňkovi Lvovi Libšteinskému hraběti z Kolovrat a raddě při komoře české Melicharovi von der Wahl, přidány byly od komory české jisté osoby důvěrné, které by bez prodlení všecky statky dotčených přívrženců Fridlandových ujaly, lidi na týchž statcích v poddanost císaři uvedly, statky pak všecky až na další cís. resoluci svědomitě spravovaly a zvláště to opatřily, aby z důchodů ničeho více se nedostalo vytčeným přívržencům Fridlanda, aneb jinak nebylo odcizeno; k jistějšímu pak provedení této konfiskace aby cís. kommissařům i oddělení vojska bylo přiděleno; mimo to aby i dům Fridlandský v Praze k ruce císaře hned byl ujat a všecky svršky a věci mohovité dotčených přívrženců Fridlanda, v Praze neb kdekoliv v Čechách se nacházející, aby byly dokonale zinventovány a inventáře hned císaři zaslány. (Archiv místodrž. C. 215, F. $^5/_6$.)

Mezitím Waldštein dozvěděv se, jak zlomyslně a špatně vykládali nepřátelé jeho onen závazek, od jeho plukovníků dne 12. ledna v Plzni podepsaný, snažil se císaře upokojiti osvědčením, od sebe a 29 generalů a plukovníků v Plzni dne 20. února podepsaným, že onen závazek nesměřoval k žádnému spiknutí, poněvadž nikdo z nich nepomýšlel na to, něco dopustiti, tím méně sám předsevzíti, co by bylo proti císaři a náboženství katolickému; avšak generalové a plukovníci podepsaní opět se zavázali, při Waldšteinovi věrně setrvati a jeho proti všem úkladům nepřátelským až do poslední krůpěje krve chrániti; naproti čemuž Waldštein jim přislíbil velitelství podržeti s tím však doložením, že všickni tohoto závazku mají býti prosti, jakmile by zpozorovali, že by Waldštein něco proti císaři neb náboženství podniknouti se opovážil. (Förster, Waldštein's Process. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 231.) Ale toto osvědčení a list témuž přiložený, v němž Waldštein volným býti se projevil, velitelství složiti a k zodpovídání se postaviti, nedostaly se císaři do rukou; neboť plukovník Mohr von Wald, s dotčenými listy od Waldšteina k císaři, též k Eggenbergovi, Aldringen, Gallasovi a Piccolomini dne 20. února vypravený, od Piccolomini byl zatčen. — Waldštein pak, o sesazení svém nejsa od cís. dvoru uvědomen, když zpraven byl od polního zbrojmistra Sparra, že dotčený cís. patent od generala Arnošta de Suys skrze podplukovníka Mohra v Praze dne 22. února veřejně byl vyhlášen, a když Trčka k tomu zprávu přinesl, že jeho vlastní pluk poslušnost mu odepřel, a že oddělení cís. vojska nepřátelsky táhne k Plzni; tím vším byl tak dojat a zničen, že veškeré přípravy k zachování života svého nutně potřebné přenechal Trčkovi a Illovi, kteří jménem Waldšteina skrze vévodu Františka Albrechta Sasko-Lauenburského vybídli Švédského vůdce Bernarda z Výmaru, aby se s nimi spojil. Mimo to hrabě Vchynský oznámil francouzskému vyslanci v Drážďanech, že Waldštein volným a ochotným jest nyní přijati nabídnutí od Francouzska vloni mu učiněná. *A tak Waldštein teprv když pro velezrádu, které se předtím nedopustil, za psance byl vyhlášen, odpadl od císaře, hledaje útočiště u jeho nepřátel, a jedině tím se provinil.* Avšak Švédové i Francouzové, Waldšteinovou politikou lstivou předešlé

klamáni, zdráhali se návrhy jeho přijati; předce však slíbil vévoda Bernard z Výmaru, že k zachránění Waldšteina svou celou armádu na pomezí českém stáhne, jak o tom svědčí list vévody Františka Albrechta Sasko-Lauenburského, z Řezně dne 24. února Illovi zaslaný. (Archiv místodrž. F. 67—$^{28}/_{16}$.)

Waldštein chtěje života uchrániti opustil dne 22. února Plzeň (dle zprávy Diviše Koce dané dne 26. února král. místodržícím, Arch. místodrž. F. 67—$^{28}/_{15}$) a doprovázen jsa hrabětem Trčkou a Vchynským s jejich manželkami, polním maršálkem Illovem, plukovníkem Buttlerem a rytmistrem Neumannem, též 5 setninami pluku starosaského a 5 setninami pluku Trčkovského, pak 200 dragonů Buttlerových, odebral se do Chebu, kde byl posádkou jeden pluk pěší Trčkův a velitelem pevnosti plukovník Jan Gordon. protestant ze Skotska, jehož Waldštein teprv dne 21. února povýšil za plukovníka, a z té příčiny myslil, že se mu bezpečně svěřiti může. (Archiv místodržit. G. $^{103}/_{2}$.) V Plzni zanechal Waldštein s děly a několika setninami saského pluku vévody Julia, v cís. službě jsoucího, polního zbrojmistra Sparra, jemuž však nedal žádného rozkazu, aby město proti cís. vojsku bránil; neboť Sparr hned po odchodu Waldšteina oznámil měšťanům a vojsku v Plzni cís. patent s tím poznamenáním, že Waldštein pro velezrádu skrze Gallase a Piccolominiho stihán do Chebu odtáhl, aby se tam zodpovídal; také odevzdáno bylo město Plzeň dobrovolně beze všeho odporu dne 23. února cís. plukovníkům Diodati a Tavigni, kteří tam s 26 praporci jízdy přitáhli. Diodati podal zprávu o tom dne 24. února Piccolominimu, jemuž zároveň oznámil, že dle výpovědi plukovníka Breunera (který od Waldšteina z Plané dne 23. února na Maximiliana z Waldšteina byl poslán, avšak od Diodati zajat) Waldštein jenom chce zachovati své dukáty a do Hamburka se utéci; kdyby však něco mělo býti uzavřeno proti císaři, v tom případě že propustil svobodně a bez překážky všecky důstojníky ještě v Plzni meškající. O pravdivosti této výpovědi plukovníka Breunera svědčí ta okolnost, že Waldštein než z Plzně odešel, poslal dne 21. února list vlastnoruční do Jičína svému hejtmanu zemskému Jetřichovi Malovci, poroučeje mu, aby z důchodního úřadu Jičínského dukáty Fridlandské (39.154$^{1}/_{2}$ kusu) na hejtmana panství Hanšpach-

ského byly odvedeny a odtud dodány tam, kde by Waldštein meškal. (Viz Jetřich Malovec, pak jmění po Waldšteinovi konfiskované. — Archiv místodrž. C. 215, F. 5 & M. 2. — Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 239.)

Zatím plukovník Buttler dověděv se na cestě do Chebu, že Waldštein s nepřátely císařskými vyjednává a s Bernardem z Výmaru spojiti se chce, poslal dne 23. února z Plané, kde s Waldšteinem přenocoval, svého kaplana polního P. Patricia Taaffe, aby to oznámil Piccolomini, jehož o věrnosti své ujišťuje dodal, že snad zvláštním řízením božím od Waldšteina k této cestě byl přinucen, aby obzvláštní čin hrdinský vykonal. Piccolomini pak hned z Plzně Buttlera písemně napomínal, aby, chce-li od císaře znamenitého povýšení dosíci, se navrátil a Waldšteina živého neb mrtvého s sebou přivedl. Též Gallasovi slíbil Buttler, že zločince Waldšteina buď zatkne neb zavraždí; a tomuto slibu také hned dostál. Neboť jakmile Waldštein dne 24. února k večeru do Chebu dorazil a s Trčkou a Vchynským v domě purkmistra Pachhelbla na náměstí se ubytoval, přikročil hned Buttler k dílu krvavému, poněvadž seznal, že zajetí Waldšteina a jeho přívrženců pro posádku Trčkovu Waldšteinovi oddanou jest nemožné. Hned v noci po příchodu svém získal k záměru svému při pluku Trčky cizozemce, *plukovníka Jana Gordona* a *podplukovníka Waltra hraběte z Leslie*, zpraviv je o velezrádě od Waldšteina zamýšlené a vybídnuv je k zachování věrnosti císaři povinné. Podle úmluvy jejich pozval Gordon následujícího dne Waldšteina a jeho přívržence k masopustnímu kvasu na zámek, kde jakožto velitel pevnosti bydlel, a pustil téhož dne z rána tajně do města několik důstojníků pluku Buttlerova, zejména podplukovníka Roberta Geraldino a setníky Waltra Deveroux, Dionysia Magdaniela (Macdonald) a Heřmana Edmunda von der Burg, s 100 dragonů Buttlerových a s 100 vojínů pluku starosaského. K vykonání díla krvavého připraveno bylo v zámku 36 dragonů Buttlerových s Geraldino a Deveroux, a aby se jim k této exsekuci dodalo odhodlanosti, přislíbeno bylo od Buttlera každému vojínu po 500 dolarů, podplukovníkovi Geraldino 2000 a každému setníkovi po 1000 dolarů. Dle pozvání Gordonova odebrali se Trčka, Vchynský, Illo a Neumann, avšak bez Waldšteina,

jenž pro churavost pozvání nepřijal, dne 25. února večer na zámek, kde s Gordonem, Buttlerem a Lesliem hodovali. Po skončeném kvasu a odstranění služebnictva, které Trčka a Vchynský k posluhování s sebou měli, na znamení umluvené vrazili dragoni s vytasenými šavlemi, vedeni od Geraldina a Deverouxa, do síně, kde se vrhli na oběti jim od Buttlera, Gordona a Leslie poznamenané, z nichž první padl Vchynský, potom Illo, chtěje sníti kord svůj se zdi, ze zadu byl proklán; Trčka pak dobyv kordu svého a postaviv se do kouta síně bránil se proti dragonům naň dorážejícím, z nichž některé skolil, byl však probodnut od Deverouxa dýkou; též rytmistr Neumann, který poraněn do předsíně se utekl, tam byl zabit. Hned potom *Buttler, Gordon a Leslie bez prodlení vykonali exsekuci též proti Waldšteinovi*, tak že Gordon převzal ochránění zámku, Leslie se ujistil hlavní stráže v městě a Buttler obklíčil dragony svými obydlí Waldšteinovo, do něhož Deveroux s 12 dragony o půlnoci vnikl, dvéře u ložnice, do které Waldštein nedávno se odebral, vyrazil a vévodu hřmotem vyděšeného a bezbranného kopím proklál. (Förster, Wallenstein's Process 1844.)

Po vykonané exsekuci všecky svršky Waldšteina a jeho přívrženců zavražděných na poručení Buttlera, Gordona a Leslie do zámku byly přeneseny a tam uloženy; Buttler pak a Gordon zpravili hned o této exsekuci a její příčinách všecky cís. důstojníky blíže Chebu ubytované, napomínajíce zvláště velitele, aby se měli na pozoru proti úkladům nepřítele s Waldšteinem předtím umluveným; mimo to ihned zjitra vypravili podplukovníka Leslie k generalovi Gallasovi, jemuž o exsekuci šťastně vykonané zprávu písemnou podali, žádajíce zároveň za peníze, přislíbené důstojníkům a vojákům odměnou za jejich vynasnažení. (Archiv místodržit. F. 67, $^{28}/_{16}$.) Buttler pak zaslal zprávu zvláštní o této exsekuci dne 27. února císaři samému skrze cís. plnomocníka svrchu dotčeného plukovníka Marchese de Grana hraběte z Millesimo, jenž císaři navrhl, aby vykonatele exsekuce znamenitě odměnil, též dvorům jinozemským věděti dal o potrestání velezrádců zahynulých s tím doložením, že zavraždění jich bez rozkazu císaře od důstojníků jemu věrných bylo provedeno. — Zprávu o zavraždění Waldšteina a jeho přívrženců v Chebu podal také

*

Dionys Koc z Dobrše král. místodržícím a nejvyšším úředníkům král. Českého listem svým, v Plzni dne 28. února 1634 daným. (In originali, Archiv místodržit. F. $^{67}/_{11}$ — $^{28}/_{15}$.)

Piccolomini však, jakmile byl zpraven o zavraždění Waldšteina, rychle se odebral ze Stříbra do Chebu, ujal se hned pokladnice válečné, stříbrného nádobí polního, šatstva i jiných věcí Waldšteinových, jichž seznam na císaře zaslal s tím poznamenáním, že o nejlepší věci rebellův hned po jich zavraždění se rozdělili důstojníci a vojáci, kteří dílo tak dobré vykonali. Mrtvoly zavražděných dal Piccolomini do špatných prostěradel zahaliti a vložiti do truhel, z nichž stříbro Waldšteinovo bylo vybráno, chtěje je poslati do Prahy, aby tam na místech nejhanebnějších byly vystaveny. Ale Gallas, dověděv se toho, poručil, aby mrtvoly zatím pochovány byly u Františkánů ve Stříbře až na další rozkaz císaře, který pak dne 6. března Gallasovi oznámil, že ovdovělé vévodkyni Fridlandské povolil, aby mrtvé tělo manžela svého v tichosti pochovati dala, kde by chtěla;*) ostatní však aby pohřbeni byli ve Stříbře, katolíci na místech posvěcených, nekatolíci na hřbitově v předměstí; jediný Neumann aby pro zlolajičný a jedovatý jazyk svůj zakopán byl na popravišti tamějším. (Förster, Wallenstein's Process.)

Dle návrhu svrchu dotčeného, od Marchese de Grana & Caretto hraběte z Millesimo císaři učiněného, dána byla též ke dvorům spřízněným zpráva, že císař přinucen byl z příčin v patentu z dne 18. února uvedených předsevzíti exsekuci proti Waldšteinovi a jeho hlavním přívržencům. — Brzy však veřejně se mluvilo o tom, že touto exsekucí, tak rychle vykonanou, násilí a veliké bezpráví bylo učiněno Waldšteinovi a jeho spojencům, poněvadž beze všeho vyšetřování a odsouzení, jediné na obvinění nepřátel svých proti všemu právu a spravedlnosti byli zavražděni; ano i to se povídalo, že Waldštein nebyl žádným zrádcem, nýbrž sám od nepřátel svých zrazen, a že se nemělo pro pouhé podezření sáhnouti mocí na život muže tak velikého. (Ausführlicher und gründ-

*) Waldšteinova mrtvola l. 1636 ze Stříbra přenešena byla do Valdic u Jičína a tam pochována v klášteře Kartouském, od Waldšteina l. 1627 založeném, po jehož zrušení l. 1783 opět přenešena do rodinné hrobky hrabat z Waldšteina v Hradišti Mnichově.

licher Bericht der Friedlandischen Prodition. — Červenka, Vita ducis Fridlandiae.)

Takové a podobné řeči aby se zastavily a utišily, sepsáno bylo k rozkazu císaře obšírné vylíčení zrády od Waldšteina a jeho přívržencŭ spáchané, a vydáno tiskem l. 1634 již v měsíci březnu ve dvou spisech, totiž: „*Alberti Fridlandi perduellionis Chaos sive ingrati animi Abyssus*“, pak „Ausführlicher und gründlicher Bericht der vorgewesten Friedlandischen und seiner Adhaerenten abscheulichen Prodition.*) V obou spisech hledí se dokázati zráda Waldšteina a odůvodniti oprávněnost exsekuce proti němu a spojencům jeho vykonané, zvláště tím, že Waldštein hned po svém prvém sesazení z velitelství od l. 1631 vyjednával s králem Švédským, aby se s ním proti císaři spojil; pak že vybídl polního maršalka Saského Arnima, aby do Čech vpadl a Prahy se zmocnil, též že s Arnimem tajně se scházel a od téhož přemluven všemožně se snažil, aby mu opět velitelství nad cís. armádou bylo svěřeno; čehož když dosáhl, že veškerým jednáním svým směřoval k záhubě císaře a domu Rakouského, až konečně zřejmě velezrády se dopustil spiknutím v Plzni sosnovaným. — Avšak nepodstatnost důkazů této zrády v obou spisech uvedených vysvitá nejenom z událostí svrchu již vytčených, nýbrž i z dobrého zdání zvláštní kommisse, od císaře nařízené za příčinou stížnosti, kterou podala císaři a jeho tajným radům vdova po zavražděném hraběti Vilémovi Vchynském z Vchynic proti vražedníkům manžela svého. Neboť tajní radové k této kommissi nařízení neuznali za dobré, aby na místě dotčeného spisu (der ausführliche und gründliche Bericht) vydáno bylo řádné a odůvodněné odsouzení zavražděných velezrádců, obzvláště z té příčiny, že mnohá a důležitá obvinění jejich nejsou úplně a dostatečně dokázána, zvláště, že není žádných důkazů o tom, že Waldštein se vynasnažoval, císaře o země připraviti, dům Rakouský zahubiti a vyhladiti a statky věrných služebníků císařských důstojníkům svým darovati. (Viz Hallwich, Wallenstein's Ende. Bd. II, S. 527.)

*) Výtisky obou těchto spisů jsou v knihovně university Pražské, část pak spisu druhého jest uložena v archivu místodržit. (buď koncept neb opis) sub lit. F. 67—$^{28}/_{6}$, Anordnung zur Zusammentretung einer Commission zur Untersuchung der dem Herzoge zu Friedland und seinem Anhang zur Last fallenden Verbrechen 1634.

A proto později k odůvodnění dotčených obvinění u veřejnost dány byly výpovědi najatého emigranta *Jaroslava Sezimy Rašína z Ryzmburka*, který brzo po zavraždění Waldšteina do Vídně se odebral a tvrdil, že při vyjednávání velezrádném Waldšteina s králem Švédským za donašeče potřebovati se dal, a pak ve zvláštním spisu Waldšteina důvody smyšlenými velezrády obvinil, dokládaje, že Waldštein od l. 1630 až do svého pádu jeho prostřednictvím s hrabětem z Turnu a králem Švédským o záhubě císaře jednal; zvláště pak že Waldštein Rašínovi ústně vyjevil, že chce císaři země dědičné, Čechy, Moravu, Rakousko a země vnitrorakouské odníti, císaře až do Vlach zahnati, dům Rakouský a krále Španělského do konce zahubiti, též statky Jesuitův a jich přátel mezi důstojníky své rozdati.

Že však i tyto výpovědi Rašína na pravdě se nezakládaly, nýbrž byly smyšlené z vyjednávání, která měl Waldštein s Turnem a se Švedy, avšak s vědomím císařského dvora (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. CLXI & CLXXVII), poznati lze z následující události skutečné. *Z akt konfiskační kommisse Fridlandské*, svrchu dotčené, *jest zjištěno*, že *Jaroslav Rašín*) pro účastenství v nové zpouře při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl* rozsudkem dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*. (Viz Jaroslav Sezima Rašín.) Protož nelze si pomysliti, aby Waldštein s takovým mužem, jehož jmění v pokutě za jeho provinění konfiskoval, téhož času důvěrně obcoval a jej měl za prostředníka jednání velezrádného. Považíme-li ještě k tomu, že Rašín hned po odevzdání spisu svého císaři dne 6. října 1635 podal žádost, aby mu za jeho pohledanost (totiž věno matky jeho v 7000 kop. míš. na statku Korotickém pojištěné a naň připadlé, avšak v pokutě za jeho dotčené provinění propadlé, pak za jistiny manželce jeho na statcích konfiskovaných v summě 17.051 kop. míš. náležející), jakož i odměnou za dotčený spis jemu od

*) V protokolu této kommisse jsou jména odsouzených neúplně uvedena (jako *Václav Elsnic* místo Václav Konrad Elsnic z Elsnic, anu u *Myslíka* schází i jméno křestní): avšak totožnost *Jaroslava Rašína s Jaroslavem Sezimou Rašínem z Ryzmburka* vysvítá též z toho, že na ten čas nebylo žádného jiného Rašína jménem Jaroslav, pak že týž Rašín v protokolu kommisse transactionis l. 1630 uveden jest jménem plným, Jaroslav Sezima Rašín. (Viz Jaroslav Sezima Rašín.)

císaře přislíbenou postoupen byl statek *Chotěboř*, po Janovi Rudolfovi Trčkovi konfiskovaný (viz Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 541); a pomníme-li také, že císař nejenom této žádosti vyhověl, nýbrž i Rašína, ač neměl žádných jiných zásluh, dne 9. září 1638 do stavu panského povýšil (D. Z. 145, G. 7 & 150, N. 9. — Viz Rašín); pak zajisté nelze býti v pochybnosti o pravé příčině tohoto hanebného jednání Rašínova, a zároveň každý uzná odůvodněnost mínění našeho svrchu vysloveného a z událostí vytčených vyplývajícího, totiž že *Waldštein jediné se provinil tím, že teprv po uveřejnění cís. patentů proti němu vyšlých k uchránění života svého útočiště hledal u nepřátel císařských.*

Zdali však Waldštein zamýšlel, s těmito nepřátely se spojiti proti císaři, není patrně dokázáno ani z vyšetřování proti jeho spojencům zavedeného, totiž z processu fiskalního proti *Janovi Rudolfovi Trčkovi* při dvorské kanceláři české (viz Trčka), pak z processu proti některým důstojníkům vyšším při zvláštním soudu vojenském od císaře nařízeného podle rady kurfiřsta Bavorského a jesuity Lamormaina. Neboť tito důstojníci, zejména cís. plukovník *vévoda Julius Henrych Sasko-Lauenburský*, general *Jan Oldřich svob. pán Schaffgotsch*, general-strážmistr polní *Arnošt Jiří ze Sparr*, plukovníci *Jan Arnošt svob. pán z Scherffenbergu*, *Petr z Losi*, *František Vilém Mohr von Wald* a podplukovník *Bernart Haemerle* při soudu vojenském mimořádném v Řezně a v Budějovicích Českých pro účastenství své v spiknutí Fridlandském, obzvláště že podepsali dotčený závazek Plzeňský, ačkoliv cís. patentem toto provinění jim bylo prominuto, odsouzeni byli hrdla, cti i statku; avšak tento trest změněn byl na vězení doživotní, z něhož brzy propuštěni byli všickni, totiž vévoda Julius na přímluvu bratra svého kurfiřsta Saského, potom Sparr a Scherffenberg dne 23. července 1634, dokázavše nevinu svou, ostatní pak počátkem l. 1636.

Jediný general Jan Oldřich z Schaffgotsch, který již dne 24. února 1634 vedle cís. poručení v Slezsku od plukovníkův a bratří Rudolfa a Jeronyma z Colloredo hrabat z Wallsee byl zajat a do Vídně dodán, od soudu vojenského v Řezně odsouzen byl k smrti, tak že měl býti stat a předtím pravá ruka mu utata, protože dle obvinění v spisu „Ausführlicher

Bericht" vytčeného sepsal zvláštní *memoriale* týkající se správy zemské Slezska, pak že v listu svém dne 23. února Trčkovi poslaném a tajnými známkami (Chiffer) psaném slíbil, v Slezsku vše dle vůle knížete z Fridlandu zaříditi a vojsko v poslušnosti udržeti (Archiv místodrž. sub F. 67—$^{28}/_{16}$), ačkoliv Schaffgotsch, před odpravením svým i útrpným právem tázán, nic jiného nevypověděl, než že dotčené memoriale se týká jenom rozdělení a ubytování vojska v Slezsku, pak opatření, aby Haidukovští do země nevpadli. Avšak k odsouzení Schaffgotsche přispěla zvláště zpoura, kterou po jeho zajetí dne 3. a 4. března v Opavě způsobili podplukovník jeho *Albrecht z Freibergu* a vojenský kommissař *Samuel z Lilienfeldu*, jinak *Schneider* řečený; ale tato zpoura potlačena byla hned od generala Götze, tak že původcové její Freiberger a Schneider byli zatčeni, do Vídně odvedeni, a tam od soudu vojenského hrdla, cti i statků odsouzeni; ostatním důstojníkům dvou pluků v Opavě povstalých cís. patentem z dne 13. března 1634 perdon jest udělen. — Rozsudek proti Schaffgotschovi vynešený od císaře dne 5. července 1635 byl potvrzen až na utětí ruky, tak že Schaffgotsch dne 23. července v Řezně jenom mečem byl odpraven. Jmění Schaffgotschovo všecko již předtím bylo konfiskováno a vedle cís. poručení z dne 15. března 1634 statky jeho Trachenberk, Kynast, Gerštorf, Greifenštein a Kemnice od komory dvorské k správě odevzdány kommissařům k tomu nařízeným. Panství pak *Trachenberk* na cís. poručení z dne 9. srpna 1635 od komory slezské bylo ujato, za 406.000 zl. odhadnuto a vedle cís. resoluce z dne 19. července 1636 dědičně postoupeno za 385.000 zl. k zapravení darů z milosti od císaře udělených, totiž hraběti *Melchioru z Hatzfeldu* v 200.000 zl., generalu-strážmistru *Janovi Wanglerovi* v 100.000 zl., *Petrovi Hendrichovi ze Strahlendorfu* v 50.000 zl. a jeho sestře Baldironové v 35.000 zl.; potom však vedle cís. poručení z dne 2. června 1637 *hraběti z Hatzfeldu ponecháno* proti zaplacení ostatních pohledaností. Potom z věcí stříbrných a jiných svršků Schaffgotschových, na radnici v Kladsku uložených, vydáno bylo na cís. poručení z dne 1. října 1635 náčiní kostelní tamějším Jesuitům a bratrstvu matky Boží k rozdělení na stejné díly, též dáno odměnou fisku něco šatstva a svršků v ceně 500 zl., stříbro

však všecko posláno do Vídně Janovi Jakubovi de Stella k ruce císaře, a jenom šatstvo a čalouny zanechány jsou dětem Schaffgotschovým. Mimo to dle cís. nařízení z dne 1. června 1636 komoře slezské daného k ruce císaře odevzdány býti měly všecky věci mohovité, hotové peníze, klenoty, stříbro a dlužní listy, do Polska přenešené. — Naproti tomu na cís. poručení z dne 1. července 1634 a dle cís. listu dne 25. října 1634 králi Ferdinandovi III. daného *synům Schaffgotschovým Krištofovi Leopoldovi, Janovi Oldřichovi a Gotthardovi* mělo se zaopatřiti potřebné vychování u Jesuitů v Olomúci ze statků jejich otci v knížetství Svidnickém a Javorském konfiskovaných, a mělo jim též vydáno býti dědictví jejich mateřské. Také příbuznému Schaffgotsche Krištofovi Petrovi Schaffgotschovi vykázáno bylo k jeho vychování ročně 200 zl. z důchodů statku Schmiedbergu a domek tam k obývání cís. resolucí z dne 26. června 1637, potom však témuž dávána byla dotčená podpora 200 zl. z důchodů statku Kynastu vedle cís. resoluce z dne 20. prosince 1639. Konečně na přímluvu krále Polského cís. listem dne 28. února 1639 témuž králi daným *postoupeno bylo synům Schaffgotschovým panství Greifenštein* a prominut jim zbytek, který nad summu 260.000 zl. na témž panství vykázanou zaplatiti měli; též nařízeno bylo cís. resolucí z dne 15. října 1640 komoře slezské, aby s věřiteli, úředníky a služebníky Schaffgotschovými jednáno bylo o umenšení jich pohledaností v jedné summě 228.590 zl. vynášejících, kteréž jim zaplaceny býti měly ze statků *Kynastu a Gerštorfu;* tyto pak oba statky cís. resolucí z dne 16. srpna 1649 darovány a postoupeny byly *Krištofovi Leopoldovi Schaffgotschovi* za převzetí dotčených pohledaností a dluhů na týchž statcích vězících. — A tak uzavřen byl process proti Schaffgotschovi. Ale poněvadž tímto processem žádné důkazy podstatné o spiknutí Waldšteina na jevo nepřišly, nařízeno bylo kommissařům dotčeného soudu vojenského v Řezně, aby process ten nebyl uveřejněn. Přísedícím pak téhož soudu cís. dekretem z dne 26. září 1635 k zapravení výloh vykázáno bylo skrze podplukovníka de Wagghi 57.000 zl. z konfiskací slezských.

Končíce tímto zprávu o exsekuci proti Waldšteinovi a jeho přívržencům vykonané, zmíniti se ještě musíme *o znamenitých*

odměnách, kterých se dostalo od císaře z jmění po Waldšteinovi a jeho spojencú konfiskovaného nejenom vykonatelům dotčené exsekuce, nýbrž i všem, kteří se při téže příležitosti před jinými vyznamenali, též mnohým, kteří k pádu Waldšteina obzvláště přispěli. Především schválil císař listem dne 6. března 1634 hraběti Gallasovi daným odměnu bezprostředním vykonatelům exsekuce Fridlandské slíbenou a od Gallase z pokladnice válečné již vyplacenou. Brzy potom daroval císař ze statků konfiskovaných: panství Waldšteinovo Doksy s Perštejnem a Deštnou v summě odhadní 225.843 zl. rýn. na místo odměny 200.000 zl. vykázané plukovníkovi *Waltrovi Buttlerovi*, jehož mimo to císař při slavné audienci vyznamenal zlatým řetězem a důstojností cís. komorníka, jakož i povýšením do stavu hraběcího; plukovníkovi *Janovi Gordonovi* místo odměny 120.000 zl. panství Waldšteinovo Smidary a Skřivany v summě odhadní 178.323 zl.; podplukovníkovi *Waltrovi hraběti z Leslie*, jenž také za plukovníka byl povýšen, panství Trčkovo Nové Město nad Metují se statky Veselicí a Slatinou v summě odhadní 132.141 zl.; podplukovníkovi *Robertovi Geraldino* místo odměny 30.000 zl. mu na panství Doksách vykázané, statek Mšeno k panství Doksám náležející; setníkovi *Waltrovi Deveroux*, za plukovníka povýšenému, na místě odměny 40.000 zl., statky Trčkovy Dobrovítov, Chlum a Krchleby v summě odhadní 76.795 zl., z nichž však hejtmanovi *Dionysovi Magdanielovi*, za podplukovníka povýšenému, jakož i hejtmanovi *Edmundovi von der Burg* po 12.000 zl., odměnou jim vykázaných zaplatiti měl; též plukovníku *Wolfovi Matyáši Teuflovi* za pouhé nabídnutí Waldšteina zavražditi vykázáno bylo cís. resolucí z dne 11. června 1635 odměnou 30.000 zl. ze statků v Čechách a ve Slezsku konfiskovaných. Mimo to obdrželi od císaře darem: *Matyáš hrabě Gallas* panství Waldšteinovo Fridland a Reichenberg v summě odhadní 503.516 zl. rýn., též Trčkovo panství Smiřice se statky Hořiněvsí, Rodovem, Sádovím a Zíželovsí i s vesnicemi Kralo-Hradeckými, v summě odhadní 391.554 zl. rýn., pak dům Vchynského v Starém městě pražském a stříbro po Illovi v Praze pozůstalé; *František Octavian hrabě Piccolomini* panství Trčkovo Náchod v summě odhadní 215.613 zl.; dvorská rada válečná a plukovník *František Marchese de*

Grana et Caretto hrabě z Millesimo, za nejvyššího zbrojmistra polního povýšený, panství Waldšteinova Bělou a Kuřívody v summě odhadní 215.903 zl.; praesident dvorské rady válečné *Hendrich hrabě Šlik* na místě 363.915 zl. jemu za služby vojenské zadržalých, panství Waldšteinova Velíš a Staré Hrady v summě odhadní 379.220 zl., též statky Ploškovice, Píčkovice a Soběnice jemu v summě 76.520 zl. l. 1632 od Waldšteina k správě postoupené; plukovníci *Rudolf a Jeronym bratří z Colloredo* hrabata z Wallsee místo odměny 300.000 zl. panství Trčkovo Opočno v summě odhadní 351.456 zl.; plukovník *Jan Ludvík hrabě z Isolano* panství Waldšteinovo Dub Český s Fridštejnem v summě odhadní 158.585 zl.; general *Rudolf svob. pán z Morzin* na místě odměny 100.000 zl. panství Waldšteinovo Vrchlabí v summě odhadní 202.524 zl.; polní podmaršálek *Jakub Strozzi hrabě z Schreitenthalu* na místě odměny 100.000 zl. panství Waldšteinovo Hořice a statek Třebovětice v summě odhadní 172.743 zl.; polní podmaršálek *Arnošt hrabě de Suys* místo odměny 70.000 zl. statek Trčkův Čáslavské vesnice v summě odhadní 74.848 zl.; polní maršálek *Jan hrabě z Aldringen* panství Vchynského Teplice s dílem panství Benešovského v summě odhadní 94.477 zl., též Trčkův dům na Hradčanech; general-strážmistr *Don Fabio Diodati* dostal odměnou 120.000 zl., které mu cís. resolucí z dne 29. ledna 1636 byly pojištěny; general *Don Baltasar de Marradas* 140.666 zl. cís. resolucí z dne 23. srpna 1635 mu pojištěných; plukovník *Don Hanibal Marchese Gonzaga*, který s plukovníkem Janem z Beck v Plzni závazek nepodepsal, dostal 80.000 zl. a *jeho bratr Don Aloys* 60.000 zl., které jim cís. resolucí z dne 23. srpna 1635 na statku Gellhornském Peterswalde v Slezsku Dolním byly pojištěny; plukovník *Jan svob. pán z Beck* na místě odměny 72.027 zl. statek Waldšteinův Vidím v summě odhadní 81.190 zl. — Mimo tyto a mnohé jiné odměny cís. důstojníkům udělené, o nichž při statcích konfiskovaných obšírně jest pojednáno, dostaly od císaře i jiné osoby některé statky Waldšteinovy a Trčkovy, ač tyto všecky původně vyhrazeny byly na odměnu cís. vojska a jeho důstojníků. Tak dostal *král Ferdinand III.* statek Trčkův Kounice a statek Waldšteinův Smrkovice; *Jesuitům* pak darovány a dědičně po-

stoupeny byly k založení noviciatu ve Vídni statky Trčkovy Šaclíř a Žireč v summě odhadní 117.216 zl., též statky Waldšteinovy Tuří a Hubojedy na srážku summy 112.000 zl., jim od císaře vykázané k domu professnímu u sv. Mikuláše v Praze a ke kolleji Jičínské. Potom z jistin Trčkových k ruce císaře ujatých postoupeno bylo *Vilémovi hrabětí Slavatovi*, nejvyššímu kancléři král. Českého, 58.013 zl. rýn. za jeho pohledanost při komoře české. Konečně i kurfiřst Bavorský domáhal se při císaři skrze svého poslance Bartoloměje Richela summy 300.000 zl. rýn., kterou prý Waldšteinovi půjčil; avšak cís. listem z dne 11. března 1634 poukázán byl na další cís. rozhodnutí o věci té, až bude vyšetřena.

Ještě dlužno vytknouti *jmění a statky po Waldšteinovi pozůstalé* a konfiskované vedle cís. nařízení svrchu uvedeného. Ale poněvadž o jmění a statcích Waldšteinových i jich nabytí mnoho zpráv nepravých i mínění neodůvodněných a nepodstatných za doby nynější se vyskytlo, pokládáme za svou povinnost dříve ukázati, kterých statkův v Čechách Waldštein od l. 1621 až do svého pádu nabyl. K tomu účelu sepsali jsme dle listin archivu místodržitelského a desk zemských úplné seznamy všech statků od Waldšteina skoupených a dílem zase prodaných. Dle těchto seznamů jest zjištěno, že *při pádu Waldšteina byly jeho majetkem jenom následující statky, k vévodství Fridlandskému větším dílem jakožto statky komorní neb fideikommisní* náležející, totiž: panství Fridland a Reichenberg (Liberec), Český Dub a Fridštein, Semily, Skály a Trosky s Turnovem; Kumburk a Oulibice s Jičínem, Tuří a Hubojedy; Hořice a statky Oujezd Zylvarův, Oujezd Svatojanský, Ostromíř a Třebovětice; Bělá a Kuřívody, Doksy s Perštejnem, Mšenem a Deštnou, Houska a Vidím, Hostinné a statek Čistá, Staré Hrady a statek Třevač, Kopidlno, Kost, Mimoň a Děvín, Nový Zámek s Českou Lipou, Smidary a Skřivany s Bydžovem Starým, Smrkovice se statky Radeč a Nevratice, Stolinky, Trnovany, Velíš a statek Mackov, Vrchlabí, též statky Veselí Vysoké a Zběř. Tyto panství a statky koupil Waldštein l. 1622/9 dílem od král. fisku za 812.740 zl., dílem od osob soukromných za 2,609.073 zl., jenom statky Mimoň, Stolinky a Trnovany obdržel v summě 135.024 zl. l. 1632 konfiskací Fridlandskou; avšak od těchto panství prodal mnohé

statky za léna dědičná v summě 294.360 zl., některé pak daroval v léno a zůstal dlužen 432.703 zl. za statky od soukromníků koupené. Tedy zůstalo Waldšteinovi statků v summě trhové za 2,527.453 zl. rýn., které i se statky konfiskací Fridlandskou mu připadlými po jeho smrti za 3,996.491 zl. rýn. byly odhadnuty.

Z ostatních statků skoupených přenesl Waldštein většinu v *manství knížetství svého Fridlandského*, k jehož zařízení cís. resolucí z dne 13. května 1623 obdržel *zvláštní právo lenní*, jakého užívali někteří manové ve Slezsku a v Lužici Horní a Dolní, tak že i vytčené statky jeho svobodné ve svazek manský koruny České byly přijaty, z desk zemských vymazány a do zvláštních desk vloženy i se statky od Waldšteina jiným osobám v léno postoupenými. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)*)

K těmto lenním statkům Fridlandským náležely: 1. Statky takové, které Waldštein dílem od král. fisku za 898.794 zl., dílem od soukromníků za 369.074 zl. l. 1622/33 koupil a až na 160.366 zl. zaplatil, dílem konfiskací Fridlandskou l. 1633 (totiž statek Grabštein v summě 117.277 zl.) obdržel, tedy

*) S povolením královským (dle král. relace l. 1623 ve středu po sv. Voršile — D. Z. 620, E. 25) postoupeny byly Waldšteinovi v manství a s práva zemského propuštěny a z desk zemských vymazány jsou statky tyto: a) Král. listem lenním z dne 5. června 1622 panství Fridland a Reichenberg s pustým zámkem Hammerštejnem a příslušenstvím; — b) král. listem lenním z dne 9. září 1623 panství a statky: Svijany, Veliš, Bělá a Kuřivody, Hradiště, Klášter, Zásadka, Kocňovice, Nový Zámek, Lípa, Smrkovice, Zvířetice, Třebňoučeves, Ostromíř, Studénka, Valečov, Loukovec, Kostřice, Rohozec, Olešnice, Rohoznice, Wartenberg, Poličany Bílé, Roveň, Mířejov, Sedlec, Milčoves, Hrobičany, Poličany Červené, Valtinov, Mladějov, Lemberk, Semily, Navarov, Skály, Turnov, Trosky, Kamburk, Oulibice, Jičín, Hořice, Dub, Fridštejn, Skály nad Jizerou, Doksy a Bezděz, Vidím, Perštejn, Deštna a Houska (D. Z. 292, M. 13); — c) král. listem z dne 5. března 1624 panství a statky: Kopidlno, Bartoušov, Radeč, Chomutičky, Čistá, Velehrad, Lištná (Slavíkovec) a Třemešná Bílá (D. Z. 292, N. 23); — d) král. listem z dne 4. května 1627 statky: Vlčice, Semčice, Hostinné (polovice), Forst, Choteč a Peka; — e) l. 1628 statky: Jilemnice, Bělohrad, Sobčice, dvůr Hrádeček, Dobrávoda, Vrchlabí, Miletín, Rodov, Lhota Semínova, Čermná (polovice), Zběř, Veselé Vysoké, dvůr Popovice, Vojice, dvůr Volkovský a Lužan, dvůr ve Vojicích, dvůr a mlýn v Radči, Lukavec, Okrouhly, Chrastná (Krassa) a polovice města Hostinného (D. Z. 294, F. 29 & K. 17); — f) l. 1629 panství Staré Hrady a statky Třevač, Skřivany, Holenice (ves), Víska, Vinary, Bukovinka, Sloupno, Drštěkryje, Žďár, Albrechtice, Svojkov, Studenec, Jiloví a dvůr v Češově (D. Z. 295, M. 26); pak statky Jeřice, Oujezd Svatojanský, Starý Bydžov (18 poddaných), Tuří a Hubojedy (D. Z. 296, A. 27); — g) l. 1633 statek Mackov, dvůr v Milovicích, dvůr ve Vinarech, dvůr Bílsko, dvůr v Starém Bydžově, Berzdorf (Bertelsdorf) a Lomnice (D. Z. 298, L. 17).

všecky v jedné summě za 1,385.145 zl. skoupil a potom i s některými statky od komorních panství svých postoupenými v jedné summě za 1,865.804 zl. v léna dědičná prodal, a mimo to některé statky v summě 422.735 zl. daroval jakožto léna Fridlandská neb nadace duchovní. Při těchto statcích lenních, jejichž držitelům od Waldšteina dílem uděleno bylo též právo k svobodnému jich odkázání, vyhradil sobě Waldštein, mimo jiné rozdílné výminky, vůbec kollatury se spravedlnostmi k nim náležejícími, pak odvádění král. berní zemských a kontribucí do komory Jičínské, též dodávání obilí poddaným k vychování duchovních uloženého a honby na zvěř vysokou. Byly to zejména statky tyto: Bartoušov, Bělohrad a Miletínek, Bilsko, Borovnička, Branná a Štěpanice, Bunzendorf a Wustung (Wüsting), Dub Starý, dva statky od panství Dubu odprodané (z nichž jeden měl šest, druhý sedm vesnic), Domaslavice (dom. Dub), Domoslavice (dom. Smidary), Druzcov a Chřenovy (Křenov), Forst, Grabštein, Sejfy (Hermanseifen), Hodkovice (Liebenau), Holovousy a Hradištko, Chocnějovice (Kocňovice), Choteč, Chrastná (Krásná), Klášter Hradiště a Mnichové Hradiště, Kluky, Kurovodice a Blata, Labouň, Lemberk, Lhota Šarovcova, Lhota Březovská a Libonice, Lištná (Slavíkovec), Lomnice a Kalná, Loukovec a Kostřice, Lukavec a Dobeš, Malobratřice, Miletín, Milčeves a Hrobičany, Mířejov a Sedlec, Mladějov, Neudorf (Neundorf), Novarov, Nudvojovice, Olešnice (Oels), Okrouhly, Pecka a Rašín, Poličany Bílé, Poličany Červené, Radím, Rohozec, Rohoznice, Roveň, Rovné a Budichov, Skála nad Jizerou (Wartenberská n. Malá), Skařišov, Sloupno, Studenec, Studénka, Svijany, Třeboušoves (Gross-Třemešna), Třemešná Bílá, Válečov, Valtínov, Tlustec a Schneckendorf (Hlemýžď), Wartenberk a Tolzbach, Velehrádek (Velehrad), Víska, Vlčice, Zásadka a Zvířetice. (C. 215, F. $^5/_8$.)

2. K Fridlandským statkům lenním náležely též statky, které Waldštein k rozšíření knížetství svého v jedné summě za 357.646 zl. koupil, ale nezaplatil, nýbrž je v léno přenesl a osobám, které mu je prodaly, až do složení summ trhových buď s výpovědí půlletní neb celoroční opět k užívání postoupil s tím vyhrazením, aby bez jeho vůle a vědomí žádných poddaných nepropouštěli, stavení v dobrém stavu zachovali, lesy

nevymýtili a po čas užívání týchž statků kontribuce na ně uložené do důchodů jeho odváděti byli povinni. Byly to zejména statky tyto: Albrechtice, Berzdorf, Cerekvice, Čermná, Češov, Dobrávoda, Dyštékryje, Hrádeček (Hradec), Jeřice, Jilemnice, Jilové, Lhota Semínova, Milevice, Outěchovice (Audishorn), Popovice, Samšina, Sobčice, Vinary, dvůr ve Vinarech, Vojice a Žďár.

Mimo statky komorní (fideikommissní) a lenní právě vytčené skoupil Waldštein mnoho jiných statků v jedné summě za 2,007.922 zl., totiž od král. fisku za 1,378.367 zl., a od soukromníků za 42.415 zl.; také nabyl statků Smiřických fideikommissních v summě 339.511 zl. a Fridlandskou konfiskací l. 1632 některých statků (zejména Boreč a Lukovce, Javoří [Gabhorn], Neydek, Ploskovice, Pičkovice, Soběnice a Vlkava) v summě 247.629 zl. — *Tyto statky všecky prodal Waldštein dědičně neb postoupil směnou za jiné statky* v jedné summě za 2,011.592 zl. Byly to zejména statky tyto: Adršpach (viz Bohdanecký Abraham), Oujezdec Veliký (viz Waldštein Kristian), Kostelec nad Černými lesy s Uhřiněvsí, Škvorcem a Chřenicí (viz Smiřický), Kosová Hora a Vojkov (viz Vilém z Říčan), Bašt Velký (viz Zdeněk Smolík), Boreč a Lukovce (viz Volf ze Solhauzu), Borovnice a Choceň (viz Rudolf Zeidlic), Býnice a Nedvězí s dvěma díly města Benešova (viz Bohuslav Hodějovský), Dětinice (viz Jiří Křinecký), Dobrovice, Pečice a Křinec (viz Heník z Waldšteina), Dobřenice (viz Jan Dobřenský), Dobříkov (viz Vilém Dobřikovský), Dubenec (viz Kristian Waldštein), Dymokury, Žlunice a Chotělice (viz Smiřický), Hradiště Heřmanovo a Choustek (viz Albrecht Pecingar), Heřmanice (viz Jan z Opperštorfu), Hořeňoves (viz Jan Kordule), Konopiště (viz Bernard Hodějovský), Liběň Stará (viz Černous z Černhauzu), Libchava Česká (viz Jan st. z Bubna), Míškolezy (viz Jan st. Dobřenský), Neydek a Javoří (viz Colona z Felsu bratří), Netluky (viz Václav ml. Bechyně), Nové Město nad Metují (viz Rudolf Štubenberk), Osečany (viz Adam Řepický), Ploškovice, Pičkovice a Soběnice (viz Jan Habert z Vřesovic), Radouň (viz Oldřich Kaplíř), Rožďalovice a Nový Ronov (viz Jan Albrecht Křinecký), Sádová a Žíželoves (viz Jiří Sádovský), Semín (viz statek komorní Skály), Semčice (viz Jan Přech Třemeský), Telče (viz

Jan Adam z Roupova), Týnec nad Sázavou (viz Adam Hodějovský), Vamberk (viz Václav Mikuláš Pecingar), Vlčkovice (viz Heřman Vilém Pecingar), Vlkava (viz bratří z Neuenbergu), Zámrsk (viz Karel Kapoun) a Závrší (viz Jan ml. z Bubna); též ve vsi Bubnech u Prahy dvůr poplužní s vinicemi a zahradami, který Waldštein l. 1623 od hraběnky Anny z Fürstenberku roz. z Lobkovic za 20.000 kop míš. koupil a téže summu trhovou na něm pojistil (D. Z. 141, D. 4); pak mlýn v Ovenci zadním s příslušenstvím, který Waldštein l. 1624 od Václava Magerle z Solopisk za 5500 kop m. koupil a Maximilianovi z Waldšteina postoupil.

Z toho všeho jest patrno, že Waldštein skoupil úhrnem statků v Čechách od král. fisku za 3,089.901 zl. a od soukromníků (počítajíc v to i statky blbého Smiřického) za 2,778.208 zl., tedy dohromady za 5,868.109 zl. rýn.; odečte-li se však od této summy trhové summa 3,977.396 zl. za statky od Waldšteina opět prodané (počítajíc v to též statky fideikommissní Smiřické, jakož i statky konfiskací Fridlandskou Waldšteinovi připadlé v jedné summě 804.417 zl.), zbývá jenom 1,890.713 zl., které Waldštein sám za statky mu pozůstalé měl zaplatiti; a poněvadž na tuto summu dlužen zůstal 950.715 zl. (počítajíc v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytčené), zaplatil tedy za všecky statky v Čechách jemu až do jeho smrti náležející jenom 939.998 zl. — A tato summa není zajisté tak veliká, aby jí byl Waldštein zapraviti nemohl z jmění svého, zvláště ze statků, kteréž zdědil na Moravě (totiž Všetín, Lukov a Římnice) po prvé manželce své, Lukrecii roz. Nekešové z Landeka, † 1614 zemřelé, jakož i z důchodů svrchu vytčených, zvláště ze statků Smiřických, kterých (jak jsme dokázali při Smiřickém) nabyl zcela řádně a poctivě.

Zároveň z toho souditi lze, že *Waldštein neměl toho potřebí, nepoctivým způsobem peněz nabývati a k tomu účelu účastniti se podvodu, jehož se dopustil l. 1622/3 žid Basseve ražením lehkých (špatných) peněz stříbrných.* Této nepoctivosti obviňují Waldšteina nesprávně někteří dějepisci, jako professor *Dr. Gindely*, beze všech důvodů podstatných, zakládajíce mínění své bezpochyby na zprávách omylných o nesmírném bohatství Waldšteinově, dle kterých Waldštein ze statků v Čechách konfiskovaných až do l. 1622 skoupil za

60 větších a menších statků za summu 7,290.228 zl., a při povýšení knížetství Fridlandského na vévodství (dne 4. ledna 1627) již měl statků za 20 až 30 millionů zlatých, jak to Dr. Förster ve svém spisu Wallenstein's Process tvrdí. Avšak tomu odporuje i Förstrův seznam všech statků od Waldšteina v Čechách od léta 1622—1630 skoupených, dle něhož vynášela summa trhová za tyto statky jenom 4,946.700 zl., z nichž připadlo za statky od král. fisku koupené 3,407.331 zl. a za statky od soukromníků koupené 1,539.379 zl.; z těchto statků pak i dle Förstra prodal hned Waldštein většinu jiným osobám a podržel jenom 24 panství a statky, které za 1,978.896 zl. skoupil, tak že s připočtením knížetství Zahaňského v Slezsku léta 1628 Waldšteinovi postoupeného za 150.850 zl. na srážku jeho služného, pak knížetství Hlohovského, náhradou za vévodství Meklenburské Waldšteinovi v summě 1,450.000 zl. zastaveného, summa trhová za všecky statky jemu až do smrti jeho náležející vynášela jenom 3,579.746 zl. — Soudí-li však dotčení dějepiscové, zvláště pak Dr. Gindely, na účastenství Waldšteina v onom podvodu z té okolnosti, že Waldštein mnohé statky l. 1622/3 od král. fisku koupené platil lehkými penězi; pak by se musili viniti téhož podvodu všickni, kteří téže doby mnohé statky konfiskované také za lehké peníze skoupili, zejména kněžna Polyxena z Lobkovic, hraběnka Marie Majdalena Trčková, hrabě Krištof Šimon z Thunu a mnozí jiní více. Nepodstatnost takového obvinění vysvítá též z toho, že Waldštein většinu statků takto skoupených opět hned za touže summu trhovou též v lehké minci prodal. Neboť na ten čas dle cís. patentů mincovních z dne 24. září 1622, 2. ledna a 15. května 1623 povinen byl každý pod těžkými pokutami *(i trestem na hrdle)* dotčené lehké peníze v úplné jich ceně přijímati, tak že touto mincí lehkou se platily i berně, kontribuce a žold vojsku (C. 215, C. $^{1}/_{1}$), také Waldštein sám na svůj pluk jízdy (1000 koní) l. 1622 obdržel 527.900 zl. lehkých (špatných) peněz. Ostatně platil Waldštein za statky l. 1621 a po roce 1623 koupené summy trhové dobrou mincí, jak to bylo předepsáno a z účtů následujících jest patrno; mimo to dal císaři náhradou za statky od král. fisku na lehkou minci koupené 200.000 zl. ryn. dobrých peněz (čehož mnozí jiní neučinili),

tak že mu cís. listem daným dne 25. února 1625 ostatní náhrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy byla prominuta. (Archiv místodržit. F. 67—$^{28}/_{2}$.)

Jak nedůvodné jest také mínění Dra. Gindelyho a jiných dějepisců, že Waldštein nezaplatil mnoho statků od král. fisku koupených, poznati lze ze zprávy král. účtárny při komoře české dne 22. ledna 1653 o statcích a dluzích Fridlandských podané. (Archiv místodržit. C. 215, F. $^{5}/_{n}$.) Dle této zprávy skoupil Waldštein od král. fisku statků za 3,179.182 zl. (Dle našeho svrchu vytčeného počtu za 3,089.901 zl.) Na tuto summu bylo odvedeno a zaplaceno od Waldšteina dle účtů úřadu důchodenského do král. důchodenství českého:

L. 1621 dne 21. a 27. června a 18. července: a) za *stříbrné nádobí* od Waldšteina na statky konfiskované k potřebám válečným půjčené, vážící 1371 hřiven a 8 lotů stříbra (totiž 489 hřiven a 11 lotů stříbra pozlaceného po 28 zl., a 881 hřivnu a 13 lotů stříbra bílého po 24 zl. 30 kr. jednu hřivnu počítajíc) v jedné summě	34.805 zl. 58 kr.
b) výlohy na vychování pluku pěšího . .	27.000 „ — „
c) na hotových penězích	119.253 „ 07 „
L. 1622 dne 4. října: a) výlohy na jeden pluk jízdy (1000 koní)	527.900 „ — „
b) na hotových penězích větším dílem k zaplacení dluhův a pohledaností vězících na statcích konfiskovaných	274.950 „ 43 „
L. 1623: a) na hotových penězích po rozdílných částkách	1,070.227 „ 03 „
b) summa trhová za statky blbého Smiřického dne 21. července císaři k potřebám válečným půjčená	700.000 „ — „
L. 1624 na hotových penězích k zaplacení pohledaností na statcích konfiskovaných rozdílným věřitelům	144.555 „ 40 „
L. 1625 na hotových dobrých penězích k zaplacení některých věřitelů	230.000 „ — „
Sneseno . . .	3,128.692 zl. 31 kr.

Přeneseno . . .	3,128.692 zl. 31 kr.
L. 1628—1631 hotových peněz k rukám některých věřitelů	45.558 „ 29 „
L. 1632 summa dluhů Waldšteinovi cís. resolucí z dne 16. dubna darovaná, která na statcích konfiskovaných, od něho koupených, vězela	400.000 „ — „
tedy úhrnem	3,574.251 zl. rýn.

Z této summy zúčtováno bylo od důchodního Jana Matyáše z Glaucha 1,824.212 zl. 56 kr. 3 d. a od důchodního Fridricha z Ramingu 1,750.029 zl. 8 kr. 1 d., tedy úhrnem 3,574.242 zl. 4 kr., tak že dle těchto účtů Waldštein odvedl a zaplatil o 395.060 zl. více, nežli summa trhová za statky dotčené vynášela. Ale poněvadž dle dotčené zprávy české účtárny od vrchního úřadu berního ze summy 700.000 zl. od Waldšteina l. 1623 císaři půjčené na úrocích 399.993 zl. 25 kr. bylo vyplaceno, ačkoliv půjčka tato od summy za statky povinné byla již odečtena, a tedy tyto úroky Waldšteinovi dány býti neměly; z toho shledala účtárna, že Waldštein za dotčené statky od král. fisku koupené ještě 4933 zl. dlužen zůstal. — Porovnáme-li však summu trhovou od nás svrchu na 3,089.901 zl. dokonale sečtenou k summě odvedené 3,574.251 zl., shledáme, že více odvedeno bylo o 484.350 zl., a že i po srážce dotčených úroků přebytek summy od Waldšteina zaplacené vynášel ještě 84.356 zl. 35 kr. — Také dle jiných účtů věci té se týkajících odvedl Waldštein do důchodenského úřadu za statky od král. fisku koupené mnohem více, než byl povinen, totiž dle jednoho účtu o 1,985.286 zl. 41 kr., dle druhého účtu o 562.586 zl. 55 kr., a dle účtu třetího o 685.286 zl. 41 kr., avšak v těchto účtech jsou mnohé chyby a nesprávnosti. (Archiv místodrž. C. 215, lib. confis. 2, fol. 282—286.)

Zbývá ještě vytknouti jmění po Waldšteinovi pozůstalé, zvláště pak statky Fridlandské, které jakožto léna po meči dědičná podle zařízení nápadního, od Waldšteina dne 26. května 1628 s cís. povolením dne 1. března t. r. učiněného a od císaře schváleného, kdyžby Waldštein žádných synů vlastních neměl, připadnouti měly na Maximiliana hraběte z Waldšteina, druhého syna Adama z Waldšteina, nejvyššího

purkrabí Českého, tak že tyto statky jakožto fideicommissum i s vévodstvím Zahaňským ve Slezsku při větvi Maximiliana podle zásad prvorozenství měly zůstati, a vedle majestatu z dne 11. května 1627 neměly býti konfiskovány, i kdyby se některý z nápadníků dopustil velezrády. Avšak i tyto *statky komorní vévodství Fridlandského, cís. resolucí z dne 27. června 1634 zrušeného*, byly konfiskovány a skoro všecky v jedné summě 3,611.105 zl. vynášející darovány od císaře jeho generalům a jiným vyšším důstojníkům, mimo statek Smrkovice, králi Ferdinandovi III. v summě 55.386 zl. darovaný, pak panství Nový Zámek s Lipou, v summě 300.000 zl. vdově Waldšteinově Isabelle Kateřině roz. Harrachové za její pohledanosti od císaře postoupený (C 215, F. 5/.)

Co se pak dotýče *manských statků Fridlandských*, všickni manové patentem z dne 6. května 1634 byli vyzváni, aby ve lhůtě čtyř neděl lenní listy své kommissi k liquidování dluhů Fridlandských nařízené předložili a se prokázali, kdy a jak léna svá obdrželi aneb zaplatili. A poněvadž tohoto nařízení málo kteří manové šetřili, vedle cís. resoluce z dne 13. a 19. dubna 1636 bylo poručeno, aby *veškeré manské statky Fridlandské proti zapravení jisté summy lenní z práva král. manského byly propuštěny a v dědictví opět přeneseny*, z vévodství Fridlandského do předešlých krajů rozděleny a tak rozdíl mezi královskými a Fridlandskými lény byl zrušen a prokletá památka Fridlanda (exsecrabilis memoria Fridlandi) tím dříve byla vymazána a zničena. Za toto přenesení Fridlandských manství v dědictví povinni byli manové, jichž statky lenní jistými břemeny a povinnostmi manskými byly obtíženy, do cís. komory dvorské zaplatiti sedmý díl summy trhové neb odhadní statku svého; manové pak, na jichž statcích takových břemen a povinností manských nebylo, měli odvésti desátý díl ceny statku svého. Přes to všecko ze všech 103 Fridlandských manství (z nichž Milčeves a Hrobičany Jesuitům v Jičíně, Pecka a Radim klášteru Kartouzskému ve Valdicích, Véska klášteru Augustianů v Bělé a Schönborn Augustianům v Lípě od císaře dědičně byly darovány), od léta 1635—1642 jenom 46 statků v dědictví bylo přeneseno, ostatní však teprv za let pozdějších, tak že l. 1670 ještě deset statků a dle zprávy úřadu král. lenního, dne 23. čer-

vence 1687 císaři podané, též některé statky manské zůstaly, na které držitelé jich při úřadu král. lenním žádných zápisův, investitury a jiné pořádnosti lenní vykonané neměli (C. 215, F. $^{5}/_{e}$.) Za dotčené propuštění z léna Fridlandských statků manských, za 2,646.185 zl. stojících, jenom od 23 držitelů zaplacena byla do cís. komory dvorské taxa lenní, která i s pohledanostmi Waldšteina na některých těch statcích vězící vynášela v jedné summě 171.623 zl.; ostatním manům taxa ta od císaře byla prominuta. (C. 215, F. $^{5}/_{d}$.)

Mimo to dle návrhu král. prokuratora Samuele Albína z dne 1. března 1634 k ruce císaře ujaty býti měly též všecky *statky a spravedlnosti*, které po emigrantech a exulantech, *při kommissi konfiskační Fridlandské* rozsudkem z dne 25. ledna a 11. února 1634 pro jejich provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzených, *Waldšteinovi měly připadnouti náhradou za výlohy válečné.* K vyšetření těchto statků cís. resolucí z dne 21. března 1634 nařízeno bylo dotčené kommissi, aby o této konfiskaci v Čechách a Slezsku nařízené podala úplnou zprávu, kteráž pak vedle cís. resoluce z dne 30. května 1634 král. místodržícím k revisi byla odevzdána. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$.)

K statkům po Waldšteinovi konfiskovaným náležely:

A) *Statky komorní (fideikommissní), k vévodství Fridlandskému náležející, v jedné summě za 3,966.491 zl. odhadnuté,* totiž:

1. *Panství Fridland a Liberec* (*Reichenberg*, kr. Boleslav.), které Waldštein l. 1622 dne 16. července po odsouzeném Krištofovi z Redern za 150.000 zl. rýn. koupil (viz Redern) a od nich statky *Bunzendorf a Wustung* za 22.000 zl., pak *Neundorf* za 20.000 v léno Fridlandské prodal, bez těchto statků lenních darovány byly dědičně vedle cís. resoluce z dne 4. března a 8. srpna 1634 v summě odhadní 503.516 zl. (totiž Fridland s 1075 poddanými za 321.319 zl., a Liberec s 962 poddanými za 182.187 zl. odhadnutý) *Matyášovi hraběti z Gallas*, cís. radě válečné a general-lieutenantu, jemuž dne 6. června 1636 do desk jsou vloženy. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 145, D. 13 & 20.)

2. *Panství Velíš* (kr. Jičín.), které Waldštein dne 22. července 1622 po odsouzeném hraběti Henrichovi mladším

Matesovi z Turnu za 96.643 zl. koupil (viz Turn) a od něho pak dvůr *Skařišov* za 3422 zl. v léno Fridlandské prodal, též stateček *Labouň* (dvůr a ves) v summě odhadní 7000 zl. kolleji Jesuitské v Jičíně ke statku Milčevsi postoupil (viz statky lenní). Ostatek panství Velíšského s 435 poddanými, k němuž od Waldšteina byl připojen též statek *Mackov* (dvůr poplužní a ves Mackov a vsi Plhov a Dražov [Dračov], jak to Waldštein l. 1628 od Kateřiny Elbognerové za 7000 zl. koupil, D. Z. 143, D. 22) — totiž zámek Velíš na vysokém vrchu od kamene vystavěný, vesnice Podhradí (Předhradí Velíšské), Starý Velíš s kollaturou, Vesce (Vesec), Bukvice, Štidla, Nadslav (Naclav, Nadoclavy), Chřelina (Křelina), Lhota Hlasná, Čejkovice, Staré město (Místo) s filialním kostelem, Ostružno (Ostružeň) s kostelem filialním, Holín, Ohaveč, Březina, Lochov hořejní, Prachov, Podbradí (Brada), Rybníček, Zámostí, Blata, Hrdaňovice (díl), Střeleč, Libunec, Lhota Pařezská, Březka, Ninolice, Lochov dolejní, Ohařice (Oheřice), Slatiny s dvorem poplužním a kollaturou, Libisice, Češov, Žitětín (Žitěnín), Kostelec s kollaturou, Jičíněves s dvorem poplužním, Dolany s kostelem filialním, Keteň (díl), Oudrnice s kollaturou, Lhota Oudrnická, Chyjice (díl) a Mackov s dvorem poplužním; dvůr poplužní ve Vokšicích se 4 ohradami pro kobyly, též po 2 kobylištích v Slatinách a Jičíněvsi, 6 mlynů, 8 rybníků kaprových, 21 rybníků výtažních a 5 potěrních, 223 leče lesův, se vším příslušenstvím — odhadnutý za 212.493 zl., postoupen byl k správě vedle cís. poručení z dne 27. ledna 1635 *hraběti Henrichovi Šlikovi*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 13. a 29. července 1637 za 167.216 zl. byl prodán a s panstvími Starými Hrady a Ploškovicemi na srážku jeho pohledanosti za služby vojenské v summě 363.915 zl. beze všech závad dědičně ponechán. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 146, B. 29 & 300, B. 22.)

3. *Panství Bělá a Kuřívody* (kr. Boleslav.), které Waldštein dne 20. srpna 1622 po odsouzeném Bohuchvalovi Berkovi koupil (viz Berka), pak od panství Bělé statek *Vísku* k němu připojený a statek *Kluky* v léno Fridlandské postoupil (viz statky lenní). Tato panství odhadnutá za 215.902 zl. (Bělá za 116.679 zl. a Kuřívody za 99.223 zl.), k nimž náležely zámek a město *Bělá* (Weisswasser) s 3 dvory poplož-

nimi (dvůr při zámku, pak Volarský a Dětelský) a vesnice Čistá, Plužná (Plauschney), Březinka, Sudoměř, Kadlín, Březovice (Zolldorf), Okny (Vokna, Woken), též díl vsi Podolí a dvůr ve vsi Víska, s 278 poddanými; pak tvrz a městečko *Kuřívody* (Hühnerwasser) a vsi Ploučnice, Křída, Těšňov, Dolánky, Četěnov (Četňov, Zetten), Dechtary, Lesnůvky (Lesnůvek, Klein-Lösl), Rokyta horní a dolní, Krupa hořejní a a dolejní, Vystrkov, Židlov (Schiedl) a Jezvá (Jezové, Jesoway) s 226 poddanými — vedle cís. resoluce z dne 11. října 1634 postoupeny byly k správě cís. radě válečné a generalzbrojmistru *Františkovi Marchese de Grana et Caretto, hraběti z Millesimo*, jemuž cís. listem z dne 20. května 1639 za jeho věrné služby v summě odhadní 215.903 zl. byly darovány a dědičně postoupeny. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 148, N. 6 & 8.) — Vesnice *Víska a Podolí* (díl), které od Waldšteina k nadání kláštera Augustianů v Bělé l. 1633 v summě 13.000 zl. byly postoupeny, témuž klášteru vedle cís. resoluce z dne 14. dubna 1639 ponechány jsou. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

4. *Panství Nový Zámek* (Neuschloss) s městem *Česká Lípa* (Böhm. Leipa, kr. Litoměřic.), které Waldštein dne 7. ledna 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za 180.282 zl. koupil, a k tomu zámek a čtvrtý díl města Lípy l. 1623 po odsouzeném Wolfovi ze Solhauzu za 10.500 zl. přikoupil (viz Wartenberk a Solhauz), potom se statkem Stolinky manželce své *Isabelle Kateřině roz. z Harrachu* postoupil, před tím však od téhož panství kláštera Augustianů v Lípě nynější statek Schönborn, totiž místo *Kleinschlössel*, dvůr Rendlův (Rendls Vorwerk) a vsi Eicha (Klein-Eicha, Aicha) s dvorem poplužním, Tiefendorf a Schönborn (jinak Schönburg) s vyhrazením práva honebního v summě 8000 zl. k nadání téhož kláštera dne 12. března 1627 odstoupil. Toto panství za 300.000 zl. odhadnuté vedle cís. resoluce z dne 5. června 1636 *vdově po Waldšteinovi pozůstalé, Isabelle Kateřině roz. Harrachové*, za všechny její pohledanosti a spravedlnosti na statcích Fridlandských, na několik tun zlata vynášející, dědičně bez všech závad bylo postoupeno a vedle cís. resoluce z dne 23. července a 16. září 1636 do desk zemských l. 1638 vloženo. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 146, C. 30 & D. 10.)

5. Statek *Smrkovice* (kr. Jičín, okr. Nový Bydžov), který Waldštein dne 7. ledna 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím Wachtlovi za 55.386 zl. koupil (viz Wachtel) a k panství Kumburku přivtělil. Tento statek, spojen se statkem *Raděí* a dílem statku *Nevratického*, i s hřebárnou Smrkovickou vedle cís. resoluce z dne 5. března 1635 darován byl dědičně králi Ferdinandovi III. a hejtmanu král. panství Pardubic k správě byl odevzdán. (C. 215, F. $^5/_{6}$. — Viz též Kumburk.)

6. Statek *Semily*, který Waldštein ze statků Smiřických s Navarovem za 41.197 kop m. (48.063 zl.) koupil (viz Smiřický), statek pak Navarov za 30.000 zl. Gertrudě Lamotte v léno Fridlandské prodal (viz léna Fridlandská). Tento statek Semilský, k němuž náležely tvrz a městečko Semily, městečko Vysoké (Hochstadt), vsi Podmoklice, *Kapla* (zašlá), Chuchelná, Komárov, Bozkov (Boskov), Slaná (Slané), Sklenářice (Glasersdorf), Jeseny, *Jenšov* (zašlá), Rybnice, Podolí, Louková, Sytové, Bořkov, Příkry (Příkré), Bitouchov, Spalov, Horka malá, Střevelna, Ruprechtice (Rochpratice), Jirkov, Stará ves, Tříč, Přívlaky, Jilové, Příchovice, Šumburk, Hamersko (Hamr), Smržovka (Morchenstern), Wiesenthal a Neudorf s 441 osedlými, s 3 mlýny (v Semilech, Tříči a Přívlakách) a jiným příslušenstvím, též se spravedlnostmi při statku lenním Navarově vyhrazenými — za 81.253 zl. rýn. odhadnuty, vedle cís. resoluce z dne 10. ledna 1635 postoupen byl k správě cís. plukovníku *Mikulášovi hraběti Defours*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 19. června 1635 za summu odhadní 81.253 zl. dědičně byl postoupen za jeho vydatné služby vojenské se statky lenními Rohozcem, Skalou nad Jizerou a Sloupnem v jedné summě 181.253 zl. na srážku jeho pohledanosti 150.000 zl. za službu vojenskou zadržalé. (C. 215, F. $^5/_{6}$. — D. Z. 145, B. 26. — Viz též statky lenní Fridlandské.)

7. Panství *Skály* (Skála hrubá, Gross-Skal) a *Trosky* (kr. Boleslav.), které Waldštein ze statků Smiřických za 121.220 zl. (103.903 kopy m.) koupil (viz Smiřický) a k tomu *čtvrtý díl města Turnova* za 15.000 zl. (viz při statku lenním Rohozec) a ves *Holenice* za 3616 zl. od Kryštofa Erasma Sommerfelda dne 31. ledna 1628 přikoupil; proti tomu však od týchž panství dvůr poplužní *Semín* a vesnice Troskovice a Želejov s mlýnem Nebakovským pod hradem Nebakovem dne 17. března 1628 Pavlovi Michnovi

z Vacinova za 6177 zl. dědičně prodal (C. 215, F. $^{67}/_{26}$), pak dvůr poplužní *Křenov* za 5000 zl. v léno Fridlandské postoupil (viz léna Fridlandská). — Tato panství s městem Turnovem a vším příslušenstvím s 817 poddanými vedle cís. resoluce z dne 4. února 1635 postoupena byla k správě *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* náhradou za užívání kontribuce z kořalky, ročních 16.000 zl., jemu v knížetství Fridlandském předešle od Waldšteina udělené, a vedle cís. resoluce z dne 9. března 1635 témuž dědičně ponechány jsou v summě odhadní 256.219 zl. za jeho služby věrné. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 144, Q. 7 & 623, E. 5.)

8. Panství *Kumburk a Oulibice* (kr. Jičín), koupil Waldštein ze statků Smiřických za 156.874 zl. rýn., a připojil k nim statky: a) *Smrkovice* a *Tuří s Hubojedy* (viz tyto); — b) *Chomutičky* a *Radeč* (nyní ves Obora, okr. Nový Bydžov), tvrze a vsi s dvory poplužními, které po Janovi Žlivském z Labouně od jeho synů a dědiců pro dluhy prodané l. 1623 za 15.500 kop míš. koupil (D. Z. 141, M. 18. — C. 215, Z. 10), na summu trhovou 10.000 kop m. věřitelům k dskám zemským složil, zbytek však dědicům Žlivským dlužen zůstal; — c) *Nevratice*, ves s dvorem poplužním, od panství Hořického, za 9000 zl. odhadnutou. — Od panství Kumburského však postoupil Waldštein kolleji jesuitské v Jičíně dle listu nadačního z dne 26. prosince 1627 k statku Milčevsi (viz statky lenní): vesnice Němičoves (Nemyčoves) a Vitiněves (Vitiňoves) v summě odhadní 13.626 kop míš.; půl vsi Popovice; dvůr poplužní u města Jičína ležící, předešle Jeronymovi (Jarolím) Bukovskému náležející, v summě odhadní 7000 zl. rýn.; vesnice k městu Jičínu předešle náležející, totiž Cidlinu, Březku, Zámezí horní, Doubravice a Peklo. — Po ujatí panství Kumburského k ruce císaře od téhož panství odděleny byly statky *Smrkovice s Radčí a dílem Nevratic*, též statek *Tuří* (viz Smrkovice a Tuří).

Ostatek *panství Kumburského a Oulibického*, totiž: pusté zámky Kumburk a Bradlec, nový zámek v Jičíně, tvrze Oulibice, Dřevěnice a Kamenice, město *Jičín**) s domem pan-

*) *K městu Jičínu* náležely statky: tvrz a ves *Popovice* s dvorem poplužním s 8 osedlými, 2 rybníky a lesem, odhadnuté za 9122 kop míš.; dvůr poplužní *Cidlina* a vsi Cidlina s mlýnem, Březka, Peklo, Zámezí

ským (hejtmana zemského), městečka Nová Paka a Libštat (Liebstaedtl), vsi Olešnice Levín (O. Levínská), Vrchovina, Stará Paka, Roškopov, Brdo, Krsmole, Bělá, Tample, Svojek (Svojka, díl), Kruh (díl), Ústí (Aussig), Syřenov, Dřevěnice, Dolce, Úbislavice, Proseč česká (B. Proschwic), Stav, Oujezd, Oulibice, Lužany, Řeheč, Studénka, Proseč, Třtěnice, Kovač, *Chomutičky*, Konecchlumí, Kamenice, Přímov (Peřímov), Háje, Olešnice Košťalská, Valdice, Kundratice (díl), Čikváska, Bystrá, Robousy, Lhota Kačákova, Moravčice, Kbelnice, *Zebín* (zašlá, nyní jen dvůr), Zámezí, Dílče (Dílec), Podluží a Nevratice; 12 dvorů poplužních, totiž Dřevěnice, Zebín, Robousy, Oulibice, Řeheč, Lužany, Kamenice, Konecchlumí, Kovač, *Chomutičky*, Olešnice a Kumburk s příslušenstvím i s doly kovovými — za 299.672 zl. rýn. odhadnut a vedle cís. resoluce z dne 27. ledna a 21. května 1635 cís. listem z dne 8. května 1636 postoupen byl dědičně cís. radě válečné a polnímu maršalku *Rudolfovi sv. pánu z Tyfenbachu (Tiefenbach)* za jeho služby vojenské a pohledanost za ně v summě 200.000 zl. zadržalou a proti zaplacení jednoměsíčního platu jeho pluku. (C. 215, F. $^{5}/_{m}$ — D. Z. 145, C. 14 & E. 30.) — Dle majoratu od Tiefenbacha zřízeného mělo připadnouti toto panství po smrti jeho manželky na jeho strýce *Norberta ze Šternberka*, syna z jeho švagra Františka Matyáše Karla III., a po vymření téhož rodu po meči na jeho strýce *Rudolfa Viléma z Trautmannsdorfu*. (C. 215, S. 24.)

Pohledanosti na statcích Chomutičkách a Radči svrchu vytčené v summě 5500 kop míš. domáhala se vdova pozůstalá po synovi Žlivského Janovi Henrichovi († 1648) *Kateřina Žlivská*, roz. Volanská, kteráž, slevivši část této pohledanosti a upustivši od všech úroků z ní zadržalých, teprv dne 25. července 1668 cís. pojištění na 5000 zl. obdržela. Ze summy pak 10.000 kop míš. od Waldšteina za tyže statky ke dskám zemským složené, ale od císaře k potřebám válečným vy-

hoření a Doubravice s 31 poddanými, lesy, 8 rybníky (zejména v Pekle, u cihelny Jičínské, Hádek, u Kbelnice, Valcha, Hluboký, Pod cihelnou a Habřinský), odhadnuté za 8434 kopy míš.; dvůr poplužní *Hrádek* u Jičína, odhadnutý za 4000 kop míš.; *rybník* u Jičína, řečený „*Nový neb Kníže*“, s vodovodem do města, odhadnutý za 400 kop míš.; *dva mlýny*, jeden pod rybníkem Novým, druhý *Valcha* řečený, oba o trojím složení, odhadnuté za 2500 kop míš.; *les Kamenice* řečený, mezi lesy panství Skály ležící, odhadnutý za 500 kop míš. (C. 215, F. $^{5}/_{m}$.)

zdvižené, téže vdově pojištěno bylo dle návrhu komory české z dne 28. února 1671 toliko 1187 kop dobrých peněz a na úrocích zadržalých 3338 kop, tedy v jedné summě 4525 kop míš. (C. 215, Z. 10.)

9. *Panství Hořice* koupil Waldštein l. 1623 ze statků Smiřických za 49.499 kop míš. (57.749 zl. rýn.) a připojil k témuž panství statky: a) *Oujezd Zylvarův*, který s Kopidlnem od Marie Majdaleny hraběnky Trčkové l. 1624 v summě odhadní 10.000 zl. od panství Smidarského směnou za jiné statky obdržel (D. Z. 141, M. 14. — Viz Kopidlno); — b) *Oujezd Svatojanský*, totiž podací kostela sv. Jana v Oujezdě, též v Novévsi u Hořic s lidmi poddanými z vesnic k též faře příslušejícími, s platy, s krámem masným, krčmami, mlýnem, lesy a rybníky, jak to Waldštein l. 1628 od Bořivoje nejstaršího Bořka Nepoliského ze Zachrašťan za 3700 kop míš. koupil a na summu trhovou 3500 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143, D. 18); pak díl téhož statku od Marianny Jestřibské za 3000 zl. koupený; — c) *Třebovětice*, tvrz a ves s dvorem poplužním i se vsí Černůtky dolní, jak to Waldštein po Václavovi Zárubovi z Hustiřan v summě odhadní 21.353 kopy m. obdržel (viz Záruba); — d) *Vostromíř*, tvrz a ves s dvorem poplužním, jak to Waldštein po odsouzeném Václavovi Vostromířském z Rokytníka dne 13. ledna 1623 za 9958 zl. koupil (viz Vostromířský); — e) Ves *Doubrava*, kterou Waldštein od statku Žiželovsi Marii Majdaleně Trčkové směnou postoupeného sobě v summě 2000 zl. vyhradil (viz Kopidlno); — f) Některé *lesy* od statku Bělohradského v summě 6000 zl. vymíněné (viz statek lenní Bělohrad). — Od téhož panství Hořického přenesl Waldštein statek *Nevratice* k panství Kumburskému (viz Kumburk); pak prodal v léno Fridlandské statky *Holovousy* a *Hradištko* za 23.333 zl., *Libenice* a *Lhotu Březovskou* za 3000 zl. a dvůr *Lhotu Šarovcovu* za 4083 zl. rýn. (viz statky lenní Fridlandské).

Po smrti Waldšteinově ostatek panství Hořického — totiž tvrze v Hořicích a *Vostromíři*, městečka Hořice a Mlazovice, vsi Chvalina, Milovice (díl), Bříšťany, Pšanky, Kanice, Petrovice, Bašnice, Sukorady (Cukorady), *Oujezd Zylvarův*, *Vostromíř* (díl), Lhota Šárovcova, Libín, Mezihoří, Tikov, *Doubrava*, *Oujezd Svatojanský* a Dobeš (díl) s 192 osedlými,

odhadnuté za 146.204 zl. rýn.; pak statek *Třebovětice*, tvrz a díl vsi s 41 osedlým, odhadnut za 26.539 zl. rýn. — vedle cís. resoluce z dne 24. prosince 1634 a 27. ledna 1635 postoupen byl k správě cís. polnímu podmaršalkovi *Jakubovi Strozzi hraběti z Schreitenthalu*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 9. května 1635 za věrné služby k zapravení darovaných mu z cís. milosti 100.000 zl. s prominutím zbytku 72.743 zl. dědičně byl darován, a jeho synům Petrovi a Octavianovi dle cís. listu z dne 19. května 1635 do desk zemských vložen. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 145, G. 12.)

10. Panství *Dub Český a Fridštein* koupil Waldštein l. 1623 ze statků Smiřických za 101.500 kop m. (118.416 zl.) a prodal od téhož panství v léno Fridlandské statky k němu připojené, *Skálu nad Jizerou* za 20.000 zl. a *Chrastnou* (Krásná) za 12.380 zl., pak statky *Rovné s Budichovem* za 20.435 zl., *Druzcov* za 15.691 zl., *Hodkovice* (Liebenau) za 13.475 zl., *Dub starý* za 15.718 zl., *Domaslavice* za 16.291 zl., též *šest vesnic* za 8196 zl. a *sedm vesnic* (Oberdörfel) za 9000 zl., tedy v jedné summě za 109.806 zl. rýn. (viz statky lenní Fridlandské).

Ostatek panství Dubu a Fridšteina — totiž zámek a město Dub (Aicha), hrad a ves Fridštein, městečko Osečná (Oschitz), vsi Dub Starý, Vlčetín, Bělá (Bilna, Bilay), Luhov (Luhe), Radimovice (díl), Dechtary, Chvalčovice, Hradčany (Ratschan), Trávníček (Trávnice), Letařovice, Loukovičky, Vorklebice, Havlovice (díl), Štveřín (Štiřeřín, díl), *Kojetičky* (zašly), Kobyly (Kobylá), Radvančice (Radvanice), Sedlištko (Sedlisko), Chlístov (díl), Janovice, Libič (Lobiče), *Sobny* (Sobay, zašlá, snad nynější Sobotice), Benešovice, Liské (Liskey), Malčice (Malšice, díl), Lesnov (Lesl) velký, Smržov (Smrž, Smischel), Kněžice (Kněžičky), Zásadka, Vranov (Vranej, díl), Křížky, Rakousy, Borek, Vondřejkovice (Ondříkovice), Voděrady, Roudnej (Roudný), Kaškovice a Pulečny (Pulšany, Puletschnay), s 458 osedlými a vším příslušenstvím; též statky manské Hodkovice, Druzcov, Starý Dub, Roveň (Rovné, které Petr Ferari držel), Domoslavice, Krásná a těch sedm vesnic, kterých v držení Reinhart Haister zůstával, se vším příslušenstvím — po smrti Waldšteinově za 158.585 zl. (135.930 kop míš.) odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 27. ledna 1635

postoupen byl k správě cís. plukovníku *Janovi Ludvíkovi hraběti z Isolano*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 5. července 1636 za jeho služby vojenské a zapravení jednoměsíčního platu pro jeho pluk dědičně byl darován i se spravedlností, kterou sobě vyhradil Waldštein při statcích lenních svrchu vytčených. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 145, F. 14.)

11. Panství *Doksy (Hirschberg), Bezdězí (Bösig), Berštein (Perstein) a Deštno (Töschen)* koupil Waldštein l. 1623 směnou za jiné statky od Adama z Waldšteina (viz Václav Berka) a díl statku Bezdězí v summě odhadní 36.000 zl. rýn. tamějšímu klášteru Augustianů dle nadání z dne 12. března 1627 postoupil. — Po smrti Waldšteina panství *Doksy s Berštejnem a Deštnem* — totiž zámek Doksy, tvrz Berštein Nový, městečka Doksy a Dubá (Dauba), vsi Obora pod Stavem (Woberu), Tachov (Tacha), Luka (Luky, Luken), Bezdětice (Klein-Bösig), Starý Kalek a Nový Kalek (Kalka, Skalka, Kalken), Domašice, Tuhanec (Tuhanzel), Tuhan (Tuhos), Pavlačka (Pavlička), Dubová Hora hoření (Ober-Eichberg), Horka (Horky), Nedamov (Nedam), Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Werchhaben), Deštno (Dešno), Zakšín (Sakschen), Lhota (Welhüta), Dubová Hora dolejní (Unter-Eichberg), Zatejny (Zatyní, Sattay), Vosnalice (Osinalice), Březinka (zašlá ves u Nedamova) a Brodek, s 653 osedlými, 8 dvory poplužními a jiným příslušenstvím — vedle cís. resoluce z dne 14. října 1634 cís. plukovníku *sv. pánu Waltrovi Buttlerovi* na srážku cís. odměny 200.000 zl. rýn., jemu vykázané za jeho obzvláštní činnost a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasazením života vlastního dokázanou, bylo postoupeno a vdově po něm pozůstalé Anně Marii, roz. purkrabince z Donína, a dědicům jejím vedle cís. resoluce z dne 6. března 1638 cís. listem z dne 17. března t. r. v summě odhadní 225 843 zl. s vyhrazením hor stříbrných a dolů kovových dědičně ponecháno tím způsobem, aby vdova dotčená povinna byla mimo zapravení jednoměsíčního platu pro pluk Buttlerovský, též přebytek ze summy odhadní, 25.843 zl. vynášející, plukovníku *Robertovi Geraldinovi* na srážku odměny 30.000 zl. buď hotovými penězi zaplatiti aneb statky od panství Dokesského nahraditi. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 146, F. 29 & G. 1.) — Za tuto pohledanost vedle cís. resoluce z dne 6.

března 1638 postoupen byl *Robertovi Geraldini* statek *Mšeno*, od panství Dokeského oddělený, totiž městečko Mšeno a vesnice Lobeč (Lobes) s dvorem poplužním a pivovárem, Ledec (Ledce), Skramouš, Vostrej (Ostré), Spikaly, Doubravice a Vratno s příslušenstvím. (D. Z. 152, H. 11.)

12. Panství *Houska a Vidím se statky Kokořínem a Stránkou*, které Waldštein též směnou od Adama z Waldšteina obdržel (viz Václav Berka), vedle cís. poručení z dne 27. ledna 1635 odevzdány byly k správě cís. general-stražmistru *Janovi Bekovi* na porážku cís. odměny, jemu v summě 70.000 zl. vykázané; potom v summě odhadní 134.192 zl. s 178 poddanými postoupeny byly dotčenému *Bekovi*, pak hraběnce *Veronice vdově po generalu ze Sulzu*, roz. hraběnce ze Spaur, a šlechtičně *Hippolytě Františce z Hofkirchu* (potom provdané hraběnce z Canosa) v poměrných dílech na srážku jich pohledaností v 72.027 zl., 36.013 zl. a 12.847 zl.; avšak toto postoupení cís. resolucí z dne 15. září 1636 změněno bylo, tak že *general Bek* statek *Vidím* dědičně obdržel v summě odhadní 81.190 zl. proti vyplacení 3800 zl. dotčeným paním ze Sulzu a šlechtičně z Hofkirchu, těmto pak statek *Houska* vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1636 v summě odhadní 53.001 zl. dle jich pohledaností dědičně byl odevzdán. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 145, H. 24 & 152, O. 7.)

K statku Vidími náležela tvrz Vidím s 5 dvory poplužními a 16 vesnic, zejména Vidím, Sitné (Zittnay), Dobřín, Jestřebice, Střezivojice (Střešovice, Schedoweic), Tubož (Tubus), Blatce malé (Blatečka, Klein-Blatzen), Olešno; *Kokořín*, Bosyně (díl), Sedlec (díl); *Stránka*, Tajná (Thein), Kadlín (díl), Žebice (Šebice) a Trnová s příslušenstvím. (Dle cís. darolistu z dne 27. října 1636; D. Z. 145, H. 24.) — *Statek Houska* obsahoval zámek Housku, 3 dvory poplužní (Houska, Žděřec a Rovné) a 10 vesnic, zejména Houska, Libověz (Libowic), Žděřec (Zdirec, Sirtsch), Bořejov (Bořim), Korce (Korčí, Kortschen), Blatce velké (Gross-Blatzen n. Platitz), Švihov (nyní jen mlýn), Dražejov (Draschen), Kluk a Nedveska (Naděvska) s příslušenstvím. (Dle cís. listu z dne 13. ledna 1637; D. Z. 145, H. 24 & 312, F. 2.)

13. Panství *Kopidlno* (německy tehdáž často „*Capitel*“ neb „Capidlo“ zvané) obdržel Waldštein se statky *Bartou-*

šorem a *Oujezdem Zylvarovým* od paní Marie Majdaleny Trčkové*) (dle smlouvy v pondělí po obrácení Pavla léta 1624) směnou za panství Nové město nad Metují a statky Žíželoves, Sádoví, Heřmanice, Vamberk, Vlčkovice (Wölfsdorf), Hradiště Chustníkovo (Gradlic), Aderšpach, Miškolezy, Libchavu českou a Dubenec, k nimž jemu Trčková přidala 100.000 kop míš. a 17.917 zl. úroků; mimo to vyhradil si Waldštein ves Doubravu od statku Žiželovsi (D. Z. 141, M. 14); potom však statek *Oujezd Zylvarův* připojil k panství Hořickému, statek pak *Bartoušov*, jakož i statek *Bilsko*, k panství Kopidlnu připojený, v léno Fridlandské prodal (viz statky lenní).

Ostatek panství Kopidlna — totiž zámek a městečko Kopidlno a vsi Cholenice, Běchary, Vrsce (Wrsec), Slavhostice, Židovice, Budčeves (Bučoves), Pše (Pšoves), Mlýnec a *Žitenínky* (Zitetinek, zaniklá) s 196 osedlými, 5 dvorů poplužních, 8 rybníků na kapry (zejména Nečas, Kamenický, Zrcadlo, Poručník, Bučovský, Kojetín, Městský a Bartoušovský), 7 rybníků potěrních a 24 rybníky výtažní, i s jiným příslušenstvím — po smrti Waldšteina za 125.588 zl. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 28. února 1635 a 11. března 1636 cís. listem z dne 2. ledna 1638 darován a dědičně postoupen byl za 100.000 zl. cís. radě dvorské a praesidentu komory *Sigmundovi Ludvíkovi hraběti z Dietrichšteina* za jeho pohledanost 80.000 zl. z cís. milosti jemu vykázaných i s jednoměsíčním platem náležejícím pluku jeho bratra zemřelého, plukovníka V. Jana Baltasara; ostatních 20.000 zl., které na témž panství klášteru Kartouzskému ve Valdicích k fundaci byly vykázány, povinen byl Dietrichštein na 5 % zúročiti. (C. 215, F. 5/c. — D. Z. 151, Y. 15 & 23.) — Dietrichštein pak toto panství Henrichovi hraběti Šlikovi směnou postoupil.

*) Statek *Kopidlno* — tvrz a městečko Kopidlno s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Vrsce, Pše s dvorem poplužním, Slavhostice s dvorem poplužním, Židovice, Bučoves (Budčeves, díl), Mlýnec s dvorem poplužním a Běchary s dvorem poplužním, se vším příslušenstvím — odkázal l. 1614 Baltasar Robmhap ze Suché (jehož otec Kryštof týž statek l. 1559 od Jana Hangvice koupil — D. Z. 57, A. 6) Janovi Rudolfovi Trčkovi, který, vyplativ manželce Robmhapové Elišce, roz. z Dobřenic, 26.000 kop míš. jí odkázaných, l. 1616 v statek ten se uvázal a jej l. 1624 manželce své Marii Majdaleně postoupil. (D. Z. 137, D. 4 & 6.)

14. *Panství Hostinné* (Hostinná, Arnau, kr. Jičín.), k němu náleželo: a) půl zámku a města Hostinného s předměstí a dvorem poplužním, ves Prosečná (Proschwic), tvrz a ve *Forst* s dvorem poplužním, vesnice Litiče (Lauterwasser Javorník (Mohren) s dvorem poplužním, Helfendorf, Bor vička s dvorem poplužním a Čermná s dvorem poplužním jak to po Janovi Krištofovi z Waldšteina pro dluhy l. 162 Albrechtovi z Waldšteina za 45.500 zl. rýn. bylo prodán (D. Z. 141, M. 13 & 194, A. 9); — b) půl zámku a měst Hostinného, tvrz a ves Hermeseif (Hermanseifen) s dvore poplužním, vsi Arnultovice (Arnsdorf) a Pulkendorf s dvor poplužními a 138 poddanými osedlými, jak to od Hanibal z Waldšteina léta 1616 Janovi Bernardovi Fünfkircherov v summě 5122 kop míš. bylo zastaveno (D. Z. 189, M. 27 a po odsouzení Fünfkirchera Albrechtovi z Waldšteina z 34.279 zl. léta 1627 prodáno (viz Fünfkircher). — K témuž panství přikoupil Waldštein: a) statek *Čistá*, tvrz a ves s dvorem poplužním, 59 osedlými a 2 mlýny, po odsouzeném Adamovi Kašparovi Vančurovi z Řehnice dne 16. října 162 za 29.388 zl. (D. Z. 141, M. 11. — Viz Vančura); — b) ves *Bukovinku* (Bukovina) od Karla Kapouna dne 12. května 162 za 1166 zl. — Od téhož panství však postoupil Waldštein v léno Fridlandské statky *Hermeseify* za 23.780 zl., *Forst* za 16.750 zl. a *Borovičku* za 1540 zl. (viz statky lenní).

Ostatek panství Hostinného se statky k němu přikoupenými, s 278 poddanými po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 1. března 1635 postoupen byl k správě nejvyššímu polnímu stražmistru *Vilémovi Lamboy-ovi svob. pánu z Desenersu*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 6. listopadu 1637 za summu odhadní 78.766 zl. rýn. na srážku 60.000 zl. z cís. milosti mu darovaných (z nichž však pluku svému jednoměsíční žold zaplatiti měl) dědičně postoupen byl proti zaplacení zbytku summy trhové 18.766 zl. klášteru Kartouzskému ve Valdicích. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 145, J. 28.)

15. *Panství Vrchlabí* (Hohenelbe, kr. Jičín) — zámek Vrchlabí s dvorem poplužním, dvory poplužní Hort (Harta a Branský dvůr, s pivovárem, mlýny, rybníky, řekou Labem s hamry a hutěmi, horami železnými, stříbrnými a zlatými, les a vším příslušenstvím; městečka horní, Vrchlabí a Schwarzen

vesnice Vrchlabí, Žďár, Lhota Zahajská, Kněžice, Kun- Lanov a Hořejší Branná (jak dva díly toho panství ům svým l. 1602 za 2000 kop gr. česk. Vilém Mířkovský opčic přikoupil, D. Z. 131, H. 23) — koupil Waldštein 4. března 1624 od Viléma Mířkovského z Tropčic za 000 kop míš. (128.333 zl. rýn.) s tou výminkou, že Mířký aneb jeho dědicové až do úplného zaplacení zbytku my trhové 90.000 kop míš. v držení a užívání téhož pan- zůstati měli. (D. Z. 141, M. 23.) Avšak po smrti Mířkého ujal se Waldštein tohoto panství, přenesl je léta v léno a postoupil l. 1629 *dcerám po Mířkovském* poým na místě dotčených 90.000 kop míš. jim dlužných statky za léna Fridlandská, totiž: *Rozině Zylvarové* statky *uhly* (Wokraulik) a díl *Bělohradu* za 25.316 zl., *Kate- hraběnce z Waldšteina* statek *Miletínek* od statku Bělou za 19.216 zl. a *Alžbětě Štosové* statky *Holovousy* a *lišťko* za 23.333 zl. (viz léna Fridlandská), na které však né dcery Mířkovského povinnosti manské nikdy nevyly, poněvadž panství Vrchlabí proti vůli jejich od Waldna bylo ujato.

Po smrti Waldšteina panství Vrchlabské, k němuž zámek stečko Vrchlabí, horní městečko Schwarzenthal, vsi Vrch- Lanov (Langenau), Neudorf, Kunčice (Pelzdorf, Perls- a Kněžice (Schreibendorf) s 625 poddanými, dvory poními, s oborami, lesy, rybníky, mlýny, potoky a hamry en čas náležely, za 202.524 zl. rýn. odhadnuté, vedle cís. uce z dne 11. října 1634 k správě postoupeno bylo cís. válečné a general-strážmistru *Rudolfovi svob. pánu rcinu (Morzin)*, jemuž cís. listem z dne 1. prosince a 22. ledna 1636 na srážku cís. odměny v 100.000 zl. ykázané a za jeho služby vojenské dědičně bylo daro- (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 145, J. 25.)

16. Statek *Veselé vysoké* (Hoch-Wesely, kr. Jičín, okr. ov) — tvrz a městečko Veselé s dvorem poplužním a ce Lhota Veselská a Veležice s příslušenstvím — koupil štein l. 1627 od bratří Bořků Dohalských z Dohalic za 0 kop míš. (viz Jan Bedřich Dohalský). Tento statek rti Waldšteina se statkem Zběří za 76.247 zl. odhadvedle cís. resoluce z dne 30. ledna 1635 postoupen

byl k správě cís. plukovníku *Mikuláši Heřmanovi Nidrumovi* a témuž vedle cís. resoluce z dne 15. prosince 1636 za jeho pohledanost válečnou 54.138 zl. dědičně odevzdán byl proti zaplacení všech dluhů na něm vězících; avšak vedle cís. resoluce z dne 23. srpna 1637 navrácen jest *Václavovi Bořkovi Dohalskému* a jeho bratřím a sestrám za jejich pohledanost 27.941 zl., jim od král. komory z téhož statku povinnou. (C. 215, D. 9 & F. $^5/_{..}$ — D. Z. 147, E. 17.)

17. Statek *Zběř* (kr. Jičín, okr. Bydžov, dom. Milčeves) — tvrz a ves Zběř s dvorem poplužním, dvůr poplužní Stříbrnice a vesnice Šeretice (Žeretice), Vlhošť a Hradištko, s lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím — koupil Waldštein dne 11. ledna 1628 po Václavovi Bořkovi Dohalském od jeho dětí a dědiců, Václava, Hynka, Pavla a Anny za 35.000 kop míš. a nechal Hynkovi Dohalskému za jeho díl statek Mokrovousy, ostatním však dědicům zůstal dlužen 29.000 kop m., z nichž mu připadly díly Václava a Pavla Dohalských při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzených v summě 14.000 kop. — Po smrti Waldšteina postoupen byl dědičně statek Zběř vedle cís. resoluce z dne 15. prosince 1636 cís. plukovníku *Mikuláši Heřmanovi Nidrumovi* za jeho pohledanost válečnou 54.138 zl. rýn. (C. 215, F. $^5/_{..}$ — D. Z. 147, E. 17. — Viz též Dohalský Bedřich a Václav.)

18. Statek *Tuří* (kr. Jičín, dom. Milčeves), tvrz a ves Tuří s dvorem poplužním a vsi *Vejrov* (zašlá) a Hubalov, též stateček *Hubojedy* (dom. Velíš), koupil Waldštein po Václavovi z Waldšteina od jeho dcery Alžběty Žirotínové léta 1628 za 30.533 zl. rýn., na kterouž summu jenom bratřím z Opperštorfu za postoupení jejich práva na témž statku 7200 zl. odvedl, tak že Žerotínová (která právo své na dotčených statcích po otci svém Václavovi z Waldšteina a po sestrách svých Apollonii ze Sternberka a Marii Slavatové za 20.000 kop míš. Waldšteinovi postoupila) až do smrti své zůstala v užívání týchž statků k panství Kumburskému přivtělených; po její smrti však měl Waldštein zapraviti zbytek summy trhové dotčených 20.000 kop v ročních lhůtách po 1200 kopách jejím dcerám Alžbětě Polyxeně Švihovské a Majdaleně Kateřině Berkové. (D. Z. 295, K. 18.) — Tyto statky po smrti Waldšteina od panství Kumburského byly

oddělený a *kolleji jesuitské v Jičíně* proti zaplacení dotčených 20.000 kop vedle cís. resoluce z dne 14. června 1635 dědičně jsou postoupeny. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 300, P. 27.)

19. Panství *Staré hrady* (Stará, Altenburg, kr. Jičín, dom. Kopidlno) a statek *Třevač* (Střevač) koupil Waldštein l. 1628 dne 21. června od Benigny Kateřiny z Lobkovic za hotových 130.000 kop míš. (D. Z. 143, C. 15 & 295, E. 18.) Toto panství — totiž zámek Staré, tvrz a městečko Třevač s kollaturou, město Libaň s kollaturou, vesnice Stará s kostelem filialním, Sedliště na dolích, Važice, Řmenín, Lično, Kříženec (Křišenec, zašlá ves u Záhub) s kostelem filialním, Zliv a Psinice s filial. kostely, Křešice, Ounětice, Drahoraz a Bystřice s kollaturou a filial. kostelem, s 206 poddanými osedlými; pět dvorů poplužních, zejména Staré, Milkovice, Psinice, Kolnice (Cholenice) a Třevač s 8 ohradami pro koby ly a hříbata; 2 hřebárny v Staré a Milkovicích; 5 mlýnů, totiž v Staré se čtverým složením a o 4 stupách, pak Zlivský, Křešický, Třevačský a Dolký po dvojím složení a 2 stupách; 11 rybníků kaprových s 908 kopami násady, 21 rybníků vytažních s 606 kop. násady a 4 rybníky potěrní; bažantnice řečená v Kruzích, lesy a jiné příslušenství — po smrti Waldšteina za 166.727 zl. rýn. odhadnuté, vedle cís. poručení z dne 27. ledna 1635 k správě postoupeno bylo *Henrichovi hraběti Šlikovi*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 29. července 1637 za 120.179 zl. rýn. bylo prodáno a s panstvími Velíšským a Ploskovickým za jeho zadržalou službu vojenskou v summě 363.915 zl. dědičně bez všech závad odevzdáno. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 146, B. 25 & 300, B. 16.)

20. Panství *Smidary* (kr. Jičín, okr. Bydžov) koupil Waldštein l. 1629 se statkem *Domaslavice* od Marie Majdaleny Trčkové (viz Jan Zylvar) za 100.000 kop m., na kterouž summu toliko 30.000 kop zaplatil a na zbytek 70.000 kop l. 1632 Trčkové postoupil statky Boreč a Lukovec (viz Wolf ze Solhauzu). K témuž panství připojil Waldštein statky: a) *Křivany* (Skřivany) — tvrz a ves Křivany s dvorem poplužním, dvůr poplužní Mstihněv a vsi Mystěves, Podoliby a Kobylice s příslušenstvím — který léta 1628 od Krištofa Erazima Sommerfelda z Tumnic za 58.333 zl. rýn. koupil, tak že na tuto summu 56.000 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143,

C. 7); — b) *Starý Bydžov*, dvůr poplužní s dílem vsi, který Waldštein dne 17. července 1629 od Jindřicha Sigmunda Materny z Květnice za 11.816 zl. koupil a na tu summu 10.278 zl. dlužen zůstal (D. Z. 144, A. 18); též 8 poddaných ve vsi Bydžově, od Jana Octaviana Vchynského za 583 zl. koupených (D. Z. 143, E. 30); — c) *Sloupno*, tvrz a ves s dvorem poplužním a mlýnem, též 2 osedlí ve vsi Křičově, jak to Waldštein l. 1628 od Jana Jiřího Materny za 20.000 kop míš. a 100 kusů dukátů koupil. (D. Z. 295, C. 24.) — Od téhož panství postoupil potom Waldštein statky *Domaslavice* a *Sloupno* v léno Fridlandské (viz statky lenní).

Panství pak *Smidary a Křivany* — totiž tvrz a městečko Smidary, tvrze a vsi Křivany a Liskovice, vsi Starý Bydžov, Lhota (Ohnišťská), Křičov, Loučná hora, Červeněves, Petrovice, Nerešov (Nerošov), Králíky (Králice, Králičky), Mystěves (Mystoves), Podoliby, Kobylice, Šaplava (Šlapava) a *Vyželce* (Vyzelež, zaniklá), s 246 poddanými osedlými, s dvory poplužními, pivováry, mlýny, lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím — po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 14. října 1634 postoupeny a cís. resolucí z dne 4. července a cís. listem z dne 16. října 1635 dědičně darovány byly cís. plukovníku *Janovi Gordonovi* v summě odhadní 178.323 zl. rýn., z níž mu poražena byla cís. odměna jemu v summě 120.000 zl. vykázaná za služby vojenské, zvláště pak za jeho činnost a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasazením života vlastního dokázanou; ze zbytku taxy měl Gordon vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 zapraviti svému pluku dvouměsíční žold mu přislíbený. (C. 215, F. $^5/_6$ — D. Z. 150, A. 13.)

21. Statek *Stolinky* (Drmy, Drum, kr. Litoměřic.), který Waldštein léta 1632 konfiskací Fridlandskou po emigrantu Zdislavovi Hrzaňovi v summě odhadní 36.000 kop obdržel (viz Adam Hrzaň z Harrasova) a manželce své k panství Nový Zámek postoupil, po smrti Waldšteinově vedle cís. resoluce z dne 30. ledna 1635 v summě odhadní 60.000 zl. rýn. postoupen byl k správě cís. generalu *Reinhartovi svob. pánu z Walmerode*; avšak vedle cís. resoluce z dne 11. února 1636 navrácen byl proti zapravení výloh na něj od Walmerode učiněných *Alžbětě Hrzaňové* roz. Haugvicové z Biskupic, man-

želce Zdislava Hrzaňa, jemuž milost od císaře byla udělena. (C. 215, F. 5/a.)

22. Panství *Kost*, k němuž náležel zámek Kost s dvorem poplužním řečeným Semtiny v Sobotce, město Sobotka s předměstím a podacím kostelním, vsi celé Březno, Čaďalovice (Čelajovice), Staňkova Lhota, Špúšov (Spíšová), Kdanice, Osek s podacím kostelním, *Proseč* ves pustá k osadě Osecké náležející, Vesce (Vesec), Nepříbice (Nepřívěce) s podacím kost., Steblovice, Libošovice s pod. kost., Lhota Rytířova, Lhota Malá, Dobšice, Meziluží, Střehom (Střížhom), Malechovice (díl), Mackov (díl), Lavice, Rokytňany Veliké a Malé, Osenice (díl), Lhota Mackova (pustá), Lhota Želenecká (díl), Skuřina; městečko Bousov Dolejší s podacím kostel., vsi Lhota Zahumní (Zahuminní), Řítonice s podacím kostelním, Oujezd (díl), Vrbice (díl), Bukovina, Nednebož (Nednebohy, díl), Spařence, Markvartice s podacím kostelním, Rakov (díl), Mrchojedy (díl), Leština (díl) a Přechvoje (Příchvoje), se vším příslušenstvím, jakž polovici toho panství se statkem *Trosky* léta 1556 Barbora z Biberšteina, manželka Viléma Trčky z Lípy, po strýci svém Krištofovi z Bibršteina za 10.750 kop gr. českých prodala Krištofovi z Lobkovic (D. Z. 12, D. 24) který pak l. 1558 od téhož panství statek *Trosky* Jindřichovi ze Smiřic odprodal (viz Smiřický). — Toto panství koupil Waldštein l. 1632 za 150.000 kop míš. (175.000 zl. rýn.) od *kněžny Polyxeny z Lobkovic*, složiv na summu trhovou toliko 10.000 kop. Proto toto panství s 651 poddanými po smrti Waldšteina, jemuž do desk zemských ještě nebylo vloženo, ač již bylo od král. komory ujato a za 222.088 zl. rýn. odhadnuto, vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 opět postoupeno bylo dotčené kněžně z Lobkovic. (C. 215, F. 5/a.)

23. Panství *Mimoň* (Niemes, kr. Boleslav.) se statkem *Děvínem* obdržel Waldštein konfiskací Fridlandskou vedle cís. resoluce z dne 18. května 1633 v summě odhadní 39.878 kop míš. na srážku výloh válečných. Toto panství (jehož rozsah jest vytčen při Janovi Myllnerovi z Mylhauzu) po smrti Waldšteina konfiskované a za 117.064 zl. odhadnuté, vedle cís. resoluce z dne 5. srpna a 10. října 1635 navráceno bylo l. 1636 s vyhražením kollatur vdově po *Janovi Zeidlerovi* (jinak Hoffmannovi) pozůstalé, Majdaleně roz. z Hirš-

feldu, jejíž dědic Jan Sigmund Zeidler je potom dne 5. ledna 1651 prodal za 40.000 zl. Janovi Putzovi z Adlersthurnu. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 306, N. 29. — Viz též Jan Zeidler.)

24. Statek *Trnovany* (kr. Litoměřic., dom. Ploskovice) — tvrz a ves Trnovany s dvorem poplužním a vsi Podvín (Podviní), Pohoří (Pohořany), Staňkovice s dvorem poplužním a Řídec (Rydeč, Ritschen) s příslušenstvím — obdržel Waldštein dne 20. dubna 1633 od Volfa Ilburga hraběte z Vřesovic na místě summy 45.000 kop m., která jakožto summa trhová za statek Libčoves (Liebshausen) zadržalá po Janovi Habartovi z Vřesovic konfiskací Fridlandskou Waldšteinovi na výlohy válečné připadla. (Viz Jan Habart z Vřesovic.) — Tento statek po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 1. července 1637 dědičně postoupen byl *Adamovi z Waldšteina* za 15.000 kop míš. na srážku cís. odměny jemu v 60.000 zl. vykázané. (D. Z. 295, N. 1 & 301, A. 1.)

B) *Lenní statky k vévodství Fridlandskému náležející.*

I. *Statky, které Waldštein v léno Fridlandské dílem zastavil, dílem prodal neb daroval*, totiž:

1. Statky, které Waldštein l. 1622/3 ze statků konfiskovaných v jedné summě za 334.000 zl. koupil, totiž: *Klášter Hradiště* (Klášterec) a *Mnichové Hradiště*, po Václavovi Budovci za 93.361 kop míš.; *Svijany*, po Joachymovi Ondřeji Šlikovi za 76.021 kop míš.; *Studénka*, po Jiřím Šťastném Vančurovi za 43.455 zl. a *Zvířetice*, po Janovi Jiřím Vlkovi z Kvítkova za 80.000 kop míš. koupené. Tyto statky (avšak bez *Kurovodic* a *Nudvojovic* od statku Svijanského jinam za 32.763 zl. postoupených) zastavil Waldštein s vyhrazením kollatur, práva várečního a jiných povinností dne 9. listopadu 1624 jakožto léna Fridlandská za 300.000 zl. rýn. *Maximilianovi z Waldšteina*, jemuž je dne 8. června 1627 dědičně postoupil. Po smrti Waldšteinově dotčené statky všecky vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 dědičně ponechány byly bez všech závad a dluhů z milosti *Maximilianovi z Waldšteina* za jeho služby věrné a všecky jeho pohledanosti Fridlandské. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 144, Q. 7.)

2. Statek *Vlčice* (Wiltschic, kr. Jičín) koupil Waldštein l. 1623 za 91.450 zl. rýn. (viz Adam Zylvar) a zastavil jej jakožto léno Fridlandské s vyhrazením kollatur dne 9. ledna

1627 na 30 let za 149.020 zl. rýn. cís. plukovníku *Danielovi Hebronovi*, který na summu dotčenou jenom 60.000 zl. složil a zbytek na výlohách válečných sobě porazil; po 30 letech měl však Hebron statek ten opět postoupiti Waldšteinovi neb jeho dědicům za summu zástavní. Po smrti Waldšteina zůstal Hebron v držení téhož statku, který po jeho smrti vdova po něm pozůstalá l. 1638 *hraběti Jakubovi Weiherovi* (Weiger) postoupila, jemuž v summě odhadní 79.519 zl. rýn. vedle cís. resoluce z dne 20. října 1650 bez všech závad dědičně byl zanechán. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 150, G. 7.)

3. Statek *Grabštein* (Grafenstein, kr. Boleslav) obdržel Waldštein konfiskací Fridlandskou ze statků Davida Jindřicha Černouse z Černhauzu vedle cís. resoluce z dne 15. dubna 1632 na výlohy válečné a postoupil jej dne 18. května 1633 s cís. povolením z dne 9. července 1633 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku jeho pohledaností a proti zaplacení dluhů na témž statku vězících. Tento statek po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 28. června 1638 dědičně postoupen byl z milosti bez všech závad a dluhů *Maximilianovi z Waldšteina* za jeho pohledanosti Fridlandské. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 144, Q. 7 & 622, E. 12.) Avšak vedle cís. poručení z dne 9. srpna 1638 navrácen byl statek Grabštein Davidovi Jindřichovi z Černhauzu, a Maximilianovi Waldšteinovi náhradou za něj dán byl statek Milotice na Moravě po Žampachovi z Potenšteina v summě 47.000 zl. a cís. pojištění na 72.277 zl. a na srážku této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi z Waldšteina v summě 50.000 zl. rýn. (C. 215, F. $^5/_e$ & T. 18. — Viz též Černous z Černhauzu.)

4. Statek *Dub Starý* (Alt-Aicha) — dvůr poplužní Dub starý a vesnice Modlibohov (Nudelbaum), Roztání (Rostein), Světlá, Vesce hořejší a Jiříčkov — který Waldštein od panství Dubu Českého dne 15. července 1624 za hotových 15.718 zl. 57 kr. v léno prodal plukovníkovi *Caesarovi Gillovi (Jonghen de Hungaria)*, jemuž po smrti Waldšteina týž statek od císaře ponechán byl s jistými povinnostmi, držiteli panství Dubského dne 5. srpna 1636 vyhrazenými (D. Z. 145, F. 14), a potom vedle cís. resoluce z dne 6. března 1663 podplukovníku *Františkovi Jonghen de Hungaria* proti zaplacení sedmého dílu

dotčené summy trhové z manství byl propuštěn a v dědictví přenesen. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

5. Statek *Bartoušov* (Bartošov, kr. Jičín) obdržel Waldštein s panstvím Kopidlnem od Marie Majdaleny Trčkové směnou za jiné statky (viz Kopidlno) a prodal jej dne 29. února 1628 v léno Fridlandské za hotových 5300 zl. rýn. vdově Kateřině po Janovi Noe Kutterdingovi (Gutterding) pozůstalé k ruce jejího syna Anastasia let nemajícího. Po smrti Waldšteina tento statek vedle cís. resoluce z dne 9. února 1644 *Karlovi Villanimu*, zeti dotčené Kutterdingové, z manství byl propuštěn a v dědictví přenesen. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 149, H. 19.)

6. Statek *Bělohrad* (kr. Jičín.) se statkem Miletínem Malým (Miletínek) koupil Waldštein léta 1626 po Petrovi Škopkovi z Bílých Otradovic za 70.375 zl. rýn. (D. Z. 294, E. 29. — Viz Petr Škopek), a od tohoto statku některé lesy v summě 6000 zl. k panství Hořickému připojiv, postoupil ostatek v léno Fridlandské, totiž: a) Tvrz *Malá Miletínka (Miletínek)*, dvůr poplužní Jenikovský, dvůr Tetín s ovčínem a vsi Tetín (zašlá), Třemešno (Třemešná Červená) a Kaly, prodal Waldštein v léno dne 15. června 1629 za 19.216 zl. 57 kr. *hraběnce Kateřině z Waldšteina*, roz. Mířkovské, za její otcovský podíl na statku Vrchlabském. Tento statek po smrti Waldšteina z manství propuštěn byl léta 1675 *Vilémovi Krištofovi Maximilianovi hraběti z Waldšteina*. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 466, P. 1.) — b) Tvrz a ves *Bělohrad* spojenou se vsí Uhlířovem (Uhlíře, Auhlíř) prodal Waldštein v léno l. 1629 za 25.316 zl. *Rozině Zylvarové ze Silberšteina*, roz. Mířkovské, za její podíl otcovský na statku Vrchlabském, kteráž potom tento statek lenní za statek Rohoznice s Henrichem ze St. Julian směnila. (Viz Rohoznice.) — c) *Ostatek statku Bělohradského*, totiž vesnice Brtví, Bukovinu, Vřesník, Javoří horní a dolní; též ves *Novouves* (horní, prostřední a dolní) od statků Pecky a Oujezda Svatojanského k tomu připojenou, daroval Waldštein dne 23. března 1630 za dědičné léno Fridlandské v summě odhadní 44.288 zl. rýn. *Henrichovi ze St. Julian*, jemuž po smrti Waldšteina tento díl statku Bělohradského i s dílem sub b) vytčeným vedle cís. resoluce z dne 26. října 1639 z manství propuštěn a dědičně ponechán

byl za 8578 zl. rýn. peněz šacovních, kteréž mu na jeho služném byly poraženy. St. Julian prodal potom dotčené statky *Vilémovi z Lamboy*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 5. března 1643 v desky zemské byly vloženy. (C. 215, F. $^5/_{\infty}$.)

7. Statek *Bílsko* (kr. Jičín), tvrz a ves, koupil Waldštein dne 16. června 1629 od Jindřicha Materny z Květnice za 7000 zl. rýn., zůstal na něm dlužen rozdílným věřitelům 7433 zl. jistin i s úroky, a postoupil jej v léno Fridlandské za 7000 zl. dne 20. března 1630 doktoru práv *Adamovi Neffovi (Nepfen)*. Po smrti Waldšteina ujat byl tento statek od král. komory a se statkem *Kluky* vedle cís. resoluce z dne 2. května 1636 postoupen byl dědičně cís. podplukovníku *Janovi Müllerovi ze Zlaté Koruny (von Goldenkron)* náhradou za jeho pohledanosti vojenské proti zaplacení 2400 zl. rýn., synovi dotčeného Neffa z téhož statku náležejících. (D. Z. 145, G. 21.) Pohledanost Albrechta Robmhapa, v summě 5250 zl. rýn. na témž statku vězící a l. 1638 bez úroků cís. listem pojištěná, synům Robmhapovým Ferdinandovi Arnoštovi a Karlovi cís. resolucí z dne 8. listopadu 1641 a 9. října 1653 při komoře české byla vykázána. (C. 215, C. $^1/_{10}$.)

8. Ves *Borovnička* (Klein-Borowic, kr. Jičín, dom. Studenec), kterou Waldštein od statku Hostinného v summě odhadní 1540 zl. rýn. dne 6. března 1627 svému sekretáři *Janovi Grafovi z Ehrenfeldu* v léno dědičné daroval, vedle cís. resoluce z dne 8. července 1638 z manství byla propuštěna l. 1642 *Jiřímu Jetřichovi Grodeckému z Grodec*, který ji od Grafa za 1000 zl. rýn. koupil. (C. 215, F. $^5/_{\infty}$. — D. Z. 147, H. 29.)

9. Statky *Branná a Štěpanice* (kr. Jičín, dom. Jilemnice) obdržel Waldštein od císaře po Václavovi Zárubovi z Hustiřan dne 18. ledna 1628 za pětinu summy odhadní (47.994 kop míš.), zůstal však dlužen dědicům Záruby 15.000 kop míš. (viz Záruba); potom daroval v dědičné léno Fridlandské tyto statky se statky Lomnicí a Kalnou dne 6. listopadu 1632 cís. plukovníku *Otovi Fridrichovi hraběti z Harrachu*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 5. května 1638 se statkem Vlkavou z manství byly propuštěny proti zaplacení dluhů na nich vězících. (C. 215, F. $^5/_{\infty}$. — D. Z. 148, C. 1.)

10. Statky *Bunzendorf a Wustung* prodal Waldštein od panství Fridlandského dne 17. června 1624 za hotových

22.000 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské s obyčejným vyhrazením plukovníku *Petrovi Antonínovi Lamotte*, a ponechal je l. 1627 jeho vdově Gertrudě, kteréž po smrti Waldšteina proti složení desátého dílu summy trhové dne 9. května 1636 z manství byly propuštěny a potom vedle cís. resoluce z dne 6. března 1663 paní *Marii Majdaleně Putroni*, roz. Lamottové, po zaplacení sedmého dílu dotčené summy trhové z manství v dědictví přeneseny. (C. 215, F. $^5/_{..}$)

11. *Díl panství Dubu Českého*, totiž šest vesnic, zejména Bohdánkov, Kohoutovice, Žďárek (Scharing), Vesce dolejní (Unter-Wesec), Petrašovice a Kocourov, prodal Waldštein dne 4. března 1624 za 8196 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské *Augustinovi Morando*, který týž statek přenechal *Janovi Kunašovi z Lukavec*, jemuž l. 1627 od Waldšteina též uděleno bylo právo jej odkázati. (C. 215, F. $^5/_{..}$)

12. *Díl panství Dubu Českého*, sedm vesnic obsahující (řečený též Oberdörfel, Siebendörfel, Sieben Oberdorfschaften), totiž Vesce za horami (Dörfel), Záskalí, Dlouhý Most (Langenbruck), Jeřmanice, Javorník (Jaberlich), Šimonovice (Schimsdorf) a Vratislavice (Maffersdorf), které *Jetřich Šťaršedl* přinucením Waldšteinovi k panství Dubskému postoupil, prodal Waldštein dne 6. května 1624 v léno Fridlandské za hotových 7000 zl. rýn. *Jakubovi Reinhartovi Heusterovi*, jemuž l. 1627 udělil i právo jej odkázati.

Tento statek jakož i statek *Neundorf* (Neudorf, dom. Liberec), který Waldštein od panství Libereckého témuž *Heuster-ovi* za 20.000 kop m. v léno Fridlandské prodal, vedle cís. resoluce z dne 24. ledna a 6. března 1663 dědicům Heustera, totiž jeho sestrám *Žofii Kateřině Niklové (Nickel)* a *Mechtildě Pachtové*, po zaplacení desátého dílu dotčených summ trhových, 3333 zl. rýn. vynášejícího, z manství v dědictví jsou přeneseny. (C. 215, F. $^5/_{..}$ — D. Z. 145, F. 14.)

13. Statek *Domaslavice* (Domaslovice, dom. Dub Český), totiž vesnice Domaslavice, Javorník, Rašovec (Rašovka, Raschen), Padouchov, Bystrá a Proseč, prodal Waldštein od panství Dubu Českého dne 6. března 1628 za 16.291 zl. *Pavlovi Cornazani* a jeho manželce Anně Susanně v léno Fridlandské jenom po meči dědičné a slevil jim z milosti

10.000 zl. ze summy trhové. Po smrti Waldšteina statek ten ponechán byl vdově *Anně Susanně Carnazani*, po jejíž smrti dědičně postoupen byl *Janovi Ludvíkovi z Isolano* k panství Dubu Českému. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 145, F. 14.)

14. Statek *Domoslavice* (Domaslavice, dom. Holovousy) koupil Waldštein l. 1629 s panstvím Smidarským od Marie Majdaleny Trčkové (viz Jan Zylvar) a připojil od něho ves Ujezd Zylvarův s dvorem poplužním k panství Hořickému; potom díl téhož statku, totiž dvůr poplužní a ves Domoslavice s poli k chalupě Bučenské ve vsi Vyželci náležitými a 6 rybníky (zejména Královským, Sokolovským, Zlodějičkou, Směšným, Doubským a Durdičkou), dne 13. září 1632 daroval za dědičné léno Fridlandské v summě 10.000 zl. rýn. *Františkovi de Jacobo*, jemuž po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 11. září 1638 s prominutím lenní taxy šacovní z manství v dědictví byl přenesen. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 146, L. 21.) — Díl pak téhož statku darován byl od Waldšteina v léno podplukovníku *Kristianovi z Schafhurtu*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 13. dubna 1636 z manství byl propuštěn. — Konečně vsi Vyželce (Vyželes, zanikla), Liskovice a Šaplava s lesy, od téhož statku k panství Smidarskému připojené, po smrti Waldšteina postoupeny byly plukovníku *Janovi Gordonovi*. (C. 215, F. $^5/_e$.)

15. Statek *Druzcov* (Drausendorf, dom. Mimoň) prodal Waldštein od panství Dubu Českého l. 1627 v léno Fridlandské za 15.691 zl. rýn. *Kristianovi hraběti z Waldšteina*, jemuž též od panství Skal dvůr poplužní *Chřenový* (Křenov) v summě 5000 zl. rýn. v léno postoupil. Tyto oba statky po smrti Waldšteinově vedle cís. resoluce z dne 21. dubna 1636 dotčenému Kristianovi z Waldšteina dne 7. května t. r. z manství v dědictví jsou přeneseny. (Viz Kristian Waldštein. — D. Z. 145, C. 30 & 622, J. 4.)

16. Statek *Forst* — tvrz a ves Forst s dvorem poplužním a vsi Lauterwasser, Javorník (Mohren) a Helfendorf s příslušenstvím — postoupil Waldštein od panství Hostinného dne 8. května 1624 v dědičné léno Fridlandské s vyhrazením kollatur, práva várečního a honby za 16.750 zl. rýn. *Majdaleně Mičanové*, předešle vdově po Janovi Křištofovi z Waldšteina, kteréž po smrti Waldšteina týž statek byl

ponechán, poněvadž zbytek summy trhové 7750 zl. rýn. klášteru Kartouzskému ve Valdicích dle výkazu komory České z dne 18. srpna 1635 zaplatila. Po její smrti připadl statek Forst l. 1654 na jejího syna *Jana Krištofa z Waldšteina* a po něm na jeho strýce *Viléma Krištofa z Waldšteina*, jemuž teprv l. 1658 dne 7. září vedle cís. resoluce z dne 4. září 1638 z manství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^5/_a$.)

17. Statek *Hermeseyfy* (Sejfy, Hermanseifen), k němuž náležely tvrz a ves Hermeseyf s 80 osedlými (40 s koni. 35 zahradníků a 14 chalupníků), vsi Arnultovice (Arnsdorf) a Pulkendorf s 49 osedlými (z nichž 23 s potahy), od nichž se odvádělo ročně úroku sv.-Jirského a Havelského 73 kopy 19 gr. 4 den. m., plecí úročních při sv. Jiří $19^1/_4$ po 30 gr., ovsa úročního míry Pražské 131 korec 1 věr. po 30 gr., $234^1/_2$ slepice úroční po 6 gr., 1422 vejce úroční po $1^1/_2$ den.; též konáno roboty orné 176 dní po 20 gr., roboty ženní 328 dní po 6 gr. a roubání dříví 99 dní po 8 gr. mís., tak že summa všech těchto platů stálých vynášela 281 kop 50 gr. 3 den.; dvůr poplužní při tvrzi s 4 lány rolí orných a s lukami (z nichž se sklízelo do 30 vozů sena a do 20 vozů otavy), v němž se chovalo 20 krav dojných a 10 kusů jalového dobytka, pak 200 kusů ovec v ovčíně přezimovalo. — Tento statek daroval Waldštein od panství Hostinného v léno dědičné dne 5. ledna 1628 *Janovi Krištofovi z Waldšteina* v summě odhadní 23.780 zl. rýn., vyhradiv sobě vedle obyčejných povinností zvláště dvůr poplatní Martina Burkharta, též hamry měděné a valchu s dvěma jezy a řekou při městě Hostinném. Po jeho smrti týž statek Janovi Krištofovi z Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 8. května 1638 za složení sedmého dílu vytčené summy odhadní, totiž 3397 zl. rýn. lenních peněz šacovních, z manství byl propuštěn a v dědictví uveden. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & F. $^5/_a$. — D. Z. 146, F. 21.)

18. Statek *Hodkovice* (Liebenau, kr. Boleslav, dom. Dub), městečko s příslušenstvím, prodal Waldštein od panství Dubu Českého dne 13. dubna 1624 za hotových 13.475 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské *Krištofovi Eckstejnovi z Erneku*, který jej léta 1628 za 6150 zl. postoupil *Janovi Kunešovi z Lukavec*, jemuž týž statek l. 1636 za pátý díl jeho ceny z manství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^5/_a$.)

19. Statky *Holovousy a Hradištko* (kr. Jičín, okr. Hořice) — tvrz a ves Holovousy, vsi Chloumek (Chlomek), Chodovice, Hradištko (zašlá ves u Ostromíře) a 10 osedlých v Ostromíři s příslušenstvím — postoupil Waldštein od panství Hořického dne 15. června 1629 za 23.333 zl. rýn. v léno dědičné paní *Alžbětě Štosové*, roz. Mířkovské, za její otcovský podíl na panství Vrchlabském. Tato však nepřijala nikdy povinnosti manské na týž statek, za jehož ponechání v dědictví s prominutím lenní quoty manské její dědicové, *Jindřich Otto Štos* a po jeho smrti *hrabě Walter z Leslie* léta 1649 žádali. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 312, B. 13.)

20. Statky *Zásadku a Kocňovice* (kr. Boleslav) koupil Waldštein l. 1622 s jinými statky po odsouzeném Václavovi Budovcovi z Budova (viz Budovec) a prodal Zásadku dne 6. června 1627 za 50.721 zl. a Kocňovice dne 6. března 1628 za 12.000 zl. rýn. v dědičná léna Fridlandská (s vyhrazením kollatur, obilí úročního, práva várečného a honby na zvěř vysokou) plukovníku *Janovi Ludvíkovi Isolano*, po němž tyto statky připadly na *Jeronyma de Clary*, jehož dědicům vedle cís. resoluce z dne 22. června 1664 za 3000 zl. lenních peněz šacovních z manství v dědictví byly uvedeny. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 466, B. 9.)

21. Statek *Choteč* (kr. Jičín, dom. Radím), tvrz a ves Choteč a vsi Valdov a Karlov s příslušenstvím, koupil Waldštein l. 1624 od Davida Jindřicha z Černhauzu za hotových 25.666 zl. 40 kr., a postoupil jej dne 4. července 1624 za touže summu v dědičné léno Fridlandské *Janovi Jezberovskému z Olivé Hory*, jemuž tento statek vedle cís. resoluce z dne 13. srpna 1639 proti složení sedmého dílu dotčené summy trhové, 3666 zl. 40 kr. lenních peněz šacovních, z manství byl propuštěn a za svobodné a zpupné dědictví do desk vložen. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 147, A. 6.)

22. Statek *Chrastná* (Krasná, Krassa, kr. Boleslav, dom. Vartenberk) koupil Waldštein l. 1627 po Jindřichovi Blektovi z Outěchovic za 10.611 kop m. (viz Blekta) a postoupil jej od panství Dubu Českého v dědičné léno Fridlandské dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi Šlejnicovi* za 12.380 zl. rýn., z kteréž summy jemu a jeho manželce Ludmile roz. Sedlecké 10.000 zl. daroval. Po smrti Waldšteina ponechán

byl týž statek Šlejnicovi, jemuž vedle cís. resoluce z dne 13. dubna 1636 z manství v dědictví l. 1639 byl uveden a dne 27. května 1659 za dědictví svobodné do desk vložen. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 152, O. 13.)

23. Statek *Kluky* (kr. Boleslav, dom. Niměřice), tvrz a ves s dvorem poplužním, prodal Waldštein od panství Bělé dne 23. dubna 1629 za 6000 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské *Jetřichovi Šťaršedlovi*, jemuž po smrti Waldšteina statek ten byl ponechán. Po smrti Šťaršedla l. 1635 připadl týž statek na krále, a se statkem *Bilsko* dědičné postoupen byl vedle cís. resoluce z dne 2. května 1636 podplukovníku *Janovi Müllerovi ze Zlaté Koruny* (v. Goldenkron) náhradou za jeho pohledanosti vojenské. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 145, G. 21.)

24. Statek *Kurovodice* (dom. Svijan.), dvůr poplužní s lesy a rybníky, pak ves *Blata*, prodal Waldštein od panství Svijan v léno dědičné l. 1624 za hotových 18.763 zl. rýn. *Matyášovi z Wachtendunk* a ponechal jej po jeho smrti léta 1627 synovi jeho *Gerhardovi*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 26. října 1637 z manství byl propuštěn. (Viz statek lenní Valtinov.)

25. Statek *Lemberk* (Laemberg, kr. Boleslav) koupil Waldštein l. 1623 po odsouzených bratřích Ottovi a Vladislavovi purkrabích z Donína za 58.683 zl. rýn. (viz Donínové z Donína), prodal jej se statkem Vartenberkem v léno dne 22. března 1627 za 203.790 zl. rýn. *Adamovi Vilémovi Schellhartovi*, po jehož smrti statek Lemberk opět ujal a dne 20. ledna 1633 plukovníku *Janovi Rudolfovi z Bredau* za hotových 72.313 zl. rýn. v léno po meči postoupil. Tomuto týž statek vedle cís. resoluce z dne 4. září 1638 a 27. dubna 1640 z manství v dědictví byl uveden za lenní quotu 7235 zl., které mu ze summy 80.000 zl. náhradou vykázané byly poraženy. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 147, D. 30.)

26. Statek *Lhota Šarovcova* (Šárova, kr. Jičín, dom. Hořic.), dvůr poplužní s příslušenstvím, prodal Waldštein od panství Hořického v léno za 4083 zl. rýn. *Anně Vostromiřské*, roz. z Vojic, na srážku její pohledanosti, kterou měla na dvoře a mlýně ve vsi Radči, k panství Kumburskému připojené. (C. 215, F. $^5/_e$.)

27. Statek *Třebnouševes* (Třeboučeves, Gross-Třemešna, dom. Hořice) koupil Waldštein dne 13. ledna 1623 po odsouzeném Adamovi Zylvarovi za 21.000 kop míš. (viz Zylvar) a prodal jej v léno dědičné dne 29. ledna 1624 za hotových 24.500 zl. rýn. *Jeronymovi Bukovskému*, jemuž zároveň postoupil v léno od panství Hořického vesnice *Lhotu Březovskou* a *Libonice* v summě odhadní 3000 zl. i se statkem *Rašínem* (dvorem a 3 chalupami) od panství Pecky za 7911 zl. rýn. — Po smrti Bukovského tyto statky vdově jeho Martě a dvěma dcerám Marii Salomeně Kriegové a Anně Kateřině Cavallarové až do jejich smrti k užívání od Waldšteina byly ponechány a nápadnictví na ně dne 23. března 1630 dáno bylo darem *Sigmundovi Petrovi sv. pánu z Schönkirchen*, jemuž po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 12. června 1636 byly postoupeny a od něho prodány hraběnce *Octavii Strozzi*. Tato obdržela vedle cís. resoluce l. 1636 a 1637 povolení uvésti v dědictví dotčené statky, které teprv l. 1661 *Petrovi ze Strozzi* za dědictví zpupné do desk byly vloženy. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 152, R. 19. — D. dv. 7, f. 145.)

28. Statky *Lištná* (Lišno, Lišné, jinak Slavíkovec) a *Studenec* (kr. Jičín) koupil Waldštein po odsouzeném Janovi Straníkovi z Kopidlna. (Viz Straník.)

29. Statky *Lomnice a Kalná* (kr. Hradec Král.), které nejvyšší purkrabí Adam z Waldšteina dne 27. července 1623 Waldšteinovi za 64.166 zl. směnou za statek *Vlkavu* v summě 32.666 zl. a hotových 31.500 zl. postoupil, daroval Waldštein v léno dědičné dne 6. listopadu 1632 se statkem Brannou *Ottovi Fridrichovi hraběti z Harrachu*. Tento obdržel vedle cís. resoluce z dne 5. května a 14. listopadu 1635 statek Lomnice za dědictví zpupné na srážku cís. daru jemu vykázaného, postoupil jej však vedle cís. resoluce z dne 27. ledna 1636 *Adamovi hraběti z Waldšteina* za statek Vlkavu. (C. 215, F. $^5/_6$.)

30. Statky *Loukovec a Kostřice* (kr. Boleslav, dom. Svijany) koupil Waldštein l. 1623 po odsouzeném *Alešovi Berkovi*, jemuž je l. 1624 v léno Fridlandské postoupil. (Viz Berka.) Při těchto statcích bylo v 9 vesnicích 105 usedlých poddaných (z nich 35 s koni), kteří odváděli úroků stálých 168 kop míš., slepic úročních 198 po 6 gr., vajec 25 kop

a 13 po 1 den.; a konali roboty ženní 515 dní po 6 gr., orní 49 dní po 10 gr., obilí sečení 132 dni po 8 gr., trávy sečení 92 dni po 8 gr., klizení sena a otavy 450 dní po 4 gr. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

31. Statek *Lukavec* (kr. Jičín, dom. Bělohrad) koupil Waldštein l. 1628 za 6000 kop míš. od Karla Krištofa Stařimského, jemuž jej l. 1630 za 7000 zl. v léno postoupil. Po smrti Waldšteina týž statek Stařimskému byl ponechán a léta 1663 opět v dědictví uveden. (Viz Stařimský. — D. Z. 466, T. 12.)

32. Statek *Malobratřice* (Klein-Bratřic, kr. Bolesl., dom. Mnich. Hradišt.) koupil Waldštein l. 1623 za 9000 kop míš. od Jana Jiřího Vlka z Kvítkova (viz Vlk) a připojiv jej k panství Mnichovu Hradišti, zastavil jej v léno *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*. (C. 215, W. 19; F. $^{67}/_{26}$. — D. dv. 68, I. f. 43. — Viz Klášter Hradiště.)

33. Statek *Miletín* (kr. Jičín, okr. Hořic.), zámek a městečko Miletín s dvorem poplužním, vsi Vidoň, Bezník, Borek, Želejov a Chroustov s příslušenstvím; též statek *Rodov* (dom. Smiřice) koupil Waldštein dne 28. května 1625 za 30.000 zl. rýn. od dědicův a synů Bartoloměje z Waldšteina, Hannibala a jeho bratří nezletilých Jana Krištofa, Jiřího Adama a Albrechta Bertholda, nad nimiž Waldštein l. 1622 poručnictví převzal. (D. Z. 142, Q. 1 & 294, K. 17.) Statek *Miletín* postoupil Waldštein l. 1625 v léno za 15.000 zl. dotčenému *Hannibalovi z Waldšteina*, statek pak *Rodov*, za 10.000 kop míš. odhadnutý daroval *Maximilianovi z Waldšteina*, který jej léta 1628 *Janovi Rudolfovi Trčkovi* směnou za statek *Vršovice* u Prahy ležící postoupil. Po smrti Waldšteina statek Miletín ponechán byl matce dotčeného Hannibala z Waldšteina až do její smrti (l. 1654) a jejím dědicům vedle cís. resoluce z dne 4. září 1638 teprv l. 1658 dne 9. září v dědictví uveden jest proti upuštění od statku Rodova, k panství Smiřickému přivtěleného. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 312, D. 7.)

34. Statek *Milčeves a Hrobičany* (kr. Jičín) koupil Waldštein l. 1623 za 26.513 kop míš. po odsouzeném Bedřichovi starším Dohalském z Dohalic (viz Dohalský) a postoupil jej s díly panství Kumburského a Velíšského dne 16. října

1624 k užívání kolleji jesuitské v Jičíně. (Viz Kumburk a Velíš.)

35. Statky *Miřejov a Sedlec* (kr. Jičín), které Waldštein po odsouzeném Janovi starším Bukovském z Hustiřan l. 1623 za 14.219 zl. koupil (viz Bukovský), též statek *Poličany bílé*, který l. 1623 po odsouzeném Jiřím z Waldšteina za 10.458 zl. koupí obdržel, postoupeny byly dne 28. listopadu 1624 v léno dědičné za 26.000 zl. *Engelburce Zárubové z Hustiřan*, která summu trhovou v osmi letech zaplatiti měla. Zárubová postoupila léta 1637 dotčené statky, na kteréž Waldšteinovi 3000 zl. dlužna zůstala, za 26.000 zl. svému zeťovi *Jiřímu Jetřichovi Grodeckému z Grodec*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 8. března 1638 proti složení quoty manské v dědictví byly uvedeny. Grodeckého dcera Majdalena Andělína Kotulínská prodala tyže statky l. 1657 za 26.000 zl. manželu svému Krištofovi Ferdinandovi Kotulínskému z Kotulína a Křížkovic. K těmto statkům náležela tvrz Bílopoličanská s dvorem poplužním, též dvorce poplužní Miřejovský, Sedlecký a Třebihošťský, vesničky Bílé Poličany (díl), Miřejov a Sedlice (Sedlec), ves Třebihošť, vesničky Lonžov (Lanžov, díl), Trotina (díl), Řečice (díl), Zvičína, Ouhlejov, Zdobín (Zdobeň) a Hoření Dechtov (Dehtov, díl) s rybníčky, mlýnci, lesy a vším příslušenstvím. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 300, L. 27; 311, F. 29 & 147, H. 30. — D. dv. 71, f. 18 & 58.)

36. Statek *Mladějov* (kr. Boleslav) koupil Waldštein po odsouzeném Konradovi Donínovi purkrabím z Donína l. 1623 za 9425 kop míš. (viz Donín) a prodal jej v léno dědičné dne 30. března 1627 za hotových 9922 zl. rýn. *Janovi Albrechtovi Slavatovi*, který týž statek *Jaroslavovi Stosovi* postoupil. Vedle cís. resoluce z dne 28. srpna 1638 statek Mladějov se statkem Skařišovem v dědictví uveden byl *Majdaleně Stosové*, roz. Boryňové, s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 466, C. 23.)

37. Statek *Navarov* (kr. Boleslav) — zámek Navarov s dvorem poplužním a dvěma mlýny, vsi Zásada, Olešnice zlaté (Golden-Oels), Loužnice, Haratice, Bratříkov, Bohdalovice, Držkov, Lhota, Plavy a Stanov s příslušenstvím — koupil Waldštein ze statků Smiřických (viz Smiřický) a postoupil jej dne 11. března 1624 *Kristianovi z Waldšteina* za 18.601 zl.,

které hotovými penězi měly býti zaplaceny. Což když se nestalo, prodal Waldštein dne 8. března 1627 v léno dědičné statek Navarov (připojiv k němu ostatní vesnice k němu náležející, zejména Jeseny, Roztoky, Helkovice, Škodějov, Kamenici horskou, Jilové, Vlastiboř a Bohuňovsko, a vyhradiv si k panství Semilskému kollatury, právo váreční a hony na zvěř vysokou) za hotových 30.000 zl. rýn. paní *Gertrudě de Lamotte*, roz. z Schiffelbergu, kteréž léta 1653 týž statek z manství v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$. — D. Z. 151, X. 17.)

38. Statek *Nudvojovice* (Nedvojovice, kr. Boleslav, dom. Turnov), dvůr poplužní a ves Nudvojovice a vsi Lažany a Modřišice, prodal Waldštein od statku Svijan dne 4. března 1624 za 14.000 zl. rýn. paní *Voršile Žofii hraběnce Šlikové*, roz. z Opperštorfu, v léno dědičné s vyhrazením platu a obilí úročního. Tento statek lenní zdědila *Anjelina Anna Sibylla hraběnka z Vacinova*, roz. z Žerotína, po dotčené Šlikové, bábě své nevlastní a prodala jej s král. povolením z dne 29. srpna 1651 za 11.300 zl. rýn. *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 29. srpna 1653 v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$. — D. Z. 151, Y. 10.) Důchody tohoto statku věnoval Max z Waldšteina l. 1653 klášteru Františkánů v Turnově l. 1650 od něho založenému. (C. 215, F. $^{67}/_{26}$.)

39. Statek *Olešnice* (Oels), jinak řečený *Nové zámky* (Neuschloss, kr. Jičín, dom. Hostinné), který Waldštein léta 1623 koupil po odsouzeném *Zdeňkovi z Waldšteina* a témuž v léno postoupil. (Viz Zdeněk z Waldšteina.)

40. Statek *Okrouhly* (Wokraulik, kr. Jičín) koupil Waldštein od Marianny Jestřibské z Risenburka l. 1628 za 8250 kop míš. a postoupil jej v léno dne 28. června 1629 *Rosině Zylvarové* s dílem statku Bělohradu. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$. — Viz Karel Jestřibský, též lenní statek Bělohrad.)

41. Statek *Pecka* (kr. Jičín, okr. Nová Paka) koupil Waldštein léta 1624 od vdovy Anny Salomeny Harantové z Polžic za 130.000 zl. rýn., na kterouž summu 100.000 zl. dlužen zůstal. Od toho statku, l. 1627 v léno Fridlandské převedeného, postoupil Waldštein dne 6. srpna 1625 v léno dědičné dvůr poplužní *Rašín* s 3 chalupami za 7911 zl. *Jeronymovi Bukovskému*; potom vesnice Neudorf (Nováves) a

Uhlíře (Uhlířov) dne 23. března 1630 daroval a v léno postoupil v summě odhadní 25.000 zl. rýn. *Henrichovi ze St. Julian* k dílu statku Bělohradu (viz Bělohrad); zámek pak *Pecku* s městysem a 11 vesnicemi postoupil dne 8. února 1627 k nadání *kláštera Kartouzského ve Valdicích.* (C. 215, F. $^5/_{24}$ — Viz Krištof Harant; též statek lenní Třebnouševes.)

42. Statky *Poličany červené* a *Velehrádek* (Velehrad, kr. Hradec Král.) koupil Waldštein po odsouzených Bukovských Věňkovi a Karlovi l. 1623 za 21.716 zl. rýn. a postoupil je l. 1624 za 20.083 zl. v léno dědičné *Jiřímu Sádovskému*, po jehož odejití ze země obou statků opět se ujal a je dne 30. března 1630 v léno daroval *Janovi Pieroni*, jehož synovi *Františkovi* l. 1656 od císaře v dědictví svobodné byly uvedeny s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215, F. $^5/_{24}$ — D. Z. 152, L. 16. — Viz též Věněk a Karel Bukovský & Jiří Sádovský.)

43. Statek *Radím* (kr. Jičín) — zámek a ves Radím s 2 dvory poplužními, vsi Tužím, Oujezdec, Žďár, Kyje, Ploučnice, Chloumek, Štěpanice a Zboží s příslušenstvím — koupil Waldštein se statky Smiřickými a postoupil jej dne 8. února 1627 k nadání *kláštera Kartouzského ve Valdicích*, jemuž po jeho smrti týž statek od císaře dle listu nadačního z dne 20. března 1635 byl darován. (C. 215, S. 24.)

44. Statek *Rohozec* (R. hrubý, Gross-Rohozec, kr. Boleslav, okr. Turnov), k němuž náležel zámek Rohozec s dvorem poplužním, olejnou, vápenicí a cihelnou; městečko Železný Brod a 29 vesnic, totiž Daliměřice, Rohozec, Cínovy (Cínov, nyní jenom dvůr poplužní u Jenišovic), Ohraženice, Dolánky, Bukovina, Loučky nad Jizerou (Louček), Loučky zadní, Michovka (Mnichovka), Besedice, Vrat, Zbiroh, Lištné (Lischney), Prosíčko, Vranové, Jenišovice, Žďárek (Scharchen), Pačeřice, Odolenovice (Wodalnowic), Pelechov, Brodce Malé (Brodec), Proseč, Záhoří, Pipice, Smrčí; Chloudov, Dlouhé (Dlouhej), Hamrštein (Hamstein) a Koberov; též tři mlýny, rybníček na pstruhy řečený Masovec, 40 lečí lesů, Vesecko a Cínovsko řečených. — Tento statek koupil Waldštein s čtvrtým dílem města Turnova, který k panství Skalám připojil, dne 21. ledna 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za 54.176 zl. rýn. (D. Z. 141, B. 30) a prodal jej dne 7. prosince 1624

Františkovi Clary za 59.161 zl. v léno dědičné na splácení po lhůtách, ale postoupil jej dne 20. května 1628 za 60.000 zl. (se statkem Skalou Malou za hotových 80.000 zl.) v léno dědičné s vyhrazením kollatur, práva várečního a ovsa úročního plukovníku *Mikulášovi Defours-ovi*, jemuž týž statek vedle cís. resoluce z dne 21. listopadu 1635 a 17. ledna 1637 za jeho služby vojenské z manství byl propuštěn a za dědictví svobodné a zpupné do desk vložen. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 145, E. 26.)

45. Statek *Rohoznice* (kr. Jičín, okr. Hořic), tvrz a ves R. s dvorem poplužním a ves Trotinka, koupil Waldštein l. 1623 za 24.403 zl. rýn. po odsouzeném Jiřím z Waldšteina a prodal jej dne 18. června 1624 za hotových 20.000 zl. v léno dědičné *Henrichovi ze St. Julian*, který týž statek l. 1629 *Rosině Zylvarové* za statky lenní Bělohrad (díl) a Okrouhly směnou postoupil. (Viz Bělohrad.) Synové Zylvarové, Rudolf Ferdinand a Vilém Adam, rozdělili se l. 1655 o týž statek, Rudolf pak nejsa katolíkem prodal l. 1660 díl svůj *hraběti Jiřímu z Waldšteina*, jehož dědici *Vilémovi Krištofovi Maximilianovi z Waldšteina* tento díl statku Rohoznického se statkem Miletínkou l. 1675 z manství byl propuštěn. Druhá polovice téhož statku vedle cís. resoluce z dne 5. června 1675 a 6. března 1676 uvedena byla v dědictví zpupné *Krištofovi Ferdinandovi Kotulinskému z Kotulína* po zaplacení lenních peněz šacovních. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 466, P. 1 & 2.)

46. Statek *Roveň* (kr. Boleslav, dom. Mladějov) koupil Waldštein l. 1623 po odsouzeném Alexandrovi Debnerovi za 3822 zl. rýn. (viz Debner) a postoupil jej léta 1624 v léno Fridlandské *Janovi Albrechtovi z Waldšteina* až do jeho smrti k užívání. Po smrti tohoto Waldšteina l. 1636 týž statek od král. komory byl ujat a vedle cís. resoluce dne 5. srpna 1636, 27. září a 1. října 1644 postoupen v dědictví svobodné se statkem Albrechticemi plukovníku *Danielovi Beygottovi (Peygott) z Reinerstadtu* za jeho pohledanosti vojenské. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 149, C. 23.)

47. Statky *Rovné* a *Budichov* (kr. Bolesl., dom. Dub Český) — dvůr poplužní se sídlem dřevěným a ves Rovné s 15 dvory kmetcími (z nichž 4 pusté), s mlýnem a 6 ryb-

nický, odhadnuty za 7317 zl.; pak dvůr poplužní a ves *Budichov* (Budikov) a vsi Vorklebice, Zábrdí (Saberth), Vlachové (Wlachey) a Bohumilice (Bohumltsch) — prodal Waldštein od panství Dubu Českého dne 24. února 1624 za hotových 20.435 zl. v léno dědičné plukovníku *Pietro de Ferrara*, po jehož smrti (1637) dotčené statky jeho dcerám pod léno byly ponechány, avšak panství nad nimi (dominium directum) vedle cís. resoluce z dne 4. prosince 1638 přiřčeno jest držiteli panství Dubu Českého Janovi Ludvíkovi hraběti z Isolano. (C. 215, F. ⅝. — D. Z. 145, F. 14.)

48. Statek *Skála nad Jizerou* (Sk. Wartenberská neb Malá, Klein-Skal, kr. Boleslav), k němuž náležela tvrz Skála a 28 vesnic, totiž Jablonec (Gablonz), Všeň (Wšeno), Kokomín velký a malý (Kokonín, Kukan), Loučno (Lautschney), Vrkoslavice (Vrchoslavice, Seidenschwanz), Maršovice, *Šubrtovice* (zašlá, snad Schumburg), Liskov (Lestkov), Jistebsko (Jistey), *Planá hora* (zašlá, snad Plankovice), Bobov, Vransko (nyní jen samota u Fridšteina), Labe (Laab), Lištné (Lischney), Sněhov (Stěhov), *Protivná* (zašlá), Mukařov, Želeč, Alšovice (Halšovice), *Dobrohostov* (zašlá), Skuhrov, Huntýřov (Huntíř), Bzí (Nábzí, Nabzel, Nabsel), Splzov (Plzov), Veselí, Chlístov a Tepeře; 2 mlýny a pila, 4 kusy lesů (zejména Jablonecký, Žernovický, Patyztyka a Vransko), huť skelná „Grünwald“ řečená, řeka Jizera přes míli dlouhá od Železného Brodu až k mostu u vsi Labe, 4 rybníčky pstruhové a plavení dříví po Jizeře až k městu Turnovu. Tento statek postoupil Waldštein ze statků Smiřických (viz Smiřický) od panství Dubu Českého v léno dědičné s vyhrazením kollatur, práva várečného a ovsa úročního za hotových 20.000 zl. plukovníku *Mikulášovi Defours-ovi*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 21. listopadu 1635 a 17. ledna 1637 za jeho služby vojenské v dědictví svobodné a zpupné byl uveden. (C. 215, F. ⅝. — D. Z. 146, E. 26.)

49. Dvůr poplužní *Skařišov* (kr. Boleslav, dom. Mladějov), postoupil Waldštein od panství Velíše l. 1626 za 3422 zl. ryn. v léno *Václavovi Mikulášovi Pecingarovi z Býčína* za jeho pohledanost na statku Vamberku. Pecingar prodal týž dvůr *Majdaleně Stosové*, roz. Boryňové, kteréž vedle cís. resoluce z dne 28. srpna 1638 dvůr Skařišov se statkem Mla-

dějovem s prominutím lenní quoty za dědictví svobodné do desk byl vložen. (C. 215, F. $^5/_{..}$ — D. Z. 146, J. 21.)

50. Statek *Sloupno* (kr. Jičín, okr. Bydžov), tvrz a ves Sloupno s dvorem poplužním, mlýnem a dvěma osedlými ve vsi Kříčově, koupil Waldštein léta 1628 za 23.333 zl. rýn. a 100 kusů dukátů od Jana Jiřího Materny z Květnice a postoupil jej bez dotčených osedlých ve vsi Kříčově dne 8. dubna 1630 za hotových 18.666 zl. v léno dědičné *Zdeňkovi hraběti z Waldšteina*, po jehož smrti vdově po něm pozůstalé Anně Marii, roz. z Kolovrat, až do jejího opětného provdání od Waldšteina k užívání byl ponechán. Potom však týž statek opět byl ujat od Waldšteina a po jeho smrti vedle cís. resoluce z dne 17. ledna 1637 plukovníku *Mikulášovi hraběti Defours-ovi* za 20.000 zl. rýn. dědičně postoupen. (C. 215, F. $^5/_{..}$ — D. Z. 145, B. 26.)

51. Statek *Třemešná bílá* (Třemešno, kr. Hradec Král., okr. Král. Dvůr), koupil Waldštein l. 1623 po odsouzeném Adamovi Zylvarovi za 13.503 zl. rýn. (viz Zylvar) a prodal jej l. 1624 v léno dědičné za 12.195 zl. *Jiřímu Sádovskému ze Sloupna*, po jehož odejití ze země opět téhož statku se ujal a jej *Ladislavovi Lickovi z Rysmburku*, potom jeho sestře *Anně Marii Lickové z Rysmburku*, později provdané *Macákové z Ottenburku*, v léno postoupil. (D. dv. 71, f. 12 & 14.) Této Macákové, podruhé provdané za Jana Arnošta Schaffgotsche, a její dědičce *Marii Saloméně Šaffkočové (Schaffgotschové) z Neudorfu* statek Třemešná léta 1651 v dědictví zpupné byl uveden. (C. 215, C. $^5/_{..}$ — D. Z. 150, N. 18.)

52. Statek *Valečov* (kr. Boleslav), který Waldštein léta 1623 po odsouzeném Krištofovi Kapounovi ze Svojkova za 41.838 zl. rýn. koupil, prodán byl od Waldšteina léta 1625 s jistými výminkami v léno dědičné za hotových 30.000 zl. *Gerhardovi z Taxis*, potom však dne 20. ledna 1633 za 43.501 zl. postoupen plukovníku *Rudolfovi hraběti Morzini* na srážku jeho pohledanosti vojenské. Po smrti Waldšteina obdržel Gerhart z Taxis týž statek cís. rozhodnutím a prodal jej dne 12. října 1646 za 18.000 zl. *Danielovi Freiesleben z Buschhofen*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 18. června 1647 s prominutím lenních peněz šacovních 3000 zl. v dědictví svobodné byl uveden. K témuž statku náležel na ten čas

zámek Valečov s dvorem poplužním pod ním, díl městečka Kněžmostu s dvorem poplužním, vsi Boseň, Zásadka Malá, Mužské, Branžež (Branžes), Zakopaná, Zdobín (Zdobeň), Tábor, Koprník a 2 vsi nejmenované u rybníků Wolfarn (?) a Nového ležící; 7 rybníků kaprových (Volšový, Nový, Patřín [Pateřín], Komarovský velký a malý, Šidák a Koprník), 6 rybníků potěrních (Počátek, Skalecký, Neřád, Martinský [Martinek], Suchý a Hejtmánek), 3 rybníky násadní (Kucký, Vohradný a Maštěřovský) a na 40 lečí lesův. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 304, K. 1. — Viz Krištof Kapoun.)

53. Statky *Valtinov* (Gross-Walten), *Tlustec* (Tölzelsdorf) a *Hlemýžď* (Schneckendorf, kr. Boleslav), z nichž Valtinov a Tlustec po odsouzeném Konradovi z Donína, Hlemýžď pak po Janovi Švendovi l. 1623/4 byly prodány Waldšteinovi (viz Donín a Švenda), koupili od Waldšteina v léno dědičné dne 13. září 1625 za hotových 37.000 zl. rýn. Wolraf Vilém z Winterhorstu, Pietro de Ferrara, Matyáš z Wachtendungu, Adrian z Budbergu a Jan Noe z Guterdingu, kteří je potom postoupili plukovníku *Matyášovi z Wachtendungu*, jemuž Waldštein l. 1630 udělil též právo svobodně je odkázati. Po smrti Waldšteina tyto statky se statkem Kurovodickým vedle cís. resoluce z dne 21. dubna 1636, dne 26. října a 16. listopadu 1637 v dědictví svobodné a zpupné uvedeny byly cís. podplukovníku *Gerhardovi z Wachtendungu* po složení 3000 zl. rýn. peněz lenních. (C. 215, F. $^5/_6$. — D. Z. 146, C. 22.)

54. Statek *Vartenberk* (kr. Boleslav) koupil Waldštein l. 1623 po odsouzených bratřích z Hiršperku za 83.116 kop míš. (viz Hiršperger) a postoupil jej l. 1624 v léno dědičné za 94.285 kop míš. plukovníkovi *Götzingen*, prodal jej však dne 22. března 1627 se statkem Lemberkem a statečkem Tolzbachem za 203.790 zl. rýn. *Adamovi Vilémovi Schellhartovi*, po jehož smrti se Waldštein opět ujal statku Vartenberka a jej i s dvorem poplužním Tolzbachem, k němu přivtěleným a za 6000 zl. odhadnutým, dne 20. ledna 1633 *Krištofovi Pavlovi hraběti z Lichtenšteina* v léno prodal s vyhrazením kollatur a honby na zvěř vysokou za 119.259 zl. rýn. na srážku jeho pohledanosti vojenské. Po smrti Waldšteina podržel týž statek Lichtenštein, jemuž cís. resolucí z dne 13. dubna 1636 po zaplacení taxy lenní v dědictví svo-

bodné byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$. — D. Z. 302, D. 13 & 147, P. 16. — D. dvor. 71, f. 152.)

55. Statek *Víska* (Véska, kr. Boleslav, dom. Bělá), sídlo a ves s dvorem poplužním, koupil Waldštein l. 1628 od Jetřicha Štaršedla za 6800 kop míš. a připojiv jej k panství Bělé, postoupil dne 3. dubna 1630 *sídlo a dvůr poplužní Visku* jakožto léno Fridlandské k užívání až do smrti *Janovi Krištofovi staršímu z Waldšteina*, synu Viléma z W. na Albrechticích, a jeho manželce; *ves Visku* však odevzdal léta 1633 s dílem vsi Podolí v summě 13.000 zl. k nadání kláštera Augustianů v Bělé, jemuž cís. resolucí z dne 14. dubna 1639 byla ponechána. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$. — D. Z. 143, C. 9.)

II. *Statky lenní Fridlandské, od Waldšteina skoupené, ale nezaplacené a dřívějším držitelům jich v léno k užívání zastavené a ponechané*, totiž:

1. Statky *Albrechtice* (kr. Boleslav, dom. Svijan) a *Svojkov* (Schwojka, kr. Litoměř., dom. Sloup), které Waldštein léta 1628 od bratří z Kyjova, Jaroslava, Rudolfa a Krištofa, koupil a v léno Fridlandské přenesl. (Viz bratří Kyjové z Kyjova.)

2. Statek *Bertelsdorf* (Betlesdorf, Betlsdorf, Berzdorf, kr. Boleslav, dom. Fridland) koupil Waldštein dne 20. ledna 1633, totiž *Berzdorf horní* od Jeronyma z Nostic za 6900 dolarů (8280 zl.), *Berzdorf střední* od Adama, Ludvíka, Rudolfa a Kristiana synů po Adamovi z Penčiku za 6275 dolarů (7530 zl.) a *Berzdorf dolní* od Oldřicha z Hochbergu za 5100 dolarů (6120 zl. rýn.). Tento statek s 3 tvrzemi, mlýny, 6 rybníčky, lesy a příslušenstvím, jak léta 1615 dotčeným držitelům za 7000 kop m. od vdov Barbory a Hedvíky Kyjových byl prodán (D. Z. 137, J. 28), v léno Fridlandské přenešen od Waldšteina a ponechán byl k užívání vytčeným držitelům, kteří jej po smrti Waldšteina podrželi. (C. 215, F. $^{5}/_{o}$ & F. $^{67}/_{96}$. — D. Z. 144, J. 21.)

3. Statek *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.) koupil Waldštein l. 1633 od *Hertvíka Záruby z Hustiřan* za 47.833 zl. rýn. a uved jej v léno Fridlandské ponechal v držení Zárubovi. Ze summy trhové poraženo bylo Waldšteinovi 28.000 zl. rýn., jemu pro provinění Jana Záruby, strýce dotčeného Hertvíka, při kommissi konfiskační Fridlandské přisouzených, kterážto summa po smrti Waldšteina vedle cís. resoluce z dne

20. března 1635 *Vilémovi Slavatovi* byla postoupena a zaplacena od *Hertvíka Záruby*, jemuž pak týž statek dne 28. dubna 1637 v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 144, J. 26; 145, G. 23 & 622, K. 23. — Viz též Jan Záruba.)

4. Statek *Čermná* (dom. Hostinné) — půl vsi Č. s dvorem poplužním, jak to l. 1607 od císaře *Martinovi Cikánovi z Čermné* za 975 kop míš. dědičně bylo prodáno — koupil Waldštein l. 1624 od Cikána za 1996 zl. a témuž jej pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské v užívání ponechal. Po smrti Waldšteina týž statek cís. resolucí dne 9. srpna 1652 z manství byl propuštěn Václavovi Cikánovi, který za perdon otci jeho Martinovi udělený při kommissi transactionis l. 1640 pokutu 200 zl. rýn. složil. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 151, O. 22.)*)

5. *Dvůr poplužní ve vsi Češově* (dom. Velíš) s chalupou, lesem na lán rozsáhlým, s krámem řeznickým a příslušenstvím, koupil Waldštein dne 28. března 1628 za 2300 kop míš. (2683 zl.) od *Doroty Linhartové z Neuenbergu*, roz. Mladotové ze Solopisk, potom opět provdané Dohalské, kteréž jej pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské ponechal v držení, tak že jí týž dvůr vedle cís. resoluce z dne 30. listopadu 1669 do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$ & F. $^{67}/_{26}$. — D. Z. 143, D. 16 & 466, K. 22.)

6. Statek *Dyštěkryje* (Drštěkryje, dom. Velíš) — tvrz a ves Dyštěkryje s dvorem poplužním, lesy, rybníky, též druhý dvůr Všelibský s ovčínem a mlýnem — koupil Waldštein léta 1628 od *Jana Oldřicha Gerštorfa* za 10.500 kop m. (12.250 zl. rýn.), na kterou summu jenom 1166 zl. 40 kr. zaplatil, a z té příčiny týž statek v léno Fridlandské přenešený v užívání ponechal *Gerštorfovi*, jehož synům *Janovi Krištofovi, Fridrichovi Sigmundovi a Mikulášovi* s cís. povolením proti zaplacení dotčených 1166 zl. i s úroky zadržalými dne 1. března 1663 do dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 143 C. 3 & 152, T. 11.)

7. Statek *Dobrávoda* (kr. Hradec Král., dom. Brandejs), který Waldštein l. 1624 od *Jana Krále z Dobrévody* a jeho dětí za 17.500 zl. rýn. koupil. (Viz Král.)

*) Druhý díl statku *Čermné* držela Markéta Smrčková, která jej po Magdaleně z Waldšteina, roz. Sezimové z Ouští, zdědila.

8. Stateček *Hrádeček* (nyní snad Hradišťko, kr. Jičín, dom. Chlumec; neb Hradec, kr. Boleslav, dom. Mnich. Hradiště), dvůr se stavením, pěti chalupami a příslušenstvím, koupil Waldštein l. 1624 za 2100 zl. rýn. od *Jiřího Maxe z Mazen*, jemuž jej pro nezaplacení summy trhové jakožto léno Fridlandské v užívání ponechal. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$ — D. Z. 142, C. 23 & 293, E. 17.)

9. Statek *Jeřice* (Gross-Jeřic, kr. Jičín, okr. Hořic.) — tvrz ve vsi Jiřicích s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicemi, vsi celé Jeřice s podacím kostelním a dvěma krčmami výsadními, Březovici s krčmou výsadní, Votuzy (Otuže, Votuší) a Chloumek (díl) s rybníky, lesy, potoky, mlýny a příslušenstvím, jak to od Václava staršího Vratislava z Mitrovic l. 1611 Jetřichovi Myškovi bylo prodáno (D. Z. 184, O. 16 & 19) — koupil Waldštein dne 20. května 1628 od Anny a Alžběty Marie Myškoven, dcer po † Jetřichovi Myškovi za 24.000 kop míš. (28.000 zl. rýn.), jimž jej pro nezaplacení summy trhové, na niž jeňom 8000 kop m. odvedl, jako léno Fridlandské k užívání ponechal. Po smrti Waldšteina týž statek v dotčených 8000 kopách, též v pokutě 1500 kop míš., za Jetřicha Myšku král. fisku na něm pojištěných, od král. komory byl ujat, bratřím *Janovi a Albrechtovi Křineckým z Ronova* l. 1652 dne 5. prosince postoupen, a od nich za 33.266 zl. 40 kr. prodán *Marii Majdalené Hildebrandové*, roz. Paustové z Liebštatu, kteréž z manství byl propuštěn, poněvadž dotčení bratří Křinečtí zaplatili 4500 zl. rýn. za všecky pohledanosti fiskalní, jakož i dotčených 8000 kop m. Kartousianům v klášteře Valdickém na témž statku vykázaných. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$ — D. Z. 143, D. 17 & 466, D. 16.) — Viz Jan Albrecht Křinecký.

10. Statek *Jilemnice* (Starkenbach, kr. Jičín) koupil Waldštein l. 1624 po Albrechtovi Gottfridovi Křineckém od jeho dědiček, Kateřiny Křinecké, Heleny Eustachie Sternberkové roz. Křinecké, a Barbory Křinecké, potom provdané Harantové, za 70.000 kop míš. (81.666 zl. rýn.) a ponechal jim týž statek v držení a užívání až do zaplacení summy trhové, tak že jej po smrti Waldšteina pro nezaplacení téže summy podržely a Janovi Vilémovi Harantovi z Polžic, manželu dotčené Barbory l. 1637 dědičně postoupili. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$ & F. $^{67}/_{26}$.)

11. Statek *Jilové* (Jilovej, kr. Boleslav, dom. Svijany) — dvůr poplužní Jilovský s mlýnem a chalupami, též s platy stálými na vesnicích Bezděčíně (Bezděčné, Bösching), Sestronovicích a Pelikovicích (Pelkowic) — koupil Waldštein dne 24. května 1628 za 14.000 zl. rýn. od paní *Kateřiny Vartenberkové*, roz. z Mansfeldu, kteréž jej za léno Fridlandské pro nezaplacení summy trhové k užívání ponechal. Po smrti Waldšteina podržela Vartenberková a po ní její dcera Dorota Kateřina z Neydeku až do smrti své týž statek, který pak Teresie Markéta z Schönkirchen, roz. hraběnka Kurcová, potom provdaná Defours, po synovi svém Ferdinandovi z Schönkirchen koupila, tak že jí vedle cís. resoluce z dne 2. března 1669 do dědictví byl uveden, a jejímu dědici Jakubovi Leopoldovi hraběti z Halleweil do desk vložen. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 467, B. 1.)

12. Statek *Lhota Semínova* (kr. Jičín, dom. Skály) — tvrz a ves s podacím kostelním, s dvorem poplužním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který Waldštein l. 1628 od *Adama Semína ze Semínové Lhoty* za 3200 kop míš. koupil a témuž pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské k užívání ponechal. Po smrti Waldšteina držela týž statek dcera Semínova, Anna Marie, provdaná za *Václava Šťastného Straníka z Kopidlna*, jemuž po smrti manželky statek ten připadl a s cís. povolením z dne 7. září 1664 z manství byl propuštěn. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 142, Q. 12; 628, J. 1 & 152, V. 17.)

13. Statek *Milevice* (Milovice, kr. Jičín, dom. Hořice), dvůr dědičný ve vsi Milovicích s chalupou a 3 rybníčky a příslušenstvím, od Alžběty Marie a Hedviky Elišky, dcer po Anně Marii Dobranovské pozůstalých, l. 1628 za 1300 kop míš. koupený, přenesl Waldštein l. 1633 v léno Fridlandské a ponechal jej k užívání pro nezaplacení summy trhové dotčeným Dobranovským, které jej prodaly za 1768 zl. 40 kr. Martinovi Grafovi z Ehrenfeldu, jemuž pro jeho provinění při vpádu saském l. 1635 odňat byl. (C. 215, F. $^5/_e$ & G. 18. — D. Z. 143, J. 8.)

14. Statek *Outěchovice* (Audishorn, kr. Boleslav, dom. Mimoň), tvrz a ves Outěchovice s dvorem poplužním a ves

Břevniště (Merzdorf), postoupil dobrovolně l. 1628 *Kristian Weigel z Weigelsfelsu* Waldšteinovi, od něhož týž statek opět v léno přijal. (Viz Hiršpergerové bratří.)

15. Statek *Popovice* (kr. Jičín, dom. Milčeves), dvůr poplužní a půl vsi Popovice s příslušenstvím, koupil Waldštein l. 1628 za 8500 kop míš. (9916 zl. rýn.) od *Jindřicha Kamenického z Vitiněvsi*, nezaplativ však summy trhové ponechal jej za léno Fridlandské k užívání Kamenickému a po jeho smrti též jeho vdově Anně, jejíž dcery týž statek ještě léta 1652 držely. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 143, A. 2.) — Druhou polovici vsi Popovic postoupil Waldštein se statkem Milčevsí dne 16. října 1624 kolleji jesuitské v Jičíně. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

16. Statek *Samšinu* (kr. Boleslav, dom. Veliš), tvrz a ves s dvorem poplužním, koupil Waldštein l. 1628 za 11.250 kop míš. od *Barbory Berkové z Dubé*, kteráž jej pro nezaplacení summy trhové v užívání podržela, tak že jí týž statek léta 1638 do desk byl vložen. (C. 215, G. 1. — D. Z. 146, J. 28 & 300, L. 22. — Viz též Abraham Gerštorf.)

17. Statek *Sobčice* (kr. Jičín, dom. Radím), který Waldštein od bratří *Dohalských z Dohalic* l. 1624 za 24.000 kop m. koupil a jim v léno Fridlandské opět postoupil. (Viz Stanislav Bořek Dohalský.)

18. Statek *Vinary* (Vinařce, kr. Jičín, dom. Chlumec), koupil Waldštein dne 22. května 1628 od *Adama a Jana bratří Rašínů z Ryzmburka* za 14.000 kop míš. (16.333 zl. 20 kr. rýn.) a postoupil jej dne 23. května 1628 k užívání *matce dotčených Rašínů Anně Marii* zástavou za její věno 8000 kop m. a za pohledanost 8 sestrám Rašínovým v 1866 zl. na témž statku vězící. Po smrti Waldšteina, jenž na summu trhovou 3500 zl. rýn. složil, statek Vinary dotčeným bratřím po smrti jejich matky vedle cís. resoluce z dne 27. září 1638 proti zaplacení desátého dílu jeho ceny, a složení dotčených 3500 zl., klášteru Valdickému od císaře darovaných, dne 14. září 1648 do dědictví opět byl uveden. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$, F. $^{5}/_{6}$ & F. $^{67}/_{26}$. — D. Z. 143, A. 21 & 150, C. 28.)

19. *Dvůr poplužní ve vsi Vinařích* (Vinary, dom. Chlumec) s dědinami, lukami, lesy, vinicí a příslušenstvím, který

Waldštein dne 22. května 1628 od *Kateřiny Vratislavové*, roz. Rašínové z Ryzmburka, za 1400 zl. rýn. koupil a l. 1633 v léno Fridlandské přenesl, vedle cís. resoluce l. 1650 bratřím dotčené Rašínové bez taxy lenní do dědictví byl uveden. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 143, J. 9.)

20. Statek *Vojice* (kr. Jičín, dom. Radim), jehož díl, totiž tvrz Vojice s dvorem poplužním, krčmou, 2 rybníky a lesy, též dvůr ve vsi Lužanech řečený Malkovský s příslušenstvím, Waldštein l. 1624 po *Janovi Vojickém z Novévsi* od jeho sestry Ludmily a dcer Vojického Estery, Markéty, Žofie a Lukrecie, s cís. povolením za 10.000 kop míš. koupil a jej k užívání ponechal dotčeným Vojickým, jimž toliko 200 kop míš. zaplatil; druhý díl pak téhož statku, totiž dvůr ve vsi Vojicích a dvůr ve vsi Radči a dílem vsi Vojice, Radeč a Maxenec Waldštein od *Jiřího Vojického* za 13.500 kop m. dostav, přenesl jej v léno a ponechal též k užívání Vojickému, jemuž na summu trhovou toliko 1700 kop míš. odvedl. Po smrti Waldšteina podrželi týž statek Vojičtí a žádali l. 1652 za navrácení 30 jiter luk, které Waldštein od téhož statku k hřebčinci Smrkovickému připojil, dávaje Vojickému za jich užívání ročně 100 kop míš. z důchodů komory Fridlandské. Vytčených 1700 kop míš. darováno bylo od císaře klášteru Valdickému, který tuto summu Davidovi Fleischmannovi postoupil, tak že tento pro tuto summu do statku Vojického byl zveden. Po zaplacení toho dluhu druhý díl Vojic v dědictví uveden byl dne 22. února 1683 Jindřichovi Šťastnému Vojickému. (C. 215, F. $^5/_e$, F. $^5/_e$ & F. $^{67}/_{26}$. — D. Z. 143, A. 3 & 4; 294, K. 1 & 467, C. 14.)

21. Statek *Žďár* (kr. Jičín, dom. Jilemnice), koupil Waldštein l. 1628 za 6500 kop m. od *Jiřího Hartmanna z Hartenštejna*, jemuž na summu trhovou jenom 500 kop míš. zapravil a proto týž statek v léno Fridlandské přenešený ponechal v užívání. Tento statek vedle cís. resoluce z dne 12. března 1670 proti zaplacení dotčených 500 kop míš. do král. komory z manství Fridlandského byl propuštěn a *Krištofovi Fleischmannovi z Thumbachu*, jemuž po Hartmanovi († 1668) jakožto jeho zeti odkazem připadl, do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215, F. $^5/_e$. — D. Z. 143, A. 20 & 466, H. 28.)

C) *Statky a jiné jmění, které při kommissi konfiskační Fridlandské v Čechách nařízené l. 1633/4 Waldšteinovi byly přisouzeny, v jedné summě 2,975.865 zl. 50 kr. rýn. vynášející, k ruce císaře byly ujaty*, tak jakž jich odsouzeny byly osoby tyto:

1. Kateřina Belvicová z Nostvic, jejíž pohledanost na Beřkovicích není vytčena	—	zl.	— kr.
2. Petr Boreň ze Lhoty, jehož jmění není vytčeno	—	„	— „
3. Jiří Wolf Brandner hrabě z Brandu, *statek Seeberg*	6000	„	— „
4. Rudolf starší z Býnu (Bünau) zbytek summy trhové za statky Děčín a Trmice Dolní	106.000	„	— „
5. Vintíř z Býnu, zbytek summy trhové za statek Blánsko	36.000	„	— „
6. Vintíř starší a Rudolf mladší bratří z Býnu, zbytek summy trhové za statky Šenštein a Bünenburk	38.000	„	— „
7. Adam a Karel Bohuslav Čabeličtí ze Soutic, podíly na statku Žimuntickém	8166	„	40 „
8. Krištof Čabelický ze Soutic	1500	„	— „
9. David Henrych sv. pán z Černhauzu, *statky Libeň stará a Grabštein*, též 2 domy v Praze	247.277	„	— „
10. Jan Jiří a Linhart bratří Colona z Felzu, zbytek za *statky Neydek a Javoří (Gabhorn)*	48.666	„	40 „
11. Adam a Václav Deymové ze Střítěže, jichž jmění není vytčeno	—	„	— „
12. Arnošt a Václav Dobranovští z Dobranova, *dvůr v Novévsi*	—	„	— „
13. Jan Petr Dobřenský z Dobřenic, *dvůr v Tunčhodech*	2800	„	— „
14. Sigmund Dobříkovský z Dobříkova, jehož jmění není vytčeno	—	„	— „
15. Fridrich starší Bořek Dohalský z Dohalic	20.621	„	— „
Sneseno	515.031	zl.	20 kr.

	Přeneseno . . .	515.031 zl.	20 kr.
16.	Václav a Pavel bratří Dohalští z Dohalic	16.333 „	20 „
17.	Otto purkrabí z Donína, pohledanost na statku Lemberku	1848 „	— „
18.	Viléma Vojtěcha Doupovce z Doupova sestry, *statek Libědice* a pohledanost jejich bratra	73.392 „	40 „
19.	Wolf Arnošt a Jan Adam bratří Elpaknarové z Šenfeldu Dolního	6000 „	— „
20.	Elsnicové z Elsnic bratří, pohledanost otce jejich Bernarda	36.987 „	— „
21.	Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
22.	Václav Konrad a Melichar bratří z Elsnic	11.900 „	— „
23.	Albrecht a Jošt Krištof bratří Globnerové z Globna	800 „	— „
24.	Mikuláš Globner z Globna, zbytek za *statek Krottensee*	6265 „	— „
25.	Martin Graf z Ehrenfeldu, *dvůr v Milovicích* (viz statky lenní, II. 13) . . .	1768 „	40 „
26.	Vavřinec Benjamin od Háje, měšťan Staroměstský	3091 „	40 „
27.	Paul Bořek Hamza ze Zábědovic, *statek Neděliště*	14.000 „	— „
28.	Jan Adam Haugwic z Biskupic, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
29.	Václav Henykar (Henniger) z Eberka, pohledanost nevytčenou	— „	— „
30.	Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodějova, pohledanost	6593 „	— „
31.	Simeon Hoffmann (z Kolince), dům a vinici	2089 „	— „
32.	Jiří a Bernard bratří Hochauzar z Hochhauzu	50.666 „	40 „
33.	Oldřich Homut z Harasova, neměl jmění	— „	— „
	Sneseno . . .	746.766 zl.	20 kr.

Přeneseno . . .	746.766
34. Ciprian a Maximilian Hošťálek z Janovic, dům a dvůr v Žatci, též pohledanost	3555
35. Jan House z Krásné Hory, pohledanost na statku Jedibabech	—
36. Adam starší Hozlaur z Hozlau, jistinu	4666
37. Eva Hozlaurová z Hozlau, pohledanost na statku Brandlíně	10.500
38. Adam Daniel Hrobčický z Hrobčic, dům a pohledanost	7702
39. Bohuslav starší Hrobčický z Hrobčic, zbytek na statku Ličkově	43.290
40. Jiří Hrobčický z Hrobčic, pohledanost	41.151
41. Jakub Hruška ryt. z Března, pohledanost jeho	4659
42. Zdislav Hrzaň sv. pán z Harasova, *statek Stolinky*	42.000
43. Jan Krištof Huvar (Hofer) z Lobenšteina, *statek Čichalov*	13.125
44. David Chlumčanský ryt. z Přestavlk, pohledanost na statku Lužanech . .	—
45. Vilém Chobotský ryt. z Ostředku, *statek Nespery* a jistinu	37.773
46. Karel Chotek ryt. z Chockova, *statek Pavlčin*	10.000
47. Jan Krištof Chuchelský ryt. z Nestajova, pohledanost na Malči	—
48. Jan Martin z Javorníka, jehož jmění není vytčeno	—
49. Vilém Jestřibský ryt. z Risenburka, neměl jmění	—
50. Jan Jezbera z Olivé Hory	11.666
51. Jan Jiří Kamejcký ryt. ze Lstiboře, zbytek summy trhové za statek Kamejk	22.166
52. Václav a Jiří bratří Kamejčtí ze Lstiboře, pohledanost	18.101
Sneseno . . .	1,017.125

	Přeneseno . . .	1,017.125 zl.	40 kr.
53.	Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, *statek Lhota Jeničkova*	— „	— „
54.	Alexander Kaplíř ryt. ze Sulevic, *statek Chobolice*	— „	— „
	a pohledanost	21.342 „	30 „
55.	Jiří Fridrich Kaplíř ryt. ze Sulevic, *statek Třebiblice*	19.833 „	20 „
56.	Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové ze Sulevic	8166 „	40 „
57.	Lukáš Karban z Volšan, pohledanost	5440 „	40 „
58.	Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic, *dvůr v Březňovsi*	— „	— „
59.	Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic, pohledanost	19.773 „	— „
60.	Václav Kelbl ryt. z Geisingu, zbytek za statek Předlice	4550 „	— „
61.	Jan Kirchmayer z Reichvic, jistiny . .	66.766 „	— „
62.	Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat, *panství Rabštein*	155.750 „	— „
63.	Vilém Fridrich Libšteinský z Kolovrat, *statek Libořice*	— „	— „
64.	Jan Jindřich, Adam a Petr Koučové z Kouče, pohledanost	10.241 „	10 „
65.	Daniel Kousek ze Sobětiček, pohledanost	2166 „	40 „
66.	Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina, pohledanost	350 „	— „
67.	Vojtěch starší Koutský z Jenšteina, jistinu	10.348 „	20 „
68.	Litold Kozelda z Hřívic, *ves Čenčice* .	3208 „	20 „
69.	Jan Filip Kraz hrabě z Schaerfenšteina, statky *Řenče*, *Žimutice*, *Drahkov*, *Úsilov*, *Risenberk*, *Kouty* a *Zahořany*, v jedné summě 277.883 zl. 40 kr. vynášející, a jistinu 16.647 zl. 10 kr., též mnohé statky v říši; z čehož všeho po zaplacení dluhů král. fisku připadlo . .	96.665 „	— „
	Sneseno . . .	1,441.727 zl.	20 kr.

	Přeneseno . . .	1,441.727 zl.	20 kr.
70.	Jiří Křinecký sv. pán z Ronova, pohledanost	26.446 „	30 „
71.	Krištof a Samuel Kronenperkrové z Kronenperku, pozůstalost	22.038 „	— „
72.	David Kukla z Tangeperku, pozůstalost	13.000 „	— „
73.	Kateřina Kutnaurová ze Sonnenšteina a její syn Šimon, pozůstalost	21.764 „	10 „
74.	Jaroslav, Rudolf a Krištof bratří Kyjové z Kyjova, *statek Albrechtice* . .	18.666 „	40 „
75.	Wolf Joachym Lamingar z Lamingu, jistinu	4666 „	40 „
76.	Filip Lang, emigrant Chebský, *statek Iglingen*	— „	— „
77.	Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, neměl jmění	— „	— „
78.	Jan Wolf ryt. z Lengenfeldu, nezanechal ničeho	— „	— „
79.	Sigmund Vilém Licek z Risenburka, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
80.	Sabina Lochnarová z Palič, pokutu .	300 „	— „
81.	Wolf Krištof Lochnar ryt. z Palič, *statky Mnichov* a *Jimlikov*	20.000 „	— „
82.	Fridrich Loubský ryt. z Lub, pohledanost na statku Myslíně	— „	— „
83.	Krištof Ferdinand ryt. Mangolt, nezanechal ničeho	— „	— „
84.	Bernard Mitrovský ryt. z Nemyšle, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
85.	Jiří Mladota ryt. ze Solopisk, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
86.	Jan Fabian a Jan Albrecht Mulcové z Waldau, pokutu	600 „	— „
87.	Jiří Myllner z Mylhauzu, pohledanost	46.000 „	— „
88.	Jindřich Myslík ryt. z Hyršova, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
89.	Oldřich Myška ryt. ze Žlunic, neměl ničeho	— „	— „
90.	Přibík Netvorský z Břízy, jistinu . .	842 „	20 „
	Sneseno . . .	1,616.051 zl.	40 kr.

	Přeneseno . . .	1,616.051 zl.	40 kr.
91.	Adam a Vilém Václav Linhartové z Neyenperku, *statek Vlkava*	32.666 „	40 „
92.	Jan Linhart z Neyenperku, *dvůr v Třebovli*	— „	— „
93.	Jan Hanuš Nostic ryt. z Nostic, *statky Kounov a Lhota*	44.609 „	50 „
94.	Albrecht Řehoř Pauzar ryt. z Michnic, pohledanost	9721 „	50 „
95.	Albrecht (Krištof) Penčík ryt. z Penčíku, *statek Žandov*	24.000 „	— „
96.	Jan Fabian a Jan Matyáš Perglarové ryt. z Perglasu, pokutu	600 „	— „
97.	Petr Pešík r. z Komárova, neměl ničeho	— „	— „
98.	Václav Pešík ryt. z Komárova, pohledanost	8057 „	50 „
99.	Jan Jiří Pětikostel z Aventinu, měšťan Staroměstský, pozůstalost	1359 „	10 „
100.	Vodolan starší Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberga, dům v Praze	1219 „	10 „
101.	Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
102.	Karel Pfefferkorn ryt. z Ottopachu, pohledanost	5687 „	30 „
103.	Florian Písecký z Kranichfeldu, pozůstalost	1166 „	40 „
104.	Jiří mladší Přichovský z Přichovic, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
105.	Sigmund Rabicar z Rabic, *statek Role Staré*	40.470 „	30 „
106.	Jaroslav Sezima Rašín z Ryzmburka, pohledanost	8166 „	40 „
107.	Vilém a Wolf Oldřich Rausendorfové ryt. ze Šprembergu, jistinu nevytčenou	— „	— „
108.	Jan Bartoloměj z Reizenbachu, neměl ničeho	— „	— „
109.	Jan Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, dům v Boleslavi	— „	— „
	Sneseno . . .	1,793.777 zl.	30 kr.

	Přeneseno . . .	1,793.777 zl.	30 kr.
110.	Daniel Roudnický z Březnice, 2 domy v Praze a vinice	11.183 „	20 „
111.	Jan Roupovec sv. pán z Roupova, jistinu	12.650 „	— „
112.	Václav Vilém Roupovec sv. pán z Roupova, jistinu	14.291 „	40 „
113.	Jiřík Rozýn z Javorníka, měšťan Novoměstský, dům	1166 „	40 „
114.	Zdislav Ruth z Dirného, zbytek summy trhové za statek Boreč	11.083 „	20 „
115.	Dorota Kavková Říčanská sv. paní z Říčan, *statky Suchomasty* a *Býkoš*, dům a jistinu	32.207 „	— „
116.	Oldřich Václav Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
117.	Gerhard Schwoll ryt. na Palici, *statek Palice*	6000 „	— „
118.	Jan Skalský ryt. z Dubu, pohledanost	1666 „	— „
119.	Jan Slavata sv. pán z Chlumu a Košumberka, pohledanosti nevytčené .	— „	— „
120.	Krištof Šťastný Slavata svob. pán z Chlumu, jistinu	1166 „	40 „
121.	Wolf Solhauz ze Solhauzu, *statky Boreč* a *Lukovec*	14.583 „	20 „
122.	Jiří Steinmüller, cís. mincmistr v Joachimsthalu, svršky	— „	— „
123.	Štěpán Střela z Rokyc, pozůstalost .	12.077 „	— „
124.	Zacharyáš Světlík Mantinský, jehož jmění není vytčeno	— „	— „
125.	Martin Šmertoš z Ryzentalu, měšťan Staroměstský, domy a vinici	21.065 „	20 „
126.	Adam Gotthard Štampach ryt. ze Štampachu, pohledanost	7929 „	20 „
127.	Engelhart Štampach ze Štampachu (Steinbach), jistinu	9333 „	20 „
128.	Engelhart Vilém Štampach ze Štampachu (Steinbach), jistinu	6000 „	— „
	Sneseno . . .	1,956.180 zl.	30 kr.

	Přeneseno . . .	1,956.180 zl.	30 kr.
129.	Fridrich Štampach ze Štampachu (Steinbach), pokutu	600 „ —	„
130.	Jan Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, pohledanost za komorou českou ze statků předešle mu konfiskovaných	215.964 „ —	„
131.	Václav starší Štampach ryt. ze Štampachu, neměl ničeho	— „ —	„
132.	Tobiáš Štefek z Koloděj, syn Štefka odpraveného, pozůstalost	15.166 „ 40	„
133.	Florian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu, jistinu	6000 „ —	„
134.	Wolf Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), *statek Chloumek*	12.000 „ —	„
135.	Jiří Adam Štolc z Gostomky, *statek Habersbirk*, z milosti však jenom . .	300 „ —	„
136.	Michal Šulc Vosecký, měšťan Novoměstský, dům, pole a vinice	— „ —	„
137.	Daniel Švík vladyka z Lukonos, jehož jmění není vytčeno	— „ —	„
138.	Jan Švík z Lukonos, 4 domy v Praze, vinice, pole a jistiny	47.364 „ 20	„
139.	Jan Krištof Tanner, měšťan Chebský, *statek Reichersdorf* a *Ava*, 2 domy v Chebu, pole a jistiny	33.599 „ —	„
140.	Jiří Matyáš z Těchenic, jehož jmění není vytčeno	— „ —	„
141.	Krištof Fridrich Tejn z Tejna (Thein), jistinu	1200 „ —	„
142.	Adam Jindřich Tejřovský sv. pán z Einsiedle, pokutu	3000 „ —	„
143.	Jiří Krištof z Trautenberka, jistinu .	7500 „ —	„
144.	Joachym Fridrich a Matyáš Bernard z Unruhe, *statky Reuth* a *Aich* (Eich)	30.000 „ —	„
145.	Jan Kristian Uzlar z Kranzbergu, jistiny	7991 „ 40	„
146.	Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova, pozůstalost	291 „ 40	„
	Sneseno . . .	2,337.157 zl.	50 kr.

	Přeneseno . . .	2,337.157 zl.	50 kr.
147.	Jan Jiří sv. pán z Wartenberka, neměl nic	— „	— „
148.	Karel Věžník ryt. z Věžník, neměl nic	— „	— „
149.	Vodolan Věžník ryt. z Věžník, *statek Třeběšice*	— „	— „
150.	Jiří Vík z Víkova, *statek Čermna* (Leukersdorf)	3521 „	— „
151.	Jan Wind, měšťan Novoměstský, *dvůr v Hodkovicích*	1866 „	40 „
152.	Haubold Winkler ryt. z Heimfeldu, *statek Děpoltovice*	3000 „	— „
153.	Vilém Winkler ryt. z Heimfeldu, *statek Arnetzgrün*	8000 „	— „
154.	Jan Wittmann, syn odpraveného Michala, pozůstalost	525 „	— „
155.	Jan starší Vlk ryt. z Kvítkova, polovici ze summy trhové za statek Zvířetice při prvém odsouzení mu ponechanou	46.666 „	40 „
156.	Jan Vodňanský z Urašova, měšťan Staroměstský, jistinu	— „	— „
157.	Adam Šťastný Vojkovský z Milhostic a Vojkova, neměl nic	— „	— „
158.	Václav Volanský z Volanic, *dvůr ve Volanicích*	2275 „	— „
159.	Bohuslav Vostromířský ryt. z Rokytníka, dům a jistinu	3363 „	50 „
160.	Jan Ferdinand Vostrovec ryt. z Královic, jistiny a domy	21.270 „	40 „
161.	Adam Jiří Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic, *statek Oujezdec*	17.500 „	— „
162.	Jan Habart Kostomlatský svob. pán z Vřesovic, *statky Ploskovice*, Býčkovice, Sobenice a Libčoves	129.020 „	— „
163.	Jan Ilburg Kyšperský z Vřesovic, *dvůr v Černčicích*	4608 „	20 „
164.	Vojtěch Kyšperský z Vřesovic, *dvůr v Brňanech*	2384 „	40 „
	Sneseno . . .	2,581.159 zl.	40 kr.

	Přeneseno . . .	2,581.159 zl. 40 kr.
165.	Tobáš Vršovský z Těšetína, měšťan Novoměstský	350 „ — „
166.	Karel Vtelenský ze Vtelna, polovici summy trhové za statek Hluboš . .	6000 „ — „
167.	Jan Záruba sv. pán z Hustiřan, *statek Radim* a zbytky summy trhové za statky Seč a Cerekvici	111.463 „ 20 „
168.	Jan Zeidler (Hoffmann), *statky Mimoň* a *Děvín*	46.524 „ 20 „
169.	Ladislav Zeidlic sv. pán z Šenfeldu, neměl ničeho	— „ — „
170.	Krištof Erasmus Zummrfeld (Sommerfeld) z Tumnic, zbytek summy trhové za statek Skřivany	56.000 „ — „
171.	Krištof Zygel z Chocenic, pohledanost	1283 „ 20 „
172.	Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru, jistiny	33.300 „ 10 „
173.	Obec města Lokte, statky obecní (viz Loket) odhadnuté za	60.000 „ — „
174.	Sedm emigrantů Loketských (viz Loket), v jedné summě	4000 „ — „
175.	Dvacet dva emigranti Chebští (viz Cheb), jichž jmění po srážce dluhů vynášelo v jedné summě	75.785 „ — „
176.	Třicet sedm emigrantů Litoměřických (viz Litoměřice), jichž jmění již léta 1626 bylo konfiskováno	— „ — „
177.	Emigranti měst Pražských, jichž bylo i s měšťany svrchu vytčenými na 150; domy, vinice a jiné jmění od nich zanechané, již předešle od král. komory byly ujaty (viz Praha)	— „ — „
	Úhrnem . . .	2,975.865 zl. 50 kr.

Hledí-li se též k statkům některých osob svrchu vytčených, jichž cena není uvedena, vynášela summa všeho jmění touto konfiskací císaři připadlého, přes tři milliony zlatých rýnských. Odečte-li se však od toho summa za statky od císaře z milosti navrácené některým osobám (zejména Ru-

dolfovi a Vintířovi z Býnu, Davidovi z Černhauzu, Jakubovi Hruškovi, Vilémovi Libšteinskému z Kolovrat, Janovi z Nostic, Sigmundovi z Rabic, Jaroslavovi Rašínovi, Dorotě z Říčan, Engelhartovi Štampachovi, Vodolanovi Věžníkovi a obci města Lokte), přes 626.723 zl. 20 kr. vynášející, získala předce král. komora konfiskováním statků, při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteinovi přisouzených, na půl třetího millionu zlatých rýnských. (Obšírnější zpráva o tom podána jest při jednotlivých osobách a městech svrchu jmenovaných.)

D) *Waldšteinovy statky v knížetství Slezském ležící*, totiž:

1. *Knížetství Zahaň* (Zahaňsko, Sagan), k němuž náležel zámek Zahaňský se zahradou, dědinami, poddanými a statkem zádušním, s vrchností a panstvím nad praelaty, zemí a stavy; statky manské; úroční plat 60 zl. ročně z města Zahaně, kteréž také povinno bylo do zámku dodávati ročně 150 sáhů dříví, 200 kop otýpek a dříví stavební dle potřeby; tři vesnice, řečené Lochs, Filipdorf a Polská Morava (Polnisch-Mähren), se všemi platy a povinnostmi, jimiž zavázáni byli k zámku Zahaňskému též některé vesnice duchovních a jiných obyvatelů. Toto knížetství prodáno bylo od císaře Waldšteinovi dne 1. září 1627 za 125.708 dolarů slezských (150.850 zl. rýn.), potom král. listem lenním daným v Praze dne 15. února 1628 Waldšteinovi a jeho dědicům za léno koruny České postoupeno a majestátem z dne 16. února 1628 na vévodství povýšeno, dotčená pak summa trhová na služném měsíčních 6000 zl. Waldšteinovi v summě 198.000 zl. rýn. zadržalém vedle cís. pojištění z dne 26. dubna 1628 jest poražena. (F. 67—$^{28}/_{2}$, f. 89.)

2. *Knížetství Hlohovské* (Hlohov, Gross-Glogau), které Waldšteinovi vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1632 bylo zastaveno v summě 1,450.000 zl. rýn. náhradou za země Meklenburské, jemu cís. listem z dne 26. ledna 1628 a dne 16. června l. 1629 v léno postoupeno (viz stranu 734), ale léta 1630 od krále Švédského ujaté a vévodům Meklenburským navrácené. (F. $^{67}/_{43}$ & 67—$^{28}/_{2}$, f. 81, 83 a 103.)

Po smrti Waldšteina knížetství Zahaňské a Hlohovské vedle cís. resoluce z dne 28. února a 7. března 1634 od cís. kommissařů Krištofa svob. pána z Schellendorfu, praesidenta komory slezské, Jiřího (Václava) hraběte z Oppersdorfu a

Baltasara Henricha z Oberg (Obrig) k ruce císaře opět ujata a komoře Slezské přivtělena byla i se všemi důchody komorními, v těchto knížetstvích Waldšteinovi cís. diplomem z dne 7. ledna 1634 postoupenými. — Knížetství pak Zahaňské l. 1646 od císaře postoupeno bylo v léno za 80.000 zl. rýn. Václavovi Eusebiovi knížeti z Lobkovic, cís. místopředsedovi při dvorské radě válečné. (F. 67—$^{28}/_{2}$.)

E) *Mimo statky vytčené po Waldšteinovi konfiskovány byly též domy tyto:*

a) *Dům Fridlandský* (nynější palác Waldšteinský) v Menším městě pražském ležící, se zahradou i s místem „Kovárna" (Schmiedte) řečeným, se všemi nábytky a svršky v něm se nacházejícími dle dekretu komory České z dne 6. března 1634 k ruce císaře ujat byl od kommissařů k tomu nařízených, Jana Opitze z Ehrenšteina, král. rady při účtárně komory české, a Marco Chiocha, král. místosudí v Menším městě pražském, a potom vedle cís. resoluce z dne 26. června 1636 od král. komory odevzdáno jest dozorství na ten dům Pavlovi Neubaurovi, zahradníku při témž domě Fridlandském, jemuž za to ročně 180 zl. z komory české se platilo; zároveň měl týž dům každých 14 dní prohlídnouti jeden úředník král. komory. Tento dům vedle cís. resoluce z dne 22. března 1639 postoupen byl dědičně bez všech závad za 50.000 zl. rýn. *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*, cís. radě, komorníku a plukovníku v Praze, nejvyššímu štolbovi a pánu na Svijanech, Kláštěře Hradišti, Zvířeticích a Dobravicích, za jeho věrné služby císaři prokázané, ale teprv jeho synovi *Ferdinandovi Arnoštovi* do desk zemských jest vložen; summa pak trhová poražena byla Maximilianovi cís. resolucí z dne 11. června 1639 z jeho pohledanosti na statku Grabšteině vězící a pojištěné na kontribuci židovské. (D. Z. 261, G. 12.) Věřitelé však, zvláště duchovní u sv. Tomáše s pohledaností svou 7200 zl. rýn. za domy k vystavění paláce Fridlandského zbořené a k právu kláštera jejich náležející, odkázáni byli na dotčenou kontribuci židovskou. Naproti tomu cís. resolucí z dne 9. srpna 1638 odmrštěni byli purkmistr a rada Menšího města pražského s žádostí svou za postoupení místa řečeného „Geschirrhof" od paláce Fridlandského k zařízení hřbitova náhradou za zahradu, kterou Waldštein obci předešle

odňal a ještě nezaplatil. Též odkázána byla obec Malostranská na kommissi liquidationis s další pohledaností svou 20.000 zl. rýn., jíž se domáhala z pozůstalosti Waldšteinovy náhradou za obecní cihelnu a zahradu, i za domy měšťanské, od Waldšteina k vystavění paláce odňaté, pak za vodovod do domu Fridlandského zařízený. (C. 215, F. $^5/_c$.)

b) *Dům Černhouzský*, též *u Černohorských* řečený, na Koňském trhu ležící, který Waldštein léta 1633 konfiskací Fridlandskou po odsouzených bratřích Janu a Davidu z Černhauzu obdržel (viz Černous z Černhauzu), na poručení komory české dne 8. března 1634 se vším obilím a jinými věcmi v něm uloženými k ruce císaře byl ujat a cís. rychtáři k správě odevzdán. (C. 215, K. 9 & P. $^2/_5$.)

c) *Dům Chyžděrovský*, též „*na Tuních*“ řečený, v Novém městě pražském u sv. Klimenta ležící, s halteři na ryby pro dvůr Waldšteinův, který Waldštein l. 1623 od Veroniky Kosinové za hotových 1100 kop gr. pražských koupil. (Lib. contract. viridis 12, f. 130.) Po smrti Waldšteina ucházela se o navrácení téhož domu dotčená Kosinová, dokládajíc, že jí nebyl zaplacen; mimo to domáhal se téhož domu bývalý správce (hospodář) domu Fridlandského Pavel Schwertner, který na opravu tohoto domu od lidu saského l. 1632 obořeného 249 zl. 21 kr. svých peněz vynaložil. Není však vytčeno, komu týž dům byl postoupen. (C. 215, F. $^5/_c$.)

F) *Konečně k ruce císaře ujaty byly všecky nábytky a svršky, stříbro, hotové peníze, jistoty a jiné věci mohovité, po Waldšteinovi pozůstalé*, totiž:

1. *Nábytky a svršky v domě Fridlandském* v Praze, též v Jičíně a jinde se nacházející, zvláště v paláci Fridlandském, kde vedle mnohých jiných věcí byly podobizny císaře Ferdinanda II. a císařovny, krále Ferdinanda III. a královny, přirozené velikosti 4 a poprsí 4, podobizny krále Španělského, arcivévody Leopolda a jeho choti, arcivévody Leopolda biskupa Pasovského a dvou princezen císařských přirozené velikosti, 24 podobizny císařů a císařoven pohanských, 24 obrazy krajin; 185 drahých velkých čalounů nizozemských tkaných, velikými obrazy ozdobených, 534 čalounů benátských kožených, modrých a pozlacených, 37 velikých koberců tureckých, 25 koberců aksamítových s primy zlatými a hedbávnými, 36 dlou-

bých záclon damaškových modrých s primy zlatými a hedbávnými, 12 záclon dlouhých z dvojité dykyty červené, 15 záclon dykytových modrých k postelím, postele s nebesy damaškovými modrými a červenými, 36 seslí potažených aksamítem modrým s primy zlatými a hedbávnými, a též mnoho jiného nábytku; též plátna nizozemského 44 stůčky, plátna damaškového na ubrusy 4 stůčky, plátna jiného 217 stůček, ubrusů 207 a ubrousků 140 tuctů; konečně stříbrné nádobí, totiž 34 mísy veliké, 3 desky k nosení mís, 108 talířů, 12 svícnů, 3 knotníky, 1 konvice s nalevadlem, 10 nožů a vidliček, 10 slánek, 48 lžic a 48 koflíků. Tyto svršky, za více než sto tisíc zlatých stojící, mezi nimiž též 23 svazky desk měděných v ceně 30.000 zl. rýn. a hotových peněz toliko 70 zl. 14 kr., od kommissarů svrchu dotčených dne 13. března 1634 byly zinventovány a cís. kommissaři Karlovi Fuchsovi hraběti z Fuchsbergu podle nařízení komory České dne 11. července 1634 odevzdány jsou. Fridlandské však věci movité, z Jičína do Prahy odvezené, vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 vydány býti měly (mimo věci vdově z Fridlandu náležející) hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

2. *Stříbrné náčiní a nádobí* obsahovalo dle inventářů, od bývalého komorního rady Jana Kašpara Sitta z Hostinného cís. kommissarům Vendelínovi a Janovi Putzovi odevzdaných a dne 29. března 1634 král. místodržícím zaslaných, věci tyto: 6 desk stříbrných k nosení mís, 330 velikých mís na jídla, 82 mísy menší, 4 kotlíky chladicí, 7 nádob chladicích, 32 láhve šestižejdlíkové, 6 láhví $1^{1}/_{2}$žejd., 27 mís polívkových, 144 mísy na cukrovinky a pamlsky, 32 mísy na ovoce, 16 mís řečených Ollapotridy (na polívku španělskou zvanou Olla potrida), 615 talířů stříbrných, z nichž 224 talíře pozlacené, 65 slánek, z nichž 18 pozlacených, 313 koflíků, z nichž 54 pozlacené, 368 lžic pozlacených, 157 vidliček, z nichž 39 pozlacených, 163 nože se střenkami stříbrnými, z nich 44 pozlacené, 12 kalíšků na vejce, 2 nalevadla veliká, 36 nalevadel s 31 konvicemi, z nichž 17 pozlacených, 107 svícnů menších a 27 velikých, 37 knotníků (štipců) a 23 podknotníky (talířky), 4 rendlíky, 2 skříně na cukr, 10 pánví (ohřivadel), 51 šálků, z nichž 3 pozlacené, 15 šálků pozlacených na nápoj, 2 náčiní a tabuli zcela pozlacené, 3 poháry veliké s víky, 12 po-

hárků vsazecích s násadkami pozlacenými, 10 nožů (rozběračů) a 8 vidliček velikých, z nichž po 2 pozlacených, 4 lžíce veliké (naběračky), z nich 2 pozlacené, 6 kořenek, 1 kozlík, 1 škopek k mytí nohou s hrncem a nalevadlem, 1 sud k dávení, 2 mísy k pocení, 3 psací nářadí pozlacená, 3 zvonečky pozlacené, 1 pečítko, 4 růžence, 1 stůl stříbrem pobitý k holení, 1 koflík s konvicí k holení; pak v kapli polní 1 kropenka veliká a 1 menší s kropáčem, 6 svícnů velikých, 2 kalichy, 1 skříně na hostie, 2 konvičky s nalevadlem, 2 láhvičky, 1 zvonek, 1 kaditelnice, 1 krucifix a j. v. — Toto náčiní stříbrné všecko mělo cenu na 134.000 zl. rýn.; byloť v jedné summě přes 6000 hřiven stříbra bílého, pak přes 700 hřiven stříbra pozlaceného, a počítala se na ten čas 1 hřivna po 20 zl. Cenu tuto určili jsme jenom poněkud dle váhy jednotlivých věcí stříbrných, které dle inventáře kněžně z Fridlandu náležely a jí s jinými věcmi vedle cís. resoluce z dne 22. října 1634 byly vydány, totiž:

66	talířů vážících	110	hřiven	a 3	loty	
48	mís velkých	163	„	8	„	
36	mís menších	74	„	6	„	
20	koflíků	22	„	5	„	
24	lžíce	5	„	1½	„	
12	vidliček	2	„	6	„	
12	nožů se střenkami	3	„	7½	„	
6	slánek	6	„	13½	„	
1	konvice s nalevadlem	8	„	11	„	
1	deska na mísy	11	„	4	„	
1	deska větší	24	„	6	„	
36	mís velikých	173	„	1	„	
2	kotlíky do kuchyně	16	„	6	„	
2	džbány	10	„	10	„	
9	svícnů	31	„	3	„	
2	svícny pozlacené	6	„	6	„	
24	mísy menší s puklicemi	46	„	½	„	
1	rendlík	4	„	4	„	
1	knotník pozlacený	—	„	8	„	1 kvin.
1	knotník bílý	—	„	7½	„	
	úhrnem . . .	720	hřiven	13	lotů	3 kvin.

počítajíc 1 hřivnu po 20 zl., činilo 14.400 zl. rýn.

3. *Na hotových penězích 151.032 zl. rýn.*, kterážto summa dle inventářů l. 1631 při knížecím úřadu výplatním v Jičíně se nacházela, totiž: 58.046 kusů dukátů a 5407 kusů zlatých po 1 zl. 52½ kr., 800 kusů zlatých po 1 zl. 50 kr., 96 kusů resonoble po 6 zl., 194 polovičních schiffnoble po 3 zl. 45 kr. a 186 křížových dukátů po 2 zl. 34 kr., tedy v jedné summě 173.016 zl.; a poněvadž z této summy vydáno bylo 21.944 zl., zůstalo jenom 151.032 zl. rýn. Ale z dotčených peněz na poručení Waldšteina z dne 21. února 1634 právě před jeho zavražděním od hejtmana zemského Jetřicha Malovce z Malovic vyzdviženo bylo z důchodního úřadu Jičínského 39.154½ kusu dukátů v ceně 117.463½ zl. rýn., které od rady komory Fridlandské Baltasara Leopolda z Künel a jeho adjunkta Adama z Aichenfelsu (jak tito o tom dne 25. března 1634 cís. kommissaři statků Fridlandských Zdeňkovi Libšteinskému hraběti z Kolovrat zprávu podali) hejtmanu panství Hanšpachského byly odvedeny. Tento však pro nebezpečenství s tím spojené nechtěl již těch peněz přijati, nýbrž poslal je v pytlech s obilím do Perny, kdež je rada Künel v bytu Vchynského za přítomnosti hejtmana Veseckého do železných truhel uložil. Když pak následujícího dne zpráva o zavraždění Vchynského v Chebu do Perny přišla, na poručení kurfiřsta Saského všecky věci v bytu Vchynského i s dotčenými dukáty byly zinventovány a brzy potom do Drážďan odvezeny. — Pro vyvezení dotčených dukátů Fridlandských ze země Jetřich Malovec dne 30. března 1634 od cís. kommissaře hraběte z Kolovrat byl uvězněn a potom rozsudkem české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 k náhradě jich odsouzen, takže nejenom hlavní summu 117.463½ zl., nýbrž i úroky z ní od l. 1634—1650 na 6 % vzešlé v 113.906 zl. 6 kr., tedy v jedné summě 231.369 zl. 36 kr. král. fisku odvésti měl. (C. 215, F. ⅝ & M. 2. — Viz též bratří Malovcové.)

4. *Jistiny, které Waldštein za rozdílnými osobami l. 1634 měl*, teprv později vyhledané, vynášely dle zprávy účtárny při komoře české z dne 22. ledna 1653 v jedné summě 105.380 zl. 30 kr. aneb dle zprávy téže účtárny z dne 7. března 1670 na 111.266 zl. 30 kr. hlavní summy a na úrocích až do Havla 1633 zadržalých 182 zl. rýn., a vykázány byly dle domnění účtárny buď k zaplacení některých dluhů

Fridlandských aneb k zapravení proviantu hraběti Michnovi; jestli že však od dlužníků nebyly zaplaceny, vynášely úroky z nich od léta 1633 až do Jiří l. 1669 asi 232.928 zl. rýn. (C. 215, F. $^{5}/_{a}$ & F. $^{5}/_{c}$.)

5. *Pohledanosti několik millionů zlatých vynášející*, které Waldštein náhradou za výlohy válečné od císaře obdržeti měl.

6. *Obilí, dobytek a jiné svršky hospodářské na statcích Fridlandských pozůstalé*, které k ruce císaře byly vymíněny, měly cenu na několikrát stotisíc zlatých. Jak veliké byly zásoby obilí na statcích Fridlandských, poznati lze z toho, že od cís. kommissařů, statky Fridlandské k ruce císaře ujímajících, dne 13. března 1634 jenom na panstvích Novozámeckém, Dokesském, Bělé, Kuřích vodách, Dubu a Mimoni shledáno bylo žita 26.500 korců, mouky 9200 korců, pšenice 7800 korců, ječmene 6450 korců a ovsa 8700 korců.

Končíce zprávu o jmění po Waldšteinovi konfiskovaném, dokládáme, že veškeré jmění toto, pokud jest odhadnuto, vynášelo v jedné summě 9,285.589 zl. 20 kr. Avšak v této summě jenom obsaženy jsou:

1. Statky komorní v summě odhadní . .	3,966.491 zl.	— kr.
2. Statky lenní, mající cenu 2,646.185 zl., v desátém dílu této summy	264.618 „	30 „
3. Statky konfiskací Fridlandskou Waldšteinovi přisouzené	2,975.865 „	50 „
4. Knížetství Zahaňské a Hlohovské . . .	1,600.850 „	— „
5. Dům Fridlandský	50.000 „	— „
6. Dům na Tuních	1283 „	30 „
7. Stříbro a měď	164.000 „	— „
8. Hotové peníze	151.032 „	— „
9. Jistiny	111.448 „	30 „
úhrnem	9,285.589 zl.	20 kr.

Mimo to položiti lze na několik millionů zlatých ostatní jmění po Waldšteinovi ujaté, jehož cena není vytčena, totiž pohledanost za císařem za výlohy válečné, pak svršky a nábytky v paláci Waldšteinském a na statcích Fridlandských pozůstalé.

Naproti tomu *vynášely veškeré dluhy, spravedlnosti a pohledanosti na statcích Fridlandských v jedné summě* 3,028.387 zl. rýn., o jejichž zaplacení se přihlásilo 166 rozdílných věřitelů

a praetendentů před kommissí liquidationis, cís. patentem z dne 14. března 1634 nařízené, při kteréž za pravé uznány byly summy, za statky od Waldšteina nedoplacené, v 950.715 zl. (počítajíc v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytčené), pak 800.914 zl. 58 kr. dluhů, dle zprávy účtárny při komoře české z dne 22. ledna 1653. (C. 215, F. $^{5}/_{b}$.)

Mezi hlavní praetendenty statků Fridlandských náleželi: 1. *Vdova po Waldšteinovi pozůstalá, kněžna z Fridlandu Isabella Kateřina, roz. z Harrachu*, která se domáhala: a) panství *Nového Zámku* a *České Lípy*, jí od Waldšteina dle jeho zařízení z dne 27. prosince 1624 a 26. května 1628 darovaného; — b) *domu Fridlandského v Praze* za obydlí se všemi nábytky, svršky a stříbrem, jí též dle dotčené disposice darovaných; — c) *summy 300.000 zl. rýn.*, jí od Waldšteina dle kodicillu z dne 20. března 1627 upsané a odkázané, tak že jí tato summa od nástupce manžela jejího v nejbližších šesti letech po jeho smrti po 50.000 zl. ročně měla býti zaplacena; — d) *všech svršků, stříbra* a jiných věcí, jí v domě Fridlandském a v Jičíně náležejících. — Za všecky tyto pohledanosti a spravedlnosti postoupeno bylo kněžně z Fridlandu vedle cís. resoluce z dne 5. června 1636 dědičně bez všech závad panství *Nový Zámek s Českou Lipou* v summě odhadní 300.000 zl. rýn., a ponecháno jí též stříbro a jiné mohovitosti jí náležející. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$. — D. Z. 146, C. 30 & D. 10.)

2. *Dcera po Waldšteinovi pozůstalá Tekla* měla od otce svého dle listu z dne 3. července 1625 na statcích Fridlandských pojištěno věno 10.000 kop m. jako podíl otcovský, pak 100.000 kusů dukátů uherských a mimo to klenoty, stříbro a jiné věci k výpravě její náležející; avšak za tuto pohledanost mělo se jí dle návrhu kommisse liquidationis z dne 27. ledna 1635 ponechati jenom dotčené věno 10.000 kop míš., pak na výpravu její 2000 kop m. (C. 215, F. $^{5}/_{e}$.)

3. *Maximilian z Waldšteina* žádal náhradou za berně z kořalky, v knížetství Fridlandském od Waldšteina mu postoupené, statky Skálu a Dub v summě 230.000 kop míš., též za ponechání statků Svijan, Zvířetic, Klášterce, Hradiště a Studénky, jemu od Waldšteina s jistými výminkami odevzdaných; avšak vedle cís. resoluce zůstaven byl jenom při

statcích od Waldšteina mu zastavených; mimo to jemu postoupen byl dědičně *dům Fridlandský* v Praze, jak svrchu již jest vytčeno. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — D. Z. 144, Q. 7. — Viz statky lenní Fridlandské.)

4. *Markéta Saloména Slavatová*, roz. ze Smiřic, žádala za navrácení statků Smiřických, l. 1623 od kommisse konfiskační Waldšteinovi prodaných; avšak žádost její při kommissi liquidationis l. 1638 byla odmrštěna. (Viz Smiřický.)

5. *Dědicové po Janovi de Vitte*, zvláště jeho manželka Anna, domáhala se jménem svým i na místě dítek svých spravedlnosti na statcích Fridlandských v summě 300.000 zl. rýn., na kterou jí při kommissi revisionis a liquidationis přisouzeno bylo 222.000 zl., tak že tato summa vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1640 zapravena býti měla ze statků po Trčkovi konfiskovaných a z jistin po odpraveném kommissaři vojenském Samuelovi z Lilienfeldu (Schneider) císaři připadlých. (C. 215, T. $^{13}/_{3}$.)

Ostatní praetendenti a věřitelé Fridlandští ukázáni byli na kommissi revisionis et liquidationis s pohledanostmi svými, z nichž mnohé za pravé nebyly uznány. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$.)

Heník (Hynek) svob. pán z Waldšteina na Dobrovici a Kunstberku, strýc Adama a Albrechta z Waldšteina, byl při snešení stavův odbojných o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II.; pročež hned po bitvě bělohorské s manželkou svou Kristinou, roz. z Holtendorfu, ze země do Mišně uprchl, pak při kommissi konfiskační dne 4. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Dobrovice* (Dobroviceves, Doubravice, kr. Boleslav), zámek a městečko Dobrovice s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, vsi Jemníky, Syčín (díl) a Pečice, jak to l. 1551 Anna z Wartenberka, vdova po Janovi z Biberšteina, od Adama Budovce za 4050 kop gr. česk. koupila (D. Z. 49, C. 9) a l. 1558 manželu svému Jindřichovi z Waldšteina se statkem Charvateckým*) postoupila (D. Z.

*) Statek *Charvatce* — tvrz a ves s dvorem poplužním a vsi Jablkonice (Jabkonice) s podacím kostelním, Chudíř, Rejšice s podacím kostelním, Kosořice (díl), Bratronice (díl) a Němčice (díl) s 21 rybníky a 130 lány lesův — koupila Anna z Wartenberka l. 1554 od Jana purkrabího z Donína za 7000 kop gr. česk. (D. Z. 51, H. 29.)

53, F. 6); k tomu též statek *Týnec*, tvrz a ves T. s dvorem poplužním a vsi Bojetice a Holé Vrchy, s lesem na Šaldách řečeným, jak to Heník z Waldšteina léta 1599 od Mikuláše Gerštorfa z Gerštorfu za 6625 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 173, H. 16.) Tyto oba statky od komory české za 129.884 kop m. byly odhadnuty.

b) Statek *Pečice* (kr. Boleslav), tvrz a ves Pečice s dvorem poplužním, lesy na 150 lánův, rybníky (zejména Záveský, Rokosný, Obecný, Jezírko, Šenkýř, Nový v Končinách, Pěcký v Lasích, Kopanský, Žerský a Hluboký), též tvrz pustá *Oujezdec* s rybníky, jak to léta 1555 Zdeněk mladší z Waldšteina za 3550 kop gr. česk. od Jana purkrabího z Donína koupil. (D. Z. 52, D. 23.)

c) Statky *Křinec* a *Kunstberk* (kr. Boleslav, okr. Nimburk), zámek Kunstberk (Kuncberk) s valy a vinicí, hrad pustý při městečku Křinci s týmž městečkem, s podacím kostelním, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Bošín s podacím kostelním a dvorem panským, s rybníky (Křineckým jinak Jileckým, Pod Chotučným, Vokřinkem), s vinicí na vrchu Chotuči s hájem a podacím kostelním, tudíž se vším příslušenstvím, jak to l. 1575 Jindřich z Waldšteina od Anny Vřesovcové, roz. ze Sulevic, za 9825 kop gr. českých koupil (D. Z. 62, C. 27), a jak od komory české za 63.677 kop míš. byly odhadnuty.

Tyto statky všecky koupil od král. komory léta 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 174.707 kop m. (203.825 zl. rýn.), v kteréž summě je hned postoupil nejvyššímu purkrabímu *Adamovi z Waldšteina* směnou za jiné statky (viz Václav Berka). Za Heníkem z Waldšteina měl Albrecht z Waldšteina pohledanost 76.366 zl., za kterou toliko 50.000 zl. přijati se uvolil. Na srážku této summy vedle cís. resoluce z dne 15. dubna 1631 postoupeny jemu byly dědičně za 20.000 zl. vesnice *Letňany* a *Třeboratice*, za 15.687 kop m. odhadnuté, kteréž předešle k rozšíření král. forstu Brandýsského od Marie Magdaleny Trčkové byly prodány. (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, E. 13 & 194, L. 2.)

d) Statek *Újezdec* (Ú. Veliký, kr. Boleslav, okr. Benátky), tvrz Újezdec s dvorem poplužním, vsi celé Újezdec hořejší dolejší (Ú. Veliký a Malý), dvory poplužní v Menším Újezdě

a Všejamech a dílem vsi Všejamy a Bratronice, jak to manželka Waldšteinova, Kristina roz. Nibšičová z Holtendorfu, l. 1610 od Benjamina a Adama strýců a jiných bratří Sluzských z Chlumu za 19.500 kop míš. koupila. Tento statek *pro provinění dotčené manželky Waldšteinové*, že s manželem svým z Čech odjela, též l. 1623 v pokutě byl ujat, za 18.998 kop míš. odhadnut a dne 13. března 1623 prodán za 17.613 kop míš. (20.548 zl. rýn.) *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož v téže summě hned postoupen byl *Adamovi z Waldšteina*. (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z. 141, E. 17 & 194, L. 12.)

e) *Dům v Novém městě pražském* na Příkopech ležící, „*u Bubnů*“ řečený, který Heník z Waldšteina po synu svém *Jindřichovi Křištofovi* z prvé manželky své Marie, roz. z Lobkovic, právem nápadním dne 28. března 1616 dostal (Lib. contract. virid. 11, f. 147) a jej dne 9. srpna 1616 druhé manželce své Kristině postoupil, tak aby týž dům na něho připadl, kdyby ona dříve než on zemřela. Dům tento, od komory české za 7000 kop míš. odhadnutý, l. 1623 koupila za 7000 zl. rýn. *Alžběta Vchynská z Vchynic*, roz. Krajířka z Krajku, jejímuž synovi Octavianovi vedle cís. resoluce z dne 4. ledna 1628 byl postoupen zápisem knih městských. Vchynský pak prodal týž dům se zahradou od domu Pavovského k němu připojenou, za 5000 zl. rýn. paní Voršile Jacobin. Paradysové, roz. Šlejnicové. (C. 215, P. $^{2}/_{3}$. — Lib. conf. 2, f. 493. — Lib. contract. virid. 13, f. 33 & 34.)

f) *Tiskárna v Praze*, kteráž od císaře dne 4. srpna 1623 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta* byla darem postoupena. (C. 215, W. 3.)

g) *Dům v Brandýse* se svršky a nábytky; tento postoupen byl dne 1. března 1623 *Albrechtovi z Waldšteina* náhradou za dobytek hovězí a 350 ovcí, kteréž Heník z Waldšteina Izraelovi židu v Brandýse ze statků svých na újmu král. fisku odevzdal. (C. 215, W. 3.)

h) Jistina 26.833 zl. 20 kr. na statku Lemberku, kteráž od císaře postoupena byla *Albrechtovi z Waldšteina*, takže si ji porazil ze summy trhové za statek Lemberk, který od bratří z Donína, Vladislava a Otty, koupil. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$.)

i) Jistina 2500 kop míš. na statku Žehušickém, kterou od komory české dne 2. dubna 1621 obdržel *Jan Karel König ryt. z Königsfeldu* na srážku své pohledanosti za komorou českou. (C. 215, W. 3.)

Veškeré jmění Heníka z Waldšteina a jeho manželky vynášelo přes 261.122 zl. rýn., z čehož král. fisku 211.206 zl. připadlo. — Heník z Waldšteina zemřel již l. 1623 i s manželkou svou v Drážďanech, zanechav syna Jindřicha a k jeho ruce pohledanost 40.000 kop míš., kterou na statcích svých mateři své, Markétě, roz. z Lobkovic, léta 1595 pro případ úmrtí svého bez dědicův pojistil, a tato opět l. 1616 Adamovi z Waldšteina, nejvyššímu hofmistru král. Českého, odkázala. Této pohledanosti domáhal se Adam z Waldšteina již l. 1623, avšak vedle cís. resoluce z dne 15. dubna 1628 byl odmrštěn. (C. 215, W. 3.)

Jan Krištof svob. pán z Waldšteina, ještě po bitvě bělohorské byl v službě vojenské Jana Jiřího, markraběte Braniborského, od císaře za psance prohlášeného; l. 1623 jat, od arcivévody Karla, bratra císaře Ferdinanda II., do Prahy dodán a tam vedle cís. výpovědi z dne 20. listopadu 1623 až na další cís. resoluci u vězení držán, ale na přímluvu příbuzných a knížete z Lichtenšteina vedle cís. resoluce z dne 30. března 1624 na milost přijat byl, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti a v cís. vojsku sloužiti přislíbil. Ale brzy potom vstoupil opět do služby vojenské k Mansfeldovi a při vzetí města Opavy dne 30. července 1627 od Albrechta z Waldšteina opět zajat, po dvě léta držán byl na zámku Skalách v tuhém vězení, a potom na přímluvu kněžny z Fridlandu zůstaven v mírnější vazbě, kteréž na přímluvu matky své Marie Oderské, roz. z Falkenhainu, manželky Viléma Alexandra Oderského z Lidořova (prvé vdovy po Vilémovi z Waldšteina na Albrechticích, potom po Jarošovi Skrbenském z Hříště na Hoštálkovech), dne 28. července 1629 byl zprostěn. Konečně dne 16. září 1630 obeslán byl před cís. kommissi exsekuční do Opavy, není však vytčeno, zdali byl odsouzen. (C. 215, F. $^{67}/_{33}$ & W. 3.)

Jiří svob. pán z Waldšteina na Rohoznici a Poličanech, při kommissi konfiskační dne 15. listopadu 1622 odsouzen byl *třetího dílu jmění*, kteréž z té příčiny všecko bylo kon-

fiskováno, totiž: a) Statek *Rohoznice* (okr. Hořic) — tvrz a ves Rohoznice s dvorem poplužním, v němž bylo 30 krav dojných, 15 jalovic a hřebčinec s 24 koňmi, se šesti lány rolí, pak ves Trotinka, s 29 osedlými (z nichž 9 s potahy) — kterýž od komory české za 17.250 kop míš. (20.125 zl. rýn.) odhadnutý, l. 1623 za 20.403 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina.* (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 3, f. 266. — D. Z. 141, D. 7 & 194, G. 14.) — b) Statek *Poličany Bílé* (okr. Hořic.)*) — tvrz a ves Poličany s pivovárem, mlýnem, dvorem poplužním a ves Trotina s příslušenstvím — kterýž statek Waldštein, jak po bratru jeho *Janovi* naň na díl jeho přišel, l. 1619 za hotových 12.000 kop míš. Alžbětě Waldšteinové, roz. z Uchtryč, prodal. (D. Z. 192, E. 10.) Avšak prodej tento v čas zpoury učiněný byl zrušen, a statek Poličany od komory za summu odhadní 8964 kop míš. (10.458 zl. rýn.) l. 1623 prodán *Albrechtovi z Waldšteina.* (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 265. — D. Z. 141, E. 14 & 194, L. 4. — Viz též Waldštein Albrecht, statky lenní.) — c) Jistina 3500 zl. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Waldštein pak, neobdržev na dvě třetiny z milosti mu ponechané ničehož, odešel ze země a zemřel bídně v Polsku. Teprv *jeho synovi Karlovi* dáno bylo vedle cís. resoluce z dne 14. dubna 1636 cís. pojištění na 20.000 zl. rýn. místo dvou třetin jemu náležejících, na kteréž dle účtu komory české z dne 18. června 1635 po srážce dluhů připadlo v jedné summě 33.792 zl., totiž summy hlavní 19.644 zl. a úroků zadržalých 14.148 zl. (C. 215, W. 3 & F. $^5/_{\infty}$.)

Kristian svob. pán z Waldšteina na Dubenci, ačkoliv již v lednu l. 1621 císaři věrnost zachovati přísahou slíbil, přece při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice* jmění svého, kteréž všecko v této pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 4400 kop míš. — b) Statek *Dubenec* (kr. Hradec Král., okr. Král. Dvůr) — tvrz a ves Dubenec s dvorem poplužním a mlýnem, ves Zahliní s mlýnem, ves *Třebihošť* s dvorem poplužním a mlýnem a ves Zvičína**)

*) *Poličany a Rohoznice* náležely předešle k statku *Miletínu*, který l. 1560 Jiří z Waldšteina na Hostinném od Albrechta Smiřického na Náchodě za 13.250 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 57, H. 10.)

**) Statek *Třebihošť* (okr. Hostinné, dom. Poličany), ves Třebihošť s dvorem poplužním a ves Zvičína (Svěčín), prodal Kristian z Waldšteina

s příslušenstvím, jak to Waldštein při dělení bratrském v summě 30.000 kop míš. obdržel — kterýž od komory české toliko za 19.605 kop míš. odhadnutý, l. 1623 za 18.747 kop míš. koupil *Albrecht z Waldšteina* a l. 1624 za jiné statky směnou postoupil Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, D. 6 & M. 14; 194, G. 11.)

Polovice Waldšteinovi z milosti ponechaná vynášela dle účtu komory české, dne 13. dubna 1624 učiněného, po srážce dluhů toliko 4189 kop míš.; avšak Albrecht z Waldšteina Kristianovi, jenž sobě na veliké zkrácení dílu svého příliš nízkým odhadem statku Dubence stěžoval, místo polovice summy trhové postoupil v léno statek *Druzcov* (Drausendorf) v summě 15.691 zl., pak dvůr poplužní *Chřenovy* v summě 5000 zl., kteréž jemu po smrti Albrechta z Waldšteina vedle cís. resoluce z dne 21. dubna 1636 dědičně byly ponechány. (D. Z. 145, C 30 & F. 14. — Viz léna Fridlandská.)

Na statku Dubeneckém měla Majdalena Waldšteinová, vdova po Janovi Krištofovi z Waldšteina, potom opět provdaná Mičanová, roz. Bohdanecká z Hodkova, pojištěno 4000 kop míš., kteréž od kommisse liquidationis dne 7. července 1655 byly přisouzeny bez úroků vdově po jejím synovi Janovi Krištofovi z Waldšteina, Ludmile Markétě a jejím dětem, a na statku Dubeneckém jsou vykázány. (C. 215, W. 3. — Viz též Trčka.)

Zdeněk svob. pán z Waldšteina, při kommissi konfiskační dne 5. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Olešnice* (Oels, kr. Jičín, okr. Hostinné), k němuž náležel zámeček Olešnice, též Nové Zámky (Neuschloss) řečený, s dvěma dvory poplužními a ovčíny pod zámečkem Olešnickým a ve vsi Kotvici, při nichž bylo 9¼ lánu rolí, 10 koní, 60 krav, 40 jalovic, 800 ovcí a 40 prasat; 6 mlýnů (1 na Labi pod vrchem s pilou, 1 v Chotovicích, 2 v Olešnici horní a dolní, 1 v Brusnici Nové, 1 na Můstku s pilou), z nichž vycházelo užitku ročně 510 korců obilí; 32 léče lesů, zejména Vackovský, Mejslovska, Klyzele, Černý les a les pod

v čas zpoury l. 1620 *Václavovi Zarubovi z Hustířan* za 8000 kop míš. (D. Z. 192, L. 1); ale prodej ten zrušen a statek dotčený, poněvadž i Zaruba byl odsouzen, od král. komory byl ujat. (C. 215, W. 3. — Viz též Záruba.)

Můstkem; vsi Olešnice horní, střední a dolní, Brusnice (Praussnic) horní a dolní, a Chotovice (Chotějovice, Chottwic, Kottwic), s 292 osedlými (z nichž 138 s potahy), kteří odváděli ročně úroků 250 kop míš., slepic 464 po 6 gr., vajec 67 kop po 17 gr., plecí 35 po 51 gr., telata 2 po 40 gr., a konali roboty orní 265 dní po 24 gr., ženní 746 dní bez stravy po 6 gr., sekání trávy 16 dní po 6 gr., vožení sena na 40 vozích po 5 gr.; žetí ovsa 18 dní po 6 gr., trhání konopí na 13 záhonech po 2 gr. a štípání dříví 36 dní po 6 gr., a mimo to povinni byli při dvořích zdarma orati, vláčeti, hnůj, obilí, seno, otavu a dříví voziti; z *Netřeb* pak odváděli ročně hrnčíři za 1 kopu 30 gr. hrnců, řezníci 1 kámen loje, kovář činže 10 kop, a clo z mostu tamže vynášelo 12 kop. — Tento statek od komory odhadnutý po prvé za 53.499 kop míš. (62.416 zl. rýn.), po druhé toliko za 44.941 kop, koupil l. 1623 v sobotu po sv. Šebestianu za 49.442 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*, kterýž jej v léno Fridlandské l. 1624 přenesl a t. r. dne 24. ledna témuž *Zdeňkovi z Waldšteina* za 43.153 zl. v léno postoupil. (C. 215, W. 3. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 141, C. 3 & 194, E. 21.) Po smrti Zdeňka, jemuž na srážku polovice z milosti mu ponechané dne 28. ledna 1624 z důchodů komory české 24.721 zl. bylo vyplaceno, statek Olešnice opět od Albrechta z Waldšteina byl ujat a dne 22. března 1633 postoupen v léno za 62.416 zl. plukovníku *Vilémovi z Lamboy* na srážku jeho pohledaností za služby vojenské, jemuž vedle cís. resoluce z dne 19. května 1640 proti složení 8960 zl. dědičně byl ponechán. (D. Z. 147, E. 16.)

Vdova po Zdeňkovi pozůstalá, Anna Maria, dcera Joachyma Libšteinského z Kolovrat, potom opět provdaná Melonová, užívala až do provdání svého statku *Sloupna*, který Albrecht z Waldšteina náhradou za věno její na statku Olešnickém pojištěné Zdeňkovi v léno postoupil (viz Albrecht z Waldšteina); potom obdržela l. 1640 na dotčené věno své v 25.000 kop míš. cís. pojištění, upustivši k dobrému císaře od 5000 kop míš., jí od Zdeňka věnovaných. (C. 215, C. ½.)

Bohuchval Valkoun z Adlaru na Štafě, Poštovicích, Račínevsi a Vraškově, katolík, dne 1. října 1619 vykonal přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdi-

nanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pročež při kommissi konfiskační l. 1622 odsouzen byl *k manství*, ale na přímluvu knížete z Lichtenšteina a král. rad při komoře české, kdež se Valkoun v mnohých kommissích a pracích důležitých dal potřebovati, zvláště pak proto, že již před zpourou na svém statku *Břeštanech* všecky poddané své přivedl k náboženství katolickému, ponechán byl při dědičných statcích svých Štafu (Zlonicích), Poštovicích, Račiněvsi a Vraškově*) (kr. Litoměřic., okr. Roudnic.), vedle cís. výpovědi 8. prosince 1622 proti složení pokuty peněžité k skutkům pobožným. Valkoun pak za perdon jemu cís. resolucí z dne 27. ledna 1623 udělený uvolil se složiti pokutu 3000 zl. rýn., kteréž vedle cís. poručení *ke zřízení kovového krucifixu na mostě Pražském* na místě předešlého dřevěného kříže sešlého měly býti vynaloženy. Summa dotčená od Valkouna, jenž se stal l. 1624 cís. radou, dne 18. listopadu 1627 byla složena při král. úřadu důchodním, od něhož na nějaký čas půjčena Pavlovi Michnovi hraběti z Vacínova k zapravení proviantu cís. vojska, a potom l. 1628 navrácená, císařovně na její deputát byla vydána. (Dle zprávy komory české na cís. komoru dvorskou podané dne 20. září 1629.) Pročež na zprávu král. místodržících císaři o tom dne 1. září 1629 učiněnou poručeno bylo od císaře dne 13. září t. r. cís. komoře dvorské, aby dotčená summa peněz co nejdříve byla nahražena a k účelu vytčenému obrácena. Zatím však vedle cís. poručení a nařízení král. místodržících dne 28. srpna 1629 purkmistr a rada Starého města pražského dali zase postaviti dřevěný obraz ukřižovaného Krista, též obrazy (sochy) Panny Marie, sv. Jana Evangelisty a sv. Maří Majdaleny, na most Pražský, tu kdež prve stály pro povzbuzení k pobožnosti lidí tudy jdoucích. Když pak dne 19. dubna l. 1657 při témž krucifixu hřeb pravé ruky a klínek pod pravým ramenem přiklihovaný a téměř na polo shnilý pustil a tou příčinou tělo Ukřižovaného něco jinak než předešle na kříži pnělo a k Starému městu se obrátilo, z čehož sobě lid obecný divadlo učinil

*) Statek *Vraškov* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vinicemi, 3 rybníky, ves Straškov (díl) s dvorem poplužním a dědinou při vsi Vodochodech — koupil Valkoun ve zpouře l. 1619 za 13.000 kop míš. od Alžběty Zapské z Šlivic. (D. Z. 139, N. 22.)

a k němu ten i druhý den v nemalém počtu se sbíhal (a tíž i nepodstatná pověst se rozšířila, že i dřevěná socha Jana Nepomuckého, tehdáž již na mostě postavená, obličejem k Malé Straně města Pražského se obrátila); purkmistr a rada Starého města pražského k nařízení král. místodržících krucifix bedlivě prohlídnouti dadouce žádali, aby konečně pokuta fiskalní, kterou někdy Valkoun složil, k postavení kovového krucifixu byla obrácena. A tak ještě téhož léta (1657) nákladem z král. důchodů kovový (bronzový) obraz Ukřižovaného u kupců Hyllingerovských v Drážďanech byl koupen a postaven na mostě na témž místě, kde podnes stojí. L. 1666 dekretem komory české dne 6. srpna žádost purkmistra a rady Starého města pražského, aby vedle krucifixu dotčeného na místě předešlých soch dřevěných Panny Marie, sv. Jana Evang. a Maří Majdaleny též sochy kovové z král. důchodů byly zhotoveny, odmítnuta jest s tím doložením, aby obrazy dotčené Pražané Staroměstští z důchodů statků svých zhotoviti dali. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$; C. $^{11}/_{41}$ & W. 5, též P. $^{124}/_{13}$ Hauptmanipulation.)

Bohuslav Vamberský z Rohatec, katolík, ohlásil se již 20. září 1620 u generala Don Baltasara de Marradas k věrnosti císaři a na milost přijat byl. Nicméně statek jeho *Hřeben* (kr. Budějovic., dom. Nové Hrady), tvrz s dvorem poplužním, od vojáků vydrancovaným, a *dům* jeho v městě Krumlově, zástavou dány byly obci města Krumlova za půjčku na výlohy válečné; avšak vedle cís. resoluce z dne 20. srpna dekretem kommisse konfiskační dne 7. září 1623 navráceny byly Vamberskému, dne 13. června 1623 pokuty bez výminky osvobozenému (absolutus sine clausula); summa pak obci Krumlovské pojištěna byla na jiném statku král. fisku v pokutě připadlém. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ a $^{1}/_{10}$ & W. 6.) — Naproti tomu marně se domáhal Vamberský ještě l. 1633 pohledaností svých na statcích konfiskovaných v summě 24.750 kop míš. z nichž 20.000 kop měl na statcích Švamberských; také jeho strýc a dědic Jan Hynek Vamberský se svými sestrami, Barborou Reichenbergerovou a Kateřinou Aničkou, neobdržel ničeho. Teprv Jana Hynka dětem a dědicům vedle cís. resoluce z dne 13. srpna 1670 místo dotčených jistin, z nichž od úroků zadržalých upustili, dáno dne 24. ledna 1671 cís. po-

jištění toliko na 24.750 zl. rýnských. (C. 215, P. ¹/₁; S. 83 & W. 6.)

Hynek nejstarší Vamberský z Rohatec, odsouzen k manství, prokázal nevinu svou a při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 pokuty byl osvobozen; předce však pozbyl statků svých již před bitvou bělohorskou od cís. vojska vzatých, z nichž statek *Třebín* (okr. Budějovic.) tvrz a ves, obci Horních Budějovic Českých dne 15. dubna 1623 za 2000 kop míš. byl postoupen (C. 215, W. 6. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21); — pak ves *Branišov* (Brančov, kr. Plzeň, okr. Kdyně) se sedmi poddanými již l. 1621 prodána byla za summu odhadní 983 kop míš. *Vilémovi Žákovci z Žákova* se statkem Příkřicí, Janovi Kašparovi Tucharovi konfiskovaným. (C. 215, T. 19 & W. 6. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z. 141, E. 26.)

Hynek mladší Vamberský z Rohatec zběhl s manželkou svou již před bitvou bělohorskou ze země, zanechav *dvoru svého sedlského ve vsi Branišově* (u Budějovic), od cís. vojska vydrancovaného a spáleného, kterýž za summu odhadní 200 kop míš. obci města Budějovic se statkem Třebínem byl postoupen. (C. 215, W. 6. — D. Z. 141, F. 21.)

Karel a Krištof Vamberští z Rohatec, katolíci, podepsali přísahu stavů odbojných, avšak při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty byli osvobozeni. Karlova manželka Anna zavázala se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složiti 10 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském; Krištof pak složil 100 zl. k témuž účelu za perdon mu udělený. (C. 215, C. ¹/₈; C. ¹¹/₄₁ & W. 6.)

Adam Kašpar Vančura z Řehnic a na Čistých pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a poddanosti k ruce císaře opět vykonal. Proto statek jeho *Čisty* (Čistá, kr. Jičín, okr. Paka) — tvrz a ves Čistá s 59 osedlými (28 s potahy, 11 zahradníků a 20 chalupníků), dvůr poplužní s 5¹/₄ lánu polí, 20 kravami, 10 kusy jalového dobytka a 180 kusů ovcí, též 8 lečí lesů (řečených Hůra, na Rychetsku a Šejtný) a dva mlýny o trojím

složení — v pokutě byl ujat a dne 16. října 1623 za summu odhadní 25.189 kop míš. prodán *Albrechtovi z Waldšteina*, po jehož smrti týž statek s panstvím Hostinném spojený od císaře Vilémovi Lamboyovi sv. pánu z Desenersu dědičně byl postoupen. (C. 215, W. 7. — Lib. conf. 2, f. 276. — D. Z. 141, M. 11; 292, N. 2 & 145, J. 28. — Viz též Waldštein.)

Na dvě třetiny Vančurovi z milosti ponechané připadlo dle účtu král. komory z dne 1. února 1624 po srážce dluhů toliko 16.053 zl. rýn., o jichž zaplacení z komory české marně žádal Vančura, s manželkou svou a se šesti dítkami u veliké nouzi žijící. Po jeho smrti přihlásila se *manželka jeho Anna, roz. Vratislavová z Mitrovic* l. 1629 při kommissi revisionis o dotčenou pohledanost, též o věno své 1000 kop míš., ale neobdržela ničeho, ačkoliv jí obé bylo přisouzeno, tak že její *syn Jiří Šťastný Vančura* l. 1671 opětovati musil žádost o tuto spravedlnost svou, kteráž mu teprv l. 1675 byla přiřčena a po jeho smrti opět synům jeho a dědicům, Janovi Rudolfovi, Václavovi Vilémovi, Ferdinandovi Arnoštovi a Jiřímu, v summě 14.226 kop. míš. přisouzena. Ale poněvadž tito z této summy ničeho nechtěli sleviti ani se spokojiti pouhým na ní pojištěním komory české, nýbrž naléhali na to, aby jim spravedlnost jejich i s úroky ze statku Čisté byla nahrazena; věc ta ještě l. 1690 při kommissi revisionis zůstala nevyřízenou. (C. 215, P. ½ & W. 7.)

Fridrich a Vilém Vančurové z Řehnic sloužili ve vojsku stavů povstalých pod plukem hraběte Šlika, kde fendrych Fridrich od svého leytnanta na konci l. 1618 byl zabit, bratr pak jeho Vilém brzy potom v 16. roce věku svého zemřel. Poněvadž při kommissi konfiskační l. 1623 nebyli odsouzeni, podvolila se sestra jejich *Kunigunda Kapounová* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 za perdon jim udělený do komory české složiti 1500 zl. rýn. buď z jistiny 3500 kop míš., kterou za komorou českou měla, aneb ze statků Krnska a Soleče, za 30.000 kop míš. odhadnutých, které po otci jejím Janovi léta 1616 zemřelém na ni a na ostatních osm dítek nezletilých připadly. (C. 215, C. ¼ & W. 7.)

Jiří Šťastný Vančura z Řehnic a na Studénce, odsouzen při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Studénku* (kr. Boleslav, okr.

Mnich. Hradiště), k němuž náležela tvrz a ves Studénka s pivovárem a dvorem poplužním, při kterém bylo 12 lánů dědin ornych, a chovati se mohlo 18 klisen, 40 krav, 20 kusů jalového dobytka, 30 svinského a 420 kusů ovcí; ves Násedlnice (Nasilnic) s dvorem poplužním, při němž 8 lánů rolí, 12 klisen, 30 krav, 15 kusů jalového a 20 svinského dobytka; vsi Horky, Býčina, Litkovice, část vsi Kosmonos, Strážiště, Vápno (okr. Česk. Dub), Koprník, Trenčín, Chudoplesy (díl) a Zájezdy (díl), jak to l. 1619 Vančura manželce své Dorotě, roz. z Tumic, ve věně 10.000 kop míš. zastavil. (D. Z. 139, L. 6.) Statek ten — při němž byly 3 rybníky násadní (Studenský, Labkovský a Korecký), do nichž se sázelo plodu tříletého 640 kop na dvě tepla; pak 7 rybníků výtažních (Brdník, Ouhelnický, Litkovský, Bejčinský, Suchý, Janatovský a Přibek), do nichž se sázelo plodu dvouletého na jedno teplo 300 kop; též lesů 29 lečí, z nichž les „Baba" řečený, dubový 20 lečí měl — odhadnutý za 39.499 kop m. dne 21. ledna 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* od komory české za 39.499 zl. (kteráž summa cís. ratifikací na 43.455 zl. zvýšena), pak jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* v léno postoupil. (C. 215, W. 7. — Lib. conf. 2, f. 268. — D. Z. 141, B. 27 & 194, E. 2.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech (nyní Ferdinand. třída v bývalých Nových alejích) mezi domy někdy Martina Jona z Javoru a „u tří červených zvonů" ležící, který od Vančury byl zamlčen a l. 1630 praelatu Janovi Ctiborovi Kotvovi z Freifeldu prodán, tudíž celý král. fisku připadl a vedle nařízení komory české dne 28. června 1658 *Žofii Barboře Eitlerové*, měšťance Starého města za 988 zl. ryn. l. 1659 postoupen byl. (C. 215, W. 7.)

Vančura stěžoval si na zkrácení l. 1628, dokládaje, že statek Studénka, na němž 19.700 kop m. dluhů vězelo, mezi bratry za 60.000 zl. stojí; avšak nepořídil ničeho i marně se domáhal při král. komoře polovice z milosti jemu zanechané ze summy trhové po srážce dluhů. Pohledanost jeho nebyla ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena. (C. 215, C. $^1/_1$ & W. 7.)

Václav Vančura z Řehnic, měšťan Nového města pražského, při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna

l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno (C. 215, C. 1/7 & W. 7.)

Jan Jiří svob. pán z Vartenberka na Novém Zámku a na Rohozci, dal se potřebovati od stavův odbojných l. 1619 za kommissaře při výpravě lidu válečného z krajů Čáslavského a Chrudimského; pročež i přes všecku přímluvu kurfiřsta Saského při kommissi konfiskační dne 3. listopadu vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím v pokutě bylo ujato, totiž:

1. Statek *Rohozec*,*) k němuž náležel zámek Rohozec s předhradím, pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, lázní nově vystavěnou; čtvrt města *Turnova* (díl Svijanský) s platy; vsi Rohozec (9 osedlých), Daliměřice (4 osedl.), Ohraženice (13 osedl.), Cínov (2 osedl.), Dolánky (díl) s platy a mostem přes Jizeru, Pohořice (1 osedl.), Bukovina (3 osedl.), Vražedlník (1 osedl.), Louček (Loučky, 3 osedl.), Jenšovice (11 osedl.) s podacím kostelním, Vodolanovice (Odolenovice, 14 osedl.), Žďárek (7 osedl.) a Pačeřice (12 osedl.), též 15 chalupníků v dotčených vesnicích; mlýn Podkostelní jinak Kocourovský při městě Turnově s valchou a šlejfírnou; mlýn Dolanský nájemný, kus řeky Jizery, lesy (zejména Vesecko u Ohraženic, Hořejní a Dolejní Cínový, na Bukovště za vsí Bukovinou, Barvířovský u Pačeřic, v Klenovém u Žďárku), se vším příslušenstvím (dle listu dílčího l. 1613 D. Z. 187, N. 18); k tomu též městečko Železný Brod a vsi Michovka, (Mnichovka), Besedice, Vrat, Zbiroh, Lištné, Prosíčko, Vranové, Pelechov, Brodce Malé (Brodec), Proseč, Záhoří, Pipice, Smrčí, Chloudov, Dlouhé, Hamrštein a Koberov. (D. Z. 141, B. 30.) Statek tento od komory české za 49.244 kop míš. odhadnutý, prodán byl l. 1623 dne 21. ledna za 54.176 zl. *Albrechtovi z Waldšteina.* (C. 215, W. 8. — Lib. conf. 2, f. 266. — D. Z. 141, B. 30 & 194, E. 11.) Viz též Waldštein.

2. Panství *Nový Zámek* (Neuschloss) a *Lípa Česká* (B. Leipa), k nimž náležely: a) *čtvrtý díl zámku a města Lipého* (Lípa česká) s předměstím před Dlouhou branou, dvůr poplužní v Žitonicích a vsi celé Svárov (Schwora), Staré Lippé

*) Statek *Rohozec* a *Skály* propadl v pokutě léta 1547 Adamu z Vartenberka a koupil je opět l. 1557 od císaře Ferdinanda I. za 27.500 kop gr. česk. (D. Z. 13, G. 18.)

(Lípa stará), Žížníkov (Schiessnig), Heřmanice (Hermsdorf), Veselí (Wesseln) a *Vokřešice* (zaniklá), v Bořetíně (zaniklá) a v *Strači* toliko panství bez platů, v Dubici tři dvory kmetcí s platem a na dvou dvořích kmetcích toliko panství, v Libchavě (Liebich) a Šosndorfu (Radeč, Schossendorf) po jednom dvoře kmetcím; rybníky, Heřmanský, Podheřmanský, řečený Nový, Kotvický větší, Pod Heřmanicemi, v Poli, a dva rybníky nové podle obce; — b) městečko *Jezvé* (Neustadtl), polovice vsi Waltersdorfu, a ves Strači (Stratschen) s vinicemi i s robotami Střížovskými (v Střížovicích), s řekou Plouznicí a s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Kristofa Děčínského z Vartenberka koupil (Desk. dvor. 52, E. 1—2); — c) *čtvrtý díl zámku Lipého* a čtvrt města s předměstím Svatokřížským, čtvrt vsi Strači s vinicemi a vsi Kozly (Kosel), Robeč (Robic), Ledce (Lodce, zanikla), Písečná (Piessnig), Manušice (Manisch), Šejba (Scheibe) a Nová Skalice i s robotami viničnými ze vsi Střížovic; rybníky Horecký, Ledecký, Červený, u Manušic šest rybníků, Robecký, Frantý; lesy, Skalici a Šejba řečenými, se vším příslušenstvím, jak je Václav z Vartenberka od Anny ze Solhauzu, roz. Berkové, léta 1543 koupil (D. dv. 52, E. 1—2); — d) statek *Chudý Hrádek*, zámek (zaniklý) s dvorem popl., a vsi celé Dřevičice (Dřevčice), Sušice a Heřmánky (Hirschmantel), v Zdislavicích a Pačkově, vesnicích pustých, dvory kmetcí pusté, se zámkem pustým, řečeným *Vřísek* (Žižkenschloss) s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Vosterského l. 1543 koupil: — e) statek a dědictví *Karasy* (Karasice, Karsch), dvůr poplužní a ves celá s dvory kmetcími toho času pustými, jak to Václav z Vartenberka od Přibíka Teyna léta 1544 koupil; — f) statek *Jestřebí* (Habichstein, Habstein), zámek, dvůr poplužní a městečko Jestřebí, vsi Provodín hořejší a Provodín dolejší (Mückenhahn), Mnichov, ves pustá, s dvorem a dvěma mlýny, Oujezd (Ujest), Maršovice, Chlum (Klum), Pavlovice, *Vršov* (zaniklá), Hradiště (Radisch), a dvůr poplužní v *Chvistři* (zaniklá), též rybníky, Jestřebský hořejní, pod ním Karaský, Veliký Mnichovský, pod Jestřebím malý rybníček a rybník v Oujezdě, s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Smiřického l. 1545 koupil; — g) statky *Rybnov* (Rybno, Rübenau), tvrz s dvorem poplož-

ním, *Vítkovec*, zámek s dvorem poplužním, ves *Záluží* tehdy již pustá, městečko *Holany* a ves pustá Nevdanov (Nedanov), zámek pustý *Milčany* s poplužím, *Fridland*, zámek již tehdy pustý, vsi Hodnovoslovic (Hodnovoslavec), Hostikovice (Hostikov, Hospic), Babí (Baba), Nováves a Drchlava (Dürchel); lesy Hostokovský, Voslovský, Milčanský, Nevdanovský; rybníky Holanský, Milčanský, Voslovský, Hořejní dva, Nohavice, Čimrhak, Frauenteich, Zálužský, Pavlíkovský, Černo a rybníky dva cihelní; — h) též zámek *Nový Zámek* řečený — jak všecky tyto statky manské k panstvím, Nový zámek a Lípa, náležející, *Janovi z Vartenberka na Novém Zámku a Bezdězí*, který je po otci svém Václavovi v manství držel, l. 1575 dědičně byly doprodány a z manství za 11.500 kop gr. českých propuštěny. (C. 215, W. 8. — D. Z. 18, M. 23.)

Tyto statky, které Jan z Vartenberka l. 1615 *manželce své Julianě, potom opět provdané za Sigmunda z Wolkenšteina*, odkázal, pro veliké dluhy ještě za živobytí Jana z Vartenberka l. 1616 dne 9. dubna od císaře Matyáše jistým sequestratorům do správy byly odevzdány, pak l. 1617 strýcům Jana z Vartenberka, bratřím Janovi Jiřímu a Ottovi Jindřichovi, pro jejich pohledanosti zvodem postoupeny, konečně *pro provinění Jana Jiřího z Vartenberka* a některých jiných věřitelů v pokutě ujaty a za 154.528 kop míš. odhadnuté od komory prodány léta 1623 za 180.282 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*. (C. 215, W. 8. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, B. 6 & 194, C. 2.) Viz též Waldštein.

Summa dluhů na statcích dotčených vynášela 243.057 kop míš., z nichž král. fisku pro provinění některých věřitelů připadlo 91.339 kop míš., s ostatní pak summou dluhů do 151.717 kop m. věřitelé na kommissi revisionis byli ukázáni; tito však ještě l. 1661 ničeho neobdrželi. Jenom hraběti *Sigmundovi z Wolkenšteina*, jemuž dotčená manželka jeho Juliana pohledanost svou na statcích Novém Zámku a Lípě postoupila, vedle cís. resoluce z dne 24. dubna 1638 místo této pohledanosti v summě 198.998 kop míš. dáno bylo cís. pojištění toliko na 80.000 zl. (C. 215, W. 8.)

Jan Jiří z Vartenberka odešel pro náboženství ze země, přijel však při vpádu saském l. 1631 s kurfiřstem do Prahy a svých věcí při něm vyhledával; protož při *kommissi kon-*

fiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Otta Jindřich svob. pán z Vartenberka pokuty za provinění své v čas zpoury vedle král. výpovědi z dne 13. června 1623 byl osvobozen a zůstaven při statcích svých zvláště proto, že statky *Tuchoměřice* a *Čičovice* (Čečovice, kr. Pražský, okr. Smíchov.) — zámek *Tuchoměřice* s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, chmelnicí, vinicemi s lisem, dvěma mlýny ve vsi Tuchoměřicích s olejnou, rybníky, řekou Vltavou s přívozem, vsi Tuchoměřice s podacím kostelním, Kněžívka (díl); též tvrz *Čičovice* s dvorem poplužním, ovčínem, 3 rybníčky, vsi Veliké neb Hořejší Čičovice a Malé Čičovice, s dědinami někdy ke vsi pusté Černonici a již ke vsi Čičovicím náležitými, s příslušenstvím, jak to l. 1615 od Jana Benjamina Sluzského z Chlumu za 46.000 kop míš koupil (D. Z. 189, E. 19) — již l. 1621 před svým osvobozením prodal za 36.000 kop m. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském. (C. 215, C. $^1/_8$.) — Smlouva trhová o dotčené statky l. 1621 v pondělí po sv. Jiljí vykonaná přišla k ztracení; avšak rektor kolleje jesuitské dostatečně to provedl, že táž smlouva in originali ke dskám zemským byla složena, tak že dne 7. října 1630 bylo nařízeno, aby opis té smlouvy do desk zemských byl vložen. (D. Z. 621, N. 14.) — *Dům Vartenberský*, Ottovi Hendrichovi náležející, v Novém městě pražském v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Václava z Velechova a Jana Beronického ležící, dne 24. ledna 1623 zvodem postoupen byl v dluhu 1100 kop míš. *Pavlovi Langovi z Kvacendorfu*, který spravedlnost svou na témž domě dne 22. května 1628 Janovi Krištofovi Leskovci z Leskovce postoupil. (C. 215, P. $^1/_1$. — Lib. contract. virid. 12, f. 279.)

Václav Fridrich Vartovský z Varty od král. prokuratora l. 1633 obviněn byl, že při vpádu lidu kurfiřsta Saského do Čech l. 1631 se ujal dvora Rožkovského a svršků Bohuslavovi Valkounovi náležejících, pak že při nepříteli potřebovati se dal v službě vojenské a lid nepříteli najímal; avšak odvedl svědky nevinu svou, a při statku svém zanechán jest. (C. 215, W. 41.)

Jan Velemický (Velemiský) z Velemyšlovsi a na Olbramovicích, zemřel před vyrovnáním se o perdon při kommissi

transactionis, před kterou dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. 1/4.)

Šebestian Velemický (Velemiský) z Velemyšlovsi při kommissi konfiskační odsouzen *k manství*, dne 2. října 1623 pokuty byl zprostěn. (C. 215, C. 1/7.)

Samuel Adam z Veleslavína, též „Melantrich" zvaný, měšťan Starého města pražského a knihtiskař, pro své účastenství v jednáních a podnicích stavů evangelických sběhl ze země hned po bitvě bělohorské a nenavrátiv se k vyzvání knížete z Lichtenšteina, patentem vyšlým dne 17. února 1621 za psance prohlášen a při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 5. dubna, vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1621, *hrdla, cti i statků* byl odsouzen, a jméno jeho na šibenici přibito. Veškeré pak jmění jeho hned v pokutě bylo ujato, totiž:

a) *Dům šosovní Melantrichovský* „u Tří velbloudů" řečený, s knihtiskárnou, v Konešovic ulici v Starém městě pražském ležící (nyní č. 471 v Sirkové ulici), z kteréhož tiskárna vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 14. srpna 1621 kolleji jesuitské u sv. Klimenta od císaře byla darována; dům pak dne 6. července 1621 *Juditě Bílinové* prodán byl za summu odhadní 3000 kop míš., z níž Lidmile manželce Veleslavínově 1500 zl. rýn. věna jejího odvedeno bylo. (C. 215. P. 2 a W. 9. — Lib. conf. 2, f. 121. — Lib. contract. caerul. 3, f. 283.)

b) *Dům* v Starém městě pražském, v osadě Matky Boží na Louži v ulici k mostu mezi domy Kateřiny Ničové a Kristiana Plumštejna ležící (někdy Kašpara Kocha, Adamovi z Veleslavína léta 1617 od Jana Chvateliusa Kralovického z města Tábora v summě 3460 kop m. dědičně postoupený), odhadnutý za 3398 kop míš., koupil od komory dne 9. ledna 1623 *Pavel Šeyb*, komorník arciknížete Ferdinanda Arnošta, za 2500 zl. na ten způsob, že dům svůj na Malé straně pod valy ležící král. komoře v 1000 zl. postoupil a 1500 zl. do komory české odvedl. Dům ten prodal Šeyb l. 1623 za 3733 zl. Kristianovi Mathovi. (C. 215, P. 2 & W. 9. — Lib. contract. caerul. 3, f. 314 & 317.)

c) *Vinice Melantrichovská*, na Letních blíže cesty za branou Bruskou u Prahy ležící a 9 korců míry mající, od-

hadnutá za 4000 kop m., kterouž od komory české dne 27. května 1621 za 3000 kop míš. koupil místosudí království českého *Jan Daniel Kapr z Kaprštejna*. Tato vinice, kterou prodal Kapr l. 1624 Jiljímu Fuxovi z Rainburku, písaři při cís. úřadě stavitelském, pro nedoplacení 1000 kop míš. na poručení komory české dne 23. června 1625 a 23. listopadu 1628 od perkmistra hor viničných Pražských opět byla ujata. (C. 215, W. 9. — Lib. conf. 2, f. 121. — Lib. contract. 19, f. 399.)

Sigmund Matyáš Vencelík z Vrchovišť pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 22. prosince 1622 vedle král. výpovědi z dne 29. října t. r. odsouzen byl *polovice jmění*, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž:

a) Panství *Chejnov* (Chýnov, kr. Tábor.), kteréž za 84.987 kop míš. odhadnuté vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 prodáno bylo za 80.000 kop míš. *cizozemci knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga*, hejtmanu zemskému v Štýrsku a Gransku. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 97. — D. Z. 153, E. 22.) — K panství Chýnovskému náležely zámek a městečko Chýnov, vsi Zahostice, Bítov, Nováves, Kladaruby, Velmovice, Mašovice, Podolí, Blanička, *Hlasivo*, Pohnání, Pohnanec, Lažany, jeden poddaný na Doubravě a dílem vsi Kloušovice, Chotčiny (Chotčín), Dobronice, Vřesce, Nuzbly (Nuzdly), Kosmice, i tvrz *Polanka* s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Dobronicích, se vším příslušenstvím, jak to Sigmundovi Matyáši Vencelíkovi manželka jeho Anna Majdalena, roz. z Malovic, l. 1614 odkázala na čas jeho živobytí a pak synům, kdyby jich s ním měla. (D. Z. 137, F. 26 a G. 2.)

b) Panství *Kamenice* (K. nad Lipou, kr. Tábor), jehož se hned po bitvě bělohorské Don Baltasar de Marradas k ruce císaře ujal, postoupeno bylo v summě 24.000 zl. *cizozemci Španělovi Jindřichovi Paradisovi sv. pánu z Escheaide*, cís. plukovníku, i se statkem *Černovicemi*, zastaveným v 2000 zl. Joachymovi Španovskému, jemuž vedle nařízení knížete z Lichtenštejna z dne 30. května 1622 summa zástavní byla navrácena. Paradis pak l. 1623 koupil panství Kamenice a statek Černovice za summu odhadní 109.956 kop míš., z kteréž jemu vedle cís. resoluce z dne 18. září 1623 poraženo bylo darem

z milosti 20.000 zl. a za službu vojenskou 22.000 zl. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 291. — D. Z. 153, D. 29.) — K panství Kamenickému a statku Černovickému (které Anna Majdalena Vencelíková, roz. z Malovic, l. 1614 v dluhu 100 kop gr. česk. postoupila manželu svému Sigmundovi Matyášovi Vencelíkovi k užívání do smrti jeho a pak dětem, kteréž by měli), náležely: zámek a město *Kamenice*, vsi Rodvinov, Lhota za Lesy (Lhotka), Vlasenice, Pelec, Častrov, Metanov, Žďár, Vlčetín (díl), Dížkopy (Dičkopy, Dívčíkopy, díl), Rosička, Pechov (Pýchov), Kostelní a Horní Radouň, Boztěchov, Včelnička a Bohdalín, Těmice, Prašivá Lhota, Malá a Velká Lidmaň, Dobrá Voda, Zlatenka, Drahouňov, Babín, Krunvald (Grünwald) a Pravíkov; — pak městečko *Černovice* s kollatorstvím a domy šenkovními, vesnice Dobešov s kollatorstvím, Vlkosovice i s dvorem Hřebenným, Svatava i s dvorem Hojávovým a Benešov (díl), též lesy (zejména Bohutín nad Černovicemi, Višnovice, Horní za Benešovem), kromě těch jiter řečených v Jistibce, kteréž s loukou Jistibskou a potokem Jiříkovi Homutovi z Harasova byly prodány, a též jiter v Rytově, na které obyvatelé a měšťané městečka Černovic od Petra Voka z Rožmberka obdarování sobě pod jistý plat měli, tak jak jest to vše dne 7. dubna 1597 Majdalena Malovcová z Lisova, matka Anny Majdaleny Vencelíkové, od Petra Voka z Rožmberka za 25.000 kop míš. koupila (D. Z. 172, A. 27); též vsi Dvořiště, Šimpach, Věžné, Vintířov, Moudrov, Brná, Obratany, Důl a Střítež (díl), jak je Anna Majdalena Vencelíková po bratru svém Michalovi Malovci z Malovic obdržela. (D. Z. menší, 237, F. 24.)

c) *Vesnice Doly* (Důl Sudkový u Chejnova) s vápenicí, v níž se tehdáž 2000 korců vápna ročně pálilo; *Dobrá voda*, *Střítež* (Třítež) a *Zlatenka*, k panství Chýnovskému náležející, prodány byly vedle cís. resol. 10. listopadu 1627 za 3068 kop míš. též *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga*. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 143, B. 4.)

d) Statek *Buková Nová* (okr. Počátek, dom. Cerekvice), k němuž náležely tvrz a ves Buková s pivovárem, dvorem poplužním a chmelnicemi, vsi celé Černov, Chrastov a Čejkov s krčmami výsadními, platy a robotami, s lesy (zejména Větrový, Malaškovský a pod Palanky Pikalovými, Prachatice,

Lomy a na Skalce), s rybníky a vším příslušenstvím, jakž to léta 1617 Vencelík od Albrechta Šebestiana Leskovce z Leskovce za 11.500 kop míš. koupil. (D. Z. 138, K. 30.) — Tento statek již l. 1621 cís. rytmistru při pluku de Marradas Štěpánovi Drago-Dragi za 1500 zl. zastaven, potom odhadnutý za 13.676 kop m., vedle cís. resoluce l. 1627 postoupen byl pluku Don Baltasara de Marradas a pak plukovníkovi *Don Martinovi de Hoeff-Huerta* na díl jeho v summě 13.000 zl.; do desk vložen teprv l. 1641 vdově po Don Martinovi de Huerta Anně Marii, opět provdané z Donína. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 111 a 361. — D. Z. 147, L. 16.)

e) *Dům Hyršový* (Hyršovský), též *u Vencelíků* řečený, v Novém městě pražském na Vodičkové ulici na levé straně, jdouc k radnici, ležící mezi domem Eliáše Erasima Udvarhely z Křížovic a domem u Mnišku řečeným, který Vencelík za 4900 kop míš. koupil a dne 26. dubna 1619 v čas zpoury druhé manželce své Lidmile roz. ze Zap postoupil, a tato opět druhému manželu svému *Janovi Lopovi z Giron* (Jiron) dne 22. května 1627 zapsala. Postoupení domu toho pro ututlání dílu z něho král. fisku v pokutě náležejícího za nepořádné bylo uznáno, zničeno a dům ten na poručení komory české dne 2. dubna 1635 ujat a vedle cís. resoluce z dne 18. října 1642 postoupen jest *Josue Kořenskému z Terešova*, cís. panství vrchnímu hejtmanu, místo 960 zl. rýn., kteréž měl za komorou českou. (C. 215, W. 10. — Lib. contract. virid. 14, f. 37—39.)

f) Jistina 2000 kop m. na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); pak jistina 12.000 kop m. za obcí Jihlavskou, místo kteréž dědicové Vencelíkovi l. 1631 jenom 7800 kop a posléji toliko 5000 zl. přijati se uvolili. (C. 215, W. 10.)

Manželka Vencelíkova Lidmila, roz. Zapská, s pohledaností svou v 25.000 kop. m. vedle recessu knížete z Lichtenštejna z dne 13. května 1624 a vedle cís. resoluce z dne 7. září 1626 od držitele statku Kamenického, plukovníka Paradisa, měla býti upokojena a zaplacena, a Paradisovi summa ta z komory české nahrazena. Ale poněvadž Vencelíková dům vrchu vytčený na újmu král. fisku zamlčela, s celou pohledaností svou při kommissi revisionis dne 19. dubna 1628 byla odmrštěna. (C. 215, C. $^1/_3$ & W. 10.) — Též pohledanost

Jindřicha Michala Vencelíka na statcích dotčených v summě 1000 kop míš. ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Naproti tomu bratřím a strýcům Malovcům, jimž Vencelík za jejich právo a pohledanost na statcích Chejnově a Kamenici dle porovnání l. 1617 učiněného 62.000 kop míš. na lhůty dáti se uvolil,*) pozůstávající summa 22.117 kop od Vencelíka jim ještě nedodaná od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina recessem z dne 23. května 1626 a při kommissi liquidationis byla přisouzena a vedle cís. resoluce l. 1629 pojištěna, tak že Jiří Malovec, cís. rada a komorník, pro svou osobu a na místě dvou sirotků po strýci svém na 11.622 kop míš., a bratří Malovcové Zdeněk mladší, Oldřich a Jindřich i na místě bratra svého zemřelého Petra na 12.637 kop míš. pojištění obdrželi. Ale bratří Rudolf a Václav Malovcové i na místě strýce svého s právem a pohledaností svou na statcích dotčených l. 1638 dne 7. září odmrštěni jsou, protože jejich bratr Petr starší na Kamenè a Proseči pro sebe a na místě jich, a vedle něho i ostatní bratří a strýcové Malovcové (jako Zdeněk na Skrýšově, Mstidruh Václav na Nasavrkách, Petr Mikuláš na Tažovicích, Václav starší v Sušici a na Horách, Vilém na Vesci, Jetřich na Hluboké, Petr mladší na Machovicích, Václav mladší na Dřítni, Jan Vilém mladší na Krejnicích, Albrecht Silfrid Pavel v Laboře) v čas vyměřený odporu neučinili a se nepřihlásili. (C. 215, C. $^1/_3$ & W. 10.)

Václav Věřický (Vířický) z N. při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $^1/_{10}$.)

---

*) Statky *Kamenici a Chejnov* odkázal *Jan Malovec z Malovic* léta 1597 synu svému *Michalovi*, a kdyby tento bez dědiců měl zemříti, dceři své *Anně Majdaleně*, potom *provdané za Sigmunda Matyáše Vencelíka*, která je l. 1614 manželu svému Vencelíkovi zapsala a odkázala, ačkoliv dle kšaftu otce svého statky ty zase do rodu pohlaví mužského strýcům jeho Malovcům měla odkázati a odtud dítkám svým 10.000 kop gr. čes. vyměřiti. Tomu zápisu učinili l. 1615 odpor *Jan a Jiří bratří Malovcové z Chejnova a Winterberga*, synové a dědicové Ezechyele Malovce, od osob svých i na místě Kryštofa, syna po jejich bratru Ctiborovi pozůstalého a let nemajícího, a spolu s nimi Zdeněk mladší, Oldřich, Petr a Jindřich bratří Malovcové, synové a dědicové Václava Malovce, vlastního bratra dotčeného Ezechyele, vše strýcové vlastní a krevní svrchu jmenovaného Jana Malovce, otce dotčené Anny Majdaleny Vencelíkové, a vedle nich též Václav nejstarší Malovec z Malovic a na Chvalešovicích, strýc vlastní všech svrchu psaných Malovců. (D. Z. 137, F. 26 & G. 2.)

Michal Šulc Vesecký z Vesec cís. resolucí z dne 22. června 1626 pokuty bez výminky byl osvobozen. (C. 215, C. $^1/_8$. — Viz Šulc Vosecký.)

Jan Jiří Větský z Věst a Ejstebna (Stebna) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství ve zpouře byl zprostěn. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Ladislav Větský z Věst a Ejstebna obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati ani v Žatecku ani v Loketsku, kde se Větský předešle zdržoval. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Karel Věžník ryt. z Věžník odešel po bitvě bělohorské ze země, byl rytmistrem v armádě krále Švédského a přišel s nepřítelem při vpádu saském l. 1631 do Čech; protož při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Markvart starší Věžník ryt. z Věžník zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 3. prosince 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, tak že k ruce král. fisku byla ujata zadržalá summa trhová 18.000 kop míš. za statek *Věžníky*, který vdova po Věžníkovi pozůstalá Kateřina, roz. z Hertenberka, l. 1620 v čas zpoury prodala *Janovi Vostrovci z Kralovic*, jemuž týž statek byl konfiskován. Mimo to v pokutě ujat byl na poručení komory české dne 9. září 1643 též *dům* Věžníkův v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. $^2/_2$.) — *Syn Věžníkův Jan Habart* marně se domáhal pohledanosti vytčené. (C. 215, W. 13 & W. 28. — D. Z. 192. L. 16.) — Viz též Vostrovec.

Václav starší Věžník ryt. z Věžník, při kommissi konfiskační dne 7. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. pokuty osvobozen, podržel statky své *Třeběšice* (okr. Vlašim) — tvrz a ves s dvorem poplužním a dvůr poplužní Moravčice — který l. 1599 za 500 kop gr. česk. od bratří Lukaveckých z Lukavce koupil (D. Z. 174, C. 26); pak *Chotejšany* (okr. Vlašim) — tvrz a městys Ch. s pivovárem, dvorem poplužním a podacím kostelním, dvůr v Kojeticích, dvůr Buchov, ves Holčovce a dílem vsi Lažany, Čestín a Velíš — který léta 1621 od Johanky Chobotské, roz.

z Chýš a Egerberka, za 16.500 kop míš. koupil. (D. Z. 193, F. 17.) — Pročež zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složiti 70 zl. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{1}/_{10}$.)

Vodolan Věžník ryt. z Věžník při kommissi konfiskační Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění z té příčiny, že při vpádu saském léta 1631 do Drážďan odešel. Statek jeho *Třeběšice* (kr. Tábor, okr. Vlašim) — tvrz a ves Třeběšice s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, s podacím kostelním a 13 poddanými, ve vsi Slověnicích 1 člověk, ves Bílkovice celá s 9 poddanými a dvorem panským, ves Takonín celá s 6 poddanými, Litichovice (díl, 7 poddaných), Radošovice (díl. 5 poddan.), Bejkovice (díl, 10 poddan.) s 10 rybníky, lesy a příslušenstvím, jak to l. 1603 Václav mladší Věžník z Věžník po otci svém Václavovi starším na díl svůj od Markvarta obdržel (D. Z. 182, L. 11), v pokutě byl ujat od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, po jehož smrti v sequestru zůstaven a *Sezimovi hraběti z Vrtby* postoupen byl. Ale poněvadž Věžník k víře katolické již léta 1635 přistoupil, potom při cís. vojsku za lieutenanta sloužil, jakož i sirotky, kteréž předešle vyvezl ze země, zase s sebou do Čech přivezl a dostavil; protož na prosbu jeho manželky Alžběty, roz. Kaplířové, statek dotčený jemu byl navrácen vedle cís. resoluce z dne 19. března 1638, i jeho jméno z protokolu kondemnací Fridlandských jest vymazáno. (C. 215, W. 13 & C. $^{1}/_{7}$.)

Adam Vchynský (Kinský) svob. pán z Vchynic a z Tetova ujel po bitvě bělohorské ze země, zůstával ještě l. 1628 při armádě dánské a nepostaviv se před kommissi exsekuční, pro svou trvalou vzdorovitost rozsudkem dne 14. července 1622 veřejně vyhlášeným odsouzen byl hrdla, cti i statku všeho, avšak z milosti císařské zůstaven při *polovici jmění*, které však v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Zhoř* (Hořkov, Hořkau, kr. Pražský, okr. Rakovník), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, odhadnutý za 9604 kopy míš., za kterouž summu jej od komory české l. 1623 koupil *cizozemec František ryt. de Couriers*, cís. nejvyšší lieutenant. (C. 215, K. 18. — Lib. conf. 2, f. 152. — D. Z. 153, H. 18.)

b) Statek *Košťálov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležel zámek, *Starý hrad Košťálov*, pustý na vrchu ležící, s jedním dílem lesův okolo něho ležících (kromě dvou dílů těch lesů, náležejících panu Hrzaňovi) a honbou společnou s Hrzaňem; *tvrz Košťálov* sešlá a hrubě zpuštěná, naproti Starému hradu ležící, s dvorem poplužním; dvůr poplužní ve vsi *Sířovicích* (Sířevice, Sířejovice, Schiřowic) a vesnice *Sířovice* s 18 poddanými, *Vobřidí* (Obřit, Obřic) s 7 poddanými, a *Jenčice* s 11 chalupníky; osm vinic, na nichž bývalo ročně 98 sudů vína. Tento statek měla manželka Vchynského v držení až do 12. října l. 1628, kteréhož dne v pokutě byl ujat, za 31.527 kop míš. odhadnut, i s dvorem Sířovickým za 9585 kop odhadnutým, l. 1629 dne 24. března *Marii Majdaleně Trčkové k ruce jejího syna Adama Erdmana Trčky* za 26.000 kop m. postoupen. Ze summy trhové vdově Esteře Vchynské roz. z Vřesovic zaplacena býti měla pohledanost její na statku tom v 20.000 kop. míš. vedle cís. resoluce z dne 28. dubna 1629; též Kateřině Stossové 6000 kop na srážku její pohledanosti v 9900 kop. m. Avšak vdova Estera Vchynská obdržela toliko 7200 kop; ostatních 12.800 kop m. domáhal se l. 1650 její syn Vchynský Jaroslav Petr a po jeho smrti l. 1675 vdova po něm pozůstalá Lidmila, opět provdaná Čejková, ještě l. 1684, potom pak ještě její syn l. 1685, kteří ničeho neobdrželi; neboť již Jaroslav Petr Vchynský vedle cís. resoluce z dne 15. ledna 1664 s dotčenou pohledaností byl odmrštěn na základě kridy Trčkovské. (C. 215, K. 18 & P. $^{1}/_{1}$. — Lib. conf. 2, f. 73 & 443. — D. Z. 144, A. 21 & 297, K. 20.)

c) *Dům* v Novém městě pražském na Poříčí v čtvrti sv. Petra ležící se zahrádkou, odhadnutý za 846 kop míš., za kterouž summu l. 1640 postoupen byl paní *Markétě Kordulové ze Sloupna*, roz. z Říčan, na srážku její pohledanosti za komorou českou. (C. 215, K. 18.)

Jan Fridrich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, bratr Adama, dal se potřebovati v kommissích od stavův odbojných a byl nápomocen v potřebách vojenských markraběti z Krňova (Jaegerndorf); proto při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž není vytčeno. Později držel statek *Prače* (kr. Pražský,

okr. Karlín), který mu jeho prvá manželka Rosyna Alžběta roz. z Wiršperku (Widrsperku) l. 1629 odkázala (D. Z. 142, A. 17 & 143, H. 10); též statek *Mostov* (kr. Cheb.), který l. 1630 za 25.000 zl. rýn. od Krištofa Hoffmanna z Minichshofu koupil (D. Z. 144, C. 8); pak statek *Sněť*, který bezpochyby od bratra svého Radslava Jaroslava převzal. Tyto statky odkázal Vchynský l. 1637 dětem svým z druhé manželky své Anny Salomeny, roz. hraběnky Šlikové z Posaunu a z Lokte, a kdyby tyto zemřely, bratru svému Radslavovi Jaroslavovi z Vchynic na Sukdole a Oujezdě Purkhartovém (D. Z. 146, D. 30.) — Jeho *dva domy* v Novém městě pražském v čtvrti sv. Petra ležící teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujaty býti měly. (C. 215, K. 18 & P. $^{2}/_{9}$.)

Jiří Vchynský svob. pán z Vchynic, bratr Adama, odsouzen při kommissi konfiskační všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 23. ledna 1623 zůstaven z milosti při polovici jmění svého, propadl: a) statek *Blšany* (Flöhau, jinak Übelfass, kr. Žatec, okr. Podbořan.), totiž tvrz Blšany nedostavěnou, zpustlou a městečko Blšany vypálené, dva dvory poplužní pusté při tvrzi a městečku dotčeném, s mlýnem vypáleným a ves Stachov (Stachl); b) statek *Krakovec* (Červený zámek, Rothschloss, kr. Pražský, okr. Rakovník), zámek Krakovec pustý, vytlučený a na samém oboření, s chalupami pod ním, a vesnice *Závidov* (Seiwedel) a *Rousínov*. Tyto statky, odhadnuty za 15.590 kop 57 gr. m., v summě této vedle cís. resoluce z dne 31. prosince 1623 postoupeny jsou zase Vchynskému. Dle účtu při komoře české dne 6. září 1627 s Vchynským učiněného činila summa dluhů na statcích těch pojištěných 15.602 kopy, z nichž jeho manželce Anně, roz. Kaplířové ze Sulevic, 10.000 kop náleželo, takže tyto dluhy summu trhovou o 12 kop převyšovaly a král. fisku ze statků těch ničehož nepřipadlo. (C. 215, K. 18. — Lib. conf. 2, f. 92. — D. Z. 142, D. 6 & 293, F. 9.)

Oldřich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, bratr Viléma a Radslava mladšího, náležel mezi původce povstání českého; byl při sjezdu stavů dne 21. května 1618, umluvil se s Turnem a jinými o vyhození král. místodržících a Jaroslava Bořitu (Smečanského) z Martinic dne 23. května 1618

sám z okna hradu Pražského vyhodil zvláště proto, aby pomstil *bratra svého Václava*, jehož prý Martinic a Slavata králi Matyášovi zošklivili a o poctivost připravili, tak že ze země ujeti musil.*) (Dle výpovědí Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčan, Original-Verhör, archiv místodržit. K. $^{1}/_{138}$.) Potom byl Oldřich Vchynský ve vojsku stavovském nejvyšším (plukovníkem) nad tisícem koní a zemřel horečkou na začátku měsíce dubna 1620 v táboru armády zemí spojených. Pro své provinění přetěžké dle patentů z dne 18. března a 15. dubna 1621 odsouzen byl při kommissi hrdelní všeho jmění, a památka jeho na věčné časy se umořila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila.

Statky po Vchynském pozůstalé *Rumburk, Tollenštein, Zahořany a Tašov*, které jemu strýc jeho Radslav starší Vchynský, bratr jeho otce Jana, l. 1616 odkázal, k dobrému král. komory byly přivlastněny, avšak l. 1628 bratrovi jeho Vilémovi Vchynskému za jistou náhradu dědičně postoupeny. (Viz Vilém Vchynský.)

Radslav (Radislav, Radoslav, Racek) mladší Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, v čas zpoury za direktora, radu

*) *Václav Vchynský*, katolík, nanejvýš obojetný, neupřímný a nepoctivý, pro svá provinění těžká — jichž se dopustil tím, že pro vymstění se nad králem Rudolfem II. a pro vlastní zisk za postoupení mu panství Chlumeckého a Novokolinského císaři Matyášovi bez vůle a rady zemské a obecného sněmu ke království Českému dopomoci se zakázal a jej v tom podporoval proti Rudolfovi II., o němž i po smrti jeho nařkliv a hanlivě mluvil — od soudu zemského dne 11. března 1616 odsouzen byl cti a hrdla i dotčených statků Chlumu a Kolína, které opět k ruce krále byly ujaty; ale z cís. milosti měl zůstávati do smrti ve vězení na zámku hrabství Kladského, z něhož však již dne 8. května 1616 uprchl do Polska. Na opětnou žádost bratří svých Oldřicha, Radslava mladšího a Viléma, též na přímluvu stavů markrabství Moravského povoleno bylo od stavů král. Českého při sjezdu dne 27. června 1619 Václavovi Vchynskému, aby se navrátil do země, i panství Chlumeckého, jemu předešle od císaře Matyáše postoupeného, užíval, avšak jistým reversem se zavázal, že chce jenom na témž panství pokojný život vésti, nad žádným z lidí těch, kteří se proti němu na soudu zemském potřebovati dali, se nevymstívati a ničeho proti vlasti a náboženství pod obojí nečiniti; ostatně byl na další král. resoluci ukázán. Ale Vchynský brzy potom pro výtržnost na den památný M. Jana z Husince dne 6. července 1620 v kostele Chlumeckém způsobenou tím, že na lid při službách duchovních shromážděný, který rozkazu jeho, aby z kostela hned na lov s ním se vypravili, uposlechnouti nechtěl, útok se služebníky svými učinil a mnohé z nich i s knězem kyji zbíti dal, od sedláků v zámku Chlumeckém byl uzavřen, potom od král. kommissařů k vzdání se králi na milost přinucen a v Praze na Staroměstské radnici opět vězením opatřen. (Skála I. 358—377; III. 68, 193, 201, 217, 406; IV. 221.)

a správce zemského ze stavu panského dosazen na místo bratra svého Viléma, přimlouval se při sjezdu stavův odbojných důtklivě za neprodlené zařízení veřejnosti k ochraně země; potom vyslán s Petrem Myllnerem z Mylhauzu od direktorů k stavům Horno-Rakouským, přemluvil je (4. dubna 1619) k uzavření konfederace se stavy království Českého; hlasoval též pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřsta Falckého za krále. Pro toto účastenství ve zpouře ujel hned po bitvě bělohorské ze země, a nepostaviv se dle patentu z dne 17. února 1621 před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 5. dubna 1621 *hrdla, cti i statků* a jméno jeho na šibenici přibito. Díl jeho na statcích bratra jeho Viléma pojištěný hned v pokutě k ruce král. fisku byl ujat. (Viz Vilém Vchynský. — C. 215, K. 18 & P. $^1/_1$.)

Radslav Jaroslav Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, bratr Adama, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho statku, ale vedle cís. resoluce z dne 26. září 1623 z milosti ponechán při *polovici jmění*, propadl statek *Snět* (kraj Čáslav., okr. a dom. Kralovice dolní), totiž dvůr poplužní a ves Šnětí s 12 poddanými (z nichž 9 s potahy, 3 chalupníci) a 6 poddaných ve vsi společné Rapoticích dolních, odhadnutý za 7203 kopy m. Avšak statek ten Vchynskému l. 1625 proti zaplacení 8540 kop m. na něm vězících opět prodán jest za 7300 kop míš., z nichž hned 500 kop m. za pokutu ad pias causas pojistiti musil. Vchynský však l. 1628 statku toho, toliko za 6388 kop odhadnutého, vzdáti se chtěl, ale od komory ze smlouvy trhové nebyl propuštěn. (C. 215, K. 18. — Lib. conf. 2, f. 424. — D. Z. 297, A. 3.)

Vilém Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova na Teplici, Doubravské Hoře, Kamenici, Benešově, Rumburce, Hanšpachu a Zahořanech, bratr Oldřicha a Radslava mladšího, zvolen byl od stavů povstalých léta 1618 mezi direktory a správce král. Českého, avšak zanedbávaje úřadu toho, byl z něho propuštěn a na místo to jeho bratr Radslav mladší dosazen. Též se provinil tím, že od stavův odbojných l. 1620 dne 27. července koupil za summu odhadní 30.000 kop m. zcela zaplacenou *statky duchovní kláštera Oseckého a Světeckého*, totiž: vsi *Světec* s dvorem poplužním a pivovárem,

Chotovice s mlýnem a rybníkem Metčín řečeným, *Hostonice* s mlýnem a řekou Bilinou, *Knivičky*, *Hudcov*, *Jenikov* s mlýnem a podacím kostelním, *Ullersdorf* s rybníky, *Krupec*, *Štěrbici* s vinicí a hájem dubovým, *Chotovinky* a *Liskovice* s příslušenstvím. Avšak po bitvě bělohorské upustil Vchynský dne 31. prosince 1620 beze vší náhrady od této smlouvy, kteráž v dskách zemských byla vymazána, statky pak vytčené navráceny klášterům dotčeným. (D. Z. 140, F. 15 & 193, C. 26.) Potom hleděl Vchynský obojetné účastenství své ve zpouře, jakož i provinění strýce svého Radslava staršího z Vchynic l. 1619 zemřelého, při císaři omluviti, a ačkoliv nevinu svou zcela a zúplna neprokázal, předce vedle cís. resoluce z dne 12. června 1628 z milosti zůstaven byl při statcích fideikommissních, *Teplici*, *Benešově*, *Hanšpachu*, *Kamenici*, *Rumburku*, *Zahořanech a Tašově*, které jemu a bratřím jeho Václavovi, Radslavovi mladšímu a Oldřichovi léta 1616 strýc jeho Radslav starší z Vchynic odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 9—24.)*) Avšak dle dotčené cís. resoluce Vilém Vchynský povinen byl, kdyby k náboženství katolickému nepřistoupil, z království Českého až do konce měsíce června l. 1628 se vystěhovati a statky vytčené na nejbližší tři léta jisté osobě katolické, císaři příjemné, k správě odevzdati. Mimo to darována byla od císaře Vilémovi pohledanost 40.000 zl. rýn., jeho bratřím odsouzeným Oldřichovi a Radslavovi mladšímu po jejich otci Janovi náležející; naproti tomu mělo král. fisku připadnouti jejich ostatní jmění, totiž roční plat 4000 kop míš. Radslavovi ml. ze statků Hanšpachu a Kamenice vycházející, jakož i třetí díl statků Rumburku, Zahořan a Tašova, Oldřichovi náležejících. Ale vedle cís. resoluce z dne 29. června 1628 i toto jmění dotčených bratří, na 100.000 zl. vynášející, dědičně postoupeno bylo Vilémovi z Vchynic za to, že upustil od pohledanosti

*) Dle tohoto odkazu mělo připadnouti *na díl Viléma* panství Teplické s Doubravskou Horou a s dílem statku Benešova (Bensen); *na díl Radslava mladšího* panství Hanšpach a Kamenice, jichž však tento se vzdal, žádaje strýce, aby hospodářství zbaven byl, tak že tyto statky od strýce odkázány byly též *Vilémovi*, který za to bratru Radslavovi mimo výživu ročně 4000 kop m. vydávati měl; *na díl Oldřicha* panství Rumburk s Tollenšteinem a Zahořany s Tašovem. Mimo to odkázal Radslav *synovi Václava Vchynského, Janovi Octavianovi*, statky Zásmuky s Hoštice.

360.000 kop m., které měl za komorou českou, totiž 150.000 zl., jež na vydržování jízdy Holštýnské na statcích svých vynaložil, pak 26.198 kop míš. léta 1615 císaři půjčených, též 25.432 zl. jistin na statcích konfiskovaných, a j. v. K tomu obdržel Vilém Vchynský cís. resolucí z dne 1. července 1628 pojištění, že jemu a jeho dětem, byť i nepřistoupili k náboženství katolickému, důchody ze statků vytčených mají býti ponechány a každého času vydávány. (C. 215, K. 18 & P. ¹/₁.)

Při vpádu saském l. 1631 na začátku měsíce listopadu od Sasů, kteří Teplici a zámek Doubravské Hory osadili, byl Vilém Vchynský jat a do Drážďan odveden, kdež ještě v měsíci květnu 1633 v zajetí meškal atam od francouzského vyslance Fequièresa vyzván byl, aby sám a prostřednictvím svého švagra Trčky získal Waldšteina pro návrhy od Richelieu jemu učiněné. Vchynský přijal o své újmě návrhy vyslance, dokládaje, že Waldštein nakloněn jest knížatům a zemím proti císaři spojeným (union), a že jest volným přijati korunu Českou, když by se mu dostalo pomoci francouzské. (Hallwich, Waldstein's Ende, Bd. II, S. CLVIII. a CLXV a násled.) Avšak Waldštein návrhy mu od Fequièresa učiněné zavrhl mlčením. Teprv dle listu Trčky dne 26. prosince 1633 Vchynskému zaslaného byl Waldštein odhodlán, smlouvu uzavříti nejenom s kurfiřsty Saským a Braniborským, nýbrž i se Švédskem a s Francouzskem. Za tou příčinou přišel Vchynský z Drážďan dne 8. ledna 1634 do Plzně*) se zprávou, že oba kurfiřstové jsou volni, jednání o míru zase obnoviti. Na to hned byl vyhotoven pas pro saského vůdce Arnima; Vchynský pak oznámil též vyslanci Fequièresovi, že návrhy, které mu v měsíci srpnu učinil, od Waldšteina nyní by se přijaly. Když však dne 22. února 1634 Waldštein k uchránění života svého Plzeň opustil, doprovázel jej též Vchynský do Chebu, kdež při exsekuci Fridlandské dne 25. února 1634 s Illovem a Trčkou švagrem svým zahynul. (Viz Waldštein.)

*) Dle listu hraběte Viléma Slavaty hraběti Michnovi z Vacínova dne 14. února 1632 zaslaného povolil k tomu císař, aby Vchynský v Čechách na statcích svých bez překážky bydleti mohl a cís. listem daným dne 21. prosince 1633 toto povolení schváleno, takže Vchynský opět na pět let ubezpečen byl se statky svými v Čechách. (Schebek, Lösung der Waldsteinsfrage, str. 580.)

Jmění pak jeho všecko pro těžké provinění jeho dle cís. patentu z dne 14. března 1634 hned k ruce císaře bylo ujato. Avšak dle zprávy kommissařů k tomu nařízených císaři dne 30. dubna 1634 podané mnoho svršků ze statků po Vchynském pozůstalých od vojska císařského a nepřátelského bylo pobráno. Tak ze zámku Teplického vzal nejvyšší strážmistr cís. pluku Lamboyského již před příchodem kommissařů 13 sudů vína po 7 vědrech, též 160 zl. rýn. z důchodenské pokladnice, a mnohé jiné věci, které se mu líbily; vojáci pak po odjezdu kommissařů vloupili se do kaple (kostela německého), v němž i krypty zotvírali a mrtvoly oloupili. Také v Zahořanech cís. vojsko obilí a dobytek pobralo; jenom v Hanšpachu a Rumburku zachováno zůstalo obilí a jiné svršky. Ale na panství Kamenickém nepřátelské vojsko všecky dvory vydrancovalo, z nich dobytek, obilí a jiné věci pobralo, v městě 11 domů vypálilo a správce téhož panství zajalo. Ostatně na těch panstvích lid poddaný, který za živobytí Vchynského všeho ubytování vojska byl osvobozen, toho času od vojska na nejvýše byl sužován a týrán, tak že mnozí ze dvorů a domů svých utekli. (C. 215, K. 18.)

K jmění po Vchynském konfiskovaném náleželo:

1. Panství *Teplice* (kr. Litoměřic.), totiž: zámek Nový neb *Doubravská Hora* (na němž toho času bylo osm kusů [děl] větších a menších a koulí drahně, prachu 10 centů, luntů 5 centů, olova na mušketní kulky 5 centů, žita 200 korců pražské míry, piškotů 8 korců, soli 8 centů, ječného piva 15 sudů a 4 mlýny ruční), brzy potom až na sklepy zcela rozbořený, s oborou a bažantnicí; dvůr poplužní pod Doubravskou Horou řečený Doubravice s lukami a chmelnicemi; zámek Teplický s pivovárem a dvorem poplužním, dům panský v Teplicích před zámkem, řečený „Morava“ (na Moravě), dům panský, slove „Teynovský“, město Teplice s platy, panské lázně teplé, dvůr poplužní Nový řečený, dvory poplužní ve vsích Roudníku a Žalanech; tvrz Hradiště (Hradisch, Ratsch) s dvorem poplužním; tvrz nově vystavěná a ves *Želechovice* (Schelechowic) s dvorem poplužním a příslušenstvím; sídlo *Velvety* (Welbot) s dvorem poplužním, sídlo *Malhostice* s dvorem poplužním; sídlo *Lbín* (Welbin) s dvo-

rem poplužním s 2 vinicemi, mlýnem, lukami, řekou Bilinou a lesy; sídlo a dvůr poplužní ve vsi *Kladrubech* s lesem; dvůr poplužní ve vsi *Praseticích* s ovčínem, chmelnicí, vinicemi, 7 rybníky, řekou Bilinou a potoky; *mlýny* u vsi Trnovan a ve vsi Bystřici; mlýn panský řečený Bílý u Teplic, pod ním mlýn Sladovný a mlýn Nový; mlýn panský Rindorfský řečený, od vojska zcela vypálený a zbořený; mlýny panské ve vsích Velvetech, Malhosticích a Malých Březinkách (Klein-Priesen), též u vsí Zalužan (Sensel) a Bukova; pily panské ve vsích Eichwaldu a Zalužanech (Sensel); *lesy* při městě Teplici na hoře, též při vsi Eichwaldu až k vrchu Mühlbergu, při vsích Praseticích, Velvetech a Žalanech, pak lesy Mstišovské (Tišovské) a les Drahuňský; — městečko (ves) Rtín (Ertín, Hortin) s kostelem filialním, krčmou a 17 osedlými; vesnice Trnovany (Turnaw, Durnaw) s pivovárem pustým a 21 poddanými, Šanov (Schönau) s krčmou a 11 osedlými, Nechvalice s 11 osedlými, Mstišov (Tišov, Tischau) s krčmou a 19 poddanými, Kvítkov ves pustá předešle s 2 poddanými, Bystřice (Wisterschitz, díl) s 12 poddanými, Novosedlice (Weiss-Kirchlitz, díl) s kostelem filialním a 8 osedlými; Lbín (Welbin) s krčmou a 10 poddanými, Pytlíkov (Bitlin) s 5 osedlými, Světice s 10 poddan., Lisec (Liesnitz) s 6 poddan., Kladruby s 12 poddan., Oupeřím (Auberschin) s 8 poddan., Mejšlovice s 4 poddan., Šachov s 10 poddan., Lužec (Luschwitz) s 9 poddan.; Roudník s podacím kostelním a krčmou, Řeřivice (Serwic, Serbic) s krčmou, Bukov (Bukau) s podacím kostelním, Zalužany (Sensel), Věšťany (Weschten); Prasetice s valchou panskou a 5 poddanými, Řetenice (Setenice, Setenz) s 11 poddan., Újezd Malý s 6 poddan., Přítkov (Judendorf) s 7 poddan., Proboštov s 9 poddan., Eichwald s krčmou a 19 osedlými, Bystřany (Wisterschan) s krčmou a 14 poddan., Velvety (Welbot) s 8 poddan., Žalany (Schallan) s 23 osedlými, Malhostice s 8 poddan., Suchej (Suchá) s krčmou a 14 poddan., Žichlice (Schichlitz) s 5 osedlými, Vrahožily (Frauschil) ves zcela pustá předešle s 7 osedlými, Malé Březinky (Klein-Priesen) s 27 poddan., Přerov (Přírov, Pschira) s 6 poddan. a Drahuňky s 15 osedlými — jak to l. 1619 Radslav starší z Vchynic odkázal Vilémovi Vchynskému (D. Z. 192, D. 13), též jak rozsah téhož panství dle

ceduli dílčích z l. 1636 jest vytčen. (D. Z. 308, B. 2 & N. 28; 70, G. 21 & 72, P. 23.)*)

Mimo to k panství Teplickému připojen byl *díl statku Benešova* (Bensen), totiž dům a byt panský neboližto tvrz v městě Benešově a půl města Benešova s dvorem „Reifen“ řečeným a předměstím, též vsi Hermersdorf (Hermsdorf), Ulgersdorf, *Binsdorf* s dvorem poplužním a pivovárem, Rosendorf, Nováves při stráni Kamenické (Neudorf an der Kamnitz), Lípa vysoká (Hohenleipa) s dvorem popl., Stimmersdorf, Arnsdorf (Arnoltice) s podacím kostelním, Nováves při Labské stráni (Neudorf bei Elbleiten an der Elbe), Hřensko (Herrnskretschen) a Malý Březenec (Malé Březinky, Klein-Priesen), s mlýny v Binsdorfu a u Benešova, potoky, lesy a příslušenstvím, jak to l. 1614 Radslav starší z Vchynic se statkem Kamenickým od Jana z Vartenberka za 176.000 kop míš. koupil (D. Z. 187, F. 16) a léta 1619 Vilémovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 13.)

*) *Panství Teplické*, totiž zámek a město Teplice i s předměstím, s podacím klášterním a kostelním, s dvory poplužními a vesnice Prasetice Bystřany, Nechvalice, Brozánky, Kladruby s dvorem poplužním, Řetenice, Újezd Malý, Zájezd, Podsedice, Drachkov, Habrovany, Radejčín, Bílka, Bořislav, Žichlice, Zalužany, Kvítkov, Řevnice (Řezevice), Přečaply, Třískolupy, Braňany, Jeníšův Újezd, Bukov, Majslovice, Lužec, Šachov, Malkovice, Dobkovice (Dubkovice), Přitkov, Bohusoudov, Skrběna, Proboštov, Drahenka (Drahuňka), Radešín, Radečeyn a Lbín s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to vše l. 1512 král Vladislav k pravému právu dědickému dal *Janovi a Linhartovi bratřím z Waldšteina* na Krupce (D. Z. 2, A. 7), prodal l. 1537 bez vsi Přečapel, Třískolup, Podsedic a Radešína *Adam Lev z Rožmitalu* a z Blatné za 9000 kop gr. česk. *Šimonovi Třeštíkovi z Hyršova* (D. Z. 41, A. 23), který je postoupil *Volfovi z Vřesovic*. Tento připojil k témuž panství statek *Malhostice*, tvrz a ves M. s dvorem poplužním, městečko Rtín s podacím kostelním, vsi Vrahožily, Oupeřín, Žím (díl) s dvorem poplužním a podacím kostelním a Brozánky (díl) s podacím kostelním, s lesy, rybníky a příslušenstvím; a potom l. 1568 panství Teplické s ostatními statky svými odkázal dcerám svým Anně, Mandaleně a Barboře, pak bratru svému Bernartovi (D. Z. 16, K. 17. — K. 21), od nichž se dostalo Estěře z Vřesovic, která právo a spravedlnost svou na všecky statky a jmění své za 50.000 kop míš. l. 1612 manželu svému *Radslavovi staršímu z Vchynic* postoupila (D. Z. 94, N. 19) a l. 1617 odkázala. (D. Z. 138, L. 19.)

Od Radslava z Vchynic pak k panství Teplickému přikoupeny byly: a) Statek *Doubravská Hora*, totiž zámek Doubravská Hora, ves celá Trnovany s pivovárem a mlýnem, ves celá Šanov, dvůr poplužní Doubravice, s vinicemi, rybníky, chmelnicí, též s dílem platů na městě Teplici a vsi Bousodově, se vším příslušenstvím, jak to Bohuslav Kaplíř ze Sulevic, který týž statek s vesnicemi Věšťany a Roudníkem l. 1586 od Jiřího staršího z Lobkovic za statek Nedvědice obdržel (D. Z. 23, D. 2), l. 1590 *Radslavovi staršímu z Vchynic* v dluhu 7500 kop gr. pražsk. česk.

Panství Teplické a díl statku Benešova (nynější statek Binsdorf) i s horami větších a menších kovů a s vrchem „Rosenberg“ řečeným, za 94.477 zl. rýn. odhadnuté, cís. resolucí z dne 14. a 22. března 1635 darováno bylo polnímu maršalku *Janovi hraběti z Aldringu* náhradou za jeho užitečné služby proti zaplacení 10.000 kop míš. a postoupení císaři statků Lipna Velikého a Tuchořic,*) potom postoupeno jeho dědicům a bratřím Janovi Marxovi, biskupovi Sekovskému, a Pavlovi, biskupu v Tripoli, též jeho třem sestrám Anně, Kateřině a Barboře. (C. 215, K. 18. — Lib. conf. 2, f. 113. — D. Z. 145, C. 24; 146, L. 6; 622, H. 17 & 292, M. 18.) — Tito dědicové Jana z Aldringen rozdělili mezi sebou panství Teplické dne 11. listopadu 1636 na dva díly, z nichž prvý díl, totiž panství Teplice s Doubravskou Horou a příslušenstvím připadl dotčeným bratřím Janovi Marxovi a Pavlovi z Aldringen; druhý pak díl, totiž panství Benešov s příslušenstvím, pak ves Jonsdorf, též statek Koštice, jakož i dvůr Hradiště (Ratsch) s 4 jeho vesnicemi, dvůr Želekovice

---

postoupil. (D. Z. 91, C. 16.) — b) Statek *Hradiště* (Hradisch, Ratsch) tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem a příslušenstvím, jak právo na tento statek bratří Žďárští ze Žďáru postoupili v dluhu Adamovi Hozlarovi z Hozlau a tento l. 1590 *Radslavovi staršímu* z Vchynic. (D. Z. 24, F. 27.) — c) *Dvůr ve vsi Oujezdečku* (Oujezd Malý) a díl vsi Bystřice ($6\frac{1}{2}$ poddaných) s lesy nad vsí Eichwaldem, jak to l. 1596 *Radslav starší z Vchynic* od Abrahama Rausendorfa ze Špremberka za 2800 kop koupil (D. Z. 171, O. 2); též kusy lesů na vrchu Milberku při vsi Eichwaldu a nad touže vsí, které *Radslavovi staršímu z Vchynic* od panství Krupského císař l. 1592 za 2500 kop gr. česk. postoupil. (D. Z. 26, H. 25.) — d) Ves *Roudník* s podacím kostelním, krčmou výsadní a rybníkem, též ves *Věšťany* s příslušenstvím, jak to koupil l. 1603 Radslav ze Vchynic za 8000 kop míš. od Bohuslava Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 177, R. 24.) — e) *Statek Lbínský*, ves Lbín celou, v též vsi tvrz a sídlo s dvorem poplužním, ovčínem, ovčárnou, krčmou výsadní, s mlýnem a řekou Bilinou, též vsi celé Lisec, Pytlikov a Světici se vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1610 Radslav starší ze Vchynic za 16.900 kop míš. od Sigmunda a Jana bratří Bejčků Velvetských z Nespečova koupil. (D. Z. 184, F. 6.) — f) *Statek Velvety*, tvrz a ves Velvety s dvorem poplužním, ovčínem, lesy, vinicí, řekou Bilinou a mlýnem na ní, s příslušenstvím, jak to koupil l. 1611 Radslav starší ze Vchynic za 6000 kop míš. od Kryštofa Rausendorfa z Špremberka. (D. Z. 184, F. 14.) — g) Statek *Želechovice*, ves Želechovice s dvorem poplužním a ves Hoření Tejnec s lesy, rybníky, chmelnicemi, ovčínem, mlýnem, pěti vinicemi (zejména Mladá, Křížová dolejší, Sedlákovská, Čižkovská a Valentinka s lisem) a vším příslušenstvím, jak to koupil Radslav starší ze Vchynic l. 1617 za 21.000 kop míš. od Šťastného Částovce Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 138, M. 1.)

*) Statek *Lipno Velké* (viz Kaplíř Alexander) postoupen byl vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 rytmistru Melicharovi Adamovi Moserovi; co se týče statku *Tuchořic*, viz Adam Kaplíř.

(Schelkowic) s vinicemi, ves Bouslav a dvůr Hetov, se vším příslušenstvím, obdržely dotčené sestry Anna a Kateřina, též děti po zemřelé sestře Barboře pozůstalé, Jan z Aldringen a sestry jeho paní Anna Maria Brisigelová a Susanna Štosová. (D. Z. 303, E. 8.)

2. Panství *Hanšpach* (Hanšbach, Hainspach, kr. Litoměř.), k němuž náležely zámek (tvrz a sídlo) Hanšpach, městys a ves Hanšpach s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní Dolní Einzidl (Einsiedel); ves a dvůr poplužní Šanov (Šenov, Schönau) s rychtou a šenkem svobodným též vsi Horní Einzidl (Einsiedl), Wilmsdorf (Wölmsdorf), Neyderfel (Nová véska, Neudörfel), Lobendau (Lobdova), Hilgersdorf, Rirsdorf (Röhrsdorf), Nikelsdorf (Mikulášovice, Nixdorf) se sladovnou a rychtou lenní, a Ceydler (Zeidler), všecky s rychtami a šenkem svobodným, s lesy, rybníky, mlýny, pilami, papírnou pod Einsidlem a vším příslušenstvím, jak to l. 1602 Radslav starší z Vchynic od bratří a strýců Šlejniců ze Šlejnic za 84.000 kop míš. koupil (D. Z. 176, K. 2) a l. 1616 strýci svému Vilémovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cís. resoluce z dne 5. února 1635 postoupeno bylo k správě *Wolfovi hraběti z Mansfeldu*, polnímu maršalku a nejvyššímu pevnosti Rabu, jemuž cís. resolucí z dne 4. července 1635 odměnou za jeho věrné služby a za pohledanosti vojenské dne 3. prosince bylo darováno a dědičně ponecháno. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 2 & 622, G. 8.)

3. Panství *Rumburk* (Rumburg, kr. Litoměř.), k němuž náležel zámek pustý Tolnštein (Tollenstein) a zámek Rumburský s dvorem poplužním a pivovárem při něm, městečko Rumburk (Ronov) s podacím kostelním, městečko Görgenthal (Georgenthal) s podacím kostelním; vesnice Šenborn (Schönborn) s dvorem poplužním, Grunt horní a dolní (Ober- und Niedergrund) s podacím kostelním, Tollendorf (Tollenštein Tolnštein), Hořejší Hennersdorf (díl) a Dolní Ernberg (Nieder-Ehrenberg), s lesy, horami, rybníky, mlýny a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 Radslav starší z Vchynic po Baltasarovi Mehlovi ze Střelic za 53.000 kop míš. koupil (D. Z. 23, O. 7 & 181, B. 7) a l. 1616 Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 9.) — Toto panství vedle cís. resoluce z dne 4. února a 20. června 1635 postoupeno bylo

k správě *Janovi Krištofovi Löblovi svob. pánu z Krainburgu* (Greinburg), cís. plukovníku a vojenské radě dvorské, jemuž vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1638 za 75.000 zl. rýn. na srážku jeho pohledanosti 70.000 zl. za služby vojenské dědičně bylo ponecháno. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 8 & 622, G. 19.) Toto panství, k němuž Löbl statek Warnsdorf a ves Leykersdorf přikoupil, prodaly léta 1656 dne 17. prosince dcery jeho Susanna Felicita Löblová, Marie Žofie hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek a Maria Markéta hraběnka z Pöttingu za 92.000 zl. rýn. *Františkovi Eusebiovi hraběti z Pöttingu*, manželu dotčené Marie Markéty. (D. Z. 311, J. 21.)

4. Statky *Zahořany a Tašov* (kr. Litoměřic.), totiž tvrz a ves *Zahořany* s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, vsi Třebohutice (Třeboutice, díl), Travčice (Trabschitz) s dvorem poplužním a ovčínem, Peklov (Pöckel), Tejnec dolní (Týnec, Nieder-Tenzel), Tejnec horní, Lovečkovice (Losečkovice, Loschowic), Hradiště (Ratsch), Lukavice (Lukowic), Řepčice pod Pannou (Rübendörfel), Všehradiště (Wscheratsch), Řetouň, Žababeč (Sababsch) a Nováves (Neudörfel); — též tvrz a ves *Tašov* s dvorem poplužním, vinicí na Vartě řečenou a lesy, vsi Vítov (Wittal), Vitín a Valtířov (Valtíře) s clem na Labi; pak 17 vinic (zejména Odporná, Dandovská velká a malá, Pijavka, Sadba, Stráně, Krištofská jinak Holzmarnovská, Škarýtka, Vondrovská, Velká Třebohutská, pak na Podvinku vinice, Karhánek a Podvinská velká a malá, též u lisu Červeného nad vsí Pištany vinice Velká u lisu, Lovosická, Hradnická a Malá Červená pod hájem); jak tyto statky Radslav starší ze Vchynic od manželky své Estery, rozené z Vřesovic (na níž po Oldřichovi Dubanském z Dubu přešly), za 15.000 kop gr. česk. obdržel (D. Z. 24, F. 26) a léta 1616 Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 18.) — Tyto statky za 52.000 kop míš. odhadnuté vedle cís. resoluce z dne 31. března 1635 postoupeny byly k správě cís. plukovníku *Václavovi Zahradeckému svob. pánu ze Zahrádek* v summě 40.000 zl. rýn., na témž statku jemu z milosti vykázané, tak aby nadbytek summy odhadní plukovníku Janovi Petrovi Koroninovi svob. pánu z Proban odvedl. Zahradecký pak postoupil statky ty s cís. povolením *Jindřichovi Šlikovi*

hraběti z Pasaunu, jemuž cís. resolucí z dne 30. dubna 1635 dědičně byly ponechány. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 28.)

5. Statek *Kamenice* (K. Česká, Böhm. Kamnic, kr. Litoměřic.), k němuž náležel zámek pustý Kamenice nad městem ležící a tvrz při městě s dvorem poplužním, též dvůr poplužní pod městem nově vystavěný, dvůr poplužní Ronenstorf (Rennersdorf) řečený a dvůr poplužní Doubice řečený; město Kamenice s předměstím, vsi Hořejší a Dolejší Kamenice, Kunnersdorf, Limpach, Kaltenbach, Dittersbach (Jetřichovice) a Šemel (Všemily, Schemel); městečko Kreibice (Křipská, Chřibská), vsi Hořejší a Dolejší Kreibice (Chřibská), Doubice, Nováves Chřibská (Neudorf), Šenpichl (Schönbüchel), Šilindov (Schönlinde, Krásná Lípa), Huť skelná s příslušenstvím, Hasel, Preška (Prýsk, Perschkau) horní a dolní, Šína (Šenov, Šanov Kamenický, Steinschönau), Gerstorf, Neudörfel u Markvartic (Markersdorf), Johnsbach, Kamenice srbská (Windischkamnic), Jonsdorf a Hele (Hely, Nassendorf), s ovčíny, mlýny, lesy, řekami a příslušenstvím — jak to léta 1614 Radslav z Vchynic s dílem statku Benešova (Bensen, viz Teplice) od Jana z Vartenberka za 170.000 kop míš. koupil (D. Z. 187, F. 16) a l. 1616 Vilémovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cís. resoluce z dne 5. února, 22. března a 8. května 1635 postoupeno bylo dědičně proti zaplacení dluhů na něm vězících *Janovi Octavianovi Vchynskému z Vchynic* náhradou za jeho pohledanost 491.226 zl. rýn. na statcích strýce svého Viléma z Vchynic, jakož i odměnou za to, že od práva svého, kteréž sobě k statkům těm míti pokládal, sám osobně a dobrovolně ustoupil a je císaři odevzdal. (C. 215, F. $^5/_6$ & K. 18. — D. Z. 145, A. 11 & 622, F. 1.) Jan Octavian Vchynský postoupil k užívání statek Kamenice dne 23. července 1635 manželce své Markétě, roz. hraběnce z Portcia. (D. Z. 145, A. 13.)

6. *Dům Vchynských* v Starém městě pražském (nynější palác Clam-Gallasův) vedle cís. resoluce z dne 8. srpna 1634 Matyášovi hraběti Gallasovi byl darován a postoupen. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, D. 20.)

7. *Dům Vchynských* v Menším městě pražském na hořejším náměstí, mezi domem někdy Matyáše z Glauchova a

domem Muškalovským řečeným ležící, vykázán byl od císaře l. 1636 dědicům de Vittovským na porážku jejich pohledanosti za komorou českou a dne 15. ledna 1637 postoupen byl od vdovy Anny de Vitte roz. z Glauchova jakožto poručnice týchž dědiců jejímu švagrovi Danielovi ryt. Freislebovi, cís. radě a sekretáři dvorské kanceláře české. (C. 215, K. 18 & P. $^2/_3$. — Lib. contract. 7, K. 50.)

8. *Zahrada Vchynských s domem* na Vltavě v Menším městě pražském naproti Malému ostrovu na gruntech Staroměstských ležící se vším příslušenstvím a se svršky na poručení komory české z dne 13. března 1634 od cís. rychtáře Staroměstského k ruce císaře ujata a cís. resolucí z dne 8. srpna 1634 darována byla Matyášovi hraběti Gallasovi. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, D. 20.)

9. *Čtyry vinice* u Litoměřic dskami zemskými se řídící, předešle Fruweinovi konfiskované (z nichž jedna na Karhanku, druhá u vsi Podviní, třetí za Žitenicemi a čtvrtá nad Pišťany s lisem nákladně vystavěným), k ruce král. fisku od cís. rychtáře Litoměřického dne 24. března 1634 byly ujaty; není však vytčeno, komu a zač byly prodány. (C. 215, K. 18.)

10. Jistina 11.986 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 24. července 1635 darována byla *Vilémovi hraběti z Vřesovic*, jenž tuto summu Václavovi Vchynskému dlužen byl za statek od něho koupený. (C. 215, K. 18.)

11. Jistina 10.000 kop míš., na statcích někdy Polyxeny kněžny z Lobkovic vězící, l. 1648 postoupena byla od císaře i s úroky zadržalými *Václavovi Eusebiovi knížeti z Lobkovic* na srážku jeho pohledaností za komorou českou (C. 215, K. 18.)

12. Jistina 13.500 kop míš., již měl Vilém Vchynský za Janem Oktavianem z Vchynic, vedle cís. resoluce z dne 22. července 1636 témuž *Janovi Octavianovi Vchynskému* byla prominuta i s úroky zadržalými. (C. 215, K. 18.)

Veškeré jmění po Vilémovi Vchynském konfiskované vynášelo tedy *v jedné summě 601.910 zl. rýn.*, nepočítajíc v to domy a vinice, jichž cena není vytčena. Na statcích však bylo dluhů a pohledaností rozdílných 495.655 zl.

Mezi hlavní practendenty statků Vchynských náleželi:
1. *Jan Oktavian Vchynský z Vchynic*, jemuž za jeho pohledanost 491.226 zl. rýn. postoupeno bylo dědičně panství Kamenické, jak jest již svrchu praveno.

2. *Jiří, Fridrich a Radslav Jaroslav bratři z Vchynic*, kteří žádali při statcích nápadních (fideikommissních) zůstaveni býti; ale žádost jejich od král. prokuratora za neslušnou byla uznána, protože všechny fideikommissy pro provinění jich držitelů od císaře jsou vyzdviženy. (C. 215, F. $^5/_6$.)

3. *Alžběta hraběnka Vchynská, roz. Trčkovna, vdova po Vilémovi z Vchynic* pozůstalá, potom opět provdaná za známého rebella a švédského plukovníka *Zdeňka hraběte z Hodic*,*) domáhala se věna svého 37.000 kop míš. a nad věno jí přidaných 12.500 kop, tedy v jedné summě 50.000 kop míš., které l. 1618 od Radslava staršího z Vchynic, na panství Hanšpachu měla pojištěné. (D. Z. 139, H. 11 & 254, B. 24.) Ale tato jistina k návrhu král. prokuratora vedle cís. resoluce z dne 19. prosince 1637 jakožto v pokutě propadlá v deskách zemských jest vymazána, protože Vchynská při vpádu saském a švédském l. 1634 se ujala statků po manželu jejím konfiskovaných, a potom se syny svými k nepřátelům císařským se odebrala, vzavši s sebou všecky klenoty a velikou summu peněz hotových po Vchynském pozůstalých. Mimo to král. fisku připadlo 10.000 kop míš., které vdově Vchynské dlužen zůstal hrabě Černín z Chudenic, a tato summa vedle cís. resoluce z dne 30. prosince 1638 vykázána byla cís. kommissařům, při Trčkovském processu zaměstnaným, odměnou za jich věrné služby a namáhání. (C. 215, K. 18.)

4. *Adolf Arnošt, Oldřich a Filip Moric, synové po Vilémovi Vchynském* pozůstalí, žádali za restituci statků po otci jejich konfiskovaných; ale vedle cís. resoluce z dne 16. července 1648 udělena jim byla jenom ta milost, že provinění

*) *Zdeněk Hodický sv. pán z Hodic a Olbramovic* pro své služby ve vojsku švédském odsouzen byl *při kommissi konfiskační Fridlandské* všeho jmění. Proto statek jeho *Olbramice* (Wolframic), na Moravě ležící, v pokutě byl ujat a prodán *knížeti Gunderakovi z Lichtenšteina*, od něhož však zase navrácen býti měl na základě míru Westfalského vedle nařízení král. dvorské kanceláře České z dne 20. prosince 1649 Václavovi Karlovi z Hodic, bratru zemřelého Zdeňka Hodického. (C. 215, H. 26 & K. 18.)

jejich otce nemělo býti na újmu jejich stavu, cti a dobrého jména. K žádosti pak jejich za navrácení mateřské pozůstalosti, dotčených svrchu 50.000 kop míš., na přímluvu kurfiřsta Saského vedle cís. resoluce z dne 16. srpna 1652 z milosti bylo svoleno, tak že jim tato summa zaplacena býti měla z mimořádných prostředků, jež by sami udali. Avšak když se vyjevilo porovnání po smrti matky jejich mezi jejich otčímem Zdeňkem z Hodic a mezi strýcem jejich Radslavem Vchynským na místě a k ruce jejich v Hamburku léta 1638 v měsíci srpnu učiněné — dle něhož dotčeným třem synům připadnouti mělo všecko náčiní stříbrné po otci pozůstalé, též 30.000 kop míš. z jistin v Hollandsku uložených a mimo to ještě tři čtvrtiny z ostatku týchž jistin, jakož i tři čtvrtiny z dotčené pozůstalosti mateřské 50.000 kop m., též z 38.000 dukátů, které kníže Fridlandský matce jejich daroval a kurfiřst Saský jakožto Fridlandské dukáty převzíti měl, též tři čtvrtiny všech klenotů, zlatých řetězů, prstenů, náramků a jiných svršků, z čehož všeho pak čtvrtina zbývající jejich otčímu Zdeňkovi vydána býti měla — nařízeno bylo dle návrhu kommisse revisionis cís. resolucí z dne 29. srpna 1674, aby dotčeným synům Vchynského, z nichž na ten čas jenom Oldřich s dětmi po jeho bratrovi na živu byl, z dotčené pozůstalosti mateřské ničeho nebylo vydáno. Zároveň odmrštěna byla dědicka Zdeňka z Hodic, vdova Marie po jeho bratrovi Václavovi Karlovi pozůstalá, opět provdaná za Hohenlohe. roz. z Kounic, s pohledaností svou (čtvrtinou) z dotčených 50.000 kop míš. (C. 215, H. 26 & K. 18.)

Victum (Vitzthum) z Victum, viz Fictum.

Bohuslav starší Widršperkar z Widršperku (Widersperger z Widerspergu) na Pteníně, při kommissi konfiskační dne 4. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež jeho statek *Ptenín* (kr. Plzeň, okr. Přestic.) — tvrz a ves Ptenín s dvorem poplužním, vsi Přetín, Strejčkovice (díl), pusté vsi Višnovsko (Wischow, díl) a Oujezd, s poustkami v Bolkově a vším příslušenstvím, jak to l. 1548 Bohuslav Widršperkar od bratří Viléma a Jana Pětipeských z Krásného Dvoru za 5800 kop míš. koupil (D. Z. 47, C. 12) — v pokutě byl ujat a za 12.096 kop míš. odhadnutý, *manželce Widršperkarové Anně, roz. z Chudenic*, l. 1624 za 13.810 kop míš. prodán.

(C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 144, C. 5 & 297, O. 14.) Dle účtu komory české dne 4. února 1630 zůstalo ze summy trhové, po srážce pohlednosti Anny Widršperkarové, toliko 7310 kop míš., z nichž polovice 3655 kop král. fisku připadla a k zapravení platu, kollegiu appellačnímu zadržalého, vedle cís resoluce z dne 14. prosince 1629 byla vykázána. Teprv l. 1650 synové Widršperkara, Protiva a Moric Karel, obdrželi potvrzení, že jejich matka za statek Ptenín král. komoře odvedla summu 4890 kop m. (C. 215, W. 12.)

Bohuslav mladší Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Hlohovou* (Lohová, kr. Plzeň., dom. Horšův Týn.) — tvrz Hlohová a polovice vsi s dvorem poplužním a příslušenstvím — kterýž za summu odhadní 4869 kop 40 gr. míš. l. 1623 koupila jeho *manželka Anna roz. z Kadova*, která na témž statku měla pojištěné věno 2500 kop míš. a již splácení summy trhové vedle cís. resoluce z dne 3. října 1624 na lhůty bylo povoleno. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 143, B. 24.) Widršperková pak l. 1626 prodala ten statek Anně Alžbětě Přichovské z Janovic za 10.450 kop míš. (D. Z. 296, H. 7.)

Jan starší Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, účastnil se zpoury tím, že dne 1. října 1619 podle snesení se stavův odbojných vykonal přísahu na konfederaci s okolními zeměmi učiněnou; ale poněvadž sobě vyhradil, co bylo proti náboženství katolickému, provinění svého při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 osvobozen byl pod jistou podmínkou, tak že se uvolil při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti 600 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 304 zl. 15 kr. o sv. Jiří t. r. měl složiti. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Jan mladší Widršperkar ryt. z Widršperku dokázal při kommissi transactionis l. 1628 osmero svědomím (svědectvím), mezi nimiž bylo dvojí duchovní, že jenom těžkými hrozbami byl přinucen v čas zpoury osobně ve vojsku stavovském s lidem svým sloužiti. A poněvadž byl katolík a statek svůj již

l. 1624 pro dluhy prodal za 32.500 kop míš., z nichž mu po zapravení dluhů toliko 3000 kop zůstalo; vedle návrhu dotčené kommisse dne 10. května 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $^{1}/_{4}$.)

Jan Jakub Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že nemá žádných statků dědičných; ostatně že jest císaři vždycky věrný v času minulé zpoury zůstal, a opustiv všecko jmění své do Sušice k cís. lidu se připojil a na to od Don Baltasara de Marradas perdonu dosáhl; protož žádal, aby při témž perdonu mohl zůstaven býti. Na přímluvu Bohuslava Jiřího z Kolovrat zanechán byl jakožto obyvatel císaři věrný při právích a spravedlnostech svých. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$. — D. dv. 7, f. 21.)

Jan Šebestian Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, účastnil se zpoury jako Jan starší z Widršperku; avšak při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 pokuty byl zprostěn. (C. 215, C. $^{11}/_{41}$.)

Jindřich mladší Widršperkar ryt. z Widršperku na Bílém Mlýně, při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Mlýn Bílý* (kr. Plzeň., dom. Horš. Týn) — dvůr poplužní Bílý Mlýn s řekou, potoky, rybníky, lesy a mlýnem u vsi Vraňova, s lidmi poddanými ve vsi Vranově a Lohové — kterýž za summu odhadní 3355 kop m. postoupen byl vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 16. října 1623 *manželce Widršperkarové Anně Alžbětě*, roz. z Oujezda, proti zaplacení polovice summy odhadní král. fisku propadlé. Avšak i tato polovice katolickým sirotkům po Widršperkarovi pozůstalým z milosti vedle cís. resoluce z dne 30. března 1628 byla prominuta, a statek dotčený léta 1631 prodán *Janu Moricovi Widršperkarovi* za 5650 kop m. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 115. — D. Z. 299, D. 17.)

Jiří Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, provinění svého, jehož se jako Jan starší z Widršperku v čas zpoury dopustil, při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 osvobozen pod jistou podmínkou, uvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském zaplatiti 2000 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího z dne

dubna 1631 ještě 1000 zl. o sv. Jiří t. r. měl složiti. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Krištof Widršperkar ryt. z Widršperku na Kamenici Dojšt a Hlohové, v čas zpoury kommissař při direkci zemské avův odbojných, přistoupil ke konfederaci s jinými zeměmi činěné, jakož i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřsta Fridricha falckraběte při Rýnu a krále Českého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Kamenici dolní* (Unter-Kamenzen, kr. Plzeň., dom. Horš. Týn.) — tvrz a ves Kamenici dolejší, ves Poděvousy a půl vsi Lohové (Hlohové) — který v summě odhadní 12.474 kop míš. dne 18. října 1624 postoupen byl *cizozemci Maximilianovi z Trautmansdorfu* náhradou za některé statky od něho koupené a klášteru Chotěšovskému vedle cís. resoluce z dne 13. srpna 1624 postoupené. (C. 215, C. $^{11}/_{41}$ & W. 12. — Lib. conf. 2, f. 208. — D. Z. 153, J. 4.) — Zaplacení dluhů na témž statku v summě 15.300 kop míš. vězících, zejména pohledanosti 3000 kop manželky Widršperkarové Judity, roz. z Janovic, též 3000 kop Vilémovi Widršperkarovi a bratřím, po matce jejich náležející, převzala král. komora. Avšak ještě l. 1648 domáhaly se dcery Widršperkarové po smrti matky své pohledanosti dotčené. (C. 215, W. 12.)

Martin Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Drahkov* (Drachkau, kr. Plzeň., okr. Blovic., dom. Chocenic.), tvrz a ves Drahkov s dvorem poplužním s 194 korci polí, 4 rybníky (zejména Veliký, Pod-Letiný, Mlýnský a za Mokřicí), lesy (zejména Březovec, v Dobrenčích a v Chrastech) s 11 poddanými, z nichž 3 s potahem a 8 chalupníkův. Statek ten zcela zadlužený, odhadnutý za 6790 kop míš., ponechán k správě Widršperkarovi až do l. 1625, potom vedle cís. resoluce z dne 28. května 1625 postoupen v summě odhadní *dědicům po bavorském generálu Alexandru z Grotta* na místě jejich pohledanosti 12.000 zl., kterou otec jejich měl za komorou českou. Konečně prodán byl týž statek dne 25. srpna 1626 cís. plukovníkovi *Filipovi Kracovi ze Scharfenštejna* za 6790 kop míš. a témuž vedle cís. resoluce 15. března 1627 do desk vložen. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 205.)

Pohledanost dětí a dědicův Widršperkarových na témž statku v 5000 zl. rýn. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1.)

Milota Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskační dne 26. května 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Mízholez* (Mezholzy, Mezholce, Meshals, kr. Plzeň., dom. Horš. Týn.), kterýž, odhadnutý za 5678 kop míš., od komory prodán byl za 6000 zl. rýn. *Filipovi Kracovi ze Scharfensteina*. Avšak tento, maje ze summy trhové spokojiti manželku Widršperkarovou Annu, roz. Merklínskou z Merklína, v pohledanosti věnní 5500 kop míš., na témž statku jí pojištěné a přisouzené, zanechal jí raději ten statek. Naproti tomu uvolil se Widršperkar při kommissi tractationis za perdon mu udělený zapraviti 1100 kop míš. z jistiny své 2200 kop míš.; ale vedle cís. resoluce z dne 14. července 1630 bylo mu z této pokuty prominuto 400 kop míš. Statek Mezholce po smrti Anny Widršperkarové připadl na její syny Jindřicha Purkharda a Petra Milotu, a l. 1645 ponechán byl staršímu synovi Jindřichovi Purkhardovi za 5000 zl. rýn., z nichž tento polovici bratru svému pojistil. (D. Z. 390, F. 21.) Jindřich pak prodal týž statek l. 1676 Alžbětě Rozyně Šafmanové, roz. z Malovic. (C. 215, C. 1 & W. 12. — Lib. conf. 2, f. 365. D. Z. 393, R. 5.)

Jiří Vík z Víkova (v. Wikau) sloužil u nepřítele proti císaři a padl l. 1631 v bitvě u Děvína (Magdeburg), pročež při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění*, totiž polovice statku *Leukersdorfu* (Čermna, kr. Litoměřic., dom. Rumburk), tvrz a ves s dvorem poplužním, kteráž od Albrechta z Waldšteina v pokutě byla ujata, a po jeho smrti vedle cís. resoluce z dne 16. července 1636 postoupena kolleji Jesuitů v Jičíně. Druhá pak polovice téhož statku po zemřelém *Šebestianovi Víkovi*, bratru dotčeného Jiříka, právem odúmrtním na král. komoru připadlá, vedle král. resoluce z dne 28. listopadu 1636 odevzdána byla téže kolleji Jesuitův na porážku 4322 zl. 16 kr. rýn., které se jim za svršky, z některých statkův Trčkovských k ruce císaře přijaté, z komory české zaplatiti měly. Jesuité pak dne 27. dubna 1637 postoupili statek Leukersdorf (Čermna) za summu odhadní 3521 zl. cís. plukovníku *Janovi Kryštofovi Löblovi*

sv. pánu z Krainburku (Greinburgu), který týž statek k panství Rumburskému připojil. (C. 215, W. 42. — D. Z. 145, K. 17.)

Humbold (Haubold) Winkler ryt. z Heimfelsu (Heimfeldu) účastnil se zpoury tím, že se synem svým *Volfem Arnoštem* konal služby vojenské u Mansfelda; předce však při kommissi konfiskační i s dotčeným synem dne 3. a 10. října pokuty byl osvobozen. Potom pro náboženství ze země odešel, zanechav statek svůj nejstaršímu synu svému. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele se syny svými, Jiřím Adamem, Fridrichem a Jaroslavem, a ujal se statku Tüppelsgrünu (Dépoltovic, kr. Cheb.). Proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* v Chebu nařízené l. 1633 odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě 2000 zl. rýn., které k ruce Waldšteina knížete z Fridlandu měly býti ujaty. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém Winkler ryt. z Heimfelsu, maje jenom nepatrné jmění, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty peněžité za udělení perdonu byl osvobozen, ačkoliv nechtěl se státi katolíkem. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele, pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* v Chebě l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl k ruce knížete z Fridlandu statek *Arnetzgrün* (kr. Cheb, okr. Falknov), který za 8000 zl. rýn. koupil, ale celou summu trhovou dlužen zůstal. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém z Vinoře a v městě Sobotce vykonal hned v měsíci lednu 1621 opět přísahu a povinnost k ruce císaře Ferdinanda II., tak že při kommissi konfiskační nebyl odsouzen. Teprv l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Vilém z Vinoře již l. 1624, zanechav statek *Popovice*, l. 1623 po odsouzeném Jindřichovi Kapounovi koupený (viz Kapoun), který jeho syn Oldřich Linhart držel, manželka pak jeho byla na statku Rakově (kr. Boleslav, okr. Sobotka); není však vyčteno, zdali od manželky neb syna jeho nějaká pokuta na penězích byla složena. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jiří Krištof ryt. z Viršperka (Wirschberg) a na Valdově utekl ze země brzy po bitvě bělohorské; pročež statek jeho *Tüppelsgrün* (Děpoltovice, kr. Cheb), sídlo a ves s dvorem

poplužním, ovčínem, pivovárem, lesy, též s vesnicí Edersgrün (Odersgrün) s příslušenstvím, k ruce král. komory byl ujat a spravován. Za postoupení tohoto statku v summě odhadní 15.000 kop míš. k panství Ostrovu žádal l. 1623 Julius Henrych vévoda Saský; avšak statek ten navrácen byl *manželce Viršperkové*, Saloméně roz. ze Švamberka, poněvadž dokázala, že jej l. 1615 zdědila po sestře své Anně Marii Šlikové, roz. ze Švamberka. (C. 215, S. 62. — D. Z. 137, N. 7.) Viršperková prodala pak l. 1630 statky Tüppelsgrün a Edersgrün za 16.000 kop míš. Janovi Ratiborskému ze Chcebuze. (D. Z. 144, B. 2.)

Jan Višně z Větřní (německy též Weichsel, jinak Weixel von Wettern řečený), účastnil se zpoury dle zprávy rady města Krumlova tím, že táhl k pomoci městu Písku sám osobně s dvěma svými poddanými, potom vydrancovav stateček svůj odebral se do města Rožmberka, tehdáž dvěma setninami nepřátelskými (Krnovskými ze Slezska) osazeného, zůstávaje tam pod ochranou nepřítele až do vzetí téhož města Buquoiem. Naproti tomu dle vysvědčení purkmistra a rady města Rožmberka, daného dne 8. ledna 1623, nezúčastnil se Višně zpoury, nýbrž již před obsazením města a zámku Rožmberského vojskem stavovským se svou manželkou těhotnou ochrany tam hledal, pak po vzdání se města vojsku císařskému při témž ochrany vyhledával, od Buquoie samého z vězení byl propuštěn a od jeho setníka Antonína hraběte z Biglia dne 23. září 1620 jménem císaře perdonován. Proto Višně při kommissi konfiskační nebyl odsouzen, avšak pro jeho odjetí ze země statek jeho *Pasovary* (Passern, kr. Budějovic., okr. Krumlov) — tvrz a ves Pasovary s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Světlík, Uretschlag a dvůr v Ebenavě (Ebenauer pod Zátoní) s lesy, rybníky a příslušenstvím — který před bitvou bělohorskou cís. vojskem vzat a *obci města horního Krumlova českého* v summě 6500 zl. rýn., na potřeby válečné půjčených, zastaven byl, téže obci dne 3. prosince 1623 od komory české za summu odhadní 6840 kop míš. jest prodán. Višně pak marně žádal o navrácení téhož statku; neboť dekretem komory české dne 14. června 1638 s žádostí svou byl odmrštěn. (C. 215, W. 15. — Lib. conf. 2, f. 392. — D. Z. 142, A. 20 & 293, A. 3.)

Jan Vitanovský z Vlčkovic při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 osvobozen byl bez výminky (absolutus sine clausula) pokuty za účastenství ve zpouře zvláště proto, že přistoupil k víře katolické. Za perdon jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere složiti 600 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze; avšak dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 summu vytčenou ještě neodvedl. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Mikuláš Vitanovský z Vlčkovic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se o přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn *Ctibor* dne 22. června 1626 na statek *Něhošovice* (kr. Písek, okr. Volyň.), za 7749 kop míš. odhadnutý, totiž tvrz a ves Něhošovice s dvorem poplužním, s dědinami náležejícími k němu i k dvoru Zbudovskému, k němuž si probošt hradu Pražského právo míti pokládal, též části vsí Jetišova, Radkovic a Hosladic (Hostlovic). Ctibor Vitanovský pak vedle cís. resoluce l. 1641 z manství propuštěn byl l. 1646, zaplativ sty peníz zadržalý 858 zl. 51 kr. a složiv 1000 zl. za převedení téhož statku do dědictví. (C. 215, W. 16. — D. dv. 7, f. 31 & 68. I. f. 14.)

Václav Milota Vintíř Vitanovský z Vlčkovic, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. (C. 215, C. $^1/_{10}$.)

Bohuslav nejstarší Vítha ze Rzavého (Zrzavého), po smrti své při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 pokuty za účastenství ve zpouře zprostěn byl bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. $^1/_8$.)

Bohuslav mladší Vítha ze Rzavého a jeho bratr *Mikuláš*, podporovali stavy odbojné nejenom kontribucí, nýbrž i vypravením lidu svého k vojsku stavovskému, a odporovali ještě po bitvě bělohorské, v městě Táboře uzavřeni, lidu císařskému, brzy potom však oba zemřeli.

Jejich bratr mladší Vilém, poručník dětí po Bohuslavovi pozůstalých, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon dotčeným bratřím udělený složiti do král. komory pokutou jistinu po bratru Mikulášovi zane-

chanou, 4000 kop míš. i s úroky zadržalými. Naproti tomu ponechán byl sirotkům Bohuslavovým statek *Stadlec* (Stálec, okr. Tábor.), od cís. vojska vypálený a vydrancovaný, za 12.000 kop míš. odhadnutý, na němž matka jejich, manželka Bohuslavova, 22.000 kop míš. měla pojištěno. (C. 215, C. $^1/_4$ & C. $^1/_8$.) Statek ten s dvory poplužními a vším příslušenstvím l. 1629 prodán byl k dobrému dotčených sirotků od soudu zemského za 20.000 kop míš. Johanně Kateřině Hozlaurové, rozené Neuchynkerové z Ober-Neuchynku. (D. Z. 297, O. 28.)

Ladislav Vítha ze Rzavého učinil se účastna zpoury tím, že byl kommissařem při direkci stavů povstalých, zemřel dříve, nežli jest perdonu dosáhl, tak že při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce dne 22. listopadu 1622 vyhlášené, upadl v pokutu *třetiny jmění* svého. Z té příčiny všecky statky jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Pacov* (kr. Tábor), k němuž náležely zámek a město Pacov s podacím kostelním, s dvěma domy panskými a pivovárem, též s dvěma dvory poplužními, z nichž jeden při zámku „Starý dvůr" a druhý „Hrádek" řečený s ovčínem, pak vesnice Citoraz (Ceteroz) s podacím kostelním, dvorem popl. a ovčínem, Bedřichov, Zhoř s podacím kostelním, Zhořec, Samšín a Roučkovice; též dílem vsi Lhota Pudilová, Vobratany (Obratany) a Černá (Čermná), s mlýnem Holubovským a mlýnem pod rybníkem „Hrnčíř" řečeným, též mlýny poplatní Pravdovský, na Hlaďově, Kuklíků, Chocholků, Stejskalů a na Valše, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím tak, jakž to l. 1616 Anastasia Víthová, roz. z Kralovic, od Mikuláše Španovského z Lysova za 32.000 kop gr. českých (64.000 kop míš.) koupila. (D. Z. 139, D. 9.) — b) *Dub* (kr. Tábor.) tvrz a ves Dub s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, lesy a rybníky, ves Chodčiny (díl) a ve Velikém Pohnání mlynář a jeden osedlý, jak to Adam Vítha l. 1579 od Jana a Hynka strýců Čáslavů z Podolí a na Hlasivě za 7500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 20, L. 15.) — Tyto statky, z nichž *Pacov* za 60.000 kop a *Dub* za 11.000 kop odhadnut byl, od komory za summu odhadní vedle cís. resoluce z dne 31. prosince 1623 prodány byly vdově po Jiřím Víthovi Anně Markétě Dorotě, opět provdané Šleglovské, roz. z Vrtby, k ruce její dcery *Majdaleny Montbrunové*, roz.

*Víthovské.**) — Avšak summa trhová za statky dotčené nestačila ani k zaplacení dluhův a daní zadržalých na obou statcích vězících, tak že z král. komory ještě 522 kopy míš. byly doplaceny. (C. 215, W. 17. — Lib. conf. 2, f. 390. — D. Z. 143, M. 9; 148, A. 17 & 292, M. 17.)

Ze statku Pacova obdržela vdova po Ladislavovi Víthovi, Kateřina Markéta, roz. z Říčan, l. 1621 summu 25.000 kop míš., kteréž jí l. 1618 manžel její věnem na témž statku pojistil. Ale toto pojištění, jakožto v čas zpoury učiněné, za neplatné bylo uznáno; pročež summa ta král. komoře připadla, tak že vedle cís. resoluce z dne 25. května 1663 Petr Vilém sv. pán z Říčan náhradou za tuto fiskalní pohledanost odvedl 8900 zl. rýn., kteréž postoupeny byly Marii Alžbětě Zárubové, roz. ze Šternberka, k zapravení summy, l. 1658 z cís. milosti jí vykázané. (C. 215, W. 17.)

Vilém mladší Vok Vítha ze Rzavého a na Vodlochovicích podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavů povstalých týkající se konfederace s okolními zeměmi učiněné; avšak jsa katolík při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění své bez výminky byl zprostěn. Za udělení perdonu zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze 800 zl. rýn., na kterou summu l. 1631 ještě 60 zl. odvésti měl. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Zdeněk Vítha ze Rzavého, katolík, od Dona Baltasara de Marradas l. 1621 perdonován, po smrti své při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan de Vitte z Lilienthalu, kupec a měšťan Malostranský, zavázal se l. 1629 při kommissi transactionis na *collegium nobilium* u sv. Jakuba dáti 700 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složiti. (C. 215, C. $^1/_8$.)

---

*) Tato prodala *Pacov* l. 1631 za 53.500 kop míš. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic* na Choustníku, jehož manželka Zuzanna jménem synů svých nezletilých Humprechta Jana a Heřmana Václava týž statek l. 1643 zeti svému *Sigmundovi Myslíkovi z Hyršova* za 50 000 kop míš. postoupila. (D. Z. 148, A. 16 & 302, H. 9.) — Statek *Dub* dostal l. 1643 v summě 14.000 kop míš. *Jiří Kotvic z Kotvic* po manželce své Markétě roz. z Vrtby. (D. Z. 147, D. 20 & 302, O. 7.)

Michal Wittmann, měšťan a radní Nového města pražského, provinil se v čas zpoury jako Řečický; pročež při kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 2. června 1621 odsouzen hrdla, cti a statku, dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky zpoury byl stat. Jmění pak jeho všecko od král. komory bylo ujato, totiž:

a) *Dva dvory* ve vsi *Dehnicích* (Dejvicích, kr. Pražský, okr. Smíchov.), z nichž jeden s krčmou a kovárnou l. 1617 za 3100 kop, druhý za 4000 kop míš. od Wittmanna koupen a až do 600 kop míš. zaplacen byl. Tyto dvory, při nichž bylo 11 koní, 3 hříbata, 14 kusů hovězího dobytka, 300 ovcí a 40 kusů vepřového dobytka, na rolích pak osetých 116 korců pšenice, 51 korců žita, 46 korců ječmene a 113 korců ovsa, hned po odsouzení Wittmanna právě přede žněmi přivlastnil si se všemi zásobami bezprávně dne 3. srpna 1621 probošt hradu Pražského Simon Brosius jakožto majitel statku Dejvického, zaplativ jenom ostatek dotčené summy trhové 600 kop míš. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.) Avšak vedle rozsudku král. appellace l. 1651 dvory ty král. fisku přisouzeny a proboštství odňaty jsou. (C. 215, W. 18.)

b) *Jistina* 500 kop míš. za obcí Rakovnickou (C. 215, P. $^2/_4$); pak jistina 1000 kop míš. za obcí Litoměřickou, z níž vedle nařízení 31. července 1638 polovice král. fisku, druhá polovice Pavlovi, synu Wittmanna, vydána býti měla. (C. 215, W. 18.)

c) *Dům* v Novém městě pražském, blíž sv. Jindřicha ležící, na poručení komory české 28. dubna 1623 v summě 1000 kop míš. postoupen jest *vdově po Wittmanovi pozůstalé Kateřině* na srážku její pohledanosti, kteráž jí ze statků manžela jejího v summě 1500 kop míš. na vychování jak osoby její, tak též i dcerušky, narozené tři dni před exsekucí na otci vykonanou, recessem knížete z Lichtenšteina vydána býti měla. (C. 215, C. $^1/_3$, P. $^2/_5$ & W. 18. — Lib. contract. viridis 12, f. 174.)

d) *Vinice Kolačníkovská* řečená, na Letních u Prahy ležící, od král. komory l. 1621 odhadnutá za 4000 kop míš., dne 4. srpna t. r. prodána byla za 3000 kop míš. *Alžběté z Lobkovic*, kteráž ji l. 1624 *Pavlovi Meyšnarovi*, měšťanu Nového města pražského, za 4000 kop míš. postoupila. Vdova

po Meyšnarovi pozůstalá Anna l. 1626 vinici tu odkázala synu svému *Danielovi Meyšnarovi*, a vnukům svým, *Pavlovi a Janovi bratřím Wittmannům*, kteřížto ji, majíce se odebrati pro náboženství ze země l. 1628, za 4000 kop míš. Rafaelovi Mnišovskému prodali. (C. 215, W. 18.)

Na vychování *dvou synův* po Wittmannovi a první jeho manželce pozůstalých, Pavla a Jana, měla vedle zdání kommisse liquidat. l. 1622 polovice jeho jmění zůstavena býti. (C. 215, P. $^2/_5$.) Na srážku této polovice dotčeným synům postoupena byla *vinice* Wittmannova v Šárkách ležící na gruntech purkrabských, kterou si hned po odsouzení Wittmanna bezprávně přivlastnil nejvyšší purkrabí Adam z Šternberga, jemuž synové Wittmannovi za toto postoupení 700 kop míš. složiti musili. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.)

Jan Wittmann, syn Michalův, odešel l. 1628 pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku saském, s nímž se l. 1631 při vpádu do Čech navrátil a u bratra svého Pavla se zdržoval. Proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* l. 1634 odsouzen všeho jmění, propadl díl svůj na domě Meyšnarovském, řečeném u Koláčníků, v Nekazané ulici ležícím, odhadnutém za 400 kop míš., též na zahrádce s domečkem zbořeným v Růžené ulici ležící, odhadnuté za 50 kop míš., jak to před odchodem svým ze země dne 10. července 1628 bratru svému Pavlovi postoupil, tento pak i s dílem svým l. 1639 Jiříkovi Wittmannovi odkázal. (C. 215, W. 18.)

Jetřich Vitych, měšťan Starého města pražského, sloužil v čas zpoury za sekretáře polního pod hrabětem z Turnu, odběhl s manželkou svou po bitvě bělohorské ze země, zanechav *dům* svůj v Starém městě pražském v ulici Valentýnské blíže sv. Valentýna ležící, u Tří Turků řečený. Dům ten teprv l. 1636 k ruce král. fisku ujat a za 575 kop míš. odhadnutý od komory prodán byl l. 1638 *Jiříkovi Streicíusovi Přestickému*, cís. služebníku při účtárně komory české za 450 kop míš., z kteréž summy jemu 300 zl. služného bylo poraženo. (C. 215, W. 46. — Lib. contract. caerul. 3, f. 517 & 4, f. 13.) — Vdova po Vitychovi pozůstalá v Erfurtě bydlící marně se domáhala l. 1636 domu dotčeného, dokládajíc, že její manžel přijat byv na milost s ostatními měšťany po bitvě bělohorské, od knížete z Lichtenšteina za vo-

jenského sekretáře ustanoven po 10 let v cís. službě zůstával a l. 1631 v Drážďanech zemřel. Z jeho synův *Jan Jakub* sloužil při vpádu Saském l. 1631 za kvartirmistra ve vojsku kurfiřsta Saského, kdež zemřel; druhý syn *Jetřich* sloužil v cís. vojsku a byl od Sasův a Švédův zajat. (C. 215, W. 46.)

Buryán Vlasatý z Domaslavi při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 obvinění ze zpoury byl zprostěn. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Jindřich Vlasatý z Domaslavi a v Loučíně l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Krištof Vlasatý z Domaslavi, katolík, podepsal skrze Jana Vyšemíra Sedleckého z Oujezdce, neuměje sám psáti, přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; vedle cís. výpovědi dne 12. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere složiti 70 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^1/_8$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Sigmund Vlasatý z Domaslavi účastnil se osobně výpravy válečné stavů povstalých; avšak po smrti své († 1623) při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž manželka jeho žádného jmění neměla. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan Vlašimský učinil se účastna zpoury a uběhl po bitvě bělohorské ze země, zanechav dvě vinice u Mělníka, kteréž vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 3. října 1623 od cís. rychtáře Mělnického k ruce král. fisku byly ujaty. (C. 215, W. 37.)

Krištof Vlček z N. (snad z Minic neb z Přečiny) pro účastenství ve zpouře teprv dne 5. února 1629 před kommissi transactionis byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati ani v Žatecku ani v Litoměřicku, kde se předešle zdržoval. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Smil Vlinský z Vliněvsi, vedle cís. resoluce z dne 9. ledna 1624 pokuty bez výminky osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera

sv. Jakuba v Starém městě pražském složiti 60 zl. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 30 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $^1/_8$.) — Statek po otci svém Jindřichovi zděděný *Liblice* (kr. Pražský, okr. Mělník) — tvrz a ves Liblice s dvorem poplužním a 4 vinicemi, ves Vavřinec a dílem vsi Hostinná, Neněchov a Jelenice s dvorem poplužním — prodal Vlinský l. 1621 za 35.000 kop míš. matce své Anně Špetlové, roz. z Dubé. (D. Z. 140, H. 17.)

Jan starší Vlk ryt. z Kvítkova na Zvířeticích, účastnil se zpoury tím, že při sněmu generalním l. 1620 syna Fridricha Falckého volil za čekance království Českého a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 29. října 1622 odsouzen *polovice jmění* svého, propadl statek *Zvířetice* (kr. Boleslav., dom. Mnich. Hradiště), totiž: zámek a ves Zvířetice s pivovárem a dvorem poplužním, dvůr poplužní u mlýna Haškova s týmž mlýnem a druhým mlýnem na Malé Bělé, městys *Bakov* (Backofen), a vesnice Veselé, Ptýřov (Ptýrov veliký), Ptýrovec (Ptýrov menší), Manikovice, Číhádky, Lhotice s dvorem poplužním, Býčinky (Býčína), Bělá malá (Kleinweisel), Dolánky, Bitouchov, Dalešice, Bradlec, Těšňov dvůr kmetcí (nyní 2 domy blíž Bradlec) a díly vsí Chudoples a Novévsi (Nových dvorů) se vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Vratislav z Mitrovic od Jana z Vartenberka za 90.000 kop m. koupil a léta 1614 ujci svému Janovi Vlkovi odkázal. (D. Z. 136, M. 11; 137, O. 6.) Statek ten, od komory české za 82.246 kop míš. odhadnutý, koupil dne 13. ledna 1623 za 80.000 kop míš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* za léno Fridlandské postoupil. (C. 215, W. 19. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 8 & 194, C. 7.)

Vlk pak l. 1628 pro náboženství ze země odešel, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, měšťanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení prý činil; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že i polovici ze summy trhové za statek Zvířetice, při prvém odsouzení z milosti mu ponechanou, k ruce knížete z Fridlandu propadl. Manželka

Vlkova Johanna, roz. Homutova z Harasova, marně se domáhala pohledanosti své 10.000 kop míš. a věna 6000 kop na statku Zvířetickém jí léta 1618 postoupené. (D. Z. 192. A. 1.) Pohledanost pak Doroty Vlkové v 1100 kop. míš. na statku dotčeném ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $^1/_1$.) Též obec města Veselí s pohledaností svou na témž statku v 1500 kop míš. l. 1661 odmrštěna jest. (C. 215, P. $^1/_1$.)

Jan mladší Vlk ryt. z Kvítkova při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 provinění ze zpoury byl zprostěn. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Jan Jiří Vlk ryt. z Kvítkova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil hned, že žádného statku dědičného, ani jiného jmění na jistotách nemá. Neboť již předtím pro dluhy prodal statek svůj *Malobratřice horní* (Klein-Bratřic, dom. Mnichov. Hradiště), tvrz a ves M. s dvěma dvory poplužními a vsi Přepeře (okr. Turnov), Soleč, Čížovka a Suchýdůl (Dörrengrund, kr. Jičín, okr. Mašťov) za 9000 kop míš. Albrechtovi z Waldšteina, který jej k panství *Mnichovému Hradišti* připojil, a Max. hraběti z Waldšteina v léno zastavil. (C. 215, W. 19 & F. $^{67}/_{26}$. — D. dv. 68. I. f. 43. — Viz Fridlandské statky lenní.)

Jan Albrecht Vlk ryt. z Kvítkova a na Snědovicích, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen *k manství*, téhož roku plnomocníkem svým Simeonem Polydorem z Boubína ohlášení učinil v příčině přijetí léna na statky své: a) *Smědovice* (Snědovice, Schnedowic, kr. Litoměřic., dom. Liběchov.), tvrz a ves Snědovice s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Křešov a díly vsí Radouně s mlýnem, Oujezdce a Strachal (Strachaly, Strachel), odhadnuté za 17.313 kop m.; — b) *Čákovice* (dom. Liběchov.), tvrz a ves s dvorem poplužním. Léno pak přijal Vlk dne 21. srpna 1626 toliko na statek *Smědovice* a postoupil jej *Vilémovi a Volfovi Bernartovi z Gerštorfu*, bratřím manželky své Alžběty, kteráž pohledanost svou na tom statku v 17.215 kop. míš., při kommissi revisionis pořádně provedenou, dotčeným bratřím svým zúplna odevzdala. Bratřím těm na srážku summy 40.000 kop míš.,

od císaře jim darované (viz Mikuláš z Gerštorfu), statek Smědovice proti zaplacení pátého dílu taxy v 3462 kop míš. l. 1628 z manství propuštěn a v dědictví zůstaven byl. — Statek však *Čákovice* pro nepřijetí léna vedle cís. resoluce z dne 25. března 1634 k ruce císaře byl ujat a dotčeným *bratřím z Gerštorfu* též na srážku cís. daru postoupen. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & W. 19. — D. dv. 7, f. 35 a 54; 53, f. 91 & 104. — D. Z. 139, F. 14.)

Vlkanovští z Vlkanova bratří a strýcové, *Benjamin na Solnici*, *Fridrich na Kvasinách*, *Jan na Ještěticích a Karel na Svinném*, ačkoliv brzy po bitvě bělohorské přísahu věrnosti a poddanosti císaři Ferdinandovi II. v Hradci Králové vykonali, předce při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 pro účastenství ve zpouře odsouzeni byli, tak že *Fridrich*, *Jan* a *Karel* po *třetím díle jmění* svého v pokutě propadli, *Benjaminovi* však statek jeho v *léno* zanechán býti měl. Pročež statky jejich, *Solnice*, *Svinná* (Svinné, Svinný) a *Kvasiny* (Kwasney, kr. Král. Hradec, okr. Rychnov.) — zámek s mlýnem a město *Solnice*, městečko Skuhrov a nad ním hrad pustý, vsi Litohrady, *Ještětice* s dvorem poplužním, Brocna, Brozánky, Bělá, Podolí, Kunštát, *Kvasiny*, Sokol; tvrz a ves *Svinné* Veliké a Malé s dvorem poplužním, vsi Hraštice, Proloh, Rybníčky, Dobrce (Dobřec), Lukavce horní, Ouřín (Uhřínov) Veliký s dvorem poplužním, Ouřín Malý, Oujezd (díl), Mostek (díl), Mezina (nyní samota), *Novýhrad* (hrad pustý) s rychtou svobodnou, Bukovina a Benátky — k ruce král. fisku byly ujaty, l. 1623 za 96.584 kopy m. odhadnuty a vedle cís. resoluce z dne 16. března 1624 *Hendrichovi purkrabímu z Donína* prodány za 157.000 zl. ryn., z nichž kupujícímu 32.000 zl. bylo prominuto. Ze summy trhové na 125.000 zl. snížené vyplaceno bylo Marii Majdaleně Trčkové 100.000 zl., kteréž na statky dotčené k potřebám válečným císaři půjčila. (C. 215, W. 20. — Lib. conf. 2, f. 425. — D. Z. 87, B. 1; 142, C. 28; 293, E. 22; 296, E. 12.)

Díl statku Solnického, *Benjaminovi z Vlkanova* v manství zanechaný a na 16.470 kop míš. odhadnutý, totiž zámek s mlýnem při městě Solnici, s 41 osedlými v témž městě k tomu dílu náležejícími, pak vsi Broceň (Brocná), Ještětice s dvorem popl., Ouřín (Uhřínov) veliký, Proloh, Rybníčky, Bělá

(Bílé), Podolí a Kunštat na horách (jinak Vracov, Kronstadt) s 44 poddanými, též od král. komory dne 26. července 1628 byl ujat, protože Benjamin na statek ten léna nepřijal, nýbrž vyšumovav jej, pustý zanechal a l. 1628 pro náboženství ze země se odebral. Tento statek vedle cís. resoluce z dne 25. září 1628 prodán byl dědičně též *Hendrichovi purkrabímu z Donína* (viz Konrad z Donína) za summu odhadní 11.000 kop míš. (C. 215, W. 20. — Lib. conf. 2, f. 426. — D. dv. 7, f. 192. — D. Z. 147, F. 22.)

K dílu Karla z Vlkanova na statku Solnickém za 27.226 kop odhadnutém, náležely tvrz a ves *Svinný* (Svinná) s dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Ouříně velikém, v městě Solnici 41 osedlých, ve vsích Kvasinách, Ouříně, Sokole, Bukovíně, Benátkách a Kunštatě (Vracově) osedlých 66 (21 s koňmi, láníků a zahradníků 45), mlýn v Kvasinách a mlýn Zvitenčovský, 9 rybníků (mezi nimi Zvitenčovský, Kabát, Podklemový a u Klobásových řečený) a lesů 19 lečí nad řekou Solničkou, nad Bukovínou, nad Horním Svinným a v Klapavci. — *Díl Fridricha z Vlkanova* na statku Solnickém, za 26.495 kop odhadnutý, obsahoval hrad a ves *Kvasiny*, dva dvory poplužní, v městě Solnici 42 osedlé, v pěti vesnicích 56 poddaných (s koňmi 22, zahradníků 34), mlýn s patero složením, 4 rybníky a lesů 36 lečí po 30 tenatech. — *Díl Jana z Vlkanova* na statku Solnickém, za 26.393 kopy odhadnutý, co do rozsahu svého není vytčen, avšak náležely k němu Ještětice s ostatní části statku Solnického. (C. 215, W. 20.)

Jan Vodňanský z Urašova, měšťan Starého města pražského, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy s nepřítelem, u něhož byl nařízeným kvartirmistrem v Starém městě, a dal se též potřebovati v mnohých kommissích. Pro toto provinění při *kommissi konfiskační Fridlandské* odsouzen byl dne 25. ledna 1634 všeho jmění, zvláště své pohledanosti za městem Rakovníkem, které se ještě l. 1647 domáhal, žádaje, aby za tou příčinou do Čech na čas navrátiti se směl. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_2$.)

Natanael Vodňanský z Urašova, měšťan a primas Starého města pražského, byl již léta 1609 od stavův evangelických

zvolen mezi direktory a správce země stavu městského, v čas zpoury pak l. 1620 podepsal konfederaci stavův odbojných s Betlenem Gaborem a s Uhry učiněnou; pročež při kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. *provazem na hrdle strestán* byl na šibenici postavené na náměstí Staroměstském. — *Dům* jeho v Starém městě pražském ležící v osadě sv. Kříže Velikého proti hřbitovu (klášteru bratří Milosrdných), náležel z polovice Vodňanského manželce Dorotě, kteráž odešla ze země pro náboženství se synem svým *Jindřichem*, jemuž předtím dne 31. srpna 1628 dotčenou polovici domu postoupila. (Lib. contract. caerul. 3, f. 390.) Z té příčiny, že dotčený syn od náboženství katolického odstoupil a ven ze země s matkou svou odešel, dům ten celý k rozkazu komory české dne 6. listopadu 1629 od cís. rychtáře byl ujat a vedle cís. resoluce od komory české dne 10. dubna 1631 za 800 zl. prodán *Valentinovi Frankovi*, písaři při úřadě stavitelském. (Lib. contract. caerul. 3, f. 418.) Marně pak se domáhala polovice dotčeného domu sestra Jindřicha Vodňanského, Lidmila, provdaná za Martina Hřebíka, měšťana Starého města pražského. (C. 215. W. 44.)

Jan Vojický ryt. z Novévsi (v. Neudorf) na Vojicích zemřel l. 1619, neúčastniv se zpoury; nicméně po smrti své od král. prokuratora před kommissi transactionis byl obviněn, a jeho sestra Lidmila obeslána, aby se vyrovnala o pokutu za perdon bratrovi udělený. Tato však dokázala nevinu bratra svého, tak že k návrhu kommisse transactionis dne 19. února 1628 dotčené pokuty byla osvobozena a statek *Vojice* jí a dcerám po bratru pozůstalým jest ponechán. (C. 215, C. $^1/_4$. — Viz též lenní statky Fridlandské.)

Jindřich Vojický ryt. z Novévsi na Vojicích, ačkoliv již před zpourou l. 1616 zemřelý, obeslán byl před kommissi transactionis, kteráž však rozsudkem daným dne 19. února 1628 žalobu král. prokuratora uznala za nedůslednou. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Ctibor Vojíř z Protivce zemřel za času zpoury, jíž se účastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září odsouzen byl *pátého dílu jmění*, v kterémž jeho statek *Římov* (kr. Budějovice) —

tvrzka Římov s dvorem poplužním a vsi Římov a Blansko, s lesy a jiným příslušenstvím, jak to Vojíř po otci svém Joachymovi l. 1596 zdědil (D. Z. 127, L. 10) — od král. komory ujat, za 6914 kop míš. odhadnut a l. 1628 *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenbergu*, pánu na Krumlově, za 6453 kop míš. prodán byl. (C. 215, W. 22. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 143, B. 2.) — Čtyr pětin dědicům Vojířovým z milosti ponechaných v summě 5163 kop. míš. domáhala se l. 1630 Anna Kunašová, dcera po sestře Vojíře, Eusebii Polyxeně, manželce Adama Chvala Kunaše z Machovic; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhla. (C. 215, W. 22.)

Adam Šťastný Vojkovský z Milhostic a Vojkova na Borotíně, při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 pokuty pro účastenství ve zpouře osvobozen, prodal l. 1623 statek svůj díl *Borotína* (kr. Tábor, dom. Jistebnice) *Polyxeně kněžně z Lobkovic* a odešel potom za příčinou reformace ze země. Proto nedostavil se na obeslání l. 1630 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu. Při vpádu saském l. 1631 přijel s hrabětem z Turnu do Prahy, jsa leytnantem při vojsku nepřátelském. Pro toto provinění při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215. C. $^1/_4$, $^1/_7$ & $^1/_8$.)

Přech a Adam Albrecht Vojkovští z Milhostic a z Vojkova na Borotíně, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzeni *všeho jmění*, propadli v pokutě díl statku *Borotína* (kr. Tábor, dom. Jistebnice), totiž půl městyse Borotína s podacím kostelním, se zámkem starým pustým, s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, mlýny, lesy, rybníky, a vsi Mezné, Bejšov a Lhotu Michalkovu s příslušenstvím. Statek ten, za 9634 kopy míš. odhadnutý, koupila l. 1623 za 9000 zl. rýn. *kněžna Polyxena z Lobkovic.* (C. 215, W. 36. — D. Z. 141, F. 28 & 292, B. 18.)

Šimon Vokáč z Chýš a Špicberku, měšťan a radní Nového města pražského v čas zpoury, jíž se súčastnil jako Jiří Řečický zvláště pak tím, že se dal potřebovati v rozličných kommissích; pro toto provinění dne 25. února byl uvězněn na radnici Novoměstské a při kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen *hrdla, cti*

i *statků*, dne 21. června t. r. s jinými náčelníky zpoury byl stat. Jeho jmění pak hned bylo konfiskováno, totiž:

a) *Dům na Hrobci* neb *Kvintinovský* řečený, v Novém městě pražském na rohu vedle domu Jana Herncle u kláštera Slovanského ležící, který od král. komory postoupen byl *Filipovi Rynkovi*, král. rychtáři v městě Oustí, za summu odhadní 1100 kop míš., na kterouž toliko 300 zl. rýn. odvedl, ostatek pak vedle cís. resoluce dekretem komory české z dne 10. května 1628 vdově Saloméně Rynkové z milosti a na vyhražení věrných služeb manžela jejího jest darován. Dům ten potom Františkánům u Matky Boží Sněžné byl postoupen. (C. 215, P. $^2/_5$ & W. 23. — Lib. contract. virid. 13, f. 303.)

b) *Dům Vokáčovský*, na Dobytčím trhu v Novém městě pražském proti kostelu Božího Těla ležící, ponechán byl *vdově Anně Vokáčové*, po jejíž smrti na král. komoru připadl a l. 1632 za 2504 kopy míš. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 15. června 1633 dekretem komory české z dne 20. července t. r. postoupen byl *Jesuitům* u sv. Mikuláše v Menším městě pražském, tak že tito za to od deputatu týdního 8 kop míš. na professní dům upustili. (C. 215, P. $^2/_5$ & W. 23. — Lib. contract. virid. 13, f. 133.)

c) *Stodola na Dobytčím trhu* Novoměstském ležící, která za 250 kop míš. odhadnutá *Františkánům* u Matky Boží Sněžné byla postoupena. (C. 215, P. $^2/_5$.)

d) *Vinice*, kterou od král. komory za summu odhadní 857 kop m. l. 1626 koupil *Filip Fabricius Platter z Hohenfallu*. (C. 215, W. 23. — Lib. conf. 2, f. 329.)

e) *Vinice Vokáčovská* za Braníkem ležící, odhadnutá za 700 zl. rýn., též *tři kusy polí* nad Volšany ležící, za 1300 zl. rýn. odhadnuté (jedno po 9 korců za 300 zl., druhé po 9 korců za 400 zl. a třetí po 29 korců za 600 zl.), ponechány byly *vdově Anně Vokáčové*, po jejíž smrti králi přisouzeny a vedle cís. resoluce z dne 9. listopadu 1633 postoupeny jsou od komory české dne 8. března 1634 *Jesuitům* v Novém městě pražském. (C. 215, W. 23.)

Z těchto statků dekretem komory české z dne 14. února 1625 ponechány byly vdově Anně Vokáčové na polovici jí náležející dům Vokáčovský (pod b) a vinice s poli (pod e) vy-

tčené, které pak Vokáčová († 1627) k ruce krále odkázala proti tomu, aby ubytování vojáků a kontribucí byla osvobozena. (C. 215, W. 23.)

Buryan Volanský z Volanic a na Volanicích vykonal v měsíci lednu 1621 v Hradci Králové opět přísahu věrnosti a poddanosti císaři Ferdinandovi II., předce však l. 1629 obeslán byl s *Jaroslavem Volanským* před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního oba již předtím zemřeli, a statek jejich *Volanice* (kr. Jičín., okr. Bydžov.) držel na ten čas pan Trčka. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan Jiří Volanský z Volanic při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna odsouzen *třetiny jmění*, kteréž však po srážce dluhů toliko 350 zl. vynášelo. Proto zůstaven při statečku svém, zavázal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 místo dotčené třetiny v pokutě složiti 100 zl. rýn. do komory české. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan starší a Jiří Volanští z Volanic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. Jiří pak za perdon mu udělený uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti 35 zl. rýn. k alumnatu u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Václav Volanský z Volanic, vedle král. výpovědi z dne 2. prosince 1623 odsouzen *k manství* dne 24. října 1624, přijal léno dne 25. června 1626 na *dvůr poplužní ve vsi Volanicích* (kr. Jičín., okr. Nov. Bydžov.), odhadnutý za 1950 kop míš. (C. 215, C. $^1/_{10}$. — D. dv. 7, f. 20 & 35.) Avšak pro provinění své při vpádu saském l. 1631 opět odsouzen při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634, propadl v pokutě dvůr dotčený. (C. 215, C. $^{10}/_{38}$.)

Jan Rudolf Wolfinger z Wolfsbachu, primas města Plzně v čas zpoury, podvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze zaplatiti 1400 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 700 zl. o sv. Jiří t. r. složiti měl. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Mikuláš Vopršal ze Zhoře pro účastenství ve zpouře teprv l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis k vy-

ovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního zahynul již l. 1621 v Táboře, nezanechav ničeho. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan Voračický ryt. z Paběnic, katolík, podepsal konfederaci stavův odbojných a proto při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice jmění* svého; avšak dokázav nevinu svou, cís. resolucí z dne 22. května 1623 na milost byl přijat a pokuty bez výminky osvobozen. (C. 215, C. $^1/_8$ & $^1/_{10}$.)

Krištof Voračický ryt. z Paběnic s bratry svými Vilémem a Janem mladším v čas zpoury zemřelými při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Blánici* (kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) — tvrz a ves Blánici, též ves *Starou Vožici (hory Stříbrné)* s dvory poplužními, mlýnem, pilou, rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak to po bratřích jeho nedílných na něho přišlo — kteryž hned po bitvě bělohorské k ruce král. fisku ujat, kuchaři generala Don Baltasara de Marradas, Simeonovi Kosteleckému, postoupen a pak vedle cís. resoluce 30. března 1623 od komory české *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* za summu odhadní 6092 kopy 40 gr. míš. v dlouhé (špatné) minci prodán jest. (C. 215, W. 25. — Lib. confis. 2, f. 96. — D. Z. 153, J. 17 & 20; 467, L. 9.)

Voračický pak nevinu svou provedl, dokázav, že v žádných radách povstalců, ani při volení a korunování falckraběte Fridricha nebyl, a toliko od direktorův a kommissařů mocně pohrůžkami přinucen byl, když se lid krajský vypravoval s ním do Rakous jeti, kdež jenom několik neděl zůstal, ale před Vídní nebyl; zůstávaje pak l. 1621 na statečku svém ve vsi Blánici a *nemoha již déle vydržeti pro lid vojenský veliké strasti, ano i pro vlastní sedláky, kteříž tvrze vytloukali a drancovali,* do města Tábora s dítkami svými se odebral, kdež pak po zavření města přes rok zůstati musil, poněvadž na onen čas kapitán Romanisko, město proti cís. vojsku hájící, nikoho z něho nepustil. Z důvodů těch jemu provinění jeho od císaře bylo prominuto, ale statek odňatý navrácen nebyl ani jemu ani jeho dceři Markétě, s níž v největší bídě žil. (C. 215, P. $^1/_1$ & W. 25.)

Mikuláš mladší Voračický ryt. z Paběnic, též **Mikuláš starší a Lipold Voračický** na Proseči, katolíci, při kommissi konfiskační dne 7. dubna a 3. října 1623, pak vedle král. výpovědi z dne 19. října 1624 pokuty byli osvobozeni, ačkoliv *Mikuláš mladší* v měsíci červnu l. 1620 vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných, s jinými zeměmi učiněnou, a proto při kommissi konfiskační *polovice jmění* svého byl odsouzen. (C. 215, C. $^1/_8$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Adam Vostromířský (Ostromířský) ryt. z Rokytníka, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl pohledanost svou 3200 kop míš. na statku Vostromíři, bratru jeho Václavovi konfiskovaném. Této pohledanosti marně se domáhal l. 1652 Mikuláš Vostromířský, syn z jeho bratra Heřmana, k ruce syna po Adamovi pozůstalého, Adama Jana, který v Polště za panoše sloužil. (C. 215, W. 27.)

Bohuslav Vostromířský ryt. z Rokytníka, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž toliko z jistiny 2000 kop míš. pozůstávalo; neboť statek jeho *Kolišov*, ves s dvorem poplužním, koupili od něho Jesuité u sv. Klimenta v Praze za 3500 kop míš. již l. 1621 před jeho odsouzením. (D. Z. 292, A. 12.) Vostromířský pak maje odejíti l. 1628 pro náboženství ze země, žádal za přisouzení dvou třetin z dotčené jistiny; neobdržel však ničeho. Aby se této pohledanosti domohl, navrátil se l. 1631 při vpádu saském do země; byl však proto odsouzen při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění a propadl nejenom dotčenou jistinu, nýbrž i *dům* v Novém městě pražském, na Opatovické ulici u sv. Michala vedle domu Václava Vratislava z Mitrovic ležící, který l. 1623 od Oldřicha staršího Bechyně z Lažan za 1550 kop míš. dceři své Justině Dorotě koupil a po její smrti l. 1633 zdědil. Dům tento pustý vedle cís. resoluce dne 30. prosince 1638 za summu odhadní 200 kop míš. postoupen byl *Václavu Vratislavovi z Mitrovic*, cís. radě a hejtmanu Starého města pražského na srážku jeho služného. (C. 215, P. $^2/_5$ & W. 27.)

Mikuláš Vostromířský z Rokytníka při kommissi konfiskační odsouzen *k manství*, ale dne 2. října 1623 pokuty byl

osvobozen, protože neměl žádných statků dědičných ani jmění jiného. (C. 215, C. $^1/_7$ & $^1/_8$.)

Smil Vostromířský z Rokytnika pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko za tou příčinou v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 9900 kop míš. za Kašparem Belvicem z Nostvic dle extractu purkrabského úřadu. (C. 215, C. $^1/_3$.) — b) Tvrz *Kostelec Podolský* (zaniklá, u vsi Pykova, kr. Tábor., dom. Jistebnice) s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, mlýnem, lesy, rybníky a příslušenstvím, též díl městyse Borotína a ves Řínov (Řenov, Řevňov), kteryžto statek od komory za 8352 kopy míš. odhadnutý l. 1623 prodán byl za 8000 zl. rýn. *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, W. 27. — Lib. condemnat. f. 345. — Lib. confis. 2, f. 37. — D. Z. 141, F. 25 & 292, B. 11.)

Dle účtu komory české l. 1626 připadly na třetinu Vostromířskému ponechanou po srážce dluhů toliko 3143 kopy míš.; manželce pak jeho Evě Kateřině, roz. z Loutkova, vedle recessu knížete z Lichtenšteina pohledanost její 6034 kopy míš., kteréžto summy jim vedle nařízení z dne 20. listopadu 1626 zaplaceny byly z dotčené jistiny 9900 kop a z úroků 3267 kop z ní zadržalých. (C. 215, W. 27.)

Václav Vostromířský ryt. z Rokytnika na Vostromíři, bratr Adamův, pro účastenství ve zpouře, ačkoliv brzy po bitvě bělohorské opět vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II., předce při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin jmění*. V této pokutě ujat byl statek jeho *Vostromíř* (Ostromíř, kr. Jičín., okr. Hořic.), tvrz a ves s dvorem poplužním, vinicí, lesy, mlýnem, rybníky a vším příslušenstvím, který Vostromířský l. 1614 po bratru svém Heřmanovi t. r. zemřelém za 14.000 kop míš. koupil, tak že na něm pojistil 9050 kop míš. nezletilým synům po Heřmanovi pozůstalým, Janovi, Heřmanovi a Mikulášovi. (D. Z. 187, G. 5.) Statek ten od král. komory dne 13. ledna 1623 prodán byl za summu odhadní 8536 kop míš. *Albrechtovi z Waldšteina*, který část téhož statku k Holovousům, část k Hořici připojil. (C. 215, W. 27 & S. 24. — Lib. conf. 2, f. 271. — D. Z. 141, B. 7 & 194, C. 5.) — Dotčené summy

9050 kop míš. domáhal se l. 1652 Mikuláš Vostromířský, cís. rytmistr, po smrti bratří svých Jana a Heřmana; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, W. 27. — Viz též Adam Vostromířský.)

Jan Vostrovec (Ostrovec) ryt. z Kralovic a na Vlašimě, Novém Domašíně a Veleni, za času zpoury mezi direktory stavu rytířského zvolen, hlasoval pro zvolení Fridricha Falckého za krále českého, podepsal a zpečetil akt konfederační. Pro toto provinění při kommissi hrdelní dne 19. května 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*. Ale poněvadž dle výpovědi své nebyl l. 1618 dne 23. května při poradě stavů v kolleji Karolinské, k níž byl obeslán, avšak se nedostavil, protože od Talmberka se dověděl, že se tam jednati bude o věcech proti císaři směřujících; pak že teprv v čase zpoury devátého měsíce do direkce jenom z přinucení vstoupil, a tak ničeho nevěděl o mnohých činech povstalců, zvláště o vyjednávání Jessenia s Uhry a s Betlenem Gaborem; mimo to že byl Vostrovec člověk zpozdilý a předtím zcela poctivý a zachovalý, a že hned na počátku l. 1621 opět vykonal přísahu věrnosti a povinnosti k ruce císaře; z těch příčin podle návrhu knížete z Lichtenšteina trest mu přisouzený vedle král. výpovědi dne 2. června 1621 zmírněn byl tak, že *místo ztrestání mečem odsouzen byl k vězení do smrti* a všecko jmění jeho v pokutě král. fisku připadlo. A tak Vostrovec na cís. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 z hradu Pražského, kdež byl uvězněn, na zámek Zbiroh odvezen byl do vězení, z něhož však dne 16. května 1623 byl propuštěn a proti reversu perdonován. (C. 215, R. 1 & W. 28.)

Ale jeho jmění všecko již předtím od král. komory české v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Jistiny 15.800 kop míš.* dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $^1/_7$.)

b) *Summy dlužní 12.000 kop míš.*, z nichž 8000 kop za Janem Černhauzem na vsi Libeznici a 4000 kop za Burkhartem Střelou na vsi Štěpánově bylo pojištěno, i s úroky zadržalými, postoupeny byly *manželce Vostrovcové Anně* na srážku summy 18.970 kop míš. z důchodů král. jí povinné. (C. 215, W. 28.)

c) *Na penězích hotových* 3932 kusy dukátů, pak 105 dukátů dceři Vostrovcové náležejících a 6 velikých kusův po

10 dukátech; — též 2243 kusy tolarů starých Ferdinandských a říšských saských; — mimo to *na klenotech:* tři zlaté řetězy drobného drátového díla, z nichž jeden s velikými kroužky z 336 dukátův osmkrát okolo hrdla, druhý z 318 dukátův jedenáctekrát, a třetí z 272 dukátův desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetězy, jeden z 166, druhý z 100 dukátův pancířového díla, desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetízky obdélné na způsob náramků z 100 dukátův; dva řetězy, každý jedenkrát okolo hrdla, jeden z 311 korun; tři páry náramků, jeden z 100, druhý z 50 dukátů, třetí z 18 korun; pár náramků s drahým kamením v zlatě sázeným; dva řetězy zlaté a perlové, páteře to se zlatými zrny a perlami, jeden z vonných pižmových koulí; řetěz ze zlatých růží a vonných koulí dvakráte okolo hrdla; 30 prstenů zlatých s drahým kamením; 26 zlatých knoflíčků pěkného prolamovaného (španělského) díla; 52 zlaté růže perlami vysázené; 36 zlatých růží perlami a rubínky neb granáty vysázených; 23 zlaté růže diamanty a rubíny vysázené; bílý šmelcový beránek, diamanty, rubíny a perlami vysázený; 8 medaillií dílem diamanty, dílem perlami vysázených; více perlí velikých i malých nezasazených; zlaté paradlo na zuby; — nad to *stříbrných věcí:* 18 koflíků větších menších, 2 láhve, 1 mlýn, 1 panna, 2 mědence s 2 nálevkami, 7 konviček, 5 slánek, na 9 stolů lžic a jiné více. — Vytčené peníze a klenoty manželka Vostrovcova jakožto svůj majetek ve třech truhličkách železných v domě svém na Příkopech do záchodu dala ukryti, obávajíc se, aby od vojáků po bitvě bělohorské domy drancujících jí nebyly vzaty; avšak potom vyzrazeny, na cís. poručení zvláštním kommissařem z Vídně k tomu nařízeným, kapitan-majorem Antonínem Maüeranem (Muran.), ze záchodu po těžké práci dvoudenní (při kteréž kommissař, jak si stěžoval, nemálo smradu vystáti musil, začež si hned z peněz nalezených 40 dolarů vzal) vyzdviženy a dne 12. ledna i s věcmi stříbrnými, v jedné summě na 150.000 zl. neb 40.000 dolarů oceněné k ruce císaře ujaty byly.

Marně žádala Vostrovcová, aby jí klenoty, které po předcích svých zdědila, vydány a navráceny, pak z peněz též jí náležejících, což vše na 18.842 kopy cenila, nějaká část pro její vychování dána byla. (C. 215, W. 28.)

d) Statky *Vlašim*, *Domašín* a *Věžníky* (kr. Tábor), totiž: město a zámek *Vlašim* nedostavěný, od lidu vojenského vydrancovaný a spálený, s pivovárem, mlýnem, dvorem poplužním se 7 lány dědin orných, s ovčínem, v němž se chovalo 1400 skotu ovčího; dvory poplužní, Skalkovský s 4 lány rolí, Ostrovský (Lhotka) s $2^1/_2$ lánu rolí, *Blanický* s tvrzí pustou, mlýnem a 3 lány rolí; vsi Pavlovice, *Kladruby s kostelem dřevěným, od sedláků sroubeným a od obce vydržovaným (v němž se toliko o Mistrnem Jenu — Janu Husovi — kázalo)*, Římovice, Zvolín (l. 1628 již Bolina řeč.), Kondratce, Dub, Ostrov s mlýnem a dvorem poplužním Lhotkou, Veliš, Hradiště, Městečko s mlýnem a Lhotka, pak dílem vsi Vracovice, Částrovice, Malovidy a Miřetice k jedné rychtě náležející s 31 osedlými, s příslušenstvím, jak statek ten Vostrovec zdědil po otci svém Vilémovi s bratry svými Štěpánem, Vilémem a Ferdinandem, z nichž každému smlouvou l. 1596 po 14.200 kop míš. za jejich podíly vyplatiti se zavázal (D. Z. 170, M. 19); — tvrz *Nový Domašín* s dvorem poplužním a pivovárem, městečko N. Domašín s podacím kostelním, krámy masnými, s platy z hor Domašínských, 2 mlýny s pilou a cihelnou, vsi Lhota Hražená, Znosím s dvorem popl. s čtyřmi lány rolí, *Ratměřice* s podacím kostelním, 2 krčmami a pecí vápenou, Hřín s dvorem poplužním, jak to Vostrovec l. 1601 po Smilovi Skuhrovském za 18.000 kop míš. a 200 dukátův koupil (D. Z. 175, N. 14); — tvrz a ves *Věžníky* s 5 poddanými, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a skalou vápenou, vsi Lačňov s 4 poddanými, *Metličany* (díl), *Libětice* (díl s 3 poddanými) s dvorem poplužním a ovčínem nově vystavěným, Vonšovice s 4 poddanými, Čeliv (Čelivo, díl s 5 poddanými), Radošovice s 30 poddanými, podacím kostelním, 2 krčmami, mlýnem Suchotovským s dědinami, též krčma v Bejkovicích, s 8 rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak to Vostrovec l. 1620 od Kateřiny Věžníkové, roz. z Hartenberka, vdovy po Markvartovi Věžníkovi, za 18.000 kop míš. koupil. (D. Z. 182, L. 4 & 192, L. 16.)

Tyto všecky statky s 30 rybníky a mnohými lesy (kromě vsí Věžníků, Metličan a Libětic, které hned po bitvě bělohorské od vojska byly vypáleny, tak že již l. 1628 zanikly), od komory české poprvé za 95.464 kopy míš., podruhé toliko

za 68.831 kop míš. odhadnuté, s polovicí vsi Ratměřic zvláště za 9588 kop míš. odhadnuté, prodány byly l. 1622 za 60.000 kop míš. presidentu nad appellacími *Fridrichovi z Talmberka*, jemuž ze summy trhové vedle cís. resoluce z dne 17. září 1622 z milosti 25.000 kop míš. bylo darováno. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 176 & 408. — D. Z. 194, H. 27.)*)

e) Statek *Veleň* (okr. Brandýs n. L., dom. Pakoměřice) — tvrz pustá Velenec s dvorem poplužním Velení s mlýnem a rybníky, ves Veleň a ves Mirovice — odhadnutý za 13.007 kop míš., postoupen byl za 13.000 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 21. května 1624 *manželce Vostrovcové*, která týž statek od Vostrovce l. 1593 za 14.000 kop míš. koupila (D. Z. 169, M. 21), na srážku její pohledanosti 80.000 kop na statcích vytčených pojištěné. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 353. — D. Z. 293, A. 1.)

f) *Dům v Novém městě pražském* naproti Andělské zahradě v Bosácké ulici, jdouc do Chudobic po levé straně ležící mezi domy Jakuba Chodaura a Ladislava Vithy ze Zerzavého, dekretem knížete z Lichtenšteina 14. září 1621 prodán byl za 3000 kop míš. *Johance Pruskovské*, roz. Kaplířové. (C. 215, W. 28. — Kniha přípovědí a zvodův Nro. 2, f. 325.)

---

*) *Na panství Vlašimském* bylo l. 1628 lidí osedlých i s chalupníky 410, kteří platili úroku stálého 837 kop míš., totiž: v městě *Vlašimě* 80, z nichž 35 pohořelých, kteří dávali platu stálého ročně 202 kopy míš., slepic úročních 78 po 6 gr., vajec $19^1/_2$ kopy po 12 gr., a konali roboty 156 dní po 4 gr.; v městysi *Domašíně* 54 osedlí s platem ročním 51 kop, kteří devátý díl lesův na témž panství užívali; ve vsi *Pavlovicích* 14 osedlých s platem 15 kop míš., slepic 42, vajec $3^1/_2$ kopy; v *Kladrubech* 16 osedlých s platem 59 kop míš., slepic 56, vajec 1 kopu; v *Římovicích* 9 osedlých s platem 20 kop míš.; ve Vracovicích, Částrovicích, Malovidech a Mířetici 31 osedlých, z nichž 6 pohořelých a 4 zběhlí, platili ročně 91 kop míš.; v Bolíně (Zvolíně) 16 osedlých s platem 47 kop a 38 slepic; v Kondratci 29 osedlých, platili úroku 76 kop a 35 slepic; v Dubu 14 osedl. (z nich 7 pohořelých), platili úroku 28 kop a 15 slepic; v Ostrově 15 osedl., platili úroku 38 kop a 24 slepic; ve Veliši 14 osedl., platili úroku 34 kop a 18 slepic; v Hříně 8 osedl., platili úroku 9 kop.; v Ratmiřicích 29 osedl., platili úroku 18 kop; v Hradišti 8 osedl., platili úroku 29 kop a 3 slepice; v Polánce 3 osedl., platili úroku 9 kop a 8 slepic; v Znosimě 12 osedl., platili úroku 11 kop; v Lhotce 11 osedl., platili úroku 9 kop; v Lačnově a Čelivě 5 osedl., platili úroku 7 kop a 14 slepic; v Městečku 10 osedl. (z nich 6 pohořelých), platili úroku 18 kop a 16 slepic; v Radošovicích 31 osedl., platili úroku 66 kop. — Mimo to vycházelo platu ročního z mlýnů ve Vlašimě 100 kop, v Ostrově 120 kop, v Radošovicích 80 kop, v Městečku 60 kop a pod Blanicí 45 kop míš.

g) *Dům na Příkopech* ležící, kterýž však manželce Vostrovcové, jíž vlastně náležel, byl navrácen. (C. 215, P. ²/₃ & W. 28.)

Mimo statky vytčené propadl Vostrovec též *statek kláštera Strahovského*, totiž vsi celé *Chýška* (kr. Tábor, okr. Pacov), *Útěchovice* (Utěšovice), *Bratřetice* (Bratřice) a *Cetuly* (Cedule), s podacím kostelním a mlýnem o 3 kolech a vším příslušenstvím, jak to l. 1614 témuž klášteru bylo postoupeno a jak týž statek Vostrovci za času zpoury od stavů na placení lidu vojenského l. 1620 prodán byl za summu odhadní 9000 kop míš., z kteréž mu poraženo bylo 2500 kop na hotově půjčených a 3666 kop 20 gr. míš. za 2000 korců žita (po 1 kopě 50 gr.) do proviantu odvedeného. (D. Z. 192, M. 19.) — Týž statek od král. komory navrácen byl klášteru Strahovskému.

Veškeré jmění Vostrovcovi konfiskované vynášelo summou 152.800 kop míš., z čehož král. fisku 127.800 kop. připadlo.

Manželka Vostrovcova Anna, roz. z Brukšteina, měla pojištěno na statcích, manželu jejímu konfiskovaných, 80.000 kop míš. a na jiných statcích 37.000 kop míš.; ačkoliv jí na tyto summy při kommissi liquidationis a recessem knížete z Lichtenšteina l. 1622 přisouzeno bylo 76.970 kop summy hlavní i s úroky, předce pohledanost její na statcích manžela jejího při kommissi revisionis dne 15. září 1629 na 24.000 kop míš. byla snížena. Mimo to obdržela náhradou za statek svůj *Blanice*, omylem se statkem Vlašimským konfiskovaný, dne 25. srpna 1622 ze summy trhové 3000 kop míš. — Avšak *dcera její Marta Majdalena*, provdaná za Albrechta Beřkovského, propadla v pokutě l. 1637 dotčenou pohledanost, kterou po matce své zdědila. (C. 215, W. 28.) Viz též Albrecht Beřkovský.

Jan Ferdinand Vostrovec ryt. z Kralovic utekl od cís. armády k nepříteli, kdež zahynul; proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž již l. 1632 od Albrechta z Waldšteina, knížete z Fridlandu, bylo ujato, totiž: a) *Díl Vostrovcův na domě* v Novém městě pražském, na Spálené ulici ležícím, Vostrovci a jeho sestrám od jejich otce Oldřicha zanechaném, kteryžto

dům po smrti Waldšteinově za 1435 kop míš. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 6. října 1635 prodán byl *Marianně Věžníkové*, roz. z Mitrovic, za 1200 kop míš., z nichž díl Vostrovcův 400 kop míš. král. fisku připadl, ostatek pak odveden sestře Vostrovcové Anně Marii, kteráž též díl druhé sestry své zdědila. (C. 215, P. $^2/_5$ & W. 8. — Lib. contract. virid. 13, fol. 189.) — b) *Dva domy v Kutné Hoře* s příslušenstvím, z nichž jeden *Miranovský* řečený za 900 kop, druhý *Wagnerovský* za 100 kop byl odhadnut. Tyto domy i s jistinami, jež měl Vostrovec za Janem Švihovským ze Švihova a za Volfem Berkou z Lipého, postoupil kníže z Fridlandu cís. polnímu maršalkovi *Janovi hraběti z Götz* dne 1. května 1633 na porážku jeho pohledanosti, od něhož plukovníkovi Janovi z Brixi byly odevzdány. — Poněvadž ale vedle cís. nařízení *po smrti Waldšteinově všecky konfiskace Fridlandské byly zrušeny*, ujala se komora česká veškeré pozůstalosti Vostrovce i dotčených dvou domů v Kutné Hoře se svršky, za 388 zl. odhadnutými, a postoupila je l. 1636 *Jaroslavovi Dobřenskému z Dobřenic* za jeho pohledanost. — c) *Jistina 16.500 kop míš.* na statku Peckách, kterou Vostrovec po Kateřině Lukavecké zdědil. (C. 215, W. 28. — D. Z. 297, J. 25.)

Ladislav (Vladislav) Vostrovec ryt. z Kralovic na Proseči dal se potřebovati v čas zpoury l. 1619 za kommissaře při výpravě lidu válečného z krajů Plzeňského, Prachenského a Podbrdského; pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Cerekvice Nová* (Biskupská, kr. Tábor, okr. Pelhřimov.) — městys Nová Cerekvice s lesy, rybníky a příslušenstvím, též vsi Čížkov a Bor, s platy ve vsi Vlasenici a s lesem Orlovem, jak tento statek Krištofa Leskovce z Leskovce l. 1609 a 1620 v dluhu 4641 kop 56 gr. míš. Vostrovec měl postoupený (D. Z. 92, F. 10—13) — od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1624 v dotčené summě postoupen byl *Krištofovi Vratislavovi z Mitrovic* za 6345 kop míš., kteréž mu vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1626 byly poraženy na jeho pohledanosti 21.658 kop míš., jež

měl na statcích konfiskovaných po Jiřím Karlíkovi z Nežetic, Petrovi ze Švamberka a Janovi z Říčan. Toto právo na statek Cerekvici odkázal Vratislav l. 1645 strýcům svým Jiřímu, Adamovi a Františkovi bratřím Vratislavům, kteří pak je prodali Jiřímu Miličovskému z Braunberku, jemuž konečně l. 1650 Jan Krištof z Leskovce statek Cerekvice proti doplacení 658 kop míš. dědičně odevzdal. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 92, F. 10—13; 306, D. 8.)

b) Statek *Proseč* (kr. Tábor., okr. Pelhřimov.), k němuž náležely tvrz a ves Proseč s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním, dvůr Stará Lhota, dvůr Lhotka Hanušova, vsi Částkovice, Oustraším (Ústrašín), Chmelny (Chmelná), Vlasenice a Myslov, s mlýny, lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to Vostrovci l. 1604 postoupeno bylo od jeho bratra Oldřicha a strýců Vostrovců, jimž statek Proseč l. 1594 strýc jejich Ladislav odkázal. (D. Z. 127, O. 10.) — Tento statek, za 16.549 kop odhadnutý, od král. komory vedle cís. resoluce z dne 6. listopadu 1624 prodán byl za 15.000 zl. *manželce Vostrovcové Osianě*, roz. ze Šebířova, potom opět provdané Voračické z Paběnic, tak že jí poraženo bylo ze summy trhové věno její 5000 kop míš. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 142, C. 24 & 293, E. 8.)

c) Podíl Vostrovce v 3809 kop míš. na statku Zborovsku, po jeho otci Strachotovi*) jemu a jeho bratřím Janovi a Fridrichovi zanechaném. Proto statek *Zborovsko* (Borovsko, kr. Čáslav, okr. Kralovice dolní, dom. Martinic.) — tvrz a městys (nyní ves) Borovsko, s pivovárem, dvory poplužními, podacím kostelním, rybníky, lesy, též vsi Brzotice a Vonšovec — l. 1625 od komory české ujat a l. 1626 za summu odhadní 11.229 kop 29 gr. míš. prodán byl *cizozemci Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*, cís. sekretáři při komoře české, který však na summu trhovou 6015 kop míš. nezaplatil. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 370. — D. Z. 154, B. 13.)

Bratřím Vostrovce Janovi, v cizích zemích žijícímu, a *Fridrichovi*, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629

*) *Strachota Vostrovec* přistoupil též ke konfederaci stavův odbojných i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého za krále; nebyl však při kommissi konfiskační odsouzen.

pokuty osvobozenému, vedle cís. resoluce l. 1630 podíly jejich otcovské ze statku Borovska byly pojištěny a dílem zaplaceny ze zbytku summy trhové za Znějovským zadržalého. (C. 215, C. ¼ & W. 28.) — *Syn Vostrovce Jan* pohledával po své matce Marii, roz. z Lisova, 1500 kop míš. ze statkův otci jeho konfiskovaných; není však vytčeno, zdali čeho dosáhl, ač při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pro provinění své pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. ¼ & W. 28.)

Vilém Vostrovec ryt. z Kralovic, bratr Janův, chtěl se dáti l. 1621 najati k nepříteli od Volfa Karla z Vřesovic, byl však s Vřesovcem zatčen a na Bílé věži uvězněn, odkudž utekl ze země a k nepříteli se připojil Proto jeho pohledanost 14.200 kop míš. na statku Vlašimském od král. komory byla ujata. (C. 215, W. 28.)

Jiří starší Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky a na Skalce vypravil l. 1620 jednoho jezdce a 1 pěšího k vojsku stavův odbojných, pak sám osobně s dvěma pěšími výpravy válečné se účastnil. Ale poněvadž přistoupil k náboženství katolickému, a předtím již v měsíci lednu 1621 vykonal opět přísahu věrnosti a povinnosti k ruce císaře, prominuta mu byla od císaře pokuta 233 zl. 20 kr., od král. komory dne 21. července 1629 za perdon mu uložená, aby mohl vychovati syny své v Kladsku u jesuitů studující. (C. 215, C. ¼ & R. 1.)

Jan Jetřich Voškobrchský z Voškobrch (Voškobrdský, Oškobržský z Oškobrh), odsouzen při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 *třetího dílu jmění* svého, propadl stateček *Hostín* (Hostinna, kr. Pražský, okr. Velvary, dom. Nelahozeves), ves s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslušenstvím, který odhadnut za 6675 kop míš. v propadlé třetině prodán byl l. 1622 *Polyxeně kněžně z Lobkovic* za 6000 zl. ryn. (C. 215, W. 26. — Lib. confis. 2, f. 43. — D. Z. 141, F. 29 & 292, B. 20.) — L. 1624 žádal Voškobrchský, dada se potřebovati pod cís. pluk knížete z Holšteina, za navrácení aneb znovu odhadnutí statku svého, dokládaje, že čtyřikrát větší cenu měl, a že svršky v něm zanechané (přes 510 mandel obilí a jiné) skoro tolik co summa trhová vynášely. Avšak nedosáhl ničeho, toliko na dvě třetiny z milosti mu ponechané v 4000 zl. ryn. obdržel 2000 zl. a na zbytek l. 1631 cís. pojištění. (C. 215, C. ⅓.)

Kašpar Votava provinil se v čas zpoury tím, že od stavův odbojných l. 1620 koupil *stálý plat* 2 kopy míš., který *ze mlýna* jeho, pod Teplou řečeného, k děkanství a kapitole kostela hradu Pražského ročně vycházel, za summu 100 kop míš. zcela zaplacenou. Avšak smlouva tato po bitvě bělohorské z desk byla vymazána. (D. Z. 140, E. 26 & 193, B. 10.)

Jan Jiří Vrabský Tluksa z Vrabí, v městě Písku od cís. lidu vojenského zajat, pojistil výplatné 500 zl. rýn. Don Martinovi de Hoeff-Huerta dne 23. dubna 1621; předce však při kommissi konfiskační dne 10. října vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) Jistiny 20.500 kop míš. — b) Statek *Poříčí**) (kr. Budějovic.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, jak to Vrabský l. 1617 od Hynka mladšího Vamberského z Rohatec za 6500 kop míš. koupil (D. Z. 139. C. 14) — který postoupen byl klášteru dominikánskému v Budějovicích l. 1621 od Pavla Michny a Don Baltasara de Marradas za summu 690 zl., po převorovi téhož kláštera Benediktovi Bargagni pozůstalou a na potřeby cís. vojska obrácenou; pak za 6000 kop míš. odhadnutý, témuž klášteru vedle cís. resoluce z dne 15. ledna 1621 jest darován. (C. 215, W. 30. — Lib. conf. 2, f. 380.)

Z tohoto jmění připadlo na třetinu král. fisku náležející 8769 kop, a na dva díly Vrabskému ponechané a jemu dle účtu komory české dne 20. května 1629 přisouzené 17.538 kop, které mu od komory vydány býti měly; avšak neobdržel ničeho. Po jeho smrti marně se domáhal této pohledanosti Václav Vojtěch Vrabský, strýc synů po Vrabském pozůstalých, Jana Viléma, Jindřicha, Hynka Leopolda a Václava k ruce jejich, kteří pak sami ještě l. 1651 o summu dotčenou při komoře se ucházeli. Teprv l. 1683 dne 30. prosince učiněn opět účet při komoře české, dle něhož z jistin po Vrabském pozůstalých v 34.654 kop. míš. po srážce dluhů zůstaly toliko

*) Statek Poříčí dostal se l. 1407 témuž klášteru koupí od jakéhosi Alzone s povolením krále Václava, ale potom přešel na světské držitele, totiž: l. 1567 koupil jej od Blažeje Bibra z Bibrů Jan Kalchreiter, který jej l. 1574 synům svým odkázal; l. 1594 prodal jej Lev Kalchreiter bratřím Kilianovi a Krištofovi Špandelům, pak l. 1596 Adam Špandel Štěpánovi Vamberskému a l. 1617 Hynek Vamberský Janovi Jiřímu Vrabskému.

4303 kopy, z nichž *synovi Vrabského Hynkovi Leopoldovi* na dvě třetiny 2869 kop připadlo. (C. 215, P. $^1/_1$ & W. 30.)

Vilém starší Vrabský Tluksa z Vrabí na Drahenicích, Dešenicích a Uzenicích, při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 pokuty bez výminky byl osvobozen (absolutus sine clausula), tak že mu statky jeho *Drahenice*, *Dešenice* a *Uzenice**) (kr. Písek, okr. Březnic.) byly navráceny. Za perdon mu udělený zavázal se Vrabský l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere složiti 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Jan Vilém Vranoš z Čečína (jinak z Čazína), při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen; nemělť žádného jmění mimo dvůr sedlský na gruntech Fridlandských. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Adam starší a Jiří Vratislavové z Mitrovic přistoupili ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísahali; avšak jsouce katolíci, při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byli osvobozeni. Za perdon jim udělený podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti pokuty. *Adam* 500 zl. a *Jiří* 900 zl. rýn., k alumnatu u sv. Jakuba v Praze. Poněvadž *Adam* dotčené pokuty nesložil, byla po jeho smrti manželka jeho Salomena, roz. Horčicová z Prostého na Bratronicích, od kommisse dne 2. dubna 1631 napomenuta, aby povinnou summu do sv. Jiří t. r. odvedla. (C. 215, C. $^1/_8$ & $^{11}/_{41}$.)

Jan starší, Jan mladší a Ladislav Vratislavové z Mitrovic, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, ale poněvadž sobě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. *Jan mladší* pak l. 1629 zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený složiti 500 zl. na *collegium nobilium* ze statku

*) Statek *Uzenice* — tvrz s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, ves Malé Uzenice, 2 chalupy v Temenicích řečené, dvůr sedlský ve vsi Černivěti s mlýnem, s podacím kostelním a krčmou ve vsi Uzenicích — koupil Vrabský l. 1617 za 14.000 kop miš. od Zbynka Jiřího Běšina z Běšin. (D. Z. 192, B. 12.)

svého *Vodice*, který l. 1616 za 18.600 kop m. koupil. (D. Z. 138, A. 16. — C. 215, C. 1/8.)

Mikuláš starší Vratislav z Mitrovic, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpoury osvobozen, podržel statek svůj nad cenu zadlužený *Chlumčany* (kr. Plzeň, dom. Lukavice), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1606 od Jana nejstaršího Widršperkara z Widršperku a na Lohové za 11.000 kop míš. koupil. (C. 215, C. 1/4. — D. Z. 133, C. 16.)

Václav starší Vratislav ryt. z Mitrovic a na Humburcích, katolík, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž přísahal i konfederaci podepsal; při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 pokuty osvobozen, avšak vedle cís. resoluce z dne 2. prosince 1623 odsouzen byl *třetího dílu jmění* svého. Tento rozsudek pro zrušení kommisse konfiskační jemu teprv dne 16. listopadu 1627 byl ohlášen a statek jeho, *Humburky* (kr. Jičín, okr. Nov. Bydžov.), dvůr poplužní s jedním poddaným, od král. komory ujat jest, tak že Vratislavovi tolik, zač by dva díly toho statku stály, jakož i z jistin 2600 kop míš. jemu přisouzené dvě třetiny v 1733 kopách z komory české vydány býti měly. Ale poněvadž všecko jmění jeho, totiž dotčený statek, který po bratru svém Jindřichovi Vratislavovi za 7800 kop míš. koupil, i s jistinami a úroky z nich zadržalými toliko 11.389 kop míš. vynášelo, naproti tomu 13.826 kop dluhů se nacházelo; žádal Vratislav l. 1629, aby jako člověk katolický při statku dotčeném zůstaven, aneb aby statek ten postoupen byl manželce jeho, Eleně Marii roz. z Dobřenic, v summě 7810 kop míš., kterou na statcích konfiskovaných pojištěnou měla. Zároveň pak se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zavázal, za perdon mu udělený složiti pokutu 500 zl. rýn. na *collegium nobilium*. Není však vytčeno, zdali k žádosti jeho bylo svoleno; toliko poznamenáno, že pohledanost Vratislavova v 2400 kopách při kommissi revisionis ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/11, 1/2, 1/8; C. 11/41 & W. 31.)

Václav mladší Vratislav z Mitrovic na Všeradicích, katolík, přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním pří-

sahy, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 bez výminky pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Všeradice* (kr. Pražský), na němž manželce své Kryseldě, roz. z Lažan, l. 1618 věno 15.000 kop míš. pojistil. (D. Z. 139, G. 7.) — L. 1629 uvolil se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený odvésti 400 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Albrecht Vražda z Kunvaldu, při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se dne 7. června 1624 v příčině léna, uvoliv se za ponechání mu statků v dědictví složiti 1500 kop míš. K čemuž když nebylo povoleno, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Martinice Nové* (kr. Čáslav, dom. Doln. Kralovic.), sídlo a ves Martinice s třemi dvory poplužními a ves Zahradčice; též na statek *Tomice*, sídlo a dvůr s dílem vsi Tomice a Nový dvůr s příslušenstvím, jak to Vražda l. 1622 s povolením knížete z Lichtenšteina od Karla Čabelického ze Soutic za 3250 kop míš. dědičně koupil; též na stateček *Budeč*, pak vsi *Blažejovice* a *Vranice* s mlýnem od Jindřicha Střely l. 1611 za 4000 kop míš. koupené (D. Z. 185, L. 14); kteréžto statky všecky za 13.494 kopy míš. byly odhadnuty. Po smrti Vražды l. 1629 přijali léno na tyže statky léta 1630 *jeho synové Jan Vilém a Václav mladší*, kteří při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 a cís. resolucí z dne 19. října 1624 pokuty za účastenství ve zpouře osvobozeni, při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 se zavázali na *collegium nobilium* zaplatiti 80 zl. rýn. Václavovi pak statky vytčené vedle cís. resoluce 23. března 1650 v dědictví byly převedeny po zaplacení 905 zl. 13 kr. zadržalé quoty manské a 4594 zl. 46 kr. rýn. peněz šacovních za propuštění z manství. Po smrti Václava Vražды statek Martinice od komory české postoupen byl *Jindřichovi Volfovi Berkovi hraběti z Hovora*, bývalému presidentu komory české, na srážku jeho výplaty ze zajetí švédského. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & W. 45. — Lib. conf. 2, f. 365. — D. dv. 7, pag. 15 & 68, I., f. 9. — D. 150, A. 12.)

Adam Vrchotický z Loutkova obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu

za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel již předtím, nezanechav ničeho. (C. 215, C. 1/4.)

Albrecht Vrchotický z Loutkova při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění.* Statek jeho *Vřesná* (dom. Kardaš-Řečice) — tvrz a ves Vřesná s pivovárem, krčmou výsadní, ovčínem a dvorem poplužním, ves Mostečná s krčmou výsadní a díl vsi Radouně hořejší (dom. Včelnice) s krčmou — již před bitvou bělohorskou od cís. lidu vzatý, postoupen byl zástavou od Dona Baltasara de Marradas listem daným v Klokotech dne 31. května 1621 obci města Hradce Jindřichova v summě 6000 kop míš., kteréž táž obec Marradasovi k ruce císaře půjčila; potom odhadnutý poprvé za 9239 kop, podruhé za 11.854 kopy míš. vedle cís. resoluce z dne 25. února 1626 od komory české prodán byl za 10.000 zl. *Jakubovi Keclovi (Ketzel) z Rottendorfu,* hejtmanu panství Jindřicho-Hradeckého. (C. 215, W. 32. — Lib. confis. 2, f. 469. — D. Z. 142, H. 5 & 293, K. 21.)

Vdově po Vrchotickém pozůstalé Alžbětě, roz. z Tučap, za její pohledanost 15.000 kop míš., na dotčeném statku pojištěnou, od Jakuba Kecla a jeho dědice recessem z dne 14. srpna 1628 dáno bylo 3000 zl. ze summy trhové, pak pojištění na 2000 kop míš., a mimo to zaplaceny její dluhy 6100 kop, a zanechání jí 4 poddaní ve vsi Vřesné. (C. 215, W. 32.)

Buryan Vrchotický z Loutkova, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složiti 100 zl. rýnských k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském, kterouž summu dle listu upomínacího téže kommisse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. 1/8.) Jeho manželka Markyta, rozená z Hrádku, odkázala l. 1622 statek svůj *Žďár Pluhový* (kr. Tábor.) synu svému Sigmundovi Kunratovi Vrchotickému na Popelíně a Lžíně. (D. Z. 140, K. 28.)

Ctibor Vrchotický z Loutkova (s Dorotou Vrchotickou, roz. Mitrovskou z Nemyšle), při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 6. listopadu 1622 odsouzen byl *třetiny jmění* svého. Pročež statek jeho *Přestavlky* (kr. Tábor, dom-

Mitrovice) na poručení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1624 k ruce král. fisku ujat a za 8763 kopy míš. odhadnut, avšak Vrchotickému k správě zanechán byl. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 396.) — Tento statek Přestavlky s příslušenstvím, též s pěti poddanými ve vsi Měšeticích a s jedním ve vsi Záběhlicích, s mlýnem Kuželkovským, s lesy, potoky a rybníky prodal l. 1638 Mikuláš mladší Vrchotický za 7800 kop míš. *Janovi staršímu Černínovi z Chudenic.* (D. Z. 146, L. 2.)

Jindřich mladší Vrchotický z Loutkova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Čeňovice* (kr. Tábor, okr. Vlašim., dom. Třebečice) — dvůr poplužní a ves Čeňovice a ves Březinu (Březno), jinak sv. Prokop řečenou, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — který vedle cís. resoluce z dne 23. dubna 1625 prodán byl *cizozemci Štěpánovi Benediktovi Benikovi z Petersdorfu* za summu odhadní 4727 kop míš. — Vrchotický pak na dvě třetiny jemu ponechané obdržel před l. 1628 toliko 844 kopy míš., a ostatek jemu od císaře při komoře české byl pojištěn; avšak ještě l. 1643 neobdržel naň ničeho. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 156. — D. Z. 153, K. 27 & 30.)

Mikuláš a Sigmund Vrchotičtí z Loutkova obesláni byli l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 nepřijal *Mikuláš* na zámku Stálci (kr. Tábor) obesláni; *Sigmund* pak, od císaře perdonován, padl proti Uhrům a Turkům v cís. armádě. (C. 215, C. $^{1}/_{4}$.)

Vilém starší Vrchotický z Loutkova účastnil se zpoury tím, že přistoupil ke konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřsta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 5. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin jmění* svého, tak že v této pokutě statek jeho *Lhota Hrušova* (kr. Tábor, okr. Soběslav, dom. Lžín) od král. komory ujat a vedle cís. resoluce z dne 15. května 1625 cís. nejvyššímu leytnantu *Maximilianovi Pechlarovi (Bechler, Pechler) ryt. z Meminku* za summu odhadní 2244 kopy míš. prodán byl. (C. 215, C. $^{11}/_{4}$, & W. 32. — Lib. conf. 2, f. 250.)

Jiří Vrš ze Sadlna při kommissi konfiskační odsouzen *polovice jmění* svého, propadl z jistiny 10.500 kop míš. na statcích Rožmberských polovici 5250 kop v pokutě k ruce král. fisku. (C. 215, S. 83.)

Jan Ratibor Vršovský z Těšetína účastnil se zpoury tím, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřsta Fridricha Falckého za krále Českého; není však vytčeno, zdali při kommissi konfiskační byl odsouzen. (C. 215, C. $^{11}/_{41}$.)

Tobiáš Vršovský z Těšetína, měšťan Nového města pražského, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do země; protož při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho* jmění, propadl zbytek summy trhové 300 kop míš. za dům v Novém městě pražském s břehem a čerpadly, který dne 4. května l. 1628 Matoušovi Uhlíkovi za 400 kop míš. prodal. (C. 215, P. $^{2}/_{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 272.)

Jan Hroznata z Vrtby při kommissi konfiskační odsouzen *k manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 rozsudek ten zastaven byl k další cís. resoluci, až bude dokázáno, jak se Vrtby ve svém stáří a nemoci zpoury zúčastniti mohl. Teprv dne 15. dubna 1624 odsouzení jeho k manství bylo potvrzeno, a Vrtby přijal léno dne 22. června 1626 na statky své *Jindřichovice* (kr. Plzeň, okr. Klatov.) a *Hodětice* (kr. Tábor, okr. Neveklov, dom. Tloskov), za 10.235 kop míš. odhadnuté. Po jeho smrti l. 1631 obnovili povinnost manskou na statky dotčené, l. 1639 od komory české za 13.184 kopy odhadnuté, jeho *synové Jan Adam a Sezima Jan,* kteří pak l. 1651 z manství byli propuštěni proti odvedení manské quoty zadržalé 1247 zl. a k tomu ještě složení 1500 zlatých peněz šacovních za převedení statkův jejich do dědictví. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & W. 33. — D. dv. 7, f. 30 & 68. II., f. 10. — D. Z. 150, J. 29.)

Wolf starší. Vřesovec z Vřesovic a z Doubravské Hory, dle protokolu Condemnatorum f. 392 zúčastnil se zpoury tím, že kontribuce a berně stavům odbojným odvozoval, veřejnosti podnikal a nemoha pro sešlost věku svého sám osobně vedle jiných vojensky táhnouti, na místě svém s poddanými svými

do Rakous proti císaři vypravil rytíře Jana Bejčka z Nespečova, který až před Vídeň táhl a zemi hubiti pomáhal; mimo to že statek duchovní, jedno městečko, pannám duchovním kláštera Tejneckého od králův českých nadané, od tehdejších direktorův a správců země zástavou k sobě přijal, a týmž direktorům nemalou summu peněz k vedení války zapůjčil. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 všeho jmění svého odsouzen, avšak z císařské milosti zůstaven byl při *dvou třetinách*, které mu z komory české vydány býti měly. Jmění pak jeho všecko v této pokutě bylo ujato, totiž:

a) Statek *Nový Hrad* (Neuschloss, kr. Žatec., okr. Postoloprty),*) k němuž náležel zámek Nový Hrad s pivovárem, dvorem poplužním a mlýnem, vsi Jimlin, Opočno s podacím kostelním, Hřívice, Hořany, Babilon, Lišany a Horka (Hůrky dolejší); též tvrz a ves *Liponec* (Lipenec) a ves Netluky s podacími kostelními, s dvory poplužními a vším příslušenstvím. Statek ten odhadnutý za 57.514 kop míš. se všemi svršky od komory české dne 4. září 1623 za 63.000 kop koupil *Wolf Ilburk z Vřesovic a Doubravské Hory*, cís. rada a kurfiřsta Saského general-strážmistr, tak že si ze summy trhové na zapravení dluhů 49.060 kop (mezi nimiž též 22.000 kop, kteréž jure fideicommissi vždy nejstaršímu z rodu Vřesovců náležely) porazil, a ze zbytku 13.940 kop třetinu král. fisku náležející v 4646 kop. míš. špatnými penězi do komory zapravil. Dle fiskalního rozsudku dne 24. června 1636 měl Wolfa Ilburka dědic summu trhovou dobrými penězi zaplatiti, jakož i zapraviti dotčenou summu peněz fideikommissních 22.000 kop míš. král. fisku propadlou; avšak l. 1656 summa ta Janovi Vilémovi Kyšperskému z Vřesovic, jakožto nejbližšímu dědici fideikommissi přisouzena byla, a vedle cís. resoluce z dne 28. prosince 1668 na přímluvu kurfiřsta Braniborského vyzdvižen a zrušen byl též rozsudek, dle něhož zbytek summy trhové dobrými penězi zapraven býti měl. (D. Z. 141, L. 4 & 292, L. 20. — Lib. conf. 2, f. 140. — C. 215, C. $^1/_5$ & W. 34.)

*) Statek *Novýhrad* — zámek s předhradím, s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím, vsi Jimlín, Opočno s podacím kostelním, Lišany (díl) a Horké (Horka, díl) — koupil l. 1588 za 23.500 kop míš. *Šebestian z Vřesovic* od Adama Franka z Liběchova. (D. Z. 24, H. 7.)

b) Statek *Touchovice* (dom. Nový hrad), tvrz a ves Touchovice, v níž 19 osedlých (7 s koňmi a 12 chalup.), s pivovárem a dvorem poplužním, při němž 7½ lánu polí, 20 krav, 15 jalov. a 300 ovcí, s mlýnem a 3 rybníčky. Ačkoliv statek ten dle kšaftu před zpourou učiněného po smrti Vřesovce *manželce jeho Kateřině, roz. Údrcké z Nespečova*, připadnouti měl, předce vedle zdání král. prokuratora dne 3. října 1628 od král. komory ujat byl, poněvadž Vřesovec proviněním svým před smrtí svou jej propadl. (C. 215, W. 34.) Avšak statek ten navrácen byl dotčené vdově Kateřině, kteráž pro náboženství ze země odšedši, jej l. 1629 Wolfovi Ilburkovi z Vřesovic a z Doubravské Hory za 9000 kop míš. prodala. (D. Z. 298, D. 4.)

c) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti Jindřišské ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat jest. (C. 215, P. ²/₅.)

d) *Jistina 10.000 kop míš.* na statku Obora l. 1622 pojištěných. (D. Z. 193, J. 17.) — Viz Wolf Karel mladší z Vřesovic.

Wolf Karel mladší Vřesovec z Vřesovic a z Doubravské Hory na Křemuži, pro provinění své, že při najímání lidu k cís. vojsku na venku a v městech, zvlášť v Teplicích lid k nepříteli najímal, l. 1622 na hradě Pražském v Bílé věži uvězněn, spustiv se s věže ze země utekl a k nepříteli se připojil. Proto statky jeho dne 26. července 1622 od král. komory v pokutě ujaty jsou, totiž:

a) Statky *Křemýž* (Křemuž) a *Ohníč* (Vohnice, Wohontsch, kr. Žatec, okr. Bilin.), tvrze a vsi Křemuž a Ohníč s dvory poplužními, pivovárem, podacím kostelním, lesy, rybníčky, vinicemi, chmelnicemi a jiným příslušenstvím, kteréž vedle cís. resoluce z dne 22. února 1624 král. prokurator *Václav Viduna Obitecký z Obitec* za summu odhadní 26.179 kop 45 gr. míš. koupil. (C. 215, S. 54 & W. 34. — Lib. conf. 2. f. 307. — D. Z. 142, A. 21 & 292, O. 1.)*)

*) Polovici tvrze a vsi Křemuže koupil l. 1595 Jan Ilburk z Vřesovic s manželkou svou Annou z Miliny od Lytkyře Kozelky z Hřivic, a odkázal tento statek se statky Vohníčem, Voborou a Veltěží l. 160[illegible] synu svému Vilémovi. (D. Z. 132, E. 17.) — Od statku Křemužského p[illegible]stoupil Vřesovec l. 1622 dne 30. března sestře své Ludmile za její sp[illegible]

b) Statky *Obora* (Wobern) a *Veltěže* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Vršovic.) — tvrz a ves Obora s mlýnem a vinicemi, ves Veltěže a dva pusté dvory poplužní, k nimž náleželo 11 lánů polí a l. 1657 ve vsi Oboře 18 osedlých (8 s potahy a 10 chalupníků) a v polovici vsi Veltěži 14 osedlých (4 sedláci, 4 chalup. a 6 pustých usedlostí), jak to l. 1622 postoupil Vřesovec zástavou v dluhu 10.000 kop míš. strýci svému Volfovi staršímu z Vřesovic (D. Z. 193, J. 17) — teprv l. 1654 uvedením právním král. komoře připadly a za 20.075 kop míš. odhadnuté král. panství Krušovickému přivtěleny, avšak vedle cís. resoluce z dne 6. února a 30. července 1658 v nové summě odhadní 17.347 kop míš. bratřím *Linhartům z Neuenberga Adamovi a Vilému Václavovi* dědičně postoupeny byly vynahrazením za jejich pohledanosti při statku *Vlkavě*, dědicům po Ottovi Fridrichovi hraběti z Harrachu zanechaném. (C. 215, L. 10 & W. 34. — D. Z. 152, O. 6.) Viz též Linhart z Neuenberga.

Manželka Vřesovce Anna Johanna, roz. z Velemyšlovsi, hlásila se při kommissi revisionis l. 1624—1629 o věno své 7500 kop míš., též o jistiny 16.000 kop míš.; avšak pohledanost její v 3000 kop míš. ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & W. 34.)

Adam Jiří Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic a na Oujezdci, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 23. března odsouzen *k manství*, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Oujezdec* (Oujezd Veliký, kraj a okr. Litoměřic.) — tvrz a ves Oujezdec s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, dvůr poplužní v *Hřibojedech* (zanikl), díl vsi Sovenic a vsi Touchořiny, Hlupec (Hlupice), Doubravice a Hoznice (Haslitz) — za 11.700 kop míš. odhadnutý. L. 1628 odešel Vřesovec pro náboženství ze země, odevzdav statek svůj manský k opatrování bratru svému *Radslavovi*, avšak brzy se navrátiv, přistoupil k víře katolické. Ale statek ten k ruce krále ujat býti měl, protože Vřesovec l. 1628 stý peníz manský z něho nezaplatil. L. 1630 převor *kláštera do-*

---

vodlnost po otci a matce v statku Křemužském a Bukovickém, statek *Bukovický* (okr. Bilin.) — tvrz a ves Bukovice s dvorem poplužním a pivovárem, ves Lince (Hlince) s dvorem poplužním a ves Mošňov s příslušenstvím, jak to matka jejich Anna l. 1609 koupila. (D. Z. 193, H. 20.)

minikánského sv. Michala v Litoměřicích vyhledával toho, aby mu statek Vřesovce darován byl, proti čemuž se Vřesovec odvolával. Avšak když l. 1631 za času vpádu saského Vřesovec v Litoměřicích zemřel, a statku jeho *Jan Habart z Vřesovic*, strýc jeho, pod týmž vpádem nepřátelským se ujal, po vypuzení lidu nepřátelského statek ten postoupen byl na poručení knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina vedle cís. resoluce l. 1632 dotčenému *klášteru dominikánskému* v Litoměřicích v summě odhadní 15.000 kop míš. na zapravení fundace k noviciatu od císaře Ferdinanda II. dne 23. září 1630 učiněné, a témuž klášteru l. 1657 z manství jest propuštěn. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & W. 34. — D. $^{33}/_{5}$. — D. dv. 7, f. 34 & 68; 68, I., f. 27. — D. Z. 152, M. 28 & 627, K. 22.)

Bratr Vřesovce Radslav marně se domáhal pohledanosti své 7500 kop míš. na statku Oujezdci; neboť již l. 1637 a pak vedle cís. resoluce z dne 16. prosince 1650 žádost jeho byla odmrštěna. (C. 215, P. 2.)

Jan Habart Kostomlatský Vřesovec sv. pán z Vřesovic na Ploskovicích, Býčkovicích, Libčovsi a Nehasicích, obviněný král. prokuratora při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 bez výminky zprostěn (absolutus sine clausula), vystěhoval se l. 1628 za příčinou reformace ze země do Míšně, zanechav statky své fideikommissní *Ploskovice a Býčkovice* (Píčkovice) s cís. povolením k správě katolickým příbuzným svým. Statky své dědičné *Libčoves* (Liebshausen) a *Nehasice* (kr. Žatec) prodal Vřesovec před odchodem svým l. 1628 cís. nejvyššímu *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic a z Doubravské Hory* za 45.000 kop míš., tak že tato summa trhová po 4 letech v devíti lhůtách půlletních po 5000 kopách měla býti zaplacena. (D. Z. 295, N. 1.)*)

*) K statkům *Libčovsi a Nehasicům*, které Jan Habart Vřesovec po strýci svém Janovi Vilémovi Kostomlatském obdržel, náležely tvrz a ves Libčoves s dvorem poplužním, vsi Želkovice (Schelkowic) s dvorem poplužním, Všepetely (Šepetely, Schöppenthal, díl), Semeč (díl), Lahovice, Řisuty s dvorem poplužním Koryta řečeným; 3 vinice u Libčovsi, Všepetel a Třebenic; lesy (zejména Srbský, Veliké, Kněžské a Hradiště), se vším příslušenstvím, jak to l. 1596 od Jana z Vřesovic k ruce Jana Viléma Kostomlatského z Vřesovic, nezletilého syna po Vojtěchovi z Vřesovic, jeho poručnice Kateřina Údrcká z Doupova za 46.000 kop míš. koupila (D. Z. 171, G. 26); též tvrz a ves *Nehasice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem a jiným příslušenstvím.

Vedle cís. povolení přijížděl Vřesovec potom každého roku na nějaký čas do Čech, aby tu činil potřebná opatření týkající se statků fideikommissních; avšak při vpádu saském l. 1631 přidal se k nepříteli, pod jehož ochranou na statku Ploskovickém drahný čas zůstával, a po smrti strýce svého Adama Jiřího Kostomlatského z Vřesovic ujal se skrze plnomocníka svého Jana Konarovského statku manského Újezda Velikého i peněz hotových, na Zahořanech témuž strýci jeho povinných, též z Libčovsi mnohé věci pobrané ze země vyvézti dal. A poněvadž se tím účastna učinil zpoury v nově povstalé a dle patentu knížete z Fridlandu z dne 17. ledna 1633 před kommissi konfiskační Fridlandskou se nepostavil, rozsudkem téže kommisse dne 25. ledna 1634 uvedl se v pokutu se vším statkem a jměním svým, kteréž knížeti Fridlandskému připadlo, totiž:

a) Statek fideikommissní *Ploskovice* (Ploschkowic, kraj Litoměřic.), k němuž náležely též statky *Pičkovice* (Býčkovice, Pitschkowic) a *Sovenice* (Soběnice), tvrze s vesnicemi a dvory poplužními téhož jména, též vsi Mašovice (Maschkowic), Myšec (Michels, Michzen), Držovice (Tršovice, Trschowic, Tirschowic), Chudoslavice (Kutteslawic), Vinné (Winney), Týniště (Tünscht), Sovenice, Lenzel neb Letzka (Neu- und Alt-Lenzel, Mlýnec Nový a Starý), Piškovice (Býčkovice), Nezly (Nieder- und Ober-Nessel), Kotely (Kotelice, Kutlic), Mladej (Mladé) a Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch), s dvory poplužními, mlýny, rybníky, lesy a vším příslušenstvím.*) Tento statek již l. 1632 od knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat a vedle cís. nařízení postoupen k správě *Hendrichovi Šlikovi hraběti z Pasaunu*, presidentu cís. vojenské rady dvorské, za jeho pohledanosti vojenské, jemuž vedle cís. resoluce z dne 3. ledna a 13. července 1637 za 76.520 zl. rýn. (se statky Velíšem a Starými Hrady za 363.915 zl.) dědičně

*) Statek *Ploskovice* — totiž tvrz Ploskovice s dvorem poplužním, vinicemi, chmelnicemi, mlýnem nachlebním, rybníky, lesy, potoky a vším příslušenstvím, též vsi Ploskovice, Mašovice, Myšec, Těchobuzice (díl), a ve vších Trnovanech a Podvinní po jednom člověku osedlém — koupil l. 1592 Petr starší Kostomlatský z Vřesovic na Býčkovicích a Sovenicích za 32.000 kop míš. od poručníků nad sirotky po Václavovi Kostomlatském z Vřesovic nařízených (D. Z. 170, C. 26) a postoupil týž statek v dluhu 19.403 kop 23 gr. míš. Janovi Habartovi, synu po dotčeném Václavovi Kostomlatském pozůstalému. (D. Z. 91, M. 27.)

byl ponechán. (C. 215, C. $^1/_7$ & W. 34. — D. Z. 146, B. 27 & 300, B. 19.)

b) *Summa trhová 45.000 kop míš.* svrchu vytčená, za statky Libčoves a Nehasice za Volfem Ilburkem z Vřesovic zadržalá, která *knížeti z Fridlandu* na potřeby válečné od císaře byla postoupena a témuž od Volfa Ilburka z Vřesovic postoupením statku *Trnovan* dne 20. dubna 1633 zaplacena. (C. 215, W. 34. — D Z. 141, A. 13 & 295, N. 1.) — Viz též Václav Roupovec a Albrecht z Waldšteina.

Za navrácení těchto statků a jmění žádala marně l. 1636 na základě míru Pražského *vdova po Janovi Habartovi Kostomlatském pozůstalá, Barbora roz. Myšková ze Žlunic* jménem svým i na místě *synů svých, Václava, Karla a Volfa Rudolfa*, z nichž poslední dva později ve vojsku švédském sloužili a l. 1649 na základě míru Westfalského žádost svou za navrácení statků otcovských opětovali, avšak dle návrhu kommisse revisionis dne 29. ledna 1667 odmrštěni byli, protože odsouzení jejich otce při kommissi konfiskační Fridlandské podle rozsudku kommisse revisionis l. 1637 od císaře bylo schváleno. Přes to všecko domáhal se dotčený syn Volf Rudolf Kostomlatský v letech následujících a ještě léta 1690 otcovských statků; nedosáhl však ničeho. (C. 215, C. $^1/_7$, C. 7 & W. 34.) Statek Ploskovice prodala l. 1663 Maria Sidonia, dcera Jindřicha Šlika, provdaná za truksasa Ottu hraběte z Waldburgu, za 100.000 zl. rýn. knížeti Juliovi Henrichovi, vévodovi Sasko-Lauenburskému. (D. Z. 152, T. 28.)

Oldřich a Petr Pavel bratří Kostomlatští z Vřesovic, při kommissi konfiskační dne 26. října 1623, vedle král. výpovědi z dne 27. června a 18. srpna t. r., *třetího dílu jmění* svého odsouzeni, propadli statek *Kostomlaty* (Kostenblatt, kr. Žatec, okr. Bilin), dvě tvrze a zámek pustý s městysem, podacím kostelním, vesnicemi a dvory poplužními, pak ves *Lhenice* (Welhenic) s dvorem poplužním. Tento statek, odhadnutý za 37.019 kop míš. (totiž díl Oldřichův za 23.711 kop, a díl Petrův za 13.307 kop), od komory české prodán jest l. 1623 za 26.969 kop 14 gr. míš. cís. radě a purkrabímu Karlštejnskému *Humprechtovi staršímu Černínovi z Chudenic.* Ze summy trhové připadlo na díl Oldřichův 17.161 kop 20 gr., z nichž po zaplacení dluhů na třetinu král. fisku

5212 kop, a na dvě třetiny Oldřichovi ponechané 10.424 kop náleželo, avšak poraženo mu ještě 254 kopy dluhu, tak že toliko na 10.170 kop cís. pojištění obdržeti měl, dle účtu komory České z dne 26. října 1630. — Z dílu Petra 9807 kop 54 gr. vynášejícího připadlo témuž 6538 kop a na třetinu král. fisku 3269 kop m. dle účtu komory české dne 7. října 1630. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 311. — D. Z. 142, B. 6 & 293, A. 6.)

Radslav Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic na Malých Bečvařích, při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Polovici z jistin, kteréž měl za komorou českou na panství Dobříšském, vynášejících i s úroky 30.950 kop m., pak z jiných jistin 7000 kop míš. — b) Statek *Malé Bečvary* (Bečvarky, kr. Čáslav, okr. Kouřim.), který Vřesovec l. 1616 od Jana Krištofa Myšky na sebe převedl, za 7099 kop míš. odhadnutý, vedle dekretu komory české z dne 22. února 1631 Vřesovci na srážku polovice jemu z jmění jeho ponechané a 22.023 kop míš. vynášející, za 9802 kopy míš. ponechán byl. — Dle účtu při komoře české dne 28. srpna 1629 učiněného a dne 11. září 1630 ratifikovaného vynášelo po srážce dluhů celé jmění Vřesovce 40.208 kop míš., z čehož polovice král. fisku náležející z dotčené jistiny na panství Dobříšském byla poražena. Vřesovec pak, že od pohledanosti své na panství Dobříšském až do 28.000 kop míš. summy hlavní dokonale upustil, obdržel na polovici mu ponechanou mimo statek Bečvarky a některé jistiny ještě léta 1629 cís. pojištění na 4859 kop míš. Avšak vedle dekretu komory české z dne 11. září 1670 odečteny mu byly úroky, l. 1629 k pohledanosti jeho připočtené, tak že Vřesovec nejen dotčené cís. pojištění na 4859 kop musil navrátiti, nýbrž ještě 1400 zl. rýn. do komory české odvésti, i od jiných pohledaností svých upustiti; naproti tomu podržel statek Bečvarky, kterýž jemu dědičně do desk zemských byl vložen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 117. — D. Z. 466, H. 5.)

Jan Kyšperský Vřesovec z Vřesovic, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak přihlásil se již l. 1620 za perdon u knížete Bavorského.

Proto při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen a uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složiti 200 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$ & C. $^{11}/_{11}$.)

Jan Ilburk Kyšperský Vřesovec z Vřesovic účastnil se zpoury tím, že táhl sám osobně proti cís. generalnímu kommissaři vojenskému kurfiřstu Saskému, též že dal hlas svůj Fridrichovi falckraběti při Rýnu při volení na král. České a že kupoval statky duchovní. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 20. ledna 1623 (dle protok. condemnat. f. 208) odsouzen byl všeho statku svého, totiž jistiny 3000 kop míš. a dvoru ve vsi Černčicích; avšak z milosti císařské zůstaven jest při *polovici jmění* propadlého, kteráž mu po zaplacení dluhů z komory české vydána býti měla. Ale poněvadž stateček jeho — totiž *dvůr Hasmanovský* ve vsi Černčicích a poustka řečená Blažkovská, s dědinami a vinicí Smolikovskou — který Kyšperský l. 1621 od Volfa staršího z Vřesovic za 3950 kop míš. koupil, na 5862 kopy míš. byl zadlužen, zanechán jest Kyšperskému k užívání. Kyšperský pak l. 1628 pro náboženství z Čech do Míšně odešel, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, ujal se panství Novohradského, nejvyššímu polnímu cís. maršalkovi z Aldringu náležejícího, pak byl v městě Louně kommissařem k vybírání kontribucí na lid nepřátelský, a po vzetí města Žatce lidem císařským opět do Míšně ujel. Z těch příčin odsouzen byl při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, a dotčený statek jeho opět l. 1673 od král. prokuratora k ruce král. fisku ujat, avšak synovi a dědici Vřesovce Janovi Ilburkovi na přímluvu hraběte Montecuculi, v jehož pluku Jan Ilburk za rytmistra sloužil, vedle dekretu komory české z dne 9. srpna 1679 byl ponechán proti zaplacení fiskalní pohledanosti 3000 zl., kteráž Janovi Ilburkovi poražena jest na jeho platu za služby vojenské mu zadržalém. (C. 215, W. 34. — D. Z. 252, E. 6.)

Jetřich Jakub Kyšperský Vřesovec z Vřesovic, katolik, vykonal přísahu na konfederaci stavův odbojných dne 1. října 1619, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; potom při kommissi konfiskační dne 26. listopadu

1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený zaplatiti 200 zl. rýn. k alumnatu u sv. Jakuba (collegium nobilium) v Praze. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Pavel Kyšperský Vřesovec z Vřesovic obeslán před kommissi transactionis l. 1629 vyrovnal se o pokutu za perdon mu udělený a odešel pro náboženství ze země, prodav dne 29. ledna 1630 knížeti Saskému Juliovi Jindřichovi statek svůj *Mořičov* (Meričov, Mirečov, Möritschau, okr. Joachimsthal, dom. Ostrov.) — ves Mořičov, ve vsi Radešově (Rodisfort) 1 poddaného, a vsi Halmgrün a Frischengrün s 10 poddanými, pak mlýn na Bystřici, jak to Vřesovec l. 1614 za 10.500 kop míš. od Rosiny Šlikové koupil. (D. Z. 188, C. 1.) — Zbytku summy trhové domáhala se ještě l. 1659 vdova po Vřesovci pozůstalá, Eleonora roz. z Fictum. (C. 215, C. $^1/_4$ & W. 34.)

Vojtěch Kyšperský Vřesovec z Vřesovic nevyrovnal se před kommissí transactionis l. 1628 o pokutu, kterou za účastenství ve zpouře složiti měl, nýbrž odešel pro náboženství ze země. Proto jmění jeho od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dvůr poplužní v Brňanech* (kr. Litoměřic., dom. Doksan.), který proboštovi kláštera Doksanského Krišpinovi Junkovi na místě konventu téhož kláštera vedle cís. resoluce z dne 14. května 1630 za summu odhadní 2044 kop míš. byl prodán, na srážku 1000 zl. rýn. k potřebám válečným půjčených; ale zbytek summy trhové nebyl zaplacen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 143, M. 30 & 297, F. 14.) — b) *Vinice*, mezi Brozany a vsí Jeblicí položená na právě Jeblickém, k městu Litoměřicům náležející, od císaře obci města Litoměřic byla darována. (C. 215, W. 34.)

Mimo to navrátiti musil Vřesovec statek duchovní kláštera Doksanskému, totiž *ves Brňany* s dvorem poplužním (od sirotkův Antoňovských a Pavlovských koupeným), se zahradou Markovskou, lukami Peleskými a vším příslušenstvím, jak to Vřesovec koupil l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 9000 kop míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 192, M. 27.)

Vřesovec pak l. 1631 s nepřítelem při vpádu saském přijel do země a ujal se mocně statku Brňan; pročež při

kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Jan Vtelenský ryt. z Vtelna, odsouzen při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 (dle libr. condemnat. f. 124) *dvou třetin jmění* svého, propadl statek *Vtelno Mělnické* (kr. Pražský, dom. Mělník.), tvrz a ves Vtelno s pivovárem a dvěma dvory poplužními, při nichž 500 korců rolí, pak vsi Čečelice, Borek a Vojetín, v nichž 26 osedlých (12 s koňmi). Statek ten, odhadnutý za 17.302 kopy míš., od komory české dne 5. ledna 1623 koupil *cizozemec Martin Knisen z Kobachu*, sekretář německý při appellacích, za 15.500 kop míš., z nichž dle účtu komory české 7. února 1648 král. fisku 10.333 kopy, a na třetinu Vtelenskému z milosti zanechanou 5166 kop připadlo. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, f. 467. — D. Z. 142, K. 22; 153, A. 11 & 293, P. 12.)

Jiří Vtelenský ryt. z Vtelna pro účastenství ve zpouře, zvláště že l. 1620 na sněmu generalním volil syna krále Fridricha za čekance král. Českého a že v té příčině byl relatorem ke dskám zemským, při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění* svého. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Chvaly* (kr. Pražský, okr. Karlín.), tvrz a ves Chvaly s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Čertorejsích (Čertousy, Kartaus), při nichž 20 lánů rolí a 9 osedlých poddaných (3 s koňmi), a spravedlnost (plat) na vsi Sejpravici (Svépravici), jak to l. 1614 Eustachius Betengel z Neuenperka od paní Marie Měsíčkové z Řezna za 24.000 kop míš. koupil (D. Z. 187, J. 6) a potom Vtelenskému postoupil. Tento statek, za 17.153 kopy míš. odhadnutý, prodán jest dne 3. prosince 1622 cís. raddě a místosudímu dvorskému král. Českého, *Janovi Danielovi Kaprovi z Kaprštejna* za 15.000 zl. rýn. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, f. 121. — D. Z. 194, L. 26.) — Kapr pojistil na statku tom kolleji jesuitské u sv. Klimenta k ruce alumnatu od císaře založeného půjčených mu 15.000 kop míš. a zavázal se i s dědici svými úrok z dotčené summy na časy věčné půlletně platiti a odvozovati. Když však úrok ten za mnoha let zadržalý tak vysoce vzrostl, že Kaprův syn a dědic Jan Daniel k zaplacení jeho žádných prostředků neměl, postoupen byl statek Chvaly, na ten čas dokonale zpustlý, od

Jana Daniele Kapra zdarma dne 18. května 1652 dotčené *kollejí jesuitské u sv. Klimenta* v Starém městě pražském. (D. Z. 141, E. 28.)

Karel Vtelenský ryt. z Vtelna, při kommissi konfiskační odsouzen *polovice jmění* svého, propadl statek *Hluboš* (kr. Pražský, okr. Příbram.) — tvrz a ves Hluboš s dvorem poplužním a vsi Drahlín, Bratkovice s dvorem poplužním a Sádek s dvorem poplužním — kterýž od král. komory odhadnutý za 12.766 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 13. května 1623 *Václav starší Bechyně z Lažan* za 12.000 zl. rýn. koupil a z té summy si porazil 1014 zl. jistin, jež měl na jiných statcích konfiskovaných. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, f. 232. — D. Z. 292, C. 21 & 141, G. 12.)

Vtelenský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl i polovici z milosti mu při prvém odsouzení ponechanou a na komoře české vykázanou. (C. 215, C. $^1/_7$.) Sestra jeho Salomena, provdaná za Adama Vosterského Kaplíře, potom za Kašpara Hölzla z Sternsteina, domáhala se l. 1629 pohledanosti své 1500 kop míš. po otci svém Albrechtovi Vtelenském; avšak po její smrti její synové a dědicové, při nepříteli sloužící, nehlásili se ještě l. 1642 o dědictví dotčené. (C. 215, W. 35.)

Arnošt Ychtric z Širingsvaldu obeslán byl l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Jan Jindřich Záborský z Brloha a na Hamru nad Malší, jemuž statek jeho hned z počátku zpoury od Jana Ulnera, toho času v Budějovicích nařízeného cís. hejtmana a vojáků jeho zcela byl vydrancován, z veliké nouze v službě přítele svého Bohuslava Vamberského z Rohatec súčastnil se veřejnosti od direktorů nařízené s jedním koněm a brzy po bitvě bělohorské l. 1620 zemřel, zanechav manželku těžce nemocnou s dítkami v hrozné chudobě. Neboť jeho statek — tvrz pustá *Hamr* (nad Malší, nyní toliko mlyn, dom. Krumlov) s dvorem poplužním, mlynem a rybníky, ves *Pláně Věžovatá* (Thurm-Planles) s dvorem poplužním, ves Miříkovice a Vesce Horní

(díl), s krčmou ve vsi Markvarticích, jak to Záborskému Ctibor Vojíř z Protivce postoupil — od král. komory v pokutě ujat, paní Dorotě Ulnerové (Aulnerové) v jisté summě peněz na něj půjčené postoupen (kromě lesů, kteréž na poručení knížete z Lichtenšteina dne 9. prosince 1621 k pivovaru Plavnickému [u Újezda Kamenného, Steinkirchen] podle vůle císařské obráceny byly) a konečně od komory české l. 1628 *knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga* za 3623 kopy míš. prodán byl. (C. 215, Z. 1. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 143, B. 3.)

Syn Záborského Jan Markvart, který v cís. vojsku pod rytmistrem Ferdinandem Lažanským sloužil a u Tábora zahynul, potom pak dcery Kateřina, Salomena a Anna, pozůstalé po Záborském a jeho manželce Cecilii, roz. z Dobrše, marně se domáhaly ještě l. 1647 pohledanosti 3000 kop m., matce jejich na statku dotčeném l. 1612 pojištěné a jim při kommissi liquidationis i vedle cís. resoluce z dne 2. května 1626 přisouzené. (C. 215, Z. 1.)

Albrecht a Ladislav Záborští z Brloha odsouzeni byli *v léno* při kommissi konfiskační, pro jejíž zrušení rozsudek ten vyhlášen nebyl. Potom dne 16. února a 30. října 1624 pokuty osvobozeni, zůstali v dědičném držení statku svého *Kadova* (kr. Písek, okr. Blatná). (C. 215, C. $^1/_7$ & C. $^1/_8$.)

Bořivoj, Jan a Václav Záborští z Brloha obvinění král. prokuratora z účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 a cís. resolucí z dne 16. února a 30. října 1624 byli osvobozeni; *Jan* však již předtím zemřel a *Václav* potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Adam, Jan Kryštof a Jiří Zadubští z Šontalu (Schönthalu), při kommissi konfiskační dne 10. října a 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni; *Adam* pak při kommissi tractationis de pio opere podvolil se dáti 20 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Albrecht Zadubský z Šontalu vypravil léta 1618 a 1619 syny své *Viléma a Jana* koňmo i lidi své k vojsku stavovskému. Statky po něm pozůstalé, *Hunčice* a *Radimovice* (kr. Plzeň, okr. Touškov) za 12.000 kop míš. odhadnuté, synům jeho byly ponechány; jenom z jistiny 4000 kop míš. za obci

Plzeňskou od král. komory v pokutě vzato 1000 kop míš. Mimo to zavázal se syn *Ladislav* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složiti 500 zl. rýn. pokuty za perdon otci jeho udělený. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Šebestian Zadubský z Šontalu, dokázav nevinu svou, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Mikuláš Zajíček z Hošťálkovic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl stateček svůj, dvůr kmetcí ve vsi Ouřečích *(Uherce*, Auřec, kr. Boleslav., dom. Dobrovice), který l. 1618 ve zpouře od Heníka z Waldšteina za 500 kop gr. česk. koupil. (C. 215, C. $^1/_1$. — D. Z. 139, F. 28.) Dvůr ten postoupen byl *Albrechtovi z Waldšteina* se statkem Dobrovickým Henfkovi z Waldšteina konfiskovaným. (C. 215, W. 3.)

Václav Zajíček z Hošťálkovic, při kommissi konfiskační od král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 10. října 1623 pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Radslav Zalužanský ze Zalužan obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Boleslavském, kde Zalužanský předešle se zdržoval. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Kašpar Zalužský z Ostroskal odešel s manželkou svou Annou, roz. z Podolí, za příčinou náboženství léta 1628 ze země, zanechav *dům*, Raj řečený *v Čelakovicích* (Šelakovic.) nad Labem s polmi a příslušenstvím, k panství Brandejskému náležející, kterýž jakožto odběžný dne 16. dubna 1630 na poručení komory české za 1000 zl. rýn. prodán byl *Burghardovi Hartungovi*, zahradníku král. zahrady na hradě Pražském. — Syn Zalužského Václav, lékárník, žádal l. 1639 za navrácení domu otcovského; avšak povoleno mu dne 26. února 1639, aby se mu toliko vydával zbytek summy trhové ještě nedoplacený. (C. 215, Z. 12.)

Adam Zapský ze Zap na Dubči, Kyjích a Běchovicích, ještě let nemající, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle cís. resoluce z dne 29. října 1622 odsouzen byl všeho statku, avšak z milosti

pozbyl toliko *třetího dílu jmění* svého a uvězněn byl v Bí věži, kdež ještě l. 1625 zůstával, protože v čas zpoury stavů proti císaři pozdviženým peněz zapůjčoval, nepřátelským způ sobem sám osobně s jinými do Rakous táhl a o císaři a cí nejvyšších úřednících zemských všelijaké zlé a lehkovážn řeči mluvil. — Statky však jeho hned byly konfiskovány, totiž a) *Dubeč* (kr. Praž., okr. Říčan), tvrz a městys Dubeč s dvorem poplužním, ves Běchovice s dvorem poplužním spáleným, a ves Měcholupy, což vše odhadnuto za 21.899 kop míš.; — b) statek *Kyje* (okr. Karlín.), za 12.110 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz pustá a ves Kyje s podacím kostelním, mlýnem a dvorem poplužním, ze dvou kmetcích dvorů vystavěným, pak ves Hostavice (Hostajovice) s příslušenstvím, jak to l. 1610 Mariana Zapská, roz. z Harasova, po manželu svém Adamovi Zapském zdědila a vnuku svému Adamovi, po Oldřichovi Zapském pozůstalému, odkázala. (D. Z. 136, A. 17.) — Tyto statky od komory české již léta 1622 Janovi Danielovi Kaprovi z Kaprštejna postoupeny, pak vedle cís. resoluce z dne 14. srpna 1623 prodány *Karlovi knížeti z Lichtenštejna* za summy odhadní, k nimž jemu od císaře za statek Dubeč 2000 zl. bylo přiraženo. (C. 215, Z. 2. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 3 & 292, M. 9.)

Mimo to *dům Zapského* v Novém městě pražském, v čtvrti sv. Jindřicha ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$.)

Zapský pak od l. 1622—1624 marně se domáhal toho, aby jakožto katolík a poslední svého rodu při starožitném předků svých dědictví, kteréž za 150.000 kop míš. stálo, byl zůstaven proti zaplacení třetího dílu král. fisku v pokutě přisouzeného. Po jeho smrti vyhledávala vdova po něm pozůstalá, Eva roz. ze Zap, l. 1627 věna svého 6000 kop míš., kteréž i s obvěněním 15.000 kop vynášelo, jehož však vedle zdání kommisse liquidationis dne 14. června 1628 užiti neměla. (C. 215, Z. 2.)

Jan Zapský ze Zap odsouzen při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, mimo domek šosovní v předměstí Chrudimském, který v berních na cís. vojsko rychtáři postoupiti chtěl. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$. — D. dv. 7, pag. 19.)

Hertvík Záruba svob. pán z Hustiřan obvinění král. prokuratora z účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Záruba svob. pán z Hustiřan pokuty pro účastenství ve zpouře vedle cís. resoluce z dne 13. června 1623 byl zprostěn, a maje pak pro náboženství ze země odejíti, prodal statky své, totiž: a) *Seč, Vilštein (Wildstein) a Oheb* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), k nimž náležely pusté zámky Vilštein a Oheb, a sídlo Seč nově vystavěné; dvory poplužní Seč, Oustupky, Holín a Slavice; městečka Seč a Bojanov s podacími kostelními a vsi Kovářov, Petrkov, Hůrka, Lhotice německé, Samařov, Bezděkov, Proseč, Libkov (Lipkov), Krásné, Polánka, Chlum, Prosička, Přemilov, Vršov, Hradiště, Lhotice české, Hodonín, Křižanovice, Víšky (Víškov), Liboměřice, Lučibořice s podacím kostelním, Šiškovice, Deblov, Mladoňovice, Petříkovice a Rtenín (Rtein), kteréžto statky se vším příslušenstvím, jak je otec Jana Záruby Karel l. 1596 od Albrechta Bryknara z Brukšteina za 44.000 kop míš. byl koupil (D. Z. 171, O. 4), Záruba l. 1628 postoupil bez všech závad *Františkovi de Couriers* za 46.500 zl. rýn., na kterouž summu Couriers 10.000 zl. dlužen zůstal. (D. Z. 143, B. 13.)

b) *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.), k němuž náležely zámek a ves Cerekvice s dvorem poplužním a vsi Řečice, Želkovice, Vrchovnice a Hněvčeves s dvorem poplužním, postoupil Záruba *Hertvíkovi Zárubovi*, jenž mu ze summy trhové 24.000 kop míš. dlužen zůstal, a statek ten l. 1633 *Albrechtovi z Waldšteina* za 41.000 kop míš. prodal. (D. Z. 144, J. 26.)

c) Statek *Radim* (Raděnín, kr. Čáslav, okr. Kouřim), k němuž náležely tvrz a ves Radim s pivovárem, v němž bývalo ročně 18 varů po 16 věrtelích piva bílého); mlýnem s ročním užitkem 509 kop míš.; s dvorem poplužním, při němž 9½ lánu rolí, 40 krav a 22 kusů jalového dobytka; ovčínem, v němž se přezimovalo 700 ovcí; vinicí, v níž bývalo vína na 10 sudů sedmivěderních; tvrz a ves *Chvalovice* s dvorem poplužním s 9½ lánem rolí, při němž se chovalo 40 krav, 24 jalovic a 700 ovcí, a vinicí; ves *Pečky* s dvorem poplužním, tehdy spáleným, při němž bývalo 30 krav, 20 jalovic a 500 ovcí; vsi Myškovice (kterou Karel Záruba léta

1595 od Jana Rudolfa Trčky za 2450 kop gr. českých koupil, D. Z. 170, F. 11), Chotutice a Tatce, s 59 osedlými, mezi nimiž 29 s potahy, kteří odváděli 420 kop míš. platu úročního; 13 rybníků, mezi nimi „Nový“ rybník na 112 kop násady; též lesů 432 provazce. Tento statek postoupil Záruba teprv dne 24. dubna 1631 svému švagrovi *Adamovi ze Sternberga* za 70.000 kop míš., tak že summa tato, z níž Záruba manželce své Alžbětě, roz. ze Sternberga, 50.000 kop míš. věna pojistil, za kupujícím proti půlletnímu placení úroků zůstávati měla. (C. 215, Z. 3.)

Avšak smlouva, týkající se statku Radima, za neplatnou byla uznána; nebo Záruba navrátiv se při vpádu nepřátelském lidu kurfiřsta Saského do král. Českého, obviněn byl při *kommissi konfiskační Fridlandské*, že se nepříteli v městech Pražských za kommissaře k ubytování lidu potřebovati dal. Proto statek jeho *Radim* již před jeho odsouzením, kteréž se stalo dne 16. ledna 1634, od knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat a vedle cís. resoluce z dne 10. září 1632 *Jakubovi Bertholdovi svob. pánu z Hungeršic a z Freidinku*, řediteli cís. komory dvorské, na srážku summy 59.537 kop míš., za jeho věrné služby mu udělené, darován a dědičně odevzdán proti zapravení dluhů na něm vzdělaných. (C. 215, Z. 3. — D. Z. 622, D. 27 & 145, A. 9.)

Mimo to propadl Záruba i dotčený *zbytek ze summy trhové za statky Seč* v 10.000 zl. a za *Cerekvice* v 24.000 kop., kteréž knížeti z Fridlandu vykázány byly, tak že mu z nich summa 5333 zl. 20 kr., při dskách zemských od Couriersa již uložená, dne 29. dubna 1633 vydána byla (C. 215, Z. 3. — D. Z. 298, L. 9); ostatek pak summy dotčené po Waldšteinovi král. fisku připadl. — Konečně *dům Zárubův*, v Starém městě pražském za klášterem sv. Anny v koutě ležící, od knížete z Fridlandu v pokutě ujat, l. 1633 za 2003 kopy míš. odhadnut, a potom vedle cís. resoluce z dne 19. června 1635 darován byl *Adamovi Peceliusovi z Adlerheimu*, koncipistu a translatoru při kanceláři dvorské české. (C. 215, P. $^{2}/_{4}$ & Z. 3.)

Záruba potom i obviněn byl, že při vpádu švédském l. 1634 opět s nepřítelem do země přišel, v Litoměřicích novou direkci s jinými rebellanty zarazil, listy pod pečetí

svou a podpisem svým o pomoc a půjčku peněžitou na zaplacení vojska Banerovského jak k paní Alžbětě Vchynské, tak i ke Kateřině Kaplířové rozsýlal, poddaným nové kontribuce ukládal a hraběti z Turnu v zemi Slezské v táboře při Svidnici i jinde služby konal. Ačkoliv pak kommisse nařízená k revisi Fridlandské konfiskace dne 16. ledna 1636 a 11. února 1637 uznala, že obvinění Záruby provedeno nebylo svědky tak, jakž práva vyměřují, a žeby tedy rozsudek kommisse Fridlandské zrušen a Zárubovi statky odňaté navráceny býti měly; předce po návrhu král. prokuratora vedle rozsudku král. české kanceláře dvorské dne 16. března 1642 Zárubovi statky jeho navráceny nebyly, a jemu jenom trest týkající se jeho cti a hrdla z milosti císařské prominut byl. Marné byly též žádosti jeho manželky Alžběty, jakož i jeho syna Udalrika Bertholda za navrácení statkův dotčených; jenom manželce jeho vedle cís. resoluce z dne 9. ledna 1646 přisouzeno bylo věno její 25.000 kop míš. na statku Radimském, a na srážku té summy postoupen jí zbytek summy trhové za statek Seč v 4666 zl.; naproti tomu uznáno nebylo pojištění na druhých 25.000 kop., kteréž jí od manžela léta 1631 ve Freibergu dáno bylo. (C. 215, Z. 3.)

Václav Záruba sv. pán z Hustiřan na Třebověticích, Štěpanicích, Branné a Žumberce, při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, protože prý stavům odbojným kontribuci platil a vedle veřejné hotovosti lid svůj proti císaři vypravil i sám osobně do pole táhl. Když však svědky dokázal, že sám v hotovosti a výpravě vojska se nezúčastnil a že od Berbisdorfa přinucen byl lid svůj k mustrunku vypraviti, pak že nechtěje stavům peněz půjčiti, od direktorů a správců země byl velmi pronásledován ano i uvězněn, a statky jeho od vojska stavovského byly vydrancovány; vedle cís. resoluce z dne 17. března 1623 rozsudkem dne 23. března t. r. ohlášeným jenom *k manství* byl odsouzen. Potom dne 7. srpna 1624 uvolil se za ponechání statků jeho v dědictví na hotově složiti 9310 kop míš. (D. dv. 7, pag. 15); k čemuž když nebylo svoleno, dne 20. června 1626 a 1. června 1627 přijal léno na statky své, totiž:

a) Tvrz a ves *Třebovětice* (kr. Jičín, okr. Hořice) s dvorem poplužním a ves Černůtky dolejší, odhadnuté za 21.353

kopy míš. — b) Statky *Štěpanice* a *Branná* (kr. Jičín, okr. Jilemnice), odhadnuté za 50.000 kop míš., totiž: hrad pustý *Štěpanice* a vsi Hoření Štěpanice, Lhota Štěpanická, Benicko s hamrem pustým, Merklov (Mrklov), Dolení Štěpanice, Žaleč (Žaly), Vichov, Poniklec (Ponikla), Křislice (Křeslice), Ves Nová pod Poniklecí, Roudnice, Vitkovice a Huť skelná s chalupami; pak zámek *Branná* s tvrzí starou, dvorem poplužním a bělidlem ohraženým před zámkem, dva mlýny na Jizeře, z nichž jeden ve Lhotě Klášterské, půl městečka *Jilemnice* s dvorem poplužním, vsi Hoření a Dolení Branná, Jilem. Valteřice, Lhota Klášterská, a dílem vsi Kalná, Slemeno a Borovnice Veliké a Malé, Zásadka, Roztoky, Javorek (Javůrek) a Hercvíkovice (Herlíkovice) u Labe. (C. 215, Z. 3. — D. dv. 7, pag. 27 a 54 & 68, f. 34. — Lib. conf. 2, f. 270 & 275.)

Nápadnictví na dotčené *statky lenní Třebovětice, Štěpanice a Branná* koupil *Albrecht z Waldšteina* l. 1628 za pětinu summy odhadní, 24.000 kop míš., tak že po smrti Záruby t. r. statky ty dědičně mu připadly a vedle cís. resoluce z dne 19. prosince 1628 z práva král. manského propuštěny a pod manství cís. a král. Fridlandské uvedeny jsou. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$.) Z těchto statků daroval Waldštein statky *Štěpanice a Branná* v léno dědičné l. 1632 cís. plukovníku *Otovi Bedřichovi hraběti z Harrachu*, zůstal však ze summy svrchu dotčené dědicům Záruby 15.000 kop míš. dlužen. (C. 215, F. $^{5}/_{6}$. — Viz též Waldštein.)

Mimo tyto statky zanechal Záruba též statek *Svinišťany* (Schweinschädel, kr. Hradec Král., okr. Jaroměř.) — tvrz a ves Svinišťany s dvorem poplužním a vsi Říkov, Komárov a Nesyty s rybníky, řekou Oppou, potoky, lesy, mlýnem a vším příslušenstvím — který jemu a do rodu jeho od Zdeňka Chvalkovského z Hustiřan odkázaný po smrti Mikuláše Bakovského z Hustiřan připadl. Pročež po smrti jeho nejbližší jeho příbuzný Hertvík Záruba na týž statek se potahoval, avšak léta 1638 odmrštěn byl, poněvadž statek ten pro nepřijetí léna výpovědí soudu dvorského lenního dne 22. srpna 1637 králi Českému přisouzen, a pak za 20.000 kop m. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 15. května 1635 a 21. dubna 1638 *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému hraběti z Bukové*,

cís. nejvyššímu lieutenantu, dne 14. května 1638 prodán byl za 19.000 zl. (totiž 16·084 zl. summy trhové a 2316 zl. za propuštění z léna) na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v summě 34.900 zl. (C. 215, Z. 3. — Lib. conf. 2, f. 430. — D. Z. 146, L. 26 & 300, P. 17.)

Také statky *Třebihošť* (kr. Jičín, okr. Hostinné) — ves T. s dvorem poplužním a ves Zvičína; — pak *Dluhodvory* (Dlouhé Dvory, kr. Hradec Král.), ves s dvorem poplužním, které Záruba v čas zpoury l. 1620 prvý od Kristiana z Waldšteina za 8000 kop, druhý od Anjeliny Bořkové z Borové za 5000 kop míš. koupil (D. Z. 192, G. 3 & L. 1), k ruce císaře byly ujaty a *Albrechtovi z Waldšteina* postoupeny. (Viz Kristian Albrecht Waldštein.)

Tak též král. prokurator dne 30. října 1658 uvedení vzal do vsi *Hořeních Černůtek* (kr. Král. Hradec., dom. Přim), kterouž bratří Ctibor a Jiří Záruba na Přími Václavovi Zárubovi ve 2900 kop míš. l. 1615 zástavou k užívání postoupili; proti kterémuž uvedení odpor položila ke dskám zemským Majdalena Anjelina Kotulinská, roz. Grodecká, jakožto dědička děda svého Václava Záruby, odvolávajíc se na resoluci císaře Ferdinanda III., dle kteréž odsouzení v léno na svršky neb jistiny vztahovati se nemělo; avšak l. 1667 odmrštěna a l. 1674 s pohledaností svou na kommissi revisionis vykázána byla. (C. 215, Z. 3.)

Naproti tomu vdově po Václavovi Zárubovi pozůstalé, Anjelině roz. z Celtynku, pohledanost na statku Branné, totiž 15.000 kop míš., od Waldšteina nedoplacených, vedle cís. resoluce z dne 13. dubna 1635 od hraběte Harracha s 15.000 zl. zaplacena byla. A poněvadž dotčená vdova se vzdala pretensí své na *dům*, po témž Václavu Zárubovi *v Jičíně* zanechaný, jehož se též kníže z Fridlandu byl ujal a jej Harrachovi daroval; zavázal se Harrach l. 1639, že jí za svršky na statcích Branné a Třebovětici pozůstalé a za 6117 kop míš. odhadnuté, 5000 zl. zaplatí. (C. 215, L. 10.)

Zdeněk Zásmucký ze Zásmuk sloužil ve vojsku stavovském a byl i v bitvě na Bílé Hoře; ale poněvadž přislíbil přijati víru katolickou a neměl žádného jmění, osvobozen byl od komory české dne 21. července 1629 pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. ¼.)

Jiří Závěta ze Závětic, měšťan Starého města pražského, sekretář kanceláře české dvorské za krále Fridricha, při kommissi exsecutionis odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, ale z cís. milosti jenom k vězení do určitého času, z něhož dne 19. srpna 1622 byl propuštěn. (C. 215, C. $^1/_5$ & $^{46}/_{100}$.)

Matouš Zedlicar ze Zedlic (von Zedlitz), při městě Žatci, účastnil se zpoury tím, že syna svého *Adama* s vojskem stavovským vypravil do Rakous; pro kteréžto provinění po jeho smrti *dvůr* po něm pozůstalý, *Moukovský* řečený, ve vsi *Čeradici* u města Žatce ležící, k ruce král. fisku v pokutě byl ujat a vedle cís. resoluce z dne 5. února 1628 prodán *Janovi Charvátovi*, expeditoru při komoře české, za 900 kop míš., na kterouž summu kupující toliko 100 kop složil a zbytek v lhůtách po 30 kopách ročně zaplatiti měl. — Vdova Charvátová prodala týž dvůr l. 1632 za 1154 kopy míš. měšťanu Žateckému *Janovi Třeštíkovi*, který jej l. 1647 za 1100 kop míš. Dorotě Grawingerové, roz. Harantové, postoupil. (C. 215, Z. 11.)

Mimo to *dvůr ve vsi Roztylech* (Rostial, okr. Žatec) s jedním poddaným, pozůstalý po synovi Zedlicovém Adamovi, l. 1625 zemřelém, jeho dědicům Martinovi a Janovi Zedlicům, synům po bratrovi Matouše Zedlice, byl odňat a od hejtmana cís. panství Chomútovského k ruce král. fisku ujat. (C. 215, Z. 11.)

Heřman a Karel ze Zedtwic a ze Šteinu, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozeni, odešli pro náboženství ze země a nedostavili se před kommissi transactionis l. 1628, aby se narovnali o pokutu za perdon jim udělený. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Jan Vilém ze Zedtwic, dokázav před kommissí transactionis nevinu svou, dne 18. dubna 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Krištof Henrych ze Zedvic a z Kinžvartu (Zedwitz von Königswart) účastnil se zpoury tím, že podepsal list, od obyvatelův a měst kraje Loketského dne 12. června 1618 direktorům a správcům zemským podaný s žádostí za ochranu. Proto po jeho smrti († 1621) k ruce král. fisku ujato bylo panství *Kinžvart* (Königswart, kr. Cheb.), zámek a městečko

s vesnicemi a vším příslušenstvím, jak to Zedvic s bratrem svým Janem Krištofem v zástavě držel po smrti otce svého Krištofa Henrycha († 1606), jemuž panství Kinžvartské od císaře Rudolfa II. dne 1. července 1597 za 36.000 kop míš. bylo zastaveno. Toto panství, l. 1622 za 35.536 kop míš. odhadnuté, postoupeno bylo od císaře *cizozemcům bratřím Metternichům*, Janovi Reinhartovi kanovníku v Magdeburku (Děvíně), Karlovi kanovníku v Augsburgu, Emerichovi kanovníku v Trieru a Paderbornu, Vilémovi a Lotharovi, radám kurfiřsta Trierského, kterýmž léta 1628 na místě cís. daru 50.000 zl. rýn., jim od arcibiskupa a kurfiřsta Trierského Lothara postoupeného, dědičně ponecháno bylo za 66.114 zl. rýn. se statky Hleďsebe a Tři Sekery, po Janovi Bartoloměji Širntingarovi konfiskovanými a s Kinžvartem spojenými. (C. 215, Z. 5. — Lib. conf. 2, f. 327 & 441. — D. Z. 143, M. 15 & 297, B. 20.)

Mimo to od král. komory ujata byla ves *Dürnbach* (dom. Cheb.), Zedvicovi od Baltasara Fridricha z Neuenbergu za 4000 zl. rýn. zastavená, kteráž l. 1622 Neuenbergovi na přímluvu konventu křížovnického opět byla postoupena. (C. 215, Z. 5.)

Vdova po Zedvicovi pozůstalá, Scholastika roz. z Mengersdorfu, marně žádala za navrácení gruntů, k panství Kinžvartskému od ní za 28.650 zl. přikoupených, a jednoho domu v Chebu, což vše omylem postoupeno bylo s panstvím Kinžvartským bratřím Metternichům. Též marně se domáhala od léta 1640—1665 panství Kinžvartu aneb summy zástavní 42.000 zl. Zedvicova sestra Anna Regina, provdaná za Hoffmanna z Münchhofen, po smrti bratra svého Jana Krištofa (ve Frankách l. 1626 zemřelého) a sestry své Evy Sibylly. Teprv po její smrti († l. 1665) jejím dětem, Susanně Barboře, provdané za sv. pána Stegera z Wolfersdorfu, a Adamovi Henrychovi Hoffmannovi z Münchhofen, přisouzen byl při kommissi revisionis dne 31. prosince 1672 díl ze summy zástavní v 27.360 zl. rýn. bez všech úroků zadržalých, a vedle cís. resoluce z dne 4. února 1673 na tuto summu dáno jim pojištění od komory české dne 26. července 1673; naproti tomu s pohledaností svou, týkající se svrchu dotčených 28.650 zl. a domu v Chebě, jsou odmrštěni. (C. 215, Z. 5.)

Jan Zeidler (též Hoffmann nazýván), rada kurfiřsta Saského, přijel při vpádu saském l. 1631 do Prahy; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. Statky jeho *Mimoň* a *Děvín*, které po Janovi Myllnerovi l. 1621 odsouzeném koupil (viz Myllner), vedle cís. resoluce z dne 18. května 1633 dědičně byly postoupeny *Albrechtovi z Waldšteina* v summě odhadní 39.878 kop míš. na srážku výloh válečných. Po zavraždění Waldšteina tyto statky vedle cís. resoluce z dne 5. srpna a 10. října 1635 navráceny byly l. 1636 vdově po Zeidlerovi pozůstalé, Majdaleně roz. z Hiršfeldu. (C. 215, Z. 6 & F. $^{5}/_{6}$. — Viz též Waldštein Albrecht.)

Jakub Zeidler z Braumova obeslán byl dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu: avšak dle zprávy posla komorního byl již předtím oběšen k rozkazu knížete z Fridlandu, že se nechtěl ke kornetě dostaviti. (C. 215, C. $^{1}/_{4}$.)

Jindřich Jiří Zeidlic ryt. z Šenfeldu (Ceidlic, Seidlic von Schönfeld), dal se od stavů povstalých potřebovati v kommissích a zemřel v trvalé zpouře l. 1620 v měsíci prosinci. Pro provinění své při kommissi konfiskační vedle cís. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž hned v pokutě bylo ujato, zejména statek *Kozominy* (okr. Velvar.) — tvrz a ves Kozominy s dvorem poplužním a pivovárem, též vsi Oužice s dvorem poplužním, Zlosyně (Zloseyn), Vojkovice (díl), Dolinka (Dolejnek, díl) a Dřínov (díl) — za 18.091 kop míš. odhadnutý. Avšak jeho dcera Majdalena, provdaná Vtelenská, odvedla na díle nevinu otcovu tak, že tento dne 17. listopadu 1622 žaloby byl zprostěn, ona pak dekretem knížete z Lichtenšteina dne 9. prosince 1622 a vedle cís. resoluce z dne 6. června 1625 zůstavena byla při statku dotčeném, kterýž jí společně se sestrou Markétou po smrti otce připadl. Ale poněvadž Markéta s manželem svým Ehrenfridem z Berbisdorfu (též odsouzeným) hned po bitvě bělohorské ze země ujela, měl díl její na témž statku k ruce král. fisku ujat býti vedle zdání král. prokuratora z dne 1. října 1625. Přes to všecko podržela Majdalena Vtelenská statek Kozominy a prodala jej léta 1628 za dědictví zpupné Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic za 16.000

kop míš. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 322. — D. Z. 295, L. 12.)

Ladislav Zeidlic svob. pán z Šenfeldu, nejvyšší sudí zemský, dal se od stavův povstalých potřebovati v rozličných kommissích; pro toto účastenství ve zpouře vedle cís. poručení z dne 6. února 1621 měl býti uvězněn; ale dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1621 ponechán na svobodě, protože se časně při kurfiřstu Saském ohlásil a za milost žádal, a přičiněním svým město Litoměřice i kraj císaři zachránil. Předce však při kommissi konfiskační dne 4. února 1623 vedle cís. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž hned bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Encovany* (okr. Litoměřic.) — zámek (tvrz) a ves Encovany s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Hrušovany s podacím kostelním, Polepy, Sedlec, Trnová, Vrutice (díl), Svařenice (díl); podací kostelní na Prachově (ves zašlá), s mlýny, potoky, lesy, vinicemi a vším příslušenstvím, jak to Osvald z Šenfeldu l. 1563 od probošta a konventu kláštera Chotěšovského za 8750 kop gr. česk. a proti odvozování 4 sudů vína ročně koupil (D. Z. 56, E. 29) — kteryžto statek za 71.494 kopy míš. odhadnutý léta 1623 od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic* za 71.494 zl. rýn. a z této summy trhové si porazila 60.000 zl. císaři půjčených. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 141, F. 24 & 292, B. 9.)

b) Statek *Doksy* (Dokes, kr. Pražský, okr. Unhošt, dom. Tachlovic.) — díl vsi, totiž krčma výsadní s pěti osedlými a příslušenstvím — odhadnutý za 540 kop míš., od komory české l. 1623 koupil *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 550 zl. rýn. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 7 & 194, J. 27.)

c) *Dům* v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského na rohu ležící, který l. 1623 dne 15. června *Abrahamovi Gynclovi*, cís. radě při komoře české, v summě 2000 zl. byl odevzdán. (C. 215, S. 11 & P. 2. — Lib. contract. 7, P. 28.)

Zeidlic, jemuž na přímluvu knížete z Lichtenšteina vedle cís. resoluce z dne 27. dubna 1624 na čas živobytí jeho 50 zl. měsíčně z komory české vykázáno bylo, odešel l. 1628

pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, ujímal se statku Encovanského, na onen čas mu náležejícího, přidržel se hraběte z Turnu a býval v radách jeho. Proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen opět všeho jmění svého, nejenom podpory dotčené byl zbaven, nýbrž i *dům* jeho, v Starém městě pražském v čtvrti Tejnské ležící, na poručení komory české léta 1643 v pokutě ujat jest. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$ & C. $^{1}/_{7}$.)

Rudolf Zeidlic sv. pán z Šenfeldu, syn Hertvíkův, na Polné, Přibislavi a Chocni (na jehož zámku v Polné král Fridrich na cestě své do Moravy několik dní meškal a tam dne 1. února 1620 vyslance Moravské přijal), účastnil se zpoury také tím, že zdržuje se v Paříži, odtud písemně jednání stavův povstalých schvaloval a navrátiv se z Francie léta 1620 ve vojsku nepřátelském za hejtmana sloužil. Pročež všecky statky jeho již léta 1622 od král. komory v pokutě byly ujaty a k zaplacení vojska prodány, pak jeho pěkné koně (50 kobyl v Polné) a chrti vedle cís. resoluce z dne 13. února 1623 k potřebě císaře vzati byli, ačkoliv Zeidlic teprv l. 1623 po své smrti při kommissi konfiskační *per paria vota in totum et dimidium* byl odsouzen. Na žádost dědiců a sester jeho Anny, Marie a Estery, provdané za Krištofa Pavla hraběte z Lichtenšteina, před vyhlášením rozsudku měla kommisse konfiskační provinění Zeidlicovo vedle cís. resoluce z dne 3. května 1623 ještě jednou vyšetřiti, sestrám pak jeho Anně a Marii na poručení knížete z Lichtenšteina z milosti po 20.000 zl. dáno býti mělo. Avšak za příčinou zrušení kommisse konfiskační nařízena byla cís. resolucí z dne 29. května 1625 k vyšetření provinění Zeidlice zvláštní kommisse, která dne 19. prosince 1625 rozsudek kommisse konfiskační, jímž Zeidlic *dvou třetin* jmění byl odsouzen, schválila a dotčeným dvěma sestrám Zeidlicovým, Anně a Marii, podíly po otci jejich Hertvíkovi po 5000 kop míš. jakož i *třetinu* vší pozůstalosti přisoudila. Mimo to dotčeným sestrám a jejich matce Markétě, vdově po Hertvíkovi Zeidlicovi, roz. Zárubové z Hustiřan, k výživě jich vedle cís. resoluce z dne 5. srpna 1623 z milosti udělena byla pohledanost jejich v 17.000 zl. ze statků Zeidlicovi konfiskovaných.

K statkům po Zeidlicovi konfiskovaným náleželo: a) Panství *Polná* (kr. Čáslav.), totiž zámek a město Polná, hrad pustý Ronov, zámek a městečko *Přibislav*, městečko Borová; vsi Doubrotov (Dobroutov), Věžnička za Březinou, Šicendorf (Deutsch-Schützendorf), Kamenná, Věžnice Dolní, Věžnice prostřední a V. horní, Špinhof, Nížkov, Syrakov, Poděšín, Hrbov, Brskov, Dvorce (nyní dvůr), Pořící, Šachotín, Jablonná Německá a Česká, Volešná, Buková, Sázava a hamr Peklo, Rosička, Veliká Losenice, Nové Dvory, Nový Žďár, Vepřová, Chříště, Dobrá, Keřkov (nyní dvůr), Šicendorf na Horách (Böhm. Schützendorf), Ottendorf (Uttendorf), Krátká Dlouhá (Kurzdorf), Modlikov, Šumfeld (Schönfeld), Peršíkov, Střížov, Hájek, v Dobroníně 1 osedlý, Sobinov (Soběnov), Malochyně, Křivé (zašlá), Markvartice, Nováves pod rybníkem Sobinovským, Ždirec, Malá Losenice a Pořežín; též sedmero podací kostelní s vrchností a panstvím nad klášterem Frantálským (Pohled, Frauenthal), s dvory poplužními, mlýny, pivovary, horami stříbrnými a jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Hertvík Zeidlic, otec Rudolfův, od Joachyma Oldřicha z Hradce za 119.000 kop míš. koupil. (D. Z. 128, D. 20.) Toto panství, za 156.248 kop míš. odhadnuté, od komory české vedle cís. resoluce z dne 6. a 30. března 1623 prodáno bylo za 150.000 zl. *kardinálovi Františkovi knížeti z Dietrichšteina*, biskupovi Olomúckému, pod cenou odhadní za jeho věrné a vydatné služby císaři prokázané. (C. 215, S. 11. — Lib. confisc. 2, f. 379. — D. Z. 141, D. 14 & 194, G. 20.)

b) Statek *Choceň* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), totiž zámek Choceň s pivovárem a dvorem poplužním, městečko Choceň s clem, dvůr poplužní, řečený Vrchovina; vsi Lhotka nad Choceňkem, Březenice, Nořín, Kosořín, Slatina u Meyta, Sruby, Běstovice, Bošín, Skrovnice, v Koldíně 1 osedlý, Seč, Nasavrky, Hemže a Chloumek, s podacími kostelními, 2 mlýny a vším příslušenstvím, jakž to Hertvík Zeidlic l. 1587 od bratří Maximiliana a Jana z Pernšteina za 25.000 kop gr. česk. (50.000 kop míš.) koupil (D. Z. 23, N. 7); k tomu též statek *Postolov* — tvrz (nyní samota blíže Chloumku) Postolov s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem; vsi Oujezd s podacím kostelním, Plchůvky, Číčová s dvorem poplužním (zastaveným), Malá Čermná, Nováves, se vším příslušenstvím,

jak to Hertvík Zeidlic l. 1589 od synů Jiříka Lukavského z Lukavice za 16.500 kop míš. koupil. (D. Z. 166, K. 7.) — Tyto oba statky, za 75.385 kop míš. odhadnuté od komory české l. 1623 za 78.833 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina* a prodal je hned 7. ledna 1623 za touže summu *cizozemci Vincencovi Muschingerovi z Grumpendorfu.* (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 275. — D. Z. 141, B. 2; 194, B. 22 & 153, D. 13.)

c) Statek *Borovnice* (kr. Královhradec., okr. Kostelec nad Orlicí) — dvůr poplužní a ves s 2 mlýny, vsi Lhota Lipanská, Polom, Říčky, Skrovnice Veliká a Malá (díl), Libchava Německá (díl), Volešná (díl) a Plchovice (D. Z. 14. F. 10) — za 28.120 kop míš. odhadnutý, se statkem *Závrší* (viz Jan z Bubna) od komory české l. 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 30.000 zl., za kterouž summu jej dne 7. ledna 1623 postoupil *cizozemci Vincencovi Muschingerovi z Grumpendorfu.* (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 274. — D. Z. 141, B. 3; 194, B. 24 & 153, D. 13.)

d) *Dům u Zlatého kapra* řečený, v Menším městě pražském u schodů zámeckých ležící a dskami se řídící, l. 1622 za 6500 kop míš. odhadnut a dne 20. února l. 1623 od knížete z Lichtenšteina postoupen byl *hraběti Zdeňkovi z Kolovrat* za 2000 kop míš., na potřeby válečné půjčených. Kolovrat pak dům ten postoupil *Janovi Putzovi z Adlersthurnu*, jemuž teprv l. 1652 do desk byl vložen. (C. 215, S. 11. — D. Z. 151, R. 16.)

Zeller z Rosenthalu viz Celar.

Matěj Zeman z Kosoře a v Kosoři účastnil se zpoury tím, že l. 1620 od stavův odbojných *statek děkanství kostela sv. Petra a Pavla na Vyšehradě* — pět lidí osedlých ve vsi *Kosoři* s příslušenstvím — koupil za summu odhadní 1200 kop míš. peněz hotových. Tento statek musil Zeman bez vší náhrady navrátiti děkanství dotčenému. (D. Z. 140, F. 29 & 193, E. 8.)

Jakub Zhudovský (Zudovský, Sudovský) z Hyršova a ze Zhudovic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění zvláště proto, že l. 1620 od stavův odbojných koupil *statek duchovní kláštera sv. Jana v Skále,* vsi *Malčany* (díl) a *Křenicnou*

(díl, okr. Dobříš.) s příslušenstvím za summu odhadní 975 kop 20 gr. míš. zcela zaplacenou (D. Z. 140, D. 1.) Protož nejenom tento statek duchovní kláštera dotčenému navrácen, nýbrž i Zhudovského statek *Zhudovice* (Zudovice, Sudovice, kr. Pražský, okr. Dobříš.) od král. komory v pokutě ujat byl. Avšak na žádost strýce Zhudovského Jana Zhudovského z Hyršova, který polovici téhož statku dotčenému Zhudovskému proti ročnímu platu 300 kop míš. postoupil a do cís. služby vojenské vstoupil, exsekuce proti jeho strýci vedle cís. výpovědi z dne 1. srpna 1623 zastavena, a statek jeho vedle cís. resoluce z dne 4. července 1625 opět Zhudovskému k užívání postoupen a odevzdán byl. (C. 215, S. 9. — Lib. conf. 2, f. 490.)

Joachym Ziegler z Klippenhausen na Rokytnici pro účastenství ve zpouře zavázal se při kommissi transactionis dne 12. února 1628 za udělení cís. perdonu složiti pokutu 2000 zl. rýn., které l. 1628 do král. komory odvedl a proto při statku svém Rokytnici (Rochlic, kr. Hrad. Král.) zůstaven byl. (C. 215, C. $^1/_4$ & Z. 13.)

Jan Jindřich Zumr (Sumr, Sommer) ryt. z Herstošic zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, S. 29.)

Jan Vilém a Joachym Mikuláš Zumrové ryt. z Herstošic, při kommissi konfiskační dne 13. června a 3. října 1623 osvobozeni byli pokuty za provinění své v čas zpoury spáchané (absoluti sine clausula). *Joachym* pak při kommissi tractationis de pio opere uvolil se l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složiti 100 zl. rýn., kteréž vedle listu upomínacího téže kommisse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zúplna zapraviti měl. (C. 215, C. $^1/_8$.)

Krištof Zumr ryt. z Herstošic zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění (lib. condemnat. f. 299). Statek jeho *Krakov* (kr. Praž., okr. Rakovník) — ves s dvorem poplužním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — za 7931 kop míš. odhadnutý, od komory české l. 1623 koupil *Jan*

Celer (Zeller) z Rosenthalu, hejtman kr. panství Brandýského, Benátského, Lisského a Přerovského, za 8000 kop m., z nichž třetina 2666 kop 20 gr. král. fisku připadla, ostatek pak synům Zumrovým *Mikulášovi a Joachymovi* l. 1623 byl odevzdán až na 533 kopy, o něž se ještě l. 1680 Zumrovy vnučky Sidonia Žofie Talacková a Euphrosina ucházely. (C. 215, S. 29. — Lib. conf. 2, f. 304. — D. Z. 142, B. 29 & 293, D. 8.)

Václav Zumr ryt. z Herstošic, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18 srpna odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Veselov* (Passenau, kr. Cheb., okr. Žlutic.) — sídlo a ves s dvorem poplužním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — kterýž l. 1623 vedle cís. resoluce z dne 3. prosince 1624 koupil *Severin Tahlo z Horšteina*, sekretář komory české, za summu odhadní 6303 kopy míš. — Dle účtu komory české z dne 23. července 1637 zůstalo ze summy trhové po zaplacení dluhů toliko 1770 zl., z nichž připadlo na třetinu král. fisku náležející 590 zl., a na díl Zumrovi z milosti ponechaný 1180 zl. (C. 215, S. 29. — Lib. conf. 2, f. 8. — D. Z. 142, F. 30 & 293, J. 28.)

Krištof Erasmus Zummrfeld (Sommerfeld) z Tumnic, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 pro náboženství ze země, prodav předtím t. r. statek svůj *Skřivany* (Křivany, kr. Jičín, okr. Nov. Bydžov.) *Albrechtovi z Waldšteina* za 58.333 zl., na kterouž summu toliko 2333 zl. obdržel. (D. Z. 143, C. 7.) Avšak Zummrfeld sloužil potom za rytmistra u nepřítele; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* l. 1634 odsouzen všeho jmění, propadl dotčenou pohledanost svou 56.000 zl. na statku Skřivanech, kteráž Albrechtovi z Waldšteina a po jeho smrti král. fisku připadla. (C. 215, C. $^1/_8$ & F. $^5/_6$.) — Viz též Albrecht z Waldšteina.

Jiří starší Zygel z Chocenic, měšťan Nového města pražského, v čas zpoury l. 1618 primas a purkmistr téhož města, provinil se tím, že spolu s radními svými Janem Libertýnem a Janem Turkem z Rozenthalu zrušil povinnost a přísahu primasskou, kterou císaři byl zavázán, vykonáním též povinnosti a přísahy direktorům a potom králi Fridrichovi; zvláště pak, že dne 16. srpna 1618 na radnici Nového města, když tam direktoři přijeli, s nimi se zavázal v stálosti, zmužilosti

a svornosti proti císaři do vylití poslední krůpě krve své a do nejvyššího přemožení, jakož i potom dne 26. srpna 1618 k hotovosti a uvozování lidu městského pod praporce; mimo to podepsal l. 1620 konfederaci s Uhry zavřenou, též instrukci danou vyslaným k Betlénu Gáborovi a jiná rozličná psaní rebellská. Pro tato provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžité pokutě 1500 kop míš. za perdon jemu udělený; avšak rozsudek ten vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627 změněn, tak že *všecko jmění* Zygelovo na poručení komory české dne 1. října l. 1627 v pokutě bylo ujato, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Široké ulici, u *Strnadů* (Strnadovský) řečený, který za 8950 kop míš. odhadnutý postoupen byl manželce Zygelové Kateřině, roz. Nejedlé, na srážku polovice ze statků manžela jejího jí náležející, proti složení 1000 kop míš. do komory české, a po její smrti dle dekretu komory české z dne 25. května 1629 jejím dětem Krištofovi a Kateřině. Tito majíce pro náboženství ze země odejíti, postoupili právo své na témž domě *Tomášovi Ferdinandovi Teyflovi z Ceilberku a Hollenšteina*, jemuž vedle dekretu komory české dne 17. října 1633 dům ten byl ponechán proti zaplacení 1000 kop míš. král. komoře náležejících, pak spravedlnosti 2000 kop míš., přisouzené dekretem komory české z dne 17. června 1628 Mandaléně Zygelové, roz. Kronenbergové z Kobersbergu, manželce Krištofa syna Zygelova. (C. 215, P. $^2/_5$ & Z. 9. — Lib. contract. virid. 13, f. 122—124.) — Týž dům l. 1654 postoupen byl cís. rychtáři Novoměstskému Václavovi Augustinovi Kavkovi z Dubečku. (C. 215, Z. 9.)

b) *Dvůr ve Vysočanech* spálený a pustý, který od Zygela v nájmu měl Zikmund Kolešo, jemuž od komory české dne 9. února 1628 za 500 kop míš. byl prodán a do knih Nového města pražského vložen. (C. 215, Z. 9.)

c) *Vinice Zygelovská* s lisem nově vystavěným, za Holešovicemi mezi vinicemi Oldřicha Kapouna a Chotkovské na gruntech nejvyššího purkrabství Pražského ležící a 30 korců míry držící, se štěpnicí, pak *2 kusy polí a 4 kusy louky*, za 7000 kop míš. odhadnuté. Též *vinice, Urbanovská* řečená, nad Vltavou proti přívozu Holešovskému na gruntech Maximiliana hraběte z Waldšteina ležící, kterou Zygel před třemi

lety synovi svému postoupil, za 1200 kop míš. odhadnutá. Tyto vinice vedle cís. resoluce z dne 18. listopadu 1627 dány a připojeny byly k statkům úřadu nejvyššího purkrabství Pražského; když však nejvyšší purkrabí Adam z Waldšteina omylem je odkázal manželce své Johanně Emilii, roz. z Žirotína, a synům svým, odřekli se a upustili od nich tito dědicové dne 22. listopadu 1638. (D. Z. 146, J. 14. — Lib. contract. supremi burggraviatus Pragensis, f. 104, 105, 146—151.)

Krištof Zygel z Chocenic, syn Jiřího staršího, odešel pro náboženství ze země se svým otcem a sestrami Ludmilou, Annou a Reginou l. 1628 a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, přidržel se hraběte z Turnu; pročež vedle rozsudku *kommisse konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 se vším statkem a jměním svým v pokutu upadl, tak že pozůstalost jeho po matce jemu při městě Litoměřicích náležející od král. komory ujata byla, totiž: *vinice*, řečená „*Hodanka*“, a *dům*, řečený *Travčický*, kteréž jeho otec Jiří před svou emigrací s povolením král. místodržících dne 6. listopadu 1628 postoupil, totiž vinici Janovi Kobrovi a dům Petrovi Deutschmannovi, jenž na summu trhovou 1500 kop m. dlužen zůstal 1100 kop. — L. 1646 žádal Zygel hraběte Maximiliana z Trautmansdorfu, cís. nejvyššího hofmistra k vyjednávání míru do Münsteru vyslaného, za přímluvu, aby mu pozůstalost jeho vydána byla, stěžuje si velice na král. komoru českou, král. místodržící a reformatory, že emigranty příkře pronásledovali, tak že jim i přístup k císaři a králi zamezili, aby tito nešťastní lidé pohledanosti svých v Čechách domoci se nemohli. (C. 215, Z. 9.) — Viz též Jiří Zygel.

Adam Zylvar ryt. ze Zylverštejna a z Pilnikova (Silvar, též Silber ze Silberšteina) na Vlčicích, Třemešné a Třebnoušovsi, bratr Janův, při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin jmění* svého, kteréž však za tou příčinou všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 6270 kop míš.

b) Statek *Vlčice* (kr. Jičín, okr. Trutnov), k němuž náležel zámek Břečštein (Silberštein), tvrz a ves Vlčice s dvorem poplužním, pivovárem, s teplicí Svato-Janskou, s mlýny a rybníky; městečka Pilnikov a Freiheit; vsi Buky Mladé (Jungbuch), Kalná Voda (Trübenwasser), Oblanov (Voblunov,

Weigelsdorf) a Lhotka za Trutnovem (D. Z. 66, D. 12), jak to l. 1608 Beatrix Lobkovská roz. ze Sylberšteina strýci svému Adamovi Zylvarovi odkázala. (D. Z. 135, B. 14.)*) — Statek ten, za 91.450 kop míš. odhadnutý, od král. komory dne 21. ledna 1623 za 91.450 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina* (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), od něhož jakožto léno Fridlandské dne 9. ledna 1627 zastaven byl na 30 let za 149.020 zl. rýn. cís. plukovníkovi *Danielovi Hebronovi*. (Viz Waldštein.)

c) Statek *Třemešná Bílá* (kr. Hradec Král., okr. Král. Dvůr)**) — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, vsi Nemaňov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) a Doubravice s mlýnem Těšnovským s pilou na Labi, rybníkem a 3 kusy lesů — za 13.503 kopy míš. odhadnutý, koupil za 13.503 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), který jej v léno přenesl a dne 27. února 1624 Jiřímu Sádovskému za 12.195 zl. postoupil. (D. dv. 71, f. 12. — Viz Waldštein.)

d) Statek *Třebnouševes* (Třeboučeves, Hrubá Třemešoves, Gross-Třemešna, okr. Hořic.) — tvrz a ves T. s dvorem poplužním, vsi Ostrov, Dobrávoda dolejší a díl vsi Milovice — kterýž za 21.523 kopy míš. odhadnutý dne 13. ledna 1623 za 21.000 kop míš. koupil *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, B. 10 & 194, C. 13), od něhož v léno přenešen a dne 29. ledna 1624 *Jeronymovi Bukovskému* za 24.500 zl. za léno Fridlandské postoupen byl. (D. dv. 71, f. 6. — Viz Waldštein.)

Ze summy trhové, za všecky tyto statky 129.453 zl. vynášející, připadlo dle účtu komory české z dne 28. srpna 1654 po srážce dluhů na dvě třetiny král. fisku náležející 71.057 zl., a na třetinu Zylvarovi ponechanou 35.528 zl., na kterouž summu Zylvar l. 1624 toliko 7000 kop m. z komory

*) Statek a zámek Břečstein (potom Silberštein řečený), městečko Pilníkov, pak vsi Vlčice, Voblunov, Mladé Buky, Glasendorf (tehdy ves pustá), Lhota v Starých Bucích, Záboří, Polkendorf a Bukovina, byly až do l. 1522 léna Trutnovská, a t. r. za dědictví zpupné postoupeny jsou Adamovi Zylvarovi. (Archiv místodrž. S. 303—5.)

**) Statek *Třemešná* — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, tvrz a ves Borky s dvorem poplužním, vsi Brusnice Česká (díl), Czylmov a Doubravice (díl), s mlýny, rybníky, řekou Labem, potoky, lesy a vším příslušenstvím — koupil Adam Zylvar l. 1594 za 19.000 kop míš. od sirotků po Budivoji Třemešském ze Železna. (D. Z. 169, N. 21.)

české obdržel. Avšak dle účtu z dne 27. února 1655 měl Zylvar na svou třetinu ještě jenom 6642 zl. dostati, poněvadž dle uznání kommisse revisionis mnohé dluhy i s úroky jenom z jeho třetiny zaplaceny býti měly. Mimo to připadlo z dotčené jistiny 6270 kop na jeho díl 2090 kop; o polovici této části ucházel se l. 1669 jeho spoludědic Vilém Kryštof Maximilian hrabě z Waldšteina. (C. 215, F. $^{67}/_{66}$.) — Z veškerého jmění Zylvarovi konfiskovaného dostalo se král. fisku 96.553 zl., kdežto na třetinu Zylvarovu toliko 14.808 zl. připadlo. (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 269.)

Mimo statky vytčené propadl Adam Zylvar s bratrem svým Janem též statky manské, totiž vsi Rokytník, Vlkanov, Mladé Buky, Javorník, Olešnice a Lanov (Langenau), v okr. Trutnovském a Vrchlabském ležící, které na poručení knížete z Lichtenšteina dne 18. června 1622 k ruce krále byly ujaty. (C. 215, S. 14.)

Jan Zylvar ryt. ze Zylverštejna a Pilnikova na Žírči, Domaslavicích a Smidarech, bratr Adamův, účastniv se zpoury, ujel po bitvě bělohorské ze země, a nepostaviv se před kommissi hrdelní odsouzen byl dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statků*; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace všeho jmění jeho, kteréž hned od král. komory bylo ujato, totiž:

a) Statek *Domaslavice* (Domoslavice, kr. Jičín, dom. Holovousy) za 38.144 kopy m. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Domaslavice s dvorem poplužním, ves Vyželce (Vyželec, zaniklá) s rybníkem, s poli k chalupě Bučenské v též vsi náležitými, pak vsi Újezd (Zylvarův) s dvorem poplužním, Liskovice s dvorem poplužním a podacím kostelním, Šaplavá a Černín s lesy, rybníky (zejména Královský, Sokolovský, Zlodějička, Směšný, Doubský a Durdička) a příslušenstvím, jak to l. 1608 Beatrix Lobkovicová, roz. ze Sylberšteina, tetě své Anně Rozyně, Zylvarově manželce, odkázala. (D. Z. 135. B. 14.)

b) Statek *Smidary* (kr. Jičín, okr. Bydžov.), za 77.055 kop míš. odhadnutý, totiž tvrz Smidary s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, městečko Smidary s podacím kostelním, tvrz a ves Liskovice (díl), vsi Lhota Smidarská (Ohnišťská), Křičov (díl) s dvorem poplužním, Loučná Hora s podacím

kostelním a dvorem poplužním, Červeněves s dvorem poplužním; díl vsi Mystěvsi, mlýny Netřebský a Mezeřický s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1608 Janovi Zylvarovi jeho teta Beatrix roz. z Sylberšteina, manželka Jana Václava z Lobkovic, odkázala (D. Z. 135, B. 18); též tvrz a ves Petrovice, ves Nerešov s dvorem poplužním a podacím kostelním, jak to Adam Zylvar l. 1593 od Mikuláše Pecingara za 6000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 179, B. 3); pak ves Králíky (Králíčky) a díl vsi Myštěvsi.

c) Statek *Žíreč* (Schurz, kr. Král. Hradec), za 51.486 kop míš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Žíreč s dvorem poplužním, vsi celé Zaloňov s podacím kostelním, Hřibojedy hořejší i dolejší, dílem ves Dubenec s podacím kostelním, lesy, rybníky, řekou Labem a příslušenstvím, jak to Adam Zylvar z Pilnikova již před shořením desk od Jiříka z Geršdorfa za 2500 kop gr. česk. koupil (D. Z. 4, B. 21) a l. 1597 Adam Zylvar odkázal strýci svému Janovi Zylvarovi. (D. Z. 127, L. 28 & 131, C. 3.) — d) Ves manská *Rokytník* (Starý a Nový, Regnitz, kr. Jičín, okr. Trutnov.) Viz Adam Zylvar.

Tyto statky všecky, avšak bez podací kostelních k ruce císaře vyminěných, v jedné summě za 166.686 kop míš. odhadnuté, od komory české koupila dne 8. července 1622 *Maria Majdalena Trčková z Lípy*, roz. z Lobkovic, za 95.142 kopy m. (111.000 zl. rýn.), z kteréž summy vedle cís. resolucе z dne 24. října 1622 jí poraženo bylo 35.000 zl. za vesnice *Letňany* a *Třeborovice*, od ní k cís. panství Brandýskému postoupené, zbytek pak jí poražen byl na dluzích, jí od císaře povinných. (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 72 & 329. — D. Z. 141, C. 15.) — Z těchto statků postoupila Trčková *Domaslavice a Smidary Albrechtovi z Waldšteina* za 116.666 zl. (viz Waldštein); statek pak *Žíreč* po její smrti k ruce král. fisku v pokutě byl ujat. (Viz Jan Rudolf Trčka.)

Mimo statky vytčené propadl Zylvar též 500 kop gr. česk. (1000 kop míš.), zbytek to summy trhové za *dům* nárožní v Starém městě pražském na Dlouhé třídě vedle domu u Velkého Muže ležící, který l. 1619 *Janovi Jiřímu z Pětidvorcela* za 1500 kop gr. česk. prodal. Protož dům ten dne 17. července 1629 k ruce král. fisku byl ujat a vedle dekretu komory české 28. července 1629 *Jakubovi Kozlovi z Peclinovce*

na srážku dluhu od císařů Maximiliana a Rudolfa jemu povinného v summě 1000 kop míš. postoupen. (C. 215, S. 14.— Lib. contract. caerul. 3, f. 253 & 411.) — Viz Pětikostel.

Zylvarova sestra *Johanna*, vdova po Sigmundovi Zedlicovi, bývalém presidentu v Slezsku, ucházela se o statek *Domaslavice*, který na ni připadl právem nápadním po strýci její Beatrici Lobkovicové, roz. ze Silberšteina; avšak nedosáhla od l. 1621—1649 ničeho, ačkoliv se za ni přimlouval sám arcivévoda Karel, biskup Vratislavský. Po její smrti domáhal se l. 1653 též marně o navrácení téhož statku omylem konfiskovaného její syn Karel Krištof sv. pán ze Zedlic. (C. 215, S. 14.)

Žakovci ze Žákovy a z Jivan Jindřich starší, Jindřich mladší, Václav Lev a Vilém, katolíci, účastnili se zpoury tím, že dne 1. října 1619 vykonali přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; ale poněvadž sobě při tom vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 9. listopadu a 3. prosince 1622, 10. března 1623 a cís. resolucí z dne 30. října 1624 pokuty byli osvobozeni, a za perdon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na alumnat kolleje Ferdinandské v klášteře sv. Jakuba v Praze zaplatiti pokuty, totiž *Jindřich starší* 300 zl., *Jindřich mladší* 350 zl., *Václav Lev* 500 zl. a na místě svého vnuka *Karla* 100 zl. rýn., kterézto summy dle listů upomínacích z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měli složiti. (C. 215, C. $^1/_8$ & C. $^{11}/_{41}$.)

Johanna Žďárská ze Žďáru, roz. z Ottopachu, provinila se v čas zpoury tím, že l. 1620 od stavův odbojných *statek kláštera Strahovského*, ves *Cheyn* (Chýně, kr. Pražský, dom. Hořeměřice) s dvorem poplužním a příslušenstvím, koupila za summu odhadní 5838 kop míš., zaplacenou až na 2000 kop, z nichž deputat dotčenému klášteru ročně 120 kop míš. dávati měla. Tento statek beze vší náhrady navrátiti musila klášteru Strahovskému. (D. Z. 140, E. 29 & 193, B. 29.)

Floryan, Hynek a Jan Jiří Žďárští ryt. ze Žďáru a na Kladně, katolíci, při kommissi konfiskační obviněni byli z účastenství ve zpouře, zvláště že vykonali dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných; ale ku přímluvě Jaroslava z Martinic, tchána Jana Jiřího, od císaře dne

29. a 31. října 1622 perdonováni byli bez výminky. *Hynek* pak zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složiti 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $^{1}/_{8}$, C. $^{11}/_{41}$ & Z. 4.)

Jan Šebestian Žďárský ryt. ze Žďáru (Saar), při kommissi konfiskační dne 31. ledna 1623 vedle cís. resoluce z dne 28. ledna t. r. odsouzen *polovice jmění* svého, propadl: a) Statek *Přívlaky* (Pröhlig, okr. Žatec.), který odhadnutý za 3486 kop míš., vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete z Lichtenštejna dne 20. března 1623 postoupen byl k držení a užívání *Janu Jiřímu Žďárskému*, a po jeho smrti l. 1624 manželce Jana Šebestiana Žďárského, Alžbětě roz. Victum. — b) Jistinu 5000 kop míš., z níž polovice v pokutě propadlá vedle cís. resoluce z dne 14. listopadu 1630 postoupena jest *Vilému Jindřichovi Bezdružickému z Kolovrat* na srážku jeho pohledanosti 4000 kop míš., již měl za komorou českou. Druhou polovici této jistiny, náležející dětem Žďárského, postoupila vdova po něm pozůstalá Alžběta, roz. Victum, léta 1628 Rozině Alžbětě z Vchynic. (C. 215, Z. 4. — Lib. conf. 2, f. 398.)

Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru, při kommissi konfiskační dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Žďár* (Saar, kr. Žatec, okr. Doupov.) — zámek a ves Žďár s dvorem poplužním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky, podacím kostelním, a vesnice Hermannsdorf (Hermesdorf), Tiefenbach, Sebedic (Sebeltic, Žebletín), Maleš (Molischen), Kozlov (Gosslau, díl) a Olišov (Oleška, Oleschau, díl) — kterýž odhadnutý za 40.318 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 19. června 1623 *Janovi Jiřímu Žďárskému ze Žďáru* za 41.314 kop 33 gr. míš. byl prodán. Když však tento téhož roku bez dětí zemřel, převzal statek dotčený dne 25. června 1626 dědic a strýc jeho *Jetřich Floryan ze Žďáru* za touže summu, z níž Janovi Václavovi Žďárskému na dvě třetiny z milosti mu ponechané, po srážce věna manželky jeho v 15.000 kop. míš., ze summy ostatní 17.543 kopy a na třetinu král. fisku náležející 8771 kopa zaplacena býti měla. Mimo to po smrti manželky Žďárského připadlo l. 1643 z dotčeného jejího věna na statku Žďárském pojištěného k ruce král. fisku 5000 kop míš., pak

500 kop z jistiny 1500 kop míš. Žďárskému náležející, tak že Žďárský z celého jmění svého v pokutě 14.271 kopu propadl. (C. 215, P. 1/1 & Z. 4. — Lib. conf. 2, f. 78. — D. Z. 142, H. 17 & 293, K. 31.)

Žďárský pak odešel l. 1628 pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět všeho jmění svého; avšak rozsudek ten vedle cís. resoluce z dne 16. června 1636 zrušen a Žďárský již po smrti své i děti jeho co do cti a jmění svého jsou restituováni, poněvadž strýc jeho Hynek Jiří Žďárský při kommissi revisionis konfiskace Fridlandské nevinu jeho dokázal. (C. 215, Z. 4.) — Statek *Žďár* prodaly l. 1653 dne 24. března sestry ze Žďáru, svob. paní Polyxena Maria z Pisnic a panny šlechtičny Eleonora a Majdalena Rosina, za 33.000 zl. rýn. *Janovi Karlovi Přichovskému svob. pánu z Přichovic* (D. Z. 308, J. 12), od jehož syna *Petra Pavla* l. 1667 jej koupil *Jan Hartvik hrabě z Nostic* za 34.000 zl. rýn. (D. Z. 466, D. 30.)

Gabriel Krištof Želinský svob. pán ze Sebuzína pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, avšak vedle cís. resoluce z dne 28. ledna 1623 (publ. dne 18. února) z milosti statky jeho *v manství* uvedeny jsou. Pročež Želinský se ohlásil dne 18. února 1623 v příčině léna, jehož však nikdy nepřijal na statky, kteréž po otci svém Krištofovi rozdělením bratrským obdržel, totiž: a) tvrz *Libeň nová* (kr. Pražský) s dvorem poplužním, dvůr v Libeři (Libči), dvorek ve vsi Oboře, pustý dvůr na Drastech a vsi Libeň nová, Olešen (Oleška), Okrouhlov, Zahořany, Kamenná Vrata, Petrov, Boholiby, Libeč (Libeř), Obora a Zdiměřice (Stiměřice); — b) tvrz a dvůr poplužní *Chotouň* s pivovárem, mlýnem nachlebním s pilou a rybníky, též druhý dvůr pustý k témuž dvoru připojený s ovčínem a příslušenstvím, vsi Louky (Luka), Podloučí, Ouhliště, Sázava, Skalsko a Pohoří s příslušenstvím, jak to l. 1608 matka Želinského Mandalena roz. z Hrušova od sirotků po Martinovi Karbanovi z Volšan za 14.000 kop míš. koupila. (D. Z. 138, N. 20.)

Mimo tyto statky měl Želinský *Tři domy* v městě Jilovém (Eule) ležící, pod šos a právo téhož města náležející, totiž: *dům Markvartovský*, při němž dvůr se štěpnicí a zahradou, pak

dva masné krámy, dva háje řečené Hrádek a Lípy, též 14 kukusův k témuž dvoru náležejících; *druhý dům* v městě na náměstí s pivovárem; *třetí dům* též na náměstí, řečený *Karbanovský*, s mlýnem pod městem; — též *vinici* za vsí Holešovicemi na vrchu ležící, kterou předešle matka Želinského Majdalena, roz. Voděradská z Hrušova, ve 2000 kop. m. ujala.

Konečně se uvázal Želinský po smrti bratra svého Václava l. 1626 v statek jemu od téhož bratra postoupený *Březany dolní* (okr. Jilové) a *Cholupice* — totiž zámek, ves a dvůr poplužní Březany s pivovárem, dvůr poplužní a ves Lhota s krčmou Jarovskou, ves a pustý dvůr Zvole (Zwoll) s podacím kostelním; tvrz, ves a dvůr poplužní *Cholupice* s ovčínem a rybníky; vsi Ohrobec, Hodkovice, Jirčany (Jerčany) s podacím kostelním, Stědčík (Stědřík), Pisnice, Modřany s 5 osedlými a podacím kostelním a Vesce (Vesec, Westec); mlýn sladový pode vsí Březany, mlýn nade vsí Modřany při řece Vltavě o šesti kolách moučných a 1 stupním s 2 pilami a domem se svobodným šenkem; s vinicí nade vsí Modřany, chmelnicemi, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím. Tento statek dědičný i se všemi svršky na statcích svých lenních Libni a Chotouni odkázal Želinský l. 1626 tetě své Kateřině Polyxeně purkrabince z Donína, roz. Voděradské z Hrušova a na Sukdole. (D. Z. 142, H. 22.)

Po smrti Želinského všecky statky dědičné i se statkem Březanským dle nařízení komory české dne 30. srpna 1626 k ruce krále ujaty jsou, z nichž pak statky lenní *Libeň* a *Chotouň*, právem odúmrtním na krále připadlé, *Krištofovi Šimonovi svob. pánu z Thunu* v summě 20.000 zl. zastaveny, potom i s domy a dvory při městě Jilovém, od komory české vdově Juditě Jozefové z Engelsbergu zastavenými, vedle cís. resoluce z dne 7. září 1627 *Sezimovi hraběti z Vrtby* za 41.500 zl. prodány byly; ale poněvadž tento od koupě té upustil, za touže summu dne 15. září 1627 postoupeny jsou *Pavlovi Michnovi z Vacínova* (D. Z. 294, E. 5), jemuž i statek *Březanský*, za 76.544 kopy míš. odhadnutý, od dotčené Kateřiny Polyxeny z Donína a od komory české pro dluhy prodán byl l. 1627 za hotových 50.000 kop míš. (D. Z. 142, M. 15.) — Ze summy trhové dotčených 41.500 zl. připadlo k ruce krále 20.000 zl., zbytek pak na zaplacení dluhův na těch statcích

vězících obrácen býti měl. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & Z. 7. — Lib. conf. 2, f. 85, 86 & 118.)*)

Vinice za Holešovicemi svrchu dotčená vedle cís. resoluce z dne 19. ledna 1628 dědičně postoupena byla cís. radovi a důchodnímu v král. Českém *Bedřichovi Ramingovi z Löwenastu* za 1500 zl. rýn. na srážku služného jemu zadržalého. (C. 215, Z. 7.)

Kašpar Melichar svob. pán ze Žerotína pro účastenství ve zpouře vedle cís. poručení z dne 6. února 1621 měl v domě svém býti uvězněn, avšak dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 23. února 1621 podané ponechán byl na svobodě, poněvadž se zpoury nezúčastnil, nýbrž vždycky císaři věrným zůstal; potom na svou žádost snažnou pokuty vedle cís. resoluce z dne 8. listopadu 1622 osvobozen, ponechán byl při statcích svých, Nových Dvořích a Ovčárech (okr. Kutná Hora), avšak bez kollatur a far, které k ruce císaře byly vymíněny s tím poručením, aby Žerotín z nich praedikanty odstranil. (C. 215, Z. 8.)

Anna Maximiliana ze Žerotína, viz Anna Maximiliana ze Švamberka, roz. z Opperštorfu.

---

*) Tyto statky všecky po smrti Václava Michny hraběte z Vacinova na jeho dědice Zikmunda Norberta Michnu, a po téhož smrti na jeho syna nezletilého Karla Jiřího Václava připadly, a od sequestra l. 1678 pro dluhy prodány jsou za 95.000 zl. rýn. *Jiřímu Ludvíkovi hraběti z Sinzendorfu.* (C. 215, Z. 7. — D. Z. 393, M. 9.)

Dodatek.

Václav Sak vladyka z Bohuňovic při kommissi transactionis v příčině svého provinění, v čas zpoury spáchaného, se umluvil a porovnal, tak že pokuty 200 kop míš. do král. komory odvedl, a jeho provinění mu od císaře dle dekretu kommisse transactionis z dne 7. července 1631 jest prominuto. (C. 215, S. 4.)

Dům Chyžděrovský (viz Waldštein Albrecht, str. 826) s halteři na ryby postoupen byl vedle dekretu komory české z dne 13. prosince 1641 za summu odhadní 600 kop míš. *Antonínovi Binago*, radě při král. komoře české. (Lib. contract. virid. 14, f. 2.)

Praha.

Města Pražská účastnila se zpoury tím, že obce všech tří měst po vyhození král. místodržících dne 24. května 1618 se připojily k stavům povstalým pod obojí, jimž přípověď svou jedno každé město pečetí městskou utvrdilo; pak že mezi direktory a správce zemské ze středu svého zvolily ze Starého města Martina Fruweina z Podolí, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfu, Daniele Škretu Šotnovského ze Závořic a Jana Oršinovského z Fürstenfeldu; z Nového města Valentina Kochana z Prachové, Tobiáše Štefka z Koloděj a Václava Píseckého z Kranichfeldu, a z Menšího města Krištofa Kobra z Kobersperku, kteříž potom i s purkmistry, radou a konšely i vší obcí všech tří měst Pražských přistoupili k veškerým snešením stavův odbojných, zvláště k nařízené defensi zemské, k zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckraběte za krále Českého, též ke konfederaci s jinými zeměmi zavřené, kteráž i pečetí všech tří měst Pražských byla utvrzena.

Ačkoliv pak měšťané všech tří měst Pražských hned po bitvě bělohorské knížeti Bavorskému Maximilianovi dne 9. a 10. listopadu 1620 na milost se vzdali a novou povinnost a slib člověčenství císaři Ferdinandovi II. jakožto králi a pánu svému vykonali; přece všecky statky a důchody obcím dotčených měst náležející pro jejich účastenství ve zpouře byly odňaty a cís. rychtářům k správě odevzdány, totiž:

I. Statky a důchody obce Starého města pražského.

1. Ves *Záluží*, tři míle od Prahy vzdálí, v níž bylo 10 poddaných od vojska tak sebraných, že sotva z práce své chléb sobě utěžiti mohli, a obec z nich více kontribucí dá-

vala, nežli oni úroků jí odvozovali. — 2. *Dvůr Strašnický* s 3 poddanými a 2 chalupami, před zpourou i s tvrzí shořelý a nevystavěný, od cís. vojska po bitvě bělohorské vydrancovaný. — 3. *Dvoreček Volšanský*, prázdný, též od vojska vydrancovaný. — 4. *Dvoreček Branický* s vápennými skalami. — 5. *Dva mlýny, Helmovský* a *Kamenský* na Špitálsku, dosti nákladně vystavěné, z nichž užitek skrovný na vychování a vyživení chudých lidí v špitále sv. Pavla vycházel. — 6. *Clo na mostě* a přitom *dva mlýny*; z čehož náklad na most, vodárnu, jezy, barky, sruby a dlažení po městě a na silnice vycházel, a k tomu ještě vedle nařízení císaře Ferdinanda I. *Menšímu městu pražskému* ročně 60 kop míš. na pomoc dlažení se vydávalo, tak že důchody tyto nepostačily a přes 5000 kop míš. dluhů v úřadu městském bylo vzděláno. — 7. *Cla z pěti bran*, kteráž vynášejíce týdně okolo 15 zl. ani na opravky cest a silnic nevystačovaly; neboť při branách bylo 12 mušketýrův a dva písaři, jimž se každému po 1 kopě míš. platilo. — 8. *Obchod solní*, kterýž po bitvě bělohorské téměř dokonce klesl; neboť na ten čas rozličné osoby i z vyšších stavův sůl pokoutně prodávaly, tak že z obecní solnice nikdo jí nekupoval. — 9. *Rychta Stará*, v níž prodej vína byl velmi skrovný, poněvadž obyvatelstvo velikým vydáním na vojsko a caladou (pádem) mince žádných neměło peněz. — 10. *Porybenství*, kteréž ani tolik nevynášelo, aby se mohl každému z purkmistrů deputát jeho od starodávna, a na vychování služebníka jeho, dosti na skrovně odvozovati. — 11. *Vápenice*, z níž užitek na dříví, od obce vojsku do strážnic dodávané, ani nestačil. — 12. *Přívozy tři*, jichž důchod na nejvýše byl ztenčen, poněvadž lid vojenský darmo se převážel. (Archiv místodrž. P. $^{123}/_{52}$.)*)

*) Ze statků rozsáhlých a důchodů, l. 1547 obci Staroměstské konfiskovaných (viz Tieftrunk, Odpor stavů českých l. 1547; též Resek, Statky l. 1547 konfiskované), od císaře Ferdinanda I. k užívání a opatrování l. 1549 a l. 1562 Pražanům staroměstským puštěny byly: dvůr poplužní *Strašice* (Strašnice) se vsí a příslušenstvím; *clo na mostě Pražském* s domy celnými po obou stranách mostu ležícími, též z Poříčké a z Horské brány a ze tří bran v Menším městě pražském, řečených Strahovská, Kartauzská a Písecká; *porybné* neboližto clo z ryb, jaká se od starodávna dávalo; *mlýny* s šlejfírnami a s pilami na řece Vltavě, řeka Vltava s přívozy; váha kořenná, rychta, platy z kotců a krámů, jarmarky, jarmarečné v Ungeltu, v Tejně, tržné, trhy ovocné a mléčné za kotci a jiné městské důchody; platy z ostrovů, polovice ostrova nad

Mimo statky a důchody vytčené měla obec statky k farám a záduším Starého města náležité, nad nimiž vrchnost a kollatury císař Ferdinand I. l. 1547 obci pro účastenství ve zpouře odňal a synu svému králi Maximilianovi postoupil, avšak l. 1562 obci navrátil (D. Z. 20, K. 15); zvláště též *zboží manské v Menším Přítočně* (okr. Unhošť) s polovicí téže vsi, k záduší špitálu sv. Pavla za Poříčskou branou náležející, na kteréž pak dne 12. listopadu 1626 přijali léno na místě purkmistra a raddy i vší obce Starého města pražského, František Cortesso z rady a Adam Václav z Velechova, kancléř téhož města. (Desky dvorské 68. I., f. 38.)

Konečně koupila obec l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných *statek duchovní špitálu Křižovníkův*, totiž *dvůr Robmhapovský*, za branou Poříčskou nedaleko špitálu sv. Pavla na Špitálsku ležící, s dědinami, vinicemi, zahradou a vším příslušenstvím, též s lidmi poddanými na předměstí Nového města pražského, kdež v Zahradách slove, i okolo dvoru Robmhapského osedlými (kromě dvora *Hradiště* v Novém městě pražském u sv. Petra na Poříčí ležícího a lidí v něm usedlých), za summu odhadní 9500 kop míš. zcela zaplacených. Od této smlouvy musila obec dne 9. prosince 1620 upustiti a dotčený statek špitálu Křižovnickému navrátiti. (D. Z. 193, D. 2.)

---

mostem, ostrovy proti Bubnům, z kterýchž se platí k špitálu sv. Pavla, ze zahrad, z chmelnic a břehův, počnouc nad mostem od strouhy proti Písané lázni až k strouze, která jest mezi zdmi městskými a lázní Jelenovou; s platem z pil mlýna Severýnovského a z domu pod mostem na ostrůvku, krom zahrad někdy Jana Kolského; k tomu ještě obchod solní a ungelt po malém penízi ze všech cizích vin, kromě Malvazi, Ryvoli a jiných sladkých vin vlaských, z kteréhož však platu perkmistru král. hor viničných ročně 15 kop gr. česk. dávati měli. — Z důchodů těchto povinni byli Pražané Staroměstští most Pražský a brány při něm, též silnici a cesty k městu vedoucí opravovati a dláždíti, též obci Menšího města pražského na pomoc k dláždění téhož města ročně 30 kop gr. česk. vydávati; z porybného pak měli dávati každého pátku do kláštera sv. Jakuba po 2 kapřích a k Matce Boží na Písku v Novém městě 1 kapra neb za kapra po 2 gr. česk. Mimo to vymínil sobě císař dům pustý řečený Saský vedle mostu v Menším městě ležící, pokudž se od domu celního zdí příčnou odděluje; též břehy u města k vaření sanytru jakož i svobodné plavení dříví a jiných potřeb skrze jezy. Naproti tomu ponechání byli měšťané všech tří měst Pražských při pokojném držení a užívání všech gruntů, zahrad, štěpnic, vinic, chmelnic, luk, mlýnů a domů, které od bývalých klášterů Kartauzského a Plazského za Oujezdem pod Petřínem ležících a do gruntů zbořených a vyvrácených koupili. (D. Z. 20, K. 16.)

II. Statky a důchody obce Nového města pražského,

od králův českých nadané na opravu cest, splácení dluhův a potřeby obecní. (Dle archivu místodrž. P. $^{123}/_{53}$.)

1. *Ves Nusle*, od císaře obci postoupená, v níž 4 poddaní usedlí. — 2. *Dvůr poplužní v Malešicích*, od císaře obci pro chování koní a cizení města odevzdaný, v němž na ten čas (l. 1628) byl čtvrý potah. — 3. *Dvůr poplužní v Štěrboholech*, od obce l. 1604 za 7500 kop míš. koupený (D. Z. 179, F. 22), v němž na ten čas byl potah trojí. — 4. *Dům, Andělská zahrada* řečený, od císaře Karla IV. k volnému prodeji vína a piva od všech poplatkův osvobozený. — 5. *Dům, U Černé růže* řečený, obci odkázaný, v němž se sůl a tůnné věci k prodaji skládávaly. — 6. *Mlýny, Šítkovy* řečené, od obce koupené, v nichž předním mlynci sladovém kola vodní 4, v šejdovně 8, v zadní 7, pily na prkna 3; ve věži vodní, kdež se voda do kašen, pivovárův a domů v městě žene, kola 2, a v šlejfírně jedno. — 7. *Mlýny, Nové* řečené, od obce koupené, v nichž předním mlynci sladovém kola vodní 4, v šejdovně 9, v zadní 4, v nové 4, ve velkých mlýncích (Boudy) 3, pily na prkna 3, ve valše 1, ve věži vodní 1. — 8. *Vápenice a přívoz*. — 9. *Cla v branách*, clo z koní, z dobytka, jarmarečné a tržné; clo z tůnných věcí a clo z oleje; clo z dříví na Vltavě i s dřívím vejtonním, z něhož pro vychování chudých lidí v špitále 18 kop, kvardianovi a bratřím do kláštera sv. Jakuba v Starém městě 40 kop, a proboštovi Vyšehradskému 20 kop gr. českých každoročně se odvozovalo.

Mimo tyto statky a důchody měla obec též *statky a platy zádušní*, k špitálům a kostelům náležející, totiž: *k špitálu sv. Alžběty a sv. Bartoloměje* platy na vsi Heryuku z 5 lidí osedlých; na vsi Hodkovičkách plat s pustým dvorem popl.; v Modřanech platy na lidech s dílem řeky Vltavy, ostrovy a rybníkem Tuně řečeným; v Chomútovicích plat na třech dvorech kmetcích s kovárnou; v Kačkovicích a Čermeticích po jednom dvoru kmetcím; v Krči na tvrzi pusté a dvoru pustém s mlynem; — *k záduší kostela sv. Jindřicha* platy na vsi Chabrech hořejších; — *k záduší sv. Petra na Poříčí* platy na vsi řečené Veliká s podacím kostelním tudíž a dvorem poplužním se

třemi lukami; — *k záduší sv. Štěpána Velikého* platy na dvoru kmetcím v Modleticích s krčmou a člověkem kmetcím; ve vsi Dobrovici na dvoru kmetcím s člověkem kmetcím a rybníkem; — *k záduší kostela sv. Vojtěcha ve Smrdařích* platy na vsích Korycanech a Oujezdci, v Dědibabech na 2 dvořích kmetcích a chalupě; též platy ve vsi Kbele, v Hovorčovicích a na lidech cizích v Dřínově.*)

Konečně koupila obec Novoměstská l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných statky duchovní, totiž: a) statek probošta, děkana i vší kapitoly *kostela sv. Petra a Pavla na Vyšehradě — město Hory Vyšehradu* s pivovárem, mlýnem Fabianovským (rytíři Arnoštovi staršímu Robmhapovi pod plat náležitým), s ostrovem naproti Starému zámku Vyšehradu ležícím, s dědinami, vinicemi, chmelnicemi a vším příslušenstvím, ležícím i za branou Vyšehradskou po levé ruce až k bráně Svinské a Koňské, též z obojí strany kostela sv. Pankracia až na vrch Habrový nad vsí Novou Krčí, též nad vsí Podolem, pod vsí Vršovicemi, nad vsí Nuslemi a nad vsí Michlí; — b) *všecky grunty*, vinice, štěpnice, zahrady a pole *ke klášteru sv. Kateřiny* v Novém městě pražském náležející, s lidmi osedlými i vším příslušenstvím náležitým k témuž klášteru, jakož i *ke klášteru sv. Tomáše* v Menším městě pražském, kteréž obec k osadě sv. Štěpána Velikého připojila; — c) *dvůr Hradištko* (Hradiště) blíž kostela sv. Petra ležící, s domy, zahradami a platy, i s domem Ratejna řečeným, tak jakž to vše *k špitálu Křižovníků* náleželo, kteryžto statek obec k osadě sv. Petra na Poříčí připojila. — Summu trhovou za všecky statky vytčené 9000 kop míš. zaplatila obec až na 1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop klášteru sv. Tomáše a sv. Kateřiny odváděti měla. (D. Z. 193, F. 3.) Avšak tyto statky všecky od obce navráceny býti musily do-

*) Tyto statky zádušní jakož i dvůr poplužní v Malešicích (sub 2. vytčený), vedle cís. listu daného na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu l. 1547 navráceny a ponechány byly, avšak bez vrchnosti nad nimi králi pozůstavené, obci Nového města pražského ze statků téže obce l. 1547 v pokutě propadlých, s tím doložením, že budoucí králové čeští nemají míti žádné moci takové statky od kostelův a špitálův obecních oddělíti aneb jinam obrátiti. Vrchnost pak a panství nad těmi statky prodal císař za 2000 zl. rýn. obci dne 30. července 1586. (Archiv místodrž. K. $^{4}/_{118}$. — D. Z. 23, F. 20.)

tčeným duchovním, taktéž i *statek proboštství kostela hradu Pražského*, totiž vsi Vepřek, Dušníky a Všestudy se vším příslušenstvím, které starší úředníci na místě osady kostela sv. Vojtěcha Většího v Novém městě pražském l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných za summu odhadní 10.000 kop míš. hotových peněz koupili. (D. Z. 192, O. 4.)

III. Statky a důchody obce Menšího města pražského.

(Dle zprávy cís. rychtáře Filiberta Emanuele de Baiss l. 1628.)

1. *Pivovár Hrachovský*, který obec obdržela směnou za mlýn svůj *Huť*, na Újezdě blíže přívozu ležící a na cís. poručení hraběti Pavlovi Michnovi postoupený. — 2. *Mlýn Štěpanovský*, jehož však mocně se ujal velkopřevor řádu sv. Jana Jerosolimitanského, ač neměl k němu práva žádného. — 3. *Platy z několika domů* ve Vlašské ulici a za špitálem ležících, k jurisdikci Menšího města pražského náležejících a knihami městskými se řídících, jichž však se mocně a bezprávně ujal opat kláštera Hory Sion (Strahovského). — 4. *Obecní vápenice* na větším díle sbořená, a jedno místo obecní. — 5. *Dům Saský*, blíže mostu ležící. (Archiv místodržit. P. $^{2}/_{3}$ & P. $^{123}/_{52}$.)

Mimo to koupila obec Menšího města léta 1620 v čas zpoury od stavův odbojných *statek kláštera Břevnovského*, ves Třebonice s příslušenstvím, za summu odhadní 6500 kop m. zcela zaplacenou až na 1500 kop, z nichž deputátu ročně 90 kop míš. dotčenému klášteru odváděti měla. Avšak statek ten klášteru Břevnovskému obec musila navrátiti. (D. Z. 193. D. 4.)

Tyto statky a důchody nepatrné obcí Pražských měly obráceny býti k dobrému císaře; ale od cís. hejtmanů měst Pražských hned po obnově rad městských poručeny a odevzdány byly k spravování úředníkům šestipanským, tak že žádný z těch statků nebyl k ruce král. fisku prodán. Jenom dva dvory kmetcí a jedna chalupa ve vsi *Dědibabech* (Jedibabech), k záduší sv. Vojtěcha v Smrdařích v Novém městě náležející, vedle cís. resoluce z dne 3. června 1625 od arcibiskupa Pražského kardinala hraběte z Harrachu, jakožto nejvyššího kollatora všech osad v městech Pražských, dle smlouvy

a směny dne 10. září 1626 učiněné postoupeny byly *Vilémovi mladšímu z Lobkovic*, tak že tento povinen byl dáti náhradou jiný statek záduší dotčenému. (C. 215, P. $^2/_5$.) — *Ostatní pak statky a důchody všecky obcím měst Pražských pro veliké dluhy navráceny a postoupeny byly* vedle cís. nařízení, dekretem král. kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámeného, tak že statky obce Starého města pražského dle návrhu cís. rychtáře Františka Ostrštoka z Astfeldu dne 8. května 1628 primasovi jakožto hospodáři města k spravování byly odevzdány na ten způsob, aby primas všecko s vědomostí celého úřadu a rady řídil a každoročně od úředníků z rady nařízených počty v přítomnosti osob předních radních a dvou z obecních starších přijímal a s cís. rychtářem, kterýžby však jich spoluměštěnín byl, nade všemi důchody dozorství měl. Taktéž odevzdány byly statky a důchody obcím Nového a Menšího města pražského, avšak cís. rychtářové těchto měst, Michal Rytteršic z Ryttersfeldu a Filibert Emanuel de Baiss učinili na komoru českou zprávu, že dluhy obecní v těch městech na ztenčení a záhubu obcí vzešly tak vysoce, že na ten čas možné nebylo ani úroků splacovati a odvozovati, hlavně častým hodováním na peníze obecné; neboť když k nějaké práci buď na mlýnech, neb v Saském domě a k dohlídání jiných obecních míst některé tehdejší osoby konšelské se scházely, tu na jídlo a pití drahné summy peněz se naložilo a protrávilo; a když jaké důchody obecní při úřadech purkmistrských tehdaž byly přijímány, ty mnohdykráte ne k užitku dobrému obecnému, nýbrž k užitku purkmistrů obracovány bývaly. Tak na onen čas za primaství jedné osoby, která asi 4 léta v primaství Menšího města zůstávala, v tom čase do 39.000 zl. rýn. dluhů bylo vzděláno, kteréž peníze úředníci k sobě přijímali, aniž by zprávy bylo, k čemu jsou obráceny; což se snadno státi mohlo, poněvadž toliko dvě neb tři osoby konšelské bez vědomí jiných konšelův a starších obecních a obce se dlužili. Pročež učinili dotčení cís. rychtářové dne 4. května 1628 návrh, aby jiný způsob spravování důchodův obecních byl nařízen, totiž aby úředníkům šestipanským správa důchodů obecních byla ponechána; neboť by obce žádného vzrůstu vzíti nemohly, pokudžby zase purkmistrové, z nichž každý toliko 4 neděle úřadoval, důchody

sami spravovali, a jeden více než druhý užitku z nich sobě brali. (Archiv místodrž. P. $^{123}/_{52}$.)

Mimo to vedle dotčeného cís. nařízení obce měst Pražských, jako jiná král. města, povinny byly, když by se budoucně z nevyhnutelné potřeby v jakoukoliv summu zdlužiti chtěly, to nejprve na císaře vznésti a k tomu milostivého povolení vyhledávati. (Arch. místodrž. P. $^{123}/_{52}$.) Neboť statky a důchody jejich byly obtíženy velikými dluhy, již před zpourou, pak v čas zpoury a v letech následujících, zvláště neustálým ubytováním cís. vojska po bitvě bělohorské vzdělanými, které dle zprávy cís. rychtářů l. 1627 vynášely při obci Starého města na 150.000 a při obci Nového města přes 121.550 kop míš., tak že tyto obce, nemajíce žádného prostředku k jich zaplacení, od císaře proti věřitelům svým vyhledávati musili přiročí, kteréž obci Novoměstské do summy 16.562 kopy míš., již za komorou českou měla, vedle dekretu komory české z dne 24. března 1627 bylo povoleno. (C. 215, P. $^{1}/_{1}$.) Když pak léta 1633 obce Starého a Nového města zbytek výloh, ubytováním cís. vojska způsobených a několik tisíc vynášejících, zaplatiti nemohly, přinuceny byly zastaviti statky své s cís. povolením dne 23. března 1633, totiž obec Staroměstská mlýn obecní v summě 4000 zl. měšťance Kristině Cortesiové, a obec Novoměstská dvory své Malešice a Štěrboholy v summě 7000 zl. Antonínovi Binagovi, cís. výběrčímu berně nápojní a solní. (P. $^{123}/_{52}$.) Přes to všecko obec Staroměstská ještě l. 1643 dlužna byla přes 190.000 zl. summy hlavní mimo úroky, na kterýž dluh potom až do léta 1654 do 40.000 zl. úroků a přes 60.000 zl. summy hlavní zaplatila, tak že při kommissi tractationis, na sněmě obecném svolené a od císaře l. 1650 potvrzené, podle patentů král. místodržících dne 22. října 1654 vydaných strany dluhův od obcí král. měst povinných, při Starém městě pražském věřitelé ještě 128.888 zl. pohledávati měli. Dle zprávy obce z dne 12. ledna 1665 zůstalo ze summy všech akordovaných dluhů v 64.728 zl. po slevení kapitálů v 13.448 zl. a úroků v 44.529 zl., ještě hlavní summy 55.109 zl., na kterouž až do l. 1665 vyplaceno bylo 19.829 zl. i úroky zadržalé, tak že k doplacení zůstalo kapitálu akordovaného 35.280 zl., pak dluhů neakordovaných 40.582 zl. a dluhů nelikvidovaných

23.578 zl., tedy v jedné summě 99.440 zl. ryn. (P. $^{124}/_{30}$.) — Obec pak Novoměstská, kteréž vedle cís. resoluce l. 1627 v pondělí po slavnosti Těla Božího všecky dluhy v čas zpoury od ní na 21.550 kop míš. vzdělané byly umořeny a zrušeny, měla dluhů l. 1647 ještě přes 100.000 kop míš., na kterouž summu jí dle návrhu komory české dne 20. června 1648 poraženo bylo dluhů 24.046 kop míš., které po osobách pro zpouru odsouzených na komoru v pokutě připadly, proti summě 23.023 kop míš., jíž obec měla za komorou českou. (C. 215. P. $^{2}/_{5}$.)

Pokutování měšťanů ze všech tří měst Pražských.

A. *Při kommissi exsecutionis (hrdelní) l. 1621 odsouzeni byli hrdla, cti i všech statků* měšťané v seznamu osob pokutovaných zvláště již vytčení, totiž: a) ze *Starého města:* Václav Bílek, Mikuláš Diviš z Doubravína, Jan Šťastný Goliáš, Jiří Haunšild z Fürstenfeldu, Jan Knot, Jan a Pavel Kutnaurové ze Sonnenšteina, Václav Maštěřovský (Litoměřický) z Jizbice, Jan Oršinovský z Fürstenfeldu, Pavel Pečka (Prčka), Jan Peldřímovský z Výskořic, Eliáš mladší Rozýn z Javorníka, D. Leander Rüppel z Ruppachu, Abraham, Jan Theodor a Samuel Sixtové z Ottersdorfu, Daniel Škreta Šotnovský ze Závořic, Simeon Sušický ze Sonnenšteina, Melichar Teyprecht z Prechtynku, Samuel Adam z Veleslavína (Melantrich) a Natanael Vodňanský z Urašova; — b) *z Nového města:* Matyáš Borbonius, Pavel Ješín z Bezdězí, Jan Kaba z Rybňan, Jan Kamaryt z Rovin, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour z Votína, Šimon Kohout z Lichtenfeldu, M. Valentin Kochan z Prachové, Jindřich Kozel z Peclinovce, Václav Písecký z Kranichfeldu, Jiřík Řečický, Eliaš starší Rozýn z Javorníka, Tobiáš Štefek z Koloděj, Kašpar Uzlar z Kranzbergu, Michal Wittmann a Šimon Vokáč z Chýš a Špicberku; — c) *z Menšího města:* Jakub Hufnagel, Krištof starší Kober z Kobersberka a Kašpar Luk.

B. *Pokutování měšťanů na penězích.*

Dle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1624, cís. resolucí schváleného, měl každý měšťan z měst Pražských, který se zpoury účastna učinil, místo

pokuty na statcích a trestání jiného jistou summu peněz za perdon mu uloženou z domu neb jmění svého do komory české v pokutě složiti. Zároveň poručeno bylo cís. rychtářům a radám měst Pražských, aby takovou pokutu od sousedů ihned zcela a zúplna vybrali; kdo by pak z měšťanů pokuty jim uložené v čas určitý neodvedli, těch domy, dvory, zahrady, vinice a jiné grunty, též svršky a nábytky, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 19. června 1624 měly býti odhadnuty, zastaveny i prodány. (C. 123, C. $^{10}/_{39}$.) Ačkoliv cís. rychtáři dle tohoto nařízení pokračovali a měšťany k složení pokut i pečetěním jich domů a vězením přidržovali, tak že někteří sousedé déle nežli rok uvězněni zůstávali; předce přemnozí velikou a nemírnou summu na ně za perdon uloženou, na tehdejší již dobré minci, nikterakž shledati a odvésti nemohli, protože (dle žádosti týchž měšťanů za prominutí této pokuty peněžité) záhubným pádem (caladou) mince koncem l. 1623 ke škodě přišli největší, zvláště pak stálým vydržováním vojska byli již nad cenu statků svých zadluženi a zcela zchudlí, ani živnostmi a obchody svými zase sobě nějaké polehčení a vynahražení předešlých škod nemohli učiniti; neboť živnosti všecky klesly a zahynuly pro velikou drahotu a neslýchanou kontribuci a berni z vína a piva tehdáž nařízenou i všecky obchody v městech přestaly, když ledajacís poběhlíci, huntýři a obzvláště to proklaté a zlořečené pokolení židovské, lepší měli svobodu ke všem obchodům nežli který jiný poctivý pořádek (cech) měšťanský. Přes to všecko odmrštěna byla vedle dekretu komory české dne 27. října 1625 žádost měšťanův, aby jim pokuty ještě nezaplacené byly odpuštěny aneb aspoň mírné lhůty k zaplacení jich povoleny.

Seznam měšťanů k dotčeným pokutám odsouzených není v archivu místodržitelském ani městském, avšak v prvém jsou summarní výkazy pokut uložených na měšťany jednotlivých měst Pražských, pak seznamy měšťanů, kteří pokut těch buď zcela nebo dílem nezaplatili. Dle těchto výkazů vynášely:

a) *Pokuty peněžité na měšťany Starého města pražského* l. 1624 uložené:

v čtvrti Tejnské 20.295 kop, na něž l. 1624 odvedeno 7740 kop, a zůstalo nezaplaceno 12.555 kop; *v čtvrti Havelské* 37.700 kop, na něž l. 1624 odvedeno 8910 kop, a zů-

stalo nezaplaceno 28.790 kop; *v čtvrti Linhartské* 15.480 kop, na něž l. 1624 odvedeno 6889 kop, a zůstalo nezaplaceno 8591 kop; *v čtvrti Mikulášské* 26.822 kop, na něž l. 1624 odvedeno 8669 kop, a zůstalo nezaplaceno 18.153 kop; tedy úhrnem 100.297 kop, na něž odvedeno 32.208 kop, a nezaplaceno 68.089 kop míš., na kterýž zbytek až do l. 1627 od pokutovaných ještě odvedeno bylo 29.965 kop, tedy celkem 62.173 kopy míš. — Z těchto pokut (dle zprávy cís. rychtáře Františka Osterštoka z Astfeldu dne 8. dubna 1627 na komoru českou učiněné) postoupeno a vykázáno bylo knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina 66.666 zl. rýn. a knížeti Karlovi z Lichtenšteina 15.000 zl. rýn., na kteréž summy obdržel prvý toliko 33.169 zl. a druhý 9367 zl., pak do komory české odevzdáno 30.000 zl., tak že zaplaceno bylo úhrnem 72.536 zl. rýn. neb 62.173 kopy míš. svrchu vytčené.

Ostatek pokut ještě l. 1628 nezaplacený zapraviti měli sousedé tito:

	kop míš.	gr.
1. Jakub z Agrů (katoličtí sirotci po něm) z domu v čtvrti Linhartské	150	—
2. Přemysl Altersperger, v čtvrti Linhartské . . .	300	—
3. Jeronym Angerman, v čtvrti Havelské	135	—
4. Pavel Aretýn, v čtvrti Linhartské	300	—
5. Eliáš Behem, katolík, v čtvrti Havelské . . .	505	—
6. Jarolím Bejček, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	13	20
7. Zacharyáš Benedyger, katolík, v čtvrti Mikuláš.	100	—
8. Valentýn Beneš, v čtvrti Mikulášské	100	—
9. Jiří Bernart, v čtvrti Mikulášské	30	—
10. Jan Marcian Bezděcký, v čtvrti Mikulášské . .	250	—
11. Jan Bílek, katolík, v čtvrti Linhartské	150	—
12. Václav Blovský, v čtvrti Linhartské	110	—
13. Ferdinand de Bois, katolík, v čtvrti Tenjské .	10	—
14. Daniel Bos, katolík, v čtvrti Linhartské . . .	23	—
15. Daniel Brada, katolík, v čtvrti Linhartské . .	500	—
16. Lambrecht Brandof, v čtvrti Linhartské . . .	20	—
17. Jan Brodský, v čtvrti Linhartské	20	—
18. Melichar Brožan, katolík, v čtvrti Linhartské .	200	—
19. Mikuláš Búček, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	39	—
20. Martin Búrc, katolík, v čtvrti Mikulášské . . .	10	—

	kop miš.	gr.
21. Michal Ceydlar, z domu „u Křížků“ v čtvrti Havelské	50	—
22. Wolfgang Adam Ceyp z Pirnova (sirotci katol.), v čtvrti Havelské	1000	—
23. Tobiáš Cykrmon, katolík, v čtvrti Mikulášské	223	30
24. Vavřinec Čepička, v čtvrti Tejnské	20	—
25. Jan Čermák, z domu „u Tří Sedláků“ vedle pivovaru u Sladkých v čtvrti Havelské	33	20
26. Jiří Čermák, z domu u kostela sv. Martina v čtvrti Havelské	50	—
27. Melichar Červenka, v čtvrti Linhartské	20	—
28. Ondřej Čížek, z domu v Žabovřeskách v čtvrti Havelské	30	—
29. Pavel Čížek, katolík, v čtvrti Havelské	20	—
30. Josue Derer, v čtvrti Linhartské	500	—
31. Daniel Drkola, v čtvrti Tejnské	13	20
32. Engelhart Engel, katolík, v čtvrti Tejnské	100	—
33. Pavel Entrych, katolík, v čtvrti Havelské	233	20
34. Adam Fiklšart, (katol. sirotci), v čtvrti Linhartské	60	—
35. Samuel Fiňk, katolík, v čtvrti Havelské	200	—
36. Jindřich Gerhart, v čtvrti Mikulášské	30	—
37. Bohuslav Gerle, katolík, v čtvrti Tejnské	150	—
38. Jan Gerle, katolík, v čtvrti Tejnské	350	—
39. Jiří Gerlich, katolík, v čtvrti Mikulášské	300	—
40. Tobiáš Ginter, katolík, v čtvrti Mikulášské	70	—
41. Samuel Gronenperger (Kronenperger), z domu na Můstku ve čtvrti Havelské	333	20
42. Felix Had z Proseče, katolík, v čtvrti Tejnské	400	—
43. Pavel Had z Proseče, katolík, v čtvrti Tejnské	866	30
44. Jan Hájek, v čtvrti Linhartské	20	—
45. Jan Hándl, z domu u Černého hada v čtvrti Linhartské	127	—
46. Eliáš Helligagst, katolík, v čtvrti Linhartské	20	—
47. Jakub Herksel, katolík, v čtvrti Mikulášské	30	—
48. Jan Hladký, katolík v čtvrti Linhartské	50	—
49. Kašpar Hofman, v čtvrti Linhartské	20	—
50. Mikuláš Hofman, v čtvrti Tejnské	600	—
51. Adam Holeček, katolík, v čtvrti Linhartské	60	—

	kop míš.,	gr.
52. Antonín Holub, v čtvrti Havelské	26	40
53. Jiří Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské . . .	30	—
54. Václav Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	30	—
55. Jan Hendrych Holyan, v čtvrti Mikulášské . .	340	—
56. Krištof Holzer, z domu u hřbitova Matky Boží na Louži v čtvrti Mikulášské	60	—
57. Kašpar Horník, v čtvrti Havelské	100	—
58. Šimon Housenka, katolík, v čtvrti Havelské . .	12	—
59. Ondřej Houžvička, katolík, v čtvrti Havelské .	48	—
60. Adam Hovorka, v čtvrti Mikulášské	33	20
61. Adam Hradecký, z domu spáleného proti Milosrdným, v čtvrti Mikulášské	50	—
62. Martin Hřebík, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	535	—
63. Ambrož Hruška, z domu vedle Zlatého kříže, v čtvrti Havelské	80	—
64. Mikuláš Hruška na domě zbořeném nárožním za sv. Jakubem, v čtvrti Tejnské	13	20
65. Řehoř Hubáček, v čtvrti Mikulášské	35	—
66. Šimon Hubner, katolík, v čtvrti Havelské . . .	81	57
67. Fridrich Hybner, katolík, v čtvrti Tejnské . .	340	—
68. Bartoloměj Hylli, katolík, v čtvrti Linhartské .	50	—
69. Sigmund Hylliger, v čtvrti Havelské	500	—
70. Jakub Hylsar, v čtvrti Havelské	60	—
71. Leopold Hymmer, v čtvrti Mikulášské	100	—
72. Kašpar Hyrlas, v čtvrti Mikulášské	33	20
73. Jiří Chodovský, z domu na Rejdišti, v čtvrti Linhartské	13	20
74. Pavel Chudomelka, v čtvrti Tejnské	20	—
75. Matěj Janovský, v čtvrti Mikulášské	30	—
76. Tomáš Javornický, katolík, v čtvrti Tejnské . .	60	—
77. Matouš Jelínek, katolík, v čtvrti Linhartské . .	20	—
78. Matyáš Jirkovský z Děvína, katolík, z domu s pivovárem „u Beránků“, v čtvrti Tejnské, v osadě sv. Haštala	1500	—
79. Mikuláš Jošt, v čtvrti Mikulášské	80	—
80. Engelhart Jung (katoličtí sirotci), v čtvrti Linhartské	20	—
81. Jan Kakeš, katolík, v čtvrti Tejnské	80	—

	kop míš.	gr.
82. Řehoř Kalenda, katolík, v čtvrti Mikulášské .	32	—
83. Jan Kalmus, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	500	—
84. Jan Kapr, katolík, v čtvrti Linhartské	60	—
85. Albrecht Kargesius, katolík, v čtvrti Linhartské	330	—
86. Tobiáš Karchesius, katolík, v čtvrti Mikulášské	150	—
87. Daniel Kavka, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	350	—
88. Jan Kavka, katolík, v čtvrti Tejnské	13	20
89. Martin Kirchgaertner, z domu spáleného, v čtvrti Mikulášské	40	—
90. Karel Kirchmayer z Reichwic (katoličtí sirotci), z domu v čtvrti Havelské	600	—
91. Jan Kligen, v čtvrti Linhartské	20	—
92. Josef Kmentový, v čtvrti Mikulášské	15	—
93. Jakub Kníže, v čtvrti Linhartské	20	—
94. Jan Knot, katolík, v čtvrti Havelské	16	20
95. Blažej Koderovský, katolík, v čtvrti Tejnské .	20	—
96. Adam Kolešovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	223	—
97. Matěj Kopytář, katolík, v čtvrti Mikulášské .	14	—
98. Daniel Kordes, v čtvrti Mikulášské	200	—
99. Matěj Koukol, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	100	—
100. Tomáš Kovanda, v čtvrti Tejnské	50	—
101. Jakub Králíček, katolík, v čtvrti Mikulášské .	13	20
102. Bartoloměj Kranz, v čtvrti Mikulášské . . .	300	—
103. Jan Kratochvile, v čtvrti Mikulášské	20	—
104. Jan Krčmař, v čtvrti Linhartské	84	—
105. Jan Kříž, katolík, v čtvrti Linhartské	500	—
106. Jan Krysa, v čtvrti Mikulášské	50	—
107. Jan Krystmon, katolík, v čtvrti Linhartské . .	193	—
108. Lorenc Krystmon, katolík, v čtvrti Linhartské	230	—
109. Mikuláš Kubic, v čtvrti Mikulášské	50	—
110. Jan Kvintus, katolík, v čtvrti Linhartské . .	100	—
111. Matyáš Lang, katolík, v čtvrti Linhartské . .	13	20
112. Václav Langhans, (katoličtí sirotci), v čtvrti Mikulášské	150	—
113. Jan Laštovička, katolík, v čtvrti Tejnské . .	20	—
114. Tobiáš Lev, katolík, v čtvrti Havelské . . .	50	—
115. Václav Lev, katolík, v čtvrti Tejnské	299	40
116. Jindřich z Lichocevsi, katolík, v čtvrti Linhart.	7	2

	kop	míš.,	gr.
117. Ondřej de Lingo, katolík, v čtvrti Linhartské	30	—	
118. Ambrož Ludvík, v čtvrti Mikulášské	13	20	
119. Jan Magnus, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	900	—	
120. Martin Malvazy, katolík, v čtvrti Tejnské . .	30	—	
121. Václav Martinovský, v čtvrti Tejnské	16	40	
122. Vavřinec Matějovský, v čtvrti Mikulášské . .	300	—	
123. Krištof Mayer, katolík, v čtvrti Mikulášské .	50	—	
124. Wolf Mayer, v čtvrti Havelské	15	—	
125. Faltýn Melcar, v čtvrti Tejnské	15	—	
126. Jakub Melcar, katolík, v čtvrti Havelské . .	157	08	
127. Valentýn Melcar, katolík, v čtvrti Tejnské . .	1750	—	
128. Wolf Melis, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	46	40	
129. Petr Mělnický, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	200	—	
130. Adam Michal, katolík, v čtvrti Linhartské . .	20	—	
131. Jan Miller, katolík, v čtvrti Havelské	30	—	
132. Václav Mitys, v čtvrti Havelské	99	—	
133. Daniel Mour, v čtvrti Mikulášské	60	—	
134. Jan Mudroň, na domě v Ungeltě u 9 Svícnů, v čtvrti Tejnské	13	20	
135. Ondřej Mydler, katolík, v čtvrti Linhartské .	30	—	
136. Martin Mýdlo, katolík, v čtvrti Linhartské . .	123	—	
137. Daniel Nathanyel, katolík, v čtvrti Linhartské	150	—	
138. Jiljí Nečas, v čtvrti Mikulášské	20	—	
139. Václav Nedělka, z domu proti Zlaté stolici, v čtvrti Linhartské	200	—	
140. Martin Nic, z domu nárožního proti Zlatému jablku, v čtvrti Linhartské	500	—	
141. Petr Nerhof z Holtenperku (katoličtí sirotci), z domu v čtvrti Havelské	950	—	
142. Daniel Novobydžovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	266	40	
143. Jan Nyx, katolík, v čtvrti Linhartské	32	—	
144. Lorenc Opatrný, katolík, v čtvrti Havelské . .	15	—	
145. Jiří Ounhoštský (Ounostský, jinak Kakásek), z domu u Zlaté Studnice, v čtvrti Mikulášské odhadnutého za 3227 kop	95	—	
146. Jan Ovčička, v čtvrti Mikulášské	100	—	

	kop miš.,	gr.
147. Řehoř Pajerle, katolík, v čtvrti Havelské . .	93	20
148. Pavel Pala, v čtvrti Tejnské	2000	—
149. Jiří Pauček, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	500	—
150. Václav Paulin, z domu u Zlatého páva, v čtvrti Mikulášské	10	—
151. Lazar Paumistr, katolík, v čtvrti Havelské . .	20	—
152. Tomáš Perkman, katolík, v čtvrti Linhartské .	40	—
153. Mikuláš Petr, katolík, v čtvrti Havelské . . .	50	—
154. Václav Petráček, katolík, v čtvrti Havelské .	340	—
155. Filip Picl (Pic), v čtvrti Tejnské	20	—
156. Daniel Pihon (Pion), v čtvrti Tejnské	16	40
157. Krištof Pichlperger, v čtvrti Linhartské . . .	66	40
158. Matěj Písecký, katolík, v čtvrti Mikulášské .	30	—
159. Tomáš Plácal, katolík, z domu u Tří štiček, v čtvrti Havelské vedle Goliášů	300	—
160. Václav Podolanský, v čtvrti Linhartské . . .	13	20
161. Lukáš Postřihač, v čtvrti Mikulášské	50	—
162. Kašpar Presl (Bresl), v čtvrti Linhartské . .	850	—
163. Jan Procházka, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	34	20
164. Martin Prok, v čtvrti Mikulášské	30	—
165. Pavel Prokop, v čtvrti Linhartské	415	—
166. Šimon Prsten, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	123	—
167. Mikuláš Pštros, v čtvrti Linhartské	35	—
168. Zikmund Puch, katolík, v čtvrti Mikulášské .	30	—
169. Fridrich Rašpr, katolík, v čtvrti Mikulášské .	250	—
170. Kašpar Rašpr, katolík, v čtvrti Mikulášské .	60	—
171. Ambrož Řenčovský, katolík, v čtvrti Havelské	80	—
172. Tomáš Řenčovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	50	—
173. Jan Resl, katolík, v čtvrti Havelské	70	—
174. Jan Revír, katolík, v čtvrti Linhartské . . .	100	—
175. Jan Reynšperger, katolík, v čtvrti Linhartské	180	—
176. Václav Rodych, katolík, v čtvrti Mikulášské .	30	—
177. Michal Rogensteller, v čtvrti Linhartské . . .	30	—
178. Vít Rohlík, katolík, v čtvrti Tejnské	100	—
179. Markéta Roliatka, z domu naproti Zlatému kříži, v čtvrti Linhartské	100	—
180. Vít Roubíček, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	100	—
181. Jan Jakub Rosenthaler, v čtvrti Havelské . .	670	—

	kop míš.	gr.
182. Pavel Rozumberger, katolík, v čtvrti Havelské	200	—
183. Jan Rudek, v čtvrti Linhartské	22	—
184. Jan Rychnaur, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	500	—
185. David Rychner, katolík, v čtvrti Tejnské . .	13	20
186. Kašpar Gregor Saneytrník, v čtvrti Mikulášské	300	—
187. Daniel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské . . .	13	20
188. Pavel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské	135	—
189. Daniel Sláma, katolík, v čtvrti Linhartské . .	100	—
190. Floryan Slanský (katol. sirotci), v čtvrti Tejnské	80	—
191. Matouš Slanský, z domu u kostela sv. Martina, v čtvrti Havelské	10	40
192. Pavel Slepička, v čtvrti Mikulášské	300	—
193. Václav Slepička, katolík, v čtvrti Havelské . .	40	—
194. Jan starší Slovák, katolík, v čtvrti Linhartské	25	—
195. Nikodem Smetana, katolík, v čtvrti Tejnské .	50	—
196. Daniel Snědý, v čtvrti Mikulášské	14	—
197. Jan Spurný, v čtvrti Linhartské	150	—
198. Vít Stegenhoher, z domu spáleného proti Milosrdným, v čtvrti Mikulášské	20	—
199. Jan Strajc (Strejc), v čtvrti Mikulášské . . .	50	—
200. Joachym Střelec, katolík, v čtvrti Mikulášské	20	—
201. Jakub Stříbrský, katolík, v čtvrti Tejnské . .	130	—
202. Jan Stříbrský, v čtvrti Tejnské	16	40
203. Jan Stříbrský, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	50	—
204. Václav Stříbrský, katolík, v čtvrti Linhartské	120	—
205. Václav Stuchlík, v čtvrti Mikulášské	350	—
206. Michal Sutor, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	950	—
207. Jan Světlík, v čtvrti Mikulášské	300	—
208. Václav Synek, v čtvrti Linhartské	82	51
209. Václav Šamša, v čtvrti Mikulášské	30	—
210. Václav Šeňk, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	250	—
211. Kylian Šiling, katolík, v čtvrti Tejnské . . .	1040	—
212. Erazym Šiller, katolík, v čtvrti Linhartské . .	23	20
213. Jiří Šnajder (Šnejder), katolík, v čtvrti Tejnské	80	—
214. Jiří Šnajder, v čtvrti Mikulášské	30	—
215. Martin Šnajder, katolík, v čtvrti Tejnské . .	20	—

	kop miš.,	gr.
216. Matěj Šolc, v čtvrti Tejnské	50	—
217. Wolf Šopfer, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	100	—
218. Jan Špalek, katolík, v čtvrti Linhartské . . .	20	—
219. Gabriel Špingler, katolík, v čtvrti Linhartské	60	—
220. Jakub Šrajer, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	67	—
221. Eliáš Šrempf, z domu na Tarmarce pod Postřihači, v čtvrti Havelské	100	—
222. Jakub Štang, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	380	—
223. Krištof Štof, katolík, v čtvrti Linhartské . .	20	—
224. Nikodem Štolcar, katolík, v čtvrti Tejnské . .	20	—
225. Melichar Štork (Stark), z domu proti Goliášovům, v čtvrti Havelské	500	—
226. Kašpar Štroser, v čtvrti Havelské	30	—
227. Tomáš Šulc, v čtvrti Havelské	14	—
228. Jan Šuster z Goldburgu (katol. sirotci), v čtvrti Mikulášské	500	—
229. Pavel Švejcar, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	40	—
230. Lukáš Tanzer, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	50	—
231. Bartoloměj Tlačík, katolík, v čtvrti Havelské .	333	20
232. Jan Gebhart Tobolař (katol. sirotci), v čtvrti Linhartské	1060	—
233. Jan Toužimský, katolík, v čtvrti Tejnské . .	90	—
234. Ondřej Tyben, v čtvrti Havelské	29	—
235. David Tyc, katolík, v čtvrti Havelské	236	40
236. Jiří Ujka, katolík, v čtvrti Tejnské	9	20
237. Pavel Ulman, v čtvrti Mikulášské	35	—
238. Jan Wagner, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	23	20
239. Mikuláš Vachanecius, katolík, v čtvrti Havelské	131	42
240. Mikuláš Vajíčko, v čtvrti Mikulášské	100	—
241. Jan Valicí, katolík, v čtvrti Havelské	66	40
242. Krištof Weis, v čtvrti Linhartské	30	—
243. Zachariáš Wenediger, v čtvrti Mikulášské . .	200	—
244. Ondřej Větrovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	250	—
245. Linhart Vilik, katolík, v čtvrti Mikulášské . .	50	—
246. Václav Vitovský, katolík, v čtvrti Havelské .	333	20
247. Jetřich Wittych, katolík, v čtvrti Linhartské .	300	—
248. Kašpar Vlček, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	20	—

	kop míš.,	gr.
249. Václav z Vlkanova, na domě u Černého Slunce v čtvrti Tejnské	83	—
250. Jakub Vocásek, z domu v Platnýřské ulici, v čtvrti Linhartské	6	40
251. Daniel Vodička, v čtvrti Mikulášské	200	—
252. Řehoř Vogel (Fugl), v čtvrti Tejnské	13	20
253. Melichar Vokal, v čtvrti Mikulášské	30	—
254. Jiří Vokoun, katolík, v čtvrti Tejnské	50	—
255. Václav Vokoun, katolík, v čtvrti Linhartské .	230	—
256. Jiří Wolf, uzdař, katolík, v čtvrti Havelské .	50	—
257. Jakub Volšanský, z domu nárožního u Červeného kříže, v čtvrti Linhartské	7	—
258. Václav Vořikovský, katolík, v čtvrti Tejnské .	1750	—
259. Ondřej Vrzava, v čtvrti Mikulášské	16	40
260. Jan Vyskočil, v čtvrti Linhartské	20	—
261. Bohuslav Zahořanský, katolík, v čtvrti Havelské	300	—
262. Šimon Zahrádka, v čtvrti Mikulášské	35	—
263. Pavel Zamostský, v čtvrti Tejnské	200	—
264. Albrecht Záruba, emigr., v čtvrti Mikulášské .	60	—
265. Jan Živnůstka, v čtvrti Mikulášské	42	—
Úhrnem . . .	43.523	34

Na tuto summu měli odvésti měšťané

z čtvrti *Tejnské*	katol. 36	8788	kop 30	gr.
	nekatol. 18	3005	„ 40	„
„ *Havelské*	katol. 31	6633	„ 48	„
	nekatol. 18	3052	„ —	„
„ *Linhartské*	katol. 39	5396	„ 25	„
	nekatol. 32	4251	„ 11	„
„ *Mikulášské*	katol. 39	7277	„ 40	„
	nekatol. 52	5118	„ 20	„
Úhrnem . . .		43.523	kop 34	gr.

Tedy z čtyr čtvrtí Starého města měli nekatoličtí měšťané k doplnění perdonu zapraviti úhrnem 15.427 kop 11 gr., a katoličtí 28.096 kop 23 gr.

Pokuty nekatolických osob v summě 15.427 kop vykázány byly *P. Jesuitům* na vystavění domu profesního u sv. Mikuláše v Menším městě pražském vedle cís. resol. dne 1.

března 1628. (P. $^{2}/_{2}$.) Měšťané však katoličtí vytčených pokut prázdni a osvobozeni býti měli; pročež při tom zůstaveni a zanecháni jsou. Mimo to vedle cís. nařízení odpuštěna byla pokuta peněžitá měšťanům těmto: Janovi Esterrajcherovi, v čtvrti Mikulášské, z jmění jeho za 4522 kopy míš. odhadnutého 267 kop; Stefanovi Ilgenovi, v čtvrti Havelské, z jmění jeho 1500 kop; Janovi Infeldovi, v čtvrti Linhartské, z domu jeho za 2634 kopy míš. odhadnutého 500 kop; Faltýnovi (Valentýn.) Kirchmayerovi z Reichwic, v čtvrti Linhartské, z jmění jeho 666 kop 40 gr.; Jakubovi Kozlovi, v čtvrti Havelské, z jmění jeho 500 kop; Abrahamovi Moršelovi, v čtvrti Havelské, z jmění jeho 150 kop; Adamovi Švorcovi, v čtvrti Tejnské, z jmění jeho 580 kop; úhrnem 4163 kopy 40 gr. m.

b) *Pokuty peněžité měšťanům Nového města pražského l. 1624 za perdon uložené* vynášely 60.000 kop míš., z nichž (dle zprávy cís. rychtáře dne 30. srpna 1634) knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina 39.050 zl. a král. místodržícímu knížeti Karlovi z Lichtenšteina 7228 zl. k zaplacení bylo vykázáno a postoupeno. Avšak po srážce pokut v 13.245 kopách uložených osmi měšťanům,*) kteří l. 1627 všeho jmění byli odsouzeni, pak pokut v 4219 kopách některým měšťanům prominutých, mělo se vybrati peněz pokutních toliko 42.536 kop míš. — Na tuto summu od pokutovaných odvedeno bylo l. 1624 na tři lhůty 29.052 kopy (z nichž odevzdáno knížeti z Fridlandu za obilí 20.349 kop, knížeti Karlovi z Lichtenšteina 1000 kop, Adamovi z Waldšteina 702 kopy a do komory české 7001 kopa), tak že ještě zůstalo k vyupomínání počátkem l. 1625 (dle zprávy cís. rychtáře na komoru českou dne 22. ledna t. r. učiněné) 13.484 kopy míš., kteroužto summu odvésti měli sousedé tito: Jan Berka 100 kop míš., kteréž zaplatila vdova po něm pozůstalá, Benjamin Bezděkovský 20 k., Matouš Bilanský 30 k., Vít Bílek zaplatil 130 k., Jan Bína, katolík, 15 k., František de Bois 30 k., Vít Brada 50 k., Matěj Braum zaplatil 124 k., Adam Brouček 20 k., Pavel Cerhovský 1000 k., pročež jeho dům Jesuitům

*) Byli to zejména Václav Kolydius 300 kop, Jiří Košetický 2500 k., Vojtěch mladší Koutský 4695 k., Jan Libertýn 250 k., Václav Voves 1000 k., Michal Šulc 1000 k., Jan Turek 2000 k. a Jiří Zygl 1500 kop míš.

vykázán; Jan Cipl 25 k., Jan Čekal 30 k., Daniel Dytrych, mlynář, 750 k., zaplatil však již celou pokutu 1000 k.; Jan Farář 42 k., Jan Fiala 35 k., avšak vdova po něm pozůstalá zaplatila již celou pokutu 46 k., Tobiáš Fibiger 10 k., Jan Fink 50 k., avšak zaplatil již celou pokutu 300 k.; Jan Formánek 15 k., Mikuláš Fuks 10 k., Mikuláš Gerstenberger (Horštein) 139 k., Jan Goliáš 10 k., Jan Grof (Graf) 10 k., Tomáš Hodinka 10 k., Matouš Hon 12 k., Eliáš Hrbicer 10 k., Mikuláš Hrbovatý 15 k., Pavel Hyttych 500 k., Jan Janoušek 15 k., Šťastný Jelínek 15 k., Ferdinand Jiza 22 k., avšak odvedl již 44 k.; Martin Jonák 40 k., Václav Jonák 73 k., Jakub Karlík 11 k., avšak zaplatil již 20 k.; Daniel Karolides 490 k., Matyáš Kinigen 10 k., Baltazar Klecl 10 k., Jiřík Knejlovský 44 k., Havel Kohout 25 k., Zachariáš Koch 350 k., Tobiáš Kolčava 50 k., Daniel Kolta 50 k., Kosinová vdova 12 k., Lorenz Koutný z domu svého v čtvrti Jindřišské 130 k., Eliáš Kuřatko 50 k., Jakub Lečanský 33 k., Daniel Ledecký 25 k., avšak odvedl již zúplna 50 k.: Melichar Liberský 20 k., Fabian Long 1450 k., Pavel Lopatský 182 k., Martin Luda 10 k., Petr Macor 436 k., Jan Magrle 13 k., Havel Medek 200 k., pro jichž nezaplacení 16 neděl byl u vězení a dokládal, že toliko 20 kop mu uloženo; Šimon Měchýř 10 k., Petr Mejtský 80 k., Krištof Miller 290 k., Lukáš Miller, kotlář, 66 k., pro jichž nezaplacení dům jeho ujat a k rozšíření kláštera Matky Boží Sněžné obrácen byl; Václav Mrázek 20 k., Jan Novák 44 k., Václav Novák 200 k., Matouš Ostrovský 40 k., Bratří Pecinovští 400 k., Melichar Peřina 20 k., Eliáš Pernikář 20 k., Jakub Pilat 20 k., Adam Pion (Pihon) 50 k., Floryan Písecký z Kranichfeldu 280 k., Pavel Polivka 25 k., Šimon Polydor 13 k., Jan Pondělíček 6 k., Matěj Příhoda 15 k., Jiřík Prokeš 50 k., Matouš Prokeš 66 k., Jan Purkhart 450 k., Jan Piršant 50 k., Jiřík Rejsa 50 k., Krištof Reyvold (Reynwold) 100 k., Václav Římský 200 k., Anna Romansová 474 k., Jan Rosický 180 k., Jan Rožďalovský 20 k., Petr Rumler 174 k., Matouš Sekerka 16 k., Jiřík Skřivan 15 k., Daniel Smichaeus 20 k., Jan Smíšek 30 k., Jan Smolík 72 k., avšak vdova po něm pozůstalá odvedla již 128 k.; Jakub Sokol 15 k., Zacharyáš Světlík 960 k., Jan Šatolupka 100 k., Eberhart Šic 90 k.,

Valentýn Šídl 20 k., Jiří Šulc 96 k., Petr Taba 500 k., a místo této pokuty připadl Jesuitům jeho dům; Eliáš Theofil (Trofil) 130 k., Jiří Troudelín 20 k., Matyáš Tymer 60 k., Václav Ursín 43 k., Šimon Vír 24 k., avšak odvedl již 86 k.; Jan Višňový 25 k., Václav Vodička 30 k., Kryštof Všerub 200 k., Martin Všetečka 200 k., Jakub Vyskočil 15 k., Jiří Zandalýn 30 k., Vavřinec Žeznilý 300 kop. Od těchto 106 měšťanů odvedeno býti mělo perdonu úhrnem 13.484 kopy míš. — Na tuto summu až do 20. dubna 1625 bylo zaplaceno a knížeti z Fridlandu odvedeno 3343 kopy, tak že zůstalo ještě nezaplaceno 10.141 kop míš., které Jesuitům byly vykázány. (C. 215, P. $^2/_2$.)

c) *Pokuty peněžité měšťanům Menšího města pražského uložené* vynášely 4465 kop míš., kteréž Jesuitům odvésti povinni byli sousedé tito: Jan z Bílé 25 kop, Petr Dyrynx 300 k., Šimon Engel 250 k., Jindřich Erntel 11 k., Štěpán Hezele 50 k., Jakub Hybel 800 k., Kunrad im Landt 480 k., Jan Landtšadl 210 k., Pavel Nelcel z Löwenastu 82 k., Jan Erazym Oryes 90 k., Jan z Pones (Šponnes) 250 k., Jan Reich 748 k., Jan Salmut 19 k., Adam Segmüller 350 k. a Ondřej Stegman 750 k., kteréž však mu byly prominuty, tak že Jesuitům z těchto pokut toliko 3715 kop m. mělo připadnouti. (P. $^2/_2$.) — Tuto summu pokut, poměrně malou na Menší město připadající, vysvětliti lze z nepatrného počtu domů měšťanských v témže městě, kdež bylo mnoho domů panských dskami zemskými se řídících. Mimo to ušlo od l. 1621—1625 od téhož města 25 domů městských dílem konfiskovaných a do desk zemských přenesených (zejména 2 domy knížete z Lichtenšteina, dům komory dvorské, dům Bosovský, dům u Tří seker Fridricha z Bílé, dům Jana Čápa, dům Trojanovský, dům Haugvice na Stupních, dům Pavla Šejba pod valy, dva domy Gerštorfů, dva domy Aleny Ficnerové, díl domu Lobkovického, tři domy Henklovské, dům Švamberský na Újezdě a jiné více); 22 domy městské byly na větším díle zbořené; mnoho pak domů dostalo se duchovním řádům, jako Karmelitánům 5 domů, z nichž 3 obecné, též mlýn obecní v Huti a mlýn prostřední, obecní dřevnice a kostel u sv. Trojice; Jesuitům dům zádušní, kostel farní, fara a škola u sv. Miku-

láše; Milosrdným bratřím dům na Petříně Lazaret zvaný, Nový špitál a špitál u vody; opat Strahovský dal sobě do svých knih zapsati domy Tomáše Trapolína, Karikovského, Mutia Lampugniany, Jiříka Pimple a Jana Mora; konečně od téhož města odcizeno bylo několik zahrad s domy a kostel sv. Ludvíka. (P. $^{2}/_{3}$.)

Pokuty sousedům Vrchního města pražského Hradčan uložené nejsou vytčeny. Toto město mělo l. 1626 toliko 94 domy, z nichž 5 osobám duchovním, 21 osobám stavu panského, 6 stavu rytířského a 62 měšťanům náležely. Obec tohoto města vynaložila sama l. 1622 na cís. vojsko 1166 zl., poněvadž měšťané pro veliký náklad na vojsko domů svých opustili. (P. $^{124}/_{3}$.)

Dle těchto seznamů vynášely *pokuty peněžité na měštany všech tří měst Pražských uložené* v jedné summě 161.079 kop míš., z nichž osobám katolickým odpuštěno bylo 37.228 kop; naproti tomu bylo zaplaceno 94.568 kop a nezaplaceno ještě l. 1628 zůstalo 29.283 kopy míš. — Tento ostatek pokut nezaplacených vedle cís. resoluce dne 1. března 1628 postoupen byl Jesuitům na vystavění domu profesního u sv. Mikuláše a domu noviciatus v Novém městě pražském. Avšak mnozí sousedé, z příčin již uvedených zcela zchudlí, nemohli ničeho zaplatiti, tak že Jesuité jich domů se ujali; někteří pak měšťané, opustivše domů svých zadlužených, pro náboženství ze země odešli, tak že Jesuité ještě l. 1658 na 129 domech jenom při obci Staroměstské dotčených pokut se domáhali. Naproti tomu purkmistr a rada této obce ve zprávě své dne 11. března 1659 na komoru českou podané k obraně své i majitelův domů těch, na nichž dotčené pokuty vězely, odvolávali se k tomu, že 1. císař Ferdinand III. obci Staroměstské o vymazání a kassírování (zrušení) všeho rebellského připomenutí, jehož paměť obec tato vylíváním krve vymazala, udělil privilegia, jehož všickni měšťané jak od osob tak domův svých služně užiti mají; 2. že císař Ferdinand II. již l. 1625 všem osobám, kteří se na víru katolickou obrátili a v městech Pražských zase usadili, dokonalý perdon udělil; 3. že pokuty takové na osoby a nikoliv na domy byly uloženy; 4. mezitím že noví držitelé těch domů rozličných břemen vojenských, více nežli zač některé domy ty stojí, snášeli

a svého jmění do týchž domů vynaložili, a kdyby z takových pokut od Jesuitův pohledávaných právi býti měli, že by jak město tak i oni škodu nésti musili; 5. že žádné odsouzení od císaře proti držitelům těch domů k zaplacení té pokuty neprošlo, a tudy že toliko někteří emigranti takové pokuty zaplatiti povinni jsou. (P. $^2/_2$.) — Zdali touto obranou obec Staroměstská něco pořídila a měšťané zbytku pokut byli osvobozeni, není v aktech vytčeno.

C. *Při kommissi konfiskační l. 1621—1624, potom při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzeni byli měšťané následující:*

I. **Měšťané Starého města:**

Abraham Anděl (Anjel, Engel) z Engelsperku, jsa za času zpoury radním a purkmistrem Starého města, podepsal a pečetí městskou opatřil akt konfederační při obecném sněmu dne 16. srpna 1619. Proto na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské s jinými měšťany byl uvězněn, ale při kommissi hrdelní dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 17. května 1621 nebyl odsouzen, nýbrž toliko na penězích pokutován býti měl a vedle cís. resoluce 26. května t. r. zůstaven jest ve vězení, z něhož k žádosti své dne 6. dubna 1622 opětované na přímluvu kurfiřsta Saského teprv dne 19. srpna 1622 na rukojmě byl propuštěn. (C. 215, C. $^1/_1$.) — Potom odešel pro náboženství z země a prodal l. 1628 skrze plnomocníky *dům* svůj *v osadě sv. Martina* u fortny po pravé ruce jdouc na Nové město vedle domu Krištofa Broka ležící *Vojtěchovi Hadovi z Proseče* za 2500 kop gr. česk. (Lib. contract. caerul. 3, f. 374.)

Jan Balcar, měšťan a pekař, obávaje se trestu pro své provinění v čas zpoury, oběsil se. Všecko pak jmění jeho v pokutě od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Kaprové ulici v osadě sv. Mikuláše v Starém městě pražském mezi domy Rosypalovic a Jana Veryna ležící, který od komory české koupili bratří Balcarovi, Melichar Jan a Pavel Jan, dne 17. září 1622 za 1500 kop míš., z kteréž summy král. fisku 1100 kop m. připadlo. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 307.) — b) *Dva domy*, z nichž jeden „u tří Studnic“ ře-

čený, v Starém městě jdouc od sv. Mikuláše do Židovské ulice podle sebe ležící, které vedle cís. resoluce z dne 11. května 1622 *Jakubovi Basevi* židu postoupeny jsou. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 240.) — c) *Přes 30.000 zl. hotových peněz*, kterých se cís. rychtář Staroměstský Osterstok a Michael Welsch na Novém městě ujali a z nich toliko 6000 zl. ke komoře české odvedli; ostatní summu pro sebe podrželi vedle udání a svědectví svob. pána Přerovského, které se stalo teprv po smrti Osterstokově l. 1638. (C. 215, L. 14.) — Viz též Lokšan Adam.

Jan Marcian Bezděcký z Bezděčí Hory (Bezdězský z Bezdězí Hory) vyšel ze země pro náboženství, nezaplativ pokuty peněžité 250 kop míš. za perdon mu udělený z domu svého po sobě zanechaného. Dům ten, v Dlouhé třídě mezi domem u Černých hrabí a domem Jiříka Paučka ležící, prodal Bezděcký skrze plnomocníka l. 1630 dne 19. srpna *Vojtěchovi mladšímu Hadovi z Proseče* za 1065 kop míš., z kteréž summy připadla k ruce Jesuitů dotčená pokuta 250 kop, z nichž 50 kop bylo sleveno. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 437.) — Bezděcký pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, nastupoval na svou předešlou službu a odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*, jehož však při svém odchodu s nepřítelem žádného nezanechal. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$.) Potom l. 1641 navrátil se v sedmdesátém roce věku svého do Prahy a přestoupiv k náboženství katolickému obdržel k žádosti své od císaře perdon pod tou výminkou, aby se vykázal cedulkou o zpovědi vykonané. (C. 215, B. 41.)

Václav Bojanovský a Jiřík Labe provinili se tím, že od stavův odbojných dne 30. června 1620 *dva domy jesuitské* zpustlé při kolleji jesuitské blíž mostu Pražského v Platnýřské ulici ležící, které od starodávna jeden Alše nožíře, druhý u Vostrovských slouly, za 1400 kop míš., totiž závdavku 400 kop a placení roční po 50 kopách, koupili. (Lib. contract. caerul. 3, f. 269.) Tyto domy pak kolleji jesuitské beze vší náhrady byly navráceny.

Kašpar Melichar Bresl (Presl) z Ardynku, maje zaplatiti pokuty za perdon mu udělený 850 zl. rýn. ke kolleji jesuitské u sv. Klimenta, žádal dne 16. ledna 1628, aby tato po-

kuta poražena byla na úrocích za $8^1/_2$ léta jemu zadržalých z jistiny 4500 kop míš. na statcích Švamberských jemu přisouzené. Za příčinou reformace odešel pak ze země do Saska, kde se ve Freibergu usadil. Z domů svých v Praze zanechaných prodal dva domy, Goliašovské řečené, v osadě sv. Jiljí vedle domu Diviše Vimberského proti domu a pivovaru u Sladkých v Starém městě pražském ležící, l. 1629 skrze plnomocníka svého Jana Gerle z Děvína za 3000 zl. rýn. Pavlovi *Entrychovi z Čeradic.* (Lib. contract. caerul. 3, f. 403.) — Ale *dům* jeho, u *Zeleného Koníčka* řečený, v Starém městě v čtvrti Linhartské blíž mostu proti kostelu kolleje jesuitské ležící, který ve lhůtě čtyřměsíční emigrantům povolené neprodal, na poručení komory české z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře v dotčené pokutě byl ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), za 1421 kop míš. odhadnut, avšak již obořený a na 4067 kop míš. zadlužený od komory české od l. 1631—1638 pronajat na Jana Schmiedta za ročních 60 kop míš., tak že dotčená činže za ten čas 450 kop vynášející, ani nestačila k zapravení nákladu, za vydržování vojínů v letech 1631 a 1632 na 895 zl. 18 kr. od nájemníka zapraveného. Teprv l. 1638 na přímluvu kurfiřsta Saského vedle cís. resoluce z dne 6. října 1637 postoupen byl opět dům dotčený Breslovi (Lib. contract. caerul. 4, f. 46), který předtím pro navrácení se do země při vpádu saském odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 nejenom domu dotčeného, nýbrž i peněz gruntovních 500 zl. rýn. za dům Goliašovský (Lib. contract. caerul. 3, f. 403), pak pohledanosti 565 kop 30 gr. míš., kterou měl s dcerou svou Kateřinou za komorou českou ze zbytku summy za vinici Karmelitánům postoupenou. (Viz Haldyus.) Avšak i tato pohledanost dceři Breslové vedle dekretu komory české z dne 23. srpna 1640 měla býti vydána. (C. 215, B. 35 & P. $^2/_2$.)

Sigmund Celestýn (jinak Nebeský) z Freifeldu, vedle cís. výpovědi z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě *dům* v Starém městě pražském v Dlouhé třídě vedle domu Pavla Hada z Proseče ležící, který dne 17. října 1629 za 2950 kop míš. prodán byl Baltasarovi Wernerovi z Gayeršperku. Ze summy trhové připadlo král. fisku 2150 kop míš.,

které vedle dekretu komory české z dne 21. července 1621 s jinými pokutami měšťanům Pražským uloženými domu profesnímu *Jesuitův* u sv. Mikuláše v Menším městě pražském byly postoupeny. Zbytek pak summy trhové 800 kop míš. vykázán byl manželce Celestýnově Ludmile za její věno na témž domě pojištěné. (Lib. contract. caerul. 3, f. 415 & 416.)

Jan Ctibor, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům* v Starém městě pražském u sv. Linharta v Kuchyňkách ležící, „u Tří Medvědů“ řečený, kterýž od král. rychtáře jakožto statek odběžný již dne 13. října 1630 v pokutě 30 kop míš. byl ujat a za 715 kop míš. odhadnut, ale vedle dekretu komory české dne 13. dubna 1641 synovi Ctibora Janovi Jaroslavovi opět postoupen na ten způsob, aby Ctibor vyhradil císaři též obci k dobrému 250 kop míš. i s úroky od času zápisu nezaplacených a dědicům Bartoloměje Krausa náležejících. (C. 215, P. $^2/_2$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 80.)

Fridrich Eliáš, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen, propadl zbytek summy trhové 600 kop míš. za *dům* v Starém městě pražském *„u Korandů“* řečený, v osadě Matky Boží před Týnem mezi domy u Kamenné Panny a domem Bartoloměje Reysara ležící, který dne 1. srpna 1629 za 1600 kop míš. od něho koupil *Matěj Koukol.* Avšak l. 1639 navrátiv se Eliáš z Perna do Prahy, přistoupil k náboženství katolickému, a prokázav svou nevinu při kommissi revisionis konfiskace Fridlandské, cís. resolucí z dne 10. srpna 1641 na milost přijat jest, tak že mu dotčená pozůstalost 600 kop byla vydána. (C. 215, E. 7 & P. $^2/_2$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.)

Oldřich Ertl ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen byl *všeho jmění* svého. Jeho *dva domy* v Starém městě pražském v Poštovské ulici ležící, *u Kuchyňků* řečené, ponechány byly vedle cís. resoluce z dne 6. července 1622 jeho manželce Anně, kteréž polovice jich náležela. (C. 215, C. $^1/_3$, E. 8 & P. $^2/_4$.)

Matyáš Floryan, emigrant, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*; avšak vedle cís. resoluce z dne 23. prosince 1638 rozsudek ten zrušen a povo-

leno, aby Fioryanovi jeho pohledanosti v Čechách byly vydány. (C. 215, C. 1/7 & M. 22.)

Sigmund Frelich pro své účastenství ve zpouře odsouzen byl k pokutě 788 kop míš., které Jesuitům na dům profesní byly vykázány na jeho domě u „*Půl Zlatého kola*“ v Starém městě pražském vedle Železných dveří ležícím. Dům ten prodal Frelich l. 1624 za 1850 kop míš. Jakubovi Štangovi a jeho manželce Anně, tak že pokuta vytčená od kupujících na něm Jesuitům l. 1628 byla pojištěna a zaplacena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 370.) — Frelich pak odešel ze země pro náboženství a v Pirně s dítkami nezletilými zůstával, odkudž při vpádu saském l. 1631 do Prahy se navrátil proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. Z té příčiny v pokutě propadnouti měl zbytek summy trhové za dům *Frelichovic* řečený, v Ungeltě vedle Váhy a někdy Jiříka Staroloubského ležící, který l. 1628 Frelich skrze plnomocníka za 700 kop gr. česk. (1400 kop míš.) *Mikulášovi Klibrovi* prodal, tak že tento složil závdavku 200 kop gr. česk. a ostatek v lhůtách ročních po 50 kopách gr. česk. zaplatiti měl. Na témž domě měly dítky Frelichovy pojištěno po matce své 500 kop míš. (C. 215, C. 1/7 & F. 6. — Lib. contract. caerul. 3, f. 393.)

Vratislav Jindřich z Frankenšteina (Frankšteina), vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům* na rynku v Starém městě pražském mezi domem u Zlaté Trouby a domem pána z Wartmberka ležící, který od král. komory za summu odhadní 6985 kop koupil l. 1625 *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*, cís. radda při appellací, avšak zůstal dlužen 2985 kop; pročež po jeho smrti l. 1626 dům ten postoupen byl *Antoninovi Binago*, cís. radovi a výběrčímu posudního, jemuž vedle dekretu komory české z dne 30. července 1629 za 4500 kop míš. byl prodán. (C. 215, F. 3. — Lib. contract. caerul. 3, f. 417.) — b) *Vinici* „na Věnečku“ pod vrchem Vidovlí blíž Jinonice ležící, 6 korců míry držící, odhadnutou za 500 kop míš., na gruntech dědičných Pavla Michny z Vacinova, kterýž k ní za tou příčinou právo pokutní sobě pokládal a o své újmě se jí ujal, tak že mu i nařízením komory české dne 17. března 1625 postoupena a od něho t. r. dne 2. května *Valentýnovi Jense*,

měštěnínu a senatoru Menšího města pražského za 500 kop míš. prodána byla. Dle zprávy jiné propadl dotčenou vinici Jan Jindřich z Frankšteina. (C. 215, F. 3. — Lib. contract. 20, f. 53.)

Vavřinec Benjamin od Háje, nemoha pokutu za perdon l. 1624 mu uloženou zaplatiti, uvězněn byl po celý rok, potom propuštěn z vězení pro náboženství ze země odešel. Navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl: a) *Mlýn lodní* (na kocápkách) se sýpkou, v Novém městě pražském ležící, za 1500 kop míš. koupený, který za summu odhadní 1250 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1638 manželce Antonína Binago, rady při komoře české, na srážku její pohledanosti za komorou českou v 2132 zl. rýn. dědičně byl postoupen. (C. 215, H. 36; P. $^2/_4$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 14, f. 2.) — b) Zbytek summy trhové 1400 kop míš. za dům u Hrubého muže řečený s pivovárem a zahradou, v Dlouhé třídě mezi domem nárožním Jana Pětikostela a Jana Procházky ležící, naskrz až do ulice Řeznické jdoucí, který i s druhým domem zadním Majšvančovským k němu připojeným Háje l. 1628 skrze plnomocníka prodal za 2300 kop gr. česk. Krištofovi Pilmonovi, tak že tento z dotčeného zbytku vedle nařízení kommisse konfiskační Fridlandské z dne 25. května 1633 v pokutě knížeti Fridlandskému 800 kop odvedl. (C. 215, P. $^2/_2$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 397.)

Jan Hájek odešel pro náboženství ze země s manželkou svou Annou, nezaplativ pokuty 20 kop míš. z domu svého v Linhartské ulici ležícího. Potom navrátiv se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. *Dům* manželky jeho, *u Sedláků* řečený, za 555 kop míš. odhadnutý, jakožto odběžný vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $^2/_2$ & $^2/_4$. — Lib. contract. 3, f. 448.)

Melichar Haldius z Neuenperka zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, tak že odsouzen byl vedle král. výpovědi z dne 6. srpna 1624 *všeho jmění*. Vedle dekretu komory české z dne 6. července 1627 postoupeny byly *dva domy* Haldiusovy s příslušenstvím, v osadě sv. Jiljí proti domu a pivováru

u Sladkých v Starém městě pražském ležící, v summě odhadní 4669 kop míš. *Kašparovi Melicharovi Breslovi* a Anně Rosenthalerové na místě vnučky její *Ludmily Písecké z Kranichfeldu* náhradou za dvě vinice jim náležející a za 5800 kop míš. odhadnuté, které císař Karmelitánům v Menším městě pražském k držení a užívání odevzdati poručil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 365.) *Třetí dům Haldiusův* s pivovárem a příslušenstvím, v osadě sv. Jiljí ležící, nárožní, u Sladkých řečený, ponechán byl dcerám Haldiusovým, Kateřině Karbanové a Ludmile Haldiusové, které jej prodaly dne 12. června 1629 Jiříkovi Reichovi, písaři při berni, za 1500 kop míš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 410), na kterouž summu jim Reich 700 kop míš. dlužen zůstal. Avšak peníze ty po Ludmile Haldiusové, proti zápovědi ze země ušlé, král. komoře v pokutě připadly a vedle dekretu z dne 20. dubna a 18. prosince 1630 vykázány byly dvěma úředníkům při komoře české na srážku služného jim zadrženého. Mimo to propadla táž Ludmila Haldiusová vedle dekretu komory české z dne 4. září 1631 peněz gruntovních 500 kop míš., z domu u Železných dveří jí náležejících. (Lib. contract. caerul. 3, f. 371. — C. 215, H. 42.)

Kašpar Henkel ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež propadl v pokutě *všecko jmění* své, totiž: a) *dům* v Starém městě pražském; b) *jistinu 400 kop míš.*, z nichž vedle rozkazu kommisse hrdelní z dne 19. července 1621 povoleno bylo jeho bratrovi Mikulášovi Vojtěchovi Henklovi 300 kop náhrady za jeho svršky, v domě dotčeném mu konfiskované. (C. 215, H. 29.)

Mikuláš Hoffmann z Šenhofu, viz str. 157.

Šimon Hoffmann z Kolince, viz str. 157.

Samuel Housenka, emigrant Staroměstský, navrátil se při vpádu saském do Prahy a proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 odsouzen byl *všecho jmění*. Dům jeho, *Housenkovic* řečený, v ulici Konešovské blíž sv. Anny mezi domy u Svině a Záborským ležící, již l. 1632 k ruce knížete z Fridlandu, a potom l. 1634 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^4/_4$.)

Martin Hřebík, katolík, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 535 kop míš. Proto *dům* vedle kostela sv. Kříže Velikého

s domem Václava z Borovska v Starém městě v čtvrti Mikulášské ležící, který Hřebík l. 1622 za 1000 kop míš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 299) a na něm 500 kop Janovi de Vitte pojistil, po smrti Hřebíka manželce jeho Ludmile s dětem náležející, l. 1631 k ruce král. fisku byl ujat a *Valentýnovi Frankovi* postoupen. Manželka Hřebíkova, pro náboženství ze země odešlá, domáhala se marně domu dotčeného. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$ & $^{2}/_{4}$.) — Viz též Natanael Vodňanský.

Martin Chrabkovský odešel s manželkou svou Annou pro náboženství ze země, byl pak ve službě vojenské u nepřítele a navrátil se při vpádu saském l. 1631; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. *Dům* jeho, *u Jalovcového stromu* řečený, v Starém městě pražském vedle Zlatého kříže v osadě sv. Jiljí ležící, k ruce král. fisku již předešle vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 jakožto odběžný ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), za 429 kop míš. odhadnut a l. 1631 vedle dekretu komory české z dne 28. července prodán byl *Janovi Maršalkovi* za 600 kop míš., na kterouž summu kupující 200 kop závdavku složil a na zbytek každoročně po 50 kopách spláceti měl; avšak teprv l. 1655 zaplatil syn jeho Tomáš Marsalius zbytek summy trhové 400 kop míš. král. fisku náležející, z něhož mu od císaře 100 kop bylo sleveno. (C. 215, C. 20 a P. $^{2}/_{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 458.)

Jan Martin z Javorníku, viz str. 216.

Tomáš Javornický z Javorníku, viz str. 216.

Jan Ještětický odešel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav dva domy se zahrádkou, za 567 a 273 kopy míš. odhadnuté, z nichž *dům u Jablečníků* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Haštala pod Haldou ležící, l. 1620 za 500 kop gr. česk. koupil, a odcházeje ze země, dceři své katolické postoupil. Do domů těch vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 cís. rychtář zveden byl; avšak k žádosti dcery Ještětického Majdaleny, provdané Korytanské, zvod ten dne 31. května 1634 byl zrušen, ačkoliv Ještětický při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 byl odsouzen *všeho jmění*. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$, G. 16 & P. $^{2}/_{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 268 & 448.)

Jan Jezbera z Kolivéhory, viz str. 220.

Mikuláš Jošt odešel s manželkou a dětmi pro náboženství ze země, nezaplativ pokuty 80 kop míš. z domu svého *Prádlo* řečeného, v Starém městě v čtvrti Mikulášské ležícího, který za 1428 kop míš. odhadnut a vedle cís. resoluce z dne 25. května 1630 jakožto statek odběžný od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. Po smrti Jošta navrátila se manželka jeho Dorota při vpádu saském do Prahy a proto propadla spravedlnost svou na domě dotčeném. (C. 215, P. $^2/_2$ & $^2/_4$.)

Jan Bapt. Karges (Garges), měšťan a hodinář. pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské opatřen byl vězením, z něhož však prokázav nevinu svou byl propuštěn. (C. 215, P. $^2/_2$.)

Jan Kirchmayer z Reichwic, viz str. 265.

Samuel Kronenberger z Kronenberku, viz str. 309.

Jan Kvasnička, emigrant, zanechal dům v Starém městě, nezaplativ z něho perdonu 110 kop. míš.; proto dům ten vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 jakožto statek odběžný za 713 kop míš. odhadnut a od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $^2/_2$ & $^2/_4$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.) Kvasnička pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlanské *všeho jmění*. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, viz str. 322.

Jan Lukšan z Luftenšteina, emigrant Staroměstský, prodal l. 1628 po odchodu svém ze země skrze plnomocníka dům svůj od starodávna u Modrého jelena, jinak u Kapounů řečený, pod Zderazskou branou v osadě sv. Jiljí mezi domy někdy Havla Štýrského u Boží sukně a Martina Šenwalda ležící, za 3500 zl. rýn. *Fabianovi Holubovi Předbořskému z Radiče*, který jemu na summu trhovou nedoplatil 1500 zl. rýn. Tato summa ujata byla k ruce král. fisku, poněvadž Lukšan pro navrácení se do Prahy při vpádu saském odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_2$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 395.)

Pavel Lykaon ujel po bitvě bělohorské ze země; proto dům jeho v Starém městě pražském v plen vzat a od král.

komory prodán byl dne 1. září 1623 za 880 kop míš. židovce vdově po Jakubovi Fišlovi. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 249.)

Jan Magnus, katolík, obviněn byl l. 1621 při kommissi hrdelní, že v čas zpoury chtěl zbíti všechny katolíky v Praze, když cís. armada byla před tímž městem; dokázal však nevinu svou, a teprv l. 1624 odsouzen byl k pokutě 900 kop míš. z domu svého v osadě sv. Mikuláše ležícího, který mu l. 1616 manželka jeho Kateřina byla postoupila. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$. — Lib. contract. caerul. 3. f. 195.)

Václav Magrle ze Sobíšku, viz str. 347.

Jan Křtit. Miller (Müller), měšťan Staroměstský a bradíř, ušel ze země hned po bitvě bělohorské s manželkou svou Majdalenou a dětmi svými. Dům jeho v Starém městě pražském v osadě sv. Havla za krámy masnými mezi domy u Vrabců v a Radů Jana Procházky ležící, u Hroznů řečený, který Miller l. 1617 od Doroty Krulichové za 750 kop gr. česk. koupil, k ruce král. fisku v pokutě byl ujat a od knížete z Lichtenšteina dne 4. dubna 1623 prodán sedláři *Jakubovi Fialovi* za 3000 zl. rýn., z nichž 2556 zl. do král. komory připadlo. (C. 215, M. 16. — Lib. contract. caerul. 3, f. 216. & 319.)

Václav Mitys, emigrant, zanechal dům u Škořepů řečený, v Starém městě v čtvrti Havelské v osadě sv. Martina mezi domy Jana Jakuba Rosenthalera a Michala Ceidlera ležící, který v l. 1622 za 1175 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 295) a na tuto summu 1100 kop, pak pokutu 99 kop za perdon dlužen zůstal. Dům ten jakožto statek odběžný za 1134 kopy míš. odhadnut a vedle dekretu král komory z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře k ruce král fisku byl ujat. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$ & $^{2}/_{4}$. — Lib. contract. caerul. 3. f. 448.) Mitys pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 všech pohledaností svých v Čechách. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$.)

Jan Moravec, měšťan, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské opatřen byl vězením, z něhož však, prokázav nevinu svou, byl propuštěn. (C. 215, C. $^{1}/_{1}$.)

Jan Pec Soběslavský, měšťan, odkázal l. 1628 všecko jmění své, zejména jistiny 11.000 kop míš., obci Staroměstské; avšak pro jeho účastenství ve zpouře předešlé odkaz ten za neplatný byl prohlášen a jmění jeho vedle návrhu král. prokuratora dne 21. února 1629 k ruce král. fisku v pokutě jest ujato. (C. 215, P. $^{2}/_{3}$.)

Jan Pešon z Hohenperku, měšťan, brzy po bitvě bělohorské zemřelý, pro účastenství své ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 500 kop míš. — V pokutě této dům po něm pozůstalý, v Starém městě pražském v ulici k mostu proti kostelu jesuitskému ležící, u Pešonů neb u Tří Turků řečený, a čtyrem dědicům Pešonovým v 6000 kop. míš. náležející, l. 1627 k ruce král. fisku od cís. rychtáře zvodem byl ujat, avšak po zaplacení dotčené pokuty od dědiců Pešonovských dne 14. listopadu 1629 zvod ten jest propuštěn. (C. 215, R. 20. — Lib. contract. caerul. 3, f. 365.)

Jan Jiří Pětikostel z Aventinu, měšťan, za času zpoury král. služebník, registrator a koncipista při kanceláři české, odešel pro náboženství ze země a usadil se v Perně, potom při vpádu saském l. 1631 navrátil se do Prahy; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, ač nevinu svou odvedl, předce propadl: a) *Dům* v osadě sv. Haštala v Dlouhé třídě v Starém městě pražském mezi domy Lorence Benjamina od Háje a Oldřicha Vodičky ob uličku ležící (nyní č. 617.), který Pětikostel l. 1619 od Jana Zylvara ze Silberšteina za 1500 kop gr. česk. (3000 kop míš.) koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 253) a Zylvarovi též v jeho jmění odsouzenému 891 kop míš. dlužen zůstal. Pro tento dluh, král. fisku připadlý, dům ten od cís. rychtáře již dne 17. července 1629 byl ujat a vedle dekretu komory české dne 28. července 1629 *Jakubovi Kozlovi z Peclinovce* v summě dotčené zvodem postoupen. (C. 215, P. 13 & S. 14. — Lib. contract. caerul. 3. f. 411. — Viz též Zylvar.) — b) *Dům* v Starém městě pražském v čtvrti Tejnské v třídě Dlouhé vedle domu Bílkovic ležící, *u Starých Pěti Kostelů* řečený, který l. 1637 za summu odhadní 965 kop postoupen býti měl dvorskému kominíkovi *Bartoloměji de Martini*. Na témž domě měl Vilém hrabě z Vchynic s bratry svými pojištěno 800 kop míš., z nichž v pokutě od

bratří Vchynských král. komoře připadlo 723 kopy. (C. 215, P. 13.)

Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, viz str. 432.

Jindřich Pichelperger (Pichelberger) z Pichelperku, měšťan, vedle cís. výpovědi z dne 6. srpna 1624 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, P. 14.)

Krištof Pichelperger z Pichelperku, měšťan, pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl k pokutě 66 kop 40 gr. míš., kterou z domu svého u Malého sv. Kříže v koutě v čtvrti Linhartské ležícího ještě l. 1628 nezaplatil. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 s nepřítelem, u něhož sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, nezanechal však ničeho. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_2$.)

Marketa Roliartka (Ruliartová, Roliardová, Rollardová), vdova po bohatém kupci v Starém městě pražském, majíc jmění přes 50.000 kop míš., odešla se synem svým pro náboženství ze země, zanechavši *dům* u Tří Anjelů řečený (jinak u Tří Fendrychů), proti Zlatému Kříži v čtvrti Linhartské v osadě sv. Jiljí ležící, jak jej po sestře své Anně l. 1627 dostala (Lib. contract. caerul. 3, f. 360), který v pokutě 100 kop míš. po její a syna jejího smrti l. 1630 k ruce císaře byl ujat. (C. 215, R. 28. — R. 109, n. $^{14}/_2$.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan, odešel pro náboženství ze země, zanechav *dům* průchoditý, v osadě sv. Jiljí mezi domy Pavla Minicha a Pavla Fialy ležící v Starém městě pražském, u Zlých Kačků, též u Špamberků řečený, s pivovárem, který l. 1621 od manželky své obdržel (Lib. contract. caerul. 3, f. 277), pak vinici, vše nad cenu zadlužené, tak že z toho pokuty peněžité 670 kop míš. nezaplatil. Navrátiv se pak l. 1631 při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*. Dotčený dům jeho s pivovárem, který v dluhu Václavovi Vokounovi k správě a užívání byl postoupen, za 4000 kop míš. odhadnutý, i s vinicí odhadnutou za 3500 kop míš. vedle dekretu král. komory z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku v dotčené pokutě byl ujat; avšak

vdově Rosenthalerově Anně Marii, roz. z Bezděčí hory, prokázavší nevinu manžela svého, vedle cís. resoluce dne 15. února 1639 navrácen byl. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$ & R. 19.) Tato prodala k ruce syna svého Jana Ondřeje dům dotčený l. 1641 za 3000 zl. rýn. *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* k užívání každého nejvyššího purkrabí Pražského. (D. Z. 147, K. 3.)

Daniel Roudnický z Březnice, viz str. 463.

Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu (viz str. 512) propadl též dům Malá Palata, jinak lázeň Helmovská řečený, se zahradou i s domem dolejším, též domeček se zahradou Svižníkovskou a domeček se zahrádkou, s břehy a příslušenstvím v Novém městě pražském pod Zderazem ležící, což vše na poručení knížete z Lichtenšteina dne 10. února 1623 knězi *Janovi Arnoštovi Platajsovi z Platenšteina*, kanovníkovi Olomúckému a Pražskému, za 1000 zl. rýn. bylo postoupeno. (C. 215, P. $^{2}/_{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 112.)

Václav Sova, měšťan a zedník, odešel pro náboženství l. 1624 ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*. Proto propadl v pokutě *dům* svůj, v Starém městě blíže Zlaté Štiky ležící, l. 1621 za 195 kop gr. česk. koupený (Lib. contract. caerul. 3, f. 278), a za 325 kop míš. odhadnutý, který již l. 1624 pro nezaplacení perdonu a potom vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448.) Avšak dům ten Sovovi, který nevinu svou prokázal a s manželkou svou Annou k náboženství katolickému přistoupil, vedle cís. resoluce od komory české dne 19. července 1638 opět byl postoupen. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$ & P. $^{2}/_{4}$.)

Melichar Steinhart, měšťan, zemřel v čas zpoury, jíž se součastnil; pročež jmění jeho všecko k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *Dům* jeho v Starém městě, v osadě sv. Martina jdouc k fortně mezi domy Jana Krále a Abrahama Anjela ležící, který dne 23. května 1622 prodán byl od komory za 400 kop gr. česk. (800 kop míš.) cís. perkmistrskému komorníku, *Krištofovi Hynkovi Brokovi*, tak že na summu trhovou toliko 75 kop gr. česk. složil, a zbytek ve lhůtách ročních po 20 kopách splácel. (C. 215, P. 2 & S. 87. — Lib.

contract. caerul. 3, f. 299.) — b) *Tři vinice* s lisem za Koňskou branou ležící, kteréž vedle poručení Adama z Waldšteina, zástupce knížete z Lichtenšteina, dne 22. března 1622 postoupeny byly za 1700 kop míš. cís. rychtáři *Františkovi Osterštokovi z Astfeldu* k dědičnému držení, jak to cís. resolucí z dne 20. února 1625 bylo schváleno. (C. 215, S. 87.) — c) *Vinice* za Újezdeckou branou ležící, kteráž vedle poručení 31. března 1622 postoupena byla za 900 kop míš. *Pavlovi Michnovi z Vacinova.* (C. 215, S. 87.) — d) *Dvě vinice*, v jednu spojené, vedle Pražákovic ležící, které vedle poručení dne 16. března 1622 za jistou summu postoupeny byly *Tomášovi Medkovi z Mohelnice*, písaři při soudu komorním. (C. 215, S. 87.) — e) *Mnoho sudů vína*, z nichž na poručení Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 od perkmistra cís. hor viničních Kašpara Lozelia klášterům Kapucínskému a Františkánskému u p. Marie Sněžné po 1 sudu velikém vína bílého bylo vydáno. (C. 215, S. 87.)

Volf Steinmec, lékárník v Starém městě, katolík, odešel při vpádu saském l. 1631 do Danzigu neb Hamburku pro zboží lékárnické, ale více se nenavrátil. Na zprávu lichou jakéhosi udavače, že Steinmec u nepřítele službu vojenskou koná, všecko jmění jeho, zejména jeho *lékárna* v Starém městě pražském v Konešovic ulici v nárožním domě, proti Zlatému medvědu a Zlaté studnici, Juditě Hennerové náležejícím, k ruce král. fisku v pokutě ujata a vedle dekretu komory české z dne 27. června 1634 *Janovi Markovi z Landškrouna*, v lékařství doktoru, za 1500 zl. rýn. prodána a zanechána byla, ačkoliv bratr Steinmecův *Doctor Jan Steinmec z Lilienšteinu* (jemuž od císaře Ferdinanda II. pro jeho vynikající učenost a spisy titul „*Comes Palatinus*“ udělen byl), nevinu bratra svého odvedl. (C. 215, S. 92.)

Michal Sutor, katolík, bradýř a měšťan, odsouzen l. 1624 pro účastenství své ve zpouře k zaplacení pokuty 1000 kop míš. za perdon mu udělený, a nemoha jí zaplatiti, l. 1625 držán po 12 neděl ve vězení na radnici, žádal, aby mu byla vyplacena od komory pohledanost jeho 400 kop míš. na vinici po Johnovi Bonaventurovi konfiskované. (C. 215, J. 4.) Pokuta dotčená v summě 950 kop pojištěna byla na domě Staroměstském, v osadě sv. Mikuláše mezi domy Ludmily

Cyryllové a Václava Šamšy ležícím, od starodávna u Radů (l. 1632 již u Zlatého Pelikána) řečeném, který Sutor l. 1616 od Salomeny vdovy po Martinovi Tektanderovi za 525 kop gr. českých sobě a manželce své Mandaleně koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 211.) Sutor pak pokuty osvobozen, postoupil dům dotčený l. 1632 manželce své Mandaleně a dceři Kateřině; druhý pak dům svůj synovi svému Janovi a dceři Susanně Arntové. (Lib. contract. caerul. 3, f. 463.)

Václav Synek, nezaplativ pokuty 82 kop 51 gr. míš. za perdon mu l. 1624 udělený, odešel pro náboženství ze země; pročež *dům* jeho v Starém městě pražském v čtvrti Linhartské ležící a za 223 kop míš. odhadnutý, vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448.) Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Synek s nepřítelem do Prahy a proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění*; neměl však ničeho. (C. 215, P. 2 & P. $^{3}/_{2}$.)

Martin Šmertoš z Ryzentalu (Schmertasch v. Riesenthal), měšťan a jeden z nejbohatších kupců Starého města, složil za udělení perdonu l. 1624 pokutu 3500 zl. rýn., odešel l. 1627 pro náboženství ze země s jměním přes 50.000 kop míš. vynášejícím do města Torgova a odtud do Lipska, kde se usadil s šesti dětmi svými. Navrátiv se při vpádu saském l. 1632, mnohé věci po † matce své Esteře Vlaverýnové ven ze země vyvážeti dal a svých domů se ujal; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském proti radnici vedle hřbitova a kostela sv. Michala ležící, *u Vilímků* řečený, který Šmertoš l. 1628 svému tchánu mistru Václavovi Vlaverýnovi Nosyslavskému, měšťanu a senatoru Novoměstskému a Esteře manželce jeho, matce své, dle listu v městě Torgově dne 12. července 1628 avšak jen simulate postoupil. Proto dům ten po smrti Vlaverýna l. 1631 k ruce král. fisku dne 13. června 1632 ujat a vedle cís. resoluce 24. prosince 1641 doktorovi práv *Pavlovi Wenzelovi z Bochova* za 7000 zl. postoupen proti zaplacení odkazů zádušních na něm vězících v 4420 zl. rýn. a poražení si zbytku na daru z milosti mu uděleného. (C. 215, S. 67 & W. 43.) Wenzel pak prodal týž

dům l. 1646 cís. prokuratorovi Kristianu Itterovi za 7000 kop míš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 389 a 464.)*)

b) *Dům* Šmertošovský se zahradou blíž Horské brány na Dlaždění, v Novém městě pražském ležící, též Vlaverýnovi od Šmertoše postoupený (Lib. contract. virid. 12, f. 296), který vedle cís. resoluce z dne 7. března, dne 1. dubna 1636 za summu odhadní 2090 kop míš. byl postoupen *Heřmanovi Nydrum z Hardeku*, cís. nejvyššímu a gubernatoru města Řezna, na porážku jeho pohledanosti 15.000 kop míš., na panství cís. Brandejském vězící. (P. $^2/_3$ & S. 67. — Lib. contract. virid. 13, f. 210.)

c) Zbytek ze summy trhové 2000 kop míš. za dům nárožní Šmertošovský řečený, na rohu do Konešovic ulice vedle Vilímků v Starém městě pražském ležící, který Šmertoš skrze plnomocníka svého Vlaverýna l. 1628 měšťanu Antonínovi Trentinovi za 5000 kop míš. prodal. (C. 215, P. $^2/_4$ & S. 67. — Lib. contract. caerul. 3, f. 416.) — Dům ten prodán byl potom lékárníkovi Severýnovi Dyringovi.

d) *Dům na Spáleništi* řečený, v osadě sv. Petra v Novém městě naproti kostelu sv. Benedikta na rohu ulice Truhlářské ležící, který dotčený Vlaverýn s povolením manželky své Estery l. 1631 odkázal Vavřincovi a Ondřejovi, strýcům svým a synům † Matěje Škody, bratra svého (souseda v městysi Nosyslavě na Moravě). Dům tento za 3000 kop míš. odhadnutý vedle cís. resoluce 2. června 1645 postoupen byl P. Kapucínům u sv. Josefa. (C. 215, S. 67. — Lib. contract. virid. 14, f. 146 & 148.)

e) *Dům u Nosů* řečený, v Novém městě v čtvrti Zderazské na Spálené ulici v rohu ležící, který manželka dotčeného Vlaverýna, Estera, vnučce své Lidmile, dceři Martina Šmertoše odkázala, k ruce král. fisku ujat byl l. 1632 i se 124 vědry starého vína v 12 sudech a 122 vědry mladého vína

*) Dům ten koupil Šmertoš sobě a Veronice manželce své od vdovy Anny Foglové za 5000 kop gr. česk. (10.000 kop míš.) dne 5. listopadu 1618 tak, že zbytek summy trhové 7000 kop míš. (kteréž Foglová starším literatům odevzdala k ruce všeho bratrstva literatského kostelův a osad Matky Boží před Týnem, sv. Michala, sv. Mikuláše, sv. Havla, sv. Martina, sv. Jiljí a kapli Betlemské v Starém městě pražském, v nichž by českým jazykem chval Božských zpěvy při ranních službách vykonávali), po 350 kopách ročně, tedy každému kostelu po 50 kopách ročně odvozovati měl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 130 & 242.)

v 18 sudech, poněvadž dotčená Ludmila před stvrzením kšaftu některé klenoty a peníze hotové, v témž domě ve sklepě zakopané, dřív času vyzdvihla a tak svého práva a spravedlnosti pozbyla. Dům ten s pivovárem a sladovnou odhadnutý za 3960 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 2. června 1645 postoupen byl dotčeným sirotkům Škodovým náhradou za dům předešlý. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$, S. 67 & W. 43. — Lib. contract. virid. 14, f. 146 & 148.)

f) *Dům* s dvorem a zahradou v Podskalí nedaleko kostela sv. Víta ležící, za 1000 kop míš. odhadnutý, který manželce Šmertošové po rodičích jejích připadl a od Šmertoše za 600 kop míš. prodán byl Matyašovi Štičkovi, jenž na summu trhovou ještě 300 kop míš. zaplatiti měl.

g) *Vinice* za vodou na Srpových Horách ležící, kterou dotčený Vlaverýn manželce své Esteře odkázal, tak aby po její smrti P. Jesuitům ke kostelu Božímu Tělu v Novém městě pražském připadla.

h) Podíly (kukusy) na kamencových dolech v Chomútově, $9^{1}/_{2}$ kusu, kteréž teprv na poručení komory české dne 11. února 1662 Janovi Šmertošovi, jenž je po otci svém držel, odňaty a postoupeny byly paním Anně Itterové a Kateřině Rummerskircherové, roz. sestrám Kohoutovým z Lichtenfeldu, na srážku jejich pohledanosti 3666 kop míš., již za komorou českou měly. (C. 215, S. 67.)

O navrácení statků vytčených marně se ucházel Šmertoš od l. 1634 až do své smrti l. 1654, a po něm od l. 1655—1674 *jeho syn Jan* měšťan a kupec v Drážďanech; neboť všecky jejich žádosti i časté přímluvy kurfiřsta Saského zůstaly bez výsledku, až konečně dědička Jana Šmertoše, Anna Sabina Langová, vedle cís. resoluce 17. dubna 1680 s touto pohledaností svou navždy byla odmrštěna. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$ & S. 67.)

Albrecht Štark (Štork), měšťan, ujel ze země k nepříteli a tam zemřel. Proto *dům* pozůstalý po jeho matce Barboře, pro náboženství ze země odešlé a v cizině zemřelé, řečený Šipařovský, v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí na rohu vedle domu Jakuba Kozla z Peclínovce ležící, k ruce král. fisku v pokutě byl ujat a *Františkovi Cortesi z Peregrinu*, primatorovi Starého města pražského, s domy po Da-

vidovi Kuklovi konfiskovanými vedle dekretu komory české z dne 30. září 1633 prodán. (C. 215, P. $^{2}/_{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 476. — Viz též Kukla.) — O navrácení téhož domu marně se ucházel l. 1642 Antonín Koch, příbuzný dotčené Štorkové.

Tomáš Teyfl z Ceylberku, viz str. 675.

Hektor Údart (Oudart), měšťan Staroměstský, zahynul v Táboře, když toto město od cís. vojska obleženo bylo; pročež při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění. Dům* se zahradou po něm pozůstalý, v Starém městě pražském mezi domy Václava Plesa a Anny Vostrovské ležící (který Údart sobě a Kateřině manželce své l. 1607 po Matyášovi Kremerovi z Uninova za 2250 kop gr. česk. koupil, a na něm l. 1608 Justině sirotku po Janovi Misovi 4438 kop míš. pojistil), vedle dekretu knížete Karla z Lichtenšteina z dne 10. května 1622 a vedle dekretu komory české 22. srpna 1626 postoupen byl *Rafaelovi Mnišovi*, obojích práv doktoru a cís. raddě nad appellacemi, proti zaplacení dluhův a závad na témž domě se nacházejících. (C. 215, U. 3. — Lib. contract. caerul. 2, f. 428 & 3, f. 357.)

Jakub Údart (Oudart), měštěnín Staroměstský, odešel ze země pro náboženství do Míšenska, kdež l. 1639 v Drážďanech zemřel, odkázav kšaftem dne 24. září 1639 učiněným jmění své v Čechách zanechané, zejména jistiny za hrabětem Coloredo 938 zl. rýn. a za Adamem Turenským 100 kusů dukátův, pak zlato a stříbro u Šimona Petra Aulica uložené, sestrám svým Krystině Tonnerové, měšťance v Drážďanech, a Veronyce tamže zůstávající, jimž též zanechal dva domy své v Drážďanech, u Tří labutí a Bílého koníčka řečené. Avšak těmto jmění v Čechách zanechané vydáno nebylo, nýbrž k ruce král. fisku ujato jest. Odkazy však od Údarta učiněné do Prahy odevzdal Claudy Siburt, totiž: Vlašskému špitálu 50 zl. rýn., špitálu u sv. Petra a Pavla 50 zl., klášterům Paulinův a Kapucínův po 50 zl., a uvězněným ve všech městech Pražských 50 zl. (C. 215, U. 3.)

Jetřich Vitych, viz str. 881.

Jan Vodňanský z Urašova (viz str. 886) zanechal též tři domy, u Stříbrné růže, u Bílých beránků pod Kožnou a u Tří pýrů na Uhelném trhu ležící, do nichž l. 1628 pro 810 kop

50 gr. míš. berní a kontribucí zadržalých zvedena byla obec Staroměstská, kteráž dům u Stříbrné růže l. 1638 Janovi staršímu Petráčkovi k užívání postoupila. Dům u Tří pýrů vedle cís. resoluce l. 1640 postoupen byl Martinovi Dominikovi z Ankerspurku, písaři při král. úřadě stavitelském. (Lib. contract. caerul. 3, f. 400.)

Mistr Daniel Vratislavský (Vratislav), měšťan Staroměstský, vedle král. výpovědi z dne 6. srpna 1624 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno, mimo dům u Břečků řečený v Platnýřské ulici ležící, s příslušenstvím, jak jej Vratislavský l. 1612 od manželky své Lidmily, roz. z Kaprštejna, měl postoupený. (Lib. contract. caerul. 3, f. 93.) Vratislavský odešel potom pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském, odsouzen byl též dne 25. ledna 1634 při kommissi konfiskační Fridlandské všech pohledaností svých v Čechách. (C. 215, C. $^1/_7$ & C. $^1/_{10}$.)

David Zacharyáš, měšťan a pekař, propadl v pokutě 300 kop míš. peněz gruntovních. Proto do domu jeho v Starém městě v osadě sv. Mikuláše v Kaprovic ulici mezi domy Rosipalovic a Jana Verýna ležícího, který l. 1622 za 1000 kop gr. česk. koupil, l. 1629 cís. rychtář k ruce král. fisku byl zveden. (Lib. contract. caerul. 3, f. 308 & 405.)

Jiří Závěta ze Závětic, viz str. 928.

Jan Živnůstka, měšťan a malíř, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 42 kop míš., avšak nezaplativ jich, odešel potom pro náboženství ze země. Proto dům jeho, u Odrané brány v čtvrti Mikulášské v osadě sv. Haštala ležící, který l. 1614 za 120 kop gr. česk. koupil, vedle cís. resoluce z dne 25. května 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku v summě odhadní 95 kop míš. byl ujat. Živnůstka pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, P. $^2/_2$ & $^2/_4$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 164 & 448.)

II. Měšťané Nového města.

Jakub Anderson, měštěnín Novoměstský, hned po bitvě bělohorské ze země zběhlý, propadl v pokutě všecko jmění své, totiž: *Dům* v Novém městě a svršky, zvláště šaty a stříbrné věci, které u jednoho souseda v rakvi měl ukryté.

Udavačům za vypátrání a vyjevení té věci dány byly svršky na místě třetího dílu jim přislíbeného. Měšťan pak, u něhož dotčené věci byly ukryté, jakož i jiní čtyři měšťané Novoměstští, kteří týchž věcí ukrytí byli nápomocni, propadli pokutou každý trojnásobně tolik, co ty věci stály. (C. 215, A. 6.)

Duchoslav Bezpalcí, měšťan, zemřel za času zpoury, jíž se účastnil. Spravedlnost a právo na jeho pozůstalosti, zvláště pak dům jeho Koukovský řečený v Novém městě na Podskalí v osadě sv. Mikuláše ležící, prodala vdova po něm pozůstalá Johanna opět provdaná Gregorová, s povolením král. komory l. 1629 za 150 kop míš. koncipistu dvorní kanceláře *Matoušovi Naporovi z Borkova*, jemuž vedle cís. resoluce dekretem komory české z dne 19. prosince 1630 díl král. komoře z toho domu v pokutě náležející byl darován. (C. 215, B. 38 & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 64.)

Štěpán Bílinský, měšťan, pro účastenství ve zpouře odsouzen při kommissi konfiskační, propadl dům svůj v Novém městě na Bojišti ležící, který l. 1616 za 270 kop gr. česk. koupil. Není však vytčeno, komu a zač dům jeho byl prodán. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 11, f. 165.)

Pavel Cerhovský (Čerhovský), měšťan, propadl v pokutě dům, na Příkopech proti sv. Martinu ležící, který (s domy *Albrechta Kekuly* ze Stradonic na Koňském trhu ležícím [viz Kekule], Jana Vacka na Pasířské ulici a *Pavla Vošlandy* na Košících) l. 1628 vedle cís. resoluce od král. komory odevzdán byl Jesuitům pro vzdělání domu professního v Menším městě pražském, od nichž dům Cerhovského dne 24. září l. 1636 Gregorovi Opavskému, měšťanu Novoměstskému, za 450 zl. rýn. byl prodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 231.)

Benjamin Dub, měšťan, odešel za příčinou reformace ze země s manželkou svou Mariannou, zanechav dům v čtvrti sv. Petra ležící, u Dubů řečený, který od komory české v pokutě ujat byl, když Dub při vpádu saském do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění* byl odsouzen. Avšak vdova po Dubovi pozůstalá navrátila se s dítkem svým jakožto katolička opět do Prahy; pročež dotčený dům vedle dekretu komory dne 25. května 1636 opět jí byl postoupen a od ní l. 1640 za 2000 kop míš. prodán. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

Mistr *Jan Hippius Vodňanský*, měšťan, ujel po bitvě bělohorské ze země. Pročež dům jeho předešle řečený Stejskalovský v Novém městě na Koňském trhu mezi domy Tatkovic a Rozinovic ležící, jenom asi 3 sáhy široký a zpustlý, který Hippius l. 1617 za 950 kop míš. koupil, v pokutě ujat, pak l. 1622 zástavou za 300 kop míš. k potřebám válečným půjčených postoupen byl cís. kuríru *Martinovi Kellerovi*, jemuž za touže summu l. 1629 byl prodán a proti zaplacení závad dle dekretu komory české z dne 17. září 1637 do knih městských vložen. (C. 215, H. 34 & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 11, f. 215 & 13, f. 308.)

Ondřej Hobrvešl z Hobrfeldu, viz str. 147.

Adam z Hradešína, viz str. 179.

Jan Hrncl, emigrant, navrátil se při vpádu saském léta 1631 s nepřítelem do Prahy; protož při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl dům v osadě sv. Václava nad Zderazem vedle domů Simeona Vokáče a Daniele Peška ležící, který l. 1616 za 1100 kop gr. česk. koupil (lib. contract. virid. 11, f. 134); též dva krámy masné v Novém městě pod kaplí sv. Lazara ležící, za 290 kop míš. předešle jemu postoupené. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

Jan Hrubeš, emigrant, zanechal dům v čtvrti Štěpánské, na rohu Pasířské ulice podle domu někdy Jana Vacka z Růženého ležící, který otec jeho *Mikuláš* prodal l. 1629 Janovi Beronickému za 485 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, f. 349.) Hrubeš pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

Václav Hubek (Hubka), měšťan, pro účastenství ve zpouře propadl v pokutě dům v Novém městě pražském na Květonské ulici ležící, který od císaře vedle dekretu komory české z dne 3. února 1628 cís. rychtáři Novoměstskému *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu* za jeho věrné služby z milosti postoupen a zanechán byl. (C. 215, H. 44.)

Pavel Hytych, měšťan, ujel po bitvě bělohorské ze země k nepříteli; pročež jeho *dům* v Novém městě v osadě sv. Petra na Poříčí mezi domy pana Adama Vchynského a Václava Sudlice ležící, který l. 1617 za 2000 kop gr. česk. koupil

(Lib. contract. virid. 11, f. 210) i se svršky, pak vinice i vína, v domě Václava z Vlkanova složená, vedle nařízení kommisse konfiskační z dne 5. března 1622 k ruce král. fisku v pokutě byly ujaty. Hytych však navrátiv se do země odsouzen byl l. 1624 jenom k pokutě 500 kop míš. z domu dotčeného, který mu byl navrácen. (C. 215, H. 30 & P. $^2/_9$.)

Mikuláš Jelínek, měšťan, odešel s manželkou svou Alžbětou l. 1628 pro náboženství do Perna, zanechav dům v čtvrti Zderazské, který jakožto odběžný l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale od Jelínka k ruce jeho věřitelů postoupen *Eliáši Erazimovi Udvarhely z Křížkovic*, jemuž pro spokojení veřitelů dle dekretu komory české z dne 17. prosince 1640 jest ponechán, ačkoliv Jelínek při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění* byl odsouzen. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 437.)

Bartoloměj Jeřábek, měšťan, odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl 1200 kop míš., zbytek to ze summy trhové 2200 kop míš., za dům v osadě sv. Jindřicha v Růžené ulici ležící, l. 1624 prodaný *Pavlovi Rosolovi*, jenž summu tu vedle nařízení z dne 2. července 1640 na komoru českou odvésti měl. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 12, f. 167.)

Daniel Jon (John), emigrant, pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 odsouzen při kommissi konfiskační Fridlandské všeho jmění, propadl díl ze summy trhové jemu náležející za dům Meyšnarovský. (C. 215, C. $^1/_7$. — Viz Meyšnar Daniel.)

Mikuláš Klatovský, jinak *Hencelius*, měšťan, neproviniv se ničím, toliko ze strachu a hrůzy mstitelných lidí, zvláště skrze pohrůžky jemu od tehdejšího cís. rychtáře *Jana Šreple z Šrepelsbergu**) činěné, hned po bitvě bělohorské ze země odešel, zanechav manželku svou s dítkami v domě svém, u dvou Čápův řečeném, na Koňském trhu proti kůru kláštera Matky Boží jdouc na Koňský trh po pravé ruce ležícím

*) Tento byl cís. rychtářem až do 22. října 1622, potom radou při úřadu purkrabském, pak od l. 1623—1633 appellačním radou, a vstoupiv jako vdovec do stavu kněžského, byl ještě l. 1643 opatem kláštera sv. Karla v Novém městě pražském. (C. 215, K. 46.)

(nyní číslo 783.), který léta 1605 společně s manželkou za 500 kop míš. koupil a 2000 kop míš. na vystavění jeho naložil. Dům ten na poručení knížete z Lichtenšteina hned l. 1621 k ruce král. fisku byl ujat a od komory české l. 1622 prodán za 2400 zl. rýn. cís. služebníku a registratoru při dskách zemských *Fabianovi Holubovi Předborskému z Radiče*, jemuž vedle cís. resoluce z dne 1. října 1622 ze summy trhové 1000 kop míš. z milosti sleveno a prominuto bylo. (C. 215, K. 46 & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 12, f. 257.)

Marně se domáhala přes 20 let vdova Kateřina Klatovská, která v zemi zůstala a k náboženství katolickému s dcerou svou přistoupila, ještě l. 1643 toho, aby jí dům nespravedlivě a bezprávně na zlou zprávu odňatý, vedle cís. patentů l. 1627 a 1633 vyšlých, zase navrácen byl, ačkoliv vedle mnohých cís. resolucí, zvláště l. 1641 jak král. místodržícím, tak i komoře české a kommissi revisionis konečné vyřízení věci té bylo nařízeno. (C. 215, K. 46.) Neboť dům dotčený dle dekretu komory české z dne 15. září 1636 prodán byl *Petrovi Reinfeldovi*, tak že 100 říš. tolarů ze summy trhové do další resoluce za ním jest zanecháno. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 232.)

Matěj Klukovský, viz str. 267.

Šimon Kohout z Lichtenfeldu, viz str. 276.

Václav Kolidius, měšťan, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 300 kop míš. za perdon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn, tak že Kolidius všecko jmění své v pokutě propadl, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který na poručení komory české dne 3. listopadu 1628 *Linhartovi Misericovi*, cís. hofmistru nad pážaty v summě 1918 zl. rýn. na zaplacení jeho služby byl postoupen. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 12, f. 342.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v krámcích u Božího Těla ležící, vedle dekretu komory české dne 18. října 1628 Jesuitům pro vzdělání jejich domu professního byl postoupen. (C. 215, P. $^2/_2$ & P. $^2/_5$.)

Jiří Košetický z Horek, viz str. 295.

Vojtěch Koutský z Jenšteina, viz str. 299.

Matyáš Král, emigrant, navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do Prahy, pomáhal věci lidem pobrané ze země vyvážeti a o císaři řeči potupné mluvil. Proto při

kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$.)

Krištof Kronenberger z Kronenbergu, viz str. 309.

Hendrich Krumpach (Grumpach) z Dorendorfu a Biskupova, měšťan Nového města pražského, utekl po bitvě bělohorské ze země. Pročež dům jeho na Dlaždění v Novém městě pražském ležící, u Černého Jelena řečený, který vlastně manželce jeho Johanně po otci jejím Vítovi Dentulínovi z Turtelšteina náležel a od ní Krumpachovi l. 1615 vzdán byl (Lib. contract. virid. 11, f. 98) i se svršky vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 4. září 1621 k ruce král. fisku ujat a postoupen byl obci města Budějovic Českých v summě 1500 kop míš., k potřebám válečným půjčené. K žádosti Krumpachové za navrácení téhož domu svoleno nebylo, protože za manželem svým z Prahy odešla. (C. 215, D. 14 & K. 50. — C. 123, P. $^{37}/_{49}$.) Avšak týž dům l. 1638 od obce Budějovické opět postoupen byl Krumpachovi navrátivšímu se do země proti zaplacení 1400 kop míš. (Lib. contract. virid. 13, f. 322.)

Jan Kryšpín (Krystýn), emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy a proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě 580 kop míš. nedoplacených jemu za dům, který l. 1628 Václav Krystýn, syn Ambrože Krystýna, Floryanovi Ducháčovi za 1000 kop míš. prodal. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$ & P. $^{2}/_{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 295.)

Krištof Jindřich Lampach, viz str. 320.

Mistr *Jan Libertýn*, viz str. 326.

Jan Malovec odešel pro náboženství ze země, zanechav dům na Široké ulici mezi domy Štefana Špera a Marka Josefa ležící, který l. 1615 s příslušenstvím za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 97.) Při vpádu saském navrátil se do Prahy s nepřítelem a proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$.)

Jan Měchýř, měšťan Novoměstský, při kommissi konfiskační Fridlandské z příčiny té, že se proti císaři nepřátelům během vojenským l. 1631 potřebovati dal, *všeho jmění* dne 25. ledna 1634 odsouzen, propadl díl jemu ze statků

po nebožce Dorotě Babáčkové náležející, totiž a) dům v Novém městě na Koňském trhu ležící; b) dům na Poříčí, mezi domem u Hlaváčků a domem řečeným Vysokým ležící. Tyto domy vedle cís. resoluce z dne 22. listopadu 1635 a vedle recessu z kanceláře české 6. června 1636 prošlého postoupeny byly Matěji Keclovi Hradeckému, rybáři Staroměstskému, za jeho dvacetiletou službu dotčené Babáčkové vykonávanou. (C. 215, K. 47.)

Jan Kašpar Meliš (jinak Cikánek), měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 najímal lid proti císaři a ujel potom do Polska; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl 500 kop míš., které jemu emigrantka Lidmila Vtelenská ze Vtelna, roz. z Šenu, dlužna zůstala za dům jeho na Dlaždění za Novou branou v Novém městě pražském ležící, od něho tajně prodaný. Dům ten pak již zcela obořený v dotčené summě na poručení komory české dne 7. ledna 1642 v pokutě k ruce král. fisku byl ujat a dekretem komory české z dne 4. října 1646 v summě odhadní 125 kop míš. Václavovi Augustinovi Kavkovi, cís. rychtáři Novoměstskému darem jest postoupen. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 14, f. 290.)

Daniel Meyšnar (Meischner), měšťan Novoměstský, odešel za příčinou reformace ze země a navrátiv se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž teprv po jeho smrti († léta 1639 v cizině) k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) Zbytek summy trhové 580 kop míš. za dům u Meyšnarů řečený, blíže sv. Jindřicha v Novém městě pražském v ulici na Novém Dlaždění ležící, od Meyšnara l. 1638 za 1800 kop míš. měšťanu Ludvíkovi Flejšmonovi (Fleischmann) prodaný, kterážto summa dekretem komory české dne 16. července 1640 postoupena byla *Pavlovi Antonio Garibaldo* na srážku 4000 zl. jemu l. 1636 z cís. milosti darovaných. (Lib. contract. 13, f. 362 & 412.) — b) Zbytek summy trhové 900 zl. rýn. za dům u Fafoutů řečený, v Novém městě pražském na Široké ulici ležící, od Meyšnara l. 1628 *Jiříkovi Adamovi Bylinovi*, registratoru při dskách zemských za 3000 zl. rýn. prodaný. (Lib. contract. virid. 13, f. 483.) — c) Zbytek summy

trhové 455 kop míš. za vinici na Letné ležící, od Meyšnara za 4000 kop míš. prodanou král. prokuratoru Rafaelovi Mnišovskému ze Sebuzýna, jemuž zbytek ten l. 1640 poražen byl na jeho služném. — d) Třetina summy odhadní 1131 kop míš. za Krakovskou zahradu a dva domy v Růžové ulici a v Nekazance ležící. (C. 215, P. $^2/_5$.)

Jiřík Meyšnar, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, propadl *dva domy* v čtvrti Zderazské, u Bezchlebů a u Smolíků řečené, kteréž však l. 1636 sirotkům po něm pozůstalým byly postoupeny. (C. 215, P. $^2/_5$.)

Pavel Muk (Muka), emigrant Novoměstský, navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl v pokutě 150 kop míš. nedoplacených za dům, který Eva Muková l. 1628 *Janovi Jablonskému* za 850 kop míš. prodala. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 12, f. 351.)

Michal N., měšťan a zlatník v Novém městě pražském, pro své účastenství ve zpouře propadl dům, l. 1621 za 860 míš. odhadnutý. (C. 215, P. $^2/_5$.)

Adam Pion (Pihon), emigrant, jehož dům u Vlašimských řečený s pivovárem, zahradou a příslušenstvím, v čtvrti sv. Petra v Novém městě ležící, l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, ale na poručení komory české z dne 28. února 1631 postoupen *Majdaleně Fejfarové* a její dceři *Anně Marii* prve *Kramerové*, potom Kinclové z Pirštejna pro dluh 2000 kop míš. od Piona jim povinných. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 179.) — Pion pak navrátiv se při vpádu saském do země, proto odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, propadl však jenom pohledanost svou na domě dotčeném. (C. 215 C. $^1/_7$); neboť dvě vinice své na gruntech Libeňských ležící prodal již l. 1630 za hotových 1100 kop míš. Matěji Trefnému. (Kn. Libeň. f. 29.)

Florian Písecký z Kranichfeldu l. 1624 odsouzen k pokutě 280 kop míš. za perdon mu udělený, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům v čtvrti sv. Petra v Novém městě, který l. 1636 Jesuité v 50 kopách perdonu drželi,

potom však král. komora Jindřichovi Žežulovi l. 1640 postoupila. (P. $^2/_5$.) — Viz též str. 439.

Václav Písecký z Kranichfeldu, viz str. 439.

Jiří Rozýn z Javorníka, viz str. 474.

Jiří Řečický (viz str. 480), jehož dům u Řečických řečený po smrti otce jeho Jindřicha staršího vedle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 jesuitské kolleji Novoměstské za 2240 kop míš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

Markéta Statkářka (Statkozska), měšťanka Novoměstská, propadla v pokutě 100 kop míš., které teprv vedle dekretu komory české z dne 31. ledna 1645 do král. úřadu rentmistrského byly odvedeny. (C. 215, P. $^2/_5$.)

Ondřej Šidlovský, měšťan, odešel pro náboženství ze země do Německa, zanechav dům řečený Šidlovský, v čtvrti Zderazské ležící, který jakožto statek odběžný l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. Šidlovský pak navrátiv se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*; avšak po svém zase navrácení do Čech přijav s manželkou svou Dorotou víru katolickou, vedle dekretu komory české z dne 12. května 1637 obdržel nazpět dům dotčený. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 264.)

Michal Šulc Vesecký, viz str. 641.

Jan Švehla, měšťan Novoměstský, prokurator při hořejších soudech, pro účastenství ve zpouře dne 17. března 1621 na poručení knížete z Lichtenšteina na radnici Novoměstské byl uvězněn a při kommissi hrdelní dne 19. června vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen byl tak, že dne 22. června t. r. byl vymrskán metlami z města od radnice Staroměstské až za Horskou bránu a ven ze země na věčné časy vypovězen. Dům jeho na Pasířské ulici v čtvrti Štěpánské mezi domy sirotků Karolidesovských a pana Vratislava ležící, pustý, v pokutě byl ujat teprv l. 1640 a za 765 kop míš. odhadnutý vedle dekretu komory české z dne 13. října 1643 *Janovi Jiřímu Mazánkovi ze Zlatého pole* za 350 zl. ryn. prodán. (C. 215, C. $^1/_5$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 14, f. 72.)

Daniel Jan a Matouš Švíkové z Lukonos, viz str. 669.

Petr Tába, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 500 kop míš., odešel pro náboženství do Drážďan, postoupiv předtím plnomocenstvím Václavu Havlíčkovi dva domy své, jeden v Řeznické ulici, druhý na Sloupích řečený v čtvrti Štěpánské pod klášterem Slovanským ležící. Ale domy ty jakožto odběžné l. 1630 dne 16. října k ruce král. fisku byly ujaty, potom prvý dům dle dekretu komory české dne 21. října 1640 postoupen jesuitské kolleji Novoměstské s domem Hurtěckým a s jinými domy Novoměstskými; druhý pak dům l. 1642 postoupen byl Tobiašovi Tyšlarovi. Marně žádal Tába jakožto měšťan Drážďanský l. 1640 za propuštění týchž domů; neboť pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $^{1}/_{7}$ & P. $^{2}/_{5}$.)

Jan Turek z Rosenthalu, měšťan a radní Nového města, pro provinění své v čas zpoury odsouzen l. 1624 k pokutě 2000 kop míš. za perdon mu udělený; avšak rozsudek ten nebyl publikován, nýbrž Turek po své smrti 1625 pro své škodlivé účastenství ve zpouře s mnohými jinými měšťany Pražskými vedle dekretu z kanceláře české z dne 30. září 1627 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž dne 1. října l. 1627 k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *Dům* na Koňském trhu v Novém městě na rohu vedle Klučských ležící, u Škrabků (Škrabkovský), později u Turků řečený, nyní č. p. 817., který Turek s manželkou svou Kateřinou po Janovi Kříži dne 27. května 1598 za 1500 kop gr. česk. (3000 kop míš.) na roční splácení koupil, i s druhým domem při něm ležícím odhadnut za 7200 kop míš. (Lib. contract. virid. 8, f. 165.)

b) *Dům* na Koňském trhu na rohu proti domu na Košíku řečeném podle ulice ve Smečkách ležící, *u Maštěřovských* (též u Antošů) řečený, který Turek s manželkou svou Kateřinou od Václava Budi (Buďa) l. 1621 za 1400 kop míš. koupil, odhadnut za 1200 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, fol. 25.)

c) *Dům* na Koňském trhu nárožní podle ulice v Krakově ležící, *u Kvasyhrachů* řečený, který Jan Hnat od Mistra Jana Libertýna za 1300 kop míš. koupil, a l. 1623 Janovi Turkovi v též summě směnou za dům Turkův nárožní, na místě domu

od Turka l. 1615 za 350 kop koupeného v nově vystavěný, blíž brány Koňské vedle domu někdy Václava Kekule ležící, v summě 1150 kop míš. postoupil, odhadnut za 850 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, f. 41.)

d) *Chmelnice* za Koňskou branou mezi cestami k Strašnicům a Volšanům ležící, odhadnuta za 80 kop míš.

Polovice této pozůstalosti, v jedné summě za 9330 kop míš. odhadnuté, na níž 2354 kopy dluhů vězelo, vedle rozsudku král. appellací dne 7. listopadu 1628 vdově Kateřině po Turkovi pozůstalé zanechána jest. Avšak i druhá polovice král. fisku připadlá dotčené vdově a dítkám jejím, Krištofovi, Mikulášovi, Adamovi a Anně vedle cís. resoluce z dne 14. března 1630 navrácena a darována jest na přímluvu král. prokuratora Michaela Ritteršice z Rittersfeldu, protože Turková skrze soldatesku a ustavičné kontribuce o všecko přišla, s dítkami svými k náboženství katolickému přistoupila a že celé jmění po manželu jejím pozůstalé vlastně jí náleželo, poněvadž Turek, přiženiv se z městyse Načeradce k ní do měst Pražských, toliko 300 kop míš. jmění svého měl. (C. 215, T. 22. — Lib. contract. virid. 13, f. 72.)

Jan Vaňa, mlynář, odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se s nepřítelem do Prahy při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že l. 1633 v pokutě propadl 200 kop míš., nedoplacených jemu za dům v Jirchářích a za mlýnec na lodích pod mlýny Šítkovskými ležící, kteréž l. 1628 Matěji Divišovi za 2800 kop míš. prodal. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 12, f. 291.)

Jan Wind, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství l. 1628 ze země, zanechav dům v Novém městě pražském, pak *dvůr* ve vsi *Hodkovicích* (kr. Pražský, okr. Jílové), předešle k špitálu Novoměstskému náležející, který dne 14. ledna 1628 od cís. rychtáře k ruce král. fisku ujat a za 800 kop gr. česk. (1600 kop míš.) odhadnut byl. Wind pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, již předešle k ruce král. fisku ujatého. (C. 215, P. $^2/_2$ & W. 38.)

Jan Wittmann, viz str. 881.

Blažek Vodička, emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy s nepřítelem, u něhož za fendrycha sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům u Myšků* řečený, od jeho otce předešle v summě 1333 kop ujatý. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

Václav Vodička, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 30 kop míš., odešel l. 1628 pro náboženství ze země, zanechav dva domy na Vodičkové ulici v čtvrti Štěpánské vedle sebe ležící, z nichž jeden u Černého vola slul. Tyto domy jakožto odběžné od cís. rychtáře byly ujaty, za 4250 kop míš. odhadnuty a za roční činži 50 kop míš. pronajaty. Vodička pak navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi Fridlandské *všeho jmění;* avšak prokázal nevinu svou, tak že dceři jeho Ludmile dotčené domy l. 1636 opět byly postoupeny. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

Václav Voves, švec a měšťan Novoměstský, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 1000 kop míš. za perdon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn jest, tak že Voves propadl *polovici jmění* svého, totiž: a) *Dům* v Novém městě na Koňském trhu mezi domy Cikadovic a Jakuba Slanského blízko kláštera matky Boží Sněžné ležící, l. 1627 za 8200 kop míš. odhadnutý. — b) *Dva domy v Novém městě* na Vodičkové ulici vedle sebe ležící, z nichž jeden za 300 kop, druhý za 450 kop míš. l. 1627 byl odhadnut. (C. 215, P. 2.)

Manželce jeho však náležející polovice jmění toho zanechána jest, tak že k ruce král. fisku jenom 2300 kop míš. připadnouti mělo; ale vedle cís. resoluce z dne 22. dubna 1628 Vovsovi na jeho žádost z té pokuty 1300 kop míš. bylo prominuto, zbytek pak 1000 kop řádu sv. Augustina u sv. Václava v Novém městě pražském od císaře darován jest. (C. 215, C. $^2/_2$ & W. 29.)

Tobiáš Vršovský z Těšetína, viz str. 908.

Jiří starší a Krištof Zygel z Chocenic, viz str. 936 & 938.

Jindřich Žežule, emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy; protož při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*. Dům jeho sladovnický s příslušenstvím na Šilinkovic

ulici v rohu vedle domu Jana Volavky ležící, který Žežule l. 1619 za 1800 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 280), též dům u Tří Kaprů v čtvrti Jindřišské ležící, již l. 1630 jakožto statek odběžný od cís. rychtáře k ruce král. komory byly ujaty, ale l. 1640 právem dědickým synovi Jindřichovi Žežulovi, u Jesuitů katolicky vychovanému, jsou postoupeny. (C. 215, C. $^1/_7$ & P. $^2/_5$.)

III. Měšťané Malostranští.

Kašpar Augšpurger, knihkupec v Saském domě, odešel pro náboženství ze země a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem do Prahy, ujímal se statku předešle jemu náležejícího a byl přítomen snímání hlav na mostské věži vystavených. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Auler N., při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům Aulerovský*, na Ujezdě ležící, který z císařské milosti *Melicharovi Wahlovi* l. 1628 byl darován. (C. 215, P. 2.)

Daniel Basilius z Deučenberku (Deutschenbergu), obojích práv doktor a professor akademie Pražské, v čas zpoury při obnovení úřadu konšelského v Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské dne 11. června 1619 a 24. září 1620 na úřad konšelský zvolen a dosazen, obviněn byl proto od cís. rychtáře před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízené, dne 3. července 1623 z účastenství ve zpouře; ale poněvadž již l. 1622 k více katolické přistoupil, pokuty osvobozen jest. (C. 215, C. $^1/_1$ & P. $^2/_2$.)

Jan Fridrich Dyrynk (Düring) z Rottenberku, v čas zpoury dne 24. září 1620 zvolen za konšela a primasa Menšího města pražského (jako Basilius), proto a zvláště že v čas zpoury též statky duchovní koupil, vedle cís. resoluce dne 6. srpna (publik. 14. září) 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům u Bílé růže* řečený, v ulici Mostské, jdouc k mostu po pravé straně mezi domy Feranta Castily a Jana Selmšlega ležící, který od komory za summu odhadní 8200 zl. vedle cís. resoluce z dne 1. února 1625 synům po *Oktavianov*

Miseronovi, dvorním leštiteli drahých kamenů, prodán byl, tak že jim ze summy trhové poraženo bylo 5000 zl., otci jejich od císaře darovaných. Mimo to odňato bylo Dyrynkovi 8 kusů polí, v rozdílném položení blíže Prahy pod krčmou Podbabskou a nad ní k Šárkám ležících a 12 kop záhonův obsahujících, které l. 1620 v čas zpoury od nejvyšších úřadníkův za 550 kop míš. koupil a až na 200 kop míš. zaplatil. Tato pole navrácena byla proboštství kostela sv. Víta, jemuž od stavův odbojných byla vzata. (D. Z. 193, E. 3. — C. 215, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, J. 35.) — b) Pole, štěpnici a vinici, na gruntech probošta kostela hradu Pražského ležící, jichž se týž probošt o své újmě ujal. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.) Dyrynk pak odešel pro náboženství ze země.

Jan Jiří starší Dyrynk (Düring) z Rottenberku, měšťan a lékárník, v čas zpoury dne 11. června 1619 zvolen za konšela (jako Basilius), po smrti své odsouzen byl jako předešlý *všeho jmění*, kteréž od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* s lékárnou v Mostecké ulici, jdouc od mostu po pravé straně vedle Tří zlatých kozlů ležící, který od král. komory koupil cís. komorník *Jan Bonaventura Papazoni* l. 1625 za 3500 kop míš., tak že tato summa jemu poražena byla z 6000 zl., od císaře z milosti jemu darovaných. (C. 215, C. $^1/_3$, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, G. 14.) — b) *Vinice* za Ovencem zadním na gruntech úřadu purkrabského ležící, které se ujal o své újmě nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberku, po jehož smrti od král. komory byla ujata a odhadnutá za 2500 kop míš. dekretem z dne 9. ledna 1625 prodána byla za 2500 zl. *Abrahamovi Günzlovi*, sekretáři při komoře české. Ze summy trhové měl vyplacen býti jeden díl vdově a sirotkům po nejvyšším purkrabím, druhý díl pak manželce Dyrynkové. (C. 215, D. 4, E. 4 & P. $^2/_3$.) — c) *Vinice*, na gruntech kláštera Strahovského ležící, které se o své újmě ujal opat téhož kláštera. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.)

Baltasar Globič z Bučína, v čas zpoury l. 1619 primas a konšel Menšího města pražského, na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, z něhož však po 17 nedělích propuštěn byl, dokázav nevinu svou před kommissí exsecutionis, a potom před kommissí k vyslýchání třetího stavu l. 1623 nařízené

pokuty osvobozen, podržel dům svůj u Zlatého stromu mezi domy Zlatého hroznu a Červeného jelena v Menším městě ležící, který l. 1628 synu svému Janovi za 7000 kop míš. postoupil. (C. 215, G. 9. — Lib. contract. 7, H. 20.)

Abraham Günzl, měšťan, provinil se tím, že v čas zpoury l. 1619 od tehdejších direktorův a správců zemských koupil za 3000 kop míš. peněz hotových dům, po Lorencovi Mayderlovi z Mansperku ze země ušlém pozůstalý, v ulici jdoucí k stupňům hradu Pražského po levé ruce mezi domy někdy Markéty Teuflové a Krištofa Dampicha ležící. Dům ten musil Günzl dne 18. února 1621 navrátiti a postoupiti Mayderlovi beze vší náhrady. (Lib. contract. 7, D. 10.)

Daniel Gustenau, sirotek po měšťanu Malostranském, odešel za mateří svou, pro náboženství ze země vyšlou, a prodal l. 1628 skrze plnomocníky dům svůj, v Menším městě pod loubím mezi domy Campionovským a Andlovským ležící, za 1000 zl. rýn. Janovi Rašplovi. (Lib. contract. 7, H. 32.) Potom dal se potřebovati pod armádou saskou a švédskou v službě vojenské, v níž zemřel. Proto v pokutě ujata byla pozůstalost jeho, tři masné krámy a 900 zl. rýn., a postoupena jest obci Malostranské pro zakoupení místa (zahrady) k novému hřbitovu obecnímu na místě předešlého, který jí byl odňat a Karmelitánům odstoupen. — Avšak dotčenou pozůstalost musila postoupiti obec Malostranská vedle dekretu komory české z dne 8. srpna 1651 vdově a dětem po Tomášovi Strejčkovi, měšťanu Starého města a Daniele Gustenaua nejbližšímu krevnímu příteli, poněvadž Gustenau při žádném právě žádného provinění obžalován ani odsouzen nebyl, a mimo to vedle zavřeného míru a všeobecné amnestie byl perdonován. (C. 215, P. $^1/_1$ & P. $^2/_3$.)

Jakub Hybel (Hübel) ze Stradoně, měšťan a písař při stavitelství, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, prokázav však nevinu svou (jako Globič), podržel dům svůj na rynku pod loubím mezi domy Kocínovým a Hrachovým ležící, který l. 1624 před odchodem svým ze země prodal Fridrichovi Ramingovi z Löwenastu, cís. rentmistru v král. Českém, za 8000 kop míš. Poněvadž Raming na summu trhovou jenom 2600 kop míš. zavdal,

dům dotčený l. 1635 synům Hyblovým Janovi Jakubovi a Vincencovi Vilému měl býti navrácen. (C. 215, P. $^2/_3$. — Lib. contract. 7, F. 14.)

Bonaventura John, jsa v čas zpoury l. 1619 a 1620 v úřadě konšelském a purkmistrovském (jako Basilius), podporoval všemožně tehdejší direktory a správce zemské i falckraběte Fridricha a setrval v urputnosti své až do přemožení. Pro provinění své na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici vězením byl opatřen a vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům*, v Menším městě v ulici Vlašské za špitálem mezi domy Marie Majdaleny Hertlové z Pisnice a Linharta Švarcbarta ležící, který odhadnut za 2500 kop míš. již dne 5. prosince 1623 dle dekretu komory české Vlachovi *Františkovi Moderno* (jinak Materna), cís. dvorskému sponkáři (krumplíři) prodán byl za 2500 zl. ryn. lehkých peněz. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, F. 11.) — b) *Vinici* za Holešovicemi ležící, na níž měšťan Staroměstský Michal Sutor 400 kop míš. pojištěno měl. (C. 215, J. 4.) — c) *Zahrada* v Menším městě vedle domu Albrechta z Waldšteina ležící, kterou John l. 1618 od obce Malostranské za 230 kop míš. koupil, ale nezaplatil, navrácena byla téže obci, která ji l. 1623 Kryštofovi Pehemovi za 725 zl. ryn. prodala. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, C. 10 & F. 11.)

Jan Kechel z Hollenšteina, viz str. 253.

Jakub Kršovský z Chodova, měšťan a l. 1619 a 1620 konšel Menšího města pražského, pro účastenství ve zpouře (jako John) vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům* v Ostruhové ulici v Hluboké cestě (v Ouvoze) vedle brány ležící, kterýž za odhadní summu 1300 kop míš. postoupen jest cís. resolucí z dne 28. března 1626 *Pavlovi Šaibovi (Scheibovi)*, komorníku krále Ferdinanda III., jemuž ze summy trhové 300 kop míš. z milosti jest prominuto. (C. 215, K. 38 & P. 2. — Lib. contract. 7, H. 27.) — b) *Dům* v Menším městě pražském, vedle dveří hřbitovních kostela sv. Mikuláše a domem Jiříka Šneydera ležící, *Augustinovi Burmanovi* v 600 kop. míš. jemu od císaře darovaných l. 1623 byl postoupen, za kterouž summu jej dědicové jeho P. Jesuitům prodali. (C. 215, P. 2.) — c) *Za-*

hradu za sv. Tomášem ležící, kteráž obci Malostranské, jíž právem náležela, l. 1628 navrácena byla. (C. 215, K. 38.)

Kršovský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl opět při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 zvláště pro řeči své, že se toho dočká, že budou vymrskáni někteří přívrženci císařovi. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Jan Landšadl (Landschadl), M. D., v čas zpoury l. 1619 dne 11. června při obnovení úřadu konšelského při Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské zvolen byl za konšela a purkmistra. Z té příčiny od cís. rychtáře l. 1623 obviněn byl pro účastenství ve zpouře, jako ostatní téhož času konšelé, obzvláště proto, že o cís. místodržících neslušně mluvil, totiž: že slušně a spravedlivě ven z oken vyhozeni byli, poněvadž kata z Plzně povolati dali, hraběte z Turnu i jiné defensory zoutraceti v úmyslu byli a podpis císaře falšovali. Avšak Landšadl nevinu svou na díle dokázav, podržel dům svůj u Červeného jelena řečený, v Menším městě pražském ležící. Naproti tomu odsouzen byl k pokutě za udělení perdonu 210 kop míš., které na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům zaplatil. (C. 215, L. 2 & P. $^2/_2$.)

Matouš Michal, viz str. 371.

Jiří Neher (Nehr) z Nehrlinku, jsa v čas zpoury purkmistrem Menšího města, při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619 podepsal konfederaci a pečetí městskou opatřil; pročež k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 na radnici Malostranské do vězení byl dán, v němž po 17 neděl zůstal. Potom od cís. rychtáře, jako John, obžalován a vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 dne 14. září *všeho jmění* odsouzen, propadl: a) *Dům* v Menším městě pražském na rohu k rynku pod loubím u radnice ležící, od jeho otce Šebastiana l. 1554 za 1100 kop míš. koupený, kterýž za 5500 kop míš. odhadnutý se všemi svršky i nábytky cís. služebníku guardarobovi (šatníkovi) *Šebastianu della Massa* již l. 1623 za 3000 kop gr. česk. prodán byl, na kteroužto summu kupující toliko 3000 kop míš. dobrých peněz složil; neboť ostatní část jemu vedle cís. resoluce z dne 16. května 1626 byla prominuta. (Lib. contract. 7,

H. 17.) — b) *Vinici* na gruntech probošta hradu Pražského ležící, které se týž probošt jakožto majitel gruntu bezprávně hned ujal, a potom ji za jistou summu Neherovi postoupil. (C. 215, E. 4 & P. $^2/_3$.) — Neher pak odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631, při kommissi konfiskační Fridlandské opět odsouzen *všeho jmění*, propadl některé jistiny na domech Pražských. (C. 215, C. $^1/_7$, N. 1, P. 2 & P. $^2/_3$.)

Pavel Nelcel (Nelzel) z Löwenastu, měšťan a vinař, léta 1619 v čas zpoury starší obecní, obviněn od cís. rychtáře dne 3. července 1623, jako ostatní měšťané v úřadech t. č. bývší, odvedl nevinu svou mnohými svědky, dokázav obzvláštně, že úřadu konšelského přijati nechtěl, poněvadž vedle obdarování, od císaře Matyáše jemu uděleného, všech úřadův naskrze zvlášť konšelského byl osvobozen; když při úřadu tom z donucení direktorův zůstati musil, že do raddy městské nechodil, tak že jemu za tou příčinou k rozkazu direktorův sklep jeho vinní k velikému jeho posměchu a škodě od rychtáře zavřen a zapečetěn a živnost zastavena byla, při níž zůstaven byl teprv po dlouhém toho vyhledávání při direkci, jako při panu Pavlovi z Řičan a Rackovi Vchynském, jemuž i dva sudy vína rýnského dobrého, jeden bez svého zisku a druhý darmo dodal. Z důvodů těch dům jeho „Cukrmanovský" řečený, proti masným krámům ležící, od král. komory již ujatý, jemu opět byl postoupen; naproti tomu Nelcel za perdon jemu udělený zaplatiti musil pokutu 82 kop míš. Jesuitům na vystavění domu professního u sv. Mikuláše. Nelcl pak odešel pro náboženství ze země a postoupil listy danými v Žandově dne 29. dubna 1628 a v Pirně dne 14. září 1628 dům dotčený synům svým Janovi Rudolfovi a Jindřichovi. (C. 215, N. 7 & P. $^2/_2$. — Lib. contract. 7, H. 51.)

Pavel Pachštat (Bachštata), pozaunar, emigrant Malostranský, prodal l. 1628 dům svůj v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé straně vedle domu Jana Štáhlavského ležící, *Janovi Kryštofovi Krystlovi* za 1200 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 50.) Navrátiv se pak při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Jan Reich po smrti své (byl zabit) odsouzen byl k pokutě 748 kop míš. za perdon jemu udělený, kteráž summa na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům vykázána byla. Proto ujat byl jeho dům v Menším městě ležící, u Tří zvonů řečený, a l. 1626 dne 21. dubna v summě odhadní 4000 zl. rýn. *Egidiovi Fuxovi z Neumburku*, písaři při úřadu stavitelském, dekretem komory české z dne 19. března 1626 odevzdán jest. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$. — Lib. contract. 7, G. 24.)

Jakub Rosenacker padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku zemském. Dům jeho na gruntech kostela Maltézského stojící k žádosti převora l. 1622 témuž kostelu byl darován. (C. 215, R. 26.)

Ondřej Ryger, viz str. 479.

Adam Segmiller (Segmüller), v čas zpoury l. 1619 a 1620 za konšela zvolen (jako Basilius), a proto obviněn při kommissi konfiskační (jako John), odsouzen byl l. 1624 k pokutě 350 kop míš., kteráž Jesuitům na dům professní byla postoupena. Proto dům po Segmillerovi a manželce jeho Lucii pozůstalý a za 2800 kop míš. odhadnutý, postoupen byl dekretem komory české z dne 18. května 1627 *Valentinovi Gense* k užívání v zástavě za dům jeho při kostele sv. Mikuláše ležící a od císaře Jesuitům pro rozšíření domu professního v Menším městě pražském v summě odhadní 2200 kop míš. postoupený. (C. 215, S. 10. — Lib. contract. 7. H. 11 & 12.)

Jiří Šneidr (Schneider), měštěnín Menšího a Nového města pražského, pro účastenství ve zpouře odsouzen byl l. 1624 k pokutě 500 kop míš., v které obec Malostranská jeho dům za kostelem sv. Mikuláše, v uličce Ševcovské mezi domy Jakuba Kršovského a Ondřeje Leykarta ležící, ujala a dne 19. června 1625 Šebastianovi Perovi, bývalému kuchaři Fridlandskému, proti zaplacení dotčené pokuty postoupila. Avšak Šneidrovi dotčená pokuta vedle cís. resoluce z dne 12. října 1638 byla prominuta, a dům jemu navrácen jest od obce, kteréž vedle cís. resoluce z dne 16. července 1640 dotčená quota 500 kop míš. na berni byla sražena. Naproti tomu zaplatil Šneidr l. 1624 pokutu 130 kop míš. z domu

se sladovnou na Koňském trhu vedle domu Karbanovic a Pekárkovic ležícího, který jemu druhá manželka jeho Kateřina, vdova po Matěji Kočkovi, l. 1623 postoupila. (C. 215, S. 70.)

Jan Šponnes (Špons), v čas zpoury l. 1619 a 1620 za konšela (jako Basilius) zvolen, nemoha po bitvě bělohorské snésti týrání vojákův u něho ubytovaných, opustil tajně Prahu a ujel ze země. Dům po něm pozůstalý, od vojáků zcela zpustošený, v Menším městě v ulici k Písecké bráně po levé straně pod loubím ležící, k ruce král. fisku ujat a prodán byl vedle nařízení komory české dne 5. května 1628 za 1200 zl. *Martinovi Dicovi (Dietz)*, měšťanu Malostranskému. Avšak dům ten nenáležel Šponsovi, nýbrž jeho pastorkovi Martinovi Tylingrovi, jehož otec jej l. 1585 za 625 kop míš. koupil, tak že l. 1629 témuž Tylingrovi proti zaplacení pokuty 250 kop míš. za perdon Šponsovi udělený byl navrácen. (C. 215, S. 88. — Lib. contract. 5, H. 20.)

Mistr Ondřej Štajman (Šteiman, Stegman), chirurgus dvorský, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na radnici Malostranské. Potom před kommissí konfiskační l. 1623 obviněn, prokázal nevinu svou a pokuty 750 kop m. l. 1624 mu uložené osvobozen, odešel pro náboženství ze země, prodav předtím domy své, totiž: dům ležící na rohu po pravé straně jdouc k stupním hradu Pražského, který Jan Antonín Loseo za 3000 zl. l. 1627 koupil; pak dům v Nové ulici za klášterem sv. Tomáše, který l. 1626 Anna Alžběta Kracová, roz. Colonova z Felzů, za 5000 kop míš. koupila. (C. 215, P. $^2/_3$. — Lib. contract. 7, H. 18 & 60.)

Cyrus Štiping, měšťan a krejčí, při kommissi konfiskační od cís. rychtáře obviněn účastenství ve zpouře, prokázal nevinu svou svědomím měšťanů a starších mistrů cechu krejčovského a pokuty byl osvobozen. (C. 215, S. 39.)

Balcar Tyliš, viz str. 724.

Mikuláš Ulrych, knihař, emigrant Malostranský, prodal léta 1627 dům svůj v Mostské ulici, proti Saskému domu ležící, Valentýnovi Gellerovi za hotových 1000 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 19.) Pro navrácení se do Prahy při vpádu

saském 1631 odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $^1/_7$.)

Daniel Weissbier, měšťan, odešel s macechou svou Annou, Tlustá řeznice řečenou, pro náboženství ze země, zdržoval se mezi lidem švédským a tam zemřel. Jeho pozůstalost, dům, jistiny a svršky, vedle poručení komory české z dne 5. září 1631 v pokutě byla ujata. (C. 215, P. $^2/_3$.)

Jan de Vitte z Lilienthalu byl v čas zpoury dne 24. září 1620 za konšela zvolen. Viz str. 879.

Výlohy měšťanů na vychování vojska.

Ještě poznamenati dlužno, že města Pražská od bitvy bělohorské až do l. 1631 neustále byla obtěžována ubytováním cís. vojska, od něhož sousedé vedle ohromných nákladů veliké škody snášeti a soužení vystáti musili. Tak hned po bitvě bělohorské vychováván byl od sousedů lid kurfiřsta Bavorského Maximiliana na 8000 pěchoty a 2700 jízdy, od něhož i mnoho domů bylo vydrancováno, tak že v nich ani dveří ani oken nezůstalo; mimo to v čas popravy nad odsouzenými direktory dne 21. června 1621 vykonané nemalý počet lidu vojenského jízdného i pěšího, zvláště 7 kornet jezdců knížete Saského, od měšťanů byl vydržován atd. — Jak veliké útraty a škody měšťané dalším vychováváním cís. vojska za této doby měli, poznati lze z účtův od cís. rychtáře Nového města knížeti z Lichtenšteina l. 1624 předložených, dle kterých někteří sousedé Novoměstští vedle poručení knížete z Lichtenšteina pěti setníkům a jiným důstojníkům nižším jenom na hotových penězích (vymíňujíc sůl, svíčky, dříví a jiná servitia vojenská do toho sečtení nepojatá) od 1. ledna až do 6. září 1624 měsíčně platili 1330 zl., tedy za dobu devítiměsíční summou 11.970 zl. rýn. — Ještě větší soužení snášeli pak sousedé jak od lidu saského a nepřátelského l. 1631 a 1632 a potom od císařského lidu až do l. 1635; neboť na lid saský od 15. listopadu 1631 až do 25. května 1632 vynaložili jenom sousedé Novoměstští 666.202 zl. 12 kr., nepočítajíce toho, co nepřítel obilí, vína, peněz, klenotů, svršků a nábytku mocí pobral a pryč odvezl, čehož též několikráte sto tisíc škody učinilo; na lid pak císařský od 25. května 1632 až do l. 1635 nákladu uči-

něno na 557.033 zl. 14 kr. rýn., tak že všecky útraty a vydání, v pořádná registra uvedená, v jedné summě učinila 1.223.335 zl. rýn.*)

Emigranti z měst Pražských.

Pro tato břemena vojenská, jakož i za příčinou reformace přemnozí měšťané, zvláště pak většina pokutovaných od l. 1621—1630 ze země odešli.**) Počet všech emigrantův a exulantů pražských není nikde vytčen, avšak vysvítá z mnohých zpráv cís. rychtářů na komoru českou od l. 1627—1642 učiněných, též ze seznamů domův a vinic, od emigrantů dílem prodaných, dílem zanechaných a k ruce král. fisku ujatých, zvláště pak z poznamenání emigrantův a exulantův, kteří při vpádu saském l. 1631 a 1632 s nepřítelem do Prahy se navrátili a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 16. a 25. ledna 1634 jmění svého opět byli odsouzeni.

*) Z jediného domu Pernikařkovského v čtvrti Štěpánské od emigranta zanechaného, který roční činže 55 kop míš. vynášel, platil cís. rychtář l. 1631 a 1632 na lid kurfiřstský 312 zl. 40 kr. a na lid císařský 366 zl. 23 kr., tak že ani devítiletá činže z něho na zapravení těch výloh nestačila. (P. $^{2}/_{3}$ & P. $^{124}/_{30}$.) — Z domu emigranta Kašpara Melichara Bresla za vydržování vojínů l. 1631 a 1632 zapraveno bylo od nájemníka nákladu 895 zl. 18 kr. (Viz Bresl.) — Z domu Daniele Roudnického od obce Starého města dáváno bylo od 15. listopadu 1631 až do 23. května 1632 nejvyššímu strážmistru vojska saského, v témž domě ubytovanému, týdně mimo dříví po 20 zl., což činilo za tu dobu (27 týdnů) 810 zl. neb 694 kopy míš.; z téhož pak domu vydáno bylo na císařské vojsko od 25. května 1632 do 14. května 14. května 1634 v jedné summě 422 kopy míš., totiž: od 25. května do 4. prosince 1632 za 28 týdnů po 3 kopách, tedy 84 kopy; od 4. prosince 1632 do 9. května 1633 za 22 týdny na 3 mušketýry po 2 kopách týdně každému, tedy 132 kopy; od 16. května do 3. září 1633 na vychování lidu Šenkirchera 56 kop; od 4. září do 18. prosince 1633 za 15 týdnů na plavbu a fůry cís. armádě k Litoměřicům táhnoucí týdně po 2 kopách, tedy 30 kop; od 20. prosince 1633 do 10. května 1634 na 2 mušketýry pluku nejvyššího Morwalda za 21 týden 39 kop; od 14. května do 18. listopadu 1634 na pluky Šenkirchera, Golče a Cordona za 21 týden po 3 kopách, tedy 81 kop. (C. 215, R. 27.)

**) Mezi měšťany, pro náboženství z měst Pražských odešlými, bylo 19 předních a nejbohatších kupců, z nichž každý měl jmění nejméně 50.000 kop míš. Byli to zejména měšťané: Martin Šmertoš (Schmertasch) z Risenthalu, Isák Flaming, Martin Teufel, Jan Martin, paní Rollardová (Rollard), Konrad Schmidt, Vilém Farnithen, Rittiger von Ackh, Mates Gersslaur, Melichar Stark, Petr a Jan Nehrof (Nerhof) z Holtenperku, paní Teuflová, Kryštof Kronberg (Kronenberg), Václav Bílek, Abraham Prok (Brok), Vilém Wechtenbruck (Wichtenburg), Jiljí de Mayer (Meuer) a Lorenz Štark. (R. 109—$^{14}/_{20}$.)

a) **Emigranti Starého města.**

Dle zprávy cís. rychtáře Starého města pražského odešli z téhož města pro náboženství měšťané následující, zanechavše po sobě domů, kteréž vedle cís. resoluce z dne 25. května 1630 od cís. rychtáře jakožto odběžné, protože v lhůtě čtyrměsíční skrze plnomocníky katolické od emigrantů nebyly prodány, k ruce král. fisku dle dekretu král. komory české z dne 17. října 1630 byly ujaty. (C. 215, P. $^2/_2$ & P. $^2/_4$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

Andresovy (Andresky) sestry, sirotci, zanechaly dva domy u Zlaté husy řečené, z nichž větší za 1245 kop, menší vedle něho ležící za 447 kop míš. byl odhadnut.

Marta Blovská, do jejíhož domu u Zlaté podkovy, v čtvrti Linhartské ležícího, obec Staroměstská l. 1634 byla zvedena pro 461 kopu míš. berní neodvedených. (Lib. contract. caerul. 3, f. 480.)

Judita Bradová, do jejíhož domu u Zlatého kohouta řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 91 kopu 20 gr. míš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 462.)

Broylovští sirotci, v městě říšském Bremu žijící, do jejichž domu u Finků řečeném, pod loubím proti Postřihačům ležícího, obec Staroměstská l. 1630 byla zvedena pro 493 kopy 40 gr. míš. berní a kontribucí neodvedených, za kterouž summu kapitan-lieutenant Don Vincentius La Magna et Magalti, jenž na témž domě 500 zl. rýn. pojištěno měl, 200 kop míš. vedle smlouvy s ním učiněné obci odvedl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 435.)

Jan Červenka, na jehož domě, za 218 kop míš. odhadnutém, bylo pokuty za perdon 33 kopy.

Nikodem Čížek, jehož dům za 449 kop míš. odhadnutý dekretem komory české z dne 14. září 1637 opět mu byl propuštěn, poněvadž se do země navrátil a víru katolickou přijal.

Majdalena Gerstlauerová odešla pro náboženství ze země se synem svým nezletilým, kteréhož nazpět do země vydati nechtěla. Proto *dům* její, *u Zlaté studnice* řečený, v Starém městě pražském v Konešovic (nyní Sirkové) ulici ležící, který

po smrti manžela svého Matěje léta 1622 pro věno své 1100 kop míš. v summě 3000 kop míš. převzala, vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře, pak od obce Staroměstské pro 20 kop míš. berně zadržalé a 95 kop perdonu zvodem byl ujat. Potom týž dům, když syn Gerstlauerové již dospělý do země se nenavrátil, l. 1639 vedle cís. resoluce z dne 16. ledna v summě odhadní 2045 kop míš. *klášteru Servitův u sv. Michala* s jinými třemi domy, po emigrantech k ruce císaře ujatými, postoupen jest s tou výminkou, že v domech těch žádných živností městských provozovati se nesmělo a že ulička mezi domem tím a kostelem zachována býti měla. (C. 215, G. 13. — Lib. contract. caerul. 3, f. 281, 445 & 448.)

Daniel a Matyáš bratří Ginterové (Günther), jejichž dům v uličce za radnicí a za Krenhausem ležící, u Půl měsíce řečený, za 642 kopy míš. byl odhadnut.

Sigmund Hylliger zanechal *dům u Bílého zajíce* v čtvrti Havelské v Starém městě ležící, který l. 1610 od bratra svého Martina za 975 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 24.) Dům ten, z něhož Hylliger král. fisku zaplatiti měl pokutu 500 kop míš., od cís. rychtáře byl ujat a k bytu postoupen *Zdeňkovi Václavovi Kaplíři* za roční činži 74 zl. na porážku pohledanosti jeho za komorou českou. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$.)

Pavel Knobloch, jehož *dům* nárožní, v osadě sv. Ondřeje ležící, za 335 kop míš. odhadnutý, l. 1639 jsa velice zpustlý prodán byl za summu odhadní 248 kop míš. pekaři *Pavlovi Lítochlebovi*, který na summu trhovou do král. komory složil 100 kop; ostatek postoupen byl dekretem komory české z dne 6. března 1641 sirotku Janovi Markvartovi za 148 kop na témž domě jemu pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 55.) — Po smrti Knoblocha manželka jeho Marianna přistoupila k náboženství katolickému a domáhala se domu dotčeného ještě l. 1661, ale od komory české dne 24. ledna 1661 byla odmrštěna. (R. $^{109}/_{13}$.)

Fridrich Koranda (Kovanda), jehož dům dle zprávy cís. rychtáře l. 1628 k ruce král. fisku byl ujat a za 2304 kopy míš. odhadnut.

Jan Kosmický (Kozmický) a jeho manželka Ludmila, jejichž dům l. 1630 za 893 kopy míš. byl odhadnut.

Anna Košatecká, vdova po Martinovi Košateckém, zanechala dva domy, z nichž jeden za 213 kop, druhý za 365 kop míš. byl odhadnut.

Kyzveynovic dva domy; není vytčeno, komu náležely.

Jiljí de Mayer (Meüer), jeden z nejbohatších kupců Starého města, mající jmění přes 50.000 kop míš., zanechal dům a grunty, které po švagrové své Ludmile Šererové zdědil. O tyto statky, k ruce král. fisku ujaté, ucházel se po smrti Mayera jeho příbuzný, katolík, Mikuláš Grollius.

Krištof Mayer, na jehož domě v čtvrti Havelské ležícím a za 105 kop míš. odhadnutém bylo pokuty za perdon 50 kop míš.

David Mazánek, jehož dům u Mazánků řečený za 1656 kop míš. a kůlna při něm za 251 kopu byly odhadnuty.

Anna Melcerová, jejíž dům za 149 kop byl odhadnut.

Kateřina Moravcová, vdova po Jiříkovi Moravcovi, zanechala dva domy u Kuchyňků řečené, blíž sv. Ducha ležící, z nichž pokuty 73 kopy míš. za perdon nezaplatila. Domy ty, za 1145 kop a 215 kop míš. odhadnuté, ve správě cís. rychtáře ještě l. 1645 zůstávaly, avšak l. 1647 odevzdány jsou *Pavlovi Moravcovi*, vnuku dotčené Kateřiny, jejž matka jeho nekatolická do Uher s sebou zavezla.

Sigmund Nathanyel zanechal dům v osadě sv. Haštala mezi domy Jana Petráčka z Vokounšteina a Martina Strouble ležící, který l. 1616 za 800 kop gr. českých od Anny Vodičkové koupil. Dům ten, na němž bylo perdonu 95 kop míš., za 1035 kop míš. byl odhadnut, potom l. 1630 pro 51 kopu berní zadržalých a pro 80 kop perdonu od obce Staroměstské zvodem byl ujat, avšak dle dekretu komory české z dne 2. června 1636 opět postoupen jest vdově Nathanyelové Ludmile, poněvadž se do měst Pražských navrátila a s dětmi svými k náboženství katolickému přistoupila. (C. 215, P. $^{2}/_{5}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 209 & 445.)

Jan Nerhof (Nehrof) z Holtenperku, jeden z nejbohatších kupců Staroměstských, mající jmění přes 50.000 kop míš., zanechal dva domy podle sebe, v osadě sv. Jiljí mezi domy u Tří divokých mužův a u Tří kačerů ležící, které od cís-

rychtáře k ruce král. fisku byly ujaty, ačkoliv do nich dne 8. srpna 1630 zveden byl pro dluh 750 zl. rýn. Jan Soukup z Grosperku. (R. 109—$^{14}/_{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 438 & 448.)

Augustin Nykodem, do jehož domu v Železné ulici ležícího obec Staroměstská pro 378 kop míš. berní a kontribucí zadržalých l. 1634 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 488.)

Jiří Ounhoštský (Ounostský, jinak *Kabásek)* zanechal dům v Dlouhé třídě mezi domy Jiříka Zybera a Jana Černovického ležící, který l. 1623 za 2150 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 324.)

Voršila manželka Jiříka Perkaura, předtím Martina Teyfle, prodala l. 1630 skrze plnomocníky dům u Černého koníčka řečený, v osadě sv. Jiljí vedle domu Kašpara Loseliusa z Velechova ležící, za 4000 zl. rýn., Andresovi Heidenreichovi. (Lib. contract. caerul. 3, f. 442.)

Václav Pětiprstý a Dorota Šiškářka, do jejichž domu nárožního, ležícího v osadě sv. Haštala vedle domu Matěje Maříka a proti domu Václava Vořikovského, obec Staroměstská l. 1633 pro 154 kopy 30 gr. míš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 477.)

Řehoř Pospíšil, pekař, do jehož domu l. 1632 zvedena byla obec Staroměstská pro 55 kop míš. berní a kontribucí zadržalých, též pro 279 zl. rýn. na vojáky saské od obce vynaložených, aby týž dům jako některé jiné domy od nich k zboření nepřišel. (Lib. contract. caerul. 3, f. 466.)

Pavel Prokop z Rovin, na jehož dvou domech, dcerám jeho Saloméně Kmentové a Ludmile Mirovské náležejících, vykázáno bylo Jesuitům u sv. Mikuláše k domu professnímu perdonu 415 kop míš., kteréž Jesuité l. 1636 Šimonovi Petrovi Aulíkovi z Třebnic postoupily. (Lib. contract. caerul. 3, f. 524.)

Pšeničkův dům, na němž bylo perdonu 370 kop míš., za 1225 kop míš. byl odhadnut, avšak dekretem komory české z dne 8. března 1638 opět propuštěn.

Dorota Radnická, jejíž domy, jeden proti Bílému zajíci vedle Melounů a druhý v Tarmarce vedle Finků ležící, právem

odúmrtním dle dekretu komory české z dne 30. srpna 1630 od cís. rychtáře byly ujaty. (Lib. contract. caerul. 3, f. 438.)

Pavel Rameš, do jehož domu u Freserů řečeného, nárožního do Platnýřské ulice vedle Černého orla ležícího, obec Staroměstská pro 336 kop míš. berní a kontribucí zadržalých l. 1633 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 472.)

Anna Slepičková zanechala dům, od manžela jejího Jana Slepičky jí l. 1624 postoupený, za 528 kop míš. odhadnutý. (Lib. contract. caerul. 3, f. 335.)

Pavel Slezanský (Sedlčanský), jehož dům u Černého beránka, též u Příbramských řečený, v osadě sv. Linharta proti kostelu ležící, l. 1618 za 250 kop gr. česk. koupený, l. 1630 pro 195 kop míš. berně zadržalé od obce zvodem byl ujat a za 325 kop míš. odhadnut. (Lib. contract. caerul. 3, f. 238, 445 & 448.)

Václav Stuchlík (též *Kurfiřst* zvaný), na jehož domě na Zelené hoře řečeném v čtvrti Mikulášské bylo pokuty za perdon 350 kop míš.; proto dům ten v pokutě byl ujat a za 635 kop míš. odhadnut, avšak Stuchlíkovi navrátivšímu se, když k víře katolické přistoupil, vedle dekretu komory české 28. srpna 1635 opět jest navrácen. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 500.)

Ludmila Šererová, do jejíhož domu u Zlaté slámy řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 179 kop 17 gr. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 464.)

Alžběta Šillerová zanechala dům v čtvrti Linhartské.

Šlejfířovic sirotci zanechali tři domy za 185 kop, za 105 kop a za 135 kop odhadnuté.

Jiřík Šnajder (Šnejder) zanechal dva domy v čtvrti Mikulášské a Tejnské ležící, na nichž bylo perdonu 110 kop míš.; jeden z nich pak postoupen byl Marii Majdaleně Wirthové. (Lib. contract. caerul. 5, f. 39.)

Martin Šnajder, na jehož domě u Šnejderů řečeném, v čtvrti Tejnské pohořelém, bylo perdonu 20 kop míš.

Václav Táta zanechal zbytek summy trhové 200 kop míš. za dům v Starém městě, který židu rabí Josefovi Winternicovi za 600 kop míš. prodal; proto dům ten vedle cís.

resoluce z dne 25. května 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$ & $^{2}/_{4}$.)

Kateřina Telečková, jejíž dům v Kuchyňkách na rohu proti kostelu sv. Linharta vedle fary ležící pro nezaplacení pokuty vedle dekretu komory české z dne 24. září 1630 cís. oborníku *Janovi Aitlerovi* léta 1632 byl postoupen. (Lib. contract. 3, f. 469.)

Michal Trentýn prodal dům u Tří kalichů řečený, v osadě sv. Jiljí mezi domy Jetřicha Špetle a Ouštěckých ležící, který l. 1623 za 1750 kop gr. českých koupil, za 1392 kop míš. Františkovi Roja ab Aquista Pace. (Lib. contract. 3, f. 325 & 447.)

Ondřej Tyben a děti jeho zanechali dům v čtvrti Havelské za 835 kop míš. odhadnutý, na němž bylo perdonu 29 kop míš.

Jakub Weber, sklenář, jehož dům za 457 kop míš. byl odhadnut.

Krištof Weyler (Weigler), tobolář, zanechal dům v osadě Matky Boží nad Louží, který l. 1612 za 109 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 65 & 448.)

Wildovic dědicové, jejichž dům v Kaprovic ulici za 225 kop míš. byl odhadnut.

Ludmila Wircbaumová (Würzbaumová), jejíž dům u Modrého raka, ležící blíž fortny na Příkopy vedoucí, za 1124 kopy odhadnutý, od obce pro perdon a kontribuci zadržalou l. 1630 zvodem byl ujat, ale l. 1638 postoupen byl bratrovi Wircbaumové Janovi Nosovi z Vojkovic proti zaplacení perdonu 85 kop a kontribuce zadržalé 85 kop míš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 445.)

Melichar Vokal, na jehož domě v čtvrti Mikulášské bylo perdonu 30 kop míš.

Poznámka. L. 1644 dne 4. října žádali purkmistr a radda Starého města, aby berně a kontribuce, pocházející z domův emigrantů král. fisku připadlých, cís. rychtář z činže, z týchž domů se scházející, odvozoval obci, která posud sama ty berně a kontribuce platila, tak že jenom až do l. 1630 summa kontribucí zadržalých 4589 kop míš. vynášela. I quoty, totiž $^{1}/_{6}$ summy odhadní, z domů těch vedle cís. obdarování obci náležející, z větší části až posud byly zadržány. (C. 215, P. $^{2}/_{4}$.)

b) Emigranti Nového města.

Dle zprávy cís. rychtáře Nového města pražského dne 18. září 1627 ohlásili v témže městě 94 měšťané, že pro

náboženství ze země odejdou (C. 215, P. $^{2}/_{3}$); byli to, jak z mnohých jiných zpráv cís. rychtářů od l. 1627—1642 patrno, mimo měšťany odsouzené a svrchu uvedené též měšťané tito:

Estera Bobrovská prodala l. 1628 dům v osadě sv. Michala archanjela, v Opatovicích na Spálené ulici ležící, za 400 kop m. Jakubovi Dusíkovi, a postoupila dva krámy masné zeti svému Jiříkovi Hlubockému. (Lib. contract. virid. 12, f. 285 & 288.)

Nikodem Bonner odešel z Prahy a sloužil za úředníka na Ronově a jinde; jeho dům „u Tří hroznů" v čtvrti Štěpánské na Široké ulici, nedoplacený, z něhož ročně 67 kop míš. činže vycházelo, dne 16. října 1630 od komory české byl ujat. (C. 215, P. $^{2}/_{3}$.)

Kateřina Burdová, jejíž dům pustý v čtvrti Zderazské od komory ujatý ještě l. 1640 byl v sequestru a správě cís. rychtáře.

Jan starší Caba (Čaba, Kaba) z Chýš a Špicberku, maje se vystěhovati pro náboženství ze země, odevzdal dům svůj se zahrádkou a jiným příslušenstvím dne 19. května 1628 synu svému Janovi mladšímu. (C. 215, C. $^{168}/_{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 278.)

Petr Čech, jehož dům pustý a pobořený, v čtvrti Zderazské na Židovské zahradě ležící, od král. komory ujat a ještě l. 1640 v správě a sequestru cís. rychtáře byl, avšak žádné činže nevynášel.

Martin Čistecký zanechal dům v Hořejších Chudobicích v Novém městě ležící, který po jeho smrti tetám jeho Majdaleně Voříškové a Ludmile Siksarkové na poručení komory české z dne 11. září 1637 byl postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 270.)

Kateřina Ducháčková zanechala dům Ducháčkovic řečený, proti kostnici sv. Jindřicha ležící, který vedle dekretu komory české dne 7. října 1636 navrácen byl její příbuzné Kateřině prve Rýdlové, potom provdané za Pavla Hluchého. (Lib. contract. 13, f. 234.)

Eva Ernsterová zanechala dům pustý.

Mikuláš Gerstenberger nezaplatil pokuty 139 kop míš.; pročež po jeho smrti k ruce král. fisku ujat byl dům jeho pustý na Široké ulici v čtvrti Zderazské ležící, který Gersten-

berger strýci svému odkázal. Dům ten, žádné činže nevynášející, byl ještě l. 1642 v sequestru, poněvadž se strýc Gerstenbergrův k němu nehlásil.

Mistr *Mikuláš Haiochoran Troilla* prodal před odchodem svým ze země l. 1627 dům u Bílého kříže řečený, v Novém městě pod Malými domky ležící, Martinovi Koukolskému za 1200 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, f. 227.)

Ondřej Herbst prodal l. 1628 dům svůj v Novém městě na Novém Dlaždění blíž kostela sv. Jindřicha mezi domy u Deymků a Heřmana Apfelbauma ležící, u Herbstů řečený, nejvyššímu leytenantu Jakubovi de Bois za 2000 kop míš., na něž toliko 1300 kop obdržel. Po smrti Herbsta domáhala se *dcera jeho Anna* v Drážďanech žijící ostatních 700 kop, jí přisouzených. (Lib. contract. virid. 12, f. 254.)

Hollarová z Prachně, jejíž dům u Modrého orla v čtvrti Štěpánské od cís. rychtáře ujatý ještě l. 1640 byl v správě a sequestru cís. rychtáře.

Anna Holoměřická odešla již l. 1621 ze země, zanechavši dům u Pěti kostelů v Novém městě, v čtvrti sv. Petra v Soukenické ulici ležící, který l. 1621 od král. komory byl pronajat Janovi Skřivanovi, a nad nímž l. 1637 byl inspektorem pan Jakub Dobřanský; týž dům byl ještě l. 1640 v sequestru cís. rychtáře.

Dorota Horská zanechala dům v čtvrti Štěpánské, který dne 16. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat a ročně 22 kopy činže vynášel.

Maruše Horská zanechala dům zpustlý blíž Sviňské brány, roční činže 15 kop vynášející.

Jan Hotový, písař při obci Novoměstské, zanechal domeček u Kantorských řečený (někdy Jindřicha Kantora), proti chrámu sv. Štěpána v Novém městě ležící, který za 250 kop odhadnutý dne 16. října 1630 jakožto odběžný od cís. rychtáře byl ujat a *Jiříkovi Hainicovi* za 200 kop míš. l. 1629 prodán (Lib. contract. 12, f. 336); avšak manželce Hotového Anně, po smrti manžela do země se navrátivší a k náboženství katolickému přistoupivší, l. 1641 opět jest postoupen.

Anna Hrubešová (jinak *Krumlovská*), jejíž dům v čtvrti Zderazské v Jirchářích dne 16. října 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale na poručení komory české z dne 3. září 1635

navrácen jest synovi jejímu *Šimonovi Hrubešovi*, jenž po smrti rodičů svých do země se navrátil a víru katolickou přijal. (C. 215, P. $^2/_5$. — Lib. contract. virid. 13, f. 193.)

Hundekovští sirotci, v Pasově zůstávající, zanechali dům na Hrobci řečený, proti mostku Vyšehradskému v čtvrti Zderazské ležící, který ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován a činže z něho Kapucínům se odvozovala.

Ludmila Huspeková odešla se synem svým pro náboženství do Drážďan, kdež zemřela, zanechavši dům v Novém městě, blíž sv. Štěpána Velikého ležící, u Huspeků řečený, který všechen pusty a zbořený l. 1648 k ruce král. fisku byl ujat a *Rudolfovi Šťastnému Měsíčkovi z Výškova* v summě 600 kop míš. postoupen na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v 1800 kop., jemu cís. resolucí z dne 30. ledna 1648 pojištěných.

Ludmila Jordanová, jejíž dům na Široké ulici v čtvrti sv. Štěpána ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován.

Dorota Kalivodová, vdova, potom provdaná Žatecká, odešla pro náboženství se synem nezletilým Pavlem do Míšenska a zanechala dům s pivovárem v čtvrti Štěpánské, *Hulkovský (u Hulkův)* řečený, za 4200 kop míš. odhadnutý; pak *dům u Ševců* řečený, v čtvrti Zderazské na Dobytčím trhu proti Božímu Tělu ležící, za 4000 kop míš. odhadnutý, který l. 1628 postoupila dotčenému synovi (Lib. contract. albus novus, fol. 3), jemuž od král. komory byl odevzdán; avšak po jeho smrti opět matce jeho připadl a s domem Hulkovským ještě l. 1647 od cís. rychtáře v sequestru byl spravován.

Dorota Kalouská zanechala dům u Kalousů řečený, v čtvrti sv. Petra, který od ní koupil l. 1640 *Jiří Foyt* za hotové peníze.

Jan Kandelius, jehož dům po jeho smrti na král. komoru právem odúmrtním připadlý na poručení knížete z Lichtenštejna dne 8. července 1623 *Danielovi Ramešovi* za 1400 kop míš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 12, f. 121.)

Lukáš Karban z Volšan, jehož domeček, v čtvrti Zderazské nad studánkou Svatováclavskou ležící, dne 16. října 1630 k ruce král. fisku ujatý, l. 1636 již zcela byl zbořený. (P. $^2/_5$. — Viz též Karban str. 250.)

Jan Kirchmayer z Reichwic, jehož dům u Kirchmayerů v Novém městě k ruce král. fisku ujatý, vynášel roční činže 9 kop míš. (P. $^{2}/_{3}$. — Viz též str. 265.)

Daniel Kohout z Lichtenfeldu zanechal dům od starodávna u Šviků neb Švikovský řečený, v Novém městě mezi domy Poduškovským a Vodolanským ležící, který l. 1629 za 1900 kop gr. česk. *Zikmundovi Krysurkovi z Kohelova* skrze tchyni svou Annu Pichelperkerovou z Varvažova prodal. Zbytek summy trhové v summě 500 kop míš. při držiteli téhož domu od cís. rychtáře Novoměstského na poručení komory české z dne 16. srpna 1631 byl zapovědén, ale zápověď ta l. 1638 k žádosti pozůstalé vdovy Anny Kohoutové vyzdvižena jest. (C. 215, K. 44. — Lib. contract. virid. 13, f. 61.)

Daniel Koch z Kochthalu zanechal *dům u Kochů* řečený, v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, který vedle dekretu komory české dne 22. srpna 1637 postoupen byl dceři jeho *Zuzanně Kuchyňkové*, jíž také ponechán byl zbytek 536 kop míš. ze summy trhové za mlýn na kolích, na Šerlinku řečený, o kolech dvou moučných a třech stupách, s domečkem Šalandou zvaným, v Novém městě na břehu pod mlýny Šitkovými mezi mlýny Kronenperkerovským a Himmlšteinovským ležící, který matka její *Estera, roz. Diblíkova z Votína*, l. 1627 ze země odešlá, s povolením komory české z dne 14. července 1631 Janovi Himmlšteinovi za 1900 kop míš. prodala. (C. 215, K. 63 & P. $^{2}/_{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 4.) — Mimo to zanechal Koch dům nákladnický se sladovnou a příslušenstvím, řečený na Dlaždění, který jeho dcera Zuzana Kuchyňková l. 1637 Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku za 1500 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 14, f. 68.)

Lorenc Koutný nezaplatil za perdon pokuty 130 kop míš. z domu zanechaného v čtvrti Jindřišské, který l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a za 17 kop míš. ročně pronajat Václavovi Šabatovi; avšak postoupen jest dceři Koutného, Kateřině, kteráž majíc odejíti pro náboženství jej l. 1638 *Václavovi Šabatovi* za 450 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 315.)

Johanna Koutská, jejíž dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat.

Kateřina Koutská, manželka Vojtěcha mladšího Koutského, a matka její Anna, vdova po doktoru v lékařství Adamovi Huberovi z Risenpachu, emigrantky, prodaly dům s pivovárem, někdy Syktorovský, potom Huberovský (u Huberů) řečený, v čtvrti sv. Petra na Poříčí ležící, za hotových 2100 kop míš. l. 1628 *Jiříkovi Jonákovi*. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina (viz str. 299) prodal též l. 1627 dům na Dlaždění, mezi domy Barbory Loštické a Jana Dentulína Zoubka ležící, Jakubovi Hubáčkovi za hotových 575 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, f. 249.)

Ambroš Kryšpín, jehož dům v čtvrti Štěpánské ležící od cís. rychtáře ještě l. 1640 byl spravován.

Václav Kuchyňka a manželka jeho Zuzana, roz. Kochová, jejichž dům u Kochů řečený, mezi domy Václava Vltavského a Jiřího Foyta v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, od nich koupil l. 1638 *Ondřej Chmel* za 500 kop míš., na něž 150 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 13, f. 304. — Viz též Daniel Koch.) — Mimo to zanechali *dům u Kordíků* (Kordíkovský) řečený, s pivovárem, v čtvrti Jindřišské proti věži sv. Jindřicha ležící, z něhož sequestrator Václav Ursýn před l. 1637 nájem bral; dům ten prodali l. 1637 s povolením komory české z dne 22. prosince 1636 *Martinovi Neymonovi* za 1000 kop míš. (Lib. contract. virid. 13, f. 256 & 458.)

Jan Kysela zanechal dům v čtvrti Štěpánské, který ještě l. 1640 cís. rychtář v sequestru spravoval.

Eva Levinská zanechala *dům u Pernoušků* v čtvrti sv. Petra, který l. 1642 stál pustý.

Jan Lipnický z Příběnic, viz str. 328.

Jan Lužanský, jehož dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, avšak vedle dekretu komory české z dne 22. prosince 1636 ponechán *Jakubovi Vodičkovi*, jemuž jej sestřenice jeho Anna Lužanská před emigrací svou za 20 kop míš. pustila. (Lib. contract. 13. f. 247.)

Matyáš Magrle ze Sobíšku, viz str. 346.

Anna Melcerová (děti po ní pozůstalé a ze země odešlé) zanechala dům u Křešníků řečený, v čtvrti sv. Petra bl[illegible] lázně Jelenovic ležící.

Regina Mnichovská (Michovská), vdova po Matěji Mnichovském, zanechala v čtvrti Štěpánské dva domy, jeden *u Novotných* řečený, za 5300 kop míš. odhadnutý; druhý *u Pastuchů* řečený, na Dobytčím trhu ležící, z něhož vycházelo činže ročně 53 kopy míš. Tyto domy i s vinicí, Mnichovské náležející, postoupené měl cís. recessem *Jiří Locika*, manžel dcery Michovské, Judity.

Jan Paša, sirotek, jehož dům v čtvrti Štěpánské ještě l. 1640 cís. rychtář ve správě měl.

Eva Pernoušková, jejíž dům u Malodobrých řečený, na Mikulandovic ulici ležící, po její smrti l. 1628 právem odúmrtním král. komoře připadlý, vedle dekretu komory české z dne 3. září 1646 za summu odhadní 226 kop Jaroslavovi Lavínovi z Ottenfeldu byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 480.)

Jan Pihon (Pion) zanechal dům v čtvrti Štěpánské, v Řeznické ulici na rohu ležící, který l. 1628 *Janovi Holému* za 350 kop míš. prodal. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Václav Pihon (Pion), jehož dům v čtvrti Štěpánské zanechaný jeho bratr Daniel ještě l. 1640 měl v opatrování.

Samuel Pikhart zanechal dům v čtvrti Zderazské, z něhož vycházelo roční činže 24 kop míš. — Domu toho l. 1642 pustého nechtěli se ujati přátelé Pikhartovi pro velikou kontribuci zadržalou.

Šebestian Podolský zanechal dům Pernikářovský řečený, v Žitné ulici mezi domem Ondřeje Fryčera a domem na Korábě ležící, který po jeho smrti na jeho dcery v Pirně žijící připadl a od cís. rychtáře l. 1630 za 55 kop roční činže byl pronajat, avšak potom l. 1640 od král. komory postoupen jesuitské kolleji Novoměstské, jíž od dotčených dcer Podolských, Anny Kolsiniusové a Alžběty, dle dekretu komory české z dne 4. listopadu 1641 za 450 kop míš. jest doprodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 487 & 489.)

Šimon Preclík, z jehož domu v čtvrti Zderazské, od cís. rychtáře ujatého, vycházelo činže půlletní 4 kopy míš.

Anna Příbramská zanechala dům u Kolářů řečený v čtvrti Jindřišské, z něhož vycházelo půlletní činže 20 kop míš. Syn její sloužil v cís. vojsku za sekretáře.

Jan Procházka, jehož dům právem odúmrtním král. fisku připadlý za summu odhadní 845 zl. rýn. postoupen byl vedle cís. resoluce na poručení komory české z dne 18. září 1638 Anně Ritteršicové, opět provdané Ježkové, na srážku pohledanosti, kterou po manželu svém Michalu Ritteršicovi za komorou měla.

Marta Prosečová, jejíž dům nárožní se zahradou, od Daniele Škrety l. 1619 koupený, proti masným krámům všedním na Židovské zahradě ležící, vedle dekretu komory české z dne 30. června 1638 postoupen byl vdově *Michaldě Eusebii Špicwekové roz. z Valentiis* za pohledanost, kterou její manžel Sigmund Helfrid Špicwek za král. komorou měl. (Lib. contract. virid. 13, f. 316. — Viz též Škreta, str. 593.)

Šimon Rozkoš, maje odejíti pro náboženství ze země, prodal l. 1628 dům nárožní se sladovnou u Rozkošů řečený, v osadě sv. Václava na Dobytčím trhu ležící, *Adamovi Mirovskému* za 1000 kop míš.; zbytek summy trhové 260 kop míš. ujat byl v pokutě l. 1633 od kommisse konfiskační Fridlandské k ruce Albrechta z Waldšteina. (Lib. contract. virid. 12, f. 262.)

Václav Rydl, jehož dům, Pernikářský řečený, dle dekretu komory české z dne 21. října 1640 jesuitské kolleji Novoměstské byl postoupen.

Jakub Řepa zanechal dům v čtvrti sv. Petra na Dlažení mezi domy Šimona Bělasa a Jakuba Břinkala ležící, který manželka jeho Anna l. 1634 *Blažeji Železnémn* za 650 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 128.)

Kateřina Sferýnová, vdova po Janovi Zlatoúst. ze Sferýnu, zanechala dům u Berounských od starodávna řečený na Květonské ulici, osvobozený, i se spouskou (spáleništěm) k němu připojenou nazad v Řeznické ulici ležící, jak jí od jejího manžela l. 1628 byl odevzdán, který po její smrti od l. 1632 až do 1635 byl pustý, potom postoupen byl cís. hejtmanu Novoměstskému *Henrichovi z Kolovrat*. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.)

Adam Schodecký (Chodecký), mydlář, jehož domu v osadě sv. Štěpána obec Novoměstská l. 1628 pro neodvedení quoty 500 kop míš. ($^1/_6$ obci dle privilegia náležející) se ujala a je pronajala.

Václav Smolík zanechal 2 domy v Podskalí v čtvrti Zderazské, po jeho smrti vdově a sirotkům po něm pozůstalým náležející.

Daniel Srna zanechal dům v čtvrti Štěpánské, který s povolením komory české Paterům u sv. Václava prodal.

Anna Svadbová postoupila dům od manžela Řehoře Svadby jí odkázaný l. 1628 Václavovi Nekmířskému z Kyrsfeldu v summě 600 kop, na kterouž jí nebylo doplaceno 200 kop. (Lib. contract. virid. 12, f. 289.)

Dorota Šatolupková, jejíž manžel Jan Šatolupka odsouzen byl k pokutě 100 kop míš., zanechala 2 domy v čtvrti Jindřišské na Koňském trhu ležící, z nichž *dům u Goliášů* (Goliášovský) řečený od Šatolupky l. 1617 za 2150 kop míš. koupený (Lib. contract. 11, f. 186), za 1900 kop míš. odhadnutý vedle dekretu komory české dne 3. září 1631 prodán byl *Janovi Jaroslavovi Charvatovi* za 1400 kop míš. na roční splácení. Druhý pak *dům u Dvou kohoutů* řečený s pivovárem a příslušenstvím koupil l. 1628 *Jiří Foyt z Winkelheidu*, měšťan Novoměstský, za 2000 kop míš., na kterouž summu 1600 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.) O tento dům měl Foyt spor l. 1647 s Jindřichem starším Řečickým, měšťanem Staroměstským, tak že týž dům zůstal ve správě cís. rychtáře, od něhož za 105 kop byl pronajat.

Pavel Štoček, emigrant, v Žitavě žijící, postoupil l. 1636 všecko právo na domě svém *u Haldeckých* řečeném, při odebrání se ze země zanechaném, bratru svému Natanaelovi Štočkovi za 300 kop míš. (Lib. contract. virid. 14, f. 344.)

Isaiáš Šuller, viz Karban Lukaš str. 251.

Adam Tatek, jehož dům u Tatků řečený, v čtvrti Štěpánské na Koňském trhu ležící, l. 1634 od cís. rychtáře byl ujat a za roční činži 55 kop míš. pronajat, potom však l. 1636 v dluhu 1000 zl. rýn. Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu zvodem postoupen.

Jakub Tichý prodal l. 1629 skrze plnomocníky dům v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Scipiona a někdy Bartoloměje Pelty ležící, za 500 kop míš. *Václavovi Štemberovi*, který zbytek summy trhové 200 kop Martinovi

Kratochvílovi, jemuž je Tichý postoupil, zaplatiti byl povinen. (Lib. contract. virid. 12, f. 331.)

Anna Tiršová, jejíž dům v čtvrti Zderazské l. 1636 od cís. rychtáře byl ujat a za 22 kopy míš. činže roční pronajat, potom však byl pustý. — Mimo to zanechala domek na Široké ulici v rohu vedle Stříbrné kotvy ležící, který po její smrti právem odúmrtním od král. komory byl ujat a dekretem z dne 26. října 1637 *Ondřeji Gattimu sv. p. z Weistritzhofu* za summu odhadní 246 kop míš. postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 278.)

Matouš Tkadlec zanechal pusté místo v Jámě vedle domu někdy Martina Žáka ležící, které jakožto res derelicta dekretem komory české z dne 16. května 1652 postoupeno bylo v summě odhadní 24 kop míš. Tobiášovi Gallovi, kancelistu při komoře české. (Lib. contract. 14, f. 602.)

Anna Trejtlarová z Krošvic, měšťka Litoměřická a Nového města pražského, odešla pro náboženství ze země do Drážďan, kdež ještě l. 1640 se zdržovala, aniž by byla grunty své v čase cís. patenty vyměřeném prodala. Proto jmění její všecko od král. komory bylo ujato. (Viz Litoměřice.) *Dům* její, v Novém městě pražském u sv. Jindřicha v rohu proti Louži ležící, l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat, za 400 kop míš. odhadnut a její sestřenici Ludmile Popeliové, roz. Mrazové z Milešovky, l. 1631 měl býti postoupen; avšak od komory české vedle dekretu z dne 18. května 1640 *Jindřichovi Žežulovi*, písaři při úřadě berničném na hradě Pražském, za 300 kop míš. byl prodán. Po smrti Žežule od jeho dědice a syna Jindřicha Konstantýna komoře české proti navrácení již zaplacených 100 kop míš. odstoupen, prodán jest v též summě l. 1641 *Albrechtovi Lavinovi z Ottenfeldu*, kancellistovi při komoře české, kterýž jej téhož roku *Danielovi Jaroměřickému*, měštěnínu Starého města, za 300 kop míš. postoupil. (Lib. contract. virid. 13, f. 409, 458 a 464.) Dcera po Trejtlarové pozůstalá, Ludmila Zuzanna Orsinová, domáhala se l. 1664 domu toho, jehož nejlepší část při obležení švédském od granátů k oboření přišla, avšak vedle dekretu komory české 10 října 1669 k žádosti její se nepovolilo, poněvadž máteř její ani sama ani skrze plnomocníky své v lhůtách cís. patenty vyměřených jej neprodala. (C. 215, T. 14.)

Jan Vacek, jehož dům, Vackovic řečený, v čtvrti Štěpánské na Pasířské ulici ležící, postoupen byl Jesuitům, od nichž jej koupil *Ondřej Jokeš* za 100 kop míš. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 258.)

Jan Benjamin Velvarský, jehož dům v čtvrti sv. Petra ležící l. 1631 postoupen byl od komory české jeho manželce zůstavší katoličkou.

Alžběta Víčková, jejíž dům l. 1636 od král. komory panu Oppiciusovi byl postoupen.

Anna Vokáčová z Chýš a Špicberku, jejíž dům u Vokáčů řečený, na Dobytčím trhu v čtvrti Zderazské ležící, dne 16. října 1630 od král. komory byl ujat a za 1500 kop míš. odhadnut. — Viz též Vokáč, str. 889.

Jan Volavka zanechal 2 domy v čtvrti sv. Petra, z nichž prvý u Volavků řečený, na Šilinkovic ulici mezi domy Helmovským a Havlíkovic ležící, dne 3. dubna 1628 odevzdal ve věně dceři své Anně, provdané za Kašpara Losinského, jemuž druhý dům se zahrádkou v osadě sv. Klimenta, podle Tůní Babáčkovic proti Erbovic lázni ležící, za 300 kop míš. postoupil. (Lib. contract. 12, f. 268.)

Adam Vorlovský prodal dům u Panáčků v čtvrti Jindřišské *Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku*.

Matěj Vranovec a jeho manželka Kateřina, jejíž dům na Skřemenci řečený, v čtvrti Zderazské ležící (nyní č. 183/II.), vedle cís. resoluce na poručení komory české z dne 7. dubna 1637 jejímu bratrovi *Janovi Ulrychovi* byl postoupen. (P. $^{2}/_{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 262.)

Barbora Zárubová, jejíž sbořeniště domu v Novém městě, za Vodranou branou v rohu Soukenické ulice ležící, l. 1628 v pokutě král. fisku připadlé, postoupeno bylo dle dekretu komory české z dne 18. září 1647 Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu za summu odhadní 218 kop míš. (Lib. contract. virid. 14, f. 326.)

Ludmila Zeltenšlogerová (Zeltenschlager, Celtenšloger, Seltenschlager), jejíž dům v čtvrti Zderazské vedle Skřemence v Jirchářích ležící l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat a za 9 kop míš. činže půlletní pronajat, potom však l. 1642 pustý zůstaven.

Ludmila Zlatá, odebírajíc se l. 1628 pro náboženství ze země, zanechala v čtvrti Zderazské dva domy, z nichž jeden

u Zlatých řečený na rohu pod radnicí proti masným krámům, druhý v Jirchářích ležící, dceři své Mandaléně, která též ze země odešla. Po smrti této dcery domy ty l. 1630 dne 16. září k ruce král. fisku byly ujaty, avšak vedle cís. resolucе z dne 26. ledna 1637 Bartoloměji Paperkovi a Šimonovi Mitysovi, příbuzným dotčené Mandaleny, postoupeny jsou. (C. 215, P. $^2/_3$. — Lib. contract. virid. 13, f. 251.)

Václav Žatecký prodal po vystěhování se ze země skrze plnomocníka l. 1628 dům svůj s břehem a příslušenstvím, vedle domu Anny Švenkové v Novém městě ležící, za 700 kop míš. *Matoušovi Mathyadesovi Naporovi*, tak že tento zbytek summy trhové 500 kop ročně po 90 kopách spláceti měl. (Lib. contract. virid. 12, f. 264.)

Poznámka. Mnozí emigranti a jich dědicové k domům svým se nehlásili pro velikost berní a kontribucí na nich zadržalých, tak že mnohé domů ještě l. 1642 i v letech pozdějších v sequestru cís. rychtáře zůstávalo na velikou újmu a škodu komory české. (C. 215, P. $^2/_3$.)

c) Emigranti Malostranští.

Dle zprávy cís. rychtáře Menšího města pražského, Michala Bombelle z Schwarzensteina, na komoru českou dne 11. května 1640 podané (C. 215, P. $^2/_3$), vyprodali se *ad emigrandum* za příčinou reformace vedle nařízení kommissařův reformačních dne 21. srpna 1627 mimo měšťany pokutované a již vytčené též měšťané následující, totiž:

Sabina Cettrchová, roz. z Solhauzu, emigrantka, vyhledávajíc l. 1638 věci své v Praze, zemřela, a pozůstalostí její, vozů, koní a jistot ujal se primas Malostranský Jan Castelli, u něhož Cettrchová hospodou byla. (C. 215, P. $^2/_3$.)

Marta Elsaserová, manželka Jana Elsasera, též syn její Petr Dyryx a dcery Anna Marie Winterová a Zuzanna Behmerová, jejichž dům v ulici jdouc od mostu po pravé straně mezi domy někdy Kašpara Behmera a Jiříka Nehra ležící, Tomáš Planta, dvorský kupec, l. 1628 za 3000 kop míš. koupil. (Lib. contract. 7, H. 38.)

Noe Epfenhauzer, někdejší rychtář Malostranský, jehož dům v ulici jdouc k bráně Strahovské, po pravé straně mezi domy Ernesta Haince a Marie Etmarové ležící, l. 1628 koupil Lorenz Hendrych za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 29.)

Anna Marie Erntlová, vdova po apatykáři Hendrichovi Erntlovi, prodala dům na Baště řečený, v rynku mezi domy Maximiliana z Waldšteina a Augustina Vitali ležící, l. 1628 Janovi de Vitte za 4000 zl. rýn. peněz hotových. (Lib. contract. 7, H. 46.)

David Graub a manželka jeho Kateřina prodali dům svůj, mezi Starým renthausem a domem Bartoloměje Wintera ležící, l. 1627 za 900 kop míš. Janovi Kynclovi (Gyncl). (Lib. contract. 7, H. 11.)

Kašpar Gulden, krejčí, a Dorota manželka jeho prodali dům u Tří sedláků řečený, blíž Písecké brány mezi domy Pavla Pachštata a Jana Šťáhlavského ležící, l. 1627 Adamovi Majerovi za 900 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 12.)

Jan Jakub Hayden, do Hamburku odešlý, prodal l. 1628 dům v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé ruce pod loubími na rohu vedle domu někdy Jana Šteinpergera ze Šteinperku ležící, Janovi Aldringerovi sv. pánu z Aldringu za 4300 tolarů širokých. (Lib. contract. 7, H. 33.)

Václav Javůrek, řezník, s 2 dcerami ze země vyšlý, jehož syn Daniel, jsa katolíkem, v Praze zůstal, prodal dům na Šlachtatě, mezi domy Martina Fryce a sklepy starších řezníků ležící, l. 1628 Matěji Cerhovi za 1700 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 21 & L. 10.)

Anna Kechlová, roz. z Kocínetu, manželka Jana Kechla (viz str. 256), prodala l. 1628 dům svůj Kocinovský jinak Šlislperkovský řečený, pod loubími jdouce od mostu k sv. Mikuláši na levé straně vedle domu Fridricha Raminga z Löwenastu ležící, Janovi Jakubovi Guttmannovi za 3000 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 48.)

Anežka Koberová, manželka odpraveného Krištofa Kobera, viz str. 270.

David Pehmer z Weymaru prodal l. 1627 dům svůj v Mostské ulici, jdouc k mostu po levé ruce mezi domy někdy Marty Elsaserové a Jakuba Pehmera ležící, Baltasarovi Špindlerovi, uzdáři, za 2500 kop míš. zcela zaplacených. (Lib. contract. 7, H. 9.)

Jan Plumberger (Blumberger) prodal l. 1626 dům svůj, v ulici jdoucí nahoru k bráně Strahovské po pravé straně

ležící, Leonoře Hozlaurové (Hozleryn) za 1200 zl. rýn. (Lib. contract. 7, G. 23.)

Alena Rydyngerová postoupila l. 1627 dům svůj u Hanselenů, jinak u Hansturků řečený, ležící po levé ruce jdouc k bráně Strahovské, Lorenzovi Majderlovi a Janovi Hildenbrandovi, kteří jej l. 1628 Janovi Jiřímu, jinak Kuchaři, za 10.100 zl. rýn. prodali. (Lib. contract. 7, H. 10 & 40.)

Martin Šerkl, dvorský apatykář, prodal dům svůj v ulici jdoucí k bráně Strahovské, po pravé ruce mezi domy Viléma Majora z Grosenau, v lékařství doktora, a Anny Marie Hybnerové ležící, l. 1627 za 2600 zl. rýn. Markétě Rydyngerové, kteráž jej l. 1628 za touže summu Janovi Andresovi Folgerovi postoupila. (Lib. contract. 7, H. 7 & 46.) Mimo to prodal Šerkl zahradu s domečkem na Újezdě vedle domu a zahrady Jana Elsasera ležící l. 1628 poštmistru v král. Českém Ferdinandovi Prukerovi z Grüneburku za hotových 1200 zl. rýn. (C. 215, P. $^{2}/_{4}$. — Lib. contract. 7, H. 26.)

Severýn Škato starší ze Šatenthalu, král. Českého a komory české nařízený lékař, prodal l. 1628 dům nárožní, v ulici jdoucí k valům hradu Pražského po pravé ruce ležící, Janu Jakubovi Brunovi za hotových 3000 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 47.)

d) **Emigranti měst Pražských a vinice od nich prodané.**

Dle zprávy perkmistra Samuele Pruška dne 14. dubna 1633 podané Sezymovi hraběti z Vrtby, generalnímu kommissaři při kommissi konfiskační Fridlandské, prodali v městech Pražských od l. 1627—1631 (podle libro contractuum 20, pak kněh nejvyššího purkrabství, kněh Libeňských a sv. Anny) vinice i jiné grunty své emigranti a exulanti tito:

Abraham Anděl prodal l. 1630 *vinici v Košířích* za 400 kop míš. Františkovi Cortesi. (Lib. contract. 20, f. 224.)

Markéta Andělová prodala skrze poručníky své, Františka Cortesi a Jana Petráčka l. 1629 *vinici* dva korce míry držící za Svíňskou branou ležící, Václavu Ursýnovi za 700 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 189); potom l. 1630 *sedm kusů polí*, rozdílně ležících, za 2100 kop míš. Vojtěchovi mladšímu Hadu z Proseče, který zavdal 300 kop a měl každoročně spláceti 450 kop. (Lib. contract. 20, f. 219.)

Pavel Bachštata (Pachštat), měšťan Malostranský, prodal l. 1627 *vinici* za Oujezdskou branou, 4 korce míry mající, za 1500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 88.)

Mandalena Bekerová prodala l. 1630 *vinici* o $1^1/_4$ korci Josefovi Smitkovi za 100 kop míš. (Kn. Libeň., f. 30.)

Kristýna Benedyktová prodala l. 1628 *vinici u Košíř* Janovi Neymanovi za hotových 700 tolarův říš. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Pavel Čeřovský prodal l. 1628 *dvě viničky* v Konstanci ležící za 400 kop míš. Tomášovi Albrechtovi (Lib. contract. 20, f. 119); též *viničku* na purkrabství Tomášovi Hoffnerovi za hotových 100 dukátův. (Kn. purkrab., f. 116.)

Kateřina Ducháčková darovala z lásky l. 1628 *pole* u cesty k Volšanům ležící za 100 kop míš. Václavovi Libenskému, měšťanu Novoměstskému; pak postoupila l. 1629 *zahradu* svou u Volšan k spravování Pavlovi Domanicovi. (Lib. contract. 20, f. 131 & 162.)

Libuše Duchoslavová prodala l. 1628 *tři kusy rolí*, za Koňskou branou ležící, Matějovi Millerovi za 654 kopy 24 gr. míš. hotových. (Lib. contract. 20 f. 101.)

Fridrich Eliáš, měšťan Starého města, prodal l. 1628 *chmelnici* Janovi Dvorskému za 150 kop míš. hotových a témuž *chmelnici*, mezi hořím Košířským a cestami Butovickými ležící, za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 98 & 99.)

Alena Ficnerová prodala *vinici* Zuzaně Klobicové l. 1630 za 3000 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 233.)

Anna Florýnová, měšťanka Staroměstská, prodala l. 1628 *pole* 5 korců míry držící za 200 kop míš. hotových Janovi Edelmayerovi. (Lib. contract. 20, f. 130.)

Jan Gallus, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* za Holešovicemi pod Kobylisy za 600 kop míš. Benediktovi Neplachovskému. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Samuel Gronoberger (Kronenberger), měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (4 korce) v Kartousích ležící za 1000 kop míš. Janovi Rattichovi, který jenom 600 kop složil. (Lib. contract. 20, f. 158.)

Lorenz od Haje, měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (3 korce) Michalovi Fleišmanovi za 600 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 184.)

Kateřina Haunšildová prodala l. 1628 *vinici* u Volšan ležící Řehoři Ferdinandu Pišeliusovi za 230 kop míš. hotových (Lib. contract. 20, f. 143); pak l. 1630 *dvě viničky* Ferdinandovi Pišlovi, jednu za 30, druhou za 150 kop míš. hotových. (Kn. purkrab., f. 114.)

Benigna Hložkova postoupila l. 1628 *osm dílův viničných* na pole rozdělaných a jeden *kus pole* nad Nuslemi Jaroslavovi Oppršalovi z Jetřichovic, bratru svému. *Týž Jaroslav* prodal pole i vinici vedle dvoru v Nuslích hraběti z Vrtby. (Lib. contract. 20, f. 118.)

Anižka Hradešinská prodala l. 1628 los *vinice* na Nebeských horách za 200 kop míš. Jiříkovi Dvoreckému. (Lib. contract 20, f. 134.)

Václav Javůrek, měšťan Malostranský, prodal l. 1629 *pole* (4 korce) na Bílých horách Václavovi Husákovi za 370 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 145.)

Ludmila Jirkovská postoupila l. 1628 *díl vinice Štikovny* svému manželu Matyášovi a zemřela potom ve Freiberce. (Lib. contract. 20, f. 123.)

Oldřich Kapoun, měšťan Staroměstský, daroval l. 1630 *vinici* za Holešovicemi bratru svému Adamovi, který ji prodal Prudencii Weysové za 3150 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 107.)

Bernard Karban prodal l. 1627 *vinici* za branou Svíšskou Matějovi Millerovi za 2200 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 90.)

Lukáš Karban, měšťan Novoměstský, postoupil l. 1627 *pole*, řečené „*Třištikovské*“, mezi cestami k Strašnicům ležící, v 400 kopách míš., které dlužen byl sirotkům Šmidovským; potom l. 1630 prodal *vinici* na Bohdalci ležící Janovi Misychovi za 4000 zl. rýn. hotových. (Lib. contract. 20, f. 88 & 218.)

Anna Kechlová, měšťanka Malostranská, prodala l. 1628 *dvě viničky* v Šárkách, z nichž jedna na pole rozdělaná, za 200 kop míš. hotových Janovi Gontinovi; potom *zahrádku s domem*, v kraji proti Ostrovu a podle mlýna řečeného Hutl ležící, Janovi de Vitte za 900 tolarů říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 120 & 139.)

Anna Kirchmayerová, měšťanka Staroměstská, prodala skrze plnomocníky l. 1629 *tři vinice*, u cesty k sv. Markytě

ležící, Janovi Bernartovi za 2500 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 190.)

Anižka Koberová, měšťanka Malostranská, postoupila l. 1629 *tři vinice* synům svým, Janovi a Adamovi, a dceři Kateřině k spravování, potom k spravedlivému mezi nimi podělení. (Lib. contract. 20, f. 180.)

Anna Kocourková postoupila l. 1628 *vinici* (8 korců) se zahradou a lisem, též *dva kusy pole* dobrovolně Matyašovi Jirkovskému. (Lib. contract. 20, f. 135 & 136.) — Tyto grunty vedle cís. resoluce dne 3. října 1637 odhadnuté za 1320 kop míš. postoupeny jsou Ambrožovi Baerovi, zemskému chirurgu za jeho pretensi v 1260 zl. (P. $^{2}/_{2}$.)

Anna Königková prodala l. 1630 *vinici* na purkrabství ležící Janovi Matyášovi z Glauchova za 2000 kop míš. (Kn. purkrab., f. 120.)

Vojtěch starší Koutský, měšťan Novoměstský, prodal l. 1629 *vinici* na Žižkově a *kus pole* Třeštíkovského, též *tři kusy pole* na Žižkově a *dva kusy pole* u cesty k Žižkové peci za 1000 kop míš. hotových Pavlovi Julišovi (Lib. contract. 20, f. 160); též l. 1630 *vinici* v Šárkách *s chmelnicí*, *štěpnicí* a lisem, pak *mlýn na Posledním penízi* s dědinami a lukami, potom druhý *kus vinice* po Maryanně Salatnici, a *rovinu* od Jakuba Leopolda z Mořeřab za 550 kop míš. hotových Pavlovi Julišovi. (Kn. purkrab., f. 108.)

Dorota Kropáčová prodala l. 1628 *vinici*, též *dva kusy pole* mezi Hořím ležící Jiříkovi Ujkovi za 1100 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 133.)

Estera Krumlovská, prvé *Kutnaurová*, prodala l. 1628 *pole* za Horskou branou ležící Martinovi Kulhavému za 320 kop; potom postoupila Alžbětě Dvorské *na jednom poli* 120 kop k vypomínání za obilí jí povinné. (Lib. contract. 20, f. 98 & 122.)

David Kukla, měšťan Staroměstský, prodal l. 1627 *vinici* na Srpových horách za 700 kop míš. Mikuláši Troskovsk ému potom l. 1628 los *pole* aneb zahrady za Koňskou branou ležící Františkovi Ostrštokovi za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 97 & 109.)

Dorota Kuklová prodala l. 1627 *chmelnici* pod Věnečkem při potoku ke Košířům Alžbětě Pečkové za 300 kop míš.;

potom l. 1628 *vinici Kometkovskou* (17½ korců) Matyášovi Jirkovskému za 1500 kop míš., a postoupila témuž Jirkovskému *díl vinice Štikovny*. (Lib. contract. 20, f. 96 & 137.)

Dorota Libertýnová prodala l. 1628 *vinici* k Strašnicům ležící Samsanovi Lorencovi za 940 kop míš. hotových; potom *vinici* mezi Horskou a Koňskou branou ležící Janovi Ulrychovi za 900 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 113 & 115.)

Dorota Lociková, měšťanka Novoměstská, prodala l. 1627 *pole Karbanovské* v čtyřech losích za Koňskou branou Pavlovi Komínkovi za 125 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 94.)

Anna Lopatská prodala l. 1628 *vinici* ke Košířům ležící Eliáši Magaurovi za 750 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 128.)

Barbara Magrlová postoupila léta 1628 *dvě vinice* na Žižkově ležící Janovi Petráčkovi a jeho manželce Barboře; potom l. 1629 postoupila v quotě obci Starého města *vinici* mezi Hoří k Špitálským ležící, kteráž byla prodána Janovi Edlmayerovi za 800 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 140 & 163.)

Myslýkovských sirotků poručníci prodali l. 1630 *vinici* za Košíři ležící Františkovi Cortesi za 2200 kop míš. hotových; potom l. 1633 ji držel Don Martin de Huerta. (Lib. contract. 20, f. 211.)

Regina Justina Novotná postoupila l. 1630 *dvě vinice* (14 korců), *dvě chmelnice* a *čtyry losy pole* máteři své Anně Rožmberkerové, a po smrti její, pokudžby jich nesprodala, Evě Petrové z Hebernfeldu. (Lib. contract. 20, f. 206.)

Z Ottersdorfu sestry prodaly l. 1629 *vinici* (24 korců) na Žižkově Isákovi Sadlerovi za 2000 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 156.)

Kateřina Penízková prodala l. 1628 *vinici* Jiříkovi Hořsovi za 700 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 132.)

Adam Pion, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* na gruntech Libeňských Matěji Trefnému za 1100 kop míš. hotových. (Kn. Libeň., f. 29.)

Floryan Písecký prodal l. 1628 *vinici* na Žižkově Václavu Rokycanskému za 500 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 112); potom l. 1630 *vinici* na purkrabství Křištofu Šoberovi za 500 kop míš. (Kn. purkrab., f. 122.)

Pavel Prčka, měšťan Staroměstský, postoupil l. 1627 a 1629 *tři vinice* na gruntech Libeňských, „na Rvačkách“

řečené, které společně s manželkou svou l. 1614 za 710 kop míš. koupil, manželce své a dítkám a dědicům jich.

Pavel Prokop prodal l. 1628 *vinici* u Dehnic Adamovi Mirovskému, zeti svému, za 800 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 115.)

Markéta z Prosečova (Proseče) prodala l. 1628 *vinici, Malý a velký Ráj* řečenou, Janovi de Vitte za 6000 tolarův říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 109.)

Zuzana Radoňovská prodala l. 1627 *vinici* (3½ korce) za Holešovicemi Regině Kalinové za 800 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 96.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan Staroměstský, a Anna, manželka jeho, prodali l. 1628 *vinici* (10 korců) na Věnečku ležící Tomášovi Malvazýmu za 3500 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 108.)

Daniel Roudnický, měšťan Staroměstský, prodal l. 1630 *viničku* na gruntech purkrabských Jirkovi Plchovskému za 350 kop míš. (Kn. purkrab., f. 117); potom postoupil *grunty své viničné se štěpnicí* a 2 lisy nade vsí Radlicemi Lorencovi Maydrlovi. (Kn. sv. Anny, f. 16.)

Marie Skalská z Dubu prodala l. 1628 *vinici* na Letních Felixovi z Proseče za 4000 zl., na něž bylo zavdáno 1000 zl., pozůstávající pak summa král. fisku v pokutě přisouzena jest, z níž Felixovi z Proseče 1140 zl. ponecháno, ostatek však do renthausu odveden býti měl. (Lib. contract. 20, f. 115. — Viz též Jan Skalský str. 515.)

Daniel Srna prodal l. 1627 *vinici, pole a štěpnici* nad vsí Michlí, též *pole* (6 korců) za Svinskou branou a *pole* v Šlacích ležící Pavlovi Korutanovi za 1340 kop, načež jen 50 kop zavdáno, ostatní však summa doplacena nebyla. (Lib. contract. 20, f. 95.)

Havel Svoboda, měšťan Malostranský, pro náboženství z města odjel, avšak l. 1631 s lidem nepřátelským se navrátil; měl *dvě viničky*, jednu na Bílé Hoře, druhou na gruntech purkrabských. (Dle zprávy purkmistra.)

Jan Svoboda prodal l. 1628 *vinici* na gruntech Libeňských za 430 kop míš. hotových Janovi Korouhovskému. (Lib. contract. 20, f. 120.)

Severýn Škato, doktor a měšťan Malostranský, prodal l. 1628 *vinici* na Košíři (2 korce) Lorencovi Maydrlovi za 202 kopy míš. (Lib. contract. 20, f. 137.)

Jindřich Škreta na místě máteře své Kateřiny Škretové prodal l. 1630 *vinici* (5 korců) mezi Hořím Špitálským Juditě Bilýnové za 400 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 222.)

Isaiáš Šloler prodal l. 1630 *vinici* v Košířích Dorotě Králové za 700 kop míš.; zavdáno 200 kop. (Kn. purkrab., f. 104.)

Zuzanna Šmelerová prodala l. 1628 *vinici* pod Babou ležící Eliášovi Magaurovi za 2000 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 135.)

Estera Štangová postoupila l. 1628 *vinici* (15 korců) s lisem, za Zámkem nad Dehnicemi ležící, Václavovi Petráčkovi, který ji zase postoupil Janovi Dvorskému v 1300 kopách gr. česk., jež v Pirně přijala l. 1630 Zuzanna Kaplanková. (Lib. contract. 20, f. 138.)

Kateřina Štiberová postoupila l. 1630 *vinici* Jakubovi Petráčkovi, který ji prodal Jiříkovi Přemyslovi za 500 kop míš. (Kn. sv. Anny, f. 15.)

Michal Šulc Vesecký prodal l. 1628 *dvě vinice a pole*, za Koňskou branou ležící, Adamovi Trčkovi za 1700 kop, na kterouž summu složeno závdavku 1000 kop. Vinici tu držel l. 1633 Jiří Koukol. (Lib. contract. 20, f. 110.) — Viz Trčka.

Jan Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* za Koňskou branou Františkovi Ostrštokovi za 2200 kop hotových; mimo to též Václavovi Vořekovskému *vinice*, které však do zápisu nepřišly.

Matouš Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* (11 korců) na Srpových Horách Jakubovi Trnkovi za 1500 zl. (Lib. contract. 20, f. 106.)

Kateřina Wagnerová prodala l. 1628 *vinici* k Vršovicům ležící Šimeonovi Hubnerovi za 900 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 117.)

Vilém Wichtenburk prodal l. 1628 *vinici* (6 korců) za Košíři za 600 kop míš. hotových Kristianovi Plumšteinovi, měšťanu Staroměstskému. (Lib. contract. 20, f. 122.)

Anna Viktorýnová prodala l. 1628 *vinici* za hotových 700 kop míš. Lorencovi Henířovi, který ji zase prodal Dorotě Amlangové za hotových 1200 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 112.)

Anna Višková prodala l. 1628 *vinici* za Koňskou branou Zikmundovi Urbachovi za 900 kop míš., načež složeno 500 kop. (Lib. contract. 20, f. 143.)

Jan Wittmann, měšťan Novoměstský, prodal Pavlovi Wittmannovi, bratru svému, *díl vinice* za 400 kop míš. hotových. (Kn. purkrab., f. 112.)

Jan a Pavel bratří Wittmannové prodali l. 1628 skrze plnomocníky *vinici* na Letních panu Rafaelovi Mnišovskému za 4000 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 114.)

Jindřich Žežule, měšťan Novoměstský, prodal l. 1627 *vinici* v Šárkách Viktorýnovi Domažlickému za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 93); potom témuž *vinici* na purkrabství za 1500 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 103.)

Poznámka. Dle zprávy perkmistra bylo ještě více knih, do kterých se vinice zapisovaly, jako u opata Strahovského, „probošta a děkana hradu Pražského, děkana Vyšehradského, převora Špitalského; pak se řídily některé vinice dskami, jiné majestáty. (C. 215, E. 4.) — L. 1633 odhadnuty jsou od konšelův úřadu perkmistrského též vinice a pole, Danielovi Roudnickému, Davidovi Kuklovi a Anižce Ledčanské náležející; potom l. 1631 vinice Viléma Peldřimovského a díl vinice řečené „Štikové“ Davida Kukly.

o) Emigranti měst Pražských při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzení.

Těchto emigrantův a exulantů bylo 153, z nichž bylo měšťanů ze Starého města 59, Nového města 46, Menšího města 16, z Hořejšího města na Hradčanech 6, a jiných 26 ze všech měst pražských. Byli to zejména měšťané tito:

Ze Starého města: Jan Marcian Bezděcký, Kašpar Melichar Bresl (Presl), Jan Ctibor, Matěj Červenka, Jakub Diviš, Fridrich Eliáš, Sigmund Felix, Matyáš Floryan, Bohuslav Florýn, Sigmund Frelich, Lorenz od Háje, Jan Hájek, Jan Haldius, Jan Hanek, Šimon Hoffmann, Samuel Housenka, Jan Hybner, Martin Chrapkovský, Jan Ještětický, Šimon Kalenda, Jakub Kaplánek, Oldřich Kapoun, Jan Ctibor Kbelský, Jan Kirchmayer, Jan Kříž, Samuel Kronenberger, Šimon Krumlovský, David Kukla, Šimon mladší Kutnaur, Jan Kvasnička,

Jaroslav Lavín, Jan Lukšan, Jan Martin z Javorníka, Václav Mitys, Jan Mudron, Jindřich Myslík, Jiří Perkauer (Pergauer), Jan Pětikostel, Jan nejstarší Petráček, Filip Pic (Picl), Kristof Pichelberger, Pavel Prčka (Pečka), Konrad Prajs (Preis), Jan Původ, Jiří Rak, Vavřinec z Řehořovic, Jan Jakub Rosenthaler, Daniel Roudnický, Martin Šmertoš, Václav Sova, Vavřinec Stybr (Stieber), Václav Synek, Alexander Tacler, Jan Wint, Jan Vodňanský, Jindřich Vodňanský, M. Daniel Vratislavský, Jan Živnůstka malíř, Jan Živnůstka kožešník.

Z Nového města: Benjamin Dub, Jan Gallus, Jan Hrncl, Jan Hrubeš, Mikuláš Jelínek, Daniel Jon (John), Šimon Just, Lukáš Karban z Volšan, Daniel Karolides, Ondřej Kermas, Vojtěch starší Koutský, Vojtěch mladší Koutský, Jan Kozák, Matyáš Král, Kristof Kronberger, Jan Kryšpín, Jiří Locika, Jan Malovec, Ondřej Malovec, Jan Měchýř, Jan Kašpar Melyš (jinak Cikánek), Daniel Meyšnar, Jiří Meyšnar, Ondřej Muk, Pavel Muk, Adolf Myslík, Jiljí Perger, Adam Pion (Pihon), Václav Písecký, Jan z Příběnic, Jakub Řepa, Jiří Rozýn, Ondřej Šidlovský, Tobiáš Štefek, Zachariáš Světlík, Daniel Švik z Lukonos, Jan Švik z Lukonos, Petr Tába, Václav Vančura, Jan Wittman, Blažek Vodička, Tobiáš mladší Vodička, Václav Vodička, Tobiáš Vršovský z Těšetína, Jindřich Žežule, Kristof (Jiří) Zygl. — Mimo tyto měšťany odsouzené navrátili se l. 1631 s nepřítelem do Prahy a pokoutně v městě se zdržovali dle zprávy cís. rychtáře z dne 30. července 1632 též emigranti Novoměstští tito: Mandalena Bečvářka, Zdeněk Emay, Ludmila Horská, Samuel Karolides, Anna Klukovská, Albrecht Knapek, Anna Košatecká, Matouš Kříž, Jiří Pachovský, Dorota Smolíková, Jan Tišňovský, Daniel Turek (Turbeck), Jan Benjamin Velvarský, Jiří Viktorýn, Václav Vostrovský, Jakub Zelenka a Jan Žalanský. (C. 215, P. $^{2}/_{2}$.)

Z Menšího města: Kašpar Augšpurger, Petr Dyryx (Dyrychs), Kašpar Kašauer, Jan Kechel, Mikuláš Koch, Jakub Kršovský, Jiří Kršovský, Jan Malvazy, Jiří Neher, Jan Ories, Pavel Pachštat, Jan Rydynger, Ondřej Šteiman (Štajman), Havel Svoboda, Mikuláš Ulrych a Daniel Velvarský.

Z Hořejšího města Hradčan: Jan Floragar, Jan Jelínek, Mikuláš Lilius, Jakub Pehm (Pehmer), Jakub Šley a Matěj Volinský.

Z rozdílných měst Pražských: Řehoř Brože, Václav Čujak, Václav Fouček (Foučka), Václav Chluj, Jan Jiránek, Václav Jiránek, Ludvík Kapelle, Zacharyáš Kočárek, Jan Kolinský, Jan Krása, Jan Křipecký, Jakub Liška, Matyáš Muzikař, Valentýn Pašto, Jiřík Paurydl, Jan Pukla, Gabriel Řehlovský, Tobiáš Špata, Jiřík Stehlík, Vít Sternberg, Václav Stranický, Samuel Třebický, Jan Trocer, Martin Vorlíček, Matouš Uhlík a Matyáš mladší Zoubek. (C. 215, C. 1/7.)

Z toho všeho vysvítá, že od l. 1621—1630 z měst Pražských přes 400 měšťanů do ciziny odešlo. Kteří z těchto emigrantů statky a jiné jmění své v pokutě propadli, jest již svrchu vytčeno.

Beroun.

Obec král. města Berouna (kr. Praž.) účastnila se též zpoury stavův, tak že statky její zádušní a důchody obecní hned po bitvě bělohorské od komory české v pokutě byly ujaty a cís. rychtáři k správě odevzdány, totiž: Ves pustá Chotka s lesem Plešivec řečeným; mlýn sladový při městě a dvůr poplužní na Dolejším předměstí; ves pustá Nížtice, dvory řečené Záptačí, Herinky a dvůr pustý Veselí s dědinami, lesy a příslušenstvím; pustotiny Petrovice, Lužinky a Šachty s příslušenstvím; hory Děd a Děvalka s lesy, porostlinami a vinicemi; dvůr v Rajově; ve vsi Měňanech 1 člověk a 1 poustka; řeky Litavka a Mže; cla v městě, plat z krámů masných a jiné více, jak to obci Berounské ze statkův jí l. 1547 konfiskovaných od Ferdinanda I. k záduší, faře, špitálu a škole, též na opravu města bylo darováno a panství nad tím dne 3. března 1561 za 50 kop gr. česk. doprodáno. (D. Z. 14, H. 1.)*) — Též tři dvory sedlské s 3 poustkami ve vsi Mněňanech, které obec Berounská l. 1596 od Markvarta Karla ze Svarova za 300 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 127, F. 2.) — Avšak tyto všecky statečky pusté i důchody ne-

*) L. 1547 městu Berounu konfiskován byl též dvůr poplužní v Kdýčině pustý s platem 23 gr. česk. na 7 lidech Berounských, který od komory l. 1548 za 133 kop gr. česk. koupil Jiřík Ota z Losu; pak dvůr kmetcí v Počaplích s platem na 3 lidech a 2 rybníčky, který l. 1548 od komory prodán byl za 155 kop 56 gr. česk. Janovi Karlovi ze Svárova.

patrné obci vydržováním vojska zchudlé a zadlužené z cís. milosti l. 1628 opět byly navráceny. (C. 215, B. 2.)

Z měšťanů pak *Matěj Hovořovský*, pro účastenství ve zpouře, zvláště pak proto, že při vpádu Pasovském l. 1611 klášter bosáků P. Marie Sněžné v Novém městě pražském drancovati a zpustošiti, i 14 mnichův vražditi pomáhal, odsouzen byl l. 1623 při městské radě Berounské *hrdla, cti i statků*, kterážto výpověd při kr. soudu appellačním v Praze byla schválena. Dům jeho v Berouně i se vším příslušenstvím od král. komory ujat a l. 1625 klášteru dotčenému náhradou za škodu jemu Hovořovským učiněnou byl postoupen. (C. 215, H. 32.)

Po měšťanech od města od léta 1624—1626 dílem pro obtížnosti vojenské, dílem pro náboženství odešlých zůstalo při městě 9 domů a 9 chalup od vojska vypálených a zpustlých, 7 viniček, 7 zahrad, 2 louky a 2 pole v summě odhadní 2230 kop míš., kteréž od cís. rychtáře k ruce komory byly ujaty. Dle zpráv cís. rychtáře, na komoru českou dne 24. ledna 1624 a 2. února 1635 podaných ušli od města měšťané tito: Jindřich Bečka s manželkou Zuzanou, Anna Bečková, Marie Bečková, Mariana Beranová, Pavel Čížek, Tomáš Hájek, Jan Hejduk s manželkou Žofií, Ludvík Hejduk, Jan Jedlička, Ondřej Jirchář, Jan Kámeš, Viktorýn Kavan s manželkou Mariannou, Jan Kavka s manželkou, Ludmila Koželuhová, Nykodym Modla, Burian Nejedlý, Adam Neruda, Jan Puchner, Dorota Slavíková, Nykodym Smažil, Jan Sokol s manželkou Kateřinou, Maruše Špindlerová, Anna Struhadlová, Jan Sylvester, Václav Táborský a Václav starý Vokoun. — Z těchto navrátilo se při vpádu saském l. 1631 do Čech 17 osob nekatolických, kteří ještě l. 1634 při městě zůstávali. (C. 215, B. 2.)

Boleslav Mladá.

Obec města Boleslava Mladého nad Jizerou pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všecky statky své, které hned po bitvě bělohorské od král. komory byly ujaty a v moc a správu cís. rychtáře uvedeny, totiž: Město Boleslav, Staré i Nové město, Podolec, Sladovný, Pták i všecka předměstí

s platy; mlýn Strnadovský pod zámkem s pěti koly, mlýn pod Stupněmi s vodárnou a valchou na Jizeře, i s řekou a vším příslušenstvím, tak jakž to obec l. 1595 koupila od Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic za 30.000 kop gr. česk. (60.000 kop míš.), a k tomu za 1000 kop gr. česk. zámek v městě, k němuž Lobkovic obci z lásky daroval i zahradu Šafranici, zahradu Volovnickou, chmelnici za velikými loukami, prádlo i se stavením a zahradou s túní a viničkou pod branou Svatovítskou.*) (D. Z. 24, N. 25, 137, E. 14 & 170, D. 6.) — b) Vesnice městské s 60 poddanými a dvůr městský šosovní s dvěma poddanými.

Avšak z těchto statků od král. komory nic nebylo zastaveno ani odprodáno, nýbrž všecko l. 1628 obci z cís. milosti opět navráceno pro veliké nátisky a soužení vojenské, jichž obec od l. 1620—1627 snášela tolik, že na ten čas na vychování cís. vojska, mimo zvláštní náklad od sousedův na vojsko učiněný, vzdělala dluhův 48.076 kop míš., nepočítajíc v to 10.000 kop míš., které k potřebám válečným do komory české půjčila. Ještě více vynaloženo bylo od obce a sousedův od l. 1631 až do konce 1634 na cís. lid vojenský a na lid uherský, který i město zloupil; neboť tento náklad vynášel v jedné summě 181.276 zl. 24 kr. Mimo to l. 1634 na lid nepřátelský kurfiřta Saského, když se města zmocnil, vynaloženo též i výplatného (rancionu) dáno od obce v jedné summě 20.208 zl. 50 kr. — A tak dluhy obecní, kteréž před zpourou toliko 14.900 kop míš. vynášely, dle zprávy purkmistra a konšelů města Boleslavi dne 13. prosince 1638 vzrostly na summu ohromnou, tak že obec i na zádušní

*) Dotčený zámek teprv po smrti Lobkovice jeho dědička a manželka Eva roz. z Waldšteina, potom opět provdaná za *Jiřího Fridricha hraběte z Hohenlohe*, l. 1614 obci Boleslavské k dědictví do desk vložila, však na ten způsob, že zámek teprv po složení dotčené summy trhové obci postoupen býti měl. L. 1631 složila obec ke dskám zemským do deposice nejenom summu trhovou 2000 kop míš. za zámek, nýbrž i 1000 kop míš. na výplatu tří domů šosovních, totiž Klimkovského, Druškovského a Ceteňského, od Gottfrida Henrycha hraběte z Pappenheimu koupených. Ale summy tyto od cís. místodržících při vpádu saském vyzdviženy byly dne 7. listopadu 1631 k důležitým potřebám, a přes všecko jich se domáhání teprv vedle cís. resoluce dne 4. prosince 1669 měly obci nahraženy býti od komory české v jistých lhůtách, tak že obec ještě l. 1670 nebyla v držení zámku, zatím l. 1649 rozbořeného, ani domů dotčených. (C. 215, C. $^{1}/_{16}$ & J. 22.)

i sirotčí peníze sáhnouti musila, ačkoliv měla 31.331 kop 27 gr. míš. za komorou českou. (C. 215, J. 22.)

Přes to všecko marně se domáhala obec Boleslavská statku, který *Bratřím* neb *Pikkartům* Boleslavským skrze zvláštní kommissi byl konfiskován a Karmelitánům v moc uveden, tak že něco z něho l. 1631 i Františkánům bylo odevzdáno a postoupeno, ač statek ten někdy od Kateřiny Militky byl koupen k záduší a špitálu, jemuž potom nepořádně od Bratří byl odcizen. (Dle zprávy purkmistra Boleslavského, na komoru českou dne 18. listopadu 1633 podané.)

Dle téže zprávy odešly z města do ciziny pro náboženství osoby tyto: Barbora Strenická, Mikoláš Milčinský s manželkou a 2 dcerami do Žitavy, Johanna Toužimská, Bartoloměj Dlouhý truhlář, Mistr Jiřík Kecelius jinak Novobydžovský s manželkou Ludmilou, Václav Prachenský, Anna Benátská mydlářka, *Jan Vyšemír Rodovský z Hustiřan* s manželkou, Petr Cefas, Anna Železná sladovnice, Šimon Švelba, Pavel Ryvoly, Matouš Feršter, Anna, doktora Matyáše Borbonia manželka, Dorota Binnerová, Václav Marýn, Dorota Šitrová, Pavel Sladovník, Jiřík Javůrek a Jan Sádlo. — Statky a jmění po nich pozůstalé, totiž 11 domů (z nichž 3 od cís. vojska byly rozbořeny, ostatní pak zpustošeny), 3 chalupy, 2 zahrady, 9 rolí, 4 viničky, 4 louky a 1 chmelnice, též něco gruntovních peněz, vedle poručení komory české cís. rychtáři k opatrování a správě byly odevzdány, potom l. 1633 za 12.213 kop míš. odhadnuty, tak že po srážce dluhů z nich král. komoře 5752 kopy míš. připadnouti měly; avšak dle zprávy cís. rychtáře z dne 9. dubna a 26. června 1636 statky ty od vojska tak zpustošeny byly, že z nich k ruce komory jenom 2697 kop míš. zůstávalo, kdyby se za hotové peníze prodaly, což však na ten čas bylo věcí nemožnou. (C. 215, J. 22.)

Borek.

Borek nad Červeným Hrádkem (Jirkov, Görkau, kr. Žatec), město a celá obec pro své účastenství ve zpouře odsouzena *všeho jmění*, propadla *Hory kamencové*, od dávna „u sv. Krištofa“ (zu St. Christof) řečené, při městě ležící

s hutí, desátky a s lesy i vším příslušenstvím, které l. 1612 od císaře Matyáše za 20.000 zl. rýn. dědičně byla koupila. (D. Z. 136, M. 16.) Doly ty, pak dvě vesnice též obci náležející vedle nařízení komory české z dne 16. června 1625 od hejtmana Chomútovského Augustina Schmida z Schmidenbachu dne 3. července 1625 k ruce král. fisku byly ujaty. Marně se ucházela obec o navrácení těchto statků při císaři samém, dokládajíc, že zpoury se účastniti musila jakožto městečko poddané k rozkazu vrchnosti své Adama Hrzaňa na Hrádku Červeném, a že hned po bitvě bělohorské při cís. kommissaři podplukovníkovi Ferdinandovi hraběti z Nagorolu k poslušnosti se přihlásila a přísahu poddanosti složila, pak že k potřebám císaře 1300 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina odvedla. Potom l. 1627 dotčené statky obci za 24.000 zl. opět byly prodány, avšak teprv l. 1648 vedle cís. resoluce z dne 20. července t. r. skutečně postoupeny, poněvadž smlouva trhová s jinými spisy obci od Švédů byla odňata. (C. 215, G. 8; pak Manipul. fasc. G. 15. — D. Z. 332, K. 24 & 334, F. 5 & K. 2.)

Brod Český.

Obec král. města Brodu Českého (kr. Praž.) pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů propadla v pokutě všecky statky své zádušní, k nimž náležely: a) Vsi *Nová ves* nad Brodem ležící, *Krupá*, *Přistoupín* se sedmi osedlými a krčmou výsadní, též ve vsi Pečkách a na Podblatí dvě krčmy výsadní s kovárnou a krámem masným, plat 2 kopy 4 gr. česk. z dvou dvorů kmetcích ve vsi Konicích (Kounice) a plat $1^1/_2$ kopy gr. česk. z dvoru královského ve vsi Kšelích.*) — b) Při vsi Tismicích $9^1/_2$ kopy

*) Tyto vesnice a platy (jakož i ves Opočnice s platem ročním 1 kopy a 9 gr. česk. z panství Poděbradského, který se vydával místo dvou člověků ve vsi Ratěnicích; pak dva dvory kmetcí ve vsi Chvalovicích a po jednom dvoru ve vsích Březanech a Blýně, od obce l. 1584 a 1592 již odprodané) l. 1547 obci Českobrodské pro účastenství ve zpouře konfiskované, t. r. od císaře Ferdinanda I. navráceny a darovány byly k faře a kostelu sv. Maří Magdaleny, k faře sv. Gotthárda, ke kostelu sv. Trojice na hřbitově, na vychování faráře, kněží a žáků v i chudých lidí ve špitále, též na potřeby města; vrchnost pak a panství nad tím obci dne 18. listopadu 1556 za 150 kop gr. česk. byly doprodány. (D. Z. 14, E. 6.)

záhonů rolí a dědiny, rybníky pod Ptákem, Nový a Mlejnský řečené, les Biskupství řečený s lukami pod ním ležícími a právo svobodného braní kamene v skále nad Tismicemi, jak to obec ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od komory dne 29. listopadu 1557 za 550 kop gr. česk. opět koupila. (D. Z. 13, A. 1.) — c) Statek *Tismice*, tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, jak to obec l. 1603 k záduší a špitálu svému opět za 13.000 kop míš. koupila od Marka Josefa, měšťana Staroměstského (D. Z. 131, N. 7 & 177, L. 14), který jej l. 1600 od Albrechta Bryknara za 11.100 kop míš. koupil. (D. Z. 129, F. 30.) — d) Ves *Štomíř* (Stojmíř, Stolmíř) s podacím kostelním a příslušenstvím, kterou obec Českobrodská l. 1575 od komory české k záduší a špitálu svému obdržela směnou za ves *Opočnici*, již i s platem z Ratěnic, též s platem komorním z tvrze a vsi Ledec k panství komor. Poděbradskému postoupila, a mimo to za rybník ve vsi Štomíři zvlášť 1000 kop míš. zaplatila (D. Z. 18, O. 21; 27, A. 30 & 62, C. 13); též lán dědin při vsi Štomíři ležící, který obec l. 1581 od Hertvíka Zeidlice z Šenfeldu za 450 kop gr. česk. koupila (D. Z. 21, H. 15); též všecky ospy v téže vsi Štomíři (totiž pšenice 191 kor. 1 věrt. a 2 čtvrtce, ovsa úročního 381 kor. a 3 věrt.) i s povinností Štomířských k vození ospu pšeničného na zámek Poděbradský a ospu ovesného na hrad Pražský, jakož i k vození žernovů ke mlýnu Poděbradskému, jak to l. 1591 komora česká za 4310 kop gr. česk. k záduší kostela a špitálu obci Českobrodské prodala. (D. Z. 169, E. 5.) — e) Ves *Líblice* s dvorem panským, tvrzí a vším příslušenstvím, též s dvěma dvory kmetcími ve vsi Konicích, jak to obec města Brodu Českého k záduší špitálu l. 1583 dne 30. června koupila. — f) Ves *Vrátkov* s dvorem poplužním a příslušenstvím, kterou obec l. 1592 dne 18. června od Fridricha mladšího Ichtryce z Ichtryc za 2200 kop česk. k duchovenství špitálu města koupila. (D. Z. 26, G. 24.) — g) Dvůr *Vosalovský* od obce za 6000 kop míš. koupený.

Tyto zádušní statky všecky s mlýny Podměstským, Tismickým, Liblickým a Nouzovským, 4 dvory poplužními, 3 ovčíny, 24 rybníky, lesy a vším příslušenstvím, též se všemi zásobami obilí a jiných věcí, l. 1623 dne 7. ledna od komory

české byly ujaty, pak za summu odhadní 89.575 kop 50 gr. míš. dne 14. srpna 1623 král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* prodány a od něho k panství Kosteleckému nad Černými Lesy připojeny. (C. 215, B. 16. — Lib. confis. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 4; 292, M. 11 & 620, F. 20.)

A tak král. město Brod Český, které toho času z 160 usedlých měšťanů se přiznávalo, všech statků zádušních proti všem privilegiím králův Českých*) až ke zdem městským bylo zbaveno a žádných důchodů při něm nezanecháno; i rybník „Zítra", z něhož se voda do města předešle vedla, obci byl odňat. Obec pak nemajíc žádných důchodů, mimo jediné clo z koní a dobytka a to dosti skrovné (poněvadž větším dílem poddaní vyšších tří stavů bez cla propouštěti se musili), tak že jí na též clo jedinkého správce duchovního a školního dosti mírně vydržovati bylo nemožno, zbavena byla všech prostředkův, odkudžby zaplatila dluhy obecní 57.114 kop 17 gr. míš. až do l. 1622 vynášející, pak chrámy Páně, věže, radnici a jiná stavení obecní, která požárem l. 1628 s celým městem a dvojím předměstím byla zničena, opět spraviti a vystavěti mohla. Dotčené dluhy obecní, které do l. 1639 až do 80.000 kop míš. vzrostly, byly vzdělány tím, že obec v rukojemství za císaře Rudolfa II. knížeti Karlovi z Lichtenšteina zavázaná, témuž summy hlavní a úroků od l. 1613—1616 zaplatila 16.343 kopy 15 gr. míš.; pak císaři Matyášovi II. 3000 kop míš. a Ferdinandovi II. 2196 kop míš. zapůjčila; ostatek však po bitvě bělohorské na lid cís. vojenský vynaložila, kteréžto výlohy byly tak veliké, že vydržování jedné setniny jízdectva l. 1622 vynášely 13.300 kop míš. — Když pak potom město, dílem opět vystavěné, poznovu l. 1639 od lidu švédského zcela v sutiny a popel bylo obráceno, tak že v celém městě i na předměstí (mimo samy

*) I při konfiskaci statků za císaře Ferdinanda I. šetřeno bylo veskrz statků zádušních, kteréž všem obcím měst byly navráceny, o čemž svědčí též list tohoto panovníka, daný na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu archandělu l. 1547, jímž oznamuje, že při městě Brodu Českém, jemuž veškeré statky byly odňaty, všech těch platův a statků záduních pozůstávati ráčí, nechtíce, aby co toho k záduši náležitého a nadaného odňato, odcizeno a jinam obráceno, a tudy služba Boží umenšena býti měla. A proto že sama sebe, dědice své a budoucí krále České v tom zavazuje, že nyní i na budoucí věčné časy těch platův a důchodův záduních, kostelům a špitálům nadaných, jinam odcizovati ni obraceti nemají, ani moci míti nebudou. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$.)

chrám Páně) ani tak mnoho stavení dřevěného nezůstalo, coby do náručí složiti a odnésti se mohlo, zůstávalo město po delší čas zcela pusté a prázdné, až teprv před vyhlášením míru Westfalského 24 sousedé v zříceninách a sklepích města se usadili, jichž počet po l. 1648 na 50 se rozmnožil cizími, kteří se tam zakoupili a stavení jen některá poněkud k obývání upravili, přikryvše je jenom s předu slamou, na větším díle však v sklepích a zříceninách zůstávajíce.

Marné byly všecky žádosti obce od l. 1623—1681 k císaři podávané, aby jí statky zádušní proti právu odňaté opět byly navráceny. Neboť ačkoliv komora česká již ve své zprávě dne 16. května 1628 k cís. dvorní komoře co do navrácení statků zádušních se vyjádřila, žeby si přála, aby předtím v odcizování statků od měst něco opatrněji zacházeno bylo a ne bez rozdílu všecky statky, nešetříce ani zádušních, se odnímaly; a tak komora uznávajíc, že Brodským neopatrně proti všemu právu zádušní statky byly odcizeny, návrh učinila, aby obci Českobrodské při nejmenším kostelní a špitálské statky od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navráceny, anebo pokudžby se to obdržeti nemohlo, ročně tolik deputátu, co ty statky vynášejí, na správu kostelů, školy a špitálu odváděti se mělo; a ačkoliv opětné od téže komory dle zprávy z dne 7. září 1656 za pravé shledáno bylo, aby témuž městu na nejvýš sníženému navrácením těch statků bylo spomoženo: předce konečně vedle cís. resoluce dané v Novém Městě dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce Českobrodské za restituci navždy odmrštěna byla, uznána jsou za bezprávní, protože *podle smlouvy solní (contractum salis)*, učiněné dne 22. března 1630 s papežskou stolicí, *císař jakožto král Český byl oprávněn i statky duchovní zadávati.* — Ostatně slíbeno bylo obci, že se jí dostane nějakého příspěvku k vystavění chrámu Páně a škol, též k vychovávání kněží buď od papeže z daně ze soli,*) aneb nějaké podpory a pomoci z jiných prostředků mimořádných. (Archiv místodrž. B. 36 & L. $^{40}/_{32}$. — C. 215, B. 16.)

*) Dle smlouvy solní mělo se z každé bečky soli od 1. března 1630 odváděti 15 kr. duchovenstvu, z čehož povstala tak řečená *solní kassa* k vydržování kostelů, far a duchovních potřebných.

Konečně poznamenati musíme, že z města Brodu Českého (dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Zástupa z Křížkovic dne 20. července 1626 učiněné ke komoře české) přemnozí měšťané od statků svých utekli, totiž: l. 1624 ze strachu před vojáky v městě ležícími sousedův 51, kteří zanechali 52 domy a 3 dvorce zpustlé s pozemky v summě odhadní 9210 kop míš.; pak l. 1625 a 1626 pro náboženství 34 měšťané, zanechavše 33 domy, 3 dvorce a rolí, v summě odhadní 17.080 kop míš., z nichž větší část po 22 měšťanech v summě 11.580 kop míš. od komory české byla ujata a cís. rychtářům k správě odevzdána. Avšak tyto domy všecky ohněm l. 1628 v spáleniště byly obráceny, tak že komoře žádného užitku z nich nevycházelo.

Léta 1624 odešli od města zejména měšťané tito: Jan Hnojík, Matouš Tichý, Zuzana Havránková, Maršovský, Kolydyus, Havlíček, Samuel Starý, Pavel Coufal, Václav Fortunatus, Jan Berounský, Pavel Štětka, Jakub Žatecký, Zacharyášová, Rak, Turynský, Martin Křivka, Dorota Formánková, Longolys, Václav Černohorský, Jan Vostíp, Myškovský, Vozabal, Maršovský, Kučera, Vít Žďárský, Marta Sklenářová, Dorota Sloupková, Doubecký, Matouš Svoboda, Mřeňková, Smedembalčová, Matouš Kovář, Veselý, Matěj Šlechta, Formánková od Hory, Jan Škořepa, Jan Vokál, Formánková mlynářka, Kateřina Vítová, Regina Šochová, Polákovská, Houserovská, Outerýn, Kunstat, Zuzana Skřivanová, Václav Záruba, Adam Trousil, Kateřina Rybáková, Jan Meloun, Sixt Jarnský, Jan Díbel jinak Zumr.

Léta 1625 a 1626 utekli z města sousedé následující: Simeon Šonov, Dorota Sýkorová, Jiřík Červenka, Adam Burjanovský, Jan Vimberský, Adam Hájek, Ludmila Vosahlová, Dorota Honzová, Kateřina Bělská, D. Děský, Mistr (Magister) Josef Helyades, Tkalcovská, Papoušek, Matěj Kopřiva, Dorota Viktorýnová, Mandaléna Soběhrdová, Daniel Nemes, Mistr Jan Šonovský, Marta Jozyfková, Duchoslav Dobružský, Mandalena Zelinková, Dorota Turnajová, Dorota Hlužová, Kateřina Suchá, Jan Krátký, Jan Majovský, Vít Šlechta, Daniel Winkler, Matěj Špaček, Jan Kloboučník, Šebestian Stejník, Lyda Štětková, Václav Blahovec, Symonová.

Z měšťanů l. 1624 odešlých navrátilo se asi 30 osob až do l. 1636 k statkům svým; některých statků zanechaných ujali se odešlých děti neb příbuzní; ze sousedův léta 1626 odběhlých navrátilo se toliko 12 osob. (C. 215, B. 16.)

Konečně ve zprávě učiněné dne 29. října 1636 ke komoře české z města Brodu Českého o statcích konfiskovaných po emigrantech se dokládá, že všecky domy od r. 1626 až do 1628, dokud město nebylo vypálené, v své podstatě zůstaly, a že jimi jakož i tím, co nábytkův a svršků i obilí a jiného hospodářství po emigrantech v těch domích pozůstalo, cís. rychtářové vládli, potom i z rolí a zahrad jaké byly užitky až do l. 1633 brali; léta 1634 že pluk vojákův všecko obilí z rolí konfiskovaných jako i jiných sousedů pobrali, tak že r. 1635 všecko ladem leželo a nic se od žádného neosilo; léta pak 1636 toliko z některých rolí konfiskovaných se naklidilo obilí, totiž žita 9 korců, pšenice 7 korců a ječmene 5 korců, kteréž starší města k záduší chudému a pohořalému obce své pro dobré jeho obrátiti chtěli, davše sobě zvony slívati, a žádali, aby komora česká to obilí jim darovala, z čehož by náklad na jeden veliký zvon již hotový vésti mohli.

Brod Německý.

Město ochranné Brod Německý (kr. Čáslav) cís. resolucí z dne 23. března 1637 opět na král. město bylo povýšeno proti zaplacení 40.000 kop míš. generálovi Filippovi Fridrichovi Breunerovi. (Viz Trčka, str. 691. — Archiv místodrž. B. $9^{1}/_{9}$ & D. $^{11}/_{23}$.) Dle zprávy obce z dne 21. června 1663 mělo město dluhů ještě nezaplacených 12.882 kop míš., kteréž vzešly hlavně vydržováním cís. vojska, též vzdělány byly vykoupením města ze zástavy jakož i vystavením obecních stavení, ohněm l. 1662 dne 25. května v nic přivedených; neboť ohněm tím zničena byla radnice, pivovár, 2 obecní a chlební domy, mlýn o 6 kolách, brána dolní s 2 domky, kostel sv. Kateřiny, špitál a při něm dvorec na dolním předměstí, též 78 domův. Mimo to městské zdi dvojí, předešle na poručení Švédského kommendanta Esterlinka v Jihlavě zůstávajícího ve třech dnech k rozboření přivedené, ještě l. 1663 nebyly opraveny. (D. $^{11}/_{9}$.)

Broumov.

Obec města Broumova (Braunau, kr. Hradec Král.) provinila se vedle účastenství svého ve zpouře zvláště tím, že od stavův odbojných v čas zpoury l. 1620 koupila *statek kláštera Broumovského* totiž: město Broumov s předměstím, klášterem, s platy předešle od obce a pořádků soukenického, ševcovského, pekařského a řeznického témuž klášteru vycházejícími, též s platy z luk a zahrad při vsi Grossdorfu a Fogtsdorfu (Fogisdorfu, snad Voitsdorf) ležících a některým měšťanům Broumovským náležejících; dvůr poplužní na předměstí Broumovském, dvůr poplužní v Halberštatu (Halbstadt) s chalupami tudíž a v Neusorgu, s ovčínem v Merzdorfu; vsi Barzdorf, Maresdorf (Märzdorf) s mlýnem, Wekersdorf s mlýnem, Rupersdorf, Heinzendorf, Hermansdorf (Hermsdorf), Johannisberg, Fogtsdorf (Fogisdorf), Ditterspach s lesy a ovčínem, Bodiš, Pirkicht (Birkicht), Wernersdorf a Wiese; mlýn pod klášterem a zámkem Broumovským, mlýny dolejší pod městem a druhý „Sandmühl" řečený, se vším příslušenstvím (kromě vesnic *Ottendorfu* s dvorem poplužním a dvěma mlýny, Grossdorfu a Hauptmannsdorfu s mlýnem Holzmühl, které již předtím l. 1620 též od stavů za 12.000 kop míš. byly prodány *Jakubovi Zeidlovi z Georgenperku*, měšťanu Broumovskému, jenž zbytek summy trhové 5940 kop v lhůtách od l. 1621 počínaje po 2000 kop. ročně složiti měl (D. Z. 193, A. 22); pak vesnic *Šenova* (Schönau) a *Rosenthalu* s podacím kostelním a příslušenstvím, které od stavů též l. 1620 za summu odhadní 7250 kop míš. koupil *Otto Jindřich Račín* a summu trhovou zaplatil až na 3213 kop, jež teprv l. 1621 o sv. Jiří složiti měl. (D. Z. 193, D. 29.)

Na summu trhovou, 54.000 kop míš. dle odhadu vynášející, porazila si obec Broumovská 6000 kop již při zástavě téhož statku k berni odvedených, pak 12.270 kop l. 1620 zaplacených, jakož i 6000 kop míš., z nichž obec deputatu ročně 360 kop klášteru Broumovskému vydávati měla; ostatní summu 29.730 kop po srážce sbírek od předešlé vrchnosti (opata kláštera) zadržalých měla obec v lhůtách, počnouc l. 1621, při sv. Jiří a Havle po 2000 kopách odvozovati.

Avšak po bitvě bělohorské smlouva ta byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klášteru Broumovskému navrácen jest. (D. Z. 193, A. 9.)

Bydžov Nový.

Obec král. věnného města Bydžova Nového (kr. Jičín.) pro své provinění v čas zpoury odsouzena byla všeho jmění, kteréž hned po bitvě bělohorské od král. komory v pokutě bylo ujato a cís. rychtáři k správě odevzdáno, totiž: Vesnice Chudonice, Vysočany s podacím kostelním, Zachřašťany, Zadražďany a v Libni jeden dvůr kmetcí, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to s městem a předměstím l. 1569 obec Bydžovská od krále Maximiliana za 10.000 kop gr. česk. dědičně koupila (D. Z. 17, B. 20 & 59, M. 28); též krčma ve vsi Mněníku, obci již před shořením desk od Jana z Pernšteina z Helfenšteina za 15 kop gr. česk. prodaná (D. Z. 8, G. 1); též ves *Zechovice*, kterou obec l. 1592 od krále Rudolfa II. za 4500 kop míš. koupila (D. Z. 168, K. 27); též dvůr ve vsi Měníku s 3 chalupami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obci l. 1599 Martin Měnický z Červené vsi za 3200 kop míš. prodal (D. Z. 129, B. 7); pak ves *Prask* s dvorem poplužním, lesy, pustinami Řehoty řečenými, mlýnem, rybníkem a příslušenstvím, jak to obec l. 1611 za 8800 kop míš. od bratří a strýců Panských ze Střežetic koupila. (D. Z. 185, A. 13.) Tyto vesnice v summě odhadní 29.372 kop míš. postoupeny byly od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 *Václavovi Vchynskému z Vchynic* směnou za statek Kolín; avšak vedle císařského rozkazu l. 1623 opět král. komoře navráceny, potom od lidu vojenského zcela zpustošené l. 1628 obci Bydžovské, vydržováním cís. vojska zchudlé a zadlužené, z cís. milosti k vlastní správě odevzdány jsou. (C. 215, B. 13 & C. $^1/_5$. — Lib. conf. 2, f. 116 & 3, f. 64 lit. o.)

Naproti tomu od cís. rychtáře Jana Opatrného (dle jeho zprávy učiněné dne 6. února 1631 komoře české) ujaty byly k ruce král. fisku statky, které zanechali měšťané pro náboženství l. 1626—1628 od města odešlí, zejména Václav Stoček s rodinou do Uher odešlý, Dorota Tomíčková, Jiřík Vokoun, Václav Čížek, Václav Kovačovský, Matěj Troskovec, Jan Moraň,

Mikuláš Wachtl z Pantenova, Jan Chocenský, praedikant, jehož dva synové se navrátili a k náboženství katolickému přistoupili, a Jan Felix. Avšak tyto statečky, totiž tři domy, čtyry dvory, tři chaloupky, několik rolí, luk a zahrad, l. 1631 odhadnuté za 4243 kopy míš. (z nichž po srážce kontribuce zadržalé v 1073 kopách a quoty k obci náležité v 718 kopách k ruce král. komory zbylo 2452 kopy), dle zpráv cís. rychtáře z dne 12. února 1633 a 9. prosince 1636 od lidu vojenského zpustošeny byly, tak že pražádného užitku z nich nevycházelo a nikoho nebylo, kdoby je koupiti chtěl. Neboť větší díl sousedů l. 1632, zvláště pak zimního času l. 1633 obtížnostmi vojenskými z města byli vypuzeni, *tak že jich jenom deset při městě ještě zůstalo*, a i tito pro nedostatek potahů, jim od vojska odňatých, rolí svých pustých a prázdných zanechávali, zvláště když i skrovná částka obilí l. 1632 při městě sklizeného od vojínův, po mnoha tisících lidu jízdného i pěšího sem i tam často městem táhnoucího, byla sebrána, vypálena a v niveč obrácena. (C. 215, B. 13.)

Čáslav.

V městě král. Čáslavi bylo před vzpourou l. 1618 sousedův usedlých přes půl třetího sta a mimo to i mnozí řemeslníci a jiní obci užiteční lidé tam zůstávali, tak že město tehdáž na 4000 obyvatelů čítalo. Toho času náležely k obci městské statky, dvory a vesnice tyto:

1. *Statky zádušní*, které obec za 10.575 kop gr. česk. koupila, totiž: ves *Horky*, obci l. 1550 od rytíře Heřmana Bohdaneckého mladšího za 2350 kop gr. česk. prodaná; dva poddaní ve vsi *Horkách*, čtyři ve *Vrdech*, jeden v *Druhanicích* a tři v *Močovicích* s mýtem, k chrámu sv. Petra a Pavla v městě a sv. Alžběty v předměstí činži platící, kteréž císař Maximilian II. obci za 450 kop gr. česk. prodal (D. Z. 18, O. 15); *dvůr Druhanice*, nad nímž obci již od krále Jiřího Poděbradského l. 1469 za 1000 kop gr. česk. vrchnost postoupena byla, a z něhož k špitálu sv. Alžběty důchod vycházel, koupila obec l. 1605 od paní Ludmily Škopkové za 4000 kop gr. česk.; *ves Březí* s dvorem poplužním a příslušenstvím, kterou obec koupila l. 1602 od rytíře Adama Stude-

neckého z Pašiněvsi za 2775 kop gr. česk. (D. Z. 178, G. 19); z této pak vsi obec roční plat 1 kopu a 24 gr. česk. převedla k špitálu na vychování chudých náhradou za ves *Krupšín* (zanikla), od obce s povolením krále Rudolfa léta 1607 Matějovi a Václavovi bratřím Salavům z Lípy za 550 kop gr. česk. dědičně prodanou. (D. Z. 133, D. 25 & 179, N. 1.)

2. *Statky pozemské*, též dskami zemskými se řídící, které obec za 25.190 kop gr. česk. koupila, totiž: a) tvrz a ves *Tupadla* (Tupadly) s dvorem poplužním a vsi *Močovice* a *Drobovice* (Dobrovice), obci l. 1545 co statek zpupný za 3400 kop gr. česk. od rytíře Bernarta Žehušického z Nestajova prodán, však l. 1547 od císaře Ferdinanda I. v pokutě odňat*) a Václavovi Žehušickému z Nestajova v léno postoupen, od jehož syna Jana pak l. 1560 v pátek po sv. Jiří zase obci Čáslavské s povolením císaře Ferdinanda za 7500 kop gr. česk. zanechán a od císaře Maximiliana l. 1575 za 1500 kop gr. česk. z léna propuštěn byl. (D. Z. 18, K. 27.) K témuž statku, který obec 13.450 kop gr. česk. stál, přikoupila obec l. 1578 za 2900 kop gr. česk. *dvůr Ledčarovský* od paní Doroty Daňkové, dcery Jana Ledčara z Sionu. — b) Ves *Potěchy* (Potěhy) s podacím kostelním a příslušenstvím, kterou obec l. 1559 od Heřmana Bohdaneckého mladšího z Hodkova za 2090 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, F. 6.) — c) Ves *Vrdy* s příslušenstvím, kterou obec l. 1537 od Jana Trčky za 1211 kop gr. česk. koupila (D. Z. 43, D. 9), potom l. 1563 Martinu Hanušovi ze Šaratic za 1750 kop gr. česk. prodala (D. Z. 56, L. 4) a od téhož opět l. 1576 za touže summu koupila. (D. Z. 19, C. 22.) — d) Ves *Zbudovice* s dvorem poplužním a dvůr poplužní *Nové dvory*, též *Žitěnický* řečený, s lesy, rybníky a příslušenstvím, kteréž obci l. 1607

*) L. 1547 propadla obec Čáslavská též: a) vsi *Korotice* a *Opatovice*, kteréž však l. 1561 od císaře opět obci k špitálu sv. Alžběty na vychování chudých lidí byly navráceny a téhož roku s cís. povolením za 522 kopy gr. česk. Adamovi Budovcovi z Budova prodány (D. Z. 8, F. 4 & 14, F. 5); b) vsi *Kunětmil*, *Dlužiny hořejší a Novou* ves, pak co měla obec ve vsích Horkách, v Krtnici a Dlužinách Dolejších (K. $^{1}/_{12}$), kteréžto statky od komory l. 1550 dne 13. června za 1485 kop gr. česk. koupili bratři Trčkové z Lípy; c) ves *Lomec* s krčmou a příslušenstvím, kterouž l. 1571 dne 22. června od komory koupila obec města Hor. Kutna za 1050 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 4.)

od Ondřeje Horňateckého z Dobročovic za 5000 kop gr. česk. byly prodány. (D. Z. 134, M. 25 & 182, K. 24.) — e) Ves *Skovice* (Skobice) se sídlem a dvorem poplužním, rybníky a jiným příslušenstvím, kterou obec l. 1598 od Jiříka Vlčkovského z Vlčkovic za 5500 kop míš. koupila. (D. Z. 129, D. 19 & 173, M. 17.)

3. *Statky šosovní*, knihami městskými se řídící, kteréž obec za 7475 kop gr. česk. koupila, totiž: *dvůr Koudelovský*, též Řečice řečený, obci l. 1595 od paní Anny Menické ze Žitenic s dvěma rybníky za 1875 kop gr. česk. prodaný; *dvůr Šintložský* (Šindloch), který obec l. 1615 od Albrechta staršího Robmhapa ze Suché za 1600 kop gr. česk. koupila; *dvůr Lochy* řečený, který obec od Jana Bojana, spolusouseda Čáslavského, l. 1616 v summě 4000 kop gr. česk. na dluh ujala. — K statkům šosovním náležely též rybníky: Podměstský, Žitenický, Podhradský (Podhradištský), Svornost, Zemánek, Homolka, Panenský, Louční, Syřsavský, Břízkovský, Medenice, Trubní, Tejnský, Telecí, Kamenný, Rezkovský, Špitálský a již dotčení dva Koudelovští; pak mlýn Krejnarský s rybníkem pustým. — Rybníčky Podhradištský, Zemanovský, Louční a Burjanek i s panstvím koupila obec l. 1549 od císaře Ferdinanda za 75 kop gr. česk. (D. Z. 9, B. 10.)

Mimo tyto statky zádušní, pozemské a šosovní, jichž cena 43.240 kop gr. českých neb 86.480 kop míš. vynášela, měla obec Čáslavská dle vysvědčení komory české z dne 6. dubna 1628 za komorou českou dluhu pravého a pohledanosti 21.556 kop 50 gr. míš.

Avšak všechny statky svrchu vytčené po bitvě bělohorské obci Čáslavské pro účastenství ve zpouře byly odňaty a cís. rychtáři k správě odevzdány, potom od komory české l. 1623 v neděli po sv. Martinu paní *Marii Majdaleně Trčkové* v summě 92.810 kop míš. zastaveny a téže l. 1627 v pátek den památný Boží Moudrosti za summu zástavní, kterouž na dlouhé (lehké) minci na ně císaři zapůjčila, prodány jsou. (D. Z. 142, P. 20; 294, F. 18 & 621, C. 22.) Ačkoliv smlouva trhová do desk zemských vložená toliko na statky obecní pozemské, l. 1628 za 123.156 kop míš. na dlouhé č. lehké minci odhadnuté, se vztahovala a nic toho, což vlastně k šosu města patřilo a knihami městskými se řídilo, Trčkové po-

stoupeno a prodáno nebylo; předce Trčková všech statkův obecních i se všemi svršky a nábytky se ujala. Dle inventářů dvorův šesti při postupování l. 1623 těch všech statků seznali a vysvědčili správcové těch dvorů léta 1635 dne 6. června, že, co tehdáž obilí, dobytka a nábytku při hospodářství a svršků v týchž dvořích se nacházelo, toho všeho v jedné summě vyneslo 146.818 kop míš., počítajíc též na dlouhou čili lehkou minci, kdežto Trčková ty statky všechny toliko za 92.310 kop míš. též lehké mince koupila.

Takto obec Čáslavská velmi zkrácená, na onen čas při král. místodržícím knížeti z Lichtenšteina za navrácení statků zádušních a šosovních začasté se ohlašovala a v tom za milostivé opatření žádala, však k tomu, aby žádosti své užiti mohla, nikdy přivedeno nebylo. Neboť Trčková tím, že náhradou za lehkou minci, kterou koupené statky konfiskované platila, z peněz na vydržování vojska císaři půjčených k ruce císaře 751.388 zl. slevila, dosáhla nejenom cís. ratifikací koupě statkův Čáslavských i jiných, nýbrž i zrušení výminky ve smlouvě trhové, dle které obci města Čáslavi výplata statků jí odňatých za summu trhovou vyhražena a zanechána byla. Mezitím obec sama platy a kontribuce z dotčeného šosu města povinné vypravovati, lid vojenský vychovávati a všecky potřeby císaři a králi zastávati musila, a jsouc předešlých důchodů zbavena, den ode dne do větších nesnází a dluhův přicházela.

Summa dluhů všechněch, jimiž obec rozdílným věřitelům povinna byla, činila 75.970 kop míš. neb 88.631 zl. rýn. Dluhy ty vzdělány byly jednak od mnoha let před zpourou, jak skupováním statkův obecních, tak i proto, že obec císařům a králům českým (jak svrchu již dotčeno) velikých a na mnoho tisíc se vztahujících sum peněz půjčovala; jednak v čas zpoury a nejvíce po vítězství bělohorském skrze znamenité a těžké kontribuce a vychování lidu vojenského, čímž obec přes sto tisíc vydala, a do tak těžkých bíd a neřestí přišla, že se obávati bylo, aby ostatní skrovná část sousedů domů svých zpustlých a rolí z dobré částky zapuštěných neopustili a jinam se neobrátili.

Přes to všecko obec mimo příročí proti věřitelům jí udělené ničeho nedosáhla. Ani potom, když odsouzením do-

tčené Marie Majdaleny Trčkové a jejího manžela Jana Rudolfa l. 1634 statky jejich král. fisku připadly, nebyly obci Čáslavské navráceny, nýbrž cís. nejvyššímu lieutenantu *Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys* náhradou za udělených mu z cís. milosti 70.000 zl. vedle cís. resoluce z dne 30. května 1636 za summu odhadní 81.678 zl. postoupeny jsou s vyhrazením zásob hospodářských při statku Tupadlském, za kteréž P. Jesuitům summa 2825 zl. vykázána byla. Mimo to dotčený de Suys dle cís. resoluce z dne 8. dubna 1639 obci Čáslavské, kteráž za navrácení statků zádušních a šosovních l. 1636 dne 9. července žádost svou k cís. místodržícím opět podala, měl zaplatiti náhradou za statky zádušní jemu ponechané 10.000 kop míš., na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských od císaře vykázaných. Za tuto summu hrabě Suys vedle cís. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské léta 1640 postoupiti chtěl dvory poplužní Druhanice a Šindloch s Krejnarským mlýnem a rybníkem. Ale poněvadž obec tyto dvory nechtěla přijati, nýbrž za postoupení jiných dvorů lepších žádala; odhadnuty byly znova statky Čáslavské k žádosti hraběte Suys skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (64.125 kop míš.). Proto hrabě de Suys k žádosti své povinnosti k obci Čáslavské vedle cís. resoluce z dne 12. června 1642 byl sprostěn, tak že obci od komory české náhrady dostati se mělo. Konečně když obec po dlouhém a marném vyhledávání náhrady dotčené při císaři samém od l. 1646 počínajíc opět l. 1673 k císaři se obrátila, podala kommisse revisionis et liquidationis k rozkazu císaře z dne 8. dubna 1673 ve věci té dne 3. října 1674 zprávu obšírnou, dokládajíc, že obci podle smlouvy solní (contractum salis) učiněné l. 1630 s papežskou stolicí statky zádušní navráceny býti nemají; ostatně že statky ty nenáležely k záduší, nýbrž k obci jakožto statky světské, mimo roční činži 111 kop 40 gr. míš., od několika poddaných k městskému chrámu a špitálu vycházející, za kterouž obci náhradou bez toho již dotčených 10.000 kop uděleno a vykázáno bylo. Na základě této zprávy žádost obce za bezprávní uznána a navždy odmrštěna byla; toliko povoleno obci, aby plat z piva a vína, vynášející v městě ročně 7 až 8 set zlatých, k zapravení vykázaných jí z milosti 10.000 kop obrácen byl. (Archiv místo-

držit. C. 215, C. 10, C. $^{8}/_{16}$ a T. 13. — Lib. confis. 2. f. 70. — D. Z. 142 P. 20 & 147, B. 29.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy cís. rychtáře, purkmistra a konšelů města Čáslavě na komoru českou dne 22. června 1626 učiněné mnozí sousedé při položení do města jedné setniny lidu pěšího Veynarovského za příčinou reformace z města pryč odešli a domů svých po sobě zanechali, avšak že některých manželky tam zůstaly a v nich hospodařily; v jiných pak že žádných hospodářů a hospodyň nebylo. — Podle zprávy cís. rychtáře Jana Clidiera, učiněné dne 14. ledna 1631 na komoru českou, pozůstaly po emigrantech, kteří pro náboženství aneb za jakoukoliv jinou příčinou z království Českého se odebrali, statky tyto: po *Matějovi Židovi* dům, dvorec a rolí pět kop záhonů v summě odhadní 335 zl. rýn.; po *Janovi Procházkovi* 3 domy zpustlé, dvorec a 2 kopy 50 záhonů rolí, vše odhadnuto za 1238 zl. 20 kr.; po *Janovi Joncovi* dům pustý a dvorec na předměstí za Hradeckou branou, odhadnuté za 200 zl. rýn.; po *Alžbětě Borovské*, jinak *Vackové*, dům v městě zpuštěný, odhadnutý za 700 zl., dvorec též zpuštěný za 175 zl., rolí 13 kop záhonů za 1116 zl. 30 kr. a jistota na 1642 kopy míš.; po *Řehořovi Vojtašovi* domek sešlý a rolí 16 záhonů, odhadnuté za 90 zl.; po *Kašparovi Kameníkovi* dům, odhadnutý za 163 zl.; po *Kateřině*, † *Víta Sládka* manželce, dům odhadnutý za 186 zl. a rolí 70 záhonů za 81 zl. 40 kr.; po *Janovi Zacheovi* dům, dvorec s zahrádkou a 5 kop záhonů rolí; po dětech emigranta *Jakuba Zachea* 3 kopy záhonů rolí za 210 zl. a dům za 200 zl.; po Pavlovi, Jindřichovi a Jiříkovi, synech emigranta *M. Pavla Ešína* 2 kopy záhonů rolí za 140 zl.; statek Jana sirotka po † *Janovi Kryštoforovi*, 3 kopy a 15 záhonů rolí za 227 zl. 30 kr. a jistina do 300 zl.; po *Pavlovi Formanovi* dům zpustlý na předměstí za 50 zl. a jistina 52 kop míš.; po † *Arnoštovi Bradýři* dům rozbořený za 70 zl.; po *Samuelovi Zarybnickém* dům obořený, dva dvorce s zahradou a do 20 kop záhonů rolí, kteryžto statek od král. komory české postoupen v zadržalé kontribuci do 1700 kop míš. Stefanovi Beníkovi, jenž jej zase obci města Čáslavě za tu summu postoupil.

Mimo tyto statky zůstalo v městě po osobách pro náboženství pryč odešlých 10 domů od lidu vojenského zcela rozbořených a k dokonalému pádu přivedených, totiž: dům řečený Skřivanovský a Tobiášovský, domy Jana Turnovského, Jindřicha Vorlického, Petra Pelcmana truhláře, Matěje Vrby, Jana Uzdaře, Kateřiny Turnovské, Jiříka Punčocháře a Jana Těšínského.

Z těch statků všech po srážce kontribuce zadržalé a quoty k obci náležité zbylo k ruce král. komory všeho 2788 zl. 38 kr. — Avšak podle zprávy cís. rychtáře, učiněné král. komoře české dne 25. února 1636, ze statků svrchu uvedených opět některé domy od lidu vojenského byly rozebrány a spáleny, jako domy Kateřiny Sladkové, Jana Jonce, Samuele Zarybnického, Jana Procházky, Řehoře Vojtaše a Matěje Žida; též i ostatní domy k podobné zkáze se schylovaly, tak že král. komoře z nich žádného užitku nevycházelo.

Domažlice.

Obci král. města Domažlic (Taus, kr. Plzeň) náleželo před povstáním stavů českých l. 1618 dědičně 13 vesnic, totiž: Luženice dvoje Menší a Větší, Chrastavice, Lštíně (Lštění, Elstin), Mimovo, Říchovice (Hřichovice), Spaňovo, Bořice, Nevolice, Petrovice, Milaveč (Milavče), v Hradišti tři osedlí;*) též ves Kramolín, jejíž polovici pustou s dědinami,

*) Tvrz a ves *Lštíni* s pivovárem, dvorem poplužním a podacím kostelním, ves Mimovo s dvorem poplužním, Milavče (díl) s příslušenstvím koupila obec Domažlická l. 1603 od Václava ml. Koce z Dobrše za 15.600 kop míš. (D. Z. 131, L. 17.) K témuž statku Lštínskému koupila obec l. 1608 rybník Jamney řečený od Sigmunda Kanického z Čachrova za 500 kop míš. (D. Z. 134, B. 25.) — Vesnice Bořice, Nevolice, Petrovice a Milavče, též tři osedlí v Hradišti, dvory kmetcí s platem v Zahořanech, dvory kmetcí pusté Radošov, Zelenov, Drbov, Purkhartice, Kraví Brod a dvůr poplužní pustý Zbyšničovsko, ponechány byly l. 1549 listem královským ve středu po sv. Florianu obci Domažlické ke kostelu a špitálu ze statků téže obci l. 1547 konfiskovaných, týmž pak listem navráceno bylo obci pro placení dluhův a opravování města i na jiné obecní potřeby 16 rybníků okolo města ležících (zejména Smolovský, Černý, Nový, Kraví Brod, Radošovský, Drbovský, Podskalní, Zelenovský, Štíří, Pod Uhelnicemi, Okrouhlý, Linhartovský, jezero v Stavištích, Svitákovské, Hadrov a pod horou Dmoutem), též les veliký Dmout řečený, mlýny, cla, mýta a jiné platy v městě a předměstí z domů, dvorů, zahrad a dědin; vrchnost pak nad statky vytčenými králi pozůstavená doprodána byla obci dne 25. března 1561 za 200 kop gr. česk. (D. Z. 14,

lesy, s mlýnem ve vsi Mlýnci (Linz) obec l. 1572 od Bohuslava Widerspergera za 700 kop gr. česk. koupila (D. Z. 17, O. 25); pak šest dvorův poplužních větších i menších, zejména dvůr Trhanov (Chodenschloss), dvůr ve Lštíni, dvůr v Pasežnici (Pažežnici), který obec vystavěla v pusté vsi Pasežnici, při vsi Stráži ležící, koupivši l. 1588 grunty k též vsi a někdejšímu kostelu jejímu náležející za 500 kop míš. (D. Z. 24, E. 16); pak dvorec při špitále, Havlovic mlýn a dvůr Žďanov s několika chalupami, který někdy toliko pustý s pustou vsí Žďanovem císař Rudolf II. obci na vystavění kostela shořelého a špitálu, pak na vychování chudých lidí od kláštera Domažlického pustého l. 1557 proti odvozování konventu kláštera Augustinů na Pivoňce ročně 30 kop míš. dskami zemskými postoupil, a obec na svůj náklad vnově vystaviti a zlepšiti dala. (D. Z. 22, H. 19.)

Mimo tyto statky dědičné zastaveny byly obci od císaře Rudolfa II. l. 1585 do šedesáti let až do l. 1645 za 37.142 kopy 51 gr. míš. *vesnice Chodovské* se zámkem Chodovským v městě Domažlicích (D. Z. 25, J. 22), jmenovitě: Počíňovice, Lhota, Kýčovo (Klíčov), Mrdákovo, Tlumačovo, Stráž a pustá ves Drbov při ní ležící, Oujezd, Kodovo (Chodovo), Kleneč (nyní městys), Postřekovo s pustou vsí Žďárem, Draženovo s mlýnem Kozlovským, a ves pustá Horosedly (Horosadla), obci l. 1617 od krále Matyáše za 400 kop míš. prodaná, od ostatních na dvě míle vzdálena, k níž 7 lánů polí a dobré lesy náležely. (D. Z. 138, M. 3.) — Z těchto vesnic vycházelo od 376 osedlých l. 1579 do úřadu Domažlického ročně stálého platu 400 kop 20 gr. (zejména roční činže 155 kop 54 gr., berně 103 kopy, za dříví 30 kop 55 gr., za 594 slepice po 3 gr., za $53^1/_3$ kopu vajec po 6 gr., za 544 sýry po 4 gr. a za 196 korců ovsa po 12 gr.), pak nájemného

F. 12.) — Vsi *Špaňov, Chrastavice, Luženice Velké a Luženičky*, pusté vsi Smolov, Valdov a Hořetín, čtyři lidé v Hřichovicích a dva pusté dvory ve Vlachově, též l. 1547 obci konfiskované, prodány byly opět obci dne 4. září 1549 za 1020 kop 25 gr. česk. (D. Z. 9, B. 10. — Archiv místodrž. T. $^{48}/_3$.) — Mimo tyto statky propadla obec Domažlická l. 1547 zámek pustý Herštein s dvorem poplužním, vesnice Ouboči, Všepadly, Němčice, Voprechtice, Ouňovice s tvrzí a dvorem poplužním a pusté vsi Bachtlíkov, Košenice, Vlkanov a Prudice, kteréž l. 1549 dne 24. září od král. komory koupil Šebestian Markvart z Hrádku za 900 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 8.)

z lesů, polí, luk a rybníkův 52 kopy 57 gr. a cla a mýta ze silnice, od Mutěnína do Falcka jdoucí, 128 kop. Na ten čas (l. 1618) v těch vesnicích byli 322 osedlí, od nichž Domažličtí půlletních úroků toliko 66 kop, 6 gr. míš. z dotčené summy zástavní přijímali, z krčem pak větší užitek brali. Co se lesův královských neb zemských na Království dotýče, ty vždycky, co město Domažlice stálo, od králů Českých svěřeny bývaly Domažlickým k opatrování, tak že v nich svobodně dříví, avšak beze škody, k palivu i jiným potřebám svým sekávali, o to se starajíce, aby ty lesy jakožto klenot vší země v celosti zůstávaly a k vymýcení a ztenčení nepřicházely. Avšak z lesů Chodovských, které nikdy k lesům královským nepřináležely, obec Domažlická žádného užitku nebrala, nýbrž každá ves Chodovská drahně lesů svých vlastních majíc, jich svobodně užívala a jimi sama vládla.

Obec pak Domažlická zůstávajíc v držení vesnic Chodovských, s cís. povolením některé vesničky proto, aby se Bavorští a Falcští dále do lesův a mezí českých nepotahovali, tam kde slove *na Království*, sama na svůj náklad vnově vystavěti dala. Byly to zejména vesnice Hadruva (Hadruba), Chudiva (Chudenín), Sv. Kateřina, Nemanice, Fuxperk (Fuchsberg), Velká Pláň (Pláně), Myslivo, Loužnice, Korytany (Koryta) a ves u rybníka, Podkorytany řečená, v jichž držení obec až do l. 1621 zůstávala, a z nich dosti skrovný užitek přijímala.

Avšak l. 1621 obci Domažlické pro její i Chodův účastenství ve zpouře dotčené *vesnice Chodovské*, jež v zástavě držela, v pokutě odňaty a *Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingen a Albenreuthu* v summě 7500 zl., ku které léta 1628 přidal 28.000 zl., na deset let zastaveny, a posléze vedle cís. resoluce z dne 11. listopadu 1630 jakožto zpupné dědictví dne 2. prosince t. l. prodány jsou za 56.000 zl. rýn., na kterouž summu kupující nejenom dotčených 35.500 zl., nýbrž i 10.500 zlatých za své služby raddy říšské a raddy nad appellacemi si porazil, tak že toliko 10.000 zl. ještě doplatiti měl, kterých však nikdy nezaplatil; ale hned zprvopočátku, když dotčené Chody sobě zastavené měl, i královských lesův a vesniček, od obce Domažlické na Království vystavěných, se ujal, ačkoliv k Chodům nikdy nenáležely, nýbrž od nich vždycky, jako

corpus separatum, jistými mezníky v dřevích vysekanými oddělen byly, jak to i zvláštní kommisse již l. 1622 vyšetřila. Jenom ves a tvrz *Korytany*, od Domažlických též v nově vystavěná, při konci lesů Královských v horách ležící a od vesnic Chodovských na dobrou míli vzdálená, s dvorem poplužním a se vsí Podkorytany, pak kus lesa na půl míle dlouhý (od lesů kláštera Pivoňského při vsi Sazomině až na pomezí falcké se táhnoucí) od komory české dne 10. července 1623 prodána byla za 3530 kop míš. *Janovi staršímu Widerspergerovi ryt. z Widerspergu na Mutině*; avšak trh ten cís. resolucí z dne 6. září 1623 zrušen a Korytany za touže summu též *Lamingerovi* dědičně postoupeny byly.

Marně se domáhali Domažličtí toho, aby jim vesnice na Království od nich vystavěné navráceny, aneb aspoň nějaká náhrada za ně dána byla; neboť l. 1666 dne 10. února od komory české navždy odmrštěna byla žádost jejich s tím doložením, že dotčené vesnice královské císaři a králi jakožto pánu půdy náležely.

Taktéž starší a konšelé i na místě vší obce práva Chodovského těžce porobu svou nesouce, toho snažně při císaři vyhledávali, aby se od pána Lamingera vyplatiti mohli, a tak v předešlý způsob svobodný uvedeni, zase ke komoře královské připojeni byli, a podle toho i potvrzení svých práv, svobod a nadání starodávných, od králů českých jim udělených, dosáhli; neboť dle majestátu od císaře Maximiliana II. jim daného a od Rudolfa II. potvrzeného neměli Chodové od králů Českých nikomu zástavou postoupeni, nýbrž se svými platy a povinnostmi při komoře české zůstaveni býti. A majíce sobě předešle z poručení císaře oznámeno, aby peníze na výplatu sebe z poddanosti pana Lamingera shledali a složili, vydlužili se potřebné k tomu peníze a žádali l. 1623 opětně, avšak marně za milostivou ve věci té resoluci. Marné bylo i pozdější věci té se týkající vyhledávání Chodovských l. 1652, 1654, 1657, 1661 a 1665; neboť i žádost jejich l. 1666 dne 10. února na vždy jest odmrštěna a jim nařízeno, aby slib poslušnosti a člověčenství dědicům Lamingerovým učinili. A tak Chodové, tito svobodní hraničáři čeští, kteří předešle mimo nepatrné berně všech daní a robot sproštěni, i tou výsadou obdařeni byli, že v jejich

krajině žádný pán zakoupiti se nesměl, svobod a práv svých starodávných zbaveni, a od vrchnosti nové nejenom daněmi nýbrž i robotami nesnesitelnými sužováni byli tak, že se proti vrchnosti své l. 1693 vzbouřili; avšak mocí vojenskou jsou pokořeni, krutě potrestáni, a jich vůdce Jan Sladký, vůbec Kozina zvaný, uvězněn a l. 1695 dne 28. listopadu v Plzni odpraven.

Takým způsobem pozbyla obec Domažlická nejenom summy zástavní na vesnicích Chodovských, svrchu dotčených 37.142 kop míš., nýbrž i vesnice královské, od ní vlastním nákladem vystavěné. Mimo to byly i všechny *vesnice a dvory, obci dědičně náležející*, dne 11. prosince 1623 do konfiskace ujaty a k správě cís. rychtáři Bedřichovi Sylvanovi z Feldensteina až do l. 1626 poručeny. Z těchto vesnic l. 1623 na cís. poručení od komory královské prodány byly *Chrastovice* a *Luženice Menší* a *Větší* cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 3687 kop gr. míš. — *Dvora poplužního Ždanova* ujal se *konvent* řádu sv. Augustina *kláštera Matky Boží na Pivoňce*, jehož klášter v Domažlicích zbořený po bitvě bělohorské l. 1624 od císaře obnoven a restituován byl, tak že k tomu i ve vsi *Kramolíně* (v kteréžto někdy obec Domažlická za čtyry pustá dvořiště jiné čtyry dvory, jež na gruntech klášterských měla, témuž klášteru směnou pustila) devíti osedlých poddaných, též jedné krčmy a také polovice té vsi i dotčených čtyr dvorův na ten čas užíval. — *Dvůr poplužní Trhanov* musila obec pánu *Lamingerovi*, jenž tvrdil, že dvůr ten na gruntech Chodovských sedí, za skrovné peníze na lehké mincí prodati a postoupiti.

Ostatní pak vesnice obec Domažlická, byvši po čtyry léta ustavičně vojskem obtěžována, s cís. povolením l. 1633 zastavovati přinucena byla, a aby je zase vyplatiti mohla, žádného prostředku ještě l. 1640 neměla. Z těch vesnic zástavou postoupeny byly vsi *Říchovice*, *Hradiště* a *Spaňov* v summě 3000 zl. *Janovi Filipovi Kratzovi z Scharfensteina*, po jehož odpravení správcovi panství Kanického a Rožmberského k ruce císaře v držení zůstávaly; ves pak *Lštině* s dvorem poplužním a ves *Mimovo*, l. 1638 *Kašparovi Rogirovi* v summě 9000 zl. zastavené, držela na ten čas vdova po Rigerovi pozůstalá Kateřina, opět provdaná Widerspergová.

A tak l. 1640 k správě obci Domažlické náležely toliko čtyry vesnice zádušní, totiž *Milaveč*, *Bořice*, *Nevolice* a *Petrovice*, předtím k panství Horšovu Týnu náležející a obci od Viléma Popela z Lobkovic odprodané, z nichž užitky na vychování správce církevního, školy a špitála vycházely; též půl vsi *Kramolína* a dva skrovné dvorce *Pasežnice* a *Havlův mlýn* spolu s dvorcem při špitále, z nichž, jakož i z pivováru obecního, na kterýž obec každoročně od jiných sousedů okolních zásobu (proforet!) v pšenici se dlužiti musila, velmi skrovný důchod vycházel, který ani na vydání a náklady vojenské obci nestačil. Neboť na vojsko císařské po ta léta obec i sousedé sami ze sebe 92.400 zl. 55 kr. rýn. vynaložili, což vše dostatečnými kvitancemi při účtu berničném doložili, tak že po sražení povinných kontribucí obci a sousedům ještě 74.155 zl. 38 kr. u vydání přebývalo.

Tyto výlohy na vojsko cís. učiněné vzrostly do l. 1642 až na 106.268 zl., a náhradou za ně vedle cís. resoluce z dne 17. února 1642 obci navráceny byly vesnice *Říchovice*, *Hradiště* a *Spaňov*. Mimo to obdržela obec již předešlé vedle cís. resoluce z dne 23. listopadu l. 1629 *ad pios usus* statky po sousedu *Mikulášovi Rožmberském*, který po bitvě bělohorské l. 1620 od města do Falcka ušel a tam zemřel, v pokutě propadené, totiž *čtyry dvory* s polmi a chalupou v předměstí, odhadnuté za 3000 kop míš., pak *dům* v městě, *Chodoplanský* řečený, s radnicí spojený, který předtím l. 1621 od knížete z Lichtenšteina panu Janovi Rycovi, pak léta 1622 Volfovi Vilémovi z Lamingen byl postoupen. — Potom vedle cís. resoluce z dne 10. prosince 1629 darovány byly obci summy v pokutě na císaře připadlé, které obec některým věřitelům dlužna byla, totiž 4000 kop míš. po dotčeném Mikulášovi Rožmberském, 2000 kop po měšťanu Klatovském Danielovi Korálkovi, a 1000 kop po Janovi Pelhřimovském; zároveň též schváleno porovnání cís. kommissarů s věřiteli obce v příčině dluhův obecních, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od úroků zadržalých tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili; konečně zrušeny jsou jistoty na obec se vztahující, jako i jistoty všech jiných nadepsaným způsobem porovnaných dluhův, též přísudky, zatčení

a všelijaké exekucí právní, tak že více žádnému k žádné platnosti býti neměly. Přes to všechno měla obec Domažlická ještě l. 1640 dluhův 32.157 kop míš., kteréž v rozličných letech na větším díle za rukojemství císaře Rudolfa II. vzdělány byly.

Co se pak ostatních poměrův obce Domažlické na ten čas dotýče, poznamenati dlužno, že dle zprávy cís. rychtáře purkmistra a konšelů téže obce dne 4. května 1626 cís. místodržícímu knížeti Karlovi z Lichtenšteina podané, v městě a na předměstí před vzpourou bylo 332 osedlých měšťanův. Léta pak 1620 dne 7. října ohněm vojenským všecka předměstí v popel obrácena jsou, kterýmžto pádem mnoho sousedův ubylo, mnoho také domů v městě se zbořilo výbuchem prachu při vzdání se města, i mnoho jich pro těžkosti vojenské a časté ubytování vojska od měšťanův opuštěno zůstalo, tak že po té nešťastné zpouře a po ohni žalostivém podle osvědčení hodnověrného dvou osob stavu rytířského toliko 71 osedlých v městě se nacházelo. Mezi tím při začátku l. 1626 ještě 29 sousedův od města pro náboženství odešlo, tak že na ten čas toliko 42 osedlí při městě zůstali. — Ve vesnicích pak k městu předtím náležejících bylo l. 1624 dne 16. února osedlých 10 v Luženicích Malých, 10 v Luženicích Velikých, 18 v Chrastavicích tehdy již vypálených, 19 v Milavči, 16 v Nevolicích, 9 v Bořicích a 12 v Petrovicích. (Archiv místodrž. T. 48; C. 215, C. $^1/_{10}$, C. 3, K. 20, K. 66, L. 1 a T. 5. — Lib. conf. 2, f. 167 & 300. — D. Z. 297, Q. 16 & 620, C. 22.)

Z měšťanů Domažlických odsouzen byl jenom *Adam Voprcha z Vračova*, jeden z direktorů, *všeho jmění*, protože po bitvě bělohorské ze země ujel; avšak provinění jeho na vzácné přímluvy, zvláště pak, že navrátiv se do země přijal víru katolickou, vedle cís. resoluce z dne 21. května 1629 jemu zcela bylo odpuštěno. (C. 215, W. 24.)

Dvůr Králové.

Obci král. věnného města Dvora nad Labem (Königinhof, kr. Hradec.) pro účastenství ve zpouře hned po bitvě bělohorské v pokutě odňaty a cís. rychtáři k správě odevzdány

byly všecky její statky, totiž: manství *Podhoří* řečené, zejména 2 chalupníci při městě Dvoru Králové s dědinami 30 záhonů, 2 rybníčky, loukou a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1607 po Janovi starším ze Silberšteina od komory české dědičně za 1620 kop míš. koupila (K. $^{94}/_{18}$. — D. Z. 133, N. 12); vsi šosovní *Werdek*, *Filířovec*, *Novoles* (Neuwald) a *Lípnice* k špitálu městskému náležející (K. $^{94}/_{5}$); pak statek manský, k němuž náleželi tři osedlí ve vsi *Záboří* (Söberle) s rolemi a lukami a louka „Podstranská“ řečená.

Avšak tyto všecky statky obci, stálým vydržováním cís. vojska zchudlé, l. 1627 navráceny byly, tak že purkmistr a konšelé jménem celé obce na dotčený statek manský, za 3682 kopy míš. odhadnutý, dne 7. prosince 1627 opět léno přijali. — Téhož dne učinil měštěnín Dvorský *Jan Kapelle* přísahu a poddanost manskou na statek svůj, totiž louku, řečenou „Trubačovskou“, u téhož města proti tvrzi Borkám ležící, kteráž pak l. 1668 proti složení 466 zl. 40 kr. z manství byla propuštěna. (C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & K. 29. — Lib. confis. 2, f. 324. — D. dv. 68 I., f. 24.)*)

Dle zpráv purkmistra a konšelův téhož města dne 23. dubna 1626 a dne 6. ledna 1636, pak dle zprávy cís. rychtáře dne 26. října 1636 na komoru českou podané, nebylo při městě Dvoru žádných statkův, kteréby v pokutě neb jinak po emigrantech komoře české připadnouti měly, mimo domeček se zahrádkou, zanechaný po jedné měšťance, která jediná pro náboženství od obce odešla. Naproti tomu však mnoho měšťanů pro veliké a k víře nepodobné soužení a nátisky cís. vojskem konané pryč z města odešlo a jejich domy na větším díle buď vojskem neb ohněm dokonale byly zpustošeny, zbořeny a zničeny; ostatní pak sousedé v městě ještě pozůstalí tak velice vojskem byli souženi, že zcela prodluženi přišli na dokonalou žebrotu. Již léta 1626 ze 195 osedlých městských i předměstských a z 35 lidí zádušních, kteří se před zpourou v obci nacházeli, zůstalo toliko 126 osedlých a 26 zádušních, z nichž později větší část domův svých opustila a do ciziny se obrátila. (C. 215, K. 29.)

---

*) L. 1547 propadlo město Dvůr pro účastenství v povstání statek vesnice Líbotov, Kocléřov a Bukovinu, které t. r. od komory koupil Jan z Pernšteina. (K. $^{1}/_{128}$.)

Hora Kutna.

Král. horní město Hora Kutna pro účastenství své ve zpouře (kteréž vytčeno jest při primasovi téhož města *Janovi Šultysovi z Felsdorfu*, hrdla odsouzeném a odpraveném), hned po bitvě bělohorské od cís. plukovníka Albrechta z Waldšteina k ruce císaře ujato a proti odvedení jisté summy peněz (5444 kop míš.) vydrancování zprostěno, ochrany na čas užilo. Avšak potom l. 1624 šepfmistři, rada a celá obec pro provinění své všeho jmění odsouzeni, propadli v pokutě:

a) Statek *Křesetice*, totiž tvrz a ves Křesetice s dvorem poplužním, s podacím kostelním; ves Perštejnec se zámkem pustým, rozbořeným, vsi Chrast a Krupá s lesy, rybníky a příslušenstvím; též tvrz Bykaneč (Bykań) s dvorem poplužním a dvůr ve vsi Týništích, řečený Zemanovský (Adelshof) s lesy a rybníky, jak to obec Kutnohorská l. 1595 za 13.250 kop gr. česk. (26.500 kop míš.) koupila od Zikmunda Kozla z Reyzentalu (D. Z. kvat. památný višňový 173, M. 20.) Z rybníků téhož statku podělovala obec rybami horníky a chudý lid na Štědrý večer a na Zelený čtvrtek.

b) Vesnice *Bahno* a *Krasoňovičky* (Krasoňovice), pak díl vsi *Černíny*, kteréž obec l. 1568 od Jana staršího Salavy z Lípy za 1450 kop gr. česk. neb 2900 kop míš. koupila. (D. Z. kvatern. trhový běžný kropený, D. 1.)

c) Ves *Neškaredice*, s vinicemi, rybníky a vším příslušenstvím, kterou od Anny, dcery po Jindřichu z Prachňan koupila obec Kutnohorská l. 1555 za 2750 kop gr. česk. neb 5500 kop míš. (D. Z. kvat. památný lvový 52, B. 25.) V téže vsi byla chalupa s 3 kopami a 18 záhony rolí, kterou l. 1599 ke školám Kutnohorským v summě 100 kop gr. česk. odkázala měšťka Majdalena Hanušová. K zaplacení summy trhové za ves Neškaredice prodala obec Kutnohorská vsi *Souňov* a *Třebonín* l. 1559 a přenesla plat z nich ke špitálu vycházející na ves Neškaredice.

d) Ves *Předbořice* a 4 dvory kmetcí ve vsi *Černínách*, koupeny od obce za 500 kop gr. česk., které měšťan Jan Masník l. 1545 odkázal obci pro skutky milosrdné, a jichž výnos od císaře Ferdinanda I. ustanoven byl pro chudé horníky.

e) Dvůr kmetcí ve vsi *Puchři*, koupený za 96 kop gr. česk. od jednoho měšťana, od něhož byl odkázán k špitálu městskému.

f) Ves *Šetějovice* (dom. Kralovice Dolní), kterou Tomáš Bykanecký z Lipan ke školám sv. Jakuba a sv. Barbory odkázal.

g) Dům svobodný, řečený Veliký, na Rybném trhu v městě Hoře Kutné, který obec l. 1620 za času zpoury od Pavla Škrety Šotnovského ze Závořic za 1200 kop míš. koupila. (D. Z. 140, D. 1.)

Tyto statky všecky v summě 37.692 kop míš. již l. 1625 postoupeny a darovány byly od císaře Jesuitům u sv. Klimenta v Praze k založení a nadání kolleje Kutnohorské vedle cís. resoluce z dne 17. prosince 1629, 2. srpna a 16. října 1630, a dle nadační listiny z dne 18. dubna 1633. (D. Z. 144, C. 17.) — Ačkoliv platy z mnohých těch vesnic, jak vytčeno, pro skutky milosrdné a k vydržování škol byly ustanoveny, nechtěli jich Jesuité k účelu tomu ještě l. 1652 odváděti, ano i příjmy ze vsi *Poboří*, kterou obec Kutnohorská na vydržování škol l. 1515 za 929 kop gr. česk. koupila a vedle jiných vesnic z cís. milosti podržela, postoupeny byly Jesuitům, kteří i ves Šetějovice svrchu dotčenou l. 1657 za 1400 kop míš. prodali. — K tomu prodávali Jesuité z pivováru svého pivo do města i vesnic obecních na újmu důchodův obce Kutnohorské, což jim na stížnost Kutnohorských teprv cís. resolucí z dne 17. prosince 1629 bylo zakázáno. (C. 215, K. 42.)

Mimo to navrátiti musila obec *klášteru Matky Boží v Sedlci statky duchovní*, totiž dvůr poplužní při témž klášteře ležící s příslušenstvím, pak vsi *Malín* s dvorem kmetcím a podacím kostelním, *Habrkovice* a *Horušice*, se vším příslušenstvím a platy od sousedův na Horách Kutnách a na Kaňku vycházejícími, jak to Kutnohorští v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupili za summu odhadní 30.000 kop míš., na kterou si porazili 11.000 kop, již při zástavě téhož statku dne 6. června 1619 k berni složených, pak 5000 kop, z nichž úroky po 300 kopách ročně klášteru Sedlckému deputátní dávati měli. Avšak smlouva ta po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána. (D. Z. 140, D. 2 & 192, L. 16.)

Naproti tomu obci Kutnohorské od císaře l. 1625 opět postoupeny a ponechány byly ze statkův jí konfiskovaných vesnice skoro veskrz pusté tyto: 1. Ves *Poličany*, obci l. 1557 od soudu komorního v summě 300 kop gr. česk. přisouzená. — 2. Ves *Lomec* s příslušenstvím, kterou císař Maximilian II. jakožto lénní statek, po Janovi Žehušickém z Nestajova naň připadlý, obci Kutnohorské l. 1570 za 1050 kop gr. česk. dědičně prodal. (K. $^{88}/_{60}$. — D. Z. 17, G. 22.) — 3. Ves *Hořany* s 2 dvory kmetcími, koupená od obce za 50 kop gr. česk. — 4. Ves *Přítoka*, od obce za 419 kop gr. česk. koupená; tvrz však v téže vsi s dvorem poplužním náležela Jesuitům, kteří z některých rolí ke dvoru přikoupených úroky k špitálu městskému měli odváděti, ale až do l. 1652 ničeho neodvedli. — 5. Ves *Veletov*, k špitálu sv. Kříže a sv. Lazara náležející, která dle smlouvy s opatem kláštera Sedleckého l. 1561 učiněné obci Kutnohorské do desk zemských byla vložena. (Kvat. trhový, nový, bílý, 14, C. 23.) — 6. Tvrz *Loreč* mezi Horou a Kaňkem ležící se zahradou, chmelnicí a pivovárem, kterou obec l. 1589 od paní Kateřiny Žerotinské, roz. ze Smiřic, za 600 kop gr. česk. koupila (D. Z. kvat. sivý, 25, C. 29.). Příjmy z tohoto pivováru obracela obec k potřebám města a dolů, zvláště k vydržování úředníků horních, kněží, kostelů a škol. — 7. Ves *Poboří* (okr. Kouřím.), kterou obec l. 1515 od Albrechta Amchy z Borovic za 929 kop gr. česk. koupila a l. 1546 do desk sobě vložila. (D. Z. 6, G. 10.) — 8. Ves *Blyny* (Blyně, Blynka, okr. Kouřím.), v kteréž dva poddaní k obci Kutnohorské od Mikuláše z Prachnaň l. 1513 za 346 kop gr. česk. byli prodáni. (D. Z. 8, E. 2.) — 9. Ves *Lošany* (okr. Kolín.), koupená l. 1553 od Prokopa Čabelického ze Soutic za 890 kop gr. česk., z níž úroky ročně na 20 kop 16 gr. česk. vycházející k špitálu Kutnohorskému v 12 kop 30 gr. dle odkazu Kristiana z Čáslavi náležely, ostatních pak 7 kop 46 gr. k obci se obracelo. — 10. Ves *Oujezdec* (okr. Kouřim.), l. 1545 za 350 kop gr. česk. od Jana Žateckého z Weigerštorfu a Jaroslava Konarovského z Libenic koupená, z níž úroky k špitálu se odváděly. — 11. Ves *Lošanky* (Lošany Malé, ok. Kolín.) s dvěma poddanými, koupená za 96 kop gr. česk. — 12. Ves *Zibohlav* (Zibohlavy, okr. Kolín.), za 200 kop gr. česk. koupená, z níž platy a úroky k špitálu sv. Kříže

a sv. Lazara náležely. — 13. *Lan dědiny orné* s lukami, 3 rybníčky, příkopy, břehy a vším příslušenstvím, proti klášteru Matky Boží v Sedlci při potoce Pachu ležící, který koupila obec Kutnohorská od císaře Rudolfa l. 1589 k záduší špitála sv. Kříže a sv. Lazara za 800 kop gr. česk. (D. Z. 25, B. 17.) — 14. Dva dvory kmetcí ve vsi *Třebešicích* s platem ročním 12 kop gr. česk., které koupila obec Kutnohorská před shořením desk od Jiříka Hašy z Oujezda za 288 kop gr. česk. (D. Z. 12, A. 7.) — 15. Kollatorství vsi *Vilimoviček* a dvory kmetcí s platem (díl) v též vsi a ve vsi *Dědicích*, s mlýnem pod Koruticí ležícím, s dědinami, lesy, rybníčky a vším příslušenstvím, což k též kollatuře oltáře sv. Petra a Pavla kostela Matky Boží u Namětíta na Horách Kutnách někdy od Anny Miraňkové nadáno jest, jak to koupila l. 1594 obec Kutnohorská od synů Jiříka Šatného z Olivetu za 1025 kop gr. česk. (D. Z. 27, B. 19.)*)

Mimo vesnice vytčené postoupeny byly od císaře Ferdinanda II. vedle cís. resoluce z dne 9. ledna 1630 obci Kutnohorské, proti zrušení její pohledanosti v 18.348 kopách míš. za komorou českou, některé statky po primasovi Kutnohorském *Janovi Šultysovi z Felsdorfu* l. 1621 konfiskované a t. r. Anně Benedové roz. z Vřesovic v summě 1000 zl. rýn. zastavené, totiž pusté a prázdné dvory a grunty v předměstí za Kolínskou branou ležící: a) dvůr *Lipoltovský*, koupený od Šultyse l. 1609 za 200 kop gr. česk., k tomu 9 kop záhonů rolí za 540 kop gr. česk., 4 kusy polí za 1073 kop gr. česk., a 3 kusy rolí (5 kop 52 záhonů), jejichž taxa není vytčena; b) dvůr *Vokačkovský* se zahradami za 500 kop gr. česk. odhadnutý, tak že cena obou dvorů bez polí neodhadnutých 2313 kop 45 gr. česk. vynášela. — Postoupením těchto dvorů za vytčenou jistinu pozbyla obec přes 12.000 kop míš. (Viz Šultys.)

Na statcích svrchu vytčených měla obec Kutnohorská (dle zprávy rady městské z dne 18. srpna 1651 cís. místodržícím podané) dluhů 65.164 kopy míš., z nichž připadlo

*) V těchto všech vesnicích l. 1652 na větším díle pustých byli t. r. toliko 34 poddaní, totiž: v Poličanech 2; v Lomci 1, pustých gruntů 6 a nově osedlí 4; v Lošanech 2; v Zibohlavech 2, chalupníků 5 a nově osedlých 12; ostatní pak vesnice byly pusté a vypálené.

22.170 kop na dluhy před zpourou od l. 1602—1618 skoupením statků obecních vzdělané; pak 37.550 kop na dluhy v čas zpoury vzrostlé dílem kontribucemi, dílem koupením statků duchovních kláštera Sedleckého, kteréž však cís. majestatem byly zrušeny; konečně 5444 kopy míš. na dluhy po bitvě bělohorské způsobené zaplacením této summy cís. kommissařům l. 1620 do města vyslaným za příčinou ujetí se téhož města k ruce císaře, kterážto summa též zrušena byla, poněvadž bez cís. povolení byla vypůjčena. (C. 215, K. 42. — K. $^{88}/_{38}$.)

K tomu obec Kutnohorská i měšťané též častým ubytováním a vydržování vojska mnoho utrpěli, zvláště pak město dvojím vpádem lidu Švedského a vydrancováním přivedeno bylo k velikému ztenčení jak na domích tak na lidech k vzdělávání hor způsobilých.

Dle zprávy cís. rychtáře Jana z Talechova v Hoře Kutně dne 26. června 1626 na komoru českou učiněné mnozí ze sousedův a horníkův, kteříž obávajíce se obtížností od cís. vojska činěných z města pryč odešli, zase k příbytkům svým navrátiti se mínili, kdyžby ubezpečeni býti mohli v tom, že k nim pro jejich odjití vězením a dalším obtěžováním přikračováno nebude. Avšak cís. rychtář vedle nařízení komory české z dne 10. července 1626 toliko těm osobám, kteří katoličtí byli, do domů jejich a živností zase přijíti povolil tak, aby berní a kontribucí zadržalých pořádně odvedli a zaplatili.

Sousedé za příčinou náboženství a obtížností cís. vojskem jim učiněných od města zběhlí, jichž domů a svršků zanechaných cís. rychtář na poručení komory české z dne 9. července 1626 se ujal, byli tito: Jan Agathon, Jan Bader, Václava Čermáka, pekaře zemřelého, syn, Václav Červenomlejnský, Zikmund Červenomlejnský, Zikmund Kozel, Jiřík Kropf, Jan Tyšlar, jehož syn Matyáš, písař radní při městě Kadani, l. 1650 žádal náhradu 200 kop míš. za dva domy jesuitům postoupené. Domy po těchto osmi měšťanech pozůstalé vedle cís. resoluce z dne 15. března 1627 k vystavení kolleje jesuitské byly darovány.

Později odešli od města pro náboženství sousedé následující: *Červenka*, jehož dům v Leflířích ležící, od král. komory l. 1637 za 36 kop míš. (na závdavek 6 kop a placení

roční po 5 kopách) *Jeronymovi Šmatlanovi*, emigrantu navrátivšímu se l. 1635, prodán byl. — *Jan Kouřimský* zanechal dům k ruce komory ujatý. Paní Sabina Střelová roz. z Vchynic a z Tetova vyhledávala toho l. 1631, aby jí dům ten byl postoupen na porážku úroků zadržalých ze summy od komory jí povinné. — *Johanna Lukavecká z Lukavce roz. z Dobřenic*, která před odchodem svým ze země l. 1630 postoupila dům svůj v Panenské ulici ležící, který po své sestře Elišce Robmhapové zdědila, *Adamovi Studeneckému ryt. z Pašiněvsi na Hraběšíně* a jeho manželce Markétě roz. z Dobřenic. Avšak cís. rychtář domu toho l. 1636 k ruce komory se ujal, ač vdova po Studeneckém pozůstalá při něm zůstavena býti žádala, ale nedosáhla ničehož. L. 1648 domáhal se opat kláštera Sedleckého, aby mu dům ten na srážku zadržalé fundace postoupen byl. Ale obec Kutnohorská tomu dopustiti nechtěla, odvolávajíc se k privilegiím a nadáním svým, vedle nichž žádnému z vyšších stavů povoleno býti nemělo domy v městě a předměstích kupovati, a dokládajíc, že opat domu toho dosáhnouti chce jedině k tomu cíli, aby mohl vína a piva v městě skládati a na zkrácení živnosti sousedův a ztenčení důchodův obecních prodávati, z čehož by opět pouhý neřád a nedorozumění mezi obcí a takovými duchovními se způsobil, jakož až na ten čas podobný spor o šenk mezi obcí a jesuity pozůstával. (C. 215, L. 15.) — *Ondřej Neuman z Ryglic* (Ryklic) s manželkou Majdalenou roz. z Oujezda zanechal dům v městě, chalupu a stodolu na předměstí Kolínském, jak to l. 1615 za 2090 kop koupil. Tato pozůstalost l. 1631 od cís. rychtáře do sequestru vzata, z níž od l. 1631 až do l. 1647, po zaplacení nákladu 353 zl., do komory bylo odevzdáno 289 zl., od komory české l. 1649 synům Neumanovým *Adamovi* a *Janovi Jindřichovi*, k náboženství katol. přistoupivším, ze sequestru byla propuštěna. — *Lorenz Roudnický* l. 1626 zanechal dům, kterýž od cís. rychtáře k ruce komory ujatý, l. 1629 za summu odhadní 350 kop míš. koupiti chtěl měšťan a horník Adam Zikmund Písecký. — *Juliana Vostrovská z Vostrovic*, jejíž dům v městě na Koňském trhu ležící, do král. fisku připadlý, za 300 kop míš. odhadnutý, l. 1644 za tuto summu postoupen byl na žádost šepfmistrů a konšelů *Jiříkovi Urbanovi*, sousedu na předměstí

Kouřimském. — *Václav Zadák*, jehož domek se zahrádkou, l. 1637 za 20 kop míš. odhadnutý, prodán byl Václavovi Vozabulovi, zeti zemřelého Zadáka, na roční placení po 3 kopách. — *Jiřík Žabka*, maje se odebrati ven ze země pro náboženství s manželkou svou Markétou, dům svůj „Vorlovský“ řečený k užívání a opatrování poručil *Štěpánovi Děkanovskému* a manželce jeho Dorotě, sestře své, jimž po jeho smrti jakožto nejbližším krevním přátelům od komory české l. 1636 byl postoupen a zanechán.

L. 1636 vynášely příjmy z domů, zahrad, štěpnic, rolí a luk emigrantských při městě na Horách Kutnách (dle účtů komory české 31. prosince 1637) summou 598 zl., tak že odevzdáno bylo užitku z nich 322 zl. do úřadu rentmistrského. (C. 215, K. 42.)

Konečně vedle poručení komory české z dne 1. července 1650 odhadnuty byly od cís. rychtáře Jiřího Stredoniusa domy a grunty po emigrantech na Horách Kutnách král. komoře náležející, totiž: *dům Rozhonovský* se zahradou po *Alžbětě Křižanovské*, odhadnutý za 200 zl. hotových peněz, ale na roky za 400 zl. (závdavku 50 zl. a po 12 zl. ročního splácení); — *dům „u Ujců“* řečený, odhadnutý za hotových 200 zl., na roční placení za 300 zl.; — *dům Doktorovský*, odhadnutý za hotových 50 zl., na roční placení 100 zl.; — *dům Kurblovský*, potom jen zbořeniště, l. 1648 od Švédských vojákův rozbořen a dříví z něho spáleno; — *dům Wagnerovský*, l. 1640 od cís. vojska vytlučen a dříví z něho rozebráno; zbytek dříví odhadnut za 7 zl.; — *dům Lancmanovský* l. 1640 od cís. vojákův byl rozbořen a dříví z něho spáleno, tak že toliko místo pusté zůstalo; — *dům po Jindřichovi Hruškovi*, od cís vojínův l. 1640 též skoro celý rozbořený a spálený, tak že toliko jedna světnička a kousek zahrádky zůstalo, což odhadnuto bylo za 10 zl. hotových, a na roční placení za 15 zl.; — *dům Hodovnickovský*, odhadnutý za hotových 70 zl., na roky za 120 zl. (závdavku 15 zl., placení roční po 7 zl.); — *dům* po *Danielovi Tomíčkovi* od král. komory l. 1651 Václavovi Švolbovi za 60 zl. byl prodán; — *zahrádka* po *Vitanovském*, kteráž l. 1651 k ruce král. komory za 25 zl. hotových Regině Kateřině Jichové prodána byla; — po *Danielovi Stefanidesovi*, praedikantu, zemřelém v Polsku, půl domu již zbořeného se

zahradou, odhadnutého za 50 zl., a jedna kopa záhonů rolí za 40 zl., v kteréž summě obé l. 1651 k ruce komory prodáno jest písaři městskému *Karlovi Brtnickému*, kterýž druhou polovici téhož domu a rolí od *Augustina Stefanidesa*, bratra Danielova, před jeho odchodem z království českého postoupenou a odevzdanou měl. (C. 215, K. 42.)

Hradec Králové.

Obec král. věnního města Hradce Králové nad Labem pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů propadla ze statků svých vesnice *Rusko* s dvorem poplužním, *Skaličky* a *Piletice* s 27 poddanými, mezi nimi 19 s koňmi a 8 domkářů, kteří při dvoře v Rusku všecku práci polní i vzdělávání rolí konati byli povinni; též dva rybníky, v nichž bývalo 200 kop kaprův a 90 kop násady; pak dubový les v ceně 1000 kop míš., a 3 krčmy (v nichž se točívalo ročně 120 sudů piva, z něhož obci ze sudu po 12 gr. míš. se platilo), i s jiným vším příslušenstvím, k těm vesnicím náležitým. — Tyto vesnice, kteréž se všemi ostatními statky obci hned po bitvě bělohorské byly odňaty a císařskému rychtáři k správě odevzdány, zastavila komora česká l. 1623 paní *Marii Majdaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic, jíž dne 2. května 1627 za summu odhadní 8649 kop míš. byly prodány. (C. 215, K. 28. — Lib. conf. 2, f. 70. — D. Z. 142, P. 20.)

Naproti tomu obci Hradecké pro veliké dluhy (vzdělan[illegible] zvláště ohromným nákladem na cís. vojsko, pak tím, že obe[illegible] l. 1613 zůstávala v rukojemství za císaře Matyáše summo[illegible] 57.369 kop. míš., na kterou 19.614 kop míš. na hotovo[illegible] odvedla) navráceny byly z cís. milosti dle listu král. komo[illegible] dne 11. května 1628 na vychování kněžstva, žákovstva [illegible] chudých lidí ve špitálech ostatní statky obecní od l. 162[illegible] v správě cís. rychtářů se nacházející, a dne 2. června t. r. opět s plným právem městu a obci odevzdány jsou, totiž:

a) Vsi Lochenice s podacím kostelním, Předměřice, Všestary s podacím kostelním, Plotiště, dvory kmetcí ve Světí, Lhotka za šibenicí, Lhotka za Malšovicemi, Kluky, dědiny nad Hrušovským dvorem řečené Kukleny, s rybníky, lesy a vším při-

slušenstvím, jak to obci Hradecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od cís. Ferdinanda I. listem daným v pátek po sv. Michalu 1547 a l. 1549 jakožto zboží záduší k farám sv. Ducha, sv. Anny a sv. Antonína, též ke kostelům sv. Jakuba, sv. Petra a Pavla, i k špitálům městským bylo darováno, vrchnost pak a panství nad tím za 600 kop gr. česk. dne 18. listopadu 1560 jest doprodáno. (Archiv místodržit. K. $^{27}/_{53}$.) — b) Ves *Třebes*, která obci též l. 1547 byla konfiskována a pak l. 1549 na přímluvu krále samého od Jindřicha Stanovského Mřeně z Čechtic za 400 kop gr. česk. k záduší sv. Ducha prodána. (D. Z. 85, H. 21. — c) Vesnice Březhrad, Plačice, Vlčkovice a Roudnička (dom. Hradec.), pak ves Hřibsko (dom. Stěžery); též rybníky Březhradský s lesem, Roudnický, Datlík, Cikán, Wyskyt, Břízský jinak Bejšťský, Vražďovský a Nový, jak to vše obec l. 1547 v pokutě propadla a l. 1559 za dědictví zpupné od Jaroslava z Pernštejna na Pardubicích v dluhu 7500 kop gr. česk. obdržela s vesnicemi Praskačka, Sedlec, Chrastnice a Urbanice, které l. 1561 za 1350 kop česk. Jindřichovi Nejedlému z Vysoké opět prodala. (Archiv místodrž. K. $^{27}/_{71}$. — D. Z. 14, C. 25 & 87, B. 29.)*) — d) Statek *Plotišťský*, dvůr poplužní a ves Plotiště s příslušenstvím, jak to po Mikulášovi Kydlinovi z Plotišť právem manským na krále připadlo a l. 1569 obci Hradecké za 3000 kop gr. česk. dědičně bylo prodáno. (D. Z. 17, C. 1 & 59, N. 25.)

Marně však žádala obec Hradecká za navrácení vesnic Ruska, Skaličeka a Piletic, jí v pokutě odňatých, ač předešlé náležely ke kollatuře kostela sv. Antonína na předměstí Mýtském ležícího, tak že z nich desátek též jiné povinnosti kněžím při témže kostele se vypravovaly a dříví z lesa vytčeného do špitálů sv. Pavla na Cihelně a sv. Antonína, též na faru a chudým se dodávalo. Neboť po smrti Trčkové l. 1634 i tyto vesnice s ostatními statky Trčkovými v pokutě od komory

*) L. 1547 propadla obec Hradecká nejenom všecky vesnice svrchu uvedené, nýbrž i tvrze s dvory poplužními v Boharyni a Přími, pak vesnice k nim náležející, Boharyně, Přín Vysoký, Přín Nízký, Libčany, Těchlovice, Radikovice, Břízy, Rozběšice, Puchlovice, Trnava, Zvíkov, Kunčice, Probluz, Stěžery, Stěžerky, Charbuzice, Vozdnice, Světí, Nedělíště, Slatina, Svinary, Svinarky a Vysoká s vinicí, též městiště v Bělči s platem, což vše od komory l. 1547 koupil Jan z Pernštejna (D. Z. 8, F. 16 & M. 18; též 47, E. 25.)

české byly ujaty a s panstvím Smiřickým vedle cís. resoluce dne 14. srpna 1635 hraběti *Matyášovi z Gallasu* darovány. (D. Z. 145, D. 24. — Viz Trčka.)

Mimo dotčené vesnice ujato bylo od komory české l. 1621 též veškeré jmění (přes 20.000 kop míš.) po *Tobiáši Vostatkovi*, měšťanu a předním radním městským pozůstalé a od něho odkázané (kšaftem dne 24. září 1621 vyhlášeným) z větší částky k chudým záduším kostelů, špitálů a školy, pak cechům a na díle také obci města Hradce, totiž:

1. *Dům Vostatkovský* v Hradci s pivovárem a všemi potřebami do pivováru náležejícími, k záduší školy pro vyživování mládeže odkázaný.

2. *Dům* podle předešlého ležící, pak dva dvory *Provazkovský* a *Petrnosovský* řečené, na Střezíně (Wiesenkretschen?) ležící s rolemi a loukou, s domem, zahradou a se všemi svršky při těch dvořích, odkázané obci Hradce k vzdělání obecního dobrého a spomožení sobě v tehdejších závadách a nedostatcích.

3. *Jistiny rozdílné, na 13.000 kop vynášející*, z nichž bylo odkázáno: a) *k záduší kostela sv. Ducha* v městě spravedlnosti purkrechtní na domě Petra Bitovce, mydláře u sv. Antonína, a Adama Turečka u Pražské brány, též na gruntu Víta Šandery v Předměřicích se nacházející; — b) *k záduší kostela sv. Antonína* při městě Hradci 3000 kop míš., za obcí Litoměřickou zjištěných; — c) *k záduší kostela sv. Anny* při témž městě, 3000 kop míš., za obcí Hradeckou zjištěných; — d) *k záduší kostela sv. Petra* při témž městě 500 kop míš.; — e) *k záduší sv. Pavla na Cihelně* k dostavění toho kostela 300 kop míš.; — f) *k záduší špitálu sv. Pavla na Cihelně* 100 kop míš.; — g) *k špitálu sv. Antonína* 300 kop míš.; — h) *k špitálu sv. Jakuba na Louku* 100 kop míš.; — i) *k špitálu sv. Anny* 300 kop míš.; — k) *k záduší kostela M. Jana Husi na Konstanci* (nyní *sv. Jana Křtitele na Kopečku* blíž Nového Hradce, kde na zvonu velkém podnes jest nápis *M. sv. Jana Husi*, ač slova *M.* a *Husi* odlabána a vypilována jsou) 230 kop míš., jichž dle kšaftu žádný pod uvarováním hněvu Božího od téhož záduší odcizovati a jinam obraceti neměl; — l) *k záduší kostela sv. Jakuba* 150 kop; — m) *cechům Hradeckým*, pro spomožení

chudým a pobožným cechovním, totiž: řeznickému 200 kop, krejčovskému 511 kop, kožešnickému 200 kop, soukenickému 200 kop, ševcovskému 100 kop, kovářskému a kolářskému 100 kop, pekařskému a pernikářskému 100 kop, tkalcovskému 100 kop, kramářskému, mydlářskému a špendlikářskému 100 kop, klobouč., uzdařsk., pasířsk., malířsk., provazn. a zámečnickému 200 kop, hrnčířskému 50 kop a koželužskému 40 kop míš.; — n) *na vzdělání kašny* v městě proti radnici, kdež *u Jiříka* slove, 500 kop, pak všecko nádobí cínové, do šesti a více centnýřův vynášející, na obložení u vnitř kašny té pláty cínovými; — o) Zbytek jistin dotčených, vynášejících na 1500 kop, rozdílným osobám od kšaftujícího darován byl.

4. Ostatní svršky a nábytky, mezi nimiž bylo 71 kusův peřin, mnoho nádobí měděného a mosazného, 104 svazky konopí, 22 svazků lnu, 4 stučky plátna, 14 ubrusův a mnoho jiného prádla a šatstva, jakož i nádobí stříbrné, 47 lžic, 10 koflíků a číší menších a větších a jiné, též klenoty, 5 pásů stříbrných, dílem pozlacených a kameny vykládaných, groš zlatý s obroučkem a řetízky, perličkami a šesti dupldukáty, 11 prstenů zlatých a jiné šperky, odkázal Vostatka rozdílným osobám.

Avšak již dne 12. listopadu 1621 vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 5. listopadu t. r. kommissař kraje Hradeckého Joachym starší Slavata z Chlumu a Košumberka všechny dotčené jistoty a což na zlatě, stříbře, klenotech a peněz hotových po Vostatkovi se vynašlo, od obce, v jejímž sequestru a moci věci ty byly, vyzdvihl a do úřadu rentmistrského ke komoře české odeslal.

Naproti tomu vyhledávala toho ihned obec Hradecká při knížeti z Lichtenšteina, aby dotčený kšaft, kterýž čas právem vyměřený (6 neděl) bez všeho odporu již na právě vyležel, stvrzen a kšaftovníci při odkazích v něm položených a již v moc svou právní vešlých zůstaveni, a dotčené věci, ke komoře již odeslané, při právě městském zanechány byly, by každý z kšaftovníků svého odkazu užiti mohl. Ale nedosáhla obec ničeho; neboť teprv vedle nařízení komory české dne 18. července 1625 poručeno cís. rychtáři v Hradci, aby vyhledal, zdaliž se týž Tobiáš Vostatek v čem minulé zpoury účastna učinil; pak aby až do další té věci rozeznání, měl-li

by kšaft Vostatkův průchod míti neb za nepořádný uznán býti, dům k záduší školy odkázaný, arciděkanu Hradeckému Janu Václavu Celestinovi z Kronenfeldu zatím k držení a užívání odevzdal. A ačkoliv na obvinění král. prokuratora, že dotčený Vostatek, té rebellie účastna se učinil tím, že byv l. 1619 a 1620 za konšela v Hradci dosazen, nepořádně vrchnosti Fridrichovi falckému přísahal, president a radda nad král. appellacemi dne 14. dubna 1628 dobré zdání své učinili, že Vostatek neproviniv se tím proti císaři, o statku svém svobodně říditi a kšaftovati moc měl; předce i po tomto stvrzení kšaftu od práva vrchního jistiny dotčené se všemi ostatními věcmi při komoře české ještě l. 1636 zůstaly a obci Hradecké vydány nebyly. Jenom kostelu Františkánův u sv. Anny dostalo se vedle dotčeného zdání appellačního odkázaných jemu 3000 kop. Pročež domáhal se toho i arcibiskup pražský kardinal Harrach l. 1636 při král. appellací, aby i ostatní kostely a špitály odkazův svých užiti mohli; avšak ještě l. 1643 žádal cís. rychtář Hradecký, Jan Uhlíř, při komoře české, aby jak záduší tak i cechové, jimž před čtyřmi lety pokladnice od nepřítele splundrovány byly, odkazů svých vedle kšaftu často dotčeného konečně dosáhnouti mohli. Zdali žádosti té zadost učiněno, není v aktech vytčeno. (C. 215, K. 28.)

Nad to při městě Hradci Králové od král. komory bylo ujato i mnoho domův a gruntův, kterých mnozí měšťané zanechali, když od města odešli nechtíce k náboženství katolickému přistoupiti, a nemohouce snésti trýznění vojínů, jichž jeden praporec pěchoty (na 200 mužů) za příčinou reformace k poručení král. místodržícího z dne 20. listopadu 1625 do domů tvrdošijných měšťanů nekatolických dne 15. prosince t. r. k ubytování a vychovávání byl položen. — Tak dle zprávy cís. rychtáře dne 23. června 1626 na komoru českou podané zůstaly v témž městě 33 domy a jiné grunty po osobách odtud za příčinou náboženství odešlých, totiž: *v první čtvrti města:* dům Petra Košťála, jinak Bachmanův, též rolí při městě pod 16 korců osetá; domy Donata Šretera zvonaře, Frydrycha Šumana a Jana Tobolecia, který též při městě zahradu, 93 záhony rolí a louku u vody Voříce ležící zanechal; *v druhé čtvrti:* domy Jiříka Dědka, Pavla Jakobaea

Čáslavského, Kateřiny Kavkové a Melichara Bachmana; *v třetí čtvrti:* domy Maryany Bivétové, Jana Šmida, Šimona Kreysy jinak Bobkovský, Tobiáše Prostějovského, a dům po Jakubovi Patočkovi, v který Pavel Jakobaeus se zvedl; *v čtvrté čtvrti:* domy Šimona Kreysy a Daniele Píseckého; *v hejtmanství Střezínském:* dům se zahradou Petra Bitovce, dům se zahradou Ludmily Moudré, dům Daniele Jaroška a dům Michala Finka; *u sv. Antonína:* domy Samuele Perného, Petra Bitovce, Jakuba Slanského, Anežky Radochové a Zuzany Strnadové; *u sv. Anny:* dům Jana Skokale pekaře; *na Klášteřišti:* dům Václava Srny, který též rolí dvoje hony po 40 záhonech za dvorem Lukáše Vilimovského ležící, pak za Kamenným mostem rolí 92 záhony zanechal; *u sv. Petra:* dům Kašpara Frydeckého pekaře; dům se zahradou, 5 korců rolí u Volšinky řečené, a 7 korců rolí u Vohrada řečené, vše po Anně Třebechovské; dům se zahradou Jiříka Mazánka; *v Malých Trávnicích:* zahrada s stavením Petra Košťála; *v Soukenicích:* dům Tomáše Cimrmana Šmejdýře; dům po knězi Janovi Plachtovi a dům Jana Bachmana.

Všechny tyto domy, k poručení komory české dne 16. února 1627 k ruce císaře od cís. rychtáře ujaté, byly zcela prázdné a pusté (kromě domů Pavla Jakobaea Čáslavského a Jana Tobolecia, v nichž něco nábytků a svršků zůstalo), a nenašlo se až do té doby žádného, kdo by je buď koupiti anebo aspoň najati chtěl, ježto grunty, které prve za tisíc a více kop se kupovaly, téhož času sotva za jedno neb dvě stě kop prodati a odbyti se nemohly. Pročež domy a grunty dotčené ani odhadnuty nebyly. Teprv l. 1630 a 1636 vedle poručení komory české z dne 17. října 1630 a 14. října 1636 statky po emigrantech pozůstalé odhadnuty byly, totiž: dům Bachmanovský Petra Košťála, již dokonce zpuštěný, l. 1630 za 300 kop míš.; dům druhý téhož Košťála l. 1630 za 200 kop míš.; dům po Fridrichovi Šumanovi prodán l. 1629 vdově po Adamovi Barborovi za 600 kop míš., kterážto summa k ruce císaře připadla; dům Jana Toboleciusa l. 1630 za 400 kop míš.; dům Pavla Jakobaea Čáslavského, od lidu vojenského zpuštěný, l. 1630 za 300 kop míš. odhadnuty, l. 1642 prodán za 100 kop míš. Kateřině vdově po lékárníku Pavlovi Smilipeovi; dům Kateřiny Kavkové jejímu synovi

a dceři, přistoupivším k náboženství katolickému, postoupen l. 1636 od komory české za 300 kop míš.; dům Bobkovský po *Šimonovi Krejsovi*, který žádných přátel krevních nezanechal, za 100 kop odhadnutý, prodán k ruce král. fisku l. 1642 za 50 kop Jiříkovi Stefekovi krejčímu; dům *Václava Srny* (kterýž také jistiny 1000 kop za obcí Hradeckou zanechal), odhadnutý za 400 kop, vdově po něm pozůstalé, se synem se navrátivší a k náboženství katolickému přistoupivší, postoupen od komory l. 1636 se vším mimo pole, kteréž Dorotě Škornicové z Petrovic na poručení komory české postoupeno jest. Ostatní domy dotčené byly již zcela zpuštěny a zbořeny.

Mimo výše sepsané domy a grunty byly později l. 1630, 1636 a 1644 od komory ujaty: 1. *Dvůr s rolími* po Isaiaši Vosykovi a Alžbětě Žákové jeho matce, též louka někdy *Václava Vosyky*, odhadnuty l. 1630 za 1000 kop míš., avšak nápadníku a dědici Vosykovských, *Janu Žákovi z Radobejle*, emigrantu navrátivšímu se a k náboženství katolickému přistoupivšímu, na poručení komory české z dne 14. ledna 1636 zase postoupeny byly. — 2. *Dům Bilinovský*, na němž zemřelý emigrant *Pavel Jakobaeus* 900 zl. rýn. pojištěno měl, z nichž do komory 755 zl. připadlo, koupil za 1100 kop míš. l. 1629 *Havel Gollin* (jinak Kollin, Collino), vlach a měšťan Starého města Pražského. — 3. *Jistina 1500 kop míš.* za obcí Hradeckou, náležející Dorotě, vdově po dotčeném již Pavlovi Jakobaeusovi, po jejíž smrti bratr její, měšťan Hradecký *Karel Jiskra z Sobince*, katolík, na pozůstalost tuto se potahoval. — 4. *Dům po Janovi Nygrynovi*, emigrantu, l. 1628 k ruce komory ujatý, l. 1630 za 100 kop odhadnutý, prodán l. 1636 *Tobiášovi Jordánovi* řezníku za 200 kop míš. (na závdavek 30 kop a placení roční po 10 kop), z kteréžto summy komoře král. připadlo 185 kop. — 5. *Dům pustý po Janovi rytířovi z Bubna*, někdejšímu general-strážmistru lidu rebellantského, ven ze země zběhlém, odhadnutý l. 1630 za 300 kop, l. 1636 toliko za 200 kop. — 6. *Dům po Anežce Zvonečkové* král. fisku připadlý vedle cís. resoluce 28. ledna 1644 odměnou dán byl *Urbanovi Oldřichovi Kholovi*, cís. ubytovateli v Trutnově. — 7. *Dům po Hynkovi Kapellovi*, emigrantu, nezaplacený, l. 1630 za 200 kop odhadnutý, l. 1636

již zbořený, tak že jej nikdo koupiti nechtěl. — 8. *Dům Václava Tuhého na podměstí*, odhadnutý l. 1630 za 100 kop míš., avšak nad tuto summu zadlužen byl. — 9. *Dům Šimona Těšínského*, někdejšího praedikanta, na podměstí Pražském ležící, odhadnutý l. 1636 za 100 kop, k němuž se jeho dcera, v Kostelci nad Orlicí provdaná, potahovala, l. 1642 zcela zbořený prodán byl Regině Majové, jirchářce, za 10 zl. rýn. — 10. *Statek Čenvičovský*, v jehož držení předtím byl emigrant *Simeon Daniel z Semanína*, a k němuž náležely: *dům* v městě za 1000 kop; dům řečený Rožnovský v městě za 600 kop; *zahrady dvě* v jedno spojené za 300 kop; *dvůr Klimšovský* s rolími za 700 kop; *dvůr Velašovský* s rolími a lukami za 1500 kop; potom jistiny za obcí Hradeckou dědicům toho statku náležející, totiž: *Simeonovi Danielovi z Semanína* 2544 kop míš., *Danielovi Čenvičovi z Libína* 2550 kop, a *Marianně Čenvičové*, manželce téhož Daniela, 1500 kop. — V tom pak statku na dvoře Velašovském s jeho příslušenstvím, kterýž na čtyry díly někdy od *Jana Čenviče* byl rozdělen, měl jeden díl primator města *Jan Vorlický*, poručník týchž dědicův Čenvičovských, od *Doroty Kavínové* sobě zapsaný; jeden díl náležel *Jindřichovi Čenvičovi z Libína*, jenž před rebellií po literním vzdělání vyšel a však dosud se nenavrátil, a ostatní dva díly do král. komory připadly. Avšak statek Čenvičovský všecken vedle poručení komory české z dne 24. listopadu 1629 postoupen jest i s některými jinými grunty po osobách z města Hradce zběhlých, *Dorotě (Zuzaně) Škornicové z Petrovic* sousedě Hradecké a sestře Markety manželky Simeona Daniele z Semanína, na porážku dluhu, který za komorou měla. (C. 215, K. 28.)*)

*) Purkmistr a konšelé města Hradce Kralové n. L. učinili dne 15. dubna 1631 zprávu ke komoře české, žádajíce, aby dům po *Janovi Čenvičovi z Libína* postoupen nebyl cís. válečné radě a nejvyššímu Kašparovi z Grambe na Vamberce a Kostelci nad Orlicí, poněvadž jakožto dědictví náleží nezletilému synu Václavu po Janovi Čenvičovi, v Kladsku kupectví se učícímu, jehož poručník v opatrování má dům ten, který není nikoliv zpustlý a domu sousednímu, náležejícímu z Grambe, na škodu, jak se omylná o tom zpráva podala; ostatně že by se bylo obávati, aby dům ten z Grambe se svým v jedno nespojil, čímž by i ty povinnosti, které se z téhož domu k městu vypravují, minouti chtěly, *poněvadž páni ze stavu vyššího, kteří jaké domy v městě mají, žádných pomocí k obci z domů svých nečiní, ani platu šosovního ani jiných povinností městských z týchž domů náležitých nevypravují.* (C. 215, C. 23.)

Konečně zbavena byla obec Hradecká privilegia jí od císaře Rudolfa II. na sněmu obecním l. 1577 uděleného, dle něhož užívala polovice statkův odúmrtních na krále připadajících po lidech bez přátel a pořádného kšaftování zemřelých. Neboť tato odúmrť obci byla odňata dle listu daného dne 28. června 1628, kterým Ferdinand II. potvrdil městu Hradci všechna privilegia a obdarování, od předešlých králův a císařův 25 listinami udělená, avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia toliko na měšťany katolického náboženství vztahovala, a pokudžby se v nich něco proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako i všecky dluhy od obce v čas zpoury vzdělané byly zrušeny. Týmž listem císařským bylo také poručeno Hradeckým, aby žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ani židův mezi sebou v městě neb na předměstích i na jiných gruntech svých netrpěli a jim dokonce žádného bytu nepřáli. — Léta 1630 žádala obec Hradecká, aby jí náhradou za ohromné výlohy, na lid cís. vojenský učiněné, zase byly propuštěny statky odúmrtní, též aby jí statky odběžné po emigrantech k potřebám obecním byly darovány; avšak dle dobrého zdání komory české dne 30. září 1630 žádost obce jest odmrštěna. (C. 215. K. 28.)

K tomu utrpěla obec Hradecká velikých škod ubytováním cís. vojska; neboť od počátku měsíce prosince l. 1620 až do l. 1627 město i jeho okolí vojskem stále bylo obtíženo, tak že po ten celý čas skoro bez přestání dva, někdy i čtyry praporce cís. lidu obec vydržovati musila. Jaké výlohy na vojsko tehdy obec měla, dokazují účty obecní, dle nichž l. 1622 a l. 1623 až do 12. dubna na vychování cís. vojska vydáno bylo 421.989 zl. 23 kr. 2 denary, nepočítajíc v to kontribuci obilní a peněžitou pro opatření cís. armády, kteráž jenom za dobu 28 týdnů od 17. dubna do 29. října 1622 od sousedův městských a předměstských i od lidí poddaných v jedné summě 21.148 zl. 51 kr. 4 denary vynášela. Že takovým nákladem neustálým na cís. vojsko obec již počátkem l. 1624 na mizinu byla přivedena, o tom svědčí i list král. místodržícího knížete z Lichtenšteina, daný dne 26. února 1624, jímž plukovníka Jana Arnošta hraběte de Monte Cu-

culi jménem císaře napomíná, aby upustil od kontribuce peněžité 14.490 zl. rýn., a ovsa 546 korcův, kterou uložil obci Hradecké, vychováním vojska již na nejvýše zhubené, jinak že by kníže přinucen byl o věci té císaři samému zprávu podati. *)

Touto výhrůžkou pohnut upustil Monte Cuculi od kontribuce vytčené, ale mstil se na obci jiným způsobem. Dne 17. března 1624 podal cís. rychtář města Hradce Králové nad Labem, Jan Hubecius z Libéhory, jménem svým i purkmistra a konšelů žádost za ochranu a stížnost ke král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina i na komoru českou, že pominulých dnův všecky vesnice při městě Hradci jemu svěřené od pluku jízdního, pod kommendou hraběte de Monte Cuculi zůstávajícího, jsou vyplundrovány a vyšturmovány, ano jedna i vypálena, sousedé pak a poddaní všichni vysumováni a zloupeni, tak že na nejtěžší chudobu a bídu byli uvedeni. Nad to že nejvyšší strážmistr toho pluku, maje z Hradce se svým reytharstvem vytrhnouti, klíče od bran města cís. rychtáři navrátiti nechtěl, nastupuje na to, aby mu měšťané za opatrování klíčů 50 dolarů odvedli; když pak měšťané, tuto summu mezi sebou shledati nemohouce, k němu tři osoby z počtu svého vyslali, a jeho pro milosrdenství Boží prosili, aby patře na jejich bídu a bezelstnou nemožnost od té pretense upustil: nic to stačiti a žádné platnosti míti nemohlo, nýbrž z těch osob byli od něho dvě uvězněny s tou při tom učiněnou pohrůžkou, že je z okna ven vyházeti dáti chce, jestliže ho v tom město nespokojí. I nevědouce měšťané, co v takovém přístrachu a nebezpečenství činiti, jak jsou koliv mohli, jemu jeden velký zlatý v deset dukátů dosti v drahé ceně objednavše a vypůjčivše na vyplacení dotčených klíčů odvozovali, ale ani toho od nich přijíti nechtěl, nýbrž klíče od města s sebou vzal, i klysny, což jich jemu k přípřehům propůjčeno bylo, za sebou podržel; a předtím také cís. rychtáři dům vyšturmovati poručil toliko pro tu příčinu, že mu pojednou za půlčtvrta vědra vína, kteréž sobě zadržalé míti pokládal, summy peněz opatřeno a shledáno býti nemohlo, avšak potom předce odvedeno býti musilo.

*) Obšírné zprávy o těchto výlohách obce Hradecké jsou v Dějepisu Hradce Král., Solař.

Tímto stálým vydržováním cís. vojska, kteréž i od l. 1630 až 1648 trvalo, jakož i vpády nepřátelskými, zvláště pak osazením města lidem švedským l. 1639, jímž přes 400 domův v předměstích bylo vypáleno a pobořeno, nejenom obec zcela zchudla, nýbrž i sousedé na žebrotu byli přivedeni, tak že přemnozí svých domů pustých zanechali a z města utekli. Jak bídný byl stav města Hradce i celého kraje, posouditi lze ze zprávy kommisse úřední z dne 9. srpna 1642, dle které téhož roku v městě i v předměstích toliko 35 sousedův a ve všech obecních vesnicích jenom 15 usedlých zůstávalo, a obilí na polích okolo města i vůkol vesnic k němu náležejících jenom 765 korců se vynašlo. A ještě l. 1656 nebyl stav a způsob obce Hradecké mnohem lepší; neboť dle zprávy od deputace městské císaři Ferdinandovi III. téhož roku podané měla obec dluhů dotčeným vychováváním vojska vzrostlých 71.087 kop míš. summy hlavní a úroků zadržalých 66.288 kop, tedy v jedné summě 137.375 kop míš.; k tomu bylo město ještě skoro pusté, oboje předměstí, obecní dvory, mlýny i s vodárnou, též několik vesnic do základů vypáleny, zdi městské i jiná obecní stavení pobořená; v městě pak zůstávalo sousedů toliko 131 a na předměstích 82, kdežto jich bývalo před rokem 1639 v městě 205 a na předměstích 534. (C. 215, K. 28.)

Hrob Klášter.

Obec horního města Kláštera Hrobu (Klostergrab, kr. Žatec.) provinila se vedle svého účastenství ve zpouře též tím, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupil *statek kláštera Oseckého*, totiž platy z města Hrobu s podacím kostelním, farou a školou a všelijaké povinnosti a desátky hor stříbrných, z téhož města ke klášteru Oseckému náležející; též vsi Katzendorf, Wernsdorf, Krinsdorf, Deutschendorf (Deutzendorf) a Hegeholz, pak les nad vsí Deutschendorfem a Krinsdorfem ležící, se vším příslušenstvím, za summu odhadní 8000 kop míš., z níž si porazila obec 1500 kop míš., již při zástavě téhož statku složených, a na niž pak l. 1620 zaplatila 3000 kop míš.; ostatní pak summu měla

obec l. 1621 složiti. — Avšak smlouva tato po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klášteru Oseckému navrácen. (D. Z. 192, O 24.)

Cheb.

Město Cheb (Eger) účastnilo se s rytířstvem kraje Chebského zpoury stavův evangelických, tak že v pokutě mělo pozbyti všech statků, svobody a práv svých. Ale rytířstvo, purkmistr, rada i veškerá obec města a kraje Chebského podali dne 14. června 1622 král. místodržícímu knížeti z Lichtenštejna žádost za udělení perdonu a potvrzení privilegií a práv svých zvláště co do vykonávání náboženství evangelického, jakož i za osvobození od nařízeného ubytování tří setnin jízdectva, a opětovali žádost svou dne 19. dubna 1623, dokládajíce, že město Cheb s krajem Chebským království Českému jenom na čas jest zastaveno, ale nikoliv témuž království přivtěleno, nýbrž že jakožto říšské město vždycky při svých výsadách a starodávném obyčeji má býti zůstaveno; ostatně že obec Chebská a rytířstvo nezadalo žádné příčiny k povstání stavů, tím méně k zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha falckrabího za krále, nýbrž že hrozbami stavů povstání účastniti se musilo. Z důvodů těchto, zvláště pak na přímluvu kurfiřta Saského, jemuž císař Ferdinand II. l. 1620 a 1621 svobody a práv města a kraje Chebského šetřiti přislíbil, když obec Chebská a rytířstvo císaři se poddali a v této poddanosti setrvali, ponechal císař nejenom obec i rytířstvo Chebské při statcích jejich, nýbrž potvrdil l. 1625 i veškerá privilegia a práva města Chebu. (C. 215, E. 2.)

Když však přes to všecko l. 1627 reformace katolická v Chebě od Jesuitů byla předsevzata, odešlo z té příčiny mnoho osob stavu rytířského a městského z města a z kraje Chebského do ciziny. Z těchto navrátili se mnozí do země při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, jejž všemožně podporovali, a ujímali se statků předešle jim náležejících. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské v kraji Chebském a Loketském zřízené dne 18. března 1633 odsouzeni byli nejenom někteří obyvatelé stavu rytířského a mnozí měšťané,

nýbrž i obec Chebská všeho jmění. Byly to zejména osoby tyto:

a) Stavu rytířského: *Wolf Arnošt a Jan Adam bratří Elpaknerové ryt. z Dolního Šenfeldu* (Elbogner von Unter-Schönfeld), viz strana 94; *Jan Wolf z Lengenfeldu*, viz strana 325; *Gerhard Schwoll ryt. na Palici* (Palitz), viz strana 511.

b) Stavu městského: *Wolf Adam Bachhelbel (Pachelbel)*, emigrant, někdejší purkmistr v Chebu, při vpádu saském od nepřítele za kommissaře kraje Loketského ustanoven, ač zachránil od drancování město Cheb (dle zprávy městské rady podané ke komoře české dne 29. září 1638), předce odsouzen všeho jmění, propadl stateček svůj, dvůr *Herlas* (Harlass, okr. Cheb), ze dvou statečků selských zřízený, za 8614 zl., potom za 3000 zl. odhadnutý, kterýž dle návrhu komory české z dne 15. října 1638 postoupen býti měl purkmistru města Chebu *Klementovi Holdorferovi* na srážku daru z milosti od císaře jemu uděleného. (C. 215, B. 31.) — *Alexander Bachhelbel (Pachelbel)* zanechal dům za 2500 zl. — *Jan Kristof Tanner (Thanner, Danner)*, viz strana 673. — *Adam Junker (Juncker)*, bývalý purkmistr Chebský, jehož statky, ves a dvůr poplužní *Kunreuth horní* (kr. Cheb.) za 10.000 zl., dvůr poplužní v *Pilmersreuthu hořním* za 4000 zl., mlýn ve vsi Mühlbachu za 1500 zl., 13 rybníků mezi Pirkem a Markhausem ležících za 800 zl., s jistinami v jedné summě 23.946 zl. 30 kr. vynášely, z čehož po srážce dluhů v 3125 zl. zůstalo 20.821 zl. 30 kr. — *Matyáš Diettel*, bývalý purkmistr Chebský, zanechal 2 domy v městě, pole a jistiny, v summě 6736 zl. — *Jiří Ludwig*, emigrant v službě nepřítele v Plauen zemřelý, po němž zůstalo jmění po srážce dluhů za 4012 zl., totiž dům za 800 zl., zahrada za 300 zl., 8 jiter polí za 400 zl., 2 louky za 300 zl., 2 kusy lesů v Diemenreuthu a Liebenecku za 600 zl. a jistin přes 1442 zl.; avšak na této pozůstalosti pohledávala vdova po něm pozůstalá 4765 zl. — *Řehoř Ludwig*, jehož dům a pole za 2440 zl. byly odhadnuty. — *Jiří Adam Ludwig*, studující, zanechal jmění 1275 zl. — *Oldřich Lemp* zanechal dům v městě za 1000 zl., pole při městě za 600 zl., rolí za 450 zl., mlýn v Mühlgrünu za 800 zl. a jistin 3240 zl., tedy v jedné summě 6090 zl.,

však dle odhadu l. 1636 toliko 5420 zl., z nichž po srážce dluhů zůstalo 4480 zl. — *Mikuláš Deschauer*, jehož statky, dům a rolí, s jistinami po srážce dluhů vynášely 4340 zl. — *David Ritter* zanechal jistinu 1750 zl., měl však 5 dětí a manželku šílenou, která na řetězích musila býti přikována. — *Ondřej Trapp*, jehož dům, pole a jistiny odhadnuty byly za 3198 zl. — *Jan Sigmund Schönstetter* zanechal dům a jistiny v jedné summě 3818 zl. — *Matyáš Horník*, doktor, zanechal jistiny 3600 zl. — *Jiljí (Egid) Brandtner*, praedikant, jehož dům za 800 zl. byl odhadnut. — *M. Adam Brusch (Bruschek, Pruschek, Brůžek)*, praedikant, zanechal domek za 100 zl. — *Erhart Eck*, truhlář, zanechal dům zadlužený, za 200 zl. odhadnutý. — *Krištof Herburger* s dcerou, jehož jmění 1800 zl. vynášelo. — *Jakub Herold*, jirchář, zanechal dům a pole za 600 zl. — *Jan Lochner*, řezník, jehož jmění 800 zl. vynášelo. — *Vdova po Matyášovi Wernerovi* zanechala dům za 300 zl. — *Jiří Leyerer*, kartář, jehož domek za 150 zl. byl odhadnut. — *Filip Käppel* zanechal jistinu při městě Kinšperku 1300 zl.

Veškeré jmění po těchto emigrantech pozůstalé vynášelo po srážce dluhů v jedné summě 108.580 zl. a mělo připadnouti k ruce knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina. Jenom jmění pozůstalé po emigrantech Jiřím Ludwigovi, Oldřichu Lempovi, Janu Sigmundovi Schönstetterovi, Davidu Ritterovi a Adamu Bruschovi, dle taxy l. 1633 vynášející 15.200 zl., l. 1636 však toliko 9238 zl., vykázáno bylo od císaře vladaři domu Hradeckého hraběti *Vilémovi Slavatovi*, jemuž však na srážku služného zadrželého jenom pozůstalost Oldřicha Lempa v 3000 zl. vedle cís. resoluce z dne 13. ledna 1637 od magistratu Chebského byla vyplacena, poněvadž od ostatních pozůstalostí k ruce vdov a sirotků dotčených emigrantů dobrovolně upustil. (C. 215, E. 2.)

Po smrti knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina vedle cís. poručení nařízena byla od král. komory české dne 18. července 1635 zvláštní kommisse v krajích Chebském a Loketském, a kommissaři k tomu nařízení, Diviš Koc z Dobrše, Jan Fridrich svob. pán z Vchynic a z Tetova, hejtman kraje Loketského, Abraham ze Steindorfu a Jan Bartoloměj Konrad z Fluetheimu, vyšetřiti a dokonati měli vše, co se

konfiskace Fridlandské týkalo. Avšak z tohoto vyšetřování vyňata a pokuty osvobozena byla obec města Chebu; neboť císař, hledě k věrným a vydatným službám jemu od Chebských prokázaným v dobách předešlých, prominul zcela a úplně obci a měšťanům veškerá provinění, jichž se při vpádu saském dopustili, tak že při statcích svých byli zůstaveni. Mimo to cís. resolucí z dne 16. července 1636 postoupena byla obci pětina ze statků, po emigrantech pozůstalých, k zapravení dluhů a potřeb obecních od císaře obcím měst Pražských i některých jiných měst povolená; císař však nechtěl ze statků emigrantských k ruce své ani halíře přijati, aby se nezdálo, jakoby pod zámínkou reformace hleděl peněz nabyti. Z té příčiny cís. resolucí z dne 4. října 1635 emigrantům Chebským, Wolfovi Josefovi Schönstetterovi, Krištofovi Hamrovi, Lorencovi Frisselovi a Voršile Bachhelbelové bylo povoleno na 4 neděle do Chebu se navrátiti, aby statečky své zanechané prodati mohli. Téhož času navrátili se do města emigranti, Paulus Macasius, doktor lékařství, lékárník Krištof Brusch, vdovy po Adamovi Planekovi a Ondřeji Ludwigovi, Jan Viether, někdejší písař městský, malíř Pavel Mayer, kožešník Ondřej Meyerl, Klement Grasolt, Mikuláš Herttel a Jan Tomáš Scherzer, kteří všickni k náboženství katolickému přistoupiti slíbili. (C. 215, E. 2.)

Chomútov.

Král. město Chomútov (Komotau, kr. Žatec.) účastnilo se povstání stavů před všemi jinými městy, a provinilo se zvláště tím, že po odchodu Jesuitů, dle rozkazu direktorů dne 6. června 1618 ze země vypovězených, lid tamější kollegium jesuitské vydrancoval,*) pak že l. 1620 rada městská vedle nařízení stavův odbojných všecko zlato, stříbro a drahokamy z kostelův do Prahy poslala. Pročež všecky statky a důchody obce Chomútovské, ačkoliv se město hned po bitvě bělohorské nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sproštěno, ochrany na čas užilo, k ruce král. komory byly ujaty, totiž:

*) Viz Bílek, Tovaryšstvo Ježíšovo I., str. 35 a 41.

a) Díl *panství Chomútovského*, k němuž náležely zámek a město Chomútov s pěti předměstími, řečenými Hořejší jménem Trunkenviertel a Ober-Sand, Weingassen, Gottesacker, Dolejší i s Nieder-Sandem a Langgassen; s platy, kteréž vynášely ročně od měšťanstva 387 korců žita, 25 kor. ovsa, 33 kor. ječmene, též s platem z masných krámů roč. 215 kop míš. vynášejícím, mimo plat rektoru kolleje jesuitské v městě náležející, který od Chomútovských a od poddaných ze vsi Kryma v summě 720 kop míš. ročně odvozován býval; se clem malým z obilí, sladův a koní, vynášejícím ročně na 700 kop míš., též s platem z mláta z každé várky po jedné tuně vycházejícím; s dvěma mlýny panskými v městě a na předměstí dolejším ležícími, též s vinicí při městě a s desátky i jinými platy z vinic vycházejícími; s loukou velkou řečenou Forstwiese s potokem při městě; pak vsi Michanice, Nováves, Stráž (Tschoschel), Märzdorf, Křimov (Kryma), Droška (Droschig), Dyrntol (Dörnthal), Domina a Schönlinde, s úročním platem 237 kop míš., ale bez podací kostelních kolleji jesuitské náležejících (D. Z. 133, B. 12); — též dvůr a hospoda Reizenhain s druhým dvorem a krčmou Sacunk řečenou; krčmy výsadní ve vsích k panství Hrádek červený náležejících, totiž v Horní vsi, Spořici, Druškovicích, Pesvicích, Všestudech, Otvicích a Březenci; též krčmy ve vsích Vysoké, Nabovazech, Lídni a v Branách, k statku Ahnikovskému (Hagensdorf) náležejících; též lesy 27.981½ provazců, každý provazce po 52 loktích na dýl i na šíř počítajíc, se svobodnou honbou na zajíce a koroptve, též svobodným plavením dříví z lesů Chomútovských po říčce Ausig jinak Bystřice řečené do Horní vsi; avšak z těchto lesů povinno bylo město ku potřebám hor kamencových, kteréž s horami na drahé i jiné kovy k ruce císaře na témž panství byly vyměněny, ročně dodávati dříví 300 later (Schragen, 1 lat. = 3 sáhy na dýl a 1 sáh na výš) proti slušné záplatě, tak jakž v trhu se prodávalo;*) konečně se vším příslušenstvím, tak jakž tento díl panství Chomútovského obec l. 1605 za 113.715 zl. rýn. 46 kr. a věčný plat komorní ročních 76 kop míš. koupila od císaře Rudolfa II., jemuž pro provinění Jiříka Popela z Lobkovic l. 1594 celé

*) L. 1629 byly tyto lesy již velmi vymýtěny, tak že se v nich ledva 500 later dříví splavného (po 3 kopách míš.) mohlo porážeti.

panství to v pokutě připadlo. (D. Z. 179, H. 23 & 133, J. 21.)*) — b) *Dvůr špitálský* (Spitalhof) s pěti lány rolí, z něhož obci ročně 200 kop míš. užitku vycházelo.

Tyto všecky statky (mimo město Chomútov a městský pivovár) již l. 1621 od komory české zástavou postoupeny byly *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* v summě 220.000 zl., kterou císaři na statky konfiskované zapůjčil; ale když Martinicovi tato půjčka na panství Slanské byla přenešena, Chomútovské statky, odhadnuté za 86.551 kop míš., opět dne 10. srpna 1623 od král. komory byly ujaty a radovi při král. komorní účtárně Janovi ze Stahlu jakožto nařízenému cís. hejtmanu odevzdány k správě, v které až do l. 1629 zůstaly, ačkoliv o jich postoupení zástavou žádal Jan Kavka sv. pán z Říčan, nabízeje za ně císaři k potřebám válečným půjčkou několikrát sto tisíc zlatých. Zároveň opětovala žádost o navrácení statků dotčených obec Chomútovská, jejíž dluhy i po vyrovnání s věřiteli ještě 60.000 kop míš. vynášely, tak že k placení úroků z nich nestačil ani čistý užitek ze statků Chomútovských, ročně na 3500 kop vycházející. Proto dle návrhu cís. hejtmana Augustina Schmieda ze Schmiedenbachu dne 26. května 1629 císař dne 7. listopadu t. r. svolil k tomu, aby obci statky ty byly navráceny proti odvozování platu komorního ročních 200 kop míš., a proti vyhražení platu z piva a vína v městě k ruce císaře, avšak s tou podmínkou, že obec užitek ze statků těch jedině na splácení dluhů vynaloží, a cís. hejtmanu Přísečnickému, jemuž dozor na správu politickou a soudní v městě Chomútově byl svěřen, ročně 100 kop míš. odměny dávati bude povinna. (Archiv místodrž. C. 11—106, K. 27. — Lib. conf. 3. F. 104.)

Při městě Chomútově pokutován byl též měšťan *Jan Kolb*, protože v čas zpoury ve vojsku Fridricha Falckého sloužil a l. 1620 obcoval průvodu uspořádanému od jeho švagra Lun-

*) Aby obec dotčenou summu trhovou po třech ročních lhůtách snadněji mohla zaplatiti, povoleno jí cís. resolucí z dne 19. prosince 1605 na panství koupeném a ostatních svých statcích vzdělati dluhů do 60.000 kop míš.; naproti tomu byla obec povinna kostelík při špitále v Dolejším předměstí, při němž Chomútovští pod obojí kněze svého držeti směli, sama ze svých důchodů vydržovati bez újmy příjmů téhož špitálu, na který pak plat ročních 76 kop míš. z důchodů panství Chomútovského od Lobkovicův nadaný, po rozdělení tohoto panství odvozován býti měl ze cla pomezního, které se v městě k ruce císaře vymínilo.

zera a některých synků měšťanských na potupu náboženství katolického, při němž pod nebesy z prostěradel udělanými korbel piva byl nesen; pak že l. 1625 o slavnosti Božího Těla dle rozkazu rady městské nechtěl při průvodu nebesa nésti. Pročež na rozkaz král. místodržícího knížete z Lichtenštejna od cís. hejtmana uvězněn, k jisté pokutě na penězích odsouzen, ačkoliv potom s ostatními měšťany byl perdonován, předce opět od cís. hejtmana Augustina Schmieda uvržen do vězení, v němž zemřel. Jmění pak jeho od téhož hejtmana v pokutě k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *dům* v městě, který na poručení komory české l. 1628 za 1800 kop míš. prodán byl výběrčímu cla v Chomútově *Tomášovi Albertovi* proti složení závdavku 350 kop a splácení ostatní summy ročně po 60 kopách; — b) *pole* při městě, odhadnuté za 200 kop míš., kteréž jménem císaře darováno bylo radnímu sluhovi *Melicharovi Weissovi* za jeho dřívější služby při kanceláři vojenské; — c) *pole*, ač sestře Kolbově náležející, prodáno za 100 kop míš. *Volfovi Klösterle.* — Ostatní pozůstalost Kolbova, totiž půl dvoru v předměstí Weingasse s polem a louka za Michanicí, odhadnuté za 200 kop míš., ponechány byly l. 1630 jeho sestře Voršile Pauerové a její maceše náhradou za jejich pohledanost 1500 kop míš. na domě dotčeném. (C. 215, K. 24.)

Za času reformace katolické, kterou v Chomútově cís. hejtman Augustin Schmied ze Schmiedenbachu tak horlivě podporoval, že do 6. ledna 1626 skoro všickni měšťané usedlí (jichž bylo přes 400) k víře katolické přistoupili a proto ubytování vojska byli sproštěni, odešli od domů svých z města dle zprávy téhož hejtmana, na komoru českou dne 10. listopadu 1628 učiněné, jenom následující sousedé: *Martin Deutler*, zanechav dům v Langengasse za 600 kop a kus pole za 200 kop míš.; *Regina Göbelová*, vdova, zanechavši dům, od Jiříka Hermanna za 1200 kop předešlé koupený; *Severin Goldschmiedt* s dcerou, který pro tvrdošíjnost svou delší dobu ve vězení byl držán, zanechal dům na náměstí za 2000 kop, dvůr na Příkopech za 300 kop, dvůr bei der Vogelstange za 200 kop, chmelnici a pole za 800 kop, zahradu v ulici řeč. Hirtengasse za 200 kop a vinici s 2 kusy rolí za 1200 kop, tedy v jedné summě 4700 kop míš; *Ondřej Heroldt* zanechal dvůr na ulici prostřední (Mittlere Gasse) za 300 kop, 2 kusy

polí za 550 kop a zahradu za 200 kop; *Jiřík Hopfen* zanechal dům v Novém městě za 1800 kop a dům bei der Vogelstange za 300 kop; *Jan Lang* zanechal dům na náměstí za 1500 kop, dům bei der Vogelstange za 300 kop a 2 kusy polí za 600 kop; *Stefan Nendel* s manželkou zanechal dům v Dlouhé ulici (Langengasse) za 600 kop a pole bei der Marter (u Božích muk) za 200 kop; *Krištof Öhm* s manželkou a dítkem, zanechal dům v Dlouhé ulici s polem za ním za 2000 kop, louku s polem za 600 kop, pole v Eidlitzerfeld za 450 kop a 3 kusy pole za 400 kop, v jedné summě 3450 kop; *Sara Sandelová*, vdova po městském písaři Janovi Sandelovi, zanechala dům za 1500 kop, dvůr v čtvrti řečené Trunkenes Viertel za 65 kop a louku za 90 kop; *Kordula Wildmeisterová* z Míšenska rozená, vdova po lékárníkovi, zanechala dům na Novém městě za 1500 kop; *Ondřej Zuschner* s manželkou a dítkem, zanechav dům na Novém městě za 1000 kop a dvůr v Dlouhé ulici za 1400 kop; *Regina Zuschnerová*, vdova, zanechala dům u brány dolejší za 1500 kop. — Tyto domy a grunty vedle poručení komory české z dne 5. ledna 1626 od cís. hejtmana k ruce císaře byly ujaty; ačkoli pak vedle dekretu knížete z Lichtenšteina uděleno bylo emigrantům vytčeným povolení, statky své prodati, předce nebyly ještě l. 1628 prodány, poněvadž cís. resolucí nebyla ještě ustanovena pokuta, kterou dotčení emigranti za perdon do král. komory, jakož i díl z ní k obci složiti měli. (C. 215, K. 27.)

Chrudim.

Král. věnné město Chrudim pro účastenství purkmistra, konšelův i vší obce ve zpouře, propadlo po bitvě bělohorské v pokutě statky své, totiž: a) Dvůr poplužní *Pouchobrad* (dom. Maleč.) s polovicí podacího kostelního, s krčmou pusto[stí] a příslušenstvím, pak ves celou *Pohled*, jak to obec Chrudimská l. 1558 od Osvalda Šenfelda z Šenfeldu za 750 kop [gr.] česk. koupila (D. Z. 13, A. 6) a k tomu l. 1589 směnou čt[ením] Andělskou za Pohledem s kusem lesu obdržela od Václ[ava] Plesa Heřmanského za kus rolí a lesu od dvora Pouchobr[adského] Plesovi postoupeného. (D. Z. 167, E. 14 & 175, A. 29.) — b) Ves celou *Topoly*, která obci Chrudimské pro její účasten-

ství v odboji stavů českých l. 1547 byla v pokutě odňata a l. 1551 opět za 566 kop gr. česk. postoupena (D. Z. 10, C. 22). — c) Plat stálý, holý a dědičný ročně 3 kop gr. česk. ve vsi *Vlčnově*, který obec Chrudimská l. 1557 za 55 kop gr. česk. od Jana Slepotického ze Sulic k špitálu města koupila (D. Z. 13, M. 19). — d) Vsi celé *Vestec*, *Kotěi* s dvěma krčmami výsadními a *Vlčnov* s krčmou výsadní, s dědinami, šlejférnou a krčmou u téže vsi; dvůr kmetcí ve vsi *Chrbokově* s platem, krčmou výsadní a kollaturou sv. Václava; též pustiště *Kočice*, les řečený *Hůra* (Hora) mimo díl, jehož Slatiňanští užívali; rybník *Rohlík* s lukami, háj *Vokrouhlík* s dědinami, lukami a řekou; vrch řečený *Kostnice* i s platem z dílu téhož vrchu mlynáři Rybnickému náležejícího; pustiště při vrchu *Pomberku* s platem k záduší špitálu městského; též plat roční 2½ kop. gr. česk. od lidí k panství Pardubickému náležejících; pak důchody z předměstí sv. Kateřiny k obci a špitálům sv. Kateřiny a sv. Jana náležející — jak to všecko l. 1547 obci Chrudimské pro její účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a pak l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši od císaře Ferdinanda I. z milosti ke kostelům a farám Nanebevzetí P. M. a sv. Kateřiny, k záduším, špitálům, škole a na opravu města opět postoupeno, a co do vrchnosti a panství t. r. za 50 kop gr. česk. doprodáno (D. Z. 14, G. 22).*)

Tyto statky, od komory české za 22.988 kop míš. odhadnuté, odevzdány byly k správě a opatrování cís. rychtáři

*) L. 1547 propadla obec města Chrudimě též statky tyto: zámek Rabštejnek, dvůr poplužní s poplužím v Čejkovicích, vsi Týnec (Tajnec), Sobětuchy (díl), Lipinu, Lhotu, Kochanovice, Mětice s tvrzí pustou a dvorem poplužním, Škrovad s dvorem poplužním a sadem; Tuněchody s tvrzí, dvorem poplužním a podacím kostelním; Štětín s dvorem poplužním; Srdov s dvorem poplužním; Krchleby s tvrzí, dvorem poplužním a přívozem na Blatnice, jehož užívali bezplatně lidé ze vsí Krchleb, Habřinky, a Srnojed; Synčany (díl), Srnojedy s dvorem kmetcím a krčmou u též vsi; přívoz dědičný Košlany s krčmou a platem k témuž přívozu ze vsí Lánův, Vysoké a Krchleb z každého sídla po věrteli žita; Vysoká ves pustá s dvory kmetcími; Slatiňany s tvrzí a dvorem poplužním, Škrovad (díl) a Trpišov s rybníky, lesy, ostrovy s obou stran Labe; též výplatu ke vsi Rozhovicím Jiříkovi Gerštorfovi od města Chrudimi zastavené. (D. Z. 8, F. 16.) Tyto statky všecky od komory české l. 1547 se statky městům Jaroměři, Králové Dvoru, Králové Hradci a Táboru odňatými prodány byly za 45.002 kopy gr. česk. (90.004 kopy míš.) *Janovi z Pernštejna*, jenž statky Chrudimské téhož roku za 3824 kopy česk. prodal. (D. Z. 8, M. 18 & 47, E. 25.)

polí za 550 kop a zahradu za 200 kop; *Jiřík Hopfen* zanechal dům v Novém městě za 1800 kop a dům bei der Vogelstange za 300 kop; *Jan Lang* zanechal dům na náměstí za 1500 kop, dům bei der Vogelstange za 300 kop a 2 kusy polí za 600 kop; *Stefan Nendel* s manželkou zanechal dům v Dlouhé ulici (Langengasse) za 600 kop a pole bei der Marter (u Božích muk) za 200 kop; *Kryštof Öhm* s manželkou a dítkem, zanechal dům v Dlouhé ulici s polem za ním za 2000 kop, louku s polem za 600 kop, pole v Eidlitzerfeld za 450 kop a 3 kusy pole za 400 kop, v jedné summě 3450 kop; *Sara Sandelová*, vdova po městském písaři Janovi Sandelovi, zanechala dům za 1500 kop, dvůr v čtvrti řečené Trunkenes Viertel za 65 kop a louku za 90 kop; *Kordula Wildmeisterová* z Míšenska rozená, vdova po lékárníkovi, zanechala dům na Novém městě za 1500 kop; *Ondřej Zuschner* s manželkou a dítkem, zanechav dům na Novém městě za 1000 kop a dvůr v Dlouhé ulici za 1400 kop; *Regina Zuschnerová*, vdova, zanechala dům u brány dolejší za 1500 kop. — Tyto domy a grunty vedle poručení komory české z dne 5. ledna 1626 od cís. hejtmana k ruce císaře byly ujaty; ačkoli pak vedle dekretu knížete z Lichtenšteina uděleno bylo emigrantům vytčeným povolení, statky své prodati, předce nebyly ještě l. 1628 prodány, poněvadž cís. resolucí nebyla ještě ustanovena pokuta, kterou dotčení emigranti za perdon do král. komory, jakož i díl z ní k obci složiti měli. (C. 215, K. 27.)

Chrudim.

Král. věnné město Chrudim pro účastenství purkmistra, konšelův i vší obce ve zpouře, propadlo po bitvě bělohorské v pokutě statky své, totiž: a) Dvůr poplužní *Pouchobrady* (dom. Maleč.) s polovicí podacího kostelního, s krčmou pustou a příslušenstvím, pak ves celou *Pohled*, jak to obec Chrudimská l. 1558 od Osvalda Šenfelda z Šenfeldu za 750 kop gr. česk. koupila (D. Z. 13, A. 6) a k tomu l. 1589 směnou čtvrť Andělskou za Pohledem s kusem lesu obdržela od Václava Plesa Heřmanského za kus rolí a lesu od dvora Pouchobradského Plesovi postoupeného. (D. Z. 167, E. 14 & 175, A. 29.) — b) Ves celou *Topoly*, která obci Chrudimské pro její účasten-

29 kr.; plat z císařského panství Chlumeckého vedle nařízení Ferdinanda I. od l. 1562 na vychování kněžstva, žákovstva a chudých lidí ve špitálích, též na opravu zdí městských ročně na 100 kop míš. vycházející, avšak od l. 1616 zadržalý. A poněvadž obec na tu pohledanost za komorou českou ještě l. 1663 ničeho neobdržela, nemohla z důchodův svých nepatrných zapraviti dluhy, které t. r. ještě 10.304 kopy míš. vynášely. Pročež přinucena byla obec díl statků svých s cís. povolením 23. června 1693 prodati, totiž: a) dvůr kmetcí ve vsi *Chrbokově* s příslušenstvím l. 1693 prodán za 250 kop gr. česk. Václavu Plesovi Heřmanskému ze Sloupna (D. Z. 26, O. 19); b) dvůr poplužní *Pochobradský* s polovicí kostelního podání Nejsv. Trojice, s poplužím, vším obilím a senem, však prázdný beze všeho dobytka a nářadí hospodářského, l. 1694 dne 21. července prodán za 5400 zl. rýn. Augustinovi Norbertovi Voračickému ryt. z Paběnic, který jej k statku Malči připojil. (D. Z. 403, C. 14.)

Emigranti Chrudimští.

Mistr *Václav Bílek Kořímský* cís. rychtář v městě Chrudimi učinil na král. komoru českou dne 5. května 1626 zprávu, že poručení dané na hradě Pražském dne 13. února 1626 za příčinou sousedů, kteří k náboženství katolickému nechtíce přistoupiti od města odešli, třikráte rozdílně každé dvě neděle po ulicích provolati dal, s tím doložením, že pokudž by se jedenkaždý z týchž zběhlých od toho provolání v šesti nedělích k statku svému nenavrátil a k pravému sv. náboženství katolickému nepřistoupil, jeho statku odběžného k ruce král. komory se ujme. Takových z Chrudimi zběhlých lidí, však na větším díle chudých a denní prací se obživujících, bylo 160, z nichž však (dle zprávy téhož cís. rychtáře podané dne 8. června 1626) někteří po vytažení vojska z města opět k statkům svým se navrátili, ale katolickými býti nechtěli. Pročež cís. rychtář k nařízení komory české danému dne 22. června 1626 všecky grunty a pozůstalosti týchž lidí zběhlých k ruce král. fisku v opatrování přijal. Byli to dle seznamu a inventáře gruntův těch, přiloženého ke zprávě cís. rychtáře, sousedé tito:

a) **Z města:**

Michal Šmidych, zanechal dům prázdný a vyplundrovaný, koupený za 230 kop míš., který r. 1636 pro kontribuci a šos císařové zadržalý k obci postoupen byl; mistr Jan Zytkonydes zanechal dům řečený Kuchyňkovský za 1500 kop, dům řečený Suchorad za 1000 kop, sladovnu na podměstí za 325 kop, rolí jedno za 440 kop, zahradu za 100 kop, dvě vinice za 295 kop, dvůr na podměstí s 43 kopami a 57 záhony rolí, 3 zahradami, loukou a 3 vinicemi, vše náležející téhož Zytkonydesa manželce a dítkám po Samuelovi Kuchyňkovi, otci jejím, v summě 4200 kop; Jan Pátek st. dům za 500 kop a rolí za 190 kop; Daniel Ešín dům za 600 kop, vinice a rolí s půl dvorcem za 550 kop; Václav Slon dům k obci dávno prosedělý, na němž mu žádná spravedlnost nenáležela; Václav House dům se zahradou za 500 kop; Tomáš Šerý dům s vinicí za 900 kop; Pavel Horský dům za 850 kop, dvůr s 30 kop. rolí a zahradou za 1000 kop; Stefan Wagner dům za 950 kop, dvůr s rolími za 3050 kop; Anna Hradecká 2 domy za 1050 kop; Daniel Sperat dům za 570 kop; David Srn dům za 300 kop, domek na podměstí za 150 kop; Jiřík Křepelka dům s vinicí za 410 kop; Vojtěch Zych dům za 255 kop, od vojákův na konec splundrovaný, chalupu se zahradou, rolí a vinicí za 398 kop; Mikuláš Dreylink dům spuštěný, na němž žádné spravedlnosti neměl, za 230 kop; Jan Polický dům za 270 kop, na němž neměl žádné spravedlnosti; Matěj Dražkovský dům za 470 kop; Mikuláš Kadiberka dům za 460 kop, dům na předměstí řečený Kukalovský za 220 kop, louky, rolí, chalupu a viničku za 694 kop; Jakub Spurný dům se zahradou a vinicí za 679 kop; Jan Mastík dům za 700 kop, dvůr na předměstí s rolími, chalupou a zahradami za 865 kop; Jan Kůle dům za 380 kop; Daniel Trnka dům za 86 kop, které náležely k obci; Krištof Widmon dům za 440 kop, chalupu na předměstí za 200 kop; Jan Komínek 2 domy v městě za 800 kop, dům na předměstí se zahradou za 350 kop; Václav Vaníček dům, jenž náležel jeho manželce, která k náboženství katol. přistoupila; Jan Hodina dům za 450 kop; Matěj Slavonický dům za 750 kop; Jan Zoubek dům za 700 kop; Šťastný Žitavský spravedlnost 740 kop na domě cís. rychtáře, vi-

nici a zahradu za 300 kop; Tobiáš Felix dvůr s 11 kopami záhonů rolí, zahradou, 2 vinice a chalupu za 3000 kop; Jan Hora dům za 400 kop, dvě vinice a zahradu za 280 kop; Jan Mečíř dům za 700 kop, chalupu na podměstí, zahradu, rolí a vinice za 465 kop; Ambrož Laurýn dům za 550 kop, chalupu se zahradou a 2 vinice za 372 kop; Matouš Traptík dům za 600 kop, od vojákův splundrovaný, tři vinice a zahradu za 380 kop.

b) **Z předměstí:**

Adam Jabloňka zanechal dům za 230 kop; Matěj Cihlář dům se zahradou za 400 kop; Matěj Králíček dům za 260 kop, ale navrátil se a zůstal katolickým; Jan Svoboda dům za 40 kop; Jiřík Čapek dům za 250 kop; Lukáš Bednář 2 domy za 485 kop; Fridrich Hermon dům a 2 vinice za 330 kop; Jan Březina dům a 2 zahrady za 500 kop; Salomena Sokolová dům za 200 kop; Václav Šprech dům 185 kop; Jan Tlamka domek za 40 kop; Mikuláš Táborský domek za 190 kop; Jakub Králíček dům za 200 kop; Šimon Slavík dům a vinice za 520 kop; Jan Sykař dům za 500 kop; Václav Vinař dům za 330 kop; Václav Vrabský dům za 400 kop; Matěj a Pavel bratří Radoušové dům v městě za 750 kop, 2 domy na předměstí (jeden řečený Zmrzlovský) za 730 kop, chalupu, 4 vinice a zahradu za 945 kop; Havel Bydžovský dům za 340 kop, v němž jeho manželka, katolička zůstávala; Václav Oliva dům za 220 kop; Tomáš Bohdanecký dům, který však Jeronymovi Radimiřskému nezaplatil; Jan Rychnovský, soukeník, dům za 245 kop, v němž jeho žena katolička zůstala; Ondřej Milner dům za 180 kop; Václav Tichý dům za 143 kopy; Jan Pelikán dva domy s kusem místa za 272 kopy; Jan Pleskač dům za 113 kop; Jakub Biza dům, zahradu a palouk za 608 kop; Jan Turek dům za 360 kop; Matěj Žundalek dům za 150 kop; Matěj Česal domek za 100 kop; Jan Sekera domek za 150 kop; Jan Jedlička dům za 250 kop; Václav Podvala jinak Hradecký dům a mlýnec za 545 kop; Václav Konvalinka chalupu se zahradou za 200 kop; Jiřík Pučalka chalupu se zahradou za 170 kop; Jan Hlaváček chalupu se zahradou za 140 kop; Řehoř Bucháček chalupu se zahradou za 40 kop; Petr Drajer dvůr se za-

hradou a rolím za 1050 kop; Jan Šumpele dům se zahradou a rolím za 360 kop; Jiří Volešnický chalupu za 135 kop; Matěj Hradišťský chalupu se zahradou za 200 kop; Viktoryn Šust mlýn obecní, jemu pod plat dědičný každoroční prodaný, na nějž dal závdavku 600 kop na dlouhé mincí, na ten čas již celý vytlučený a vyplundrovaný; Martin Prokůpek dům sirotčí, na němž ničeho neměl; Pavel Karban chalupu, zahrádku a 2 vinice za 254 kop; Václav Sýtař chalupu se zahrádkou za 270 kop; Václav Šatal dům a rolí za 515 kop, dva krámy řeznické za 90 kop; Voršila Javůrková dům a rolí za 340 kop; Valentýn Huma dům za 250 kop; Jan Trousil chalupu a vinici za 130 kop; Lukáš Opotský chalupu za 75 kop; Tobiáš Batík 2 domy, rolí a zahradu za 1312 kop; Pavel Petržilka chalupu za 200 kop; Jan Kurda chalupu za 120 kop; Karel Bouček dvorec a rolí za 543 kop; Jan Chrudimský chalupu za 120 kop; Jan Cihlář dům za 200 kop; Vavřinec Vrchol chalupu, zahrádku a vinici za 200 kop; Kateřina Jedličková domeček za 162 kop; Jiří Laňský domeček za 218 kop; Šimon Chlumecký domeček za 150 kop; Pavel Nojem dům za 210 kop; Tobiáš Cuřidlo dům za 320 kop; Beneš Jaich dům a vinici za 300 kop; Václav Solnický dům a vinici za 455 kop; Jan Svoboda chalupu za 210 kop; Kateřina Kabová domeček a zahrádku za 200 kop; Martin Kolář chalupu za 100 kop; Jiřík Vorlický dům za 400 kop; Eliáš Kolář dům za 830 kop; Matouš Solnický chalupu za 110 kop; Fridrich Těšinský dům, zahradu, louku a rolí za 855 kop; Řehoř Čechtický dům se zahradou za 111 kop, který ujala vdova v svém dílu, pak domek v městě při zdích městských za 100 kop; Matěj Komínek chalupu za 100 kop; Václav Holík chalupu a zahrádku za 200 kop; Jiřík Pajer dům manželce náležející; Václav Řemeslo dům, chalupu a 2 zahrádky za 208 kop; Voršila Vlachová domeček za 200 kop, všechen zadlužený; Krištof Křesťánek domek a rolí za 350 kop, navrátil se a stal se katolickým; Pavel Pečeňka dva domy, z nichž jeden v městě, sladovnu, zahradu, rolí a viničku za 2323 kopy, v čemž však měl též spravedlnost bratr jeho nezletilý; Václav Mareš dům za 250 kop; Jan Papoušek mlýn za 2300 kop; Jan Plička chalupu a zahrádku za 170 kop; Mikuláš Doležal dům se zahradou a ro-

lím za 460 kop; Jiřík Hájek dům a zahradu za 450 kop; Jan Sedláček domek a zahradu za 130 kop; Šimon Dušek dům za 100 kop; Jakub Dvořáček domek a viničku za 400 kop; Petr Srbek dům a vinice za 410 kop; Jiřík Hes domeček za 225 kop; Daniel Srbek dům a 3 vinice za 389 kop; Dorota Pátková sladovnu za 1000 kop a vinici za 50 kop; Matěj Zužka chalupu za 195 kop; Václav Dušek dvorec za 240 kop; Václav Mlynář dvůr a rolí za 700 kop; Martin Procházka dům. chalupu a vinici za 391 kop; Zacharyáš Kubata domeček za 300 kop; Jakub Malý chalupu a rolí za 168 kop; Jan Vinař domeček a zahradu za 368 kop; Jan Tichý chalupu za 100 kop; Jan Dreylink chalupu za 100 kop; Mandalena Pilařka chalupu za 40 kop; Pavel Procházka domeček a vinice za 446 kop; Matouš Hakl domeček za 150 kop; Deynožková vdova chaloupku za 40 kop; Václav Prskáček chalupu za 160 kop; Dorota Holubka dvorec za 2300 kop; Jiřík Holub dvůr za 2800 kop; Adam Vrána statek, v němž nic neměl; Jiřík Dušek dvůr za 150 kop; Jan Koníček, jinak Zitka mlýn s dvorem, se vším příslušenstvím za 4700 kop; Mandalena Jirková dům se zahradou za 500 kop; Jan Tuzek chalupu se zahradou za 200 kop; Matěj Vokounek chalupu, vinici a zahradu za 241 kop; Ondřej Ondráček dům se zahradou, chalupu a vinici za 482 kop; Adam Vlčák chalupu a vinici za 208 kop; Jan Kučera dům, zahradu a vinici za 502 kop; Jakub Pokorný domek, zahradu a vinici za 300 kop; Jiřík Doubrava domeček za 250 kop; Jan Zmrzlík domeček za 300 kop; Pavel Sedlák chalupu se zahrádkou za 150 kop; Samuel Kozarek domeček a rolí za 368 kop.

Summa všech těch statků, po emigrantech zůstalých, bez svršků (které od osob odcházejících vyšikovány byly, mimo některé chatrné nádobí dřevěné, jako truhly prázdné vytlučené, stoly a almary) obnášela podle kněh městských 86.876 kop míš.

Avšak brzy po ujetí se těchto statků k ruce král. komory vojsko do města velmi zhusta u velikém počtu ubytováno bylo, které nevázaností svou domy emigrantův i mnohé jiné v zříceniny přivedlo, tak že i podruzi v týchž domech obstáti nemohli, nýbrž pryč ucházeti musili, čímž město více

a více pustlo a cena statků tak klesla, že mnohý z nich ani za šestý díl ceny kupní prodati se nemohl.

Podle zprávy téhož cís. rychtáře, k novému poručení na komoru českou dne 26. listopadu 1630 odeslané, nacházelo se statkův a gruntův, avšak zpustlých, po 34 emigrantech v městě Chrudimi jen v ceně 8647 kop míš., na nichž berně a obecních závad od mnoha let zadržalých tak i jiných dluhův a spravedlností lidem katolickým povinných bylo 3190 kop 5 gr. a quoty městské 830 kop 30 gr., tak že z těch statků všech, kdyby k prodání byly přišly, král. fisku náležeti mělo jenom 3525 kop 42 gr.

Podle zprávy purkmistra a konšelů města Chrudimě dne 20. května 1636 na komoru českou učiněné zbylo již jen po 23 emigrantech domův a statků na větším díle pustých aneb skrze vojenskou všetečnost, kteréž žádný zbrániti a opříti se nemohl, k dokonalému zřícení přivedených, na kterouž to pozůstalost některé osoby z krevnosti a příbuznosti aneb dítky těch emigrantů se potahovaly a jí užiti žádali. — Purkmistr a konšelé se staršími obecními i na místě obce města Chrudimě vyhledávali toho při císaři, aby ta pozůstalost emigrantů darována byla na opravu kostela panny Marie a věže při něm tak rozpukané, že lidem i stavením blíž i z[illegible]cím záhubou hrozila; není však vytčeno, zdali Chrudimští milosti té užili. (C. 215, C. 6 & $^{11}/_{51}$.)

Jaroměř.

Obec král. věnného města Jaroměře nad Labem pro ú[illegible]stenství ve zpouře propadnouti měla v pokutě nepatrné statečky své, za 6977 kop 54 gr. míš. odhadnuté, totiž: a) Ves *Kohoutov* s 6 osedlými, s rychtou svobodnou, lesem, rybníčky a potokem, jak to obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. bez panství ke kostelu a špitálu bylo postoupeno a l. 1575 od krále Maximiliana II. z milosti i s vrchností k dědictví dáno jest. (D. Z. 18, P. 18.)*) —

*) L. 1547 propadlo město Jaroměř v pokutě vesnice *Heřmanice* s tvrzí pustou, podacím kostelním, clem, kusem Labe a mlýnem u té vsi, Brod, Slotov, Krabčice, Svinišťany, Vyhnalov a Proruby, které téhož roku od král. komory koupil Jan z Pernštejna, jenž pak l. 1548 prodal

b) Statek řečený *na Kopaninách*, grunt a les s dvěma poddanými, tudíž osedlými a vším příslušenstvím, který obec Jaroměřská l. 1604 od Václava mladšího Záruby z Hustiřan na Plese a Třebověticích za 303 kopy míš. koupila. (D. Z. 132, G. 28.) — Ale tyto statky obci Jaroměřské, častým ubytováním cís. vojska zadlužené a zchudlé z milosti jsou ponechány.

Od obce však za příčinou reformace dle zprávy cís. rychtáře Jeronyma Todta z Kamenice, na komoru českou dne 31. června 1626 učiněné, odešli sousedé tito: a) *z města*: Tomáš Petrův s manželkou a dítkami, David Tyrhof a Jan Tarník, kteří zanechali tři domy pusté se zahradou a poli; — b) *z předměstí sv. Jakuba*: Jan Šebs, Salomena Komínková s dítkami, Bartoloměj Ryňkeš s manželkou a dětmi, Jan Hoffman, jirchář, s manželkou, Jiřík Špringer s manželkou, Kateřina Veselá, Ludmila Kozmánková s dítětem, Jeronym Voštip s manželkou a dítkami, Maruše Pičková se synem a dcerou, Valentýn Štaud s manželkou a dětmi, Tobiáš Strouhal s manželkou a dětmi, Václav Čečetka, Václav Jindra s manželkou, Krištof Reych, Adam Cyndler, zanechav manželku při statečku, Štěpán Borovnický s manželkou, Pavel Třebechovský, zanechav při městě syna a dceru, Šimon Jindra s manželkou, Václav Hrnčíř s manželkou a dětmi, Anna Buková, Regina Cuchonová s dětmi, Václav Turnovský, Pavel Korbel a Salomena Strouhalová; — c) *z předměstí Pražského*: Jan Střezoměřický, Laurýn (Vavřinec) Chudek, osoba radní s manželkou, Mandalena Chudková, Jan Prokůpek s manželkou, zanechav dítky své v dvorci s čeládkou, Samuel Cykán s manželkou a dětmi, Šimon Mezřický, zanechav manželku při statečku, Jakub Bohatý s manželkou a dítkami a Tobiáš Tomášův, kteří zanechali 1 dům, 2 sladovny, 20 chalup, 3 dvory, několik zahrad, luk a rolí; — d) *ze vsi Hořenic*, pod šos k právu města Jaroměře náležející: Jakub Sedláček (jinak Němeček) s manželkou, Martin Kuna a Adam Hauzer, zedník, kteří zanechali dva dvory pusté s poli a lukami, pak chalupu prázdnou.

Domy a grunty po těchto emigrantech zůstavené, na větším díle pusté, ujaty byly jakožto věci odběžné dne 22. května

---

ves Svinišťany Ludmile z Gerštorfu, vdově po Janovi Chvalkovském z Hustiřan, za 1250 kop gr. česk., ostatní pak vsi Janovi Hostinskému z Waldšteina za 3250 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 14 & M. 18; 47, E. 25.)

1626 k ruce komory české a cís. rychtáři v moc uvedeny jsou skrze Jana Hoška Smiřického, primasa města, Josefa Heliadesa, poručeného purkmistra, Jana Jiřího Manna a Jana Hencelia Pacovského, raddy k tomu nařízené. Grunty tyto všecky byly ještě l. 1628 pusté dle zprávy obce dne 3. prosince t. r. na komoru českou podané; pročež obec žádala, aby grunty ty se prodaly a peníze se obrátiti mohly na opravy chrámu, na vychování kněžstva, žákovstva a chudých i k jiným potřebám obecním; ale od komory nařízeno, aby obec grunty dotčené třem osobám z prostředku svého k opatrování odevzdala. (C. 215, J. 2. — R. $^{109}/_{12}$.) — Dle zprávy cís. rychtáře Jaroměřského z dne 22. června 1650 ušel ze vsi Kouhoutova bývalý rychtář a poddaný Krištof Seydl pro náboženství od svého statečku, který proto k ruce král. komory byl ujat. (C. 215, J. 2.)

Jihlava.

Obec města Jihlavy na Moravě, pro účastenství ve zpouře všeho jmění odsouzená, měla k ruce král. fisku v pokutě propadnouti všecky statky své v Čechách ležící, totiž: a) Vesnice celé Eberharčice (Eberharec), Buková a Staré Hory (Altenberg, kr. Čáslav.) s lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1543 sobě sama opět do desk vložila. (D. Z. 250, C. 22.) — b) *Střítež* (Schrittens, kr. Čáslav., okr. Polná), tvrz a ves Střítež s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem s pilou, mýtem, též vsi Ždírec (Seelenz) s podacím kostelním, Dobronín (Dobrenz) kromě 4 lidí k Polné náležejících, vsi pusté Zvonějov s podacím kostelním, Debešov a Heroltice s příslušenstvím jak to obec Jihlavská l. 1536 od Jana staršího Trčky z Lípy za 5500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 42, H. 22). — c) Městečka *Stoky* (Stöcken) a *Vyskytnou* (Giesshübel, kr. Čáslav., okr. Polná) s podacími kostelními, vsi Petrovec, Tloukov, Hlavkov (Lukau), Rauchnek (Raunek), Jiřinu (Jirsching), Ježenou (Jesau), Dvorce (Höfen), Nové Dvory (Neuhof), Smrčnou (Smržná, Simmersdorf) s podacím kostelním, též plat roční 4 kop gr. česk. ve vsi Eberharci (Ebersdorf), dvůr Šipnovský, dvory dva řečené Platavé (Plutovy) s příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1596 od bratří Trčkův z Lípy Vilíma a Krištofa Jaroslava za 15.000 kop gr. česk.

koupila. (D. Z. 171, F. 25 & 127, F. 14.) — d) Ves *Hladov* (Waldhof, kr. Čáslav., okr. Polná) a dvůr poplatní *Hubenov* (Steindorf) při též vsi ležící s příslušenstvím, což město Jihlava l. 1590 od Albrechta Měděnce z Ratibořic za 600 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 178, L. 2.)

Avšak za přímluvu kardinála a knížete z Dietrichšteina zůstavena byla obec Jihlavská při statcích svých velmi zadlužených, a cís. resolucí z dne 25. ledna 1626 schválena byla smlouva mezi obcí a tamějším král. rychtářem *Janem Heidlerem z Bukové* skrze král. kommissary dne 21. června 1625 uzavřená, vedle kteréž smlouvy obec města Jihlavy dotčenému Heidlerovi v summě dlužní 93.333 zl., jemu a jeho pastorkům povinné, od statků svých postoupila městečko Štoky, vsi Střítež, Petrovec, Smrčnou, Ždírec, Hibralec (Hilbersdorf) a Eberharec (Ebersdorf) se zámkem, pivovárem, mlýny, dvory poplužními a pilou ve vsi Střítěži se vším příslušenstvím. (D. Z. 153, M. 7, 10 & 11.) — Témuž Heidlerovi prodala obec Jihlavská l. 1628 vesnice Dobronín (Dobrenz, Dobrans) a Nové Dvory (Neuhof) za 6500 zl. Moravských (po 70 kr.). (D. Z. 299, E. 4.)

Joachimsthal.

Král. horní město Joachimsthal (Joachimov, kr. Cheb.) účastnilo se zpoury stavův tím, že rada městská lehkomyslně poslušna byla rozkazů Mansfelda, jemu král. peníze z tamější mince odváděla, posádku jeho přijala, i hejtmana od direktorův a správců země dosazeného se přidržela. Pro toto provinění po bitvě bělohorské uvězněni byli na radnici Staroměstské někdejší mincmistr z Joachimova *Lengfelder*, jenž 7000 zl. z mincovny Mansfeldovi do Lokte dodal, a pomocník jeho *Jakub Beer*, jenž se i řečmi neslušnými provinil. (C. 215, C. $^1/_1$.)

Kadaň.

Král. město Kadaň (Kadan, Caden, Kaaden, kr. Žatec) účastnilo se zpoury podporováním stavův odbojných, poddalo se však po bitvě bělohorské plukovníku Albrechtovi z Wald-

šteina hned na počátku l. 1621 a proti odvedení jisté summy vydrancování bylo zproštěno. A poněvadž purkmistr a radda města listem svým, dne 18. ledna 1621 cís. kommissaři knížeti z Lichtenšteina zaslaným, se zavázali věrnost a poslušnost císaři přísahou slíbenou až do prolití krve zachovati, a od Mansfelda k nevěrnosti pohnouti se nedali; obci Kadaňské statky její, od cís. rychtáře k ruce král. fisku ujaté a spravované, navráceny jsou vedle cís. resoluce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené. (Archiv místodrž. K. $^{17}/_{70}$ & C. 215, P. $^{123}/_{52}$.) K těmto statkům náležely: a) Ves *Čákovice* (Čachovice, Šachovice, Tschachwic) s podacím kostelním a krčmou výsadní, dvory kmetcí s platem v *Ouhošťanech* (Otčany, Ahatschau, Atschau) a v *Čermici* (Čermíky, Tschirmich), 3 mlýny v městě, Nový nad mostem, Špitálský a Veliký, též cla na vodě i v branách, jak to l. 1549 od císaře Ferdinanda I. obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných bylo navráceno a darováno ke kostelu p. Marie, k špitálu a ke škole a pak dne 28. listopadu 1561 vrchnost a panství nad tím za 125 kop gr. česk. jest doprodáno. (D. Z. 8, C. 3 & F. 6; 14, E. 21.) — b) Vsi *Milžany* (Milsa, Milsau), *Vrchnice* (Würgnic) a dva dvory v *Prahli* (Pruhel, Pröhl), jak to obci l. 1547 bylo konfiskováno a l. 1549 dne 18. října od císaře Ferdinanda I. za 882 kopy 38 gr. česk. opět jest prodáno. (D. Z. 9, B. 25.) — c) Rybník řečený Jezero při městě Kadani, pod vrchem viničním Hyršperkem ležící, s příslušenstvím, který obec léta 1572 od Bohuslava Felixe Hasišteinského z Lobkovic za 1700 kop gr. pražsk. koupila (D. Z. 14, P. 18); též rybníček nad týmž Jezerem ležící, který obci l. 1562 týž Lobkovic za 350 kop postoupil. (D. Z. 14, P. 30.) — d) Ves celá *Krásný Dvoreček* (Schönhöfl) s podacím kostelním a krčmou, půl vsi *Burgstadtel* s rybníkem Trypeytl řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1590 obci Kadaňské Jiří starší z Lobkovic za 5850 kop míš. prodal. (Archiv místodrž. L. $^{39}/_{252}$. — D. Z. 25, G. 18 & 167, A. 13.) — e) Ves Hošťany (Ouhošťany, díl) s tvrzí pustou, podacím kostelním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 obec Kadaňská od Lorence Strejčka, měštěnína téhož města za 4596 kop 49 gr. míš. koupila. (D. Z. 185, N. 29 & 136, H. 21.)

Město pak postiženo bylo velikými pohromami; neboť požárem, dne 26. srpna 1631 mezi 11—12 hodinou dopoledne v domě měšťana Matyáše Kempfa vzniklým, popelem lehlo 66 domů v městě, též klášter sv. Michala, krámy masné a chlebnice, 2 brány městské a jiná stavení obecní, pak 32 domy v předměstí s 25 dvory a stodolami obilím naplněnými. (Dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Chytěrky z dne 2. září 1631. — Archiv místodrž. K. $^{17}/_{69}$.) Mimo to při vpádu saském l. 1631 vzato bylo město mocí od lidu nepřátelského, na jehož vydržování měšťanstvo velikou summu peněz složiti musilo; k tomu na vychování cís. vojska dle kvitancí od 25. února 1632 až do 17. září 1633 za maso, žito a oves vydáno bylo hotových peněz 53.786 zl. i všecko pivo od měšťanů vařené vojínům zdarma bylo dáváno, tak že mnohý měšťan z jedné várky ani tolik nevytěžil, aby mohl k druhé várce chmel koupiti a váreční zaplatiti. A poněvadž nouzí a bídou takto povstalou jakož i morovou ranou téhož času na 1500 měšťanů a nájemníků v městě zemřelo, a nepatrný počet měšťanů pozůstalých trvale na jednu setninu vojska náklad vésti musil, přinuceno bylo měšťanstvo na vychování vojska obrátiti též 8750 zl. cís. daně z piva. Proto k žádosti purkmistra a raddy městské, císaři podané, městu Kadani ohněm a válkou na mizinu uvedenému a na 21.479 kop míš. zadluženému, nejenom komorní plat roční na tři léta, od měsíce srpna 1631 počínajíc, byl prominut, nýbrž i obec od zaplacení dotčené daně podle návrhu komory české z dne 27. září 1633 měla býti osvobozena. K tomu povoleno bylo obci od české komory dne 16. května 1635, aby se na vystavění mlýnův a jezů sešlých od jistého žida vypůjčila 1000 kop míš. (K. $^{17}/_{69}$.)

K zpuštění města nemálo přispěla též reformace katolická; neboť mnozí měšťané obávajíce se ubytování 80 vojáků, které kommissař reformační koncem měsíce ledna 1626 do města uložil, utekli od statků svých do ciziny. Byli to dle zprávy cís. rychtáře M. Matouše Egera, dne 26. května král. komoře učiněné, sousedé následující:

a) *Z města: Tomáš Zickan* (Cikán), v čas zpoury primas města, s manželkou svou Dorotou zanechal 3 domy na náměstí, domek se stodolou v předměstí, 3 vinice, na 24 korců

polí, 3 jitra luk, zahradu a chmelnici, též půl lánu rolí ve vsi Ohačanech a 4 kusy hovězího dobytka. — *Zachariáš Melzer*, za času zpoury spoluradní městský, a manželka jeho Kateřina, zanechali 2 domy v městě, dům se stodolou v předměstí, 6 vinic, 17 jiter polí, 2 jitra luk, 2 chmelnice a půl lánu rolí ve vsi Čachovicích. — *Sabina Kürbiczerová*, vdova po Kašparovi K., spoluradním v čas zpoury, zanechala 2 domy, dvůr se stodolou, 2 vinice s polovicí lisu, zahradu a chmelnici s domkem, 7 jiter rolí a 3 jitra luk. — *Martin Schwarz*, v čas zpoury senator, zanechal 2 domy na náměstí, dům a sladovnu s dvorem, zahradou a vinicí v předměstí, 3 vinice a dvůr ve vsi Čachovicích; po jeho pak dceři nevlastní Marii Neumannové zůstalo na 2000 kop míš., které l. 1630 byly konfiskovány, poněvadž se do města nenavrátila. — *Gottfried Saifert*, v čas zpoury spoluradní, s manželkou svou Annou Marií zanechal svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $^3/_4$ lánu polí, 3 jitra luk; též dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici s polem a $14^1/_2$ jitra rolí, jeho manželce a její dceři po Ondřejovi Taschnerovi náležející. — *Henrich Fink*, v čas zpoury senator, zanechal 6 jiter polí. — *David Carl*, lékárník, a manželka jeho Anna, zanechali dům na náměstí, $6^1/_2$ jitra polí a 1 jitro luk; též svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $^1/_2$ lánu rolí. — *Martin Steinpach*, v čas zpoury radní, a jeho manželka Judita, zanechali dům na náměstí, dům a sladovnu se stodolou a zahradou v předměstí, chmelnici, 9 jiter polí a 6 jiter luk. — *Jan Schuffenhauer* zanechal dům v městě a $1^1/_2$ jitra pole. — *Vilém Schwarz* a manželka jeho Ludmila zanechali dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici a chmelnici, $10^1/_2$ jitra polí a 2 jitra luk. — *Jan Winkler*, krejčí, s dcerou, zanechal dům. — *Vdova Jana Arelta* zanechala dům, 3 jitra polí a 1 jitro luk. — *Jan Weck* s manželkou Barborou, zanechal dům v městě, dvůr se stodolou v předměstí, vinici, $15^1/_2$ jitra polí a 4 jitra luk. — *Jiří Porres* s matkou, zanechal dům na náměstí, vinici se zahradou a $1^1/_2$ jitra rolí. — *Krištof Petzoldt* zanechal dům na náměstí a 2 vinice. — *David Streitzka* (Strejčka) zanechal dům v městě, dvůr a chmelničku v předměstí, vinici a 6 jiter polí. — *Matyáš Hildebrandt*, dům a dvě vinice. — *David Seldenreich*, dům v městě. — *Erhard Koch*, 2 domy a sla-

dovnu. — *Martin Schwab*, 2 domy v městě s polem. — *Matyáš Zimmerheckel*, dům v městě. — *Mojžíš Kraus*, dům v městě a 3 jitra rolí. — *Jan Kuntz*, dům na náměstí. — *Lorenc Geisling*, 2 domy v městě, zahradu, vinici a 4 jitra polí. — *Jan Ulrich*, v čas zpoury městský písař, dům v městě.

b) *Z předměstí:* Jakub Jöckel, provazník; Jiří Jirník, kovář; Martin Müller, Burghard Richter, Peter Riess, Michael Gratus, Jiří Siegel, Krištof Haman, Krištof Schaller, Zachariáš Tomaschka, Kristian Lindtner, Ludvík Keppel, Michael Hochlöhner, Martin Grabner, Joachym Wagner a Jan Schlosser, kteří zanechali po 1 domu, 3 vinice a 1½ jitra polí.

Ze statků po těchto emigrantech pozůstalých jenom některé byly prodány skrze plnomocníky emigrantů ve lhůtě k tomu ustanovené, větší však díl jich byl l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. komory ujat, z nichž potom l. 1631 shořely domy Sabiny Kürbitzerové, Martina Schwarze, Jana Wecka, Jiříka Porresa, Davida Streička, Davida Seltenreicha, Martina Schwaba, Matyáše Zimmerheckla, Mojžíše Krause, Jana Kunze a Lorence Geislinga. Ostatní pak zůstaly pusté a prázdné, poněvadž z nepatrného počtu sousedů pozůstalých žádný jich koupiti nemohl. Z jmění pozůstalého po emigrantech, kteří v čas zpoury v kostele farním oltáře a křtitelnice zbořili, povoleno bylo k obnovení téhož kostela 5000 kop míš. Marně však žádala obec, aby statky emigrantů k zaplacení dluhův obecních 15.000 kop míš. byly obráceny. (Dle zprávy purkmistra a raddy obce z dne 23. prosince 1633. — C. 215, K. 1.)

Kinšperk.

Obec města Kinšperku (Königsberg) pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek svůj, *zámek a město Kinšperk* (kr. Cheb., okr. Falknov.) s předměstím starým, jak to obci léta 1606 od krále Rudolfa II. bylo postoupeno a připojeno pod léno a manství (Steinlehen) k zámku Loketskému. (D. Z. 129, M. 14.) Statek ten od král. komory koupili bratří *Metternichové* se statky Šteinhof a Krainhof, Jaroslavovi Hoffmannovi konfiskovanými. (D. Z. 143, M. 17. — Viz Hoff-

mann.) — Pohledanost obce města Chebu na témž statku, jakož i na statcích měst Ostrova a Tachova, v summě 28.555 kop, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C 1/1.)

Klatovy.

Král. město Klatovy účastnilo se povstání stavů zvláště tím, že purkmistr, rada i všecka obec listem dne 31. srpna 1619 direktorům připověděli do nejvyššího přemožení svého cís. vojsku odpírati a se hájiti, žádajíce za podporu municí i kusem polním. Pročež po vítězství bělohorském obci Klatovské všecky statky a důchody obecní, špitálské i zádušní v pokutě odňaty a cís. rychtáři k správě a opatrování od komory odevzdány byly, totiž:

a) Tvrz a ves *Luby* (kr. Plzeň) s podacím kostelním a dvorem poplužním, tvrz pustá *Břesko* s dvorem poplužním pustým, vsi Malá Veska, Vrhaveč (díl) a Lhotka (díl), s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to vše obci Klatovské, která týž statek l. 1544 po Ladislavovi Loubském za 5000 kop míš. koupila (D. Z. 43, K. 29), l. 1547 pro účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a l. 1549 od komory opět za 2250 kop gr. česk. prodáno. (D. Z. 8, H. 14 & S. 10.)

b) Vsi celé *Ostřetice*, *Oujezdec*, *Habartice* a *Tětětice*, též plat na lidech v Cvršovsi (Svrčevsi) a Štěpanovicích, s dědinami a 16 rybníky, zejména Nevděk, Veliký, Ostřetický, Medenice, Hřešil, Okřín, Šašek, Pikač, Na Louce, Mertlíkovský, Jamky, a jiných pět rybníků řečených Kouskovských — jak to vše obec Klatovská l. 1547 císaři v pokutě postoupila a l. 1549 v úterý po sv. Ludmile od komory opět koupila za 3721 kop gr. česk. a proti placení ročn. 55 kop gr. česk. k špitálu městskému při mostě na chování chudých. (D. Z. 9, B. 15.)

c) Dvůr *Točník* s lidmi osedlými, s 10 mlynáři a dvořáky u města ležícími, totiž v Novákovicích dvůr, v Beňovech dvůr a mlýn, v Poborovicích dvůr a mlýn, ve Volenovech mlýn a dva dvory se šlejfernou, mlýny Bradačovsky, Červený a Huvňovic, dvůr Tajanov, s řekou Úhlavou, na níž mlýny vytčené ležely; též rybníky Novákovický, Pod-Nová-

kovický a Šedík; lesy řečené Mikykovská Hůrka, Bor, Pokrvadlo, Špitálsko, Makalový s rybníčkem Kantůrek řečeným, Hůrky, v Liškách s rybníkem Vrabec řečeným, Újezdecká Hora s porostlinami na Vostřeticku, Habartické lesy a porostliny; pak dvory kmetcí pusté v Kosmáčově s příslušenstvím; lesy a porostliny v Kalu, na Hájištích u Slavošovic, i jiné všecky blíž a dál města ležící. Též všecka cla, mýta v branách, platy městské z domův, dvorův a chalup, pivovárův, krámův masných, zahrad a jiných, kterýchž obec Klatovská od starodávna požívala. Při tom i statky a platy špitálské a zádušní, k špitálu v předměstí, ke kostelům Matky Boží v městě a sv. Jakuba v předměstí, i k farám nadané a náležité, totiž: rybník Napařikovský s druhým pod ním; platy z některých dvorův a chalup v předměstí, z dvou pivovárů, jednoho špitálského a druhého k faře, ze 4 krámův masných, z mlýna Huvňovic v Drahách, též z některých dědin, luk, zahrad a chmelnic, cožkoliv toho k týmž kostelům, farám a špitálu, i také ke kostelu sv. Martina na hůrce nad městem ležícímu s podacím kostelním náleželo — jak vytčené statky všecky obci Klatovské l. 1547 v pokutě byly odňaty a z milosti od císaře Ferdinanda I. l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši navráceny na vychování kněží, žákův a chudých lidí v špitále a pro opatrování a opravu města i jiné obecní potřeby. (D. Z. 8, H. 14 & 14, F. 6.)

d) Díl statku *Měcholup* — polovice tvrze, vsi, dvoru popl., pivováru a mlýna, ves celá Domažličky, díl vsi Třebišova a jeden osedlý v Petrovičkách — jak to obec Klatovská l. 1589 od Sezimy Sedleckého z Újezdce za 6300 kop míš. koupila. (D. Z. 25, A. 25 & 166, F. 5.)

Z těchto všech statků postoupila král. komora l. 1623 jenom vesnice Tětětice, Oujezdec a Habartice *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda.* — Ale poněvadž z těchto statků obec Klatovská l. 1612 dědičné statky své, dvůr poplužní v Točníce s ovčínem, dvůr poplužní Slavošovice, pak statky pod b) a d) uvedené, v rukojemství za císaře Rudolfa II. na summu 10.000 kop míš., císaři od bratří z Lichtenšteina Karla, Maximiliana a Gundakera půjčených, a úroků z té summy od léta 1607 zadržalých týmž bratřím z Lichtenšteina zapsala (D. Z. 183, O. 7); proto všecky statky a důchody svrchu

vytčené l. 1629 navráceny byly obci Klatovské, ohromnými dluhy obtížené a za posledních let takřka na mizinu uvedené. Neboť obec měla starých dluhův do 80.000 kop míš., mimo to vynaložiti musila na vojsko císařské za pět let přes 250.000 kop míš., čímž mnozí ze sousedův k největší chudobě a nouzi přivedeni byli, a nemohouce již dále platů mimo stravování vojska na ně ukládaných odvozovati, již l. 1624 odešli z města, tak že v něm ze 336 domů, v nichž před povstáním lidé městští osedlí svou bytnost měli, l. 1625 toliko 149 pozůstávalo, ostatní pak domy (187) toho času dílem docela byly zbořené, dílem po trojím ohni ještě nevystavěné, některé pak na díle zpustlé a zavřené.

Z těch příčin schváleno bylo cís. resolucí 10. prosince 1629 porovnání cís. kommissařův s věřiteli téhož města, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od zadržalých úrokův, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili. Mimo to učinil císař Klatovským tu milost, že jim 2300 kop míš., po *Danielovi Korálkovi*, spoluměštěnínu jejich, na král. komoru v pokutě připadlých, též 900 kop po praedikantu *Janovi Rosatiusovi*, pak 1000 kop po *Janovi Peldřímovském* na obecní potřeby a vzdělání města pustého postoupil. (Archiv místodrž. K. 20.)

Obec pak s cís. povolením z dne 9. srpna 1630 k zapravení kontribucí vojenských a zadržalých berní dne 18. srpna 1630 od statků svých odprodala vsi *Tětětice*, *Oujezdec* a *Habartice* s horami a lesy, Hůrka, Hora, v Hutěch a v Jelení Hoře řečenými, za 11.000 zl. rýn. *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda* (D. Z. 301, H. 27); pak léta 1648 dne 17. ledna vedle cís. povolení 3. října 1647 ves *Vrhavec*, jinak Malá Veska, s jedním poddaným ve vsi Lhotce Hořejší, za 4300 zl. rýn. *Vilému Albrechtovi Krakovskému z Kolovrat*, jemuž je již l. 1641 zastavila v summě 2000 zl., obci na zaplacení pluku Myslíkovského půjčených. (D. Z. 311, D. 9.) Předtím prodala obec též statek *Měcholupy* Apolline Čejkové, roz. z Chudenic, a l. 1641 zapsala v dluhu 2000 kop míš. statek *Luby* s příslušenstvím Přibíkovi Jeníškovi z Újezda. (D. Z. 97, G. 20.)

Z měšťanů Klatovských jediný *Daniel Korálek z Těšína*, někdejší cís. rychtář, teprv po smrti své při appellací dne 30. října 1628 pro přísahu Fridrichovi falckraběti učiněnou *všecho jmění* byl odsouzen. Jmění po Korálkovi pozůstalé hned po jeho smrti dne 11. července 1624 od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: *Tři domy* v městě, z nichž dům hořejší, na náměstí od vojáků zpuštěný, za 1100 kop míš., dům dolejší, řečený Skřivankovský, pod masnými krámy ležící, za 900 kop míš., a dům třetí v Klášterské ulici vedle domu Stanislava Krále ležící za 800 kop míš. byl odhadnut; — *pět dvorů*, zejména dvůr Hodanovský na předměstí Klášterském, dvůr Hořejší na Příkopích s dvěma chalupami, dvůr podle chalupy Jižních zpustlý, dvůr pod mlýnem Turkovským, dvůr Ruzkovský; pak 2 stodoly již zpustlé na předměstí Klášterském se zahradou; spáleniště, kde předtím ovčín a stodola byla, pak spáleniště řečené „Knížetství“ s 3 zahradami; což vše odhadnuto bylo za 2100 kop míš.; — *čtyry rybníky*, zejména rybník u Červeného mlýna za mostem, Kočinovský, Vokrouhlík a Nový u Běnov, odhadnuté za 1610 kop; — *dědiny* po 140½ pluhu čili 421 korců výsevku, odhadnuté za 6190 kop; — *14 luk*, totiž Křížkovská s rybníky plodovými, Pod Stráží, Škopkovská, Železníkovská, Při cestě Točnické, Levovská, Pod borem Dlouhá, Jarošovská, Vyšehradská, Ruzkovská, Pod Ptákem a jiné, odhadnuté za 1365 kop; — *chmelnic 7*, odhadnutých za 690. — Tyto statky všecky, za 14.787 kop míš. odhadnuté, l. 1627 postoupeny byly *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, který darovav Jesuitům dva z dotčených domů k založení kolleje Klatovské l. 1635, ostatní statek téže kolleji l. 1636 za summu 10.000 kop míš. prodal, tak že trh ten cís. resolucí z dne 31. ledna a 26. února 1637 byl schválen. (C. 215, K. 20.) Ze summy trhové mělo obci nahraženo býti 3366 zl. kontribucí, které ze statku toho od l. 1624—1637 zaplatila, poněvadž Don Huerta žádných berní z něho neplatil. Avšak ještě l. 1646 vyhledávala obec doplacení zbytku těchto kontribucí a berní, který jí Jesuité přes všecko dolehání komory české zadržovali.

b) *Rozdílné jistoty*, po Korálkovi pozůstalé, totiž na 2300 kop míš. od města Klatov, na 2500 kop od města Sušice, na 1000 kop od města Slaného, na 2000 kop od města Do-

mažlic, na 1900 kop od Krištofa Kobra a na 600 kop od jiných osob pojištěné, tedy v jedné summě 10.300 kop míš. vynášející, vykázány byly, jakož všecky statky v kraji Plzeňském, Prachynském a Bechyňském, vedle cís. resoluce z dne 6. dubna 1630 na zaplacení regimentu Don Baltasarovského, pak nejvyššímu *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, svob. pánu z Velhartic, od komory české byly postoupeny a odevzdány, po smrti pak jeho zase na paní Annu Marii, purkraběnku z Donína, jakožto universalní dědičku pozůstalosti téhož Dona Martina vedle dekretu komory české z dne 30. ledna 1651 připadly. (C. 215, K. 31.)

Vdova po Korálkovi pozůstalá Prudencie, roz. Kobrova z Kobersberku, domáhala se při kommissi revisionis ještě l. 1630 věna svého 3000 kop míš. na statcích Korálkových pojištěného. Také *Ludmila Kousková*, roz. Myslíkova z Hiršova, domáhala se statku po Korálkovi, ujci svém, pozůstalého, nedosáhla však ničeho. Po její smrti manžel její *Jakub Kousek* daroval 1638 pozůstalost Korálkovu klášteru sv. Vavřince dominikánů v Klatovech, avšak dar ten za neplatný byl uznán, poněvadž Kousek k pozůstalosti té žádného práva neměl. Proto musil Kousek dotčené jistoty neb listy dlužní, které dle udání rektora kolleje Jesuitské o ně se ucházející za sebou měl, vedle cís. resoluce z dne 16. srpna 1638 na komoru českou odvésti.

Ještě poznamenati dlužno, že za příčinou reformace jízdectvo hraběte Dona Baltasara de Marradas do půl druhého léta posádkou v městě zůstávalo a odtud vyzdviženo bylo teprv, když skoro všickni měšťané i s čeládkou svou před adventem l. 1625 bez přísného donucení k náboženství katolickému přistoupili a v něm stále zůstávali. Po odchodu vojska pak mnozí z odběhlých sousedů zase do města se navrátili.

Pro náboženství však odešli z města od statků svých dle zprávy purkmistra a konšelů dne 20. dubna 1629 na komoru českou učiněné jenom tři měšťané, totiž: *Pavel Doubravský*, zanechav po sobě manželku katoličku se synem, po jejíž smrti dům její s poli, lukami a chmelnicemi, za 2500 kop míš. odhadnutý, v dluhu 1273 kop postoupen byl paní Kateřině Kocové, roz. z Bubna, kteráž jej, majíc se odebrati pro náboženství ze země, l. 1630 vdově Ludmile Přichovské,

roz. z Dobrše, za 1000 kop míš. prodala. — *Šimon Sloupek* s manželkou, postoupil l. 1626 chalupu v předměstí s dvěma chmelničkami a loukou Jiříkovi Královickému za 65 kop míš., z nichž 32 kopy 30 gr. král. komoře připadlo. — *Kateřina Měravská*, vdova, zanechala chalupu v předměstí s chmelničkou, za 90 kop míš. odhadnutou, na níž berní zadrženo bylo 40 kop, tak že synovi po Věravské pozůstalému a po řemesle vandrujícímu zůstalo 50 kop míš. (C. 215, K. 31.)

Kolín.

Obec města Nového Kolína nad Labem (kr. Čáslav) pro účastenství ve zpouře stavů propadla v pokutě všecky statky své, totiž: ves *Třídvory* (Dreihöfen);*) čtyry dvory, zejména Čtítarský, Špitálský a 2 ve vsi Polepech; tři mlýny, Hrobský, Zalabský a Podčtítarský (pod vsí Čtítary, koupený l. 1584); rybník Nový pustý a tři malé rybníčky. Avšak tyto statky, na 10.707 zl. 47 kr. zadlužené a z té příčiny l. 1623 Janu Václavovi Grysle z Gryslav, tehdáž nařízenému gubernatorovi města Kolína, k správě odevzdané, od císaře Ferdinanda II. dne 27. listopadu 1628 obci, stálým ubytováním cís. vojska v bídném stavu zůstávající, opět byly postoupeny, ale od dotčeného gubernatora ze všech svršků, obilí a dobytka vyšumované, tak že užitek z nich na vychování děkana, žákovstva a lidí chudých, též na placení obecních služebníkův a úroků i kontribucí nestačil. Pročež obec přinucena byla dotčené dva dvory Polepské postoupiti Janovi de Vite za 7000 zl. rýn., kterouž summu na zaplacení starých restů kontribučních přes 8000 zl. vynášejících obrátila.

A poněvadž město na silnici zemské ležící vydržováním vojska více škod než jiná města utrpělo, prominuty byly obci vedle cís. resoluce dne 18. prosince 1629 dluhy 2158 zl. 20 kr., po odsouzených bratřích Janovi a Vratislavovi Sixtovi z Ottersdorfu v 991 zl. 40 kr., a po Tobiášovi Štefkovi v 1166 zl. 40 kr. král. fisku připadlé. (C. 215, P. 1/1.) Mimo

*) Ves Třídvory koupila obec dne 21. března 1555 za 364 kopy gr. česk. od král. komory, kteréž l. 1547 ves Třídvory celá s jedním dvorem kmetcím v Bříství pro účastenství města Kolína ve zpouře v pokutě připadla. (D. Z. 8, F. 3 & 11, K. 14.)

to vedle cís. resoluce z dne 31. srpna 1629 a 31. prosince 1635 povoleno obci Kolínské na její opětnou žádost, aby sousedé mezi sebou pro lepší splacení dluhův, vydržováním cís. vojska zvláště pluku Schafgotschova l. 1631 a 1632 na 18.698 zl. vzrostlých, mírnou kontribuci každoročně ustanovili; též po někdejších spolusousedech svých, pro náboženství ze země ušlých, obyčejnou quotu, totiž šestý díl pozůstalosti jejich, jakož i pokutu král. komoře náležející a vedle dobrého zdání kommisse tractationis též šestý díl vynášející, vše na splacení dluhův obecních dobývati moc měli.

Dle zprávy purkmistra a konšelů, dne 12. března 1627 na komoru českou podané, odešli ze 213 osedlých, v městě a předměstí Zalabském před zpourou bydlících, až do l. 1626 dílem pro soužení vojenské, dílem za příčinou reformace 44 sousedé, z nichž však někteří l. 1627 opět se navrátili, tak že l. 1631 dle zprávy z dne 10. března bylo sousedův od města odešlých jenom 25, jejichž pozůstalé statky všecky, již l. 1627 za 9790 kop míš. odhadnuté, buď plnomocníci jejich neb obec Kolínská ve správě a opatrování měli. Byli to zejména sousedé tito: Jakub Večan s manželkou v Uherské Skalici zůstávající, Mikuláš Šultys s manželkou, Samuel Volinský se sestrou, Václav Vrkoslav, Jan Pelikán, Martin Žitavský, Šimon Bohdalovský, Kašpar Bednář, Václav Donat, Pavel Červenka, Jan Tichý, Pavel Vrchlabský, Matyáš Mazánek, Václav Spudil, Jan Bydžovský, Anna Naletohořská, Jan Valchář, Václav Hanzlík, Jan Jilemnický, Majdalena Kopřivka, Jiřík Truhlář, Jan Červenka a Jakub Nosek. — Avšak statky po nich pozůstalé, které pro veliké obtížnosti nikdo koupiti nemohl, v letech následujících vždy k většímu zpuštění a k dokonalé zkáze přicházely, cena pak jejich stále klesala, tak že l. 1631 toliko za 7045 zl. a l. 1637 za 3791 zl. byly odhadnuty a l. 1650 nikoho nebylo, kdo by statky ty toliko za quoty obci darované a kontribuci ujati chtěl. Pročež žádala obec dne 9. června 1650 při komoře české, aby jí tyto statky místo quoty a kontribucí zadržalých byly darovány, avšak od komory obec vyzvána byla, aby je za mírnou summu koupila. (C. 215, K. 25.)

Kouřim.

Obec král. města Kouřimí účastnila se zpoury stavů, tak že propadla v pokutě všecky statky své, totiž: a) *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných t. r. od císaře Ferdinanda I. k špitálu, k faře sv. Štěpána, ke kostelům sv. Maří Majdaleny, sv. Jiří nově vystavěnému, pak sv. Bartoloměje v Třebovli, na vychování faráře, kněží, žáků a chudých ve špitále, též na vzdělání a opravy města, silnic, vody do města vedení a jiné potřeby městské zase byly navráceny a na věčné časy postoupeny, panství pak nad nimi dne 18. listopadu 1561 za 50 kop gr. česk. doprodáno, zejména tyto: dva dvory kmetcí s platy, jeden ve vsi Nesmění a druhý ve vsi Chotějši; dvůr zádušní, Zarybnický řečený pod městem ležící, s ovčínem, dvěma lukami, z nichž jedna „Zitra" řečená pod vsí Myškovicemi, druhá „Děkanka" řečená pod vsí Lhotkou ležící; dva lesy, jeden u vsi Hryzely, druhý u Nesmění, z nichž se dříví dodávalo kněžím, žákům a chudým lidem do špitálu; vrch řečený Lypska, s lesy a porostlinami; dva rybníky, Veliký pod městem a Strašík nad městem ležící, pak 4 menší rybníky, z nichž jeden „Baba" a tři „pod Kopcem" řečené; dva mlýny, jeden o 5 kolách moučných pod samým městem slove Veliký, druhý Bílkovský. (D. Z. 8, F. 2 & 14, E 7.)*)

b) *Ves Žďanice* s lesy a 3 rybníčky (z nichž jednoho voda do města po trubách se vodívala), někdy náležitá kláštera Skalickému u města Kouřimi, za času krále Jiřího od téhož kláštera zastavená a s povolením císaře Ferdinanda I. Kašparovi z Vranova zapsaná, pak od téhož postoupená obci Kouřimské, jíž l. 1562 od opata Jakuba i všeho konventu kláštera Sedleckého a Skalického k dědičnému držení k záduší, zvláště pro chování kněží a vedení vody do města, s cís. povolením za 100 kop gr. česk. a placení témuž klášteru věčného komorního platu ročn. 6 kop míš. byla prodána. (D. Z. kvatern relací bílý l. 1562, lit. A. 11 & P. 20.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Kouřimská l. 1547 též tvrz a ves *Toušice*, kterou od komory l. 1550 koupil za 485 kop gr. česk. Kašpar z Granova; vsi *Žabonosy*, *Krychnov a Bošice*, od komory l. 1551 prodané za 2000 kop gr. česk. Krištofovi Skuhrovskému ze Skuhrova (D. Z. 8, F. 2; 9, A. 22.)

c) *Statky obecní*, totiž šosovní dvory při městě, Běšinovský, Svatošovský a Diblikovský, od obce před l. 1598 koupené; dvůr Rubinovský l. 1603 za 2400 kop koupený; dvůr ve vsi Třebovli, koupen l. 1603 za 7500 kop; dvůr Broučkovský koupen l. 1617 za 2750 kop; též mlýn nedaleko města pod hrází Velikého rybníka ležící, koupený léta 1615 za 4300 kop.

Tyto statky všecky hned po bitvě bělohorské l. 1620 od král. komory byly ujaty a dne 14. srpna 1623 prodány král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* za summu odhadní 63.568 kop míš. lehkých peněz, ačkoliv svršky samy v týchž statcích tehdáž zastižené více než polovici summy trhové vynášely. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & K. 11. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2; 292, M. 9 & 620, F. 18.)

Tak město Kouřim zbaveno bylo všech statků svých i zádušních, ačkoliv tyto dle listu císaře Ferdinanda I. obci nikdy odcizeny a jinam obráceny býti neměly; obec pak obmezena byla toliko na skrovné grunty zádušní, od komory české jí ponechané, totiž: 14 kop záhonův rolí a 4 zahrádky, od některých sousedů k chrámu sv. Štěpána odkázané, z nichž větší část od města vzdálenější ladem ležela; 15 kop záhonův rolí ke kostelíčku filialnímu sv. Bartoloměje ve vsi Třebovli, kteréž též po čas války ladilé a porostlé zůstávaly a žádného užitku nepřinášely; 45 kop záhonů rolí při dvoře „Špitál“ zvaném, kterýž od cís. lidu vojenského zcela byl zpustošen. K tomu ponechány byly obci od komory české cla z bran, úroky z krámův masných a užitek z várek piva (jichž l. 1665 ročně jenom 18 bylo), kteréž sousedé k své ruce vedle pořádku vařili na $7^1/_2$ sudu čtyrvěderního, z každé várky po 6 zlatých.*) Ze statků pak po sedmi sousedech za příčinou reformace od města odešlých postoupila komora

*) Summa všech důchodův obecních vynášela l. 1665 toliko 421 zl. 51 kr., vydání však bylo větší nad příjem o 319 zl. 28 kr., kteréž se na sousedy kontribucí rozvrhovaly. Z toho se platilo deputátu podkomořímu 154 zl.; děkanovi 254 zl. 20 kr. (totiž hotových peněz 116 zl., piva ječného hořkého 8 sudův po 6 zl., žita 10 korců, pšenice 4 korce, ječmene 5 korců, hrachu 1 korec a 1 bečka soli); písaři radnímu roční služby 52 zl., žita 4 korce, pšenice 2 korce a dříví 16 sáhů; kantorovi, kterýž i službu varhanickou zastával, ročně 39 zl.; služebníku úřednímu 13 zl.; na kancelář radní 3 zl.; almužny lidem chudým ročně 3 zl.; na pošty pánům stavu vyššího 30 zl. a t. d.

česká l. 1636 obci dům po Voršile Zlonické pozůstalý pro obyt děkanův, poněvadž fara byla obořena, jakož i 5 kop záhonův rolí, zahradu a loučku, jichž též děkan užíval. — Avšak důchody z toho všeho obci vycházející nestačily ani k zapravení nejnutnějších potřeb obecních, tím méně byla obec s to zaplatiti dluhy, od l. 1598—1622 na summu 55.938 kop míš. vzrostlé, z nichž od l. 1598—1617 bylo vzděláno 30.417 kop, zvláště skoupením statků svrchů vytčených, a vystavěním kostela sv. Trojice na předměstí před l. 1598, též kostela sv. Maří Majdaleny se špitálem a dvorem, což vše l. 1598 povodní bylo rozbořeno. Ostatní dluhy, mimo dluh 8990 kop míš. v čas zpoury vzešlý a proto zrušený, vzdělány byly v summě 16.531 kop míš. nákladem na cís. vojsko od l. 1620—1626 učiněným, jak vyrozuměti lze ze zprávy hejtmanům krajským dne 30. ledna 1627 od obce Kouřimské zaslané.

Dle této zprávy činila summa všech útrat a nákladů na cís. vojsko v letech dotčených 181.838 zl. 13 kr., totiž: Hraběti Buquoiovi hned po bitvě bělohorské proti kvitanci dne 10. prosince 1620 odvedeno na hotově 1166 zl. 40 kr.; téhož léta na 9 setnin jízdectva knížete Bavorského, v městě posádkou po 3 neděle zůstávajících, na hotově a na zbraň vynaloženo 31.990 zl. 4 kr.; — l. 1621 na dvě setniny lidu jízdného knížete Saského, které do měst Pražských k exekuci jeli, za dva dni a dvě noci od obce a sousedův vydáno 500 zl.; — na lid pěší Erdmana z Achona za sedm týdnů na hotově 3678 zl. 9 kr.; — na dva praporce pěchoty hejtmana Reše a kapitana leytnanta, přes noc dne 14. listopadu 1621 v městě zůstávající 200 zl.; — dne 26. prosince na praporec pěchoty knížete z Lichtenšteina, přes dvě noci zůstávající v městě 200 zl.; — dne 31. prosince na praporec pěchoty p. Kundagera z Hernšteina, přes noc v městě zůstávající 100 zl.; — l. 1622 na lid jízdný pod správu p. Pavla Montpruna náležející 389 zl. 16 kr.; — na jízdectvo p. Alexandra Haugvice, na mustrplace přes 19 neděl zůstávající, pak Nejvyššímu z Waldšteina, na 181 muže, každý týden odvozováno 1381 zl. 48 kr., tak že v jedné summě bylo vydáno 58.692 zlaté; — na tři kompagnie jízdectva hraběte Dona Martina de Huerta, v městě od 22.—31. října zůstávající, pak na

1 setninu téhož jízdectva za 45 dní vynaloženo 3060 zl.; — léta 1623 dne 22. dubna vynaloženo na kompagnii jízdectva hraběte z Dampiera přes noc v městě ležící 455 zl. 30 kr.; — na dvě kompagnie jízdectva, jedna nejvyššího p. Abra, druhá nejvyššího leytnanta z Tiefenbachu, za 9 dní dáno 3100 zl. 59 kr.; — na půl kompagnie jízdectva p. Homoty za 4 neděle 1900 zl. 24 kr.; — od 31. října 1623 až do 1. února 1624, tedy za 14 neděl na p. Václava Čabelického, kterýž na mustrplace zůstával, jak na hotově tak také na potravu mimo pomoc okolní jak peněžitou tak obilní, vydáno 49.146 zl. 30 kr., a počítajíc k tomu za oves z města samého dodaný 22 kop 44 korců (korec po 7 zl.) summu 9521 zl. 45 kr., tedy vynaloženo 58.668 zl. 15 kr.; — Joachymovi starš. Slavatovi z Chlumu a z Košumberka za tři měsíce (březen, duben a květen 1624) kontribuce po 450 zl., dáno 1350 zl.; — od 4. června až do 6. září 1624 na praporec pěchoty pana Jana Gerštorfa mimo oves a co vybíral sám na vojíny, vedle skrovného součtu a dle nařízení cís. rychtáře města Brodu Českého jakožto kommissaře, nad tím lidem nařízeného, vynaloženo 9099 zl. 50 kr.; — l. 1625 na vychování tří praporců pluku knížete ze Sasů od 28. června až do 5. července a na tři kompagnie hraběte Dona Baltasara de Marradas, též na setninu Hanibala Simonety, nepojímajíc v to nákladův od sousedů do 600 zl. za maso, dobytek, pivo, víno a oves učiněných, vydáno 2608 zl. 12 kr.; — pak na setninu kapitana Joanno Bapt. Civůly přes noc ubytovanou dáno 80 zl.; — 100 knechtům od obce na pivo a maso 30 zl.; — l. 1626 vynaloženo od 4. března až do 29. dubna na jeden praporec Mikuláše Šobera z N., jeho officíry a vojáky 3927 zl. 37 kr.; — též dáno pomoci do Českého Brodu na lid vojenský jízdný a pěší knížete ze Sasů a nejvyššího Palanta 229 zl. 13 kr.; — pak dle patentu cís. laytnanta z regimentu Vratislavova, jenž v městě tři dni zůstával, dáno od obce mimo všecko vychování na hotově 12 zl.; — na vojáky z regimentu pana hraběte z Nagrolu, kteříž přitáhli do Kouřimi v příčině vyhledání zběři sedlské, vynaloženo od 20. září až do 16. října 399 zl. 57 kr.

Tato všecka vydání vojenská, vynášející v jedné summě 181.838 zl. 13 kr., před Oldřichem Skuhrovským rytířem ze

Skuhrova, na onen čas general-proviantmistrem v království Českém pořádně liquidována jsou. — Mimo to vynášely všecky náklady vojenské, výpalné a jiné nepřátelské zhouby od léta 1631—1649 učiněné, na 142.940 zl. 24 kr.

K jakému bídnému způsobu a zpuštění tím vším město Kouřim i s obyvateli svými v těch letech, obzvláště po vpádu lidu švédského do království Českého, bylo přivedeno, jak mnoho těžkých drancování a jiných nevyslovitelných obtížností od obojího lidu vojenského jak nepřátelského tak i císařského snášeti musilo, vysvítá dle zprávy obce, l. 1651 a dne 24. října 1665 na komoru českou podané, i z toho, že l. 1639 od vojska švédského několik tisíc koní vybráno, potom téhož léta od lidu vojenského nejvyššího Lomboye město docela vydrancováno, kořisti na mnoho set vozů pobráno, předměstí Pražské a Malotické i se stodolami zcela spáleno, ostatek pak, co ještě na předměstích druhých celého pozůstalo, od vojska buď ohněm zkaženo aneb docela zpuštěno bylo. Potom l. 1643 od čeládky rytmistra Bambazara, v městě od nejvyššího Mieko ubytované, 17 domův i s pivovárem nešetrně vypáleno bylo, tak že na ten čas v celém městě i na předměstí ze všech domů toliko 45 větším dílem zpustlých zůstalo a ještě l. 1665 čtvrtý díl města i s radnicí, branami a baštami zřícený, předměstí pak celá pustá byla a při celém městě toliko 45 sousedův ubohých i s vdovami se nacházelo, kteří nemajíce odnikud žádného vzniku a polehčení i na vydání obecní sami ze sebe sbírati musili a k dokonalé chudobě a záhubě přišli, tak že i kontribuce vojenské a berně od l. 1653—1665 v jedné summě 3574 zl. 21 kr. dlužni zůstali. (Archiv místodrž. K. $^{7}/_{12}$.)

Přes to všecko marně se obec Kouřimská domáhala po mnohá léta toho, aby jí statky zádušní proti právu odňaté opět byly navráceny. Neboť ačkoliv komora česká již dne 16. května 1628 a potom dne 7. září 1656 za pravé shledala, aby obci na nejvýš zchudlé navrácením týchž statků bylo spomoženo, a ačkoliv cís. listem daným dne 23. října 1669 knížeti z Lichtenšteina bylo nařízeno, aby se o statky dotčené s obcí vyrovnal; předce konečně cís. resolucí z dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce za navrácení těch statků na vždy byla odmrštěna, uznána jsouc za bezprávní, protože

podle smlouvy solní (contractum salis) císař jakožto král český oprávněn byl i statky duchovní zadávati. (Viz Brod Český.)

Krupka.

Obec města hory Krupky (Graupen, kraj Litoměřic.) vedle účastenství svého ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpoury od stavův odbojných dne 28. září 1619 koupila za 9000 kop míš. ze statků, kteréž *Adamovi ze Sternberka*, na onen čas nejvyššímu purkrabímu Pražskému, pro jeho ujetí ze země někdejší direktorové v čas zpoury odňali, všecko to, co témuž Sternberkovi od císaře Matyáše l. 1616 bylo darováno (D. Z. 138, C. 2), totiž: zámek a město Krupka s předměstím, s horami na stříbro, cín a jiné kovy, s dědinami, lesy a vším příslušenstvím; též klášter pustý Bosacký při městě ležící, který l. 1616 od císaře Jesuitům kolleje sv. Klimenta v Praze byl přivlastněn. Avšak po bitvě bělohorské musila obec statky dotčené navrátiti dřívějším jich majitelům.*) (D. Z. 192, M. 15.)

Mimo to od král. komory ujat byl *dvůr při témž městě* ležící, který měšťan Krupský *Dionys Klug*, odcházeje pro náboženství ze země, tam zanechal, a jehož se i vedle cís. resoluce dne 24. července 1638 marně při komoře české domáhal. (C. 215, K. 43.)

Litoměřice.

Obec král. města Litoměřic (Leitmeric) pro účastenství purkmistra a konšelův i vší obce ve zpouře propadla v pokutě všecky statky a důchody své, které již l. 1621 od král. komory byly ujaty, totiž: a) Vesnice celé Keblice (Geblice, Keblitz), Prosmyky s dvorem poplužním, Mlékojedy a Kolibov, dvůr poplužní řečený Nužovský a dílem vsi Píšťany, Libochovany, Zálezly, Církvice, Sebuzín, Čeřeniště, Kundratice (Kundratce), Hlinná, Tlučeň, Pokratice a Nučnice, s vini-

*) Horní statek Krupku prodala l. 1709 dne 31. srpna paní Klara Bernardina, roz. sv. paní z Malčan, vdova po Václavovi Vojtěchovi hraběti ze Sternberka za 30.600 zl. rýn. Františkovi Karlovi hraběti z Clary a Aldringen. (D. Z. 413, K. 28.)

cemi a vším příslušenstvím, které l. 1623 od knížete z Lichtenštejna postoupeny byly k užívání *Janovi hraběti z Tilly* zástavou za užitek roční 10.000 kop z darovaných témuž hraběti od císaře 100.000 kop míš. (D. Z. 153, B. 14.)*) — b) Zbytek summy trhové 5500 kop míš. za ves Vrbici, kterou obec v čas povstání Jiřímu Vilémovi Sezimovi ze Sezimova Ouští za 10.000 kop míš. prodala a na tuto summu toliko 4500 kop přijala. (Viz Sezima.) — c) *Vinice obecní*, z nichž za úrodných let na 60—80 sudů vína bývalo, tak že ročně 150—200 kop míš. užitku dávaly. — d) Lesy rozsáhlé, v nichž však na větším díle jenom drobné dříví na skalnatých a příkrých vrších se nacházelo, tak že ročně toliko 30 kop míš. vynášely. — e) Důchody z mlýnů při městě ležících, pak z porybenství za lososy a jiné ryby, ročně přes 300 kop vynášející, též cla na Labi z obilí od krále Rudolfa l. 1589 zvýšená. (D. Z. 25, B. 18.)

Mimo tyto statky a důchody navrátiti musila obec též statky duchovní, které l. 1620 za 26.000 kop míš. hotových peněz od stavův odbojných koupila, totiž: a) *statek probošství a děkanství Litoměřického i kapitoly*, k němuž náleželi

*) Vsi Mlékojedy (Mlékovidy), Prosmyky, Vrbice, dvory kmetcí s platem v Nučnici, Libochovanech a Keblicích, s lesy, Labem, ostrovy, mlýny, podacími kostelními i s panstvím, též úrok do komory české 31 kop gr. míš., clo v branách a na Labi, darovány byly od císaře obci Litoměřické dne 15. dubna 1559 ze statků jí l. 1547 konfiskovaných. (D. Z. 13, F. 21.) Mimo to l. 1547 propadla obec Litoměřická vsi Pišťany (díl) s tvrzí a dvorem poplužním, Sebuzín (díl), Tlučen (díl), v Kundratci dvůr kmetcí, Pokratice (díl), Čeřeniště (díl), Zahořany, v Řepčicích dva dvory kmetcí, Libochovany (díl), v Miřivicích plat na rychtáři a v Kolebově dvůr kmetcí, s lesy, vinicemi, desátky vinničnými, chmelnicemi, s mlýny v Zahořanech, Pokraticích a Třebouticích, s kollaturami a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 5.) — Z těchto statků nabyla opět obec statky tyto: a) L. 1559 koupila obec Litoměřická tvrz a ves Pišťany s poplužím a dvory kmetcí v Pokraticích, Sebuzíně, Kolebově, Tlučni, Kundratci a Čeřeništi s lesy, 2 vinicemi u Pokratic (Chlumeckou a Sovenskou) s desátky vinničnými a příslušenstvím za 3250 kop gr. pražsk. od Oldřicha Dubanského z Duban, jemuž předešle od císaře za 1775 kop míš. byly prodány. (D. Z. 13, F. 3 & 20.) — b) L. 1561 koupila obec Litoměřická od Kateřiny Ročické (Rořické) ze Solopisk dědictví její v Pokraticích, Tlučně, Sebuzíně a v Čeřeništi, s lesy a vším příslušenstvím za 450 kop gr. pražsk. (D. Z. 14 & 27.) — c) L. 1576 koupila obec Litoměřická od Jaroslava Henycha Kamejka z Pokratic dědictví jeho v Pokraticích, Tlučně, Čeřeništích a Hlinech s příslušenstvím za 1200 kop míš. (D. Z. 19, A. 24.) — Ves *Zalezly* s 10 osedlými, s clem a lovením na Labi, s 2 mlýny, s krčmou a příslušenstvím i s poddanými ve vsi Církvici, k záduši přináležejícími, koupila obec Litoměřická od obce Ouští nad Labem l. 1610 za 9000 kop míš. (D. Z. 136, G. 2 & 185, L. 21.)

rybáři s krčmou výsadní a úročními lososy, též jiné lidi na Novém městě a v Zásadí při městě zasedící, dvě vinice na Perném a plat z vinic na Chysnově ležících, též ves *Třeboutice* s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a krčmou výsadní, ves *Křešice* s podacím kostelním, 2 krčmami výsadními, desátky vinními z Perného, Křemínu a Bílé Hory vycházejícími; b) *statek kláštera Doxanského*, ves Německou Kopišť s vinicemi a vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 1.)

Také měšťanům Litoměřickým, německého jazyka užívajícím, odňaty byly statky duchovní, jim l. 1620 od stavův odbojných za hotových 2500 kop míš. prodané, totiž klášter a kostel sv. Jakuba v městě na Židovské ulici ležící s hřbitovem, zahradou, krámy řemeslnickými při témž klášteře vystavěnými, s pěti lidmi poddanými ve vsi Čeřeništích, s hájem nad vsí Řepčicemi, jehož na onen čas probošt Litoměřický užíval, s vinicí pustou nad vsí Pokraticemi, též plat stálý a věčný 6 kop míš. vycházející ze statku dědicův někdy Davida Turenského, měšťana Litoměřického. (D. Z. 192, N. 4.)

Avšak obecní statky a důchody (mimo dotčený zbytek summy trhové za ves Vrbici) z cís. milosti dne 11. května 1628 navráceny byly obci velmi zadlužené a zchudlé. Neboť dluhy obecní, od l. 1595 až do l. 1624 vzdělané, vynášely summou 81.805 kop míš., k jichž zaplacení obec neměla žádných prostředků, zvláště když skoro všickni měšťané jednak za příčinou svého odsouzení pro účastenství své ve zpouře, jednak za příčinou reformace od města ze země do Pirna odešli, tak že ze 385 měšťanů, před zpourou v městě osedlých, l. 1638 zůstalo toliko 69, a počet obyvatelstva ze 6000—7000 na 600 osob klesl. A tak město, při němž prve mimo lid domácí městský též na sta lidu robotního viničného bývalo, stálo na ten čas l. 1638 prázdné a pusté, tak že pro nedostatek lidí i vinice i dědiny při dvorech obecních, z nichž dvůr Prosmycký byl zcela zbořen, ležely ladem, a žádného užitku z nich, jako i z mlýnův, obci nevycházelo. Mimo to mnoho domů v městě vpády vojenskými do základů bylo zbořeno; pak předměstí Dlouhobranské, předešle dobře postavené a mnohými řemeslníky obsazené, též předměstí Podkolejské s obecními velikými stájemi, Mlejnskou a Tesařskou, od vojska zcela bylo zkaženo a v nic obráceno; také

Nové město, blíž kostela sv. Štěpána a proboštství položené, s předměstími Dubinou, Voldaním a Zásadí větším dílem v sutiny a náspy uvedeno; i most přes Labe někdy nákladně postavený od lidu nepřátelského saského byl spálen a tím spojení k Roudnici, Budíni, Libochovicům, Třebenicům a Lovosicům zrušeno a všecken obchod na mizinu obrácen. (Dle zprávy purkmistra a konšelů města Litoměřic dne 20. prosince 1638 do kanceláře české učiněné. — C. 215, C. $^{1}/_{10}$ & L. 7.)

Z příčin vytčených na splacování dluhův obecních vedle cís. resoluce z dne 22. dubna 1628 zůstaveny a zanechány byly obci Litoměřické pokuty (perdony) král. komoře připadlé z jmění měšťanů, *při kommissi inquisitionis ob rebellionem* dne 19. prosince 1626 odsouzených, avšak té pokuty osvobozeni a při statcích svých zúplna zanecháni býti měli ti všickni z odsouzených měšťanů, kteří by náboženství katolické přijali. V této inquisici, která již léta 1623 od Jiřího Viléma Michny z Vacinova (dle jeho zprávy z dne 14. července 1623 bratru Pavlovi Michnovi učiněné) v Litoměřicích zařízena byla, skrze obzvláštní kommissaře, k tomu dne 20. května 1626 nařízené, měšťané zavinilí podle provinění svého na šest pořádkův (classes) byli rozděleni, tak že osoby v prvním pořádku položené všech šesti dílův anebo celého jmění svého, v druhém pořádku pěti dílův, v třetím čtyr, v čtvrtém tří, v pátém dvou, a v šestém pořádku jednoho dílu ($^{1}/_{6}$) jmění svého byli odsouzeni, když nechtíce náboženství katolického přijati pryč ze země se odebrali. Avšak i díly zanechané osobám odsouzeným a ze země vyšlým vedle patentu l. 1628 prošlého do komory české obráceny jsou, když osoby takové statky své lidem katolickým v čase vyměřeném neprodali.

Podle seznamu, od cís. rychtáře na komoru českou l. 1654 zaslaného, v městě Litoměřicích při kommissi dotčené statkův svých odsouzeni byli a mimo to i statky své zanechané jakožto odběžné (pro re derelicta) *do komory král. propadli měšťané tito:*

Abel Tomáš odsouzen šestého dílu jmění, kteréž není vytčeno.

Adamovic Kateřina, emigrantka; chalupa její v Zásadí, za 150 kop odhadnutá, l. 1632 od vojska do šancův jest rozmetána.

Arkadius Václav, osoba radní, odsouzen $^2/_3$, zůstal však katolickým a podržel statek svůj.

Asterman Adam, emigrant; dům jeho proti městské bráně od komory prodán za 115 kop.

Aulhorn Jonáš, odsouzen $^1/_3$, propadl domek zbořený.

Bartoňovic (jinak Radosta) Adam, ods. $^1/_3$, propadl dům v Zásadí zbořený a vinici v Bubnovkách, za 200 kop odhadnuté.

Baumgartnerová Eva, ods. $^1/_6$, propadla chalupu zbořenou v Zásadí, za 60 kop odhadnutou.

Bečvař Egid., ods. $^5/_6$; dům jeho, odhadnutý za 300 kop, potom obořený, prodán byl za 20 kop.

Behm Jiřík, ods. $^1/_6$, propadl chalupu v Novém městě za 30 kop odhadnutou.

Berka Řehoř, ods. všeho jmění; chalupa jeho v Novém městě, za 100 kop odhadnutá, biskupovi byla postoupena.

Bílek Adam, ods. $^1/_6$, propadl dům za Dlouhou branou

Bílek Štěpán, ods. $^1/_6$, propadl chalupu zbořenou v Zásad

Bílý Jiřík, ods. $^1/_3$, propadl dům zbořený na Voldani za Michalskou branou, za 200 kop odhadnutý.

Bobrová Anna, ods. všeho jmění, propadla chalupu pustou na Dubíně.

Bretschneider Zachariáš, odsouzen $^2/_3$, propadl viničku za 24 kopy.

Budinský Jan, odsouzen $^1/_2$ jmění, kteréž není vytčeno.

Budinský Václav, ods. $^1/_3$, propadl dům na náměstí a dva kusy rolí.

Čapek Michal, ods. $^1/_6$, propadl domek na Novém městě za 20 kop.

Čeha Ondřej, ods. třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Černý Jan, odsouzen $^1/_3$, zůstal katolickým; domek jeho u dvora Růžovského byl zbořen.

Čertová Marianna, ods. $^1/_3$; avšak dům její za Dlouhou branou dědil její syn katolický.

Čtyrkolský (Štyrkolsky) Daniel, doktor, ods. $^2/_3$, zůstal katolický a zanechán při statku.

Doktor Jan, ods. $^1/_2$; dům jeho na Dubíně za 300 kop a dvě vinice za 250 kop odhadnuté dědil jeho syn katolický.

Doušové bratří, Adam a Václav, ods. $^1/_2$, propadli dům v sv.-Mařské ulici za 1800 kop odhadnutý, který byl prodán k semenarium Jesuitům za 400 zl.; pět vinic za 800 kop m., a 2500 kop jistinu za obcí, kterouž obec na díl svůj v perdonu si vzala. — Mimo to manželka Adama Doušy, emigrantka, zanechala dům v Dlouhé ulici za 800 kop a vinici za 200 kop.

Droger Jakub, odsouzen $^1/_2$, propadl dům v Dlouhé ulici.

Drškář Jan, odsouzen $^1/_3$ jmění, které není vytčeno.

Duneta Martin, odsouzen všeho jmění, propadl dům u Michalské brány za 100 kop.

Dychna Jiří, ods. $^1/_6$, dům jeho prodán a postoupen pro kolleji jesuitskou; mimo to propadl vinici na Karhánku.

Dytrich Vavřinec, ods. $^1/_3$, propadl dům za Michalskou branou, který za 200 kop byl prodán, a dvě vinice za 200 kop.

Fejfar Matěj, odsouzen $^1/_6$, propadl dům na Dubíně za 100 kop.

Felber Linhart, ods. $^2/_3$, propadl dům za Dlouhou branou za 200 kop, vinice na Perném za 100 kop.

Fišer Jiřík, kotlář, odsouzen $^5/_6$, propadl dům u Dlouhé brány za 300 kop.

Förster Martin, odsouzen $^1/_3$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Formánková Říhová, ods. $^1/_6$, propadla dům za Dlouhou branou zbořený.

Fryč Václav, ods. $^1/_6$, propadl dům v rynku Ptáčovský za 600 kop, vinici a rolí s chalupou za 700 kop.

Gabler Jan, ods. $^1/_6$; zůstal však katolický a podržel chalupu se zahradou.

Hamart Šimon, odsouzen $^1/_3$ jmění, které není vytčeno.

Hanuš Jiřík, ods. $^5/_6$, propadl dům u Michalské brány, který za 200 kop klášteru u sv. Michala darován, vinice u sv. Mikuláše za 400 kop prodána, vinice pod Aronkou na Polabí za 250 kop, vinice na Perném za 300 kop, vinice za Golgotou za 100 kop, dvě dědiny na Špitálsku za 300 kop, tři domečky v Panenské ulici za 200 kop a chalupu za 100 kop, v jedné summě 1850 kop míš.

Helfling Jan, ods. $^1/_2$, propadl dům na Novém městě.

Helvík z Felzova Jan, ods. $^1/_2$ jmění, zaplatil perdonu 2150 kop míš. (viz str. 141).

Helvík Václav, odsouzen všeho jmění, propadl dům za 1000 kop, vinici Kamenatku za 400 kop, dvě vinice polabské za 400 kop, vinici Doktorku nad Hroby za 100 kop; čtyry dědiny, zahradu a chalupu za 850 kop, v jedné summě 2750 kop.

Hendrka Jiřík, odsouzen $^1/_6$, propadl chalupu pustou.

Henych Kamejk z Pokratic Václav, osoba radní. (Viz str. 142.)

Herda Jakub, ods. $^1/_2$, propadl dům v rynku Nosidlovský řečený, odhadnutý za 800 kop, který prodán byl za 1200 kop, též čtyry vinice a chalupu za 830 kop.

Henze Jiřík, odsouzen $^1/_3$, propadl domek.

Hladač Jan, odsouzen $^1/_3$, propadl chalupu na Voldani.

Hledík Matěj, odsouzen $^1/_3$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Hlemejždová Anna, odsouz. $^1/_6$, propadla dům na Novém městě, který za 120 kop prodán byl.

Hloupý Vavřinec, ods. $^1/_6$; dům jeho v Panské ulici, odhadnutý za 120 kop, Kapucínům byl postoupen.

Hněváček Jan, ods. $^1/_3$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Hobet Štěpán, odsouzen $^1/_6$, propadl dům na Dubíně zbořený.

Hoffman Jan, ods. $^1/_3$, propadl dům za Dlouhou branou zbořený.

Holý Ondřej, ods. $^1/_6$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Hoštěcký Václav, osoba radní, odsouzen $^5/_6$, propadl dva domy podle sebe v rynku ležící za 1800 kop, pět vinic za 1600 kop, dvůr na Voldani, chalupu a tři dědiny za 2600 kop, v jedné summě 6000 kop.

Houška Jan, radní, odsouzen všeho jmění; dům jeho v rynku prodán za 1542 kopy, dědina blíž města za 500 kop, zahrada s chalupami v Zásadí za 300 kop, sedm vinic za 1390 kop a chalupa u sv. Václava s dědinou za 260 kop; v jedné summě propadl 4392 kopy míš.

Houšková Regina, předešlého manželka, emigrantka, jejíž dva domy za 1500 kop, štěpnice za Dlouhou branou za 300 kop a vinice za 300 kop, darovány Jesuitům; zanechala též 2 vinice na Chlumku za 350 kop, sadku v Obradě za 250 kop, dědinu u Pokratic za 250 kop a dvě chalupy pusté; v jedné summě přes 2950 kop míš.

Housman Zacharyáš, ods. $^1/_2$, propadl pohledanost svou na domě Radkovském.

Hozlar Daniel, ods. $^1/_3$, propadl dům v Dlouhé ulici za 400 kop a dvě dědiny za 410 kop.

Hrubý Jan, odsouzen $^1/_6$ jmění, které není vytčeno.

Hrušovanský Václav, praedikant, odsouzen všeho, propadl dům za Michalskou branou pustý, za 200 kop.

Huba Jan, ods. $^1/_3$, propadl dům za Dlouhou branou, zbořený.

Husyňská Anna, odsouzena $^1/_6$ jmění, které není vytčeno.

Hybele Šimon, ods. $^1/_3$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Chamchorda Ondřej, ods. $^1/_6$, propadl chalupu na Novém městě za 50 kop a vinici za 60 kop.

Chocholius Jan, ods. $^1/_2$, zůstal katolický a jest mu všecko jmění propuštěno.

Jakeš Petr, ods. $^2/_3$, propadl dům u Čininské brány za 200 kop, zbořený, a viničku za 50 kop.

Jansová Ludmila, odsouzena $^1/_6$, propadla dům v městě zbořený.

Jedličková Barbora odsouzena $^1/_6$ jmění nevytčeného.

Jelen Jan odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici za 15 kop prodán, dům v Panenské ulici Kapucínům postoupen; propadl též vinice v Oujezdě a zahradu v Hrobích.

Ježková Saloména, ods. $^1/_6$, propadla domek na Dubíně za 100 kop, zbořený.

Jiskra Jan, ods. $^1/_2$, propadl dům za 800 kop a vinici za Mostskou horou, zadluženou, která literatům kůru latinského byla dána.

Anna Kandarská z Kandarské Hory, dcera po Adamovi Kandarském, odešla l. 1627 pro náboženství do Míšně; navrátivši se l. 1640 ujala se mocně statku svého, kterýž proto k ruce král. komory propadla, totiž: dům v rynku za 600 kop,

dům v ulici sv.-Mařské za 400 kop, vinici v Rybařích s haltířem za 400 kop, jiných šest vinic, dvůr za Labem se štěpnicí na právě Keblickém, obořeniště na Voldani a dvě zahrady, dědinu nad rasovnou, též 1000 kop jistiny za obcí na mincí lehké léta 1622, potom toliko 214 kop vynášející, a 310 kop postoupených Jesuitům na dvořích Mlíkojedských Kateřiny Stránské.

Kavka Karel, odsouzen $^1/_2$, propadl dvě chalupy na Dubíně a vinici za 200 kop; avšak l. 1632 z chalup zbořených od vojska jedna potom prodána za 10 kop a vinice za 30 kop.

Kellerová Juliana, odsouzena $^1/_6$, propadla dům na Dubíně pustý.

Klatovský Václav, ods. $^2/_3$; dům jeho v Mostské ulici prodán za 1000 kop; dům Doušovský za 300 kop, postoupen Kapucínům; tři vinice za 650 kop a dvě dědiny za 500 kop; z čehož jemu náleželo v jedné summě 1800 kop, z nichž perdonu zaplaceno 1200 kop; ostatní náleželo jeho manželce.

Klaus Matouš, kotlář, ods. $^1/_3$, propadl dům na Voldani za 100 kop, zbořený.

Klímová Dorota, ods. $^1/_6$ jmění, kteréž není vytčeno.

Kloboučník Pavel, ods. $^1/_6$; chalupa jeho v Zásadí byla zbořená.

Koch Kašpar Melichar, odsouzen všeho, propadl dům u Michalské brány za 800 kop, čtyry vinice a dědinu v Oujezdě za 900 kop.

Koch Kašpar starší, ods. $^5/_6$; dům jeho u fortny Mlejnské prodán za 400 kop, vinice za 60 kop.

Kolda Adam, odsouzen všeho, propadl dům v městě za 700 kop, vinici u sv. Mikuláše za 250 kop, chalupu za Dlouhou branou za 50 kop.

Kolda Tobiáš, odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici odhadnut za 1000 kop, prodán za 600 kop; tři vinice za 600 kop; dvůr v Pokraticích za 250 kop; chalupa za Dlouhou branou za 100 kop; dědina za mostem za 300 kop; zahrada za 70 kop. — Manželka jeho, emigrantka, propadla polovici domu Mrázovského v rynku za 1000 kop.

Komínek Jan, ods. $^1/_3$, propadl vinici pod Radobejlem za 100 kop, stodolu zbořenou a dva kusy dědin. — Man-

želka jeho, emigrantka, zanechala půl domu v Dlouhé ulici obořeného, který prodán byl za 60 kop.

Kopřiva Jan, ods. $^1/_3$; domek jeho obořený se zahrádkou prodán za 30 kop.

Kopřiva Matěj, syn předešlého, ods. $^1/_3$, propadl dům u mlýnu zbořený a dvě vinice.

Kopřiva Ondřej, ods. $^1/_3$, propadl dům u Labe zbořený.

Kos Ondřej, ods. $^1/_2$; dům jeho v městě zdědil Václav Světecký.

Kovář Havel, ods. $^1/_3$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Král Kašpar, ods. $^1/_3$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kralup Baltazar, ods. $^1/_2$, propadl dům na Dubíně pustý a vinici u Radobejla.

Krol Jiřík, ods. $^1/_6$, propadl chalupu u Zásadí zbořenou.

Křtěna Jan, ods. $^1/_3$, propadl dům proti sv. Václavu a vinici na Perném za 100 kop.

Křtěna Bartoloměj, ods. $^1/_3$, zůstal katolickým a podržel dům na Novém městě.

Kulhavý Valentýn, ods. $^1/_3$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kyntnerová Marianna, ods. $^1/_6$; chalupa její l. 1632 od vojáků byla spálena.

Lahovská Anna, ods. $^1/_2$, propadla dům v rynku za 400 kop, zbořený, dům v Židovské ulici prodán za 200 kop, dvě chalupy na Voldani za 200 kop, dvě dědiny u Golgaty za 600 kop, dědina v Oujezdě za 480 kop, tři vinice za 430 kop; v jedné summě 2110 kop.

Laurýn Václav (Ounhoštský), ods. všeho, propadl chalupu a vinici za 160 kop; dům však v městě za 600 kop podržela manželka jeho katolická.

Lech Matouš, ods. $^1/_2$; dům jeho na Novém městě, za 400 kop, postoupen biskupovi na poručení komory české.

Leníková Kateřina, ods. $^1/_6$; chalupa její v Zásadí byla zbořena.

Líbecký Pavel odsouzen všeho; zůstal však katolický a podržel domy své i vinice.

Liška Jiřík, ods. $^1/_3$; dům jeho v městě prodán za 300 kop; dům u sv. Vavřince manželky jeho za 150 kop.

Lipič Bartoloměj odsouzen $^1/_3$ jmění nevytčeného.

Lot Jan, odsouzen $^1/_3$ jmění, kteréž není vytčeno.

Loučna N. odsouzen $^1/_6$ jmění nevytčeného.

Lukšová Anna, ods. $^1/_6$; domek její nad sv. Janem byl zbořený.

Luňáček Jiřík, odsouzen $^1/_3$, propadl chalupu zbořenou.

Lyzl Jiřík, ods. $^1/_6$; chalupa jeho na Novém městě, za 150 kop, byla zbořena.

Macháček Mikuláš odsouzen $^1/_3$ jmění nevytčeného.

Malá Anna, odsouzena $^1/_3$ jmění, kteréž není vytčeno.

Malinovský Jan, odsouzen $^1/_2$, zůstal katolický a podržel domy své.

Mantýn Jan, ods. $^1/_2$; dům jeho v městě za 350 kop postoupen Kapucínům; vinici za Pokraticemi vzali si p. Dominikáni.

Mělnický Jiřík, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 400 kop, tři vinice za 300 kop; manželka pak jeho chalupu na Dubíně.

Meskomín N., emigrant, zanechal chalupu pustou za 30 kop.

Mitys Jan, ods. $^5/_6$, propadl dům naproti faře za 400 kop, zbořený, tři vinice za 700 kop; manželka jeho dvůr na Dubíně s dědinou za 500 kop a tři vinice za 400 kop.

Molyška Ludmila, ods. $^1/_6$, propadla dům v Dlouhé ulici zbořený.

Mostník Jan, ods. všeho; dům jeho v rynku za 800 kop odhadnutý, prodán za 600 kop; vinice na Polabí pod sv. Mikulášem prodána za 100 kop; vinici na Polabí za 200 kop ujal děkan městský.

Mouchová Kateřina, ods. $^1/_6$, propadla dům na Voldani.

Mozečková Barbora, ods. $^1/_6$, dům její na Dubíně byl zbořen.

Mraček Adam, ods. všeho, propadl dům v Dlouhé ulici; dědina jeho s vinicí postoupena proboštovi; vinice za Dlouhou branou dána záduší Všech svatých.

Mráz z Milešovky Bohumil, odsouz. $^1/_2$, propadl dům se sbořeništěm vedle něho pod Bání za 1000 kop; dvě vinice

na svobodných gruntech dskami se řídící, zadlužené na 2400 kop, z nichž jedna, Klín řečená a za 2000 kop koupená, po 50 sudech vína vynášela, druhá Pustá řečená, za 5000 kop koupená, po 100 sudů vína vynášela; dvě vinice na Mostské hoře a na Polabí za 600 kop; jistina za obcí Litoměřickou v 1500 kop a úroků od l. 1595 zadržalých 5220 kop; tedy v jedné summě čistého jmění 12.720 kop míš., z čehož obci polovice a druhá polovice král. fisku připadla. — Marně se domáhali dědicové Mrázovi polovice jmění, zvláště pak domu pod Bání, jehož obec Litoměřická za radnici užívala (l. 1647—1670).

Mráz z Milešovky Jan Jiří, ods. $^2/_3$, propadl dům na rynku za 1000 kop; vinici Muškatelku za 800 kop; vinici Klín dskami se řídící za 3000 kop koupenou; vinici v Sadbě za 300 kop; vinici na Křemíně za 300 kop a vinici za Mleyny, jichž se ujal probošt; tři jiné vinice s lisem a dvě chalupy. Třetinu z toho jmění zdědil jeho syn katolický Zikmund.

Mrštík Václav, ods. $^5/_6$, propadl dům v rynku, který prodán byl za 250 kop; dvě vinice za 480 kop, chalupu na Dubíně za 160 kop; v jedné summě 890 kop.

Němeček Ondřej, ods. $^1/_3$ jmění, které není vytčeno.

Níč Ondřej, provazník, odsouzen $^1/_2$; dům jeho u mostu pod kollejí prodán za 250 kop, vinice na Růžovkách za 50 kop.

Nosidlo z Geblic Václav, ods. $^1/_6$, propadl dům v Pokratické ulici za 400 kop, zbořený; vinice v Kamenatkách za 100 kop; sbořeniště za Cininskou branou, jež prodáno za 10 kop. Nosidlo odešel l. 1626 pro náboženství do Perna, kde sepsal Kroniku českou a l. 1658 zemřel.

Nymburský (jinak Rubín) Vít, ods. všeho, propadl dům na rynku v rohu, vinici na Mostské hoře, dvůr nově vystavěný s dědinami a dům na předměstí Dubíně zbořený; toho všeho ujal se klášter sv. Michala.

Osterman Adam, emigrant, zanechal dům v městě za 400 kop.

Pakosta Bartoloměj, ods. $^1/_2$, propadl dům za Michalskou branou za 300 kop, dům za Dlouhou branou za 200 kop, dům na Novém městě, chalupu Bílkovskou se stodolou za

Dlouhou branou za 100 kop, dvě vinice za 600 kop; z toho náležela polovice jeho manželce Dorotě.

Pařízek Matěj, ods. 1/2, propadl domy dva za Dlouhou branou zbořené a dvě vinice.

Patačková Kateřina, ods. 1/6; dům její v Dlouhé ulici prodán za 500 kop; dvě vinice na Polabí prodány za 300 kop; chalupa na Dubíně prodána za 100 kop.

Pazderák Matouš, ods. 1/2; dům jeho v rynku, za 600 kop odhadnutý, zdědila jeho dcera Anna Helvíková katolická.

Pečovic Matěj, odsouz. 1/3, propadl dům pod sv. Janem zbořený a vinice na Perném.

Pecolt Chabařovský Adam, ods. 2/3, propadl dům pod radnicí.

Pelikán Jan, ods. 1/3, propadl chalupu v Zásadí zbořenou a vinici v Oujezdě.

Pergman Michal, mydlář, odsouz. 2/3, propadl dům Ounhoštských v Řeznické ulici za 1000 kop, zbořený; dům na předměstí v rohu proti Michalské bráně prodán za 400 kop.

Pfeifer Matěj, odsouzen 1/6, propadl chalupu na Dubíně zbořenou.

Pičmanka Anna, ods. 1/6; dům její v rynku prodán za 800 kop, dům Berašovský za 300 kop, dědina v Oujezdě za 400 kop; vinice na Polabí prodána za 750 kop, vinice u Pokratic za 200 kop; mandle (z nichž potom dědina) za Dlouhou branou prodány za 550 kop; chalupa na Novém městě pod sv. Jiřím zůstala pustá.

Pichlová Alžběta, odsouzena 1/6, propadla dům v městě.

Plato Jan, ods. všeho; dům jeho v Židovské ulici, za 300 kop odhadnutý, avšak potom zbořený, prodán za 18 kop; dědina na Božci za 400 kop; vinice na Třebinkách za 100 kop; chalupa se stodolou v Zásadí za 100 kop.

Plichta Jiřík, ods. 1/6, propadl domek v Krupné ulici zbořený.

Pokorný Martin, ods. 1/6; zůstal katolický a podržel chalupu svou na Dubíně.

Pokorný Pavel, ods. 1/6, propadl dům pod sv. Janem, potom zbořený.

Polák Jan, odsouzen všeho, propadl domy dva v městě, dvě vinice za 200 kop.

Pop Jan, odsouzen $^1/_3$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prašilius Matyáš, ods. $^1/_2$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prodělal Vavřinec, ods. $^1/_6$, propadl chalupu u sv. Václava za 30 kop.

Purkyně Samuel a Šebestian, odsouzeni všeho, propadli dům u fortny Pokratické za 300 kop; vinici pod Radobeylem, která byla prodána za 100 kop; vinici v Oujezdě za 80 kop; dvě vinice na Perném za 200 kop; zahradu u Pokratic za 10 kop.

Radosta Tomáš, odsouzen všeho, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Rambousek Václav, ods. všeho, propadl vinici s lisem a dědiny u Mířivic za 600 kop, dědinu pod Mířivicemi za 300 kop, dvorec v Pokraticích s vinicí za 300 kop, tři vinice na Karhanku za 310 kop a chalupu v Rybacích za 50 kop, což všecko dostal klášter Františkánův sv. Jakuba v Litoměřicích; vinice pod Břízou pod Radobylem za 300 kop; dům Petrančovský za 600 kop, dům Světeckých za 150 kop; v jedné summě 2710 kop.

Reichenpach (Reipach) Kryštof, sedlář, odsouz. $^1/_3$; dům jeho u Mostské brány prodán za 202 kopy.

Rentsch Jiří, odsouz. $^1/_3$, propadl dům se zahrádkou za Dlouhou branou.

Řezník Matouš, odsouzen $^1/_6$ jmění, kteréž není vytčeno.

Rokycanský Fabian, ods. $^1/_3$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 60 kop.

Rosa Jakub, ods. všeho, propadl sladovnu v městě za 200 kop; manželky jeho dům podle hradu v městě, za 200 kop odhadnutý, byl zbořený.

Rozvoda Jiřík, ods. $^1/_3$; dům jeho, který odevzdal k záduší Všech svatých, potom drželi Kapucíni; chalupa jeho za Michalskou branou za 100 kop, byla zbořena.

Rubekula Daniel, ods. $^1/_6$, propadl dům u Mostské brány za 300 kop, vinici v Medulánech za 50 kop, zahrádku za Dlouhou branou za 20 kop.

Rychmut Matouš, ods. $^1/_3$; domek jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Rychter Jan, ods. $^1/_2$; dům jeho na Dubině za 100 kop, byl zbořený.

Sejfert Jan, ods. $^1/_2$, propadl dům na Dubíně pod kollejí za 200 kop a dvě vinice za 300 kop.

Sequanides Jiřík, emigrant, zanechal domeček na Novém městě za 200 kop.

Slepička Oldřich, ods. $^2/_3$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 150 kop, dvě vinice na Perném pod Dlážděním za 400 kop, vinici v Oujezdě za 150 kop, dědinu za Golgatou za 200 kop.

Slepička Václav, odsouz. $^1/_2$, propadl závdavek na domě Mudrakovském, 200 kop.

Slívka Jan, odsouzen $^1/_6$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Slívka Štěpán, ods. $^1/_2$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Smíšek Matěj, ods. $^1/_3$, propadl dům na Dubíně a vinici v Oujezdě.

Sojka Jan, jeden z šesti soudcův městských, odsouz. $^1/_2$, propadl tři domy v městě, za 1100 kop odhadnuté, z nichž dva potom byly zbořeny a jeden prodán za 250 kop; chalupu se zahradou za Dlouhou branou za 200 kop, zbořenou; dvě vinice za 450 kop.

Sojka Vít, ods. $^2/_3$; dům jeho u Mostské brány prodán za 245 kop; vinice v Oujezdě za 250 kop. Manželky jeho dům a vinici dědila dcera katolická; dům však její u sv. Vavřince za 100 kop postoupen byl Kapucínům.

Sojka Zikmund, odsouz. $^1/_2$; dům jeho v ulici Mostské brány pustý, za 330 kop odhadnutý, prodán Jesuitům za 50 zl.; vinice u Radobejle za 100 zl.

Mistr Stránský Pavel, ods. $^2/_3$, propadl jistinu 700 kop míš. Tento dějepisec český odešel l. 1627 pro náboženství ze země do Perna a žil později v Toruni nad Vislou, kde l. 1657 zemřel. Manželky jeho Kateřiny statky odběžné král. komoře připadly, totiž: dům v rynku, prodán za 800 kop; dědina za mostem, prodána za 1000 kop; dědina Klýn u Prosmyk, prodána za 250 kop; vinice s Červenou boudou na Polabí s lisem, za 1200 kop; pak zahrada za Dlouhou branou za 300 kop odhanutá, vinice za 300 kop odhadnutá a dvory v Mlíkojedech postoupeny od král. prokuratora Jesuitům.

Strašman N., emigrant, zanechal chalupu za 100 kop.

Subitán Jan a Špata Dobiáš, odsouzeni všeho jmění, propadli dům za Dlouhou branou zbořený a vinici nad Mířivicí.

Summerová Barbora, ods. $^1/_6$, propadla chalupu na cestě do vsi Zásadí ležící.

Šáravára Jakub, ods. $^1/_3$, propadl dům za Dlouhou branou za 100 kop.

Šarlatka Anna, ods. $^1/_6$, propadla dům za Michalskou branou za 100 kop, chalupu na Novém městě za 130 kop.

Šimeček Jakub, ods. $^1/_3$, propadl dům v Panenské ulici za 50 kop, tři vinice za 220 kop.

Šimeček Ondřej, ods. $^2/_3$, propadl dům v městě za 600 kop, tři vinice (v Lišti, v Oujezdě a na Polabí) za 550 kop, dvě chalupy za 150 kop, dědinu v Oujezdě za 150 kop; v jedné summě 1500 kop.

Šindler N., ods. $^1/_2$, propadl dvorec Královský v Zásadí za 100 kop a viničku za Bídnicí pustou.

Šipka Martin, ods. $^1/_3$, propadl dům na Voldani zbořený.

Škrvík Jiří, ods. $^1/_6$, propadl chalupu v Krupné ulici.

Šmid Václav, ods. $^1/_2$; děti zůstaly katolické a podržely pozůstalost po otci, vynášející 1620 kop.

Šour Tomáš, emigrant; dům jeho v městě, za 300 kop odhadnutý, l. 1632 zbořen byl.

Štelcer Josef, ods. $^2/_3$; dům jeho v Růžovské ulici, za 200 kop odhadnutý, l. 1632 od vojáků zcela zbořen byl.

Štoploch Balcar, ods. všeho, propadl dům pod radnicí.

Švengfeld Daniel, ods. $^2/_3$, propadl dům v rynku nárožní Apatykářovský za 800 kop.

Taušel Valentýn, odsouzen všeho, neměl nic svého.

Teller Mikuláš, ods. $^1/_3$; dům proti sv. Jakubu náležel jeho manželce katolické.

Tesař Michal, ods. $^1/_3$, propadl dům na Dubíně zbořený a vinici v Oujezdě.

Teufel Matouš, ods. $^1/_3$, propadl domek na Dubíně za 50 kop.

Trejtlarová z Krošvic Anna, odsouzena $^1/_6$, propadla dům u Dlouhé brány za 2500 kop, dům na Voldani s dvorem za 1000 kop, dědinu za Brankou za 900 kop, dědinu v Oujezdě

za 1200 kop, vinice pod Radobejlem za 700 kop, vinice na Chlomku za 400 kop a chalupu se stodolou v Hrobích za 80 kop; což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovi z Třebnic, jako statky odběžné; pak zahradu za Dlouhou branou, která postoupena Jesuitům za 300 kop; jistinu za obcí Litoměřickou 2000 kop. — Mimo to propadla dům v Novém městě pražském. (Viz str. 1024.)

Trejtlarová Krystýna, emigrantka; svršky po ní pozůstalé, odhadnuté za 5000 zl.; ale nevědělo se, kam se podély.

Trupel Jan, odešel s rodiči ze země pro náboženství, navrátil se léta 1631 s nepřítelem a ujímal se statku po rodičích pozůstalého; pročež všecko jmění propadl, totiž: dům v rynku zpustlý za 300 kop, vinice tři na Třebínkách na 25 korců, dědiny v Oujezdě na 95 korců, což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovi z Třebnic, který si též ostatní čtyry vinice Truplovy přivlastnil, z nichž pak vinici na Mostské hoře za 1050 kop prodal; dvorec na Voldani s chalupou za 110 kop; svršky a klenoty za 383 kopy; jistinu za obcí 4073 kop.

Turynský David, ods. $^1/_2$; dům jeho hostinský, proti kostelu ležící, zdědily jeho děti katolické.

Tychystes Jiří, ods. $^1/_2$, propadl na domě Štefanovském v Dlouhé ulici 200 kop; dvě vinice za 350 kop.

Tynes Krištof, emigrant; dům jeho pustý za 100 kop odhadnutý, l. 1632 od vojaků roznešen.

Ulrich Matouš, ods. $^1/_2$, propadl jistinu za obcí Litoměřickou 1600 kop.

Urbanová Dorota, odsouzena $^1/_6$, propadla dům na Dubíně pustý.

Vejvoda Jan, ods. $^1/_6$, propadl dům za Dlouhou branou se zahradou za 200 kop.

Velík Isaiaš, ods. všeho, propadl dům v sv.-Mařské ulici za 500 kop odhadnutý, který postoupen Jesuitům pro kollej; vinice na Polabí za 300 kop.

z Velvar Nykodem, emigrant, zanechal vinici za Mostskou horou za 200 kop.

Velvarský Jan, odsouzen všeho; domek jeho v městě obdrželi Kapucíni.

Veselský Bartoloměj, ods. $^1/_2$, propadl dům v městě za 200 kop; chalupu v Novém městě a vinici v Oujezdě obdržel Arkadius odkazem.

Veselský Karel, odsouzen $^1/_6$, propadl chalupu v Novém městě.

Veselský Václav, ods. $^1/_3$, propadl dům za Dlouhou branou za 50 kop, potom zbořený; viničku za 50 kop.

Veselský Zikmund, ods. všeho, neměl nic svého. Jeho manželka, emigrantka, zanechala dům pod fortnou za 200 kop a vinici v Oujezdě za 100 kop, což po ní zdědil Jan Kraus, syn po její sestře pozůstalý.

Vicen (Vičan) Jan, ods. $^2/_3$; dům jeho v sv.-Mařské ulici prodán za 900 kop; dědiny v Oujezdě prodány za 470 kop; dědina u Ohře prodána za 400 kop; dvě vinice na Mostské hoře a na Kokšovce za 500 kop; chalupa v Rybácích prodána za 200 kop; stodola na Voldani prodána za 125 kop; v jedné summě 2595 kop.

Voják Jan, ods. $^1/_6$; chalupa jeho na Dubíně za 50 kop, byla zbořena.

Vorel Pavel, ods. $^2/_3$, propadl domek a tři vinice.

Vrabec Jan, ods. $^1/_3$; chalupa jeho na Novém městě postoupena p. proboštovi.

Vyčichl Jan, emigrant, zanechal zbořeniště na předměstí za 10 kop.

Vyšata Silvester, ods. $^1/_2$, propadl dům u Zlaté husy, který prodán byl za 400 kop; jistinu za obcí 500 kop.

Wildner Wolf, ods. $^1/_2$, propadl dům na Novém městě, prodaný za 130 kop, a vinici.

Winterová Marianna, ods. $^1/_6$, propadla dům na Novém městě zbořený, za 20 kop.

Zedník Ondřej, ods. $^1/_2$, propadl domek u sv. Václava zbořený.

Zukr Matouš, odsouzen všeho, propadl dům na předměstí za 200 kop.

Zygl Jiří, emigrant; stodola jeho za Dlouhou branou za 150 kop, l. 1632 od vojínův roznešena a spálena.

Žák Adam, ods. $^1/_3$; zůstal však katolický a podržel dům k Mleynské fortně za 500 kop, zbořený, a vinice na Polabí za 200 kop.

Žák Jan, ods. $^2/_3$; zůstal katolický a podržel statek svůj.

Žatecký Jiří, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 200 kop, tři vinice na Ružovkách za 200 kop, dědinu 2 kopy záhonů na Božci za 400 kop; též manželky jeho dům v Dlouhé ulici za 200 kop, dvě vinice pod Radobejlem za 100 kop, a dědinu v Oujezdě za 200 kop.

Žatecký Jan mladší, odsouzen $^1/_3$, propadl dům v městě a vinici na Polabí.

Žatecký Jakub, ods. $^1/_3$, propadl dům v Dlouhé ulici, chalupu za 50 kop, vinici za Mostskou horou za 150 kop, pole za Golgatou 10 korců za 200 kop.

Žďára Tomáš, ods. $^1/_2$, propadl dům pod kollejí zbořený.

Ždichna Jiří, ods. $^1/_6$, propadl dům v městě za 300 kop, vinice na Karhánku za 150 kop.

Žejdlík Jiří, odsouzen $^1/_6$, propadl chalupu u sv. Jiří.

Mimo tyto statky bylo jistin za obcí a jinými, král. komoře podle inquisicí připadlých a osobám odběhlým náležejících, v jedné summě 23.286 kop míš.

Z těchto všech statků a gruntů vynášeti měla summa pokut, obci k zaplacení dluhů zanechaných, 46.906 kop míš. a quoty obci náležející 2249 kop. Avšak tato summa znamenitě ztenčena byla tím, že veliký počet dotčených statků, a to největších, od komory české dílem klášterům a kněžím byl darován, dílem jiným osobám prodán, mnoho pak domů zbořeno a vinic zpustošeno zůstávalo; pak že ze statků odběžných již l. 1626 vydržována byla celá setnina pěchoty, v počtu 200 prostých vojáků, s nejvyšším a fendrychem, která pro přivedení obyvatelů k náboženství katolickému v městě přes rok beze vší kázně zůstávala, tak že mimo vydání obecní na prosté vojáky vynášející týdně 280 zl. (po 12 kr. denně na jednoho) i ostatní měšťané jimi na nejvýš byli znuzeni. (C. 215, C. $^1/_{10}$ & L. 7.)

Konečně při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzeni byli z 225 měšťanů vytčených všeho jmění pro účastenství v nové zpouře při vpádu saském l. 1631 emigranti Litoměřičtí tito: Jan a Václav bratří Aunhošťský (Unhošťský), Zachariáš Bretschneider (Brantšneydr), Adam Douša (Douška), Jiřík Fišer, Jan Houška, Jan Chocholius, Petr Jakeš, Jan Jelen, Jiljí Keller, Václav Klatovský, Matouš

Klaus, Tobiáš Kolda, Samuel Kopřiva, Kašpar Kytler, Matyáš Lebcentyner, Václav Mostník, Václav Mrštík, Ondřej Níč, Václav Nosidlo, Adam Nyger, Michal Pergman (Bergmann), Jan Petráček, Jan Plato, Daniel Purkyně, Tobiáš Reichel, Krištof Reichenpach, Václav Slepička, Jan Sojka, Vít Sojka, Zikmund Sojka, Tomáš Svydrych, Jan Trupel (Tropel), Václav Vicen (Vičan), Jan Votík Zahajský a Adam Žák. (C. 215, C. ½.)

Loket.

Obec král. města Lokte (Elbogen, kr. Cheb.) provinila se v čas zpoury tím, že nejenom lid krajský k vojsku stavovskému vypravila a obranu krajskou zřídila, nýbrž i posádku falckou do města přijala a čtyry praporce při mustrunku Weinbergovském po několik neděl zcela vydržovala, na něž přes 12.000 zl. vynaložila. Potom po bitvě bělohorské obec, ač se již císaři na milost vzdala, zpěčovala se do města přijati posádkou cís. plukovníka hraběte z Nagrol, který od Kadaň a Ostrova k městu táhl, nýbrž vzdala město opět Mansfeldovi, který tam od Teplé a Slavkova se vším lidem svým přitáhl, a hraběte z Ortenburgu s 550 vojíny v městě zanechal posádkou, na kterouž obec až do vzdání se města císařským mimo náklad od měšťanů učiněný, ještě přes 30.000 zl. vydala. — Pročež po bitvě bělohorské l. 1621 odňaty byly obci v pokutě od král. komory všecky její statky, totiž zámek s městem, 21 vesnic celých a 8 vesnic na díle s 5 dvory poplužními, 4 ovčíny, 9 krčmami, lesy rozsáhlými, přes 100 rybníků, s dvěma mlýny a jiným příslušenstvím, mající cenu 130.000 zl. rýn., a odevzdány k správě cís. rychtáři Tobiášovi Waldmanovi a Šebestianu Kempfovi. Návrh však od komory české l. 1623 učiněný, aby statky Loketské král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* proti půjčce 190.000 zl. byly prodány neb zastaveny, vedle cís. resoluce z dne 21. listopadu 1623 schválen nebyl.

Naproti tomu král. komora ze statků dotčených postoupila: a) Statek lenní *Grünlas* (kr. Cheb.), tvrz pustou a ves Grünlas s dvorem poplužním a vesnice Chodov Dolní (Unter-Chodau) a Kranešov (Granesau), jak to obec Loketská léta

1611 za 16.340 kop míš. koupila, *Janovi Menzelovi (Wenzelovi) z Kolsdorfu*, radě při appellacích král. Českého, jemuž l. 1624 za 9000 kop míš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodán byl. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 218. — D. Z. 141, M. 22 & 292, O. 10.)

b) Statek lenní *Lipnice* (Litmice, Littmitz, kr. Cheb.) a 8 poddaných v Rozmysle (Rossmeisel), od obce l. 1592 za 9652 kopy míš. koupený, pak vsi Doglasgrün, koupená za 1119 kop, Albernhof, koupená za 900 kop, Griesbach, koupená za 711 kop, Wintersgrün, koupená za 4421 kop a Tatrovice (Tatrvice, Dotterwies) koupená za 600 kop; což vše l. 1623 za 9180 zl. zástavou dáno a potom dědičně prodáno bylo za 17.000 zl. *Marii Majdaleně Hertlové z Leitersdorfu*, roz. z Pisnic. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 338. — D. Z. 141, D. 20 & 620, B. 17.)

c) Ves lenní *Schwarzebach* (kr. Cheb.), od obce za 1000 kop koupená, s kusem lesa, prodána byla l. 1624 *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu*, radě při české komoře, za 4700 kop míš., kteréž si porazil z požadavků svých 3000 kop na statcích konfiskovaných a 1700 kop ze služného zadržalého. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 369. — D. Z. 142, B. 28.)

d) Statek *Kohlung* (Kohling, kr. Cheb.), ves s dvorem poplužním, pak ves Lobuš (Lobs) a dva poddaní ve vsi Wutingrünu (Wudingrün), odhadnutý za 9163 kopy míš., léta 1625 koupil za 6060 kop míš. *Otto svob. pán z Nostic*, německý místokancléř v král. Českém. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z. 142, J. 29 & 293, O. 17.)

Odprodáním těchto statků Loketských získala král. komora v jedné summě 40.053 zl. rýn. — Ostatní statky Loketské, totiž 10 vesnic největších a nejlepších s 3 dvory poplužními a ovčíny, lesy a rybníky, zůstaly ve správě cís. rychtáře, až konečně obci, když k náboženství katolickému přistoupila, dle návrhu krajského hejtmana Gottfrida Hertla z Leitersdorfu, císaři dne 8. března 1628 podaného, od král. komory dne 2. srpna 1630 byly navráceny a postoupeny k tomu konci, aby obec věřitelům svým aspoň úroky ze summy dlužní platiti mohla. Neboť dluhy obce před zpourou vzdělané vynášely 84.556 kop míš., z nichž na skoupení statků obecních předešle 70.443 kopy míš. byly vynaloženy; k tomu přibylo

dluhů v čas zpoury 8370 kop míš., které však byly zrušeny; a po zpouře k zaplacení rancionu a nákladu na cís. vojsko nových dluhů učiněno 5742 kop.

Avšak statky dotčené jenom na krátký čas zůstaly ve správě obce; neboť při vpádu saském l. 1631 přijali Loketští nepřátelskou posádku opět do města, mimo to nepřítele všemožně podporovali a jemu katolické duchovní i děkana svého dobrovolně vydali. Pro toto nové provinění *při kommissi konfiskační Fridlandské* léta 1633 v Lokti zřízené dne 18. března t. r. odsouzeni byli nejenom purkmistr, radní a mnozí měšťané hrdla, cti i statků, nýbrž i obec všech statků svých, předešle jí navrácených, kteréž za 60.000 zl. odhadnuté k ruce *knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina* připadnouti měly i se vším jměním, kteréž propadli měšťané tito: 1. *Šebestian Kodauer* (Kotauer) a *Jakob Rödig* (Rödtich), oba nejstarší purkmistři a náčelníci zpoury, odsouzeni hrdla, cti i statků, jehož jenom Kodauer na 1000 zl. zanechal; 2. *Jiří Moyses*, jehož jmění 2000 zl. vynášelo; 3. *Tobiáš Waldmann*, cís. rychtář, *Jan Kleingeorg*, purkmistr, *David Höfer*, *Kašpar Pfretschner* a *Jan Zürch*, z nichž každý po 200 zl. pokuty měl složiti.

Ale po smrti knížete z Fridlandu k opětné žádosti purkmistra, konšelův i vší obce města Lokte učiněna jim byla cís. listem, daným v Řezně dne 9. října 1636, ta milost, že všecka a všelijaká provinění, kterýchž se v té zpouře dopustili, jim jsou prominuta a odpuštěna. Městu pak, v němž ze 300 domů, před zpourou tam se nacházejících, l. 1638 toliko 86 zůstalo nezbořených a nespálených, navráceny byly opět statky obecní, a vedle cís. resoluce z dne 9. července 1643 znova l. 1658 v léno jsou postoupeny, totiž: vesnice *Ruditzgrün* s rybníkem, 2 lesy a loukami; *Nalesgrün* s rybníky; *Höffen* s 2 rybníky; v *Rockendorfu* 3 usedlí; *Horn* s rybníkem; *Pruckhof* k městu náležející s 2 rybníky a rybníkem městským pustým nad Grünlasem ležícím; též grunty řečené *Schmalzgruben* s 2 rybníčky; les Pfaffengrün; *Ober-* a *Unter-Haid* s lesem, dědinami a rybníky; ves *Grasset* s příslušenstvím; mlýn, řečený Flütmühle, v předměstí Litmici na řece Ohři ležící; k tomu *statek rytířský Neusattel*, tvrz a ves s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, s platy

a clem Loketským a Birndorfským, s užitkem ze soli, s oborou a jezem nad dlouhým mostem; též vesnice Jenesen (Janessen), Dašvice (Taschwitz), Bošířany (Poschitsan, Poschitzan), Oblitzdorf u Rolavy (Rohlauer Oblitzdorf), a Grund neb Zech (Cecha); pak poddaní pod ochranou v Ober- a Nieder-Schossenreuthu a Marketsgrünu (Marklesgrünu); mlýn řečený Haselmühle s příslušenstvím; též po 1 poddaném na Kalten Herberich, na Cihelně (Ziegelhütten) a na statku Unter-Hornsberg; v Pučírně (Putschirn) 6 dvorů kmetcích, z nichž 2 celé, 1 tříčtvrtník, 2 půlláníky a 1 čtvrtník, s 1 domkem a mlýnem Spitzmühle řečeným; pak lesy Schmidtberg a Aberg, s dvěma lesy na Crudum a Ziegenrücken; dvůr poplužní Schmalenhof (Schmalahof) s ovčínem, rybníky a příslušenstvím; jak to všecko s jinými statky l. 1598 od císaře Rudolfa II. obec dědičně jakožto léno svobodné za 47.500 kop míš. koupila. (D. Z. 311, O. 18.)

Navrácením těchto statků nabyla obec opět tolik důchodů, že mohla zapraviti dílem náklad na cís. vojsko po vypuzení lidu saského učiněný, kterýž vynášel s vydržováním posádky bavorské a Bechlerovy 91.752 zl. 21 kr.; mimo to odňato bylo měšťanům a obci koní a dobytka za 9000 zl., a vydáno od obce na posádku Collaltovu 3903 zl. 25 kr., na posádku Kolovratovu 986 zl. 47 kr., na jízdectvo Aventuanovo 1900 zl., na kompagnii Schumburgovu 1800 zl. a na jízdectvo saské 250 zl.; měšťanstvo pak posádkám vytčeným za sůl, dříví a světlo zaplatilo 2059 zl. — Tímto vydáním na cís. vojsko byly poněkud zvýšeny dluhy obecní svrchu již vytčené; avšak při kommissi tractationis s věřiteli obce snížena byla summa jich na 84.050 zl., na niž obec až do 15. července 1676 zaplatila 72.000 zl., tak že na ten čas ještě 12.000 zl. dluhů ročně po 1000 zl. spláceti byla povinna.

Konečně poznamenati dlužno, že z města Lokte l. 1627 za příčinou reformace odešli větším dílem do Míšenska měšťané tito: Magist. Martin Franz, lutheranský praedikant, Baltasar Olischer, Šebestian Ehrlbegk zemřel v Norimberku, Krištof Rödig, David Marsch, Pavel Fürst, Pavel Moyses, bratr dotčeného purkmistra Jiřího M., Matyáš Sextus, Mikuláš Tod, písař městský, Jiří Jacob, Šimon Pfretschner, Kašpar Tod, Matyáš Kohler, Matyáš Wohlrab, Ondřej Lindtner, Jan

Franz, Marketa Reis a Krištof Hülling, jenž do Norimberka se vystěhoval. Domy, pole a luka po nich pozůstalé odhadnuty byly l. 1636 za 18.525 zl. 51 kr.; avšak po srážce dluhů 5091 zl. 2 kr. a kontribuce zadržalé 6900 zl. zůstalo z nich k ruce král. komory toliko 6534 zl. 45 kr. rýn. (C. 215, E. 1 — E. 22.)

Louny.

K městu Lounům (Luna, Laun, kr. Žatec.) náležely před zpourou k záduší obce vsi Dobroměřice s dvorem poplužním, Rané (Ráně) s dvorem poplužním, Nečichy a Chraberce (Chrabčes), vsi pusté Trhlava a Oblík, plat 6 kop 16 gr. při vsi Chlumčanech, plat 3 kopy na tvrzi a vsi Polácích, též platy na vsi Lomazicích a na dědinách při Bšanech, jak to vše již vedle nařízení císaře Zikmunda a krále Jiřího k záduší kostela a fary sv. Mikuláše a k špitálu náleželo, a k témuž účelu od císaře Ferdinanda I. l. 1547 obci z konfiskace bylo propuštěno a ke kostelům sv. Mikuláše, Matky Boží, sv. Maří Majdaleny, k špitálu a ke škole darováno, vrchnost pak a panství nad tím dne 20. listopadu 1561 za 800 kop gr. česk. doprodány. (D. Z. 8., E. 30; 14, E. 9 & 561, C. 8.)*) Z těchto statků, k nimž obec l. 1614 vesnici *Hrádek* za 6600 kop míš. přikoupila, mimo vychování děkana, žákovstva, chudých lidí v špitále a čeledi, každoročně vycházelo důchodův okolo 1693 kopy míš., odkudž chrám sv. Mikuláše a kostely sv. Petra, Matky Boží a sv. Maří Majdaleny, jakož i zdi městské, radnice, tok vody a jiné potřeby záduší a obecní se opatřovaly.

Po bitvě bělohorské však dotčené statky všecky obci pro její přečinění v čas zpoury l. 1621 byly vzaty, ačkoliv

*) Mimo tyto statky propadla obec Lounská l. 1547 v pokutě: a) ves *Mérunice*, kterou od komory l. 1548 koupil za 386 kop gr. česk. Krištof z Lobkovic; — b) vsi *Chlumčany* s podacím kostelním, *Vlčí a Smolnice* s podacím kostelním, od komory l. 1548 prodané Šebestianu z Weitmile; — c) vsi *Smilovice a Bšany*, od komory l. 1549 prodané za 1138 kop gr. česk. Mikulášovi Mířkovskému z Tropčic; — d) ves *Pochvalov*, od komory l. 1549 darována byla Janovi staršímu z Lobkovic; — e) *Novou Ves*, již od komory l. 1550 koupil za 209 kop gr. česk. Jan mladší z Waldšteina; — f) ves *Hořenec*, kterou l. 1550 od komory koupil Ladislav z Lobkovic. (D. Z. 8, E. 30.)

se město hned l. 1620 plukovníkovi Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti složení výplaty 42.500 kop míš. sprostěno vydrancování, ochrany na čas užilo. Potom vedle nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina dne 10. listopadu 1623 zastaveny byly *Wolfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic* v summě 50.000 kop míš., na kterouž Vřesovec toliko 19.714 kop 20 gr. lehkých peněz složil a zbytek za obilí do proviantu dodané (1000 korců žita a pšenice po 27 kop.) v summě 27.000 kop, pak na úrocích z král. komory mu povinných si porazil. (C. 215, C. $^1/_5$ & L. 5. — Lib. conf. 2, f. 144. — D. Z. 561, G. 14.)

Vřesovec pak zůstával v užívání statků Lounských místo úroků z dotčené summy zástavní bez kontribuce až do své smrti, ačkoliv obec Lounská, kteréž cís. listem z dne 15. března 1627 provinění její v čas zpoury bylo odpuštěno a privilegia a obdarování potvrzena (D. Z. 561, B. 28 — C. 4), za navrácení jich císaře opětně prosila a k žádosti její věc ta na cís. poručení při kommissi revisionis již dne 9. listopadu 1629 a dne 8. listopadu 1636 vyřízena byla, tak že dle rozsudku fiskalního z dne 24. června 1636 Vřesovec statky ty městu nazpět měl postoupiti. Avšak po smrti Vřesovce dotčené statky l. 1638 postoupeny byly jeho dědicům a věřitelům, markrabím z Baden, s nimiž k opětné žádosti obce vedle cís. poručení dne 11. července 1653 při kommissi revisionis o věci té bylo vyjednáváno, ale ničeho nedocíleno, ačkoliv král. prokurator opět l. 1656 za dobré uznal, že obci Lounské statky zádušní vedle starého i nového zřízení zemského ani odňaty, ani Vřesovci a pak jeho věřitelům postoupeny býti neměly, zvláště pak že někdejší král. místodržící kníže z Lichtenšteina, jemuž již v měsíci červnu léta 1623 cís. resolucí bylo zapověděno, statky městům odňaté jinam zastavovati aneb postupovati, k zastavení jich v měsíci listopadu 1623 neměl práva žádného; mimo to že dědicové Vřesovce žádné náhrady za summu zástavní od král. fisku žádati oprávněni nejsou, poněvadž Vřesovec summu tu zaplatil dílem špatnými penězi, dílem obilím na statcích těch pozůstalým, a potom maje statky ty v zástavě z nich nad summu zástavní vykořistil. — Přes to všecko teprv vedle cís. resoluce z dne 18. října 1684 obci Lounské statky zá-

dušní mimo ves Hrádek byly navráceny ke kostelům a špitálu, totiž vsi Dobroměřice, Nečichy, Trhlava (díl), Rané, Oblík a Chraberce. (D. Z. 561, G. 14.) Mimo to již předtím cís. listem daným ve Vídni dne 16. června 1668 postoupena byla obci kollatura (jus patronatus) při jich kostelích. (D. Z. 561, C. 12.)

A tak obec Lounská, po drahný čas statků svých zádušních i obecních zbavená, nemohla platiti dluhů, které ze summy nepatrné 8566 kop 40 gr. míš., před zpourou k potřebám obecním vypůjčené, pak 4165 kop 24 gr. míš. v čas zpoury vydlužených, od bitvy bělohorské až do l. 1626 na ohromnou summu hlavní 97.925 kop 29 gr. míš. vzrostly zvláště výplatou města l. 1620 svrchu vytčenou, pak stálým nákladem na vychování cís. lidu vojenského, tak že obec nebyla s to zapraviti ani úroků, ze summy dlužní vycházejících. Z té příčiny bylo obci uděleno cís. resolucí z dne 10. dubna 1629 příročí proti všem věřitelům, a mimo to vedle cís. resoluce z dne 24. května 1631 a 25. června 1637 odpuštěny a darovány jí byly všecky dluhy, jimiž povinna byla některým osobám, jichž statky král. komoře v pokutě připadly, totiž emigrantům Litoměřickým, Václavovi Hoštěckému a Vítovi Sojkovi po 1500 kop., Truplovskému 3000 kop, Dorotě Laurinové 2000 kop a Václavu Vicenovi 1000 kop; Václavovi Užidilovi emigrantu Lounskému 4000 kop, Mikulášovi Troillovi 1000 kop, praedikantu Janovi Kninskému 400 kop, Kateřině Vřesovcové roz. Bejčkové 500 kop a Kateřině Kaplířové z Údrče 4000 kop m., tedy v jedné summě 18.900 kop míš. — Avšak tím obci zchudlé a zpustlé zpomoženo nebylo; neboť i poslední stateček svůj, mlýny obecní, l. 1632 na poručení král. místodržících *Janovi Jakubovi Infeldovi* v dluhu 8000 kop míš. zvodem musila postoupiti. Město pak s obojím předměstím, již l. 1620 při vzdání se Albrechtovi z Waldšteina od cís. vojska vypáleným, od vojáků jak císařských tak nepřátelských k zboření a zpuštění přišlo a tím přes 300.000 kop míš. škod utrpělo; sousedé pak ubytováním vojska stále trvajícím, dvojím vpádem nepřátelským, zvláště hrozným vydrancováním města od Poláků l. 1635 tam mocně vpadlých, o všechno připraveni u valném počtu od města odešli, tak že ze tří set a několika usedlých, kteří

před zpourou v městě se nacházeli, l. 1638 ani sedmý neb osmý díl lidí tam nezůstával.

Z měšťanů Lounských pokutováni byli:

1. *Václav Klug* (Chlug), mydlář, při vpádu saském do města l. 1631 připojil se k nepříteli, u něhož za vojáka sloužil, pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 jmění svého odsouzen, propadl *dům* v městě Luně ležící, kterýž od cís. rychtáře l. 1635 k ruce král. komory ujat byl. Pozůstalá po Klugovi vdova Dorota, provdaná opět za Bernarda Brandta, měšťana v Mostě, domáhala se domu tohoto, který jí od manžela jejího l. 1638 za věno byl postoupen, byla však s žádostí svou na kommissi revisionis poukázána. (C. 215, K. 43.)

2. *Jan Václav Písecký* odešel l. 1623 pro veliké nátisky cís. vojska, za příčinou reformace pod kapitanem Janem Beelem v Lounech ubytovaného, zanechav statek svůj, totiž dům v městě za 400 kop, chalupu na Velkém předměstí za 70 kop, dědiny s viničkou na Mělcích za 300 kop, vinici na Klíně za 100 kop a jistinu 130 kop. Statek ten, za 1045 kop míš. odhadnutý a dluhy 550 kop obtížený, spravovala manželka Píseckého Dorota, až se l. 1627 s dcerou Zuzannou pro náboženství do Perna vystěhovala; potom však léta 1634 přistoupivši k náboženství katolickému, domáhala se opět téhož statku. (C. 215, L. 5.)

3. *Jan Santman* sloužil při vpádu saském za vojáka u nepřítele; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl statek svůj v Lounech za 595 kop míš.; potom l. 1639 s lidem švédským přijel do země a po vzetí města l. 1640 kontribuci nepříteli v kraji vybíral, byl však zatčen a l. 1640 v Lounech uvězněn. (C. 215, S. 7; L. 5 & L. $^{28}/_{41}$.)

4. *Václav Užidil* odešel l. 1620 před vzdáním města Louna za manželkou svou těhotnou do měst Pražských. Po jeho odchodu když se město vzdalo, cís. nejvyšší Albrecht z Waldšteina ujal se statku Užidilova jakožto odběžného a prodal jej obci Lounské, která na summu trhovou 16.250 kop míš. odvedla, avšak statek Užidilovi, brzy potom se navrátivšímu, vedle poručení knížete z Lichtenšteina propustiti musila. Když pak Užidil l. 1623 pro veliké nátisky

vojenské od města Louna odjel, statek jeho na poručení kommissaře *inquisitionis ob rebellionem* Jiřího Viléma Michny z Vacinova pod správu cís. rychtáře Jana Začala byl uveden. V statku tom náleželo manželce Užidilově Anižce věna 2500 kop míš., a mimo to připadl na ni po smrti Užidila l. 1625 též třetí díl statku jeho vedle práva a zřízení zemského, obzvláště práv městských, kterážto pohledanost po smrti její připadla na pozůstalou pětiletou dcerušku její Kateřinu, u báby své Kateřiny Šifflové, sousedy Lounské, v opatrování zůstávající. Pro dosažení této spravedlnosti dceři Užidilové náležející, jakož i náhrady za summu svrchu dotčenou Waldšteinovi a jeho důstojníkům za týž statek od obce zaplacenou, žádala obec, aby jí statek Užidilův byl postoupen. Ale vedle cís. resoluce z dne 24. ledna 1628 obci darována byla jenom jistina 4000 kop míš., kterou Užidil za obcí měl; statek však Užidilův, totiž *dům*, *dvory*, *zahrady a pole* při městě Louně, v summě odhadní 12.220 kop míš. odevzdán byl *Janovi Vilémovi* a *Wolfovi Bernhardovi z Gerštorfu* náhradou za statky po jejich otci Mikulášovi konfiskované. Tito pak prodali statek dotčený, zatím zcela zpustošený, léta 1634 za 3000 kop míš. cís. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen*, kterýž jej však vedle cís. resoluce z dne 16. listopadu 1645 za náhradu z komory české mu vyměřenou navrátiti musil dceři Užidilové, jejíž poručnice nevinu otce jejího prokázala. (C. 215, L. 5 & U. 4.)

5. *Jan Vávrovic* odešel l. 1623 s Užidilem od města, zanechav půl lánu dědin, za 1000 kop míš. odhadnutých a vinici za 300 kop, za kterouž summu l. 1626 je ujal cís. rychtář Bartoloměj Bank z Weissenburka. Potom však grunty tyto v summě odhadní 2200 kop míš. postoupeny byly se statkem Užidilovým dotčeným bratřím z Gerštorfu. (Viz Užidil. — C. 215, L. 5 & U. 4.)

Konečně dle zprávy cís. rychtáře z dne 3. dubna 1634 odešli pro náboženství z města Luna sousedé tito: *Jiří Voda*, zanechav l. 1625 dům, za 600 kop míš. odhadnutý, potom od vojáků do základů zbořený, pak zahradu za 300 kop odhadnutou, kteréžto grunty l. 1636 katolické dceři jeho pozůstalé Kateřině, provdané za Martina Leble (Lemle) v Lovosicích byly postoupeny; — *Kateřina Vodňanská*, která před

odchodem svým ze země l. 1628 statek svůj při městě Luně Eliseovi de Bois za 3300 kop míš. prodala; — *Jan Žiželický*, jehož statek dcera po něm pozůstalá Kateřina ujala. (C. 215, L. 5.)

Mělník.

Obec města král. věnného Mělníka nad Labem mimo účastenství své ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila duchovní *statek převorství kláštera sv. Vavřince*, pod městem Mělníkem ležícího, totiž: vsi Šopka, Michalovice, dvůr poplužní při témž kláštěře ležící s vinicí a lisem, též vinici proti Okrouhlíku při silnici s dvěma chalupami a sklepy na vrchu Svině ležící; mlýn poplatní s potokem Pšovkou, díl řeky Labe, krčmu výsadní Čertovku řečenou s přívozem; ve vsi Vliňovsi 3 osedlé, v Spomyšli 2 osedlé, v Sázeném 2 osedlé, ve Vehlovici 1 osedlého, louku pod vsí Mlazicí ležící, s jiným vším příslušenstvím, vymiňujíc toliko kostel a pokoje v jednom patře kláštera, kdež převor zůstával, a zahrádku v ambitech ležící. Summu trhovou 8700 kop míš. za týž statek zaplatila obec dotčeným stavům až na 1700 kop míš., z níž dle smlouvy obec deputátu ročně 102 kopy míš. převoru téhož kláštera dávati měla. — Avšak po bitvě bělohorské smlouva tato zrušena a z desk vymazána, statek pak klášteru navrácen byl. (D. Z. 192, L. 20.)

Mimo to proti měšťanům v zpouře provinilým zařízena byla l. 1623 v Mělníce inquisice od kommissařů k tomu nařízených, Jiřího Viléma Michny z Vacínova na Chýších a Chodovu, a Filipa Fabriciusa z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni. Avšak není v aktech vytčeno, kdo z měšťanův Mělnických byl odsouzen; neboť ztratila se zpráva o věci té ke komoře české od Michny zaslaná, dle jeho zprávy z Litoměřic dne 14. července 1623 bratru jeho Pavlovi Michnovi učiněné. Ostatně vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1624 upustilo se od té kommisse, kteráž nařízena byla k vyhledávání a přesouzení těžkého provinění osob ze stavu městského v království Českém, jakož i od další exekuce, co se propadení jich statků

dotýče, tak že jednotlivcům toliko pokuta peněžitá byla uložena.

Naproti tomu obci Mělnické z milosti ponechány byly statečky nepatrné, jichž po odnětí jí statků l. 1547 opět nabyla,*) totiž: a) Dva dvory kmetcí na Podblatí města Mělníka ležící, s vinicemi a příslušenstvím, které l. 1558 obec Mělnická od Jana Šturma, měšťana Nového města pražského, za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, A. 37 & 53, B. 27.) — b) Mlýn Čtyrkolský jinak Jeptištěí pod městem Mělníkem na potoce Pšovce ležící, který l. 1502 obci od kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Praze byl prodán a l. 1618 postoupen od císaře Matyáše za dědictví zpupné. (D. Z. 139, F. 11.) — c) Statek *Přívory dolejší*, tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, 2 vinicemi s lisy, štěpnicemi, chmelnicí a Labem, ves Tuhaň a dílem vsi Libišice. Všetaty, Nedovice a Ovčary, jak to obec Mělnická l. 1604 od Jiříka Šťastného a Jana Jindřicha bratří Vančurů z Řehnic za 28.500 kop míš. koupila. (D. Z. 132, J. 15.) — Majestátem pak daným na hradě Pražském v pátek po sv. Dorotě l. 1628 císař Ferdinand II. městu Mělníku k prosbě purkmistra a konšelův i vší obce, protože již k víře katolické přistoupili, schválil, obnovil a potvrdil všechna privilegia, obdarování, výsady chvalitebné, dobré zvyklosti, milosti, svobody a práva, kterýchž sobě nadáno a stvrzeno měli od předešlých císařů římských, králův a královen českých, obzvláště pak dvěma listy od císaře Matyáše (jichžto obou jest datum, prvnímu na hradě Pražském v pondělí po sv. Ludmile l. 1612 a druhému v městě Linci ve čtvrtek po sv. Prokopě l. 1614), avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia, svobody a obdarování na samy toliko měšťany katolického náboženství vztahovaly, a pokudžby se něco v týchž privilegiích proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako také všecky dluhy neb listy dlužní, od předešlého úřadu konšelského a obce v čas zpoury vzdělané, byly umořeny a zrušeny. Týmž listem císařským přikázáno

*) L. 1547 propadla obec Mělnická pro účastenství ve zpouře dvůr poplužní Skuhrov s dvory kmetcími s platem a mlýnem tudíž, též dvory kmetcí ve vsích Oujezdci, Chotči s podacím kostelním a Bosyni; též dvůr kmetcí v Podblatí a druhý pustý tudíž, ve Vysokém plat, s lesy a příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 11.)

Mělnickým, aby netoliko žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ale také měšťany víře katolické odporné dáleji mezi sebou v městě neb na předměstích netrpěli a jim bytu nepopřáli. (C. 215, M. 5.) — Nad to l. 1628 vedle dekretu král. komory české dne 22. listopadu postoupena byla děkanovi Mělnickému chalupa s vinicí, pod městem Mělníkem ležící a Evě Uzlarové měšťance Pražské (viz Uzlar) náležející. (C. 215, U. 5.)

Poznamenání hodny jsou stížnosti, od úřadu a obce proti Janovi Chrysost. Siteriusovi Píseckému, cís. rychtáři v témž městě, podané na komoru českou obsahu tohoto: 1. že cís. rychtář, když se mu nelíbilo, radu držeti nechtěl a zapovídal; 2. že osoby radní, neušetřuje povinností jich, pohlavkoval a přitom se jich i na poctivosti slovy hanlivými dotýkal; 3. že osoby radní, když na kšafty vysýláni byli, jakoby něco nespravedlivě činili, vysoce naříkal; a když někdo, koho se to týkalo, s průvody se shotoviti chtěl, aby od práva přijímány nebyly, při úřadě purkmistrském zastavoval a zapovídal; 4. že rychtáře městské, jednoho dle své libosti bez příčiny uvěznil a zhaněl, a s druhého povinnost sňal; 5. že pečeť městskou k jednomu výpisu přitlačenou nožem přeřezal a tak privilegia obce k potupě úřadu purkmistrského zlehčil; 6. že klíče od bran, které předešle vždycky při úřadě purkmistrském skládány bývaly, sobě osobil; 7. že statkův emigrantských po Danielovi Střelcovi již několik let užíval, a z nich poplatků do důchodův obecních nikdy odvozovati nechtěl; též po Alžbětě Masopustové, od města pro náboženství odešlé, vína v sudech se ujal, i gruntovní peníze z jejího domu k sobě vzal; tolikéž po Anně Redlichové jeden sud vína a peněz 50 kop k sobě přijal, a z toho počet neučinil; 8. že kontribucí a jiných sbírek, maje nad jiné při městě tolik statkův a gruntů svých, co se mu toliko líbilo a to nad jiné sousedy chudší nejméněji odvozoval; úroků pak a šosu, kterého každý rok 7 kop míš. dávati měl, od mnoha let za sebou zadržel a zapraviti nechtěl; 9. že vojáků zároveň s jinými vychovávati se zbraňoval, nýbrž léta 1631 kurfiřtské a švédské vojsko po své libosti ubytoval a na některé dosti potřebné sousedy po 10 říšsk. tolařích ukládal, a to k svému užitku obrátil; 10. že dvou vdov polí a obilí

mocí se ujal, a z nich platův a úroků vycházejících dávati nechtěl; 11. že pořádek vinařský z hospody obce starodávní, kdež od mnoha let zůstával, bez vědomí úřadu a purkmistrů vyzdvihl a do domu svého, kdež sobě šenk zařídil, pro svůj toliko užitek sám o své újmě převedl, a tudy úřad purkmistrský potupně zlehčil.

Léta 1641 vyhledávali Mělničtí při komoře české toho, aby městu jejich, během vojenským vyhubenému a od nepřítele l. 1631, 1634 a obzvláště l. 1639 od Švédův obořenému a vydrancovanému, k dobrému zádušnímu a obecnímu na opravu kostela, fary, školy, špitálu, radnice, zdí městských, věží a jiných k náhlému pádu a k dokonalému zrušení nakloněných obecních stavení, statky po emigrantech při městě pozůstalé odevzdány a postoupeny byly, totiž: 1. Po *Jiřím Morávkovi* (který pro náboženství ven ze země se odebral, avšak již při začátku pozdvižení některé spisy a carmina v latinském jazyku k potupě a urážce císaře a místodržících z oken vyhozených sepsal a při schůzkách vydával), dům v městě, Sixtovský řečený, l. 1628 od jeho plnomocníků za 1200 kop míš. prodaný, na kterouž summu ještě 620 kop vyplaceno nebylo; vinička na Podolí u města s lisem, l. 1629 cís. rychtáři Janovi Siteriusovi prodaná za 160 kop míš., na kterouž summu 110 kop zadrženo bylo; dvě viničky zcela zpuštěné a ladem ležící; chalupa na předměstí, od Švédů zbořená. Vinici však na Podhoří po témž Morávkovi koupil od jeho plnomocníků l. 1628 Filip Fabricius, rytíř z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni za 400 kop míš., na kterouž summu 200 kop složil a ostatních 200 kop jemu od císaře darováno. — 2. Po *Adamovi* a *Danielovi Vyžralovi*, bratřích na vojně mezi Švédskými zhynulých, vinička prodána za 100 kop, z nichž 50 kop vyplaceno nebylo. — 3. Po *Buryanovi Benjaminovi*, dům v městě zpuštěný a sešly, léta 1629 za 200 kop prodaný, za který 140 kop doplaceno nebylo. — 4. Po *Danielovi Střelcovi*, dům v městě, skoro celý zbořený. (C. 215, M. 5.)

Ale statečky dotčené Mělnickým nebyly postoupeny a proto obec l. 1641 na opravy kostela a fary prodala s povolením kardinala z Harrachů dvůr poplužní ve vsi Selči s příslušenstvím, k záduší sv. Petra a Pavla v Mělníce nále-

žející, za 500 zl. rýn. Alžbětě Ludmile Pešíkové z Kyncperku. (D. Z. 306, E. 29.)

Dluhy obce vynášely (dle seznamu kommissi tractationis podaného) 10.600 kop míš., z nichž obec podle uznání této kommisse l. 1629 povinna byla toliko zaplatiti 4900 kop m., poněvadž dluhy, v čas zpoury vzdělané, mezi nimiž 2500 kop míš., od Kunaty Jaroslava hraběte z Bubna obci na skoupení statků kláštera sv. Vavřince půjčených, vedle dotčeného privilegia byly zrušeny. (C. 215, M. 5.) — Konečně vedle poručení král. komory české dne 14. října 1660 a 7. března 1667 měla obec Mělnická dluh 2700 kop míš., Kašparovi Uzlarovi, měšťanu pražskému, již před zpourou povinný a pro jeho provinění král. fisku propadený, avšak až na ten čas zamlčený, i s úroky vzešlými do komory české odvésti. Ale obec tomu odpírala, dokládajíc, že část toho dluhu 1000 kop míš. vynaložila na skoupení kláštera sv. Vavřince, ku kterémuž od tehdejších direktorů zemských byla přinucena, a odvolávajíc se na majestát jí léta 1628 daný, dle něhož takové dluhy v čas zpoury vzdělané byly zrušeny, jakož i na cís. poručení z dne 1. června 1667 v té věci vyšlé, z něhož patrno, že císař podobné dluhy král. městům k dobrému jich zanechal. Pročež opětovala obec na nejvýše zchudlá dne 10. července 1673 žádost svou, aby jí dotčený dluh buď příkladem jiných měst z obzvláštní cís. milosti byl darován k vystavění kostela sv. Ludmily na předměstí Mělnickém l. 1663 od lidu švédského do základů zbořeného, tak i k vyzdvižení městské věže i s hodinami l. 1672 dne 8. září nenadálým větrem prudkým zbořené; aneb aby dluh ten byl poražen z jistiny 5826 kop m., kterou obec za komorou českou měla, totiž dle jistot cís. Matyáše z l. 1612 a 1614 na 3726 kop, a z l. 1621 na 2100 kop svědčících. (C. 215, U. 5.)

Most.

Král. město Most (Brüx, kr. Žatec.) účastnilo se zpoury stavův evangelických, avšak brzy po bitvě bělohorské počátkem l. 1621 poddalo se cís. plukovníku Albrechtovi z Waldšteina a proti odvedení jisté summy peněz vydrancování bylo zprostěno. Obec pak pro provinění své v pokutě propadla

jistinu 12.903 kopy míš., kterou za král. komorou od l. 1612 a 1614 měla, i s úroky od l. 1617—1627 v summě 7350 kop míš. zadržalými, tedy v jedné summě 20.253 kopy m. Mimo to k ruce král. komory ujaty a cís. rychtáři k správě odevzdány byly všecky statky a důchody obce, totiž:

a) Plat roční 50 kop gr. česk. na lidech ve vsích Wenzelsdorfu, Čeprochách (Čepirohy), Slatěnici, Koporči, Velebudicích, Kopistách a Hošnici, jak to obec města Mostu l. 1507 od Jana z Weitmile směnou za jiné statky koupila. (D. Z. 3, F. 27.)

b) Statek *Kopisty* (Kopitz, kr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, třemi poustkami, rybníky a příslušenstvím, tak jakž to obec města Mostu l. 1543 od bratří Jindřicha, Bohuslava a Adama Sekerkův z Sedčic za 5500 kop míš. koupila. (D. Z. 43, D. 12.)

c) Tvrz *Červený Dvůr* s příslušenstvím, kterou obec Mostská l. 1545 koupila od Petra Čirna z Čirnu za 1550 kop gr. česk. (D. Z. 46, B. 29.)

d) Statek z manství propuštěný, dvůr poplužní *Stoppelhof* a ves celá *Rosenthal* s příslušenstvím, který obec Mostská l. 1563 za 6000 kop m. koupila od bratří Jana a Joachyma Krynesů z Červeného dvoru. (D. Z. 56, E. 24 & 14, P. 15.)

e) Dvůr poplužní s jedním dvorem kmetcím a příslušenstvím v *Moravěvsi*, který obci Mostské Jan Moric Švab z Chvatliny a bratří jeho Sigmund a Mikuláš l. 1584 za 1237 kop 30 gr. česk. prodali. (D. Z. 22, H. 8 & 66, O. 4.)

f) *Hrad Mostský* (řečený Landswart) s dvorem poplužním a pivovárem, vsi celé Souše (Čauš) s podacím kostelním, Třebušice (Triebschic) s dvorem poplužním, Vršany (Würschen), Mnišek (Einsiedl), Křižatky (Kreuzweg), Khern jinak na Klinách (Göhren), Nováves jinak Rottendorf (Neudorf) s podacím kostelním; též díl vsi Komořany (Kummern, Kommern) s jezerem Komořanským, mlýn Střilnice řečený na gruntech šosovních města s příslušenstvím a 1 člověkem v Sušanech, mlýn gruntmil (Grundmühle) řečený, pustý, hamr a při něm mlýn s pilou nově vystavěný, s lesy řečenými Královské, horami, hájem Resl řečeným, rybníky a příslušenstvím — tak jakž to všecko, jakož i vesnice Polety (Pohledy, Polletsch, Pahlet) s dvorem poplužním, Holešice s podacím kostelním, Kamenná Voda, Lipětín (Lindau) a vsi

manské Stradov (Straden) a Přestanov (Prisen, Pristen),*) obci Mostské l. 1595 za 69.480 kop míš. dědičně prodal císař Rudolf II., na něhož tyto statky po Ladislavovi starším z Lobkovic v pokutě připadly. (D. Z. 170, K. 11.)

g) Ves *Hořany* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, rybníkem, vinicí, desátky viničnými a vším příslušenstvím, jak to obec Mostská l. 1596 od Jindřicha z Pisnice za 9000 kop míš. koupila. (D. Z. 127, C. 17.)

Ale poněvadž obec města Mostu l. 1621 král. komoře 6000 kop míš. půjčila k zaplacení lidu Mansfeldovského v Plzni ležícího, též že vydržováním cís. vojska velikými dluhy byla obtížena, a město přede všemi jinými městy k náboženství katolickému přistoupilo; z těch příčin navráceny byly obci všecky statky vytčené, zvláště pak stvrzena byla opět od císaře Ferdinanda II veškerá privilegia města, jakož i svrchu dotčená koupě zámku Mostského s vesnicemi, od obce již l. 1597 úplně zaplaceného; potom postoupeno k tomu obci vedle král. resoluce z dne 16. července 1666 i právo lovčí v horách na pomezí Míšenském ležících, kteréž v smlouvě trhové l. 1595 k ruce císaře bylo vymíněno.

Dluhy obce Mostské vynášely až do l. 1641 dle zprávy komory české z dne 12. ledna 1642 v jedné summě 200.647 kop 9 gr. míš., totiž 124.346 kop 47 gr. summy hlavní a 76.300 kop 22 gr. úroků, z čehož však při vyjednávání léta 1628 věřitelé prominuli nejenom veškeré úroky, nýbrž i slevili pátý díl jistin. Obci pak na nejvýš zchudlé prominut byl vedle cís. resoluce z dne 14. října 1638 zbytek posudného z vína a z piva zadržalý v summě 2879 zl. rýn., potom vedle cís. resoluce z dne 8. května 1643 povoleno jí bylo nejenom přiročí proti věřitelům, nýbrž i tito k shovívavosti a trpělivosti jsou ukázáni, takže teprv l. 1663 obec se za-

*) Tyto vesnice odprodala obec na zaplacení dluhů s cís. povolením od panství Mostského, totiž: l. 1579 manství lenní vsí *Stradov a Přestanov* za 1500 kop míš. Václavovi Kelblovi z Geysinku (D. Z. 128, D. 28); l. 1599 ves *Kamennou Vodu* s dvorem poplužním a příslušenstvím za 5500 kop míš. spoluměšťanu Krištofovi Modlišovskému (D. Z. 128, P. 29); l. 1599 ves Lipetín (jinak Lindu) za 3750 kop míš. Janovi Václavovi z Lobkovic (D. Z. 173, E. 20); l. 1603 vsi *Polety* (Pohledy, Polletsch) s dvorem poplužním a *Holešice* s podacím kostelním a příslušenstvím za 15.700 kop míš. Kašparovi Belvicovi z Nostvic. (D. Z. 178, B. 26.) — L. 1616 zastavila obec ves Třebošice v dluhu 7100 kop míš. kolleji Jesuitské v Chomútově. (B. $^{35}/_{105}$.)

vázala dluhy v summě 75.096 kop míš. pozůstávající ročně po 5104 kopách spláceti. — Neboť město Most vynaložilo (dle své žádosti podané císaři dne 6. května 1641) na cís. vojsko od bitvy bělohorské až do l. 1641 přes 900.000 zl. rýn. a utrpělo mimo to vydrancováním domův a dvorů, jak od vojska nepřátelského tak i císařského škody na 14 tun zlata neb 1,400.000 zl. rýn.; zvláště pak vydržovalo při prvém vpádu Švédů do Čech po nějaký čas celou cís. armádu bez vší pomoci měst sousedních. Potom když cís. vojsko pod nejvyšším lieutenantem Paradisem město zhubené opustilo a veškeré zásoby i prostředky k obraně města a zámku s sebou odvezlo, vynaložila obec vše na zachování a udržení zámku, který proti celé armádě švédské pod Banerem po celý rok s nepatrnou cís. posádkou 24 mužů tak udatně bránila, že nepřítel jenom města dvakráte se zmocnil a je, poněvadž měšťané zámek přes všecky hrozby vzdáti nechtěli, zcela vyplenil, a skoro všecky domy i s radnicí, špitálem, mlýny a 2 kláštery v městě a v předměstích se vším obilím v stodolách i na polích zničil a na popel obrátil, kostely oloupil a zkazil, též nejlepší vesnice a dvory obecní na prach spálil a tak obec v největší bídu a nouzi uvrhl. Konečně zmocnil se nepřítel i zámku, z něhož tři celé kraje, totiž Žatecký, Slanský a Litoměřický, obtěžoval, tak že na cís. poručení z dne 10. ledna 1647 hrabě Colloredo s 500 pěšími a 4 kusy (děly) z Prahy vyslán byl, aby zámek Mostký opět v moc císařských přivedl. Zámek pak Mostský (hrad Landswart), na vrchu u města ležící, na žádost měšťanů, kteří jemu přičítali veliké škody ohromné, ve válce třicetileté utrpené, z rozkazu císaře Ferdinanda III. vedle cís. resoluce z dne 19. října 1651 jest obořen a na jeho zbourení vynaloženo 2240 zl. rýn. (Archiv místodržit. B. $^{35}/_{15}$, $^{35}/_{29}$ & $^{35}/_{40}$.)

Z měšťanů Mostských pro účastenství ve spouře hned po bitvě bělohorské od města utekli a *v pokutě propadli jmění své tito: Jiřík Benek* (Benck), zanechav tři vinice, jednu při hradě Mostském, druhou na Reslu, třetí na Laysunku ležící; *Jakub Seyffert*, zanechav vinici na Reslu ležící; *Vit Albrecht*, zanechav dům v městě a vinici na Špicberku ležící; *Adam Gross*, zanechav tři vinice na Špicberku ležící. — Tyto vinice se vším příslušenstvím vedle nařízení

knížete z Lichtenšteina z dne 23. listopadu 1621 od cís. rychtáře města Mostu postoupeny byly k dědičnému držení a užívání *Jesuitům v městech Pražských* náhradou za fundaci, vedle které se jim každoročně 6 sudů vína deputátu vydávati mělo, a na porážku 24 sudů vína na týž deputát jim zadržalého, však na ten způsob, aby se takové fundace odřekli; naproti tomu měly všecky spravedlivé dluhy vězící na těch vinicích, až do jich ceny odhadní, od král. komory býti zapraveny. Místo domu Víta Albrechta, od něhož Jesuité z jistých příčin upustili, měl jim od cís. rychtáře vyšetřen býti jiný dům, tak aby za něj 200 kop závdavku král. komora složila, ostatní pak summu Jesuité ročně v lhůtách vypláceli. (C. 215, E. 4.)

Za příčinou reformace odešlo od města Mostu až do 17. června 1626 tak veliké množství měšťanů osedlých, že ze 392 domův, které město před zpourou a až do konce roku 1625 čítalo, přes 170 domů bylo opuštěno a jenom 222 domy v předešlém stavu zůstávaly. Ale větší díl odešlých navrátil se opět téhož měsíce do města, tak že (dle zpráv purkmistra a rady z dne 10. července 1626, 12. února 1628 a 13. prosince 1629) pro náboženství v cizině zůstalí jenom 44 sousedé, totiž: Jakub Assman a bratr jeho Kašpar, Jiří Benck (Benek), Ondřej Clausniczer, Melichar Clausniczer, Jan Dunckl, Jan Dittrich Eckert, Jeronym (Jeremiáš) Frauensteiner, Petr Görndt, Adam Gross, Ondřej Gurstadt, Jan Hammerschmid, Maria Hetzová, Severýn Hickmann, Dorota Husanová (Husa), Václav Kippelt, Konstantin Kitzing, Maria Kubschová (Gubsch), Krištof Kubsch a jeho matka Barbora, Silvester Kundmann, Martin Laube, Jakub Manlicher, Jakub Mayner, Jiří Mayner (Meyner), Tomáš Meefleisch, Jan Militz, Ondřej Neupauer, Oldřich Pabst, Wolf Pach, Jan Richter, Tobiáš Schindler, Bartoloměj Schön, Stefan Schubert, Jan starší Teufel, Vilém Teufel, Jiří Tümmel, Jan Tunckl, Jakub Waczke, Benjamin Weidlich, Ondřej Weidlich a jeho bratr Jeremiáš, Jan Woczel (Vocel), Jan Zeidler a Pavel Zeyner.

Statky po těchto emigrantech pozůstalé, vedle poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. ledna 1627 odhadnuté za 38.964 kopy míš., avšak dluhy v summě 29.210 kop 40 gr. obtížené, měly prodány býti na poručení

komory české z dne 20. září 1627 jenom osobám katolickým, tak že ze summy trhové především zaplatiti se měly pokuty některým emigrantům uložené, jakož i kontribuce zadržalé a jiné dluhy, z ostatku pak na 10 dílů rozděleného měl jeden díl na zaplacení dluhův obecních obrácen a zbytek emigrantům neb jejich plnomocníkům vydán býti. Ale poněvadž z měšťanů při městě zůstalých a vydržováním vojska zchudlých jenom někteří převzíti chtěli statky emigrantské příliš vysoko odhadnuté za levnější ceny na roční splácení, zůstaveny byly statky dotčené ve správě cís. rychtáře. (C. 215, E. 4.) Když však l. 1631 při vpádu saském a potom švédském mnozí z vytčených emigrantů (zejména *Kitzing*, Neupauer a jeho synové Kašpar a Jan, Jan Teufel, Frauensteiner, Görndt, Waczke, Kundmann, Gross, Benck, Dunckel, *Woczel*, *Jiří Meyner*, Gurstadt, Weidlichové, Richter, Pach, Schindler, Zeyner, Krištof Kubsch s matkou, Ondřej Clausniczer, bratří Assmanové a Meefleisch) s nepřítelem do země se navrátili, rebellům stavu vyššího ve vojsku švédském sloužícím (zejména nejvyššímu lieutenantu Myškovi (Oldřichovi) ze Žlunic, Sigmundovi Lickovi z Risenburku, Felixovi a Kašparovi Kaplířům, Jiřímu Hochauzarovi, Janovi Jiřímu ze Štampachu a bratřím z Elsnic a jiným) se připojili, jim města dobyti pomáhali, statků předešle jim náležejících opět se ujali a na katolické měšťany mnohé těžkosti uvedli; pro tato provinění po vypuzení nepřítele statky jejich v pokutě od král. komory byly konfiskovány, totiž:

1. Po *Konstantinovi Kitzingovi*, v službě švédské zemřelém: a) *Jistina 3000 kop m. za obcí města Mostu*, kteráž téže obci vedle cís. resoluce z dne 30. ledna 1645 byla prominuta náhradou za škody od nepřítele jí učiněné, jakož i odměnou za vytrvalost při obležení města l. 1645 dokázanou. (C. 215, K. 53.) — b) *Dvě pole při městě Lounech*, kteréž vedle cís. resoluce z dne 17. června 1644 obci téhož města postoupeny byly na opravu kostelův a škol. (C. 215, K. 53 & L. 5.) — c) *Díl statku Kamenná Voda* (kr. Žatec.), od manželky Kitzinga Doroty, dcery Jiřího Schiffela z Kamenné Vody, l. 1629 jemu odkázaný, i se vším jejím jměním ostatním. — Viz Schiffel při městě Louny. (C. 215, K. 53 & S. $^{89}/_{1}$.) — 2. Po *Bartoloměji Schönovi* dva domy s poli,

lukami a vinicemi, l. 1628 odhadnuté za 4052 kopy míš., z čehož po srážce dluhů k ruce král. fisku zůstalo 2157 kop. (C. 215, B. 35 & S. 72.) — 3. Po *Janovi Vocelovi* a jeho švagrovi *Oldřichovi Pabstovi*, který ve vojsku švédském za důstojníka sloužil, dva domy a dvůr s poli a vinicemi, léta 1628 za 2340 kop odhadnuté, avšak velmi zadlužené, darovány byly od císaře některým měšťanům Mostským náhradou za škodu v čas zpoury utrpěnou; mimo to od král. komory ujata byla pozůstalost, Vocelovi a jeho sestře Markétě Pabstové po jejich otci Řehořovi, měšťanu v Borku (Görkau), náležející. (C. 215, B. 35 & K. 53.) — Statky pak po ostatních emigrantech pozůstalé byly všecky nad cenu odhadní zadlužené, tak že z nich král. fisku nic nepřipadlo. (C. 215, E. 4.)

Mýto Vysoké.

Král. věnné město Vysoké Mýto (Hohenmauth, kr. Chrudim.) účastnilo se zpoury stavův evangelických, tak že l. 1622 od král. komory v pokutě ujaty byly důchody a statky obecní, totiž: a) Jistoty 17.169 kop 11 gr. 6 peněz míš., které obec císaři Rudolfovi půjčila a za komorou českou měla. — b) Město Mýto s platy a pivovárem, dvůr špitálský s rolími a lukami; mlýn obecní při městě, Holubikovský řečený, od obce předešle za 2000 kop koupený; vesnice k obci náležité, totiž: Sedlišťky s mlýnem, Vratislav, Sedlce (Sedlice), Stradouň, Rzy (Reze), Brtče (Brč) s kusem lesa Markvartka řečeným, *Džbánov* (Čbánov), *Lhůta*, Chotěšiny, Vanice a *Střihanov*, plat úroční ve vsi Vinařích k panství Choceňskému náležející, lesy a rybníky zejména Veliký za vinicemi, Oklikov prostřední a spodní, Šňakovský spodní, Blahov spodní a horní, Míčovec, Středopustovec, Brachoveček, Posměchov, Mezírkovec, Derflík hořejší a spodní, Svrabovec a Vítovec horní a spodní. (Archiv místodržit. H. $^{60}/_{14}$.)*)

*) Ves *Lhůtu* (díl) s podacím kostelním v Knířově a Střihanov s le[s]a příslušenstvím koupila obec Mýtská l. 1558 dědičně za 689 kop [č]esk. od císaře Ferdinanda I., jemuž tento statek manský po Bohu[š] Kostkovi z Postupic připadl. (D. Z. 13, B. 12.) — Ves *Džbánov* s dvo[r]em poplužním, lesy a příslušenstvím prodal obci l. 1597 Mikuláš P[o]z Lobkovic za 3850 kop míš. (D. Z. 128, B. 24.) — Ostatní ve[s] svrchu vytčené s lesy a rybníky dotčenými, též s platy v městě, z k[o]

Ale poněvadž obec Vysokomýtská hned po bitvě bělohorské dne 10. listopadu věrnost a poddanost císaři slíbila a na zaplacení lidu válečného 500 kop gr. česk. od král. komory půjčila, potom na vychování cís. lidu vojenského a ustavičné kontribuce všecko vynaložila, tak že tím k největší chudobě byla přivedena a velikými dluhy obtížena; z těch příčin obci nejenom jistoty vytčené, nýbrž i statky konfiskované, z nichž od král. komory nic nebylo odprodáno ani zastaveno, vedle cís. resoluce dekretem komory české z dne 15. dubna 1628 na vychování kněží, žákovstva a chudých lidí navráceny jsou.

Dluhy obecní vynášely dle zprávy purkmistra, dne 11. července 1658 král. komoře podané, v jedné summě 53.537 kop 5 gr. míš., totiž: dluhy již před vzpourou vzdělané 6500 kop, z nichž l. 1658 ještě zbylo 4350 kop; dluhy v čas zpoury l. 1619 a 1620 vzešlé 3100 kop, z nichž 2100 kop při kommissi revisionis l. 1628 bylo kassirováno; dluhy pak po vítězství od l. 1624—1639 s povolením knížete z Lichtenštejna z dne 11. března 1624 a potom vedle dekretu komory české z dne 15. dubna 1628 vzdělané stálým vychováním cís. vojska vzrostly na summu 43.604 kopy 7 gr. míš., z nichž při kommissi tractationis od věřitelů uleveny byly úroky a z kapitalu 10.266 kop 3 gr. Na tyto dluhy splatila obec až do l. 1658 v jedné summě 21.794 kopy 55 gr., tak že zůstalo na ten čas ještě dluhů 17.934 kopy 12 gr. míš.

Proti těmto dluhům měla obec za král. komorou českou svrchu dotčené jistoty 17.169 kop míš., do kteréžto summy jí proti věřitelům dekretem komory české z dne 24. listopadu 1627 dáno bylo příročí; mimo to vynaložila obec až do l. 1642 na cís. lid vojenský mimo jeho vychovávání ještě 12.097 zl.

---

masných, z luk Derflík řečených, z luk špitálských, zádušních a kaplanských, pak tvrz Šňakov zbořenou a pustou s rolími a lukami a v Slatině půl podacího kostelního, daroval císař Ferdinand I. l. 1557 obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu sv. Vavřince, též k špitálu a ke škole a na opravu města, panství pak nad tím l. 1561 obci za 150 kop gr. česk. bylo doprodáno. (D. Z. 14, F. 18.) Mimo tyto statky propadla obec l. 1547 pro účastenství v odboji stavů českých též tvrz s dvorem poplužním v Jestřibci, tvrz pustou s dvorem poplužním v Ouhersku, ves Týniště, Radhošť s podacím kostelním, Žika, Opočno, Ouhorsko a Trusnov s příslušenstvím a panství na lidech v Tisové, které dílem l. 1548 Albrecht Lipanský z Lipan Michal Vrbka z Vrbice za 2850 kop gr. česk. koupili. (D. Z. 8, F. 12.)

ryn., které se obci vedle sněmovního snešení l. 1640 z dne 22. září poráženi měly na novém vinním a pivním tacu.

V jak bídném stavu byla obec Mýtská ještě léta 1651, o tom svědčí zpráva purkmistra a konšelů téhož léta dne 30. srpna na král. komoru učiněná, dle kteréž l. 1649 příjmy obecní vynášely jenom 265 kop 37 gr. 5 den., vydání však 649 kop 33 gr. 2 den., tak že nedostatek sousedé z vlastních sbírek a kontribucí dokládali. Neboť v 11 vesnicích k obci náležitých bylo na ten čas (léta 1651) jenom 38 osedlých, 17 nových hospodářů, 20 zahradníků a 16 chalupníků, gruntů však pohořelých 12 a pustých 18, totiž: v Sedlištkách 3 osedlí a 3 noví hospodáři; ve Vratislavi 12 osedl., 11 nových, 8 zahradníků, 8 chalupníků, 5 pohořelých, 2 pusté; v Sedlici 4 osedlí; v Stradouni 1 osedlý; v Rzích 2 osedlí, 2 zahradníci a 1 pustý; v Brtčích 1 osedlý, 3 zahradníci, 1 chalupa a 3 pusté; v Džbánově 5 osedl., 2 noví, 3 zahrad., 2 chalup., 5 pustých; v Lhůtě 4 osedlí, 2 zahrad., 4 chalup., 5 pustých; v Chotěšinách 4 osedlí, 1 zahradník a 6 pohořelých; ve Vanicích 1 osedlý, 1 nový, 1 chalup. a 2 pusté; v Střihanově 1 osedlý, 1 zahradník, 2 chalupníci a 1 pohořelý. Mimo to plat úroční ze vsi Vinar po mnohá léta obci byl zadržán rybníky pak, 5 kaprových a 10 plodových, byly pusté až na 2 kaprové. K tomu v času války k velikému zpuštění přišly všecky věci obecní, jako kostely, zdi městské, brány, věže, bašty, radnice, špitál, vodárna, kašna a j. v. (Archiv místodržit. H. $^{60}/_{14}$.) V městě pak samém, které před zpourou čítalo 341 dům, bylo již l. 1625 pustých domů 77; l. 1634 zůstali v městě jenom 44 sousedé usedlí, potom l. 1653 bylo měšťanů usedlých 64, pak 16 domů pustých, jenom od poldruhů obydlených, 5 domů pohořelých,, 21 domků a 145 míst, po zbořených a pustých domech pozůstalých. (Viz Šembera, Mýto Vysoké.)

Konečně již léta 1626 (dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Kociana na komoru českou dne 18. července t. r. učiněné) odešli od města mnozí sousedé pro přísnosti a nátisky od lidu vojenského konané, i někteří řemeslníci (ač na mál pro nepřijetí náboženství katolického jinam se vzdálili, jejich domy a chalupy prázdné a pusté zůstávaly, se bořily, kles a na mizinu přicházely. Proto vedle poručení král. kon

z dne 14. prosince 1629 a 17. října 1630 od cís. rychtáře odhadnuty a k ruce král. komory ujaty byly *domy a grunty po emigrantech při městě pozůstalé*, totiž: Po *Kateřině Vinařské* jinak Rafacké a její dceři Dorotě, manželce Pavla Daniela Hradeckého z Ourazu, čtyry domy pusté a dílem obořené, předešle za 831 kop koupené, které l. 1630 jenom za 300 kop odhadnuty a prodány byly; dvorec na předměstí Chocenském s 4 poli předešle koupený za 1450 kop, prodán l. 1631 za 1085 kop; též jistiny na 9825 kop. Z této pozůstalasti po sražení dluhů, berní a kontribucí zůstalo 1636 kop 57 gr., z čehož pátý díl vedle cís. resoluce obci náležel. — Po *Janovi Wagnerovi*, kramáři rodilém z Herrpruku blíž Norimberka, domek s 2 lukami, rolím a zahradou na Litomyšlském předměstí, odhadnutý za 359 kop, z čehož po srážce dluhů zůstalo 81 kop 55 gr.; — po *Janovi Heyderychovi*, krejčím jistota 75 kop 48 gr.; — po *Jiříkovi Hanušovi* jistota 100 kop m.; — po paní *Ludmile Hnátové*, roz. Mokrovouzské z Mokrovouz, v Uherském Fryštatu zemřelé, jistoty 3500 kop míš., z čehož po sražení dluhů zbylo 770 kop; — po *Vítovi Koláři* domeček a na hotově 30 kop; — po *Ludmile Husinecké*, v Uherské Skalici zůstávající, jistota za obcí 1000 kop, na kteréž se její bratr Václav Mlynář, soused z Litomyšle, potahoval; — po *Janovi Kaškovi* (jinak Kassius řečeném), do Uherské Skalice odešlém, perdonu 300 kop na mlýně Tomášovském pod městem ležícím, který obec od něho za 1200 kop koupila; — po *Jiříkovi Mourkovi*, mydláři, domek za 300 kop, jehož se jeho dcera katolička ujala; — po *Janovi Nadherovi*, synu někdejšího cís. rychtáře a měšťana Diviše Nadhery, rolí a louka, jichž jeho dvě sestry katolické užívaly. — Z těchto všech pozůstalostí připadlo k ruce král. komory 3410 kop 19 gr. míš., o jichž postoupení obec l. 1633 na vyzdvižení (spravení) kostelů zpuštěných, špitálu, zvonu velikého při kostele farním a na splacení dluhů, vychováním cís. lidu vojenského vzešlých, marně žádala. (C. 215. H. 15. — H. $^{60}/_{23}$.)

Nové Město.

Nové Město Hradiště nad Metují (kr. Hradec Král.), k panství téhož jména náležející, propadl v pokutě Rudolf

Štubenberger (Štumberger) a potom Adam Erdman Trčka. (Viz str. 637 a 680.) O některých nehodách tohoto města a panství a poněkud i kraje Hradeckého v čas třicetileté války podáváme následující zprávy, vzaté z vysvědčení purkmistra a rady téhož města, dne 15. listopadu 1638 daného panu Petru Strakovi z Nedabylic a na Šonově, jakož i z výpovědi Jiříka Dejle, primasa v témž městě, svědčícího dne 22. prosince 1643 při právě města Hradce nad Labem a Nového Města ve věci téhož Straky z velezrády obviněného.

Po vítězství na Bílé Hoře l. 1620 lid falckrabský rozražený jsa od Prahy k Náchodu jmenovitě na sv. Martina táhl, na cestách svých veliké škody působil a konal. Toliko na panství Novoměstském, paní Justiné Štumbergerové toho času náležejícím, ochraňovaném od tehdejšího svého regenta (hejtmana) Petra Straky, skoro žádné škody se nestalo. Po některém pak týdni když jest týž lid falckrabský od Radku a Kladska zase na panství Náchodské nazpět přitáhl, zámku Náchodského i města se zmocnil a tam do jara zůstávaje na Nové Město Hradiště položiti se chtěl; tomu Petr Straka s měšťany odpíraje zabránil a do pevnosti nepřítele nepustil, nýbrž na cís. lid vojenský, který od krajského hejtmana Václava z Vchynic pro obhájení téhož města a panství poslán býti měl, očekával, a když cís. rytmistr Šenburg, maje s sebou jednu kompagnii rejtharů a 60 mušketýrů přitáhl, jeho do města s ochotností pustil. O čemž když lid falckrabský na Náchodě zůstávající zvěděl, nemoha se předtím nijakž na Nové Město do pevnosti dostati a jinak vymstiti, s velikou silou na statek manželky Petra Straky, do dvoru v Šonově, od Nového Města asi půl míle ležícího, též i do druhého dvoru mezi grunty Náchodskými ležícího, vpadl a oba dvory vydrancoval. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka, strana 569.)

Při vpádu švédském do král. Českého l. 1639 když lid nepřátelský k Novému Městu se přibližoval, pan *Petr Straka z Nedabylic* ze statku svého Šonova na Nové Město do domu svého se přistěhoval s nemocnou manželkou svou. V tom čase též Jiří Jetřich Grodecký z Grodce s Maxmilianem z Waldšteina, Janem Krištofem z Waldšteina, p. Harantem a s mnohým jiným panstvem na Nové Město před Švédy

utekl a postaviv se za kommandanta proti lidu nepřátelskému, poručil svolati všecknu obec se zbraněmi, měšťané pak musili přísahati, že se brániti budou nepříteli, naproti čemuž páni stavové jim připovídali, že živí i mrtví s nimi zůstanou. Zatím hejtman panství Nového Města Václav Králík s panem Grodeckým sebral asi 30 mušketýrů z města i z vesnic, z nichž koně dáti musili, zdělal z nich dragony, i pro munici do Prahy jeden vůz vypravil a prach do města přivezl. Však když zpráva do Nového Města došla, že Švédové pod hrabětem z Hodic Smiřice osadili a pod generalem-majorem Čabelickým i Hradce Králové mocně dobyli, poručil Grodecký dragonům dobytek pryč hnáti, něco do Slezska, něco do Moravy, i jiné věci na vozích odvážeti, pak i sám s jinším panstvem ujel z města, kde toliko Petr Straka a hejtman panství Václav Králík zůstal. Ale i Králík a s ním purkrabě Matěj Michal (jinak Quirens) na zprávu, že silné oddělení nepřátelské na plenění k Novému Městu jede, z města s několika vozy, na nichž svršky naloženy byly, ke Kladsku odjel a nebohých měšťanů samotných po čtyry neděle nechal. Hned po jeho odjezdu na noc nařízeno bylo od švédského general-majora listem z Hradce, aby město na lid švédský kontribuce dávalo a dvě osoby k němu za tou příčinou vyslalo k accordu, sice jinak že je mečem a ohněm zkaziti chce. V této tísni žádala obec k radě Petra Straky jeho manželky macechu u něho bydlící a tetu hraběte z Hodic, paní Marii Leonoru Dobřenskou za přímluvní psaní k hraběti z Hodic, k němuž dva sousedé do Smiřic byli vysláni. General-majorovi v Hradci zavázali se Novoměstští týdně dávati po 50 tolařích říšských, začež na ochrannou stráž (salva guardia) do města obdrželi dva mušketýry, kteří však nechtěli se ujímati nic vesnic, v nichž se od vojáků plenících škoda dála veliká.

Mezitím když se purkrabě zase na Nové Město navrátil a všecky kusy (děla) z města do Hradce odvezl, panství Novoměstské od švédského polního maršalka za kvartýr dáno bylo hraběti z Hodic, který hned i do vesnic vojáky od regimentu svého na ochranu (guardu) dáti poručil. Po nějakém čase nejvyšší jeho leytnant Minichhausen k Novému Městu přitáhl, na Bořetíně v zahradě za stodolami lid svůj

položil a sám s rytmistry do města přijel oznamuje, že sobě od hraběte z Hodic poručeno má, aby s celým regimentem na panství Novoměstském zůstával. Avšak na přímluvu dotčené Dobřenské, tety hraběte z Hodic, aby se smiloval nad lidem chudým, jemuž by možno nebylo celý regiment vyživovati, zase druhý den s celým regimentem k Smiřicům táhl. Potom dne 12. června 1639 hrabě z Hodic sám na Nové Město přijel právě, když z Hradce něco mušketýrů tam přibylo, kteří divně sobě počínali a domy plundrovati smýšleli; avšak hrabě z města je hned do Hradce zpět vypravil a fendrycha svého se čtyrmi koni v městě na ochranu zanechav, na Opočno odjel a téhož panství také se ujal, tak že je správcům dřívějším k opatrování poručil.

Dokud hrabě z Hodic panství Novoměstské za kvartýr měl, žádného lidu více do města ani na vesnice mimo guardy nedal, toliko místo ubytování pro regiment svůj na panství Novoměstské 9000 tolarů říšských uložil, a tuto summu opět na přímluvu dotčené hraběnky Dobřenské na 4000 tolarů snížil. Avšak brzy potom hrabě z Hodic panství Novoměstské postoupiti musil leibregimentu Banerovskému, s nímž nejvyšší leytnant Minichhausen z Hradce dne 7. srpna 1639 do Města Nového přitrhl, a tu na zámku až do 23. září t. r. zůstával, tak že nebozí měšťané dvanácte kompagnií, majících do tří tisíc koní, po ten čas vydržovati musili. Když pak ten regiment z města dne 24. září odtáhnouti a v Hradci zase do pevnosti položiti se měl, zanechal Minichhausen v městě na žádost obce k ochraně jednoho leytnanta a 4 rejthary, za kteréž obec hrdly i statky ručiti a připověděti musila, že do města žádného oddělení vojska (partaje), které jen loupeže si hleděli, ani švédského ani císařského nepustí. Hned druhý den po odtažení regimentu švédského dne 26. září 1639 přitáhl lid císařský pod Albrechtem Kapříkem od Náchoda k Novému Městu i s mnohými obyvateli Náchodskými, mezi nimiž byl i děkan Náchodský a Kostelecký, Rudolf Straka z Pecinkar a Prunar, a nemohouce se města zmocniti, vpadli do obojího předměstí, kteráž jako i vesnice okolní vyplundrovali a z panství mnoho set kusů dobytka odehnali. Někteří Náchodští sousedé k Novému Městu táhnouce hned na cestě od sv. Václava k Nahořanům se dali, vesnice a dvory

na panství Novoměstském po celý týden plundrovali, na sta kusů dobytka a množství obilí k Náchodu odváželi a s lidmi barbarsky nakládali, mnohé i pobyli a s ženami zle zacházeli. Příčinou vpádu tohoto a tím vším vinen byl purkrabě Novoměstský, který císařskému lidu do Kladska zprávu o odtažení lidu švédského z Města Nového dal.

Od toho vpádu zase více lidu švédského do Nového Města přibylo, zvláště 70 rejtharů a 40 dragonů, kteří zámek opak drtem obrátili a v pustinu přivedli, měšťanstvo pak obtěžovali tak, že mnozí od příbytků svých ušli. Ve vesnicích musili sedláci po 13—14 vojácích vychovávati, tak že na mizinu přišli. Nedlouho potom císařský lid k Novému Městu opět přitrhl a je obléhal. Tu kommandant švédský, kapitan-lieutenant, osoby radní a sousedy k sobě povolal a je přísahou mocně zavázal, že chtějí koruně švédské věrni býti a jemu upřímně pomáhati město proti císařským brániti. Téhož času byl i Hradec od cís. lidu obležen a poněvadž purkrabě Novoměstský kapitanovi švédskému v Novém Městě oznámil, že Baner Hradec neopustí (ačkoli věděl, že již s armádou k Chebu odtáhl), kapitan nemoha nic o Hradci zvěděti, celý týden Nové Město, ač do něho císařští i z velikých kusů stříleli, bránil, a teprv, když se dověděl, že Hradec od lidu císařského vzat jest, na opětnou prosbu měšťanů, zvláště jich manželek, Nové Město vzdal cís. nejvyššímu Kapounovi, který hned Petra Straku z Nedabylic, jejž purkrabě Novoměstský Matěj Michal ze msty za zrádce a původce odporu toho udal, jati a do Náchoda odvésti dal.

Petr Straka pak po celý čas processu proti němu vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1640 nařízeného na poručení generala polního maršalka Piccolomini téměř celý rok zůstával v Náchodě u vězení, jehož teprv dne 21. srpna 1641 byl osvobozen s dostatečným vysvědčením neviny své; avšak l. 1643 opět od král. prokuratora z velezrády obžalován, dne 31. srpna t. r. do Bílé věže na hrad Pražský byl vsazen a tam i hladem trýzněn, potom na žádost manželky své Kateřiny, roz. Dobřenské, cís. resolucí dne 13. prosince 1643 z vězení propuštěn zemřel l. 1645, dříve než výpověď o rozepři mezi

ním a král. prokuratorem se stala.*) Poručnice dětí po Strakovi pozůstalých l. 1650 uvedena jest do pozůstalosti po otci jejich, pak do pozůstalosti po matce jejich Kateřině, potom opět provdané Šafkočové, totiž do čtvrtiny statku Obědovic a do polovice vsi Janovic. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka na str. 569.)

Konečně klademe zde dodatek, týkající se *Jindřicha Straky*, bývalého regenta panství Novoměstského a všech panství Adama Erdmana Trčky. Statek po Jindřichovi Strakovi, který po smrti své († dne 22. prosince 1634) l. 1635 všeho jmění byl odsouzen, pozůstalý, *Heřmanice* i se statkem *Vesce* manželce jeho náležejícím, vedle cís. resoluce z dne 22. května 1635 k ruce král. fisku byl ujat, plukovníkovi *Stefanovi Verfenovi* na srážku 30.000 zl. od císaře mu vykázaných vedle cís. resoluce z dne 3. května 1637 za 21.000 zl. k správě byl postoupen a od Verfena dne 16. května 1637

---

*) Zajímavý jest *průvodní spis proti svědkům pana Petra Straky z Nedabylic podaný od cís. prokuratora v král. Českém Adama Oldřicha Zmyslovského král. soudcům zemským dne 3. června 1644*, který zní takto:

Majíce sobě daný výpis svědkův, které jest tak pan *Petr Straka z Nedabylic* proti mně k té žalobě před V. M. na kancelář česko při právě města Hradce nad Labem vedl, na takové svědky tento průvodní spis můj skládám. Ačkoliv jest pan Petr Straka týchž svědků mnoho osob, totiž 19, sobě k svědomí připravil, však takovými svědk provinění svého, z čehož jest tak ode mne obžalován, neodvozuje, nýbr vlastním tím průvodem a svědky jeho některými žaloba má v mnohý artykulích se provozuje. Nebo jsouce (sic!) ode mne z provinění své po artykulích obžalován, na touž žalobu zase po artykulích odpov svou dal, a všemu tomu, z čeho jest tak od mne obviněn, větším díle odepřel a vše jináče odvésti se uvolil. Však z týchž 19 svědkův, po artyknlův positionalních od p. Petra Straky k úřadu práva města Hrad podaných, na kteréž tíž svědkové po vykonání přísahy tázáni byli svědomí svá vydávali, toho nevysvědčují a z jich svědomí se nevynachází, aby p. Petr Straka toho, z čeho ode mne obžalován jest, dopustiti se měl. Nebo někteří z týchž svědkův p. Straky o věcech slyšených a *jim* nepovědomých v svých svědomích obšírně vysvědčuji, načež nechci a také neuznávám žádné potřeby co říkati, *poněvadž podle práva městského* B. 68. *takovi svědkové ušati (!) a nepovědomi od soudcův při uvažování rozepře na žádný pozor brání býti nemají*. Než toliko kdež ti svědkové někteří vysvědčují o vysvědčení, panu Strakovi od purkmistra a konšelů Města Nového Hradiště nad Metují daném, na kteréž se p. Straka potahuje, a kterýmž to vysvědčují, že p. Straka v čas vpádu lidu švédského na Novém Městě šlechetně a náležitě se choval. Avšak toto vysvědčení k osvobození provinění jeho postačiti nemůže. Neb z průvodův a svědkův jeho se vynachází, že on pan Straka s nepřátelskými švédskými officíry correspondíroval. (Následují artykule obvinění.) — A tak p. Straka těmi svědky ani žádným jiným průvodem též žaloby jest neodvedl, nýbrž žaloba má v mnohých artykulích jimi jest provedena. (C. 215, S. 44.)

hraběti Octavianovi Piccolomini za 9000 zl. též k správě přenechán. Avšak vdově Strakové Kateřině Markétě, potom opět provdané Rašínové, při kommissi liquidationis dne 7. ledna 1639 přisouzen byl stateček Vesce, který l. 1625 od Heleny Kalkreiterové z Schreibersdorfu za 1000 kop míš. koupila, tak že jí summa ta z král. komory měla býti nahražena. (C. 215, S. 44. — Viz též strana 567.)

Nymburk.

Obec král. města Nymburka na Labi (Nimburk, kraj Boleslav.) pro účastenství ve zpouře stavů propadla l. 1621 v pokutě všechno jmění své, zejména devět kop záhonů rolí, pak jistinu 20.000 zl., které králi Matyášovi obec na hotově zapůjčila. (Dle dekretu kommisse tractationis z dne 1. září 1661, jímž paní Majdalena Robmhapová, roz. Smrčkova z Mnichu, s pohledaností svou 2338 kop míš., kterou za obcí Nymburskou měla, na kommissi revisionis a liquidationis byla ukázána.) Mimo to cís. rychtářové, Jan Kadeřávek, Matěj Koutek, Konstantin Erle, Jan Kašpar Sytt a Pavel Chotouňský z Chotouň, od l. 1621—1637 v moci a opatrování svém měli všecky důchody obce i statky k záduší a špitálu od starodávna náležející, totiž: v Bošíně a v Sovenicích po dvou dvorech kmetcích, v Mladé, Strakách a Jizbicích po jednom dvoru kmetcím s platem, též při městě plat z dvou krámů masných, dvojí plat z mlýna a clo v branách, platy z luk, dílců, zahrad, z dědin a dvorů při městě, jak to vše ze statků obci léta 1547 konfiskovaných císař Ferdinand I. zanechal městu k špitálu a kostelu na vychování žáků a chudých lidí, a l. 1575 Maximilian též vrchnost nad tím městu Nymburku postoupil. (D. Z. 18, O. 10.)*)

Když takto obec důchodů svých byla zbavena, musili měšťané sami vydržovati cís. lid vojenský, v městě již l. 1621

*) Mimo tyto statky záduší propadla obec Nymburská pro své účastenství ve zpouře l. 1547 statky své, totiž vsi celé Písty, Krchleby a Všechlapy, Ratěnice (díl), ve vsi Zvěřinku dvůr kmetcí s platem na lidech Chvalovských z luk, ve vsích Sacké, Čilci a Netřebicích po 2 dvorech kmetcích, ves Rašovice (díl), plat na lidech ze vsi Mlčic (Milčice) a Jeseníka, s lesy, podacími kostelními ve Veleli ích a Vyklecích, s rybníky, Labem, břehy, ostrovy, s mlýnem v Komárově a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 7.)

ubytovaný. Jakých škod a trýzně obyvatelé města častým a téměř stálým vychováním cís. vojska utrpěli, o tom svědčí zprávy cís. rychtáře Pavla Chotouňského na komoru českou dne 15. listopadu 1630 a 30. listopadu 1637 učiněné, dle kterýchž již l. 1621 někteří měšťané pro přísnost vojenskou od gruntů svých odstoupili, zejména *Jan Poláček*, který do Prahy odešel a potom na gruntech pána Palfy se zdržoval. V jeho domě i po jeho odejití švagr jeho Pavel Herynk 16 koní, 9 pacholkův a jednoho korporála i s jeho manželkou a dítkami jedenáct neděl musil vychovávati, tak že za tu dobu toliko piva pro ně 18 sudův koupil a na ně přes 400 kop míš. vynaložil (neboť korporálovi samému každý týden za stravu a pivo po 10 zl. rýn., tedy za dobu dotčenou 110 zl. rýn. zaplatil), ačkoliv sám ve svém domě pět koní, tři pacholky, jednoho důstojníka s jedním mušketýrem po ten celý čas vydržovati byl přinucen.

Pročež přemnozí sousedé katoličtí i nekatoličtí, nemohouce již nikterakž snášeti obtížností a soužení, ustavičným ubytováním vojska jim způsobených, (dle zpráv purkmistra a konšelů na komoru českou dne 18. dubna 1626 a král. místodržícímu dne 31. ledna 1627 podaných) ušli od domův a statečků svých lidem vojenským vypálených, pobořených a roznešených, a jinam, obzvláště na grunty knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina, se obrátili. Byli to dle seznamů dotčeným zprávám přiložených měšťané tito: Regina Andělka, Apatykář, Jan Balcar, Bartová, Řehoř Bavorský, Jan Benatský, Václav Benatský, Kateřina Boleslavská, Matouš Bosák, Jeronym Brandejský, Matěj Ctibor, Barbora Čejková, Vít Čermák, Čižbovský, Šimon Dlouhý, Formánek, Jiřík Fryč, Daniel Hager, Joachym Hager, Adam Hájek, Václav Hampulec, Gabriel Herynk, Jan Hladký, Matěj Hlava, Jan Hodaň, Jeronym Horáček, Matouš Houser, Hovorková, Jan Hříšný, Hynek, Buryan Chládek, Jakub Chlup, Chotětovský, Rozina Chotounská, Jan Chropta, Jakoubek, Jakovský, Václav Janoušek, Anna Jarošová, Jan Javůrek, Jiřík Jelínek, Václav Jelínek, Václav Jeptiška, Filip Ješle, Jeronym Jičinský, Adam Jiskra, Jan Kadeřávek, Kachovský, Václav Kantůrek, Matěj Kaše, Adam Kašparský, Daniel Kňour, Kohout, Bartoloměj Kolář, Jan Kolář, Matěj Kolář, Adam

Kratochvile, Ludmila Kuřatková, Krištof Kwiz, Matěj Kwiz, Jan Labouňský, Jan Labouňský, Václav Ladař, Jan Lev, Vavřinec Libich, Matěj Logika, Martin Mečíř, Jan Mecner, Dorota Mělnická, Kateřina Menšická, Jan Městecký, Jan Motovecius, Adam Mrva, Jan Nadobník, Daniel Nepolysský, Adam Nepomucký, Václav Nygl, Pašovský, Václav Pavlíček, Adam Pernikář, Adam Pernikář, Kateřina Picková, Jakub Pinx, Pisak, Mandalena Písecká, Matyáš Písecký, Pokles. Jan Pokorný, Jindřich Pokorný, Tomáš Pokorný, Jan Poláček, Alena Poláková, Kateřina Polivková, Jakub Procházka, Jiří Procházka, Ptáček, Annastasia Purmanová, Jiří Ronšperský, Samuel Rozenhamer, Jan Rybníček, Šimon Růžička, Jiřík Růžovský, Václav Rychter, Martin Řešetář, Ludmila Řeháčková, Matěj Říha, Václav Sádlo, David Saurman, Ondřej Sekyra, Jakub Sklenář, Jiří Sladoněl, Anna Slanská, Daniel Slanský, Anna Sobotková, vdova po Janu Sobotkovi, potom opět provdaná Žaludová, Voršila Sokolová, Dorota Sovková, Martin Straka, Krištof Strom, Šebestyán Suchánek, Havel Svoboda, Jiří Svoboda, Matěj Sýkora, K. Fabián Šebestian, Jiří Šedivý, Šenpfluk, Matěj Šindelář, Šnek, Řehoř Šolc, Šimon Šud, Daniel Táborský, Kašpar Tesař, Ondřej Thobaeus, Petr Tichý, Václav Trojan, Adam Tunkl, Matěj Vitěňovský, Martin Vlach, Vohaňka, Adam Všetečka, Matěj Vyskočil, Kašpar Zámečník, Jakub Zelenka, Pavel Zelenka, Anna Zoufalá, Jan Zvěřina, Václav Žalud Bohdanecký, Havel Žatecký, Tomáš Želetavský, Jan Žežhule, Židek.

Dle tohoto seznamu odešlo od města l. 1626 a 1627 měšťanů usedlých 150, a počítá-li se na jednoho toliko 10 osob, tedy 1500 obyv., kteří zanechali 150 domů buď vypálených, neb obořených a pustých, a 5 dvorů s rolími. Nad to bylo na předměstí *Zalabském* 21 shořelých dvorův; též na předměstí *Velelibském* a *Bobnickém* 21 dvorů spálených. V těchto domech a dvořích od měšťanů zběhlých zanecháno nebylo žádných svršků a nábytků, ani dobytka (kromě tří krav a dvou klisen ve dvoře po Anně Jarošové). — Sousedé pak, kteříž ještě na dosti skrovném počtu při městě pozůstávali, v potřebách obce sami z sebe časté sbírky činiti a kontribuci dávati musili. Čehož, když dále vykonávati nemohli, žádali při komoře české dne 18. dubna 1626, aby statky po sou-

sedech zběhlých pozůstalými vládnouti mohli buď jejích přátelé vlastní, nebo kdokoliv jiný, jenžby k nim právo a spravedlnost měl; aneb aby k opatrování jich jisté osoby zřízeny, a užitky z nich i k dobrému a pomoci obce všech statků zbavené vydávány byly; dokládajíce, kdyby v té věci žádného opatření se neučinilo, žeby za krátkou dobu všichni sousedé ještě pozůstávající dokonale z města pryč byli vypuzeni.

Mimo to purkmistr, konšelé i všechna obec města Nymburka, nemohouce zapraviti dluhů, neustálým vychováváním vojska vzdělaných, obzvláštně dluhu 3200 zl. rýn. Bartoloměji de Pauli, měšťénínu a kupci Starého města pražského, (za kterouž příčinou vyslaní obce l. 1625 i uvěznění byli po několik dnů v městech Pražských), vznesli na král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1626 žádost, aby jim k uspokojení věřitele de Pauli jeden kus rolí, devět kop záhonů vynášející, který obci l. 1621 od komory české v pokutě byl odňat, pak dvorec se zahradou a rolí, pozůstalý po sousedu Janovi Poláčkovi, navrácen a dán byl. Avšak nedostalo se obci ničehož. Naproti tomu dne 24. ledna 1627 došlo purkmistra nařízení král. místodržícího za příčinou sousedů pro náboženství od města ušlých a jich statečkův ujetí k ruce král. komory, jakož i s strany ubytování do města jednoho praporce lidu vojenského; o čemž sousedé v dosti malé části při městě pozůstávající zvěděvše, ač již skoro všickni k víře katolické přistoupili, předce vojáků položení se obávajíce, z města odejíti se strojili. Pročež vedle dobrého zdání a rady hejtmana krajského Rudolfa z Waldšteina poručení dotčené před obcí zatajeno a teprv později vyhlášeno bylo.

Potom vedle poručení komory české z dne 10. července l. 1626 cís. rychtář Jan Kašpar Sytt všech statkův odběhlých k ruce komory se ujal a nařídil Samuele Rathouzského a Václava Piskolhotského, osoby radní, aby je v svém opatrování měli a drželi. Tito přijímajíce od l. 1626—1630 k sobě všecku úrodu i nájmy z domův a zahrad, žádných počtů z nich neučinili až do 7. listopadu l. 1630, kteréhož času cís. rychtář Pavel Chotouňský z Chotouně od purkmistra Václava Šuda ze Semanina u přítomnosti radních městských

zveden a zmocněn právně byl do domů, dvorů, luk, rolí a zahrad, kteréž po sousedech pro náboženství od města a ze země ušlých pozůstaly.*)

Týž cís. rychtář maje na poručení komory české z dne 27. března 1636, jako všickni cís. rychtářové v městech jiných, počet učiniti z užívání gruntův a domů na král. komoru v pokutě připadlých neb do sequestru vzatých, podal komoře dne 23. dubna 1636 zprávu, že v městě Nymburce není ničeho, z čehož by počet takový činiti měl. Neboť brzy po nastoupení úřadu jeho l. 1630 přitáhl nepřítel l. 1631 od Prahy k Nymburku a město, domy, dvory, kostel i radnici ohněm do rumu obrátil, čímž na radnici též mnohé platné památky ku zkáze přišly (zejména knihy smluv svatebních a zadání manželská města Nymburka); a co nepřítel nedodělal, vojsko císařské (když obyvatelé, aby mizerně neuhořeli, na valy ušli a se skryli) do města vtrhši, nepatříc na velikou záhubu a škodu obyvatelův, jejich truhly v sklepích vyhledalo, vyloupilo, a kde co bylo pobralo, jediné obyvatele v roztrhaných klocích zanechalo.

Léta 1632 armáda císařská po celý rok v městě a okolí jeho vydržována byla od měšťanův a obyvatelův, ač v největší nouzi a bídě žijících; neboť nebozí lidé, nemajíce čím orati, i rolí neosetých nechati musili. I l. 1633 mnozí sousedé ani jednoho zrna zaseti nemohli; neboť tu opět se usadil po celém kraji Boleslavském cís. plukovník Isolan s lidem svym, a jeho nejvyšší leytenant Millo Draco v Nymburce měšťanům za každý týden po sto říšských tolařích

---

*) Tento přijal k sobě téže doby dle zprávy na komoru českou učiněné z dvou gruntů třetinu užitku 40 kop míš., z čehož po srážce vydání v 29 kopách míš. toliko 11 kop k dobrému komory připadlo, přiloživ z toho účet tento:

Nájmu z tří zahrad a domův přijato	15 kop	— gr.
z 18 mandel žita jarého vymláceno $9^1/_2$ korce, z nichž prodáno $2^1/_2$ korce po 2 kopách	5 „	— „
z 12 mandel ovsa vymláceno 10 korcův, po 1 kopě 6 gr.	11 „	— „
z 8 mandel ječmene vymláceno 6 korcův, po 1 kopě 30 gr.	9 „	— „
úhrnem . .	40 kop	— gr.
Z toho vydáno: za orání tří kop záhonův (troje hony na děl) po 6 gr. od záhonu	18 kop	— gr.
od vymlácení obilí mlatcům denně po 9—10 kr.	3 „	34 „
Na opravu domův	7 „	26 „
úhrnem . .	29 kop	— gr.

ukládal, ačkoliv viděl, že v děrách svých vypálených jako syslové udiblení (umoření a vyhubení) vyhlíželi a mnozí ani sousto chleba neměli. Léta pak 1634 nepřítel po druhé před městem se položiv, do něho z kusů velikých ve dne v noci střílel, a je mocnou rukou vzav zcela vydrancoval a spálil, i sousedův a jiných lidí mladých, starých i žen přes 250 osob povraždil. Mimo to všecko obilí na polích, též zahrady a vinice v nic obrátil, i štěpy všecky vysekal, tak že veškeré dědiny na mnoha mil kolem města pusté zůstaly. — A tak po ta léta všechno město od nepřítele i od lidu císařského v nic do gruntu obráceno bylo, tak že ani ve sto letech k svému předešlému způsobu vedle zdání cís. rychtáře přijíti nemohlo. — O zpoustě města Nymburka svědčí též zpráva, že ze 280 domů, které město před zpourou čítalo, l. 1654 toliko 110 domů na větším díle ještě zpustlých bylo obydleno, 105 domů však až do základů zbořených zůstávalo, tak že z nich jenom místa zbyla. (C. 215, N. 6, & P. $^{1}/_{1}$.)

Ostrov.

Obec města Ostrova (Schlackenwerth, kr. Cheb.) pro provinění měšťanů v čas zpoury v pokutě propadla panství *Ostrov*, k němuž náležely zámek a město Ostrov s předměstím a městys *Lichtenstadt* (Hroznětín), odhadnuté za 18.433 kopy míš.; městečko horní *Beringer* (Pernink) s 54 osedlými, odhadnuté za 6531 kopu míš.; dvůr poplužní *Minichov* (Münchhof), mezi Ostrovem a Lichtenstadtem ležící, s 33 rybníky a mlýnem, odhadnutý za 70.640 kop; dvůr poplužní *Vitichov* (Wititzhof) s 5 poddanými, velikým rybníkem nad Lichtenstadtem a 10 menšími rybníky, odhadnutý za 36.271 kopu; ves *Permesgrün* s dvorem poplužním, 7 rybníky a lesem, Raupennest řečeným, odhadnutá za 29.975 kop; vsi Langengrün, Gfell, Ullersgrün, Lindich (Linding), Tiefenbach, Pfaffengrün, Hanersgrün, Holzbächer a Merkelsgrün, odhadnuté za 10.704 kopy; pak vsi Weidmansgrün (Weidmesgrün), Dolejší Brand (Unter-Brand), Meričov (Möritschau), Hadlec (Heidles), Fischbach, Rodisfort (Radešov) a jiné více dílem k témuž panství náležející, v kterýchž 22 vesnicích bylo tehdáž 668 podda-

ných; mimo to mlýn, pila a hamr železný s chalupami v údolí, Salmthal řečeném, odhadnuté za 87.260 kop míš.; též rozsáhlé lesy, z nichž se ročně přes 6000 sáhů dříví prodávalo, pak 33 rybníky, v nichž bývalo 749 kop kaprův, se vším jiným příslušenstvím. — Toto panství, které obec Ostrovská l. 1603 od Anešky Wirspergerové, roz. Freiličové, a její dcer za 71.000 kop míš. koupila, a od Wolfa z Schönburgu vykoupila (D. Z. 177, R. 13), od komory české odhadnuté za 158.821 kopu, i se svršky za 22.782 kopy odhadnutými, dne 30. ledna 1625 prodáno bylo *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 150.000 zl., kteráž summu jemu vedle cís. resoluce z dne 7. května 1624 poražena byla na summě 600.000 zl., za jeho služby vojenské z komory české mu vykázaných. Avšak v smlouvě trhové vymíněny byly k ruce císaře všecky doly, kteréž i s lesy téhož panství, aby k pustošení nepřicházely, pod dozor císařských úředníkův Joachymthalských byly odevzdány. (C. 215, S. 62. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, M. 30.)

Dluhy města Ostrova, kteréž dle seznamu od obce dne 2. srpna 1623 král. komoře předloženého od l. 1592—1623 na 230.326 kop míš. vzrostly, převzala král. komora česká a věřitelové vedle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1638 na kommissi tractationis byli odkázáni. (C. 215, S. 62.)

Pelhřimov.

Město Pelhřimov (Peldřímov, Pilgram, kr. Tábor.), které od císaře Rudolfa II. listem daným na hradě Pražském v sobotu den sv. Matouše, t. j. dne 25. září 1596 k třetímu stavu městskému za svobodné bylo připojeno zvláště proto, že císaři z poddané lásky 4000 kop gr. česk. (8000 kop míš.) darovalo (D. Z. 127, J. 21), hned na počátku zpoury l. 1618 dokázalo císaři věrnost svou tím, že obec a měšťané nejenom cís. lidu vojenskému brány bez odporu otevřeli a cís. patentům zadost učiniti připovědělí, nýbrž i cís. armádu po šest týdnův a tři dni z důchodův a statků svých vychovávali k veliké škodě a záhubě své, vynaloživše na ni podle osvědčení (dle zprávy cís. místodržících z dne 21. července 1629

přes 53.000 zl. rýn. Za tuto věrnost a oddanost vyslovil císař Matyáš listem daným ve Vídni v pondělí po památce Povýšení sv. kříže l. 1618 purkmistru a konšelům města Pelhřimova spokojenost svou, dokládaje, že nepomine je dostatečně a náležitě chrániti, kdyby jim kdo v čem ubližovati chtěl. Listem pak daným ve středu po sv. Havlu léta 1618 slíbil císař Pelhřimovským, že jim pro stálost a věrnost, kterouž jsou k němu jakožto králi svému, též lidu jeho válečnému prokázali, učiní jisté vynahražení škod, jim a jejich poddaným od cís. lidu vojenského vzdělaných, a oznámil jim, že k jich prosbě také jak nejvyššímu polnímu maršalku i kommissaři generalnímu Janovi Eusebiovi Khanovi z Belasu, s cís. mandátem do Čech vypravenému, o tom poručil, aby obec Pelhřimovská i poddaní její ve všem jak nejvíce možné byli ušetřováni. Podobně císař Ferdinand II. uznávaje věrnost Pelhřimovských a hledě k velikým škodám, které dalším vychováváním cís. vojska, zvláště 5 praporců jízdy Dampierovy léta 1622 jim byly učiněny, listem daným dne 10. května a 4. července 1622 místodržícímu svému knížeti Karlovi z Lichtenšteina opětně nařídil, aby obci Pelhřimovské, již na nejvýše zchudlé, dalším ušetřením nějak bylo spomoženo.

Přes to všecko nařídil kníže z Lichtenšteina vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 cís. kommissařům, Heřmanovi Černínovi, Sezimovi z Vrtby a Křištofovi Vratislavovi, dne 30. srpna 1623, aby provinění Pelhřimovských v čas zpoury vyšetřili a statky jejich obecní k ruce král. komory ujali a odhadli. Dle tohoto poručení obci Pelhřimovské odňaty a správě cís. rychtáře odevzdány byly všecky statky její pozemské, totiž:

a) *Rychtářství Pelhřimovské*, předešle k arcibiskupství Pražskému náležité, s dvěma lány polí a krčmou svobodnou, též se všemi cly a mýty v městě, zvláště o trzích výročních, a vším příslušenstvím, tak jakž to dne 12. května 1375 arcibiskup Pražský Jan Očko z Vlašimi s radou a vědomím kapitoly měšťanu Pelhřimovskému Buněkovi za 360 gr. pražských za dědictví svobodné prodal s tou jedinou výminkou, že dotčený rychtář a měšťan s dědici svými na budoucí časy povinen byl do komory arcibiskupské 40 liber obyčejného

vosku na svíčky odváděti.*) Tuto smlouvu trhovou, částečně ohněm poškozenou, potvrdil císař Ferdinand I. léta 1561 v pondělí po Všech svatých obci Pelhřimovské. (Archiv místodržit. P. $^{31}/_{26}$.)

b) *Panství Pelhřimovské*, totiž: město Pelhřimov se sídlem a domem svobodným panským, předměstí s jedním domem, dědinami i lukami, mlýnem horním a prostředním, rybníky, platy a podacími kostelními; též vesnice zápisné, k témuž městu a panství příslušející, totiž: *v Bačovické rychtě* Peldřímov Starý (léta 1626 s 15 osedlými, z nichž 3 grunty pusté), Lipice (s 11 osedl.), Stanovice (s 14 osedl., z nichž 1 pustý) a Bačovice (9 osedl., 3 pusté); *v Krasikovické rychtě* Krasikovice (7 osedl., 1 pustý), Hodějovice (6 osedl., 1 pustý), Radětín (13 osedl., 2 pusté) a Kojčice (20 osedl., 1 pustý); *v Chvojnovské rychtě* Chvojnov (10 osedl.), Služatky (5 osedl., 1 pustý), Plevnice (11 osedl., 2 pusté), Outěchovičky (6 osedl., 1 pustý), Rybníček a Posvatnice (s 4 osedl.); *ve Vyskytenské rychtě* Vyskytná (38 osedl., 26 pustých), Rohožná (22 osedl., 11 pust.) a Mirošov; *v Prosečské rychtě* Proseč (17 osedl., 3 pust.), Sázava (9 osedl., 3 pust.), Skrejšov (14 osedl., 4 pust.) a Putimov (13 osedl., 4 pusté); *v Outěchovické rychtě* Outěchovice Veliké (20 osedl., 7 pust.) a Mašovice (7 osedl., 1 pustý); též platy na zádušních lidech ve vsích Miloticích s 4 osedlými, z nichž 2 grunty pusté, v Miličově, ve vsích pustých Korči a Nemojově, pak ve vsi Častoníně s 4 osedlými; s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak tyto statky někdy duchovní a zápisní l. 1577 první středu v postě císař Rudolf II. obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. českých (46.000 kop míš.) dědičně prodal.**) Z dotčené summy trhové zaplatila obec Pelhřimovská Karlovi z Říčan, jemuž toto panství v 9545 kopách gr. česk. bylo zastaveno, tuto summu zástavní a zavázala se témuž také 1000 kop gr., jemu od

*) Dotčenou summu trhovou obrátil arcibiskup na zakoupení zámku a statku *Helfenbergu*, ležícího na blízku arcibiskupského zámku a statku Roudnického. (P. $^{31}/_{26}$.)

**) Panství Pelhřimovské někdy duchovní a zápisné zastaveno bylo od krále l. 1442 v summě 9545 kop gr. česk. Mikulášovi Trčkovi z Lípy, od jeho ž potomka Viléma Trčky l. 1550 bylo postoupeno za touže summu Adamovi z Říčan, jehož syn Karel je l. 1572 obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. česk. prodal; avšak rozsudkem soudu komorního císaři Maximilianovi II. přisouzeno jest. (P. $^{31}/_{26}$. — D. Z. 48, G. 27 & 60, D. 24.)

císaře z milosti povolených v ročních lhůtách po 100 kop. složiti, pak na místě ostatní summy trhové na věčné časy 300 kop gr. česk. platu komorního do král. komory ročně odváděti. — K témuž panství náležely též dědičné vsi Vokov (léta 1626 s 9 osedlými, z nichž 1 grunt pustý), Myslotín (s 8 osedl., 3 pusté) a Dobrávoda (6 osedl., 2 pusté) s několika rybníky, kusem lesu, 2 mlýny při městě a dvorem pod šos náležitým, jak to obci Pelhřimovské zároveň s panstvím Pelhřimovským od Karla z Říčan za 2441 kopu gr. českých dědičně bylo postoupeno. (D. Z. 19, H. 8 & 127, J. 21.)*)

c) Vsi *Branišov* (l. 1626 s 9 osedlými, z nichž 7 gruntů pustých) a *Zajíčkov* (s 9 osedl., 6 pust.) s lesy a příslušenstvím, jak to obec Pelhřimovská l. 1592 od Arnošta z Leskovce za 2550 kop míšensk. k panství svému přikoupila. (P. 31. — D. Z. 168, N. 26.)

d) Ves *Janovice* (v níž l. 1626 bylo 9 osedlých, z nichž 3 grunty pusté) s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak ji obec Pelhřimovská léta 1581 od Františka Kiršteina (jinak Meyšnara) z Kiršteina za 500 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 21, F. 18.)

e) Vesnice od starodávna k obci Pelhřimovské náležité, totiž: *Rovnej* (s 5 osedl.), *Radňov* (8 osedl., 5 pust.), *Letny* (2 osedl.), *Rynarec* (2 osedl.), *Čelistnej* (4 osedl.) a *Vlasenice* (4 osedl.), jak je obec již před shořením desk koupila a některé léta 1542 po shoření desk sama sobě opět do desk vložila. (D. Z. 7, L. 15; 8, C. 16; 250, J. 15.)

f) *Čtyry dvory poplužní*, totiž jeden dvůr při městě, druhý Poříč řečený při Služatkách, pak dvory v Rohožné a Vokově s $9^3/_4$ lány polí, 83 kravami dojnými a 56 kusy jalového dobytka, jak si je obec sama na panství svém zařídila a rozšířila. (P. 31.)

---

*) Ve vsi Vokově koupila obec Pelhřimovská již před shořením desk plat z 5 dvorů kmetcích s příslušenstvím od Jana Hrušy z Pelhřimova za 50 kop gr. pražských (D. Z. 7, G. 2); — pak ve vsi Myslotíně 2 dvory a ve vsi Vokově 1 dvůr kmetcí l. 1592 od bratří Španovských z Lisova za 100 kop gr. česk. (D. Z. 26, D. 28.) — Naproti tomu odprodala obec l. 1602 dědictví své ve vsi Miličově (díl), totiž 4 grunty kmetcí a chalupu s lesy a příslušenstvím za 400 kop míš. Heřmanovi nejstaršímu z Říčan (D. Z. 131, C. 30); pak t. r. ves *Mirošov* s příslušenstvím za 1100 kop míš. Janovi Kerglovi z Karlspachu. (D. Z. 131, D. 1.)

Tyto statky všecky, k nimž též pivovár v městě, 4 mlýny, 27 rybníků, 12 rybníčkův a lesů na 30 tenat s 97 lečemi (1 leč za 100 kop míš. odhadnutá) v 10 revírech náleželo, l. 1626 odhadnuty byly za 96.846 kop, obilí pak a dobytek za 1459 kop, tedy v jedné summě za 98.305 kop míš. Dle tohoto odhadu byli l. 1626 v městě Pelhřimově 72 domy, v předměstí 140, tedy dohromady 212 domů, z nichž na ten čas 95 dílem zbořených, dílem pustých zůstávalo, poněvadž jejich majitelé pro obtíže vojenské od nich utekli; ostatní pak domy od vojska na nejvýše byly zpuštěny a vydrancovány. V 36 vesnicích svrchu vytčených bývali předtím 364 poddaní usedlí (mezi nimi 31 chalupníků), z nichž pro veliké kontribuce a soužení vojenské, jakož i pro špatné nakládání s nimi s strany cís. rychtáře od statků 105 usedlých uteklo, tak že l. 1626 jenom 259 usedlých při statcích svých vojskem vypleněných zůstávalo, čímž obci Pelhřimovské jenom z platu stálého 701 kopy ročně přes 166 kop odpadlo, nehledíc k tomu, že tím zmenšeny byly i roboty, k jichž vykonávání při dvorech obecních poddaní byli povinni.

K tomu všemu vzešlo obci Pelhřimovské nových a převelikých škod a útrat vychováváním cís. lidu vojenského. Neboť l. 1624 musila obec přes půl léta vydržovati jízdectvo kurfiřsta Bavorského, pod nejvyšším Pappenheimem tam ubytované; potom l. 1625 od 29. listopadu až do 3. prosince na 5 praporců lidu pěšího nejvyššího Preinera vydáno bylo v městě 3740 zl. 14 kr. za víno, maso, pivo, chléb a slepice; pak na pluk nově verbovaný nejvyššího Defoursa, po tři dni od 12. listopadu 1625 v městě a po vesnicích ubytovaný, vzešlo útrat v městě na hotových penězích a věcích do 1368 zl. 12 kr. a ve vsích na 7681 zl. 3 kr., z nichž měla útrat ves Rohožná 1401 zl. 17 kr., Kojčice 980 zl., Lipice 866 zl. 28 kr., Hodějovice 62 zl. 37 kr., Krasikovice 140 zl. 28 kr., Radětín 147 zl. 55 kr., Staňovice 357 zl. 42 kr., Vyskytná 233 zl. 10 kr., Čelistné 173 zl. 20 kr., Starý Pelhřimov 227 zl. 27 kr., Putimov 545 zl. 35 kr., Rovné 60 zl. 50 kr., Outěchovice velké 673 zl. 10 kr., Chvojnov 416 zl. 30 kr., Bačovice 416 zl. 14 kr., Outěchovičky 237 zl. 50 kr., Plevnice 541 zl. a Dubovice 199 zl. 30 kr.; neboť z dotčených vesnic vojsku za tyto 3 dni dáno bylo

toliko slepic 2410 kusů po 12 kr., ovcí 150 kusů po 2 zl. 20 kr., másla 269 věder po 1 zl. 10 kr., pšenice 8 korců po 4 zl. 40 kr., žita 297 korců po 2 zl. 20 kr., několik korců ječmene po 1 zl. 45 kr., též hrachu po $3^1/_2$ zl. a ovsa po 1 zl. 10 kr.

Mimo to arcibiskup Pražský Arnošt Vojtěch svob. pán z Harrachu již od l. 1625 při císaři vyhledával toho, aby mu město Pelhřimov se vším příslušenstvím, jakoby od starodávna k arcibiskupství Pražskému bylo náležité, postoupeno bylo na srážku summy 400.000 kop míš., od císaře jemu povolené a k vychování vykázané. V této tísni žádala obec Pelhřimovská dne 5. června 1625 císaře, aby ohledna se na dotčené zámluvy císaře Matyáše k odměně nákladu na cís. vojsko od Pelhřimovských učiněného, jakož i na to, že všickni sousedé a obyvatelé města, též lidé poddaní dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili, a budoucně dle vůle císaře mezi sebou v obci žádného i ze sousedů, který by se s nimi v náboženství srovnati nechtěl, trpěti nebudou, jejich privilegia, obdarování a svobody potvrdil, též pozemské statky jim odňaté zase navrátil a zadržalý komorní plat od času odnětí jim dotčených statkův odpustil a prominul. Na tuto žádost nařídil císař resolucí danou na zámku Nyklšpurku v sobotu po sv. Medardu l. 1625 svému místodržícímu v král. Českém, aby vyptav se na to vší pilností, jak jsou se oni Pelhřimovští společně neb rozdílně po všecken čas minulé zpoury chovali, a vezma potom takové jich chování a žádost spolu s komorou českou v své bedlivé uvážení, o tom zprávu svou s dobrým zdáním odeslal, zatím pak až do další cís. resoluce při komoře české nařídil, aby ona na Pelhřimovské od toho času, od kterého v držení a užívání statků dotčených nebyli, odvozováním platu komorního nekvapila a netiskla. Potom vedle cís. poručení daného v Šoproni (Oedenburg) den sv. Lukáše (17. října 1625) obec Pelhřimovská ve zprávě své, dne 8. listopadu t. r. král. podkomořímu učiněné, dokázala, že statků svých, před dávným časem k arcibiskupství Pražskému náležejících, nabyla řádným způsobem jakožto dědictví zpupného; zároveň vyslovili Pelhřimovští podivení své, že nespravedlivě a neslušně domáhá se statků jejich arcibiskup, nejvyšší pastýř duchovní, do něhož by se spíše

byli nadáli podporování žádosti své za navrácení týchž statků obci a potvrzení privilegií města.

Avšak teprv na opětovanou žádost obce vedle cís. poručení z dne 10. srpna 1627 učiněna byla zpráva, že není ničeho, z čehož by účastenství Pelhřimovských ve zpouře vysvítalo. Proto od císaře zamítnuta byla žádost arcibiskupa za postoupení panství Pelhřimovského, kteréž pak městu i s potvrzením všech jeho privilegií bylo navráceno. Za to převzalo město Pelhřimov s městy Táborem, Domažlicemi a Slavkovem 33.000 zl. na věčné úroky, které hraběti z Althanu ročně odváděti se měly, avšak na srážku jich obci poražen byl l. 1629 komorní plat za 9 let zadržalý. Mimo to cís. resolucí z dne 12. února 1629 prominuta byla obci Pelhřimovské polovice kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl. ryn. náhradou za její škody a útraty na cís. lid vojenský učiněné.

Tím však nebylo spomoženo obci, která vojenskými nátisky a obtížnostmi k nesmírné škodě a téměř dokonalé záhubě přišla, tak že z nepatrných důchodů statků svých zcela vyplenených nemohla ani zapraviti nejdůležitější potřeby obecní,*) tím méně pak zaplatiti zadržalé berně a dluhy na 30.480 kop míš. vzešlé. Proto žádala obec l. 1629 dne 28. března a 18. května za prominutí druhé polovice berní a kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl., proti čemuž se zavázala navrátiti král. komoře cís. jistoty na 14.778 kop míš., které za císaře Rudolfa a Matyáše v rukojemství převzala, i s úroky přes 9000 kop zadržalými. Z dluhů pak vytčených vedle srovnání, při kommissi tractationis dne 21. července 1629 s věřiteli učiněného a cís. resolucí z dne 21. srpna t. r. schváleného, od některých věřitelů upuštěno bylo od úroků

*) Z důchodů svých nakládala obec předešle mimo plat komorní ročních 600 kop míš. též na potřeby obecní ročně 707 kop 50 gr. míš., totiž: *děkanovi* 163 kopy 20 gr. (45 kop hotových peněz, 36 kop za 12 sudů piva po 3 kopách, 12 kop za 120 žejdlíků másla po 8 gr., 7 kop za krmenou svini, 10 kop za 2 bečky soli a 20 kop za 40 sáhů dříví); *bakaláři a kantorovi* předešle 35 kop, potom 70 kop; *mládencům a žákům* na chléb, maso a jiné potřeby 52 kopy 40 gr.; *varhaníkovi* 40 kop a *kalkantovi* 6 kop, *zvoníkovi* předešle 6 kop, potom 31 kop, *2 ponocným* 8 kop 48 gr., *2 vrátným* 8 kop, *vodákovi* 14 kop, hodináři 9 kop; *purkmistru* hotových 120 kop; *písaři městskému* hotových 90 kop, pak 8 kop za 8 korců žita po 1 kopě, 4 kopy za 40 žejdlíků másla po 6 gr., 4 kopy za centnýř sýra, 12 kop za 2 kopy kaprův a 2 kopy za 1 kámen loje na svíčky; *sluhovi soudnímu* 8 kop 12 gr. (P. $^{11}/_{16}$.)

zadržalých, i od pátého dílu summy hlavní vynášejícího 2366 kop míš., tak že obci zůstalo ještě dluhů 28.113 kop, na kteréž až do l. 1663 po lhůtách ročních splaceno bylo jenom 6372 kopy; ze zbytku pak 21.741 kop od císaře obci pro vystálé těžkosti a věrnost stále zachovalou teprv l. 1663 darován byl dluh 5000 kop míš., po *Jiříkovi Košetickém* pro jeho účastenství ve zpouře na král. komoru připadlý.

Konečně dle svědectví hejtmanů kraje Bechyňského, Joachyma nejstaršího Španovského z Lisova a na Loutkově a Břeňka Ježovského z Lub a na Hojovicích, dne 6. července 1633 měšťané Pelhřimovští vydržováním vojska (majíce u sebe l. 1631 celý pluk Wanglarovský po 5 dní, též l. 1632 čtyry setniny jízdectva z pluků nejvyššího Caronini a Strozzi přes celou zimu, potom 6 setnin pluku nejvyššího hraběte Černína po 8 týdnů a l. 1633 po 20 týhodnů pluk Florentský) k nenabytým škodám přišli, a k tomu ještě pivo své, z něhož posudního 885 zl. povinni byli, vojsku obzvláštně pak pluku Florentskému darmo dávati musili, tak že mnozí ze sousedů pro tyto veliké nesnesitelné těžkosti pryč poustoupivše domů svých pustých zanechali. Tak město, kteréž toliko na pluk Florentský přes 10.000 zl. útrat mělo, k veliké zkáze domů, do polovice k zpuštění, i s větším dílem vesnic a dvorů na mizinu a poušť přivedeno bylo, a nemohouc zaplatiti kontribuce tříměsíční 5000 zl. pluku Florentskému, přinuceno bylo s cís. povolením l. 1633 dne 17. září dvě vesnice své k zapravení této summy odprodati. K tomu všemu město Pelhřimov l. 1646 na konci měsíce srpna vyhořelo do základů celé až na 5 domů, též třetí díl předměstí se vším obilím, tak že obci k její žádosti kontribuce prominuty býti musily. — Ještě l. 1654 bylo město tak zpustlé, že v něm ze 220 domů, které před zpourou čítalo, toliko 122 domy v bídném stavu se nacházely, totiž v městě 60, z nichž 5 pustých a 62 v předměstí. V 35 vesnicích k městu náležejících bylo 339 usedlostí, totiž 241 sedlských, 15 pohořelých, 3 na živnosti zkažené, 30 pustých, 19 chalup (1 pustá) a 31 zahradníkův. (Archiv místodržit. P. 31, P. $^{31}/_{17}$ & P. $^{31}/_{26}$.)

Z měšťanů Pelhřimovských nikdo pro účastenství ve zpouře nebyl pokutován, jak o tom král. rychtářové, kteří

do Pelhřimova byli dosazeni (zejména Jan Chrys. Drachovský od léta 1622—1630, Jan Řečický od léta 1630 až do smrti své léta 1636 a Václav Širůček od 11. srpna léta 1636) ve zprávách svých na komoru českou učiněných svědčili.

Jenom někteří měšťané dle zprávy purkmistra a konšelů dne 23. června l. 1626 na komoru českou učiněné pryč od města odešli, jedni pro náboženství, jiní pak před obtížnostmi a nátisky vojenskými, když do města jízdectvo nejvyššího z Pappenheimu na začátku l. 1624 přitáhlo. Byli to: a) *Dva praedikanti*, kteří ze země l. 1621 vypovědění, zanechali dvou domů nedoplacených a ještě l. 1626 zavřených a zpustlých. — b) Měšťané, kteří nemajíce nač déle vojáků vychovávati, pro veliké nátisky jich z domů svých odešli, totiž: *Tomáš Plzák*, který se odebral do služby za písaře na statek paní Trčkové Větrní Jeníkov; dům jeho, z něhož vojáci nábytek a šatstvo ložní i obilí pobrali, okna a kamna potloukli, stoly, lavice i díl stavení popálili, a tak k veliké pustině jej přivedli, jakož i rolí jeho k ruce král. komory z poručení podkomořího ujaty jsou. — *Zikmund Poděbradský*, odevzdav dcerám svým při městě za sousedy vdaným dům svůj, z něhož od vojáků všecky svršky i dobytek pobrány byly, odešel od města, dada se na službu v městě Brodu Německém. — *Jan Hrůza*, který téhož času dům svůj od vojáků vypálený opustiti musil a okolo Humpolce se zdržoval, navrátil se opět l. 1626 a k náboženství katolickému přistoupil. — *Alžběta Šreinarová*, jejíž dům v městě, a druhý na předměstí s dobytkem a rolím k ruce král. komory byl ujat, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtíc vše opustila, za příčinou obchodu svého v Praze se zdržovala a potom do města Brodu Německého za jednoho měšťénína se vdala. — *Pavel Družina*, který obávaje se, aby k náboženství katolickému nucen nebyl, nočního času i s manželkou z domku svého na předměstí ležícího na Moravu ušel. — *Jiřík Kolář* podobně pro náboženství i s manželkou nočního času do Chotěboře odešel; dům jeho v předměstí a dva kusy rolí k ruce král. komory ujaty jsou. — *Václav Kadrhalt*, nechtě k náboženství katolickému přistoupiti, přes 11 týdnů držán byl u vězení, jehož osvobozen na přípověď,

že se stane katolíkem, utekl z města, zanechav manželky, dítek i statečku, který od král. komory byl ujat.

Dle zprávy král. rychtáře, purkmistra a konšelů města Pelhřimova, na komoru českou dne 17. října 1636 vedle poručení dne 16. září 1636 učiněné v příčině statků emigrantských k ruce král. komory ujatých, nebylo při obci té již žádných emigrantů, protože *všickni sousedé s manželkami, dítkami i s čeládkou dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili.* Jenom po jednom mládenci nekatolickém *Janovi Kuželovi*, který nemoha s lidem vojenským pro nátisk a velké útrapy obstáti, l. 1632 město opustil, zůstal dům za městem ležící s poli. Dům ten, který Kužel zanechal dvěma sestrám svým a sirotkům z třetí sestry zůstalým (jejichž otec od cís. vojáků v noci zavražděn a do potoka pod led strčen byl, tak že i jejich matka po manželu dřív týhodne hořem umřela), od král. rychtáře ujat byl, protože dotčené sestry, jsouce panny, v něm pro lid vojenský obstáti nemohouce, z něho odstoupily, tak že od vojáků celý byl zpustošen. Avšak na žádost král. rychtáře, purkmistra a konšelův obce dům ten i s poli l. 1636 sestrám dotčeným ponechán býti měl. (C. 215, P. 15.)

Písek.

Obec král. města Písku byla před zpourou proti Ferdinandovi II. l. 1618 jedna z nejbohatších obcí českých; neboť jí náležely statky, dvory a vesnice tyto:

1. Statky, kteréž od císaře Ferdinanda I. obci ze statků l. 1547 v pokuté jí odňatých opět l. 1558 navráceny, a na vychování kněží, žákovstva, chudých lidí ve špitále, opravování chrámu Páně, zdí městských a mostu kamenného zanechány byly, totiž: vsi Putim, Smrkovice a Hradiště s podacími kostelními; Semice a Dobešice, *k rychtě Putimské* náležející, s lesy a horami; vsi Vrčovice, Vojníkov, Držov, Novosedly (díl), Březí (díl) a Tukleky s chalupami na *Boru* řečenými a lesy, *k rychtě Vrčovské* náležející; vsi Těšín (Těšínov) a Nová ves, *k rychtě Těšínovské* náležející, pak ve vsi Novosedlech dva osedlí, ve vsi Myšlenci (Myšenci) jeden,

v městysi Protivíně jeden, ve vsi Žďáře dva a ve vsi Sedlečku čtyři osedlí.*)

2. Statky od obce k záduší a špitálu přikoupené, totiž: a) Městečko *Heřmaně* s podacím kostelním a krčmou, dva mlýnce pod Heřmaní, vsi Humňany s dvorem poplužním, Štětice a Račice s rybníkem Račickým Velikým a 2 rybníky, Miska a Luskovec pod Račicí, s hájem Vysoká řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1588 obec Písecká od Jana Viléma ze Šamberka za 10.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 69, C. 3 & 24, C. 26.) — b) Dvůr *Modliškovice* se sady a rybníky Petrovským, Prostředním nad Božovicí, Nadýmačem a Vokrouhlským, dvůr kmetcí pohořelý s chalupou v Božovicích, s mlýnem v Myšenci s pilou a chalupou, jak to obec Písecká l. 1589 od Fridricha Čejkovského z Čejkov za 2150 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 12.) — c) Vrchnost a panství na gruntu Sloupovském ve vsi *Štěticích* s platy a lesem Chvojiny řečeným, koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 500 kop gr. česk. (D. Z. 25, C. 13.) — d) *Díl tvrze Božovic* (Božejovice) s pivovárem, mlýnem, dvorem, lesy a rybníky, jak to l. 1589 obec Písecká od Štěpána Vamberského z Rohatec za 2250 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 14.) — e) *Díl Božovic*, krčmu v Ska-

*) Mimo statky dotčené propadla obec Písecká pro své účastenství ve zpouře l. 1547 vesnice Talinu s dvorem poplužním pustým, Selibov a Maletice, pak ves Zátavu s podacím kost., s rybníkem mlýnem a krčmou a mlýn poplatný řečený Fryckovský, jak to od král. komory l. 1550 Hendrich starší ze Švamberka a na Zvíkově za 569½ kopy 17 gr. česk. koupil; též vesnice Turnu Velikou a Malou (díl), které obec l. 1544 od Adama Řepického ze Sudoměře za 2172½ kopy gr. česk. koupila (D. Z. 44, H. 4), pak vsi Rojice, Vítkov, Zlivice, Skrajšov, Voldřichov, Petrovice, Chlaponice, Bořečnice, Šamonice, Čížovou, Kozly a Třebkov, pak dvory v Nepodřicích, Kračicích (nyní Purkratice), Brusích a Topělci, lesy Zvaz, Podsedlčí a Smešnice, rybníky Vítkovský Malý a větší, Žalovní, Vavák, u Hlíny a Rojický, jak to vše l. 1553 od komory koupily sestry ze Sudoměře Anna a Kateřina, manželka Zdeňka ze Šternberka za 5000 kop gr. česk.; k tomu ještě obec císaři postoupila ves Škudru a několik osedlých ve Vojeticích (2 osedl.), Kanicích (1), Strašicích (2), Kladrubech (2) a v Damnici (3), které l. 1549 od král. komory Adam Koc z Dobrše za 459 kop 55 gr. česk. koupil; konečně zaplatila obec též pokutu 4000 kop gr. míš. (Archiv místodržit. K. $^{1}/_{128}$.) — Vesnice celé Putim, Smrkovice, Hradiště, Zátavy, Zlivice, Skrajšov, Vrčovice, Vojníkov, Držov, Voldřichov, Dobešice, Petrovice, Chlaponice a Třebkov; též v Nepodřicích, Kračicích, Brusích (díl) dvorů kmetcích, v Topělci dvůr kmetcí s dědinami, v Semici 3 a v Novosedlích 2 dvory kmetcí s příslušenstvím náležely obci Písecké již před shořením desk, kteráž je sobě sama léta 1542 opět do desk vložila. (D. Z. 250, A. 25.)

lích, 2 dvory kmetcí v Pohořovicích, rybníky Chvaletický, Radanský, Mědiničku a Háječky, lesy a jiné příslušenství koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 4750 kop gr. česk. (D. Z. 25, F. 11.) — f) *Dvůr poplužní v Pohořovicích* s chalupami, rybníčky a příslušenstvím koupila obec Písecká l. 1590 od Jindřicha Březského z Ploskovic za 1125 kop gr. česk. (D. Z. 25, M. 26.) — g) *Díl tvrze Božovic* s pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky (Mlýnský, Kloubský, Humňanský a Štětický), dvory kmetcí v Božovicích a Štěticích s příslušenstvím, koupila obec Písecká léta 1592 od Viléma Čejkovského z Čejkov za 3150 kop gr. česk. (D. Z. 26, F. 21.) — h) *Dvůr Bakulovský ve vsi Humňanech* s příslušenstvím, který obec Písecká l. 1600 od Mikuláše Radkovce z Mirovic za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 129, J. 1.)

3. Statek *Chýška Malá* (kr. Tábor, okr. Milevsko), tvrz a ves Chýška a vsi Hrachov (Rachov) a Branišov (nyní samota Branšov), kterýž statek s 3000 kop gr. míš. obci Písecké od *Jindřicha Doudlebského z Doudleb a na Petrovicích* kšaftem, v neděli po sv. Dorotě l. 1613 učiněným a v pondělí po Rozeslání apoštolů l. 1614 do desk zemských vloženým, na kněze vyznání českého, správce školy, zaopatření chudých a jiné skutky milosrdné odkázán byl.

Z těchto statků vycházelo obci důchodů ročních do pěti tisíc kop gr. česk., summa to na ten čas zajisté veliká. Avšak tento šťastný stav obce Písecké netrval dlouho. Neboť hned z počátku dotčeného povstání l. 1618 přistoupila obec na stranu stavův odbojných a přijala do města posádku vojska stavovského. Pročež l. 1619 v pondělí po sv. Bartoloměji (26. srpna) od cís. lidu válečného pod velitelstvím hraběte Buquoye mocí, neb jak se mnozí domnívali, zradou velitele posádky lidu českého hejtmana Hoka, město vzato, velmi zdrancováno, a třetinou (66 domů) na prach spáleno, při čemž vojsko i s mnohými pannami a paními násilně a neřádně nakládalo. Město pak zůstalo v moci císařské posádky pod správou Španiela Dona Martina de Huerta až do 6. prosince 1619, kteréhož dne nejvyššímu veliteli vojska českého hraběti Mansfeldovi, je od 21. listopadu obléhajícímu, jistou smlouvou postoupeno bylo. Brzy však zastihl

město osud nejstrašnější; neboť když cís. vojsko po druhé l. 1620 dne 30. září na město útokem hnáti se chystalo, a měšťané vyjednávajíce o vzdání se zdi městské dobrovolně opustili, dostal se cís. lid podtají do města a proti vůli vůdců, vévody Maximiliana Bavorského a hraběte Buquoye nejenom posádku přes 500 mužů čítající, nýbrž i všecky obyvatele, nešetře ani dítek u prsů mateřských, pobil, tak že toliko 13 osob mužského pohlaví na živě zůstalo, při čemž i celé město až na několik domů k spálení, vydrancování a zkáze dokonalé jest přišlo, ano i registra a jiné platné památky obecní zmařeny jsou.*)

V této zpoustě a porobě město se všemi statky svými, mimo zádušní stateček Chýšku, ihned k ruce císaře ujato, pluku Dona Baltasara de Marradas postoupeno a na poručení cís. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina l. 1623 dne 15. července do těžké zástavy přivedeno bylo cís. plukovníkovi *Donu Martinovi de Huerta* a Donu Philippo de Arrizaga v summě 110.000 zl. rýn., na kterouž toliko 60.000 zl. hotových k ruce císaře složili a zbytek za službu svou si porazili. V této zástavě měšťané, kteří ještě při živobytí zůstali, i jiní, poznovu se v městě osazující, nesnesitelné jho soužení těžkého a bídy nevypravitelné po 14 let až do l. 1637 snášeli, zbaveni jsouce všech důchodův obecních a živností, i várek sousedských, kterýchž Don Martin přísnějším vládnutím, nežli táž zástava v sobě obsahovala, na nejvýš užil a města i jiných míst obecních zpustnouti zanechal, tak že ještě l. 1638 chrámy, škola, fara, špitál, most, mlýny a celé město zpuštěné a zřícené zůstávalo; neboť až do té doby přes 180 domů pustých a zbořených v městě i na předměstí bylo, v ostatních pak obyvatelé toliko z kuchyň a sklepů schránky sobě způsobili, a toliko pět domů zúplna vystavěno bylo.

Na snažné a opětné prosby obce cís. resolucí z dne 17. června 1637 jistá kommisse nařízena byla k vyhledání způsobu a prostředku, jakým by město Písek ze zástavy své přetěžké vysvobozeno a znova za město krajské a královské vyzdviženo býti mohlo. K tomu konci odhadnuty byly téhož roku

*) Dle Skály IV. str. 306. zabráněním velitelů Maximiliana a Buquoye ušetřeno bylo žen a dítek.

od král. komory české všecky statky k obci náležející v jedné summě za 310.163 zl. rýn., totiž: statek *Božejovský* a rychta *Heřmaňská* za 64.440 zl.; rychta *Těšínovská* za 69.035 zl.; rychta *Vrčovská* a *Putimská* (jinak Hradišťská) se vsí *Dobešicí* za 170.557 zl.; tvrz a ves *Chýška Malá*, k Vrčovské rychtě náležející, za 6131 zl. Avšak do taxy za rychtu Vrčovskou a Putimskou položena byla omylem po dvakráte polovice hor po 52.000 zl., tak že taxa o tuto summu méně vynášeti měla.

Teprv po smrti Dona Martina de Huerta, tohoto nekřesťanského sužovatele města, král. komora česká vedle cís. resoluce z dne 23. března 1638 podle porovnání učiněného s dědičkou Huertovou Annou Marií, vejvodovnou z Moldavy a Valachie, potom provdanou purkhraběnkou z Donína, statkův obecních opět se ujala a obci na nejvýše zpuštěné díl panství Píseckého a hvozdu královského proti zaplacení 400.000 zl. rýn., kteréž dědicům Don Baltasarovským na vyplacení města Vodňan se vykázaly, postoupila, pak pro vystavění města, zádušních dvorův a vesnic, jezův a mlýnů do některého času všech lesů zanechala, však když se komoře vidělo, zase jich se ujímala; ostatní statky v sequestru svém po čtyry léta majíc, správu jich Jiřímu Vilémovi Hrdličkovi svěřila. Za doby tohoto sequestru město dvojím vpádem nepřítele opět mnoho trpělo, tak že i dotčený správce statkův o všecko jmění své přišel.

Pročež císař Ferdinand III. vzhled na soužení a chudobu nešťastného, v sutinách a popeli ležícího města a obyvatelů jeho katolických, ze zástavy a sequestru je vysadil, k čtvrtému stavu zase vyzdvihl, pod správu král. podkomořího svého zase odevzdal a privilegia a svobody jeho obnovil listem daným v Řezně dne 23. července 1641 (D. Z. 147, J. 28 & 560, A. 8. — B. 24); k tomu pak resolucí z dne 12. ledna 1642 obci k zádušním potřebám čtvrtý díl statkův obecních navrátiti a darovati poručil. Vedle kteréhož poručení dekretem král. komory české dne 11. února 1642 obci Písecké zanechány jsou: a) *rychta Putimská* se všemi lesy, horami a porostlinami k ní přináležejícími, a vsi Putim s čtyrmi rybníky (Podkostelním, Středním, Straným a Nešovským), Smrkovice, Hradiště a Semice; pak pět chalupníků nad Falýnem, kteří

v čas války v horách před vojskem se skryli a tu boudy sobě vzdělali, odkudž jméno *v Boudách* měli; potom dvorec řečeny *Nový dvůr* s ovčínem, a jeden hajný u řeky Vltavy s krčmou; b) *dvůr šosovní ve vsi Purkraticích* s ovčínem, 10 rybníků nad městem, cihelna a pod ní několik rybníků, pak vápenice při vsi Hradišti; c) *ves sv-Václavská* a *mlýn* při samém městě, *pod Skalou* řečený, o čtyrech kolách s pilou a valchou; d) *pivovár obecní* s pánví na 24 sudy; e) *jistý díl lesův u Mirotic* (revír Mirotický) s lukami a rolemi neb kopaninami pronajatými a s devíti chaloupkami pro hajné. — Naproti tomu musili Písečtí z vlastních prostředkův, od sousedů nuzných pracně sebraných, zaplatiti *Donu Janovi de Arrizaga* na srážku jeho summy zástavní 1000 zl. hotových, a za ostatních 9000 zl. jemu *špitálský stateček zádušní Chýšky* odstoupiti;*) pak pohledanost, již měl na revíru Mirotickém *Fridrich z Talmberka*, nejvyšší hofmistr a praesident nad appellacemi v král. Českém, na sebe k zaplacení převzali a k tomu ještě zaplatili *Vilémovi Popelovi z Lobkovic* 2000 zl., též knězi *Antonínovi della Gratia* 203 zl., kteréž jim na statcích Píseckých od císaře byly vykázány. (D. Z. 560, B. 24.)

Ostatní pak statky, předtím obci náležející a od komory české l. 1638 opět ujaté, jinam za summy příliš nízké postoupeny byly, totiž:

1. Statek manský *Božejovice* (Božovice), rychta *Heřmaňská* a rychta *Těšínovská* vedle cís. resoluce z dne 6. září 1638 a 12. prosince 1639 *bratřím Arnoštovi a Janovi Fridrichovi hraběti z Merode* v summě 100.000 zl. na srážku jejich pohledanosti 460.000 zl. rýn. za služby vojenské. Dotčení bratří z Merode, nejsouce jako cizozemci ke vkladu do desk zemských oprávněni, prodali vedle vytčené cís. resoluce skrze cís. kommissary statek *Božejovský* a *Heřmaňský* — tvrz a ves Božejovice s dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem, dvůr poplužní v Humňanech s ovčínem, městečko Heřmaně s kostelem filialním a mlýnem řečeným Červený, vsi Račice, Štětice, Lippy, Pohořovice a v Skalích díl, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — léta 1640 dne 20. dubna za zpupné

*) Statek *Chýška* potom dle cís. listu z dne 14. února l. 1651 od král. komory prodán byl dědičně *Jaroslavovi Juliovi z Kolovrat* za summu odhadní 5500 zl. rýn. (D. Z. 150, K. 26.)

dědictví *Mikulášovi Divišovi Radkovcovi z Mirovic* za 37.000 zlatých. (D. Z. 301, E. 5 & 623, H. 17.) Statek pak *Těšín*, který Jan z Merode obdržel, prodali jeho bratří a dědicové l. 1652 za 10.000 zl. hraběnce *Marii Majdaleně z Buquoy*. (C. 215, P. 16. — D. Z. 313, D. 4.)

2. *Rychta Vrčovská*, totiž vesnice Vrčovice, Vonikov, Držov, Novosedly (díl), Březí (díl), Tukleky (díl) s chalupami na Boru řečenými, lesy a vším příslušenstvím, vedle cís. resoluce z dne 12. ledna 1642 postoupena za 8000 zl. rýn. *Mikulášovi Deymovi ryt. z Střiteže na Brloze a Drhovli*, soudci zemskému a hejtmanu kraje Prachenského, jemuž též prodána byla vedle cís. resoluce z dne 26. října 1639 a 12. března 1640 za 683 kopy míš. ves *Dobešice* s příslušenstvím, odhadnuta za 854 kopy míš., v níž byli tři láníci s potahy, kteří, jako jiní Písečtí poddaní všickni, povinni byli dříví k cihelně, k špitálu a k pile po dvou špalcích, jakož i hnůj voziti, luka sekati, robotou po 5 dní orati, po 5 dní žíti, po 1 den obilí vázati, a platu stálého po 3 kopách, po 1 slepici a po 12 vajec odváděti. (D. Z. 302, E. 19 & 624, E. 16. — D. Z. 301, K. 14.)

Mimo to stálý plat a mlýnec někdy *Tomáše Karáska*, k městu přináležející, ležící pod mlýnem Benešovským se vší zvolí, s řekou, oběma břehy, vodotokem od mlýna Benešovského jdoucím, i se starou strží proti chalupě Písecké, od cís. kommissarů nařízených k prodeji statků Píseckých l. 1640 koupil *Jan Vilém ze Švamberka* na Boru a Kestřanech za 200 kop míš. (C. 215, C. $^1/_7$. — D. Z. 302, H. 7.)

A tak obec Písecká obdrževši toliko čtvrtý díl dřívějších statků svých, kteryž l. 1638 nad slušnost a hodnost za velikou summu odhadnut byl (neboť rychta Putimská léta 1640 opět odhadnuta byla toliko za 19.833 zl.), nebyla s to zaplatiti dluhy své, od l. 1595 až do l. 1619 obzvláště přikoupením statků Božejovského a Heřmaňského, jakož i půjčkou cís. Rudolfovi v 24.000 kop míš. na summu 88.786 kop míš. vzdělané. Pročež poznovu se ucházela o to, aby ty dluhy, jak jest je předešle při zástavě Don Martinovské komora česká na sebe převzala, císař opět na komoru českou obrátiti poručil, zvláště proto, že obci tři nejznamenitější statky odňaty byly. Na tuto prosbu obec toliko při moratorium (při-

roční), proti věřitelům jí l. 1638 daném, vedle cís. resoluce z dne 12. března 1643 poznovu zůstavena jest, čímž však obci sotva obživlé spomoženo nebylo; neboť pro velikost těchto dluhův i pro jiné obtížnosti veřejné, obzvláště lidem vojenským způsobené, málo obyvatelů v městě se osazovalo, nýbrž čím dále tím více jich ubývalo, tak že malý počet měšťanův ani odvozování povinných berní a kontribucí postačiti nemohl.

Když pak l. 1651 město zase třetím ohněm v záhubu přišlo, a nemalého na kostely a jiná obecní stavení nákladu, z kteréhož pro dluhy nijakž býti nemohlo, potřebovalo, připojil a přivlastnil císař Ferdinand III. král. listem daným l. 1658 ve čtvrtek po obrácení sv. Pavla na víru na opětnou prosbu obci pustý král. zámek v městě s horami i se všemi lesy k němu náležitými, kteréž od starodávna *Hory* a *Hůrky* se jmenovaly a na půl třetí míle zdélí až blízko k Týnu nad Vltavou se táhly, též všecky vesnice, rybníky, mlýny, řeky Blanice a Votavu se cly a jinými požitky, které jí prve l. 1642 postoupeny byly, tak aby Písečtí těch všech statků k obecnímu dobrému užívali, chudé lidi v špitále, kněze a žáky na to vychovávali a plat od starodávna do komory české náležitý každého roku, tolikéž podkomořímu a písaři jeho, což jim náleželo, platili. — Přes to všecko byl stav obce Písecké ještě l. 1654 velmi bídný; neboť ze 230 domů, které město před zpourou čítalo, bylo na ten čas jenom 198, totiž v městě 154, mezi nimi 40 pustých a 27 zkažených, na předměstí 43, z nichž 15 pustých. V dotčených 5 vesnicích záduších byly toliko 83 usedlosti, totiž 53 sedlské, z nich 17 na živnosti zkažených, 18 chalup (2 pusté) a 12 zahradníkův.

Co se pak dluhův obecních týkalo, měla obec vedle cís. resoluce z dne 18. dubna 1663 náležitou pořádnost při kommissi liquidationis učiniti; pročež obec opětovavši marně žádost svou za převedení dluhů na komoru českou, teprv dne 31. října 1671 podala kommissi liquidationis seznam věřitelů svých, kteříž pak od král. místodržitelství dne 17. března 1675 skrze patenty vyzváni, na kridu a průvod při kommissi revisionis et liquidationis ohlášení učinili. Summa všech dluhův a pohledaností na všech statcích obecních,

49 stranám povinných, vynášela 88.786 kop míš., z nichž toliko 76.386 kop věřitelům přisouzeno bylo, kterážto summa dílem od obce dle poměru statků jí ponechaných, dílem od komory české zaplacena býti měla. Avšak ještě l. 1683 věc ta zúplna vyřízena nebyla. (Archiv místodržit. C. 215, C. $^{1}/_{16}$ & P. 16. — P. 92 & H. $^{26}/_{9}$. — Lib. confisc. 2, fol. 109 & 397.)

Konečně dodati dlužno, že od král. komory v pokuté ujato bylo též jmění po měšťanech Píseckých léta 1620 pozůstalé. Viz Sigmund Švantl ze Střebska, str. 664.

Od města pak i od statků pro náboženství l. 1626 odešly (dle zprávy král. rychtáře Jiřího Viléma Hrdličky l. 1643) osoby tyto: Matěj Achač, zanechav jistiny na dědině Podlesáka 116 zl., z čehož po zaplacení berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 90 zl.; — *Judita Barvířovská* (jinak Pekařovic) zanechala dva domy spálené, odhadnuté za 120 zl., dvůr Jambůrkovský spálený za 10 zl., tři dědiny u řeky a u sv. Václava za 250 zl., dvůr spálený na Lupačce za mostem za 80 zl., chalupu v Raních spálenou za 5 zl., vše v jedné summě za 465 zl., naproti tomu dluhů na 649 zlatých; — *Alžběta Bešťákovic* zanechala dům, dvě dědiny s lukou za 194 zl. a chalupu spálenou v Rybářské ulici se zahrádkou za 15 zl.; z čehož po zaplacení berní, dluhův a quoty obecní na královskou komoru připadlo 118 zl.; — *Jan Drobný*, zanechav dům spálený za 30 zl., dvůr spálený u Rybníčků za 10 zl., dědinu na Lupačce za 40 zl., dědinu pod Borky za 15 zl., dědinu za Vratí za 70 zl., louku v Krahulci za 10 zl., z čehož po srážce berní zadržalých a quoty obecní na komoru českou připadlo 84 zl.; — *Jan Gallus z Raynšteina* zanechal dům spálený na velkém rynku za 80 zl., z čehož po srážce berní zadržalých 50 zl. a quoty obecní 5 zl. na komoru připadlo 25 zl.; — *Ondřej Hejtmánek*, z jehož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní zadržalých 25 zl. a quoty obecní 2 zl. 30 kr. na komoru připadlo 12 zl. 30 kr.; — *Kristina Hřebenářovic* zanechala chalupu spálenou za 10 zl. a dědinu za 60 zl., naproti tomu dluhův 144 zl.; — *Ludmila Kmotrová* zanechala dům spálený prodaný na roky za 150 zl., dvůr spálený se zahradou za 50 zl., dědinu u Šibenice (11 věrt.) za 80 zl., louku k Smrkovicům za 90 zl., vše v jedné summě za 370 zl., z nichž po

srážce dluhův a závad na král. komoru připadlo 125 zl.; — *Kateřina Kolinská* zanechala dvoje spáleniště za 30 zl. a dědinu (4 věrtele) s lukou za 50 zl., naproti tomu dluhů 136 zl.; — *Kateřina Kolyzka* zanechala dům spálený za 15 zl., naproti tomu dluhů 35 zl. a berní zadržalých 12 zl.; — *Barbora Koptiška* zanechala chalupu s dědinami (5 věrt.) za 60 zl., z nichž po srážce berní a dluhů na komoru připadlo 15 zl.; — *Václav Larydius* zanechal dům spálený za 100 kop, dědin 90 korců za 450 kop a louku za 150 kop; naproti tomu dluhů 700 zl. a berní zadržalých 144 zl.; — *Anna Loková* zanechala dvůr spálený s dědinami za 300 zl., avšak dluhů 250 zl. a berní zadržalých 53 zl.; — *Kateřina Piskovic*, z jejíhož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 19 zl.; — *Adam Plachouský* zanechal dům spálený za 40 zl., avšak dluhů na něm 230 zl. a berní 23 zl.; — *Jiřík Vacek* zanechal dvůr spálený za 30 zl., chalupu nad řekou se zahrádkou za 30 zl., dědiny s loučkou a rybníčkem za 140 zl.; z čehož po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 136 zl. — Ze všech těchto statečků připadlo tedy král. komoře 627 zl. a obci quoty 134 zl. (C. 215. P. 16.)

Plzeň.

Král. město Plzeň (Pilsen), kteréž mimo Budějovice jediné z měst svobodných k víře katolické již od dávných let (léta 843) zcela se přiznávalo, netrpíc v obci své nikoho, kdožby se k jinému náboženství přihlašoval, předce na počátku zpoury l. 1618 k vyzvání stavův odbojných skrze vyslané své k nim se připojilo. Ale brzy potom z nabádání opatův a prelátův okolních, zvláště pak Pavla Michny a jiných obyvatelů katolických Plzeňští přípovědi své stavům evangelickým dané nedostáli, nýbrž podporováni jsouce od stavův a knížat katolických i od krále Ferdinanda II., proti stavům pod obojí lid vojenský sobě najímali a město, hejtmanu vojenskému Felixovi Dornhaimovi z Recu od císaře k opatrování svěřené a municí i posádkou 600 lidu císařského skrze knížete bavorského pomocí prelátův okolních opatřené, zavřeli, nedbajíce poručení kommissařů zemských

od stavův odbojných dne 27. června 1618 do Plzně vypravených, ani napomenutí direktorův a správců zemských z dne 2. října t. r., aby pod přísnými pokutami proti nim se nepostavovali.

Z té příčiny město Plzeň vedle nařízení direktorů od Arnošta hraběte z Mansfeldu dne 28. září 1618 bylo obleženo a po 8 nedělích dne 21. listopadu útokem dobyto a rukou brannou přemoženo jest; avšak vedle poručení Mansfelda ani jediný dům v městě dobytém od lidu stavovského nebyl zplundrován, a žádnému z lidí tam zastižených, duchovních ani světských, žádné příkoří ani protimyslnost jaká se nestala. Před obležením města však Plzeňští sami předměstí své Škvrněnské se všemi zásobami s ukrutnou šíleností vypálili a tím přes sto tisíců škody sami sobě učinili; při oblehání pak Mansfeldovský lid vypálil mlýny městské pod mostem u samých zdí městských ležící.

Po dobytí města uloženo bylo od Mansfelda obci Plzeňské pro její neupřímné chování se k stavům pod obojí a pro tuhý odpor pokutou výplatného 120.000 zl. rýn., na kterouž summu Mansfeldovi hned 52.329 zl. bylo zaplaceno, ostatek pak v týdních lhůtách po 4500 zl. odváděn býti měl nejvyššímu sudímu vojenskému doktoru Janovi Vilémovi Leiningerovi z Lemmingu a hejtmanům, které s 8 setninami Mansfeld v městě posádkou zanechal. K zaplacení dotčené summy vypůjčila se obec od Fridricha Švihovského z Ryžmberka a ze Švihova na Nalžovech, Neprachovech a Příchovicích 17.500 kop míš., a v této summě témuž Švihovskému zastavila l. 1619 statek svůj, tvrz a dvůr poplužní *Horomyslice* s chalupami, ovčínem, mlýnem s pilou, s loukou pod poplužím Evpovským, řečeným Okrouhlici; též ves *Deyšinu* (Dyšinu) celou s krčmou výsadní, podacím kostelním a příslušenstvím; ves pustou *Myší Oujezd* s dědinami, lukami a lesy; ves pustou *Kokočko* s rybníky, dědinami, lukami a lesy; ves *Chrast* celou se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 9.) A poněvadž město, v němž jenom 150 měšťanů zůstalo, placení týdenní summy dostáti nemohlo, k žádosti obce od direktorů zemských dne 19. prosince 1618 Lamming vyzván byl, aby proto na měšťanstvo nenaléhal, nýbrž od týdenní kontribuce až do navrácení se hraběte z Mansfelda upustil. Obci pak dostalo

se toho ulehčení, že zbytek kontribuce jí uložené po 1000 zl. rýn. týdně uplácetí mohla. (Archiv místodržit. Militare, fasc. I.)

Tímto potrestáním obce Plzenské nebyli spokojení někteří ze stavů vyšších; protož na sněmu ke dni 18. března 1619 od direktorů svolaném učiněn byl od některých pánů návrh, aby město Plzeň pro tuhý odpor svůj pokutou z gruntu bylo zbořeno a na věčnou památku nevěrnosti k vlasti zůstalo vyvrácené; obyvatelé pak jeho aby všickni na věčnost byli ze země vypovědíni. Někteří zase přimlouvali se za to, aby se město v podstatě své sice zanechalo, než obyvatelé toliko aby ze země vyhnáni byli, též aby zrušeno bylo privilegium to, kteréž Plzenští na škodu straně pod obojí sobě vyjednali, aby totiž žádný pod obojí tam se osazovati a trpěn býti nemohl. S tímto návrhem souhlasil též stav městský, nechtěl však nikterak přistoupiti k tomu, aby bylo v nic obráceno město, kteréž jest pevností hraničnou, a jemuž kromě měst Pražských a Hory Kutny na velikost a bohatství v celém král. Českém podobného města není. Ale poněvadž Mansfeld a direktorové po dobytí města Plzně měšťanům i poddaným, ve vesnicích k městu náležitých usedlým, ochranu připověděli, zůstaveno bylo město v své podstatě předešlé i dle návrhu stavů při sjezdu dne 23. července l. 1619 učiněného.

A tak zůstalo město Plzeň, v němž se potom i lid pod obojí svobodně osazoval,*) pod správou hraběte z Mansfeldu, jemuž též od krále Fridricha k bedlivému opatrování bylo poručeno, ještě po bitvě bělohorské l. 1621 vedle příměří učiněného od Buquoie a Tillyho s Mansfeldem, až konečně za nepřítomnosti hraběte hejtmané jeho někteří, v Plzni posádkou ležící, město to vedle smlouvy, skrze svrchu dotčeného generalšultysa vojenského Jana Viléma Leiningera s knížetem Lichtenšteinem a generalem Tillym vyjednané a dne 26. března 1621 v městě Stříbře uzavřené, za hotovou summu 140.000 zl. rýn. (z nichž na každý praporec 20.000 zl. připadlo) dne

*) První měšťan pod obojí v Plzni byl v tu dobu *Štefan Breun*, syn měšťěnína města Lozanny ve Švýcařích, pojav sobě tam za manželku dceru měšťana Jana Fabera, jenž se k náboženství evangelickému přiznával. (Skála III. str. 413.)

3. dubna 1621 samému generalovi Tillymu odevzdali. (Bližší zprávy o tom viz Skála V. str. 56—62.)

Městu pak takto osvobozenému náhradou za obtížnosti vojenské vedle cís. resoluce z dne 23. prosince 1622 a 14. května 1623 potvrzena byla veškerá privilegia, též navráceny jsou obci statky, za času zpoury od ní z nouze zastavené, a uděleno jí osvobození od ubytování vojska i propuštění z rukojemství, jakož i povoleno nové trhy výroční zříditi i clo dvojnásobně zvýšiti; avšak nebylo vyhověno žádosti obce, aby jí obyvatelé krajů Plzenského, Rakovnického, Žateckého a Loketského nahradili výplatné, Mansfeldovi v summě 231.120 zl. rýn. dané, pak škody v městě a v předměstích utrpěné, dle zprávy obce 500.000 kop míš. vynášející.

Ale poněvadž dluhy obce od l. 1618 ze summy 56.000 kop míš. (dle zprávy kommisse v příčině dluhů města Plzně nařízené z dne 12. ledna 1629) v čas zpoury vychováváním dvou praporců cís. lidu jízdního a pěšího a jednoho praporce lidu domácího, potom pak výplatou dotčenou a vydržováním posádky Mansfeldovské vzrostly na 301.731 kopu míš. summy hlavní a 113.925 kop míš. úroků až do l. 1628 zadržalých; vykázáno bylo obci cís. resolucí z dne 27. srpna 1629 a 14. října 1630 na zaplacení dluhů vytčených darem a náhradou 100.000 zl. rýn., které se jí z obecní berně a kontribuce ročně po 6000 zl., od l. 1642 pak vedle cís. resoluce z dne 10 září t. r. jenom po 3000 zl. ročně porážeti měli. Dle účtu důchodenského úřadu z dne 21. března 1651 měla obec na dotčenou náhradu ještě pohledávati 58.171 zl., na něž se jí vedle cís. resoluce z dne 23. dubna 1652 od l. 1653 počínajíc ročně 3000 zl. spláceti mělo; naproti tomu obec poukázána byla na lepší časy s pohledaností svou 94.289 kop míš., totiž 30.975 kop míš. summy hlavní dle tří jistot od císaře Matyáše l. 1612 a 1613 daných, a úroků od l. 1617—1651 v summě 63.314 kop zadržalých. — Mimo vytčenou náhradu cís. resolucí z dne 15. listopadu 1638 obci darovány a kassirovány jsou dluhy, jimiž osobám pro zpouru odsouzeným byla povinna, a které král. fisku připadly, summou 23.520 zl., zejména 2500 kop míš. po Joachymovi Ladislavovi Loubském z Lub. K tomu z dluhův obecních při kommissi tractationis l. 1627 od věřitelův uleveno bylo 42.962 zl. a prominuty

všecky úroky zadržalé, tak že po splacení 141.216 zl. obec léta 1651 ještě měla dluhů domácím věřitelům povinných 80.675 zl. a přespolním věřitelům zůstala ještě dlužna 62.344 zl. rýn. — O tehdejším stavu města Plzně svědčí též zpráva, dle které v něm z 337 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 bylo toliko 239 domů, z nichž 10 pustých, 1 pohořelý a 13 na živnosti zkažených; v 21 pak vesnicích k městu náležitých bylo 213 usedlostí, totiž 178 sedlských, z nich 8 pustých, 1 pohořelá a 2 na živnosti zkažené; 30 chalupnických, z nich 4 pusté; 5 zahradnických, z nich 1 pustá. (Archiv místodržit. P. $^{16}/_{6}$, $^{16}/_{31}$ & $^{16}/_{32}$.)

Polička.

Obec král. věnného města Poličky (kr. Chrudim) účastnila se zpoury stavův evangelických jako jiná města tím, že dle snešení stavů odbojných l. 1619 k válečné hotovosti ze statků svých, za 8000 kop m. odhadnutých, vypravila k mustruňku dva koně a dva rejthary, též 12 osob z měšťanů a 17 osob z poddaných; pak že stavům povstalým daně a kontribuce odváděla. Pro toto provinění po bitvě bělohorské v pokutě ujaty a cís. rychtáři k správě odevzdány byly všecky statky města Poličky, totiž: vesnice Kamenec Starý (Alt-Steinsdorf), Sádek, Oldříš (Ullersdorf), Borová, Telecí (díl), Nedvězí, Trhonice (Drhonice), Modřice (Riegersdorf), Sedliště a Makov; též 8 dvorů kmetcích ve vsi Korouhvi, dvory kmetcí v Rybné Pusté, v Širokém Dole (Breitenthal) a Oujezdci; pak plat ve vsi Radiměři (Rothmühl, Rademil) bez panství na lidech Hertvíka Žehušického z Nestajova, 5 rybníků a les, jak to obec l. 1547 pro účastenství ve zpouře v pokutě propadla a l. 1558 dne 5. prosince opět od císaře Ferdinanda I. za 750 kop gr. česk. koupila. (Archiv místodržit. P. $^{99}/_{21}$. — D. Z. 8, F. 15 & 13, E. 14.)

Avšak tyto statky vedle cís. resoluce, dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1638 oznámené, navráceny byly obci k vychovávání kněží, žákovstva a chudých lidí, poněvadž město, v němž předešle byli 284 sousedé usedlí, požárem l. 1613 dne 16. října tak sešlo, že l. 1619 jenom 192 sousedy osedlé mělo, mimo 60 domů shořelých a městišť prázdných.

Dle zprávy purkmistra a konšelů dne 19. června 1626, na komoru českou vedle nařízení z dne 4. června t. r. učiněné, téměř všickni měšťané již tehdáž, když kommissaři v příčině náboženství nařízení do města přišli, přijali náboženství katolické, obávajíce se lidu vojenského, na jehož vyživování již ničeho neměli. Neboť po nešťastném pádu ohně, kdož co ještě zachoval, to vše na stavení a na vychování cís. lidu vojenského naložiti musil, tak že i někteří měšťané, nemajíce již ničeho, čímž by vojsko vychovávati mohli, od města a domů svých pryč odešli, a co od svršků zanechali, to vše od vojáků mocně rozebráno a potlučeno bylo.

Domy a grunty sousedů odešlých vedle nařízení komory české dne 17. října 1630 od cís. rychtáře Jiříka Vorlického, měštěnína města Poličky, dne 30. prosince 1630 ujaty jsou, totiž: *Jiříka Čafoura* dům obořený bez krovu, rolí 4 pruty, odhadnuté za 220 kop míš. a zahrada za 80 kop míš. — *Šimona Černohorského* chalupa zpustlá a rolí 2 pruty se stodůlkou zbořenou, odhadnuté za 110 kop m., pak jistota za obcí města Poličky na dlouhé mincí 1100 zl. Jmění to domácím i vrchním právem věřitelům odešlého přisouzeno bylo. — *Bartoloměje Dražila* domeček po ohni nedostavěný a od vojáků vytlučený, pak rolí dva pruty za 110 kop m. — *Jana Dubanského* chalupa po ohni nedostavěná a vytlučená za 25 kop. — *Bartoloměje Dvořáka*, který do Chrudimi a odtud do Tišnova odešel, dům pustý a vytlučený. — *Šimona Felixa* dům pustý a vytlučený, při závadách lidem zanechaný; mlýnec pustý ve vsi Sadku za 150 kop; rolí 4 pruty se stodolou a zahradou za 300 kop. — *Jiříka Hubáčka* chalupa pustá za 60 kop. — *Anny Jarošky* dva domy pusté a obořené, rolí 4 pruty se stodolou, a jistoty 300 kop m. za obcí města Poličky. — *Jakuba Kohoutka* chalupa pustá, po ohni nedostavěná, za 20 kop. — *Jana Koláře* domek obořený. — *Jiříka Kotka* dům, řečený Čermákovský, obořený. — *Bartoloměje Kozla* chalupa zcela obořená. — *Matěje Křivy* chalupa po ohni nedostavěná a obořená. — *Anny Libalky* domeček pustý, vytlučený se zahrádkou, odhadnutý za 66 kop m. — *Ondřeje Majovského* domeček pustý, po ohni nedostavěný a vytlučený. — *Matěje Malíře* dům od vojáků splundrovaný a zcela obořený; rolí 5 prutů se stodolou za 265 kop míš.

odhadnuté. — *Pavla Melichara* domek pustý, po ohni nedostavěný, dokonale obořený; rolí 2 pruty, a jistota za obcí města Poličky 1100 zl. na dlouhé mincí. — *Jana Mládka* dům pustý, vytlučený a obořený, s rolí 4 pruty, se stodolou, za 260 kop míš. odhadnutý. — *Matouše Mládka* domek po ohni nedostavěný s rolí $1^1/_2$ prutu se zahrádkou a půl stodolou, za 219 kop odhadnutý. — *Václava Mládka* chalupa pustá, obořená, za 35 kop. — *Mikuláše Noska* domek po ohni nedostavěný, vytlučený a zcela obořený; rolí 2 pruty se stodůlkou za 110 kop. — *Matouše Prokopa* domek po ohni nedostavěný a obořený. — *Jiříka Prušy* dva pruty rolí se stodolou za 113 kop m. odhadnuté. — *Jana Tovačovského* dům pustý, vytlučený a obořený, a rolí 3 pruty v spravedlnostech lidem byly zanechány. — *Jakuba Tylle* domek pustý a splundrovaný. — *Martina Vendolského* chalupa obořená, pustá. — *Jana Voštipa* domek po ohni nedostavěný a vytlučený s rolí $1^1/_2$ prutu, za 125 kop. — *Marka Vyhlavského* dům po ohni nedostavěný, vytlučený a obořený; zahrádka a rolí 3 pruty se stodolou, pak jistoty 800 kop za obcí města Poličky. — *Jana Zigele* dům pustý, vytlučený; rolí 4 pruty a louka. — *Jana Žemličky* dům pustý, vytlučený a zcela obořený.

Na těchto domech a gruntech, vynášejících v jedné summě 2135 kop míš., bylo dluhů a závad 893 kopy, tak že by z nich, kdyby byly k prodaji přijíti mohly, na roční splácení král. komoře náleželo 1030 kop a městu quoty 212 kop. Avšak někteří z jmenovaných měšťanů opět se navrátili, tak že pozůstalosti po odešlých toliko na rolích (neboť domy jich skrze lid vojenský v sutiny a zříceniny dokonale obráceny byly) l. 1638 zbylo v summě 715 kop. Za ponechání této pozůstalosti žádala obec l. 1638 při komoře české, aby opraviti mohla chrám farní sv. Jakuba se zvonicí a věží, pak chrám sv. Michala menší, dům farní, školu a radnici, jakož i zdi městské, což vše ohněm a vojskem nenabytou škodu vzalo.

K tomu utrpělo město nesmírných škod l. 1642 a 1645 ubytováním lidu švédského pod Torstensonem, pak l. 1645 a 1646 vychováváním tří praporců jízdectva, čímž též dluhy obecní velmi byly zvýšeny. Jak bídný byl stav města Poličky ještě l. 1654, o tom svědčí zpráva cís. rychtáře, purkmistra

a rady dne 10. června 1654 král. úřadu berničnímu podaná, dle kteréž t. r. v městě a předměstí bylo 83 domů pustých a zbořených, sousedů pak usedlých toliko 126, totiž v městě 68 usedlých a 22 teprv l. 1652/3 v nově osazených měšťanů, a v předměstí 34 osedlí a 2 v nově osazení sousedé, z nichž 53 měli rolí a vedli některé živnosti, 56 řemeslem se špatně obživovalo a 17 prací nádennickou nuzně se živilo. V 14 vesnicích svrchu vytčených byly 362 živnosti, totiž 264 sedlské (1 pustá), 36 chalupnických a 62 zahradnické.

Z těch příčin k žádosti obce l. 1658 dne 7. března vedle cís. resoluce postoupeny byly obci k opravení chrámů i jiných stavení městských spravedlnosti svrchu vytčené po emigrantech Černohorském, Voštěpovi, Prušovi, Tovačovském, Matyášovi Mládkovi a Anně Jaroškové pozůstalé, s tou výminkou, aby od obce na tyto příjmy každoročně pořádný počet na komoru českou byl odesýlán. Ale vedle cís. resoluce z dne 28. února 1691 nebylo svoleno k tomu, aby zbytek příjmů ze statků emigrantských do důchodu obecního byl přijímán. Proto žádala obec l. 1697, aby jí na opravu zdí městských a domův obecních zaplacena byla jistina 3100 kop míš., kterou měla za král. komorou českou. (Archiv místodrž. P. $^{27}/_{1}$ & P. $^{27}/_{7}$. — C. 215, P. 19.)

Prachatice.

Král. město Prachatice (kr. Písek)*) účastnilo se zpoury, přijavši l. 1619 před bitvou u Záblatí posádku Mansfeldovu; po bitvě u Záblatí poddalo se Buquoyovi, který je osadil 400 mušketýry pod nejvyšším leytnantem Filipem pánem z Pollandu. Tento držel Prachatice 7 neděl až do 6. listopadu 1619, kteréhož dne je vzdal hraběti z Mansfeldu po čtyrdenním obležení a vypálení předměstí. Potom město lidem Mansfeldským opět náležité opatřené odpíralo statečně koncem prosince l. 1619 lidu španělskému do Budějovic přitáhšímu a kraje Budějovský a Písecký plenícímu, jakož i dne

*) Město Prachatice dne 15. června 1609 od Rudolfa II. za 4000 kop míš. a placení platu komorního 300 kop míš. na král. město bylo povýšeno a do stavu třetího připojeno s potvrzením všech privilegií. (Archiv místodržit. P. $^{13}/_{21}$ & $^{13}/_{22}$. — D. Z. 134, A. 7 — B. 16 & O. 23.)

18. května 1620 španělskému nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, který se 4000 lidu císařského před Prachatice přitáhl, popáliv okolo města vesnice a dvory poplužní, i z kusů do zdí městských silně stříleti dal, ale s nepořízenou odtáhl. Konečně činilo město odpor náležitý generalovi hraběti Buquoyovi, avšak se svou škodou a zkázou dokonalou; neboť dne 27. září 1620 útokem jest vzato a všecko všudyž v drt obráceno, na 900 osob, měšťanův a vojáků od vítěze postříleno, měšťanstvo pak na mizinu a záhubu přivedeno. Náhradou za škody městu od cís. vojska l. 1619 a 1620 učiněné dostávalo se obci Prachatické (jako městu Písku, Týnu nad Vltavou, Netolicům a hornímu městu Rudolfštatu) vedle snešení sněmovního stavův odbojných v měsíci květnu 1620 deputátu z panství Jindřichohradeckého. (Skála III., IV. a V.)

Pro toto účastenství ve zpouře město Prachatice vedle cís. nařízení z dne 13. listopadu 1621 knížeti z Lichtenšteina daného v pokutě všech privilegií svých bylo zbaveno a opět k panství Krumlovskému připojeno se všemi statky svými, kteréž ihned byly konfiskovány, totiž:

Zámek pustý Helfmburk (Helfenburk, kr. Písek, dom. Netolice), městečko Bavorov s podacím kostelním, s domem panským, clem, mýtem, pivovárem a domy šenkovními, městečko Strunkovice s podacím kost., vsi celé Svinětice, Budyně, Outěšov, Javornice (díl), Kojčín (Koječín), Měkynec, Záluží, Kraničko (Krajničko), Hájek, Blanice Velká s podacím kostelním, Štětín, Zvichovec (Žichovec), Leskovec, Taurovej (Taurové, díl) a Chrasto (díl); chalupy pod zámkem Helfmburkem, 3 mlýny pod Bavorovem, u Strunkovic a pod Blanicí ležící, s rybníky, řekami, potoky, horami, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1593 Petr Vok z Rožmberka obci města Prachatic za 20.000 kop gr. českých prodal, z čehož však obec l. 1600 ves Měkynec Petrovi Vokovi nazpět postoupila, a ze summy trhové 11.200 kop m. předešle Vokovi půjčených sobě porazila. (D. Z. 27, D. 8 & 169, K. 18.) — Tyto statky i město Prachatice všech výsad zbavené a vesnice k němu náležité Prachatice Staré, Ostrov, Lhotu a Chlýstov, daroval císař Ferdinand II. listem daným na hradě Pražském dne 15. dubna 1628 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga*, který je připojil k panství Krumlovskému, zá-

roveň jemu darovanému. (D. Z. 143, A. 28.) — S věřiteli města Prachatic s strany dluhů od něho povinných vyjednáváno bylo skrze jisté kommissaře, a vyjednání to cís. resolucí z dne 15. dubna 1636 bylo schváleno. (Archiv místodrž. P. $^{13}/_{15}$.)

Jak zpustlé bylo město Prachatice ještě l. 1654, poznati lze ze zprávy obce na komoru českou učiněné, dle které ze 300 domů, jež město před zpourou čítalo, zůstaly v městě jenom 162 domy, mezi nimi 41 pustých; na předměstí pak bylo 12 domků bez hospodářův a 36 zcela zbořených a pustých. Ve vsích k městu náležejících byli 24 sedláci a 2 grunty pusté, 1 chalupník a 3 zahradníci, totiž 6 sedláků, 2 pusté grunty a 3 zahradníci v Prachaticích Starých, 10 sedláků a 1 zahradník v Ostrově, 3 sedláci ve Lhotě, 5 sedláků a 1 chalupník v Chlýstově.

Příbram.

Obec města Příbramě Hor Stříbrných (kr. Pražský) účastnila se zpoury stavů tím, že od kommissařů stavovských velikými pohrůžkami přinucena, lid na mustruňk do Berouna a do Sedlčan vyslati musila. Pro toto provinění v pokutě ujaty býti měly všecky statky obecní, k nimž náležely: *Dědiny zápisné* někdy k panství komornímu Příbramskému náležející a okolo města ležící, totiž vsi *Bohutín* s 8 osedlými, 2 mlýny, řečenými Kočků, jinak u Školů a Blahový, *Kozičín* s 9 osedlými, *Brod* s 5 osedlými, *Zdeboř* (Zdaboř) l. 1584 nově vystavěná, s 4 osedlými, *Voseč* s 5 osedlými, ves pustá *Vorlov* s platem 2 kopy 24 gr. z luk a dědin, ves pustá *Žežice* s dědinami, s příslušenstvím, tak jakž to obci města horního Příbramě král Rudolf II. l. 1584 za 900 kop gr. českých dědičně postoupil a k tomu připojil 9 mlýncův okolo města ležících, též vísku *Lazec* s 4 poddanými, *dvůr Příbramský* za městem ležící s dědinami k němu připojenými, s pivovárem, sladovnou, 4 rybníky u samého města ležícími, řečenými Podměstský, Střený, Kaňka a Štičí. (D. Z. 22, G. 5.)

Ale poněvadž obec Příbramská po všechen čas zpoury žádné kontribuce a pomoci na penězích stavům odbojným nedávala a nic nepůjčovala a potom od Mansfelda byla vydran-

cována, pak že k stavu třetímu (městskému) ještě nebyla připojena, toliko obzvláštní milostí majestátem svobod k pavování na hory užívajíc, cožkoliv v čas zpoury činila, činiti musila nejináč než jako jiní na komorních panstvích poddaní; z těch příčin na žádost svou, l. 1622 knížeti z Lichtenšteina dne 14. listopadu podanou, zůstavena jest při statcích svých, za jichž postoupení v dědictví platu komorního ročně 60 kop gr. českých odvozovala. (Archiv místodržit. P. $^{19}/_{4}$, $^{19}/_{29}$ & $^{19}/_{5}$.)

Přes to všecko byla obec král. horního města Příbramě ještě l. 1658 v stavu velmi bídném; neboť dle zprávy purkmistra a rady, dne 5. června t. r. na král. komoru podané, z 6 obecních vesnic dědičných byly 4 pro dluhy po mnohá léta v zástavě, ostatní pak dvě pro velikou zpoustu od začátku zpoury až do l. 1658 úroku 40 zl. 13 kr. ročně platiti nemohly, též rybníky 4 byly všecky potrhány, tak že obec obmezena byla na důchody peněžité, z výsadních tří trhů, z obecní solnice, váhy, z 9 mlýnů, z pivováru, z 4 dvorů předměstí Lazeckého, z dvora obecního a ovčína vycházející, které l. 1658 jenom 385 zl. 46 kr. vynášely; vydání však ročního bylo t. r. do 638 zl. 24 kr., tak že převyšovalo příjem o 252 zl. 30 kr., což sousedé z vlastních měšců doplňovati musili. Ale i počet měšťanů byl na ten čas (l. 1658) velmi nepatrný; neboť z 109 domů s várkami v městě bylo 47 pustých a v předměstí z 72 domů stálo 50 pustých a 1 pohořelý. — Také ze statků k záduší městskému náležejících, totiž ze 4 a $^{1}/_{8}$ poddaných ve vsích Třepště (Třebsko) a Lešeticích, platících úroků 9 zl. 2 kr. 3 d., též z rolí záduších při Lešeticích 27 korců a 3 věrtele, jakož i z nadání 500 kop míš. l. 1641 od Humprechta Račína založeného, nevycházelo po čas války žádného užitku; též dědiny pod 23 korce k špitálu náležející od mnoha let ležely ladem.

K tomu všemu obec nemírným vojáků ubytováním byla často překládána i přes všecka privilegia král. horních měst, čímž dle výkazu dne 8. února 1663 král. komoře podaného vzešlo dluhů 6852 kop 9 gr. 5 d., z čehož věřitelé při kommissi tractationis po zapravení úroků slevili summy hlavní 1284 kopy 21 gr., tak že po splacení 1058 kop zbylo ještě dluhů 4505 kop 11 gr. Naproti tomu měla obec za král. komorou pohledaností za rozdílný proviant dle účtů od léta

1637—1652 v jedné summě 12.775 zl. 56 kr.; mimo to útraty a náklady vojenské, jimiž chudá obec od l. 1645—1658 do největších škod byla uvedena, vynášely v jedné summě 19.950 zl. 43 kr., o jichž nahražení obec marně žádala. (Archiv místodržit. P. $^{19}/_{16}$, $^{52}/_{2}$ & $^{52}/_{8}$.)

Přísečnice.

Obec král. horního města Přísečnic (Přísežnice, Presnitz, kr. Žatec.) pro účastenství ve zpouře stavův evangelických v pokutě zbavena byla výsad a spravedlností, které jí císař Matyáš dne 1. prosince 1617 za 5830 kop míš. prodal. totiž: platy a povinnosti z domů, polí, luk a j., ročné 26 kop 53 gr. 5 pen. platu stálého a 1 kopu 32 gr. platu běžného; též tři mlýny v městě a před městem ležící s 2 kusy rolí a 2 palouky, z nichž ročně 360 kop úroku vycházelo, i se spravedlností, dle které poddaní ze vsí Reischdorfu a Dürnsdorfu (Dornsdorf) povinni byli v týchž mlýnech mleti, mouku i chléb kupovati a s poddanými ze vsi Schmiedebergu pivo od měšťanů Přísečnických bráti. (D. Z. 139, L. 10.)

Marně se domáhala obec Přísečnická dne 3. února 1624 toho, aby zůstavena byla při výsadách a spravedlnostech, jí od hejtmana panství Přísečnického Otty Illa a potom od hraběte Thuna odňatých a z desk zemských vymazaných. Na opětnou žádost konečně cís. resolucí z dne 13. listopadu 1666 městu Přísečnici obnoveny a potvrzeny byly dotčené výsady a spravedlnosti; ale tomu odporovala komora česká, poněvadž se to stalo bez vědomí jejího, tak že teprv l. 1691 dne 9. února dotčené statky a spravedlnosti obci byly navráceny a postoupeny. (Archiv místodrž. P. $^{1}/_{23}$ & $^{30}/_{16}$. — D. Z. 843, H. 13.)

Též marná byla žádost obce l. 1630 na komoru českou podaná, aby jí náhradou za škody saským jízdectvem způsobené postoupeny byly statky, totiž 30 domů s poli, za 5847 zl. rýn. odhadnuté, které zanechali měšťané pro náboženství od města a ze země ušlí, zejména tito: Josef Bergner, Ondřej Bertlín, Mikuláš Böheim, Daniel Dürr, Jan Eulner, Jiří Fischer, Zacharyáš Fischer, Ambrož Gaertner, Jeremiáš Hammerschmid, Pavel Harzer, Vít Klaus, Jiří Kleinhempel, Mi-

kuláš Kleinhempel, Tomáš Körner, Martin Lux, Krištof Lengfelder, Pavel Leschner, Jan Miebes, Kašpar Precl, Jiří Preis, Zacharyáš Röner, Ondřej Rubner, Wolf Rudelshans, Jan Schuldes, Krištof Špindler, Baltasar Vogelhaupt, Jakub Walter, Vít Walter, Jan Weipert, Baltasar Winkler a Ondřej Wolf. (C. 215. K. 27 & P. 28.)

Naproti tomu osvobozeno bylo město Přísečnice l. 1638 kontribuce vojenské; pak l. 1647 prominut byl poplatek z lesů za několik let na vystavění kostela, školy a dolů obci Přísečnické, jakož i obcím horních míst *Českého Wiesenthalu*, *Weipertu*, *Sebastiansberku*, *Sonnenberku* a *Haidu*, z nichž města *Sebastiansberk* a *Sonnenberk*, k panství Přísečnickému náležející, pak *Weipert* (kr. Loket.) v pokutě pro účastenství ve zpouře po mnohá léta též zbavena byla spravedlností svých, od císaře Matyáše l. 1617 dne 1. prosince jim prodaných, totiž *Sebestiansberku* plat roční 50 kop 45 gr. míš. za 1522 kop 34 gr. míš., *Sonnenberku* plat roční 28 kop 19 gr. za 849 kop 34 gr. a *Weipertu* plat roční 44 kopy 8 gr. za 2224 kop 12 gr. (Archiv místodrž. P. $^1/_{71}$ & $^1/_{75}$. — D. Z. 139, L. 12 & 13.)

Od města *Sebestiansberku*, v němž l. 1626 dne 25. července požárem zničeno bylo 27 domů, odešli pro náboženství měšťané Krištof Hoffmann a Krištof Lessig, z nichž prvý zanechal dům zadlužený za 120 kop, druhý dům s polem za 200 kop míš. — Při městě *Weipertu* zanechali emigranti Jiří Mittlbach, Jiří Müller, Jan Müller, Tobiáš Schmid, Jakub Schubert a Krištof Selzer 6 domů za 745 zl., z nichž 515 zl. král. komoře připadlo. (C. 215, S. 89 & W. 40.)

Rakovník.

Obec města Rakovníka (Rakonitz, kr. Pražský) pro své účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek a městys *Senomaty*, kterýž odhadnutý za 14.986 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 8. listopadu 1624 postoupen byl *Heřmanovi Černínovi sv. pánu z Chudenic* (jehož předkové městys ten, předešle k statku Pšovlky náležející, pro dluhy prodali), náhradou za škodu 25.758 zl., kterou postoupením panství svého Žleby za statek Kysibelský utrpěl. (Viz Colona z Felsu.)

Avšak statek Senomaty ještě l. 1624 městu Rakovníku za 24.000 kop míš. opět byl navrácen. (C. 215, R. 7. — Lib. confisc. 2, f. 167.)

Mimo to pozbylo město v pokutě 6138 kop míš., které za komorou českou mělo, totiž l. 160⅓ jistinu 2300 kop a léta 1613 jistinu 3838 kop míš. — Nad to vynaložila obec téhož města na cís. lid vojenský od l. 1621—1627 mimo jeho vychování hotových peněz 24.103 zl. 27 kr. rýn., totiž: l. 1621 dne 9. ledna 1166 zl. 40 kr., l. 1622 až do 13. srpna 14.475 zl. 14 kr., l. 1623 summu 6813 zl. 25 kr., l. 1624 na lid Fridlandský 1373 zl. 8 kr., léta 1625—1627 v jedné summě 273 zl. — Náhradou za vytčený náklad vojenský dostalo se obci vedle nařízení komory české dne 23. listopadu 1628 toliko 3000 zl. rýn., kteréž jí poraženy byly na berni a kontribuci od l. 1623—1627 v summě 9578 zl. zadržalé. — K tomu vydala obec léta 1626 hotových peněz 1174 zl. na vojsko v městě za příčinou reformace přes 18 neděl ubytované a od sousedů vydržované, a byla dalšího tohoto sužování vojenského teprv sprostěna k rozkazu kanceláře vojenské dne 27. června 1626, ačkoliv již dávno před tím všickni sousedé k náboženství katolickému přistoupili mimo 47 měšťanů (mezi nimiž 19 vdov), kteří dle zprávy cís. rychtáře dne 12. dubna 1627 nechtíce přistoupiti k víře katolické grunty své prodali a jinam se odebrati chtěli. (C. 215, R. 7. — R. $^{109}/_{10}$.)

Statky, které při městě zanechali emigranti, Vavřinec Dotyk, Adam Erazym, Jeremiáš Tichava, Matouš Tichý, Jan a Pavel Trubač, Vít Verbyš, Symforian Voříšek, Kateřina Divišová, Kateřina Dvorská, Anna Kolářová, Dorota Rabská a Regina Šterbová (dle zpráv cís. rychtáře dne 1. září 1629, pak purkmistra i konšelů dne 26. listopadu 1636 na komoru českou učiněných) jakožto odběžné od král. komory byly ujaty a cís. rychtáři Janovi Chroustovi z Velechova k opatrování odevzdány. Tyto statky, totiž 14 domů s několika dědinami, l. 1629 odhadnuty byly za 8674 kopy míš., z čehož po zaplacení dluhů zůstaly 4024 kopy k ruce král. komory. Avšak l. 1642 byly všecky tyto domy od vojáků rozbořené i dědiny na větším díle ladem ležely, tak že z nich král. komoře žádný užitek nevycházel. — Konečně poznamenati

dlužno, že v městě a předměstích Pražském, Lubenském a sv.-Jilském před zpourou bylo 215 domů, z nichž l. 1654 bylo pustých 45 v městě a 16 na předměstích, kteráž mimo 3 domy stála pustá. (C. 215, R. 7. — R. $^{32}/_{13}$ & R. $^{109}/_{10}$.)

Reichenšteinská Hora.

Obec král. horního města Hory Reichenšteinské (Perkreyštan, Perkreichenštein, Bergreichenstein, Kašperské Hory), pro účastenství ve vzpouře v pokutě pozbyti měla všecky statky své, totiž:

a) *Dvůr poplužní Homolov* s poplužím, s dědinami, lukami, lesy, potoky a rybníčky, též *dům svobodný* v městečku Hory Reichenšteinské ležící se sladovnou, pivovárem, dvorem se zahradou a příslušenstvím, tak jakž to l. 1554 obec Reichenšteinská od sirotků po Jiříkovi z Lokšan za 550 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 11, F. 13.)

b) *Ves Radešovy* (Radešov) s mlýnem náchlebním, řekou a vším příslušenstvím, jak to obec Reichenšteinská l. 1579 od Albrechta ze Žeberka na Prostředním Krušci za 1450 kop gr. míš. koupila. (D. Z. 21, A. 30 & 65, B. 1.)

c) Vsi Plavěčín, Jidrce s mlýnem, Nicovo, Milovo, Červená, Dvory Lidlovské, Hutě sklenářské, Svojše a Foglsan (Vogelsang), vsi Cimruky Menší s mlýnem kromě cla, Cimruky Větší, Pilnec (Pilcner, Plzenec), Opolenec, Tuškovy (Tuškov), dva dvory u sv. Mikuláše, vsi Zlibek (Žlíbek) a Dvorce, s porostlinami, potoky a rybníky, s pivovárem v městě Perkreichenšteinu, s podacím kostelním a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci města hor zlatých Perkreichenšteina za 4450 kop gr. česk. dědičně prodal, pozůstaviv však sobě zřizování skladů solních a cel, též vrchnost nad horami a kovy i se vším, což k pavování hor náleží, jakož i s výminkou, aby poddaní z dotčených vesnic proti slušné záplatě povinni byli dříví v lesích království porážeti, k vodě svézti, do vorů zbíti a po řece Vltavě splaviti. (D. Z. 22, 14. & 66, O. 26.)

d) *Zámek pustý Karlšperk* s 4 dvory pustými, z nichž tři v předhradí téhož zámku a čtvrtý při vsi Dvořích ležící, k tomu ves Kavrlík s 3 osedlými, s dědinami, lukami, po-

rostlinami, lesy, potůčkem pstruhovým, 2 rybníčky, s clem neb mýtem v Cimruku a vším příslušenstvím, jak to l. 1617 císař Matyáš obci města hor zlatých Perkreichenšteina, která to v nájmu držela, za 4000 kop, zámek pak Karlšperk za 200 kop, a tak v jedné summě za 4200 kop míš. za dědictví zpupné a svobodné prodal. (D. Z. 138, N. 2.)

Ale tyto statky ponechány byly obci Perkreichenšteinské, válkou zchudlé, tak že v ní hornictví dokonale zaniklo; též dekretem komory české z dne 14. prosince 1629 radě nad počty bylo nařízeno, aby obec Perkreichenšteinská více upomínána nebyla z nájmu a platu za zámek pustý Karlšperk, nýbrž při trhu l. 1617 zavřeném byla zůstavena. (Archiv místodržit. B. $^{14}/_{38}$.)

O bídném stavu obce této svědčí zpráva purkmistra z dne 27. září 1659, dle které příjmy obecní vynášely 242 kopy míš., totiž od poddaných z 110 živností úroků 56 kop a užitek z tří dvorů obecních 186 kop, což ledva stačilo na zapravení obyčejných vydání obecních; k tomu však vzešly dluhy obce od l. 1595—1656 na 10.608 zl. 55 kr., z nichž i po narovnání s věřiteli l. 1660 dne 21. června učiněném zůstalo ještě 9876 zl. 55 kr. (B. $^{14}/_{16}$.)

Rokycany.

Obci král. města Rokycan (kr. Plzeň.) náležely před bitvou bělohorskou statky tyto: a) Vesnice *Nadryby*, *Litohlavy* a *Újezd*, které od krále Vladislava l. 1498, když město z poddanosti arcibiskupství Pražského bylo vyplaceno, Rokycanským postoupeny byly proti odvozování ročních 300 kop míš. ke kapitole kostela hradu Pražského. — b) Dvory kmetcí s platem ve vsi Timákově, pak dvory pusté ve vsích pustých Abachově a Mokrouši s dědinami a lesy, jak to obec l. 1557 od Šebestiana Markvarta z Hrádku za 2500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 12, J. 25 & 55, H. 11); pak dvůr poplužní Hradecko s dvory kmetcími, lesy, rybníkem a příslušenstvím, který obec l. 1557 od Anežky ze Snopoušova za 100 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 12, J. 28.) — c) Dům proboštský v městě Rokycanech s příslušenstvím, ves *Bříza Německá* celá s mlýnem, ve vsi *Ejpovicích* šest osedlých, ves *Želčany* celá, ve vsích

Lhotě pět, *Oujezdci* (Oujezdě) sedm, v *Němčovicích* tři osedlí, ves *Habrová* pustá s řekou, ves *Klabavá* pustá a ves *Nynice* celá, kteréžto dědiny zápisné od proboštství Rokycanského a kláštera Plaského s jiným k tomu příslušenstvím král Maximilian II. purkmistru a konšelům města Rokycan l. 1575 za 4742 kopy 40 gr. českých (9485 kop 20 gr. míš.) ku právému právu dědickému prodal. (D. Z. 18, M. 9.)*)

Statky tyto po bitvě bělohorské obci pro její účastenství v povstání l. 1623 v pokutě byly odňaty a z nich čtyry vsi, totiž *Nadryby, Bříza Německá, Újezdec* a *Nynice* od tehdejšího presidenta komory české, *Vilíma hraběte Vřesovce*, klášteru Plaskému za jiné vesnice směnou vedle cís. resol. 3. května 1623 postoupeny. (D. Z. 146, M. 28.) Ačkoliv pak obci vedle cís. resoluce l. 1628 všecky statky a důchody města navráceny býti měly; předce dotčené vesnice klášteru Plaskému zanechány jsou; neboť opětná Rokycanských žádost za jich navrácení vedle cís. resoluce z dne 29. prosince 1660 navždy jest odmrštěna.

Mimo to náležely k městu Rokycanům k špitálu vesnice *Čížkov* (díl) s podacím kostelním l. 1567 od Morice Chanovského z Dlouhé vsi za 900 kop míš. koupená (D. Z. 16, F. 22); též ves *Přešín* s polovicí Čížkova l. 1558 koupená (D. Z. 13, A. 10), pak mlýn řečený v Hrádku, kteréž inspektoři nad berněmi nemohouce na Rokycanských žádných berní a kontribucí dostati, a potřebujíce k důležité potřebě peněz, léta 1622 *Adamovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* v jisté summě zastavili a k užívání postoupili. (C. 215, S. 54.) Léta 1625 žádala obec za navrácení těchto vesnic.

Dle zprávy cís. rychtáře, purkmistra a konšelů města Rokycan, učiněné dne 4. ledna 1639 na komoru českou, nebylo při obci té žádných sousedů, kteří by se zpoury byli účastnili a pod nepřítelem proti císaři se potřebovati dali. Toliko na onen čas l. 1619 při začátku povstání jeden soused, *Julius de Hart*, pod armádou nepřátelskou za generalkvartirmistra se potřebovati dal, avšak zase potom k armádě císařské se připojil; pročež statek po jeho smrti l. 1636 pozůstalý dceři jeho jest ponechán. Druhý pak soused *Jan de*

*) Od toho však odprodala obec l. 1584 pět osedlých ve vsi *Lhotě* za 100 kop gr. česk. Ladislavovi z Lobkovic na Zbiroze. (D. Z. 22, H. 21.)

Pýrie při obležení města Plzně nad lidem nepřátelským Mansfeldským byl jedním kapitánem, i při vzdání téhož města gubernatorem, ale statku po něm nezbylo ani tolik, co k obci dlužen zůstal. Mimo tyto byl též někdejší nejvyšší leytnant při městě se zdržující pan *Karel Darboit z Mocína*, na onen čas kapitánem pod Mansfeldem, a neohlásiv se potom o perdon, pokutu na sebe vztáhl.

Dle zprávy cís. rychtáře dne 15. října 1636 na komoru českou podané nebylo při obci též žádných statků *po sousedech ven ze země od města pro náboženství ušlých*, mimo statek po mistru *Janovi Šťastném Strejcovi* (jinak *Streicius*) ven ze země l. 1628 ušlém; ale i tento statek vedle nařízení komory z dne 21. června 1631 Strejcovu synu katolickému, Danielovi, k užívání zanechán jest až do l. 1635, kteréhož času tento odešel za otcem svým, v Míšensku v městě Wiesenthalu osazeným. Mimo to po *Zikmundovi Celestýnovi z Freifeldu*, měštěnínu Starého města Pražského, který l. 1627 pro náboženství ze země odešel, zůstala při městě Rokycanech toliko *chalupa* za 30 kop m.; neboť ostatní statek, při témž městě, totiž dva domy a chmelnici, prodal Celestýn před odchodem svým.

Konečně poznamenati dlužno, že v městě z 162 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 zbylo jenom 126; v šesti pak vesnicích k městu náležejících zůstalo t. r. toliko 86 usedlých, totiž 59 sedláků, 6 pohořelých, 10 chalupníků a 11 zahradníků. (C. 215, R. 17.)

Rudolfov.

Horní město *Rudolfov* (Rudolfstadt, kr. Budějovic.) pro své účastenství v povstání l. 1619 od cís. lidu vojenského mocí vzato, všecko zkaženo, splundrováno a spáleno, potom všech privilegií zbaveno a od císaře l. 1620 s horami stříbrnými a grunty městu Budějovicům darováno bylo; zámek pak postoupen Don Baltazarovi de Marradas. Avšak poněvadž Marradas koupiv panství Hlubočské, z jehož hor a lesův předtím vedle zvláštního reversu dříví a uhlí ku potřebám hor stříbrných Rudolfovských zdarma se dodávati musilo, od tohoto reversu proti složení 50.000 kop míš. osvobozen

byl; nemohli Budějovští, nemajíce žádných jiných lesův, vzdělávati hor stříbrných, na něž v tom zpuštění více dříví nežli kdy prve bylo potřebí. Proto zůstalo město od l. 1620 až 1636 pusté a od těch dob více se nezmohlo; neboť z 161 domů, které město před zpourou čítalo, bylo obydlených l. 1631 toliko 65, l. 1634 jenom 48 a l. 1654 jenom 47, ostatní stály pusté a prázdné. (C. 215, M. 2.)

Slané.

Král. město Slané (Schlan, kr. Pražský), ač se hned po vítězství bělohorském plukovníku Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sprostěno, ochrany na čas užilo; předce pro účastenství purkmistra, konšelů a celé obce ve zpouře všecky statky své zádušní v pokutě propadlo, totiž:

a) *Slanské vsi Želenice, Lotouš* a *Netovice* (Nedětovice) s 1 osedlým ve vsi *Ovnech* (Vuvny, Humny), kteréž za 15.951 kop m. odhadnuté, l. 1623 dne 27. ledna se statky po Vodolanovi Pětipeském konfiskovanými *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 31.500 zl. koupil a k panství Smečenskému připojil. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 8 & 194, J. 30.)

b) Město *Slané* a všecka předměstí s domem v témž městě, někdy Vladařovským, potom Panským řečeným, s pivovárem, sladovnou, hvozdem a spilkou (což vše v čas zástavy téhož města od l. 1622—1638 na místo předešlých pivovárů a sladoven obecních i jednotlivých městských, již opuštěných a zkažených od hraběte z Martinic naschvál v nově bylo vystavěno); tři dvory poplužní, z nichž jeden na předměstí za Lounskou branou řečený Panský, druhý na předměstí za Pražskou branou Drnovský, třetí Trpoměchský i s dvorem Prošovským bez dědin dokonce zpustlým za branou Velvarskou; též vsi celé Otruby, Trpoměchy, Drnov a Lunikov, díly vsí Kutrovic a Kvílic, i s jistými platy stálými z města Velvar a z jiných některých vesnic cizopanských, totiž Knovice (Knoviz), Ješína, Kralovic, Studeňovsi, Sak, Vítova a Hobšovic; též podací kostelní v městě Slaném děkanského chrámu sv. Gottharda, ve vsi Kvílicích farního ko-

stela sv. Víta, pak filialních kostelů nejsv. Trojice na předměstí Slanském za branou Velvarskou, sv. Vavřince i se špitálem při něm ležícím na předměstí za branou Pražskou, sv. Jakuba Většího u Lidic a sv. Václava blízko mlýna Ovčarského; též s mlýny nájemnými i poplatnými, s domy šenkovními v městě i předměstích a krčmami výsadními ve vesnicích, i s šenkem vín a piv svobodným, s krámy masnými a s kovárnami; též s domy a dvory obecnými i partikularními městskými i s vrchním právem a popravou, se všemi platy, s ungelty a cly i s jinými povinnostmi všelijakými; se zahradami, štěpnicemi, vinicemi a chmelnicemi, oborami, horami, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to vše i s vesnicemi pod a) uvedenými l. 1547 obci Slanské pro její účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a pak l. 1562 od císaře z milosti k záduší, špitálu a škole opět darem postoupeno a co do panství nad tím t. r. za 300 kop gr. česk. doprodáno. (D. Z. 14, F. 25.)*) — Tyto statky všecky odhadnuté za 97.414 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 12. srpna 1622 a 1. ledna 1623 *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* za 200.000 kop míš., na výlohy válečné půjčených, již l. 1622 se statky *Blahoticemi* a *Neprobylicemi* (viz Vodolan Pětipeský) zástavou postoupeno a témuž bez všech závad dědičně prodáno bylo vedle cís. resoluce z dne 24. července 1638 za summu zástavní 200.000 kop, z níž si Martinic úroky počítal, ačkoliv statků těch po tak drahný čas zdarma užíval tak že s nimi summa zástavní na 283.000 zl. vzrostla. Dluh a pohledanosti na týchž statcích vězící převzala komora česká; město pak Slané vedle cís. nařízení nemělo slouti královské, nýbrž jen hraběcí a panské, však při tom také předce krajským městem zůstati mělo. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. f. 189. — D. Z. 146, J. 22; 293, H. 22 & 300, L. 4.)

Mimo statky vytčené propadla obec Slanská také 10.800 kop míš., kteréž za komorou českou měla. — Věřitelové ob[illegible]ce

*) L. 1547 propadla obec Slanská (dle D. Z. 8, E. 1) též statky tyto: a) ves *Dřínov*, kterou l. 1549 od komory koupil za 500 kop gr. česk. Jan Kolský z Kolovsi; — b) díly vsí Hořejšovic Velkých a Malých, Těchlovic, Vítova, Březí, Hříškova a Kvíčku (Kvice), které l. 1549 od komory koupil za 535 kop gr. česk. Jan Bořita z Martinic a na Smečně; — c) městečko *Vraní* s podacím kostelním, se clem a hájem, kteréž l. 1550 od komory koupil za 3251 kop gr. česk. Petr Chotek z Vojnína.

Slanské, jejíž dluhy na 89.492 kop míš. až do l. 1624 vzešly (totiž od l. 1585—1621 na 76.300 kop a od l. 1622—1624 na 13.192 kopy, nepočítajíc v to úroků zadržalých), vedle cís. resoluce z dne 3. listopadu 1642 s pohledanostmi svými byli odkázáni na kommissi revisionis, při níž ještě l. 1684 věc ta nebyla vyřízena. (S. $^{21}/_{2}$ & $^{114}/_{9}$.)

L. 1634 utrpělo město požárem velikých škod, tak že ze 274 domů, chalup, dvorů městských a předměstských, před zpourou tam se nacházejících, zůstaly toliko 132, z nichž bylo 86 na předměstích. (C. 215, S. 63.)

Slavkov.

Král. horní město Slavkov (Schlaggenwald, kr. Cheb.) pro účastenství purkmistra, konšelů a celé obce ve zpouře, jakož i proto, že mnozí radní a konšelé města při oběšení několika jezdců Buquoi-ovských l. 1620 v Slavkově se súčastnili, hned po bitvě bělohorské k ruce císaře ujato bylo od plukovníka Albrechta z Waldšteina, jemuž za salvu guardu (sprostění vydrancování) 1800 zl. složilo; potom léta 1624 všecky statky své v pokutě propadlo, totiž:

a) Statek *Bečov* (Petschau), k němuž náležely zámek s pivovárem a městečko Bečov s dvěma dvory poplužními a ovčínem s dobytkem a zásobami, pak vsi Sangerberg, Neudorf, Grün, Tiefenbach horní a dolní, Müllersgrün, Schönwehr, Töppeles, Stirn, Lesnitz (Ležnice), Gfell, Bošířany (Poschitzau), s dvěma hamry v údolí Rosstein řečeném pod vsí Grünem, s domkáři a horníky pod městem Slavkovem, cihelnami a domkem při vsi Stanovicích (Donawic), též mlýny (vyjímajíc dva mlýny s pilou na Teplé, městu Slavkovu k hornictví ponechané) s poplatkem z horních měst Slavkova, Schönfeldu a Lauterbachu i jiným příslušenstvím, tak jak to obci města Slavkova l. 1597 dne 23. dubna od císaře Rudolfa II. za 28.400 kop míš. na 28 let zástavou postoupeno a témuž městu l. 1615 dne 19. srpna od císaře Matyáše za 55.456 kop míš. dědičně prodáno bylo, tak že si obec ze summy trhové porazila summu zástavní a jiné výlohy, vše v jedné summě 33.456 kop míš. (D. Z. 188, N. 14.) — Statek ten, již l. 1623 za 71.614 kop míš. odhadnutý, vedle cís. re-

soluce z dne 24. července 1624 postoupen byl zástavou *Gerhardovi sv. pánu z Questenbergu*, cís. válečné radě, za 60.000 kop míš. na výlohy válečné půjčených, a témuž vedle cís. resoluce z dne 14. května l. 1630 za 61.000 kop m. dědičně prodán byl, avšak k ruce císaře vymíněny byly lesy a všecky doly na zlato, stříbro, měď, cín a olovo. (C. 215, S. 61. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 298, G. 10 & 144, E. 28.) Questenberg pak připojil k statku Bečovskému též vsi Pirten a Mies, již předešle od něho koupené.

b) Zádušní statek a ves *Robesgrün* (Rabensgrün), který obec l. 1600 za 3000 zl. rýn. koupila, s dotčenými dvěma mlýny zůstaly v sequestru k ruce král. komory a teprv k návrhu král. hejtmana T. Wahela z Lilienau dne 27. září 1627 městu, poněvadž k víře katolické přistoupilo, od císaře opět darovány byly k vydržování kostelův a škol, tak že z těch statků rektorovi škol ročně 50 zl., kantorovi 10 zl. a bakaláři 15 zl. k jich lepšímu vychování vycházeti mělo, zbytek pak na šatstvo, prádlo a obuv tří neb čtyř žáků (zpěváků) chudých a na polepšení příjmů kaplana obrácen býti měl. (C. 215, S. 61.)

Poněvadž město Slavkov statku svého zbaveno dluhy své na 83.472 kopy míš. vzešlé zaplatiti nemohlo, vedle cís. resoluce l. 1651 převzala komora česká z dluhů těchto 53.864 kopy míš., které město k zakoupení statku Bečovského učinilo; zbytek pak dluhů v summě 26.609 kop měla obec Slavkovská sama zapraviti. Pročež věřitelové města s pohledanostmi svými odkázáni byli na kommissi revisionis, kteráž však ještě l. 1690 věc tu nevyřídila. (C. 215, S. 61.)

Mimo obec města Slavkova odsouzeni byli též radní a konšelé města vedle rozsudků král. appellací dne 23. srpna 1624, 25. června 1627 a 25. května 1628 pro účastenství při dotčeném oběšení jezdců Buquoi-ovských nejenom jmění nýbrž i hrdla; avšak z cís. milosti život jim darován a toliko jmění jejich všecko v pokutě k ruce král. fisku ujato býti mělo. Ale poněvadž měšťané nejvýše provinilí dle zprávy kommisse k tomu nařízené z dne 13. března 1629 k náboženství katolickému přistoupili, uložena jim z cís. milosti jenom mírná pokuta na penězích, kteráž v jedné summě 9247 zl. vynášela, tak že složil zejména *Řehoř Egerer* 4000 zl., *Adam*

Tretscher 3000 zl., *Adam Voidisch* (emigrant) 600 zl., *Michael Freisleben* 466 zl., *František Span* 400 zl., *Lorenc Hessler* 300 zl., *Jan Hackenschmid* 60 zl., *Samuel Meys*, *Krištof Eichschmid* a *Tomáš Melich*. *Mulzen* po 50 zl.; ostatní pak, totiž hejtman Salwert, Ehewald, Burmeister a Kašpar Hertel pro chudobu pokuty byli osvobozeni. K dotčené pokutě složili též konšelé města Schönfeldu 100 kusů dukátů neb 275 zl. rýn. (C. 215, S. 61 & E. 1.)

Pro náboženství z města odešli dle zprávy purkmistra a rady, dne 2. září 1636 král. komoře podané, měšťané tito: Mistr *Jan Deucer*, kaplan, odešel k rozkazu kommisse reformační, prodav předtím statek svůj; *Lorenc Hessler*, radní městský, odsouzen všeho jmění, zanechal 5 jiter polí a 3 jitra luk za 470 zl. odhadnuté, manželka pak jeho dům v městě a dvůr ve vsi Ležnici (Lesnitz) za 400 zl.; *Markéta Kargelová*, zanechavši jistinu 555 zl.; *Hieronym Renner*, lékárník, a jeho syn Eliáš, zanechavše dům za 600 zl. a jiné statky, vystěhovali se do Adorfu, kdež Hieronym s manželkou a 2 syny zemřel; mistr *Mikuláš Rodius* (Roth), bývalý kaplan, vystěhoval se k rozkazu kommisse reformační do Dornburgu v Míšensku, kdež potom byl praedikantem, zanechav při Slavkově pole a pohledanost 200 zl. na domě a poli po manželce své; *Wolf Schlesinger* odešel l. 1628 do Adorfu, zanechav 2 domy, doly a mlýn v Slavkově a Schönfeldu; *Fridrich Steinberger*, cís. šichtovní mistr, odešel do Míšně, zanechav 4 jitra luk za 200 zl., ale poněvadž se při vpádu saském navrátil a horníky pobouřil, odsouzen jest všeho jmění; *Oswald Steinberger* odešel do Neudorfu ve Voitlandu, zanechav dům a pole, což však propadl proto, že se bez povolení navrátil; *Jiří Štempl*, někdejší purkmistr, zanechav dům, 3 jitra polí a zahrádku za 600 zl. rýn., odešel l. 1628 s manželkou a 6 dítky do Eibenstoku v Míšensku, kdež zemřel; *Adam Voidisch*, bývalý purkmistr, pro zavraždění jezdců Buquoy-ovských odsouzen dvou třetin jmění, odešel l. 1628 do Norimberka, kdež potom zemřel, zanechav v Slavkově dům, 7 jiter polí a 4 jitra luk; *Jan Wurfbein* vystěhoval se do Eibenstoku a byl potom měšťanem v Norimberku, zanechav v Slavkově dům po manželce své za 200 zl., čtvrtý díl na jednom mlýně a na dolech, pak jistinu 400 zl.

rýn. — Statky po těchto emigrantech pozůstalé nemohly býti prodány, poněvadž nepatrný počet měšťanů při městě pozůstalých výlohami válečnými zcela zchudl, a větší díl domů, jichž před zpourou bylo do 300, stál pustý a prázdný, tak že mnohý dům, který předešle za 500 zl. byl koupen, na ten čas ani za 60 zl. prodán býti nemohl. Přes to všecko nebyly postoupeny domy a grunty vytčené obci na žádost její k zapravení kontribuce z nich zadržalé, jakož i dluhů obecních. Ještě l. 1654 bylo v městě 59 domů pohořelých a 26 pustých. (C. 215, S. 61.)

Soběslav.

Město hrazené Soběslav (kr. Tábor, dom. Třeboň.), pod panství a vrchnost Petra ze Švamberka náležející, účastnilo se zpoury tím, že armádu českou l. 1619 od měsíce června u města táborem ležící podporovalo, posádku téhož lidu do města přijalo a nedbajíc napomenutí cís. nejvyššího Dona Baltasara de Marradas, listem z dne 28. ledna 1620 z Budějovic obci učiněného, tak dlouho se bránilo, až od cís. lidu mocí bylo vzato. Pro toto provinění nejenom město Soběslav, nýbrž i všecky statky jeho hned k ruce císaře byly ujaty, totiž:

a) *Dvůr poplužní* s poplužím v Radimově a ves celá tudíž s lesy, rybníky a příslušenstvím, též polovice vsi *Záhoří* s platem, 2 rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1514 Petr z Rožmberka obci Soběslavské v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil. (D. Z. 249, D. 8.)

b) *Dvory poplužní* s poplužím ve vsi *Klenovicích* s ovčínem a ve vsi *Skalici*, s 2 mlýny na řece Lužnici u města a nade vsí Skalicí s příslušenstvím; vsi celé Klenovice, Čeraz s mlýnem Čejnovským, Vesce, Mokrej (Mokré), Debrník a Skalice s podacím kostel.; dílem vsi Řipec (Řipce), Nedvědice s podacím kost., Záluží, Lastibor (Vlastibor) a Roudnej (Roudná); mlýn Svakovský i s pustou vsí Svakovem, s lesem a porostlinami k ní přináležitými; s 3 rybníky, Novým, Píseckým a Křtincem, s řekou Lužnicí, lesy (zejména Luhem, Lužcem, Kaplankou, Sladký, Růženice a Paseky) a vším příslušenstvím, jak to obci Soběslavské l. 1594 za 10.000 kop

gr. česk. prodal Petr Vok z Rožmberka. (D. Z. 169, K. 15. & 27, D. 6.)

c) *Dvůr poplužní* ve vsi *Zvěroticích* s ovčínem, dědinami a příslušenstvím, ves celá Zvěrotice s 2 krčmami výsadními, 2 mlýny řeč. Knechtovský a Prušovský, s lesem Libouš řečeným, s rybníky a příslušenstvím, jak to obec Soběslavská l. 1613 od Jindřicha Opršala z Jetřichovic za 7800 kop míš. koupila. (D. Z. 189, F. 1 & 138, B. 5.)

Tyto statky všecky i s městem, čítajícím na ten čas jenom 49 měšťanův, odevzdány byly s panstvím Třeboňským k správě hraběti Slavatovi. (Viz Švamberk str. 658 a 659.)

Ale poněvadž obec Soběslavská již v čas vzpoury od vojska českého i císařského nesmírných škod utrpěla, a potom ubytováním cís. vojska i tím, že l. 1622 na válečné potřeby 3000 kop míš. na hotově složila, velmi se zadlužila; povoleno bylo obci cís. resolucí z dne 5. března 1627 přiročí (moratorium) proti jejím věřitelům. Potom prominul císař Soběslavským, zvláště proto, že k náboženství katolickému bez odporu přistoupili, pokutu za provinění jejich, tak že cís. resolucí z dne 20. prosince 1628 obci nejenom výsady a svobody její s jistým vyhrazením byly obnoveny a potvrzeny, nýbrž i statky vytčené k správě a užívání opět jsou postoupeny. K tomu prominuty byly obci od císaře zadržalé berně a sbírky v summě 15.602 zl. 57 kr. 5 den., totiž od l. 1616—1618 v 2997 kop. 30 gr., od l. 1619—1620 v 2246 kop. 20 gr. a od l. 1621—1627 v 9484 zl. 59 kr. Mimo to dle listu Dona Baltazara de Marradas daného v Hluboké dne 19. března 1634 město Soběslav, k cís. panství Třeboňskému přináležící, pod ochranu císaře bylo přijato a od ubytování vojska osvobozeno. — Naproti tomu vedle návrhu král. místodržících z dne 23. března 1669 odmrštěna byla žádost obce za schválení a potvrzení některých privilegií, obdarování a majestatův, od někdejších pánů a vrchností Soběslavi nadaných a zvláště od Petra Voka z Rožmberka l. 1596 potvrzených, proto že by takové potvrzení bylo na újmu vrchnosti města, hraběte ze Schwarzenberka. (D. Z. 127, M. 18—26. — Archiv místodržit. S. $^{45}/_{1}$ & $^{45}/_{2}$; S. $^{130}/_{6}$.)

Z měšťanů Soběslavských erbovních (dědičných) účastnili se zpoury *Václav Hron* a *Bartoloměj Libra*; ale poněvadž

k hotovosti veřejné od stavů povstalých byli přinuceni a žádného jmění neměli, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty jsou perdonováni. (C. 215, C. $^1/_4$.)

Stříbro.

Obec král. města Stříbra (Mies, kr. Plzeň.) pro své účastenství v povstání stavů propadla v pokutě statky své, totiž: a) Město Stříbro s pivovárem, dvorem panským v městě s 67 korci polí, mlýn s paterým složením; též vsi Pytlovo, Těchlovice s rybníkem, Vraňov, Nynkovo a Butovo kromě mlýna, s lesem u Butova, s podacím kostelním v Doubravě a příslušenstvím, jakž to obci města Stříbra ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. l. 1549 za 1140 kop 44 gr. česk. opět bylo prodáno. (Archiv místodržit. M. $^{12}/_1$. — D. Z. 8, F. 9 & 9, B. 8.) — b) Vesnice zádušní Vrbice s dvorem poplužním, Milikov, Otročín, Sytno s dědinami Myší Hora řečenými, Svinná, mlýniště pusté řečené Hrachovec, pak cla a mýta v branách, les řečený Peklo, les podle Jirného, louky řečené na Malé říčce, louka Zbiroh, louka při řece proti vinicím, rybník na Malé říčce a dva rybníčky farářské pod Zbirohem, platy městské z luk, masných krámů a jiné, tak jakž to ze statků města l. 1547 konfiskovaných obci od císaře k záduší, špitálu a škole opět bylo darováno a co do vrchnosti a panství l. 1562 za 250 kop gr. českých doprodáno. (D. Z. 14, F. 14. — Archiv místodržit. M. $^{12}/_2$.)*) — c) Statek *Sulislav*, tvrz a ves Sulislav s podacím kostelním, s dvorem poplužním s 111 korci polí a ve vsi Blatnici 2 osedlí, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak to l. 1575 obec města Stříbra od Barbory Bejčkové z Nepečova, roz. z Říčan, za 13.150 kop míš. koupila. (Archiv místodržit. M. $^{12}/_{20}$. — D. Z. 62, E. 16.) — Tyto statky odhadnuté za 48.922 kop míš. od komory české dne 17. června l. 1623 holštýnskému cís. nejvyššímu lieutenantu *Kristianovi Illovi z Illau* v summě 70.000 zl. rýn. na srážku útrat válečných 50.000 zl., jež sobě

*) Mimo tyto vesnice propadlo město Stříbro l. 1547 též ves pustou Vackov a v Butově mlynáře, jak to l. 1549 od král. komory Oldřich z Říčan a na Přovanech za 107 kop 15 gr. koupil. (D. Z. 8, F. 9.)

za komorou pokládal, zástavou dány jsou k držení a užívání, ačkoliv právě předtím císař knížeti z Lichtenšteinu poručil, aby král. města nikomu více zástavou dávána nebyla.

Ale poněvadž obec jakožto rukojmě za krále Rudolfa II. l. 1620 knížeti Karlovi z Lichtenšteina jistinu 3000 kop m. a úroků 853 kopy 1½ gr. míš. zaplatila (D. Z. 183, O. 23) a potom statků svých zbavena ničeho k potřebám obecním neměla; proto z důchodů statků zastavených od císaře vykázáno bylo na vychování děkana v městě 500 kop míš., též 40 korců žita, 10 korců ječmene, 15 korců ovsa, 8 korců hrachu, 6 korců pšenice, 30 věrtelů piva (mimo to piva ječného a ryb dle uznání), 4 kopy vajec, 1 kopa kuřat, 2 krmené svině, 3 bečky soli a 180 žejdlíků másla, z čehož děkan též vikaře, bakaláře, kantora a varhaníka stravovati povinen byl; mimo to vykázáno bylo ročně vikáři 100 kop, bakaláři 60 kop, kantorovi 50 kop, varhaníkovi 40 kop a zvoníkovi 30 kop míš.

Illov pak zůstal v užívání statků těch od l. 1623 až do svého zavraždění dne 25. února 1634, za kteroužto dobu obec k dokonalé škodě a záhubě přivedl. Neboť dle žádosti purkmistra, konšelů a starších obce dne 15. září 1637 císaři podané za náhradu té škody, Illov hned po bitvě bělohorské, jsa v městě s lidem vojenským ubytován, obci všechny stodoly odňal, v nich obilí vymlátiti a speněžiti, z ječmene piva vařiti a sobě prodávati poručil. Když pak mu město zástavou postoupeno bylo, dal nejprve se zdí městských i s některých bašt všechny krovy na veliké zohavení města svrhnouti, pak cihly krycí i zdicí se zdí sebrati a jimi pokryti mlýn řečený Heryńkovský neb Podhorní, který l. 1627 od Kateřiny Šmardochové vdovy bezdečně za 1000 zl. koupil; čímž obci přes 2000 zl. škody učinil. Potom přivedl k zpustnutí obecní mlýn samotižný, který obec pro nedostatek vod v času sucha s velikým nákladem a dílem mistrovským se čtverým složením vystavěla a zřídila; neboť krov cihelný s něho strhnouti, a čtyry kameny mlýnské, koše, železné čepy i se vším jiným příslušenstvím do mlýna svého odvézti dal, tak že obec tím přes 700 zl. škody utrpěla. Též láznu obecní, kteráž pro pohodlí domácích i přespolních lidí nákladem nejméně 600 zl. vystavěna byla, dal rozbořiti, a z ní krov a štukové znamenité

i jiné kamení k vystavění svého mlýna Herýnkovského odvézti. Mimo to obci všechen chmel, jehož mnoho centnýřů, plnou natlačenou jednu komoru skoupeného měla, právě toho času, když korec chmele pro veliký jeho nedostatek po 2 kopách míš. se platil, mocí odňal, a tak obec o více než o tisíc zlatých připravil. Nadto pak k opravení domu, Normberských řečeného, kterýž jemu l. 1630 z donucení za 1300 zl. prodán byl, obci vápna zhašeného ze čtyr jam více než za 300 zlatých pobral, a k zaplacení zedníků na poddané lidi po 12, 15 i na možnější po 20 zl. pokuty ukládal. Též pro rozšíření zahrady své od některých sousedů s donucením na roční splácení domy skoupil, totiž: l. 1627 od Daniele Střížky dům za 350 zl., nedoplativ 130 zl.; l. 1628 od Jakuba Hrušky dům se zahradou za 60 zl.; od Ezechyele Zemka dům se zahradou za 90 zl., nedoplativ 30 zl.; od Judyty Ctiborové dům se zahradou za 80 zl.; l. 1629 od Daniele Čežbivy dva kusy dědiny u cesty ke vsi Milíkovu a ke vsi Otročínu za 585 zl.; a nejenom domy dotčené, nýbrž i přes dvacet krámů masných pod jedním krovem vystavěných, starším cechu řeznického náležejících, kteréž dle zápisů knih městských po 150 kopách míš. kupovali, i se šlachtou a jedním domem při ní zbořiti dal. A tak řezníci utrpěvše škody přes 800 kop míš., až na ten čas žádných krámů neměli, mimo jeden sklep při domě radním od obce jim na čas propůjčený, obec pak platu z krámů těch každoročně pro vychování faráře a žákovstva po 5 kopách míš. vycházejícího již po jedenácte let neužívala. Naposledy i po smrti Illova skrze něho obec přes 3000 zl. škody vzala tím, že pět setnin jízdectva od pluku Piccolominského s nejvyšším leytnantem do města vtrhlo, mnohé domy drancovalo, všechny koně sousedům i obci pobralo a 300 zl. od obce vyplatiti si dalo, domnívajíc se, že měšťané byli dědiční Illovi poddaní.

Pročež po smrti pána z Illau, který pro své účastenství v spiknutí Fridlandském v Chebu dne 25. února 1634 zavražděn byl, město Stříbro vedle cís. resoluce z dne 27. června 1634 opět na královské město povýšeno a do čtvrtého stavu král. českého vřaděno jest; avšak povinno bylo za summu zástavní odvésti 30.000 zl. do komory české v patnácti letech, ročně po dvou tisících (dle pozdější cís. resoluce v dvaceti

letech, totiž v prvním desítiletí po jednom tisíci, v druhém po dvou tisících ročně). K žádosti obce, aby jí z dotčené summy zástavní poražena byla jistina 9753 kop míš., z nichž císaři Rudolfovi II. 5366 kop a dne 23. listopadu 1620 k potřebám válečným 4387 kop půjčila, vedle cís. resoluce z dne 20. srpna 1636 dekretem komory české z dne 27. října 1637 nebylo svoleno. Naproti tomu vedle cís. resoluce z dne 28. září 1640 obci náhradou za škodu městu od Illova učiněnou postoupeny jsou domy a grunty v městě od Illova za 3465 zl. koupené, však proti zapravení nedoplacených na nich 1100 zl.

Vedle zprávy purkmistra a konšelů dne 23. listopadu 1637 na komoru českou odeslané nebyl žádný měšťan pro účastenství ve zpouře pokutován; též není žádné zprávy, zdali někteří sousedé z města pro náboženství odešli a ze země se vystěhovali; jest tedy pravdě podobno, že všecko obyvatelstvo města, na ten čas (l. 1638) ještě skoro veskrz české, v krátké době k víře katolické přistoupilo.

O bídném stavu a způsobu města svědčí též zpráva, že obec, jsouc v nemalých dluzích postavena, pro spomožení sobě s cís. povolením l. 1642 prodala ves Pytlov; pak l. 1648 rybník, od starodávna Batinský řečený, paní Marii Majdaleně Švamberkové, roz. purkrabince z Donína, za 500 zl. rýn. (D. Z. 307, C. 24.) L. 1630 bylo v městě a v předměstích na tři čtvrtiny domů zbořených a pustých, a ještě l. 1654 nacházelo se mezi 229 domy 109 pustých, v 9 pak vesnicích k městu náležejících byly toliko 73 živnosti, totiž 58 sedlských, z nichž 4 pusté, 9 chalupnických, z nichž 2 pusté a 6 zahradníků. (Archiv místodržit. M. $^{12}/_{16}$, $^{12}/_{17}$, $^{12}/_{20}$ & $^{12}/_{25}$. — C. 215, J. 6 & M. 18. — Lib. conf. 2, f. 366.)

Sušice.

Obec král. města Sušice (Schüttenhofen, kr. Písek) přijala v čas zpoury k ochraně města a zámku posádku lidu stavovského, avšak od cís. generala Dona Baltasara de Marradas, který dne 27. září 1620 k Sušici s 1500 koni zbrojnými přitrhl, vyzvána k poslušenství, město témuž generalovi pod

jistými výminkami vzdala.*) Proto obci města Sušice, v němž pak Don Martin de Huerta gubernatorem byl, vedle cís. resoluce z dne 21. května 1624 perdon od generala de Mar-

*) Accord s Don Baltasarem de Marradas zavřený zněl takto:

Podle toho, jakož jsem l. pojminulého 1620 a to 27. dne měsíce září do kraje Prachenského k městu Sušici s 1500 koní zbrojnými přitrhl, pány, rytířstvo, purkmistra a konšele i všechnu obec v témž městě pospolu tehdáž shromážděny, jménem a na místě J. M. C. podle plnomocenství sobě daného generálním patentem napomenul, aby všichni k dobrému jich zdraví prohlídli, od zpronevěřelých odstoupili a k J. M. C. jakožto pravému králi a pánu jich se obrátili a přivinuli, jakž pak obšírněji z propůjčeného jim J. M. C. dotčeného mandatu, jak otcovsky J. M. C. o ně pečovati a je vystříhati milostivě ráčí, očitě spatřino a od nich vyrozumíno bylo. Což oni bezpochyby považivše při sobě bedlivě ty všechny věci, k náležitému J. M. C. poslušenství přikročiti jsou sobě usmyslili i v tom setrvati, ano také město Sušici mně k ruce J. M. C. vzdáti jsou připověděli, avšak pokudžby prve při těch níž rozepsaných artikulích, skrze osoby z prostředku jich ven ke mně vyslané přednešených, zůstaveni a ochráněni byli. Osoby pak, kteří tu v městě Sušici tehdáž přítomni byli, od vyššího stavu jsou zejména tito: urozený pán *Jan Jiří z Žebergka* na Kněžicích, pan *Bohuslav* bratr jeho, pan *Jan Šebestýan z Žebergka* a na Oučíně a pan *Václav Mičan*; z stavu rytířského: pan *Vilím a Kryštof* vlastní bratří *Kocové z Dobrše* a na Vohrazenicích, pan *Václav, Dětleb, Milota, Markvart a Bohusoud* bratří vlastní *Kocové* na Volšovech a Hlavňovicích, též strýc jich pan *Dětleb Koc*, pan *Petr Mikuláš Malovec* s synem svým *Kryštofem z Malovic*, pan *Zdeněk Ježovský z Lub*, pp. bratří *Šofmanové Václav Markvart* a *Vilém Protiva*, pp. *bratří Branišovští Jan Vojislav a Zdeněk*, pp. bratří *Břešti (Břeský) Oldřich a Václav z Ploskovic*, p. *Václav Běšín*, p. *Petr Kaba*, p. *Adam Chřepický*, pp. bratří *Perglarové Jiří Longin a Karel* a p. *Jan Joachim Čejka z Olbramovic*, jichžto artikule podané, jakožto vyššího stavu jsou, byly tyto: 1. Při náboženství svém a privilegiích též statutích svých aby zůstaveni byli; — 2. co se takkoliv v této roztržitosti stalo, J. M. C. aby jim to generalním perdonem vše milostivě odpustiti a prominouti i při jich hrdlích zanechati ráčil; — 3. při statcích svých, ano i při jich kvartýřích tu při městě Sušici zastižených aby zcela a zúplna zůstaveni byli; — purkmistr pak a konšelé i všechna obec z téhož města tři k tomu podobné artikule a v jednostejný smysl, toliko místo kvartýrův položili munici, aby jim zanechána byla a správce jich církevní; — 4. soldati, kteří pro ochranu města a zámku J. M. C. v městě byli, pokudžby nechtěli dáti se v službu potřebovati, aby svobodně bez obtěžování odjíti mohli; — 5. z stavu vyššího, též sousedé a měšťané, kteří za příčinou obchodův svých a jiných příčin do měst Pražských i jinam se odebrali, aby svobodně a bez překážky všelijaké do svých příbytkův a k svým manželkám a dítkám se navrátiti i při nich zůstávati mohli.

V ty a takových jedních i druhých artikule nahlídši já, k nim všechněm jsem přistoupil a i rukou dáním, však do J. M. C. toho všeho další ratifikací zdržeti a při tom zůstaviti připověděl.

A tak dle moci sobě dané na milost a pod ochranu J. M. C. učiniviší je také všechny účastna generalního perdonu, tak také město k ruce J. M. C. mně vzdané jsem přijal a do něho potomně vtáhl.

A že tomu všemu tak jakž se svrchu píše, toto vysvědčení toho pečetí svou a vlastní ruky podpisem utvrzené svrchu psaným všem na žádost a ku potřebě budoucně jich vydati odporu jsem nebyl.

Stalo se u Tábora 28. Julii léta 1621.

D. Balthasar Marradas.

radas jí udělený schválen jest (mimo článek týkající se náboženství) s tím doložením, že se Sušickým vina jejich odpouští a že při všech privilegiích a svobodách svých se zůstavují a na milost od císaře jsou přijati.

Dle tohoto perdonu též ponechány byly obci všecky statky její, totiž: a) Vesnice Dobršín, Chmelná, Kačice (Kadčice), Podmokly, Humpolec a Platory s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci za 6700 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 22, H. 15 & 66, O. 27.)*) — b) Dvůr *Valšov* řečený s příslušenstvím, který obec l. 1591 od Michala Zalužského za 50 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 26, C. 17.) — c) Mlýn s pilou a chalupou pod vsí *Bohdašicemi* s 2 struhami a ostrovem mezi nimi ležícím, též *dvůr Božanovský* s krčmou výsadní na něm, s lidmi na témž mlýně a dvoře osedlými, s rolími, lukami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1599 od Václava Prechta z Rottmburka za 615 kop míš. koupila. (D. Z. 129, P. 27.) — d) Ve vsi *Rejském* (Rajsko) kollatura, kostel sv. Maurice s chalupou při něm s podacím, 2 dvory kmetcí, krčma výsadní a chalupa, s řekou, lesy a příslušenstvím, jak to obci l. 1604 Jiří Račín z Račína a na Čejkovech za 1800 kop míš. prodal. (D. Z. 132, L. 14.) — e) Dvůr svobodnický *Vosek* řečený, s dědinami, lukami, lesy a rybníčky, který obec l. 1605 od Jakuba Vrabce za 2100 kop míš. koupila. (D. Z. 132, M. 12.) — f) Dvůr svobodný v *Stupném* s dědinami, lukami, lesy a příslušenstvím, který obec l. 1612 od svobodníka Jana Šurla za 725 kop míš. koupila. (D. Z. 136, A. 23.) — g) *Dvůr poplužní Bohdašický* s dědinami, lukami, chmelnicí, lesem, rybníčky, též s lidmi osedlými ve vsi Bohdašicích, jak to obci l. 1615 Hendrich Libšteinský z Kolovrat za 2700 kop míš. prodal. (D. Z. 190, N. 17.)

Mimo to cís. resolucí z dne 10. prosince 1629 schváleno bylo porovnání cís. kommissařů s věřiteli města Sušice v pří-

*) Vesnice vytčené koupila sobě obec náhradou za statky, jí l. 1547 konfiskované — totiž vsi celé Stojanovice, Chvališovice, Pych, Zikovy (Zvíkov), Vorlov a Libětice, pak dílem vsi Nuzerov, Hartmanice, Podmokly s berní, Radešovo s berní a Vlastějov, v Těšově dvůr kmetcí s platem a plat ve vsi Albrechtici a v Plavěčíně na jednom poddaným, též mlýn s platem pod Čekanicí s lesy a vším příslušenstvím — které l. 1551 od král. komory Kašpar Aichhorn z Reichenpachu za 936 kop 55 gr. česk. koupil. (D. Z. 8, F. 13 & 10, C. 24.)

čině dluhů před zpourou a potom od obce vzdělaných, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce, jak od zadržalých úroků, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili. (C. 215, S. 97.)

Tím však obci Sušické nebylo spomoženo; neboť trojí výplatou od Švédů jí uloženou, pak dvojím požárem upadla v takou nouzi a bídu, že nemohouc dostati jistiny 3500 kop míš., kterou měla za král. komorou od l. 1612 i s úroky zadržalými, l. 1631 a 1633 zastaviti musila vesničky Platory (Platoř) a Humpolec s dvorem poplužním Vrabcovským Adamovi Voprchovi z Uračova v dluhu 3700 kop míš. (mimo 3500 kop, z nichž se úročilo a které ještě l. 1665 dědicům Voprchovským byly pojištěny); potom s povolením komory české z dne 4. dubna 1680 se vypůjčila 5000 zl. k dokonalému vybavení a svedení summy dlužní 4000 zl., Adamovi Rozacínovi z Karlsperku povinné, v níž mu vesnice Platoř a Humpolec, též dvory Vrabcovský a Divišovský, byly zastaveny, pak na zaplacení 2000 kop míš., které se na vyplacení městečka Hartmanic předešle vypůjčila. (S. $^{27}/_{5}$.) — Bídný stav obce Sušické poznati lze též ze zprávy, dle které ještě l. 1654 v městě bylo ze 217 domů 23 pustých a 16 pohořelých; v městečku Hartmanici 26 usedlostí, z nichž 1 pustá; pak v 11 vesnicích 141 usedlostí, totiž 95 sedlských, z nichž 8 pustých, 2 pohořelé a 5 na živnosti zkažených, 19 chalupnických, z nichž 6 pustých a 27 zahradnických, z nich 2 pusté.

Konečně poznamenati třeba, že dle zpráv purkmistra a rady města Sušice, dne 20. dubna 1629 a 30. října 1636 na komoru českou podaných, ušli z města toho pro náboženství sousedé tito: *Adam Čech* s manželkou svou Evou a dvěma syny odešel do Saska, zanechav statek, jeho manželce náležející, totiž dům na předměstí za 800 kop, dvůr za 400 kop a 6 dědin s 2 loukami za 1900, summou za 3100 kop míš.; z čehož po srážce dluhů 2878 kop přišlo na král. komoru 222 kop míš. — *Václav Čejslev* odešel s manželkou a dítkami do Trenčína, prodal dům svůj s dědinou za 830 kop míš. — *Kateřina Hřepická*, roz. z Modliškovic, zanechala dům za 300 kop, z čehož po zapravení dluhů k ruce král. komory připadlo 31 kop. — *Karel Hubáček* odevzdal dům svůj obci na

splacení dluhův. — *Martin Krocýn* zanechal dům s dvorem a poli do 1700 kop míš. zadlužený, dětem jeho katolickým náležející. — *Jan Lochotínský*, s manželkou zanechal dům pustý za 100 kop zcela zadlužený, který od vojska k zpuštění přišel. — *Jiří Ploňk* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům od vojska zpuštěný a dědiny za 950 kop míš., k čemuž právo sobě pokládal vnuček jeho Martin Pretlýk; pozůstalost po jeho manželce v Trenčíně †, totiž dvůr s dědinou, připadla jejím dětem, Janovi a Evě, kteří dvůr svůj k špitálu obecnímu zanechali a dědinu prodali. — *Zikmund Podkostelský* odešel do Polska, zanechav dům za 450 kop, nedoplacený, sirotkům náležející. — *Matouš Prokopides* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům za 400 kop, nad cenu zadlužený. — *Václav Říčanský* odešel s manželkou a synem do Uher, zanechav dům za 350 kop, nedoplacený, sirotkům náležející. — *Pavel Svoboda* odešel s manželkou do Uher, zanechav dům nezaplacený, sirotkům náležející. — *Ondřej Šereter* zanechal dům za 1100 kop, z něhož k ruce král. komory připadlo 391 kop. — *Řehoř Teml* odešel s manželkou Evou a 3 dětmi do Šoproně v Uhrách, zanechav dům, pivovár, sádek a dědinku, kterýž statek v dluhu 1215 kop postoupen byl primatorovi Matoušovi Voprchovi.

Ze všech těch statků k ruce král. komory mělo přijíti 973 kop. Za postoupení této summy žádala obec l. 1641; není však vytčeno, zdali něco obdržela.

Tábor.

Obec města Hradiště Hory Tábor od začátku zpoury léta 1618 jak od lidu vojenského zemského, tak i od lidu císařského po vítězství bělohorském hrozné a těžké neřesti nad jiná města zakoušeti a jim chtíc neb nechtíc poddána býti musila. Neboť vojáci zeměstí, jimiž město hned na začátku zpoury bylo osazeno, mimo to, co na ně vydáno býti musilo (což na mnoho tisíc vynáš statcích obecních i sousedských vzdělali škod náva i přísně pak tehdejších direktorův a generálů zem zování obec z důchodů íš. zapůjčiti, nýbrž tře nkazovala,

opravovati a opevňovati musila. Ale že statky obecní od lidu vojenského brzy byly poplundrovány a žádného důchodu z nich nevycházelo, protož na opravu města i z důchodu pivovárného 1955 zl. nákladu bylo učiněno.

Jak mnoho potom na lid cís. vojenský od obce i od sousedův od l. 1621 až do l. 1626 vydáno bylo (mimo to, co jsou mnozí vojáci v domích sousedských vydrancovali a na ubohých sousedech vymohli), patrno jest z vyznamenání těch výloh, přiloženého ke zprávě cís. rychtáře Martina Zbudovského, dne 23. března 1626 na komoru českou učiněné. Podle toho vyznamenání od obce vydáno bylo až do l. 1625 v jedné summě 8694 zl., totiž: L. 1621 Joachymovi Španovskému z Lisova a na Loutkově a Janovi Vratislavovi z Mitrovic a na Vodici, jakožto tehdejším kommissařům, na vychování cís. lidu od pluku Lichtenšteinského 2600 zl. rýn.; l. 1622 na lid hraběte Zdeňka z Kolovrat dle poručení knížete z Lichtenšteina 414 zl. 30 kr.; l. 1623 na lid kapitána Bechlera, kterýž po dvakráte v městě ubytován byl, 2500 zl.; l. 1624 na rejtharstvo kapitána Draghi 2800 zl.; l. 1625 panu Přehořovskému a jiným kommissařům, kteří lid vojenský skrze kraj Bechyňský táhnoucí vedli, 80 zl.; též na kapitána Tagka a díl rejtharstva nejvyššího Dona Martina de Huerta v městě zůstávající 300 zl.

Mimo to při akkordu o postoupení města císařským dne 18. listopadu l. 1621 učiněném s hrabětem Don Baltasarem de Marradas, jenž přes rok marně obléhal Tábor, od krále Fridricha správě nejvyššího Freňka svěřený (viz Skála V. str. 59 & 181), uvolila se obec za perdon cís. lidu vojenskému dáti 60.000 zl. rýn.; ale že nemohla sama k tomu vystačiti, učinili měšťané mezi sebou jisté rozvržení této výplaty, totiž taxu na jeden každý dům městský, třetinu ceny jeho odhadní vynášející, a odvedli na summu dotčenou do l. 1625 přes 53.000 zl., nepočítajíc v to 3000 zl., které obec některým předním officírům z téhož rancionu dáti musila. — Co jsou pak ubozí sousedé z vlastních statků svých na týž lid císařský, kterýž se z několika regimentů v městě zdržoval, vynaložili, a obzvláštně co jsou na vychování pěti praporců lidu pěšího knížete z Lichtenšteina, pod správu nejvyššího leytenanta Kašpara Gramba náležejícího a skoro po

celý rok 1622 v městě zůstávajícího, na hotově i jinak vydati musili, vynašlo se toho z rozdílného jednoho každého z sousedův rozepsání (což také i na král. kancelář l. 1622 odesláno bylo), dosti levně počítajíc přes 150.000 zl. rýn., nehledíc k tomu, že cís. vojsko l. 1622 tam ležící na 150 domů dílem strhlo, dílem zpustošilo, tak že cís. místodržící dne 4. června 1622 Grambovi za tou příčinou domlouval a poručil, aby další pustošení domův a trýznění měšťanů tehdy již katolických vojsku svému přísně zakázal. (R. $^{199}/_{12}$.) Učiněno tedy na vojsko císařské nákladu od obce a sousedů od l. 1621 až do l. 1625 v jedné summě 214.694 zl. rýn., kteréžto summy větší část sousedé sami zaplatili. (C. 215, T. 1.)

Neboť obec pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všecky statky jak duchovní tak pozemské, kteréž k ruce král. komory ujaty a vedle nařízení knížete z Lichtenšteina od cís. hejtmana Maxim. Bechlera z Meningu dne 3. března 1623 pod správu a opatrování cís. rychtáře Martina Zbudovského uvedeny byly, totiž: a) *Statky zádušní* (duchovní), které císař Ferdinand obci ze statkův l. 1547 v pokutě jí odňatých opět z milosti dne 5. května 1549 k faře a kostelu založení Památky Proměnění Krista Pána na hoře Tábor, pak ke škole při též faře a k špitálu na vychování děkana a kněží, žákovstva a chudých lidí navrátil, zůstaviv sobě nad tím toliko panství a vrchnost, kterouž pak obci l. 1561 dne 21. listopadu za 50 kop gr. česk. doprodal a dědičně postoupil. (D. Z. 8, E. 28; 14, E. 13.) K statkům těmto náležely: město pusté Oustí s příslušenstvím, hrad Hradiště řečený s příslušenstvím, hrad pustý řečený Kozí hrad s dvorem poplužním pustým, vesnice pusté k témuž městu a hradu náležející, Kravín, Kavečko (Kavčí), Lipsko (Lipí) a Strakačov (nyní hájovna), s dvory kmetcími pustými, z kterých se scházelo k záduší Táborskému platu ročního 15 kop a 39 gr. česk.; tvrz pustá Sedlec s dvorem poplužním pustým, pak vsi Hejlov, Čelkovice, Drhovice, Dražice, Klokoty, Všechov, Zahrádka, Lhota nad rybníkem Kozským, Radimovice, Nasavrky, Záchod (Náchod), Buková, Čekanice a Měšice; ve vsi Lhotě za Sedlcem a ve vsi Zhoři po jednom dvoře kmetcím; les „Holček“ k Sedlci náležející, lesy Sedlecké, lesy Vrbovka,

Kálka (Kukla), Mlodka a Pintovka k Čelkovicím náležející, lesy Drhovické, Dražické a při Všechově řečený Rašť, Hůrka a Bořichov, les Radimovský, les Vršek Měšický, pak lesy k městu Táboru náležející zejména Kuří Hůrky, Bor přední i zadní, Drevnej veliký i malý, Kramolín, Borek, Strakačov a Lipsko; potom rybníky: Praporský, Mlynářský, Velký u Radimovic, rybník pod dvorem, rybník pod hájkem, rybník na Průhoně a jiný malý pod ním, rybník pod Klínem, Čekanský nový a starý, Kacíř, rybníček při vsi Bukově, Jordán při městě, a rybník za kamenným mlýnem; konečně mlýny pod Klokoty a mlýn u Sedlce.*) (T. $^{2}/_{41}$.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Táborská l. 1547 v pokutě též statky od král. komory v jedné summě za 48.132 kopy míš. prodané, totiž: a) statky *Louňovice, Domašín* a *Pravětice* (okr. Vlašim.), kteréž l. 1547 dne 19. listopadu s mnohými jinými statky městům Králové Hradci, Králové Dvoru, Jaroměři a Chrudimi v pokutě odňatými za 45.002 kopy gr. česk. *Jan z Pernšteina* koupil (D. Z. 8, M. 18), avšak již l. 1548 prodal, totiž městyse *Louňovice* a *Domašín* a vsi Ratmiřice, Hrajovice, Bejkovice, Rejkovice, Křížov, Lhotu pod lesem, Karhule a Částrovice, náležející k Louňovicům; pak Znosim, Lhotu Hrazenou, Hřín a Světlou, náležející k Domašínu, za 2750 kop gr. česk. Kryštofovi Skuhrovskému z Skuhrova; — statek *Pravětice*, ves s tvrzí pustou, vsi Bzovou a Hrnčíře, pak vsi Milovanice, Želichov, Pičínu, Skrýšov a Předbořice náležející k Louňovicům, za 2400 kop gr. česk. Přechovi Popovskému z Bezejovic. — b) Statek *Jistebnický* — tvrz a městečko Jistebnice s dvorem poplužním a vsi Padařov, Drahnětice, Božejovice, Svořice (Svoříš), Brdce, Vesce Chvalčina (nyní Hronova n. Chomútova), Vesce Pupinova (Žichova), Kvašťov, Mozolov, Petříkovice, Hodkov, Zbilitov, Stružinec, Busíň, Ostré (Vostrý), Něhonín, Tisova (zanikla), Hůrka, Vorlov (Orlov), Minartice a Zvěstonín — kteryžto statek l. 1549 od komory prodán byl za 6045 kop 30 gr. česk. Albrechtovi hraběti z Gutenšteina, od něhož v téže summě hned postoupen byl Ladislavovi z Lobkovic. — c) Statky a vsi *Planá* (okr. Tábor, dom. Želeč), Strkov, Košice, Douby (Doubice) a Turovec; statek a městečko *Lhenice* (kr. Písek), též vsi Vadkov, Oujezdec, Vodice a Lažany; vsi Nedvědice (dom. Soběslav), Vlastiboř (Lastibořec), Debrník, Mokré, Svakov (pustá), Záluží, Vesce a Klenovice; kteréžto statky a vsi od komory prodány byly l. 1548 za 11.000 kop gr. česk. sirotkům po Joštovi z Rožmberka. (D. Z. 47, L. 29.) — d) Vsi *Opařany*, Opařanky (zanikla) a Skrýchov, kteréž od komory l. 1548 za 599 kop gr. česk. koupil Vít mladší ze Rzavého. — e) Plat z dvou dvorů kmetcích ve vsi *Oudičově* (nyní dvůr poplužní u Lhoty Broučkovy) a v *Lhotě Purkartově* koupil od komory české l. 1548 Jan Lapáček z Rzavého za 105 kop 30 gr. česk. — f) Plat z dvoru kmetcího v *Dlouhé Lhotě* koupil Jan Olbram z Štěkně l. 1548 za $23^{1}/_{2}$ kop gr. česk. — g) Ves *Zahrádku* (okr. Pacov) s jedním poddaným v Chejstovicích (zanikla) koupil l. 1549 Zikmund Robmhap z Suché za 344 kopy 28 gr. česk. — h) Dvory kmetcí ve *Zhoři* (okr. Pacov) s platem z luk k špitálu Táborskému, též platy v *Bratřicích a Outěchovicích* koupil l. 1550 Oldřich Španovský z Lisova a na Pacově za 388 kop 25 gr. česk. — i) Dvůr kmetcí s platem v *Makově* (okr. Tábor) a plat v Třemešném koupil l. 1550 Jan st. z Hoděјova za 41 kop gr. česk. — k) Části vsí *Vilína* (okr. Sedlčan.), *Zvěstovic*

b) Statky, ves *Planá* celá i s jedním člověkem s druhé strany řeky, s podacím kostelním, clem (mýtem) a řekou, ves *Tůrovec* celá i s mlynářem pod rybníkem Borkem, ves *Strkov* celá, ves *Košice* (díl) s dvorem poplužním shořelým, ves *Doubí* (díl) s 1 člověkem nad rybníkem Koským; rybníky, zejména Nový Kravín, Hejtman v Hůrkách, Koský, Jezero, Starý Kravín, Turovecký, Koberný, Košický jinak Strkovský, Borek, Nečisto, Smolín, Dlouhý za řekou, Hluboký, Močidlný, Vavrovský, Polní, Ratajský, Prostřední, Hluboký nad Častenským, Jelmo, Volší nad Chabrovicemi, Horní a Lesakovský, s 3 baštami při nich; potoky, lesy zejména Borek, Lužec a kus lesa nade dvorem Častenským mezi rybníkem Koským ležící, i s jinými lesy k těm vesnicím náležitými; tak jakž to l. 1594 obec Táborská od Petra Voka z Rožmberka za 23.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 27, D. 9 & 169, K. 21.)

c) Statek *Srabov* (Svrabov), ves s dvorem poplužním, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1572 obec Táborská od manželky Jana Strakonického, Kristiny Vozabalky a Václava syna Jana Rodvanka a jeho bratří, měšťanů Táborských, za 550 kop gr. praž. koupila. (D. Z. 17, K. 28.)

d) Statek *Lhota Čelákovská* (Čelákova, Včelákova) tvrz a ves s dvorem poplužním, krčmou svobodnou, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to léta 1588 obci Táborské Petr Kršňák z Božetína za 2000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 24, E. 30.)

e) *dům Šnoblovský* se stodolou, v Táboře na předměstí Novobranském ležící, který obec Táborská dne 30. dubna 1620 od Jana Pátka z Veleně za 550 kop míš. koupila; též *mlýn Vejrovský* s poli, po Václavovi Kvěchovi pozůstalý, vdově a sirotkům jeho náležející, a v tu roztržitost vojenskou naprosto zpustlý, pod mlýnem Šimonovským na gruntech záduních ležící, z něhož k záduší obce jisté služby a povinnosti vycházely. (T. $^{2}/_{41}$.)

Ale z těchto statků v jenom ves *Lhota Čelákova* (kr. Tábor, dom. Jetřichovice) vedle nařízení knížete z Lichtenšteina

(nyní dvůr popl. u Pořešic), Bratříkovic, Lhoty a Plešiště koupil l. 1550 Ladislav z Lobkovic se vsí Lounskou Hořencem za 985 kop 49 gr. česk. — 1) dvůr kmetcí ve vsi *Višově* (zanikla) koupil l. 1550 Jarohněv st. Sádlo z Vražného za 45 kop gr. česk.

z dne 13. března 1623 *kněžně Polyxeně Popel. z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 450 zl. postoupena byla. (D. Z. 292, C. 6 & 620, C. 30.) Ostatní statky zůstaveny jsou ve správě dotčeného cís. rychtáře, byly však při trvajícím obležení města nanejvýše zpuštěny, tak že z nich po ty časy skoro žádného užitku nevycházelo, poněvadž nebylo naprosto žádných prostředkův, jimiž by zase k předešlému vzdělání svému přivedeny býti mohly. Dle zprávy cís. rady a gubernatora města Tábora, Maximiliana Bechlera z Meningu, dne 11. března 1623 knížeti z Lichtenšteina podané, potřebí bylo nejméně 12.000 kop míš. k opětnému vyzdvižení města a vesnic, k vystavění zdí městských a dvorů poplužních, k zdělání polí a nasazení rybníků pustých.

Obec pak Táborská, nemajíc ze statků jí zabavených žádných užitkův, zchudla tak, že nemohla zapraviti ani berní a kontribucí v summě 7604 zl. zadržalých, ani posudného z várek obecních od l. 1618—1620 v summě 734 zl. zasezeného,*) ani platu komorního až do l. 1626 v summě 256 zl. zadržalého. Pročež prosili Táborští l. 1625 císaře, aby jim, poněvadž již l. 1623 skoro všickni k víře katolické přistoupili, provinění jejich prominuto, a dotčené zadržalé berně, kontribuce, posudní a plat komorní odpuštěny a statky odňaté navráceny byly. K žádosti této vedle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1625 na komoru českou k dobrému zdání a pak k další resoluci do kanceláře české dvorské odeslané navráceny byly obci jenom vesnice Měšice a Lhota Zarybičná, kteréž však obec hned l. 1626 na vychování kněží zastavila Janovi Šťastnému Přehořovskému v 700 kop míš., tato pak zástava vedle cís. resoluce z dne 4. července 1640 na Oldřicha Skuhrovského byla přenešena. — Teprv majestátem daným ve Vídni dne 8. února 1629 císař obci obnovil, schválil a potvrdil všecky milosti, majestáty, privilegia, obdarování, výsady a chvalitebné zvyklosti dobré, jí od císařů římských a králů českých nadané, avšak s výminkami, v listu krále

*) Dle registrů pivovárních města Tábora vystavilo se piva bílého na prodej l. 1618 ve třech kvartálech 450 věrtelů; l. 1619 v 4 kvartálech 565 věrtelů; l. 1620 též v 4 kvartálech 565 věrtelů, z nichž činilo posudné po 6 gr. česk. z věrtele, summou 319 kop gr. česk. (638 kop míš. neb 734 zl. rýn.).

Ferdinanda I. l. 1547 daném vytčenými. A tak obec Táborská i při všech svých statcích zcela a zúplna byla zůstavena.*) Mimo to dle návrhu komory české z dne 10. října 1629 prominuta byla obci pro veliké náklady vojenské třetina starých berní a kontribucí od l. 1618—1627 v summě 9267 zl. zadržalých. (C. 215, T. 1. — T. $^{2}/_{7}$ & $^{2}/_{41}$.)

K tomu již předtím cís. resolucí z dne 13. září 1628 schváleno porovnání cís. kommissarů, Sezimy hraběte z Vrtby, Pavla hraběte z Vacínova a Filipa Fabricia, s věřiteli města Tábora učiněné, dle něhož větší díl věřitelů této obce netoliko od úroků zadržalých, nýbrž i od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili a na tom přestali, aby jim obec ze summy nově pojištěné úroky od Havla l. 1628 až do pěti let půlletně odvozovala a po vyjití času pěti let každému z nich nejméně desátý díl summy hlavní odváděla. Summa dluhů hlavních v tomto narovnání obsažených a veskrz před zpourou vzdělaných vynášela 77.100 kop míš., z níž věřitelové 13.420 kop jistiny a 36.648 kop úroků zadržalých slevili, tak že od obce jim znova pojištěno bylo toliko 63.680 kop míš., z nichž úroky z důchodův obecních, toho času do

*) Avšak z těch statků vedle nařízení komory české z dne 21. června 1624 od cís. rychtáře Martina Zbudovského zástavou postoupeny byly *dům Šnoblovský* a *mlýn Vejrovský Maximilianovi Bechlerovi ryt. z Meningu* na Vranovicích a Dražičkách, cís. nejvyššímu leytenantu a gubernatorovi města Tábora, v summě 1332 kop míš., kterou na rozličné potřeby a správy obecní do důchodů král. komory na dlouhé a lehké minci l. 1623 zapůjčil. Bechler pak tuto zástavu Don Martinovi de Hoeff-Huerta postoupil. (T. $^{2}/_{41}$.) Potom dne 3. ledna 1625 zastavil cís. rychtář ves *Čekanice*, k záduší Táborskému náležející, se 14 gruntv, z nichž toliko jeden stojící a ostatní pusty byly, *Don Martinovi de Huerta* v 500 zl. rýn., do cís. důchodů propůjčených na vychování děkana městského Ondřeje Clementa Kokera (Kokoře), kanovníka Vyšehradského, který po dvě léta v deputátu svém z důchodův obecních spokojen býti nemohl a pod ustavičnými pracemi nemalé skrácení trpěti musil, tak že již dále v povinnosti své děkanské (a vedle něho officiales školní) trvati nechtěl. — V držení vesnice Čekanic jakož i dotčeného mlýna a domu zůstala dědicka po Huertovi, Anna Maria, potom provdaná purkraběnka z Donina, která pak ty statky paní Velemické postoupila. Pročež žádali l. 1647 purkmistr, konšelé a starší obecní města Tábora, jakožto collatores nad statky duchovními dle majestátu Ferdinanda I. l. 1561 nařízení, za navrácení dotčených statků, dokládajíce, že bez jich vědomí a bez cís. povolení zastaveny býti nemohly a neměly. Teprv l. 1658 dne 28. června vedle zdání cís. místodržících měly Táborským zádušní statky ves Čekanice i mlýn dotčený beze vší výplaty býti navráceny, poněvadž jich zástavu, vedle starého i nového zřízení zemského zapověděnou, tehdejší cís. rychtář o své újmě před sebe vzal.

7000 zl. vynášejících, placeny býti měly. Zároveň od císaře povoleno obci, aby přebývající důchodní summa na zlepšení důchodu obecního obrácena byla, a darován jí dluh 1571 kop míš., který někdejšímu cís. rychtáři téhož města, Václavovi Protivinskému náležející, pro jeho provinění král. fisku v pokutě připadl. Co se pak dotýče dluhů, v čas zpoury a obležení města i po dobytí jeho vzešlých, ty všecky, vyjímajíc z nich dluhy buď k službě císařské aneb k dobrému obce obrácené a dluhy sirotkům náležející, jakožto nepořádné od císaře kassírovány a v nic obráceny jsou. (T. $^{2}/_{11}$.)

Přes to všecko l. 1629 upomínal Don Martin de Huerta obec Táborskou, aby doplatila jemu, hraběti Don Baltasarovi de Marradas a plukovníkovi Schaumburgovi zbytek výplatného, při vzdání města od obce jim pojištěného, skoro 10.000 zl. vynášející. Když však obec toho učiniti nechtěla, odvolávajíc se na cís. opatření, jímž takových dluhů byla osvobozena, vyhrožoval Don Huerta obci vypálením města a zabitím měšťanův. Pročež král. místodržící na prosbu obce za ochranu jakož i zastavení a přetržení té věci nařídili dne 10. července 1629 Donu de Huerta, aby se k Táborským pokojně zachoval a pohledanosti své právně domáhal. (T. $^{2}/_{9}$.)

Poněvadž pak obec neměla žádných prostředků k spokojení věřitelů svých, musila se proti nim hájiti vedle sněmovního snešení cís. přiročím jakož i vysvědčením, jí od král. komory dne 28. listopadu 1644 daným, že za komorou českou má jistinu od l. 1612 a 1614 v summě 10.151 kop 25 gr. míš. a úroků z této summy od l. 1618—1644 do 16.140 kop 42 gr., tedy úhrnem 26.292 kopy míš. — Když však věřitelové obce l. 1644 na ni přísně i žalobou nastupovali — zvláště Kryštof Karel Přehořovský z Kvasejovic pro summu 20.000 kop míš., kteréž se obec zavázala spláceti od sv. Havla l. 1634 v ročních lhůtách po 2000 kopách i s úroky zadržalými; též Vilém hrabě Vratislav z Mitrovic pro 8000 kop míš., kterážto summa jemu po Mikulášovi Kekulovi, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzeném, na porážku jeho pohledanosti za král. komorou byla vykázána a postoupena (D. Z. 421, B. 6 & 303, K. 26) — nabídla obec všem věřitelům svým, že k zaplacení jich statky a důchody své jim postoupí. Ale v příčině tohoto placení dluhů postoupením

statků věřitelům cís. resolucí z dne 17. prosince 1647 a 4. července 1650 nařízeno bylo král. místodržícím v Čechách, aby statky zádušní, k městu Táboru náležející, do nadepsaného postoupení nebyly potaženy, nýbrž obci byly ponechány; ostatní pak statky a důchody obecní (z nichž však tolik, co by k neprominutelným potřebám a vydáním obecním městským náleželo, vymíněno, obci vykázáno a zanecháno býti mělo) do rozvržení pojaty a mezi věřitele Táborské poměrně byly rozděleny. Když by pak Táborští ze statkův a důchodů jim takto ponechaných časem něco vyhospodařili, anebo jinších prostředků k zaplacení dluhů nabyli, tím teprv měli právi býti věřitelům nedoplaceným. Vedle dotčeného cís. poručení všecky důchody a statky obce Táborské dne 31. ledna 1651 v poznamenání uvedeny a k dskám zemským složeny, též všeliká stálá vydání obecní sečtena a sepsána byla.

Dle tohoto sepsání náležely na ten čas k obci Táborské statky zádušní tyto: *čtyry dvory poplužní*, totiž *dvůr Nový* s 70 korci rolí, z něhož vycházelo ročně příjmů 426 zl.; *dvůr Kryštofův* do gruntu spálený, s 100 korci polí a 455 zl. ročních příjmů; *dvůr Krbcovský* spálený a pustý s 35 korci polí ladem ležících a *dvůr Pravcovský*, již před 30 lety spálený, též žádného užitku nepřinášející; *dva mlýny*, z nichž jeden o dvou kolách pod rybníkem Kozským na potoce, druhý pak za Ústím u Sedlce nad potokem ležící a zcela zbořený; *ovčín* s 700 kusy ovcí, z něhož vycházelo ročně užitku 351 zl.; *cihelna* u města a *vápenice* nad mlýnem Šimonovským nedávno zřízená a žádného důchodu neposkytující; pak *vesnice: Drhovice*, v níž předešle 7 osedlých s potahy bývalo, na ten čas přes polovici pustá a toliko s jedním potahem; *Dražice* nad polovici pustá se 7 osedlými a s krčmou spálenou; *Zahrádka* s 3 osedlými; *Klokoty*, z níž 2 osedlí s potahem a 3 pěší k robotám potaženi byli; *Všechov*, *Srabov* a *Radimovice* po 3 osedlých mající; *Nasavrky*, v níž dva osedlí s potahem a dva pěší, s krčmou; *Záchod*, z níž tři s potahem a tři pěší roboty vykonávali; ve vsi *Zhoři* na panství Bechyňském jeden osedlý; *Čelkovice* a *Samoty* (Lhota za Sedlcem), v nichž po jednom osedlém a jednom pěším; vsi *Čekanice*, *Lhota zarybničná* a *Měšice*, kteréž již l. 1626 dříve nežli jiné vesnice od císaře městu navráceny byly, na

ten čas l. 1626 od obce v summě 1316 zl. zastavené, pro veliké ochuzení obce vyplaceny býti nemohly. Z dotčených všech vesnic mělo vycházeti platů stálých ročně 147 zl.; mimo to bylo na těch statcích zádušních dosti lesův, z nichž předešle mnoho dříví se prodávalo, ale na ten čas byly lesy ty větším dílem na opevnění města vymýcené a posekané; pak 9 rybníků s násadou, mezi nimi Jordán nenasazený, z něhož se voda do města vedla, 17 rybníků výtažných a plodových a 20 rybníčků pustých, v hrázích potrhaných a od vojáků rozkopaných.

Z těchto statků zádušních vycházelo na ten čas ročně příjmů jenom 1570 zl.; důchodů pak v městě vycházejících bylo 285 zl., totiž z pivováru obecního 59 zl., z krámů 7 zl., z obchodu solního od obce pronajatého 90 zl., z váhy obecní 20 zl., z vína a piva 9 zl., z obilí na trh přivezeného 10 zl., z trhů výročních 20 zl. a z mýta městského 70 zl. Summa všech příjmů ze statků zádušních i důchodův a platů městských činila 1855 zl. — Naproti tomu činilo ročně vydání stálé na všechny potřeby obecní 3316 zl., tak že převyšovalo příjmy o 1461 zl.*)

Mimo statky zádušní měla obec Táborská na ten čas též statek *Planou*, k němuž náležely vsi *Planá*, v níž bylo 9 osedlých a 5 chalupníkův a 12 gruntů pustých; *Strkov* s 4 osed-

---

*) *Vydávala totiž obec ročně*: *děkanovi* 604 zl. 50 kr. (platu na hotově 400 zl., 16 sudů piva po 6 zl., 4 korce pšenice po 1 zl. 30 kr., 20 korců žita po 1 zl. 10 kr., 4 korce hrachu po 1 zl. 30 kr., 6 korců ječmene po 1 zl., 16 korců ovsa po 30 kr., 2½ kopy žejdlíků másla po 7 zl., ½ centu sýra za 2 zl. 30 kr., 2½ kopy kaprů po 5 zl., ½ kopy štik za 5 zl., 2 prostice soli po 7 zl., za 1 vepře vykrmeného 8 zl.); — *na školu a žákovstvo* 201 zl., totiž magistru školnímu na penězích 28 zl., kantorovi 18 zl. 40 kr., varhaníkovi 40 zl. a na stravu 30 zl., pak 5 korců žita, 1 korec hrachu a za byt 8 zl., zvoníkovi 12 zl., kalkantovi 4 zl., žákovstvu na každý týden vyminíc 6 neděl postních po 1 zl. ročně 46 zl.; — *na špital* 69 zl. 30 kr., totiž na maso chudým 26 zl., 30 korců žita, 4 korce ječmene a 3 korce hrachu; — *na opravu fary a jiných stavení* 520 zl.; *na potřeby hospodářské* při dvořích 353 zl. 50 kr.; *platu do cís. důchod. úřadu* 11 zl. 40 kr.; *kr. podkomořímu*, hofrychtýři a písaři 150 zl.; *cís. purkmistru* na služebníky 400 zl.; písaři radnímu 109 zl.; úředníku obecnímu 78 zl.; písaři důchodnímu 50 zl.; fišmistru 50 zl.; hospodáři městskému 16 zl.; sládkovi obecnímu 88 zl.; hodináři 29 zl.; dvěma branným 31 zl.; vodákovi 50 zl.; dvěma ponocným 31 zl.; mistru polnímu 31 zl.; hajnému 19 zl.; za pojezdy a poslům 300 zl. a jiné více. — Později zlepšily se příjmy ze statků zádušních, tak že l. 1686 vynášely 6507 zl. 33 kr. a l. 1687 již 7045 zl. 16 kr., z nichž po srážce vydání l. 1686 přebývalo 1437 zl. 28 kr., l. 1687 pak 1692 zl. 50 kr. (T. $^{3}/_{11}$.)

lými a 5 grunty pustými; *Košice* s 14 grunty osedlými a 8 pustými; *Douby* (Doubice) s 5 osedlými a *Turovec* s 5 osedlými a 13 pustými grunty; 6 krčem, mlýn v Plané o dvou kolách s pilou, 25 rybníkův, z nichž 14 nasazených, 4 výtažní a 7 již od 20 let pustých; lesův 1130 provazcův. Tento statek, l. 1652 za 22.136 kop míš. odhadnutý, postoupen byl proti cís. resoluci toliko nejhlavnějšímu a prvému z věřitelův obce, panu *Krištofovi Karlovi Přehořovskému z Kvasejovic*, jemuž l. 1656 dne 4. ledna za 24.000 zl. prodán byl (D. Z. 310, Z. 3.), ačkoliv obec l. 1653 při císaři si stěžovala, že statek ten na újmu její a zkrácení veřitelův ostatních za příliš malou summu byl odhadnut.

Posléz byli věřitelové Táborských skrze kridu ke dskám zemským na průvod podáni, jak výpis kridy ve dskách zemských v kvaternu památném l. 1658 dne 7. dubna, lit. F. 21. to v sobě obsahuje a mnohým věřitelům zaplacení se nedostalo; neboť dotčený Přehořovský, maje sobě prioritu přisouzenou, za pohledanost svou v 20.000 kop. míš. obdržel nejenom statek Planou, nýbrž i domy obci náležející v summě 1299 zl. a jistinu Lobkovickou i s úroky v summě 2636 kop míš., kdežto ostatním věřitelům ničeho nezůstalo nežli jistina obce za komorou českou, které však žádný přijati nechtěl. Pročež vedle žádosti těchto věřitelů l. 1689 král. podkomoří cís. místodržícím učinil návrh, aby nové porovnání s věřiteli podle cís. resoluce 17. pros. 1647 bylo učiněno. (T. $^{2}/_{9}$ & $^{2}/_{11}$.)

O zpustošení města a jeho statků, k čemuž násilné dobývání a vzetí města l. 1648 od lidu švédského pod generalem Wittembergem nemálo přispělo, svědčí též zpráva, dle které l. 1654 v městě bylo 165 domů pustých a 211 poněkud obydlených; v 13 vesnicích k městu náležitých bylo usedlostí 80, totiž 68 sedlských, z nichž 15 pustých a 6 na živnosti zkažených, 11 chalupnických (2 pusté) a 1 zahradnická; v 5 pak vesnicích zastavených 81 živností, totiž 70 sedlských (37 pustých a 1 pohořelá), 1 chalupnická a 10 zahradnických. (C. 215, P. $^{1}/_{1}$.)

Konečně vytknouti dlužno, že *z měšťanů Táborských pro účastenství ve zpouře* odsouzen byl při kommissi konfiskační *Jan Chvatelius* (Chvátal), za času zpoury primas města Tábora a kommissař při direkci stavův, jehož jmění všecko

v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Jistina* 3149 kop 46 gr. míš., kteráž vedle cís. resoluce z dne 10. března 1623 darována byla cís. válečné radě *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic.* — b) *Dům v Starém městě pražském* proti Zlatému jablku ležící, který l. 1622 od král. komory dceři po *Václavu Štolovi z Dejnova*, provdané za Prokopa Tendlera z Balkova, postoupen býti měl za 800 kop míš. na srážku 600 kop, jejímu otci od císaře Maximiliana za věrné služby z milosti vykázaných. (C. 215, C. 17.)

Též bývalý primas města *Tomáš Zahrádka* i s manželkou svou (dle zprávy gubernatora města Maximiliana Bechlera dne 21. dubna 1623 král. místodržícímu podané) uvězněn byl pro provinění své, že s direktory v pozdvižení se sjednocoval, jich podporoval, Fridricha z Falcu za krále uznal, ostatním měšťanům jakožto první osoba zlý příklad neposlušnosti na sobě dával, sousedy v nepoddanosti posilňoval, napomínaje jich, aby město proti cís. generalovi Don Baltasarovi de Marradas mocí bránili, odkudž obyvatelům okolním obléháním města škody se staly veliké. (T. $^{2}/_{8}$.)

Co se pak dotýče *osob pro náboženství od města Tábora odešlých*, nařízena byla l. 1629 dne 12. března od císaře do města jistá kommisse, v níž Don Martin de Huerta a Lukáš Kořenský z Terešova potřebováni byli, aby statky po emigrantech pozůstalé k ruce král. komory ujímali. Při této kommissi vynašlo se vedle odhadu, na poručení komory české dne 9. března 1629 vyšlého, na domích a gruntech odběžných spravedlnosti komoře připadlé 6092 kop míš., totiž: po *Samuelovi Černém* pro náboženství ušlém na domě jeho v pokutě díl třetí 37 kop m.; — po *Václavovi Dvořeckém z Olbramovic* v pokutě dům, který od komory české dne 16. dubna 1635 Janovi starš. Vratislavovi z Mitrovic prodán byl za 450 kop míš.; — na domě † *Jana Grygora*, ručníkáře, v pokutě l. 1636 prodaném po dětech jeho, Johance, Kateřině a Joachymovi, kteří ven ze země do Hollandu se odebrali, zůstala k ruce komory 101 kopa míš.; — po *Pavlovi Kaplířovi z Sulevic*, rebellantu odsouzeném, dům na náměstí u kostela ležící. (Viz strana 242.) — Na domě *Nathanaële Khynyka*, který po bitvě bělohorské před zavřením města Tábora zběhl za králem Fridrichem a někde v říši zůstával,

vykázáno bylo k ruce král. komory 330 kop míš. Tento dům hlavní hostinský, řečený Hladikovský, na rynku mezi domy Pitlovského a Daniele Čápa ležící, koupil l. 1610 za 1200 kop míš. Khynyk, pro jehož provinění potom postoupeu byl v pokutě naň připadlé cís. nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta. — Po *Matějovi Maškovi*, úředníku Chejnovském, v pokutě král. komoře připadly dvě jistiny za obcí Táborskou na 2500 kop míš., které l. 1631 dne 28. října do komory české složeny jsou. — Po *Janovi Musilovi*, od města zběhlém, k ruce král. komory vykázány byly 132 kopy na spáleništi v předměstí ležícím s poli; avšak Musil, jsa katolíkem a zůstávaje na Horách Ratiborských, přihlásil se l. 1644 k své spravedlnosti. — Po *bratřích Pecinovských* dům a pole l. 1629 od komory české prodány za 220 kop m. — Po *Matěji Polenském*, pro náboženství ušlém a v Sasku se zdržujícím, spravedlnost jeho na domě Kolářovic 24 kopy míš. — Po *Václavovi Protivinském*, někdejším cís. rychtáři Táborském, který v čas zpoury v městě Táboře proti císařskému lidu zavříti se dal, na domě jeho odhadnutém za 1500 kop míš. zůstalo v pokutě král. komoře 370 kop míš., mimo jistinu za obcí Táborskou 1571 kop a jistinu za obcí Chomútovskou; avšak dcery po něm pozůstalé přihlásily se k tomu domu, jim po bábě a matce jejich připadajícímu; jistina však za obcí Táborskou téže obci od císaře l. 1628 jest darována. — Po *Samuelovi Slováčkovi*, kterýž z města tehdáž zavřeného zběhl a v Uherské Skalici se zdržoval, na jeho domě s poli, l. 1629 za 1950 kop míš. odhadnutém, v pokutě král. komoře vykázáno bylo 911 kop míš., pak 200 kop míš., náležejících téhož Slováčka pastorku, *Jeronymovi Filečkovi*, který za otčímem svým do Uher odešel. Téhož všeho statku ujal se na poručení komory české rytmistr La Borda, v summě 1000 zl., na komoru českou půjčených. — Po *Samuelovi Třebickém*, měšťanu Rokycanském, v pokutě vedle Fridlandské konfiskace dne 4. května 1632 vykázán byl jeho podíl na domě otcovském v Táboře 500 zl. rýn., z nichž 150 zl. král. prokuratorovi již bylo vydáno. Avšak pozůstalé po Třebickém vdově Kateřině, která l. 1645 nevinu manžela svého dokázala, zbytek summy dotčené vedle poručení komory české dne 30. září 1650 vydán býti měl. —

Po praedikantu *Mikulášovi Vladykovi* jeho polovice domu v 174 kop míš. král. komoře v pokutě l. 1629 vykázána byla; avšak summa ta vedle poručení komory české l. 1631 postoupena jest vdově a dítkám po Vladykovi pozůstalým. — Mimo to připadlo z 14 chalup na předměstí větším dílem zbořených a spálených k ruce král. komory 256 kop míš., z kteréžto summy na poručení komory české z dne 18. října 1629 odvedeno jest 233 kop míš. *Ondřejovi Kokořovi*, praelatovi a děkanu kostela hradu Pražského odměnou za službu děkanskou, kterou v městě Táboře při první reformaci lidu l. 1622 vykonával. Dle zprávy král. rychtáře v městě Táboře Martina Zbudovského na komoru českou dne 12. října 1636 podané. (C. 215, T. 1.)

Tachov.

Obec města Tachova (Tachau, kr. Cheb.) provinila se v čas zpoury tím, že l. 1618 od tehdejších direktorův a správců zemských koupila farní kostel, z něhož některé oltáře a ostatky svatých odstranila, též katolického děkana z města vypověděla a na jeho místo praedikanta lutheranského dosadila. Mimo to odvedla stavům odbojným městská rada vedle nařízení kanceláře české z dne 17. března 1620 k potřebám válečným ornáty a věci stříbrné, dle inventaře z dne 24. října 1619 při kostele farním v Tachově se nacházející, totiž: 28 ornátův atlasových a aksamítových, ozdobených zlatými neb stříbrnými kříži, obrazy a perlami, 9 dalmatik, 5 pluvialů, 29 humerale a 28 pokryvek na oltáře; též velikou monstranci stříbrnou vážící 42 hřivny 2 loty, menší monstranci vážící 7 hřiven 15 lotů, kaditelnici vážící 2 hřivny, 8 stříbrných kalichů pozlacených vážících 14 hřiven, 2 stříbrné konvičky a 2 křížky vážící $1^2/_3$ hřivny.*) Předtím však brzy po vypuknutí zpoury přihlásila se obec Tachovská písemně u direktorů, že chce k jich podporování co možná nejvíce přispívati; zřídila také jednu setninu z měšťanstva a přijala do města dvě setniny vojska falckraběte Fridricha, za něhož krev i zboží obětovati přísahou se zavázala; vypravila též

*) Tyto všecky věci musila městská rada nahraditi kostelu vedle poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 1. listopadu 1621.

lid svůj proti vojsku císařskému, přinutila i katolické poddané, že Fridrichovi falckraběti přísáhali a zbraně proti císaři se chopili; kdož však toho nechtěl učiniti, jako křivopřísežník od obce byl vyhnán, i sousední místa katolická byla popleněna.

Ještě po bitvě bělohorské podržela obec Tachovská v městě lid nepřátelský kurfiřsta Falckého; avšak po jeho odtažení žádala hned za ochranu a pomoc cís. gubernatora města Stříbra Kristiana z Illova, jemuž za udělení ochrany (salva guardia) sud vína za 60 zl. rýn. darovala a k zaplacení cís. vojska 1616 zl. 40 kr. hotových peněz odevzdala. Ale když proto dne 22. prosince 1620 vojsko Mansfeldovo Tachov nenadále přepadlo a předměstí se zmocnilo, pustili Tachovští opět do města nepřítele, na jehož vychování po 4 neděle a potom na vydržování posádky nepřátelské, totiž 1 setniny pěchoty pod kapitanem Royem a 1 setniny dragonů, v městě od vojska Mansfeldova zanechané, až do vzdání se města císařským dne 2. února 1621, obec a měšťané přes 25.000 zl. vynaložili. Ačkoliv Tachovští při vzetí města a zámku lidu císařskému žádného odporu neučinili, nýbrž nechtíce více držeti při posádce Mansfeldské sami bránu dolejší vysekali a lid císařský do města vpustili; předce po vzdání zámku a po vytažení posádky nepřátelské z města proti vší nadálosti své vydáni byli za kořist císařskému vojsku, tak že od něho celé město bylo vydrancováno, i na radnici všecky spisy a památky, ve dvou síních uschované, k nejvyšší škodě obce dílem roztrhány, dílem spáleny, a mimo mnohé věci krásné pobrány jsou všecky hotové peníze do 8000 zl. rýn., z větší části sirotkům a vdovám náležející. Škoda tímto vydrancováním měšťanům, kostelům a městu způsobená vynášela na 48.900 zl.; neboť přemnohým měšťanům nezůstalo ničeho kromě chatrného oděvu na těle, obci pak bylo vzato z dvoru obecního 320 korců praž. obilí a uloženo jí od plukovníka Grotta ještě výplatného 2000 zl. rýn.

Po tomto vzetí města Tachova (o čemž viz též Skála V. str. 36) musila obec s měšťanstvem stále vychovávati zcela neb dílem vydržovati jednotlivá oddělení cís. vojska, zvláště pak dva celé pluky pod generalem Tillym tam ubytované, tak že summa na ně až do 7. prosince 1622 vynaložená na

58.320 zl. rýn. vzešla. A poněvadž i poddaným města téhož času na 220 koní a 300 kusů hovězího dobytka, mimo veliké množství ovcí a jiného bravu v summě 31.500 zl. od vojáků bylo vzato; vynášela veškerá škoda městu Tachovu a jeho poddaným od bitvy bělohorské až do konce léta 1622 od lidu císařského i nepřátelského učiněná nesmírnou summu 164.720 zl. rýn., tak že tím obec do nejvyšší nouze a bídy upadla. Tento smutný stav města, též obtíženého dluhy, již před zpourou do 24.119 kop míš. vzdělanými, zhoršil se od l. 1623 ještě více; neboť město a jeho poddaní musili od l. 1623—1625 na cís. vojsko tam ubytované opět vynaložiti 30.299 zl., totiž: l. 1623 na 100 jezdců nejvyššího Einoten za 17 dní na penězích 1700 zl. a 447 korců ovsa; l. 1624 na jednu setninu pěšího pluku Schaumburského, 250 mužů čítající, od 4. února až do 31. srpna, tedy po 28 neděl v městě ležící, mimo jiné povinnosti jenom na penězích vydáno týdně důstojníkům 121 zl. a vojákům (každému týdně po 2 zl. 30 kr.) 625 zl., tedy za dotčenou dobu v jedné summě 14.920 zl.; l. 1624 na setninu rytmistra Wolfa z Popovic od 1. října až do konce prosince mimo jiné povinnosti toliko na penězích dáno 9728 zl.; l. 1625 na touže setninu 2765 zl. 57 kr., pak na lid saský 711 zl. 16 kr. — Z tohoto vydání na cís. vojsko poražen byl obci toliko zbytek kontribucí a berní, od l. 1623—1627 v summě 7592 zl. 41 kr. zadržalých.

Hlavní však rána zasazena byla obci tím, že pro vytčené účastenství ve zpouře *odsouzena byla l. 1623 všech statků svých*, které hned v pokutě od král. komory byly ujaty, totiž: a) *Město Tachov* s osmi vesnicemi k němu náležejícími, s dvorem poplužním a 29 rybníky. — b) *Zámek Tachovský* s dvěma mlýny, dvorem poplužním, 4 rybníky a 26.275 provazci lesů, též vsi Albersdorf (Vesce Písařova) a Mautdorf s příslušenstvím, jak to obci Tachovské od císaře Rudolfa II. za půjčených mu 30.000 kop míš. dne 26. července 1606 k užívání bylo zastaveno na 35 let, po jichž uplynutí komora česká obci jenom 20.000 kop za dotčenou summu zástavní nahraditi měla.*) Tyto statky, též statky Strobel

*) Z tohoto dílu panství Tachovského vycházelo obci až do jejího odsouzení l. 1623 ročně 1200 kop míš. Ostatní díly panství Tachovského

a Unruhe, se všemi úroky a platy, které poddaní k městu a zámku Tachovu náležející i z jiných panství (jako z Kunžvartu, kláštera ve Waldsassen a města Bernau v Bavořích) do úřadu panství Tachovského ročně v summě 731 kop míš. odváděti byli povinni, vedle cís. resoluce z dne 11. července 1623 cís. nejvyššímu leytnantu *Janovi Filipovi Husmanovi z Namedy a Riolburgu* v summě odhadní 96.859 kop míš. proti složení 50.000 kop míš. dne 4. září t. r. od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina zástavou byly postoupeny, ačkoliv ve zprávě věci té se týkající dne 3. srpna 1623 císaři podané vytčeno bylo, že takové zástavy statků konfiskovaných zvláště za tak nepatrné summy jsou na nejvyšší škodu a újmu král. komory. Nicméně statky Tachovské vedle cís. resoluce z dne 10. října 1623 témuž Husmanovi dědičně byly prodány za 96.859 zl. rýn., z kterýžto summy jemu ještě 8000 zl. cís. resolucí z dne 17. listopadu 1623 bylo sleveno. (D. Z. 153, K. 7.)

Ale Tachovští zpěčovali se Husmanovi jakožto vrchnosti své slib poddanosti vykonati, poněvadž do smlouvy trhové též město Tachov s vesnicemi k němu náležejícími bylo pojato a od Husmana ujato, ačkoliv v taxe o něm žádné zmínky nebylo učiněno. Pro tento odpor dotčené vesnice Tachovské, při prvém odhadu vynechané a král. fisku zůstavené, prodány býti měly za summu odhadní 41.484 kop míš. Husmanovi, jenž se reversem dne 10. listopadu 1624 zavázal tuto summu doplatiti, když Tachovští před zvláštní kommissí od císaře nařízenou slib poddanosti vykonají. Potom však hned Husman neočekávaje rozhodnutí dotčené kommisse, zrušil v Tachově tehdejší radu městskou, zavřel radnici a podržel klíče i s pečetěmi městskými, předtím již obci odňatými, zakázal měšťanům provozování pivovárství a jiných živností měšťanských, uvěznil též měšťana, jejž obec se stížností naň

---

l. 1606 za 82.000 kop jinam prodány byly, když panství Tachovské, l. 1556 (1563) od císaře Ferdinanda nejvyššímu purkrabí Janovi mladšímu z Lobkovic v půjčce 24.000 kop míš. zastavené (D. Z. 55, R. 20), l. 1602 od Krištofa z Lobkovic, syna dotčeného Jana, císaři proti pojištění 100.000 kop míš. opět bylo postoupeno. (T. $^{3}/_{56}$.) Od téhož panství prodal l. 1607 Rudolf II. vsi Hleďsebe, Třisekery, Oberndorf (díl), Gropicreyt a Tišov (díl) Janovi Bartoloměji Šírntingarovi za 10.025 kop míš. (D. Z. 133, H. 15.)

do Vídně vyslala, i některé jiné sousedy; musil je však vedle cís. poručení z dne 21. ledna 1625 z vězení propustiti a v městě vše do předešlého stavu uvésti až do vyřízení věci té při kommissi k tomu od císaře dne 28. dubna 1625 ve Vídni nařízené. Ačkoliv pak při této kommissi spor mezi Husmanem a obcí Tachovskou byl vyrovnán, tak že Tachovští volni byli slib poddanosti Husmanovi vykonati; předce věc ta od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina byla odložena pro pohledanost fiskalní, totiž 24.000 zl. rýn. na dlouhé minci, které Husman l. 1623 od některých měšťanů Tachovských pod zámínkou pokuty pro jich zpouru mocně vydřel a dle kvitance z dne 28. listopadu 1623 přijal, dokládaje, že k tomu jakožto vrchnost jejich oprávněn byl, poněvadž měšťané Tachovští, když Bethlen Gabor ještě ve zbroji stál, se srotili, prach a munici, již v moci své měli, Husmanovi zapřeli, též nebezpečné řeči vedli, tak že náčelníky jich zatkl, jim jakožto rebellům katem vyhrožoval a konečně od nich dotčenou pokutu peněžitou přijal. Ačkoliv pak kommisse revisionis a tractationis l. 1630 ve věci té za dobré uznala, že Husman nebyl oprávněn poddané jemu zastavené pro zpouru bez cís. vědomí a schválení pokutovati, a že tedy povinen jest summu vytčenou král. fisku navrátiti; přece cís. resolucí z dne 17. prosince 1632 věc ta k prospěchu Husmana byla vyřízena.

Mimo to plukovník Husman uložil bezprávně jednotlivým měšťanům Tachovským zaplacení dluhů na statcích obecních v summě 24.119 kop míš. vězících i s úroky desítiletými, které obec po odnětí jí statků zapraviti nemohla, a zabavil jim proto jejich statky soukromé. Proti tomu stěžovali si Tachovští, dokládajíce, že nejenom zaplacení dluhův obecních převezmou, nýbrž i k tomu ještě 6000 zl. ve třech letech do komory české odvedou, a nad to též posudné z piva a vína jako ostatní města platiti chtějí, kdyby jim statky obecní byly navráceny. Ale přes to všechno vedle cís. resoluce z dne 16. prosince 1632 a 11. dubna 1633 zůstaven byl plukovník Husman při statcích městu Tachovu odňatých a jemu prodaných s tím doložením, že ani on ani jeho dědicové budoucně pod žádnou zámínkou pro tyto statky nemají býti znepokojováni. (C. 215, T. 2. — Lib. confisc. 2, f. 453.)

Když pak Husman Tachovským pod ztracením hrdla a jmění zapověděl ucházeti se o navrácení privilegií jim odňatých a nad to jim za provozování živností měšťanských ročně až do 3000 zl. rýn. uložil; obrátila se obec, tím do nejvyšší zkázy skleslá, l. 1638 skrze měšťana svého Jakuba Wigariho na císaře samého s žádostí za ochranu a pomoc proti dotčeným obtížím a nátiskům. Ale na zprávu Husmanovu, že obec vyhledáváním svých privilegií starých a již dávno zrušených beze všeho oprávnění a beze vší příčiny podstatné se opovážila způsobiti nové různice proti své vrchnosti, a že to z pouhé vzdorovitosti, neposlušnosti a zpurnosti učinila; dle návrhu kommisse k tomu nařízené cís. resolucí z dne 29. října 1638 král. místodržícím bylo poručeno, vydati Husmanovi jakožto vrchnosti k potrestání původce těchto nových rozbrojů, od cís. kommissařů již zatčené, avšak potrestání jich nemělo se vztahovati na jejich hrdla neb zmrzačení. A tak od Husmana měšťané zatčení, Jan Kaempel, Jakub Wigari a Jan Schaffer, půl třetího léta proti všemu zřízení zemskému držáni byli v tuhém vězení, z něhož teprv po vzetí města Tachova skrze Švédy byli osvobozeni. Stížnosti jejich zůstaly nejenom bez výsledku, nýbrž naopak Husman vedle cís. resoluce z dne 28. června 1641 byl oprávněn, k dotčeným měšťanům s uložením dalších trestů sám přikročiti.

Teprv po smrti Husmanově l. 1651 město Tachov, zatím několikrát od nepřítele vydrancované a vypálené, v němž na ten čas bylo 136 domů pustých a shořelých, opět vzneslo žádost na císaře, aby nepatrný počet měšťanů pozůstalých, nátisky stálými na žebrotu a mizinu přivedených, budoucně obtěžován nebyl poplatky nespravedlivými a nesnesitelnými, kteréž měšťané odváděti měli vdově po Husmanovi pozůstalé, Teresii Eleonoře roz. hraběnce z Codron; též aby měšťanům nebyly činěny překážky v živnostech občanských, nýbrž aby obci podle recessu, mezi ní a vrchností před lety zavřeného a od císaře potvrzeného, ale od Husmana porušeného, opět bylo dovoleno, sousedy do města přijímati, pivovárství půlletně v zimě a prodej piva v létě provozovati jako jiná okolní města panská; též kupovati dříví a jiné potřeby od sedláků, jimž jako předešle povoleno býti mělo takové věci na trh

do města dovážeti; pak aby obec osvobozena byla od placení úroků z domů pustých a shořelých, též od chození na honby; také aby město oprávněno bylo vybírati mýto k vydržování dláždění a mostů; konečně aby obci opět postoupen byl rybník městský, jí odňatý, i vodotočina u města, Schwemmweiherl řečená. Avšak i tato stížnost a prosba obce pokládána jí byla za vzdorovitost, tak že k žádosti hejtmana panství Tachovského na poručení krajských hejtmanů Diviše Františka Vratislava a Karla Heřmana hraběte z Dobrše k podporování vrchnosti 50 dragonů do Tachova bylo posláno. Marně si stěžovala obec Tachovská na toto nové násilí vrchnosti své; neboť ačkoliv žádost její vedle cís. resoluce z dne 8. října 1653 zvláštní kommissí k tomu nařízené byla odevzdána, předce zůstala beze všeho výsledku. (C. 215, T. 2.)

Trutnov.

Obec král. věnného města Trutnova (Trautenau, kr. Jičín.) pro účastenství měšťanů ve zpouře propadla v pokutě vesnice: Žďárno (Žďár, Soor), Staré město (Burkštat, Burgstädtl, Altstadt), Maršov (Marschendorf), Koblno (Koblí, Kolbendorf) a Vambeřice (Valbeřice, Albendorf), s pivovárem, mlýny a příslušenstvím, kteréž od komory české l. 1623 koupila *Marie Majdalena Trčková z Lípy,* roz. z Lobkovic, za summu odhadní 22.496 kop míš., již sobě porazila z peněz, k potřebě válečné půjčených, z nichž 800.000 zl. dobrovolně prominula. — V smlouvě trhové vymínil si císař při dotčených vesnicích podací kostelní, zvláště pak hory vysoké s lesy, z nichž se dodávalo dříví k Hoře Kutně, aby tento klenot zemský Hora Kutna i budoucně dřívím z těch míst opatřena býti mohla; k čemuž se též stezky, cesty a průjezdy k dodávání dříví k vodě i místa pro byty drvoštěpům a dělníkům vyhradily. Naproti tomu nižší hory a lesy při týchž vesnicích Trčkové zúplna byly postoupeny. (C. 215, T. 11. — Lib. confisc. 2, f. 71. — D. Z. 141, F. 9; 194, M. 22 & 620, C. 17.)

Ostatní statky obci Trutnovské náležející cís. rychtáři k správě byly odevzdány, avšak potom obci vedle cís. reso-

luce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené, na vychování kněží, žákovstva a chudých lidí v špitále zase navráceny jsou, totiž: a) Vsi *Lubec* a *Debrno*, k špitálu při městě náležející, s lesem svobodným, mlýny a vším příslušenstvím, jak to obci Trutnovské probošt kláštera Zderazského v Novém městě pražském pod plat roční 2 kop gr. českých k užívání dal a panství nad týmž špitálem a vesnicemi témuž klášteru zůstavené l. 1580 dědičně postoupil za roční plat komorní 5 kop gr. českých. (D. Z. 65, C. 24.)

b) *Dvůr poplužní* k zámku Trutnovskému náležející a obci zastavený, který od císaře l. 1580 městu za dědictví zpupné dán byl. (D. Z. 20, Q. 11.)

c) Díl panství Trutnovského, totiž zámek Trutnov s předhradím a zahradou, dva mlýny pod zámkem při městě a papírna na řece Oupavě ležící, clo při městě vycházející, též vsi Kalná Voda, Olešnice, Gabersdorf s mlýnem, Voletín, Purkersdorf (Střítež, Burgersdorf), Trautenbach, Wernersdorf, Staré město (kromě mlýna), Poříčí (díl), Humburk (díl), Oblanov (díl) a Mladé Buky (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 obec města Trutnova od cís. Rudolfa II. za 47.131 kop míš. koupila s vesnicemi sedmi potom odprodanými. (D. Z. 174, G. 11, 129, M. 30.)*)

Avšak tyto statky obci z milosti ponechané během válečným byly zcela zpustošeny a vypáleny, tak že z nich obci skoro žádného užitku nevycházelo. K tomu vydala obec mnoho tisíc zlatých na cís. vojsko, o čemž svědčí zpráva cís. rychtáře z dne 9. září 1623, dle kteréž vydání na vychování cís. lidu za 3 neděle (od 11. září až do 2. října 1623) vynášelo 2960 zl. rýn.; kontribuce pak odvedla obec přes 12.000 zl., z nichž jí dekretem komory české dne 5. února 1638 polovice ze zadržalých 1500 zl. byla prominuta. A poně-

*) Z těchto sedmi vesnic odprodala obec města Trutnova l. 1600 klášteru Křesovskému za 12.800 kop míš. vsi *Kynygshan* (Königshan), *Potšendorf*, *Bernartice* s podacím kostelním a *Lampersdorf* (D. Z. 129, P. 24); — l. 1601 Erazimovi Quintusovi (Kvintus) z Dromsdorfu a na Dolanech za 977 kop míš. ves *Krynsdorf* (D. Z. 130, K. 4 & 175, K. 11); — l. 1605 vsi *Hertvíkovice* a *Glasendorf* s mlýnem a příslušenstvím za 4800 kop míš. Beatrici na onen čas Křinecké a potom Lobkovské, roz. ze Silberšteina. (D. Z. 132, M. 16 & 178, Q. 30.)

vadž obec velmi byla zadlužena a za král. komorou 4001 kopu 36 gr. míš. pohledanosti měla, dáno jí bylo proti věřitelům přiročí; mimo to vedle dekretu komory české z dne 19. března 1644 prominuto jí bylo 1100 zl. rýn., které si městská rada na výplatné předešle z celního úřadu vypůjčila.

Bídný stav obce vysvítá ze zprávy cís. rychtáře z dne 10. srpna 1651, dle které město, za času války několikráte popelem lehlé a od císařského a nepřátelského lidu vydrancované, zvláště l. 1642 od nepřítele bylo vypáleno, tak že i všecky staré listiny, privilegia a spravedlnosti byly roztrhány, zničeny a spáleny; město pak až do l. 1651 ledva do třetího dílu bylo opět vystavěno a ještě l. 1654 jenom 183 domy poněkud obydlené čítalo, kdežto jich tam před zpourou 296 bývalo. — Dluhy pak obecní vynášely ještě l. 1663 značnou summu hlavní 23.448 kop 42 gr. míš., z níž však věřitelové 5547 kop 12 gr. a na úrocích 9525 kop slevili. Z těch příčin městu Trutnovu cís. resolucí z dne 19. února 1648 a dne 28. prosince 1674 obnovena a potvrzena byla veškerá jeho privilegia. (D. Z. 554, D. 15. — Arch. místodrž. T. $^{17}/_{1}$. — T. $^{9}/_{11}$, $^{9}/_{13}$, $^{9}/_{15}$ & $^{9}/_{25}$.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy purkmistra a rady z dne 15. června 1626 *neodešel z města pro náboženství žádný měšťan;* ale pro nesnesitelné soužení vojenské opustili 2 sousedé a 3 sedláci statky své. Dle zprávy cís. rychtáře Jana Burgera z dne 25. listopadu 1630 byly při městě 33 domy pusté, které pro dluhy, nemírné kontribuce a nátisky vojenské od l. 1622—1630 opustili měšťané tito: Jan Baudisch, Michael Burger, Martin Dreis, Jiří Fiedeler, Jiří Finger, Daniel Ficker, Valentin Ficker, Jiří Flegel, David Freiberg, Adam Freiwaldt, Jan Freiwaldt, Jan Glaser, Eleazar Göttling, Jakub Hoffmann, Augustin Kazda, Adam Kühn, Jiří Kühn, Jan Knericht, Salomon Kretschmer, Mikuláš Lang, Joachym Metschel, Kristina Multenpergerová, Jiří Neumann, Jakub Pilz, Krištof Rodecký, Martin Rönel, Jan Schmied, Martin Schneider, Jiří Schönborn, Jan Sommer, Krištof Strecker, Valentin Strudler a Jiří Vietz. (Archiv místodržit. T. $^{9}/_{78}$.)

Týn nad Vltavou.

Město Týn nad Vltavou (Moldauthein, kr. Budějovic.), někdy duchovní a zápisné,*) od krále Rudolfa II. listem daným dne 8. srpna 1609 za svobodné město královské bylo povýšeno a k třetímu stavu městskému připojeno zvlášť proto, že obec Týnská z poddané lásky 4000 kop míš. do komory české na hotově odvedla, též předtím l. 1601 panství Týnské o 2000 kop m. výše, nežli taxa jeho vynášela, ujala a nad to i 3000 kop míš., kteréž místo správy pro svedení závad z téhož panství za ní zůstávati měly, složila, též se zavázala odváděti ročně platu komorního 100 kop m., který na vesnicích Záhoří a Zvozdné pojistila. Proto zprostěna byla obec též povinnosti v smlouvě trhové doložené, dle které každého času proti výpovědi celého roku opět postoupiti měla císaři panství Týnské.

K tomuto panství, které obec l. 1601 od Rudolfa II. za 52.000 kop míš. dědičně koupila, náležel zámek Týn nad Vltavou ležící s pivovárem, s mlýnem a pilou na řece Vltavě, s 3 dvory poplužními, Týnským při zámku, Čejovským za řekou ležícím a Levečským se všemi svršky a nábytky, k tomu všecka tři města, totiž Týn Staré město, Nové město a Malá strana za řekou ležící, a vesnice celé Předčice (Přečice), Bůhonice (Bohunice), Zvěrkovice (Zvírkovice), Hosty s manstvím Homolovským, Pašovice, Doubravka malá, Koliměřice (Koloměřice), Smolče (Smoleč), Volešná, Chřenovice, Jestřebice, Kulišov (Kolišov), Bílinka, Nemějce (Nemějice), Slabčice, Smilovice, Jarošovice, Dobčice (Dobšice), Třitím (Třitín), Záhoří, Hrozňovice (Hroznějovice); pak díly ve vsích Chrašťanech s podacím kostelním, v Dražici, Kněžekladně

*) Město a zámek Týn s příslušenstvím, až do válek Husitských k arcibiskupství Pražskému náležité, l. 1541 zapsal císař Ferdinand I. Johanně Čabelické, roz. z Onšova, a jejímu synu Janovi do jich živobytí, potvrdiv jim listy králů českých Sigmunda, Jiřího a Vladislava, svědčící na město a panství Týnské, kteréž pak l. 1562 od císaře Matyáše nejstaršímu synu Jana Čabelického ze Soutic Prokopovi v zástavě bylo zanecháno. Od tohoto panství l. 1598 s cís. povolením odprodány byly vsi Klečaty, Mažice (díl) s dvorem poplužním a Borkovice (díl) Jiřímu Vratislavovi z Mitrovic k statku Zalší. Potom l. 1600 panství Týnské od Ferdinanda Čabelického, jemuž za 22.000 kop míš. bylo zastaveno, cís. Rudolfovi II. postoupeno jest. (D. Z. 173, K. 19. — Archiv místodržit. C. $^{15}/_{18}$ & W. $^{113}/_{77}$.)

(Knížeklady) a Zvozdné (Zvozno) i s manstvím Smržovským tamže; se všemi platy, robotami, se clem ze silnice Týnské a mýtem z dříví splavného při městě, s krčmami výsadními ve vsích, lesy s lovy a hony, s řekami Vltavou a Lužnicí a jiným příslušenstvím. (D. Z. 176, B. 5 & 130, N. 20.) Smlouvou trhovou vyhraženy a vymíněny byly na věčné časy k ruce císaře hory stříbrné, zlaté i všelijaká jiná regalia králi českému náležející, pak solní obchod při témž městě, též domy pro sklad soli skoupené a vystavěné, tolikéž břehy a místa i vše jiné, čehož se při témž solním obchodě po řece Vltavě potřebuje. Naproti tomu obci Týnské žádná překážka činiti se neměla, aby, jako předešle, po zemi sklad svůj solní měla, a povoleno obci, aby jí, co by koliv v obchodě solním mimo potřebu měst Pražských v císařské solnici v městě Týně zbývalo, v slušném trhu za hotové peníze na časy budoucí bylo prodáváno.

K zapravení summy trhové odprodala obec od panství Týnského dle cís. povolení jí v smlouvě trhové uděleného l. 1602 pět vesnic a dvůr Levečský zpuštěný, nejdáleji od Týna ležící, totiž: vsi Jestřibici a Kulišov s 23 osedlými a 5 grunty spálenými panu Přechovi z Hodějova za hotových 3600 kop míš.; pak vsi Chřenovice, Nemějce a Bílinku s dvorem Levečským s 24 osedlými a 7 grunty zpustlými za 6800 kop míš. panu Jiřímu Heydeliusovi. (C. 215, T. 6.)

Mimo to byla obec přinucena k zaplacení všech výloh svrchu vytčených sobě vypůjčiti peněz, čímž dluhy její léta 1608 na 26.000 kop míš. vzrostly; k tomu pak se vydlužila od některých měšťanů z Hradce Jindřichova l. 1611—1616 v jedné summě 15.490 kop míš.

Brzy však potom obec Týnská pozbyla všech statků vytčených i privilegií. Neboť v čas zpoury l. 1618 přistoupila k stavům odbojným a přijala do města lid krajský. Pročež po bitvě u Záblatí město od vojska Buquoyova bylo vzato, ale dne 29. července 1619 od hraběte z Turnu brannou rukou dobyté, opět osazeno lidem stavovským, který však dne 22 února 1620 město i zámek dobrovolně vzdal cís. nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, od něhož pak, když hrabě z Mansfeldu proti němu táhl, město bylo vydrancováno a zapáleno. Náhradou za škody městu od cís. vojska na statcích

obecních učiněné vykázán byl obci Týnské l. 1620 od stavův odbojných deputát z panství Jindřichohradeckého. (Viz Prachatice.)

Pro toto účastenství ve zpouře odňaty byly v pokutě obci Týnské všecky statky její a l. 1621 postoupeny jsou darem *arcibiskupství Pražskému* vedle cís. listu z dne 27. července 1620, kterým navrácení panství Týnského tehdejšímu arcibiskupovi Janovi Arnoštovi Loheliovi na jeho žádost bylo připověděno. Zároveň zrušena byla privilegia, obci Týnské předešle udělená, zvláště zbaveno bylo město všech práv měst královských. (C. 215, C. $^{1}/_{5}$, E. $^{32}/_{45}$ & T. 6. — D. Z. 142, C. 3 & 620, J. 20.) — Věřitelové pak obce Týnské, nemající žádných prostředků k zaplacení dluhů svrchu vytčených, ukázáni byli na kommissi revisionis et liquidationis, od kteréž však měšťané Jindřichohradečtí s pohledanostmi svými (zejména Pavel Bílský s 6000 kop., Melichar Hoffmann mladší z Liboce s 4490 kop., Joachym Čech (Böhm) s 2500 kop., Martin Pirchan s 1500 kop. a David Kraz s 1000 kop míš.) dne 26. dubna 1651 byli odmrštěni, poněvadž se ve lhůtě určité nepřihlásili; ale potom vedle cís. resoluce z dne 17. června 1651 restituováni, poukázáni byli od kommisse revisionis dne 9. listopadu 1652 na obec Týnskou, a vedle cís. resoluce z dne 11. května 1653 na arcibiskupa Pražského, jakožto držitele panství Týnského. Ale poněvadž arcibiskup zapravení těch dluhů převzíti nechtěl, měla je zaplatiti l. 1654 král. komora česká, od níž však věc ta ještě l. 1680 vyřízena nebyla, tak že dědicové dotčených měšťanů Hradeckých spravedlností svých domoci se nemohli. (C. 215, T. 6.)

O zpustošení města Týna svědčí zpráva, že v něm léta 1654 ze 250 domů, před zpourou tam se nacházejících, jenom 106 bylo obydleno, ostatní byly zbořené a pusté.

Ústí nad Labem.

Obec král. města Ústí nad Labem (Aussig, kr. Litoměř.) pro své účastenství ve zpouře stavův evangelických propadla v pokutě *papírnu svou*, kterou král. rychtář Filip Ring prodal za 3000 zl. rýn. lehkých peněz cís. proviantmistru *Šalomou-*

novi Freudenbergerovi. Naproti tomu městu od vojska zpustošenému, zvláště pak od saského lidu l. 1631 vypálenému, ponechány byly ostatní statky a důchody obecní, totiž: tři vinice, řečené Podskalská, Vesterýn a v Důlce, z nichž ročně na 15 sudů vína po 7 vědrech vycházelo; tři kusy rolí, v 26 korc. výsevku, z nichž k špitálu ročně 8 kop míš. platu se odvozovalo; clo na Labi 140 kop, clo u bran a z mostů 13 kop, plat z mlýna obecního 105 kop, tržné 50 kop, plat z jedné louky 10 kop, a plat ze soli 10 kop ročně vynášející.*) Z těchto nepatrných příjmů nemohla zaplatiti obec dluhů vydržováním cís. vojska vzdělaných a ještě l. 1658 na 21.637 kop míš. sečtených, zvláště že na jistinu svou 11.850 kop míš. za komorou českou ničeho neobdržela, pak že z pokuty od cís. kommissařův uložené jednotlivým měšťanům jakožto předním účastníkům zpoury, toliko nepatrnou část dostala, ačkoliv tato pokuta celá od císaře obci k zapravení dluhů byla darována. Tak postoupeno bylo l. 1627 obci toliko 1000 kop z pokuty 3000 kop míš., měšťanu a emigrantu Janovi Langenbergerovi uložené. Mimo to k zapravení daní a kontribucí od obce zadržalých vynaložena byla summa trhová 1200 zl. za dvě vinice a jedno pole, odňaté v pokutě od cís. rychtáře Šalomouna Freudenbergera manželce Jakuba Wagnera, měšťana též odsouzeného, protože v čas zpoury úřad rychtářský na sebe přijal.

Dle zprávy cís. rychtáře Filipa Ringa z dne 5. července 1625 vynášely statky 12 měšťanům, pro nepřijetí víry katolické emigrovaným, k rozkazu komory české dne 3. července 1625 konfiškované, totiž 13 domů, 16 vinic, 6 rolí a 4 louky, v jedné summě 10.416 kop m. Byli to zejména měšťané Jan Dröschel, Baltasar Krausse, Matyáš Jaeger, Krištof Weger, Anna Putterschneiderová, Jan Seyffert, Bartoloměj Wozovic, Rafael Hessler, Tobiáš Wagner, Jakub Kuntze, Jan Rotte a Valentin Etzelt, z nichž však Dröschel, Hessler a Kuntze l. 1626 k náboženství katolickému přistoupivše statky své v summě 3290 kop míš. podrželi, tak že ze všeho jmění po

*) Před zpourou náležely městu Ústí též vesnice Zálezly (Salesl), Podlešín (Podlošín) a Chvalov (Qualen, Kwallen), které obec l. 1580 od císaře Rudolfa II. koupila, ale na zapravení velikých výloh obecních l. 1612 a 1617 prodati musila. (Archiv místodržit. A. $^{1}/_{20}$.)

dotčených emigrantech pozůstalého komoře české 7126 kop míš. připadlo. Naproti tomu navráceny byly statky 115 měšťanům, kteří od 10. března až do 5. července 1625 k víře katolické přistoupili; z těchto však odešli opět l. 1626 pro náboženství od města Matyáš Hendschel, Jiřík Müller, Krištof Behr, Jan a Krištof Patzelt a Marketa Rosenzweigová, jejichž čtyry domky, odhadnuté za 210 kop, pak jedna vinice za 200 kop míš. k ruce komory byly ujaty.

Jak velikých útiskův a soužení měšťané od cís. lidu vojenského vystáli, posouditi lze z toho, že jedinou měšťanku Sibyllu Wagnerovou, manželku svrchu jmenovaného a do Perny zběhlého souseda, ubytování vojska v příbytku jejím až do l. 1627 na 4000 říšských tolarů stálo. Město pak od lidu válečného bylo tak zpustošeno, že dle zprávy purkmistra z dne 4. února 1658 k vystavění domů zbořených a spálených (jichž bylo 62 mezi 225 domy před zpourou se tam nacházejícími) nestačilo ani 100.000 kop, a na opravu zdí a bran městských ani 20.000 kop míš. (C. 215, A. 4.)

Unhošť.

Obec města Unhoště (Ounhošť, kr. Pražský) provinila se tím, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila za 1250 kop míš. *statek duchovní*, totiž plat stálý 12 kop 24 gr. míš. z 11 sousedův poplatních, v témž městysi osedlých, vycházející proboštu, děkanu a *kapitole hradu Pražského*, pak plat 8 kop 26 gr. míš. ze tří sousedův *děkanu kostela Vyšehradského* ročně vycházející (D. Z. 193, B. 11); pročež tyto platy po bitvě bělohorské vytčeným osobám duchovním opět postoupiti a navrátiti musila.

Naproti tomu vedle cís. resoluce z dne 5. října 1628 darovány jsou obci města Unhoště na opravení kostela a vyzdvižení spálené školy, fary, špitálu a jiných zřícenin obecních*) všecky statky, kterých v letech pominulých *Matyáš Laurýn*, někdejší primas, *Jiřík Laurýn*, bratr jeho, *Jan*

*) Dle zprávy vrchního hejtmana panství Křivoklátského Josue Kořenského z Terešova, na komoru českou dne 4. října 1638 podané, domy v městysi Unhošti na větším díle byly pusté a pohořelé. (C. 215, O. 3.)

Měchura a *Matěj Pyntor*, sousedé města Unhoště pro náboženství ven ze země ušlí, při tom městě zanechali a kteréž odhadnuté za 8750 kop míš. na král. komoru pro týchž osob zběhnutí v pokutě připadly. Tyto statky obci postoupeny jsou na poručení komory české dne 31. října 1628 od hejtmana cís. panství Křivoklátského Tyburcí Čejky z Olbramovic, však na ten způsob, aby obec všechny dluhy na týchž statcích se nacházející splatila, obzvláště též sv. pánu Urbanovi z Pettingu a Persingu na Hořejším Falkenšteině a Velkém Kirchheimu summu 1860 zl. rýn., v týchž statcích jemu vykázanou, v rozdílných lhůtách vedle znění cís. resoluce odvésti povinna byla. Tuto milost obec ráda přijala a dotčenou summu panu z Pettingu v lhůtách dle smlouvy vydati se uvolila. Avšak pan z Pettingu nevyčkav lhůt dříve tří neděl touže smlouvu zrušil a ujav se dvoru primasovského, všecko obilí i nábytek z něho pobral a dvůr ten pro rychlejší dosažení svých peněz dotčenému Tyburcímu Čejkovi z Olbramovic za 3900 zl. a tak o 3100 laciněji, než odhadnut byl, prodal, neohlédaje se na to, že Čejka vedle povolení komory české z dne 24. března 1629 toliko polovici rolí k dotčeným statkům náležející sobě koupiti mohl a ostatní všecko ve dvou měsících lidem poddaným v městě Unhošti rozprodati měl. Pročež stěžovala si obec Unhošťská při komoře české, že se to jak od prodávajícího tak i od kupujícího na újmu a škodu její stalo. A poněvadž tato všecka věc na velikém nedorozumění a odporu delší čas zůstávala, a obci Unhošťské, co jí z dotčených statků náleželo, vydáno nebylo, nařízena byla od komory české dne 26. srpna 1642 zvláštní kommisse, která vyšetřila, mnoho-li se obci Unhošťské z dotčených statků vydati mělo od Václava Jindřicha Čejky z Olbramovic, na něhož statky ty po jeho otci Tyburcí a po bratřích Jiříkovi Rudolfovi a Karlu Benjaminovi připadly. (C. 215, U. 6.)

Vodňany.

Obci král. města Vodňan (kr. Písek), v němž předešlých let před zpourou l. 1618 sousedův osedlých bývalo 130, kteříž i na předměstí dvory a chalupy sousedské měli, náležely až do l. 1620 statky a důchody tyto:

1. *Statky městské*, totiž: *dvůr* obecní při městě ležící, *Pražák* řečený, při němž bylo dědin 4½ lánu, na něž se sívalo pšenice 75 korcův a žita 150 korců míry Pražské a chovalo se krav dojných 20 kusů, jalového dobytka 15 až 20 kusův a ovcí 450 ku[illegible] v[illegible] *dům obecní s pivovárem*, v němž bývaly ročně 194 var[illegible] 1720 věrtelů piva; *tři pivováry sousedské*, v kterýchž předešle, když sousedé pořádkem vařívali, na výstav se vařilo piva bílého do 104 varů po 12 věrtelech, tedy do 1248 věrtelův, a piva ječného (starého) do 90 várek po 3 sudech Svidnických, což činilo 472½ věrtele; *tři rybníky*, l. 1616 k městu přikoupené, do nichž se na výtah sázívalo plodu 36 kop; *čtyry mlýny* k šosu městskému náležející, jichž měšťané sami užívali; *cihelna* obecní, v kteréž se pro pohodlí sousedů vypalovaly 3 neb 4 pece cihel; kollatura v městě a kostel filialní na předměstí při špitále. — Mimo užitky z těchto statků městských vycházelo k obci ročně užitků běžných z pivováru přes 1575 zl. rýn., z prodeje vína (z vědra po 1 zl. 30 kr.) nejméně 67 zl., z tří vinopalen 45 zl., z obchodu solního 30 zl., mýta 35 zl., z dobytka poraženého 50 zl. (z volů po 1 zl. 30 kr., z krav po 1 zl., z telat po 30 kr., z ovcí po 15 kr., z vepřů po 45 kr.); z míst při třech trzích výročních 12 zl. a z valchy 2 zl., tedy v jedné summě 1816 zl.

2. *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. k vzdělání města, k špitálu, kostelu Narození panny Marie, na vychování žákův a chudých lidí byly zanechány a od císaře Maximiliana II. dědičně propuštěny, totiž: *rybníky*, do nichž se dávalo násady 695 kop, zejména rybník veliký Dřemlinský s okrajky a vodotokem, rybník Nový Zámostský s okrajky, rybník pod Vokrouhlicí s koutem, Žalářík řečeným, rybník pod cihelnou, Outrata řečený, rybník Příbramovský s dvěma kouty, rybník Zahorský s okrajky a porostlinami; též rybníčky Námětek, Cíp, Kuklů s křovinami a luhem, Čažarovský, Pod šibenicí s okrajky, Kačírek s křovinami, lesem sosnovým a porostlinami, Chelčický, Škorničků, Pastuší; pak louky obecní i zádušní, na kterých se i s okraji při rybnících do 100 vozů sena a do 40 vozův otavy sklízelo; lán (sedm lečí) *lesů*, jmenovitě les na Veliké Blyštici, les a vrch Malá Blyštice, les

a vrch Koraz řečený s porostlinami, vrch Pražák s porostlinami a dvěma kusy dědiny orné na 25 korců; též *cla a mýta* v branách, řeka Blánice, platy obilné z mlýnů na též řece k městu náležitých; též i *platy* a jiné povinnosti, kteréž se od lidí cizopanských na vychování faráře Vodňanského ročně vydávaly, totiž 45 korců ječmene a 15 korců žita od mlynářův. (D. Z. 18, O. 8.)*)

3. *Ves Stožice* s lesy a příslušenstvím, kterou obec k záduší kostela Panny Marie l. 1597 od Oldřicha Želizka z Tourového a v městě Vodňanech za 4050 kop míš. koupila. (D. Z. 129, G. 23 & 174, A. 5.) V této vsi bylo před l. 1618 osedlých 13 a 2 chalupy, kteří platili úroků do 20 kop míš., odváděli desátku 7 korců žita míry Pražské po 1 kopě a konali roboty 26 dní orné po 20 gr. a ženní 26 dní po 6 gr.**)

Avšak tyto statky všecky v čas zpoury od l. 1618—1620 příběhy válečnými do základů byly zpuštěny a spáleny, tak že od svršků, dobytka a nábytků ničeho v nich nezůstalo; též k zkáze a k mizině přivedeny byly na lidu jak městském i sedlském, jenž mečem, ohněm a všelijakými způsoby vojenskými byl přemožen a vyhuben. Neboť město Vodňany, přijavši na počátku zpoury lid stavovský, od cís. vojska dvakráte bylo vzato, totiž l. 1619 od hraběte Buquoye po porážce Mansfelda u Záblatí a potom dne 26. září 1620 poddalo se po krátkém odporu knížeti Bavorskému Maximilianovi. Po tomto vzetí a vydrancování města bylo v něm domů zbořených a pustých bez hospodářů 78, domů shořelých 6, též

*) L. 1547 propadla obec Vodňanská též statky obecní, totiž dvory kmetcí ve vsi *Truskovicích* (díl), dvůr poplužní v *Přestavlcích*, tvrz a dvůr poplužní s poplužím v *Záhoří*, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1546 od Jiříka a Petra bratří Záhorků ze Záhoří za 1150 kop gr. česk. koupila. Tyto statky prodány byly od král. komory l. 1549 Šebestianovi Kořenskému z Terešova za 850 kop gr. českých. (D. Z. 8, A. 9 & F. 11.)

**) Z těchto statků jak městských tak zádušních vycházelo před l. 1618 v čas pokoje na děkana, žákovstvo a jiné obecné potřeby ročně 538 kop 24 gr., totiž: děkanovi se dávalo hotových 120 kop, pro kaplana 10 kop, pro dva officialy 30 kop a za pivo, žito, pšenici, ječmen a jiné příměnky potravní 136 kop; bakaláři 12 kop, kantorovi 11 kop; žákovstvu na chléb a maso 20 kop 24 gr.; zvoníkovi 2 kopy; varhaníkovi 12 kop; hlásnému 26 kop; hodináři i s příměnkem 7 kop; sádeckému (porybnímu) i s příměnkem 25 kop; purkmistru i na vychování sluhů 63 kopy; písaři městskému i s příměnkem 37 kop; servusovi ke stravě i s příměnkem 15 kop a branným třem 12 kop.

všecky domy a chalupy v předměstí byly popáleny, tak že hospodářů na domech v městě zůstalo 32 a vdov na domech 24, všech osedlých tedy toliko 56; ve vsi pak Stožici bylo 8 gruntů pustých a 2 spálené, tak že v ní jenom 3 osedlí a 2 chalupníci zůstali. (W. $^{69}/_{4}$.)

V tomto zpustlém stavu město Vodňany se vším k němu příslušenstvím od vévody Bavorského Maximiliana v pokutě k ruce císaře hned bylo ujato. Statky pak a důchody městské za 15.150 kop a statky zádušní se vsí Stožicí za 10.987 kop, tedy v jedné summě za 26.137 kop míš. odhadnuté, l. 1623 dne 21. června od komory české vedle cís. resoluce *Donu Baltasarovi de Marradas* v summě 70.000 zl., od něho na zaplacení cís. lidu vojenského zapůjčené, zástavou byly postoupeny a bez všech závad k užívání a držení odevzdány, tak že Don Baltasar a dědicové jeho neměli a povinni nebyli statky ty císaři ani žádnému jinému dříve zase postupovati, dokud jemu zúplna dána nebude nadepsaná summa zástavní i s nákladem k potřebě zlepšení těch statků učiněným. Mimo to dáno cís. listem Donu Baltasarovi a jeho dědicům ujištění a ubezpečení, že napotom dále, dokudžkoliv ta zástava trvati bude, žádný lid vojenský jízdný ani pěší do města Vodňan i předměstí ani do vesnice Stožice položen býti nemá a nebude, a pokudžby tam někdy lid vojenský položen byl a na důchodech jeho nějaké škody učinil, tehdy že takové škody, dostatečně prokázané, jemu od komory české budou nahraženy a zaplaceny. (C. 215, W. 21. — D. Z. 467, A. 21.)

Poněvadž do této zástavy nejenom město Vodňany s předměstím, s dvorem poplužním Pražákem, ovčínem, pivovárem a sladovnou obecní, s domy šenkovními výsadními, krámy masnými, mlýny, rybníky, lesy, platy a cly, cihelnou, vápenicí i se všemi spravedlnostmi, nýbrž i všecky statky zádušní svrchu vytčené i ves Stožice byly pojaty; dávalo se z nich po jich zástavě od hraběte de Marradas na potřeby zádušní a městské ročně 926 kop 54 gr. míš., z nichž na gubernatora města Servacia z Fossen, od Marradasa tam dosazeného, 374 kopy 11 gr. připadlo. Když však l. 1628 gubernator města všecky důchody městské od Marradasa na pět let najal, obracel hned všecko jenom k svému užitku, ujímal

se i živností městských, zapověděv měšťanům i řídké pivo z otrub pod omáčku vařiti, k tomu ukládal obci platy neobyčejné a nemožné, tak že sousedé z každého kotle ve vinopalnách ročně po 15 zl., z každého vědra vína po 1 zl. 30 kr. a ze všeho dobytka poraženého plat jemu odváděti a mimo to, ač všech živností zbaveni, předce cís. vojsko vychovávati a kontribuci i za statky obci odňaté platiti musili.

Proto podala obec dne 6. června 1630 stížnost svou k císaři s žádostí za vysvobození ze zástavy a navrácení statků zádušních, dokládajíc, že již přes rok nemá žádného kněze, též škola že zbořená a pustá zůstává, špitál spálený a rozvalený rumem leží, město pustne a na mizinu přichází, tak že ani čtvrtý díl sousedů v něm nezůstává pro velikou chudobu, hlad a soužení, nemajíce žádných živností; domů pak zbořených a pustých že více nežli polovice v městě se nachází i ostatní se boří na sousedy při městě zůstalé; a bude-li na dlouze stav tento trvati, že i ostatní obyvatelé pryč od města odejíti a pustého zanechati musí. Ale tato žádost zůstala beze všeho výsledku.

Když pak po smrti Dona Marradasa († 1638) jeho dědic a bratrovec Don Francisco de Marradas hrabě ze Salentu statky Vodňanské převzal, nechtěl Vodňanským již na nejvýše zchuzeným ani k vychování faráře a žákovstva ničím přispěti, nýbrž odňal jim i várky ječné, z nichž po 15 zl. do důchodu hraběcího odváděti musili. Pročež Vodňanští opětně l. 1638, 1642, 1647 a 1651 se obraceli k císaři, žádajíce za navrácení statků zádušních a živností městských, jichž přes 29 let již neužívali. Avšak za tou příčinou od vrchnosti k nim vězením i jinak příkře pohrůžkami se přikročilo a v pohledávání jejich překáželo, až na opětnou stížnost jejich vedle cís. resoluce z dne 1. prosince 1651 král. místodržícím bylo nařízeno, aby s komorou českou věc Vodňanských neprodleně před se vzali a vyhledali, jakým by způsobem městu jejich z té zástavy mohlo býti pomoženo, jakož i aby Vodňanským od hraběte z Marradas a správců jeho ani koho jiného proto, že k císaři se obrátili, nižádné překážky se nedálo a pokudž proto někteří sousedé jakým vězením stíženi jsou, aby ihned byli propuštěni. Potom vedle cís. resoluce z dne 29. října a 8. listopadu 1652 hraběti

z Marradas bylo nařízeno, aby měšťany poplatky z prodávání vína, z vinopalen a z masa neobtěžoval, jim v živnostech městských a v správě obecní žádné překážky nečinil, nýbrž obojí várky a mýta jim propustil i knihy a pečeti městské jim vydal a vůbec město zachoval v témž stavu, v kterém je strýc jeho Don Baltasar zástavou převzal. Avšak ani vedle tohoto cís. rozkazu od hraběte z Marradas Vodňanským ničeho z městských živností nebylo postoupeno, toliko propuštěny jim byly l. 1652 várky ječné, ale chtějíce jich užívati, musili sobě svými penězi jiný pivovár i všecky jiné potřeby způsobiti a toliko na pět sudů vaříce z každého mimo posudné též po 1 zl. do důchodu hraběcího odvozovati; k tomu zmírněn jim teprv l. 1659 plat z vína, který z 1 vědra po 1 zl. 30 kr. odváděli, na 45 kr.; naproti tomu ostatní všelijaké platy, kontribuce na vojáky i na potřeby zádušní sami bez pomoci hraběte dávati musili, tak že i léta 1655, když dle cís. nařízení každá vrchnost ze svých důchodů odvésti povinna byla po 1 dukátu z jednoho osedlého, nikoliv vrchnost, nýbrž obec Vodňanská sama 153 zl. do berně zemské odvedla a mimo to od l. 1640—1660 berní 6406 zl., pak na cís. vojsko od l. 1635—1660 do 8405 zl. zaplatila; ani knihy městské obci vydány nebyly, nýbrž od hraběcího písaře důchodního se zamykaly, tak že bez přítomnosti jeho žádný zápis do nich klásti se nemohl. — Z těch příčin obec i měšťané u velikou chudobu a nouzi přišli a mnozí sousedé v pustých domech svých bydleti nemohouce je i opustili a jinam na žebrotu se odebrati musili.

Proto opětovali Vodňanští l. 1659 žádost svou za propuštění ze zástavy, dokládajíce, že by všickni, jsouce beze všech živností a již k dokonalé žebrotě přivedeni, musili město opustiti. Ačkoliv pak i hejtmané kraje Prachenského, Arnošt Abund Krakovský z Kolovrat a Jan Oldřich Malovec z Chýnova a Winterberka dne 19. dubna 1660 král. místodržícím zprávu podali, že Marradas měšťany Vodňanské odnětím všech živností k dokonalé záhubě přivedl, tak že ani desátý měšťan chleba nemá a skoro všickni již na žebrotu jíti musí; předce město v zástavě bylo ponecháno Marradasovi, který tuto zástavu podle smlouvy trhové o panství Hlubokou dne 1. října 1661 *Janovi Adolfovi hraběti ze*

Schwarzenberga l. 1669 postoupil, tak že Vodňanským opět mimo várky na 7 sudů piva ječného nic nebylo ponecháno. Ale poněvadž vedle cís. resoluce z dne 9. února 1669 do listiny zástavní, hraběti ze Schwarzenberga nově dané, nebyly pojaty Vodňanské statky zádušní, které i v prvé listině zástavní Marradasově byly vynechány; vypověděl hrabě Schwarzenberg dne 11. března 1669 zástavu dotčenou, žádaje, aby mu summa zástavní 70.000 zl. byla vyplacena od král. komory. Tato však neměla žádných prostředků k výplatě města Vodňan, od něhož Schwarzenberg summu zástavní jemu nabízenou v ročních lhůtách po 3000—4000 zl. přijati nechtěl, nýbrž l. 1679 císaře žádal, aby mu toto město pod jistými výminkami dědičně bylo postoupeno. Když pak komora česká k tomu svoliti nechtěla, nýbrž dne 8. března 1679 učinila návrh, aby město Vodňany jakožto bývalé král. město ze zástavy bylo vyplaceno; l. 1680 opakována byla žádost, aby obci v rukou byla ponechána listina zástavní pod protekcí král. komory české proti ročnímu splácení 2500 zl. až do úplného zaplacení summy zástavní. Avšak kníže Schwarzenberg nechtěl k tomu přistoupiti a podržel v zástavě město Vodňany, kteréž po dlouholetém marném vyjednávání s knížetem ze Schwarzenberga Ferdinandem Vilémem a jeho synem a dědicem Adamem Františkem l. 1705 se odhodlalo zástavy se zprostiti složením celé summy zástavní. Když pak obec k tomu konci tři radní k císaři vyslala, vyhrožovali proto úředníci Schwarzenberští městské radě vězením a hleděli vyslaným radním obecním osazením rozdílných míst myslivci a jiným lidem navrát zabrániti; musili však na poručení krajských hejtmanů vedle cís. resoluce z dne 3. dubna 1705 upustiti od nesprávného jednání svého.

Konečně cís. resolucí z dne 18. března 1709 povoleno bylo obci Vodňanské vypůjčiti si peněz k zaplacení celé summy zástavní potřebných a vedle cís. resoluce z dne 16. července 1710 postoupil kníže Schwarzenberg Adam František obci Vodňanské statky městské i zádušní proti složení summy zástavní 70.000 zl., z níž mu však vedle cís. resoluce z dne 24. října a 29. listopadu 1709 poraženo bylo 5441 zl. 5 kr., náhradou obci vykázaných. Mimo to přenechal kníže obci dědičně za 8000 zl. rýn., kteréž v lhůtách ročních po 1000 zl.

zaplatiti měla, vše, co k statkům obecním přikoupil, totiž dům panský v městě na náměstí ležící, dům židovský nově vystavěný, mlýn předešle gubernatorovi města svrchu dotčenému náležející, zcela nově vystavěný s rybníčkem na 15 kop násady, Pražáček řečeným, pak tři jiné rybníčky na 45 kop násady, řečené Horský, Hrdovský a Nohavice. — Tyto statky odevzdány byly obci král. města Vodňan dle listiny z dne 21. srpna 1710 skrze král. podkomořího zemského Václava Arnošta Markvarta ryt. z Hrádku a hejtmany kraje Prachenského, Jana Jiřího svob. pána z Schuman a Františka Václava Chanovského z Dlouhé vsi a z Chanovic. (D. Z. 413, H. 5 & 467, A. 21. — Archiv místodržit. W. 69 & C. 215, W. 21.)

Žatec.

Obec král. města Žatce (Saaz) připojila se hned na počátku zpoury léta 1618 k stavům odbojným, podporujíc je kontribucí a dodáváním obilí k vojsku stavovskému, zvláště proto, že primator téhož města Maximilian Hošťálek z Javořic do počtu direktorův a správců zemských byl pojat; mimo to uvítala slavně a častovala Fridricha Falckého při jeho příjezdu do království Českého v městě svém dne 27. října 1619 a darovala mu velikou medenici a nálevku pozlacenou v ceně 400 kop míš. — Ačkoliv pak město Žatec brzy po bitvě bělohorské cís. nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina se poddalo a jemu za ušetření od vydrancování výplatu 36.000 kop míš. v jistých lhůtách odvedlo; předce potom obci pro vytčené účastenství ve zpouře byly odňaty v pokutě a odevzdány cís. rychtáři k správě všecky statky její, totiž:

a) Statek *Bezděkov* — zámek pustý a ves Bezděkov s dvorem poplužním, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím; též polovice podacího kostelního u sv. Jakuba na předměstí Žateckém, jak to l. 1555 císař Ferdinand I. obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných v dluhu 1250 kop gr. česk. opět postoupil. (D. Z. 86, J. 16.)

b) Vsi Horky hořejší a Stránce (Stránec), platy na lidech ve vsích Sejrovicích, Milošicích, Ouhosticích, Želči, Libořicích a Denětičích, platy z dědin a zahrad, z chmelnic při městě Žatci, řečených pod Chmelicí, z vinic a luk, z mas-

ných krámů, z řeky; tři forberky na Záhoří, forberky a dvory u sv. Jakuba, ves pustá Kosetice, dvůr špitálský poplužní s příslušenstvím, 4 mlýny pod městem, lesy bez lovů, též cla na vodě a v branách, jak to obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu Nanebevzetí panny Marie, též k špitálu, ke škole a na opravy města od císaře Ferdinanda I. bylo navráceno a potom l. 1561 vrchnost a panství nad tím za 250 kop gr. česk. doprodána. (D. Z. 14, E. 23 & 18, A. 6.)*)

c) Vsi *Holedeč Velký a Malý* s 25 poddanými, s tvrzí, dědinami, lukami, lesy, mlýnem, ovčínem, vinicí, novým dvorem Radkovem a příslušenstvím, jak to obec Žatecká l. 1579 od Jindřicha Oudrckého z Oudrče za 13.500 kop míš. koupila. (D. Z. 20, P. 1. — Archiv místodržit. A. $^{15}/_{62}$.)

d) Ves *Staňkovice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, řekou Ohří s platem, též platy z losů pod Chmelicí a Korečkem v lukách, Naušovské, Caherovské, Hrubšovské a Boňasovské, též pod Bílými břehy na Laních, za Drahobejlem u louže ve Mlynářích, též v Ráji pod Velechovem a v pustém rybníce u Staňkovic, pak luhy za řekou a 2 vinice, Staňkovská a Chomútovská řečené, s lisy a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Rudolf II. od panství Ličkovského obci Žatecké za 19.500 kop míš. prodal. (D. Z. 27, G. 24 & 170, A. 9. — Archiv místodržit. L. $^{65}/_{5}$.)

e) *Dědina pod Homolí*, mezi cestami k Bezděkovu a Rybňanskou ležící, kterou obec l. 1610 za 240 kop míš. koupila od Rudolfa II., jemuž právem odúmrtním po Jiříkovi Holoubkovi, měšťanu Žateckém, připadla. (D. Z. 135, A. 24. — Archiv místodržit. S. $^{109}/_{38}$.)

f) *Dvůr poplužní v předměstí* a *tři domy v městě Žatci*, které soused Jan Březský z Ploskovic, v čas zpoury zemřelý, k zlepšení obce odevzdal. (Viz Březský, str. 41.)

*) Mimo tyto statky propadla obec Žatecká l. 1547 pro své účastenství ve zpouře též statek *Sedčice*, tvrz a ves s dvorem poplužním; pak ves celou Větrušice a dílem vsi Čejkovice, Žabokliky, Soběsuky, Radičoves a Čeradice; v Holedči a Třebošicích po 2 dvorech kmetcích, v Rybňanech 1 dvůr kmetcí, v Železné plat z lánu dědiny, v Hrušovanech 1 dvůr kmetcí a plat z jiného dvoru; též dílem dvory kmetcí ve Vykleticích, Tvršicích, Trnovanech a v Milčovsi, s dědinami, mlýnem u Trnovan a se všemi důchody jinými. (D. Z. 8, H. 13.)

Ale tyto všecky statky, mimo dvůr a domy pod f) vytčené, obci Žatecké, stálým vydržováním cís. vojska na mizinu uvedené, vedle cís. resoluce z dne 27. května 1627 opět byly navráceny a ponechány s tou výminkou, že od obce vsi Holedeč a Holedeček Janovi Krištofovi sv. pánu z Paaru za summu odhadní měly býti postoupeny. Tím však nebylo spomoženo Žateckým, kteří již první dvě léta po bitvě bělohorské do největší záhuby a závad přišli vychováváním cís. vojska, jehož důstojníkům, zvláště pak nejvyššímu leytenantu hraběti z Nagarol, tehdejšímu kommendantu v Žatci, též na hotových penězích do sta tisíců kop míš. odvésti musili. Dalšími pak výlohami na cís. vojsko zadlužila se obec tak, že dle akkordu, od kommissarů k vyjednávání s věřiteli města nařízených l. 1629 učiněného a cís. resolucí z dne 3. října schváleného, po zrušení dluhů v čas zpoury vzdělaných, ještě měla dluhů před zpourou vzešlých 12.300 kop míš., z nichž věřitelové od pátého dílu summy hlavní upustili, dluhy pak po l. 1620 vzdělané, při nichž věřitelové od všech úroků zadržalých a od třetího dílu summy hlavní upustili, porovnány byly do summy 20.763 kop míš. A poněvadž obec za král. komorou od l. 1614 měla jistot 22.468 kop míš. i s úroky, od l. 1617 zadržalými, vedle zdání král. komory z dne 4. září 1630 mělo město Žatec užiti cís. příročí proti věřitelům svým.

Brzy však potom utrpěla obec opět velikých škod, když l. 1632 město Žatec od lidu saského pod Maredinem mocně bylo vzato; pročež cís. resolucí z dne 25. dubna 1636 prominuto bylo obci 5000 zl. rýn., které na vychování vojska vynaložila z cís. posudného zadržalého. Nicméně přinucena byla obec l. 1637 zastaviti ves Staňkovice s dvorem poplužním za 5000 kop míš. hraběti z Wahl, jehož dědicové jí ještě l. 1663 místo úroků užívali, poněvadž obec summu zástavní vyplatiti nemohla. Neboť l. 1639 přitáhl švédský general Baner s 20 pluky k Žatci a zmocniv se města do dvou neděl tam ležel, všecko obilí a jiné zásoby sousedům a poddaným v okolí pobral a do Litoměřic odvésti dal. Nákladem na toto vojsko vzrostly dluhy obce do l. 1661 na summu 73.229 kop míš., z kteréž při porovnání dne 3. dubna 1663 od některých věřitelů sleveno bylo 6052 kop míš., tak že obec toho času ještě 44.731 kop 42 gr. míš. summy hlavní dlužna

zůstala a se zavázala některým věřitelům ročně 978 kop míš. z příjmů obecních spláceti.*)

Jak zpustošeno bylo město Žatec a znamenitě ztenčeno jeho obyvatelstvo, tehdy veskrz české, poznati lze ze zprávy cís. rychtáře dne 5. května 1626 na komoru českou podané, dle kteréž ze všech sousedů osedlých a zámožných, městských i předměstských, jichž se l. 1618 před zpourou 460 čítalo, na ten čas zůstalo toliko 205, z nichž jenom 94 osedlí kontribuce odváděli a vojáky vychovávali, ostatní však již od mnoha let pro chudobu žádných berní a kontribucí neplatili, ani vojáků chovati nemohli, protože na větším díle nádenní prací a někteří i žebrotou bídně se živili, nebydlíce ani v domech svých, jichž tehdy 57, později pak 107 bylo pustých a pobořených. Příčinou tohoto ztenčení obyvatelstva bylo, že l. 1625 Don Martin de Huerta, dostav se do Žatce za gubernatora, mimo násilí hrozné, kteréž nad sousedy pro náboženství provozoval, nastoupil i na to, že přemnozí měšťané musili mu skládati veliké pokuty peněžité; protož nemohouce déle snésti nátisků cís. vojska u velikém počtu v městě ubytovaného, odešli od města větším dílem do Freiberka, zanechavše domův od vojáků zplundrovaných a statečků svých pustých. Byli to zejména měšťané tito:

Pavel Aleš, jehož manželka při statku zůstala. — *František Armperger* zanechal dům prázdný a pustý. — *Filip Beneš*, bradýř, s manželkou; jeho domu v městě, chmelnice a chalupy v Mlynářích ujal se Don Huerta, dům pak dal

*) Příjmy obce Žatecké vynášely l. 1661 v jedné summě 2447 kop 31 gr. míš., totiž ze statků zádušních 582 kopy 33 gr., ze statků městských (z vesnic a dvorů poplužních Holedče a Bezděkova) 773 kopy 25 gr. a důchody městské z pivovárů, domu činžovního, z mlýna, valchy, z trhů týdenních a výročních, ze soli a vína, cla a mýta 1091 kopu 33 gr. Z toho vydala obec téhož roku 2034 kopy 57 gr., totiž: *děkanovi* a 2 kněžím na hotových penězích 312 kop, pak 8 sudů piva, Samec řečeného a 6 sudů piva prostředního za 144 kopy, 4 kruhy soli (po 6 zl.) za 24 kopy, 200 žejdlíků másla (po 6 kr.) za 17 kop, 200 liber sýra za 8 kop, na kuchaře 26 kop a na drvoštěpy 43 kopy; *varhaníkovi* 44 kopy 34 gr., *kantorovi* 28 kop, *zvoníkovi* 30 kop, *kalkantovi* 4 kopy; *na obnovení rady městské* 153 kopy, *na úřad purkmistrský* 390 kop, 2 písařům městským 102 kopy, 2 sluhům úředním 94 kopy, 2 hlásným 104 kopy, 2 ponocným 52 kopy, hodináři 10 kop, vodaři 34 kopy, poslům a na útraty pocestní 165 kop, na vydržování kostelův a domův obecních 149 kop, na dlaždění 20 kop a katovi 29 kop. Zbytek z příjmů, vynášející 412 kop 34 gr., obrácen byl k splacení dluhův obecních. (Archiv místodržit. S. $^{109}/_{17}$.)

polnímu bradýři svému. — *Jan Běstoumský* zanechal dceři své při městě zůstalé dům v městě pustý, chalupu s chmelnicí a dvě chmelnice v Mlynářích a v Ráji. — *Anna Beškovcová*, vdova s dětmi, zanechala matce své k opatrování dva domy v městě, dva dvory s dobytkem na Skotníce a na Loubí, tři chalupy, chmelnice pod 30 hromad tyčí a 30 kop záhonů dědin. — *Šimon Blšanský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Štěpán Borecký* zanechal dům pustý a prázdný. — *Kateřina Cedlicerová (Zedlicarová)*, vdova, zanechala dva domy v městě, dvůr u sv. Jakuba, 9 chmelnic, 4 kusy pole. — *N. Comes* zanechal dům pustý. — *Vít Cruciger* s manželkou; dům pustý, chalupu, 4 chmelnice a 3 kusy dědin. — *Jiřík Čermák*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Černý* zanechal dům pustý. — *Jan Červenka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav Červený* zanechal dům pustý rozbořený v městě, dům se sladovnou na předměstí, chmelnic pět a kus dědiny. — *Tomáš Dentulín* zanechal v městě dům od vojáků zbořený a chmelnice. — *Pavel Enykl* zanechal dvůr pustý, sladovnu, chalupu, dědin 2 kopy záhonů, chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Tobiáš Felix* s manželkou, zanechal dům v městě pustý, dvůr, sad pod Bezděkovem, 3 chmelnice, 2 rolí a chalupu na Pražském předměstí. — *Jiřík Flíček*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Gryllová* zanechala dům v městě. — *Jiřík Grym*, jehož 2 domy pusté, chalupu, rolí a chmelnice opatroval jeho bratranec. — *Samuel Grym* zanechal dům prázdný. — *Matyáš Hajsmon*, při jehož statku zůstala manželka. — *Martin Heník* zanechal dům s lékárnou, 2 chmelnice s chalupou, dědinu a spáleniště. — *Tomáš Hermon*, jehož manželka zůstala při statku. — *Václav Hlaváček* zanechal dům prázdný. — *Jan Holubář* s manželkou. — *Václav Homolka* zanechal chalupu a 3 chmelnice. — *Dorota Hošťálková*, vdova po odpraveném primatorovi Maximilianovi Hošťálkovi. (Viz str. 171.) — *Václav Hromádko* zanechal chalupu a chmelnici. — *Šimon Hubka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Jelínek* zanechal dům v městě. — *Bartoloměj Jesenický*, jehož dům zůstal pustý. — *Jiřík Jihlavský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Karel Jindra z Fürstenfeldu*, od města l. 1626 ušlý, sloužil potom u nepřítele, kdež zemřel. Proto v pokutě ujat

byl od cís. rychtáře statek jeho *Strkovice* (kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním a 2 rybníky, Strkovským a Hradišťským, předešle k panství Ličkovskému náležející, který l. 1596 od král. komory Václav Jindra (jinak Sládek) za 9000 kop míš. koupil. (D. Z. 171, E. 18.) Tento statek, na němž též sestra Jindry, Regina Labušková, její ujec Jan Jindra a Kateřina Wagnerová díly své měli, postoupen byl celý za kontribuci vojenskou, na něm v 1051 zl. 20 kr. zadržalou, *Donu Martinovi de Huerta*, který jej, ačkoliv dotčeným příbuzným Jindry vedle cís. resoluce z dne 2. června 1628 v dílech jejich měl býti odevzdán, přes všecka nařízení král. místodržících a komory české až do své smrti (l. 1644) podržel a tak zpustošil, že l. 1644 od král. komory jenom za 4046 kop 22 gr. míš. byl odhadnut. Díl z tohoto statku po Karlovi Jindrovi král. fisku v summě 1011 kop 35 gr. připadající cís. resolucí z dne 22. června 1644 postoupen byl v summě 949 zl. Johanně Majdaleně roz. Kostomlatské z Vřesovic, manželce plukovníka Martina de Bachenhay, na porážku její pohledanosti Vřesovické 6538 kop 36 gr. míš. (C. 215, G. 5 & S. 1. — D. Z. 152, N. 26.) Mimo to zůstalo po Jindrovi při městě Žatci *zbořeniště chalupy* se zahrádkou, pod Mlynářskou branou ležící, kteréž za 10 kop míš. odhadnuté darováno bylo k návrhu komory české dne 18. listopadu 1665 vdově *Dorotě Korcové* za rozdílné služby fiskalní, které její manžel Adam Korec, adjunkt při úřadě rychtářském v Žatci, bez odměny byl vykonal. (C. 215, G. 5.) Naproti tomu statek manželce Jindrově Zuzanně, též ze země ušlé, náležející, totiž dům pustý v městě, sladovna se stodolou na předměstí, dvůr pustý a chalupa, 13 kop záhonů dědin, 2 vinice a 6 chmelnic, postoupen byl l. 1633 na poručení král. místodržících *Jiříkovi Královickému*, písaři Žateckému, k ruce dceři jeho, vlastní to vnučce dotčené Jindrové, při níž její dcera a manželka Královického pro náboženství v cizině se zdržovala. (C. 215, S. 1.) — *Pavel Kalix* dvůr pustý a chmelnic pod 10 hromad tyčí postoupil plnomocenstvím Danielovi Žlutickému. — *Lidmila Kalyhrachová*, vdova, zanechala dům pustý v městě, dvůr pustý na předměstí, 6 kop záhonů dědin a chmelnici pod 4 hromady tyčí. — *Jeronym Kasik*, jehož dům v městě s pivovárem, chalupu, 9 kop záhonů dědin a chmelnici pod 12 hromad

tyčí ujal cís. rychtář l. 1633 k ruce král. komory. — *Jan Kardynal*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav mladší Klatovský*, městský rychtář, zanechal dům pustý v městě, chalupu se stodolou na Skotníce, 2 chalupy pod Malou brankou, 9 dědin u Bezděkova, za Meyskou branou, v Závodištích, na Kamenném vršku a u Milošic; louku v Pekle a 2 chmelnice. Tyto statky, kteréž otec jeho v správě měl a potom dcerám svým postoupil, od král. komory byly ujaty, poněvadž Klatovský l. 1631 s lidem saským se navrátil a při kommissi konfiskační Fridlandské byl odsouzen. — *Pavel Kočka*, při jehož statku manželka zůstala. — *Jan Komárek* zanechal dům v městě pustý. — *Jan (Eliščin) z Králic*, král. rychtář v městě Žatci, odešel s manželkou svou Eliškou l. 1625 ze země do Freiberka, poněvadž Don Martin de Huerta se zmocnil jeho statku za příčinou nezaplacení 16 porcí, vojákům z toho statku týdně na 85 zl. vykázaných, anobrž i vězením mu hrozil, nepřistoupí-li k náboženství katolickému. Statek jeho — totiž *dva domy* v městě Žatci, v nichž bylo nábytku, šatstva a nádobí za 1371 zl., 10 sudů vína, celý var piva ječného (potom za 108 kop míš. prodaného) a 9 sudů piva řídkého; též *tři dvory* s několika poddanými při témž městě, s dobytkem (26 kusů hovězího, 281 ovčího a více jiného) a velikými zásobami obilí — odhadnutý za 20.000 kop, vydán byl od Jindřicha Berga z Reinfeldu, král. rychtáře, *Donu Martinovi de Huerta*, od něhož vedle cís. resoluce z dne 21. května 1625 byl postoupen za 6000 kop nejvyššímu lieutenantovi *Kašparovi Krambovi (Grambe)*, který však složiv na summu dotčenou toliko 2000 zl., téhož statku se vzdal, žádaje, aby mu místo něho některý dům v Praze náhradou byl dán. Potom k rozkazu komory české dne 10. listopadu 1628 odevzdán byl týž statek, z něhož Huerta 2824 zl. užitku přijal, *Janovi Třeštíkovi*, jemuž jej Jan z Králic jakožto ujci svému listem daným ve Freiberce dne 3. dubna 1628 byl postoupil. Ačkoliv pak z Králic všecko jmění kšaftem z dne 8. října 1632 odkázal manželce své Alžbětě a nevlastním synům svým, Tomášovi, Ludvíkovi a Janovi Mleynkům, na rovný díl k dědičnému držení; nicméně podržel Třeštík statky dotčené dle vynešení komory české z dne 27. listopadu 1662, protože z nich při kommissi

transactionis l. 1629 za Jana z Králic 1500 zl. pokuty složil a Huertovi na 10.000 zl. odvedl. (C. 215, E. 4 & S. 1. — Lib. confisc. 2, f. 500.) Naproti tomu pozůstalost po Alžbětě z Králic při obci Žatecké, l. 1642 za 190 kop míš. odhadnutá, od král. komory byla ujata, totiž: chmelnice na Trávníce od kolika let pustá bez tyčí za 20 kop, chmelnice ve Mlynářích bez tyčí za 30 kop, kus dědiny (50 záhonů na 2 korce výsevku) za 10 kop, 80 záhonů pole na 6 korců výsevku u Křížka zvaného za 50 kop, 60 záhonů pole k Velechovu ležícího za 50 kop, spáleniště sladovny a stodoly na Pražském předměstí za 30 kop míš. (C. 215, G. 5.) — *Martin Kulhánek* s manželkou, zanechal 2 domy v městě, dvůr, sladovnu a chalupu na předměstí, 5 dědin, 2 chmelnice a vinici dcerám svým katolickým. — *Marie Kurková*, vdova, zanechala dům v městě s pivovárem, dvůr se sladovnou, 3 dědiny a 4 chmelnice. — *Jiřík Kyndl* zanechal chalupu v předměstí. — *Samuel Labuška* a jeho manželka zanechali dům pustý, dvůr za mosty, dědin 16 kop záhonův a chmelnice se sady. — *Johanna Litomyšlská* zanechala dům v městě. — *Jan Malinovský* zanechal dům prázdný v městě. — *Ondřej Maňkus* s manželkou, jehož dům v pokutě byl ujat, protože Maňkus ve vojsku saském sloužil. — *Kateřina Matuňková* zanechala dům prázdný. — *Jiřík Mazánek*, jehož dům v městě, 2 chalupy, dvůr se stodolou, 3 kusy dědin a 5 chmelnic cís. rychtář k ruce král. komory v pokutě ujal. — *Jeronym Němcovic*, jehož manželka při statku zůstala. — *Pavel Nosek* zanechal dům prázdný v městě. — *Anna Novenarynská*, vdova, zanechala dům pustý a chmelnici. — *Jan Obrman* zanechal 2 dědiny a 3 chmelnice, při nichž manželka jeho zůstala. — *Jan Pacovský*, jehož manželka při statku zůstala — *Anna Pečenková* zanechala dům prázdný v městě. — *Jan Pekat*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Pilátová* zanechala dům v městě. — *Kateřina Piskáčová* zanechala dvůr se sladovnou na předměstí, 2 dědiny a 2 chmelnice. — *Vavřinec Plískač* zanechal dům, sladovnu, chalupu, dědin 5 kop záhonů a chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Blažej Přátelský* zanechal chalupu v předměstí se zahradou a chmelnice. — *Jan Pražák*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Přibramský*, vdovec. — *Matyáš Přibramský* s manželkou za-

nechal dům v městě se svršky a velkou zásobou piva, též chmelnice. — *Jan Prkno*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Václav Ratajský*, vdovec, jehož dům pustý, dědin 7 kop záhonů a chmelnic pod 9 hromad tyčí k ruce sirotka bylo opatrováno. — *Barbora Ronšová*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Rousek* odešel již l. 1621, zanechav dům v městě, dvě chalupy a 4 chmelnice svým věřitelům. — *Jan Říčka* zanechal dům v městě, 2 kusy dědin a chmelnice pod Trnovany a v Mlynářích. — *Tomáš starší Samek*, jehož manželka zůstala při statku. — *Pavel Sedmera*, jehož manželka zůstala při statku. — *Anna Skalová* zanechala dům v městě, dvůr, chalupu se zahradou, 6 chmelnic a 5 kusů dědin. — *Martin Sklenář*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Pavel Sojka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Soustružník*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Strakovnický* zanechal dům prázdný v městě. — *Zuzanna Svatková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Martin Svoboda*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Syrůček* s manželkou, jehož dům a chmelnici otec jeho k ruce dítěte zanechaného opatroval. — *Řehoř Šmid*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Daniel Šmíka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Diviš Šmíka* s manželkou, jenž dům v městě, dvůr na předměstí, vinice na Starých horách a pod Záhořím, chmelnice ve Velkém kole, kus dědiny a sad v Malém kole a 10 kusů dědin pod horami, nad horami a v Pekle dceři své k správě poručil. — *Jiřík Šoustal* zanechal dva domy v městě, dvůr, dvě chalupy, 7 chmelnic, sad a 6 kusů dědin. — *Zuzanna Táborská*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Tesák*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Tichý*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Třeštík* zanechal dům v městě, dvůr pustý se sladovnou, 2 chalupy ve Mlynářích, 6 chmelnic, 2 sady a 11 kusů dědin. — *Daniel Trojan* a *Jan Turnovanský* zanechali domy prázdné v městě. — *Tylmovský*, po němž zůstal dům zbořený. — *Jan Užička* zanechal dům v městě s mnohými svršky. — *Samuel Vavrouš* zanechal dům v městě, tři chalupy, 2 vinice s lisem, 2 kusy dědin a 2 chmelnice. — *Michal Waydner*, jehož dům v městě pustý, chalupu, 3 chmelnice a 3 kusy dědin l. 1633 k ruce král. komory držel cís. rychtář. — *Jero-*

nym Vejvoda zanechal chalupu v předměstí a chmelnici. — *Anna Veselíková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Tomáš Vočehovský*, jehož manželka zůstala při statku. — *Vohanka*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Anna Vokáčková*, vdova, zanechala chalupu v předměstí a 2 chmelnice. — *Vít Vojtěch* zanechal dům pustý, chalupu a chmelnice. — *Anna Voříšková*, vdova, zanechala chalupu na předměstí a chmelnici. — *Bohuslav, Jan* a *Ondřej Vraštilové* zanechali domy prázdné v městě. — *Václav Vysocký* zanechal dům v městě s pivovárem, dům druhý rozbořený, dvůr a chalupu na předměstí, dědin 10 kop záhonů, 5 chmelnic. — *Vavřinec Zahorský* odevzdal plnomocenstvím Simonovi Čejkovi dům v městě, který l. 1618 za 2000 kop míš. koupil od kněze Cipriana Pešiny, praedikanta a tehdáž děkana Žateckého, jemuž 1400 kop dlužen zůstal; též dvůr na Skotnice, 2 chalupy, 4 chmelnice a dědin 21 kop záhonů. Těchto statků ujal se Don Huerta a dal svému fendrychovi dům dotčený, který potom l. 1636 cís. rychtář k ruce král. komory za 1300 kop míš. prodal. — *Jan Zahumecký* zanechal dům prázdný v městě. — *Jan Žáček* zanechal dva domy v městě. — *Mistr Floryan Žlutický* s manželkou, potom v Anhaltsku žijící, jejíž 2 domy v městě, dvůr, 2 chalupy v Bacíni s chmelnicí a pod Malou brankou, 5 chmelnic a 5 kusů dědin k ruce král. komory v summě 1070 kop byly ujaty. — *Daniel Žlutický* zanechal dům v městě.

Statků po těchto sousedech pozůstalých ujal se cís. rychtář, dědiny pak a chmelnice aby pusté nezůstaly, odevzdal již z jara l. 1626 sousedům při městě zůstalým k osetí a vzdělání, tak že z nich každý buď polovici neb třetinu užitku odváděti měl do důchodů král. komory, do nichž obráceno bylo též co se našlo po některých měšťanech sladův, obilí, dobytka a dříví.

Mnozí z vytčených sousedův od města ušlých potřebovati se dali nepříteli pod Mansfeldem, někteří pak v poli padli, jiní s Mansfeldem do Braniborska ujeli a ztrativše všecko jmění své mohovité, zase do Žatce již l. 1626 se navrátili k statkům svým, kteréž jim opět byly odevzdány, když k náboženství katolickému přistoupili. Naproti tomu někteří emigranti l. 1629 se navrátivší, nechtíce náboženství kato-

lické přijati, od cís. rychtáře opatřeni jsou vězením, z něhož dle poručení cís. místodržících z dne 6. června 1629 propuštěni býti neměli, leč by k víře katolické přistoupili.

Mimo tyto měšťany za let následujících i mnozí jiní, když všecko na vojáky vynaložili, od statků svých pustých odešli, tak že l. 1633 nikoho nebylo, kdo by statky ty opatrovati neb koupiti chtěl. S některými sousedy i purkmistr *Martin Radonický* l. 1632 při vpádu saském od města odběhl a v Drážďanech se usadil, přistoupiv k náboženství luteranskému; pročež dům jeho, l. 1628 za 1800 kop míš. koupený, též chalupa a 5 chmelnic od král. komory l. 1645 byly ujaty.

S lidem nepřátelským kurfiřsta Saského a knížete Altenburského l. 1631/2 navrátili se do Žatce ze sousedů předešle ušlých tito: Ondřej *Maňkus*, Václav mladší *Klatovský*, Gabriel *Řehlovský*, Václav *Fouček*, Zachariáš *Kočárek (Gottschalk)*, Ciprian a Maximilian *Hošťálkové*. Zároveň s nimi do města přijeli někteří emigranti stavu panského a rytířského, zejména Vilém Fridrich *Libšteinský z Kolovrat* a na Libořicích, Sigmund Vilém *Licek z Risenburku* a na Tuchořicích, Alexander *Kaplíř ze Sulevic*, Rudolf *Hrobčický z Hrobčic*, Bohuslav *Hrobčický* se synem svým Adamem, Jan Hanuš *z Nostic*, syn Adama Nostice na Kounově, Adam a Jiří *ze Štampachu*, Karel *Grawinger ze Saleku* (Graefinger ze Sadku), Oldřich Sigmund *Mirešovský z Mirešovic*, Jetřich *Sekerka ze Sedčic* a Krištof Erhard *Waisschlic(?)*, kteří všickni knížete Altenburského, v Žatci tehdáž zůstávajícího, navštěvovali a proto i s měšťany svrchu vytčenými při kommissi konfiskační Fridlandské všeho jmění byli odsouzeni. — Potom l. 1639 navrátili se do Žatce s lidem švédským též někteří z emigrantů českých, zvláště *Fictum*, který býval na Brunnersdorfě; tento s měšťany zle a ukrutně nakládal i purkmistra pohlavkoval a bradu mu vyrval.

Konečně poznamenati dlužno, že v Žatci propadli v pokutě domy své osoby stavu panského a rytířského tyto: Vilém starší Doupovec, Krištof z Fictum, Joachym mladší Hora z Ocelovic, Bohuslav a Krištof z Hrobčic, Fridrich Sekerka ze Sedčic, Adam, Jindřich a Vilém ze Štampachu. (C. 215, S. 1. — S. $^{109}/_{39}$.)

Dodatky a opravy.

Anjel Jiří při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 od souzen byl dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Balbín Vilém odsouzen byl dne 26. června 1623 třetiny jmění kteréž není vytčeno.

z Barnšteina Jan Kunrat, jinak Jan Charvat z Bernšteina (str. 205

Bechyně z Lažan Václav mladší odsouzen dne 5. listopadu 162 (str. 5).

Bejček z Nespečova Jan odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 6

Bejček Jindřich odsouzen dne 26. května 1623 polovice jmě (str. 6).

z Bejšova Jan odsouzen polovice jmění (str. 7).

Berglar viz Perglar.

Beřkovský Mikuláš odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 20).

z Boršic Martin při kommissi konfiskační perdonován.

Bošinský Jan Šťastný dne 30. května 1623 odsouzen byl třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Bradský z Labouně Fridrich Otík (str. 39).

Branovský Kašpar při kommissi konfiskační 1623 odsouzen by třetiny jmění; neměl však ničeho (str. 40).

Brtický (snad Brtnický) Beneš odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno.

z Bubna Jan starší odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 43).

z Bubna Jaroslav odsouzen byl dne 3. prosince 1622 třetiny jmění kteréž není vytčeno.

z Bubna Mikuláš odsouzen byl dne 29. listopadu 1622 polovic jmění (str. 44).

Budkovský Mikuláš odsouzen dne 3. prosince 1622 (str. 45).

z Cetvic viz Zedvic.

Čabeličtí ze Soutic Adam, *Aleš Adam* a *Prokop*, odsouzeni dn 7. dubna 1623 třetiny jmění (str. 57, 58).

Čachovský ze Svémyslic Václav, jinak Čakovský (str. 59).

Čáslav z Podolí Hynek odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 59)

Černín Jan Petr odsouzen dne 30. května 1623 (str. 67).

Deymek Jiří odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Dobřenský Jan starší odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 75).

Dobřenský Vilém odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Doupovec Bedřich, jinak Jetřich (str. 85).

z Elsnic Bernard starší odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 94) Na statku jeho Kobylnickém bylo dle taxy ve čtyřech vesnicích (Kobyl nice, Čeradice, Palček a Bělichov) 20 osedlých, z nichž 4 s potahy a 1 chalupníků, kteří odváděli vrchnosti ročně platů stálých (úroků, slepi a za roboty) 46 kop 24 gr. miš.; mimo to povinni byli 4 usedlí s po tahy svými roli při dvoře zdarma orati a t. d.

z Elsnic Bohuslav a *Jan Arnošt*, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzeni, prvý třetiny, druhý polovice jmění, kteréž není vytčeno (str. 96).

z Gerštorfu Fridrich odsouzen dne 17. listopadu 1622 třetiny jmění. (Viz Gerštorf Mikuláš, str. 115 & 117.)

Globner z Globna Jan Albrecht (str. 122). Při statku Pochlovickém bylo l. 1623 poddaných 19, v Pochlovicích (Puchlovice) 9 a v Kaltenbrunnu 10, z nichž vycházelo ročně platu stálého (úroků, za slepice, vejce, sýr, vánočky, obilí úroční a roboty) 106 kop 1 gr. míš. Při dvoře poplužním chovati se mohlo 26 krav dojných (z jedné roční užitek počítal se na 2 kopy) a 300 kusů ovcí. (C. 215, G. 6.)

Graefinger ze Sádku, jinak Groffinger ze Soletu (str. 124).

Gryspek z Gryspachu Jan Jaroslav odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Habsperger z Habsperku Jiří Sigmund (str. 131). Statky Gehay, Schönbrunn a Langendörfles, předešle k zámku Tachovu pod léno náležející, l. 1617 od krále Matyáše za jistou summu peněz Volpře Habspergerové, roz. z Trautenberga, z manství byly propuštěny. (D. Z. 139, F. 8.)

Had z Proseče Tomáš (str. 132). Statky jeho *Jirny* a *Zelenče*, ač na ně léna nepřijal, po jeho smrti vedle dobrého zdání král. prokuratora z dne 23. prosince 1625 k ruce krále byly ujaty. (Lista condemnat. f. 16.)

Hamza ze Zábědovic Bořek (str. 134). Na statku Teplicích dolních bylo dle taxy l. 1627 mnoho gruntův a chalup pustých, jednak morní ranou, jednak velikým nesnesitelným souženim a nátisky vojenskými, tak že na statku tom jenom 4 sedláci a 11 chalupníků zůstalo, kteří toliko tři klisny, 1 hříbě a 5 krav svých vlastních měli. Předtím vycházelo z poddaných téhož statku ve vsi Teplicích ročního platu stálého 20 kop 24 gr. míš., ovsa ouročního 35 korců po 30 gr., slepic 63 po 4 gr., loje z krámu 1 kámen za 2 kopy, robot orních 56 dní po 20 gr., žetí 43 dní po 4 gr., sečení 26 dní po 6 gr., dřev dělání 35 sáhů po 4 gr.; ze vsi Janovic vycházelo l. 1627 od 26 sedlákův a 15 chalupníků ročně úroku 18 kop 11 gr., ovsa úročního 39 korců, slepic 97, vajec 190, loje z krámu 1 kamen, robot orních 73 dni, sečení 36 dní, žetí 43 dní, dříví dělání 64 dní. (C. 215, H. 2.)

Hartič z Hartče Mikuláš (str. 138). Na statku Janově (Johnsdorf) bylo dle taxy l. 1623 při dvou dvořích 12 lánů rolí, 6 lánů po 400 kopách míš. a 6 lánů po 300 kopách míš., luk do 53 vozů sena a 21 vozů otavy po 1 kopě 30 gr. a 1500 provazců lesů po 1 kopě 30 gr.; z vesnic dvou vycházelo od 21 sedlákův a 27 domkářů úroku 31 kop míš., roboty ženní 280 dní po 4 gr. a sečení otavy od domkářů 176 dní po 2 gr. (C. 215, H. 4.)

Hartič z Hartče Moric (str. 139). Ve vsi Záluží bylo dle taxy l. 1623 poddaných 36 (z nichž 8 s koni, 24 robotnici ruční a 4 domkáři), z nichž vycházelo obilí ouročního 33½ korce žita po 1 kopě míš., 33½ korce ovsa po 30 gr., 32 slepic po 6 gr., robot 577 dní beze stravy a 34 dní ve žních se stravou. (C. 215, H. 4.)

Haugvic z Biskupic Jan Adam l. 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 139).

Hiršpergerové Jan Baltasar a *Erazim* odsouzeni dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 (str. 144).

z Hiršperku bratří Jan Baltasar a *Erazim* (str. 144). Ve vsích *Outěchovicích* a *Břevnovišti* (Břevništi) bylo dle taxy l. 1658 poddaných usedlých 29 (15 sedláků, 11 zahradníků a 3 chalupníci) a gruntů pustých 14 (4 sedlské, 1 zahradnický a 9 chalupnických); mimo to bylo tam osob podružských poddaných 13, dětí do 10 let stáří 51, od 10—25 let 27, úhrnem tedy 120 obyvatelův. Živnost jejich největší byla v předivu, jakož pak na mnoze lnů a nejvíce ovsů seli. Rolí užívali (mimo

zarostlé) 336 korcův, na něž vyseli na zimu pšenice 7 korců 1 věrtel a žita 118 korců 3 věrtele. Dobytka chovali všickni 16 koní, 10 volů, 51 krav, 42 kusů jalového. Jeden každý usedlý měl kus lesa svého, jehož i k stavění užívati mohl; též loučního každý měl spotřebu. Od těchto poddaných vycházelo vrchnosti platu úročního 19 kop 59 gr. míš., ovsa 17 korců po 20 gr., husí 24 po 10 gr., slepic 28 po 6 gr., vajec 343 po 1 den., roboty orání 38½ dne po 20 gr., žetí 155 dní po 6 gr., sečení 5 dní po 8 gr., dříví přivážení 20 vozů po 10 gr., žita svážení 120 mandel po 1 gr., přize předení 100 pásem, vláčení 30 dní po 10 gr. a j. v. — Při *dvoře poplužním* bylo rolí v rovině ležících 8, lánu po 300 kopách míš., rolí zarostlých 4 lány po 150 kopách míš.; *dobytka* se chovávalo a chovati mohlo 12 koní, 40 krav dojných, 20 jalového, ovčího bahnic 600, jalového 400; avšak l. 1658 bylo tam jenom 1 tele roční, 2 voli tažní, 30 bahnic a 30 jalových ovcí. — *Lesů* jedlových v trojím položení, větším dílem v místech nepřístupných, bylo 14 lečí po 100 kopách m. š. — *Lomy rudy železné* byly tři, v lese Granzheid, v lese obecním a na Franzelbergu, v nichž před 25 lety se nalámalo do 625 vozů rudy, která však na dotčených horách ležeti zůstala, poněvadž hamr byl rozbořen. (C. 215, H. 8.)

Hlaváč z Vojenic Jindřich odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 145).

Hložek z Žampachu Albrecht odsouzen dne 31. října 1622 (str. 146).

Hodějovská Dorota, roz. *Hrzaňova*, místo Hrzaňkova (str. 151).

Hodějovský Bernard starší (str. 149). Dle odhadu l. 1623 měly vesnice *Řepice*, *Černikov* a *Domanice* 28 osedlých, kteří ročně odváděli úroků sv.-Jirského a Havelského 50 kop, za roboty (kliděni luk) 12 kop 24 gr., slepic 173 po 6 gr. a vajec 2 kopy po 10 gr.; ve vsi *Drouzetici* bylo osedlých 12, kteří platili úroků 12 kop 48 gr., za roboty 8 kop, a odváděli slepic 76 po 6 gr. — *V pivováru* Řepickém, k němuž náleželo 5 krčem, svařiti se mohlo ročně 30 varů po 10 věrtelích a z 1 věrtele počítalo se užitku 30 gr. míš. *Rybníků* bylo 10, do nichž se sázelo násady kaprové 197 kop (po 10 kopách gr. míš.); pak u Drouzetice 5 rybníků na 21 kop násady. *Lesů* náleželo k statku Řepickému 7 leči po 24 tenatech, 1 leč za 100 kop míš. počítajíc. Při dvoru Řepickém byly 3 lány dědin po 400 kopách míš.; při dvoru Drouzetickém 1½ lánu dědin za 500 kop míš. odhadnutých; luk při obou dvorech bylo do 40 vozů sena a otavy. (C. 215, H. 12.)

Hoffman z Minichhofen Jiří Arnošt na Mostově odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno. Jeho syn Krištof (str. 156) prodal statek Mostov l. 1630 Janovi Fridrichovi z Vchynic za 25.000 zl. rýn. (D. Z. 144, C. 8.)

Hok Šebestian Jindřich omylně uveden místo Hájek z Robčic (str. 163 & 133).

Holcšporer Vincenc odsouzen třetiny jmění (str. 164).

Homut z Harasova Václav starší a jeho syn *Jindřich Šťastný* odsouzeni dne 31. října 1622 třetiny jmění (str. 165).

Horčice z Prostého Mikuláš odsouzen třetiny jmění nevytčeného.

z Hozlav Jan Jiří a *Jindřich starší* odsouzeni dne 30. května 1623 (str. 174, 175).

z Hozlav Oldřich odsouzen dne 17. června 1623 (str. 176).

Hozlaur Vilém (str. 178). Dle kontrataxy bylo 7 lánů *dědin* po 400 kopách míš. při dvořích poplužních v Slapech a Dražičkách, v nichž se chovalo dojných krav přes 30, jalového dobytka přes 20 a ovcí přes zimu 700 kusův; *luk* na 80 vozů sena a 30 vozův otavy po 1 kopě míš.; *lesů* na 24 tenat přes 18 leči po 200 kopách míš.; *rybníků* 5, v nichž 48 kop násady kaprové po 10 kopách míš.; *cihelna* vynášela přes 12.000 cihel, tisíc po 2 kopách míš.; *v pivováře* vařívalo se ročně 312 věder, z vědra 30 gr. míš. čistého užitku. — Ve vsi Slapech bylo osedlých 12 a chalupníci 3, v Dražičkách osedlých 5 a chalupníků 7, v Lhotce Hno-

jové 3 osedlí; z těchto 30 poddaných vycházelo úroku sv.-Jirského a Havelského 59 kop 15 gr. míš. a ovsa 62 korce míry Pražské po 40 gr. (C. 215, H. 5.)

z Hradešina Adam odsouzen dne 29. října 1622 (str. 179).

Hrobčický Bohuslav (str. 181). Dle odhadu statku Ličkova l. 1623 při 6 dvořích poplužních, jichž stavení za 1500 kop míš. byla odhadnuta, bylo 41 lánů rolí po 400 kopách míš., a chovati se mohlo v týchž dvořích 90 krav dojných, 120 kusů dobytka jalového, 180 svińského a 2500 ovcí v 5 ovčínech; *lesů* náleželo k témuž statku 118 lečí po 100 kopách míš.; *rybníků* kaprových 3 a k násadě 19, v nichž se nasaditi mohlo plodu 40 kop po 10 kopách míš. Poddaných náleželo k témuž statku v 9 vesnicích 98 (z nichž 25 s potahy), kteří vrchnosti odváděli ročně úroků o sv. Jiří a Havle 192 kopy 55 gr. míš. na hotově, pak 69 korců pšenice po 1 kopě 30 gr., 73 korce žita po 1 kopě 15 gr., 17 korců ječmene po 1 kopě, 57 korců ovsa po 40 gr., 336 slepic úročních po 6 gr., 31 kop vajec po 8 gr. 1 den, a konali roboty ženní 171½ dne po 6 gr., orání 24½ dne po 30 gr., dováženi dříví 33 vozů po 20 gr., vykopávání řípy 7 záhonů po 3 gr. — Mimo to dávalo se nájmu z mlýna Trnovanského, o 4 kolách moučných, 1 stupni a pile, 200 korců žita míry staré Žatecké, pak za vykrmení 15 vepřů po 4 kopách míš. a 12 kapounů po 15 gr.; z mlýna ve vsi Klučku o 1 kole nájmu 46 korců žita a vykrmení 1 vepře; z mlýna pod Želči o 1 kole nájmu 14 korců žita; z mlýna v Nečinicích o 1 kole nájmu 13 korců žita. — Zámek Ličkov, nákladně vystavěný, vůkol příkopy obehnaný s pokoji pěknými vrchními i dolejšími, pod střechou cihelnou bezpečný, odhadnut byl za 2000 kop míš., obora okolo zámku, zdí obehnaná, na 40 kusů zvěře, za 600 kop, při zámku zahrada kořenná, zdí obehnaná, za 200 kop, zahrada pro vaření též zdí obehnaná za 200 kop, štěpnice za 250 kop; *pivovár* v předhradí, od kamene vystavěný, se spilkou, hvozdem a sklepem, vše klenuté, s pokoji a světnicemi nad tím vystavěnými a sejpkou, vše pod střechou cihelnou dobře opatřeno, s pánví, káděmi a jinými potřebami, odhadnut za 300 kop míš.; v témž pivováru bývalo do roka 40 varů po 35 korcích ječmene, z každého varu po 16 vědrech piva starého a 4 vědrech prostředního, tedy ročně 640 věder piva starého, z něhož vycházelo užitku po 30 gr. z vědra, a 160 věder piva prostředního, z vědra užitku po 15 gr. — *Tvrz Nečenická*, od kamene nově vystavěna, s pokoji vrchními i podzemními, odhadnuta za 600 kop míš; *tvrz u Želče*, stavení prostranné s pokoji vrchními i dolejšími, od kamene vystavěná, odhadnuta za 500 kop míš. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Jiří (str. 183). Dvůr poplužní ve vsi Šlapanicích, k němuž náleželo 5 lánů rolí a 13 lidí poddaných, byl l. 1633 zpuštěný, tak že při něm bylo dobytka toliko 1 kůň, 1 klysna, 1 kráva, 10 kusů dobytka svińského a 2 vepře na krmení, 4 slepice a 6 kuřat. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Kryštof (str 184). Dle kontrataxy statků Dobřičan a Velkého Očehova l. 1628 bylo při konfiskování týchž statků l. 1623 v zásobě *obilí* 26 korců pšenice po 7 kopách míš., 425 korců žita po 6 kopách, 77 korců ječmene po 5 kopách, hrách po 6 kopách a oves po 2½ kopě, summou za 3127 kop 31 gr.; *dobytka* pak 19 krav dojných po 35 kopách, 11 ročních telat po 12 kopách, 3 koně staré po 35 kopách, 1 hřebě za 30 kop, 43 prasata stará po 4 kopách, 11 vepříků po 2 kopách, 6 slepic po 8 gr. česk. (16 gr. míš.), summou za 1127 kop 36 gr. — Na týchž statcích bylo lidí osedlých 72 (mezi nimi 45 s dvory poplužními), kteří vrchnosti ročně odváděli úroků při sv. Jiří a Havle 196 kop 22 gr., pšenice osební 30 korců po 1 kopě 30 gr., žita 32 korce po 1 kopě 15 gr., ječmene 30 korců po 1 kopě, ovsa 9 korců po 40 gr., slepic 191½ po 6 gr., vajec 12 kop a 5 kusů po 1 den.; roboty pak konali orání 56 dní po 30 gr., vození dříví do pivováru 23 dní po 20 gr., senní 46 dní po 6 gr., sušení sen a dělání stohů 54 dní po 4 gr. Mimo

to platili 3 podruzi z komor v Lilečicích 3 kopy 40 gr. a 7 podruhů v poustce Dobřičanské z komor ročně po 1 kopě míš. — Při statku Dobřičanském byl dvůr s 14 lány dědin orných v dobrém položení po 500 kopách míš., *lesů* chvojových 420 provazců po 4 kopách míš. a dubových 455 provazců po 3 kopách, chmelnice a mlýn o 3 kolách; při statku Očehovském dvůr s 12 lány dědin po 460 kopách a chmelnicí, lesů 560 provazců po 3 kopách, 4 rybníky, v nichž bylo násady 233 kopy po 12 kopách gr. míš. a 2 mlýny o 4 kolách; dvůr poplužní v Dubčanech s 9 lány dědin orných po 500 kopách míš. a chmelnicí; chmele z dotčených 3 chmelnic sklizelo se 220 korců po 1 kopě míš. — Mimo statky vytčené konfiskován byl Hrobčickému l. 1623 též dům jeho v Žatci se všemi svršky a nábytky. (C. 215, H. 21.)

Hruška z Března iří Fridrich a *Vilém* odsouzeni dne 13. května a 13. června 1623 (str. 193, 194).

Hruška z Trkova Václav odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Hysrle Bernard (str. 204). Statky jeho odhadnuty. (Lib. conf. 2, f. 490 & 491).

Chlumčanský Sigmund dne 23. května 1623 pokuty osvobozen (str. 206).

Chobotský Jan (Adam) odsouzen dne 14. června 1623 (str. 207).

Chobotský Václav odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 207).

Chrastský z Chrast Jan Kunrat odsouzen byl l. 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Jestřibský Karel odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 219).

Ježovský Břeněk odsouzen dne 12. prosince 1622 dvou třetin jmění (str. 221).

Ježovský Václav odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 221).

z Kádova Mikuláš odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 224).

Kalichreiter z Kalichreitu Lev odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kekule Mikuláš propadl též jistinu 8000 kop míš. za městem Táborem, která od císaře Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic byla vykázána; pročež tento se ujal dvoru Rejtovského (str. 259).

Kelbl z Geisingu Otto mladší na Jankově odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kelbl Václav starší a bratří jeho *Jan* a *Rudolf* odsouzeni třetiny jmění (str. 263).

Klusak Mikuláš. Ves *Domanovice* místo Domanice (str. 268).

Kochánek z Kochánku Jan Albrecht odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

z Kolovrat Mašťovský Václav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Král z Dobré Vody Jan (str. 302). Statek *Dobrá vůda* odkázala l. 1608 Beatrix, předešle Křinecká, potom Lobkovicová, roz. z Silberšteina, Králové a jeho dětem. (D. Z. 135, B. 23.)

Křečovský Jan Kašpar z Křečovic (str. 306).

Křinecký z Ronova Jiří. Statek *Dětenice* odkázala Křineckému l. 1608 jeho matka Beatrix, potom Lobkovicová, která jej od prvého manžela svého Albrechta Křineckého obdržela. (D. Z. 135, B. 21. — Viz str. 307.)

Kubín Josef a *Jan Švehla*, prokurátorové při hořejších soudech, pak *Božecký Václav*, služebník při úřadě purkmistrském v Starém městě pražském, pro účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne 3. června odsouzeni byli všeho jmění, též k vymrskání metlami z měst Pražských a vypovědění ze země na věčné časy; kteryžto rozsudek dne 22. června 1621 na nich byl vyko-

nán, tak že od radnice Staroměstské až za Horskou bránu byli vymrskáni. (C. 215, C. $^1/_5$ & $^{16}/_{100}$.)

Kunešové z Lukavce Jiří Dipolt a *Mikuláš*, z nichž prvý byl perdonován, druhý však odsouzen všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Kvos z Kvos Jan, jinak Quos z Quos a Perndorfu (str. 316).

Lampach, jinak Langenbach z Limbergu (str. 320).

Lev Melichar (snad z Rožmitalu a Blatné) odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Lukavečtí z Lukavice Heřman a *Vilém mladší*, z nichž prvý odsouzen byl třetiny jmění, druhý k manství.

Lukavecký z Lukavce Smil odsouzen dne 14. června 1623 (str. 343).

Lukavský z Lukavice Jan odsouzen dne 14. června 1623 (str. 344).

Lukavský z Lukavice Jindřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Jan (str. 353). Dům nárožní v Bosácké ulici, podle domu Jana Holečka v čtvrti sv. Jindřicha ležící, koupil Malovec l. 1616 za 2100 kop gr. česk. (Lib. contract. virid. 11, f. 164.)

Malovec Jan Jetřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Václav dne 7. února 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 349).

Materna z Květnice Adam potom perdonován (str. 360).

Měděnec Jan nejmladší odsouzen dne 14. června 1623 (str. 363).

Mírek z Solopisk Štefan odsouzen dne 23. května 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Mirešovský z Mirešovic Hynek odsouzen dne 14. června 1623 dvou třetin jmění, kteréž není uvedeno.

Mladota Zdeněk Adam odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 377).

Myslík Adam odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 285).

Netvorský Přibík odsouzen dne 30. května 1623 (str. 391).

z Nostic Jan Adam dne 19. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění (str. 395).

Olbranovský Albrecht odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Olbramovic Karel starší Čejka (str. 62). Vdově po něm pozůstalé na pohledanost její, 166.589 kop míš. vynášející, při kommissi revisionis přisouzeno bylo toliko 63.000 kop, na kteréž cís. pojištění jí bylo dáno (C. 215, C. $^1/_2$.)

Pek z Římku Bezděkovský Jan (str. 416). Dle zprávy na komoru českou dne 16. dubna 1646 odeslané vynášely útraty a škody na statku Bezděkovském a Miletickém cís. vojskem, jak posádkou v městech ležícím, tak sem i tam táhnoucím, od l. 1631—1634, pak l. 1639—1646 učiněné v jedné summě 23.185 zl. rýn. (C. 215, P. 6.)

Pernklob (Bernkloe) Šebestian odsouzen dne 23. května 1623 (str. 424).

Pešík z Komárova Šebestian odsouzen polovice jmění nevytčeného.

Ples z Sloupna Kristof Václav odsouzen polovice jmění (str. 436).

Přibík z Otoslavic Oldřich l. 1623 perdonován.

Přichovský Petr Jiří dne 27. ledna 1623 pokuty osvobozen (str. 445).

Přichovský Vilém mladší l. 1623 perdonován.

z Račína Mikuláš (str. 450). Statky *Brlozec* (místo Brzolec) a *Bezvěrov* měly dle odhadu l. 1623 v 8 vesnicích 86 osedlých, kteří odváděli vrchnosti ročně úroků 235 kop 27 gr., za pepř 2 kopy, žita osepného 17 korců po 1 kopě, ječmene 17 korců po 50 gr., ovsa 11 korců po 30 gr., slepic úročních 152 po 6 gr. a vajec 11 kop po 15 gr.; též konali roboty orní 99 dní po 20 gr., ženní 281 dní po 6 gr., sekání trav 129 dní po 8 gr., trhání lnu a konopí 34 dní po 4 gr., hrabání sena 19 dní po 3 gr., kopání řípy 34 dní po 4 gr., sázení a sekání zelí 34 dní po 3 gr. — Lesů náleželo k týmž statkům 55 lečí (1 leč = 18 tenatům zdělí po 40 sázích) za 8250 kop míš. odhadnutých.

Rakl Joachim z Bonisdorfu, jinak z Bemsdorfu neb Gemsdorfu (str. 453).

Rašín Jaroslav Sezima. Měl po matce své na statku Korotici pojištěné věno její v 7000 kopách míš.; jeho manželka měla na statcích konfiskovaných 17.051 kopu 2 gr. míš. jistin (str. 453).

Ritter z Gross-Öttingu Jan později odsouzen třetiny jmění (str. 460).

Ropal Jan Strachota z Risenburku, jinak z Riffmberku (str. 463).

z Roupova Krištof Karel (str. 468). Na statcích *Humpolci* a *Heralci* bylo l. 1623 dle odhadu lidí poddaných 177, kteří vrchnosti ročně odváděli úroku sv.-Jirského a Havelského 406 kop míš., slepic 150 po 6 gr., vajec 23 kop a 40 kusů po 1 den., ovsa osepného 31 korců po 40 gr.; pak konali roboty ženní 610 dní po 6 gr. a lidé vesničtí, jichž bylo 130, povinni byli každý ročně 3 sáhy dříví dělati a svésti (což se pokládalo za 1 sáh po 15 gr.). Lesů bylo při týchž statcích 38 lečí po 20 tenatech, 1 leč za 180 kop míš. odhadnuta; v pivováře pak byla každý týden várka, v létě na 12, v zimě na 17 sudův; při 4 dvořích chovalo se krav dojných 70 a jalového dobytka přes 70 kusů, roční užitek z 1 krávy počítal se po 3 kopách míš.; z mlýna o třech kolách dával mlynář 70 kop nájmu. (C. 215, R. 21.)

Řečický Jiří (str. 480). Dům u Řečických řečený po smrti Jana Řečického postoupen byl jesuitské kolleji Novoměstské dle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 za 2240 kop míš. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

z Říčan Vilém mladší odsouzen 16. listopadu 1622 (str. 492).

Sádovský ze Sloupna Jiří odsouzen dne 3. listopadu 1622 (str. 496).

Saska z Vačovic Jan Vojíř odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 498).

Saska z Vačovic Václav Vojíř odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Satanič Mikuláš Šťastný starši odsouzen polovice jmění (str. 498).

Sendražský z Sendražic Bohuslav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Sezima ze Sezimova Ouští Adam Krištof a *Jiří Vilém*, z nichž prvý dne 9. listopadu 1622 polovice, druhý dne 24. dubna 1623 dvou třetin jmění byl odsouzen (str. 504 & 505).

Skal Jan Jindřich odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Skalský z Dubu Jan odsouzen dne 26. května 1623 (str. 514).

Slavata z Chlumu Michal starši odsouzen dne 31. října 1622 (str. 520).

Slavata Jan Bořek odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Slibovský (Šlibovský) Buryan odsouzen byl dne 3. listopadu 1622 všeho jmění, potom však při dvou třetinách zůstaven (str. 597).

Smrčka z Mnichu Jindřich dne 17. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Smyslovský Petr Vok odsouzen dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Sobek z Kornic Jan odsouzen dne 23. června 1623 (str. 560).

Suda z Řenec Jetřich (str. 577). Jeho dědic složil 10.000 kop král. fisku. (D. Z. 466, R. 7.)

Sudek z Dlouhé Daniel odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Sudetů Erazim Matyaš, jinak Sudek (str. 579).

Sůdovský (snad Sadovský) Jakub odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Svatkovský Václav odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 583).

Šen z Šenu Krištof Adam odsouzen třetiny jmění (str. 586).

z Šenachu Ladislav, viz z Schönaichu (str. 510).

Šerkl Sigmund zemřel v čas zpoury, jíž se súčastnil; pročež odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Šič Arnošt z Drahenic, jinak z Nynkvic (str. 587).

Šindler, viz Schindler (str. 508) odsouzen dne 13. března 1623.

z Šlejnic Albrecht odsouzen dne 19. listopadu 1622 všeho jmění (str. 597).

Šmidl z Eberka, viz Schmiedl (str. 510).

Šoffman z Hemrlesu Wolf Krištof odsouzen dne 22. listopadu 1622 dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

z Štampachu Jan Jindřich odsouzen dne 31. října 1622 (str. 618).

z Štampachu Jan Linhart (Reinhart) odsouzen polovice jmění (str. 618, viz bratří z Štampachu).

z Šteinsdorfu Jan Adam dne 14. června 1623 perdonován.

Štolc Jan Jindřich odsouzen dne 29. listopadu 1622 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jan Jiří dne 3. prosince 1622 odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jiří Jaroslav (str. 636), potom rada knížete z Fridlandu, domáhal se pohledanosti 86.000 kop míš. (i s úroky 110.000 kop vynášející), kterou mu Aleš Berka l. 1633 na statcích Bělé a Kuřívodách postoupil (viz Berka); tato však od král. prokuratora nebyla uznána, tak že jeho dědic Maximilian Rudolf Ferdinand Štos sv. pán z Kounic s žádostí svou za tu praetensi při kommissi revisionis a liquidationis dne 24. září 1667 byl odmrštěn. (C. 215, B. 8.)

z Štubenberku Rudolf (str. 637). Po něm konfiskována byla též jistina 50.000 zl., kterou měl za Janem Rudolfem Trčkou, tak že tento již l. 1622 zaplatiti musil Pavlovi Jakubovi Stahrembergovi 42.487 zl., jemu od král komory povinných. (C. 215, C. $^1/_1$ & S. 47.)

Švab z Chvatliny Baltasar odsouzen dne 23. června 1623 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Talmberka Jan starší s otcem svým *Jiřím* perdonován (str. 672).

Tarnavanský (Trnovanský) z Vořešan Lukáš odsouzen dne 20. ledna 1623 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Třídvorský Vilém odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Trčka z Lípy Jan Rudolf. Statky Hradiště Chustníkovo a Heřmanice (str. 706) postoupeny hraběti z Ulfeldu. (D. Z. 466, B. 3.) — Domek v Novém městě (str. 711) darován Reuscherovi, jinak *Raušerovi*. (Lib. contract. virid. 13, f. 338.)

Údrcký z Údrče Adam Ferdinand (str. 724). O ves *Kaleč* ucházely se dcery Údrckého Benigna a Kateřina, jimž po matce jejich náležela; nedosáhly však ničeho, ačkoliv dle zdání král. prokuratora z dne 9. února 1626 otec dětem svým statku jejich mateřského propadnouti nemohl, a tedy jim od král. komory slušná náhrada měla býti učiněna. (Lista condemnat. f. 18.)

z Waldšteina Albrechta z Fridlandu dcera *Marie Alžběta* místo *Tekla* (str. 831).

Waldštein Albrecht z Fridlandu (str. 768). *O účastenství Waldšteina v podvodu, jehož se dopustil l. 1622 3 žid Basseve raženim lehkých (špatných) peněz*, podáváme následující vysvětlení. Dle spisu „die lange Münze in Österreich“ (von Director Johann Newald, Numismatische Zeitschrift, 13. Jahrgang, Wien 1881) jest Waldštein uveden mezi členy družstva (consortia), s kterýmž vedle cís. nařízení od cís. komory dvorské dne 18. ledna 1622 uzavřena byla smlouva, dle které cís. služebníku *Janovi de Vitte*, kupci a měšťěninu Malostranskému, a jeho soudruhům ražení peněz a veškeré mincovny v království Českém, v Rakousích pod Enží a v Moravě na jeden rok (od 16. února 1622 počínajíc), byly pronajaty za 6 millionů zlatých, tak že raziti se měly dvouzlatníky (Doppelguldner) po 150 kr., zlatníky po 75 kr., půlzlatníky po 37$^1/_2$ kr. a groše z jedné hřivny ryzího stříbra 16lotového na 79 zlatých; naproti tomu

přenecháno bylo nájemcím stříbro z dolů českých, 1 hřivna za 32 zl., též všecko stříbro zabavené, a povoleno jim i v Uhrách stříbro kupovati. Avšak již l. 1621 nastalo v říši neslýchané zfalšování a nadsazování mince dobré a staré, zlaté i stříbrné, a dělání z ní mince neb raději plíšků měděných, žádného téměř zrna stříbra čistého v sobě nemajících, kteréž se všude po zemích roznášely*) a stará mince dobrá, na nejvýš zvýšená, totiž tolar říšský na 10 zlatých a dukát na 20 zlatých, za ně se směňovala. Tou příčinou již vedle cís. resoluce z dne 23. srpna 1621 bylo nařízeno, aby z jedné hřivny Vídeňské, z devíti lotů ryzího stříbra smíšené, $17^{31}/_{40}$ kusů dolarů (dvouzlatníků) po 150 kr. ($2^1/_2$ zl.) se razilo, tak že z 1 hřivny čistého stříbra 79 zl. vycházelo. Dle této cís. resoluce nařídil též kníže Lichtenštein dne 4. října 1621 Pražské mincovně, aby z jedné hřivny Pražské ryzího stříbra vycházelo 77 zl. 45 kr., kdežto z ní, poněvadž jenom 231 Vídeňských denarů obsahovala, toliko 71 zl. 16 kr. a 3 pen. vycházeti mělo; potom však dne 29. října 1621 nařídil Lichtenštein, aby Pražská mincovna z jedné hřivny Pražské, ryzího stříbra 5 lotů 5 den. obsahující, 10 dvouzlatníků neb 20 zlatníků razila, tak aby z hřivny ryzího stříbra 78 zl. 2 kr. 3 pen. vycházelo, čímž peníze rázu českého měly špatnější zrno, nežli Vídeňské.

Před tímto zhoršením mince až do bitvy bělohorské ráželo se z jedné hřivny Vídeňské, 14 lotů a 1 kvintl ryzího stříbra mající, $9^3/_4$ cís. tolarů dobrých, tak že na Pražskou hřivnu skoro 8·8 kusů přišlo, neb z jedné hřivny ryzího stříbra 19 zl. 39 kr. vycházelo. První krok k zhoršení mince v Čechách učiněn byl od cís. kommissaře v Čechách knížete z Lichtenšteina, který již dne 2. března 1621 kupování stříbra do Pražské mincovny přenechal židu Pražskému *Jakubovi Bassevi*, jemuž se za hřivnu ryzího stříbra 25 zl. mělo vypláceti, kdežto se v mincovně osobám stříbro prodávajícím za 1 hřivnu čistou jenom 22 zl. platilo. Potom dne 16. března 1621 nařídil kníže Lichtenštein, aby se z jedné hřivny Pražské, 8 lotů a 2 kvintle stříbra ryzího obsahující, ráželo 10 kusů dvouzlatníků neb 20 zlatníků, tak aby z hřivny stříbra ryzího 37 zl. 38 kr. vycházelo. A poněvadž dobré starší mince ze země do říše se vyvážely, nařídil kníže z Lichtenšteina dne 11. června 1621 mincmistru Pražskému, aby se od předešlého zrna mincí poněkud upustilo, tak aby Pražská hřivna mincovní na 7 lotů v dvouzlatnících a zlatnících byla snížena. Pak dne 16. srpna 1621 dáno bylo od knížete z Lichtenšteina mincovně nařízení, aby při ražení dvouzlatníků místo čísla dosavadního 120 se vyrazilo 150, a na zlatnících číslo 75 místo 60. Toto zvýšení ceny tolaru z 120 na 150 kr. mělo též vliv na ceny stříbra, tak že vedle nařízení knížete z Lichtenšteina, dne 16. září 1621 Pražským mincmistrům daného, židu Jakubovi Bassevi za jednu hřivnu stříbra ryzího od 1 srpna t. r. počítati a platiti se mělo 27 zl. místo dosavadních 25 zl., potom dne 7. prosince 1621 byla cena 1 hřivny stříbra na $29^1/_2$ zl. a později až na 36 zl. 30 kr. zvýšena.

V dotčené smlouvě mincovní z dne 18. ledna 1622 bylo ustanoveno, že z jedné hřivny stříbra na 79 zl. má vycházeti; není však vytčena hřivna Vídeňská. Protož kníže Lichtenštein nařídil, aby i z Praž-

*) Dle zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 27. února 1621 podané, kolovalo v Čechách nesmírné množství cizích třikrejcarů (grošů), jichž celá hřivna ani kvintl ryzího stříbra neobsahovala. Proto roznášení takových peněz pod ztrátou hrdla bylo zapovědíno a nařízeno, aby se v mincovnách, Pražské a Kutnohorské, razilo dostatečné množství třikrejcarů, jichž by z jedné hřivny Pražské, pět lotů čistého stříbra mající, 204 kusy vycházely. Zároveň zvýšena byla cena českých šedesátikrejcarů na 70 kr. a 120krejcarů na 140 kr. (D'Elvert II. str. 33.)

ské hřivny stříbra ryzího, jako z Vídeňské, na 79 zl. peněz se vyráželo. Cís. patentem z dne 27. ledna 1622 zapovězeno bylo kupování, rozpouštění a vyvážení stříbra a zlata, též ustanoveno bylo, za kterou cenu staré dobré mince zlaté a stříbrné se mají přijímati, totiž dukát po 6 zl. 45 kr., koruna zlatá za 5 zl. 40 kr. a starý tolar říšský za 3 zl. 52 kr.; cena pak za hřivnu stříbra ryzího na 32 zl zvýšena jest. Mimo to vydán byl od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 24. března 1622 patent mincovní, kterým se vyvážení staré mince dobré a přivážení lehkých mincí do Čech přísně zapovědělo; potom patentem z dne 24. září 1622 zapověděno bylo vydávání a přijímání cizích grošů po 3, 12 a 24 kr. pod trestem jich konfiskování; avšak dovoleno bylo, dotčené groše, které 3 loty ryzího stříbra obsahovaly, v mincovně za hřivnu po 9 zlatých za nové druhy cís. peněz vyměniti; zároveň ustanovena cena hřivny stříbra ryzího na 37 zl. 30 kr.; což vše k prospěchu dotčeného družstva směřovalo.

K družstvu tomuto, jemuž ražení peněz bylo pronajato, náleželo 15 osob, totiž:

	Dodal do mincovny stříbra	Obdržel z mincovny hotových peněz	Připadá na 1 hřivnu
Kníže z Lichtenšteina	797 hř. 6 lotů	453.185 zl. 10 kr.	569 zl.
Kníže z Fridlandu Albrecht z Waldšteina	5000 „ — „	617.249 „ — „	123 „
Pavel Michna z Vacinova	2932 „ 2 „	726.186 „ 16 „	248 „
Jan de Vitte . . .	402.652 „ 8 „	31,340.544 „ 59 „	78 „
Jakub Basseví, žid .	145.355 „ 10 „	6,750.389 „ 29 „	48 „
Deset nájemců neznámých	4848 „ 9 „	2,134.680 „ 7 „	448 „
Úhrnem . .	561.584 hř. 3 loty	42,022.225 zl. 5 kr.	

Seznam tento vztahuje se jenom k mincovnám českým, vedle nichž byly též pronajaty témuž družstvu mincovny ve Vídni, v Brně a Olomúci. K nájemcům neznámým, jichž bylo dle výpovědi žida Bassevi 10, náleželi bezpochyby kníže *Jan Oldřich z Eggenberga* a radové komory dvorské *Vincenc Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a *Jan Unterholzer z Kranichbergu*.

Vydáváním *mince lehké* (jinak *dlouhé* řečené) vzešel v zemích všechněch neřád a zmatek hrozný a záhubný; neboť kupci, obchodníci, řemeslníci i lid zpěčovali se bráti tu minci, odkudž následovala v patách drahota a nedostatek všech věcí veliký jak v Čechách, tak i v říši Německé, v Polště a místy ve Vlašich, až naposledy obce obávaly se z toho i veřejného pozdvižení a potržky lidu obecného (Skála V., str. 208). Čím více přibývalo mince lehké, tím výše stupovala cena dobré mince staré, tak že konečně dukát za 16 zl. 54 kr. a starý tolar říšský za 11 zl. 15 kr. se směňoval. Málo zpomohly dotčenému neřádu nové mandaty císařské, vedle nichž kníže z Lichtenšteina mincovním patentem z dne 2. ledna 1623 zapovídal vůbec přísně *pod ztracením hrdla*, aby žádný více staré mince zlaté a stříbrné nepřijímal ani nevydával výše, než předešlým cís. patentem bylo vyměřeno, totiž dukát za 6 zl. 45 kr., koruna za 5 zl. 40 kr., rýnský zlatý za 4 zl. 3 kr., říšský tolar za 4 zl. 30 kr. a šedesátník starý za 3 zl. 52 kr. Při tom bylo nařízeno, aby každý přijímal novou cís. minci lehkou v hodnotě vyměřené, a doloženo, že nepodstatná jest pověst o zamýšleném úpadku (calada) této mince. (Archiv místodržit. C. 215, C. ¹/₁.)

Po uplynutí roku nájemního zdráhalo se družstvo dotčené obnoviti smlouvu mincovní pod výminkami předešlými, tak že dne 31. března 1623 činnost družstva přestala a mincovny do správy císařské byly převzaty. Patentem z dne 15. května 1623 od král. místodržícího knížete

z Lichtenšteina bylo vyhlášeno, že dosavadní druhy cís. minci, jichž zrno při ražení se nezměnilo, mají býti od každého přijímány, a že za hřivnu stříbra ryzího v mincovnách i dále 58 zl. rýn. platiti se bude. Avšak cís. resolucí z dne 3. července 1623 bylo zastaveno zcela ražení lehkých minci, a zároveň zapověděno další prodávání statků konfiskovaných za penize takové. Potom cís. resolucí z dne 1. srpna 1623 oznámeno bylo král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina, že ve všech královstvích a zemích dědičných žádná jiná mince ražena býti nemá, než říšské tolary v zrnu starém, totiž z Vídeňské hřivny, 14 lotů 1 kvintl ryzího stříbra obsahující, 9¾ celých tolarův. Takto když předešlé mincování bylo opět zavedeno, přikročilo se k sbírání ohromného množství lehkých (dlouhých) peněz, jichž úpadek (calada mince) cís. resolucí z dne 14. prosince 1623 byl nařízen s tím doložením, že v lhůtě tří měsíců mají býti vyměněny lehké mince takto: dvouzlatníky předešle po 2 zl. 30 kr. za 20 kr. říšské mince, zlatníky po 75 kr. za 10 kr., groše po 48 kr. za 6 kr., groše po 24 kr. za 3 kr., groše po 15 pacích za 1½ kr., groše po 12 kr. za 6 haléřů, groš prostý za 3 haléře a groš po 3 kr. za 1½ haléře, tak že předešlá cena týchž minci na 13·3 ze sta byla snížena, tedy ztráta 86·7 percent předešlé ceny vynášela. V Čechách v ty časy, nežli minci spadlo, kopa míš. platila půl osmé kopy těch peněz lehkých (špatných). Ale poněvadž po vypršení lhůty trojměsíční ještě veliké množství peněz lehkých mezi lidem zůstalo, patentem knížete z Lichtenšteina z dne 27. února 1624 prodloužena byla lhůta k směnění jich až do konce roku 1624 a potom opět až do konce l. 1625. (C. 215, C. ¼.)

Taký výsledek měla činnost družstva Jana de Vitte v rakouských mincovnách. Škodu, kterou ražením lehké mince a jejím úpadkem (caladou minci) země rakouské a obyvatelstvo jejich utrpělo, lze jenom poněkud určiti z listin kommisse nařízené l. 1625 k vyšetřování škody král. fisku v Čechách učiněné (Königl. Böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission za Ferdinanda II. a potom za Ferdinanda III. tak řečená General-Münz- und Confiscations-Laesion-Aus- und Verrichtungs-Commission). Tak zjištěno bylo, že postavením na roveň hřivny Pražské s Vídeňskou při ražení dotčených peněz lehkých král. fisku učiněna byla škoda 1,836.687 zl. vynášející; pak že zaplacením nájemného dotčených 6 millionů zlatých v dlouhé minci utrpěl fiskus škodu 3,600.000 zlatých; též že úřad rentmistrský odváděním do něho peněz dlouhých (lehkých) zkrácen byl o 2,760.221 zl. Proto měl syn a dědic knížete Karla z Lichtenšteina dne 27. února 1627 zemřelého, kníže Karel Eusebius, fisku nahraditi 10,747.817 zl. 41 kr.

Co se dotýče náhrady od Waldšteina dané za statky, od král. fisku na lehkou minci koupené, o tom viz na stránce 769.

z Waldšteina Jiří odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 835).

z Waldšteina Marie Polyxena, roz. *z Harasova*, místo z Hanasova (str. 26 *).

Věřický (Vířický) z N. Václav omylem uveden jest (str. 852) místo *Měnický z Červené vsi Václav*, jenž dne 9. září 1623 byl odsouzen třetiny jmění (str. 365).

z Věst a z Ejstebna Jan odsouzen byl dvou třetin neb polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Višně Jan z Větřní, jinak z Oujezdce, perdonován (str. 876).

Vojíř z Protivce Ctibor (str. 887). Statek jeho *Římov* od král. komory zastaven byl se statkem Hamrem (viz Záborský str. 919) l. 1621 paní Dorotě Aulnerové v summě 11.000 zl. rýn. k potřebám válečným císaři půjčené. Po smrti Aulnerové l. 1625 statek ten opět od král. komory byl ujat a knížeti z Eggenbergu prodán. (Lista condemnat. f. 2.)

Vrš ze Sadlna Jiří odsouzen dne 30. května 1623 (str. 908).

Vtelenský z Vtelna Karel odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 919).

Záborský z Brloha Jan Jindřich (str. 919). Statek jeho *Hamr* se statkem *Rímovem* (viz Vojíř Ctibor str. 887) držela zástavou Dorota Aulnerová v summě 11.000 zl. rýn., k potřebám válečným císaři půjčených. Když pak Aulnerová žádného kšaftu neučinivši a po sobě žádných dětí ani přátel krevních nezanechavši zemřela, dotčené statky i summa zástavní se vším ostatním jměním jejím na císaře připadly a k ruce jeho vedle návrhu král. prokuratora z dne 3. října 1625 ujaty jsou i se statkem *Sitzkreis* (Čížkrajice, kr. Budějov.) po Aulnerové pozůstalém, jehož se Elyna Mičanová, roz. z Kokořova, ujímala. Marně se domáhal pozůstalosti Aulnerové *Václav Koutek*, od ní za syna přijatý; neboť synovství to od král. prokuratora uznáno nebylo, ponévadž při právě k stvrzení nepřišlo. (Lista condemnat. str. 2.)

Zeidler Jan (str. 930). Na panství Mimoni bylo l. 1632 dle taxy v dvořích Mimoňském, Hamrském, Medenném (Medonském), Vostrovském a Pustém, koní 11, volů tažných 19, krav 77, býci 3, jalového dobytka 56 kusů a ovcí 1820, totiž bahnic 869, zubkyní 208, jehnic 227, skopců 464 a beranů 52. (C. 215, Z. 6.)

Zeidlic z Šenfeldu Jindřich Jiří (str. 930). Jeho dcera Markéta zůstavena byla vedle zdání král. prokuratora z dne 1. října 1625 při dílu svém na statku Kozominském. (Lista condemnat. f. 2.)

Zeidlic z Šenfeldu Rudolf (str. 932) po smrti své († 1622) od král. prokuratora dne 22. října 1622 před kommissí konfiskační obviněn byl z těchto účinků rebellských: 1. Že jest v té rebellii krále a pána svého, vrchnost pořádnou opustil, k rebellům se připojil a s nimi stál. 2. Že direktorům a správcům též rebellie v službu se vydal, úřad hejtmanský nad pěchotou k sobě přijal, lid verboval, s týmž lidem správcům rebellským přísahu učinil, proti cís. kommissaři a armádě táhl a nepřátelsky se stavěl. 3. Když Fridrich falckrabě při Rýnu do země uveden a na stolici královskou v Čechách dosazen byl, že Zeidlic nejvyšším úředníkům a soudcům zemským téhož domnělého krále psaním svým vlastnoručním z Paříže dne 20. ledna 1620 se zjevně a patrně ohlásil, že k tomu ke všemu, což jest takkoliv od stavů pro dobré království České zavřino, jako i k tomu zvolení a korunování kurfiršta Falckého za krále Českého, přistupuje a sobě to vše oblibuje, k nim důvěrnost maje, že to ohlášení jeho přijmou a jej sobě jakožto věrného syna vlasti dostatečně poručena míti budou. 4. Že Zeidlic podle sněmovního s týmž domnělým králem snešení, rovně jako jiní, výpravy činil a škody obvozuje na cís. lid těžce žaloval. — Mimo to obvinil král. prokurator dne 21. srpna 1623 Zeidlice ještě z toho, že Zeidlic navrátiv se l. 1620 do země, vypravil se s falckrabětem, domnělým králem svým, sám osobně i s lidmi svými k Rokycanům, odtud s ním k Rakovníku proti lidu císařskému táhl a bojoval. — Marně se odvolávali dědicové Zeidlicovi k tomu, že Zeidlic za živobytí svého dne 14. května 1622 učinil ohlášení k perdonu J. M. C., dokládaje toho, že by v čas zpoury od cís. nejvyššího a general-kommissaře pana Khana jménem a na místě císaře sobě perdon udělený, a na to zase statky své, kteréž mu předtím od cís. lidu a armády odňaty byly, navrácené míti měl; neboť král. prokurator dokázal, že Zeidlic žádného perdonu neukázal, ani dostatečně svědky neprovedl. (Lista condemnat. f. 6—14.)

Zumr z Herstošic Mikuláš Šebestian pokuty byl osvobozen.

Želinský ze Sebuzína Jan, bratr Gabriele Krištofa (str. 944), odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (Lista condemnat. f. 90.)*)

---

*) Tato *Lista condemnatorum* (seznam osob při kommissi hrdelní a konfiskační odsouzených, ne dosti správný, obsahující 92 listy), při níž jsou též některá dobrozdání král. prokuratora z l. 1625 a 1626, ode-

Praha (str. 1037). Mezi měšťany rozdílných měst Pražských, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzenými, omylem uvedeni jsou: Václav *Fouček*, Zacharyáš *Kočárek* a Gabriel *Řehlovský*, měšťané Žatečtí; Václav *Chluj* (Klug), měšťan Lounský; pak Samuel *Třebický*, měšťan Rokycanský při městě Táboře. — Domů v městech Pražských před zpourou l. 1610 bylo všech 2644, totiž v Starém městě 938, v Novém městě 1546 a v Menším městě 160; l. 1653 bylo v Praze domů všech 2717, z nichž bylo pustých 157 a pohořelých 120. (Dle zprávy o domech Pražských a o městech královských, podané od Františka Dvorského v časopise Musea král. Českého r. 1881, str. 487 a r. 1882, str. 57, z niž jsme i následující dodatky k městům vyňali.)

Beroun (str. 1037). L. 1630 bylo v městě všech obyvatelů domácích 201 a na předměstích 106, podruhů a čeládky v městě i na předměstích 364, tedy dohromady jenom 671 duší. — Domů čítalo se l. 1654 všech 250, totiž v městě 134, z nichž 45 pustých a 2 pohořelé, na předměstích pak Hořejším, Dolejším a Hrnčířském 116, z nichž 85 pustých a 5 pohořelých, tak že na ten čas v městě jenom 87 a na předměstích 26 domů bylo obydleno a 137 domů stálo pustých.

Boleslav Mladá (1038). Z 370 domů, které město l. 1610 před zpourou čítalo, bylo l. 1654 rozbořených a pustých domů 11 a domů až do základu zbořených 128, z nichž jen místa zůstala. Z vesnic k městu náležejících byla ves Plasy, předešle 9 sedláků čítající, celá pustá; v Stakorech dolejších bylo sedláků 15, chalupníků 6; v Kolomutech sedláků 9, baráčník 1; v Jemnikách sedláci 3; ve Vodicích sedláci 2; v Husí Lhotě sedláci 3, chalupníci 2, rozbořená a pustá stavení sedlská 3 a chalupnické 1 pusté; v Ouhelnicích sedlák 1, chalupníci 3, stavení rozbořené a pusté sedlské 1, chalupnických pustých 7.

Brod Český (str. 1041). Ze 160 usedlých měšťanů, které město l. 1623 čítalo, zůstávalo l. 1654 toliko 46 v domech svých, ostatní domy 84 byly pusté.

Brod Německý (str. 1046). L. 1654 sečteno domů 257, totiž v městě 179, z nichž 31 pustých, a na předměstích 78, z nich 13 pustých. K městu náleželo městečko Bělá s 75 hospodáři (mezi nimiž 1 pohořelý, 1 na živnosti zkažený a 34 hospodářství pustých) a 12 vesnic, v nichž bylo 109 sedláků (1 pohořelý, 5 na živnosti zkažených a 20 živností pustých), 6 chalupníků a 43 zahradníci, mezi nimi 29 pustých živností.

Bydžov Nový (str. 1048). Z 210 domů v městě předešle se nacházejících bylo l. 1654 jenom 112 obydlených, 3 byly pusté a z ostatních 95 zůstala toliko místa. V 8 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 28, chalupníci 23, zahradník 1 a pustých hospodářství 30. — Dne 20. srpna 1626 podali zběhlí sousedé Bydžovští na komoru českou žádost, aby jim navráceny byly jejich statečky a chaloupky, od kterých jenom pro nemožnost svou vychování a vyživení vojska pryč se odebrali a jinde žebrotou chleba sobě hledati byli přinuceni. — Léta 1639 při vpádu Švédském navrátil se s nepřítelem do města Bydžova exulant *Matěj Troskovec*, který do obce hned praedikanta uvedl a tehdejšího cís. rychtáře Jana Dentulína před general-majorem Fridrichem Sobětickým těžce obvinil, že měšťany k náboženství katolickému katem mocně nutil, tak že proto cís. rychtář byl uvězněn a veliké výkupné zaplatiti musil. Na zprávu o tom, od cís. rychtáře komoře české dne 3. srpna 1640 podanou, Troskovec později do Hradce Králové a odtud do Prahy do vězení byl dodán. (C. 215, B. 13.)

---

vzdána byla dne 24. srpna 1673 od král. kommisse Revisionis et Liquidationis k opsání král. úřadu fiskalnímu. Opis tohoto seznamu má Dr. Edmund Schebek, od něhož mně k nahlédnutí byl propůjčen.

Čáslav (str. 1049). Před zpourou čítalo město s předměstími 254 domy, z nichž l. 1654 bylo v městě jenom 100 obydlených, 9 pustých a 86 dokonce zbořených, tak že z nich toliko místa zůstala; na předměstích pak bylo domů obydlených 23, pustých 30.

Domažlice (1055). L. 1654 bylo v městě jenom 208 domův obydlených a 33 pustých.

Dvůr Králové (str. 1061). L. 1654 bylo v městě i na předměstích domů obydlených 164, pohořelých 5, pustých 4, rozbořených 73. V 6 vesnicích k městu náležejících bylo 27 sedláků, 23 chalupníků, 8 zahradníkův a 3 noví usedlí.

Hora Kutna (str. 1063). L. 1604 bylo domů v městě 594 a na předměstích 353, z nichž l. 1628 v městě bylo 56 bez hospodářů, kteří z města pryč se odebrali, pak 146 domů pustých, zbořených a spálených, též v předměstí čtverém bylo mnoho domů prázdných a pustých. L. 1654 bylo v městě 580 domů, z nichž 2 fiskální, 5 obecních, 26 panských, 26 jesuitům náležejících, 373 obydlených, 27 prázdných zavřených a 121 dokonce pustých a zbořených. Na právu Pachovském bylo 23 domův obydlených, 2 prázdné a 30 dokonce zbořených; na právu Kolmařském 5 obydlených, 5 pustých a 18 dokonce zbořených; na právu Hlouščeckém 28 obydlených, 4 prázdné, 33 dokonce zbořené; na právu Čechovském 13 obydlených, 7 prázdných a 49 dokonce zbořených; na Kaňku 35 obydlených, 10 pustých a 36 dokonce zbořených. V 7 vesnicích k městu náležejících byly 2 dvory, 20 sedláků, 3 pohořelí, 7 pustých; chalupníků 10 a 3 pustí; zahradníci 2 a 2 pohořelí.

Hradec Králové (str. 1070). L. 1654 bylo v městě a na předměstích domů obydlených 201 (z nich 16 panských šosovních), pustých 11 a rozbořených 495, z nichž jen místa zůstala. V 13 vesnicích k městu náležejících (mezi nimiž dvě celé pusté byly a v ostatních ještě 52 stavení rozbořených a pustých) bylo sedláků 60, chalupníků 46, zahradníků 42, nových osedlých 6, dvůr svobodný 1, dvorů šosovních blíže města 12.

Chomútov (str. 1086). Odhad panství Chomútovského. (Lib. conf. 2, f. 173.) — V městě bylo před zpourou l. 1604 sečteno 545 domů, z nichž l. 1634 toliko 139 bylo obydleno; l. 1654 bylo v městě domů 144, mezi nimiž 11 pustých, dvorů a chalup na předměstí 53, na obci pak pro dělníky 209 chaloupek.

Chrudim (str. 1088). Z 421 domů, které město před zpourou čítalo, bylo l. 1654 v městě asi 100 domů obydlených a 52 rozbořených; v předměstí pak 165 domův obydlených, 18 pustých a 65 zbořenišť, kde někdy domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo 37 sedláků, 4 stavení pustá bez hospodářův a 5 chalupníkův.

Jaroměř (str. 1096). Taxa statkův obecních. (Lib. conf. 2, f. 288.) — L. 1610 bylo v městě a na předměstích 257 domů; l. 1654 však jenom 170 obydlených a 59 pustých míst, kde domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 36, chalupníků 13 a zahradníků 16.

Kolín (str. 1110). L. 1654 bylo v městě a předměstí jenom 133 domův obydlených (z nichž 12 židovských), domů zbořených a pustých bylo 49, pohořelý 1 a 50 míst, kde předešle domy stávaly.

Kouřim (str. 1115). Před zpourou l. 1610 bylo v městě 180 domů, z nichž l. 1630 zůstalo 55, l. 1634 sečteno 30 a l. 1635 toliko 24; l. 1654 bylo domů poněkud obydlených 70 (z nichž 6 panských), pustých přes 90 a pohořelé 2.

Litoměřice (str. 1118). L. 1654 sečteno bylo domů v městě 265, z nichž 95 pustých (39 zkažených pustých domů odevzdáno pro rozšíření kostelův a klášterů, totiž 7 jesuitům, 7 dominikánům, 1 františkánům a 24 kapucínům); na předměstí byly 3 chalupy, z nichž 2 pusté, pak menších domků a chaloupek 221, z nichž 161 pustých.

Loket (str. 1138). L. 1654 bylo v městě i na předměstích 320 domů, z nichž 86 pohořelých, od l. 1621 nevystavěných, a 58 pustých.

Louny (1141). Z 329 domů, které v městě a na předměstí před zpourou se nacházely, zůstalo jich l. 1654 v městě 190 a na předměstí 50.

Mělník (str. 1143). Kostel sv. Ludmily zbořen byl l. 1633 místo l. 1663. — V městě bylo před zpourou l. 1610 domů 185; l. 1654 v městě jenom 89 domů, z nichž 4 pusté a na předměstí 13 domů a chalup, z nichž 7 pustých, pak 69 chaloupek, v nichž lidé viniční zůstávali.

Most (str. 1152). L. 1654 bylo domů v městě 290, z nichž 151 pustých; na předměstí chalup 10 a 90 míst, kdež dříve chaloupky pro hlídače, podruhy a nádenníky byly vystavěny. (Dvorský, Čas. Mus. r. 1882.)

Jan mladší Lukavský (str. 344) propadl statek Domanice (kr. Chrudim., dom. Košumberk).

Registřík.

Abel Tomáš 1119.
Aber, cís. nejvyšší, 1114.
Aberspach hrad. 679.
Abstatt ve Würtembersku 735.
Adamovic Kateřina 1120.
Adamstadtl (Adamstadt) bud. 350, 352.
Adelshof čásl. 1063.
Aderšpach 783.
z Adlaru Valkoun 199, 838.
z Adlersbergu Jan Jakub de Wagghi z Wippachu 636.
z Adlersthurnu Putz Jan 145.
z Adlerswerthu Plunis Fridrich 191.
Adorf v Sasku 1209.
Adršpach (Adrsbach) hrad. 29, 679, 684, 767.
Agathon Jan 1067.
Agrikola Cyril 266.
z Agrů Jakub 957.
Ahachov plz. 1202.
Ahatschau žat. 1100.
Ahnikov žat. 621, 1085.
Ahrendorf (Arndorf) žat. 508.
Achač Matěj 1186.
z Achlaru a z Aichelberka (Eichelbergu) Jakub Vilém 386, 443, 640.
z Achona Erdman 1113.
Aich (Eich) cheb. 728, 821.
Aicha bol. 780.
Aicha — Alt bol. 791.
z Aichelberka, viz z Achlaru.
z Aichelberka Aichlerová Kateřina 386.
z Aichenfelsu Adam 1, 829.
Aichhorn z Reichenpachu Kašpar 1217.
Aichhut bol. 457.
Aitler Jan 1015.
Albendorf jič. 683, 708, 1238.
z Albenrenthu viz Lamingen.
Alberitz žat. 208.
Albernhof cheb. 1136.
Albersdorf cheb. 1234.
Alberštorf (Albrechtice) žat. 160.
Alberto Tomáš 1087.
Albrecht Vít 1151.
Albrechtec bud. 351.
Albrechtice bol. 317, 765, 767, 808, 818; čásl. 16; chrud. 195, 461; pís. 1217; žat. 160.
Albinová Kristina, roz. Waldvoglová z Lohemühlu, 421.
Aldašin, pražsk. 526.
Aldobrandino Aldobrandini Don 700.
z Aldringen (Altringen) sv. p. Jan 231, 233, 550, 551, 613, 632, 711, 746, 749, 750, 752, 763, 864, 1027; Jan Marx a Pavel, Anna, Kateřina a Barbora 614, 864, 865.
Aleš Pavel 1256.
Algersdorf lit. 291.
Alsterle Mikuláš 226.
Alsterle z Astfeldu František Mikuláš 421; Veronika Kateřina 304, 421.
Alšovice bol. 534, 805.
Altdorf cheb. 99.
Altenberg čásl. 1098.
Altenbuch — Mittel a Ober- jič. 636.
Altenburg jič. 787.
Altengrün cheb. 602.
Altersperger Přemysl 957.
z Althamu (Altheimu) hrabě Michal Adolf 74.
Althütten táb. 485.
z Altringen, viz z Aldringen.
Altrohlau cheb. 448.
Altsattel cheb. 600, táb. 174.
Altstadt bud. 394, hrad. 708, jič. 683, 1238.

Amcha z Borovnice Heralt Jan Buryan, Jindřich Václav, Vilém a Vilém Jindřich 1, 2; Albrecht 1065; Buryan CXXXVII.
Amlangová Dorota 1035.
Ammon Petr 304.
Ammonová Kateřina, roz. Topinková z Kvelbrunu, 403.
Amplatz plz. 587.
Amschelberg táb. 492.
z Amstatu Jan Konrád 2; Zuzana 58; Anna Juliana 340.
Anděl (Anjel) z Ronovce Sigmund 2.
Anděl (Anjel) z Engelsperku Abraham 970, 1028.
Andělka Regina 1164.
Andělová Markéta 1028.
Anderson Jakub 988.
Andres 1010.
Angerman Jeronym 957.
z Anhaltu kníže Kristian XXXV.
Anischau plz. 358.
Anjel (Engel) z Engelsperku Abraham XXXII, XLV, XLVII, LVIII.
Anjel Jiří 1264.
z Ankerspurku Martin Dominik 988.
Apatykář Jiří XXXIII, LVII, 1164.
Apptman Simon 4.
Arcibiskup Pražský CXI, CXXV.
z Ardynku, viz Bresl.
Arelt Jan 1102.
Aretýn Pavel 957.
Arkadius Václav 1120.
de Arlin z Burnival Jakub 679.
Armperger František 1256.
Arnau jič. 784.
Arndorf (Ahrendorf), žat. 508.
Arnetzgrün cheb. 822, 875.
z Arnimb (Arnim) Jan Jiří 739, 860.
Arnolc bud. 394.
Arnoldini Hartman z Klarsteina Matyáš 156, 183; Anna, roz. z Hyršova 113.
Arnoltice (Arnsdorf) lit. 863.
Arnoštice bol. 534.
Arnsdorf lit. 563
Arnsdorf (Arnultovice), jič. 112, 784, 796.
Arnsdorf (Arnoltice) lit. 863.
Arntová Zusana 984.
Arnultovice (Arnsdorf) jič. 112, 784, 796.
z Arragona, viz Picolomini.
de Arrizaga Philip Don 49 (chybně Straycraga) 1181.
z Arzbergu (Arzperku), viz Münich.
Arztfeld v biskupství Bamberském 305.
Aš cheb. CL.
Ašendorf (Aschendorf) lit. 563.
Assman Jakub a Kašpar 1152, 1153.
Asterman Adam 1120.
z Astfeldu Osterstok František 164.
Atschau žat. 1100.
Auberschin lit. 862.
Audrcký, viz Údrcký.
Audishorn (Outěchovice) bol. 144, 767, 811.
Auern bud. 394.
Auerspergová Anna, roz. Sezimova, 507.
z Auerspergu Jan Wenkhard CXX.
Augšpurger Kašpar 1000, 1036.
Augustianů klášter v Bělé a v Lipě 772.
Aujezd, viz Oujezd a Újezd.
Aujezdl plz. 467.
Auler N. 1000.
Aulhorn Jonáš 1120.
Aulík z Třebnic Šimon Petr 418, 987, 1013, 1132.
Aulnerová Dorota 920, 1274.
Aunhošťský (Unhošťský) Jan, Václav 1134.
Auřec (Ouřece) bol. 921.
Auřinowes (Ouřiněves, Uhřiněves) pražsk. 527.
Ausen (Aussenhof) cheb. 599.
Auscha (Úšť) lit. 117, 505, 506.
Ausilau (Usilov) plz. 304.
Aussig (Ústí) lit. 1243.
Austajovec (Oustajovec) Blažej 584.
Ava cheb. 673, 821.
z Aventinu Regina Ledčanská z Popic 323.
Baba (Babí) lit. 846.
Babáčková Dorota 994.
Babí bud. 655, hrad. 530, lit. 846.
Babice čásl. 20, 701, plz. 319, praž. 379, 472.
Babilon žat. 909.
Babín táb. 850.
Babiny lit 227, bol. 534.
Babitín, lit. 53.
Babka ryt. Joachym XXII, 2; Lidmila LXXXIV.
Bacov bol. 71.
Bačalky jič. 116, 546.
Bačetín (Batstein) hrad. 682.
Bačkov čásl. 702.
Bačovice táb. 1171, 1173.
Baden-Durlachský Jiří Fridrich, markrabí, 736.
Bader Jan 1067.
Baer Ambrož 1031.
Bärenklau, viz Pernklob.

z Bärenšteina Charvatka Alžběta (Chotková) 209, 210.
Bahno části. 16, 1063.
de Bachenhay Martina Johanna Majdalena, 1258.
Bachhelbel Wolf Adam a Alexander 1082, Voršila 1084.
Bachman, viz Košfál.
Bachman Jan a Melichar 1057.
Bachštata (Pachštat) Pavel 1029.
Bachtlíkov plz. 1056.
de Baiss Filibert Emanuel 953.
Bakov praž. 180.
Bakov (Backofen) bol. 883.
Bakovina bol. 532.
Balbín z Vorličné Adam a Jan 2, Karel 3, Vilém 1264.
Balcar Jan, Melichar Jan a Pavel Jan 970.
Balcar Jan 1164.
Baldironová ze Strahlendorfu 760.
z Baldova Tendler Prokop 141.
Balkova cheb. 14.
Bamberg (Babí) bud. 655.
Baner Jan, švédský general 551.
Banín (Bohnau) chrud. 281.
Bank z Weissenburka Bartoloměj 1143.
Barbor Adam 1075.
Bargagni Benedikt 902.
Barchov Malý (Barchovek) jič. 410.
Barchov Velký jič. 8.
z Barnšteina Jan Kunrat 205, 1264.
Baršteynková Regina 135.
Bartelsdorf (Pertelsdorf) žat. 369.
Bartoňovic Adam 1120.
Bartoš Jan a Jiří 584.
Bartošov části. 586.
Bartoušov (Bartošov) jič. 765, 766, 783, 792.
Bártová 1164.
Baruchov praž. 379.
Barvířovská Judita 1186.
Barzdorf bol. 381, hrad. 1047.
Bassevi (Basseni) Jakub 513, 768, 971, 1272, 1273.
Bašnice jič. 536, 779.
Bašť malý praž. 162.
Bašť velký praž. 555, 767.
Bašta (Šaloun) bud. 657.
Batik Tobiáš 1094.
Batňovice hrad. 530.
Batstein hrad. 682.
Baudisch Jan 1240.
Baumgartnerová Eva 1120.
Baurovic bud. 350.
Bavor z Kalenic Albrecht 61, 225.
Bavorov pis. 1195.
Bavorovice bud. 350.
Bavorovský Adam Benedikt 715.
Bavorsko 740, 746.
Bavorský vévoda Maximilian XVIII, XX, XXV, XXIX, XXX, 738, 746, 748, 759, 764.
Bavorský Řehoř 1164.
Bdín praž. 616.
Bečice bud. 58.
Bečka Jindřich, Anna, Marie, Zuzana, 1038.
Bečkov jič. 683.
Bečov cheb. 98, 1207, žat. 195.
Bečové (Bečov) táb. 151.
Bečvary malé (Bečvarky) části. 915.
Bečvary veliké části. 388.
Bečvař Egid. 1120.
Bečvářka Mandalena 1036.
Bednář Kašpar 1110, Lukáš 1093.
Bedřichov táb. 878.
Bedřichovice táb. 207.
Beer Jakub 1099.
Běhanka lit. 196.
Běhařov plz. 273, 366.
Behem Eliáš 957.
Behm Jiřík 1120.
Behmerová Zuzana 1026.
Behr Krištof 1245.
Běchary jič. 783.
Bechlejovice (Bochlinovice) lit. 53.
Bechler z Meningu (Pechlar z Meminku) Maximilian 172, 349, 907, 1224, 1225.
Bechlerová (Pechlerová) Ludmila, roz. z Kolovrat, 178.
Bechlín lit. 9.
Bechová bol. 159.
Běchovice praž. 528, 922.
Bechyně táb. CXLIX.
Bechyně z Lažan Abraham LXXVII, 3; Bohusl. 3; Fridrich CXXXVII, 3, 4; Jan Jiří 3, 482; Jiří, Kašpar, Oldřich 337; Karel XLI, 4; Kašpar 460; Mikuláš 210; Oldřich starší 5, 347, 445, 892; Oldřich mladší 4, 5; Tobiáš 5; Václav mladší 5, 1264; Václav starší 6, 919.
Bechyňová Anna z Lažan, roz. z Dobrše XCV, 49.
Bechyňová z Lažan Anna, roz. z Kokořova 5.
Bechyňová z Lažan Markéta na Zajedci a Trojovicích LXXXIV.
z Beisingen Karel Arnošt 337.
Bejček z Nespečova Jan 6, 909, 1264; Jan a Sigmund 864; Jaro-

lím 957; Jindřich 6, 1264; Lychtric CXXXIX.
Bejčková z Nespečova Kateřina Vřesovcová 1141.
Bejčková z Nepečova Barbora, roz. z Říčan 1212.
Bejkovice táb. 516, 854, 1222.
Bejšov bud. 351, táb. 858.
Bejšovec z Bejšova Jan 7, 1264; Šebastian CXL.
Bejšovcová, roz. Kunašova z Machovic, Marie 720; Markéta 7.
Bek (z Beck) sv. pán Jan 763, 782.
Bekerová Mandalena 1029.
Bělá (Weisswasser) bol. 13, 14, 47, 763, 764, 765, 772, 774, 798, 808, 830.
Bělá (Bílá, Bilna, Bilay) bol. 537, 780.
Bělá bud. 652, části. 222, 696, hrad. 885, chrud. 517, jič. 536, 778, lit. 53, plz. 319, 357.
Bělá Hořejší plz. 358, 451.
Bělá (Bilej) hrad. 23.
Bělá malá (Kleinweisel) bol. 883.
Bělá Nová chrud. 281.
Bělay (Bělá) bol. 532.
z Belazy, viz Khán.
Bělč chrud. 1071.
Běleč (Bělč) pís. 56, 408, tab. 112.
Bělichov praž. 95.
Bellius Mikuláš LIX.
Bělohrad (Bělehrad) jič. 220, 592, 765, 766, 779, 785, 792, 802, 804.
Bělohrad (Weissberg) dvůr, plz. 305.
Běloky praž. 282.
Bělská Kateřina 1045.
Bělušice (Bělošice) žat. 205, 210.
Belvic z Nostvic Adam Václav 8; Jan 9, 10; Jan Kristian 7, 313; Jan Kristof LXXVII, 7, 9; Jindřich Otto 8; Kašpar LXXVII, 8, 423, 1150; Kašpar Mikuláš 9, 10, 240, 242; Sigmund XLI, LXVII, 9.
Belvicová z Nostvic Anna Marie, roz. z Solhauzu 8; Anna Marie roz. Robmhapova 9, 10; Dorota Estra a Marie Majdalena 8; Kateřina LXXXIV, 8, 814; Majdalena Malovcová 562.
Benátky hrad. 707, 885.
Benátky Nové bol. CXLIX.
Benátská Anna 1040.
Benátský Jan a Václav 1164.
Beneda z Nečtin Albrecht 63; Jan 34; Jindřich 10.
Benedová z Nečtin Anna, roz. z Vřesovic 643, 1066.
Benedinová Johanna 324.
Benedyger Zacharyáš 957.
Benedyktová Kristýna 1029.
Benek (Beneck) Jiřík 1151, 1152, 1153.
Beneš Filip 1256.
Beneš Valentýn 957.
Benešov bud. 223, 652, táb. 147, 150, 153, 767, 850.
Benešov (Benešovice) plz. 589.
Benešov (Bensen) lit. 292, 564, 763, 859, 863, 864.
Benešovice bol. 537, 780, chrud. 120, plz. 589.
Benetice části. 701.
Benice (Býnice) praž. 471.
Benicko jič. 926.
Beník (Benig) z Petersdorfu Jiří Benedikt 11, 116, 325, 503, 505, 511; Štěpán Benedikt 254, 560, 907, 1054.
Benjamin Buryan 1147.
Běňov (Běňoves, Věnoves, Wenussen) plz. 358.
Beňovy (Beňov, Benhof) plz. 1104.
Bensen, viz Benešov lit.
Beran Petr na Tučapech 610.
Beranova Markéta Petra, Špulířová z Jiter 610.
Beranová Mariana 1038.
Berbisdorfová Alžběta, potom Roupovcová, roz. z Štampachu 465; Markéta roz. Zeidlicova 930.
z Berbisdorfu Ehrenfrid XXXVI, XLIV, 10, 367, 524, 925, 930; Jiří Vilém 11; Rudolf 12.
Berg a Ravensberg vévodství 735.
Berg z Reinfeldu Jindřich 1259.
Berghof (Horec, Vrchy) bud. 657.
Berglar, viz Perglar.
Bergmann Michal 1135.
Bergner Josef 1198.
Bergreichenstein pís. 1201.
Berchtold (Berthold) z Hungeršic (Uherčic) a Freidinku Jakub sv. pán 687, 737.
Beringer (Pernink) cheb. 1168.
Berka Jan 966.
Berka Řehoř 1120.
Berka z Dubé a Lipého Adam Gottfried CXXIX, 19, 291; Aleš 12, 799; Berthold Bohobud 13; Bohuchval XXXVI, XLIV, 13, 47, 287, 306, 367, 524, 774; Jan 83; Jan hrabě z Hovora 269; Jan Jetřich 178; Jetřich Jiří 521;

Jindřich 84; Jindřich Vlk 15, 398, 905; Kristian Aderspach XXXVI, 15; Lev Buryan 115, 254, 332, 671; Matyáš Ferdinand František 672, 685, 686; Václav starší XXXVI, 8, 16; Wolf 187, 899; Zbyněk XV.
Berková z Dubé, Alena Kolovratová 19; Alžběta Hrzaňová 199; Alžběta Volfomina Žďárská 191, 466; Anna z Solhausu 563, 845; Anna Marie roz. z Oppersdorfu 19; Barbora roz. z Lobkovic 17; Barbora roz. z Šumburka 114, 812; Dorota roz. z Vartenberka 419; Františka Hippolyta Eusebia roz. hraběnka z Fürstenberku 672; Johanna Kuna z Kuňovic (Kaunic) 187; Kateřina Libšteinská z Kolovrat 15, 286; Kateřina roz. z Humrgorštu (Ungerstu) 17; Kateřina viz z Waldšteina; Kryselda, předešle Švamberková, roz. z Lobkovic 14; Majdalena Kateřina roz. z Žirotína 786; Mandalena roz. Slavatová LXXXII; Sibylla roz. hraběnka z Eberšteina 563.
Beřkovice dolní praž. 8, 9.
Beřkovská ze Šebířova Alžběta roz. z Břízy CXXXVI, 20, 407, 221; Alžběta Františka Tengnaglová 21; Anna Juliana roz. z Amštattu 21, 340; Johanna Eusebia Cukrová 21; Kateřina Radecká z Radče 452; Majdalena roz. z Milhostic a z Vojkova 151; Marta Majdalena roz. Vostrovcová 20, 898; Polyxena a Salomena 21
Beřkovský z Šebířova Albrecht 19, 898; Albr. Eusebius CXXXVI; Jan 20; Jindřich 20, 166; Karel CXXXIX; Mikuláš 20, 407, 1264; Oldřich LXXXIX, 21; Radslav 533; Rastislav Zdeněk 21; Šebestian 22, 151; Václav CXL; Wolf 286.
Bernart Jan 1031.
Bernart Jiří 957.
Bernartice cheb. 365, jič. 1239, klat. 133, táb. 4.
Bernetzreith (Berartskleyt, Pernolec) cheb. 264.
Bernharz (Pernarec) bud. 394.
Bernklau (Bernklo), viz Pernklob.
Bernklau (Bezvěrov) plz. 450.
Bernov žat. 617.
Bernsdorf bol. 457.
Bernschlag německý (Posláček) bud. 394.
Bernstadt (Šaclíř) jič. 683.
z Bernšteina Charvat Jan 205.
Běronice (Běrunice) jič. 546.
Běronický Jan 847, 990.
Beroun praž. CI, 1037, 1276.
Berounský Jan 1045.
Berštein (Perštein) Nový bol. 17, 18, 781.
Bertlín Ondřej 1198.
Běruničky (Klein Beronic) jič. 247.
Berzdorf (Bertelsdorf, Betlesdorf, Betlsdorf) bol. 201, 418, 765, 767, 808.
Berzdorf (Perzdorf) bol. 457.
Berzdorf dolní bol. 808.
Berzdorf horní bol. 808.
Berzdorf střední bol. 808.
Besedice bol. 803, 844.
Besenice bud. 653.
Běsno (Wiessen) žat. 286.
Běstounský Jan 1257.
Běstovice chrud. 933.
Běstviny hrad. 682.
z Beše Ludmila Kaplířová 245.
Běšice (Vešice) žat. 574.
Běšín z Běšín Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří, Jiří Zbyněk, Mstich Milota, Petr Levhart a Václav Jindřich 22; Smil CXL; Václav CXLI, 1216; Václav Oldřich CXLI; Zbyněk Jiří 903.
z Běšín Kateřina, roz. z Klenového a z Janovic 22.
Běšinov dvůr čásl. 1112.
Beškovcová Anna 1257.
Beškovice (Beřkovice horní) lit. CXLVIII.
Bešťákovic Alžběta 1186.
Betengel (Wettengel) z Neuenperka Eustachius 918; Jan 24; Krištof mladší LVII, 22.
Betenglová z Neuenperka Alžběta, roz. z Reichwic 24.
Betlén Gabor XLIV, 469, 732, 887, 894, 937, 1236.
Beutel Jiří 54.
Beygott (Peygott) z Reinerstadtu Daniel 317, 804.
Bezděcký z Bezděčí Hory Jan Marcian 957, 971, 1035; Jan Ondřej a Anna Marie 982.
Bezděčín bol. 520, táb. 321.
Bezděčín (Bezděčné, Bösching) bol. 811.

*

Bezdědice (Bezdětice, Bezdězice, Klein-Bösig) bol. 17, 781.
Bezděkov čásl. 441, 701, chrud. 280, 923, pís. 126, plz. 130, 416, žat. 599, 1253, 1256.
Bezděkovský Benjamin 966.
Bezděkovský Pek z Římku Jan XLI, LXVII, 416.
Bezdětice (Bezdědice) bol. 17, 781.
Bezdězí Nové (Bělá) bol. 14.
Bezdězí (Bösig) bol. 16, 17, 18, 765, 781.
Bezdězice (Bezdědice) bol. 17, 781.
z Bezdružic Harant Krištof 136.
Bezdružice cheb. CL.
Bezdružický viz z Kolovrat.
Bezenský (Bzenský) Jan z Porubě 25.
Bezmíř táb. 493.
Bezník jič. 800.
Bezno bol. 25.
Bezpalcí Duchoslav a Johanna 989.
Beztahov táb. 493.
Bezvěrov (Bezděrov, Bernklau), plz. 450, 1269.
Bezvěrov (Wasserau) plz. 130.
z Biberšteina Adam 381; Jan 832, Karel a Anna 521; Krištof a Barbora 789.
Bibr z Bibrů Blažej 902.
Bičice (Vičice) Malé žat. 617.
Bielenz (Bílenice) žat. 611.
z Biglia Antonín hrabě 876.
Bikaň (Bijaň) čásl. 16.
Bilaj (Bělá, Bilna) bol. 780.
Bilanský Matouš 966.
Bílé (Bělá) bol. 537.
z Bílé Fridrich XXXII, XXXVIII, XLVII, LII, LV, CXXXVII, 17, 25, 177, 282, 339, 968; Jan 968; Jindřich 26; Jetřich CXXXVII; Alžběta 244.
Bilečoves (Bilovec) hrad. 530.
z Bílé Hory Johanna Fruweinová 111.
Bilej (Bělá) hrad. 23.
Bilejov čásl. 16.
z Bílejova Zákostelský Bohuslav a Jakub 91; Kateřina 92, 314.
Bílek Adam a Štěpán 1120; Jan 957; Ciprian 140; Václav L, LVII, 27, 955, 1009, 1090, 1091; Vít 966
Bílence (Bílenice, Bielenz) žat. 611.
Bílenice pís. 42; žat. 611.
Bílenice (Willenz) žat. 284.
Bílina žat. CXLVIII.
Bilinka bud. 1241.
Bilínová Judita 464, 848, 1034.
Bilinský Štěpán 989. Dorota LXXXII.
Bilka lit. 863.
Bílkovice táb. 854.
Bilna (Bělá, Bilay) bol. 780.
Bílovec (Bílečoves) hrad. 530.
Bilská ze Skařišova Estera, roz. Greynerova z Mysletína 11.
Bilsko jič. 537, 765, 766, 783, 793, 798.
Bilský Jan 477; Pavel 1243.
Bílý Jiřík 1120.
Bína Jan 966.
Binago Antonín 386, 946, 954, 974.
Binnerová Dorota 1040.
Biňov bud. 652.
Binsdorf lit. 863, 864.
Birkau (Březí) plz. 608.
Birkicht (Pirkicht) hrad. 1047.
Birndorf cheb. 600.
Bischofwerder Krištof z Ebersbachu (jinak Bistwerder z Hrabačic) 27.
Bisingerová Dorota Barbora, roz. Hruškova 191.
z Biskupic Alžběta LXXXIII.
z Biskupic, viz Haugvic.
Biskupice čás. 688.
Bistwerder z Hrabačic, viz Bischofwerder.
Bitětice táb. 484.
Bitlin lit. 862.
Bitouchov bol. 883, jič. 776.
Bitov táb. 849.
Bitovany chrud. 179.
Bitovec Petr 1072, 1075.
Bitovský Václav ze Slavíkovic 27.
Bitozeves žat. 192.
Bivětová Maryana 1075.
Biza Jakub 1093.
Bizhradec (Bizradec) hrad. 679.
Bižuby, viz Zbizuby.
Blahotice praž. 430, 1206.
Blahovec Václav 1045.
Blahuňov žat. 622.
Blánice táb. 891, 898.
Blanice Velká pís. 662, 1195.
Blanička táb. 849.
z Blanschartu Ivo 249.
Blanská bud. 653.
z Blanska, viz Havlovská.
Blansko bud. 888.
Blánsko (Plankenštein) lit. 54, 814.
Blata bol. 534, 604, 766, 798, jič. 721, 774.
Blatce bol. 532.
Blatce malé (Blatečka, Blatečky, Klein-Blatzen) bol. 18, 782.

Blatce velké bol. 18, 782.
Blatenský z Blatna Albrecht 506.
Blatná pís. CXLIX.
Blatná (Blatno, Pladen) žat. 208.
Blatnice části. 1, chrud. 1089, plz. 267, 1212.
Blatno (Platten) žat. 195, 197.
Bláto černé části. 75.
Blatzen-Gross (Blatce) 782.
Blaženice táb. 155.
Blažkov hrad. 638, 681.
Blažejovice části. 905.
Bledín z Fialového Kamene Adam, Jan a Anna 28.
Blehov pís. 650, táb. 151.
z Bleileben Regniers Alexander 95, 257, 262, 383; Anna Marie 383, 598.
Bleistadt, cheb. 125.
Blekta z Outěchovic Jindřich 28, 797; Vilém 398.
Blešno hrad. 682.
Blevic praž. 382.
Bližívský z Bliživa Václav Heraklius 28, 44.
Blížovedly lit. 196.
Blovice plz. 253.
Blovský Eliáš CXXXVII; Václav 957; Marta 1010.
Blšanský Šimon 1257.
Blšany (Flöhau, Übelfass) žat. 856.
Bludau (Pludau) bud. 655.
Bludov čás. 514.
Blumberger, viz Plumberger.
Blumendorf (Plumedorf) části. 586.
Blýn praž. 1041.
Blyně části. 571.
Blyny (Blyné, Blynka) části. 1065.
Bobkovský, viz Kreysa.
Bobov bol. 534, 805.
Bobovice pís. 334, praž. 165.
Bobr jič. 683.
Bobrová Anna 1120.
Bobrovská Estera 1016.
Bodenius z Renten Vilém 710, 724; Brigita 724.
Bodíš hrad. 1047.
Böheim Mikuláš 1198.
Böhm Joachym 1243.
Böhmdorf (Pehemdorf) bud. 656.
Böckel Claus Fridrich 736.
Bogan (Bojan) Jan CXXXIX, 1051.
Bohánka hrad. 707.
Boharyně (Boharna) 219, 413, 1071.
Bohatá plz. 330.
Bohatý Jakub 1097.
Bohdal Jan CXXXIX.
Bohdalín táb. 850.
Bohdalovice bol. 801.
Bohdalovský Šimon 1110.
Bohdanecká z Hodkova Alžběta 77; Anna 134; Anna Alžběta 389; Beata LXXXIII, LXXXV; Majdalena 837.
Bohdanecký z Hodkova Adam Abraham XLI, LXVII, 28, 540; Jaroslav XLI, 28; Adam Oldřich, Bohuslav a Heřman 29; Heřman mladší 1049, 1050.
Bohdanecký Tomáš 1093.
Bohdaneč části. 41, 688.
Bohdánkov bol. 537, 794.
Bohdašice pís. 1217.
Bohdašín hrad. 530, 682.
Bohentsch cheb. 287.
Bohna lit. 261.
Bohnau (Banín) chrud. 281.
Boholiby praž. 944.
Bohumilice bol. 537, 805, části. 696, pís. XVIII, XXVI, 355.
Bohumily praž. 526.
Bohumltsch (Bohumilice) bol. 805.
Bohunice bud. 1241.
Bohuňovsko bol. 802.
Bohuslav bol. 532, cheb. 14.
Bohuslavice bol. 531, hrad. 530, 638, 681.
Bohusoudov lit. 863.
Bohusudov (Šejnov) lit. 257.
Bohuš z Otěšic Jan Vilém 29.
z Bohušic, viz Čákovec.
Bohušice části. 701.
Bohutín praž. 1196.
Bohyně lit. 53.
Bochlinovice (Bechlejovice) lit. 53.
Bochov cheb. 98, 99.
z Bochova Pavel Wenzl (Vencelius, Menzl) XCVI, 243.
de Bois Elisaeus 314; Ferdinand 957; Filibert Emanuel 316; František 966; Jakub 1017; Marie 297.
Bojan (Bogan) Jan CXXXIX, 1051.
Bojanov chrud. 923.
Bojanovský Václav 971.
Bojenice pís. 650.
Bojesily plz. 127.
Bojetice bol. 833.
Boková, viz z Bukvic.
Boksgrün žat. 104.
Bokvan lit. 563.
z Bol Jan Adam 30.
Boleboří žat. 617.
Bolehošť hrad. 682.
Bolechov části. 222.
Bolechovice táb. 364.

Boleslav Mladá CI, 159, 548, 819, 1038, 1276.
Boleslav Stará praž. 47.
Boleslavská Kateřina 1164.
Bolešník (Bolešín) táb. 177.
Boletice lit. 53.
Bolikovice pís. 154.
Bolkov plz. 484, 870.
Boltršlag bud. 652.
Bombell z Schwarzenšteina Michal 1026.
Bonner Nikodem 1016.
z Bonvicinu Anjela 559.
Boňkov čásl. 701.
Bor bud. 654, 657, hrad. 23, cheb. CX, lit. 196, pís. 334, 335, táb. 65, 899.
Bor malý pís. 666, plz. 668.
Boráků mlýn táb. 155.
Borátkov táb. 177.
Borbonius Matyáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, LXXXVII, 30, 955, 1040.
Borčice bol. 604, pís. 490.
Bordogni de Taxis Jan Walter 118.
Bordoňová Salomena z Rejbic 118.
Borecký Štěpán 1257.
Boreč lit. 478, 564, 705, 767, 820.
Borek (Görkau) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.
Borek bol. 531, 532, 537, 780; cheb. 278, jič. 800, lit. 53, plz. 33, praž. 918.
Borek dolejší táb. 238.
Borek hořejší táb. 237.
Boreň (Bořeň, Boryně) z Lhoty David 32; Jan David CXI, 33, 433; Jan Krištof CXXXVIII, CXXXIX; Otta XXIV, 34; Petr 34, 814; Václav LXII, LXVII, CXL, CXLI, 34; Vilém 33, 376; Vratislav CXL; Majdalena 34, 801, 805; Marie Alžběta 376; Veronika roz. z Gryspeku 125.
Borka z Hornic Václav a Dorota 252.
Borkovec Pavel 584; Václav CXLI.
Borkovice bud. 657, 1241.
Borky hrad. 939.
Borohrádek (Boruhrádek) hrad. 23.
Borotín táb. 888, 893.
Borová čásl. 933, chrud. 1191.
Borovany bud. 657, táb. 4.
Borové (Borov) plz. 587.
z Borové Bořková Anjelina 927.
Borovej (Borové) hrad. 530.
Borovice bol. 46, plz. 330.
Borovička jič. 784.
z Borovnice, viz Amcha.
Borovnice hrad. 767, 934.
Borovnice Malá jič. 926.
Borovnice Velká jič. 926.
Borovnický Štěpán 1097.
Borovnička (Klein-Borovic) jič. 766, 793.
Borovno pís. 126.
Borovská (Vacková) Alžběta 1054.
z Borovska Václav Matyáš XXIV, 36.
Borovsko čásl. 900.
Borri Alexander 333.
z Boršic Martin 1264.
Boršikov bud. 163, 652.
Boršikovský dvůr praž. 44.
Bortum cheb. 606.
Boruhradek (Borohrádek) hrad. 23.
Boryně, viz Boreň.
Bořanovice praž. CXI, 555.
Bořanovská z Duban Anna XXIV, LXXXIII, 30.
Bořanovský z Bytišky Jetřich CXXXVII, 519.
Bořec jič. 787.
Bořečnice pís. 1179.
Bořejov (Bořim) bol. 18, 782.
Bořek Václav CXL.
Bořek, viz Dohalský.
Bořeň, viz Boreň.
Bořetice hrad. 23, táb. 238.
Bořetín táb. 321, lit. 845.
Bořice plz. 1055, 1060.
Bořický Hynek Václav CXXXVIII; Petr Václav 36.
Bořikov plz. 424.
Bořikovice hrad. 160.
Bořimsko bol. 47.
Bořín táb. 556.
Bořislav lit. 863.
Bořkov bol. 776.
Bořková z Borové Anjelina 927.
Bösegründel lit. 53.
Bösching (Bezděčín) bol. 811.
Bösig (Bezdězí) bol. 781.
Bösig Klein- (Bezdětice) bol. 781.
Bos Daniel 957.
Bos z Ehrenšteina Jan 33.
Bosák Matouš 1164.
Boseň bol. 249.
Boskov (Bozkov) jič. 776.
Bossinová Anna Majdalena 619.
Bosyně praž. 18, 428, 782.
Bošice čásl. 379, 1111.
Bošilec (Bošilce) bud. 657.
Bošín bol. 454, 833, 1163 chrud. 933.

Bošinský z Božejova Jan Diviš a Václav 36; Jan Jindř. CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Šťastný CXL, Jan Šťastný 1264.
Bošiřany (Poschitzan) cheb. 1138, 1207.
Bošovice pís. 150.
Boštětice (Boštěšice, Postitz) lit. 261.
Boštice čásl. 186.
z Boubína Simeon Polydor 884.
Boubínský z Újezda Bohuslav LXVI, 36; Bohuslav mladší, Diviš a Petr 37; Pavel, Přibík, Petr mladší a Ladislav 38, 221.
Bouček Karel 1094.
Bondy chrud. 195, táb. 65.
Bouquoy viz Buquoy.
Bouslav bol. 531, lit. 865.
Bousodov lit. 863.
Bousov (Bousovna) čásl. 703.
Bousov Dolejší bol. 789.
Boušek Petr CXL; Václav CXLI.
de Boysi Marchese 739; viz též de Bois.
Bozdíše plz. 331.
Bozkov (Boskov) jič. 776.
Boztěchov táb. 850.
Božecký Václav XXXII, LI, LVI, 1268.
z Božejova, viz Bošinský.
Božejovice táb. 1222.
Božetice táb. 151.
Božetín táb. 177.
Božovic pís. 1179.
Boštěšice (Boštětice, Postitz) lit. 261.
Bračický z N. Petr 38.
Bračice čásl. 78.
Brada Daniel 957; Vít 966.
Bradáčov táb. 112.
Bradlec bol. 883, jič. 777.
Bradlo chrud. 313.
Bradné plz. 608.
Bradová Judita 1010.
Bradský z Labouně Fridrich Otík 39, 1264; Jiřík Otík CXXXVII; Jan Kryštof Otík CXXXVIII.
Bradýř Arnošt 1054.
Braendl z Brandenfelsu Magnus 141.
z Branče, viz Duhanský.
Brančíkov pís. 578.
Brančíky žat. 617.
Brančov (Branišov) plz. 841.
Brand z Brandenfelsu Jiří, Anna Marie, Jindřich Václav 332.
Brand cheb. 612.
Brand Dolejší cheb. 1168.
z Brandejsa Ondřej Vilém 132, 687; Jan Jakub 132.
Brandejský Jeronym 1164.
Brandl z Walderichu Jiří 39.
Brandlín (Branlín) táb. 175, 609, 816.
Brandner z Brandu Jiří Wolf 39, 814.
Brandof Lambrecht 957.
Brandov žat. 195.
Brandt Bernard a Dorota 1142.
Brandýs (Brandejs) čásl. 61.
Brandýs n. L. praž. CXLIX, 834.
Brandýs (Brandejs) nad Orlicí hrad. XXIII, CXLIX.
z Braniborska a Krňova markrabí Jiří starší XXXV; Jan Jiří 732.
Braniborsko 749, 909.
Braniborský kurfiršt Jiří Vilém 738.
Branice pís. 649, 650.
Branišov bud. 311, 841; čásl. 466, 639, 699; plz. 841; táb. 1172, 1180.
z Branišova Branišovský Jan 40; Jan Mikuláš Vojislav CXXXVIII; Jan Vojislav a Zdeněk 39, 1216; Zdislav Vojislav 39; Zikmund Vojislav CXLI; Alžběta 272, 349; Kateřina 303, 304.
Branišovice pís. 650, táb. 241.
Branná bud. 657, jič. 766, 793, 799, 926.
Branná Dolení jič. 28.
Branná Hořejší jič. 785.
Branovský z Branova Ferdinand a Kašpar 40, 1264.
Branšov (Brunšov) praž. 172.
Branšov táb. 1180.
Brantšneydr Zachariáš 1134.
Brány (Bran) žat. 622, 1085.
Branžež (Branžes) bol. 249, 807.
Braňany lit. 863.
Braňsoudov čásl. 468.
Braslav cheb. 278.
Brašvičany táb. 346.
Bratkovice praž. 919.
Bratronice bol. 832, 834; pís. 167.
Bratroňov čásl. 701.
Bratřetice (Bratřice) táb. 898.
Bratřic Klein- (Malobratřice) bol. 800, 884.
Bratřice táb. 898, 1222.
Bratříkov bol. 801.
Bratříkovice táb. 1223.
Braum praž. 675.
Braum Matěj 966.

Braum z Mířetic Ivan, Václav a Vilém 40.
Braun z Braun Jan 41.
de Bray Jindřich 202.
Bražec hrad. 530.
Brč chrud. 1154.
Brdce táb. 1222.
Brdeč táb. 151.
Brdečné táb. 155.
Brdo jič. 536, 778.
z Bredau Jan Rudolf 394, 798; Rudolf 13.
Breitenfeld u Lipska 740.
Breitenthal chrud. 1191.
Brenná bol. 17.
Bresl (Presl) z Ardynku Kašpar Melichar 971, 976, 1009, 1035.
Bretschneider Zachariáš 1120, 1134.
Brettgrund jič. 683.
Breun Štefan 1189.
Breuner sv. pán ze Stärz Seyfrid Kristof 193, 194.
Breuner Maximilian XVII.
Breuner Filipp Fridrich 690, 1046.
Breuner 753.
Briaumonte Anna Albertina 212.
Brisigelová Anna Maria 865.
Brištany jič. 536.
z Brixi Jan 899.
Brloh pís. XVIII, 63.
z Brloha, viz Záborský.
Brlozec (Parlose) lit. 564.
Brlozec (Brzolec, Pürles) cheb. 450, 1269.
Brná (Brnej, Brné) hrad. 530.
Brná táb. 850.
Brňany lit. 822, 917.
Brníkov lit. 94, 337.
Brniky praž. 526.
Brnířov plz. 129.
Brniště (Brníš, Brims) bol. 83, 144.
Brocen (Brocno) lit. 240, 318.
Brocná hrad. 885.
Brod hrad. 400, 1096, cheb. 605, praž. 1196, táb. 389.
Brod Český praž. XCIX, 1041, 1114, 1276.
Brod Kraví plz. 1055.
Brod Německý čásl. CI, 690, 1046, 1276.
Brod Železný bol. 803, 805, 844.
Brodce (Brodec) bol. 244, 465, 803, táb. 151, žat. 631.
Brodce Malé bol. 803, 844.
Brodečno žat. 623.
Brodek bol. 17, 18, 781.
Broden plz. 609.
Brodský Jan 957.
Brody (Předlosův dvůr, Prölles) žat. 615.
Brochynová Anna Majdalena 242.
Brok Kristof Hynek 982.
Brok, viz Prok.
Brosius z Horšteina Šimon 275, 880.
Brouček Adam 966.
Broučkov čásl. 1112.
Broumov hrad. XXIV, CXLIX, 1047; B. opat XV; klášter 451, 470.
Broumovice táb. XVIII, 238.
Broumy praž. 675.
Broylovští 1010.
Brozánky (Prosynky, Prosanken) lit. 26, 863.
Brozánky hrad. 885.
Brozany lit. CXLVIII, 917.
Brožan Melichar 957.
Brožanovská Anna 614.
Brože Řehoř 1037.
Brskov čásl. 933.
Brtče chrud. 1154.
Brtický (Brtnický) Beneš 1264.
Brtná čásl. 222.
Brtnický Andreas CXXXVI; Karel 1070.
Brtva hrad. 682.
Brtví (Brtev) jič. 592, 792.
Brty cheb. 632.
de Bruccio Anton a Helena 477.
Brüsslová Veronika Kateřina 304, 402.
Brüx (Most) žat. 1148.
Brugger z Grünenburgu Ferdinand 340.
Bruknar, viz Bryknar.
Brun Jan Jakub 1028.
Brunner z Wildenau Bartoloměj 634; Markéta a Zuzana 402.
Brunnersdorf žat. 101.
Bruno Jakub a Jan Jakub 138, 139.
Brunšvický vévoda Kristian 737, 738.
Brunšvik 735.
z Brus, viz Raber.
Brusch (Bruschek, Brůžek) M. Adam 1083.
Brusch Kristof 1084.
Brusnice Česká jič. 939
Brusnice Německá jič. 530.
Brusy pís. 353, 1179, žat. 509.
Brůžek, viz Brusch.
Bryknar (Bruknar) z Brukšteina Jiří Albrecht 43, 555; Albrecht 923, 1042; Jiřík 69; Anna 898.
z Bryssen Antonín CXXXVI.

Bryx Jan 394.
Brzice hrad. 707.
Brzotice částl. 900.
Bržín plz. 125, 278, 448, 451.
Břečštein jič. 938, 939.
Břehov bud. 351.
Břehoryje (Břehovice, Břehor) lit. 505.
Břehy bol. 604.
Břekoly chrud. 119.
Břeska (Březka) jič. 721.
Břesko plz. 1104.
Břesky (Březek) praž. 21.
Břešťany praž. 839.
Břevnice čás. 3, táb. 155.
Břevniště (Břevnoviště) bol. 144, 812, 1265.
Břevňov praž. 464; klášter XXIV.
z Břevňova, viz Leynhaus.
Březek (Břesky) praž 21.
Březenec žat. 195, 1085.
Březenec malý (Malé Březinky, Klein-Priesen) lit. 863.
Březenice chrud. 933.
Březhrad hrad. 1071.
Březí částl. 689, pís. 67, 650, 1178, 1184, plz. 330, 608, praž. 528, 1206, táb. 151, 610, žat. 193.
Březí (Březiny, Presei), lit. 53, 561.
Březí Vlachovo pís. XVIII, XXVI, CL, 67.
Březina Jan 1093.
Březina bol. 144, 534, 604, částl. 697, jič. 721, 774, plz. XXIII, táb. 476, 907.
Březina malá žat. 626.
Březinka bol. 14, 18, 775, 781, částl. 701, lit. 9, praž. 428.
Březinka dolní a horní částl. 701.
Březinky malé (Klein-Priesen) lit. 862.
Březiny hrad. 682.
Březiny (Březí) lit. 53.
Březka jič. 774, 777.
z Března, viz Hruška.
Březnice lit. 54, pís. 333, 334.
Březnice (Malá Březina, Preznic) žat. 626.
Březno, bol. CXLIX, 789.
Březno (Priesen) žat. 617.
Březno Hořejší (Vysoké) žat. 34.
Březno Malé (Klein-Priesen) žat. 34.
Březno velké (Gross-Priesen) lit. CXLIX.
Březňoves (Březiněves) praž. 258, 432, 817.
Březová částl. 16, 42, 497.
Březovice bol. 14, 775, chrud. 439, 441, 442, jič. 810.
Březská Johanna, roz. z Květnic 42.
Březský z Ploskovic Adam Michael CXXXVI; Benedikt XXXIII; Beneš 41, 688; Jan 41, 1254; Jan Diviš 41; Jindřich 42, 1180; Oldřich a Václav 42, 1216.
Březany částl. 42, pís. 666, plz. 396, praž. 1041, táb. 391.
Březany dolní praž. 945.
Březany panenské praž. CXLIX.
Břilice bud. 657.
Břino (Bržín, Werschin) plz. 125.
Břišejov táb. 482.
Břiště Mešné (Mladé) a Staré částl. 222.
Bříství praž. 704, 1109.
Bříství (Břístev) jič. 529.
Bříza Německá plz. 1202.
Břízi (Březí) Dlouhá lit. 346.
Břízi táb. 482.
Břízský z Břízi Jan 482.
z Břízy, viz Beřkovská.
z Břízy Alžběta 221, 407.
Bšany žat 1139.
z Bubna Varleych Heřman 45; Jan starší 43, 1264; Jan ml. XXXVI, 43, 1076; Jaroslav 1264; Jindřich Markvart a Krištof Jindřich 44; Kunat Jaroslav 1148; Mikuláš 44, 1264; Václav XLI, 44; Vilém CXLI; Anna 43; Barbora LXXXIII; Helena roz. z Bukova 45; Johanka 468; Kateřina 273, 1108; Markéta 189; Salomena roz. Ostromířská z Rokytníka 226, 437.
z Bubné, viz Gryspeková.
Bubny praž. 768.
Búček Mikuláš 957.
Bučí (Butsch) plz. 358.
z Bučkovic Kateřina 471.
Bučoves (Budčeves) jič. 116, 546, 783.
Bučovice částl. 34.
Bučovice (Budčovice) táb. 493.
Budáky bud. 655.
z Budbergu Adrian 807.
Budče (Wutsch) plz. 424.
Budčeves (Bučoves) jič. 116, 546, 783.
Budeč (Budče) částl. 905.
Budějovice české bud. CXLIX, 274, 411, 841.
Budenice (Budynice) praž. 180.
Budeničky praž. 180.
Budenín táb. 241.

Budi (Buďa) Václav 997.
Budichov (Budíkov) bol. 766, 780, 804, 805.
Budíkov části. 694.
Budín lit. 1119.
Budinský Jan a Václav 1120.
Budislav táb. 718.
Budkov pís. XXVI, 45.
Budkov na Moravě 213.
Budkovský z Budkova Mikuláš XXVI, 45; Jindřich Mikuláš, Jiří a Václav 45.
Budov cheb. 500, lit. 561.
Budovcová z Budova Anna XXIV, CXXXVI, 47; Markéta LXXXII, 47.
Budovec z Budova Adam 47, 832, 1050; Adam Ondřej CXXXVI; Bedřich Ludvík 48, Václ. XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLVII, LII, LIII, LV, 14, 45, 406, 524, 721, 790, 797.
Budy části. 703.
Budyně lit. XXII, CXLVIII, 646; pís. 1195.
Bügelhof žat. 101.
z Bünau, viz z Býnu.
Bůhonice bud. 1241.
Bucháček Řehoř 1093.
Buchdrucker Abraham a Salomon 712.
Buchov dvůr táb. 853.
Buchová táb. 238.
Bukoli (Bukol) praž 36.
Bukov (Bukau, Pokau) lit. 91, 625, 862, 863.
Bukov (Muckhof) žat. 284.
Buková (Bukvice) bud. 163.
Buková části. 639, 933, 1098, pís. 126, plz. 206, 330, táb. 112, 346, 1221.
Buková Nová táb. 850.
Buková Anna 1097.
z Bukova Helena z Bubna 45.
z Bukovan Eva 364.
z Bukovan Johanna 409.
Bukovanská z Bukovan Alžběta, roz. z Mnichu 48.
Bukovanský Pinta z Bukovan Adam a Jan 48; Jaroslav CXXXVIII, 48; Jiří a Václav XCV, 49.
Bukovany pís. 48, táb. 147.
z Bukové Ester a 392.
Bukovec plz. 331.
Bukovice žat. 239, 911.
Bukovice (Bukvice) bud. 411, 652.
Bukovina bol. 46, 789, 803, 844, hrad. 707, 885, 1062, jič. 792, 939, lit. 563.
Bukovina Bělohradská jič. 592.
Bukovina dolní (Pod Bukovinou) bol. 46.
Bukovina Malá (Bukovinka) hrad. 226, 437.
Bukovinka bol. 532.
Bukovinka (Bukovina Čistská) jič. 765, 784.
z Bukovna, viz Hradecký.
Bukovský z Hustiřan Heřman 226; Jan starší XXXIII, XLI, 50, 801; Jan Karel 51; Jan Otík 50; Jarolím (Jeronym) 50, 777, 799, 802, 939; Karel 50, 226, 803; Kryštof CXXXIX, 226; Kříštof Pavel 51, Ladislav 51, 540; Melchisedech CXL, 226; Mikuláš 51; Vladislav 51; Věněk (Václav) 52, 803; Vilém 51; Bukovská Alžběta 51, 357; Anna Johanna 50; Anna 51; Anyška 414; Johanna 51; Marta 799.
Bukovsko bud. 58, 657.
Bukovsko (Bukovina) hrad. 400.
Bukva cheb. 634.
z Bukvic (Boková) Anna Majdalena roz. Křelířova z Sachsengrünu 100.
Bukvice (Bukovice) bud. 411, 652.
Bukvice jič. 721, 774.
Bukvoj, viz Buquoi.
Buky Mladé jič. 938, 939, 940, 1239.
Buky staré dolní jič. 637.
Buky staré horní jič. 636.
Buky staré prostřední jič. 636.
Bullendorf bol. 457.
Bünaburg (Bünenburk) lit. 55, 814.
Buněk (Pelhřímovský) 1170.
Bunzendorf bol. 457, 766, 773, 793.
Buquoi z Longueval Karel Bonaventura XVII, XX, XXI, CXXIII, 98, 163, 223, 467, 579, 652, 876, 1113, 1180; Karel Albrecht 652; Marie Majdalena 6, 370, 652, 1184; Marie Markéta 661.
Bůrc Martin 957.
Burdová Kateřina 1016.
Burg (von der) Edmund 691, 762; Heřman Edmund 754.
Burger Jan a Michael 1240.
Burgersdorf jič. 1239.
Burghauser Jan Oldřich 304.
Burgholz bud. 350.
Bürgles cheb. 634.
Bürglitz (Vřešťov) hrad. 293.
Burgstadt (Burkštat, Staré město, Altstadt, Burgstadl) jič. 708, 1238.
Burgstadtel žat. 1100.

Bürgstein lit. 563.
Burgy Jošt 384.
Burjanovský Adam 1045.
Burkhart Martin 796
Burman Augustin 1003.
Burmeister (Slavkovský) 1209.
z Burnival de Arlin Jakub 679.
Buršice plz. 668.
Buryanová Kateřina 643.
Bušenice čásl. 20.
Bušíň táb. 1222.
Buškovice žat. 620, 727.
Bušovice plz. 491.
Buštěhrad praž. CXLVIII.
Butler Walter 748, 753, 754, 755, 762, 781.
Butngryn (Wudingrün) cheb. 600.
Butovice praž. 432.
Butovo plz. 1212.
Butsch (Bučí) plz. 358.
z Bybryč (Bybryš, Byberyče) Karel CXXXIX, 52; Oldřich 52; Rudolf CXL; Volf CXLI.
z Byčina Anna Marie 681.
Býčina bol. 843.
Býčinky (Býčina) bol. 883.
Býčkovice lit. 822, 912, 913.
z Bydžína viz Pecingar.
z Bydžína Alžběta 429.
Bydžov Nový jič. CI, 360, 731, 1048, 1276.
Bydžov Starý jič. 248, 360, 361, 764, 765, 788.
Bydžovský Havel 1093; Jan 1110.
Bykanecký z Lipan Tomáš 1064.
Bykaneč (Bikaň) čásl. 1063.
Býkev praž. 9.
Býkoš praž. 118, 488, 820.
Bylany čásl. 186, praž. 526, žat. 369.
Bylin Jiřík Adam 994.
Bylina (Bilina) pís. 650.
Bylna (Bylany, Püllna) žat. 369.
Bylochov (Bolochov) lit. 240.
Býnice (Benice) praž. 471, táb. 152, 767.
z Býnu (Bünau) Jindřich starší a mladší CXXXVIII, 52, 54; Rudolf starší 53, 814; Rudolf mladší 55; Vintíř CXXXIX, 54, 55, 814; Dorota 52.
Byseň praž. 430, 431.
Bystrá bol. 537, 794, jič. 778.
Bystré čásl. 222.
Bystré (Bystrý) čásl. 694.
Bystré (Bystrej) hrad. 682.
Bystré (Bistrau) chrud. 281.
Bystré (Waltersdorf) chrud. 195.
Bystřany (Wisterschan) lit. 862, 863.
Bystřice jič. 787.
Bystřice (Wistritz) lit. 862, 864.
Bystřice plz. CL.
Bystřice (Wistersitz) plz. 319.
Bystřice (Wistritz) žat. 618.
Bystřice (nová) bud. XXIII, CXLIX.
Bystřický Jindřich 473.
Byšice praž. 428, 429.
Byšická z Byšic Anna 483; Helena 63.
Byšický z Byšic Jan, Karel a Václav 55; Karel starší 55; Oldřich 55, 594.
Býškovice praž. 429.
Bzenská Mandalena LXXXIV.
Bzí bud. 146, plz. 280.
Bzí (Nabzí) bol. 534, 805.
Bzová táb. 112, 1222.
Bzové bol. 537.
Caba (Kaba) z Chýš a Špicberku Jan starší a Jan mladší 1016.
Caltov cheb. 605.
Caraffa Ludvík 679.
Caretto Marchese de Grana Francesco hrabě z Millesimo 743, 750, 755, 756, 763.
z Carem Vilém a Kateřina roz. Kaplířova 240.
Cárka (Sárka, Zarch) žat. 290.
Carl David a Anna 1102.
Casale v Monteserrato 740.
Castelli Jan 1026.
Cavallerová Anna Kateřina 799.
Cedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
Cefas Petr 1040.
Cehenice (Cehnice) pís. XVIII, 353.
Cecha (Zeche) cheb. 1138.
Ceidlic, viz Zeidlic.
Cejly táb. 485.
Celar (Celler, Zeller) z Rosenthalu Jan 55, 409, 936; Kašpar 55, 258, 281.
Celarová Anna roz. Kořenská z Terešova 56, 213.
Celestýn (Nebeský) z Freifeldu Zikmund CVII, 972, 1204; Lidmila 973.
Celestin z Kronenfeldu Jan Václav 1074.
z Celtenšlak (Zeltenschlag, Celtenšloger, Zeltenšloger) Joachym 56.
z Celtynku Anjelina 927; Justina 638.
Ceny obilí, dobytka, rolí, lesův a jiných věcí LIV, 23, 101, 107,

431, 506, 648, 650, 656, 663, 688, 693, 695, 696, 699, 717, 838, 1167, 1266, 1267.
Cerekvice (Cirkvice) části. 388.
Cerekvice jič. 767, 808, 823, 923, 924.
Cerekvice dolní (Německá, Unter-Cerekwe) táb. 485
Cerekvice Nová táb. 899.
Cerekvice táb. CXLIX.
Cerer Linhart CXXXIX; Šebastian CXL; Václav CXLI.
Cerha Matěj 1027.
Cerhenice části. 571, 572.
Cerhenky části. 145.
Cerhinka (Cerhenky) části. 571.
Cerhonice pis. XVIII, 73.
Cerhovský Pavel 966, 989.
Ceteň (Cetno) bol. 116.
Ceteraz (Citoraz) táb. 878.
Cetlice (Sedlec) žat. 86.
z Cetlic (Zedlicar z Zedlic) Hendrich CXXXVII.
Cetlicer (Zedlicar z Zedlic) Matyáš CXXXIX.
Cetno (Ceteň) bol. 116.
Cetno Malé bol. 116.
Cetňov (Četňov, Zetten) bol. 14, 775.
Cetryć z Karyše Heřman 683.
Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku Arnošt (Ondřej) 56.
Cettrchová Sabina 1026.
Cetuly (Cedule) táb. 898.
z Cetvic (Zedvic) Krištof Hendrich CXXXIX.
z Cetvic (Zedvic) Cevicar Jan Krištof CXXXVIII.
z Cetvic, viz Zedvic.
Cetvin (Cetvina) bud. 655.
Ceydlar Michal 958.
Ceydler (Zeidler) lit. 865.
Ceyp z Pirnova Wolfgang Adam 958.
Cicogni Baltasar 588.
Cidice (Čitice, Zieditz) cheb. 600.
Cidlina jič. 777.
Cihelna cheb. 1138.
Cihlář Jan 1094; Matěj 1093.
Cikán Václav 809.
Cikán z Černné Martin 56, 809.
Cikán, viz Ziekan.
Cikánek, viz Meliš.
Cikota z Perknířova Jiřík LXXXIX.
Cíl ze Svojšic Heřman 56; Jan Jindřich 56; Sigmund Albrecht 57.
Cimruky Menší pis. 1201.
Cimruky Větší pis. 1201.
Cínov (Činov, Sejnov, Schinau) žat. 99.
Cínovy (Cínov) dolejní a hořejní bol. 803, 844.
Cipl Jan 967.
Cirkvice lit. 1116.
Cirynk (Ziering) bud. 655.
Citejcov (Kitlitzdorf) cheb. 635.
Citoliby (Zittolieb) žat. CXLVIII, 191.
Citoraz (Ceteraz) táb. 878.
Citov praž. 7, 9.
z Citova, viz Hochauzarová 190.
z Citova, viz Prokopová 190.
Civůly Joano Bpt. 1114.
Ciziny hrad. 414.
Clary de Riva František 184, 611, 804; František Karel 1116; Jeronym 797.
Clausniczer Ondřej a Melichar 1152, 1153.
Clidier Jan 1054.
z Codron Teresie Eleonora 1237.
Collegium nobilium CXLII.
Collino, viz Gollin.
Colloredo z Walsee Rudolf 519, 680, 682, 741, 750, 759, 763; Jeronym 682, 759, 763.
Colona, viz z Felzu.
Comes N. 1257.
Commissio executionis (kommisse hrdelní) XXXIV.
Commissio confiscationis LIX.
Commissio liquidationis et revisionis LXXXVIII.
Commissio inquisitionis ob rebellionem CVII.
Commission kön. böhmische Kammer-Einrichtungs (kommisse komorní CXIX.
Commissio transactionis CXXXIV.
Commissio tractationis de pio opere CXLII.
Commissio Fridlandica (kommisse konfiskační Fridlandská) CXLIII, 813, 824, 1081, 1137.
Contractum salis (smlouva solní) C, 1044, 1116.
Carnazani Pavel a Anna Susanna 794, 795.
de Corpus Marko 232.
Cortes (Cortesi) z Peregrinu František 310, 321, 986, 1028, 1032; Fridrich 393.
Cortesio Kristina 954.
Coufal Pavel 1045.

de Couriers František CXXVIII, 256, 259, 263, 264, 424, 456, 560, 626, 676, 854, 923.
Cremoni Mikuláš 640.
Crenoyseret Kašpar 640.
Crhonice části. 571, pís. 650.
Cruciger Vít 1257.
Crydele Jan 711.
Ctibor Jan 973, 1035; Jan Jaroslav 973; Matěj 1164.
Ctiborová Judyta 1214.
Cuclav hrad. 44.
Cuchonová Regina 1097.
Cukmandl (Zuckmantel) lit. 261.
Cukmandl (ves zašlá) praž. 526.
Cuknštein (Zuckenstein) bud. 223.
Cukorady jič. 779.
Cukr z Tamfeldu Jan Ignac 340; Jan Jindřich 57; Johanna Eusebia roz. Beřkovská 21.
Cuřidlo Tobiáš 1094.
Cvitte (Zwitte) lit. 563.
Cvota (Zwodau) cheb. 600.
Cvrčoves (Svrčeves, Grillendorf) plz. 416, 1104.
Cvrčovice (Svrčovice) praž. 503.
Cykán Samuel 1097.
Cykrmon Tobiáš 958.
Cyndler Adam 1097.
Cyrus Kašpar 31, 482.
Czylmov hrad. 939.
Čaba, viz Caba.
Čabel (ves zašlá) táb. 442.
Čabelický ze Soutic Adam a Karel Bohuslav 57, 814; Adam, Aleš Adam 1064; Ferdinand 1241; Jan 57, 1241; Jiří 58; Karel 57, 905; Krištof 58, 814; Prokop 58, 1064, 1241; Václav 57, 58, 304, 1114; Vratislav 58; Čabelická Barbora 304; Eva LXXXIII; Johanna 1241.
Čabuzký z Prostého Adam 59.
Čaďalovice (Čelajovice, Čalovice) bol. 789.
Čafour Jiřík 1192.
Čachořice táb. XVIII, 363, 364.
Čachotín (Čechotín) části. 3.
Čachovice (Čákovice, Šachovice, Tschachwic) žat. 1100, 1102.
Čachovská Barbora LXXXIII.
Čachovská Dorota 59.
Čachovský (Čakovský) ze Švémyslic Václav 59, 1064.
Čachrov (Čachrovo) plz. 180, 609.
z Čachrova, viz Kanický
Čachrovský, viz Čachovský.
Čákov (Čákovice, Čakovec malý, Klein-Čekau) bud. XVIII, 59, 211.
Čákovec z Bohušic Petr, Jiří Jan, Karel Přemysl, Jan Krištof, Baltasar a Ludmila roz. z Rohatec 59; Přibík XCIX, 59.
Čakovec Malý, viz Čákov.
Čákovice, viz Čákov.
Čákovice lit. 885, praž. 118, 528, táb. 151, žat. 1100.
Čakovský, viz Čachovský.
Čalovice (Čaďalovice, Čelajovice) bol. 789.
Čanka (Tschanka) hrad. 682.
Čankovice chrud. 280, 443.
Čáp Jan 475, 968.
Čapek Jiřík 1093; Michal 1120.
Čáslav části. XCIX, 576, 685, 1049, 1276.
Čáslav (Čáše, Tschiaschel) lit. 291.
Čáslav z Podolí Hynek 59, 878, 1264; Jan 60, 878; Petr 60.
z Čáslavi Kristian 1065.
Čáslavský Pavel Jakobaeus 1075.
Častalovice hrad. CXLIX.
Častkov (Schossenreith) cheb. 264.
Částkovice táb. 900.
Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsi 163.
Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsi Adam CXXXVI; Alexander, Fridrich Ignác, Jan, Jan Albrecht, Jaroslav, Jindřich, Krištof, Leopold, Vilém a Znejboh 60; Jan 37, 175; Jindřich 274; Eva 726; Kateřina 37; Veronika 442.
Častolar Dlouhoveský Ladislav Jindřich a Leopold CXXXIX.
Častolarka, viz Přehořovská.
Častonín táb. 1171.
Častovec Karel 429.
Častrov táb. 850.
Částrovice (ves zašlá) táb. 93, 896, 1222.
Čáše (Čáslav, Tschiaschel) lit. 291.
Čauš (Čouš, Šouše, Tschousch) žat. 1149.
Čbánov (Džbánov) chrud. 1154.
Čečelice praž. 428, 558, 918.
Čečelovice pís. 425.
Čečetka Václav 1097.
Čečín plz. 130.
Čečovice plz. 331, praž. 847.
Čeha Ondřej 1120.
Čech Adam a Eva 1218; Joachym 1243; Petr 1016.
Čech z Hradce Jan 60.
Čechová Sabina 621.

Čechotín (Čachotín) části. 3.
Čechtický Řehoř 1094.
Čechtický z Kranichfeldu Jan a Alžběta 644.
Čejetice pís. 353.
Čejka Simon 1262.
Čejka z Olbramovic Adam Markvart a Jan Adam 60; Jan Bohuslav CXXXVIII, CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Jan Joachym 61, 1261; Karel starší 61; Karel mladší, Jiří, Petr a Václav 62; Tiburcí XXIV, 62, 635, 1246; Vilém a Zdeněk 63; Václav CXL, 596; Václav Jindřich, Jiřík Rudolf a Karel Benjamin 1246; Čejková Apollina roz. z Chudenic 1106; Helena roz. z Byšic 63; Johanna roz. Hrzaňova z Harasova 62; Mandalena roz. z Říčan 494.
Čejková Barbora 1164.
Čejkov (Čejkovy) pís. XVIII, 450, 608, táb. 850.
z Čejkova, viz Čejkovský.
Čejkovice bud. XVIII, 312, 350, části. 691, chrud. 1089, jič. 721, 774, žat. 246, 1254.
Čejkovský z Čejkova Fridrich 1179; Mikuláš XCIX, 64; Vilém 1180; Alžběta 64.
Čejov části. 468.
Čejslev Václav 1218.
Čekal Jan 967.
Čekanice pís. 167.
Čekanice táb. 442, 1221, 1225, 1227.
Čekanov části. 701.
Čelajovice (Čelejovice, Čalovice) bol. 789.
Čelakovice nad Labem praž. 921.
Čelechovice praž. 616.
Čelejovice, viz Čelajovice.
Čelistnej (Čelistné) táb. 1172, 1173.
Čeliv (Čelivo) táb. 896.
Čelkovice táb. 1221, 1227.
Čenčice lit. 234.
Čenčice (Černčice, Tschentschitz) žat. 284, 301, 498, 817.
Čenětice praž. 20.
Čenikovice (Čeňkovice) chrud. 196.
Čenkov bud. 58.
Čenov (Činov, Cínov) žat. 99.
Čenovice části. 61.
Čeňovice táb. 241, 907.
Čenvičov z Libína Daniel, Jan, Václav, Marianna, Jindřich 1077.
Čep bud. 657.
Čepička Vavřinec 958.
Čeprochy (Čepirohy, Tschöppern) žat. 1149.
Čer z Božetína Bohuslav (Červ z Bořetína) 64.
z Čeradic, viz Entrych.
Čeradice praž. 94, žat. 99, 124, 928, 1254.
Čeraz táb. 1210.
Čerhovský, viz Cerhovský.
Čercha (Šerchov, Schergau) žat. 195.
Čerkovský ze Zahrádky Jan 584; Tomáš 64; Zdeněk CXLI.
Čermák Jan 958; Jiří 958, 1257; Václav 1067; Vít 1164.
Čermetice (zašlá) praž. 950.
Čermice (Čermíky, Čirmík, Tschirmich) žat. 1100.
Čermíky (Čermice, Čirmík, Černík) žat. 56, 617, 622, 1100.
Čermíky (Černíky) praž. 267.
Čermná chrud. 196.
Čermná jič. 765, 767, 784, 809.
Čermna (Leukersdorf) lit. 54, 822, 874.
Čermná (Čermá) pís. 422.
Čermná (Černá) táb. 878.
Čermná malá chrud. 933.
Čermná (Německá, Deutsch Čermna) hrad. 681.
Čermná Tamchynova (Černínov) hrad. 530.
z Čermné, viz Cikán.
Černá (Čermná) táb. 878.
Černá voda jič. 683.
Černčice hrad. 637, 681.
Černčice (Čenčice) žat. 284, 301, 498, 817, 822, 916.
Černčín, viz Černiči.
z Černhauzu Černous (Černhauz) David 824, 826; David Henrych 68, 791, 797, 814; Fridrich 69; Jan 68, 397, 826, 894; Jiří 70; Alena 115.
Černhauz z Kyslichwaldu Kristof 666.
Černic (Černýš, Čirnic, Černoc) žat. 104.
Černice plz. 668.
Černiči (Černčín, Černčice) část. 573.
Černík, viz Čermíky.
Černíkov pís. 149, 1266.
Černikovice hrad. 679, 685, táb. 151.
Černíky (Čermíky) praž. 267.

Černilov hrad. 707.
Černín jič. 67, 940.
Černín z Chudenic Adam 64; Bohuslav 65; Diviš XXXI, XLVIII, LII, 65; Drslav a Jiří 66; František Josef 100; Heřman CXXIX, 97, 137, 182, 189, 208, 210, 227, 285, 458, 601, 620, 660, 664, 869, 1170, 1199; Heřman Václav 879; Humprecht LXXVII, 93, 347, 498; Humprecht starší XXXIII, LXXXIX, XC, 66, 160, 914; Humprecht mladší 67; Humprecht Jan CXXIX, 167, 879; Jan starší 176, 322, 495, 879, 907; Jan Heřman a Jan Karel 67; Jan Ondřej XCVII, CXXXVIII, 67; Jan Petr 67, 578, 1264; Jan Sigmund CXXXVIII; Jindřich 68, 588; Karel XXVI.
Černínová Anna XXIV, LXXXIII, CXXXVI, 66; Anna Salomena 246; Dorota LXXXIII; Kateřina 26, 365, 530; Lidmila XXVIII, 333; Marianna LXXXIV, 99; Silvie 26; Zuzana 879.
Černínov (Černná, Tamchynova) hrad. 530.
Černiny části. 16, 169, 1063.
Černec, viz Černýš.
Černoc Malá žat. 290.
Černoc Veliká žat. 166.
Černohorský Šimon 1192; Václav 1045.
Černochov žat. 91.
Černonice (ves zašlá) praž. 847.
Černosek Gross- (Žernoseky) lit. 228.
Černous, viz z Černhauzu.
Černov táb. 850.
Černoves bud. 654.
z Černovic Maximilian 70, 390; Dorota LXXXIII, 732.
Černovice hrad. 707, plz. 331, táb. 849, 850, žat. 622.
Černovýr chrud. 196.
Černožice hrad. 707.
Černůtky jič. 779.
Černůtky dolejší jič. 925.
Černůtky hoření hrad. 927.
Černý Jan 1120, 1257.
Černýš (Černic, Černoc) žat. 104.
Čertorejská z Čertorej Helena Anna 598; Kateřina 637.
Čertorejsy (Certousy, Kartaus) praž. 918.
Čertová Marianna 1120.
Čertyně bud. 274.
Červ z Bořetína (Čer z Božetína) Bohuslav 64.
Červená pís. 1201.
Červeněves jič. 788, 941.
Červenka Jan 1010, 1110, 1257; Jiřík 1045; Matěj 1035; Melichar 958; Pavel 1110.
Červenka (Kutnohorský) 1067.
Červenomlejnský Václav, Zikmund 1067.
Červený Václav 1257.
Červený dvůr žat. 1149.
Červený Hrádek žat. 195, 1040.
Červený Potok hrad. 160.
Čeřejov bud. 652, 657.
Čeřeniště lit. 1116.
Čeřovský Pavel 1029.
Česal Matěj 1093.
Čestice (Češtice) pís. 148, 154.
Čestín táb. 853.
Čestín Kostel (Čestín) části. 186, 187.
Češňovice (Čestňovice) bud. 350.
Češov jič. 765, 767, 774, 809.
Češtice pís. 148, 154.
Četěnov (Četňov, Cetňov, Zetten) bol. 775.
Četeňský z Četně Fridrich Václav 71; Pavel CXL; Václav 70.
Četňov, viz Četěňov.
Četva (Cvetva, Zwetbau) cheb. 99
Čežbiva Daniel 1214.
Číbuž (Číbuz) hrad. 707.
Číčenice pís. 351.
Číčová (Čečová) hrad. 933.
Číčovice táb. 155.
Číčovice (Čečovice) praž. 847.
Číčovice (Čečovice) Hořejší (Velké) praž. 847.
Číčovice (Čečovice) Malé praž. 847.
Číhádky bol. 883.
Číhany (Tschis) cheb. 632.
Číhoště části. 696.
Číhovice části. 222.
Čichalov (Čicholov, Sichlau) cheb. 203, 816.
Čichořice (Sicheritz) cheb. 14.
Čichtice pís. 6.
Čijevice (Čivice) plz. 127.
Číkváska jič. 778.
Čilec bol. 1163.
Čilkov (ves zašlá) žat. 615.

Čimelice pís. 74.
Čimice praž. 68.
Čimyšl bol. 535.
Čioka Markus CXIII.
Čirkovsko (ves zašlá) bol. 534.
Čirmík (Čermíky) žat. 622.
Čirn z Čirnu Petr 1149.
Čistá bol. 14, 775, jič. 764, 765, 784, 841, plz. 396.
Čistecký Martin 1016.
Čistětín plz. 278, 448.
Číška (Chýška) části. 639.
Čitice (Cidice, Zieditz) cheb. 600.
Čivice (Čijevice) plz. 127.
Čížbovský (Nymburský) 1164.
Čížek Nikodem 1010; Ondřej 958; Pavel 958, 1038; Václav 1048.
Čížkov plz. 1203, táb. 899.
Čížkovice lit. 231, 232, 685, 705.
Čížov části. 61.
Čížová pís. 1179.
Čížovice (Čížovka) bol. 297, 884.
Čkyně pís. XXVI, 356.
Čouš, viz Čauš.
ze Čtiněvsi Mikuláš 533.
Čtyrkolský Daniel 1120.
Čtyry dvory (Vierhöfen) chrud. 281.
Čujak Václav 1037.
Dablice praž. 432.
Daleky (ves zašlá) pís. 336.
Dalešice bol. 604, 883.
Daliměřice bol. 803, 844.
z Daltic (Dalčic), viz Týzl.
Daměnice táb. 341.
Damice (Damnice) pís. 425, 1179.
Damirov části. 690.
Damnice (Damice) pís. 425, 1179.
Damnikovy (Damníkov) chrud. 195.
Damnov cheb. 605.
Dampier hrabě XVII, XXI, 1114.
Danner, viz Tanner.
Daňková Dorota 1050.
Dánská válka 734, 738.
Dánský král XLVI, 735, 737.
Darboit z Mocina Karel 1204.
Darmyšl (Darmschlag) plz. 359.
Dařenice dvůr bol. 604.
Dasnice (Dešnice, Dassnitz) cheb. 635.
Dasny (Kronfellern) bud. 7, 350, 351.
Dašvice (Tašovice, Taschwitz) cheb. 1138.
Davle, praž. CXLIX.
Debešov části. 1098.
Deblov chrud. 923.
Debner (Preis) z Debneru Alexander 71, 804.
Debnerová Marie LXXXIV, LXXXV.
Debrník táb. 1210, 1222.
Debrno praž. 124.
Debrno (Debrné) jič. 1239.
Debrš (Debř) bol. 159.
Děčany (Jetschan) lit. 263, 614.
Děčín (ves zašlá) bol. 532.
Děčín (Tetschen) lit. CXLIX, 53, 814.
Děčínský z Wartenberka Kryštof 845.
Dědek Jiřík 1074.
Dědibaby praž. 951.
Dědice části. 691, 1066.
Dědovice pís. 650.
Defours Mikuláš hrabě 553, 776, 804, 805, 806; Teresie Markéta 811.
Dehnice (Dejvice) praž. 880.
Dehnis (Döhnis) bol. 69.
Dehtary, viz Dechtary.
Dehtáře (Dechtáře) táb. 484.
Dehtov (Dechtov) dolení a hoření jič. 50, 801.
Dechtarov (Dechtary) bol. 14.
Dechtary praž. 325, bol. 14, 775, 780.
Dechtary dolení bol. 537.
Dechtáře (Dehtáře) táb. 484.
Dechtín plz. 416.
Dechtov dolení a hoření jič. 50, 801.
Dejl Jiřík 1158.
Dejvice (Dehnice) praž. 880.
Dekančice čás. 20.
Děkanovský Štěpán a Dorota 1069.
Dekora Vít CXLI.
Děkov žat. 423.
Dělouš lit. 260, 261, 625.
Denětice žat. 160, 617, 1253.
Dentulín Tomáš 1257.
Dentulín z Turtelšteina Vít a Johanna 993.
Děpoltovice (Tüppelsgrün) cheb. 822, 875.
Derfles (Dörfles, Vesce) bud. 652.
Derer Josue 958.
Derogerová z Střítěže Kateřina 304.
Deschauer Mikuláš 1083.
Deschney (Deštná) hrad. 679.
Děský D. 1045.
Dešenice plz. 903.
Dešnice (Dasnice, Dassnitz) cheb. 635.
Dešnice dvůr, žat. 501.
Dešno (Deštno, Deštná, Töschen) bol. 16, 18, 762, 764, 765, 781.

Deštná (Deschney) hrad. 679.
Deštná bol., viz Dešno.
Deštná táb., viz Deštnej.
Deštnej (Deštné, Deštná) táb. 476.
Deštno bol., viz Dešno.
Dětaň, viz Jetěně.
Dětenice (Dětinice) jič. 19, 307, 767, 1268.
Dětonice (Dětenice) části. 460, 462.
z Deučenberku Daniel Basilius 1000.
Deucer Jan 1209.
Deutler Martin 1087.
Deutschbrod části. 690.
z Deutschenbergu, viz z Deučenberku.
Deutschendorf (Deutzendorf) žat. 1080.
Deutschmann Petr 938.
Deutzendorf, viz Deutschendorf.
Deveroux (de Veroux) Walter 754, 755, 762.
Děvín bol. 381, 764, 789, 823, 930.
Děvín (Magdeburg) 929.
z Děvína, viz Gerle.
Deym ze Střiteže Adam 72; Adam a Václav 71, 814; Arnošt 71; Jan 72; Jan starší 71; Jan mladší 72, 628; Jindřich 71; Jindřich nejstarší 72; Mikuláš 71, 73, 1184; Petr 72, 73; Václav Jindřich 72; Vilém 71, 74; Deymová Anna, Barbora a Kateřina 72; Eva Plotová 74; Markéta roz. z Gerštorfu 72.
Deymek Jiří 1264.
Deyšin (Dýšina) plz. 1188.
Dibel Jan 1045.
Diblík z Votína Jan a Jiří 74; Estera 1019.
Diblíkov dvůr části. 1112.
Dic (Dietz) Martin 1007.
Diemenreuth cheb. 1082.
Dietrichs (Dytrejch) bud. 394.
z Dietrichšteina František kníže CXXV, 141, 372, 933, 1099.
z Dietrichšteina hrabě V. Jan Baltasar a Sigmund Ludvík 783.
Diettel Matyáš 1082.
Dietz, viz Dic.
Dílce (Dílče, Dílec) jič. 536, 778.
Dílče (dědina) plz. 338.
Dilinger, viz Tylingar.
Dinín bud. 657.
Diodati Don Fabio 750, 753, 763.
z Dirného, viz Ruth.
Dittersbach bol. 457.
Dittersbach (Staršov, Stašov) chrud. 281.
Dittersbach (Jetřichovice) lit. 867.
Dittersbächel bol. 457.
Ditterspach hrad. 1047.
Dittl Eustach 402.
z Dittrichšteina, viz Dietrichštein.
Divčice bud. 351.
Diviš z Doubravína Mikuláš XXXII, XLVI, LI, LVI, LVIII, 74, 955; Johanna 74.
Diviš Jakub 1035; Matěj 998.
Divišová Kateřina 1200.
Divišovice táb. 493.
Dívčerpy (Jištěrpy) lit. 506.
Dívčkopy (Dívčíkopy) táb. 850.
Dlažkovice lit. CXLVIII.
Dlažov (Dlaždov, Glosau) plz. 272, 445.
Dlažů Václav 585.
Dlouhá bol. 533, 534, bud. 653.
Dlouhá (Böhm. Wiesen) chrud. 281.
Dlouháves hrad. 23.
Dlouhá Ves Stará pís. XVIII, 64.
Dlouhé (Dlouhej) bol. 803, 844.
Dlouhé dvory (Dlouhodvory) hrad. 927.
Dlouhépole táb. 212.
z Dlouhévsi, viz Častolar.
z Dlouhévsi, viz Chanovský 215.
z Dlouhévsi, viz Přehořovská.
Dlouhodvorský Bořek CXXXVII.
Dlouhoště (Dlouhoště) bud. 652.
Dlouhoveská Žofie 242.
Dlouhoveský, viz Častolar.
Dlouhoveský, viz Chanovský.
Dlouhý Bartoloměj 1040; Šimon 1164.
Dlouhodvory (Dlouhé dvory) hrad. 927.
Dlouhoště, viz Dlouhoště.
Dlužiny dolní části. 702.
Dlužiny horní části. 702, 1050.
Dmejštice (Dmýštice) táb. 151, 650.
Dneboh (Nedneboh) bol. 46, 47.
Dobčice (Dobšice) bud. 1241.
Dobeš jič. 565, 592, 766, 779.
Dobešice pís. 650, 1178, 1182, 1184.
Dobešov táb. 850.
Dobkovice lit. 863.
Dobochov bud. 653.
Dobrá části. 933.
Dobraken (Doubrava) plz. 358.
Dobranovský z Dobranova Albrecht 75; Arnošt 75, 814; Bedřich 75; Václav starší 75, 814; Anna 583; Barbora a Dorota 75; Anna Marie, Alžběta Marie a Hedvika Eliška 811; Kateřina 570.
Dobravice, viz Doubravice.

Dobravice (Doubravice) česká plz. 467.
Dobrávoda (Dobrávůda) bol. 46, 604, hrad. 302, 765, 767, 809, 1268, táb. 1172.
Dobrávoda (Gutenbrunn) bud. 652.
Dobrávoda dolení jič. 939.
Dobrce (Dobřec) hrad. 885.
Dobrčice (Dobschic) žat. 95.
Dobré hrad. 679.
Dobrenz (Dobronín) části. 1098.
Dobrenz (Dobřenec) žat. 615.
z Dobrévody, viz Král.
Dobrkov (Dobrikau) bud. 411.
Dobrnice části. 692.
z Dobročovic, viz Horňatecký.
z Dobrohostě, viz Svatkovský.
Dobrohostov (ves zašlá) bol. 534, 805.
Dobrohostov části. 639.
Dobroměřice žat. 1139, 1141.
Dobronice táb. 174, 849.
Dobronín (Dobrenz) části. 1098.
Dobrošov hrad. 530, táb. 650.
Dobrošovice táb. 177, 363.
Dobrotín (Dobroten) bud. 394.
Dobrouč Dolní a Horní chrud. 196.
Dobroutov (Doubrotov) části. 933.
Dobrovice (Dobroviceves, Doubravice) bol. 767, 832.
Dobrovice (Drobovice) části. 689, 1050.
Dobrovice (Dobroviz) praž. 282, 314, 951.
Dobroviceves, viz Dobrovice.
Dobrovitov části. 690, 762.
Dobroviz praž., viz Dobrovice.
Dobrš pís. CL.
z Dobrše Karel Heřman 1238; Cecilie 920; Lidmila 1109.
z Dobrše, viz Bechyňová.
z Dobrše, viz Koc.
Dobršice žat. 205.
Dobršín (Dobřín) pís. 1217.
Dobruška hrad. 682.
Dobružský Duchoslav 1045.
Dobřany hrad. 682.
Dobřanský Jakub 1017.
Dobřec (Dobrce) hrad. 885.
Dobřejice bud. 350.
Dobřejov Dolejší a Hořejší táb. 177.
Dobřejovice praž. CXLIX, 378.
Dobřeměřice táb. 155.
Dobřeň bol. 18, 782, části. 169.
Dobřeň, viz Dobřím.
Dobřenec (Dobřenice, Dobrenz) žat. 615.
Dobřenice hrad. 75, 767.
Dobřenská z Dobřenic Alžběta roz. Bohdanecká 77; Alžběta Věžníková 522; Anna LXXXIII; Elena Marie 904; Eliška 783; Eva Kateřina 627; Johanna 576, 598, 1068; Johanna Lukavecká 76; Johanka a Eufemie 343; Kateřina 76, 77; Lidmila Kristina 341; Leonora Marie roz. z Náchoda 77; Marie Leonora 1159; Markéta 576, 1068; Maruška LXXXIV.
Dobřenský z Dobřenic Jan CXIII, CXXXIX, 598; Jan starší 75, 1264; Jan mladší 76, 531; Jan Mareš 77; Jan Petr 77, 681, 814; Jaroslav CXXXVIII, 76, 598, 899; Jindřich Kunata 77; Jiří 78; Mikuláš a Mikuláš Zdislav 76; Václav 76; Vilém 76, 1264; Zdislav starší 76; Zdislav 78.
Dobřič praž. 371.
Dobřičany (Dobritschan) žat. 184, 1267.
Dobřichovice (Dobrichov) části. 571.
Dobřichovský (Dobřikovský) z Malejova Jindřich CXXXVII; Zikmund CXLI.
Dobříkov chrud. 78, 767.
Dobříkovec hrad. 682.
Dobřikovice části. 573.
Dobřikovský (Dobřichovský) z Malejova a Dobříkova Vilém 78; Jindřich 79; Sigmund 79, 814.
Dobřím (Dobřín, Dobřeň) bol. 18, 782.
Dobřín (Dobršín) pís. 1217.
Dobříňov hrad. 23.
Dobříš praž. CXLIX.
Dobšice bol. 789.
Dobšice (Dobčice) bud. 1241.
Dodoneus Rudolf CXLV, 157.
Doglasgrün cheb. 1136.
Dohalská z Dohalic Alena Kateřina 302; Barbora LXXXIII; Dorota 809; Kateřina 43; Lidmila LXXXIV.
Dohalský Bořek z Dohalic Adam 79; Bedřich starší 79, 800, 814; Jan starší 81; Jan mladší 79; Jan CXXXIX; Jan Bedřich 80, 785; Václav, Bohuchval, Adam Stanislav a Bernart 80; Stanislav 81; Zdeněk 82; Václav, Hynek, Pavel a Anna 80, 786; Václav a Pavel 81, 815; Hynek a Václav 82; Jan, Jiří a Sigmund 81, 812.

Döhnis (Dehnis) bol. 69.
Dohna, viz z Donína.
Doksany lit. klášter XXIV, 1118; proboštství 470.
Doksy (Hirschberg) bol. 17, 18, 762, 764, 765, 781, 830.
Doksy (Dokes) praž. 931.
Doktor Jan 1121.
Dolánky CXI.
Dolánky cheb. 278.
Dolánky bol. 775, 803, 844, 883.
Dolany jič. 721, 774, pís. 356, plz. 366, žat. 623.
Dolce hrad. 59, jič. 536, 778.
Doležal Mikuláš 1094.
Dolínek (Dolejnek, Dolinka) praž. 716.
Doloměsto (Dolní město, Lipnice dolení) čásl. 698, 700.
Doloplazy dvůr táb. 151.
Dolsko hrad. 637, 681.
Doly (Důl Sudkový) táb. 850.
Doly Německé bol. 71.
Domamyšle táb. 557.
Domanic Pavel 1029.
Domanice chrud. 344, 517, 1278, pís. 149, 1266.
Domanín bud. 657.
Domanovice (chybně Domanice) jič. 268, 1268.
Domaslavice (Domaslovice) bol. 537, 766.
Domaslavice (Domoslavice) jič. 780, 787, 788, 794, 795, 940.
Domaslovice, viz Domaslavice.
Domašice bol. 17, 781.
Domašín hrad. 679, 682.
Domašín (Tomitschan) žat. 509.
Domašín (nový) táb. 896, 1222.
Domažlice (Taus) plz. XCIX, 1055, 1175, 1276.
Domažličky plz. 1105.
Domažlický Viktorýn 1035.
Domina (snad Donín) žat. 1085.
Domkov hrad. 638, 681.
Domoradice chrud. 327.
Domoslavice, viz Domaslavice.
Domousický z Harasova Fridrich 82.
Domousnice bol. 297.
Domyslice plz. 280.
Dona (Donín) žat. 623.
Donat Václav 1110.
Donawic (Stanovice, Tonabice) cheb. 98, 1207.
Donín žat. 87, 91, 193, 623.
Donín purkrabí z Donína Achac XLIV, 524; Bedřich 84; Fridrich 533; Jan 83, 832, 833; Jindřich 83, 199, 606, 885; Konrad 82, 83, 801, 807; Krištof 82, 83; Krištofor 83; Ladislav CXXXIX; Otta 84, 798, 815, 834; Vladislav 84, 798, 834; Vratislav 84.
z Donína Alžběta 606; Anna Marie 781, 1108, 1225; Barbora 82; Barbora Habšpergerová 131; Kateřina Polyxena LXXXIV, 945; Marie Majdalena 1215; Majdalena, Lidmila, Alžběta a Eliška 527.
z Donína, viz Hoffmannova.
Doňov táb. 657.
Dopřice (Dobřice, Dobrčice) žat. 209.
Dörfel (Vesce za horami) bol. 794.
Dörfles (Derfles) žat. 599.
Dornhaim z Recu Felix 1187.
z Dornheimu Melchior 85.
z Dormsdorfu, viz Žitavský.
Dornsdorf (Dörnsdorf, Dürnsdorf) žat. 1198.
Dörnthal žat. 1085.
Dörrengrund (Suchý důl) jič. 884.
Doubecký (Českobrodský) 1045.
Doubí bol. 534, 537, 604.
Doubí (Doubice) táb. 1222, 1223, 1229.
Doubí (Dubové, Dubový mlýn, Eichmühle) bud. 58.
Doubice lit. 867.
Doubice (Doubí, Douby) táb. 1222, 1223, 1229.
Doublevičky (Doudlebičky) táb. 493.
Doublovice (Dublovice, Doudlebice) táb. 65.
Doubrava hrad. 496, jič. 779, 783, pís. 67, táb. 849.
Doubrava (Dobraken) plz. 358.
Doubrava Jiřík 1095.
Doubravany (Dobrovany) jič. 455.
Doubravice (Dobravice) bol. 18, 19.
Doubravice bol. 782, hrad. 50, 569, 638, 939, jič. 777, lit. 863, 911, plz. 278.
Doubravice (ves zašlá) praž. 487.
Doubravice nad Úpou hrad. 679.
Doubravice (Dobravice) česká plz. 467.
z Doubravice, viz Tamcha.
z Doubravína, viz Diviš.
Doubravka plz. 130, 330.
Doubravka malá bud. 1241.
Doubravská Hora, viz Hora Doubravská.

Doubravský Pavel 1108.
Douby (Doubice) táb. 1222, 1229.
Doubrotov (Dobroutov) části. 933.
Doudlebičky (Doublevičky) táb. 493.
Doudlebská z Doudleb Afra roz. Malovcova 85; Anna Marie LXXXIII.
Doudlebský z Doudleb Adam Fridrich 438; Jan Bedřich 85; Jindřich 241, 1180.
Doudleby (Teindles) bud. 657.
Doupov (Duppau) žat. 599.
z Doupova bratří a strýci 280.
Doupovcova panna z Libčan LXXXIII.
Doupovcová Otilie roz. ze Žďáru 87; Barbora roz. Pětipeská, potom Gerštorfová 87.
Doupovec z Doupova (Duppau) Bedřich (Jetřich) CXXXVII, 85, 87, 1264; Bohuslav, Karel a Kateřina 575; Vilém 617; Vilém starší 85, 1263; Vilém mladší 86; Vilém Vojtěch XLI, LXVII, 85, 86, 815.
Douša (Douška) Adam 1134; Adam a Václav 1121.
Dotterwies (Tatrovice, Tatrvice) cheb. 1136.
Dotyk Vavřinec 1200.
Drago Draghi (Draghy) Štěpán ryt. a hrabě z Palatinu 176, 573, 1220.
z Drahenic, viz Šíc.
z Drahenic, viz Gryspeková 127.
z Drahenic, viz Chrtová 211.
Drahenice pís. CXLIX, 903.
Draheničky pís. 650.
Drahenka (Drahuňka, Drahuňky, Dreihunken) lit. 862, 863.
Drahkov (Drachkau) plz. 304, 817, 873.
Drahlín praž. 919.
Drahnětice táb. 1222.
Drahnětický z Weisenberku Pavel 581.
Drahobudice části. 388.
Drahomyšl žat. 181.
Drahonice (Drahenz) cheb. 725.
Drahoňovice bol. 532.
Drahoraz jič. 787.
Drahotěšice bud. 657.
Drahotice bol. 604, chrud. 256.
Drahotin plz. 330.
Drahouňov (Drahoňov) táb. 850.
Drahouš (Drahuschen) žat. 284.
z Drahovic, viz Sataníř.
Drahuňky, viz Drahenka.
z Drachenburku, viz Kurzbach.
Drachkov lit. 863.
Drachovský z Drachova Jan Chrys. 1177; Jindřich a Karel Bořivoj 88; Jiří CXXXVII; Drachovská Magdalena Angelina a Alena ze Svarova 88; Johanna a Anna 21.
Drajer Petr 1093.
z Dranšvic Mikuláš CXL.
Draschen (Dražejov) bol. 18, 782.
Draschen (Dražeň) plz. 358.
Drausendorf, viz Druzcov.
Dražejov (Draschen) bol. 18, 782.
Dražejov pís. 38.
Dražejovice (Dražovice) pís. XVIII, 273.
Draženovo (Draženov) plz. 1056.
Dražeň (Draschen) plz. 358.
Dražice táb. 582, 1221, 1227, 1241.
Dražičky (Dražička) táb. 178, 1266.
Dražil Bartoloměj 1192.
Dražkovský Matěj 1092.
Dražov (Dračov) jič. 774.
z Dražova Samuel Martin LVI.
Dražovice (Dražejovice) pís. 273.
Drbohlavy (ves zašlá) části. 703.
Drbov (ves zašlá) plz. 1055, 1056.
Dreihacken (Tři sekery) cheb. 589.
Dreihöfen (Třídvory, ves zašlá) části. 703.
Dreihöfen (Třídvory) části. 1109.
Dreis Martin 1240.
Drešrová Marie 297.
Dreylink Jan 1095; Mikuláš 1092.
Drhonice (Trhonice) chrud. 1191.
Drhovice táb. 1221, 1227.
Drhovle pís. CXLIX, 150.
Drchlava (Dürchel) bol. 846.
Drissgloben (Třískolupy, Trischklob) cheb. 719.
Drkola Daniel 958.
Drmaly (Dyrmaul, Türmaul), žat. 195.
Drmy (Drum, Stolinky) lit. 196, 788.
Drnov praž. 1205.
Drobný Jan 1186.
Drobovice (Dobrovice) části. 1050.
Droger Jakub 1121.
z Dromsdorfu Jan Erasmus Quintus 88.
Drosav (Trossau) cheb. 98.
Dröschel Jan 1244.
Droschig (Droška) žat. 1085.
Droslau (Tvrdoslav) pís. 578.
Droška, viz Droschig.
Drouchavec (Druchavec, Drouchovice) pís. 422.

Droužetice pís. 149, 1266.
Droužkovice (Družkovice, Trouškovice) žat. 195, 1085.
Drozdov praž. 487.
Drožkov (Strážky, Troschig) lit. 261.
Drslavice pís. 289, 353.
Drškář Jan 1121.
Drštěkryje (Dyštěkryje) bol. 765, 767, 809.
Druhanice části. 689, 1049.
Druhanov části. 701.
Druchavec (Drouchavec) pís. 422.
Druškovice, viz Droužkovice.
Druzcov (Drausendorf) bol. 766, 780, 795, 837.
Družina Pavel 1177.
Držel (ves zašlá) hrad. 44.
Držkov bol. 801.
z Držkovic, viz z Renšperku 208.
Držov pís. 1178, 1184.
Držovice lit. 913.
Dřemčice (Třemschic) lit. 726.
Dřevenice (Dřevčnice) jič. 535, 536, 777, 778.
Dřevíč Dolejší hrad. 530.
Dřevíč Hořejší hrad. 516.
Dřevičice (Dřevčice) bol. 845.
Dřevíkov chrud. 522.
Dřínek lit. 196, 234.
Dřínov (Bartelsdorf) žat. 369.
Dřínov praž. 502, 716, 930, 951, 1206.
Dřísy (Dřízy, Drisch) praž. 428, 559.
Dřiteň (Zirnau) bud. 351.
Dřivínov (Hřivinov, Makovic) cheb. 287.
Dub Benjamin 989, 1036; Marianna 989.
Dub hrad. 707, pís. XVIII, 490, táb. 878, 896.
Dub český (Böhm. Aicha) bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780, 791, 794, 805, 831.
Dub starý (Alt-Aicha) bol. 537, 766, 780, 791.
Dubá (Dauba) bol. 17, 781.
z Duban, viz Bořanovská.
Dubanský z Duban (z Dubu) Oldřich 866, 1117.
Dubanský Jan 1192.
Dubčany žat. 185.
z Dubé, viz Berka.
z Dubé, viz Mracký.
z Dubé Anna Špetlová 883.
z Dubé Markéta Myslíková 385.
Dubec dvůr plz. 279.
Dubeč praž. 922.
Dubečko bol. 533.
Dubečno jič. 529, 546.
Dubenec bud. 351.
Dubenec hrad. 680, 767, 783, 836, 837, 941.
Dubenec (Dubno) praž. 438.
Dubice lit. 297, 845.
Dubičina (Eiche, Eicht) dolní a horní 291.
Dubí (Duby) části. 468.
Dubí (Eichwald) lit. 862.
Dubina lit. 1119.
Dubinský mlýn části. 16.
Dubkovice (Dobkovice) lit. 863.
Dubné (Dubno, Duben) bud. 311, XVIII.
Dubnice (Hennersdorf) bol. 144.
Dubno (Dubenec) praž. 438.
Dubno (Dubné) bud. 311.
Dubno hrad. 23, 530.
Dubová Hora (Eichberg) doleni a hořeni bol. 18, 781.
Dubové (Dubový mlýn), viz Doubí 58.
Dubovka táb. 155.
Dubovice táb. 1173.
Dubský z Vitinovsi Václav 4.
z Dubu Estera Šatná 472.
z Dubu Markéta Prosečová 133, 593.
z Dubu, viz Skalský.
Duby hrad. 414, části. 468.
Dučice praž. 616.
Dudín části. 639.
Duhanský z Branče Martin a Vilém 88.
Ducháč Floryan 993.
Ducháčková Kateřina 1016, 1029.
Duchcov (Dux) žat. CXLIX.
Duchoslavová Libuše 1029.
Důl pís. 650.
Důl Sudkový (Doly) táb. 850.
Důl Suchý (Suchdol, Suchodol) praž. 438.
Důl suchý (Suchý Důl, Dörnthal) žat. 623.
Důl Široký (Breitenthal) chrud. 1191.
Dunajice bud. 657.
Dunavice táb. 153.
Duneta Martin 1121.
Dunckel Jan 1152, 1153.
Dunkelberg (Tunklperk, ves zašlá) žat. 599.
Dunovice pís. 353.
Duppau (Doupov) žat. 599.
Durental žat. 624.
Dürchel (Drchlava) bol. 846.

Düring, viz Dyrynk.
Dürmaul (Trmová) žat. 599.
Dürnbach cheb. 929.
Dürnsdorf (Dornsdorf) žat. 1198.
Dürr Daniel 1198.
Durnaw (Turnaw, Trnovany) lit. 862.
Dusík Jakub 1016.
Dusíková Francelina roz. Grambova 235.
Dušáky (u Dušák, samota) bud. 657.
Dušejov (Duschau) čásl. 639, 690.
Dušek Jiřík, Šimon a Václav 1095.
Dušníky praž. 200, 428, 952.
Dušníky Trhové praž. 5.
Dvorce (Dvorec, Wurzen) bud. XVIII, 411.
Dvorce (ves zašlá, nyní dvůr) čásl. 933.
Dvorce (Höfen) čásl. 1098.
Dvorce (Dvorec) jič. 536, pís. 1201, táb. 106, 177.
Dvorce Velké (Dvory, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
Dvorec bud. 657.
Dvorec dvůr čásl. 41, 688.
Dvorec (Dvorce) táb. 223.
Dvorecký Jiřík 1030.
Dvoreček Branický praž. 948.
Dvoreček Krásný (Schönhöfel) žat. 1100.
Dvoreček Volšanský praž. 948.
Dvorská Alžběta 1031; Kateřina 1200.
Dvorský Jan 1029, 1034.
Dvory (Dvorce Velké, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
Dvory dlouhé (Dlouhodvory) hrad. 927.
Dvory Lidlovské (Lidlovy) pís. 1201.
Dvory nové, viz Nové dvory.
Dvořáček Jakub 1095.
Dvořák Bartoloměj 1192; Václav 585.
Dvořec (Dvorec) cheb. 14.
Dvořecká z Olbramovic Anežka 89; Anyžka roz. z Hodic 90; Benigna 89; Kateřina Lidmila roz. Šlikova 92; Majdalena roz. ze Skuhrova 93, LXXXIV; Prudencia roz. z Hyršova 89.
Dvořecký z Olbramovic Bedřich 88; Břetislav 223; Ferdinand 89; Jindřich 93; Jindřich Petr 89; Kuneš Bohuslav LXVI, 89; Markvart Mikuláš a Markvart Vok 93; Mikuláš mladší 90; Petr CXL, 223; Petr Jan 477; Prokop XXIV, XXXI, XXXVIII, XLVII, LII, LV, 90, 92, 222, 615, 625, 705; Václav 92, 93, 610; Václav Štefan a Vilém 92.
Dvořiště jič. 529, 546, táb. 850.
Dvořiště dolní (Unter-Haid) bud. 655.
Dvůr Branský jič. 784.
Dvůr Červený žat. 1149.
Dvůr Hubačovský čásl. 643.
Dvůr Kozlí táb. 151.
Dvůr Králové hrad. CI, 1061, 1062, 1222, 1276.
Dvůr Králův praž. CXLIX.
Dvůr Krásný (Schönhof) žat. 727.
Dvůr Lipoltovský (Leopoldovský) čásl. 643, 1066.
Dvůr nový, viz Nový dvůr.
Dvůr Plesovský chrud. 437.
Dvůr Předhorský čásl. 643.
Dvůr Vokačovský čásl. 643, 1066.
Dychna Jiří 1121.
Dymokury jič. 528, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
Dyrntol (Dörnthal) žat. 1085.
Dyrynk z Rottenberku Jan Fridrich XXV, CVII, 1000; Jan Jiří starší CVII, 1001.
Dyrynx Petr 968.
Dyryx Petr 1026.
Dyryx (Dyrychs) Petr 1036.
Dýšina (Deyšin) plz. 1188.
Dyštěkryje (Drštěkryje) bol. 765, 767, 809.
Dytreych (Dietrichs) bud. 394.
Dytrych Daniel 967; Jan David 309.
Dytrich Vavřinec 1121.
Džbánov bol. 534.
Džbánov (Čbánov) chrud. 1154.
Džbánovský ze Džbánova Vilém 93.
Ebenava (Ebenau) bud. 876.
Ebergař (Ebergers, Ebergarsch) bud. 394.
Eberharec (Eberharčice, Ebersdorf) čásl. 1098, 1099.
z Eberka, viz Henykar.
z Eberka, viz Planský ze Žeberka.
z Eberka Maryanna Smrčková 559.
z Ebersbachu Helena Mladotová 377.
z Ebersbachu, viz Bischofwerder.
Ebersdorf, viz Eberharec.
Ebersdorf (Habartice) lit. 165, 563, 564.

Ebersfeld cheb. 156.
z Eberšteina hraběnka Anežka z Warrensbachu, potom Pallantová, 705.
z Eberšteina (hraběnka) Lamingarová 319.
z Eberšteina Sibylla Berková 563.
Ebessen Lorenc v Schanderburgu 735.
Ebmeth cheb. 612.
Edelmayer Jan 1029, 1032.
Edersgrün (Odersgrün) cheb. 876.
Eger (Cheb) cheb. 1081.
Eger Matouš M. 1101.
Egerberg žat. 623.
z Egerbergu, viz Fictum.
Egerer Řehoř 1208.
z Eggenberga kníže Jan Oldřich XC, CXVII, 60, 89, 495, 649, 651, 658, 741, 752, 849, 850, 888, 891, 920, 1195, 1273, 1274; Jan Antonín 274, 289, 353, 354.
Egnar z Kosmačova Adam CXXXVII.
Ehewald (měšťan Slavkovský) 1209.
Ehrenberg lit. 627.
Ehrenberg Nieder- lit. 865.
z Ehrenfeldu (Ernfeldu), viz Graf.
z Ehrenšteina, viz Bos.
z Ehrenšteina Opitz Jan 825.
Ehrlbegk Šebestian 1138.
Eicha (Klein-Eicha, Aicha) lit. 775.
Eichberg, viz Dubová Hora.
Eiche (Eicht, Dubičina) lit. 291.
Eiche von der, viz Skalský z Dubu.
Eichicht (Aichhut) bol. 457.
Eichschmid Kristof 1209.
Eicht, viz Eiche.
Eichwald (Dubí) lit. 862, 864.
Eiland (Elend) lit. 53.
Einsiedel bol. 457, bud. 655.
Einsiedel (Mnišek) žat. 1149.
Einsiedel (Einzidl) dolní a horní lit. 865.
Eisen z Lehrbergu Jan Křit. XXXVI, 93.
Eisenberk žat. 160.
Eisendorf plz. 421.
Eitlerová Žofie Barbora 843.
Ejpovice plz. 1202.
Eck Erhart 1083.
Ekersdorf (Eckersbach) bol. 69.
z Ekersdorfu, viz Hennewald.
Eckert Jan Dittrich 1152.
Eckštein z Erneku Kristof 796.
Elbančice, viz Lbančice.
Elbogner, viz Elpaknar.
Elbogner (Elpaknar) z Schönfeldu Mikuláš CXIII; Tomáš CXL.
Elbognerová Kateřina 774.
Elend (Eiland) lit. 53.
Eleonora císařovna (princezna Mantuanská) 736.
Eliáš Fridrich 973, 1029, 1035.
Eliščin Jan, viz z Králic.
Ellexnitz (Olešnice) bud. 411.
z Ello Pavel XXXIV.
Elpaknar z Dolního Šenfeldu (Elbogner von Unter-Schönfeld) Mikuláš a Václav 94; Wolf Arnošt a Jan Adam 94, 815, 1082.
Elsaser Jan a Marta 1026.
Elsnic z Elsnic Arnošt CXXXVI; Bernard (starší) XLI, LXVII, 94, 815, 1264; Bernard, Bohuslav, Buryan a Jan Jindřich bratří 95, 96, 815, 1153; Bohuslav 1265; Jan 456; Jan Arnošt 96, 345, 418, 815, 1265; Václav Konrad a Melichar bratří 96, 634, 815.
Elstin (Lštině, Lštění) plz. 1055.
Eltschovic (Lčovice, Lšťovice) pís. 154.
Emaus Nieder- (Nemaňov dolní, Nemajovsko) hrad. 939.
Emausy, klášter Slovanský v Praze 715.
Emay Zdeněk 1036.
Encovany lit. 931.
z Endern Pavel Erhart 122; Wolf 203.
Endersgrün žat. 104.
z Endů Jan 476.
Engel Engelhart 958, 968.
Engel z Engelsperku, viz Anjel z Engelsperku.
z Engelburku Dorota z Býnu 52.
Engelmajer Filip Jakub 585.
Engelsberg bol. 69.
z Engelsbergu Jozefová Judita 945.
Engelsburg (Engelhaus, Andělská hora) cheb. 99.
z Enknfurtu (z Enkevörthu) Adrian 697; Anna Kamilla 379.
de Ense Maximilian 447.
Entrych Pavel 958.
Entrych z Čeradic Pavel 972.
Enykl Pavel 1257.
Epfenhauzer Noe 1026.
Erazym Adam 1200.
z Erdšteina, viz Erle.
Erharec (Heralec) part. 468.
Erkeřice (Valkeřice) lit. 291.
Erle Konstantin 1163.
Erle z Erdšteina Ondřej 567.

Erlitz (Orlice) hrad. 577.
Ernberg Dolní (Nieder-Ehrenberg) lit. 865.
z Erneku, viz Eckštein.
z Ernfeldu, viz Graf.
Ernsterová Eva 1016.
Erntel Jindřich 968, 1027.
Erntlová Anna Marie 1027.
Erpet (Rpety) praž. 487.
Ertín (Rtín, Hortín) lit. 862.
Ertl Oldřich XXXVI, 973; Anna 973.
Ervěnice (Rvenice, Seestadtl) žat. 368.
z Eschaide, viz Paradies.
Eslingar z Kasurydu Kašpar a Alžběta roz. z Hiršfeldu 640.
Espenthor cheb. 99.
Esterrajcher Jan 966.
Estreych Jiří CXXXVII.
Ešín Daniel 1092.
Ešín M. Pavel, Jindřich, Pavel a Jiřík 1054.
Etzelt Valentin 1244.
Eule (Jílové) praž. 944.
Eulner Jan 1198.
Evaň (Eywan) lit. 96, 337, 634.
z Eycinku (Eyzingen) Štěpán 395.
Eydlice (Udlice) žat. 195.
Eywan, viz Evaň.
Faber Jan 1189.
Fabricius Platter z Rosenfeldu (potom z Hohenfallu) Filip XLV, LXXXVII, XCV, CXXIX, 116, 199, 512, 524, 889, 1144, 1147, 1225.
Fahrensbeck (z Fahrensbachu) hrabě Volmar 738, 743.
Falckrabí při Rýnu kurfiršt Fridrich XXVII, XXXIV, XLIV, LXV, CV, 469, 1253.
Falckrabí při Rýnu Wolfgang Vilém 735.
Falckrabě Jindřich 469.
z Falkenberga Fridrich Viktorýn 276.
z Falkenhainu Marie Oderská z Lidořova, předtím Waldšteinová 835.
Falkenov (Falkenau) lit. 563.
Falknov (Falkenau) cheb. 599.
Falknov dolejší a hořejší lit. 53.
Farář Jan 967.
Farnithen Vilém 1009.
Feduari Nikolao 232.
Fejfar Matěj 1121.
Fejfarová Majdalena, Anna Marie 995.
z Fejliče Joachym Hendrych CXXXVIII.
Felber Linhart 1121.
z Feldeggu, viz Felner z Feldeneku.
z Feldenšteina Bedřich Sylvan 1059.
z Feldhauen Arnošt 509.
z Feldhoffen Arnošt 118, 1143.
Felix Jan 1049; Sigmund 1035; Šimon 1192; Tobiáš 1093, 1257.
Felixburg žat. 623.
Felner z Feldeneku (Feldeggu) Augustin 556.
Fellnerová z Feldeku Františka Alžběta 493.
z Felsdorfu, viz Šultys.
z Felzu, viz Chebdinovský.
z Felzova, viz Helvík.
z Felzu (v. Fels) Colona Jan Jiří, Vilém, Volf Linhart, Fridrich a Linhart 97; Jan Jiří 814; Vilém 304; Jan, Adam, Marie a Kateřina 100; Kašpar CXXXIX, 97; Linhart XLI, XLIII, LXXIII, 98, 118, 721, 814; Anna Alžběta Krazová 304, 305, 1007; Anna Marie 290; Anna Sidonia 285; Anna Barbora LXXXIII; Alžběta roz. z Lobkovic 100; Alžběta Švamberková 101, 660.
Fequiéres viz Feuquiéres.
Ferdinand I., XLV, 457, 470, 844, 1241, 1247, 1253, 1254.
Ferdinand II. král Český, XVI a násl.; Eleonora, princezna Mantuanská, manželka jeho, 736.
Ferdinand III., král Český 740, 741, 742, 761, 763, 772, 776.
Ferdinand Arnošt arcikníže 848.
Ferdinandská kollej (collegium nobilium) CXLII.
di Feria Duca 746.
de Ferrara Pietro 805, 807.
Feršter Matouš 1040.
z Feuquiéres (Fequiéres) 747, 860.
Fiala Jan 967; Jakub 979.
Fialová Estera 295.
z Fialového Kamene, viz Bledín.
Fibiger Tobiáš 967.
Ficnerová Alena 968, 1029.
Fictum z Fictum a z Nového Šumburku, Bohuslav Šťastný 101; Hynek 102; Kryštof 103, 367, 1263; Jan Jiří, Mikuláš, Anna Marie a Benigna 102; Anna Alžběta Jenčová 102; Jan Kryštof, Anna Alžběta, Anna Markéta, Kateřina Alžběta a Anna Žofie

102; Vladislav Opl 104; Kateřina a Estera 104; Voršila roz. Šlikova 104; Alžběta provdaná ze Žďáru 104; Eleonora Vřesovcová 105, 917; Markéta a Hippolyta 105.
Fictum z Fictum a z Egerbergu Jetřich 102, 103; Jiří 103; Helena Kateřina roz. z Steinsdorfu, potom Mangoltová 103; Johanna roz. Schönova 103; Volf Bernard CXLI, 620, 631.
z Fictum Jetřich 99; Kašpar 614; Opl 722.
z Fictum Eleonora Barbora Štampachová 618; Kateřina Mandalena, dříve Sádlová, roz. Měděncova z Ratibořic 364, 495.
Fidrašlag (Fridetschlag) bud. 652.
Fiedeler Jiří 1240.
Fikar z Vratu Jan 429.
Ficker Daniel a Valentin 1240.
Fiklšart Adam 958.
Fileček Jeronym 1231.
Filipdorf v knížectví Zahaňském 824.
Filířovec hrad. 1062.
Finger Jiří 1240.
Fink Henrich 1102; Jan 967; Michal 1075.
Fiňk Samuel 958.
Finková Dorota 316.
Finková z Pantenova Sabina 11.
Fišst Jan 464.
Fischbach cheb. 1168.
Fischer Jiří a Zacharyáš 1198.
Fišer Jiřík 1121, 1134.
Fišl Jakub 979.
Flaming Isák 1009.
Flegel Jiří 1240.
Fleischmann z Thumbachu David a Krištof 813.
Fleišman Michal 1029.
Flejšmon (Fleischmann) Ludvík 994.
Fliček Jiřík 1257.
z Flissenpachu Václav XXXIV, XLIV, LXI, 271, 464.
z Flodorfu a Leuthu Adrian Baltasar 735.
Flöhau (Blšany) žat. 856.
Floragar Jan 1036.
Floryan Matyáš 973, 1035.
Florýn Bohuslav 1035.
Florýnová Anna 1029.
Flotová Bohunka roz. Magrle 347.
z Fluetheimu Jan Bartoloměj Konrad 1083.
Foglová Anna 476, 985.
Foglsan (Vogelsang) pís. 1201.
Fogtsdorf (Fogisdorf) hrad. 1047.
Folger Jan Andres 1028.
Fontano de Brusata Horatio 337.
Forberk (Vorberg) dvůr hrad. 414.
Forbes (Borovany) bud. 657.
Forman Pavel 1054.
Formánek Jan 967.
Formánek (Nymburský) 1164.
Formánková 1045.
Formánková Dorota 1045.
Formánková od Hory 1045.
Formánková Říhová 1121.
Forst jič. 765, 766, 784, 795, 796.
Förster Martin 1121.
Fortunatus Václav 1045.
z Fossen Servacius 1249.
Fouček Václav 1263, 1275.
de Fours, viz Defours.
Foysdorf (Voitsdorf) lit. 196.
Foyt Jiří 1018.
Foyt z Winkelheidu Jiří 1023.
Fraheleč bud. 657.
Frank Valentin 887, 977.
z Frankenbergu viz Herfurt.
Frankengrüner z Kainspergu Jiří Sigmund 105.
Frankobrod nad Mohanem 538.
z Frankenšteina (Frankšteina) Henrich 347; Jan Jindřich 975; Vratislav Jindřich CVII, 974.
Frankrýnar Jiří Zikmund 209.
Franz Jan 1139; Martin 1138.
Frauenberg bol. 69.
Frauenberg (Hluboká) bud. 350.
Frauensteiner Jeronym (Jeremiáš) 1152, 1153.
Frauenthal (Pohled) části. 122, 933.
Frauschil (Vrahožily) lit. 862.
Freiberg David 1240.
z Freibergu Albrecht 760.
Freiberger z Freibergu Jindřich 105.
Freiheit jič. 938.
Freiesleben z Buschhofen Daniel 806, 868.
Freisleben Michael 1209.
Freiličova Aneška Wirspergerová 1169.
Frelich Sigmund 974, 1035.
Freiwaldt Adam a Jan 1240.
Fremdar z Pruku Jan 105.
Fremut (Freimut) z Tropčic Beneš 105; Sezima 105, 106; Václav 106.
Fremutova z Tropčic Dorota Měsíčková 366.
Freudenberg (Freudenberk) lit. 345, 564.

Freudenberger z Havelsbergu Ferdinand Arnošt a Jan Jiří 261; Šalomoun 260, 1244.
Freudenbergerová Anna Emilia 186.
z Freudenberku Havel Gotthelf 1019, 1025.
Freund Lev 712.
Frey ryt. z Pambergu Felix 179.
Freybruder (Freiberger?) Jan CXXXVIII.
z Freydenpachu Freysichselbst Petr 644.
Freysleben Daniel 687.
Fridetschlag, viz Fidrašlag.
Fridland bol. 457, 732, 733, 762, 764, 765, 773.
Fridland (zámek pustý) lit. 846.
Fridlandského vévodství statky komorní (fideikommissní) 764, 773—790; statky lenní (manské) 765, 772, 790, 808.
z Fridlandu kníže a vévoda 97, 98, 114, 157, 258, 732, 976; ostatně viz z Waldšteina Albrecht.
z Fridlandu Isabella Kateřina kněžna a dcera její Marie Alžběta (chybně Tekla) 831.
Fridnava (Friedenau) části. 586, 641, 694.
Fridrich Falcký viz Falckrabí při Rýnu.
Fridštein bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780.
Friedrichswalde bol. 457.
Frimburk bud. 655, pís. 39.
Frischengrün (ves zašlá) cheb. 917.
Frissel Lorenc 1084.
Frobenius Jan LXI.
Frodl z Tatenic Jan 110.
Frohnau (Vranov) cheb. 612.
Fruwein z Podolí Benjamin XXXVI, XXXVII, LXXXII, CXLV, 106, 128, 182, 197; Adam Šťastný 106; Martin XXIV, XXXII, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLVI, XLVII, LVI, 109, 339, 524, 947; Eliáš 109; Lidmila LXXXII; Johanna roz. z Bílé Hory 111; Eva a Magdalena Orsinová 110.
Fryč Jiřík 1164; Václav 1121.
Frýčka Emanuel 580.
Frydecký Kašpar 1075.
Frydreych (ves zašlá) bud. 394.
z Frymburku viz Mazanec 186.
Fugl, viz Vogel.
Fuglová Anna 439.
Fuchs z Warmholzu Petr LXI, CXI, 199.
Fuchsberg plz. 319, 1057.
Fuks Mikuláš 967.
Funkenštein cheb. 98.
Fünfhunden (Pětipsy) žat. 188.
Fünfkircher z Fünfkirchu Jan Bernard LVI, LVII, 111, 784.
Funková z Prošovic Johanna 106.
Fürst Pavel 1138.
z Fürstenberku Vratislav CXXIX, 214, 616; Vratislav a Fridrich 214; Eleonora Kateřina hraběnka z Hohenemsu 616; Anna rozená z Lobkovic 768; Anna Albertina Illová, potom opět provdaná Briaumonte 212; Dorota rozená z Sternberku LXXXIII, 468; Františka Hippolyta Eusebia Berková 672.
Fürstenbruck (Kněžní Most) bol. 249.
z Fürstenfeldu, viz Haunšild 140.
Fürstenwald lit. 627.
Fürwitz (Vrbice) žat. 284.
Fux z Neumburku Egidi 849, 1006.
Fuxperk (Fuchsberg) plz. 1057.
Fylnšteinová (z Fulštejna?) Alžběta LXXXIII.
Gabersdorf jič. 1239.
Gabhorn, viz Javoři.
z Gablenz Jindřich Otto 612.
Gabler Jan 1121.
Gablonz (Jablonec) bol. 805.
Gábor, viz Betlén.
Gaenshals (Husí Krk) bol. 83.
Gaertner Ambrož 1198.
Gässing (Jeseň) žat. 615.
Gall Tobiáš 1024.
Gallas hrabě Matyáš 707, 746, 748, 749, 750, 752, 753, 754, 755, 756, 762, 773, 867, 868, 1072.
Gallus Jan 1029, 1036.
Gallus z Raynštejna Jan 1186.
Gansneb Tengnogl z Kampu Rudolf Tycho 340; Lidmila 340.
Garges Jan Bapt. XXXII.
Garibaldo Pavel Antonio 994.
Gastdorf (Hoštka, Houšťka) lit. 196.
Gatty z Weistrizhofu Ondřej 628, 1024.
Gděšice táb. 650.
Geblice (Keblice) lit. 1116.
Gehay (Gehaag) cheb. 131, 1265.
Gehay (Gehae, Háj) žat. 722.
z Geisingu, viz Kelbl.
Geisler David 113.
Geisling Lorenc 1103.
Gelbl, viz Kelbl.
Gelhorn Zikmund CXLI.

z Gelhornu Fridrich CXXXVII.
Geller Valentýn 1007.
Gense Valentin 1006.
Georg, viz z Oldenburgu.
Georgenthal (Gergenthal) lit. 865.
Georgswalde (Gergisvald) lit. 627.
Geraldino Robert 754, 755, 762, 781, 782.
Gerg Jindřich 171.
Gerhart Jindřich 958.
Gerle Bohuslav a Jan 958.
Gerle z Děvína Jan 972.
Gerlich Jiří 958.
Germesgrün cheb. 606.
Geronys z Libršína Adam a Marta 461.
Gersdorf žat. 617.
Gersslaur (Gerstlauer) Mates 1009.
Gerstenberger (Horštein) Mikuláš 967, 1016.
Gerstlauer Matěj 1011.
Gerstlauerová Majdalena 1010.
Gerstorf bol. 69.
Gerstorf lit. 345, 867.
Gerštorf v Slezsku 760, 761.
Gerštorf z Gerštorfu a z Malšvic Abraham 113; Bernard Mikuláš LXXI, 114; Fridrich XXIV, 115, 117, 1265; Jan LXVII, CXXXVIII, 1114; Jan Vilém 115, 117; Jindřich 121; Jiří 114, 119, 120, 121, 941, 1089; Josef 462; Mikuláš XLI, LXXIII, 115, 401, 545, 671, 833; Oldřich starší XLI, 118, 119, 371; Oldřich (mladší) 115; Petr CXIII, CXL, 119; Sigmund 119; Štěpán 119, 120, 121; Vilém 884; Volf Bernard 115, 117, 884, 1143; Bernart, Mikuláš, Štěpán a Jindřich 120; Jan Oldřich, Jan Krištof, Fridrich Sigmund a Mikuláš 809.
Gerštorfová Alžběta roz. z Biskupic LXXXIII; Barbora LXXXIII; Johanna LXXXIV; Johanna roz. z Rokyc 120; Markéta z Porubě 25; Salomena, potom Bordoňová z Rejbic 118.
z Gerštorfu Alžběta Vlková z Kvítkova 884; Anna Karlíková z Nežetic 254; Barbora Panvicová 25; Kateřina Mladotová 120; Ludmila Chvalkovská z Hustiřan 1097; Markéta Deymová 72.
Gerten (Krty) žat. 284, 620.
Gessing (Jesinka) cheb. 630.
Gfell cheb. 1168, 1207.
Gfeller, viz Kfelíř.
Giesdorf (Jištěrpy) lit. 506.
Giesshübel (Kysibel) čásl. 692.
Giesshübel (Vyskytná) čásl. 1098.
Giesshübel (Olešnice) hrad. 682.
Giglingar Kneisl z Kneislšteina Albrecht a Jan starší 121; Oldřich CXLI, 121; Majdalena 122; Anna Marie Slavíkovcová ze Slavíkova 521.
Gillov Caesar 791.
Ginter Tobiáš 958; Daniel a Matyáš 1011.
Glasau (Glazov) cheb. 678.
Glasendorf (ves zašlá) jič. 939, 1239.
Glaser Jan 1240.
Glasersdorf (Sklenářice) jič. 776.
Glashütten cheb. 97.
Glashütten (Huť sklenná) plz, 447.
Glashütten (Hutě dolní a horní) táb. 485.
z Glauchova (Glauchau) Jan Matyáš 122, 1031; Matyáš 867; Anna de Vitte 868; Eva Kustošová 441.
Glazov (Glasau) cheb. 678.
z Globen Jan Albrecht CXXXVIII; Krištof Albrecht CXXXIX; viz též Globner.
z Globen Marie Huvarová 203.
z Globen, viz Globner z Globna.
Globič z Bučína Baltasar XXXIII, LVII, LXXXIX, CIII, 1001.
Globner z Globna Albrecht a Jošt Krištof 122, 815; Jan Albrecht 122, 1265; Henrich Štěpán a Šebestian Lazar 122; Mikuláš 123, 815.
Glogau Gross- (Hlohov) v Slezsku 824.
Glosau (Dlaždov) plz. 272, 445.
z Glouchova (Glauchova) Eva Kustušová 441; viz též z Glauchova.
z Gluksu Joachym CXXXVIII.
Glyden (Glieden, Lideň) žat. 622.
Gniess (Gnyzen) z Kobachu Melichar XXXIV.
Goderyš (Godrisch, Jadruše) cheb. 591.
Godrisch Ober- (Jadruše horní) cheb. 678.
Göbelová Regina 1087.
Göhren (Khern, Kliny) žat. 1149.
Görgenthal (Georgenthal) lit. 865.
Görkau (Borek, Jirkov) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.
Görndt Petr 1152, 1153.
Göttersdorf (Boleboří) žat. 102, 617.
Göttling Eleazar 1240.

z Götz Jan hrabě 739, 760, 899.
z Götzen hrabě Jan Sigmund 421.
Götzingen (snad Götz) 807.
von Goldenkron, viz Müller ze Zlaté Koruny.
Goldschlaeger Matyáš 270.
Goldschmiedt Severin 1087.
z Goldšteina Vilém 736.
z Goléů Martin Maximilian 695; Marie Majdalena Juliana 711.
Goliáš Jan Šťastný XXXVI, 123, 147, 955; Jan 967.
Gollin (Kollin, Collino) Havel 1076.
Gollischau Gross- (Kolešov) žat. 285.
Gontin Jan 1030.
Gonzaga Marchese Don Hanibal a Aloys 763.
Gordon A. 748.
Gordon Jan 753, 754, 755, 762, 788, 795.
Gortice (Skorotice) lit. 625.
Gossawoda (Kosobody) žat. 284.
Gosslau (Kozlov) žat. 943.
z Gostomky, viz Štolc.
Gotinky (Göttingen) 737.
Gotschallings (Košťálkov) bud. 394.
Gottesacker (ves zašlá) žat. 599.
Gottigau (Kotigau) cheb. 423.
Gottschalk viz Kočárek.
Grabenhof (Im Grab) dvůr bud. 655.
Grabern (Radoušov) lit. 196.
Grabner Martin 1103.
Grabštein (Grafenstein) bol. 69, 765, 766, 791, 814, 825.
de Gradin (Gradýn) Lopez Antonin 49, 171, 202; Barbora 49.
Gradl z Grünenbergu Krištof 125, 507, 509.
Gradlic (Hradiště Chustníkovo) hrad. 706, 783.
Graef z Graefenburgu Jan 33.
z Graefenburgu Jan CXIX, CXXI.
z Gräfenburgu N. 132.
Graefinger ze Sádku (Grofinger ze Soletu, Grawinger ze Saleku) Karel 124, 1263, 1265; Dorota roz. Harantova 928.
Graenzendorf (Granzdorf) bol. 457.
Graf Jan 271.
Graf (Grof) Jan 967.
Graf z Ehrenfeldu (Ernfeldu) Jan 793; Martin 123, 811, 815.
Grafenstein, viz Grabštein.
Grambe, viz Krambe.
z Grambe Kašpar 235, 739, 1077.
Grambova Francelina Dusíková 235.
Granesau (Kranešov) cheb. 1135.
z Granova, viz Ledecký.
Granovský z Granova Kašpar Kristian 11, 124; Kašpar 1111.
Granzdorf (Graenzendorf) bol. 457.
Grasberg žat. 623.
Grasolt Klement 1084.
Grasset cheb. 1137.
della Gratia Antonín 1183.
Gratus Michael 1103.
Gratzen, viz Nové Hrady.
Graub David a Kateřina 1027.
Graupen (Krupka) lit. 1116.
Grawinger, viz Graefinger.
Grawingerová Dorota roz. Harantova 928.
Graz, viz Kraz.
Gregorová Johanna 989.
Greifenfels z Pilzenburku Jan 714.
z Greifenreith Jan Krištof 100.
Greifenštein v Slezsku 760, 761,
Greynerova z Mysletína, viz Bilská.
Griesbach cheb. 1136.
Griesbek z Griesbachu, viz Gryspek.
Grillendorf (Cvrčoves, Svrčeves) plz. 416.
Grodecká z Grodec Johanna Uršule 570, 571; Majdalena Anjelína 801, 927.
Grodecký z Grodce Jetřich 801; Jiří Jetřich 571, 793, 1158.
Grof (Graf) Jan 967.
Groffinger, viz Graefinger.
Grollius Mikuláš 1012.
Gronenperger (Kronenperger) Samuel 958.
Gronoberger (Kronenberger) Samuel 1029.
Gropicreuth cheb. 1235.
Gropitzreith Gross- (Rapotín) cheb. 265.
Gropitzreuth Klein- cheb. 589.
Groschau (Krožov, Chrašťany) žat. 615.
Gross Adam 1151, 1152, 1153.
Grossdorf hrad. 1047.
Grossdorf (Velká ves) táb. 342.
z Gross-Öttingu, viz Ritter.
z Grotta (Grotte) Alexander 110, 873.
Grottau (Hrádek) bol. 69.
Grün (Gryn) cheb. 600, 1207, žat. 101, 624.
z Grünburgu, viz Prugger.
z Grünenbergu, viz Gradl.
z Grünfeldu, viz Horský.
Grünlas cheb. 1135.
Grünlas (Krynles, ves zašlá) žat. 599.

z Grünlasu, viz Reisengrüner.
z Grünpichlu, viz Hoffmann.
z Grünthalu Anna Alžběta roz. Kelblova 260.
Grünwald, huť skelná bol. 805.
Grünwald cheb. 100.
Grünwald (Krunvald) táb. 850.
Grumpach, viz Krumpach.
Grund (Zech, Cecha) cheb. 1138.
Grund lit. 53.
Grunt dolní a horní (Ober- a Niedergrund) lit. 865.
Gry (Kry, Kří) hrad. 530.
Grygor Jan, Johanka, Kateřina a Joachym 1230.
Gryllová Anna 1257.
Grym Jiřík a Samuel 1257.
Gryn (Grün) cheb. 600, žat. 624.
z Grynpihlu, viz Hoffmann.
Grysel z Gryslava (Gryslau) Adam 124; Jan Václav 557, 1109; Alžběta 557; Mikuláš František 432.
Gryspek z Gryspachu (Griesbek z Griesbachu) Blažej XLI, LXVII, 124, 605; Bohuslav 125; Ferdinand 605; Florian 126; Jan a Florian bratří 126, 127; Florian a Jan Jaroslav bratří 128; Jan Jaroslav 1265; Václav LXVII, 127; Václav a Albrecht Ferdinand bratří 128.
Gryspeková z Gryspachu Anna roz. z Drahenic 127; Helena Sabina 127; Johanna roz. Malovcová 127; Judita, potom Přichovská 128; Veronika Boreňová 32; Žofka roz. z Bubné 125.
Gryzl z Borovska Volf CXLI.
Günther, viz Ginter.
Güntersdorf (Huntířov) lit. 564.
Günzl z Günzelfeldu Abraham 410, 684, 713, 1001.
Gulden Kašpar, Dorota 1027.
z Gumpendorfu, viz Muschinger.
Gumplice (Kumpoltice) lit. 53.
Gumpolec (Kumpolec) cheb. 605.
Gurstadt Ondřej 1152, 1153.
Gustenau Daniel 1002.
Gutenbrunn (Dobrávoda), viz Gutnprun.
z Gutenšteina bratří 331; Albrecht 1222; Jindřich 129, 620; Jindřich Burian XLI, 129; Jindřich Vavřinec XXXIII, LVIII, 129; Jindřich Petr 131, 305; Jiří 130; Kateřina Sibylla roz. ze Švamberka LXXXIV, 129; Sibylla roz. Šlikova 130, 131.
z Guterdingu Jan Noc 807.
Gutsch (Kušty) plz. 358.
Gutnprun (Gutenbrunn, Dobrávoda) bud. 652.
Guttmann Jan Jakub 1027.
Gutwasser (Dobrávoda) hrad. 302.
Gyncl, viz Kyncl.
Gyncl Abraham XXIX, 931; viz též Günzl.
Gyshybel (Giesshübel) cheb. 99, 100.
Habartice (Ebersdorf) lit. 165, 563, 564.
Habartice plz. 1104, 1105, 1106.
Habartice hořejší (Ebersdorf) lit. 563, 564.
Habendorf bol. 457.
Habern (Habry) části. 687, 692.
Habern (Habřina) lit. 117, 506.
Habersbirk cheb. 636, 821.
Habichstein (Habstein, Jestřebí) lit. 845.
Habitzheim ve Würtembersku 735.
Hablesreith Havlov) bud. 655.
Habr bol. 46.
Habrk části. 696.
Habrkovice části. 1064.
Habroučice (Habrovčice) části. 696, 697.
Habrová hrad. 23, plz. 1203.
Habrovany lit. 863.
Habrovice (Jonsdorf) lit. 261.
Habry (Habern) části. 687, 692.
Habří bud. XVIII, 226.
Habří (Habeřic) lit. 165.
Habřina (Habřice) hrad. 707.
Habřina (Habern) lit. 117, 506.
Habřinky chrud. 1089.
Habsperger z Habsperku Jiří Sigmund LXVI, XCVIII, 131, 1265 Kryštof Rudolf, Kašpar Arnošt a Jobst Adam 131; Barbora roz. z Donína 131; Volpra roz. z Trautenberga 1265.
Had z Proseče Felix 515, 958; Jan 132; Pavel 140, 958; Tomáš 132, 133, 1265; Vojtěch 970; Vojtěch mladší 971, 1028; z Proseče sestry Prudencia, Anna Marie Skalská a Lidmila Korenská 132; Markéta roz. z Dubu 133.
Hadamar (Hadaver) Ambrož L. LVII.
Hadlec (Haidles) cheb. 1168.
Hadruva (Hadruba) plz. 1057.
Haemerle Bernart 759.
Hagen ze Švarcbachu Jan CXXXVIII; viz též Hok.

z Hagen Jan Mikuláš 743.
Hagensdorf (Ahnikov) žat. 102, 621, 1085.
Hager Daniel a Joachym 1164.
Hahn (Han) žat. 370.
Haid Ober- a Unter- cheb. 1137.
Haida cheb. 1199.
Haidles (Hadlec) cheb. 1168.
Haimhausen, viz z Hamhauzu.
Haindorf bol. 457.
Hainersdorf (Heinersdorf, Henrychsdorf) žat. 623.
Hainic Jiřík 1017.
Hainspach, viz Hanšpach.
M. Haiochoran Troilla Mikuláš 1017.
Haister Reinhart 780.
Háj táb. 238.
Háj (Gehay, Gehae) žat. 722.
Haj Jakub 582.
Háje jič. 778.
Háje (Haj) plz. 338.
od Haje Lorenc 1029, 1035; Vavřinec Benjamin 815, 975.
Hájek (ves zašlá) bud. 652.
Hájek čásl. 933, pís. 1195, praž. 527.
Hájek Adam 1045, 1164; Jan 468, 958, 975, 1035; Jindřich CXXXVII; Jiřík 1095; Mikuláš Václav CXLII; Tomáš 1038; Anna 975.
Hájek z Robčic Jakub, Jan Jindřich a Jan Václav 133; Šebestian Jindřich (Hok) 133, 1266; Apollonie 422.
Hajna (Hejna) pís. 666.
Hajsmon Matyáš 1257.
Hackenschmid Jan 1209.
Hakl Matouš 1095.
Halberštat (Halbstadt) hrad. 1047.
Haldius Jan 1035.
Haldius z Neuenperka Melichar CVII, 975; Kateřina Karbanová a Lidmila 976.
Haller z Reichenbachu Wolf Diviš XCVII, 133; Jan Kristof 133.
z Halleweil Jakub Leopold hrabě 811.
z Hallweilu ryt. Hugo 573.
Hallweilová hraběnka Alžběta Dorota roz. Vratislavová z Mitrovic 380.
Halmgrün cheb. 917.
Hals (ves zašlá) žat. 104.
Halšovice (Alšovice) bol. 534, 805.
z Haltenperku, viz Nerhof.
Haman Kristof 1103.
Hamart Šimon 1121.
Hamersko (Hamr) bol. 776.
z Hamhauzu (Haimhausen) Theodor 591.
Hammer (Neuhammer) cheb. 97.
Hammergrund (Hamry) chrud. 281.
Hammerschmid Jan 1152; Jeremiáš 1198.
Hammerstadt (Hamr, Vlaštějovice) čásl. 697.
Hammerštein (pustý zámek) bol. 765
Hamorynský Adam, Anna LXXXII.
Hampulec Václav 1164.
Hamr (Hamersko) bol. 776.
Hamr (Hamry) čásl. 695, 697; viz též Hammerstadt.
Hamr (Kummern) žat. 139.
Hamr nad Malší bud. XVIII, 919, 1274.
Hamr Nový bol. 381.
Hamr Ostrov (Hammer auf der Insel) táb. 253.
Hamr Kristof 1084.
Hamrk žat. 623.
Hamrštein (Hamstein) bol. 803, 844.
Hamry (Hammergrund) chrud. 281.
Hamza Bořek ze Zábědovic Adam, Karel, Bořek a Kuneš Mikuláš 134; Karel Jaroslav, Pavel, Myslibor, Adam a Petr 135; Petr, Albrecht Zdeněk, Karel, Jan Šťastný a Ferdinand František 681; Bořek 1265; Jan Jiří 452; Myslibor CXL; Pavel CXL, 815; Petr a Jan 391; Anna LXXXIII, 569; Anna Marie roz. z Bychína 681; Dorota Barbora roz. Hruškova 135; Johanna Anna Hubryková 135, 681.
Han (Hahn) žat. 370.
Han Jan Kristof 716.
z Hanavy (Hanau) Kateřina Belgica 539.
Hanek Jan 1035.
Handl Jan 958; Matyáš 135.
Hanersgrün cheb. 1168.
Hanibal Ondřej a Jan Arnošt 136.
Hannersdorf žat. 617.
Hannichen bol. 457.
Hanšburský Mikuláš 52.
Hanšpach (Hanšbach, Hainspach) lit. 753, 858, 859, 861, 865.
Hanuš Jiřík 1121, 1157.
Hanušová Majdalena 1063.
Hanzlík Václav 1110.
Hanžburský z Kopečku Mikuláš 452.

Harant z Polžic 1158; Jan, Jan Jiří starší a Jan Jiří mladší 136; Krištof XXI, XLVIII, LII, LV, 136; Jan Vilém 810.
Harant z Kořen Václav 625.
Harantova z Hořenic Johanka Týzlová z Daltic 724.
Harantová z Polžic Anna Salomena (potom Černínová) roz. Hradišťská z Hořovic 97, 137, 802; Barbora roz. Mířkovská z Tropčic 137; Dorota Grawingerová 928; Eva roz. z Kolovrat 136.
z Harasova, viz Domousický.
z Harasova, viz Hrzaň.
z Harasova Kateřina Smolíková 556; Mariana Zapská 922; Marie Polyxena hraběnka z Waldšteina 26, 1274.
Haratice bol. 801.
z Hardeku hrabě Bernard 46.
Hardetschlag (Hartašlag) bud. 652.
Harlass (Herlas) cheb. 1082.
Harrach cís. rada XC.
z Harrachu Arnošt Vojtěch arcibiskup Pražský 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.
z Harrachu Karel 379, 711, 739; Karel a Leonhart 737; Otto Fridrich 392, 793, 799, 911, 926, 927; Linhart Oldřich 661; Anna Eusebia 661; Isabella Kateřina Waldšteinová z Fridlandu 775, 831; Maximiliana Trčková 679, 682.
Harrachův rod 733.
de Hart Julius 1203.
Harta lit. 53.
Hartašlag (Hardetschlag) bud. 652.
z Hartče, viz Hartič.
Hartenberg, viz Hertenberg.
Hartenberger, viz Hertenberger.
z Hartenberka Kateřina Věžníková 896.
Hartenštein cheb. 99.
z Hartenšteina, viz Hartmann.
Hartič z Hartče (Hartwig z Hartiče, Hartyš) Mikuláš 138, 1265; Jan Jetřich Adolf a Jiří Adolf 138; Moric Jindřich CXIV, 138, 139, 1265.
z Hartigu hrabě Ludvík Josef 100.
Hartlíkov táb. 558.
Hartmansgrün cheb. 99.
Hartman z Hartenšteina Jakub nejstarší a Jan Jakub 139; Jiří 813.
Hartmann z Klaršteina Matyáš Arnold (Arnoldini) 69, 156, 244, 466.
Hartmanice bud. 58, chrud. 281, pís. 1217.
Hartowic (Hrdějice) bud. 350.
Hartung Burghard 921.
Hartung z Hartenfelsu Jan 315.
Hartwig z Hartiče, viz Hartič.
Hartyš Moric Jindřich CXIV; viz též Hartič.
Hartyšova (Hartič) Marie Alžběta Štaršedlová 627.
Harzdorf bol. 457.
Harzer Pavel 1198.
Hařiken (Hurschippen) bud. 655.
Has z Hasenthalu Václav 139.
Hasel lit. 867.
Haselbach (Hozlbach) cheb. 600.
Haselberg plz. 319.
z Hasenburka Kateřina Smiřická 525; viz též z Hazmburku.
Hasenhof dvůr žat. 508.
Hasenštein (Hasištein) žat. 621.
z Hasenthalu, viz Has.
Hasík z Lomné Jakub 139.
Hasištein (Hasenštein) žat. 621.
z Hasišteina Krištof XXIX.
Haslauer z Hazlau, viz Hozlaur.
Haslitz (Hoznice) lit. 911.
Haša z Onjezda Jiřík 16, 1066; Majdalena Salovová z Lípy 16.
Hatě čásl. 388.
Hatov táb. 177.
z Hatzfeldu hrabě Melchior 673, 760.
Hauenštein (Haunštein) cheb. CL, 606.
Haugvic z Biskupic Hynek 139; Jan Adam 139, 815, 1265; Jan Arnošt, Karel, Karel Šťastný a Vilém 140; Alexander 1113; Jan CXXXVIII, 783; Jindřich CXXXVII; Tobiáš 687; Václav CXLI.
Haugvicova z Biskupic Alžběta Hrzaňová 197, 693, 788; Eva Kateřina z Dobřenic 627; Johanna roz. z Hendersdorfu 201.
Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu Jiří XXIX, XXXII, XLIX, LIII, LV, 17, 140, 955; Kateřina roz. Hadová z Proseče 140, 1030.
Hauptmannsdorf (Hejtmankovice) hrad. 1047.
Hauzer Adam 1097.
z Havelsbergu, viz Freudenberger.
Hawerwesl (Hobrvešl) Ondřej a Dorota LXXXII, 147.
Havlíček (z Brodu Českého) 1045.
Havlíček Václav 997.

Havlov (Hablesreith) bud. 655.
Havlovice bol. 537, 604, 780, hrad. 530.
Havránková Zuzana 1045.
Hayden Jan Jakub 629, 1027; viz též Heiden.
Hazlavský, viz Hozlaur.
z Hazmburku (Hasenburku) Hedvika Smiřická 628; Kateřina Smiřická 525, 527.
z Hazmburku Zajic Mikuláš 17.
Hažovo plz. 331.
Hebron Daniel 791, 939.
Hedeč (Heč, Heydiš, Heidisch) hrad. 159.
Hegeholz žat. 1080.
Hegner z Rösselfeldu (Rezelfeldu) Jan LXI, LXXXVII, LXXXIX, CXXXIV, CXLII, 143, 275, 728.
Heiden Jan Jakub a Alžběta roz. Kirchmayerova z Reichwic 266.
Heidenreich Andres 1013.
Heidisch, viz Hedeč.
Heidler z Bukové Jan 1099.
Heidles (Hadlec) cheb. 1168.
Heiligenkreuz (sv. Kříž) cheb. 591.
z Heimhauzen Jan Albrecht 589; viz též z Hamhauzu.
Heinersdorf, viz Hainersdorf.
Heinersdorf bol. 457.
Heinrichsgrün (Jindřichovice) cheb. 601, 602.
Heinzendorf (Hynčiče) hrad. 1047.
Hejdová Kateřina LXXXIV.
Hejduk Jan, Žofie, Ludvík 1038.
Hejlov táb. 1221.
Hejmon Jiřík 110.
Hejna (Hajna) pís. 667.
Hejtmánek Ondřej 1186.
Hejtmankovice (Hauptmannsdorf) hrad. 1047.
z Helbensdorfu Jan Krištof CXXXIX.
Helcl ze Sternšteina Kašpar 232.
Helclová Salomena, dříve Kaplířová, roz. z Vtelna 232.
Heldrle z Schattenbergu Matyáš 64.
Hele (Hely, Nassendorf) lit. 867.
Helfenberg (Helfenburk, Hrádek) lit. 1171.
z Helfenberku (Helfenburgu) Žofie Albinka CXI, 556.
Helfenburk (Helfmburk, zámek pustý) pís. 1195.
Helfendorf jič. 784, 795.
z Helfenšteina Rudolf CX.
Helfling Jan 1122.
Heliades Josef 1098.
Helligagst Eliáš 958.
Helkeřice (Valkeřice) lit. 291.
Helkovice jič. 802.
Helvík z Felzova Jan 141, 1122; Václav CXLI, 1122; Jan a Václav CXXXVIII.
Helvíkovský statek v Pokraticích lit. 141.
Helvíkov chrud. 196.
Hely (Hele, Nassendorf) lit. 867.
Helyades Josef 1045.
z Hemrlesu, viz Šofman.
Hemže chrud. 933.
Hencelius viz Klatovský.
Henderstorf (Hennersdorf, jinak Weisskirch) bol. 69.
z Hendersdorfu Johanna Haugvicová 201.
z Hendersdorfu, viz Hubryk.
z Hendersdorfu, viz Sudkovský z Hendrštorfu.
Hendrka Jiřík 1122.
Hendrych Lorenc 1026.
Hendschel Matyáš 1245.
Henerová z Kundratic Judita 459.
Henich (Henik) viz Henych.
Henik Martin 1257.
Henikelhof dvůr žat. 607.
Henif Lorenc 1035.
Henkel Kašpar a Mikuláš Vojtěch 976.
Hennersdorf (Dubnice) bol. 144.
Hennersdorf (Henderstorf, Weisskirch) bol. 69.
Hennersdorf hořejší lit. 865.
Hennewald z Ekersdorfu Ondřej 141.
Henniger, viz Henykar.
Henrych Hugo 550.
Henrychsdorf (Heinersdorf) žat. 623.
Henych (Henik) Kamejk z Pokratic Mistr Václav CXLI, 142, 1122; Henychova Kateřina Nezbedová 142.
Henychovský statek v Pokraticích lit. 142.
Henykar (Henniger) z Eberka Adam, Jan Vilém a Václav 142; Jan Václav 143; Václav 815.
Henze Jiřík 1122.
Heralec čásl. 468, 1270.
z Herbergen a z Býnu Jindřich 54; viz též z Býnu.
z Herbersdorfu hrabě Adam 190, 192, 193, 194.
Herbortice chrud. 195.
Herbst Ondřej, Anna 1017.

Herburger Krištof 1083.
Hercvikovice (Herlikovice) jič. 926.
Herda Jakub 1122
Herfurt z Frankenbergu Abraham 143; Jakub 161, 468.
Herinky dvůr praž. 1037.
Herksel Jakub 958.
Herlas (Harlass) cheb. 1082.
Herlikovice (Hercvikovice) jič. 926.
Herlyf (Rylhyf), dvůr pustý, část. 121.
Hermann Jiřík 1087.
Hermansdorf (Hermsdorf) hrad. 1047.
Hermannsdorf (Hermesdorf) žat. 943.
Hermanseifen (Seify Heřmanovy) jič. 112, 766, 784, 796.
Hermersdorf (Hermsdorf) lit. 863.
Hermesgrün cheb. 602.
Hermeseif (Hermeseyfy), viz Hermanseifen.
Hermon Fridrich 1093; Tomáš 1257.
Hermsdorf bol. 457.
Hermsdorf (Heřmanice) lit. 845.
Hermsdorf (Hermansdorf) hrad. 1047.
z Hermsdorfu Dorota 677.
Hernel Jan 889.
Herrndorf Gross- (Kněževes) praž. 282.
Herrnsdorf (Kněžice malé) bol. 84.
Herrnskretschen (Hřensko) lit. 863.
z Hernšteina Kundager 1113.
Herrnwalde lit. 627.
Herold Jakub 1083.
Heroldt Ondřej 1087.
Heroltice část. 1098.
Herontice dvůr poplužní táb. 155.
z Herstošic, viz Zumr.
Heršteín zámek pustý plz. 330, 1056.
Hertel z Leutersdorfu Gottfried 125, 143, 285, 606, 1136; Hertlová Eliška roz. Sicova z Drahenic 351; Marie Majdalena roz. z Pisnic 1136.
Hertel Kašpar 1209.
Herttel Mikuláš 1084.
Hertenberk (Hartenberg) cheb. CL, 435.
Hertenberger (Hartenberger) z Hertenbergu Adam mladší, Filip a Petr 143; Wolf Jošt 144; Jan CXXXIX; Adam starší CXXXVI.
z Hertenberka Johanka Šternberková 634; Kateřina Vížníková 853.
Hertvikovice jič. 1239.
Hertyně (Rtyně) hrad. 530.
Herynk praž. 21.
Herynk Gabriel a Pavel 1164.
Heřman pís. 1179.
Heřmanice část. 34, hrad. 160, 400, 567, 706, 767, 1096, 1162, 1271, jič. 783.
Heřmanice (Hermsdorf) lit. 845.
Heřmanice Dolní a Horní chrud. 196.
Heřmánky (Hirschmantel) bol. 845.
Heřmanský ze Sloupna, viz Ples.
Heřmanův Městec chrud. CXLIX.
Hes Jiřík 1095.
Hessler Lorenc 1209; Rafael 1244.
Hetlín část. 169.
Hetov dvůr lit. 865.
Hetov žat. 230.
Hetzová Maria 1152.
Heuster Jakub Reinhart 794.
Heybacher Matyáš 473.
Heyd z Lovčic Albrecht Jiří 445.
Heydelius Jiří 1242.
Heyderych Jan 1157.
Heydiš (Hedeč, Heč, Heidisch) hrad. 159.
Heydler z Buckau Jan Rudolf 709; viz též Heidler.
Hezele Štěpán 968.
Hibralec (Hilbersdorf) část. 1099.
Hickmann Severýn 1152.
Hilbersdorf, viz Hibralec.
Hildebrandt Matyáš 1102.
Hildeprandt z Ottenhausen Jan Reinhard 631; Reinhard CX.
Hildebrandová Marie Majdaléna roz. Paustová z Liebštatu 810.
Hillebrand Konrad XCV.
Himmelštein žat. 104.
Himmelštein N. 595.
Himmelštein Jan 1019.
Hinterkotten (Chodov zadní) cheb. 591.
Hippius Vodňanský Mistr Jan 990.
Hirschberg, viz Doksy.
Hirschmantel (Heřmánky) bol. 845.
Hiršava (Hyršov) plz. 129.
z Hiršfeldu Majdalena Zeidlerová 789, 930.
z Hiršfeldu (v. Hirschfeld), viz Kyj.
z Hiršfeldu, viz Sturm.
z Hiršfeldu Šturmova Alžběta Eslingarová 640.
Hiršová Anna Dorota 419.
Hiršperger z Hiršperku a z Kynygshaynu Jan Baltasar a Erazim 144, 807, 1265; Erazim 382;

pergerová Helena (Alena) roz. Škopková z Kocně (Kocíně) LXXXIII, 145.
Hiršperger (Hainc) z Hiršperku Karel Vilém 145.
Hiserle (Hieserle, Hysrl, Hysrle, Hyzrle) z Chodův (Chodova) Bernard XCVI, 3, 204, 1268; Jindřich 490; Jindřich Michal 154; Anna Maximiliana Kateřina roz. z Šanova 45.
Hladač Jan 1122.
Hladký Jan 958, 1164
Hladov (Waldhof) části. 1099.
Hlasivo táb. XVIII, 60, 849.
Hláska hrad. 23, pís. 654.
Hlásnice (Wachtendorf) chrud. 281.
Hlava Matěj 1164.
Hlaváč z Vojenic Jindřich 105, 145, 515, 1266; Karel 145; Václav 61.
Hlaváček Jan 1093; Václav 1257.
Hlavákov Malý a Velký cheb. 624.
Hlavatce pís. 654.
Hlavice bol. 46.
Hlavkov (Lukau) části. 1098.
Hlažovice praž. 403.
Hleďsebe (Siehdichfür) cheb. 589, 929, 1235.
Hleďsebe dolejší (Gross-Siehdichfür) cheb. 589.
Hleďsebe malé (Klein-Siehdichfür) cheb. 589.
Hledík Matěj 1122.
Hlemejžďová Anna 1122.
Hlemýžď (Schnekendorf) bol. 665, 766, 807.
Hlína bud. 657.
Hlína Pustá (Hlinné) cheb. 605.
Hliňany (Hlinai) lit. 161, 601.
Hlince (Hlinče, Lince, Lynče) žat. 239, 911.
Hlineč praž. 44.
Hlineč (Lineč, Lintsch) cheb. 287.
Hliněná (ves zašlá) lit. 53.
Hlinice (Linice) táb. 495.
Hlinná lit. 227, 1116.
Hlinné hrad. 679.
Hlinné (Hlína Pustá) cheb. 605.
Hlinov táb. 389.
Hlivín táb. 212, 489.
Hlízov části. 585.
Hlohov hrad. 638, 681, 682.
Hlohov (Gross-Glogau) v Slezsku 824.
Hlohová (Lohov) části. 690.
Hlohová (Lohová) plz. 871, 873.
Hlohová (ves zašlá) žat. 615.
Hlohovské knížetství v Slezsku 742, 749, 769.
Hloupý Vavřinec 1122.
Hložek ze Žampachu Albrecht 145, 1266; Karel, Mikuláš Bohuslav a Jan Karel 146; Sigmund CXLI, 146; Mikuláš CXXXIX; Hložková Anna Majdalena 146; Benigna 1030; Kateřina Albertina roz. Vencelíková 149; Majdalena LXXXIV; Majdalena roz. z Tetova 146.
Hlubiny (Hlubín) pís. 127.
Hlubocký Jiřík 1016.
Hluboká bud. XVIII, 349, 350, 657, pís. 647.
Hluboká (Hluboké) chrud. 281, 313, 517.
Hlubokay (Hluboká, Liberkay?) bol. 457.
Hluboké (Hluboká) plz. 129, 288.
Hlubokej (Hluboká) části. 572.
Hluboký (Hluboká) táb. 482.
Hluboš praž. 823, 919.
Hluchý Pavel 1016.
Hlupec (Hlupice) lit. 911.
Hlupino pís. 425.
Hlušce Malé a Velké jič. 248.
Hlušice (Hlušce) jič. 248.
Hlužová Dorota 1045.
Hnanice bol. 532.
Hnát Jan 327, 997.
Hnátova Ludmila 1157.
Hněváček Jan 1122.
Hněvanice táb. 241, 650.
Hněvanov (Liebesdorf) bud. 655.
Hněvčeves jič. 923.
Hněvkovice bud. XVIII, 175, části. 468, 697.
Hněvosický dvůr bol. 46.
Hnojík Jan 1045.
Hnojnice žat. 614.
Hobet Štěpán 1122.
Hobrvešl (Hawerwesl) z Hobrfeldu Ondřej a Dorota LXXXII, 147, 990.
Hobšovice praž. 1205.
Hodačková Krystýna LXXXIV.
Hodaň Jan 1164.
Hoděčín (Hodětín) hrad. 51.
Hodějovice (Hodovice) bud. 657.
Hodějovice táb. 1171, 1173.
Hodějovská z Hodějova Dorota roz. Hrzaňova z Harasova 147, 151, 153, 1266; Regina roz. z Talmberka 154.
Hodějovský z Hodějova Adam 147; Bernard nejstarší 148; Bernard

starší 149, 647, 1266; Bernard mladší 150; Bohuslav XXIV, 152, 815; Jan Jiří 154; Jan starší 1222; Oldřich 154; Přech 155, 1242; Smil XXXVI, 154.
z Hodějova Anežka Říčanská 490, 662; Markéta Budovcová LXXXII.
Hodětice táb. 908.
Hodětín, viz Hoděčín.
z Hodic hrabě 1159, 1160; Václav Karel a Zdeněk 869, 870; Alžběta, předešle Vchynská, roz. Trčkova 869; Marie, potom z Hohenlohe, roz. z Kounic 870.
z Hodic, viz Dvořecká.
Hodičov (ves zašlá) pís. 425.
Hodina Jan 1092.
Hodinka Tomáš 967.
Hodkov part. 42, táb. 1222.
z Hodkova Anna Straková LXXXIII; Alena Chotouchovská LXXXIII, 210; Mandalena Mičanová 367.
z Hodkova, viz Bohdanecký.
z Hodkovic Kříštof 41.
Hodkovice (Liebenau) bol. 537, 766, 780, 796.
Hodkovice hrad. 29, praž. 945.
Hodkovice dvůr praž. 822, 998.
Hodnovoslovic (Hodnovoslavec, nyní Oslovice) lit. 846.
Hodonice bud. 657.
Hodonín chrud. 923.
Hodovice (Hodějovice) bud. 657.
Hodovice (Hodowies) plz. 467.
Hodyně praž. 48.
Höfen (Dvorce) part. 1098.
Höffen cheb. 1137.
Höfer David 1137.
de Hoeff-Huerta Don Martin XXVI, CXXIII, 42, 49, 56, 126, 149, 201, 237, 238, 242, 355, 416, 422, 484, 578, 609, 851, 902, 1032, 1107, 1108, 1113, 1180, 1181, 1216, 1225, 1231, 1256, 1258, 1259, 1262; Anna Marie, potom opět provdaná purkraběnka z Donína 851, 1225.
z Höllenšteina Johanna Karbanová 252.
Hölzl z Sternšteina Kašpar a Salomena, roz. Vtelenská 919.
Hoffer Daniel CXXXVII.
Hofer, viz Huvar.
Hoferová Anna Maria roz. z Štensdorfu 632, 635.
Hoffen (Höfen, Hradiště) cheb. 99.
z Hofkirchu Hippolyta Františka, potom hraběnka z Canosa 782.
Hofman Baltasar 26; Kašpar a Mikuláš 958.
Hoffmann, viz Zeidler.
Hoffmann Ferdinand, cís. nejvyšší lieutenant 736.
Hoffman Jan 1097, 1122; Jakub 1240; Kříštof 1199.
Hoffmann z Grynpihlu (Grünpichlu) a Střechova Ferdinand 69; Jan Fridrich 113, 222.
Hoffmann z Kolince Šimon 157, 815, 976, 1035.
Hoffmann z Liboce Melichar mladší 1243.
Hoffmann z Minichhofen (Mynchshoffu, Münchhofen) Adam Henrich 929; Jaroslav CXXXVIII, 156, 1103; Jiří Arnošt 156, 1266; Kříštof 156, 856, 1266; Hoffmannová Anna Regina roz. z Zedvic 929; Susanna Barbora Stegerová z Wolfersdorfu 929.
Hoffmann z Šenhofu Mikuláš 157, 976; Zuzanna roz. Krezlova 157.
Hoffman Třebický Jiří, Alžběta roz. Šultysova z Felsdorfu, Samuel a Saloména 645.
Hoffmannová, potom Černousová z Černhauzu, roz. purkrabinka z Donína, Eliška 68.
Hoffner Tomáš 1029.
Hohenbach v biskupství Bamberském 305.
z Hohenbergu Dorota Rozýnová z Javorníka 475.
Hohenbruck (Třebechovice) hrad. 682.
Hohendorf (Hundorf) bol. 69.
Hohenelbe (Vrchlabí) jič. 784.
z Hohenemsu Eleonora Kateřina roz. z Fürstenberka 616.
z Hohenfallu, viz Platter Fabricius.
Hohenleipa (Lípa vysoká) lit. 863.
z Hohenlohe (z Hollachu) Jiří Fridrich XXXV, 157, 1039; Eva roz. z Waldšteina 159, 160; Marie, dříve z Hodic, roz. z Kounic 870.
Hohenmauth (Mýto vysoké) chrud. 1154.
Hohenstein (Unčín) lit. 257.
Hohenstollen cheb. 97.
Hohentham (Hochtan) žat. 622.
Hohenwald bol. 457.
z Hohenwaldu, viz Schindler.
z Hohenzolleru Marie Maximiliana Šternberková 336, 676.

Hoholičky (Ouholičky) praž. 715.
Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) Karel CXXXIX; Jan Mikuláš 160; Jiří 161, 1153; Jan Václav, Bernard, Jindřich, Štěpán Jiří, Mandalena, Lidmila a Anna Marie 162; Mikuláš Jiřík, Petr a Václav mladší 161; Jiří, Bernard, Jan, Mikuláš, Anna a Eva 161; Jan Petr, Kateřina Johanna a Eva Benigna 162; Jiří a Bernard 815.
Hochauzarová Lidmila roz. z Citova 190; Markéta roz. z Solhauzu 162.
Hochberg bud. 655.
Hochberger, viz Hubrýk.
z Hochbergu Oldřich 808.
Hochhauser, viz Hochauzar.
z Hochhauzu Johanna Kolovratová 284.
z Hochkirchen Albrecht 743.
Hochlöhner Michael 1103.
Hochofen cheb. 97.
Hochstadt (Vysoké) jič. 776.
z Hochšteina, viz Holcšporer.
Hochtan (Hohentham) žat. 622.
Hochtanov části. 586.
Hojanovice části. 222.
Hojkov táb. 485.
Hojšín táb. 238.
Hok Augustin CXXXVI.
Hok ze Švarzpachu a Zweibruku Theobald XCIX, 163, 659; Jan a Markéta 163; Voršila LXXXIV.
Hok (recte Hájek) Šebestian Jindřich 163, 1266; viz též 133.
Holakovský Petr CXL.
Holany lit. 846.
Holar z Prachenbergu Mikuláš 551.
Hollarová z Prachně 1017.
Holcar (Holzar) z Holic Jiljí 163.
Holcšporer (Holzsparer) z Hochšteina Vincenc a Žofka 164.
Holcšporer Vincenc 164, 1266, XCVII, CXLI.
Holčovce (Holčovice) táb. 853.
Holdorfer Klement 1082.
Hole (Hölle, Peklo) žat. 104.
Holeček Adam 958.
Holedeč žat. 1255.
Holedeč Malý a Velký žat. 1254.
Holedeček žat. 1255.
z Holejče, viz Šlik.
Holejšovice (Holešovice) Malé a Velké praž. 68.
Holenice jič. 765, 776.
Holešice (Holešický dvůr) pís. 647.
Holešice žat. 313, 1149.
Holešovice, viz Holejšovice.
Holetice žat. 617.
Holetice (Holotice) žat. 620.
Holetice (Ulhoštice) žat. 618.
z Holic, viz Holcar.
Holičky (Hultschken) bol. 28.
Holičky bud. 657.
Holík Václav 1094.
Holín chrud. 923, jič. 721, 774.
z Holky (Holk) hrabě Hendrych 393, 746.
z Hollachu, viz z Hohenlohe.
z Holland-Brederode Emilia Slavatová 552.
z Hollenšteina, viz Kechel.
Holletzried (Holostřevy) plz. 589.
Hologrund (v Hologrundu) bol. 69.
z Holohlav Jiřík Otmar 537; Mikuláš Otmar 526; Zachař Otmar 164.
Holohlavy hrad. 707.
Holoměřická Anna 1017.
Holostřevy (Holletzried) plz. 589.
Holotice (Holetic) žat. 620.
Holotín chrud. 120.
Holoubek Jiřík 644, 1254.
Holovouská z Blanska Anna 28.
Holovouský z Holovous Jan mladší a Otík 164.
Holovousy jič. 537, 766, 779, 785, 797, 893.
Holovský Martin 481.
Holšice části. 403.
Holšice (Holušice) části. 61.
z Holšteina kníže 901.
z Holtendorfu, viz Nybšic.
z Holtendorfu Kateřina Škretová 594.
z Holtendorfu Kristina Waldšteinová 832.
Holub Antonín, Jiří a Václav 959; Jiřík 1095.
Holub Bavor a Jindřich CXXXVII; Jindřich 584.
Holub Předbořský z Radiče Fabian 978, 992.
Holubeč plz. 130.
Holubice praž. 124.
Holubka Dorota 1095.
Holušice, viz Holšice.
Holušice části. 222.
Holý Jan 1021; Ondřej 1122.
Holý z Poňatovic Jan CXXXVIII.
Holyan Jan Hendrych 959.
Holyň praž. 267.
Holzar, viz Holcar.
Holzbächer cheb. 1168.
Holzer Kryštof 959.

Holzsparer, viz Holcšporer.
Homile (Homily) hrad. 218, 413.
Homolka Václav 1257.
Homolov dvůr poplužní pís. 1201.
Homolovské manství (Homolov) bud. 1241.
Homota (snad Homut) 1114.
Homut z Harasova Jiří 850; Oldřich 164, 815; Václav 527; Václav starší a Jindřich Šťastný 165, 1266; Václav mladší a Vilém 165; Homutová Alžběta LXXXIII; Johanna Vlková z Kvítkova 884.
Hon Matouš 967.
Hondorf (snad Haadorf) žat. 104.
Honoczgryn (Honnersgrün) cheb. 599.
Honosice plz. 589.
Honštein (Haunštein) cheb. 606.
Honzová Dorota 1045.
Hopfen Jiřík 1088.
Hora (Horn) žat. 104.
Hora Jan 1093.
Hora, viz Sudkovský z Hendrštorfu.
Hora z Ocelovic Adam Kristof 166; Bedřich 165; Bernard CXXXVII; Jan CXXXVIII; Jan Jiří CXXXIX; Joachym starší 167; Joachym mladší 166, 611, 1263; Alžběta, Eva, Marie a Anna Kateřina 166; Anna 167.
Hora Anděl ská (Engelsburg, Engelhaus) cheb. 99.
Hora Bořina táb. 493.
Hora Černá plz. 130.
Hora (Hůra) červená hrad. 531.
Hora Doubravská lit. 858, 859, 860, 861.
Hora Dubová (Eichberg) dolení a hoření bol. 18, 781.
Hora Kamenná plz. 278, 448.
Hora Kašna (Vyšehora) pís. 649.
Hora kosová (Amschelberg) táb. 492, 767.
Hora Krásná (Schönberg) táb. XXIII.
Hora Krásná čásl. 701.
Hora Kutna čásl. XXV, LV, CI, 899, 1063, 1238, 1276.
Hora Loučná jič. 731, 788, 940.
Hora Reichenšteinská (Kašperské Hory, Bergreichenstein) pís. 1201.
Horáček Jeronym 1164.
Horatitz (Hořetice) žat. 611.
Horažďovice pís. XVIII, 337, 425, 665.
Horčice z Prostého Adam, Vilém Smil, Jiřík, Moric Jindřich a Jan 167; Jan Jiří CXXXVIII, 167; Mikuláš 1266; Salomena Vratislavová z Mitrovic 903.
Horčický z Horčice (Horčice z Prostého) Vojtěch a Polyxena Zahrádková z Vlčí hory 168.
Horec (Vrchy, Berghof) dvůr bud. 657.
Horec (Zhorec) plz. 448.
Horka, viz Horky.
Horka (Horky) dvůr čásl. 20, 21.
Horka malá bol. 776.
Horky bol. 18, 244, 781, 843, čásl. 689, 1049, praž. 527.
Horky (Horka, Hůrky) dolejší žat. 909.
Horky (Hůrky) hořejší žat. 1253.
Horky (Horka) Veliké a Malé bol. 116.
Horn cheb. 1137.
Horňatecký z Dobročovic David 380; Jindřich 168, 384; Kunata CXXXIX, 168; Kundrat CXXXIX; Mikuláš 168; Ondřej 168, 169, 372, 1051; Horňatecká z Dobročovic Anna Kamberská 373; Kateřina roz. z Libenthalu 193; Kateřina roz. Voděradská z Hrušova 169, 372; Marianna Mirková z Solopisk 372.
z Hornfelsu Gregor a Anna 481.
z Hornic, viz Borka.
z Hornic Borková Dorota roz. Karbanova 252.
Horník Kašpar 959; Matyáš 1083.
Hornsberg Unter- cheb. 1138.
Horomyslice dvůr plz. 1188.
Horosedly (Hořesedly) žat. 190.
Horosedly (Horosadla, ves zašlá) plz. 1056.
Horoušany plz. 130, praž. 704.
Horouty pís. 67.
Horová z Ocelovic, viz Hora.
Horská Dorota a Maruše 1017; Lidmila 1036.
Horsko (ves zašlá) bol. 14.
Horský Pavel 1092.
Horský z Grünfeldu Jan 170, 347.
Horšice (Horsice) plz. 170.
Horšický z Horšic Jan (Hynek) a Mikuláš Vilém 170.
Horšov plz. 330.
Horštein, viz Gerstenberger.
Horšův Týn (Bischof-Teinic) plz. 330.
Hort (Harta) dvůr jič. 784.
Hortin (Rtín, Ertín) lit. 862.
Horusice táb. 657.

Horušice čásl. 1064.
Hory pís. 852.
Hory táb. 238, 241.
Hory (Vrchy) táb. 238.
Hory Knínické čásl. 696.
Hory Malé (Adamstadtl) bud. 350.
Hory Německé (Húry, Hur) bud. 350.
Hory Staré (Altenberg) čásl. 1098.
Horyčabsko (Hořapsko) pís. 335.
Hořany čásl. 1065, žat. 190, 909, 1150.
Hořany (Hareth) žat. 162.
Hořapsko (Horyčabsko) pís. 335.
Hořejany (Hořičany) pís. 335.
Hořejšovice (Hořešovice) Malé a Velké praž. 1206.
Hořelice praž. 566.
Hořenec žat. 1139, 1223.
z Hořenic Harantova Johanka Tyzlová 724.
Hořenice hrad. 1097; žat. 575, 607.
Hořeňoves (Hořenčves, Hořiněves) hrad. 292, 636, 707, 762, 767.
Hořesedly (Horosedly) žat. 190.
Hořešovice (Hořejšovice) Velké praž. 616, 1206.
Hořetice (Horatitz) žat. 611.
Hořetin (ves zašlá) plz. 1056.
Hořice čásl. 20, jič. 536, 544, 546, 554, 763, 764, 765, 779, 893, táb. 557.
Hořice Dolejší a Hořejší táb. 557.
Hořičany (Hořejany) pís. 335.
Hořín praž. 429.
Hořiněves, viz Hořeňoves.
Hořkov (Zhoř, Hořkau) praž. 854.
z Hořovic Hradišťská Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
Hořovice praž. 407, 487.
Hořovský Rozacius M. Jan LIII.
Hořsov (Hořsa) Jiřík 1032.
Hosín bud. 350.
Hoskovice (Hostkovice) čásl. 690.
Hosladice (Hostlovice) pís. 877.
Hosotice (snad Nasetice) dvůr plz. 130.
Hospic, viz Hostikovice.
Hospozín praž. 146.
Hostačovská Anna LXXXIII.
Hostaulic (Hostovlice) čásl. 703.
Hostavice (Hostajovice) praž. 922.
Hostěradice praž. 153.
Hostice lit. 53.
Hostičkov cheb. 605.
Hostikovice (Hostikov, Hospic) lit. 846.
Hostín praž. 165.
Hostin (Hostinna) praž. 901.
Hostinná praž. 428, 883.
Hostinné (Hostinná, Arnau) jič. 112, 764, 765, 784, 795.
de Hostinna Mathisaeus (z Hostinné Matyzyus) Samuel CXL, 257.
Hostinky (Hostyně) hrad. 638.
Hostišov táb. 241.
Hostivař praž. CXLVIII.
Hostivarský z Kostelce Václav, Dubra Sobková a Eva Šťastná 560.
z Hostivic Voneš Martin 89.
Hostivice praž. XXIII, 314.
Hostkovice (Hoskovice) čásl. 690.
Hostlovice (Hosladice) pís. 877.
Hostokryje praž. 184.
Hostomice táb. 146, 650.
Hostonice (Hostomnice) žat. 859.
Hostouň (Hostau) plz. 130.
Hostounský z Kosmáčova Kašpar Jonata CXXXIX.
Hostovlice (Hostaulic) čásl. 703.
Hostovličky čásl. 34.
Hosty bud. 1241.
Hostýň praž. 527.
Hoškovice bol. 47.
Hošnice žat. 369, 1149.
Hošťálek z Janovic (z Javořic) Maximilian XXIV, XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, LVI, 170, 816, 1257, 1263; Ciprian a Maximilian 816, 1263; Jan Zikmund 171; Dorota 171, 1257.
z Hošťálkovic, viz Zajíček.
Hošťany (Ouhošťany) žat. 1100.
Hoště (ves zašlá) praž. 526.
Hoštěcký Václav 1122, 1141.
Hoštice (ves zašlá) čásl. 859.
Hoštice pís. 38, 425, praž. 32.
Hoštišťany (Cheštišťany, ves zašlá) čásl. 641.
Hošťka (Houšťka, Gastdorf) lit. 196.
Hotovice (Otovice) lit. 165.
Hotový Jan a Anna 1017.
Houdkovice (Houtkovice) hrad. 682.
House Václav 1092.
House z Krásné Hory (Hause von Zierberg) Jan 171, 816.
Housenka Samuel 976, 1035; Šimon 959.
Housenková Anna 157.
Houser Matouš 1164.
Houserovská (měšťanka Českobrodská) 1045.

Houska bol. 18, 764, 765, 782.
Houska ze Zahrádky Jan 171.
Housková ze Zahrádky Mandalena roz. Kapounová z Svojkova 172.
Housman Zacharyáš 1123.
Houška Jan 1122, 1134; Regina 1123.
Houtkovice (Houdkovice) hrad. 682.
Houžoves Bližší a Další (Horní a Dolní) chrud. 196.
Houžvička Ondřej 959.
Hovědliny (tvrz pustá) čásl. 61.
z Hovora, viz Berka Jan 269.
Hovorčovice praž. 951.
Hovorčovský z Kolivé Hory Matouš starší 322.
Hovorka Adam 959.
Hovorková (měšťanka Nymburská) 1164.
Hovořovský Matěj 1038.
Hoya hrabství 737.
Hozlar Daniel 1123.
z Hozlau Alena Šternberková 179, 634; Anna Řepická (potom Byšická) 483; Eva Barbora 177; Voršila 172.
Hozlaur z Hozlav (Hazlovský z Hazlova, Haslauer) Adam 864; Adam starší 172, 438, 816; Adam mladší 173, 176, 177; Albrecht starší 173; Bohuslav CXXXVII; Gabriel 173, 175; Jindřich XLI, CXXXVIII, 173, 1266; Jiří 173, 176; Vladislav 35, 173; Bohuslav Nester 174, 175, 177; Jan Jiří 174, 1266; Jan Kristof CXXXVIII; Jan Sigmund CXXXVIII, 174; Jaroslav CXXXVIII, 175; Jeronym, Vilém a Jindřich starší 175; Jindřich mladší 173, 176; Jan CXXXVIII, 173, 176; Jiří Arnošt 176; Oldřich 176, 1266; Petr Pavel XCVII, 26, 177; Vilém starší 178, 1266; Volf XXXI, 178; Kristof nejstarší 174; Ladislav 337; Václav CXLI, 173, 176, 177; Wolfgang XLVIII, LI; Jindřich, Jan, Kristof, Jetřich, Adam a Jiřík 174.
Hozlaurová z Hozlau Alžběta roz. z Vchynic 172; Anna (potom Turnovská) a Anna Marie 175; Euphemie roz. Winklerova 122; Eva roz. z Reizenšteina, potom Šindelová z Štěkře 176, 816; Johanna Kateřina roz. Neuchynkerová z Ober-Neuchynku 878; Veronika 177; Voršila roz. Pavlovská 178.
Hozlaurová (Hozleryn) Leonora 1028.
Hozlbach (Haselbach) cheb. 600.
Hoznice (Haslitz) lit. 911.
z Hrabačic, viz Bischofwerder.
Hrabaně z Přerubenic Jaroslav 179.
Hrabický z Hrabic, viz Rabicar.
Hrad Nový plz. XXIII.
Hrad nový (Neuschloss) žat. 909.
z Hradce, viz Čech.
z Hradce Joachym 350; Joachym Oldřich 251, 350, 432, 933; Lucia Ottilie Slavatová 659.
Hradčany (Ratschan) bol. 537, 780.
Hradec bol. 810.
Hradec čásl. 695, 696.
Hradec Jindřichův bud. XXIII, CXLIX, 906.
Hradec Králové hrad. CI, 762, 885, 1070, 1222, 1277.
Hradec Levý praž. 32.
Hradecká Anna 1092.
Hradecko (Hrádek) čásl. 373.
Hradecký Adam 959.
Hradecký Jaroným CXXXVIII.
Hradecký z Bukovna Jindřich Bořek, Václav Zdeněk a Viktorýn 179.
Hradecký z Ourazu Pavel Daniel a Dorota roz. Vinařská 1157.
Hradecký, viz Kecl.
Hradecký, viz Podvala.
Hrádeček (Hradec) bol. 765, 767, 810.
Hrádeček (Hradišťko) dvůr jič. 765, 810.
Hrádek (Grottau, Grofental) bol. 69.
Hrádek bud. 652.
Hrádek (Hradecko) čásl. 373.
Hrádek hrad. 413, 682.
Hrádek tvrz cheb. 278.
Hrádek dvůr poplužní jič. 778.
Hrádek, viz Helfenberg.
Hrádek pís. XVIII, 449.
Hrádek (Ratka) plz. 288.
Hrádek (zámek pustý) praž. 407.
Hrádek dvůr táb. 878.
Hrádek žat. 1139, 1141.
Hrádek Červený (Borek, Rothenhaus) žat. 195, 197, 368, 1040, 1085.
Hrádek (Hrádek — Desfours) pís. XVIII, 449.
Hrádek Chudý (zámek zaniklý) lit. 845.

Hrádek Komorní (nad Sázavou, Kammerburg) praž. CXLIX.
Hrádek nad Paďousy části. 387.
Hrádek Veselí (Veselé) plz. 57.
Hradešice pís. 668.
z Hradešína Adam 179, 990, 1267; Jan Diviš 179.
Hradešinská Anížka 1030.
Hradišťany plz. 589.
Hradiště (Radisch) bol. 845.
Hradiště (Radischen) bud. 653.
Hradiště hrad. 327.
Hradiště (Höfen, Hoffen) cheb. 99.
Hradiště chrud. 923.
Hradiště (Hradisch, Ratsch) lit. 861. 864.
Hradiště (Ratsch) lit. 866.
Hradiště pís. 1178, 1182, 1183.
Hradiště plz. CL.
Hradiště plz. 305, 1055, 1059.
Hradiště plz. 719.
Hradiště (dolejší) plz. 358, 451.
Hradiště (Hradischtl) plz. 348.
Hradiště (Žďárovo) plz. 253.
Hradiště táb. 896.
Hradiště (Hraidisch) žat. 192.
Hradiště (Hradišťko) praž. 172.
Hradiště (Hradišťko) dvůr v Praze 951.
Hradiště Heřmanovo (Hr. Chustníkovo, Hr. Heřmanů Choustník, Hr. Heřmanovo a Choustek) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
Hradiště Hory Tábor, viz Tábor.
Hradiště Chustníkovo (Labské) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
Hradiště Klášter (Kloster) bol. 46, 765, 766, 790, 825, 831.
Hradiště nad Metují, viz Nové město nad Metují.
Hradiště Mnichovo (Münchengrätz) bol. 46, 47, 756, 765, 766, 790, 800, 831.
Hradišťko, viz Hrádeček.
Hradišťko jič. 766, 779, 785, 786, 797.
Hradišťko (Hradiště) praž. 172.
Hradišťko (Hradiště) dvůr v Praze 951.
Hradišťko táb. 482.
Hradišťská z Hořovic Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
Hradišťský Matěj 1094.
Hrádkov (ves zašlá) plz. 128.
z Hrádku Bohuchval Jan, Sigmund a Viktorýn 179; Anežka a Kateřina roz. z Šlovic 180.
z Hrádku Markyta Vrchotická z Loutkova LXXXIV, 906.
z Hrádku Pavel Samuel 533.
z Hrádku, viz Markvart.
Hradnice dvůr táb. 155.
na Hradště, viz Hrázsko.
Hrady Nové, viz Nové Hrady.
Hrady staré, viz Staré Hrady.
Hrach (Hroch) z Mezilesic Jan 191.
Hracholusky pís. 654.
Hrachov táb. 650, 1180.
Hrachovec (mlýniště pusté) plz. 1212.
Hrachoviště praž. 426.
Hrajovice táb. 516, 1222.
Hranice části. 42, 699.
Hraštice hrad. 885.
Hrazanky táb. 650.
Hrazany táb. 648, 650.
Hrázsko (na Hradště) praž. 199.
Hražany táb. 385.
Hrbicer Eliáš 967.
Hrbov části. 933.
Hrbovatý Mikuláš 967.
Hrbovice (Herbitz) lit. 260, 264.
Hrdaňovice (Hrdoňovice) bol. 721, 774.
Hrdějice (Hartowic) bud. 350.
Hrdina Václav 435.
Hrdlička Jiří Vilém 1182, 1186.
Hrdlořezy bol. 159, bud. 657.
Hrdly lit. 470.
Hrnel Jan 990, 1036.
Hrnčíř Václav 1097.
Hrnčíře táb. 341, 1222.
Hrob Klášter (Klostergrab) žat. XXV, 1080.
z Hrobčic (Robčic) Hajková Apollonie Kadovská LXXXIII, 422.
Hrobčice (Robčice) plz. 127.
Hrobčice žat. 633.
Hrobčická z Hrobčic Anna Marie, předtím Ruthová, roz. Šmahařova z Hrochova 478; Barbora roz. z Oberndorfu 182; Marie roz. z Pašečnova 183; Markéta (Maruše) roz. z Roupova 185, 641; Susanna, potom Běšinova 185, 186; Markéta Ludmila roz. z Bubna 189; Polyxena roz. z Kalenic 186.
Hrobčický z Hrobčic Adam, Adam Daniel, Jan Jiří starší, Racek (Radislav), Jan Jiří mladší, Albrecht a Ladislav 180; Bohuslav starší a Diviš 181; Jan, Jiří Havel, Rudolf, Ladislav, Jan Bořivoj a Jan Vilém 182; Jiří 183;

Adam Šťastný 183, 184; Jan Jiří starší a mladší, Albrecht Ladislav, Jiří Havel, Havel a Krištof 184; Jiří Kašpar 185, 186; Jeronym 185; Ladislav 186; Krištof, Ladislav, Oldřich, Jeronym Jindřich a Václav Krištof 187; Oldřich a Vladislav 188; Zdislav Havel a Václav Havel 189; Adam 1263; Adam Daniel 816; Adam Havel a Albrecht CXXXVI; Bohuslav starší 816, 1263, 1267; Krištof 1263, 1267; Burian Ferdinand 99; Jan Vilém 402, 467; Jindřich Jaronym CXXXVII; Jiřík 282, 816; Ladislav 611; Oldřich LXXVII; Racek CXL; Rudolf 1263.
Hrobičany jič. 79, 765, 766, 772, 800.
Hroby táb. 556.
Hroch (Hrach) z Mezilesic Jan 191.
Hrochov (Rochov, Roche) lit. 505.
Hrochovice bol. 532.
Hromádko Václav 1257.
Hron Václav 1211.
Hronov hrad. 529.
Hronova (Vesce Chvalčina) táb. 1222.
Hroška hrad 679.
Hroznějovice (Hrozňovice) bud. 1241.
Hroznětice části. 20.
Hroznětín (Hroznotin) části. 696.
Hroznětín (Lichtenstadt) cheb. 1168.
Hroznice části. 61.
Hrozňovice (Hroznějovice) bud. 1241.
Hrozňovice (Rozněvice, Roslovic) plz. 424.
Hrubeš Jan 990, 1036; Mikuláš 990; Šimon 1018.
Hrubešová Anna 1017.
Hrubý Jan 1123.
Hruša z Pelhřimova Jan 1172.
Hrušice táb. 151.
Hruška Ambrož a Mikuláš 959; Jakub 1214; Jindřich 1069.
Hruška z Března Adam a Adam Jindřich 190; Jan, Barbora, Dorota Barbora Bisingerová, Anna Alžběta Rausendorfová, Bohunka Sidonie a Polyxena Sabina 191; Jan Adam, Karel a Adam 191; Jakub, Tobiáš, Jan, Karel, Magdalena roz. z Sulevic a Jiří 192; Jiří, Václav, Jiří Fridrich, Jan, Uršula a Rudolf 193; Vilém a Adam Jindřich 194; Fridrich CXXXVII; Jakub 816, 824; Jan, Adam a Karel 616; Jiří Fridrich a Vilém 1268; Smil 42; Hrušková Dorota 243; Eva roz. z Geysinku 193.
Hruškova z Března Anna Sabina Kaplířová XXIV, CXXXVI, 244; Dorota Barbora Hamzová, potom Pisingerová 135; Eva Kelblová 260; Kateřina Kaplířová 243; Lidmila Kozlová z Peclinovec 300.
Hruška z Trkova Václav 1268.
Hrušov bol. 465, bud. 58.
z Hrušova, viz Hrušovský.
z Hrušova, viz Voděradský.
z Hrušova Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV.
z Hrušova Mandalena Želinská ze Sebuzína 944.
Hrušovany lit. 931, žat. 86, 102, 160, 1254.
Hrušovanský Václav 1123.
Hrušovka lit. 25.
Hrušovský z Hrušova Albrecht 194.
Hrušťice bol. 533.
Hrůtov bud. 350.
Hrůza Jan 1177.
Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova 855; Adam, Zdislav, Jan a Vilém Jiří 194, 197, 198; Adam Tobiáš, Václav, Tobiáš a Jan 199; Adam 654, 1041; Oldřich 18; Zdislav XCVIII, 108, 197, 198, 213, 788, 789, 816.
Hrzaňová z Harasova Alžběta, roz. Haugvicova z Biskupic 197, 693, 788; Alžběta roz. z Dubé 199; Hrzaňova Dorota Hodějovská 147, 151, 1266; Johanka ze Sulevic 241; Johanna Čejková 62.
Hrzek ze Mšena Hrádku Albrecht, Jiřík a Markvart Jiří 200.
Hřebečníky praž. 185, 675.
z Hřeben Anna Kunašová z Machovic 720.
Hřeben bud. 840.
Hřensko (Herrnskretschen) lit. 863.
Hřebenářovic Kristina 1186.
Hřebík Martin 887, 959, 976.
Hřebíková Lidmila 887, 977.
Hřepická Kateřina roz. z Modliškovic 1218.
Hřibojedy dolejší a hořejší hrad. 941.
Hřibsko hrad. 1071.
Hřídelec (Řídelec) jič. 220.

Hřichovice (Říchovice) plz. 1055, 1056.
Hřímovice čásl. 641.
Hřín táb. 896, 1222.
Hříškov (Říškov) žat. 170, 171, 616, 1206.
Hřišný Jan 1164.
z Hřivic, viz Kozelka.
z Hřivic Kateřina Sladovská ze Sladova 516.
Hřivice žat. 190, 909.
Hřivínov (Dřivínov, Makovic) cheb. 287.
Huba Jan 1123.
Hubáček Jakub 1020; Jiřík 1192; Karel 1218; Řehoř 959.
Hubalov bol. 12, jič. 786.
Hubecius z Libéhory Jan 1079.
Hubek (Hubka) Václav 990.
Hubenov (Steindorf) dvůr čásl. 1099.
Hubenov lit. 240, 318, plz. 358.
Huběňov bud. 653.
Huber z Risenpachu (Rozenpachu) Adam, Anna a Kateřina 299, 1020.
Hubiny Dolení a Hoření lit. 562.
Hubka Šimon 1257; Václav 990.
Hůbka Joachim Krištof CXXXVIII.
Hubner Šimon 959, 1034.
Hubojedy bol. 764, 765, 777, 786.
Hubryk z Hendersdorfu 466; Fridrich a Jan 200; Jan, Petr, Václav, Jan Jindřich, Karel, Krištof Karel a Oldřich 201; Jan Fridrich CXXXVIII; Jan Jindřich CXXXVIII, 551; Oldřich 418.
Hubrýk (Hochberger) z Hendersdorfu Jan 189.
Hubryková Johanna Anna roz. Hamzova ze Záběďovic 135; Johanna Haugvicová 201.
Hučice pís. 126.
Hudcov lit. 859.
Hudeč čásl. 313, 466, 699.
de Huerta, viz de Hoeff-Huerta.
Hübel, viz Hybel.
Hübner Benedikt 41; Gottfried 588.
Hübnerwasser, viz Kuřívody.
Hülling Krištof 1139.
Hüttmesgrün (Hytmesgrün) cheb. 606.
Hufnagel Jakub XXXVI, 202, 955.
Hulice čásl. 374.
Hulina (Hulín) táb. 493.
Hultschken (Holičky) bol. 28.
Huma Valentýn 1094.
Humburk jič. 1239.
Humburky jič. 904.
Humenice bud. 652.
Humice (Humnice) žat. 624.
Humňany (ves zašlá) pís. 1179.
Humny (Ovny, Vuvny) praž. 1205.
Humpelec čásl. 468, 1270; pís. 1217.
Humpolecký z Rybenska Zdeněk 202.
Humprasky (ves zašlá) lit. 53.
z Humrgoštu (Ungerstu) Kateřina Berkovna 17.
Hunčice plz. 920.
Hundekovští sirotci 1018.
Hundorf (Hohendorf) bol. 69.
de Hungaria Jonghen 791.
Huntířov (Güntersdorf) lit. 564.
Huntschen (Unčín, Hundštein, Hainstein, Hohenstein) lit. 257.
Huntýřov (Huntíř) bol. 534, 805.
Hur, viz Hury.
Hůra (Hora) červená hrad. 531.
Hůrka chrud. 923, táb. 155, 1222.
Hůrka dvůr táb. 151.
Hůrka bílá bud. 351.
Hůrky, viz Horky.
Hůrky bud. 350.
Hůrky (Hurkau) plz. 358.
Hůrky (dolejší) žat. 192.
Hurschippen (Hařiken) bud. 655.
Hůry (Hur, Hory Německé) bud. 350.
M. Hus Jan 896.
Husák Václav 1030.
Husanová (Husa) Dorota 1152.
Husí Krk (Gänshals) bol. 83.
Husinec praž. 32.
Husinecká Ludmila 1157.
Husman z Namedy Jan Filip 131, 156, 739, 1235.
Husmanová Teresie Eleonora roz. hraběnka z Codron 1237.
Huspeková Ludmila 1018.
z Hustiřan, viz Bukovský.
z Hustiřan, viz Chvalkovský.
z Hustiřan, viz Rodovský.
z Hustiřan, viz Záruba.
z Hustiřan, viz Straková.
Hustiřany hrad. 707.
Husyňská Anna 1123.
Huť sklenná jič. 926.
Huť Sklenná (Glashütten) plz. 447.
Hutě dolní a horní (Alt- und Oberhütten, Glashütten) táb. 485.
Hutě sklenářské pís. 1201.
Hutě železné a výroba železa 509; měděné při vsi Tři Sekery 589.
Huvar (Hofer) z Lobenšteina David 287; Bernard a Jiří Krištof 202;

Jan Krištof 203, 816; Jiří Fridrich, Julius a Jan Krištof 203; Jiří Wolf CXXXVII.
Huvarová z Lobenšteina Anna Marie Salomena roz. z Steinsdorfu 204; Barbora a Marie roz. z Globen 203; Markéta 104.
Huzenice pís. 650.
Huzlar Kašpar LI.
Hvězdov Nový a Starý bol. 381.
Hvozd pís. 201.
Hvozdce (Hvozdec) praž. 407.
Hvozdec bud. 657, táb. 147, 379.
Hvozdecko dvůr bol. 604.
Hvozďov plz. 330.
Hvožďany pís. 654.
Hybel (Hübel) Jakub XXXIII, LVII, 968, 1002; Jan Jakub a Vincenc Vilém 1003.
Hybele Šimon 1123.
Hybner Fridrich 959; Jan 1035; Kristian XVII, 395; viz též Hübner.
Hyčice (Hyšice) Malé pís. 666, 668; Velké pís. 666.
z Hyen Jan hrabě 736, 737.
Hylli Bartoloměj 959.
Hylliger Sigmund 959, 1011; Martin 1011.
Hylsar Jakub 959.
Hylvaty chrud. 196.
Hymmer Leopold 959.
Hynek (měšťan Nymburský) 1164.
Hyppius M. Jan, Kateřina LXXXII.
Hyrlas Kašpar 959.
Hyršov (Hiršava) plz. 129.
z Hyršova, viz Arnoldinova.
z Hyršova, viz Dvořecká.
z Hyršova, viz Myslík.
Hysrle (Hysrl) z Chodův, viz Hiserle.
Hytmesgrün (Hüttmesgrün) cheb. 606.
Hytych Pavel 990.
Hyttych Pavel 967.
Hyzrl (Hyzrle) z Chodova, viz Hiserle.
Chabrovice táb. 495.
Chabry dolejší praž. 68.
Chabry hořejší praž. 950.
Chamchorda Ondřej 1123.
Chanovský Dlouhoveský z Dlouhé vsi Adam CXXXVI; Jiřík, Jiří Mikuláš, Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Krištof 204; Františ ek Václav 1253; Jan Vilém 215; Moric 1203.
Charbuzice hrad. 1071.
Charvát Jan 928; Jan Jaroslav 1023.
Charvat z Bernšteina Jan XXIV, 205; viz též z Bernšteina, z Barnšteina.
Charvatce bol. 832, lit. 33.
Charvatce (Charvatice) žat. 286, 459.
Charvatka (Charvatova) z Bärenšteina (Bernšteina) Alžběta Chotková 210.
Chařovice táb. 147.
Chbany (Quon) žat. 101.
Chcebuzy (Zebus) lit. 233, 240.
Cheb (Eger) cheb. CI, 823, 929, 1081.
Chebdinovský z Felsu Jan 551.
Chejnice (Chýnice) praž. 324.
Chejnov (Chýnov) táb. 60, 849, 852.
Chejstovice (Chlístovice) části. 20, 1222.
Chelčice pís. 654.
Cheraz (Všeraz) lit. 53.
Cheštišťany (Hoštišťany) části. 641.
Cheyn (Chýně) praž. 942.
Cheznovice praž. 426.
de Chiesa František 386, 460, 550.
Chiocha (Chioca) Marco 111, 825.
Chisten (Chýška) části. 690.
Chládek Buryan 1164.
Chlaponice pís. 1179.
Chleby táb. 147, 391.
Chleny (Klemny, Kleny) hrad. 530.
Chlístov bol. 47, 534, 537, 780, 805, hrad. 530, 638, 681, táb. 151, 238.
Chlístov (Chlýstov) pís. 1195.
Chlístov (dříve Lačnice) táb. 346.
Chlístovice (Chejstovice) části. 20, 1222.
Chlistovice části. 696.
Chlivenský z Ryzenska Adam 392.
Chloudov bol. 803, 844.
Chloumek bol. 70, chrud. 933, jič. 536, 797, 803, 810.
Chloumek (Chlum německý, Deutsch-Kilmes) cheb. 633, 821.
Chlovy části. 20, 21.
Chluj (Chlug) Václav 1037, 1142, 1275.
Chlum bol. 12, 533, bud. 653, části. 61, 62, 690, 703, 762, hrad. 302, cheb. 450, chrud. 572, 923, lit. 845, praž. 44, táb. 152.
Chlum německý, viz Chloumek.
Chlum z Chlumu Jan 455.
Chlumany (Chlumena) pís. 67.

Chlumčanská z Přestavlk Salomena roz. Hradišťská z Hořovic 206.
Chlumčanský z Přestavlk a z Chlumčan Adam, David, Jan Jindřich, Jiří a Sigmund 205; Jindřich, Václav, Sigmud, Oldřich, Krištof a Václav starší 206; David 816; Jindřich 669; Sigmund 1268; Václav mladší CXL.
Chlumec bud. CXLIX, 351, 352, jič. CXLIX, 857, táb. CXLIX.
Chlumec (Kolmen) lit. 53.
Chlumec (Chlum, Kulm) lit. 262.
Chlumecký Šimon 1094.
Chlumek (ves zašlá) hrad. 707.
Chlumena (Chlumany) pís. 67.
z Chlumku, viz Strauch.
Chlumová, viz Mladotová z Solopisk.
z Chlumu, viz Slavata.
z Chlumu, viz Služský.
z Chlumu Kateřina Straková, předtím Zapská 566.
Chlup Jakub 1164.
Chlýstov (Chlístov) pís. 1195.
Chmel Ondřej 1020.
Chmelišťná (Kmelišovice, Chmeleschen) žat. 615.
Chmelná pís. 1217, táb. 900.
Chmelnice lit. 53.
Chmelny (Chmelná) táb. 900.
Chobolice hořejší (Ober-Koblic) lit. 233, 817.
Chobot mlýn části. 61.
Chobotská z Ostředka Anna roz. Vithova ze Rzavého a Ludmila 207; Johanka roz. z Chýš a Egerberka 853.
Chobotský z Ostředka 153; Adam XCVIII, CXXXVI, 206; Jan 206; Vilém 206, 207, 816; Jan Adam a Václav 207, 1268.
Choceň chrud. 767, 933.
Chocenice části. 378.
Chocenice (Kocenice) plz. 280.
Chocenský Jan 1049.
Chockov plz. 127.
z Chockova, viz Chotek.
Chocnějovice (Kocňovice) bol. 47, 48, 765, 766, 797.
Chočov (Kočov) táb. 341.
Chodaur Jakub 897.
Chodce táb. 60.
Chodčiny (Chotčiny) táb. 849, 878.
Chodecký, viz Schodecký.
Chodeč praž. 318, 428.
Chodenschloss (Trhanov) dvůr plz. 1056.
Chodov praž. 182.
Chodov, viz Chodovo.
Chodov Dolní (Unter-Chodau) cheb. 1135.
Chodov zadní (Hinterkotten) cheb. 591.
z Chodova (z Chodův), viz Hyzrle (Hiserle).
Chodová Planá (Kuttenplan) plz. 590.
Chodové (Chodenbauer) 1057, 1058, 1059.
Chodovice jič. 537, 797.
Chodovlice lit. 92.
Chodovo (Kodovo) plz. 1056.
Chodovské vesnice plz. 1056, 1057.
Chodovský Jiří 959.
Chodřiny (ves zašlá) táb. 557.
z Chodův, viz Hysrle.
Chodžov žat. 91.
Chocholius Jan 1123, 1134.
Choleč (Koleč) praž. 523.
Cholenice jič. 783.
Cholenice (Kolnice) dvůr poplužní jič. 787.
Choltice chrud. 120, 121.
Cholupice praž. 945.
Chomle plz. 67.
Chomouty (Kombt) lit. 563.
Chomutice jič. 731.
Chomutičky jič. 765, 777, 778.
Chomútov (Komotau) žat. CI, 336, 1084, 1277.
Chomútovice praž. 950.
Chonikovice (Konkovice) části. 702.
Chorotice (Kartice) lit. 53.
Chotčiny (Chotčín) táb. 849, 878.
Chotěbudice (Chotěbice, Ketovice) žat. 615.
Chotěboř části. 454, 693, 759.
Choteč jič. 765, 766, 797, praž. 346.
z Choteče Kulovna Marianna Jestřibská 220.
Chotejčany (Chotýčany, Schmidgraben) bud. 350.
Chotějovice (ves zašlá) plz. 331.
Chotějovice, viz Choťovice.
Chotejš (Chotíš) praž. 373, 519.
Chotejšany (Chotýšany) táb. 853.
Chotek z Chockova (Chotkova) Abraham, Jiří a Václav 208; Karel a Jiřík 209; Jan Václav a Jiřík 210; Abraham CXXXVII; Karel XXIV, 205, 816.
Chotek z Vojnína Petr CXL, 180, 346, 666, 1206.
Chotková Rozyna, roz. z Rezperku a Držkovic 208, 626; Alž-

běta a Maruška 208; Alžběta, roz. z Bärenšteina (Bernšteina) 209, 210.
Chotělice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
Chotělsko (Chotilsko) praž. 585.
Chotěměřice části. 696.
Chotěšice (Malé a Veliké) jič. 116, 545, 546.
Chotěšičky jič. 116.
Chotěšiny chrud. 1154.
Choterštorf (ves zašlá) žat. 599.
Chotěšov pis. 422, plz. CL.
Chotěšov (Koteschau) žat. 284.
Chotěšovský klášter 931.
Chotětovský (z Nymburka) 1164.
Chotimíř (Chotomíř, Kotomíř) lit. 25.
Chotíš (Choteyš) praž. 373, 519.
Chotiv hrad. 23.
Chotka (ves zašlá) praž. 1037.
Chotomíř, viz Chotimíř.
Chotouchovská z Nebovid Maria 388.
Chotouchovský z Nebovid Václav a Alena roz. z Hodkova 210.
Chotouň praž. 944, 945.
Chotounská Rozina 1164.
Chotouňský z Chotouně Pavel 1163, 1166.
Choťovice (Chotějovice, Chottwic, Kottwic) jič. 838.
Choťovice (Chotějovice) žat. 859.
Chotovinky lit. 859.
Chotoviny táb. CXLIX.
Chotovská z Hodkova Alena LXXXIII.
Chotutice části. 924.
Chotýšany, viz Chotejšany.
Choustek, viz Hradiště Heřmanovo.
Chraberce (Chrabčes) žat. 1139, 1141.
Chrabkovský (Chrapkovský) Martin a Anna 977, 1035.
Chrámce (Kramic) žat. 453.
Chrast (Chrasť) části. 1063, chrud. CXLX, pis. 647, plz. 1188, táb. 151.
z Chrast, viz Chrastský.
Chrast praž. 526.
Chrastava (Chrastov) táb. 493.
Chrastava (Kratzau) bol. 69.
Chrastava Dolejší a Hořejší bol. 69.
Chrastavice plz. 1055, 1056.
Chrasť (na Chrasti) dvůr manský praž. 341.
Chrastina dvůr poplužní praž. 404.
Chrastná (Krásná, Krassa) bol. 765, 766, 780, 797.
Chrastná lit. 196.
Chrastnice hrad. 1071.
Chrastov (Chrastava) táb. 493.
Chrastov táb. 850.
Chrastovice (ves zašlá) části. 573.
Chrastovice plz. 1059.
Chrastský z Chrast Jan Kunrat 1268.
Chrášťany bud. 1241, praž. 165, 526.
Chrášťany (Krožov, Groschau) žat. 615.
Chraštice části. 641.
Chrašťovice (Krašťovice) plz. 288.
Chrbokov chrud. 1089.
Chropta Jan 1164.
Chroust z Velechova Jan 1200.
Chroustov jič. 529, 546, 800.
Chroustovice chrud. 119, 121.
Chrt z Rtína Joachym 453, 474; Kašpar 211; Wolf Kašpar CXL; Alžběta roz. z Drahenic XCVII, 211; Anna LXXXIII; Zuzanna roz. z Ober-Neuchynku 188, 384.
Chrtnice části. 692.
Chrtníky chrud. 120.
Chrudim CI, 437, 922, 1088, 1277.
Chrudimský Jan 1094.
Chřelina (Křelina) jič. 721, 774.
Chřenice (Křenice) praž. 528, 544, 549, 555, 767.
Chřenovice (Křenovice) bud. XVIII, 311, 720, části. 696, pis. 1241, 1242.
Chřenovy (Chřenov, Křenov) bol. 18, 766, 795.
Chřepice (Křepice) pis. 654.
Chřepice (Kühberg) plz. 136.
Chřepický z Modliškovic Adam 210, 1216.
Chřepiny (Křepín) Malé a Veliké části. 694.
z Chřetic Vilím 373.
Chřibská (Křipská, Kreibice) lit. 867.
Chřibská (Kreibice) Hořejší a Dolejší lit. 867.
Chřibská Nováves (Neudorf) lit. 867.
Chříč (Kříč) plz. CXLVIII, 675.
Chříště části. 933.
Chudek Lauryn a Mandalena 1097.
z Chudenic, viz Černín.
z Chudenic Anna Račínová 449; Anna Widršperkarová 870; Apollina Čejková 1106.
Chuděnice plz. CL.

Chuderov (Kaudern) Malý a Veliký lit. 261.
Chudíř bol. 832.
Chudeřín (Kuteřín) žat. 574.
Chudiva (Chudenín) plz. 1057.
Chudoba hrad. 681.
Chudolazy lit. 318.
Chudomelka Pavel 959.
Chudonice jič. 1048.
Chudoplesy bol. 843, 883.
Chudoslavice (Kutteslavic) lit. 913.
Chuchel (Chuchly) Malý a Veliký praž. 433.
Chuchelna jič. 531, 534, 776.
Chuchelská z Nestajova roz. ze Skuhrova Barbora LXXXIII, 1; Maří Majdalena LXXXIV; Veronika Maternová z Květnice 361.
Chuchelský z Nestajova Adam Rudolf 2; Burian CXXXVII, 211; Ferdinand a Hertvík 211; Jan CXXXIX, 211, 414; Jan Krištof 211, 816.
Chuchlice bud. 312.
Chuchly, viz Chuchel.
Chutrovka bol. 533.
Chvalčovice bol. 537, 780.
Chvalešovice bud. 351.
Chvalina jič. 536, 779.
Chvališovice pís. 1217.
Chvalkov bud. 163, čásl. 639, táb. 476, 477.
Chvalkovský z Hustiřan Jan 1097.
Chvalov čásl. 514, táb. 363, 484.
Chvalov (Qualen) lit. 1244.
Chvalovice čásl. 703, 923, 1041.
Chvaly praž. 918.
Chvátal z Tábora (Chvatelius Kralovický) Jan XXXIII, 848, 1229.
Chvatěruby praž. 716.
Chvatliny Hořejší čásl. 388.
Chvojenec táb. 151.
Chvojno táb. 150, 151.
Chvojno České (Böhm.-Kahn) lit. 263.
Chvojno Malé lit. 263, 625.
Chvojnov táb. 1171, 1173.
Chyjice jič. 119, 774.
Chýně (Cheyn) praž. 942.
Chýnice, viz Chejnice.
Chynín plz. 126.
Chýnov, viz Chejnov.
Chýnov praž. 282, 331.
z Chýš, viz Pětipěský.
z Chýš a Egerberka Anna Marie Trmalová 715; Johanka Chobotská 854, 855.
z Chýš a Špicberku Caba (Kaba) Jan 1016.
z Chýš a Špicberku, viz Vokáč.
Chýše cheb. 14.
Chýška (Číška, Chisten) čásl. 639, 690.
Chýška táb. 898.
Chýška Malá táb. 1180.
Chytěrka Jakub 1101.
Iglingen v Bavořích 320, 818.
Ichtryc z Ichtryc Fridrich mladší 1042.
Ill Otto 1198.
Illgen Stefan LVII, 966.
Illo (Illov) sv. pán z Illau Kristian 212, 489, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 762, 1212, 1233.
Illová z Illau Anna Albertina roz. hraběnka z Fürstenbergu, provd. Briaumonte 212.
Ilvik Jan CXXXIX.
Im Grab (Grabenhof) dvůr bud. 655.
Imligau (Jimlikov) cheb. 333, 818.
Imling (Jimlin) žat. 909.
Infeld Jan 966.
Infeld z Infeldu Jan Jakub 113, 1141; Jan Matyáš 113.
Innichen (Imchen, Incha) cheb. 265.
z Isolano (Isolani) Jan Ludvík hrabě 47, 553, 763, 781, 795, 797, 805.
Itter Kristian 300, 985.
Itterová Anna, roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 986.
Izrael, žid v Brandýse 834.
Jaberlich (Javorník) bol. 794.
Jablkenice (Jabkonice) bol. 832.
Jablonec (Gablonz) bol. 12, 534, 805.
Jabloňka Adam 1093.
Jablonná dvůr poplužní plz. 288.
Jablonná Česká a Německá čásl. 933.
Jablonné bol. CXLIX.
Jablonné hrad. 196.
Jablonec (Gablonz) bol. 805.
Jablonský Jan 995.
Jacob Jiří 1138.
de Jacobo František 795.
Jadruše (Godrisch, Goderyš) cheb. 591.
Jadruše Česká a Německá cheb. 605.
Jadruše horní (Ober-Godrisch) cheb. 678.
Jaeger Matyáš 1244.
Jaegersdorf dvůr poplužní lit. 419.

z Jagehorn Anna Regina Šlejnicová z Šlejnic 597.
Jahn (von der) Anna z Unruhe 728.
Jaich Beneš 1094.
Jakeš Petr 1123, 1134.
Jakobaeus Čáslavský Pavel a Dorota 1075, 1076.
Jakober z Pilgramsthalu Tomáš 509.
Jakoubek (z Nymburka) 1164.
Jakovský (z Nymburka) 1164.
Jakubov (Jokus, Jokes) cheb. 606.
Jakubovice čásl. 34, hrad. 681, chrud. 196.
Jamná hrad. 196.
Jamny pís. 650.
Jámy hrad. 414.
Jančoury chrud. 522.
Janda Lukáš 474.
Janerský dvůr táb. 241.
Janesen cheb. 1138.
Jankov čásl. 639, táb. 207, 672.
Janoušek Jan 967; Václav 1164.
Janov hrad. 682, táb. 112.
Janov (Janovice, Johnsdorf) žat. 138, 1265.
z Janovic, viz Hošťálek.
z Janovic, viz Janovský.
z Janovic, viz Klenovský.
z Janovic, viz Rozenhajn.
z Janovic Jan 683.
z Janovic Judita Widršperkarová z Widršperku 873.
z Janovic Špetl Jetřich 237.
Janovice bol. 780, jič. 248, plz. XXIII, 215, táb. 1172.
Janovice (Johnsdorf) hrad. 134, 1162, 1265.
Janovice, viz Janov.
Janovičky bol. 537, chrud. 78, praž. 528.
Janovská z Janovic Anna roz. Přichovská 214; Lidmila roz. Widerspergova 215; Mandalena Perglarová 422.
Janovský z Janovic 347; Adam, Jan Jíří, Diviš, Drslav, Heralt a Heřman 214; Jindřich, Jiří, Jan Jindřich, Jiří Gotthard a Oldřich Vilém 215; Jiří Fridrich, Krištof, Sigmund a Smil 216; Jan CXXXVIII; Jan Adam 587; Jindřich LXVII; Vilém Štěpán CXL.
Janovský Matěj 959.
Janovsko (ves zašlá) bol. 604.
Jansová Ludmila 1123.
Jarkovice táb. 151.
Jarnský Sixt 1045.
Jaroměř hrad. CI, 1096, 1222, 1277.
Jaroměřický Daniel 1024.
Jaromíř bud. 653.
Jaronice bud. 351.
Jaroslav chrud. 247.
Jaroslavice bud. 351.
Jarošová Anna 1164, 1165.
Jarošovice (ves zašlá) bud. 1241.
Jarošek Daniel 1075.
Jaroška Anna 1192.
Jarovo (Rájov) plz. 280.
Jasenny (Jasená) hrad. 707.
Jarpice praž. 180.
Javantanio de Arrizaga Filip Don 49, 1181.
Javorek (Javůrek) jič. 926.
Javorné (Javorná) chrud. 256, 313, 560.
Javornice hrad. 23, jič. 535, pís. 1195.
Javornický z Javorníka Jan 216; Tomáš 216, 959, 977.
z Javorníka Jan Martin 216, 816, 977, 1036.
Javorník (Jaberlich) bol. 537, 794.
Javorník (Mohren) jič. 784, 795, 940.
Javorník táb. 61, 62.
Javorská (Jobern) lit. 196.
z Javoru Martin Jon 843.
z Javoru, viz Jon.
Javory (Javoří) lit. 53.
Javoří (Gabhorn) cheb. 97, 98, 99, 767, 814.
Javoří (Javořice) dolní a horní jič. 592, 792.
Javoří (Javory) lit. 53.
Javůrek (Javorek) jič. 926.
Javůrek Jan 1164; Jiřík 1040; Václav 1030; Václav a Daniel 1027.
Javůrková Voršila 1094.
Jažlovice (Žežlovice) praž. 514.
Jeblice lit. 917.
Ječovice lit. 33.
Jedlbaby (Dědibaby) praž. 171, 816, 952.
Jedle čásl. 696.
Jedle pís. 650.
Jedlice bud. 652.
Jedlička Jan 1038, 1093.
Jedličková Barbora 1123; Kateřina 1094.
Jedlina hrad. 23.
Jedlová (Schönbrunn) chrud. 281.
Jedouchov čásl. 701.
Jedousov chrud. 572.
Jehl z Podhorštejna Daniel 439.

Chuderov (Kaudern) Malý a Veliký lit. 261.
Chudíř bol. 832.
Chudeřín (Kuteřín) žat. 574.
Chudiva (Chudenín) plz. 1057.
Chudoba hrad. 681.
Chudolazy lit. 318.
Chudomelka Pavel 959.
Chudonice jič. 1048.
Chudoplesy bol. 843, 883.
Chudoslavice (Kutteslavic) lit. 913.
Chuchel (Chuchly) Malý a Veliký praž. 433.
Chuchelna jič. 531, 534, 776.
Chuchelská z Nestajova roz. ze Skuhrova Barbora LXXXIII, 1; Maří Majdalena LXXXIV; Veronika Maternová z Květnice 361.
Chuchelský z Nestajova Adam Rudolf 2; Burian CXXXVII, 211; Ferdinand a Hertvík 211; Jan CXXXIX, 211, 414; Jan Krištof 211, 816.
Chuchlice bud. 312.
Chuchly, viz Chuchel.
Chutrovka bol. 533.
Chvalčovice bol. 537, 780.
Chvalešovice bud. 351.
Chvalina jič. 536, 779.
Chvališovice pís. 1217.
Chvalkov bud. 163, části. 639, táb. 476, 477.
Chvalkovský z Hustiřan Jan 1097.
Chvalov části. 514, táb. 363, 484.
Chvalov (Qualen) lit. 1244.
Chvalovice části. 703, 923, 1041.
Chvaly praž. 918.
Chvátal z Tábora (Chvatelius Kralovický) Jan XXXIII, 848, 1229.
Chvatěruby praž. 716.
Chvatliny Hořejší části. 388.
Chvojenec táb. 151.
Chvojno táb. 150, 151.
Chvojno České (Böhm.-Kahn) lit. 263.
Chvojno Malé lit. 263, 625.
Chvojnov táb. 1171, 1173.
Chyjice jič. 119, 774.
Chýně (Cheyn) praž. 942.
Chýnice, viz Chejnice.
Chynín plz. 126.
Chýnov, viz Chejnov.
Chýnov praž. 282, 331.
z Chýš, viz Pětipěský.
z Chýš a Egerberka Anna Marie Trmalová 715; Johanka Chobotská 854, 855.
z Chýš a Špicberku Caba (Kaba) Jan 1016.
z Chýš a Špicberku, viz Vokáč.
Chýše cheb. 14.
Chýška (Číška, Chisten) části. 639, 690.
Chýška táb. 898.
Chýška Malá táb. 1180.
Chytěrka Jakub 1101.
Iglingen v Bavořích 320, 818.
Ichtryc z Ichtryc Fridrich mladší 1042.
Ill Otto 1198.
Illgen Stefan LVII, 966.
Illo (Illov) sv. pán z Illau Kristian 212, 489, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 762, 1212, 1233.
Illová z Illau Anna Albertina roz. hraběnka z Fürstenbergu, provd. Briaumonte 212.
Ilvik Jan CXXXIX.
Im Grab (Grabenhof) dvůr bud. 655.
Imligau (Jimlikov) cheb. 333, 818.
Imling (Jimlin) žat. 909.
Infeld Jan 966.
Infeld z Infeldu Jan Jakub 113, 1141; Jan Matyáš 113.
Innichen (Imchen, Incha) cheb. 265.
z Isolano (Isolani) Jan Ludvík hrabě 47, 553, 763, 781, 795, 797, 805.
Itter Kristian 300, 985.
Itterová Anna, roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 986.
Izrael, žid v Brandýse 834.
Jaberlich (Javorník) bol. 794.
Jablkenice (Jabkonice) bol. 832.
Jablonec (Gablonz) bol. 12, 534, 805.
Jabloňka Adam 1093.
Jablonná dvůr poplužní plz. 288.
Jablonná Česká a Německá části. 933.
Jablonné bol. CXLIX.
Jablonné hrad. 196.
Jablonec (Gablonz) bol. 805.
Jablonský Jan 995.
Jacob Jiří 1138.
de Jacobo František 795.
Jadruše (Godrisch, Goderyš) cheb. 591.
Jadruše Česká a Německá cheb. 605.
Jadruše horní (Ober-Godrisch) cheb. 678.
Jaeger Matyáš 1244.
Jaegersdorf dvůr poplužní lit. 419.

z Jagehorn Anna Regina Šlejnicová z Šlejnic 597.
Jahn (von der) Anna z Unruhe 728.
Jaich Beneš 1094.
Jakeš Petr 1123. 1134.
Jakobaeus Čáslavský Pavel a Dorota 1075, 1076.
Jakober z Pilgramsthalu Tomáš 509.
Jakoubek (z Nymburka) 1164.
Jakovský (z Nymburka) 1164.
Jakubov (Jokus, Jokes) cheb. 606.
Jakubovice části. 34, hrad. 681, chrud. 196.
Jamná hrad. 196.
Jamny pís. 650.
Jámy hrad. 414.
Jančoury chrud. 522.
Janda Lukáš 474.
Janerský dvůr táb. 241.
Janesen cheb. 1138.
Jankov části. 639, táb. 207, 672.
Janoušek Jan 967; Václav 1164.
Janov hrad. 682, táb. 112.
Janov (Janovice, Johnsdorf) žat. 138, 1265.
z Janovic, viz Hošťálek.
z Janovic, viz Janovský.
z Janovic, viz Klenovský.
z Janovic, viz Rozenhajn.
z Janovic Jan 683.
z Janovic Judita Widršperkarová z Widršperku 873.
z Janovic Špetl Jetřich 237.
Janovice bol. 780, jič. 248, plz. XXIII, 215, táb. 1172.
Janovice (Johnsdorf) hrad. 134, 1162, 1265.
Janovice, viz Janov.
Janovičky bol. 537, chrud. 78, praž. 528.
Janovská z Janovic Anna roz. Přichovská 214; Lidmila roz. Widerspergova 215; Mandalena Perglarová 422.
Janovský z Janovic 347; Adam, Jan Jiří, Diviš, Drslav, Heralt a Heřman 214; Jindřich, Jiří, Jan Jindřich, Jiří Gotthard a Oldřich Vilém 215; Jiří Fridrich, Kristof, Sigmund a Smil 216; Jan CXXXVIII; Jan Adam 587; Jindřich LXVII; Vilém Štěpán CXL.
Janovský Matěj 959.
Janovsko (ves zašlá) bol. 604.
Jansová Ludmila 1123.
Jarkovice táb. 151.
Jarnský Sixt 1045.
Jaroměř hrad. CI, 1096, 1222, 1277.
Jaroměřický Daniel 1024.
Jaromíř bud. 653.
Jaronice bud. 351.
Jaroslav chrud. 247.
Jaroslavice bud. 351.
Jarošová Anna 1164, 1165.
Jarošovice (ves zašlá) bud. 1241.
Jarošek Daniel 1075.
Jaroška Anna 1192.
Jarovo (Rájov) plz. 280.
Jasenny (Jasená) hrad. 707.
Jarpice praž. 180.
Javantanio de Arrizaga Filip Don 49, 1181.
Javorek (Javůrek) jič. 926.
Javorné (Javorná) chrud. 256, 313, 560.
Javornice hrad. 23, jič. 535, pís. 1195.
Javornický z Javorníka Jan 216; Tomáš 216, 959, 977.
z Javorníka Jan Martin 216, 816, 977, 1036.
Javorník (Jaberlich) bol. 537, 794.
Javorník (Mohren) jič. 784, 795, 940.
Javorník táb. 61, 62.
Javorská (Jobern) lit. 196.
z Javoru Martin Jon 843.
z Javoru, viz Jon.
Javory (Javoří) lit. 53.
Javoří (Gabhorn) cheb. 97, 98, 99, 767, 814.
Javoří (Javořice) dolní a horní jič. 592, 792.
Javoří (Javory) lit. 53.
Javůrek (Javorek) jič. 926.
Javůrek Jan 1164; Jiřík 1040; Václav 1030; Václav a Daniel 1027.
Javůrková Voršila 1094.
Jažlovice (Žežlovice) praž. 514.
Jeblice lit. 917.
Ječovice lit. 33.
Jedlbaby (Dědibaby) praž. 171, 816, 952.
Jedle části. 696.
Jedle pís. 650.
Jedlice bud. 652.
Jedlička Jan 1038, 1093.
Jedličková Barbora 1123; Kateřina 1094.
Jedlina hrad. 23.
Jedlová (Schönbrunn) chrud. 281.
Jedouchov části. 701.
Jedousov chrud. 572.
Jehl z Podhorštejna Daniel 439.

Jehnitz (Jesenice) žat. 284.
Jekl Bartoloměj 667.
Jelen Jan 1123, 1134.
Jelenice praž. 883.
Jelenky pís. 654.
Jelínek Jan 1036, 1257; Jiřík a Václav 1164; Matouš 959; Mikuláš 991, 1036; Šťastný 967.
Jelmo bud. 350.
Jemnice cheb. 605, pís. 63.
Jemníky bol. 832.
Jenčice lit. 196, 855.
Jenčová Anna Alžběta roz. z Fictum 102.
Jeneč praž. XXIII.
Jenesen (Janessen) cheb. 1138.
Jenikov čásl. 1, 573, žat. 859.
Jeníkov pod Zabělčicemi (J. Golčův) čásl. 641, 694.
Jeníkov Větrní (Windig-Jenikau) čásl. 639, 685, 690, 1177.
Jenikovice (Jenkovice) hrad. 682.
Jenikovice plz. 330.
Jenikovský dvůr jič. 792.
Jeníšek z Újezda Buryan 217, 499; Jan XIX, XX, CXIII; Přibík XXXVII, LXI, LXXXIX, 108, 217, 218, 245, 303, 333, 334, 335, 416, 588, 712, 1105, 1106.
Jenišovice (Jenšovice) bol. 803, 844, čásl. 573, chrud. 517.
Jenišovice (ves zašlá) táb. 650.
Jenišovský dvůr táb. 151.
Jenkovice (Jenikovice) hrad. 682.
Jense Valentýn 974.
Jenšík z Řadvanova Jindřich CXXXVII; Vilém a Adam CXL.
Jenšík Daniel, Jindřich, Martin, Oldřich, Václav a Vilém 584.
Jenšíková Anna LXXXIII.
Jenšov (ves zašlá) jič. 776.
Jenšovice, viz Jenišovice.
Jenštein praž. 11, 511.
Jeptiška Václav 1164.
Jerčany (Jirčany) praž. 945.
Jerob Jan Lorenc 340.
Jeronys z Libušína Adam nejstarší 476.
Jeřábek Bartoloměj 991.
Jeřeň cheb. 624.
Jeřice (Jiřice) čásl. 388.
Jeřice (Jiřice, Gross-Jeřic) jič. 765, 767, 810.
Jeřmanice bol. 537, 794.
Jesau (Ježená) čásl. 1098.
Jeseň (Gössing) žat. 615.
Jeseň (Gesseln) žat. 104.
Jesení plz. 180.
Jesenice hrad. 576, 638, 679, 681, táb. 65.
Jesenice (Jehnitz) žat. 284.
Jesenický Bartoloměj 1257.
Jeseník bol. 1163.
Jesenský z Jeseného (Jessenius de Magna Jessen) Jan XXIX, XXXII, XLVI, XLVII, LII, LV, 217, 894.
Jeseny jič. 776, 802.
Jesinka (Gessing) cheb. 288, 630.
Jestřebí hrad. 638, 681.
Jestřebí (Habichstein, Habstein) lit. 845.
Jestřebice bol. 18, 782, táb. 241, 1241.
Jestřibec (tvrz pustá) chrud. 119.
Jestřibice táb. 153.
Jestřibská z Risenburka Marianna roz. Kulovna z Chotečc 220, 779, 802.
Jestřibský z Ryzmburka (Risenburg) Albrecht XXXI, 218; Jan Bernard, Jetřich Bernard a Jan 219; Karel 219, 1268; Vilém 220, 816.
Jesuité XV, XVI, XXIII, XXIV; 743—746, 763, 764.
Jesuitská kollej v Praze CXXVI, 11, 132, 254, 257, 321, 325, 343, 417, 425, 473, 474, 505, 506, 523, 574, 666, 834, 889, 918, 969, 992, 996, 997, 1064.
Jesuitská kollej v Chomútově CXXVII, 510, 574, 728; v Jičíně CXXVII, 772, 874; v Krumlově CXXVII, 64; v Mostě CXXVII, 1151.
Ješetice (Vyšetice) táb. 238.
Ješín praž. 384, 1205.
Ješín z Bezdězí Pavel XXXVI, 218, 955; Samuel 276, 277.
Ješkovice hrad. 51.
Ješle Filip 1164.
Ješovice lit. 240.
Ještětice hrad. 885.
Ještětický Jan 977, 1035; Majdalena Korytanská 977.
Jetěně (Dětaň, Gödesin) žat. 86.
Jetětice pís. 649, 650.
Jetišov pís. 877.
Jetonice (Dětonice) čásl. 480.
Jetřichov (Jetřichovec) táb. 557.
Jetřichovice (Dittersbach) lit. 867.
Jetřichovice táb. 376.
Jetschan (Děčany) lit. 263.
Jevany praž. 526.

Jezbera z Koliváhory (Jezberovský z Olivé Hory, v. Ólivenberg) Jan CXLV, 220, 347, 348, 685, 686, 797, 816, 977.
Jezero táb. 560.
Jezmice (Jeznice) bud. 351.
Jezvá (Jezové, Jezvé, Jesovay) bol. 14, 775.
Jezvé (Jizvé, Neustadtl) lit. 269, 845.
Ježek ze Strojetic Jan 599.
Ježená (Jesan) části. 1098.
Ježková Anna, předtím Ritterši-cová 1022.
Ježková Saloména 1123.
Ježovice (Ječovice) lit. 91.
Ježovská Anna na Hojovicích LXXXIII.
Ježovský z Lub Břeněk 221, 1176, 1268; Jan 221; Václav 221, 1268; Zdeněk 221, 434, 1216.
Ježovy pís. 449.
Jickovice (Jičkovice, Jiřkovice) táb. 649, 650, 651.
Jičín jič. 535, 553, 764, 765, 766, 777, 927.
z Jičína Jareš CXXXIX.
Jičíněves jič. 774.
Jičínský Jeronym 1164.
Jidrce pís. 1201.
Jihlava na Moravě CI, 851, 1098.
Jihlavský Jiřík 1257.
Jichová Regina Kateřina 1069.
Jichostřehy (ves zašlá) bol. 533.
Jikev bol. 19.
Jilem (Jilm) části. 693.
Jilemnice (Starkenbach) jič. 765, 767, 810.
Jilemnický Jan 1110.
Jilové (Jiloví, Jilovej) bol. 765, 767, 776, 802, 811.
Jilové (Eule) praž. 944.
Jilové (Eulau) Dolejší a Hořejší lit. 52, 53.
Jilovice bud. 655, 657, hrad. 682.
Jimlikov (Imligau) cheb. 333, 818.
Jimlin (Imling) žat. 909.
Jince praž. CXLIX, 335.
z Jindic, viz Pražák.
Jindra z Fürstenfeldu Karel 1257, 1258; Jan a Václav 1258; Jindrová Zuzana a Regina Labušková 1258.
Jindra Šimon a Václav 1097.
Jindrovský dvůr a Lichočova praž. 32.
Jindřichovice (Heinrichsgrün) cheb. 601, 602.
Jindřichovice plz. 908.
Jindřichův Hradec, viz Hradec Jindřichův.
Jině (Jinín, Jino) plz. 587.
Jinonice praž. 432.
Jiránek Jan a Václav 1037.
Jiřčany (Jerčany) praž. 945.
Jiřčice, viz Jiřice.
Jirchář Ondřej 1038.
Jirkov bol. 776.
Jirkov (Borek, Görkau) žat. 1040.
Jirková Mandalena 1095.
Jirkovská Ludmila 1030.
Jirkovský Matyáš 1030, 1031, 1032.
Jirkovský z Děvína Matyáš 959.
Jirny veliké praž. 132, 1265.
Jirník Jiří 1103.
z Jiron, viz Lop z Giron.
Jirovice táb. 151.
Jirsching (Jiřina) části. 1098.
Jirsko bol. 604.
Jiřetice táb. 238.
Jiřetín (Georgenthal) Hořejší a Dolejší žat. 161.
Jiří vévoda Sasko-Lauenburský 738.
Jiří Fridrich arcibiskup Mohučský 738.
Jiří Vilém kurfiršt Braniborský 738.
Jiří Jan (Kuchař) 1028.
Jiřice, viz Jeřice
Jiřice (Jiřčice) části. 61, 388.
Jiřice části. 222, 225, praž. 528.
Jiříčkov (Jiříkov) bol. 537, 791.
Jiříkov části. 692.
Jiřina (Jirsching) části. 1098.
Jiřkovice, viz Jickovice.
Jiskra Adam 1161; Adam Kristof CXXXVI; Jan 1123.
Jiskra z Sobince Karel 1076.
Jistbice hrad. 530, 638.
Jistbice (Jizbice) části. 573.
Jistebnice táb. CXLIX, 1222.
Jistebsko (Jistey) bol. 534, 805.
Jištěrpy (Dížčerpy, Giesdorf) lit. 506.
Jitkov části. 375.
Jitrava (Pankrac) bol. 69.
Jivany jič. 532, 535.
Jivina bol. 46, 535, 604.
Jivno bud. 350.
Jiza Ferdinand 967.
Jizbice (Jistbice) části. 573.
Jizbice bol. 1163.
z Jizbice Litoměřický Václav 108.
Jizbický Matyáš starší 435.
Jižna táb. 476.

Joachimsthal (Joachimov) cheb. CL, 1099.
Jobern (Javorská) lit. 196.
Jobst Urban 415.
Jöckel Jakub 1103.
Johannisberg (Janovice) hrad. 1047.
John Bonaventura XXXIII, LVII, CVII, 983, 1003.
John (Jon) Daniel 991, 1036.
z John Jan Kylian 329.
Johnsbach lit. 867.
Johnsdorf (Janov) žat. 138, 1265.
Johnsdorf (Jonsdorf) lit. 196, 864, 867.
Jokes (Jokus, Jakubov) cheb. 606.
Jokeš Ondřej 1025.
Jon (John) Daniel 991, 1036.
Jon z Javoru Martin 843.
Jonák Jiřík 299, 1020; Martin a Václav 967.
Jonc Jan 1054, 1055.
Jonsdorf bol. 84.
Jonsdorf (Johnsdorf) lit. 196, 864, 867.
Jonsdorf (Habrovice) lit. 261.
Jordán Tobiáš 1076.
Jordanová Ludmila 1018.
Jörger z Tolletu Karel 21, 221, 222.
Jörgerová z Tolletu Eva Regina z Kreilsheimu 222.
Jošt Mikuláš 959, 978; Dorota 978.
Jozefová z Engelsbergu Judita 945.
Jozyfková Marta 1045.
Judendorf (Přítkov) lit. 862.
ze St. Julian Henrich 792, 803, 804.
Juliš z Senpachu Pavel 300, 1031; Lidmila 300.
Julius Henrych vévoda Sasko-Lauenburský 759.
Jung Engelhart 959.
Jungbuch (Buky Mladé) jič. 938.
Jungmayr Jan 27.
Junk Krišpin 917.
Junker (Juncker) Adam 1082.
Junker Filipp 213.
Just Šimon 1036.
Kaaden, viz Kadaň.
Kaba viz Caba.
Kaba z Rybňan Jan I., LVII, LVIII, 223, 955; Jiří XCIX, CXXXVII, 223; Petr 224, 1216; Pavel, Vilém, Zikmund, Kryštof, Zacharyáš, Majdalena, Kateřina, Marie a Anna 224.
Kabásek, viz Ounhošťský.
Kabová (ves pustá) žat. 615.
Kabová Kateřina 1094.
Kabová z Terešova Anna 710.
Kacanov (Kačanovy) bol. 534.
Kaceřov (Kačerov) plz. 124, 128.
Kácov čásl. 61, 62.
Kačanovy, viz Kacanov.
Kačerov hrad. 23.
Kačerov, viz Kaceřov.
Kačice (Kadčice) pís. 49, 1217.
Kačkovice praž. 950.
Kačovec (ves zašlá) bol. 47.
Kačovský dvůr bol. 47.
Kadaň (Kaaden) žat. CI, 575, 611, 1099.
Kadčice, viz Kačice.
Kadeřavej (Kadeřavce) bol. 534.
Kadeřávek Jan 1163, 1164.
Kadiberka Mikuláš 1092.
Kadlín bol. 18, 775, 782.
Kádov pís. 920.
z Kádova Mikuláš 224, 1268; Sezima 224; Sigmund 225.
z Kádova Anna Widršperkarová z Widršperku 871.
z Kádova Voršila Sobětická z Sobětic 561.
Kadovská Apollonie roz. Hajková z Hrobčic LXXXIII, 422.
Kadrhalt Václav 1177.
Kaempel Jan 1237.
Kahn Böhm.- (Chvojno české) lit. 263.
Kachovský 1164.
Kain (Kun) bud. 394.
Kainretschlag (Konratšlag) bud. 656.
z Kainspergu, viz Frankengrüner.
Kaiserswald lit. 627.
Kakeš Jan 959.
Kakovice pís. 647.
Kakuce lit. 54.
Kal plz. 130.
Kal (Kaly) jič. 592, 792.
Kalbeswiese (Kalmwiese) lit. 53.
Kalec (Kaleč) plz. 725, 1271.
Kalek Nový a Starý (Kalka, Skalka, Kalken) bol. 17, 781.
Kalenberg, knížetství v Hanoversku 737.
Kalenda Řehoř 960; Šimon 1035.
z Kalenic Polyxena, viz Hrobčická.
Kalenice pís. 221.
Kalenice (Kalenický) z Kalenic Albrecht Bavor, Adam a Jan starší 225; Jan CXXXVIII; Oldřich CXLI.
Kalenicová z Kalenic Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska

Karaz z Reinharzgrynu Václav CXXXVII.
Karban Bernard 1030.
Karban Pavel 1094.
Karban z Volšan Lukáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, 250, 252, 817, 955, 1018, 1030, 1036; Martin 251, 944.
Karbanová z Volšan Dorota roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 251, 276; Anna 251; Johanna roz. z Hollenšteinu a Dorota Borková z Hornic 252; Kateřina roz. Haldiusova z Neuenperka 976.
Kardynal Jan 1259.
Karel arcivévoda Rakouský, bratr Ferdinanda II. CXI, 835, 942.
Karel ze Svárova Jan Tiburcí a Karel 252; Kříštof, Václav Albrecht, Petr Tobiaš a Jan Václav 253.
Karlová ze Svárova Markéta, roz. Hradišťská z Hořovic 253.
Karetšlag bud. 652.
Kargelová Markéta 1209.
Karges (Garges) Jan Bapt. XXXII, 978.
Kargesius Albrecht 960.
Karhule táb. 516, 1222.
Karchesius Tobiáš 960.
Karikovský 969.
Karlík Jakub 967.
Karlík z Nežetic Jiří LXVI, 254, 900; Sigmund Adam a Anna 537; Václav 565.
Karlíková Anna roz. z Gerštorfu 254.
Karlov jič. 797.
z Karlovic Kříštof 368.
Karlovský klášter v Praze XXIV, 641.
z Karlspachu, viz Kergl.
Karlšperk (Kašperk) pís. 1201, 1202.
Karlštein praž. CXLIX.
Karlšteinské děkanství XXIV, 407.
Karolides Daniel 967, 1036; Samuel 1036.
Karsch (Karasy) lit. 845.
Kartaus (Čertorejsy, Čertousy) praž. 918.
Kartice (Chorotice) lit. 53.
Kartouský klášter ve Valdicích jič. 756, 772.
Kasalická z Kastic Žofie 373.
Kasanice čásl. 186.
Kasejovice pís. 177.
Kasik Jeronym 1258.
Kassius Jan 1157.
z Kastic, viz Kasalická.
z Kasurydu, viz Eslingar.
Kašauer Kašpar 1036.
Kaše Jan 644; Matěj 1164.
Kašice (Kaštice) žat. 86, 246.
Kašina (Kašna) hora pís. 649, 650.
Kaška Jan 1157.
Kaškovice bol. 537, 780.
Kašovice pís. 449.
Kašparský Adam 1164.
Kašperk, viz Karlšperk.
Kašperské Hory (Reichenšteinská Hora, Bergreichenstein) pís. 1201.
Kaštice (Kašice) žat. 86, 246.
sv. Kateřina plz. 1057.
sv. Kateřina (Hora sv. Kateřiny, Katharinaberg) žat. 195.
Kateřina (Kateřinky) chrud. 281.
Katharinaberg bol. 457.
Katolíků příkré vystupování proti evangelickým XV, XVI.
Katov táb. 610.
Katovice pís. 38.
Katusice bol. 199.
Katzendorf žat. 1080.
Kauč (Kouč) Jan Hendrich CXXXIX; Petr XCVIII; viz též Kouč.
Kaučová Anna Marie roz. z Bejšova 7; Kateřina na Dubovicích LXXXIV.
Kaudern, viz Chuderov 261.
Kauffer Jan LXI.
Kaul Abraham L, LVII.
Kautz viz Kouč.
Kavan Viktorýn a Marianna 1038.
Kavečko (Kavčí) táb. 1221.
Kavinová Dorota 1077.
Kavka, viz Říčanský z Říčan.
Kavka Daniel a Jan 960; Jan 1038; Karel 1124.
Kavka z Dubečku Václav Augustin 937, 994.
Kavková Kateřina 1075.
Kavrlík pís. 1201.
Kazda Augustin 1240.
Kaznějoves (Kazňov) plz. 358, 451.
Kbelnice jič. 536, 778; pís. 63.
Kbelský Jan Ctibor 1035.
Kbely plz. 587; praž. 519, 951.
Kdanice bol. 789.
Kdyně (Kdyň Nový, Neugedein) plz. 129.
Keblany dvůr poplužní žat. 39.
Keblany (ves zašlá) žat. 188, 189.
Keblice (Geblice) lit. 1116.
Kecelius Jiřík Mistr a Ludmila 1040.

Kaplíř ze Sulevic Adam starší LXXVII, 230; Adam Vosterský 231, 232, 235, 919; Albrecht 232, 726, 817; Alexander 233, 817, 1263; Bohuslav LXXVIII, 25, 234, 863, 864; Jiřík Fridrich 232, 235, 817; Albrecht Šťastný 233; Matyáš Gerunk a Jiří Krištof 233, 234; Kašpar Zdeněk, Jiřík Kamaryt, Václav, Karel Kašpar a Vilém 234; Jan Buryan, Jan Albrecht a Jindřich 235; Kašpar XXIV, XXXI, XXXVII, XLIII, XLVII, LII, LV, 236; Albrecht, Kašpar Zdeněk a Oldřich 237; Kašpar Zdeněk, Oldřich, Krištof, Adam, Jiřík a Mikuláš 239; Oldřich Vosterský 233, 239; Oldřich, Albrecht Šťastný a Oldřich Václav 240; Pavel, Kašpar Zdeněk, Oldřich a Albrecht 241; Sigmund Albrecht, Jan Bohuslav, Adam, Vilém a Oldřich 242; Smil, Jaroslav a Bohuslav 243; Šťastný Častovec (Felix Hospitius) 243, 864; Adam, Václav a Vojtěch Václav 244; Václav Burian a Vilém Šťastný 245; Hendrich a Jan Václav CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Jiřík 428; Karel CXXXIX; Krištof XXXIII, CXXXIX; Pavel XXXVI, 232, 235, 241, 1230; Václav mladší 392, 614; Václav 301, 501; Vilém CXL; Vilém Šťastný LXVI; Vojtěch Václav 116, 249; Vojtěch Vladislav 318; Wolf Albrecht CXL; Zdeněk Václav 1011; Felix a Kašpar 1153; Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav 817.

Kaplířová ze Sulevic Alžběta 518; Alžběta roz. z Bílé 244; Alžběta roz. z Údrče 232, 236; Anna z Hoření Branné LXXXIII; Anna 231; Anna Sabina roz. Hruškova z Března XXIV, CXXXVI, 244; Anna Salomena 240; Dorota roz. Kyšperská z Vřesovic 233; Eva roz. Radimská ze Slavkova 237, 238, 241, 523; Johanna roz. z Šebířova XXIV, 246; Kateřina roz. Kaplířova ze Sulevic XXIV, CXXXIX, 234, 246, 925; Kateřina roz. Hruškova z Března 243; Kateřina roz. z Údrče 1141; Lidmila roz. Belvicova z Nostvic 240; Lidmila roz. z Beše 245; Majdalena roz. z Údrče 237, 726; Salomena roz. z Vtelna 232, 919.

Kaplířova ze Sulevic Alžběta Věžníková z Věžník 854; Anna Vchynská z Vchynic 856; Anna Alžběta Věžníková 232, 236; Anna Majdalena Brochynová 242; Barbora Majdalena 244; Dorota Kyjová z Kyjova 318; Dorota Říčanská z Říčan 48, 119, 488; Dorota Kunšová, Kateřina provdaná z Carem, Dorota a Johanna 240; Estera 232, 236; Eva a Johanna Polyxena 243; Johanka Pruskovská 897; Lidmila Licková 231; Polyxena 232; Sidonie Bezdružická z Kolovrat 282; Žofie Dlouhoveská 242.

Kapoun Oldřich 937, 1030, 1035; Adam 1030.

Kapoun ze Svojkova Albrecht 247; Fridrich 246; Jan 44; Jindřich 247; Jindřich nejstarší 172, 248, 249; Jindřich Jan 246, 249, 437, 875; Karel 246, 247, 784; Krištof nejstarší 246, 247, 248, 249, 806; Krištof Václav 249; Zbyněk Šťastný 570; Albrecht Vinek a Jaroslav 248; Krištof Fridrich a Petr Krištof 250; Albrecht, Jindřich a Jan 248.

Kapounová ze Svojkova, potom Lukavská z Lukavice 250; Kateřina Barbora roz. Třemeská ze Železna 714; Kunigunda roz. Vančurova z Řehnic 842.

Kapounova z Svojkova Kateřina Křinecká z Ronova LXXXIV, 306; Mandalena Housková ze Zahrádky 172; Veronika Kordulová ze Sloupna 292.

Käppel Filip 1083.

Kapr Jan 960.

Kapr z Kaprštejna Jan Daniel XXXIV, XLIV, LI, LXI, 334, 341, 382, 393, 518, 849, 918, 922, 974.

z Kaprštejna Lidmila Vratislavská 988.

Kapřík Albrecht 1160.

Kapřík Losenický z Losenic Albrecht a Jan 250.

Kapříková Losenická z Losenic Marie roz. Zásmucká ze Zásmuk 452.

Karásek Tomáš 1184.

Karasy (Karasice, Karsch) lit. 845.

Karaz z Reinharzgrynu Václav CXXXVII.
Karban Bernard 1030.
Karban Pavel 1094.
Karban z Volšan Lukáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, 250, 252, 817, 955, 1018, 1030, 1036; Martin 251, 944.
Karbanová z Volšan Dorota roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 251, 276; Anna 251; Johanna roz. z Hollenšteinu a Dorota Borková z Hornic 252; Kateřina roz. Haldiusova z Neuenperka 976.
Kardynal Jan 1259.
Karel arcivévoda Rakouský, bratr Ferdinanda II. CXI, 835, 942.
Karel ze Svárova Jan Tiburcí a Karel 252; Krištof, Václav Albrecht, Petr Tobiaš a Jan Václav 253.
Karlová ze Svárova Markéta, roz. Hradišťská z Hořovic 253.
Karetšlag bud. 652.
Kargelová Markéta 1209.
Karges (Garges) Jan Bapt. XXXII, 978.
Kargesius Albrecht 960.
Karhule táb. 516, 1222.
Karchesius Tobiáš 960.
Karikovský 969.
Karlík Jakub 967.
Karlík z Nežetic Jiří LXVI, 254, 900; Sigmund Adam a Anna 537; Václav 565.
Karlíková Anna roz. z Gerštorfu 254.
Karlov jič. 797.
z Karlovic Krištof 368.
Karlovský klášter v Praze XXIV, 641.
z Karlspachu, viz Kergl.
Karlšperk (Kašperk) pís. 1201, 1202.
Karlštein praž. CXLIX.
Karlšteinské děkanství XXIV, 407.
Karolides Daniel 967, 1036; Samuel 1036.
Karsch (Karasy) lit. 845.
Kartaus (Čertorejsy, Čertousy) praž. 918.
Kartice (Chorotice) lit. 53.
Kartouský klášter ve Valdicích jič. 756, 772.
Kasalická z Kastic Žofie 373.
Kasanice čásl. 186.
Kasejovice pís. 177.
Kasík Jeronym 1258.
Kassius Jan 1157.
z Kastic, viz Kasalická.
z Kasurydu, viz Eslingar.
Kašauer Kašpar 1036.
Kaše Jan 644; Matěj 1164.
Kašice (Kaštice) žat. 86, 246.
Kašina (Kašna) hora pís. 649, 650.
Kaška Jan 1157.
Kaškovice bol. 537, 780.
Kašovice pís. 449.
Kašparský Adam 1164.
Kašperk, viz Karlšperk.
Kašperské Hory (Reichenšteinská Hora, Bergreichenstein) pís. 1201.
Kaštice (Kašice) žat. 86, 246.
sv. Kateřina plz. 1057.
sv. Kateřina (Hora sv. Kateřiny, Katharinaberg) žat. 195.
Kateřina (Kateřinky) chrud. 281.
Katharinaberg bol. 457.
Katolíků příkré vystupování proti evangelickým XV, XVI.
Katov táb. 610.
Katovice pís. 38.
Katusice bol. 199.
Katzendorf žat. 1080.
Kauč (Kouč) Jan Hendrich CXXXIX; Petr XCVIII; viz též Kouč.
Kaučová Anna Marie roz. z Bejšova 7; Kateřina na Dubovicích LXXXIV.
Kaudern, viz Chuderov 261.
Kauffer Jan LXI.
Kaul Abraham L, LVII.
Kautz viz Kouč.
Kavan Viktorýn a Marianna 1038.
Kavečko (Kavči) táb. 1221.
Kavínová Dorota 1077.
Kavka, viz Říčanský z Říčan.
Kavka Daniel a Jan 960; Jan 1038; Karel 1124.
Kavka z Dubečku Václav Augustin 937, 994.
Kavková Kateřina 1075.
Kavrlík pís. 1201.
Kazda Augustin 1240.
Kaznějoves (Kazňov) plz. 358, 451.
Kbelnice jič. 536, 778; pís. 63.
Kbelský Jan Ctibor 1035.
Kbely plz. 587; praž. 519, 951.
Kdanice bol. 789.
Kdyně (Kdyň Nový, Neugedein) plz. 129.
Keblany dvůr poplužní žat. 39.
Keblany (ves zašlá) žat. 188, 189.
Keblice (Geblice) lit. 1116.
Kecelius Jiřík Mistr a Ludmila 1040.

Kecl Hradecký Matěj 994.
Kecl (Ketzel) z Rottendorfu Jakub 395, 906.
Keč z Kečova, viz Kočovský z Kočova.
Kechel (Köchel) z Hollenšteina Adam 254; Jan CVII, 254, 1003, 1027, 1036.
Kechlová z Hollenšteina Anna roz. z Kocinetu 256, 1027, 1030.
Kej z Kejova, viz Kyj.
Kejnice pís. 221.
Kejžlice čásl. 693.
Kek z Schwarzbachu Ondřej 256.
Kekryč David CXXXVII.
Kekule ryt. ze Stradonic Albrecht 143, 256, 258, 259, 989; Vilém Diviš 256, 258, 259, 817; Vilém 256, 258; Purkhart a Jan Kašpar 258; Mikuláš 258, 259, 817, 1226, 1268; Jan 467; Jindřich 573; Petr 413; Václav 259, 998; Vilém, Albrecht a Jan Kašpar 258.
Kekulová Lidmila roz. Sekerkova z Sedčic 256, 257; Majdalena a Markéta Alena roz. Vostrovcova z Královic 258.
Kelbich z Ostrychu Jan 259.
Kelbl z Geisingu (Gelbl z Keysinku) Adam 259; Bernard Adam a Václav mladší 260; Jan Heřman 261; Krištof CXXXIX; Petr, Otta, Rudolf, Jindřich, Petr a Jan Václav 262; Karel, Václav starší a Rudolf 263; Vilém 264; Václav CXLI, 817, 1150; Otta mladší, Václav starší, Jan a Rudolf 1268.
Kelblová z Keysinku Estra, napotom Rašínová roz. Štampachova XCVII, 262, 457; Eva roz. Hruškova 260.
Kelblova z Keysinku Anna Alžběta z Grünthalu, Majdalena a Eva Polyxena 260; Eva Hrušková 193.
Keller Jiljí 1134; Martin 990.
Kellerová Juliana 1124.
Kemnice v Slezsku 760.
Kempf Matyáš 1101.
Kepler Jan mathematik 737.
Keppel Ludvík 1103.
Kerbartice (ves zašlá) praž. 199.
z Kerbic (Kürbitz) Jan Kašpar 261.
Kergl z Karlspachu Jan 1172.
Kerhartice chrud. 196.
Kermas Ondřej 1036.
Keřkov (ves zašlá, nyní dvůr) čásl. 933.
Keřpaum (Kerschbaum) bud. 655.
Kesl (ves pustá) žat. 104.
Kestřany pís. 149.
Keteň jič. 721, 774.
Ketovice (Kettowic, Chotěbudice) žat. 615.
Ketten (Kotov), bol. 69.
Key (Kyje) 530.
z Keysinku (Geisinku), viz Kelbl.
Kfelíř ze Zakšova (z Saxova, Kfeller von Sachsengrün) Jan Vilém 264; Vilém a Joachym Vilém 265; Zikmund Arnošt CXLI.
Kfelířová provdaná z Lamingu 320; Anna Majdalena z Bukvic (Bková) 100; Anna Saloměna Sirtingarova, potom Tucharová 592; Sabina Lochnarová z Palič 332.
Khalart Jan a Kateřina 628.
Khan z Belazy Jan Eusebius 116, 541, 545.
Khanova z Belazy Františka Palfy hraběnka z Plassenšteina 545, 713.
Khern (Göhren, Na Klínách) žat. 1149.
Khern Michal CXIX, CXXI.
Khissl Jan Jakub 737.
Khoan cheb. 591.
Khol Urban Oldřich 1076.
Khun, viz Khan.
Khyn (Khün) z Khynu Baltasar CXXXVII; Kašpar a Maximilian 265; Kristian CXXXIX.
Khynyk Nathanael 1230.
Khysl, viz Kisl.
Kilian Jan Chrys. 470.
Kilmes Deutsch-, viz Chloumek 633.
Kinclová z Piršteina, prve Kramerová Anna Marie 995.
Kinigen Matyáš 967.
Kinský, viz Vchynský z Vchynic.
Kinšperk (Königsberg) cheb. XCIX, 156, 423, 1103.
Kinžvart (Königswart) cheb. 928.
Kippelt Václav 1152.
z Kirbigsdorfu, viz Kitscher.
Kirchberg cheb. 602.
Kirchenbirk (Kyrberk) cheb. 176.
Kirchgaertner Martin 960.
Kirchmayer z Reichwic Jan LXXXIX, 265, 393, 817, 978, 1019, 1035; Jan Karel a Albrecht 266; Karel 266, 960; Valentýn (Faltýn) 266, 966.

Kirchmayerova z Reichwic Alžběta Heidenová a Anežka 266; Anna 1030; Johanna Agrikolová 266.
z Kirchnern Michal Achac 468.
Kirštein František 1172.
Kisl (Khysl) hrabě z Gotsche Jakub a Jan Jakub 353.
Kitlitzdorf (Citejcov) cheb. 635.
Kitscher z Kirbigsdorfu Jiří Vilém a Anna Barbora Alžběta roz. ze Šaršedl 627.
Kitzing Konstantin a Dorota, roz. Schiffelova z Kamenné Vody 1152, 1153.
Klabavá (ves pustá) plz. 1203.
Kladenský z Kladna Jaroslav CXXXVIII, 266.
Kladeruby, viz Kladruby.
Kladivny (Kladiny) bud. 653.
z Kladna, viz Kladenský.
Kladno praž. CXLVIII.
Kladruby (Kladeruby) části. 466, 699, hrad. 412.
Kladruby lit. 862, 863, pís. 38, 425, 1179, plz. CL, praž. 127, táb. 849, 896.
Kladsko 760.
Klanečná (Koučná) části. 701.
z Klaršteina, viz Arnoldini.
z Klaršteina, viz Hartmann.
Klášter (Kloster) hrad. 682.
Klášter Hradiště, viz Hradiště Klášter.
Klášter Hrob (Klostergrab) žat. 1080.
Klášter sv. Anny v Praze 295.
Klášter sv. Anny a sv. Vavřince v Praze XXIV, 20, 246, 396, 433, 464.
Klášter Broumovský XXIV, 470, 1047; viz též Broumov.
Klášter Břevňovský XXIV, 271, 464, 952; viz též Břevňov.
Klášter Doksanský XXIV, 470, 917, 1118; viz též Doksany.
Klášter dominikánský v Budějovicích 902.
Klášter dominikánský sv. Maří Majdaleny v Praze 141, 142.
Klášter Chotěšovský na Plzeňsku XXIII, 931.
Klášter sv. Jakuba v Praze XXIV.
Klášter sv. Jana v Skále v Praze XXIV, 934.
Klášter sv. Jiří v Praze XXIV, 20, 36, 66, 92, 236, 382, 426, 429, 504.
Klášter Karlovský v Praze XXIV, 641.
Klášter sv. Kateřiny v Praze XXIV, 951.
Klášter Mělnický XXIV, 1144.
Klášter Osecký XXIV, 91, 244, 369, 858, 1080.
Klášter Sedlecký XXIV, 1064.
Klášter Strahovský v Praze XXIV, 271, 584, 898, 942, 1001.
Klášter Světecký XXIV, 209, 369, 586, 858.
Klášter sv. Tomáše v Praze XXIV, 951.
Klášter Týnecký XXIV, 170.
Klášter Zahražanský u Mostu XXIV, 34, 209.
Klášter Zbraslavský XXIV, 312, 324, 433.
Klášterec bol. 47, 831; viz též Hradiště Klášter.
Klášterec (Klösterle) žat. 103.
Klášterský z Rosengarten Adam 522.
Klatovský Mikuláš LXXXII, 991; Dorota LXXXII; Kateřina 992; Václav 1124, 1134; Václav mladší 1259, 1263.
Klatovy plz. CI, 548, 1104.
Klaus Matouš 1124, 1135; Vít 1198.
Klecánky praž. 32.
Klecl Baltazar 967.
Klečaty táb. 1241.
Kleingeorg Jan 1137.
Kleinhan žat. 195.
Kleinhempel Jiří 1198; Mikuláš 1199.
Kleinschlössel lit. 775.
Kleinthal žat. 104.
Kleinweisel (Bělá Malá) bol. 883.
Klemny (Kleny, Chleny) hrad. 530.
Kleneč plz. 1056.
Klení (Klenná, Kleny) bud. 163, 411, 652.
Klenice hrad. 496, 707.
Klenná, viz Klení.
Klenoty zlaté 895.
Klenová praž. 21.
Klenové plz. 136.
z Klenového a z Janovic Jan XIX, XXI, XXIII, XXV, 67, 218, 491; Vilém XIX, XX, CX, CXIII, 215; Kateřina Běšínová 22; Regina Kocová 272; viz též Klenovský.
Klenovice (Klenovka) chrud. 572.
Klenovice pís. 650, táb. 389, 1210, 1222.

Klenovská z Klenového Dorota Alžběta roz. Sudova z Řenec 578.
Klenovský z Klenového a z Janovic Jan mladší, Vilém mladší a Václav 267; viz též z Klenového.
Kleny, viz Klemny a Kleni.
Kleštěnice praž. 407.
Kletce bud. 657.
Kletečná části. 222, lit. 25, táb. 485.
Kletice pís. 334.
Klibr Mikuláš 974.
Kličany praž. 32.
Klíčín žat. 188.
Kličnov bol. 604.
Klíčov cheb. 605.
Klíčov (Kýčovo) plz. 1056.
Kligen Jan 960.
Klikářovo plz. 279.
Klikošovská Anna 327.
Klimětice táb. 482.
Klímová Dorota 1124.
Klimšovský dvůr hrad. 1077.
Klingenberg (Zvíkov) pís. 649.
z Klinšteina (v. Klingenstein), viz Mičan a Škvorecký, též Kosovská.
z Klinšteina Čeněk 527.
Klíny (Göhren, Khern) žat. 1149.
Klisín táb. 650.
Klisinec táb. 650.
Kliše (Kleische) lit. 262.
Klobicová Zuzanna 1029.
Kloboučník Jan 1045; Pavel 1124.
Klobúky praž. 87.
Klodvík David 473.
Klokočí bol. 532.
Klokočná praž. 526.
Klokočov táb. 155.
Klokoty táb. 906, 1221, 1227.
Klomín (Chlumín) praž. 233.
Klopanov (Kropfetschlag) bud. 655.
Kloster (Klášter) hrad. 682.
Klostergrab (Klášter Hrob) žat. 1080.
Klösterle, viz Klášterec.
Klösterle Volf 1087.
Klouby dvůr táb. 155.
Klouskov (Klouzkov, nyní Cihelna) dvůr hrad. 59, 566.
Kloušov plz. 267.
Kloušovice táb. 849.
Kluček (Klutschkau) žat. 181.
Klučov praž. 549, 526.
Klug Dionys 1116; Václav 1142, 1275.
Klugová Dorota 1142.
Kluk (Kluky) bol. 18, 782.
Kluk (Kluky) části. 201.
Klukovská Anna 1036; Marianna 267.
Klukovský Matěj XXIV, 267, 992.
Kluky bol. 14, 766, 774, 793, 798; části. 201, 343, 685, 702; hrad. 1070, pís. 650.
Kluky (Luky) bol. 17.
Klum (Chlum) části. 703.
Klum (Chlum) lit. 845.
Klumtschan (Chlumčany) žat. 284.
Klusák z Kostelce Albrecht mladší, Jan Oldřich, Mikuláš, Václav a Jiří Albrecht 267; Mikuláš, Ondřej Adam a Jaroslav 268; Adam a Jan Rudolf CXL; Jan Oldřich CXXXVIII; Mikuláš XLI, LXVII, 1268; Oldřich CXLI.
Kluský z Libodřic Václav 340.
Kly praž. 428.
Kmelišovice (Chmelištná, Chmeleschen) žat. 615.
Kmentová Saloměna 1013.
Kmentový Josef 960.
Kmetiněves (Kmetiňoves) praž. 183, 282.
Kmín bud. 351.
Kmotrová Ludmila 1186.
Knapek Albrecht 1036.
Knapovec chrud. 196.
Kněhnice (Kněnice) cheb. 287.
Kneisl, viz Kneysl.
z Kneislšteina, viz Giglingar.
Knejlovský Jiřík 967.
Kněnice, viz Kněhnice.
Kněnice (ves zašlá) táb. 493.
Knericht Jan 1240.
Kneysl (Kneisl z Kneislšteina) Oldřich CXLI; viz též Giglingar.
Kněž (Kněže) části. 61, 692.
Kněžekladno, viz Knížeklady.
Kněževes Veliká (Gross-Herrnsdorf) praž. 282.
Kněžice jič. 529, 546, 785, žat. 626.
Kněžice malé (Herrnsdorf) bol. 84.
Kněžičky (Kněžice) bol. 537, 780.
Kněžičky jič. 597.
Kněžmost bol. 807.
Kniesar (Knisen) z Kobachu Melichar LXI; Martin 918.
Kníje (Knihy) plz. 338.
Knínice části. 696.
Knínice horní a dolní jič. 535.
Knínické Hory části. 696.
Knínský Jan 1141.
Knisen z Kobachu, viz Kniesar.
Knivičky (Pňovičky, Kniebitschken) žat. 859.
Kníže Jakub 960.

Kníže klady (Kněžekladno) horní a dolní bud. 57, 1242.
Knobloch Pavel a Marianna 1011.
Knobloch z Knobelshofu Jan Zikmund 432.
Knobloch z Warnsdorfu Baltazar 268; Jan 269; Jan Krištof CXXXVIII, 270; Jan Zikmund 106, 432.
Knoblochová z Warnsdorfu Regina roz. z Lidlova 107.
Knot Jan XXXVI, 270, 955, 960.
Kňour Daniel 1164.
Knout Krištof Norbert CXXV.
Knovice (Knoviz) praž. 382, 1205.
z Kobachu, viz Kniesar.
Kober z Kobersperku Krištof starší XXIV, XXXIII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 118, 270, 947, 955, 1108; Krištof 270, 1027; Adam a Jan 270, 1031; Jan 938.
Koberová z Kobersperku Anežka roz. z Rottenfeldu 270, 271, 1027, 1031; Prudencie Korálková 270, 1108; Kateřina 1031.
Koberov bol. 803, 844.
Koberovice částl. 222.
Kobík z Poříčan (z Poříče) Jan Jindřich CXXXVIII; Jan Oldřich 271; Oldřich CXLI.
Koblásko částl. 61.
Koblí (Koblno, Kolbendorf) jič. 708, 1238.
Koblic Ober- (Chobolice hořejší) lit. 233.
Koblnice (Kobylníky, Kobylnic) bol. 360.
Koblno, viz Koblí.
Kobyla cheb. 278.
Kobyli (Kobyly, Kobylá) bol. 537, 780.
Kobylice jič. 787, 788.
Kobylí Hlava částl. 641.
Kobylisy praž. 68.
Kobylníky, praž. 94.
Koc z Dobrše Adam 1179; Adam Humprecht Fortunatus 274; Adam Havel 271, 319; Bohuslav 272, 273; Bohusoud 272, 273, 416, 1216; Dětleb (Dytleb) CXXXVII, 273, 1216; Dionys 756; Diviš 272, 273, 338, 1083; Diviš Albrecht 272; Jan Markvart CXXXVIII, 274; Jaroslav 579; Jindřich 271; Krištof 273, 274, 1216; Markvart a Milota 273, 1216; Václav XCVII, CXL, 273, 1216; Vilém 1216; Vilém Přídruh LXXII, 273, 274; Kocová z Dobrše Kateřina roz. z Bubna 273, 1108; Regina roz. z Klenového a Janovic 272; Salomena z Tábora na Bystřici XXVIII; Kocova Anna Veronika hraběnka z Turnu 273.
Kocbeří hrad. 412.
Kocenice (Chocenice) plz. 280.
Kocian Jakub 1156.
Koclířov (Kocléřov, Kötzelsdorf) hrad. 479, 1062.
z Kocně, viz Škopek.
Kocňovice, viz Chocnějovice.
Kocour z Votína Jan 275; Ondřej XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 274, 955; Kocourová Anna roz. Zvonařova z Cimberku 275.
Kocourková Anna 1031.
Kocourov bol. 794, částl. 466, 699, lit. 234, plz. 330.
Kocová, viz Koc z Dobrše.
Kočárek Zacharyáš 1037, 1263, 1275.
Kočice (pustiště) chrud. 1089.
Kočín bud. 351.
Kočka Matěj a Kateřina 1007; Pavel 1259.
Kočkov dvůr poplužní lit. 261.
Kočov (Chočov) táb. 341.
Kočov (Gotschau) cheb. 605.
Kočov (snad Kožov) žat. 209.
Kočovský z Kočova (Keč z Kečova, Kötscher v. Kötschau, Gotschau) Jan Václav 275; Jiří 276; z Kečova Anna Marie roz. Širntyngarova a Maria Amalia Perglarová z Perglasu 276; Anna Širntyngarová 590.
Kodauer Šebestian 1137.
Koderovský Blažej 960.
Kodetschlag (Kutešlag) bud. 655.
Kodovo (Chodovo) plz. 1056.
Königsmark generál švédský LXXXI.
Kötzelsdorf, viz Koclířov.
z Kohelova, viz Krysurk.
Kohler Matyáš 1138.
Kohling (Kohlung) cheb. 1136.
Kohout (měšťan Nymburský) 1164.
Kohout Havel 967.
Kohout z Lichtenfeldu Simeon 276, 955, 992; Daniel a Jan Maximilian 276; Daniel a Anna 1019; Kohoutova Dorota Karbanová 251, 276; Anna Itterová a Kateřina Rummerskircherová 986.
Kohoutek Jakub 1192.

Kohút Matěj CXL.
Kohoutov hrad. 412, 1096, 1098.
Kohoutovice bol. 537, 794.
Koch Antonín 987; Erhard 1102; Kašpar 848; Kašpar starší a Kašpar Melichar 1124; Mikuláš 1036; Zacharyáš 967.
Koch z Kochthalu Daniel, Estera roz. Diblíkova z Votína a Zuzanna Kuchyňková 1019.
Kochan z Prachové M. Valentin XXXII, XXXVIII, LII, LIII, LV, 277, 947, 955; Kochanová Kateřina 277.
Kochánek z Kochánku Jan Albrecht 1268; Tobiáš 278.
Kochanková Marta LXXXIV.
Kochanov části. 639, 702, táb. 241.
Kochanovice chrud. 254, 1089.
z Kochthalu, viz Koch.
Kochtický Ondřej 400.
Kojakovice bud. 657.
Kojčice táb. 1171, 1173.
Koječín části. 468.
Koječín (Kojčin) pís. 1195.
Kojetice lit. 561.
Kojetice dvůr táb. 853.
Kojetice (Kojetín) žat. 722.
Kojetičky (ves zašlá) bol. 538, 780.
Kojetín táb. 647, 650.
Kojkovice části. 698.
Kojkovičky (Kojkovice malé) části. 698.
Kojovice bol. 428.
Koker (Kokoř) Ondřej Clement 1225.
Kokočko (ves zašlá) plz. 1188.
Kokonín (Kokomín, Kukan) Velký a Malý bol. 534, 805.
Kokořín praž. 18, 782.
Kokořov tvrz a dvůr poplužní plz. 357.
Kokořov (ves zašlá) plz. 358.
Kokořov Ondřej 1232.
Kokořovec z Kokořova Kryštof 44; Adam Jiří 278, 280, 448; Jiří 278, 280; Petr 278; Jan Adam na Prádle XLI, LXVII, 278, 280; Petr Jiří, Jan Vilém, Elena a Kateřina 279; Jan Jiří LXVII, 279; Jan Vilém, Kryštof, Anna, Jiří Petr a Kryštof Karel 279; Karel, Jiří Petr, Kryštof Karel a Kryštof nejstarší 280.
z Kokořova Alena Sibyla Lapáčková 321; Anna Bechyňová z Lažan 5; Elyna Mičanová 1275; Kateřina roz. z Svarova 280; Lidmila Žákovcová ze Žákavy 338.
Kokoš Jiřík 364.
Kokovice praž. 87.
Kokschlag (Košlag) bud. 394.
Kokšín plz. 587.
Kolář Bartoloměj Jan a Matěj 1164; Eliáš a Martin 1094; Jan 1192; Jiřík 1177; Vít 1157.
Kolářová Anna 1200.
Kolb Jan 1086.
Kolben (Kolbendorf) jič. 683, 1238; viz též Koblí.
z Kolberku Jan Wenceslius CVII; viz též Wenceslius a Wenzel z Kolsdorfu.
Kolčava Tobiáš 967.
Kolda Adam 1124; Tobiáš 1124, 1135.
Koldín hrad. 327, 933.
Koleč (Choleč) praž. 523.
Kolenec bud. 657.
Kolešo Zikmund 937.
Kolešov cheb. 278.
Kolešov velký (Gross-Gollischau) žat. 285, 459.
Kolešovice žat. 189.
Kolešovský Adam 960.
Kolchreiterová Alena z Valdů a Rychnůvku a Alžběta LXXXIII; viz též Kalichreiter.
Kolibov (Kolebov) lit. 1116.
Količ (Kalling) bud. 655.
Kolidius (Kolydius) Václav 966, 992.
Koliměřice (Koloměřice) bud. 1241.
Kolín (Nový nad Labem) části. CI, CII, CXLIX, 268, 857, 1109, 1277.
z Kolince, viz Hoffmann.
Kolínec plz. 422.
Kolínská Kateřina 1187.
Kolínský Jan 1037.
Kolišov táb. 892.
Kolišov (Kulišov) táb. 1241.
z Kolivé Hory, viz Hovorčovský.
z Kolivéhory, viz Jezbera.
Kollin, viz Gollin.
Kolné (Kolnej) bud. 350.
Kolnice (Cholenice) dvůr jič. 787.
Koloděje praž. 527, 549.
Kololec (Kololeč) lit. 92.
Koloměřice (Koliměřice) bud. 1241.
Kolomuty bol. 1276.
Kolóna z Felzu Linhart XLI; viz též z Felzu.
z Koloredo Rudolf 554; viz též Colloredo.

z Kolovrat Abdon 367; Abund a Eva 282; z Kolovrat Eva Harantová z Polžic 136; Kolovratová Alena na Svojkově LXXXIII; Alena roz. Berkovna 19; Alena z Rokyc 667; Alžběta roz. z Lobkovic 39; Anna Barbora a Markéta XCIV; Johanna roz. z Hochauzu 284; Judita roz. z Šternberka 149; Lidmila paní z Luk LXXXIV.

z Kolovrat Bezdružický Jan 281, 666; Ludvík 280, 281, 666; Vilém Jindřich 281, 443, 943; Vladislav (Ladislav) Abdon Ludvíkovský 183, 282, 331; Bezdružická Bohuňka roz. Zárubova z Hustiřan 281; Eva Majdalena, potom z Schönkirchen a Marie Anežka 282; Johanna Mandalena 282, 283; Sidonie roz. Kaplířova 282.

z Kolovrat Krakovský Abund 283; Arnošt Abund 1251; Bohuslav Jiří 273, 289; Jaroslav Kryštof a Jiří Albrecht 283; Maximilian 283, 371; Vilém Albrecht 260, 1106; Kolovratová (Krakovská) Anna Maria na Šipech LXXXIII.

z Kolovrat Libštejnský Albrecht 187, 687; Beneš 284, 286; Ferdinand 283; Henrich (Jindřich) XIX, XXIII, LXXVII, LXXVIII, 38, 128, 149, 425, 464, 1022, 1217; Heralt Václav CXI, 283, 455, 514, 596; Jaroslav starší LXVII, 284, 286; Jaroslav Julius 285, 459, 693, 1183; Joachym 284, 286, 465, 817; Karel CXXXIX, 284, 286, 290; Mikuláš 208, 284; Oldřich 520; Vilém 824; Vilém Fridrich 289, 817, 1263; Zdeněk XXI, 709, 829, 934, 1220; Zdeněk Lev 177, 363, 364, 563, 751. Kolovratová Libštejnská Anna Marie roz. Colonova z Felzu 290; Juliana roz. Šlikovna 290; Kateřina roz. Berkova z Dubé 286; Lucie Ottilie roz. z Martinic 281; z Kolovrat Libštejnská Anna Marie Waldšteinová, potom Melonová 806, 838; Anna Sidonie Colonová z Felzu a Markéta Kateřina 285; Zbinka Waldšteinová a Johanna Helena 287, 289.

z Kolovrat Mašťovský Jan CXXXVIII; Jan Beneš 599; Václav 599, 1268.

z Kolovrat Novohradský Bohuslav Jiří 609, 872; Joachym XIX, 289, 353; Wolf 289; Zbyněk 290. Kolovratová Novohradská Kateřina Markéta 609; z Kolovrat Novohradská Lidmila Pechlerová 178; Marianna Morakšová 172.

Kolovraty praž. 527.

z Kolovsí, viz Kolský.

Kolozruky (Kolosoruk, Koselruk, Koslorúk) žat. 138.

z Kolsdorfu, viz Wencelius a Wenzel.

Kolsiniusová Anna 1021.

Kolský z Kolovsi Jan 666, 1206.

Kolta Daniel 967.

Kolvín plz. 126.

Kolydius (měšťan českobrodský) 1045.

Kolyzka Kateřina 1187.

Komárek Jan 1259.

Komárov Hoření (ves pustá) bol. 532.

Komárov (ves zašlá) části. 692.

Komárov hrad. 926, cheb. 278, jič. 776, praž. 406, 487.

z Komárova, viz Pešík.

z Komárova Anna Plotová z Konařin 438.

z Komárova Dorota Mitrovská z Nemyšle 376.

Komařice bud. 59.

Komberk (Kumberk) tvrz a dvůr poplužní plz. 357, 358.

Kombt (Chomouty) lit. 563.

Komínek Jan 1092, 1124; Matěj 1094; Pavel 1032.

Komínková Salomena 1097.

Kommern (Kummern), viz Komořany.

Kommisse hrdelní, konfiskační a jiné, viz Commissio executionis a t. d.

Komorní Hrádek, viz Hrádek Komorní.

Komorno plz. 280.

Komorovice části. 222.

Komorsko (ves zašlá) praž. 4.

Komořanky 123.

Komořany (Komořanky) praž. 639, 641.

Komořany (Kummern, Kommern) žat. 369, 1149.

Komořany (Mokořany?) žat. 313.

Komotau, viz Chomútov.

Komouň (Kamouň, Komonín) lit. 54.

Komušino pís. 425.

Konarovský z Libanic (Libenic) Jan 290, 913; Jaroslav 290, 1065.
z Konařin, viz Plot.
Kondráče bud. 652.
Kondratce bud. 163, táb. 896.
Kondratice (Kundratice) táb. 212.
Konecchlumí jič. 778.
Konecchlumský z Konecchlumí (Konecchlumu) Vilém starší XXXI, XLVIII, LII, LV, 291, 386; Konecchlumská Anna roz. z Remeru 291, 386.
Konějedský z Konojed Vojtěch LXVII; viz též Konojedský.
Koněprusy praž. 717.
Konfiskace l. 1547 za Ferdinanda I. XLV; viz též jednotlivá města.
Konfiskace Fridlandská 742.
Konfiskace v říši Německé 734—738.
Konfiskační kommisse Fridlandská 773; viz též Commissio Fridlandica.
Konice, viz Kounice.
Koníček Jan 1095.
König z Königsfeldu (Kynyg z Kynygsfeldu) Jan Karel 251, 410, 835.
z Königeggu hraběnka Josefa roz. ze Solms 468.
Königinhof, viz Dvůr Králové.
Königsberg, viz Kinšperk.
z Königsfeldu, viz König.
Königshain (Königshan, Kynyghan) jič. 683, 1239.
Königstadtl, viz Králové Městec.
z Königsteina, viz Štubík.
z Königšteina Barbora Neumayerová z Winterberka 395.
Königswalde (Kynygsvald) lit. 627.
Königswart, viz Kinžvart.
Königswerth (Kunichswehr, Künigswehr) cheb. 600.
Königková Anna 1031.
Konkovice (Chonikovice) části. 702.
Konojedy lit. 291, praž. 526.
Konojedská Marie roz. z Solhauzu Mandalena, Lidmila a Anna Eusebia 292.
Konojedský (Kunecký) z Konojeda a z Pojetic Albrecht 291.
Konopiště (Hanfstengel) táb. 150, 767.
Konopišťský, viz z Sternberka.
Konratšlag (Kainretschlag) bud. 656.
Konvalinka Václav 1093.
Kopáčov cheb. 624.
Kopaniny hrad. 1097.
Kopec veselý (ves zašlá) chrud. 522.
Kopeč praž. 429.
Kopeček hrad. 1072.
z Kopečku, viz Hanžburský.
Kopidlanský z Kopidlna Jan 292.
Kopidlno jič. 764, 765, 779, 782, 783, 792.
z Kopidlna Zikmund 533.
z Kopidlna, viz Stranik.
Kopist Česká lit. 470.
Kopist (Kopišť) Německá lit. 1118.
Kopisty (Kopitz) žat. 1149.
Koporeč žat. 1149.
Koprník bol. 249, 807, 843.
Kopřiva Jan, Matěj a Ondřej 1125.
Kopřiva Matěj 1045; Samuel 1135.
Kopřivka Majdalena 1110.
Koptiška Barbora 1187.
Kopytář Matěj 960.
Korákov (ves zašlá, nyní dvůr poplužní) bud. 58.
Korálek z Těšetína Daniel 1060, 1106, 1107.
Korálková z Tešína Prudencie roz. Kobrova z Kobersperku 1108.
Koranda Fridrich 1011.
Korbel Pavel 1097.
Körbic, viz Krbice.
Korce (Korči, Kortschen) bol. 18, 782.
Korcová Dorota 1258.
Kordes Daniel 960.
Kordule ze Sloupna Purkhart CXL; Jan Purkhart 25, 292, 376, 568, 596, 636; Jindřich 568; Sigmund Jindřich 293, 568; Sigmund Karel 568. Kordulová Eva roz. Lehnarka 568; Kateřina Markéta Straková z Nedabylic 293, 567; Markéta roz. z Říčan 455; Veronika roz. Kapounova z Svojkova 292.
Korec Adam 1258.
Koreč (ves zašlá) táb. 1171.
Korejtka (Korýtko) plz. 358.
Korka Cholovský z Korkyně Linhart 295, 309, 323, 709, 713.
z Korkyně, viz Korka a Znějovský.
Kornatice plz. 280.
Körner Tomáš 1199.
Kornhaus (Mšec) praž. 616.
z Kornic, viz Sobek.
Koroděje (Korojedy) cheb. 605.
Koronino (Koronin) z Proban Jan Petr 866.
Koroseky bud. XVIII, 274.

Korotice čásl. 455, 1050, 1270.
Korouhev chrud. 281, 1191.
Korouhovský Jan 1033.
Korutan Pavel 1033.
Korycany praž. 951.
Koryta plz. 416.
Koryta dvůr poplužní žat. 912.
Korytany (Koryta) a Podkorytany plz. 1057.
Korytanská Majdalena 977.
Korýtko (Korejtka) plz. 358.
Koryto bol. 12.
z Kořen Harant Václav 625.
na Kořeně dvůr poplužní chrud. 195.
Kořenice čásl. 169.
Kořenská z Terešova Anna Celarová 56, 213; Anna roz. z Veleslavína 309; Anna Zuzana roz. Cabelická ze Soutic 304; Barbora roz. z Rohatec 293; Lidmila roz. z Proseče 132.
Kořenský z Terešova Adam Alexandr 515; Bohumil 293; Bohuslav CXXXVII; Jan Antonín 207; Jan Jindřich a Jobst CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Josue 85, 242, 495, 851, 1245; Karel CXXXIX; Karel Markvart CXXXIX, 294; Lukáš 6; Petr CXL; Petr Vok CXL, 294; Šebestian 1248; Václav 6, 411; Zdeněk LXVII, CXLI, 293; Ctibor, Jiří starší, Karel, Jiří mladší, Josue a Lukáš 294, 658.
Kos Ondřej 1125.
Kosetice (ves zašlá) žat. 1254.
Kosinová Veronika 826, 967.
Kosmačov plz. 561.
z Kosmáčova, viz Hostounský.
z Kosmačova Egnar Adam CXXXVIII.
Kosmice (Kozmice) táb. 849.
Kosmický Jan 1012.
Kosmonosy bol. 159, 843.
Kosnovice, viz Kocňovice.
Kosobody (Gossawoda) žat. 284.
Kosobudy táb. 650.
Kosor praž. 934.
Kosořice bol. 832.
Kosořín chrud. 933.
Kosová Hora táb. 492, 767.
Kosovská z Klinšteina Dorota 487.
Kost bol. 764, 789.
z Kostelce, viz Klusák.
z Kostelce, viz Koutský.
Kostelec (podolský) bud. 657.
Kostelec hrad. 530, jič. 721, 774, lit. 7, pís. 647, 648, praž. 669, táb. 153.
Kostelec červený hrad. 447.
Kostelec nad Černými lesy praž. 526, 549, 767.
Kostelec nad Orlicí hrad. CXLIX.
Kostelec Podolský tvrz a dvůr poplužní táb. 893.
Kostelec nad Sázavou, hrad pustý, táb. 150.
Kostelecký Simeon 891.
Kostelecký ze Sládova (Sádlova) Jan nejstarší 294.
Kostelik (Weisskirchen) lit. 117, 506.
Kostenblatt, viz Kostomlaty.
Kostka z Postupic Bohuš 1154.
Kostnar z N. Jan 296.
Kostomlatský, viz Vřesovec z Vřesovic.
Kostomlaty (Kostenblatt) žat. 914.
Kostrčany cheb. 143, 624.
Kostřice bol. 12, 765, 766, 799.
Košatecká Anna 1012, 1036.
Košatecký Martin 1012.
Košatky bol. CXLIX.
Košenice (ves zašlá) plz. 1056.
Košetice čásl. 21.
Košetice (ves zašlá) plz. 358.
Košetický z Horek Jiří CXXIX, 295, 966, 992, 1176; Joachym CXXXIX, 296; Václav Ferdinand 296; Košetická Alžběta Kurzbachová z Trachmburku 295.
Košice čásl. 16, táb. 610, 1222, 1223, 1229.
Košíře praž. 504.
Košlák bud. 394.
Košlany (přívoz s krčmou) chrud. 1089.
Košová bol. 604.
Košťál Petr 1074, 1075.
Košťálkov (Gotschallings) bud. 394.
Košťálov lit. 685, 705, 855.
Košťálov lit. 196.
Košťálov Mladý a Starý lit. 196.
Koštice lit. 200, 263, 613, 864.
Košumberk chrud. 517.
Kotaneč (Kotantschen) plz. 288.
Kotauer Šebestian 1137.
Kotčí chrud. 1089.
Kotek Jiřík 1192.
Kotely (Kotelice, Kutlic) lit. 913.
Koteschau (Chotěšov) žat. 284.
Kotigau (Gottigau) cheb. 423.
Kotopěky (Kotopeky, Kotopety) praž. 407, 487.

Kotoučov části. 41, 688.
Kotousov plz. 280.
Kotov (Ketten) bol. 69.
Kotovice plz. 267.
Kötscher von Kötschau, viz Kočovský z Kočova.
Kotulínská z Kotulína Majdalena Anděl'ína, roz. Grodecká z Grodec 801, 927.
Kotulínský z Kotulína a z Křížkovic Krištof 571; Krištof Ferdinand 801, 804.
Kotva z Freifeldu Jan Ctibor 843; Ondřej XCV, XCVI, CVII, CXXXIV.
Kotvice (Chotovice, Chotějovice) jič. 837, 838.
Kotvice lit. 563.
Kotvice z Kotvic Jiří a Markéta roz. z Vrtby 879; Kašpar Krištof a Kateřina roz. z Nostic 296.
Kotvina žat. 623.
Kötzelsdorf, viz Koclířov.
Kouč (Kauč, Kautz) z Kouče Jan Oldřich 296; Petr, Jan Oldřich, Karel a Jetřich 297; Adam 297, 817; Jan Jindřich CXXXIX, 297, 817; Petr XCVIII, 298, 817; Oldřich 298; Koučová Anna, potom Rašínová 297.
Koučná (Klanečná) části. 701.
Koudelovský dvůr části. 689.
Koukol Jiří 1034; Matěj 960, 973.
Koukolský Martin 1017.
z Kounic, viz Štos.
z Kounic sv. pán 737.
z Kounic Karel a Alžběta roz. ze Sezimova Ouští 507.
z Kounic Anna Marie Pecingarová z Bydžína 414.
z Kounic Marie z Hodic, potom z Hohenlohe 870.
Kounice (Konice) části. 697.
Kounice praž. 685, 703, 704, 763, 1041.
Kounov hrad. 682, praž. 396, 819.
Kounovský, viz Nostic z Nostic.
Kouřim části. XCIX, 1111, 1277.
Kouřimský Jan 1068.
Kousek ze Sobětiček Daniel 298, 817; Jakub 298, 566, 1108; Jindřich, Vilém a Daniel 298; Vilém Daniel, Albrecht, Hynek, Jindřich Jaroslav, Jan Adam a Vilém 299.
Kousková Ludmila roz. Myslíkova z Hiršova 1108.
Koutek Matěj 1163.
Koutek Václav 1275.
Koutek Nečanský z Minic Václav 36; Vojtěch 251.
Koutný Lorenz 967, 1019.
Koutská Johanna 1019.
Koutská z Jenšteina Kateřina roz. Huberova z Risenpachu (Rozenpachu) 299, 1020.
Koutský Václav LXXVII.
Koutský z Jenšteina Vojtěch starší LXXXVII, 299, 817, 992, 1031, 1036; Vojtěch mladší 299, 817, 966, 1020, 1036.
Koutský z Kostelce Jaroslav 299.
Kouty bol. 532, části. 702.
Kouty (Kauth) plz. 129, 304, 817.
Kovač jič. 778.
Kovačovský Václav 1048.
Kovanda, viz Koranda.
Kovanda Tomáš 960
Kovanka z Bugery Anna Voršila 295.
Kovanino pís. 490.
Kovář Havel 1125; Matouš 1045.
Kovářov chrud. 923, táb. 647, 648.
Kovařovice praž. 379.
Kozák Jan 1036.
Kozákov bol. 532, 534.
Kozarek Samuel 1095.
Kozarovice pís. 650.
Kozel Bartoloměj 1122; Jakub 966; Zikmund 1067.
Kozel z Peclinovec Jakub 941, 980; Jan Cyprian 301; Jindřich XLVIII, LIII, LV, 300, 955; Lidmila roz. Hrušková 300.
Kozel z Rozentalu (Reyzentalu) Karel CXXXIX; Zikmund 1063.
Kozelka z Hřivic Jan CXXXVIII; Litold (Lipold) 301, 817; Lytkýř 910; Mikuláš 301, 430; Václav 301.
Kozelková Eustachia na Markvarticích LXXXIII.
Kozičín praž. 1196.
Kozihřbety, zámek pustý, táb. 385.
Kozín táb. 176.
Kozinec praž. 282.
Kozínoha (Ziegenfuss) chrud. 195.
Kozlany plz. 459, 675.
Kozlé pís. 647, 648, 650.
Kozlí, zámek pustý, táb. 150.
Kozlov části. 696.
Kozlov (Kosslau) cheb. 728.
Kozlov (Gosslau) žat. 599, 943.
Kozlovská Kateřina LXXXIV.
Kozlovský z Kozlova Hynek 82, 302.

Kozly části. 696, pís. 1179, žat. 205.
Kozly (Kosel) lit. 845.
Kozly Hořejší pís. 67.
Kozmánková Ludmila 1097.
Kozmice bol. 46, táb. 151, 557.
Kozmický, viz Kosmický.
Kozohlody (Kozohledy) části. 695.
Kozojedský Šimon 711.
Kozojedy plz. 33, praž. 526.
Kozojedy a Kozojedky (Kozojídky) jič. 529, 546.
Kozolupy praž. 165.
Kozominy praž. 930.
Kozovazy praž. 704, 705.
Koželuhová Ludmila 1038.
Krabčice hrad. 400, 1096.
Krabicová Anna 714.
Kračice pís. 1179.
Kračín cheb. 14.
Kraft z Laemmersdorfu Hendrich 679.
Krainhof cheb. 156, 1103.
Krajíř z Krajku Adam, Jindřich a Joachym 99; Adam 159; Volf mladší 411.
Krajířova z Krajku Alžběta Vchynská z Vchynic 218, 219, 834; Barbora, Markéta Svihovská a Marta roz. z Veselice 159.
Krajničko (Kraničko) pís. 1195.
Krakov praž. 935.
Krakovčice bud. 58.
Krakovec praž. 856.
Krakovský, viz z Kolovrat.
Král Kašpar 1125; Matyáš 992, 1036.
Král z Dobré Vůdy (Dobrévody) Jan LXXVII, 302, 809, 1268; Jaroslav 140; Václav CXL, 302; Králova Beatrice Marie, Mandalena, Justýna, Johanna a Alena 302; Králová Alena Kateřina roz. Litická z Šonova, potom Dohalská 302.
z Králic (Eliščin) Jan a Eliška 1259.
Králíček Jakub 960, 1093; Matěj 1093.
Králík Václav 1159.
Králíky (Krulich, Grulich) hrad. CXLIX, 159.
Králíky (Králice, Králičky) jič. 788, 941.
Králová Dorota 1034.
Králové Hradec, viz Hradec Králové.
Králové Městec (Königstadtl, Kynigsfeld) jič. 528.
z Kralovic, viz Vostrovec.
z Kralovic Anastasia Vithová 878.
z Královic Dorota Střelová z Rokyc 574.
Kralovice praž. 431, 472, 1205.
Kralovice hořejší části. 441.
Kralovice Cinadrovy plz. 128.
Královický Jiřík 1109, 1258.
Královský hvozd pís. CXLIX.
Kralup Baltazar 1125.
Kralupy žat. 102, 607.
Králův Dvůr praž. CXLIX.
Krambe Kašpar 1259.
Kramerová, potom Kinclová z Přírštejna Anna Marie 995.
Kramic, viz Chrámce.
Kramolín bud. 657, plz. 130, 1059.
Kramolná hrad. 530.
Kranešov (Granesau) cheb. 1135.
Kraničko (Krajničko) pís. 1195.
Kranz Bartoloměj 960.
Krapotín (Rapotín Velký, Gross-Gropitzreith) cheb. 265.
Krása Jan 1037.
Kraselov (Krasílau) pís. 36.
Krasíkovice táb. 1171, 1173.
Kraskov části. 461.
Kraslice (Grasslitz) cheb. CL.
Krásná (Krásňoves) bol. 199.
Krásná (Krassa), viz Chrastná.
Krásná Hora táb. XXIII, části. 701.
Krásná Lípa (Šilindov, Schönlinde) lit. 867.
Krásné chrud. 923.
z Krásné Hory, viz House.
Krasnov bol. 533.
Krásný Dvoreček (Schönhöfel) žat. 1100.
Krásný dvůr (Schönhof) žat. 727.
Krásný Kryštof 126.
Krasoňov části. 222.
Krasoňovice části. 572.
Krasoňovičky (Krasoňovice) části. 16, 1063.
Krašlovice pís. 654.
Krašov plz. 33, 278, 357, 448.
Krašovice plz. 338, 358.
Krášťovice (Chrášťovice) plz. 288.
Krátký Jan 1045.
Krátká Dlouhá části. 933
Kratochvile Adam 1165; Jan 960; Martin 1024.
Kratonohy (Kratenau) hrad. 76.
Kratz, viz Kraz.
Kraus Bartoloměj 973; Jan 1133; Mojžíš 1103.
Kransse Baltasar 1244.
Kravín (ves zašlá) táb. 1221.

Kraz David 1243.
Kraz z Schaerfenšteina hrabě Jan Filip 58, 97, 129, 303, 338, 817, 873, 874, 1059; Jan Antonín, Karel Fridrich a Adam Jetřich 305; Hanibal a Hugo Filip 306.
Krazová z Schaerfenšteina Anna Alžběta roz. Colonova z Felzu 98, 304, 305, 1007.
Krbice (Körbic) žat. 622.
Krbice malá (Krbovice) žat. 623.
Krč praž. 476, 950.
Krč Nová praž. 951.
Krčín hrad. 637, 681.
Krčkovice bol. 532.
Krčmař Jan 960.
Kreibice (Křipská) viz Chřibská.
z Kreilsheimu Eva Regina roz. Jörgrova 222.
Krejnice pís. 349, 852.
Krejsa Šimon 1076.
Krejštanová Dorota roz. Mirkova ze Solopisk 373.
Kremer z Uninova Matyáš 987.
z Kremsmünstru opat Antonín XCV, 737.
Kretschmer Salomon 1240.
Kreuzberg, viz Krucenburk.
Kreuzweg, viz Křižatky.
Krezlova Zuzanna Hoffmannová z Šenhofu 157.
Krhovice (Krbice Malá) žat. 623.
Krchleby části. 576, 685, 690, 691, 762, 1089, 1163, táb. 385.
Kriegern, viz Kryry.
Kriegová Marie Šalomena roz. Bukovská 799.
Kriesdorf, viz Křižany.
Krinsdorf jič. 683, 1239, žat. 1080.
Krňany táb. 153.
z Krňova markrabě 732, 855.
Krňovice hrad. 682.
Krnsko bol. 842.
Krocýn Martin 1219.
Krochvice (Chrochvice) lit. 53.
Krol Jiřík 1125.
Kroměšín části. 441.
Kroměříž na Moravě 732.
z Kronbergu sv. pán Filip Adam 587.
Krondorf žat. 624.
Kronenbergová z Kobersbergu Mandaléna Zygelová 937.
Kronenbergrová Majdalena, potom Podkostelská, roz. Ledčanská z Popic 324.
Kronenperker z Kronenperku (Kronenberger, Kronberger) Krištof a Samuel 309, 818; Krištof 993, 1009, 1036; Samuel 905, 978, 1029, 1035, viz též Gronenperger a Gronoberger.
Kronenperkrová Anna roz. z Tiefenthalu 309.
Kronfellern, viz Dasny.
Kronstadt, viz Kunštat.
Kropáčová Dorota 1031.
Kropáčovský dům v Praze 476.
Kropf Jiřík 1067.
Kropfetschlag (Klopanov) hud. 655.
Krossendorf lit. 196.
Krošice (Gröglic) lit. 53.
z Krošvic Zuzana Oršinovská z Fürstenfeldu 402.
Krota (Hrádek, Grottau) bol. 69.
Krottensee cheb. 123, 815.
Krotko Jan 475.
Krouh (Kruh) bol. 18.
Krožov, viz Chrašťany.
Krpy praž. 199.
Krsice pís. XVIII, 71.
Krsmole jič. 536, 778.
Krsňák z Božetína Petr 1223.
Kršovský Jakub CVII, 1036; Jiří 1036.
Kršovský z Chodova Jakub 1003.
Krty (Gerten) žat. 284, 620.
Krucenburk (Krucmburk, Kreuzberg) části. 572.
z Krucenburku, viz Rožovský.
Krucifix na mostě Pražském 839.
Kruh (Krouh) bol. 18.
Kruh (Kruhy) jič. 536, 778.
Krulichová Dorota 979.
Krumfus Gottfried CXXXVII; Linhart CXXXIX.
Krumlov (Český) hud. CXLIX, 274, 840, 876.
Krumlovská (Hrubešová) Anna 1017.
Krumlovská Estera, prve Kutnarová 316, 1031.
Krumlovský Šimon 316, 1035.
Krumpach (Grumpach) z Dorendorfu a Biskupova Hendrich a Johanna roz. Dentulinova z Turtelšteina 993.
Krumvald (Grünwald) táb. 850.
Krupá části. 1063, praž. 1041.
Krupa dolení a hoření bol. 14, 775.
Krupá dolní a horní části. 692.
Krupec (Krupa, Kruppei) žat. 859.
Krupka (Graupen) lit. XXV, 1116.
Krupšin (ves zaniklá) části. 1050.
Kruptice žat. 624.
Krupý z Probluze Albrecht 310.

Krusvičany táb. 151.
Krušec dolní (Unter-Körnsalz) pís. 56, 409.
Krušovice praž. CXLVIII, 911.
Krutěnice plz. 450.
Kružín (pustina) cheb. 624.
Kry (Kří, Gry) hrad. 530.
Krybl Kašpar 320.
Krychnov části. 378, 1111.
Kryma (Křímov) žat. 1085.
Kryn (Sachsengrün, Zakšov) žat. 599.
Krynes z Červeného dvoru Jan a Joachym 1149.
Krynles (Grünlas) žat. 599.
Krynsdorf (Kriesdorf), viz Křižany.
Kryry (Kriegern) žat. 286.
Krysa Jan 960.
Krystl Jan Krištof 1005.
Krystmon Lorenc 960.
Krystýn, viz Kryšpín.
Krysurk z Kohelova Zikmund 1019.
Kryšpín (Krystýn) Ambrož 993, 1020; Jan 993, 1036; Václav 993.
Kryštofor Jan 1054.
Krabicová Anna, potom Malovcová roz. Třídvorská 714, 715.
Křakov plz. 330.
Křebřany plz. 331.
Křečov, hrad pustý žat. 86.
Křečovo (Křečov) plz. 467.
Křečovice táb. 155.
Křečovský z Křečovic Jan Kašpar CXXXIX, 306, 1268.
Křechoř (Křechoř) části. 42.
Křekovice plz. 396.
Křelina (Chřelina) jič. 721, 774.
Křelovice (Chřelovice) táb. 485.
Křemenice táb. 363.
Křemýš (Křemuž) žat. 239, 910.
Křemže bud. 274.
Křenice, viz Chřenice.
Křeničná praž. 934.
Křenov, dvůr poplužní, bol. 777; viz též Chřenovy.
Křenovice, viz Chřenovice.
Křenovice (Chřenovice) části. 696.
Křenovy plz. 607.
Křepelka Jiřík 1092.
Křepice (Chřepice, Kühberg) plz. 136.
Křepín, viz Chřepiny.
Křesetice části. 1063.
Křesfánek Krištof 1094.
Křeslice (Křislice) jič. 926.
Křesín bud. 350.
Křesín dvůr bud. 351.
Křešice jič. 787, lit. 53, 1118.
Křešín části. 343.
Křešov lit. 884.
Kříč (Chříč) plz. CXLVIII, 675.
Kříčov jič. 788, 806, 940.
Křída bol. 14, 775.
Křimice plz. CL.
Křimín (ves zaniklá) praž. 527.
Křimov (Kryma) žat. 1085.
Křinec bol. 767, 833.
Křinecký z Ronova Albrecht 810, 1268; Albrecht Gottfrid 810; Bohuslav 308; Jan 533, 810; Jan Albrecht starší 306, 308; Jan Albrecht mladší 307; Jindřich 308; Jiří 307, 308, 818, 1268; Karel Jindřich 306, 529; Šťastný 528.
Křinecká z Ronova Beatrice, potom Lobkovicová roz. z Silberšteina 308, 1239, 1268; Kateřina roz. Kapounova z Svojkova LXXXIV, 306; Žofie roz. z Lukavic 308.
Křinecká z Ronova Barbora Harantová z Polžic, Helena Sternberková a Kateřina 810; Bohuňka Rašínová z Ryzmburka 456; Kateřina hraběnka z Waldšteina 303; Johanna a Marie Magdalena Slavatová 307.
Křipecký Jan 1037.
Křipská, viz Chřibská.
Křislice (Křeslice) jič. 926.
Kříše plz. 67.
Křišov praž. 584.
Křivá praž. 21.
Křivá ves, viz Křiváček.
Křiva Matěj 1192.
Křiváček (Křivá ves) praž. 379.
Křivaň (Skřivany) praž. 527.
Křivany (Skřivany) jič. 787, 788, 936.
Křivé (ves zašlá) části. 933.
Křivenice praž. 7—9.
Křivice hrad. 682.
Křivka Martin 1045.
Křivoklát praž. CXLVIII, 399, 400.
Křivsoudov části. 573.
Kříž Jan 960, 997, 1035; Matouš 1036.
sv. Kříž (Heiligenkreuz) cheb. 591.
sv. Kříž tvrz s dvorem poplužním plz 319.
Křižanov hrad. 530, táb. 650.
Křižanovice chrud. 923.
Křižanovská Alžběta 1069.
Křižany (Krynsdorf, Kriesdorf) bol. 84.

Křižatky (Kreuzweg) žat. 1149.
sv. Kříže Újezd plz. 127; viz též Újezd Chodový.
Křiženec cheb. 605.
Křiženec (Křišenec, ves zašlá) jič. 787.
z Křížkovic, viz Kotulinský.
z Křížkovic, viz Zastupa.
Křížkovský z N. Jan 308.
Křížky bol. 780.
Křížov táb. 516, 1222.
Křížovnický špitál v Praze XXIV, 246, 267, 331, 369, 429, 432, 433, 949, 951.
Křovice (ves zašlá) praž. 505, 507.
Křtěna Jan a Bartoloměj 1125.
Křtěno (Třtěno) žat. 91.
Křtěňovice táb. 112, 493.
Ksyny čásl. 439, 640, 641.
Kšely praž. 519, 1041.
Ktova bol. 535.
Kubata Zacharyáš 1095.
Kubic Mikuláš 960.
Kubín Josef XLVIII, LI, LVI, 1268.
Kubsch Krištof 1152, 1153.
Kubschová Barbora a Maria 1152.
Kuciny plz. 669.
Kučer táb. 649, 650.
Kučera (měšťan Českobrodský) 1045.
Kučera Jan 1095.
Kučery dvůr čásl. 388.
z Kufšteina hraběnka Maximiliana Eleonora roz. z Švamberka 661.
Kühn Adam a Jiří 1240.
z Künel Baltasar Leopold 829.
Kuhra, viz Koronhev.
Kuchař Jiří Jan 1028.
Kuchařík Malý praž. 324.
Kuchyňka Samuel 1092; Václav 1020.
Kuchyňková Zuzanna roz. Kochová z Kochthalu 1019, 1020.
Kukla z Tangoperku (Tannenberg) David 310, 371, 818, 987, 1031, 1035.
Kuklová Dorota 1031.
Kukleny hrad. 1070.
Kul z Reibrsdorfu Václav 310.
Kůle Jan 1092.
Kulejovský z N. Jan Zdeněk 311.
Kulhánek Martin 1260.
Kulhavý Martin 1031; Valentýn 1125.
Kulišov (Kolišov) táb. 1241.
Kulm, viz Chlumec.
Kulovna z Choteče, viz Jestřibská z Risenburka.
Kumberk, viz Komberk.
Kumburk jič. 535, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 777, 778, 779, 798, 800.
Kummern (Kommern, Komořany) žat. 1149.
Kumpolec (Gumpolec) cheb. 605.
Kumpoltice (Gumplice) lit. 53.
Kun (Kain) bud. 394.
Kuna Martin 1097.
Kunaš z Kraselova a Kunašova Dorota Pešíková 425.
Kunaš z Machovic Adam Chval 311, 888; Beneš (Benedikt) Vyšata 311; Jiří a Jindřich Václav CXXXVII, 312; Joachym Jiří CXXXIX; Vilém 312.
Kunašová z Machovic Anna roz. z Hřeben 720; Eusebia Polyxena roz. Vojířova z Protivce 311, 888; Johanna roz. z Vrbí 312.
Kunašova z Machovic Anna 888; Markéta Bejšovcová z Bejšova 7; Marie Bejšovcová z Bejšova a Majdalena Tuněchodská z Paběžovic 720; Marianna Brygida Libovická z Libovice 311.
Kunčice hrad. 412, 1071.
Kunčice (Pelzdorf, Perlsdorf) jič. 785.
Kunčina (Kunčinaves) hrad. 23.
Kundmann Silvester 1152, 1153.
z Kundratic Henerová Judita 459.
Kundratice jič. 778, lit. 1116, táb. 489.
Kunějevice plz. 358.
Kunějovice, viz Kuňovice.
Kuněmil čásl. 702, 1050.
Kuneš z Lukovec (z Lukavec, z Lukavce) Jan CXXXVIII, 794, 796; Jiří Dipolt CXXXVII, 1269; Mikuláš 1269; Václav 191.
Kunešová z Lukovec Kunigunda roz. z Berbisdorfu XXIV, CXXXIX, 12, 312, 362; Dorota roz. Kaplířova 240.
Kunice praž. 527.
Kunichswehr (Künigswehr, Königswerth) cheb. 600.
Kunin dvůr poplužní táb. 93.
Kunnersdorf bol. 457, lit. 53, 627, 867, žat. 369.
Kunov žat. 104.
Kunowald (Kunwalden) bol. 84.
z Kunovic Arkleb Jan a Jetřich 151; Bohuňka Žerotínská a Marie Majdalena 151.

z Kuňovic (Kaunic) Kuna roz. z Dubé a Lippého Johanna 187.
Kuňovice (Kunějovice) plz. 357, 358.
Kunrad im Landt 968.
Kunratice praž. CXLIX.
Kunreuth horní cheb. 1082.
Kunstberk bol. 19, 832, 833.
Kunšová Dorota roz. Kaplířova 240; viz též Kunešová.
Kunštát hrad. 885.
Kunštat na horách (Vracov, Kronstadt) hrad. 886.
Kunstat (měšťan Českobrodský) 1045.
Kunšvald chrud. 196.
Kuntz Jan 1103.
Kuntze Jakub 1244.
Kunwalden (Kunowald) bol. 84.
z Kunvaldu, viz Vražda.
Kunžak bud. CXLIX.
Kunžvart pís. 289.
Kurau (Kuhra), viz Korouhev.
z Kürbitz, viz z Kerbic.
Kürbiczer Kašpar a Sabina 1102.
Kurcová hraběnka Teresie Markéta z Schönkirchen, potom Defoursová 811.
Kurda Jan 1094.
Kurfiřst, viz Stuchlík.
Kurka mlýn čásl. 692.
Kurková Marie 1260.
Kurovodice bol. 604, 766, 790, 798, 807.
Kurz ze Senftenau Ferdinand Sigmund 702.
Kurzbach z Trachenburku a z Milče Ladislav Julius 7, 312.
Kurzbachová z Trachmburku Alžběta roz. Košetická z Horek 295.
Kurzdorf, viz Krátká Dlouhá.
Kuřátko Eliáš 967.
Kuřátková Ludmila 1165.
Kuřímany pís. 353.
Kuřívody (Hühnerwasser) bol. 13, 14, 47, 763, 764, 765, 774, 775, 830.
Kustoš ze Zubřího Ferdinand Leopold 598; Jindřich starší 313, 680; Jindřich mladší 313, 700; Jiří a Karel 313.
Kustošová ze Zubřího Eva 441.
Kustošova Dorota Magrlová ze Sobíšku 346.
Kušty (Gutsch) plz. 358.
Kuteřín (Chuderín) žat. 574.
Kuteślag (Kodetschlag) bud. 655.
Kutna Hora, viz Hora Kutna.
Kutnauer z Sonnenšteina Jan XXXII, XLVI, LII, LIII, LV, 313, 581, 955; Pavel XXXVI, 315, 955; Šimon 818; Šimon mladší 1035. Kutnaurova Kateřina 314.
Kutnaurová z Sonnenšteina Estera roz. z Veleslavína, potom Krumlovská 315, 316, 1031.
Kutnaurová ze Sonnenšteina Kateřina, dříve Prunarová roz. Zakostelská z Bilejova, potom Vodňanská z Urašova 314, 818.
Kutovec z Ourazu Albrecht 316.
Kutrovice praž. 431, 1205.
Kuttenberg, viz Hora Kutna.
Kuttenplan, viz Chodová Planá.
Kutteslavic, viz Chudoslavice.
Kutterding (Gutterding) Jan Noe, Kateřina a Anastasius 792.
Kužel Jan 1178.
Kwallen (Qualen), viz Chvalov.
Kvasejovice táb. 106, 223.
Kvasejovice (Kwasowic) táb. 363, 364.
Kvasetice čásl. 701.
Kvasiny 82.
Kvasiny (Kwasney) hrad. 885.
Kvasnička Jan 978, 1035.
Kvašňovice pís. 668.
Kvaštov Malý táb. 155.
Kvašťov táb. 1222.
Kvěch Václav 1223.
Květenov (Květinov) čásl. 701.
z Květnic Johanna Březská 42.
z Květnice, viz Materna.
Květov táb. 649, 650.
Kvic Malá a Velká praž. 430.
Kvíček (Kvic) praž. 1206.
Kvilice praž. 430, 1205.
Kvintus Jan 960.
Kvintusová Kateřina CXI.
Kvítkov lit. 862, 863.
z Kvítkova, viz Vlk.
Kvítky bud. 653.
Kwiz Krištof a Matěj 1165.
Kvos z Kvos (Quos z Quos a Perndorfu) Jan 316, 1269.
Kýčovo (Kličov) plz. 1056.
Kyj z Kyjova (Kej z Kejova) a z Hiršfeldu Jaroslav, Rudolf a Krištof 317, 808, 818; Adam starší a Václav 317; Alexander 318.
Kyjová z Kyjova Barbora a Hedvika 808; Dorota roz. Kaplířova 318; Anna Marie 317; Estera Judita Ratzenbergerová z Ratzenbergu 318.

Kyje (Key) hrad. 530.
Kyje jič. 536, 803; praž. 922.
Kyjov části. 3.
Kyjovsky Pavel 435.
Kylmanova z Kylmanseku Anna z Schaftenbergu, potom Stahrembergová 688.
Kylpus (Hylpus) z Líbochova Arnošt 318.
Kynast v Slezsku 760, 761.
Kyncl Jan 1027.
Kyndl Jiřík 1260.
Kynský, viz Vchynský.
Kyntnerová Marianna 1125.
Kyntřov (ves zaniklá) bud. 394.
Kynyg z Kynygsfeldu (König v. Königsfeld) Jan Karel 251.
Kynyg Nathanyel 242.
Kynygsfeld (Königstadtl), viz Městec Králové.
Kynygshan, viz Königshan.
z Kynygshaynu (Königsheim), viz Hiršperger.
z Kynygšteina (v. Königstein), viz Štubík.
Kynygsvald, viz Königswalde.
Kyrberk (Kirchenbirk) cheb. 176.
Kysela Jan 1020.
Kysibel (Giesshübel) části. 692.
Kysibel (Olešnice, Giesshübel) hrad. 682.
Kysibel (Gyshybel, Giesshübel) cheb. 99, 1199.
Kystra žat. 90.
Kyšperk (pustý zámek) lit. 257.
Kyšperk (Šupí hora) hrad. CXLIX.
Kyšperský, viz z Vřesovic.
Kytler Kašpar 1135.
Kyzveynovic domy v Praze 1012.
z Kzesu Světlík Matinský Zacharyaš 584.
Labe (Laab) bol. 534, 805.
Labe Jiřík 971.
Labouň jič. 721, 766, 774.
z Labouně, viz Bradský.
z Labouně, viz Mladotova.
z Labouně, viz Vlkova.
z Labouně, viz Žlivský.
z Labouně Jiří 46.
Labouňský Jan 1165.
Labuška Samuel 1260.
Labušková Regina 1258.
Laby táb. 516.
Lačnice (Chlístov) táb. 346.
Lačnov chrud. 281.
Lačňov (ves zašlá) pís. 647.
Lačňov (ves zašlá) táb. 896.
Ladař Václav 1165.
Ladměřice plz. 467.
Ladoňovice (Mladoňovice) na Moravě 213.
Ladunk (Ladung) žat. 370.
Ládvec praž. 151, 379.
Laemberg, viz Lemberk.
z Laemmersdorfu, viz Kraft.
Lahovice žat. 912.
Lahovská Anna 1125.
Lahuť bud. 653.
Lahvička Jan 643.
Lachovice cheb. 450.
Lambnitz (Lanz), viz Lomnice.
Lamboy sv. pán z Cartesheimu (z Desenersu) Vilém 545, 784, 792, 838, 842; Jan Lambert a Jan Maximilian Bernart 545, 554.
Lamelice (Lomazice) žat. 623.
Lamice (Lomnice, Lomitz) cheb. 98.
Lamice (Lomnice) dolejší a hořejší cheb. 99.
Lamingar z Lamingu a Albenreuthu (Laminger v. Lamingen) Wolf Fridrich LXVI, 318; Wolf Joachym 319, 818; Wolf Josef LXVI; Wolf Vilém XXXIV, XXXVI, CXXXIV, 101, 319, 320, 421, 476, 1057, 1060; Lamingarová N. roz. Křelířova 320; z Lamingen Eva Perglarová z Perglasu 423.
Lamormain Vilém jesuita 745, 759.
de Lamotte Petr Antonín 794; Gertruda roz. z Schiffelbergu 553, 776, 794, 802; Marie Majdalena Putroni 794.
Lampach (Langenbach z Limbergu) Jan Albrecht, Kryštof Jindřich, Fridrich 320, 1269; Jiří CXXXVII.
Lampersdorf (Lampertice) jič. 1239.
Lampugniana Mutius 969.
de Landi Antonio 122.
Landswart (hrad Mostský) žat. 1149.
Landšadl (Landschadl) M. D. Jan 968, 1004.
Landškron chrud. XCVIII, CXLIX, 195, 197.
z Landškrouna, viz Marek.
Landšperk chrud. XCVIII, 195, 197.
z Landšperku Barbora Šliková 605.
Landštein bud. XVII, 394.
z Landšteina Eliška purkraběnka z Donína 527.
z Landšteina Vilém LXXIII, 284.
Landyš Urban 369.
Lang Jan 1088; Matyáš 960; Mikuláš 1240.

Lang z N. Fridrich CXXXVII.
Lang z Kvacendorfu Pavel 847.
Lang z Langenfelsu Filip 320, 818.
Lang z Langenhartu Jan Fridrich 611; Jan Mikuláš 320.
Langenau (Lanov) jič. 785, 940.
Langenau (Skalice) lit. 419, 563.
Langenbach z Limbergu, viz Lampach.
Langenbruk z Langenbruku Mikuláš 320; Lukrecie roz. Šetlinova 321.
Langenbruck (Dlouhý Most) bol. 794.
Langendorf žat. 313.
von Langendorf, viz Sudek z Dlouhé.
Langendörflas cheb. 131, 1265.
Langengrün cheb. 99, 1168.
Langhans Václav 960.
Langkarnová Alžběta LXXXIII.
Langova Anna Helena Radvanovská 227.
Langová Anna Sabina 986.
Lanov (Langenau) jič. 785, 940.
Laňský Jiří 1094.
Lány části. 466, 699, chrud. 1089.
Lány (ves zašlá) pís. 73.
Lanz, viz Lomnice.
Lanžov jič. 50.
Lanžov (Lonžov) jič. 801.
Lapáček ze Rzavého (Zrzavého) Jan 1222; Jindřich 279, 304, 321; Václav starší, Jiřík, Zikmund a Linhart 321.
Lapáčková Alena Sibyla roz. z Kokořova 321.
Larydius Václav 1187.
Lastiboř (Vlastiboř, Lastibořec) táb. 1210, 1222.
Lašovice táb. 647, 650.
Laštovička Jan 960.
Laube Martin 1152.
Laubendorf, viz Limberk.
Lauermannová Alžběta 467.
Laucha, viz Louchov.
Laun, viz Louny.
Laurýn Ambrož 1093; Jiřík a Matyáš 1245; Václav 1125.
Laurýnová Dorota 1141.
Lauterbach cheb. 1207.
Lauterwasser (Litiče) jič. 784, 795.
Lautschney (Loučno) bol. 534, 805.
Lavice bol. 789.
Lavičky táb. 493.
Lavín z Ottenfeldu Albrecht 474, 1023, 1024, 1025; Jakub 47, 322; Jaroslav 322, 465, 818, 978, 1021, 1036.
Laynhauz z Břevňova, viz Leynhaus.
Laz pís. 126.
Lazec praž. 1196.
z Lažan, viz Bechyně.
z Lažan Kryselda Vratislavová z Mitrovic 905.
Lažanská z Bukové Estera Mitrovská 468; Helena Maternová 306.
Lažanský Ferdinand 920.
Lažanský z Bukové hrabě Ferdinand Rudolf 63, 166, 168, 353, 926.
Lažany bol. 317, 532, 604, 802, cheb. 278, 450, pís. 1222, táb. 237, 849, 853, žat. 369.
Lažiště části. 697.
Lažištka Malá (Lažiště) pís. 654.
Lbančice (Elbančice) táb. 112.
Lbín (Welbin) lit. 861, 862, 863, 864.
Lbín Dolení a Horení lit. 469.
Lčovice (Lšťovice, Eltschowic) pís. 148, 154.
Lebcentyner Matyáš 1135.
Lebl (Leml) Martin 1143.
Lebunec, viz Libunec.
Lečanský Jakub 967.
Ledce (Ledec) bol. 17, 782.
Ledce (Ledče) hrad. 682.
Ledce (Ledeč) jič. 70.
Ledce (Lodce, ves zaniklá) lit. 845.
Ledce (Ledec) plz. 358.
Ledce (ves zaniklá) táb. 147.
Ledčanská Anižka 1035.
Ledčanská z Popic Johanna Benedinová a Majdalena Kronenbergrová potom Podkostelská 324.
Ledčanský z Popic Jan starší XXIV, 322; Benjamin, Jan, Mandalena a Johanna 323, 324.
Ledče (Ledce) hrad. 682.
Ledčar z Sionu Jan 1050; Dorota Pravětická 440, 1050.
Ledec (Ledce) bol. 17, 782.
Ledec praž. 1042.
Ledeč části. 685, 695, chrud. 120.
Ledeč (Ledce) jič. 70.
Ledecký Daniel 967.
Ledecký z Granova Jan LXVII, 324.
Ledečky jič. 546.
Ledenice bud. 657.
Lednický z Dollenšteina Jan Samuel 676.
Ledská hrad. 325.
z Ledské Mikuláš Absolon 325.
Lehnarka Eva Kordulová z Sloupna 568.

Lehnerová Eufemie roz. z Dobřenic a na Modletíně 343.
z Lehnice vévoda Jiří Rudolf 541.
z Lehrbergu, viz Eisen.
Lech Matouš 1125.
Leibitsch, viz Liboč.
Leinhaus, viz Leynhouz.
Leininger z Lemmingu Jan Vilém 421, 1188.
Leipa Böhm.-, viz Lípa Česká.
z Leisneku hrabě Hugo a Brigida Šliková 599.
z Leitersdorfu, viz Hertel.
Leitmeric, viz Litoměřice.
Lejšovice (Lejšovka) hrad. 707.
Lemberk (Laemberg) bol. 84, 765, 766, 798, 807, 815, 834.
Leml (Lebl) Martin 1143.
z Lemmingu, viz Leininger.
Lemp Oldřich 1082, 1083.
z Lengenfeldu Jan Wolf 325.
Lengfelder N. 1099.
Lengfelder Krištof 1199.
Leníková Kateřina 1125.
Lenzel (Letzka Neu- und Alt-Lenzel, Mlýnec) lit. 913.
Leopold arcivévoda 735.
Lerbdín (ves zaniklá) části. 691.
Leschner Pavel 1199.
Leska (Leskov, Lestkov, Leskau) žat. 623, 624.
Leskovec (ves zašlá, nyní ovčín) pís. 1195.
Leskovec z Leskovce Albrecht Šebestian XXI, 485, 610; Arnošt 1172; Jan Krištof 847, 900; Jan Krištof Albrecht 325; Krištof starší 485; Krištof 899. Leskovcová Barbora roz. z Skuhrova a z Leskovce Anna Šleinicová 485.
Leskovice (Leškovice) části. 641.
z Leslie hrabě Walter 70, 681, 754, 755, 762, 797.
Lesnitz, viz Ležnice.
Lesnov (Lesl) bol. 537, 780.
Lesnůvek (Lesnůvky) bol. 14, 775.
Lessig Krištof 1199.
Lestkov (Leskau), viz Leska.
Lestkov bol. 531, 534.
Lestkov (Liskov) bol. 534, 805.
Lešany praž. 124.
Lešetice praž. 126, 1197.
Lešišov pís. 422.
Leškovice (Leskovice) části. 641.
Lešky žat. 14.
Lešno (Lištné, Lišnej) dolejší a hořejší jič. 570, 571.
Lešov táb. 485.
Lešovice plz. 125.
Leštany, viz Lištany.
Leština (samota) bud. 657.
Leština bol. 789, části. 692, 701, táb. 356.
Leštinka části. 702.
Léštnice, viz Lištnice.
Letařovice bol. 537, 780.
Letňany praž. 833, 941.
Letny (Letná) táb. 1172.
Letovice (Litovice) praž. 314.
Letovy plz. 668.
Lety pís. 647, 648.
Leukersdorf (Čermna) lit. 822, 866, 874.
z Leutersdorfu, viz Hertel.
Leuth v hrabství Falkenbergu 735.
z Leuthu, viz z Flodorfu.
Leuxen Bernart a Gerhard 713.
Leuxen z Leuxenšteina Gerhard 567.
Lev Adam 863; Jan 1165; Melchar 1269; Tobiáš a Václav 960.
Levín bud. 350, lit. 117, 506.
Levíně lit. 262.
Levinská Eva 1020.
z Levína Virginia Myllnerová z Mylhauzu 382.
Leynhaus (Laynhaus) z Břevňova Ondřej LXXXIX, 110, 402, 595.
Levka (Lipka) dolení, hoření a prostřední hrad. 160.
Levý Hradec praž. 32.
Leyerer Jiří 1083.
Leyský Matouš Mikuláš CXL.
Ležnice (Lesnitz) cheb. 1207, 1209.
Lhan jič. 536.
Lhenice pís. 654, 1222.
Lhenice (Welhenic) žat. 586, 914.
Lhota (Welhüta, dom. Doksy) bol. 18, 781.
Lhota bol. (dom. Navarov) 801.
Lhota (ves zašlá, dom. Skály) bol. 532.
Lhota bud. (okr. Nové Hrady) 653.
Lhota (Lhůta, dom. Malečí) části. 466, 699.
Lhota dvůr poplužní (dom. Jindice) části. 694.
Lhota (pod Stračovem) hrad. 247, 413.
Lhota (Lhotka) hrad. (dom. Náchod) 530.
Lhota hrad. (okr. Nové město n. M.) 638, 681.
Lhota (Ellhotten) cheb. 605.
Lhota (Chroustovská) chrud. 119.
Lhota chrud. (dom. Landšperk) 196.

Lhota chrud. (dom. Slatiňany) 254, 1089.
Lhota jič. (dom. Studenec) 570.
Lhota lit. (okr. Lovosice) 196.
Lhota pís. (dom. Čimelice) 74.
Lhota pís. (dom. Dub) 490.
Lhota pís. (dom. Hoštice) 425.
Lhota pís. (okr. Prachatice) 1195.
Lhota (dom. Stáhlavy) plz. 279, 1203.
Lhota (dom. Trhanov) plz. 1056.
Lhota praž. (okr. Jílov.) 945.
Lhota (Lhotka, Wellhotten) praž. 396, 397, 819.
Lhota (dom. Lešany) táb. 153.
Lhota (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
Lhota (dom. Tábor) táb. 1221.
Lhota sv. Anny (Pechlatova) pís. 36.
Lhota za Bolehoštěm (Bolehošťská) hrad. 682.
Lhota Borová praž. 379.
Lhota Broučkova táb. 1222.
Lhota Brounova (Broumova, Hlásná) části. 702.
Lhota Březovská jič. 766, 779, 799.
Lhota Bukovská (Buková) táb. 151, 346.
Lhota Čelákovská (Čelákova, Včelákova) táb. 1223.
Lhota Čertova části. 462.
Lhota Červená (Rothlhota) části. 694.
Lhota Červená (Nová) táb. 476.
Lhota česká bud. 657.
Lhota Dlouhá plz. 491, praž. 4, táb. 155, 1222.
Lhota Dobrovitova části. 702.
Lhota Dohnalova táb. 493.
Lhota Hlásná (Brounova) části. 702.
Lhota Hlasná jič. 721, 774.
Lhota pod horami bud. 351.
Lhota horní (Lhotka Hořejší) plz. 298, 566, 1106.
Lhota hořejší (dom. Chlumec) táb. 389
Lhota pod Hořičkami (dom. Náchod) hrad. 530.
Lhota Hrazená (Hražená) táb. 896, 1222.
Lhota Hrušova táb. 907.
Lhota Husí bol. 1276.
Lhota (Lhotka) chocholatá pís. 45.
Lhota Chomoutova, viz Lhota Michalkova.
Lhota Jeníčkova (Purkhartova) táb. 232, 442, 817, 1222.
Lhota Kacákova (Kačákova) jič. 536, 778.
Lhota Kačkova táb. 151.
Lhota Kalousova (snad Bilantova, dom. Ledeč) části. 696.
Lhota Kamenná části. 702.
Lhota Kamenná (dom. Popovice) táb. 212.
Lhota Klášterská jič. 926.
Lhota Koubelova táb. 389.
Lhota Králova hrad. 682, pís. 647, 650.
Lhota (Krchlebská, dom. Sedlec) části. 691.
Lhota Labouňská (dom. Milčeves) jič. 721.
Lhota pod lesem (dom. Louňovice) táb. 1222.
Lhota za lesy (Lhotka, dom. Kamenice) táb. 850.
Lhota Lékařova (Lékařova) bud. 351, 654.
Lhota Lipanská (Veliká) hrad. 328, 934.
Lhota Mackova (ves zaniklá, dom. Kost.) bol. 789.
Lhota Machovská hrad. 530.
Lhota Malá bol. 789.
Lhota Michalkova (Chomoutova) táb. 888.
Lhota Nechanská (pod Stračovem) hrad. 413.
Lhota Německá praž. 5, táb. 21.
Lhota Nesperská táb. 206.
Lhota Ohnišťanská (Vohnišťanská) jič. 731.
Lhota Ohnišťská (Smidarská) jič. 788, 940.
Lhota Olešná části. 701.
Lhota Oudrnická (Údrnická) jič. 721, 774.
Lhota Ovesná části. 702.
Lhota Pařezská jič. 721, 774.
Lhota Pechlatova (sv. Anny) pís. 36.
Lhota Pechova táb. 647, 650.
Lhota Prašivá bud. 351, 352.
Lhota Prašivá (dom. Kamenice) táb. 850.
Lhota Prosenická (Lhotka) táb. 482.
Lhota (Lhotka) přední a zadní lit. 53.
Lhota Pudilová (dom. Pacov) táb. 878.
Lhota Purkhartova (Jeníčkova) táb. 232, 442, 1222.
Lhota Rytířova bol. 789.
Lhota Řešetova hrad. 569.
Lhota Salačova táb. 342.
Lhota Samoty (za Sedlcem) táb. 556, 1227.

Lhota Semínova bol. 504, 765, 767, 811.
Lhota Smidarská, viz Lhota Ohnišťská.
Lhota Staňkova bol. 789.
Lhota Stará dvůr (dom. Proseč) táb. 900.
Lhota Starcova táb. 155.
Lhota v Starých Bucích jič. 939.
Lhota Stoklasná táb. 442.
Lhota Šárovcova (Šárova) jič. 766, 779, 798.
Lhota Štěpanická jič. 926.
Lhota Švastalova táb. 389.
Lhota Údrnická (Oudrnická) jič. 721, 774.
Lhota Úročná (Ouročnice) táb. 346.
Lhota Včelákova (Čelakovská) táb. 1223.
Lhota Veliká (Lipanská) hrad. 328, 934.
Lhota Veselská jič. 80, 785.
Lhota Vidlákova (dom. Konopiště) táb. 153.
Lhota Viničná jič. 529, 546.
Lhota Vohnišťanská (Ohnišťanská) jič. 731.
Lhota volova částl. 696.
Lhota vysoká táb. 172.
Lhota Zahajská jič. 785.
Lhota Zahumní (Zahumínní) bol. 789.
Lhota (Zakostelská, dom. Náchod) hrad. 530.
Lhota zarybničná táb. 1224, 1227.
Lhota Zbožná (Zbožnice) táb. 346.
Lhota Žalmanova (Žalmová) hrad. 414.
Lhota Želenecká bol. 789.
Lhota z Lhotky Karel 205.
z Lhotic, viz z Lutic.
Lhotice bol. 883.
Lhotice bud. 350.
Lhotice částl. 348.
Lhotice české a německé chrud. 923.
Lhotice Šádovy částl. 403.
Lhotice (dom. Mladoňovice, Ladoňovice) na Moravě kr. Znojm. 213.
Lhotka Jan a Karel 584; Jiří CXXXVII; Mikuláš CXL.
Lhotka z Smyslova Karel 325.
Lhotka (dom. Stranov) bol. 520.
Lhotka (dom. Újezd Ostrolov) bud. 411.
Lhotka (okr. Humpolec) částl. 403.
Lhotka (okr. Chotěboř) částl. 440.
Lhotka (dom. Křivsoudov) částl. 573.
Lhotka (ves zašlá, dom. Třemošnice) částl. 461.
Lhotka (dom. Žleby) částl. 703.
Lhotka (za Malšovicemi, dom. Hradec) hrad. 1070.
Lhotka (za šibenicí, dom. Hradec Král.) hrad. 1070.
Lhotka (Lhota dom. Náchod) hrad. 530.
Lhotka hrad. (dom. Rychnov) 23.
Lhotka (pod Stračovem, dom. Šádoví) hrad. 496.
Lhotka (nad Choceňkem, dom. Choceň) chrud. 933.
Lhotka (dom. Hořice) jič. 536.
Lhotka (Lhota Chocholatá) pís. XXVI, 45.
Lhotka (dom. Horažďovice) pís. 38.
Lhotka (ves zašlá, dom. Myslín) pís. 335.
Lhotka (ves zašlá u Tedražic, dom. Nalžovy) pís. 422.
Lhotka (Lhota, dom. Chocenice) plz. 280.
Lhotka (dom. Nekmíř) plz. 358.
Lhotka (Lhota horní, dom. Týnec) plz. 298, 566, 1104, 1106.
Lhotka (dom. Beřkovice) praž. 9.
Lhotka (dom. Hořovic) praž. 426.
Lhotka (dom. Terešov) praž. 22.
Lhotka dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
Lhotka (dom. Tloskov) táb. 238.
Lhotka (ves zašlá, dom. Ml. Vožice) táb. 112.
Lhotka ves a dvůr poplužní (dom. Vlašim) táb. 896.
Lhotka (Lhota červená, okr. Velvar.) praž. 501.
Lhotka Hanušova dvůr (dom. Proseč) táb. 900.
Lhotka Hnojnova (Hnojová) táb. 178, 1266.
Lhotka Kamenná (okr. Benešov) táb. 489.
Lhotka Libická (Žebrači) částl. 699.
Lhotka Pračkova (Prackova) plz. 22.
Lhotka (Lhota) přední a zadní litt. 53.
Lhotka za Trutnovem (dom. Vlčice) jič. 939.
Lhotka Vozerovská dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
Lhotka Žebračí (Líbická) částl. 699.
Lhotky Jelcovy táb. 485.

Lhotky Kocourovy táb. 485.
z Lhotky, viz Lhota.
Lhotský ze Ptení Jindřich, Ladislav a Racek Ladislav 325.
z Lhoty, viz Boreň.
Lhůta (Lhota, dom. Maleč) části. 466, 699.
Lhůta (dom. Mýto Vysoké) chrud. 1154.
Libakovice (Libaken) plz. 338.
Libalka Anna 1192.
Libaň jič. 787.
Libanice chrud. 78.
z Libanů, viz Loštický.
Libava (Liebau) cheb. 156.
Libčany hrad. 390, 1071.
Libčice (Libřice) hrad. 707.
Libčice praž. 124.
Libčoves (Liebshausen) žat. 790, 822, 912, 913, 914.
Libecký Karel 263; Pavel 1125.
Libecína chrud. 281.
Libeč (Libeř) praž. 944.
Libědice (Libotic) žat. 87, 188, 727, 815.
z Libéhory, viz Hubecius.
Liběchov (Liboch) lit. 8.
Liběchov (Libchava) Dolejší lit. 269.
z Liběchova, viz Lopatský.
Libějovice (Libějice) pís. XVIII, 651, 654, 659.
Libekau (Lubigau, Hlavákov) cheb. 624.
Libeň jič. 1048.
Libeň Nová praž. 944, 945.
Libeň Stará praž. 68, 767, 814.
Libeň Vysoká praž. 199.
Libenaur von Liebenau, viz Libnaur z Libňova.
Libenice části. 643.
Libenice (Libonice) jič. 536, 766, 779, 799.
Libenice táb. 26. 177.
Libenský Václav 1029.
z Libenthalu Petr a Kateřina Horňatecká 193.
Liberec (Reichenberg) bol. 457, 762, 764, 765, 773.
Liberkay (snad Hlubokay) bol. 457.
Liberský Melichar 967.
Libertýn Jan Mistr 326, 936, 966, 993, 997.
Libertýnová Dorota 326, 327, 1032; Lidmila 326.
Liboř (Libeč) praž. 944.
Liběšice (Liebeschic) lit. 506.
Liběšice (Libišice, Libičice) žat. 181.
Libětice (ves zaniklá) táb. 896.
Libětice pís. 1217.
Libeznice praž. 894.
Libchava česká (Böhm. Libchau) chrud. 43, 767, 783.
Libchava (Liběchov, Liebich) Dolejší lit. 269, 419, 845.
Libchava (Liebich) Hořejší lit. 419.
Libchava Německá chrud. 934.
Libice (Libič, Lobiče) bol. 537, 780.
Libice části. 699.
Libich Vavřinec 1165.
Libichov bol. 70.
Libín bud. 657, jič. 779.
Libisice jič. 721, 774.
Libiš praž. 428.
Libišice (snad Libšice) praž. 1145.
Libiv bud. 351.
Libkov (Lipkov) chrud. 923, plz. 272.
Libkovice lit. 9.
Liblice praž. 883, 1042.
Liblín plz. 109, 127, 128.
Libňatov (Libnětov) hrad. 530.
Libnaur z Libňova (Libenaur von Liebenau) Krištof 326; Ondřej CXL.
Libnětov, viz Libňatov.
Libnič bud. 350.
Liboč (Leibitsch) s Novými Dvory cheb. 423.
Libočany žat. 86, 102.
z Libodřic, viz Kluský.
Libodřice (Libodržice) části. 380, 571, 572.
z Libochova, viz Kylpus.
Libochovany lit. 228, 1116, 1117.
Libochovice lit. XXII, CXLVIII, 646, 1119.
Libochovský Florian LXXXIX, 301.
Liboměřice chrud. 923.
Libonice (Libenice) jič. 536, 766, 779, 799.
Libořice (Liboric) žat. 289, 817, 1253.
Libošovice bol. 789.
Libotice, viz Zlovětice.
Libotov hrad. 1062.
Libouchec lit. 53.
Libouň táb. 516.
Libověz (Libowic) bol. 782.
Libovice praž. 430.
Libovická z Libovice Marianna Brygida roz. Kunašova z Machovic 311.
Libovický z Libovice Jan starší CXXXVIII, 311.

Libra Bartoloměj 1211.
Librantice hrad. 707.
Libřice (Libčice) hrad. 707.
Libštat (Liebstaedtl) jič. 778.
Libštein (zámek pustý) plz. 127.
Libšteinský, viz z Kolovrat.
Libuně (Libuň) jič. 535.
Libunec (Lebunec) jič. 259, 721, 774.
z Libušína, viz Geronys a Jeronys.
Licek z Risenburku (Lička z Rysmburka) Bohuslav Šťastný 327; Jan Hylebrant 23, 327; Ladislav 806; Mikuláš Getleb 78; Sigmund CXLI, 1153; Sigmund Vilém 231, 327, 818, 1263.
Licková z Risenburka Bohuňka roz. Zárubova z Hustiřan LXXXIII, 327; Lidmila roz. Kaplířova 231.
Lickova z Rysmburka Anna Klikošovská 327; Anna Marie Macáková z Ottenburku, potom Schaffgotschová 806.
Licoměřice (Licoměřice) part. 703.
Lička z Rysmburka, viz Licek z Risenburka.
Ličkov (Litschkau) žat. 181, 182, 816, 1267.
Lično jič. 787.
Ličov bud. 652.
Lideň (Glyden, Glieden) žat. 622, 1085.
Liderovice táb. 495.
Lidická Anna LXXXIII.
Lidkovice (Lýtkovice) bol. 159.
Lidl z Lidlova (Liedl von Liedlau) Maximilian 327, 328; Ondřej 328; Petr CXL.
Lidlová z Lidlova Barbora roz. ze Steinberga a Marie Salomena roz. z Nostic 328; z Lidlova Barbora Tucharová z Šoberova 328.
z Lidlova, viz Knoblochová.
Lidmaň Malá a Velká táb. 850.
Liebenau, viz Hodkovice.
v. Liebenau, viz Wahl z Lilienova.
Liebeneck cheb. 1082.
z Liebenthalu Petr 326.
Liebesdorf, viz Hněvanov.
Liebich, viz Libchava.
Liebshausen, viz Libčoves.
z Liebštatu Paustová, viz Hildebrandová.
Liebwerda bol. 457.
Liebwerda dvůr poplužní lit. 53.
Liedl von Liedlau, viz Lidl z Lidlova.
Lieglerová Barbora roz. Helclova ze Sterušteina 232.
Líha praž. 5.
Lichceves, viz Lichocoves.
Lichkov hrad. 160.
Lichnice, viz Lichtenburk.
z Lichocevsi Jindřich 960.
Lichocoves (Lichoćov, Lichceves, Lichtendorf) praž. 32.
Lichtenburk (Lichtenburg, Lichnice) part. 461.
Lichtendorf, viz Lichocoves.
z Lichteneggu, viz Mohr (Mor).
z Lichtenfeldu, viz Kohout.
z Lichtenfeldu, viz Rýč (Ritz).
Lichtenstadt, viz Hroznětín.
z Lichtenšteina kníže Gundaker (Gunderak) 869, 1105.
z Lichtenšteina kníže Karel XXVI, XXVII, XXIX—XC, XCIII, XCIX, C, CVIII, CX, CXI, CXIV, CXV, CXVII, CXVIII, CXXV, CXXVII, CXXXI, CXLII, 32, 63, 107, 110, 145, 187, 373, 374, 471, 472, 515, 541, 543, 549, 664, 922, 957, 1043, 1105, 1112, 1135, 1273, 1274.
z Lichtenšteina kníže Karel Eusebius 549, 555, 1274.
z Lichtenšteina Maximilian C, CXXV, 1105.
z Lichtenšteina hrabě Krištof Pavel 807, 932.
z Lichtenšteina hraběnka Ester roz. Zeidlicova z Šenfeldu 932.
z Lilienfeldu (Schneider) Samuel 760, 832.
z Lilienova, viz Wahl.
z Lilienšteinu, viz Steinmec.
z Lilienthalu, viz de Vitte.
Lilius Mikuláš 1036.
z Limbergu, viz Lampach.
Limberk (Laubendorf) chrud. 281.
z Limburgu Kristian Ludvík 756.
Limpach lit. 867.
Limusy (Limuzy) praž. 526.
Lince, viz Hlince.
Linda bud. 655.
Lindau, viz Lipětín.
Lindava (Lindenau) lit. 563.
z Lindelau, viz Lindlo.
Lindich (Linding) cheb. 1168.
Lindlo (Lintelo) z Lindelau Timon 328, 719.
Lindtner Kristian 1103; Ondřej 1138.
Lineč, viz Hlineč.
de Lingo Ondřej 961.
Linhart, viz z Neuenbergu.
Linhartová (z Neuenbergu) Helvika LXXXIII.

Linice (Hlinice) táb. 495.
Lintelo, viz Lindlo.
Lintsch, viz Hlineč.
Linz (Mlýnec, Mlýnce) plz. 662, 1056.
Linz (Mlýnce, Mlýnec) žat. 624.
Lípa čásl. 702.
Lípa (Lippov) hrad. 707.
Lipá Česká (Lipé, Böhm. Leipa) lit. 563, 764, 765, 772, 775, 831, 844, 846.
Lípa krásná (Schönlinde, Šilindov) lit. 867.
Lípa stará (Lipé staré) lit. 845.
Lípa vysoká (Hohenleipa) lit. 863.
Lipanský z Lipan Albrecht 1155; Jan a Petr 328.
Lipany praž. 526, 527.
Lipé lit. 196.
Lipé staré, viz Lípa stará.
z Lipého (Lippého), viz Berka.
Lipenec (Liponec) žat. 909.
Lipětín (Lindau) žat. 1149.
Lípí hrad. 638.
Lipí (Lippen) plz. 467.
Lipí (Lipsko, ves zaniklá) táb. 1221.
Lipice táb. 1171, 1173.
Lipič Bartoloměj 1126.
Lipina čásl. 225.
Lipina (Lipiny) chrud. 254, 1089.
Lipka chrud. 313.
Lipka, viz Levka.
Lipkov, viz Libkov.
Lipkov (Libkov) chrud. 923.
Lipkov plz. 272.
z Lípna, viz Rous.
Lipně (Lipno?) 106.
Lipnice bud. 657, čásl. 685, 698, hrad. 1062.
Lipnice (Litmice) cheb. 1136.
Lipnice dolení (Doloměsto, Dolní město) čásl. 698.
Lipnický dvůr Horní a Dolní čásl. 698.
Lipnický z Příběnic Jan 328, 1020.
Lipnička čásl. 702.
Lipno plz. 40.
Lipno Veliké (Gross-Lippen) žat. 233, 864.
Lipoltice chrud. 120.
Liponec (Lipenec) žat. 909.
Lipovice pís. 37.
z Lipovice Karel Chval CXXXIX.
Lipovka hrad. 23.
Lipovský z Lipovice Adam 329, 582; Jan 329.
Lippach M. David LIII, LV.
z Lippé Majdalena Robmhapová ze Suché 460.
z Lippého, viz Berka.
Lippen, viz Lipí.
Lippen Gross-, viz Lipno Veliké.
Lippov (Lípa) hrad. 707.
Lípsko (Lipí, ves zašlá) táb. 1221.
Lipy (Lipí) hrad. 530.
z Lípy hrabě Šimon 710.
z Lípy, viz Salava.
z Lípy, viz Trčka.
Lippy (ves zaniklá) pís. 1183.
z Lippy Anna Kateřina Skalská z Dubu 514.
Lisec (Lysec, Liesnitz) lit. 862, 864.
Liské (Liskey) bol. 780.
Liské (Lisky) čásl. 222.
Liskov (Lestkov) bol. 534, 805.
Liskovice čásl. 222, jič. 788, 795, 940, žat. 859.
Lisky (Liské) čásl. 222.
z Lisova, viz Španovský.
z Lisova Majdalena Malovcová 850.
z Lisova Marie Vostrovcová z Kralovic 901.
Lisovice pís. 335.
z Lissonu, viz Mizeron.
Listopad Václav 477.
Lišany praž. 209.
Lišany žat. 192, 194, 909.
z Lišic, viz Rezler.
Lišice (Lišce) plz. 338.
Lišice (Lišnice) žat. 646.
Liška Jakub 1037; Jiřík 1126.
Lišné, viz Lištné.
Lišnice táb. 151, 650.
Lišnice (Lišice) žat. 646.
Lišno, viz Lištné.
Lišov bud. 350, 352.
z Lišova Lidmila roz. Tengnoglová z Kampu 340.
Lišťany (Lešťany) plz. 67, žat. 190.
Lištná (Lišno, Lišné, Slavíkovec) jič. 765, 766, 799; viz též Lištné.
Lištné (Lischney) bol. 534, 803, 805, 844.
Lištné (Lištná, Lišné, Lišnej, Lišno, Lešno) dolení a hoření jič. 570, 571.
Lištnice (Léštnice) bud. 45.
Litě (Litau) plz. 358.
Litěchovice lit. 25, 234.
Litevský (Litovský) ze Svinař Václav 532, 533.
Litice lit. 196.
Litická Johanka LXXXIV.
Litická z Šonova Alena Kateřina Králová z Dobrévody, potom Dohalská 302.
Litický z Litic Karel Šebestyan 329.

Litický z Šonova Jan 329.
Litiče (Lauterwasser) jič. 784, 795.
Litichovice táb. 854.
Litkovice bol. 843.
Litmice (Lipnice, Littmitz) cheb. 1136, 1137.
Litoboř hrad. 531.
Litohlavy plz. 1202.
Litohrady hrad. 885.
Litochleb Pavel 1011.
Litochleby praž. 182.
Litoměřice (Leitmeric) lit. XXV, CI, 142, 823, 931, 1116—1135, 1277.
Litoměřické proboštství, děkanství a kapitola XXIV, 30, 91, 111, 236, 470, 1117.
Litoměřický klášter sv. Jakuba XXIV; dominikánský sv. Michala 912.
Litoměřický (Maštěřovský) z Jizbice Václav XXIV, XXXII, 107, 108, 329, 955.
Litomyšl chrud. CXLIX.
Litomyšlská Johanna 1260.
Litoradlice (Litohradlice) bud. 351.
Litovice (Letovice) praž. 314.
Lnáře pís. CXLIX.
Lniště bud. 163.
Lobeč (Lobes) bol. 782.
Lobečko praž. 124.
z Lobenšteina, viz Huvar (Hofer).
Lobentanz lit. 196.
Lobětice, viz Zlovětice.
z Lobkovic Hasišteinský Arnošt 624; Bohuslav Felix 618, 1100; Bohuslav Joachym 159, 160, 624, 1039; Jaroslav 533; Jiří 622; Kristof 329, 622; Maximilian 622; Mikuláš 99, 278. Lobkovicová Hasišteinská roz. z Redern 81.
z Lobkovic Popel Děpolt Matouš XXIII; Jan starší 278, 1139; Jan mladší 331, 1235; Jan Václav 941, 1150; Jiřík 1085; Jiří starší 159, 863, 1100; Kristof 535, 789, 1139, 1235; Ladislav starší 1150; Ladislav 1139, 1203, 1222, 1223; Mikuláš 1154; Václav 191; Václav František Eusebius 559; Václav Eusebius 825, 868; Vilém starší XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, XLVI, LI, LVII, LVIII, CX, 35, 99, 230, 282, 329, 331, 524, 1060; Vilém mladší XXIII, LXI, 95, 161, 171, 369, 498, 659, 953, 1183; Zdeněk Albrecht XV; Zdeněk Vojtěch XXI, XC.
Lobkovicová Alžběta 487, 555, 716, 880; Beatrice, dříve Křinecká roz. z Silberšteina 308, 939, 940, 941, 942, 1239, 1268; Benigna Kateřina 62, 460, 622, 787; Eliška 616; Eva, potom hraběnka z Hohenlohe, roz. z Waldšteina 159, 160, 1039; Mandalena roz. hraběnka ze Salmu 623, 696; Markéta 194.
Lobkovicová Polyxena roz. z Perštejna CXXVIII, 8, 9, 65, 85, 125, 146, 191, 297, 309, 318, 356, 363, 389, 429, 459, 497, 502, 559, 583, 710, 769, 789, 868, 888, 893, 901, 931, 1224.
z Lobkovic Alžběta Colonová z Felzu 100; Alžběta Kolovratová 39; Anna Fürstenbergová 768; Kryselda Svamberková, potom Berková 14; Majdalena vévodkyně Saská 713; Marie Waldšteinová 834; Marie Majdalena, viz Trčková z Lípy; Markéta Waldšteinová 835.
Lobkovický dům v Menším městě Pražském 968.
Löbl z Krainburgu (Greinburg) Jan Kristof 440, 866, 874; téhož dcery Susanna Felicita, Marie Žofie hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek a Maria Markéta hraběnka z Pöttingu 866.
Lobotice (Zlovětice) žat. 620.
Lobs cheb. 600, 612.
Locika Jiří 1021, 1036.
Lociková Dorota 1032; Judita 1021.
Ločedice bud. 654.
Loděnice chrud. 120, praž. 616.
Log (Loj) z Netky Bohuslav 332; Jan a Jan Jiří CXXXVIII.
Logika Matěj 1165.
z Logu a Oberštorfu David 117.
Lohelius Jan Arnošt arcibiskup Pražský 1243.
Lohenice čásl. 222.
Lohov (Hlohová) čásl. 690.
Lohov cheb. 450.
Lohov (Luhov) cheb. 451.
Lohová (Hlohová, Lohov) plz. 448, 871, 873.
Lohovička (Hlohovičky) praž. 22.
Lochenice hrad. 1070.
Lochnar z Palič (Lochner von Paelitz) Adam starší CXXXVI; Jan Adam CXXXVIII; Jan Fridrich 332; Volf Kristof CXXX, 333,

818. Lochnarová Sabina roz. Kfelířova 332, 818.
Lochner Jan 1083.
Lochočice (Lochtschic) lit. 165.
Lochotín cheb. 624.
Lochotínský Jan 1219.
Lochov Dolení a Hoření jič. 721, 774.
Lochovice praž. CXLIX.
Lochs v knížetství Zahaňském 824.
Lochy (ves zašlá) části. 343.
Lochy, dvůr poplužní, části. 689, 1051.
Loj z Netky, viz Log.
Lojovice praž. 21.
Loket (Elbogen) cheb. CI, 823, 1135, 1278.
Loková Anna 1187.
Lokovnický Mikuláš CXL.
Lokšan z Lokšanu (Lokšan) Adam XXXVI, 333; Jiří 334, 1201; Václav 334; Lokšanová Anna roz. ze Střítěže 334; Lidmila roz. Černínova z Chudenic 49, 333; Salomena roz. Stosova z Kounic 292, 636.
Loktuše bol. 533.
Lom cheb. 605, plz. 446.
Lom Mokrý bud. 654.
Lomazice (Lametice) žat. 623, 1139.
Lomec části. 1050, 1065.
Lomné dvůr jič. 139.
Lomnice bud. 657.
Lomnice jič. CXLIX, 392, 765, 766, 793, 799.
Lomnice (Lambnitz, Lanz) cheb. 600.
Lomnice (Lamice, Lomitz) cheb. 98, 99.
Lomnický Martin 335.
Lomy hrad. 679.
Lomy (dom. Budkov na Moravě) 213.
Long Fabian 967.
Longolys, měšťan Českobrodský 1045.
Lonžov (Lanžov) jič. 801.
Lop z Giron (Jiron) Jan 851.
Lopata, zámek pustý, plz. 280.
Lopatská Anna 1032.
Lopatský Pavel 967.
Lopatský z Liběchova Pavel 667.
Lopez, viz de Gradin.
Lopov (snad Laube) lit. 54.
Loreč (Lorec) části. 1065.
Lorenc Samson 326, 1032.
Lorenzdorf z Lorenzdorfu David a Jindřich 335.
z Losenic, viz Kapřík.
z Losi Petr 759.
Losi z Losenthalu (Losy z Losinthalu) Jan Antonín 353.
Losinský Kašpar a Anna 1025.
Losiny části. 61.
Loselius z Velechova Kašpar 324, 1013.
Losenice malá a veliká části. 933.
Loseo (snad Losi z Losenthalu) Jan Antonín 1007.
Lösl Klein-, viz Lesnůvky.
z Losu, viz Otta.
Lošany části. 1065.
Lošany Malé (Lošanky) části. 388, 1065.
Lošťický z Libanů Severin 110.
Lot Jan 1126.
z Lotic viz z Lutic.
Lotouš praž. 1205.
na Loubí dvůr žat. 1257.
Loubská z Lub Anna roz. z Tříteže 353.
Loubský z Lub Adam 334, 336; Adam Jaroslav 303, 335, 338; Brykcí Ctibor 335; Fridrich 335, 818; Hynek, Jan a Vilém 336; František, Václav, Anna a Eulelia Ottilia 337; Jan Joachym a Joachym Ladislav 338; Kryštof Častolar 339; Karel 280; Ladislav 1104.
Loučany (Lautschan) plz. 136.
Louček, viz Loučky.
Loučeň bol. 19.
Loučice (Lovčice) jič. 597.
Loučim plz. 206.
Loučka dolejší lit. 505.
Loučkovice pís. 650.
Loučky bol. 604.
Loučky nad Jizerou (Louček) bol. 803, 844.
Loučky zadní bol. 803.
Loučna, měšťan Litoměřický 1126.
Loučná Hora, viz Hora Loučná.
Loučno (Lautshney) bol. 534, 805.
Loučová pís. 38.
Louchov (Laucha) žat. 509.
Louka (Luky) pís. 650.
Loukořany (Lukohořany) lit. 196.
Loukov bol. 604.
Loukov (Louky, Lúké) části. 694.
Louková jič. 776.
Loukovec bol. 12, 13, 765, 766, 799.
Loukovičky bol. 537, 780.
Louky (ves zaniklá) bol. 14.
Louky (Loukov, Lúké) části. 694.
Louky (Luka) praž. 944.

Louký Vír pís. 647.
Lounín praž. 403, 716.
Louňovice praž. 526, táb. 516, 1222.
Louny (Louna, Luna, Laun) žat. XCIX, CI, 314, 548, 916, 1139, 1278.
Loutě táb. 153, 155.
z Loutkova, viz Vrchotický.
z Loutkova Eva Kateřina Vostromířská z Rokytníka 9, 893; Markéta Tučapová z Tučap, potom Říčanská z Říčan 212, 718; Sibylla Tučapová z Tučap 479.
Louže Černé bol. 84.
Loužnice bol. 801, plz. 1057.
z Lovčic, viz Heyd.
Lovčice (Loučice) jič. 597.
Lovčice táb. 493.
Loveč bol. 82.
Lovečkovice (Losečkovice, Loschowic) lit. 866.
z Löwensteina hrabě Jiří Ludvík 735.
Lovosice lit. CXLVIII.
Lovošov lit. 261.
Loza plz. 358.
Ložice (Lozice) chrud. 517.
Lstiboř praž. 526.
z Lstiboře, viz Kamejcký a Kamejtská.
Lštině (Lštín, Lštění, Elstin) plz. 589, 1055.
z Lub, viz Ježovský.
z Lub, viz Loubský.
Lubany (Hlubany, Luban) žat. 614.
Lubec jič. 1239.
Lubenec cheb. 14.
Lubigau (Hlavákov) cheb. 624.
Lubnej (Lubné, Lubno) čásl. 692.
Luby cheb. 14, plz. 288, 1104, 1106.
Lučibořice chrud. 923.
Lučice čásl. 692.
Luda Martin 967.
Luditz (Žlutice) cheb. 278.
Ludvig Jiří 1082, 1083; Ondřej 1084; Řehoř a Jiří Adam 1082.
Ludvík Ambrož 961.
Ludvíkovice (Losdorf) lit. 53.
Ludvíkovský, viz z Kolovrat Bezdružický.
z Luftenšteina, viz Lukšan.
Luhov (Luhe) bol. 144, 780.
Luhov (Lohov) cheb. 451.
Luhov plz. CL.
Luhy (ves zašlá) chrud. 120.
Luhy táb. 482.
Luix Gerhard 304.
Luk Kašpar XXIX, XLVII, LVII, LVIII, 339, 635, 955; Luková Kateřina 339.
Luka (Louky) praž. 944.
Luka (Luky, Luken) bol. 781.
Lukau, viz Hlavkov.
Lukavá (Luková) chrud. 195, plz. 467.
Lukavce (Lukavec) horní hrad. 885.
Lukavec jič. 565, 765, 766, 800; táb. 342.
Lukavecká z Lukavce Anna Benigna roz. z Skuhrova 342; Johanna roz. z Dobřenic 76, 343, 576, 598, 1068; Kateřina roz. z Wildšteina LXXXIV, 341, 899; Lidmila Kristina roz. z Dobřenic 341.
Lukavecký z Lukavce 853; Bohuslav CXXXVII, 344; Ferdinand Karel, Matyáš a Jan starší 340; Jetřich Adam 341; Mikuláš starší, Mikuláš mladší, Lidmila, Kateřina a Helena 342; Jindřich a Jetřich 343; Petr CXI, 342, 343, 702; Smil 343, 1269; Jan a Karel CXXXIX; Jindřich Adam a Jiří CXXXVII.
z Lukavic Žofie Křinecká z Ronova 308.
Lukavice (Lukavec) hrad. 23.
Lukavice tvrz a dvůr poplužní cheb. 265.
Lukavice dolejší plz. 338.
Lukavice hořejší plz. 338, 578.
Lukavská z Lukavice Eva roz. Plesova Heřmanská ze Sloupna 437.
Lukavská z Lukavice, dříve Kapounová ze Svojkova (snad Kateřina Veronika roz. z Dobřenic) 250.
Lukavský z Lukavice Adam a Adam Jetřich CXXXVI; Albrecht Felix 248; Albrecht Hildebrand 344, 440, 441; Beneš, Jaroslav a Ladislav 248, 344; Heřman 226, 437, 1269; Jan 344, 1269; Jan Václav CXXXVIII; Jindřich 248, 1269; Jiřík 934; Petr LXXVII, 344; Sigmund 344; Vilém mladší 1269.
Lukavice (Lukowic) lit. 866.
Lukavský z Řenec, viz Suda Řenecký.
Lúké (Louky, Loukov) čásl. 694.
z Luckenbergu Jakub 308.
Lukonos Jan Smil CXXXVIII.
z Lukonos, viz Švik.

Lukov (Lucke), lit. 117, 506.
Lukov na Moravě 768.
Luková, viz Lukavá.
Lukovce (Lukovec) lit. 236, 478, 564, 767, 787, 820.
z Lukovec, viz Kuneš.
Lukovský Vojtěch 402.
Luksdorf (Luxdorf) bol. 457.
Lukšan z Luftenšteina Jan 978, 1036.
Lukšanova Helena Barbora Sádovská z Sloupna 496.
Lukšová Anna 1126.
Luky (Kluky) bol. 17.
Luky (Louka) pís. 650.
Luky praž. 48.
Luna, viz Louny.
Luňáček Jiřík 1126.
Lungwic z Lungwic Arnošt, Albrecht a Jetřich 345.
Lunikov praž. 1205.
Lunikovská z Vraního Anna 430.
Lupenice hrad. 414.
Lusdorf bol. 457.
Luschwitz, viz Lužec.
z Lusteneku, viz Šmidgrabner.
Lutic z Lutic (Lotic, Lhotic) Fridrich a Joachym 345; Melichar CXL; Magdalena 346.
Lützen v Prusku 743.
Lux Martin 1199.
Luxdorf, viz Luksdorf.
z Lüzelburgu Anton 736.
Lužany hrad. 707, jič. 389, 536, 778, 813, 816, plz. 446.
Lužanský Jan a Anna 1020.
Lužce praž. 165.
Luže chrud. 517.
Lužec (Luschwitz) lit. 862, 863.
Lužec (ves pustá, nyní Luženice) plz. 330.
Lužec (Lust) žat. 725.
Luženice (Lužec) plz. 330.
Luženice plz. 1056.
Luženice Menší a Větší plz. 1055, 1059.
Luženičky plz. 1056.
Lužehrady (Lužerady) žat. 191, 314.
Lužetín (Služetín) cheb. 278, plz. 448.
Lužice Dolní a Horní v Slezsku 765.
Lužinky (pustotina) praž. 1037.
Lužnice bud. 652, 657.
Lykaon Pavel 978.
Lynče (Hlinče) žat. 239.
Lysá bol. CXLIX.
Lysa lit. 54.
Lysá táb. 241.
Lyzl Jiřík 1126.
Lžín táb. 906.
Macáková z Ottenburku, potom Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
Macasius Paulus 1084.
Macdonald, viz Magdaniel.
Mackov (ves zašlá) bol. 764, 765, 774, 789.
Mackov pís. 302.
Macor Petr 967.
Maffersdorf (Mofersdorf) bol. 457.
Maffersdorf (Vratislavice) bol. 794.
Magaur Eliáš 1032, 1034.
Magdaniel (Macdonald) Dionys 691, 754, 762.
La Magna et Magalti Don Vincentius 1010.
z Magni (de Magni) 100, 210; František 703.
de Magnis (de Magno), viz Magová.
Magnus Jan 961, 979; Kateřina 979.
Magová (Maková neb de Magnis, de Magno) Dorota 276.
Magrle Jan 967.
Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobišku Jiří, Nykodem, Jan, Jiřík, Ludvík a Matyáš 346; Matyáš CXXXIX, 346, 1020; Václav LXII, 324, 347, 501, 979.
Magrlová Barbora 1032.
Magrlova ze Sobišku Anna a Bohuňka Flotová 347.
Magrlová ze Sobišku Dorota roz. Kustošova a Lidmila 346.
Mahr Kašpar CXXXIX.
Macháček Mikuláš 1126.
Machendorf bol. 69.
Machov hrad. 530.
z Machovic, viz Kunaš.
Machovice čásl. 169, 696.
Machovice Staré bud. 312.
Maierhöfen cheb. 635.
Maierhöfen (Meierhöfen), viz Dvorce.
Majdrle, viz Magrle.
Majdrle (Maydrle) z Mansberga Vavřinec 54, 297, 304, 464, 1002, 1033, 1034.
Majerle Václav 402; viz též Magrle.
Majová Regina 1077.
Majovský Jan 1045; Ondřej 1192.
Majslovice (Mejšlovice) lit. 863.
Makov chrud. 1191, táb. XVIII, 85, 356, 459, 650, 1222.
Makov (na Makově, krčma) pís. 578.

Maková, viz Magová.
Makowic, viz Hřivínov.
Makovský LVII.
Makovský z Makové Jeronym 610.
Maksinec, viz Maxenec.
Malá Anna 1126.
Malahov plz. 330.
Malahov Sirotčí (Malý) plz. 330.
Malčan z Malči Joachym 17.
z Malčan sv. paní Klara Bernardina, hraběnka z Šternberka 1116.
Malčany (ves zašlá) praž. 934.
Malče bud. 653.
Malčice (Malšice) bol. 47, 537, 780.
Malčín (Malšín) části. 692.
Maleč části. 211, 816, pís. 49.
Malečov (Malíšov, Malschen) lit. 561.
Malechov plz. 366.
Malechovice bol. 71, 789.
Malejov (ves zašlá, nyní dvůr) chrud. 78.
z Malejova, viz Dobřikovský.
Malenice pís. 154.
Maleňovice části. 169.
Malensko (ves zaniklá) táb. 147.
Malcš (Molischen) žat. 943.
Malešice bud. 351, praž. 950, 951.
z Malešic a z Poutnova Barbora Štampachová z Štampachu 625.
Malešická z Poutnova Polyxena Štampachová, potom Chlumčanská 626.
Malešický z Černčic Ladislav a Václav 533.
Malešín praž. 379.
Malešov části. 16.
Maletice pís. 1179.
Malhostice lit. 861, 862, 863.
Malič lit. 53, 111, 227.
Malín části. 1064.
Malinovský Jan 1126, 1260.
Malíř Matěj 1192.
Malíšov, viz Malečov.
Malkov (Molikov, Molgau, Moligau) cheb. 719.
Malkov (Malkovy) praž. 716, 717.
Malkov žat. 101.
Malkovice táb. 364.
Malmeřice žat. 14, 208.
Malobratřice dolní bol. 140.
Malobratřice horní bol. 766, 800, 884.
Malochyně (Malochyň) části. 440, 933.
Maloně (Mladoně, Mühlnet?) bud. 655.
Malonty bud. 652.
Malovec Jan 993, 1036; Ondřej 1036.
Malovec z Malovic a z Chýnova Jan 60, 852; Michal 850, 852.
Malovec z Chejnova a Winterberka Bohuchval 356; Ctibor, Ezechyel, Jan, Jiří a Kryštof 852; Jan Oldřich 1251; Jindřich, Oldřich a Petr XXVI, 354, 852; Jindřich XXVI, 852; Jiří XXVI, CXIII, 8, 355, 852; Václav 655, 852; Zdeněk XXVI, XXXIII, 356, 852.
Malovec z Malovic Albrecht Sigfrid Pavel CXXXVI, 852; Bohuslav starší LXVII, 348, 655; Bohuslav mladší a Jan Kryštof 348; Jetřich, Jan a Václav XVIII, XXII, 349, 1269; Jan Jetřich 1269; Jan Vilém XLVI, 348, 852; Jetřich 125, 433, 753, 754, 829, 852; Kryštof CXXXIX, 356, 1216; Mikuláš 1216; Mstidruh Václav 355; Petr starší CXL, 355, 374, 852; Petr mladší 852; Petr Mikuláš 356, 852; Rudolf CXL, 356, 852; Václav nejstarší 852; Václav mladší 356, 852; Václav Košan LXVI, 355; Věnek 169; Vilém 356, 852.
Malovcová z Malovic Alžběta roz. z Branišova 272, 349; Anna, dříve Krabicová, roz Třídvorská 714, 715; Anna roz. z Újezda 353; Johanna, roz. z Bukovan 56, 409; Kateřina na Bezdědicích LXXXIV; Majdalena roz. Belvicová z Nostvic 562; Majdalena roz. z Lisova 850.
Malovcova z Chýnova Anna Majdalena Vencelíková z Vrchovišť 849, 850, 852; Voršila Račínová z Račína 450.
Malovcova z Malovic Afra Doudlebská 85; Alžběta Rozýna Šafmanová 874; Cecilie Měděncová z Ratibořic 364; Johanna Gryspeková 127; Johanna Myšková z Žlunic 388.
Malovice pís. 422, táb. 238.
Malovidy táb. 896.
Malschen, viz Malečov.
Malšín (Malčín) části. 692.
Malšovice lit. 53.
z Malšvic, viz Gerštorf.
Maltayr (Záluží) žat. 138.
Malvazy Jan 1036; Martin 961; Tomáš 1033.
Malý Jakub 1095.
Mann Jan Jiří 1098.

Mančice (Polní) části. 388.
Manětín plz. 467.
Mangolt Kristof Ferdinand 357, 818.
Mangoltová Helena Kateřina, viz Fictumová.
Manikovice bol. 883.
Manisch, viz Manušice.
Maňkus Ondřej 1260, 1263.
Manlicher Jakub 1152.
Mannelsdorf (Mendlštorf) žat. 623, 626.
Maňovice (ves zašlá) hrad. 707.
z Mansberga, viz Majdrle.
z Mansfeldu hrabě Arnošt XXIII, XXIX, 420, 421, 701, 732, 733, 1188; Bruno 700; Wolf 627, 865; Wolfgang 737; Kateřina Vartenberková 811.
Mantýn Jan 1126.
Manušice (Manoše, Manisch) lit. 419, 845.
de Maradas, viz Marradas.
z Marcinu (Morzin) sv. pán Rudolf 785.
Marcus, viz Marek z Markfeldu.
Marek Josef 1042.
Marek z Landškrouna Jan 983.
Marek (Marcus) z Markfeldu Tomáš 255.
Maresdorf (Maerzdorf, Martinkovice) hrad. 1047.
Mareš Václav 1094.
Marganic František CXXXVII.
z Mariame, viz Pallant.
Mariaschein (Šejnov, Bohusudov) lit. 257.
Maria Stock (Skok, Skoky) cheb. 287.
Markel bud. 394.
Markersdorf, viz Markvartice.
Marketsgrün (Marklesgrün) cheb. 1138.
z Markfeldu, viz Marek.
Markhausen cheb. 1082.
Markolt z Tedražic Diviš Bohuslav 357.
Marklesgrün (Marketsgrün) cheb. 1138.
Markov (Markovice, ves zašlá) části. 703.
Markvart z Hrádku Diviš CXIII, 357; Šebestian 357, 1056, 1202; Václav Arnošt 1253; Markvartová Anna roz. z Říčan 359.
Markvartice bol. 84, 789, bud. 653, 920, části. 393, 933.
Markvartice (Markersdorf) lit. 401, 563, 867.
Markvartice Hořejší (Ober-Markersdorf) lit. 269.
Marletzgrün (Mordlesgrün) cheb. 606.
Marlis Volf 509.
Maroditz, viz Martiče.
Marous Šimeon žid 712.
de Marradas Don Baltasar XVII, XVIII, XX, XXI, XXVI, XXVII, CXXIII, CXXVIII, 49, 61, 73, 112, 149, 211, 237, 242, 245, 273, 311, 349, 351, 353, 356, 363, 367, 395, 422, 436, 445, 449, 452, 459, 477, 489, 499, 561, 578, 583, 608, 649, 740, 749, 750, 763, 840, 849, 851, 872, 879, 891, 902, 906, 1108, 1114, 1181, 1195, 1204, 1210, 1211, 1215, 1216, 1242, 1249, 1250.
de Marradas Don Francisco hrabě ze Salentu 1250.
z Marsfeldu, viz Stroperius.
Marsch David 1138.
Marschau, viz Maršov.
Marschen, viz Maršov.
Marschendorf, viz Maršov.
Maršalek (Maršalius) Jan a Tomáš 977.
Maršov (Maršova pustotina, Marschau) části. 690.
Maršov hrad. 530.
Maršov (Marschendorf) jič. 683, 708, 1238.
Maršov (Marschen) lit. 257.
Maršovice bol. 534, 805, lit. 845, táb. 155.
Maršovský (měšťan Českobrodský) 1045.
Martický z Rabšteina Albrecht 630.
Martiče (Maroditz) cheb. 287.
Martin Jan 1009.
Martiněves lit. 33.
de Martini Bartoloměj 980.
z Martinic hrabě Jaroslav Bořita XV, XVI, XXI, XXII, XXIII, XCV, CXI, CXVIII, CXX, CXXVII, 86, 102, 185, 256, 397, 430, 486, 509, 524, 543, 607, 617, 618, 622, 721, 856, 857, 931, 942, 982, 1086, 1205, 1206.
z Martinic hrabě Bernard Ignác Bořita CXX; Jiří Adam 136, 281, 416.
z Martinic hraběnka Maria Eusebia roz. z Šternberka 407, 426, 487.
z Martinic Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat 281; Maria Waldšteinová 529.
Martinice (Martinovice) bol. 159.

Martinice chrud. 517, táb. 65, 364, 493.
Martinice (Onšovské) části. 20.
Martinice Nové části. LXXVIII, 905.
Martinkovice, viz Maerzdorf.
Martinovice (Martinice) bol. 159.
Martinovský Václav 961.
Martinovský z Brňova Ctibor 359.
Marýn Václav 1040.
Märzdorf (Maresdorf, Martinkovice) hrad. 1047.
Märzdorf (Merzdorf) žat. 1085.
sv. Maří pís. 154.
Mařenice (ves zašlá) bol. 534.
Maschau, viz Mašťov.
Maschakoten (Moršenkoten, Marsekuden) cheb. 265.
Maskovice táb. 153.
Maslojedy hrad. 707.
Masník Jan 1063.
Masopustová Alžběta 1146.
Masoujedy (Masojedy) praž. 526.
della Massa Šebastian 1004.
Mastík Jan 1092.
Mastýřovice lit. 318.
Maščov, viz Mašťov.
Mašek (Maška) Matěj 1231.
Maškovice (Mašovice, Maschkowic) lit. 863, 913.
Mašov (Mašťov) bol. 533.
Mašov táb. 650.
Mašovice lit., viz Maškovice.
Mašovice plz. 330, táb. 485, 849, 1171.
Maštefovský (Litoměřický) z Jizbice, Václav XXXII, XLVIII, LII, LV, 359, 580, 955; viz též Litoměřický 329.
Mašťov (Maščov, Maschau) žat. 615, 619.
Mašťovský, viz z Kolovrat.
sv. Matěj praž. 724.
Matějovský Vavřinec 961.
Materna, viz Moderno.
Materna z Květnice Adam starši 186; Adam 360, 1269; Albrecht Bernard 342; Jan Jiří 360, 806; Jindřich 360, 793; Jindřich Sigmund 361, 788; Jiří 410; Jiří Jan 702; Sigmund 343.
Maternová z Květnice Helena (Alena) roz. Lažanská z Bukové 15, 92, 306; Veronika roz. Chuchelská 361.
Maternova z Květnice Barbora Vostrovská a Anna Dorota Robmhapová 361.
Mateřovská Alžběta roz. z Hustiřan 377.
Mateřovský z Mateřova Bořek CXXXVII; Fridrich 361; Jan Jiří, Mikuláš a Rudolf 362.
Math Kristian 848.
Mathův (Mauthof) bud. 655.
Matuňková Kateřina 1260.
Matyáš císař XV, XVI, 846, 857, 1116, 1202, 1207, 1265.
Matyášovská z Matyášovic Apollonia Solhauzová ze Solhauzu 564.
Matyášovský z Matyášovic Jan starši CXXXIX; Jan Jiří a Matyáš 362.
Maüeran (Muran) Antonín 895.
Maus Tomáš 275.
Mautdorf cheb. 1234.
Mauthof (Mathův) bud. 655.
Max z Maxen (z Maxu) Jiří 362, 810; Kašpar CXXXIX.
Maxenec (Maksinec, ves zašlá) jič. 813.
Maximilian I. král XV.
Maximilian II. císař 942, 1203, 1247.
Maximilian vévoda Bavorský 747, 947; viz též Bavorský vévoda.
Mayderle, viz Majdrle z Mansperku.
Mayer Adam 1027; Krištof 961, 1012; Pavel 1084; Wolf 961.
de Mayer (Meüer) Jiljí 1009, 1012.
Mayer z Grosenau Vilém 629.
Mayerle, viz Magrle.
Mayner Jakub a Jiří 1152.
Mayšlovice (Meyšlovice) pís. 647.
Mazákova Marta Mettychová z Čečova a z Ingersdorfu 522.
Mazalov bud. 657.
Mazanec (zámek zaniklý) cheb. 278.
Mazanec z Frimburku Karel 186, 381.
Mazánek David 1012; Jiřík 1075, 1260; Matyáš 1110.
Mazánek ze Zlatého pole Jan Jiří 996.
Mazaný ze Slavětína Jan CXXXVIII; Oldřich Vilém a Jiří 584.
Mažice táb. 657, 1241.
Mčely (Mičely, Mzell) bol. 307.
Meclov plz. 662.
Mecner Jan 1165.
Mečerod (Mečerad, Mezerod) z Mečerodu Kašpar a Seyfried 362.
Mečíř Jan 1093; Martin 1165.
Medek Havel 967.
Medek z Mohelnice Tomáš 983.
Měděnec Václav 584.

Měděnec z Ratibořic Adam 363; Albrecht 1099; Jan nejmladší 363, 1269; Jan mladší a Petr 363; Jan Oldřich 345; Mikuláš mladší a starší 364.
Měděncová z Ratibořic Anna Kateřina roz. z Vesce, Cecilie roz. z Malovic a Eva roz. z Bukovan 364; Lidmila roz. z Nového Dvoru 363; Měděncova Kateřina Mandalena Sádlová z Vražného, potom Fictumová 364, 495.
Medlitzhof (Metlice) dvůr poplužní bud. 655.
Medná plz 330.
Mednej (Medný, ves zaniklá, nyní dvůr) bol. 381.
Medonosy (Medenost) lit. 240.
Medvědice (Nedvědice) lit. 234.
Meefleisch Tomáš 1152, 1153.
z Meggau hrabě Linhart Helfrid 288, 593, 703, 737; téhož dcery Alžběta, Františka, Susanna Marie Anna a Anna 703.
Mehl ze Štřelic Baltasar 865.
Měchenice praž. 172.
Měcholupy praž. 527, 922, plz. 279, 1105, žat. 501.
Měchov bud. 652.
Měchov (Mies) cheb. 632.
Měchura Jan 1246.
Měchýř Jan 993, 1036; Šimon 967.
Meischner, viz Meyšnar.
Mejšlovice (Majšlovice) lit. 862, 863.
Mejtský Petr 967.
z Mekau, viz z Meggau.
Mekele (Meckel) žat. 615.
Meklenburské vévodství 734, 769.
Meklenburští vévodové Adolf, Fridrich a Jan Albrecht 734.
Měkynec pis. 1195.
Melander Otto XXXIV, XXXVI, LI, XCV.
Melantrich, viz z Veleslavína.
Melcar Faltýn, Jakub a Valentýn 961.
Melcerová Anna 1012, 1020.
Mělčany hrad. 682.
Melden (ves zaniklá) cheb. 612.
Melichar Pavel 1193.
Melis Wolf 961.
Meliš (Melyš, Cikánek) Jan Kašpar 994, 1036.
Melitanský klášter Matky Boží pod řetězem v Praze XXIV.
Melitanského řádu převorství v Praze XXIV, 432, 504.
Melmulka mlýn (dom. Habry) čásl. 692.
Mělnice (Melnitz) plz. 319.
Mělnická Dorota 1165.
Mělnický Jiřík 1126; Petr 961.
Mělnický děkan 729.
Mělnický klášter, viz Klášter Mělnický.
Mělník praž. XXV, CI, CXLIX, 730, 882, 1144, 1278.
Mělník žat. 624.
Melnitz, viz Mělnice.
Meloun Jan 1045.
Melyš, viz Meliš.
Melzer Zachariáš a Kateřina 1102.
z Meminku, viz Bechler (Pechlar).
Měňany praž. 717, 1037.
Mencl (Menzel) z Kolsdorfu Jan 717, 1136; viz též Wenzel, Wencelius.
Menčice praž. 526.
Mendlštorf (Mannelsdorf) žat. 623.
z Mengersdorfu Scholastika Zedvicová z Kinžvartu 929.
Měnická ze Žitenic Anna 1051.
Měnický z Červené vsi Martin 1048; Václav 365; Měnická Anna Kateřina roz. Jestřibská z Ryzmburku 365.
z Meningu, viz Bechler (Pechler).
Menšická Kateřina 1165.
Menšík z Menšteina Jan 365; Jakub 667.
Mentoury chrud. 517.
Menzel Jan a jeho sestra Dorota Reichlová 713.
Menzel z Kolsdorfu, viz Mencl, Wenzel, Wencelius.
Měravská Kateřina 1109.
Merboltice (Mertendorf) lit. 291.
Meretice žat. 631, 722.
Meričov (Möritschau), viz Mořičov.
Merkelsgrün cheb. 1168.
Merklín plz. 484.
Merklínská z Merklína Anna Widršperkarová 874; Kateřina roz. Černínova z Chudenic 365.
Merklinský z Merklína Adam, Purkhart a Jan 365.
Merklov (Mrklov) jič. 926.
Merklovice hrad. 414.
Měrník Kristof a jeho manželka Alžběta roz. Štampachova z Štampachu 623.
z Merode hrabě Arnošt a Jan Fridrich 1183; Jan 117, 1184.
Mertendorf, viz Merboltice.
Měrunice žat. 1139.

Merzdorf, viz Břevniště.
Merzdorf, viz Maerzdorf (Maresdorf).
Merzdorf žat. 624.
Měřenice (Mířenice) plz. 668.
Měřetice (Mířetice) žat. 104.
Meshals, viz Mízholec.
Měsholce, viz Mízholec.
Měsíček z Výškova Bořivoj 365, 566, 710; Jan CXXXVIII; Jiří LXVII, 366; Mikuláš a Radslav 366; Rudolf Šťastný 1018; Ruprecht 48; Sigmund 710.
Měsíčková z Výškova Anna roz. z Ottersfeldu 273; Dorota roz. Fremutova z Tropčic 366; Eva roz. z Údrče 273, 366; Marie roz. z Řezna 366, 396, 918.
Meskomín N. 1126.
Mesleth, viz Meziletí.
Městec hrad. 638, 681, 682, chrud. 119.
Městec Heřmanův, viz Heřmanův Městec.
Městec Králové jič. 528, 546.
Městecký Jan 1165.
Městečko praž. 379, táb. 151, 896.
Město (Místo, Platz) žat. 621.
Město dolní, viz Lipnice dolení.
Město Nové, viz Nové Město.
Město Staré, viz Staré Město.
Měšetice táb. 907.
Měšice táb. 442, 1221, 1224, 1227.
Mešné (Mešno) plz. 280.
Metanov táb. 850.
Mětice chrud. 1089.
Mětikalov (Netikalov) žat. 615.
Metlice (Medlitzhof) dvůr poplužní bud. 655.
Metličany jič. 360.
Metličany (ves zašlá) táb. 896.
Metschel Joachym 1240.
Metternich z Winneburgu 332; Jan Reinhard, Vilém a Lothar 589; Jan Reinhart, Karel, Emerich, Vilém a Lotharinsen (Lothar) 156, 929, 1103.
Mettych z Čečova a z Ingersdorfu Adam a Marta roz. Mazákova 522.
Meuer, viz Mayer.
Meyerl Ondřej 1084.
Meyner Jakub 1152; Jiří 1152, 1153.
Meys Samuel 1209.
Meyšlovice (Mayšlovice) pís. 647.
Meyšnar Daniel 881, 994, 1036; Jiří 995, 1036; Pavel 880.
Meyšnar (Kirštein) z Kirštejna František 1172.
Meyšnarová Anna 881.
Meytolar z Meytol Adam a Kříštof 366.
Mezerod, viz Mečerod.
Mezeříč (Mezirady, ves zašlá) žat. 623.
Mezeříče (Meziříčí) bud. 652.
Mězholez plz. 463.
Mezholzy (Mezholce), viz Miznolez.
Mezí (Mezín) plz. 278.
Mezihoří táb. 650.
Mezihoří jič. 537, 779.
Meziklasí části. 694.
Meziletí (Mesletsch) hrad. 707.
Mezilesí hrad. 530, 638, 681.
Mezilesí (Meziles-Thein) táb. 342.
z Mezilesic, viz Hrach.
z Mezilesic Jakub Jeník CXXXIX.
Mezilešice (Mezilesice) chrud. 568.
Meziluží bol. 789.
Mezimostí táb. 657.
Mezina (ves zašlá, nyní samota) hrad. 885.
Mezín (Mezí) plz. 278.
Mezipotočí (Nespoding) bud. XVIII, 59.
Mezirady, viz Mezeříč.
Meziříčí (Mezříče) hrad. 23, 682.
Mezné táb. 106, 223, 493, 888.
Mezřický Šimon 1097.
Mezříč táb. XVIII, 85.
Mezříče (Meziříčí) hrad. 682.
Mičan z Klinšteina (Klingenstein) a z Rostok Fridrich 367, 616; Hynek Albrecht 366; Jan 155; Jan Vilém 367, Václav 367, 1216.
Mičanová z Klinšteina Elyna roz. z Kokořova 1275; Estera LXXXIII; Majdalena, předešlé Waldšteinová, roz. Bohdanecká z Hodkova 367, 795, 837; Salomena roz. Smiřická 526.
Mičely, viz Mčely.
Mičov části. 461, 462.
Miebes Jan 1139.
Mies, viz Stříbro.
Mies (Měchov) cheb. 632.
Michal Adam 961; Matouš XXIV, CXL, 371, 1004.
Michal N. 995.
Michal (Quirens) Matěj 1139.
z Michalovic Bohuslav XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLVI, XLVII, LII, LV, 367, 369, 524, 857; Bohuslav starší 368; Diviš 369; Jan Václav a Emil

370; Voršila Benigna roz. z Vrtby XXIV, LXXXII, 369, 370; Kateřina Zakostelská z Bilejova 92, 314.
Michalovice bol. 1144, části. 41, 688, 701.
Michalův (Michal) Matouš CXL, 371, 1004.
Michanice žat. 1085.
Michels (Michzen), viz Myšec.
Michelsdorf, viz Velíká ves.
Michle praž. 951.
Michna z Vacínova Ferdinand Karel 482; Jiří Vilém CIII, CVII, CXXXIV, 15, 559, 1119, 1143, 1144; Karel Jiří Václav a Václav 946; Sigmund Norbert 433, 946; Pavel XXI, XXV, LXXXVII, XCV, CIII, CXI, CXVIII, CXXI, CXXVIII, 5, 11, 24, 148, 150, 153, 155, 194, 232, 241, 385, 391, 433, 482, 504, 513, 582, 594, 722, 830, 902, 945, 952, 974, 983, 1119, 1187, 1273.
z Michnic, viz Pauzar.
Michnice bud. 163, 655, 656.
Michovka (Mnichovka) bol. 803, 844.
Michovy (Mnichové) hrad. 679.
Miknovka (dědina pustá) bol. 531.
Mikoly (Mikuly) bud. 655.
Míkovice (Minkovice) praž. 33.
Mikulášov části. 468.
Mikulášovice (Nixdorf, Nikelsdorf) lit. 865.
Mikuly, viz Mikoly.
Milanovice části. 169, 696.
Milaveč (Milavče) plz. 1055, 1060.
Milčany (zámek pustý) lit. 846.
z Milče, viz Kurzbach.
Milčeves (Miličeves, Milčoves) jič. 79, 745, 765, 766, 772, 774, 777, 800.
Milčice (Mlčice) části. 1163.
Milčinský Mikuláš 1040.
Milčoves žat. 99, 1254.
Mildenau bol. 457.
Mildeneiche (Mildenach) bol. 457.
Milderfles (Mühldörfles) cheb. 99.
Milej (Milé) praž. 616.
Mileňovice pís. XVIII, 72.
Milešov pís. 650.
Milešov (Milleschau) lit. 234.
z Milešovky, viz Mráz.
Miletice plz. 272, 416.
Miletín bud. 657, části. 403, jič. 765, 766, 800, 836.
Miletínek (Miletín Malý) jič. 766, 785, 792, 804.
Milevice (Milovice) jič. 767, 811.
Milevsko (Milívsko) táb. 151, 650.
z Milhostic, viz Vojkovský.
z Milhostic Majdalena, viz Beřkovská.
Milhostice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) části. 403.
Miličín táb. XVIII, 202, 237.
Miličov táb. 485, 1171.
Miličovský z Braunberku Jiří 900.
Milíkov plz. 1212.
Milkov (Milikau) cheb. 122.
Milín praž. CXLIX.
Milínovo (Milínov) plz. 280.
z Miliny Anna Vřesovcová na Kremuží 239, 910.
Militz Jan 1152.
Milívsko, viz Milevsko.
Milkovice dvůr poplužní jič. 787.
Miller Jan 961; Kryštof a Lukáš 967; Matěj 1029, 1030.
Miller (Müller) Jan Křtit. a Majdalena 979.
Millerová z Wildšteina Kateřina LXXXII.
Milleschau, viz Milešov.
z Millesimo František Marchese de Grana et Caretto hrabě 290, 775; viz též Caretto.
Milner Ondřej 1093.
Milošice žat. 1253.
Milota ze Všejan Petr 372.
Milotice části. 186.
Milotice malé a velké táb. 485, 1171.
Milotice na Moravě 70, 791.
Milovanice táb. 1222.
Milovice jič. 124, 536, 765, 779, 815, 939; viz též Milevice.
Milovo (Milov) pís. 1201.
Milsa (Milsau) viz Milžany.
z Miltic Jan Arnošt 372.
Milžany (Milsa, Milsau) žat. 1100.
Mimoň (Niemes) bol. 381, 764, 789, 823, 930.
Mimovo (Mimov) plz. 1055, 1059.
Minartice táb. 493, 1222.
Mince v Čechách za kralování Fridricha Falckého XXVII. — Mince (dukáty) a jich hodnota 829, 894. — Mince l. 1622—1623 lehké (špatné) 1271—1274. — Mincovna Waldšteina z Fridlandu 733.
Mincenberger Vilém 263.
Mincer Arnošt 522.
z Minic, viz Koutek Nečanský.
Minice pís. 647, 650, praž. 124.
Minich z Arzperku (Münich z Arzbergu) Jan 190, 252, 424; Müni-

chová Markéta Zuzana roz. Brunnerova z Wildenau 402.
z Minichhofen, viz Hoffmann.
Minichov (Münchhof) dvůr poplužní cheb. 1168.
Minkovic, viz Mikovice.
z Minkovic, viz z Minkvic.
Minkovice táb. 650.
z Minkvic (Minkovic) Jan Fridrich 372.
Minor Tobiaš 210.
Minstrberský kníže Jindřich 530.
Minych Jan 1030.
Miraňková Anna 1066.
Mirečov, viz Mořičov.
Mírek z Solopisk Adam 372; Bohuslav 41, 373; Jan CXXXVIII, 41; Jan Sigmund LXVII, 373; Bohuslav a Jiří 373; Jindřich Svatomír 41; Jindřich LXVII, 373; Stefan 1269; Václav Ladislav CXL, 374; Jiří nejstarší, Jaroslav Svatomír a Fridrich Šťastný 374.
Mirková z Solopisk Anna LXXXIII; Dorota roz. z Petrovce a na Sinči 373; Marianna roz. Horňatecká z Dobročovic 372; Žofie roz. Kasalická z Kastic 373.
Mirkova z Solopisk Dorota Krejštanová, Alžběta Švamberková, Alena Renthalová a Dorota Vratislavová 373.
Mirešovice žat. 633.
Mirešovská z Mirešovic Alžběta roz. Štampachova 618.
Mirešovský z Mirešovic Hynek 1269; Oldřich Sigmund 1263; Sigmund 374.
Miretický Pavel CXL.
Mirkov lit. 54.
Mirkovice, viz Miříkovice.
Mirkovice plz. 130.
Mirošov plz. 126, 252, táb. 1171.
Mirotice pís. 167, 168.
Mirotín (Miřetín) chrud. 517.
z Mirovic, viz Radkovec.
Mirovice pís. 647, 648, 650.
Mirovská Ludmila roz. Prokopová z Rovin 1013.
Mirovský Adam 1022, 1033.
Miřátky part. 692.
Miřejov jič. 50, 765, 766, 801.
Miřejovice, viz Mířovice.
Miřenice (Měřenice) plz. 668.
z Miřetic, viz Braum.
Miřetice part. 896, chrud. 670.
Miřetice, viz Měřetice.
Miřetín (ves zašlá) pís. 334.
Miřetín (Mirotín) chrud. 517.
Miřevice lit. 227.
Miřevice (Miřovice) plz. 331.
Miříkovice (Mírkovice) bud. 919.
Miřkov plz. 331.
Miřkovská z Tropčic Anna roz. z Štampachu 625.
Miřkovská z Tropčic Alžběta Štosová 785, 797; Barbora Harantová 137; Kateřina Waldšteinová a Rozina Zylvarová z Silberšteina 785, 792.
Miřkovský z Tropčic Mikuláš 590, 1139; Šezima 625; Vilém 331, 375, 785.
Mířovice (Miřejovice) praž. 124.
Mířovice (Miřevice) plz. 331.
Mis Jan a Justina 987.
Miseric Linhart 992.
Miseroni Oktavian 1001.
Mískolezy (Mízkolezy) hrad. 76, 680, 767, 783.
Místo (Město, Platz) žat. 621.
Místo Nové (Nové město, Neuort) part. 571.
Místo (Město) staré jič. 721.
Mistrovice hrad. 577.
Mišovice pís. 647, 650.
Mittlbach Jiří 1199.
z Mitrovic, viz Vratislav.
Mitrovský z Nemyšle Bernard CXXXVII, 375, 818; Jan starší, Jan mladší a Jindřich 375; Jiří starší CXXXVII, 136, 375; Jiří mladší LXXXIX, 353, 375, 392; Mikuláš Jan a Petr 376; Přech (Přibík) 200, 376.
Mitrovská z Nemyšle Dorota roz. z Komárova 376; Estera roz. Lažanská z Bukové LXXXIII, 392, 468; Johanka na Smilově LXXXIV.
Mitrovská z Nemyšle Alena Rašínová z Ryzmburka 454; Dorota Vrchotická z Loutkova 906; Maria Alžběta Boreňová 376.
Mitys Jan 1126; Šimon 1026; Václav 961, 979, 1036.
Mizeron František z Lissonu 33.
Mizholez (Měsholce) plz. 330.
Mízholez (Mezholzy, Mezholce, Meshals), plz. 874.
Mízkolezy, viz Mískolezy.
Mladá bol. 1163.
Mladá Boleslav, viz Boleslav Mladá.
Mladá Vožice, viz Vožice Mladá.
Mladej (Mladé) lit. 913.

Mladějov bol. 82, 83, 765, 766, 801, 806.
Mladějov (ves pustá) žat. 615.
Mladějovice (Mladovice) táb. 489.
Mládek Jan, Matouš a Václav 1193.
Mládek Václav CXLI.
Mladice (ves zašlá) plz. 668.
Mladkov hrad. 160.
Mladonč (Maloně, Mühlnet?) bud. 655.
Mladoňovice chrud. 923.
Mladoňovice (Ladoňovice) na Moravě 213.
Mladostov bol. 533.
Mladošovice bud. 657.
Mladota z Jilmanic Jindřich 587.
Mladota z Solopisk Jiří starší, Jan a Adam 376; Jiří 377, 818; Sigmund a Zdeněk 377; Václav 362, 376, 377, 385; Zdeněk Adam 268, 376, 377, 1269; Jiřík a Vilém 377.
Mladotová z Solopisk Barbora na Březně LXXXIII; Helena roz. z Ebersbachu a Kateřina, předtím Chlumová z Dohalic 377; Helena Anna, předtím Certorejská roz. Šlibovská 598; Kateřina roz. Gerštorfova 120; Majdalena roz. z Labouně 46.
Mladotova z Solopisk Alžběta 378; Dorota Linhartová z Neuenbergu, potom Dohalská 809.
Mladotice části. 462, 688.
Mladoušov táb. 241.
Mladovice (Mladějovice) táb. 212, 489.
Mlaka bud. 657.
Mlazice praž. 1144.
Mlazovice jič 537, 779.
Mlčice (Milčice) části. 1163.
Mlčkov táb. 151.
Mlékojedy (Mlékovidy) lit. 1116, 1117.
Mleynce, viz Mlýnce, Mlýnec.
Mleynek Tomáš, Ludvík a Jan 1259.
Mleynice (Mlýnec) lit. 234.
Mlikovice táb. 155.
Mlýn Bílý (dvůr poplužní) plz. 872.
Mlýn Dubský plz. 358.
Mlýn Havlův (dvůr) plz. 1060.
Mlýn Spálený pod Tuboží bol. 18.
Mlynář Václav 1095, 1157.
Mlynaře (ves zaniklá) žat. 1256.
Mlýnce (Mlýnec, Mleynce, Linz) žat. 624, 625.
Mlýnec jič. 783.
Mlýnec (Mleynice) lit. 234.
Mlýnec (Mlýnce, Linz) plz. 662, 1056.
Mlýnec Nový a Starý (Lenzel) lit. 913.
Mlýnec ve Vyskeři (Mleynce) bol. 534.
Mlýnský (Podolský) dvůr části. 186.
Mněník jič. 1048.
Mnětluky (Netluky, Pnětluky) lit. 259.
Mnich táb. 321, 476.
Mnichov (Münchhof) cheb. 333, 818.
Mnichov (ves pustá) lit. 845.
Mnichové Hradiště, viz Hradiště Mnichové.
Mnichovice (Němichovice) části. 573.
Mnichovka, viz Michovka.
Mnichovská (Michovská) Regina a Judita 1021.
Mnichovský Matěj XXIV, 371, 1021.
z Mnichu, viz Bukovanská.
z Mnichu, viz Smrčka.
Mniš Rafael 275.
Mnišek praž. CXLIX.
Mnišek (Einsiedl) žat. 1149.
Mnišovský z Sebuzína Rafael CXLV, 315, 709, 881, 987, 995, 1035.
z Mocína, viz Darboit.
Močedlník (Močidlník) praž. 526.
Močerady, viz Mušerady.
Močidlice (Modschidl) cheb. 288.
Močovice části. 689, 1049, 1050.
Moderno (Materna) František 1003.
Modla Nykodym 1038.
Modlany lit. 257.
Modletice praž. 951.
Modletín části. 313.
Modlibohov (Modlitbohov, Nudelbaum) bol. 537, 791.
Modlikov části. 933.
z Modliškovic, viz Hřepická a Chřepický.
Modliškovice dvůr pís. 1179.
Modlišovský Krištof 1150.
Modřany praž. 945, 950.
Modřejovice praž. 127, 409.
Modřice (Riegersdorf) chrud. 1191.
Modřičice (Modřišice) bol. 604, 802.
Modschidl, viz Močidlice.
Möritschau, viz Mořičov.
Mofersdorf, viz Maffersdorf.
z Mohelnice, viz Medek.
Mohelnice bol. 12.
Mohelnice dolní bol. 46, 47.
Mohr, viz Mory.
Mohr (ves zašlá) cheb. 602.
Mohr Baltasar 697, 750, 752.

Mohr z Lichteneggu, viz Mor.
Mohr von Wald František Vilém 752, 759.
Mohren, viz Javorník.
Mohněnský arcibiskup Jiří Fridrich 738.
Mochov praž. 704.
Mokořany, viz Komořany.
Mokrá (Mokré) cheb. 143.
Mokrá, viz Mokrej.
Mokré (Mokrej) hrad. 682, táb. 1210, 1222.
Mokrej (Mokrá) bol. 604.
Mokropsy hořejší (Mokropec) praž. 43, 555.
Mokrosuky pís. 201, 422, 578.
Mokrouš plz. 1202.
Mokrovanský z Mokrovan Bernart CXXXVII.
Mokrovouzská z Mokrovouz Ludmila Hnátová 1157.
Mokrý Lom bud. 654.
Mokrý Urban 452.
Mokřany praž. 21, 379.
Moldauthein, viz Týn nad Vltavou.
z Moldavy vejvodovna Anna Marie, potom Doninová a Farenspachová 201, 238.
Molgau (Moligau), viz Malkov.
Molikov (Molgau) viz Malkov.
Molischen, viz Maleš.
Molyška Ludmila 1126.
Monín táb. 177.
Montbrunová Majdalena roz. Vithova 878.
de Monte-Cuculi Arnošt hrabě 183, 737, 916, 1079.
Montprun (Montbrun) Pavel 1113.
Mor Jan 969.
Mor (Mohr) z Lichteneggu a Sedmikostelův Maximilian a Ferdinand 395.
Morakšová Marianna roz. Novohradská z Kolovrat 172.
Moraň Jan 1048.
Morando Augustin 794.
Morava hrad. 160.
Moravany čásl. 462, 699.
Moravcová Kateřina 1012.
Moravěi (Moravce) táb. 245.
Moravčice jič. 536, 778.
Moravec Jan XXXII, 979.
Moravec Jiřík a Pavel 1012.
Morávek Jiří 1147.
Moravěves žat. 1149.
Moravsko hrad. 23.
Mordlesgrün (Marletzgrün) cheb. 606.
Morenstein v Hornim Falcku 475.
z Morchendorfu Kateřina Škretová ze Závořic 594.
Morchenstern, viz Smržovka.
Moršel Abraham 966.
Mory (Mohr) žat. 101.
z Morzin (z Marcinu) sv. pán Rudolf 763.
Morzini Rudolf hrabě 806.
z Mořeřab Jakub Leopold 1031.
Mořičov (Moričov, Meričov, Mirečov, Möritschau) cheb. 917, 1168.
Moser z Öttingen Melchior Adam 39, 864.
Most (Brüx) žat. CI, 1148—1154, 1278.
Most dlouhý (Langenbruck) bol. 537, 794.
Most Kněžní (Kněžmost) bol. 249, 807.
Most Kamenný (Kamenomost) praž. 180.
Mostečná táb. 906.
Mostek chrud. 885.
Mostice (Mosting) plz. 358.
Mostiště plz. 22, 127.
Mostník Jan 1126; Václav 1135.
Mostov (Mostau) cheb. 156, 856, 1266.
Mošauer z Valdova Jiří Aleš 378; Vilém Mikuláš CXL, 378.
Mošnice lit. 562.
Motoly praž. 504.
Mošnov žat. 239, 911.
Motovecius Jan 1165.
Moudrá Ludmila 1075.
Moudrov táb. 850.
Mouchová Kateřina 1126.
Moukděly (Mukoděly) žat. 14.
Mour Daniel 961.
Mourek Jiřík 1157.
Moyses Jiří 1137, 1138; Pavel 1138.
Mozečková Barbora 1126.
Mozolov čásl. 701, táb. 1222.
Možeř (Mojžíř, Mosern) lit. 54.
Mrackÿ (Mračeský, Mratský) z Dubé Karel XXXIII, 378, 572; Dorota Marie a Karel Eusebius 379; Kateřina, Dorota Marie, Eliška a Johanna Alžběta 380.
Mraček Adam 1126.
Mračnice plz. 330.
Mračeský z Dubé, viz Mracký.
Mradice žat. 92.
Mrakotice táb. 493.
Mratský z Dubé, viz Mracký.
Mráz Mikuláš 123.

Mráz z Milešovky Bohumil CXXXIX, 1126; Jan Jiří CXXXIX, 1127; Mrázova Ludmila Popeliová 1024.
Mrázek Mikuláš CXL.
Mrázek Václav 967.
Mrdákovo (Mrdákov) plz. 1056.
Mrchojedy bol. 789, plz. 330.
Mrsklesy lit. 196, 234.
Mrskovice části. 701.
Mrštík Václav 1127, 1135.
Mrtníky (Mrtnice) plz. 358.
Mrtníky praž. 407.
Mrva Adam 1165.
Mrvice táb. 493.
Mrzklesy (Mrsklesy) lit. 614.
Mrzky praž. 526.
Mřeňková (m. Českobrodská) 1045.
Mstětiny (Mstětín) hrad. 531.
Mstihněv dvůr poplužní jič. 787.
Mstislavice části. 696.
Mstišov (Tišov, Tischau) lit. 862.
Mšec (Kornhaus) praž. 616, 619.
ze Mšena Hrádku, viz Hrzek.
Mšeno bol. 17, 762, 764, 782.
Mšeno (Mšené) lit. 33.
Mstětice (Městětice) táb. 155.
Mtihava (Tihava) praž. 487.
Muckov (Mutzke) lit. 117, 506.
Mudroň Jan 961, 1036.
Mühlbach cheb. 1082.
Mühldörfles (Milderfles) cheb. 99.
Mühlendorf (Mulndorf) žat. 104.
Mühlgrün cheb. 1082.
Mühlhausen, viz Nelahozeves.
Mühlnet (Mladoně, Maloně) bud. 655.
Muchek (Mucha) z Bukové Adam a Smil starší 380.
Muk Ondřej a Pavel 1036.
Muk (Muka) Pavel a Eva 995.
Muk z Mukenthalu Jan 171.
Mukařov bol. 46, 534, 805.
Mukařov (Munkern) lit. 291.
Mukařov (ves zašlá) praž. 526.
Mückenhahn, viz Provodín.
Muckhof (Bukov) žat. 284.
Mukoděly (Moukděly) žat. 14.
Mulc z Waldau (Mulz v. Waldau) Jiří Albrecht, Jošt Krištof, Jan Fabian a Fabian 380; Jan Albrecht 381; Jan Fabian a Jan Albrecht 818.
Müller ze Zlaté Koruny (v. Golden-Kron) Jan 793, 798.
Müller Jiří a Jan 1199; Jiřík 1245; Martin 1103.
Müllersgrün cheb. 1207.
Mülln (Müllen, Myšlen) cheb. 156.
Müllner von Mühlhausen, viz Myllner z Mylhauzu.
Mulndorf (Mühlendorf) žat. 104.
Multenpergerová Kristina 1240.
Mulz v. Waldau, viz Mulc z Waldau.
Mulzen Tomáš Melichar 1209.
Münch, viz Minich.
Münchendorf (Munkendorf) bol. 457.
Münchhof (Minichov) dvůr poplužní cheb. 1168.
Münchhof (Mnichov) cheb. 333.
z Münchhofen, viz Hoffmann.
Münich, viz Minich.
Munice bud. 351.
Munkendorf, viz Münchendorf.
Munkern, viz Mukařov.
Münster a Osnabrück 735.
Muran (Maüeran) Antonín 895.
Muschinger z Gumpendorfu Vincenc 23, 44, 78, 248, 934, 1273.
Musil Jan 1231.
Mušerady (Močerady, Muscherad) bud. 655.
Muškon Antonín 384.
Mutěnín plz. CL.
Mutice táb. 112.
Mutinsko jič. 546.
Mutzke, viz Muckov.
Muzikař Matyáš 1037.
Mužské bol. 249, 807.
Mydlář Jan LVI.
Mydler Ondřej 961.
Mýdlo Martin 961.
Mydlovary bud. 351.
Myletín (Mysletín) části. 639.
Myllner z Mylhauzu (Müllner v. Mühlhausen) Jan XXIV, XXXIII, LIV, 381, 383, 384, 789, 930; Jiří CXXXVII, 381, 383, 818; Petr XXXVI, XLIV, 381, 383, 524, 858.
Myllnerová z Mylhauzu Virginia roz. z Levínu LXXXIV, 382.
Myllnerova z Mylhauzu Izalda (Isolda) Pětipeská z Chýš 431.
Mysletice táb. 241.
Mysletín (Myletín) části. 639.
Myslíč táb. 151.
Myslík Adolf a Jindřich 1036.
Myslík z Hyršova Adam 385, 464, 1269; Jan Břeněk, Joachym, Melichar a Sigmund 385; Jindřich 385, 818; Ludvik 438; Sigmund 198, 232, 879; Vilém, Adam a Václav Šťastný 385.
Myslíková z Hyršova Markéta roz. z Dubé 385.

Myslíkova z Hyršova Ludmila Kouská 1108.
Myslín pís. 335, 818.
Myslinka (ves pustá) plz. 358.
Myslivo (Mysliv) plz. 1057.
Myslotín táb. 1172.
Myslov táb. 900.
Myslýkovští sirotci 1032.
Mystěves (Mystoves) jič. 787, 788, 941.
Myšec (Michels, Michzen) lit. 913.
Myšenec (Myšlenec) pís. 1178.
Myší Hora (dědiny) plz. 1212.
Myška z Žlunic Albrecht 385; Hertvík 291, 385; Jan CXXXIX; Jan Bohuslav CXXXVIII, 385, 386; Jindřich 387, 439; Jindřich Karel 386, 388; Jan Jindřich starší 386; Jan Jiří 387; Jan Krištof XLI, LXVII, 127, 188, 915; Jetřich 389, 810; Karel CXXXIX; Ferdinand Rudolf, Jaroslav a Karel Častovec 388; Oldřich 389, 818, 1153; Oldřich Kunata CXLI, 387; Václav Říha Kunata CXL.
Myšková Anna Alžběta roz. Bohdanecká z Hodkova LXXXIII, 389; Eliška na Šonově LXXXIII; Johanna roz. z Malovic 388; Majdalena 429.
Myškova z Žlunic Anna a Alžběta Marie 810; Barbora Kostomlatská z Vřesovic 429, 914; Johanna Pětipeská z Chýš 429.
Myškov hrad. 682.
Myškovice části. 923, praž. 715, táb. 90.
Myškovský (měšťan Českobrodský) 1045.
Myšlany bud. 656.
Myšlen (Mülln, Müllen) cheb. 156.
Myšlenec (Myšenec) pís. 1178.
Mýto Vysoké (Hohenmauth) chrud. CI, 1154.
Mzell, viz Mčely.
Nabočady (Nabozady, Neschwic (lit. 53.
Nabovazy (Nokwic) žat. 622, 1085.
Nábzí (Bzí, Nabzel, Nabsel) bol. 805.
Naclav, viz Nadslav.
Načeradec táb. 93.
Načetín plz. 330.
Nadějkov táb. CXLIX.
Nadhera Jan a Diviš 1157.
Nadobník Jan 1165.
Nadryby plz. 1202.
Nadslav (Naclav, Nadoclavy) jič. 721, 774.
Nadvěska, viz Nedveska.
z Nagarolu (Nagrolu) hrabě Ferdinand 447, 722, 1114, 1255.
Nagles, viz Naklov.
Náhlov (Nohlau) bol. 28.
Nahoruby táb. 155.
Nahořánky pís. 425.
Nahořany hrad. 637, 681, pís. 154.
Nachlebí (ves zaniklá) chrud. 572.
Náchod hrad. 529, 544, 546, 553, 680, 762.
Náchod (Záchod) táb. 1221, 1227.
z Náchoda Bohuchval Jaroslav 467; Leonora Marie Dobřenská 77; Marianna Náchodská, předtím Říčanská, potom Roupovská 467.
Náchodský z Neudorfu Adam CXXXVI, 389.
Nacketendörflas (Oujezdec Nahý) cheb. 678.
Nakléřov (Nollendorf) lit. 676.
Naklov (Nagles) plz. 358.
Nakří dolní a horní bud. 351.
Nakvasov (Nekvasovy) plz. 668.
Nakvasovice (Nekvasovice) hořejší a dolejší pís. 67, 490.
Naletohořská Anna 1110.
Nallesgrün (Nolesgryn) cheb. 600, 1137.
Nalžovy plz. CL, 667, 668.
z Namedy, viz Husman.
Napasice, viz Nepasice.
Napor Matouš Mathyades 1026.
Napor z Borkova Matouš 989.
Nasavrky části. 34, táb. 1221, 1227.
Nasavrky (Nassaberg) chrud. 143, 256, 933.
Naschau, viz Naší.
Násedlnice (Nasilnic) bol. 843.
Nasetičky dvůr poplužní plz. 331.
z Nassau-Katzenellenbogen hrabě Jan Ludvík 736.
Nassendorf (Hele, Hely) lit. 867.
Naší (Neyša, Naschau) žat. 607, 622.
Nathanyel Daniel 961; Sigmund a Ludmila 1012.
Nautonice (Noutomice) praž. 427.
Navarov bol. 531, 544, 546, 553, 765, 776, 801.
Navary (Auern) bud. 394.
Naves (ves zaniklá) praž. 4.
Navratice (Navratvice) jič. 731; viz též Nevratice.
Naxer z Rovné Sigmund 389.
Naz z Chřenovic Adam 375; Mikuláš 586.
Nazdice táb. 241.

Nebahovy (Nebahov) pís. 654.
Nebakov (hrad a mlýn) bol. 776.
Nebeský, viz Celestýn.
Nebilovský z Drahobuzi Adam 390, 668; Jindřich, Mikuláš a Smil 390.
Neblažesov (Neblahosov, ves zašlá) cheb. 605.
Nebosedl, viz Novosedly.
z Nebovid, viz Chotouchovský.
Nebřem (Nebřeň) plz. 358.
Nečanský z Minic, viz Koutek.
Nečas Jiljí 961.
Nečemice (Nečenice) žat. 181.
Nečice čásl. 222.
Nečichy žat. 1139, 1141.
z Nečtín Beneda Albrecht 113; viz též Beneda.
Nečtiny (Preitenstein) plz. 125.
z Nedabylic, viz Straka.
Nedam (Nedamov) bol. 17, 781.
Nedanice plz. 587.
Nedaničky plz. 587.
Nedanov (Nevdanov, ves zaniklá) lit. 846.
Nedařice (Nedařiz) jič. 137, 570.
Nedělíště hrad. 135, 815, 1071.
Nedělka Václav 961.
Nedětovice (Netovice) praž. 1205.
Nednebohy (Nednebož, Dneboh) bol. 46, 47, 789.
Nedoveska, viz Nedveska.
Nedoveska (Nevěstka) bol. 18.
Nedovice žat. 1145.
Nedrahovice táb. 65.
Nedražice plz. 497.
Nedrtal (Niederthal, nyní předměstí Novohradské) bud. 652.
Nedvědice (Medvědice) lit. 234, 863.
Nedvědice táb. 1210, 1222.
Nedveska (Nadvěska, Nedoveska) bol. 782.
Nedvězí hrad. 682, chrud. 1191, praž. 471, táb. 153, 767.
Neff (Nepfen) Adam 793.
Nehasice žat. 912, 914.
Neher (Nehr) z Nehrlinku Jiří XXXIII, LVII, CVII, 1004, 1036.
Něhonín táb. 1222.
Něhošovice pís. 877.
z Nehrlinku, viz Neher.
Nehrof, viz Nerhof.
Nehvízdky praž. 703.
Nechanice hrad. 412, plz. 253.
Nechanice Staré hrad. 413.
Nechranice žat. 617.
Nechvalice lit. 862, 863.
Nejedlý Burian 1038.
Nejedlý z Vysoké Jindřich 390, 1071; Tobiáš a Maximilian Theodor 390.
Nejedlá (z Vysoké) Kateřina Zygelová z Chocenic 937.
Nejepín čásl. 522.
Nejepinský z Nejepína Jaroslav 390; Mikuláš mladší a Mikuláš starší 391.
Nekešova z Landeka Lukrecie Waldšteinová 768.
Nekmíř plz. 357, 358.
Nekmířský z Kyrsfeldu Václav 1023.
Nekvasovice, viz Nakvasovice.
Nekvasovice čásl. 573.
Nekvasovy, viz Nakvasov.
Nelahozeves (Nalezoves, Nalžoves, Mühlhausen) praž. 124.
Nelcel (Nelzel) z Löwenastu Pavel 968, 1005; Jan Rudolf a Jindřich 1005.
Nemajovsko, viz Nemaňov.
Nemanice bud. 422, plz. 1057.
Nemaňov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) hrad. 939.
Němcovic Jeronym 1260.
Němčany (Nembšice, Niemtschan) žat. 615.
Němčice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) bud. 45.
Němčice bol. 832, pís. 351.
Němčice plz. CL, 136, 330, 1056.
Němčický Jan CXXXIX.
Němčovice plz. 22, 127, 1203.
Německá Bříza plz. 1202, 1203.
Němeček Ondřej 1127.
Němeček, viz Sedláček.
Nemějce (Nemějice) pís. 1241.
Nemelkov žat. 369.
Nemělkov, viz Nemilkov.
Nemes Daniel 1045.
z Němičevsi Zikmund 192.
Němičóves (Nemyčovec) jič. 536, 777.
Němichovice (Mnichovice) čásl. 573.
Nemilkov (Nemělkov) pís. XVIII, 578.
Nemněnice plz. 331.
Nemojov čásl. 227.
Nemojov (ves zaniklá, nyní mlýn) táb. 1171.
Nemyčoves, viz Němičoves.
Nemyšl táb. 672.
z Nemyšle, viz Mitrovský.
Nenačovice praž. 165.
Nendel Stefan 1088.
Neněchov (Nínéchov) praž. 883.

Něnikovice (Jeníkovice) chrud. 276.
Nepasice (Napasice) hrad. 638, 682.
Nepřen, viz Neff.
Neplachov bud. 657.
Neplachovský Benedikt 1029.
Nepodřice pís. 1179.
Nepokojnice (Pod-Novo-Zamčí) jič. 529, 546.
Nepokošice dvůr poplužní jič. 529.
Nepolický ze Salic Jan Bavor 391.
Nepoliský ze Zachraštan Bořivoj nejstarší Bořek 391, 779.
Nepolyssky Daniel 1165.
Nepomucký Adam 1165.
Nepomyšl (Pomeisl) žat. 620.
Neprachovy plz. 667, 668.
Neprobylice praž. 430, 1206.
Neprobylice (Neprowic) žat. 611.
Nepřevazky (Nepřevažky, Nepřivazeves) bol. 70, 520.
Nepřibice (Nepřívěce) bol. 789.
Nepřivazeves, viz Nepřevazky.
Neratovice praž. 501.
Nerešov (Nerošov) hrad. 788, 941.
Nerhof (Nehrof) z Holtenperku Jan 108, 347, 1009, 1012; Petr 961, 1009.
Nerošov, viz Nerošov.
Neruda Adam 1038.
Neřád mlýn části. 692.
Neřestce pís. XVIII, 71, 647.
Neschwic, viz Nabočady.
Neslinger ze Selchengrabu Jan Ludvík 725.
Nesmen (Nesměň) bud. 657.
Nesmiřice části. 373.
z Nespečova Bejček Lýtkýř (Lichwic) a Přibík 6; Sigmund 7; viz též Bejček.
Nespěky táb. 151, 147, 379.
Nespery (Nespeř) táb. 206, 816.
Nespeřice části. 186.
Nespoding, viz Mezipotočí.
Nessel (Nieder u. Ober), viz Nezly.
z Nestajova, viz Žehušický.
z Nestajova, viz Chuchelský.
Nestaní (Nestivy) Dolejší a Hořejší, vsi pusté, plz. 280.
Nestanice pís. 654.
Nestařice (ves zaniklá) praž. 379.
Nestivy, viz Nestaní.
Nestřeba (Netřeba) hrad. 682.
Nesvačily bol. 47, pís. 126.
Nesvačily (ves pustá) praž. 527.
Nesyty jič. 926.
Neškaredice části. 1063.
Neštědice lit. 54.
Neštěnice (Neštěmice) lit. 54.
Neštětice táb. 151.
Netenice (Netonice) pís. 353.
Netikalov, viz Mětikalov.
Netluky (Pnětluky) táb. 5, 767.
Netluky (Pnětluky, Mnětluky) lit. 259.
Netluky (Pnětluky) žat. 909.
Netolice pís. XXI, XXIII, CL.
Netonice, viz Netenice.
Netovice (Nedětovice) praž. 1205.
Netřeba (Nestřeba) hrad. 682.
Netřebice bol. 1163, bud. 654.
Netřeby (Netřeba) hrad. 838.
Netvořice táb. 153, 391.
Netvorský z Břízy Přibík 391, 818, 1269.
Neubauer Pavel 825.
Neudek, viz Neydek.
Neudorf (Neudörfel, dom. Grabštein) bol. 69.
Neudorf (Rehwasser, Nová ves) bol. 381.
Neudorf (Nová ves, dom. Bečov) cheb. 1207.
Neudorf (Trstenice) cheb. 590.
Neudorf (dom. Semily) jič. 776.
Neudorf (Nová ves Chřibská, dom. Kamenice česká) lit. 867.
Neudorf bei Elbleiten an der Elbe lit. 863.
Neudorf an der Kamnitz lit. 863.
Neudorf (Rottendorf, Nováves) žat. 1149.
Neudorf, viz Nová ves.
Neudorf, viz Neundorf.
Neudörfel (Nová víska, dom. Toužím) cheb. 633.
Neudörfel (Nová věska, dom. Hanšpach) lit. 865.
Neudörfel u Markvartic (Markersdorf) lit. 867.
Neudörfel (Nová ves, dom. Zahořany) lit. 866.
Neudörfel (dom. Hagensdorf) žat. 622.
Neudörfel (dom. Osek) žat. 370.
Neudörfel (Neudorf, dom. Pětipsy) žat. 188.
Neudörfel (dom. Přísečnice, Preunitz) žat. 508.
z Neudorfu (z Nové vsi) Baltasar Fridrich CXXXVII.
z Neudorfu, viz Náchodský.
z Neuenbergu Baltasar Fridrich 929.
z Neuenbergu (Neyenperku) Linhart Adam a Vilém Václav 341, 392, 819, 911; Jan 393, 819.

z Neuenbergu Linhartová Dorota roz. Mladotová z Solopisk 809; Hedvika LXXXIII; Linhartova Liduška a Evička 392.
z Neuenberka, viz Betengel.
Neugedein, viz Kdyně.
Neugrün dolejší a hořejší cheb. 600.
Neuhof (Nové Dvory) cheb. 423.
Neuhof (dvůr poplužní u Trutnova) jič. 113.
Neuhof, viz Nové Dvory a Nový Dvůr.
Neuchynkerova z Ober-Neuchynku Johanna Kateřina Hozlaurová 878.
Neuland (dom. Lemberk) bol. 84.
Neuland (Novina, dom. Mimoň) bol. 381.
Neuland (Ostré, Vostrej) lit. 117, 506.
Neuman z Ryglic (Ryklic) Ondřej 394; Ondřej, Adam a Jan Jindřich 1068; Neumanová Majdalena roz. z Oujezda 1068.
Neumann (Niemann) Hendrych 393, 753, 754, 755, 656.
Neumann Jiří 1240.
Neumannova Marie 1102.
Neumayer (Neymar) z Winterberka Gottfrid 394; David, Gottfrid, Judita, Anna, Rosina a Barbora 395.
Neumayerová z Winterberka Barbora roz. z Königšteina 395; Neumayerova Anna Šmidgrabnerová 395, 510; Judita Peugerová 395.
Neundorf (Neudorf) bol. 457, 766, 773, 794.
Neundorf (Neudorf, Novosedly, Nové Sedlo) žat. 369.
Neuort, viz Nové místo.
Neupauer Kašpar a Jan 1153; Ondřej 1152, 1153.
Neurohlau (Neu-Rolla, Rola Nová) cheb. 600.
Neusattel cheb. 1137.
Neusattel, viz Nové Sedlo.
Neuschloss (Nové Zámky) jič. 802, 837.
Neuschloss (Nový Hrad) žat. 909.
Neuschloss, viz Nový Zámek.
Neusorge hrad. 1047.
Neustadtl bol. 69, 457.
Neustadtl (Jezvé) lit. 269, 845.
Neustift bud. 656.
Neustupov táb. XVIII, 202, 237, 238.
Neuwald (Novoles) hrad. 1062.
Nevdanov (Nedanov, ves zaniklá) lit. 846.
Nevděk (zámek pustý) cheb. 278.
Nevděkov (ves zašlá) bud. 351.
Neveklov táb. 155.
Neveklovice bol. 46.
Nevěstka (Nedoveska) bol. 18.
Nevicenice (ves zaniklá) žat. 631.
Nevido (Nevidy) plz. 280.
Nevolice plz. 1055, 1060.
Nevotinky (Nevotniky) plz. 279.
Nevratice jič. 537, 764, 776, 777, 778, 779.
Neydek (Neudek) cheb. 97, 138, 767, 814.
z Neydeku Dorota Kateřina roz. Wartenberkova 811.
Neyderfel, viz Nová věska.
Neyman Jan 1029.
Neymon Martin 1020.
Neyša (Naší) žat. 607.
Nezaběhlice žat. 195.
Nezamysličky pís. 450.
Nezbavětice plz. 279.
Nezdašov (Neznašov) bud. 293.
Nezdice pís. 49.
Nezbedova Kateřina roz. Henychova z Pokratic 142.
Nezdice plz. 587.
Nezdín (Lerbdín?) čásl. 691.
Nezly (Nieder- u. Ober-Nessel) lit. 913.
Neznabohy lit. 261.
Neznašov, viz Nezdašov.
Neznašov hrad. 707, plz. 298.
Nezvěstice plz. 280.
z Nežetic Karlík Zikmund 199; viz též Karlík.
Nežetice bud. 652.
Nežovice táb. 151, 650.
Nibšicova (Nybšicova) z Holtendorfu Kristina Waldšteinová 834.
Nic Martin 961.
Nicovo (Nicov) pís. 1201.
Nič Ondřej 1127, 1135.
Ničová Kateřina 848.
Nidrum Mikuláš Heřman 80, 82, 786; viz též Nydrum z Hardeku.
Niedergrund, viz Grunt dolní.
Niederhof, dvůr poplužní, jič. 637.
Niederthal, viz Nedrtal.
Niemann, viz Neumann.
Niemes, viz Mimoň.
Niemtschan, viz Němčany.
Nikelsdorf (Niklasdorf) žat. 104.
Nikelsdorf (Nixdorf, Mikulášovice) lit. 865.

Niklová (Nickel) Žofie Kateřina roz. Heusterova 794.
Niněchov, viz Neněchov.
Ninkovice táb. 151.
Ninolice jič. 721, 774.
Niňovice (ves zaniklá) pís. 336.
Nirče pís. 650.
Nischburg, viz Nížburk.
Nixdorf (Nikelsdorf), viz Mikulášovice.
Nížburk (Nižmburk, Nischburg) praž. 367.
Nížkov části. 933.
Nížtice (ves pustá) praž. 1037.
Nobosedl, viz Novosedly.
Nohlau, viz Náhlov.
Nojem Pavel 1094.
Nokwic, viz Nabovazy.
Nolesgryn (Nallesgrün) cheb. 600.
Nollendorf, viz Nakléřov.
z Norprechtu Jan 735.
Nořín chrud. 933.
Nos z Vojkovic Jan 1015.
Nosákov táb. 238.
Nosalov bol. 17.
Nosek Jakub 1110; Mikuláš 1193; Pavel 1260.
Nosidlo z Geblic Václav 1127, 1135.
Noskov táb. 112.
Nostic z Nostic XC; Adam na Kounově 1263; Burian CXXXVII; Hertvík 602; Jan Adam XXIV, XCVII, 395, 1269; Jan Hanuš 396, 397, 819, 824, 1263; Jan Hertvík 70, 944, 602; Jan Václav 397; Jarolím 397, 418, Jeronym 808; Jiří a Václav 397; Kašpar 724; Otto XLV, XCV, 26, 543, 599, 601, 602, 1136.
Nosticová z Nostic Anna potom Penčíková z Penčíku 419.
Nosticova z Nostic Anna a Barbora 419; Kateřina Kotvicová z Kotvic 296; Marie Salomena Lidlová z Lidlova 328.
z Nostvic, viz Belvic.
z Nostvic Kašpar 893; viz též Belvic.
z Nostvic (Belvicová) Johanna roz. Račínova z Račína 449.
z Nostvic Belvicova Lidmila Kaplířová 240.
Nouměř plz. 331.
Noutomice, viz Nautonice.
Nouzov jič. 116, 546.
Nouzov (Oujezdec) praž. 184, 190.
Novák Jan a Václav 967.
Novákovice plz. 1104.
Novarov 766; viz též Navarov.
Nováves (dom. Skály) bol. 532.
Nováves (Nové Dvory, dom. Mnich.-Hradiště) bol. 883.
Nováves u potoka Srního (Neudorf, Rehwasser) bol. 381.
Nováves u Zborova (dom. Třeboň) bud. 657.
Nováves (dom. Habry) části. 692.
Nováves (Neuesdorf, okr. Chotěboř) časl. 702.
Nováves (dom. Polná) části. 933.
Nováves (dom. Opočno) hrad 682.
Nová ves (Neudorf, dom. Bečov) cheb. 1207.
Nováves (dom. Choceň) chrud. 983.
Nováves (Neudorf, dom. Bělohrad) jič. 137, 802.
Nováves (Neudorf) dolní, horní a prostřední (dom. Bělohrad) jič. 792, 802.
Nováves (u Hořic) jič. 779.
Nová ves (Neudorf, dom. Vrchlabí) jič. 785.
Nováves (Neudörfel, dom. Zahořany) lit. 866.
Nováves (ves zašlá, dom. Nový Zámek) lit. 846.
Nováves Chřibská (Neudorf, dom. Kamenice Česká) lit. 867.
Nováves (Neudorf) při stráni Kamenické lit. 863.
Nováves (Neudorf) při Labské stráni lit. 863.
Nováves Německá (Deutsch-Neudörfel, dom. Předlice) lit. 260, 261.
Nováves (dom. Kostelec Černý) praž. 528.
Nováves (dom. Chejnov) táb. 849.
Nová ves (Neudörfel, dom. Osek) žat. 370.
Nováves (Neudorf, Neudörfel, dom. Pětipsy) žat. 188.
Nováves (Rottendorf, Neudorf) žat. 1149.
Nováves (Neudorf, dom. Schönlinde) žat. 1085.
Nováves (Neudorf, dom. Touženín) žat. 193.
Nová véska (Neyderfel, Neudörfel, dom. Hanšpach) lit. 865.
Nová víska (Neudörfel, dom. Toužím) cheb. 633.
Nové Dvory (Nová ves) bol. 883.
Nové Dvory části. CXLIX, 946.
Nové Dvory (Neuhof) části. 933, 1098.

Nové Dvory (dvůr poplužní) čásl. 1050.
Nové Dvory (Neuhof) cheb. 423.
Nové Dvory táb. 173, 363.
Nové Dvory (ves zaniklá) táb. 237.
z Nového Dvoru Lidmila Měděncová z Ratibořic 363.
Nové Hrady (Gratzen) bud. XVIII, 163, 651, 659.
Nové Hrady Trautsonovy (Nový Hrad) chrud. XXIII, CXLIX.
Nové Město Hradiště n. M. hrad. 637, 680, 681, 762, 767, 783, 1157.
Nové město Pražské CI; viz též Praha.
Nové místo (N. město, Neuort) čásl. 571.
Novenarynská Anna 1260.
Nové Sedlo (Neundorf), viz Novosedly.
Nové Sedlo (Neusattel) žat. 574.
Nové Sedlo, viz Novosedly.
z Nové vsi, viz z Neudorfu.
Nové Zámky (Neuschloss) jič. 802, 837.
Novina (Neuland) bol. 381.
Noviny (Neuland) bol. 144.
Novobydžovský Daniel 961.
Novobydžovský, viz Kecelius.
Novohradský, viz z Kolovrat.
Novoles (Neuwald) hrad. 1062.
Novosedelko (tvrz) cheb. 450.
Novosedlice (Weiss-Kirchlitz) lit. 862.
Novosedly (Neusattel) bud. 351, 657; pís. 650, 1178, 1184.
Novosedly (Nebosedl) cheb. 288, 450.
Novosedly (Nové Sedlo, Neundorf) žat. 369.
Novotná Regina Justina 1032.
Nový dvůr (Neuhof) bud. 58, 657, čásl. 20, 689, 698, 905, cheb. 99, jič. 248, lit. 861, táb. 147, 238, 385.
Novýhrad chrud. XXIII, CXLIX; viz též Nové Hrady Trautsonovy.
Novýhrad (hrad pustý) hrad. 885.
Nový Hrad (Neuschloss) žat. 909.
Nový Zámek (Neuschloss) lit. 546, 772, 775, 830, 844.
Nučice praž. 526, 571.
Nučnice lit. 1116, 1117.
Nučnice malá (Nučničky) lit. 470.
Nudelbaum, viz Modlibohov.
Nudvojovice (Nedvojovice) bol. 604, 766, 790, 802.
Nuess z Regersdorfu Kašpar a Timotheus 397.
Nupaky praž. 471.
Nusle praž. 950.
Nuzbly (Nuzdly) táb. 849.
Nuzerov pís. 1217.
Nužovský dvůr poplužní lit. 1116.
Nybšic z Holtendorfu Krištof CXXXIX, 83; Nybšicova, viz Nibšicova.
Nydrum z Hardeku Heřman 985; viz též Nidrum.
Nyger Adam 1135.
Nygl Václav 1165.
Nygryn Jan 1076.
Nyklásek z Žitenic Mikuláš 572.
Nyklásková z Žitenic Eliška, potom Kalenicová z Kalenic, roz. z Rokyc 572.
Nykodem Augustin 1013.
Nykšreyter Joachym CXXXIX.
Nymburk bol. CI, 1163—1168.
Nymburský (Rubín) Vít 1127.
Nynice plz. 1203.
Nynkovo (Nynkov) plz. 1212.
Nysa (ves zaniklá) bol. 537.
Nyx Jan 961.
Obcov (Občov, Običov, Vobčov) praž. 5, 438.
Obděnice, viz Obidenice.
Obědovice hrad. 76, 268, 1162.
Oberdorf žat. 195.
Oberdörfel (Siebendörfel) bol. 780, 794.
z Oberg (Obrig) Baltasar Henrich 825.
Obergrund, viz Grunt horní.
Oberhof, viz Vysoký dvůr (Vysoká).
Oberhütten, viz Hutě horní.
Oberklee, viz Soběchleby.
Oberndorf (Ves hořejší) cheb. 589, 1235.
z Oberndorfu Barbora Hrobčická 182.
z Ober-Neuchynku Zuzanna Chrtová 188, 384.
Obernice (Obornice) žat. 244.
z Oberštorfu, viz z Logu.
Običov, viz Obcov.
Obidenice (Obděnice) táb. 389.
Obitecký, viz Obytecký.
Oblajovice táb. 558.
Oblanov (Voblunov, Weigelsdorf) jič. 938, 1239.
Oblatt, viz Oploty.
Oblík (ves zaniklá) žat. 1139, 1141.
Oblitzdorf cheb. 1138.
Obora (Obora pod Stavem, Wobern) bol. 17, 781.

Obora praž. 944.
Obora (Vobora, Wobern) žat. 393, 910, 911.
Obořice chrud. 256.
z Obranichen (z Obranychynku), viz z Ober-Neuchynku.
Obratany (Vobratany) táb. 850, 878.
Obravy, viz Olbramy.
Obrman Jan 1260.
Obrok dvůr poplužní bol. 17.
Obrovice (Wobern, Vobory) žat. 588.
Obrubče bol. 159.
Obruby Velké bol. 159.
Obrvaně (Vobrvaň) čás. 696.
Obřic, viz Obřit.
Obřiství praž. 428.
Obřit (Obřic, Vobřidí) lit. 855.
Obytecký z Obytec Jan 397; Václav Vyduna LXXXIX, 397, 910.
z Ocelovic, viz Hora.
Očihov (Očechov, Očehov, Vočechov Velký, Gross-Otschehau) žat. 184, 185, 1267.
Očihovec (Očichov, Očehov Malý, Klein-Otschehau) žat. 181, 185.
Očko z Vlašimi Jan 1170.
z Oderlinku (Ordelíku, Orderlíku) Alexander a Anjelína roz. z Bonvicinu 401, 559.
Odersgrün, viz Edersgrün.
Oderský z Lidořova Vilém Alexander a Oderská Marie, prve Waldšteinová, potom Skrbenská z Hříště, roz. z Falkenhainu 835.
Odhadování statků konfiskovaných CXIII.
Odkolek z Oujezdce Jan mladší XCVII, 249, 398; Jan 140, 398; Jan starší 269; Jan nejstarší 398; Jan Jindřich a Ladislav 398; Jindřich a Jiří CXXXVII.
Odlezly (Vodlezla) plz. 288.
Odolenov (Vodelenovy) pís. 449.
Odolenovice (Vodolanovice, Wodalnowic) bol. 803, 844.
Odranec, viz Vodranec.
Oed cheb. 97.
Öhm Krištof 1088.
Oels, viz Olešnice.
z Öttingu hrabě Arnošt CXX.
Ohačany žat. 1102.
Ohař (Vohař) pís. 647.
Ohařice (Oheřice) bol. 774.
Ohaveč jič. 774.
Ohaveč (Vohaveč) jič. 721.
Oheb (zámek pustý) chrud. 923.
Ohlisch, viz Olešnice (Oleška).
Ohnič (Vohnice, Wohontsch) ž 910.
Ohništany jič. 731.
Ohnišov (Vohnišov) hrad. 682.
Ohnišťovice (Wonischen) plz. 6
Ohnišťská Lhota, viz Lhota Ohni ská.
von Ohr zu Polsterkampf Kašp 735.
Ohrada táb. 389.
Ohrada (Vohrada) táb. 650.
Ohrazení České bud. 657.
Ohraženice bol. 803, 844.
Ohrobec praž. 945.
Ochoz (Vochoz) chrud. 256.
Ochřešťany (Okřesanec) čásl. 7
Okenau, viz Okúnov.
Okny (Vokna, Woken) bol. 12, 775.
Okrouhlá (ves zaniklá) bol. 381
Okrouhlá (Šejba, Scheibe) lit. 8
Okrouhlá táb. 151, 650.
Okrouhlice (Vokrouhlice) čásl. 7
Okrouhlov praž. 944.
Okrouhly (Wokranlik) jič. 220, 7 766, 785, 802, 804.
Okřesanec (Vokřesanec, Och šťany) čásl. 641, 703.
Okřešice (Vokřešice, ves zanik lit. 845.
Okúnov (Okenau) žat. 104.
Olbersdorf (Oppersdorf) bol. 4
Olbram z Štěkně Jan 1222.
Olbramice (Olbramovice, Wolf mic) na Moravě 869.
z Olbramovic, viz Čejka.
z Olbramovic Karel starší Če 61, 1269.
z Olbramovic, viz Dvořecký.
z Olbramovic Zdeněk a Karel dický z Hodic 869.
z Olbramovic Johanka Říčan z Říčan 468; viz též z Bubn
Olbramovice táb. 847.
Olbramy (Obravy) bud. XVIII,
Olbranovský Albrecht 1269.
z Oldenburku Fridrich Georg (J XXXVI, L, LIII, LVI, L LVIII, 399; jeho manželka M kéta roz. Zumrova (Sommer) 3
Oldřichov cheb. 605.
Oldřichov (Ulgersdorf) lit. 564.
Oldřichov táb. 112.
Oldřichovice táb. 238.
Oldříš chrud. 1191.
Oleschau, viz Oleška.
Olešen (Oleška) praž. 944.

Oleška Nová a Stará (Olešnice, Ohlisch) lit. 564.
Oleška, (Voleška) praž. 526.
Oleška (Olišov, Oleschau) žat. 599, 943.
Olešná (Volešná) bud. 1241, části. 692, 696, 933, chrud. 934, plz. 127, 280, táb. 93, 485.
Olešnice (Volešnice) bol. 534, části. 692, hrad. 531, jič. 536, 778, 940, 1239.
Olešnice (Volešnice, Ellexnitz) bud. XVIII, 411.
Olešnice (Giesshübel, Kysybel) hrad. 682.
Olešnice (Oels) jič. 765, 766, 802, 837.
Olešnice (jinak Nové zámky, Neuschloss) jič. 802.
Olešnice (Oels) dolní, horní a střední hrad. 838.
Olešnice Košťalská jič. 778.
Olešnice prostřední jič. 248.
Olešnice Levín (Ol. Levínská) jič. 778.
Olešnice Nová a Stará (Oleška, Ohlisch) lit. 564.
Olešnice zlaté (Golden-Oels) bol. 801.
Olešník (Volešník) bud. 351, 352.
Olešno bol. 18, 782.
Oletice, viz Voltice (Voletice).
Olimar Jan 304.
Olischer Baltasar 1138.
Olišov (Oleschau), viz Oleška.
z Olivé Hory (v. Olivenberg), viz Jezbera.
Oliva Václav 1093.
Olší táb. 173.
Oltyně, viz Voltyně.
Omlenice bud. 312.
Ondráček Ondřej 1095.
Ondřejovice, viz Vondřejovice.
Ondřejovice plz. 215.
Ondříkovice (Vondřejkovice) bol. 537, 780.
Oñnate Conte španělský 747.
Onšov části. 20.
Onšov (Vonšov) části. 340.
z Onšova Johanna Čabelická 1241.
Onšovec, viz Vonšovec.
Onšovice, viz Vonšovice.
Opařany (Wopořan) táb. 1222.
Opařanky (ves zaniklá) táb. 1222.
Opatov (Vopatov) části. 639, 690.
Opatovice bud. 350.
Opatovice části. 42, 691, 701, 1050.
Opatrný Jan 1048; Lorenc 961.
Opava v Slezsku 760.
Opavský Gregor 989.
Opavský, viz Písecký.
Opitz z Ehrenšteina Jan 571, 825.
Oplot (Plot, Amplatz) plz. 587.
Oplotec (Voplotec) plz. 331.
Oploty (Voblaty, Oblatt) žat. 611.
Opočnice jič. 1041.
Opočno (Opočen) chrud. 119, 1155.
Opočno hrad. 681, 684, 763.
Opočno žat. 909.
Opolenec pís. 1201.
Opoměšice (dom. Budkov) na Moravě 213.
Opotský Lukáš 1094.
Oppersdorf (Olbersdorf) bol. 457.
z Opperštorfu (Oppersdorfu) z Dubu a Frydšteina bratří 786; Bernart Vilém 400; Fridrich 51, 538; Hanuš Jindřich 401; Jan Fridrich LXVII, CXXIX, 400, 564; Jiří 538; Jiří (Václav) hrabě 824; Otto CXIII, 325, 401, 461.
Opperštorfová Anna roz. Robmhapová z Suché 401, 440.
z Opperštorfu Anna Maximiliana Švamberková, potom Žirotínová LXXXII, 662, 946.
z Opperštorfu Uršula Žofie hraběnka Šliková 604, 802.
Oprechtice (Voprechtice) plz. 1056.
Opršal (Oppršal) z Jetřichovic Jaroslav 1030; Jindřich 1211.
Oráčov, viz Voráčov.
Orasice, viz Vorasice.
Orasin (Verasin) žat. 617.
z Orderlíku (Ordelíku), viz z Oderlinku.
Ories Jan 1036; viz též Oryes.
Orlice (Erlitz) hrad. 577.
Orlička, viz Vorlička.
Orlík (Vorlík) pís. 647.
Orlov, viz Vorlov u Miletína.
Orlov (Urlau) cheb. 328, 719.
Orlov (Vorlov) pís. 1217.
Orlov (Vorlov, ves pustá) praž. 1196.
Orlov (Vorlov) táb. 1222.
Orlová, viz Ortová.
Orsinová Ludmila Zuzanna roz. Trejtlarova z Krošvic 1024; Mandalena roz. Fruweinova 110.
Ortová (Orlová, snad Orlov, ves zašlá) části. 572.
Oryes Jan Erazym 968.
Ořech (Vořech) praž. 371.
Oršinovský z Fürstenfeldu Jan XXXVI, LXXXII, 402, 947, 955.

Oberna praž. 944.
Oberna (*Vobern, Wobern*) žat. 393, 910, 911.
Obertice chrud. 256.
z *Obranichen* (z *Obranychynku*), viz z *Ober-Kreuchynku*.
Obratany (*Vobratany*) táb. 850, 878.
Obravy, viz *Olbramy*.
Obrman Jan 1260.
Obrok dvůr poplužní bol. 17.
Obrovice (*Wobern, Vobory*) žat. 388.
Obrubče bol. 159.
Obruby Velké bol. 159.
Obrvaně (*Vobrvaň*) čás. 696.
Obřie, viz *Obřit*.
Obřiství praž. 428.
Obřit (*Obřie, Vobřidí*) lit. 855.
Obytecký z *Obytce* Jan 397; Václav Vyduna LXXXIX, 397, 910.
z *Ocelovle*, viz *Hora*.
Očihov (*Očechov, Očehov, Voče-chov Velký, Gross-Otschehau*) žat. 184, 185, 1267.
Očihovec (*Očichov, Očehov Malý, Klein-Otschehau*) žat. 181, 185.
Očku z *Vlašimi* Jan 1170.
z *Oderlinku* (*Orderliku, Orderlíku*) Alexander a Anjelina roz. z Bonvivienu 401, 559.
Odersgrün, viz *Ederagrün*.
Oderský z *Lidořova* Vilém Alexander a *Oderská* Marie, prve Waldštejnová, potom Škrbenská z Hříště, roz. z Falkenhaimu 853.
Odhadování statků konfiskovaných CXIII.
Odkolek z *Oujezdce* Jan mladší XCVII, 349, 388; Jan 140, 388; Jan starší 389; Jan nejstarší 388; Jan Jindřich z Ladislav 388; Jindřich z Jiří CXXXVII.
Odkoly (*Vodkoala*) pla. 288.
Odolenov (*Vodolenovy*) pla. 448.
Odolenovice (*Vodolenovice, Wodol-nowitz*) bol. 803, 844.
Odranec, viz *Vodranec*.
Odul chrb. 82.
Ohm Kašpar 1088.
Ohře, viz *Ohrze*.
z *Ohrnic* hrabě Arnošt CXX.
Ohrozim žel. 1376.
Ohrt (*Vohrt*) pla. 687.
Ohrzice (*Ohrčice*) bol. 774.
Ohrzol žel. 774.
Ohrzol (*Vohrzol*) žel. 774.
Ohrzk [illegible] praž. chrud. 925.
Ohřeck, viz *Ohrzice* (*Ohřice*).
Ohnič (*Vohnice, Wohontsch*) žat. 910.
Ohništany jič. 731.
Ohnišov (*Vohnišov*) hrad. 682.
Ohništovice (*Wonischen*) plz. 662.
Ohništská Lhota, viz *Lhota Ohniš-ská*.
von *Ohr* zu *Polsterkampf* Kašpa 735.
Ohrada táb. 389.
Ohrada (*Vohrada*) táb. 650.
Ohrazení České bud. 657.
Ohraženice bol. 803, 844.
Ohrobec praž. 945.
Ochoz (*Vochoz*) chrud. 256.
Ochřeštany (*Okřesanec*) čásl. 70[illegible]
Okenau, viz *Okůnov*.
Okny (*Vokna, Woken*) bol. 12, 1[illegible] 775.
Okrouhlá (ves zaniklá) bol. 381.
Okrouhlá (*Šejba, Scheibe*) lit. 84[illegible]
Okrouhlá táb. 151, 650.
Okrouhlice (*Vokrouhlice*) čásl. 70[illegible]
Okrouhlov praž. 944.
Okrouhly (*Vokraulík*) jič. 280, 7[illegible] 766, 785, 802, 804.
Okřesanec (*Vokřesanec, Ochře-šťany*) čásl. 641, 706.
Okřešice (*Vokřešice, vos zaniklé*) lit. 845.
Okůnov (*Okenau*) žat. 394.
Olbersdorf (*Oppersdorf*) bol. 87.
Olbram z *Sokně* Jan 1[illegible]
Olbramice (*Olbramovice, Wolfra-mic*) na *Moravě* 862.
z *Olbramovic*, viz *Čejka*.
z *Olbramovic Karel* starší [illegible] 62, 1269.
z *Olbramovic*, viz *Dvořecký*.
z *Olbramovic Jáchym* a *Karel* [illegible] *decký* z *Hodic* 862.
z *Olbramovic Jáchym*, *Zdeněk* z *Žeran* 488; viz též z *Olbra-*
Olbramovice táb. 847.
Olbramy (*Obravy*) bud. 213, 1[illegible]
Olbramovský [illegible]
z *Olbramovic Svatovít* [illegible] XXXVI, 3, [illegible] LVIII, 388; viz [illegible] kého roz. *Zumrova*, [illegible]
Olbřichov chrb. 66.
Olbřichov (*Olbrzichow*) bol. 18.
Olbřichov táb. 132.
Olbřichovice táb. 396.
Olbřís chrud. 1[illegible]
Olbramice, viz *Olbramice*.
Olbramice (*Olbramovice, Wolfra-mic*) na *Moravě* 862.

Oleška Nová a Stará (Olešnice, Ohlisch) lit. 564.
Oleška, (Voleška) praž. 526.
Oleška (Olišov, Oleschau) žat. 599, 943.
Olešná (Volešná) bud. 1241, části. 692, 696, 933, chrud. 934, plz. 127, 280, táb. 93, 485.
Olešnice (Volešnice) bol. 534, části. 692, hrad. 531, jič. 536, 778, 940, 1239.
Olešnice (Volešnice, Ellexnitz) bud. XVIII, 411.
Olešnice (Giesshübel, Kysybel) hrad. 682.
Olešnice (Oels) jič. 765, 766, 802, 837.
Olešnice (jinak Nové zámky, Neuschloss) jič. 802.
Olešnice (Oels) dolní, horní a střední hrad. 838.
Olešnice Košťalská jič. 778.
Olešnice prostřední jič. 248.
Olešnice Levín (Ol. Levínská) jič. 778.
Olešnice Nová a Stará (Oleška, Ohlisch) lit. 564.
Olešnice zlaté (Golden-Oels) bol. 801.
Olešník (Volešník) bud. 351, 352.
Olešno bol. 18, 782.
Oletice, viz Voltice (Voletice).
Olimar Jan 304.
Olischer Baltasar 1138.
Olišov (Oleschau), viz Oleška.
z Olivé Hory (v. Olivenberg), viz Jezbera.
Oliva Václav 1093.
Olší táb. 173.
Oltyně, viz Voltyně.
Omlenice bud. 312.
Ondráček Ondřej 1095.
Ondřejovice, viz Vondřejovice.
Ondřejovice plz. 215.
Ondříkovice (Vondřejkovice) bol. 537, 780.
Oňnate Conte španělský 747.
Onšov části. 20.
Onšov (Vonšov) části. 340.
z Onšova Johanna Čabelická 1241.
Onšovec, viz Vonšovec.
Onšovice, viz Vonšovice.
Opařany (Wopořan) táb. 1222.
Opařanky (ves zaniklá) táb. 1222.
Opatov (Vopatov) části. 639, 690.
Opatovice bud. 350.
Opatovice části. 42, 691, 701, 1050.
Opatrný Jan 1048; Lorenc 961.
Opava v Slezsku 760.
Opavský Gregor 989.
Opavský, viz Písecký.
Opitz z Ehrenšteina Jan 571, 825.
Oplot (Plot, Amplatz) plz. 587.
Oplotec (Voplotec) plz. 331.
Oploty (Voblaty, Oblatt) žat. 611.
Opočnice jič. 1041.
Opočno (Opočen) chrud. 119, 1155.
Opočno hrad. 681, 684, 763.
Opočno žat. 909.
Opolenec pís. 1201.
Opoměšice (dom. Budkov) na Moravě 213.
Opotský Lukáš 1094.
Oppersdorf (Olbersdorf) bol. 457.
z Opperštorfu (Oppersdorfu) z Dubu a Frydšteina bratří 786; Bernart Vilém 400; Fridrich 51, 538; Hanuš Jindřich 401; Jan Fridrich LXVII, CXXIX, 400, 564; Jiří 538; Jiří (Václav) hrabě 824; Otto CXIII, 325, 401, 461.
Opperštorfová Anna roz. Robmhapová z Suché 401, 440.
z Opperštorfu Anna Maximiliana Švamberková, potom Žirotínová LXXXII, 662, 946.
z Opperštorfu Uršula Žofie hraběnka Šliková 604, 802.
Oprechtice (Voprechtice) plz. 1056.
Opršal (Oppršal) z Jetřichovic Jaroslav 1030; Jindřich 1211.
Oráčov, viz Voráčov.
Orasice, viz Vorasice.
Orasín (Verasín) žat. 617.
z Orderlíku (Ordelíku), viz z Oderlinku.
Ories Jan 1036; viz též Oryes.
Orlice (Erlitz) hrad. 577.
Orlička, viz Vorlička.
Orlík (Vorlík) pís. 647.
Orlov, viz Vorlov u Miletína.
Orlov (Urlau) cheb. 328, 719.
Orlov (Vorlov) pís. 1217.
Orlov (Vorlov, ves pustá) praž. 1196.
Orlov (Vorlov) táb. 1222.
Orlová, viz Ortová.
Orsinová Ludmila Zuzanna roz. Trejtlarova z Krošvic 1024; Mandalena roz. Fruweinova 110.
Ortová (Orlová, snad Orlov, ves zašlá) části. 572.
Oryes Jan Erazym 968.
Ořech (Vořech) praž. 371.
Oršinovský z Fürstenfeldu Jan XXXVI, LXXXII, 402, 947, 955.

Oršinovská z Fürstenfeldu Lidmila LXXXII; Zuzana roz. z Krošvic 402.
Osecký klášter 370, 724; viz též Klášter Osecký.
Oseč, viz Voseč.
Osečany táb. 482, 767.
Osečná (Vosečno, Oschitz) bol. 537, 780.
Osečnice (Vošednice, Woschetnic) hrad. 679.
Osek (Vosek) bol. 789, plz. 338, 491, praž. 407, žat. CXLIX, 1080.
Osek Starý žat. 370.
Oselné, viz Voselné.
Osenice (ves zaniklá) bol. 789.
Oschitz, viz Osečná.
Osí (Vosej) táb. 649.
Osinalice (Vosnalice) bol. 18, 781.
Oskořínek (Ronov) bol. 306.
Osletín (Vosletín) táb. 151.
Oslov (Voslov) pís. 649.
Osluchov (Vosluchov) praž. 606.
Osly (Voslýn) pís. 335.
Osná (Vosná) táb. 341.
Osnice bud. 655.
Osojně (Vosojny, ves zaniklá, nyní dvůr) plz. 467.
Osov (Vosov) veliký praž. 118.
Osovec (Vosovec, Osov Malý) praž. 118, 404.
Ostašovice (Vostašovice) hrad. 682.
Osterman Adam 1127.
Osterštok (Ostrštok) z Astfeldu František LXXXIX, 164, 334, 957, 971, 953, 983, 1031, 1034.
z Ostěšova Ondřej XCVIII, 403.
Ostré (Vostrej) bol. 782.
Ostré (Vostrej, Neuland) lit. 117, 506.
Ostré (Vostrý) táb. 1222.
Ostromeč (Vostromeč) zámek pustý táb. 155.
Ostromeče plz. 331.
Ostromíř (Vostromíř) jič. 764, 765, 779, 797, 893.
Ostromířský, viz Vostromířský.
Ostrov (Schlackenwerth) cheb. XCIX, 1168.
Ostrov (Vostrov) bol. 381, časl. 169, 696, chrud. 119, 196, jič. 939, pís. 334, 1195, táb. 896.
Ostrov (sídlo na Ostrově) praž. 438.
Ostrov Perknířův časl. 42.
Ostrovce (Vostrovce) pís. 73.
Ostrovec (Vostrovec) pís. 650.
Ostrovec z Kralovic, viz Vostrovec.
Ostrovský Matouš 967.
Ostružno (Ostrožeň, Vostrožeň) jič. 721, 774.
Ostružno, pís. 49.
z Ostrychu, viz Kelbich.
z Ostředka, viz Chobotský.
Ostřetice plz. 1104.
Osy (Vosym) plz. 587.
Otčany, viz Onhošťany.
z Otěšic (Ottoschütz) Bohuš Jan Vilém 29.
Otěšice (Votěšice, Utěšice) plz. 484.
Otěšín (Votěšíno) plz. 668.
Otěvek (Otěvík) bud. 163, 652.
Otice (Votice) táb. 241.
Otín (Ottenreyt) cheb. 605.
Otmice (Otmíky, Votmice) praž. 487.
Otov (Wotawa) plz. 662.
Otovice (Hotovice) lit. 165.
Otradovice táb. 238.
Otročice (Votrotice) časl. 573.
Otročín plz. 1212.
Otruby praž. 1205.
Otschchau, viz Očihov.
Otta z Losu Jan 403; Jaroslav XXIV, XXXIII, 403, 717; Jindřich XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLV, XLVI, LII, LIII, LV, 35, 404; Jiřík 1037; Konrad 403; Kryštof a Šebestian 408; Zdeněk 404.
Ottová z Losu Dorota roz. z Sejslic XCVIII, 404; Eliška roz. z Vchynic 407; Kateřina na Těchobuzi a Chvalkově LXXXIV.
Ottendorf (Uttendorf) časl. 933.
Ottendorf hrad. 1047.
Ottenreyt (Otín) cheb. 605.
z Ottersfeldu Anna Měsíčková 273.
z Ottersdorfu Barbora Plesová z Sloupna 437.
z Ottersdorfu sestry 1032.
z Ottersdorfu Dorota Plateysová 564; viz též Sixtova z Ottersdorfu 512.
z Ottersdorfu Abraham Sixtus II; viz též Sixt z Ottersdorfu Abraham 511.
z Öttingen, viz Moser.
z Ottopachu, viz Pfefferkorn.
z Ottopachu Johanna Žďárská z Žďáru 942.
z Ottoschütz, viz z Otěšic.
Otuže (Votuši, Votuzy) jič. 810.
Otvice (Utvice) žat. 195, 1085.
Ouběnice (Úběnice) praž. 89.
Oubislavice (Úbislavice) jič. 536.
Ouboči (Úboč) plz. 1056.

Ouborsko (Úborsko) plz. 273.
Ouč (Oučí) bol. 47.
Oučín (Účín) plz. 436.
Oudart, viz Údart.
Oudašín (Aldašín, ves zašlá) praž. 526.
Oudavy (Údavy) části. 466, 700.
Oudičov (ves zašlá, nyní dvůr poplužní) táb. 1222.
Oudín (Údím, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) táb. 459.
Oudolen (Údoleň) části. 375.
Oudraž (Údraž) pís. 408.
Oudražský (Údražský) z Kestřan Ctibor starší, Ctibor (Tiburcius) mladší, Zacharyáš, Bohuslav a Jan 408.
Oudrcký z Oudrče, viz Údrcký z Údrče.
Oudrč, viz Údrč.
Oudrický, viz Údrcký.
Oudrnice (Údrnice) jič. 721, 774.
Ouhelnice (Úhelnice) bol. 1276.
Ouhlejov (Úhlejov) jič. 801.
Ouhliště (Úhliště, ves zaniklá) praž. 944.
Ouholičky (Hoholičky) praž. 715.
Ouhersko (Úhersko) chrud. 1155.
Ouhořilka (Úhořilka) části. 639.
Ouhostice (Úhostice, ves zaniklá) žat. 1253.
Ouhošťany (Otčany, Úhošťany, Hošťany) žat. 1100.
Oujezd (Újezd) bol. 535, 604, 789, hrad. 76, 885, chrud. 933, jič. 536, 778, plz. 590, 870, 1056, 1202, žat. 369.
Oujezd dvůr bol. 532.
Oujezd (Újezd, Aujezdl) plz. 467.
Oujezd (Oujezdec, dom. Netolice) pís. 654.
Oujezd (Svaté Kříže) plz. 127.
Oujezd (Ujest, dom. Nový zámek) lit. 845.
Oujezd Červený (Oujezdec) pís. 650.
Oujezd Červený žat. 205, 209.
Oujezd (dlouhý) praž. 487.
Oujezd Chodový (Oujezd sv. Kříže, Heiligenkreuz) plz. 319.
Oujezd (Újezd) Jenišův žat. 863.
Oujezd Kamenný (Steinkirchen) bud. 920.
Oujezd Malý (Oujezdeček) lit. 862, 863, 864.
Oujezd Myší (ves pustá) plz. 1188.
Oujezd nade Mží plz. 590.
Oujezd Podhorní (Oujezd Hořejší) jič. 81.
Oujezd Prašivý (Prašný) praž. 22, 44.
Oujezd Řezný lit. 478.
Oujezd sv. Kříže, viz Oujezd Chodový.
Oujezd Svatojanský jič. 220, 391, 764, 765, 779, 792.
Oujezd Veliký lit. 913.
Oujezd (Vysoký) hrad. 682.
Oujezd (Vysoký) táb. 153, 391.
Oujezd Zylvarův jič. 764, 779, 783, 795, 940.
Oujezd (železný) plz. 126.
z Oujezda, viz z Újezda.
z Oujezda (z Újezda), viz Haša.
z Oujezda Petr 61.
z Oujezda Anna Alžběta Widršperkarová z Widršperku 872.
z Oujezda Majdalena Neumanová z Ryglic 1068.
z Oujezdce (Újezdce), viz Odkolek.
Oujezdec (tvrz pustá) bol. 833.
Oujezdec (dom. Hluboká) bud. 350, 351.
Oujezdec (okr. Kouřim) části. 1065.
Oujezdec (dom. Opočno) hrad. 682.
Oujezdec (dom. Smiřice) hrad. 707.
Oujezdec (dom. Litomyšl) chrud. 1191.
Oujezdec (Oujezdce) jič. 536, 803.
Oujezdec lit. 884.
Oujezdec (dom. Dub) pís. 490.
Oujezdec (dom. Horažďovice) pís. 425, 666.
Oujezdec (Oujezd, dom. Netolic) pís. 654.
Oujezdec (Újezd Červený, dom. Vorlík) pís. 336. 650.
Oujezdec (okr. Blovic) plz. 253.
Oujezdec (dom. Měcholup) plz. 1104, 1105, 1106.
Oujezdec (Oujezd, dom. Plas.) plz. 1203.
Oujezdec praž. 246, 951, 1145.
Oujezdec (Újezdec, Nouzov), praž. 184, 190.
Oujezdec táb. 1222.
Oujezdec (Újezd) Červený žat. 205, 209.
Oujezdec Nahý (Nacketendörflas) cheb. 678.
Oujezdec Veliký a Malý (Újezdec Hořejší a Dolejší) bol. 19, 767, 833.
Oujezdec (Oujezd Veliký) lit. 911.
Oujezdec Veliký (nad Bojanovicí, dom. Horažďovic) pís. 38, 666.

*

Oujezdecká z Červeného Oujezda Rozina a Maria Majdalena roz. z Renšperka 409.
Oujezdecký (Újezdecký) z Červeného Oujezda Jan Jaroslav 409; Jaroslav CXXXVIII; Jaroslav (Bohuslav) 409; Šebestian XLI, CXI, 409, 410.
Oujezdeček (Oujezd Malý) lit. 864.
Ouklad (Ouklid) táb. 65.
Oulehle (Úlehle) pís. 154.
Oulibice (Úlibice) jič. 535, 536, 544, 546, 553, 764, 765, 777, 778.
Oumonín (Úmonín) čásl. 497.
Ounešov (Únešov, Anischau) plz. 358.
Ounětice (Únětice) jič. 787.
Ounhošť, viz Unhošť.
Ounhošťský (Ounostský, jinak Kakásek) Jiří 961, 1013.
Ouňovice plz. 1056.
Oupeřím (Oupeřín, Úpeřín, Auberschin) lit. 862, 863.
Oupice (Úpice) jič. 530.
Oupohlav (Upohlav) lit. 236.
Oupoří (Oupoř, Aupoř) žat. 586.
z Ourazu, viz Kutovec.
Ouročnice (Lhota Úročná) táb. 151, 346.
Ouřece (Úherce, Auřec) bol. 921.
Ouředňovice (Úřeňovice) hrad. 410, 671.
Ouřín (Uhřínov) Malý a Veliký hrad. 885.
Ousilov, viz Úsilov.
Ousobí (Úsobí) čásl. 639.
Oustajovec Jan CXXXIX; Ondřej a Sylvester CXL.
Oustalec (Ústalec) plz. 668.
Oustí (Ústí) čásl. 639.
Oustí cheb. 605.
Oustí (Ústí, Aussig) jič. 536, 778.
Oustí (dvůr, dom. Tloskov) táb. 155.
Oustí (město pusté) táb. 1221.
Oustí (Ústí nad Labem, Aussig) lit. CI, 1117, 1243.
Oustí nad Orlicí (Wildenschwert) chrud. 195.
Oustrašim (Ústrašín) táb. 900.
Oustupky chrud. 923.
Ousuší táb. 482.
Ouště, viz Úště.
Ouštěcký Jindřich a Kunigunda roz. ze Sezimova Ouští 507.
z Ouští (Sezimova), viz Sezima.
Ouštice (Ouštětice) táb. 155.
z Outěchovic, viz Blekta.
Outěchovice (Audishorn) bol. 144, 767, 811, 1265.
Outěchovice (Útěchovice, Útěšovice) táb. 898, 1222.
Outěchovice Malé táb. 221.
Outěchovice Veliké táb. 1171, 1173.
Outěchovičky táb. 1171, 1173.
Outerýn (měšťan Českobrodský) 1045.
Outěšenovice (Útěšenovice) čásl. 42.
Outěšov (Útěšov) pís. 1195.
Ouval (Úval) praž. 527, 528.
Oužice (Úžice) praž. 930.
Ovčáry čásl. 946.
Ovčary praž. 378, 1145.
Ovčička Jan 961.
Ovenec zadní praž. 768.
Ovny (Humny, Vuvny) praž. 1205.
z Paaru sv. pán Jan Kříštof 189, 500, 502, 1255; Karel a Františka Polyxena roz. z Švamberka 661.
Paběnice čásl. CXI, 342, 343.
Pabst Oldřich 1152, 1154; Pabstová Markéta roz. Vocelova 1154.
Pacov praž. 528, táb. 878.
Pacovský Jan 1260; Jan Hencelius 1098; Zikmund CXLI.
Pačeřice bol. 803, 844.
Pačkov (ves pustá, zašlá) lit. 845.
Padařov táb. 1222.
Padořavice (Padařovice) bol. 604.
Padouchov bol. 537, 794.
Paďousy, viz Poďousy.
Pagaj Jan Ludvík 585.
Pahlet, viz Polety (Pohledy).
Pach Wolf 1152, 1153.
Pachelbel, viz Bachhelbel.
Pacher Jiří 687.
Pachhelbel, purkmistr Chebský 754.
Pachouňský dvůr poplužní (Pachana) bol. 46.
Pachovský Jiří 1036.
Pachštat Pavel 1005, 1136; viz též Bachštata 1029.
Pachta z Rajova Daniel 266.
Pachtová Mechtilda roz. Heusterova 794.
Pajer Jiřík 1094.
Pajerle Řehoř 962.
Paka Nová a Stará jič. 536, 778.
Pakoměřice praž. 519.
Pakosta Bartoloměj 1127.
Pala Pavel 962.
z Palatinu hrabě Drago-Dragi Štěpán 851; viz též Drago.
Palček, viz Paleček.

Perg, viz Perk.
Pergauer, viz Perkauer.
Perger Jiljí 1036.
Perglar (Perklar, Pergler) z Perglasu Arnold 147, 225; Jan Fabian a Jan Matyáš CXXXV, 420, 819; Jan Krištof a Jan Šebestian 420; Václav Otakar XCIX, 421, 422; Šebestian Heřman CXL, 422; Jindřich Longin a Volf Gotthard 422; Volf Albrecht 423; Jiří Longin a Karel 423, 1216; Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf 276.
Perglarová z Perglasu Eva roz. z Lamingen 423; Maria Amalia roz. z Kočova (Kečova) 276; Mandalena roz. Janovská z Janovic XCVII, 422.
Perglarova z Perglasu Anna Marie Širntyngarová z Širntyngu 591.
Perglas cheb. 634.
z Perglasu, viz Perglar.
Pergler, viz Perglar.
Pergman Michal 1128, 1135.
Peristerius Václav 643.
Perk (Perg) z Reinfeldu Hendrych Ferdinand 296.
Perkauer (Pergauer) Jiří 1013, 1036.
Perkaurová Voršila, předtím Teyflová 1013.
Perklas, viz Perglas.
Perkman Tomáš 962.
z Perknířova, viz Cikota.
Perkreichenštein (Perkreyštan) pís. XIX; viz též Bergreichenstein a Kašperské Hory.
Perman Kašpar 348.
Permesgrün cheb. 1168.
Perna v Sasku 829, 973.
Pernarec (Bernharz) bud. 394.
z Perndorfu, viz Kvos.
Perníkář Adam 1165; Eliáš 967.
Pernink (Beringer) cheb. 1168.
Pernklob (Pernklo) z Šenreytu (Bernklau, Baerenklau von Schönreuth) Adam, Jan a Gedeon 423; Jan Karel a Adam 424; Šebestian 424, 1269; Jan Krištof CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Volf Abraham 425.
Pernolec (Bernetzreith, Berartskleyt, Bernygsreyt) cheb. 264.
Pernoušková Eva 1021.
z Pernštejna Jan 390, 479, 530, 536, 638, 731, 933, 1048, 1062, 1071, 1089, 1096, 1222; Jaroslav 1071; Maximilian 933; Vojtěch 530; Vratislav a Trebonia 549.
z Pernštejna Polyxena, viz Lobkovicová.
Perný Samuel 1075.
Pero Šebastian 1006.
Perschkau, viz Přeška.
Perschkau (Přeška, Prýsk) lit. 867.
z Persingu, viz z Pettingu.
Peršikov čásl. 933.
Perštejn bol. 762, 764, 765; viz též Berštejn Nový.
Perštejnec čásl. 1063.
Pertelsdorf (Bartelsdorf, Dřínov) žat. 369.
Pertilec, viz Pertoltice.
Pertlštorf dolejší bol. 69; viz též Berzdorf.
Pertoltice (Pertilec, Pertolice, Barzdorf) bol. 381.
Pertoltice čásl. 697.
Perzdorf, viz Berzdorf.
Peřina Melichar 967.
Peřímov, viz Přímov.
Pesvice žat. 1085.
Pěšice (Pušice) chrud. 517.
Pešík z Komarova Bořivoj (Bořek) Zdeněk CXXXVII, 408; Jiřík, Bořivoj, Zdeněk, Šebestian a Krištof 407; Petr 38, 425, 819; Jan, Šebestian, Kunata a Krištof 425; Václav, Eva, Litvín a Markéta 426; Šebestian 1269; Václav 819.
Pešíková Alžběta Ludmila roz. z Kynperku 1148; Dorota roz. z Kraselova 425.
Pešina Ciprian 1262.
Pešon z Hohenperku Jan 980; viz též z Hohenbergu Dorota.
Pešvice žat. 195.
Petersburg (Petršpurk) žat. 284.
Petersdorf jič. 683; viz též Petrovice.
Petersdorf žat. 599.
z Petersdorfu Beník Štefan 251; viz též Beník.
z Petersdorfu, viz Beník.
Peterswalde (Petrovice) lit. 676.
Peterswalde v Slezsku dolním 763.
Pětichvosty praž 379.
Pětikostel Jan 1036.
Pětikostel z Aventinu (z Pětikostela) Jan Jiří 819, 980, 941.
Pětikozly bol. 116.
Pětipeská Barbora, viz Doupovcová.
Pětipeská z Chýš a Egerberka Eva roz. z Údrče XXIV, LXXXIII, CXXXVII, 426; Izalda (Isolda)

Pavlíšov hrad. 530.
Pavlov části. 468, 701, táb. 610.
Pavlovice bol. 845, části. 696, cheb. 592, 605, táb. 896.
Pavlovská Voršila roz. Hozlaurová 178.
Payer Petr 407.
Payerlová Alžběta 323.
Pazderák Matouš 1128.
Pec Soběslavský Jan 980.
Pecelius z Adlerheimu Adam 924.
Pecingar z Bydčína (Pecinkar z Býčíny, Petzinger) Albrecht Ctibor 412, 413; Mikuláš 412, 413, 414, 941; Ctibor Smil 412; Vilém a Heřman Vilém 413; Smil 427; Václav Mikuláš 235, 414, 805.
Pecingarová z Bydžína Anna Marie roz. z Kounic 414; Anyška roz. Bukovská z Hustiřan 414; Pecingarova Salomena 412.
Pecinovský (Pecinovští bratří) 967, 1231.
Pecirady (Přerady) táb. 151.
Pecka jič. 765, 766, 772, 799, 802.
Peckovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
Pecky jič. 97, 137, 792, 899, praž. 705.
z Peclinovce, viz Kozel.
Pecold Zachariáš 140.
Pecolt Chabařovský Adam 1128.
Peček Smržický z Radostic Michal 581.
Pečeňka Pavel 1094.
Pečenková Anna 1260.
Pečice bol. 19, 767, 832, 833.
Pěčín (Pěšín) bud. 163, 652.
Pečinovský Václav 584.
Pečka (Prčka) Pavel XXXII, XLVIII, LI, 415, 955, 1032, 1036.
Pečková Alžběta 1031; Mandalena 416.
Pečka (Pečky) části. 571.
Pečky části. CXLIX.
Pečky části. 923, 1041.
Pečovic Matěj 1128.
Pehem Krištof 1003.
Pehemdorf, viz Böhmdorf.
Pehm (Pehmer) Jakub 1036.
Pehmer z Weymaru David 1027.
Pechio Adam 687.
Pechlar (Pechler z Meminku) Maximilian 422; viz též Pechler a Bechler.
Pechlatovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
Pechler z Meningu (Pechlar z Meminku) Maximilian 90, 403; viz též Bechler a Pechlar.
Pechlerová (Bechlerová, Pechlarová) Lidmila roz. Novohradská z Kolovrat 178.
Pechov (Pýchov) táb. 850.
Pek z Římku Vilém 272.
Pek z Římku Bezděkovský Jan 416, 1269, viz též Bezděkovský; Vilém, Sigmund Jaroslav, Jan Zacharyáš a Václav 416.
Pek z Římku, viz Bezděkovský.
Pekařovic (Barvířovská) Judita 1186.
Pekat Jan 1260.
Pekelec (ves zašlá) hrad. 414.
Peklo (hamr) části. 933.
Peklo chrud. 256, hrad. 414, jič. 777.
Peklo (Hole, Hölle) žat. 104.
Peklov (Pöckel) lit. 866.
Peleman Petr 1055.
Peldřímov, viz Pelhřímov.
Peldřímovská z Výškořic Dorota roz. z Počernic 417.
Peldřímovská z Výškořic Dorota Petržilková 417.
Peldřímovský z Výškořic (Výškovic) Jan XXXII, XXXIII, L, LVII, LVIII, 417, 955, 1106; Michael CXL; Vilém 1035.
Pelec táb. 850.
Pelechov bol. 803, 844.
Pelejice táb. 657.
Pelhřímov táb. CI, CXLIX, 1169—1178.
Pelhřímov (Peldřímov) Starý táb. 1171, 1173.
z Pelhřímova, viz Hruša.
Pelhřímovský Jan 1060.
Pelhřímovský Vít 45, 67, 355.
Pelikán Jan 1093, 1110, 1128.
Pelikovice (Pelkowic) bol. 811.
Pelitz, viz Palice.
Pelzdorf (Perlsdorf), viz Kunčice.
Penčík z Penčíku (Penzig, Pentzing) Adam 397, 418, 808; Albrecht (Krištof) 418, 819; Balcar 418; Jindřich 419, 424; Adam, Ludvík, Rudolf a Kristian 808.
Penčíková z Penčíku Anna, přel. tím Nosticová 419.
Penčín bol. 604.
Pěnčov (Pěničov) bol. 604.
Penízková Kateřina 1032.
Penzig (Pentzing), viz Penčík.
Peračov pís. 353.

Perg, viz Perk.
Pergauer, viz Perkauer.
Perger Jiljí 1036.
Perglar (Perklar, Pergler) z Perglasu Arnold 147, 225; Jan Fabian a Jan Matyáš CXXXV, 420, 819; Jan Krištof a Jan Šebestian 420; Václav Otakar XCIX, 421, 422; Šebestian Heřman CXL, 422; Jindřich Longin a Volf Gotthard 422; Volf Albrecht 423; Jiří Longin a Karel 423, 1216; Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf 276.
Perglarová z Perglasu Eva roz. z Lamingen 423; Maria Amalia roz. z Kočova (Kečova) 276; Mandalena roz. Janovská z Janovic XCVII, 422.
Perglarova z Perglasu Anna Marie Sirntyngarová z Sirntyngu 591.
Perglas cheb. 634.
z Perglasu, viz Perglar.
Pergler, viz Perglar.
Pergman Michal 1128, 1135.
Peristerius Václav 643.
Perk (Perg) z Reinfeldu Hendrych Ferdinand 296.
Perkauer (Pergauer) Jiří 1013, 1036.
Perkaurová Voršila, předtím Teyflová 1013.
Perklas, viz Perglas.
Perkman Tomáš 962.
z Perknířova, viz Cikota.
Perkreichenštein (Perkreyštan) pís. XIX; viz též Bergreichenstein a Kašperské Hory.
Perman Kašpar 348.
Permesgrün cheb. 1168.
Perna v Sasku 829, 973.
Pernarec (Bernharz) bud. 394.
z Perndorfu, viz Kvos.
Pernikář Adam 1165; Eliáš 967.
Pernink (Beringer) cheb. 1168.
Pernklob (Pernklo) z Šenreytu (Bernklau, Baerenklau von Schönreuth) Adam, Jan a Gedeon 423; Jan Karel a Adam 424; Šebestian 424, 1269; Jan Krištof CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Volf Abraham 425.
Pernolec (Bernetzreith, Berartskleyt, Bernygsreyt) cheb. 264.
Pernoušková Eva 1021.
z Pernšteina Jan 390, 479, 530, 536, 638, 731, 933, 1048, 1062, 1071, 1089, 1096, 1222; Jaroslav 1071; Maximilian 933; Vojtěch 530; Vratislav a Trebonia 549.
z Pernšteina Polyxena, viz Lobkovicová.
Perný Samuel 1075.
Pero Šebastian 1006.
Perschkau, viz Preška.
Perschkau (Preška, Prýsk) lit. 867.
z Persingu, viz z Pettingu.
Peršíkov part. 933.
Perštein bol. 762, 764, 765; viz též Berštein Nový.
Perštejnec part. 1063.
Pertelsdorf (Bartelsdorf, Dřínov) žat. 369.
Pertilec, viz Pertoltice.
Pertlštorf dolejší bol. 69; viz též Berzdorf.
Pertoltice (Pertilec, Pertolice, Barzdorf) bol. 381.
Pertoltice part. 697.
Perzdorf, viz Berzdorf.
Peřina Melichar 967.
Peřímov, viz Přímov.
Pesvice žat. 1085.
Pěšice (Pušice) chrud. 517.
Pešík z Komarova Bořivoj (Bořek) Zdeněk CXXXVII, 408; Jiřík, Bořivoj, Zdeněk, Šebestian a Krištof 407; Petr 38, 425, 819; Jan, Šebestian, Kunata a Krištof 425; Václav, Eva, Litvín a Markéta 426; Šebestian 1269; Václav 819.
Pešíková Alžběta Ludmila roz. z Kynceperku 1148; Dorota roz. z Kraselova 425.
Pešina Ciprian 1262.
Pešon z Hohenperku Jan 980; viz též z Hohenbergu Dorota.
Pešvice žat. 195.
Petersburg (Petršpurk) žat. 284.
Petersdorf jič. 683; viz též Petrovice.
Petersdorf žat. 599.
z Petersdorfu Beník Štefan 251; viz též Beník.
z Petersdorfu, viz Beník.
Peterswalde (Petrovice) lit. 676.
Peterswalde v Slezsku dolním 763.
Pětichvosty praž 379.
Pětikostel Jan 1036.
Pětikostel z Aventinu (z Pětikostela) Jan Jiří 819, 980, 941.
Pětikozly bol. 116.
Pětipeská Barbora, viz Doupovcová.
Pětipeská z Chýš a Egerberka Eva roz. z Údrče XXIV, LXXXIII, CXXXVII, 426; Izalda (Isolda)

roz. z Mylhauzu 431; Johanna roz. Myškova z Žlunic 429.
Petipeský z Chýš a Egerberka Albrecht 523, 428; Václav Šťastný (Šťastný Václav) XXII, XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLV, LI, LVII, XCVI, 354, 427; Vodolan starší XXIV, 430, 819, 1205.
Pětipeský z Krásného Dvoru Vilém a Jan 870.
Pětiprstý Václav 1013.
Pětipsy (Fünfhunden) žat. 188, 189.
Petlery žat. 104.
Petr Mikuláš 962.
Petráček Jan 1028, 1032, 1135; Jakub 1034; Václav 962, 1034; Petráčková Barbora 1032.
Petráček z Vokounšteina Jan 11; Jan nejstarší XXIV, 432, 819, 981, 1036; Jan starší 258, 988; Jan mladší 418.
Petrášovice bol. 537, 794.
Petrkov (Peterkov) části. 698.
Petrkov chrud. 923, táb. 485.
Petroupím táb. 151.
Petrov praž. 944.
Petrová z Hebernfeldu Eva 1032.
z Petrovce Dorota Mirková z Solopisk 373.
Petrovec části. 1098.
Petrovice bud. 657, části. 61, 222, 693, jič. 779, 788, 941, pís. 63, 1179, plz. 1055, 1060, praž. 165, 182, 184, táb. 60, 583, 672.
Petrovice (Petersdorf) lit. 196.
Petrovice (Peterswalde) lit. 676.
Petrovice Německé hrad. 160.
Petrovice Stolinské lit. 291.
Petrovice (pustotina, dom. Beroun) praž. 1037.
Petrovičky (Petrovice) hrad. 530.
Petrovičky jič. 536, plz. 1105.
Petrovsko táb. 296.
Petršpurk (Petersburg) žat. 284.
Petrův Tomáš 1097.
Petříkovice chrud. 923.
Petříkovice táb. 1222.
Petržilka Pavel 1094.
Petržilková Dorota roz. Peldřímovská z Výškořic 417.
Petsch, viz Petš.
Petschau (Bečov) cheb. 98, 1207.
Petš (Petsch, Bečov) žat. 195.
z Pettingu a z Persingu Urban 1246; viz též z Pöttingu.
z Petyngu, viz z Pöttingu.
Petzinger, viz Pecingar.
Petzoldt Krištof 1102.
Peuger Jan a Judita roz. Neymayerova z Winterberka 395.
Pfaffengrün cheb. 99, 1168.
Pfefferkorn z Ottopachu Adam Matyáš 433; Albrecht XLI, 432; Karel 433, 819.
Pfefferkornová z Ottopachu Kateřina roz. z Údrče 433.
Pfefferkornova z Ottopachu Anna XXIV, 433; Johanna Žďárská z Žďáru 432.
Pfeifer Matěj 1128.
Pflug Kašpar 125.
Pfraumberg, viz Přimda.
Pfreimt zámek v Horním Falcku 747.
Pfretschner Kašpar 1137; Šimon 1138.
Pic (Picl) Filip 962, 1036.
Piccolomini (z Arragona) hrabě František Octavio 221, 553, 680, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 756, 762, 1163.
Piccolomini de Arragona kníže Octavio 569, 707.
Piccolomini de Arragona kněžna Marie Benigna Františka roz. vévodkyně Saská 568.
Picková Kateřina 1165.
Píček Smržický z Radostec Michal Václav 107.
Pičín (Pičína) praž. 4.
Pičína táb. 1222.
Pičková Maruše 1097.
Pičkovice (Býčkovice, Pitschkowic) lit. 763, 767, 822, 912, 913; viz též Býčkovice.
Píčnovo (Píčnov) pís. 67.
Pičmanka Anna 1128.
Pieroni (Pironi) Jan 52, 680, 803; František 803.
Piessnig, viz Písečná.
Pihon, viz Pion.
Pihon (Pion) Daniel 962, 1021; Jan a Václav 1021.
Pich (Pych) pís. 1217.
Pichelberg dvůr poplužní žat. 104.
Pichelberg cheb. 143.
Pichelperger (Pichelberger) z Pichelperku Jindřich CVII, 981; Krištof 962, 981, 1036.
Pichelperkerová Anna z Varvažova 1019.
Pichl z Pichlberku Rudolf CXL.
Pichlovna z Pichelbergu Anna Marie Bleilebenová 383, 598.
Pichlová Alžběta 1128.

Pikhart Samuel 1021.
Pikhart ze Zeleného Oudolí (von Grünthal) Adam a Vilém Břeněk 434.
Pikov (Pykov) táb. 356.
Pikovice praž. 172.
Pilařka Mandalena 1095.
Pilat Jakub 967.
Pilátová Anna 1260.
Pilcner, viz Pilnec (Plzenec).
Piletice hrad. 707, 1070, 1071.
Pilgram, viz Pelhřimov.
z Pilgramsthalu, viz Jakober.
Pilmersreuth horní cheb. 1082.
Pilmon Krištof 975.
Pilnec (Plzenec, Pilcner) pís. 1201.
Pilnikov jič. 938, 939.
Pilsen, viz Plzeň.
Pilz Jakub 1240.
Pimpl Jiřík 969.
Pinkovy (v Pinkovech) mlýn táb. 153.
Piňovice (Pňovice) pís. 126, 334.
Pinta, viz Bukovanský.
Pinx Jakub 1165.
Pion viz Pihon.
Pion (Pihon) Adam 967, 995, 1032, 1036.
Pionkotský z Běloplot Adam 434.
Pipice bol. 803, 844.
Pirchan Martin 1243.
Pirk cheb. 99.
Pirken (Březenec) žat. 195, 1085.
Pirkicht, viz Birkicht.
Pirkštein (Bürgstein, Sloup) lit. 563.
Pirndorf, viz Birndorf.
Pironi Jan 52; viz též Pieroni.
Piršant Jan 967.
Piršenstein (Pirštein) zámek pustý žat. 104.
z Piršteina, viz Kinclová.
Pirten (Brty) cheb. 632.
Pisak (měšťan Nymburský) 1165.
Písecká Dorota a Zuzanna 1142; Mandalena 1165.
Písecká z Kranichfeldu Kateřina 435.
Písecký Adam Zikmund 1068; Daniel 1075; Jan Chrysostom Siterius 1146; Jan Václav 1142; Matěj 962, 1165.
Písecký z Kranichfeldu Floryan 434, 435, 819, 967, 995, 1032; Jan 435; Václav XXXVI, 434, 947, 955, 996, 1036.
Písečná (Piessnig) lit. 845.
Písek (ves zaniklá) bol. 244, 249.
Písek pís. XVIII, XIX, XXI, XXIII, XCIX, 202, 902, 1178—1187.
z Pisenbergu, viz Weber.
Pischl z Löwensteina Řehoř Ferdinand 684.
Pisingerová, viz Hruškova z Března.
Piskáčová Kateřina 1260.
Piskolhotský Václav 1166.
Piskovic Kateřina 1187.
z Písnic Marie Majdalena Hertlová 1136.
z Písnic sv. paní Polyxena Maria roz. z Žďáru 944.
Písnice praž. 945.
z Písnice Jan Jindřich 435; Jindřich 202, 1150; Petr Linhart 436.
Písty čásl. 1163.
Pišelius Řehoř Ferdinand 1030.
Piškovice, viz Píčkovice (Býčkovice).
Pišl Ferdinand 1030.
Pišť čásl. 348.
Pištany lit. 866, 1116.
Pištín bud. 350.
Pitkovice praž. 527.
Pitkovská z Pitkovic Kateřina Šiparová 452.
Pitschkowic, viz Píčkovice a Býčkovice.
Pivonice bud. 652.
Pivovarství, viz Sladovnictví.
Pixa Mikuláš 709.
Plac (Platz), viz Město (Místo).
Plácal Tomáš 962.
Plačice hrad. 1071.
Plačkov čásl. 468.
Plachovský Adam 1187.
Plachta Jan 1075.
Pláň (Pláně) velká plz. 1057.
Planá cheb. CL, 436, 605, táb. 1222, 1223, 1228.
Planá (Pláně) pís. 168.
Planá (Planes) plz. 467.
Planá hora (Plankovice, ves zašlá) bol. 534, 805.
Planá Chodová plz. 590.
Plaňasy (Plaňany) čásl. 374.
Pláně (Planá) pís. 168.
Pláně, viz Pláň.
Pláně Věžovatá (Thurm-Planles) XVIII, 919.
Planek Adam 1084.
Planice plz. CL.
Plankenstein (Blankenstein), viz Blansko.
Plankovice (Planá hora, ves zašlá) bol. 534, 805.

Plansky ze Žeberka (z Eberka, Seeberg) Jan Jiří a Bohuslav 436; Jan Jiří, Jan Vilém, Jiří, Jan Šebestian, Jindřich a Šebestian Joachym 436.
Planta Tomáš 1026.
Plasnice hrad. 682.
Plassdorf (Blahuňov) žat. 622.
z Plassenšteina, viz Palfy.
Plasský klášter plz. 358, 725.
Plastovice (Plašťovice) bud. 351, 654.
Plasy bol. 1276.
Plasy plz. CL.
Plašťovice, viz Plastovice.
Platavé (Plutovy) dvory (dom. Střítež) části. 1098.
Plateys (Platajs, Platejs, Platteis) z Plattenšteina Jan Arnošt LIII, 512, 982; Karel Fridrich 94, 513; Vilém Jetřich 324.
Platejsová Anna 556.
Plateysová Dorota roz. z Ottersdorfu 512, 564.
Platten (Blatno) žat. 195, 197.
z Plattenšteina, viz Plateys.
Platter z Rosenfeldu (z Hohenfallu), viz Fabricius.
Plato Jan 1128, 1135.
Platory (Platoř) pís. 1217, 1218.
Platz, viz Město.
Plavec (dvůr poplužní, dom. Petršpurk) žat. 284.
Plavěčín (ves zaniklá) pís. 1201, 1217.
Plavy bol. 801.
Ples hrad. 707.
Ples Heřmanský ze Sloupna Kryštof Václav 436, 1269; Petr 437, 452; Václav 247, 437, 1088, 1091.
Plesová Heřmanská z Sloupna Barbora roz. z Ottersdorfu 437; Majdalena roz. Pátkova z Veleně 437.
Plesova z Sloupna Anna Marie Štiková a Eva Lukavská 437.
Plesiště, viz Plešiště.
Pleskač Jan 1093.
Pleší táb. 610.
Plešiště (Plesiště) táb. 146, 650, 1223.
z Plešnic, viz Přichovská.
Plevnice táb. 1171, 1173.
Plevňov plz. 338.
Plhov bol. 774, části. 514.
Plchovice chrud. 934.
Plchovský Jirka 1033.
Plchůvky (Plchovky) chrud. 933.
Plíčka Jan 1094.
Plichta Jiřík 1128.
Pliskač Vavřinec 1260.
Plíškovice pís. 335, 588.
Ploňk Jiří 1219.
z Ploskovic, viz Březský.
Ploskovice (Ploškovice, Ploschkowic) lit. 763, 767, 822, 912, 913.
Ploskovský z Ploskovic Jiří Štěpán 440.
Ploškovice, viz Ploskovice.
Plot (Oplot, Amplatz) plz. 587.
Plot z Konařin Albrecht CXXXVI; David CXXXVII; Jan CXXXVIII; Karel 48, 386, 438.
Plotová z Konařin Anna roz. z Komárova a Eva roz. z Střítěže 438.
Plotiště hrad. 1070, 1071.
Plotiště Dolejší hrad. 302.
Plottendorf (Blottendorf) lit. 563.
Ploučnice bol. 14, 775, jič. 536, 803.
Pludau, viz Bludau.
Pluhový Žďár táb. 906.
Plumberger František XXXIII.
Plumberger (Blumberger) Jan 1027.
Plumedorf, viz Blumendorf.
Plunis z Adlerswerthu Fridrich 191.
Plumštein (Plumštejn) Kristian 848, 1034.
Plutovy (Platavé) dvory části. 1098.
Plužná (Plauschney) bol. 14, 775.
Plzák Tomáš 1177.
Plzeň plz. CII, CL, 860, 1187—1191.
Plzenec (Pilnec, Pilcner) pís. 1201.
Plzov (Splzov) bol. 534, 805.
Pnětluky, viz Netluky.
Pňovice, viz Piňovice.
Poběžovice chrud. 120.
Poborovice plz. 1104.
Poboří části. 378, 1064, 1065.
Počaply lit. 470, pís. 334.
Počaply (Podčaply) horní lit. 9.
Počátky části. 462.
Počedělice žat. 90.
Počeplice lit. 7, 240.
z Počernic Dorota Peldřímovská z Výškořic 417.
Počernice Dolní praž. 518, 541, 554.
Početice, viz Požetice.
Počíňovice plz. 1056.
Pod Babou (Podbaba) praž. 271.
na Podblatí (dom. Kostelec Černý) praž. 1041.
Podbořanky (Podersanka) žat. 208.
Podbořany (Podersam) žat. 102.
Podbožský mlýn (dom. Skály) bol. 534.
Podbradec lit. 33, 433.
Podbradí (Brada) jič. 774.

Podbuš Kristian 575.
Podčaply, viz Počaply.
Poddubí (Poddoubí) bol. 533.
Poděbaby části. 701.
Poděbradský Zikmund 1177.
Poděbrady části. CXLIX.
Podemles žat. 104.
Podersam, viz Podbořany.
Podersanka, viz Podbořanky.
Podeřiště bud. 351.
Poděšín části. 933.
Poděvousy plz. 873.
Poděvousy, viz Poďousy.
Poděvúsy táb. 147, 151.
Podhájí táb. 151.
na Podhejným (dom. Zvíkov) pís. 650.
Podhořanky praž. 124.
Podhořany praž. 124.
Podhořany (Pohořany), viz Pohoří.
Podhoří (manství, dom. Král. Dvůr) hrad. 1062.
z Podhorštcina, viz Jehl.
Podhorský Václav 716.
Podhradí (pod Hlubokou) bud. 350, 351.
Podhradí části. 461, 462.
Podhradí (Předhradí Velišské) jič. 721, 774.
Podhradí (Zvíkovské) pís. 649, 650.
Podhradský z Vlčí Hory Václav 666.
Podivice části. 702.
Podkorytany plz. 1057.
Podkostelský Zikmund 1219.
Podkostelská, viz Ledčanská.
Podlesí táb. 238.
Podlesice, žat. 86.
Podlešín (Podlošín) lit. 1244.
Podlešín praž. 384.
Podloučí praž. 944.
Podluhy praž. 426.
z Podmokl Vilém starší CXL; viz též Podmoklský.
Podmoklany části. 466, 699.
Podmoklice jič. 776.
Podmoklská Anna roz. z Šanova 439.
Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl Adam Jindřich a Jakub 439.
Podmokly (dvůr poplužní) lit. 53.
Podmokly pís. 1217.
Podmokly plz. 357, 358.
Podmoky (Podmokly) části. 695.
Podol bol. 47.
Podol praž. 951.
Podol, viz Podolí.
Podolanský Václav 962.
Podolčí, viz Podvlčí.
Podolec bol. 1038.
Podolí bol. 604, 775, 776, 808.
Podolí (ves zaniklá) části. 222.
Podolí dvůr poplužní části. 696.
Podolí hrad. 682, 885.
Podolí jič. 306.
Podolí (Podol) lit. 33.
Podolí (tvrz, dom. Načeradec) táb. 93.
Podolí táb. 4, 493, 849.
z Podolí, viz Fruwein.
z Podolí Anna Zalužanská z Ostroskal 921.
Podoliby jič. 787, 788.
Podolský (Mlýnský) dvůr části. 186.
Podolský Šebestian, Anna a Alžběta 1021.
Poďousy (Paďousy, Poděvousy) části. 387.
Podřezov (Podřízov) hrad. 414.
Podsedice (Podsetice) lit. 91, 196, 863.
Podskalí pís. 647.
Podštěly cheb. 14.
Podulší jič. 536, 778.
Podvala (Hradecký) Václav 1093.
Podvín (Podviní) lit. 107, 469, 790, 913.
Podviní (tvrz pustá, dom. Libeň) praž. 68.
Podolčí (Podvlčí) praž. 9.
Podžabokrtský dvůr (dom. Skály) bol. 534.
Pöckel, viz Peklov.
Pohled (Frauenthal) části. 122, 933.
Pohled (dom. Zruč) části. 225.
Pohled (dom. Habry) části. 692.
Pohled chrud. 1088.
Pohledy (Pohlody, Polety, Polletsch, Pahlet) žat. 313, 1149.
Pohlem, viz Polomy.
Pohlig, viz Poláky.
Pohlody, viz Polety.
Pohnan Pavel CXL.
Pohnanec táb. 849.
Pohnaní (Veliké) táb. 849, 878.
Pohorsko (ves zaniklá) lit. 505.
Pohořany (Podhořany), viz Pohoří.
Pohoří bol. 534, pís. 71, praž. 944, táb. 151, 153.
Pohoří (Pohoř) hrad. 638, 682.
Pohoří (Pohořany, Podhořany) lit. 469, 790.
Pohoří (Pohořsko) plz. 668.
Pohoří (ves zaniklá) praž. 407.
Pohořice (ves zašlá) bol. 844.

Pohořice Veliké lit. 33.
Pohořovice (Podhořovice) pís. 1180, 1183.
Pohořsko (Pohoří) plz. 668.
Pohradice, viz Poradice.
Pohvizdy (dom. Petršpurk) dvůr poplužní žat. 208.
Pochlovice (Puchlovice) cheb. 122, 1265.
Pochvalov (dvůr poplužní pustý) žat. 87.
Pochvalov žat. 1139.
Pojbuky táb. 112.
Pojedy (Pojedí) jič. 306, 455.
z Pojetic, viz Konojedský.
Pokau (Bukau), viz Bukov.
Pokles (měšťan Nymburský) 1165.
Pokora Jan 477.
Pokorný Jan, Jindřich a Tomáš 1165; Jakub 1095; Martin a Pavel 1128.
z Pokratic, viz Henych a Kamejk.
Pokratice lit. 141, 142, 254, 470, 1116.
Poláček Jan 1164, 1165, 1166.
Polák Jan 1128.
Poláková Alena 1165.
Polákovská 1045.
Poláky (Pohlig) žat. 623, 1139.
Polánka části. 16, 639, chrud. 923.
Polanka tvrz a dvůr poplužní táb. 849.
Polanky Staré a Šarocovské (Polanky horní a dolní) hrad. 682.
Pole Dlouhé (Dlouhé pole) táb. 212, 489.
Pole Dobré (Dobré Pole) praž. 526.
Polenský Matěj 1231.
Polepy lit. 931.
Polety, viz Pohledy.
Police hrad. CXLIX.
Polický Jan 1092.
Poličany části. 1065, táb. 155, 482.
Poličany Bílé jič. 50, 571, 765, 766, 801, 836.
Poličany Červené hrad. 52, 496, 765, 766, 803.
Polička chrud. CI, CII, 1191.
Polipsy části. 61.
Polívka Pavel 967.
Polívková Kateřina 1165.
Polkendorf (Pulkendorf) jič. 112, 784, 796, 939.
z Polkenheimu, viz z Černhauzu Černous.
Polletsch, viz Polety.
Polná části. 933.
Polnisch-Mähren, viz Polská Morava.
Polohlavy, viz Polouhlavy.
Polom hrad. 934.
Polomy hrad. 682.
Polomy (Pohlem) cheb. 287.
Polouhlavy (Polohlavy) bol. 381.
Polská Morava (Polnisch-Mähren) v knížetství Zahaňském 824.
Poltová Anna z Podskalí 324.
Polydor Šimon 967.
Polzar Jetřich CXXXVII.
z Polžic, viz Harant.
z Polžic a Bezdružic Anna Dorota Příchovská z Příchovic 445.
Polžice plz. 330.
Polžov bud. 652, 653.
Pomeisl, viz Nepomyšl.
Poměnice táb. 150.
Pomořanští vévodové 738.
z Poňatovic Holý Jan CXXXVIII.
Pondělíček Jan 967.
Ponědražce (Ponědraž) bud. 657.
z Pones (Šponnes) Jan 968.
Poněšice bud. 350.
Poniklec (Poniklá) jič. 926.
Pop Jan 1129.
Popp Otto Hieronym 31, 474, 482.
Popel, viz z Lobkovic.
Popel z Vesce Václav 439.
Popelice bud. 652.
Popelín (zanikl) táb. 906.
Popeliová Ludmila roz. Mrázova z Milešovky 1024.
Popeliština (Popelischna) táb. 485.
Popelov hrad. 23.
z Popic Anna Šviková 669.
Poplovice (Popovice) plz. 358.
Popluží (ves zaniklá) hrad. 530.
Popovec (Popovice) chrud. 517.
Popovec táb. 151.
z Popovic Wolf 1234.
Popovice (Popovec) chrud. 517.
Popovice hrad. 247, 437, 875, jič. 765, 767, 777, 812, praž. 47, táb. 212, 489.
Popovice (Poplovice) plz. 358.
Popovice (Velké) praž. 378.
Popovský z Bezejovic Přech 1222.
Poradice (Pohradice, Poratsch) žat. 586.
Porádkov (Borátkov) táb. 177.
Poratsch, viz Poradice.
z Porcia a Brugnera hrabě Jan Ferdinand CXX; Markéta Vchynská z Vchynic 867.
Poritschen Kron- und Roth-, viz Pořící Červené.

Porešín (Pořešín) bud. 653.
Porešnice (Pořešnice) bud. 653.
Porres Jiří 1102.
Porsius Dominik 524, 538.
Port Matyaš Ondřej 166.
della Porta Hieronym CXXIX, 420, 421.
z Portcia, viz z Porcia a Brugnera.
z Porubě, viz Bezenský.
z Porubě Markéta, viz Gerštorfová.
Poručice (ves zašlá) části. 169.
Pořejov (Puršov, Purschau) cheb. 420.
Pořešice, viz Poříčí Červené.
Pořešín (Porešín) bud. 653.
Pořešín táb. 650.
Pořešnice (Porešnice) bud. 653.
Pořežín části. 933.
z Pořičan (z Pořiče), viz Kobík.
Pořičany praž. 526, 560.
Poříčí bud. XVIII, 902, části. 222, 933, cheb. 14, jič. 1239, táb. 151, 153, 379.
Poříčí Červené (Pořešice, Kron- und Roth-Poritschen) plz. 587.
Poříčí Dolejší pís. 425.
Poříčí Malé a Velké hrad. 530.
Poříčí Spálené plz. CL.
Pořín (Bořín) táb. 556.
Pořížany bud. 58.
z Posaunu (Pasaunu), viz Šlik.
Posláček (Bernschlag německý) bud. 394.
Poschitzan, viz Bošiřany.
Pospíšil Řehoř 1013.
Postoloprty (Postelberg) žat. 633.
Postolov (tvrz s dvorem poplužním, nyní samota) chrud. 933.
Postřekovo (Postřekov) plz. 1056.
Postřihač Lukáš 962.
Postřilná bol. 83.
Postřižín praž. 716, 727.
z Postupic, viz Kostka.
Postupice táb. 672.
Posvatnice (ves zaniklá, dom. Pelhřímov) táb. 1171.
Pošna táb. 171.
Poštovice praž. 839.
Potěchy (Potěhy) části. 689, 1050.
z Potenšteina, viz Žampach a z Potšteina.
Potok plz. 278.
Potok Srní, viz Srní Potok.
Potschendorf (Potšendorf, Bečkov) jič. 683, 1239.
z Potšteina Jan na Žampachu 533.
z Pöttingu František Eusebius hrabě 866.
z Pöttingu (z Petyngu) Volf Jiří 342, 344, 712
z Pöttingu hraběnka Marie Markéta roz. Löblova z Krainburku 866.
z Pöttingu, viz z Pettingu a z Persingu.
Potvic z Potvic (snad Kotvic) Krištof CXXXIX.
Potvorov plz. 288.
Pouchobrady chrud. 1088.
Poust Jonáš CXXXIX.
Poustová Anna na Benešově a Velkém Bukově LXXXIII.
Poušť (ves pustá) jič. 546.
na Poušti sv. Jakuba (ves pustá) jič. 116, 546.
Poutnov (Pauten) cheb. 332.
z Poutnova, viz Wachtel.
Pouzar, viz Pauzar.
Povlčím, viz Pavlčín.
Povrly lit. 54.
Povstání Českého hlavní příčina XV.
na Požářích (dvůr, dom. Konopišť) táb. 146.
Požetice (Božetice, Početice, ves zaniklá) hrad. 23.
Prackov bol. 533.
Prače praž. 855.
Pračkovice lit. 25, 228.
Prádlo plz. 279, 411.
Praha 730, 1276; Pražská města CI; statky a důchody měst Pražských 947—955; měšťané na penězích pokutovaní 955—970; měšťané při kommissi konfiskační odsouzení, též domy a jiné jmění jim konfiskované 970—1008; výlohy měšťanů na vychování vojska 1008; emigranti z měst Pražských a statky jejich 823, 1009—1037.
Pražská kapitola 724; viz též sv. Vít.
Pražské arcibiskupství CXI, CXXV, 126, 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.
Pražské domy: dům Berbisdorfův 11; domy Berkovy 15, 19; domy Betenglovy (Wettenglovy) 24; dům Fridricha z Bílé 26, 968; dům Bílkův 27; dům Borbonův 30; domy Boreňovy 33, 35; dům Budovcův 47; dům Jana Bukovanského 48; domy Černhauzské 69, 826; dům Černínův 65; domy Divišovy 74; dům Donínův

84; dům Doupovský 87; domy Dvořeckých 91, 92; dům Elsenův 93; dům Elanicovský 95; dům Felzův 101; dům Fridlandský (Waldšteinský) 751, 825; domy Fruweinovy 108, 109, 110; domy Fünfkircherovy 113; domy Gerštorfovy 115, 117, 968; dům Goliašův 123; dům Granovského 124; dům Gryspekovský 126, 127; dům Gutenšteinův 130; dům Harantův 138; dům Haugvicův 968; dům Hannšildův 140; domy Henklovské 968; dům Hlaváčův 145; dům Hložkův 146; dům Hoberveslův 147; dům Hodějovských 152, 153; dům Hoffmannovský 156; dům Hoffmanna z Šenhofu 157; dům Hoffmanna z Kolince 157; dům hraběnky z Hohenlohe 159, 160; dům Hochauzarův 161; domy Hozlaurovy 173, 177; dům Hradešínův 179; domy Hrobčických 181, 182, 183, 187; domy Hruškovy 190, 192; dům Hrzaňů 197; dům Hufnaglů 202; dům Chotkův 209; dům Illův (Kometkovský) 213; dům Jindřicha Janovského 215; dům Javorníkův 216; dům Ješínů 218; dům Kalenicův 225; dům Kamarytův 227; domy Kaplířovy 232, 236, 241, 245; dům Kapounův 249; domy Karbanovy 250, 251, 1018; dům Karlíkův 254; dům Kechlův 255; domy Kekulovské 257, 258; dům Kelblův 263; domy Knotovy 270; dům Koberův 270; domy Kocourovy 275; dům Kocův 275; dům Kohoutův 276; dům Kochanův 277; dům Kolovratský 289; domy Košteckého 295; domy Koutských 298, 300; dům Koulův 300; dům Krazův 305; domy Krosenperkrovy 309; dům Křineckých 307, 308; domy Kuklovy 310; domy Kutnauerovy 314, 315, 316; dům Kyjův 328; dům Lampachův 320; dům Langenbrukův 321, 604; domy Leděnských 323; domy Libertinovy 326, 327; dům Lobkovický 332; dům Loubského 334; domy Lukovy 338, 340; dům Lukaveckého 341; dům Magrův 347; domy Malovcův 353, 354, 357; dům Maškřovského 360; dům Michalovičův 370; dům Minkvicův (Henklovský) 372; domy Mladotův 376, 378; dům Mrackého 379; domy Mylnerův 382, 383, 384; dům Myslíkův 385; dům Myškův 386; dům Netvorského 392; dům Neumannův (Holkovský, Kirchmayrovský) 393; dům Nosticův 396; domy Oršinovského 402; domy Otty z Losu 407; dům Pečkův (Prčkův) 415; domy Peldřimovského 417, 418; dům Pešíkův 426; domy Pětipeských 429, 430; dům Přeferkornův 433; domy Piseckých 434, 435; domy Plotovy 438, 439; domy Radeckého (Hanžburské) 452; dům Rederův 458; domy Robmhapův 460, 461; domy Roudnických 464; domy Roupcův 467, 468, 470; domy Rozýnovy 473, 474; dům Rüppelův 476; dům Rygerův 479; domy Řečických 480, 481; domy Říčanských 485, 487, 491, 493, 494; domy Sekerkův 501, 503; dům Sezimův 505; domy Sixtů z Ottersdorfu 512, 513, 982; dům Skalských 515; dům Skuhrovského 516; dům Slavatovský (na Stupních) 15; dům Slavatův 519; dům Služského 523; domy Smiřických 538, 549, 550, 553; dům Solhanů 564; domy Sušického 581; domy Škrétovy 593, 595; domy Šmertošovy 985; domy Stampachův 612, 618; domy Štefkovy 628, 629; domy Štúrmovy (Sturmovy) 640; dům Šulcův 642; dům Švamberkův 658; domy Švihovského 666, 667; domy Švikovy 668, 670; dům Teyprechtovský 676; domy Trčkovy 684, 685, 710, 711; dům Trnkův 715; dům Turnův 722; dům Ungarův 729; dům Waldšteinský (Fridlandský) 751, 825; domy Waldšteinovy, Chrudimovský (na Tetíně) 826, 846, Černínovský 826; dům Hroznka z Waldšteina 834; dům Vančurův 842; dům Varleyena z Zadun 44; dům Vartenberský 847; domy Velenského (Rehnického) 848; dům Vencelíkův (Zyrkovský) 851; dům Vřesův 853; domy Vchynských 782, 855, 856, 857, 858; domy Wittmannovy 880, 881; dům Vízmuhův 882; dům Vodňan-

ského 887; domy Vokáčovy 889; dům Vostromířského 892; domy Vostrovcův 897, 898; dům Vršovského 908; dům Vřesovcův 910; dům Zapského 922; dům Zárubův 924; domy Zeidlicovy 931, 934; dům Zygelův 937; dům Zylvarův 941. — Ostatní domy Pražské, viz Praha 970—1028.
Prahel (Pruhel, Prahly, Pröhl) žat. 1100.
Prahn (Brány, Bran) žat. 622, 1085.
Prachatice pís. XVIII, XIX, XXI, XCIX, CII, 1194.
Prachatice Staré pís. 1195.
Prachenský Václav 1040.
z Prachňan Jindřich a Anna 1063; Mikuláš 1065.
Prachomety žat. 599.
Prachov jič. 721, 774.
Prachov (ves zašlá) lit. 931.
Prajs (Preis) Konrad 1036.
Prasetice lit. 862, 863.
Prasetín táb. 558.
Prask jič. 1048.
Praskačka 1071.
Praskolesy praž. 407.
Prašilius Matyáš 1129.
Pravětice táb. 341, 1222.
Pravětická z Pravětic Dorota roz. Ledčarova z Sionu, potom Ploskovská z Ploskovic 440, 1050.
Pravětický z Pravětic Adam a Hynek 439; Jiří 440.
Pravětičky (ves pustá, zašlá) plz. 366.
Pravíkov táb. 850.
Pravonín části. 259.
Pražák (dvůr poplužní) pís. 351.
Pražák Jan 1260.
Pražák z Jindic Daniel 110, 629; Pražáková Lidmila 110; Pražáková Anna, potom Štetková z Koloděj 340, 629.
Prčka Pavel 1032; viz též Pečka.
Precl Kašpar 1199.
Preclík Šimon 1021.
Precht z Rottmburka Václav 1217.
Preis, viz Prajs.
Preis Jiří 1199.
Preis z Debneru Alexander LXVII; viz též Debner.
Preiserová Alžběta Bohumila roz. Skalská z Dubu 515.
Preitensten, viz Nečtiny.
Prekl (Pröckel) z Proksdorfu Jan Kašpar (Matyáš) 442.
Prelhoffer Fabian Šebestian CXXXVII; viz též Prolhofferova.
Premirschen (Brnířov) plz. 129.
Presl, viz Bresl.
Presl Kašpar 962; viz též Bresl.
Presnic Eliáš žid 334.
Presnitz, viz Přisežnice.
Preška (Prýsk, Perschkau) dolní a horní lit. 867.
Pretlýk Martin, Jan a Eva 1219.
Preznic, viz Březnice (Malá Březina).
Priedlanz bol. 457.
Priesen (Březno) žat. 617.
Priesen Klein- (Březinky, Březenec Malý) lit. 862, 863.
Priesern (Přízor) bud. 655.
Prisen (Pristen) viz Přestanov.
Pritschapl, viz Přičaply.
Prkno Jan 1261.
z Proban, viz Koronino.
Probluz hrad. 1071.
z Probluze, viz Krupý.
Proboštov lit. 862, 863.
Probylov pís. 647, 650.
Pročevily pís. 127.
Prodělal Vavřinec 1129.
Prödlitz, viz Předlice.
Pröhl, viz Prahel.
Pröhlig, viz Přívlaky.
Pröckel z Proksdorfu, viz Prekl.
Prölles, viz Brody.
Prohoř cheb. 278.
Procházka Jan 962, 1022, 1054, 1055; Jakub a Jiří 1165; Martin a Pavel 1095.
Prok (Brok) Abraham 1009; Martin 962.
Prokeš Jiřík a Matouš 967.
Prokop Matouš 1193.
Prokop z Rovin Pavel 962, 1013, 1033; jeho dcery Lidmila Mirovská a Salomena Kmentová 1013.
Prokopová Mandalena roz. z Citova 190.
Prokopides Matouš 1219.
z Proksdorfu, viz Prekl.
Prokůpek Jan 1097; Martin 1094.
Prolhofferova z Purkersdorfu Rozina Týzlová z Daltic CXL, 724; viz též Prelhoffer.
Proloh hrad. 885.
Promenhof cheb. 591.
Proroubka (ves zašlá) hrad. 23.
Proruba hrad. 23.
Proruby hrad. 400, 1096.
Proseč bol. 12, 537, 794, 803, 844, části. 692, 702, chrud. 923, jič.

536, 778, táb. 172, 356, 403, 852, 892, 900, 1171.
Proseč (ves pustá, dom. Kost.) bol. 789.
Proseč česká (Böhm. Proschwic) jič. 778.
z Proseče, viz Had.
z Proseče (Had) Felix 1033; Tomáš 306; viz též Had.
z Proseče Kateřina Haunšildová 140, 1030; Markéta roz. z Dubu 460, 593, 1033; viz též Had.
Prosečko (Prosíčko) bol. 532, 803, 844.
Prosečná (Prosečné, Proschwic) jič. 112, 784.
Prosečnice praž. 151.
Prosečová Marta 1022.
Prosenice táb. 482.
Prosetín (Prosseln) lit. 53.
Proschwic, viz Proseč Česká a Prosečná.
Proschwitz (Prošovice) bol. 457.
Prosička chrud. 923.
Prosičko, viz Prosečko.
Prosmyky lit. 1116.
Prosseln, viz Prosetín.
z Prostého, viz Čabuzský.
z Prostého, viz Horčice.
z Prostého Salomena Vratislavová z Mitrovic 235.
Prostějovský Tobiáš 1075.
Prostiboř plz. 359.
z Prostiboře, viz Podmoklský.
Proškovský z Krohenšteina Jan Samuel 503.
z Prošovic Funková Johanna 106.
Prošovice, viz Proschwitz.
Protivec cheb. 14, pís. 6.
Protivec Karlovský z Karlova Jan Bohuslav a Vilém 447; Jan Burian CXXXIX.
Protivín pís. CL, 1179.
Protivínský Václav 1231.
Protivná (ves zašlá) bol. 534, 805.
Proudkovice táb. 389.
Provodín (Mückenhahn) hořejší a dolejší lit. 845.
Provodov hrad. 638, 681.
Provoz hrad. 682.
Proy z Geiselsbergu a Findelšteina Jan Kašpar 419.
Prskáček Václav 1095.
Prsten Šimon 962.
Prudice (ves pustá, zaniklá) plz. 1056.
Prügelmayer Matyáš 687.
Prugger (Brugger, Pruker) z Grünburgu Ferdinand 174; viz též Brugger a Pruker.
Pruhel, viz Prahel (Prahly).
Průhonice praž. CXLIX.
Pruker z Grüneburku 1028; viz též Brugger a Prugger.
Pruckhof cheb. 1137.
z Pruku, viz Fremdar.
Prunar Daniel 147.
Prunar (Pruner) Jan Jerolim a Šebestian 314.
Prunarová Kateřina, potom Kutnarová 314.
Prunéřov (Brunnersdorf) žat. 101, 104.
Pruss (Prusy) žat. 509.
Prussdorf (Úhořilka) čásl. 690.
Pruschek, viz Brusch (Bruschek).
Pruskovská Johanka roz. Kaplířova 897.
Pruša Jiřík 1193.
Prušek z Pruškova Samuel 107, 316, 1028.
Pruškovská Johanka na Starých Hradech a Třevaděi LXXXIV; viz též Pruskovská.
Pryk (Přink) z Malých Vinařic Václav CXL.
Prýsk, viz Preška.
Přátelský Blažej 1260.
Přeborov táb. 151, 650.
Prebozy čásl. 374.
Přečaply (ves zaniklá) lit. 863.
Přečaply, viz Přičaply.
Přečice (Předčice) bud. 1241.
Přečice (ves pustá, zaniklá) praž. 527.
Přečinov pís. CL.
Předborovice pís. 353.
Předborský z Radiče, viz Holub.
Předboř čásl. 1, 211, 467.
Předbořice čásl. 1063, táb. 341, 647, 648, 1222.
Předbořský z Předboře Adam LXXVII, 440; Aleš CXXXVI, 440; Jan CXXXIX; Jan Hynek 440; Karel a Petr 441; Předbořská Lidmila 441.
Předbožský ze Zásmuk Karel Mikuláš 441.
Předčice (Přečice) bud. 1241.
Předenice (Předenický) z Předenic Jindřich 441.
Předhoří (snad Předboř) praž. 378.
Předhradí Velišské (Podhradí) jič. 721.
Předíčko (ves zašlá) táb. 647.

Předlice (Ober-Prödlitz) lit. 259, 260, 261, 264, 363, 817.
Předlosův dvůr (Brody, Prölles) žat. 615.
Předměřice bol. 521, hrad. 1070.
Předonín lit. 9.
Předslaví (Předslav) plz. 492.
Přehořov táb. 442.
Přehořov (Přehoř) žat. 29.
Přehořovský z Kvasejovic Jan Šťastný 385, 442, 1224; Karel XLI, LXVII, 442; Krištof Karel 1229; Kunaš 442.
Přehořovská Veronika roz. Častolarová Dlouhoveská z Dlouhé vsi 112, 442.
Přechvoje (Příchvoje) bol. 789.
Přehvozdy praž. 526.
Přemilov chrud. 923.
Přemysl Jiřík 1034.
Přemyšlení praž. 452.
Přepeře bol. 534, 884.
Přepychy hrad. 682.
Přerov praž. CXLIX.
Přerov (Přírov, Přírava, Pschira) lit. 53, 862.
Přerovský svob. pán 971.
z Přerubenic, viz Hrabaně.
Přerubice (Přerubenice) praž. 616.
Přes (Pšes) plz. 130.
Přesau, viz Přeskačí.
Přeseka bud. 657.
Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky, Přesau) žat. 99, 100, 101.
Přestání cheb. 278, 450, 451.
Přestanov (Prisen, Pristen) lit. 1150.
z Přestavlk, viz Chlumčanský.
Přestavlky chrud. 670, praž. 527, táb. 906.
Přestavlky (ves zašlá) bol. 47.
Přestavlky dvůr poplužní pís. 1248.
Přestoupení, viz Přistoupín.
Přešín plz. 1203.
Přeštějovice (Přeštovice), pís. 353.
Přeštěnice táb. 151, 650.
Přeštice plz. 366, 668.
Přeštovice, viz Přeštějovice.
Přetín plz. 870.
Přezetice žat. 622.
Z Příběnic Jan 1036; viz též Lipnický.
Příbenice žat. 14.
Přibik z Otoslavic Jan a Petr 442; Oldřich 1269.
Přibikovský dvůr u Hory Kutny, části. 210.
Přibislav bud. 653, části. 933, hrad. 530.
Přibislavice bol. 47, části. 695.
Příbram praž. CI., 1196.
Příbram (uhelná) části. 703.
Příbramská Anna 1021.
Příbramský Jan a Matyáš 1260.
Přibýšice táb. 151.
Přičaply (Přečaply, Prytšapl, Pritschapl) žat. 195.
Příčina praž. 182, 184.
Příhoda Matěj 967.
Přichovice bol. 776, plz. 667, 668.
Přichovská z Přichovic Anna Alžběta roz. z Janovic 871; Anna Dorota, roz. z Polžic a Bezdružic 445; Anna Susanna roz. z Písnice 73, 436; Helena Regina roz. Ulická z Plešnic 33; Judita, předtím Gryspeková 128; Ludmila roz. z Dobrše 1108.
Přichovský z Přichovic Albrecht 443; Ctibor (Zdibor) 67, 216, 443, 446, 491; Drslav 443; Jan Jiří 29; Heřman, Jan Šťastný, Jan starší, Václav Vojtěch, Jindřich, Markvart a Jiří 444; Jiří mladší 444, 819; Jiří 444; Jindřich Oldřich, Joachym, Karel a Markvart starší 445; Petr Jiří 128, 445, 1269; Václav mladší, Vilém starší, Václav starší, Markvart Adam, Vilém Ferdinand a Jan Vilém 446; Jan Karel 446, 944; Václav 205; Vilém mladší 1269.
Příchvoje (Přechvoje) bol. 789.
Příkry (Příkré) jič. 776.
Příkřice plz. 719, 841.
Přílepov táb. 647, 650.
Přílepy praž. 165, 369.
Přím, viz Přín.
Přimda (Pfraumberg) cheb. 327.
Přímov (Peřímov) jič. 778.
Přín (Přím) Nízký a Vysoký hrad. 1071.
Přink, viz Pryk.
Přírava (Přírov) viz Přerov.
Příseče bud. 653.
Přísečnice (Příseznice, Presnitz) žat. CXLVIII, 336, 508, 1198.
Příseka části. 701.
Přístoupín (Přistoupím, Přestoupení) praž. 341, 519, 1041.
Příšov plz. 357, 358.
Příšovice bol. 317, 604.
Přítkov (Judendorf) lit. 862, 863.
Přítočno Menší praž. 949.
Přítoka (Přítoky) části. 186, 1065.
Přívětice plz. 67.

Radostovice čásl. 702, táb. 112.
Radošín (Radešín) praž. 528.
Radošov (ves pustá, zašlá) plz. 1055.
Radošovice táb. 854, 896.
Radoštín (Radostín) bol. 604.
Radotín táb. 493.
z Radotína, viz Šipař.
Radouň (Radujeň, Radujno) lit. 240, 767, 884.
Radouň praž. 199.
Radouň horní (hořejší) táb. 850, 906.
Radouň Kostelní táb. 850.
Radouš Matěj a Pavel 1093.
Radouš praž. 48.
Radoušov (Grabern) lit. 196.
Radovesice žat. 205, 209.
Radovesnice čásl. 360, jič. 268.
Radslavice táb. 155.
Radujeň, viz Radouň.
Radung (Rading) viz Radějov.
Radvančice (Radvanice) bol. 537, 780.
Radvančice čásl. 42.
Radvanec (Rodovice, Rodwic) lit. 563.
Radvanice pís. 578.
Radvanov táb. 647.
Radvanovice bol. 532.
Radvanovská Anna Helena roz. Langova 227.
Radyně (Rading) cheb. 728.
Rafacká (Vinařská) Kateřina a její dcera Dorota Hradecká z Ourazu 1157.
Rachlitz (Röchlitz, Rochlice) bol. 457.
Rachov, viz Hrachov.
Raicengrün (Ranzengrün) cheb. 99.
Ráj lit. 506.
Ráj, díl vsi Boru (Heyda, Haida) lit. 196.
z Ráje Antonie, manželka Haubalda z Ruck 462.
Rajetice, viz Ratětice.
Rajetice (Rosengarten) žat. 722.
v Ráji, mlýn (dom. Vidim) bol. 18.
Rájov (Rejn, Reihen) žat. 104.
Rájov (Rail) cheb. 719.
Rájov (Jarovo) plz. 280.
Rájov dvůr (dom. Beroun) praž. 1037.
z Rajova, viz Pachta.
Rajsko (Rejsko) pís. 1217.
Rajský (Reyský) z Dubnic Kryštof 453.
z Rajtenbachu Jan Bartoloměj CXXXVIII.
Rak (měšťan Českobrodský) 1045.
Rak Jiří 1036.
Rakl z Bonisdorfu Joachym 453, 1270.
Rakolusy plz. 33.
Rakonic, viz Rakovník.
Rakouský arcivévoda Karel CXI, 835, 942.
Rakousy bol. 537, 780.
Rakov bol. 789, 875, táb. 4.
Raková plz. 280.
Rakovice pís. 73.
Rakovník (Rakonic) praž. XCIX, 886, 1199.
Rakvic z Rakvic Jakub 453.
Rambousek Václav 1129.
Rambouzy (ves zaniklá, nyní samota), táb. 238.
Rameš Daniel 1018; Pavel 1014.
Raming z Löwenastu Bedřich 946, 1002.
Rampuší hrad. 23.
Rané (Ráně) žat. 1139, 1141.
Ranikov (Rankov) čásl. 693.
Rankov bud. 652, 657.
Ranzengrün (Raicengrün) cheb. 99.
z Rapachu (z Roupova) Anna Sesana Karolina Slavatová 440, 466.
Rapošov čásl. 169.
Rapotice (Repotice) bud. 652.
Rapotice čásl. 702.
Rapotice dolní čásl. 858.
Rapotín Velký (Krapotín) cheb. 265.
Raspenau (Raspenava) bol. 457.
Rastely pís. 588.
Rašín dvůr popl. jič. 766, 799, 802.
Rašín z Ryzmburka (von Riesenburg) Adam a Jan 812; Jaroslav Sezima CXXXVIII, 453, 455, 694, 758, 819, 824, 1270; Alexander Bohaboj a Jindřich Bohaboj 453, 454; Jan Petr a Jiří Sezima 454; Jan, Petr Lukáš, Jiří Sezima, Alexander Bohaboj a Maximilian 455.
Rašínová z Ryzmburka Alena roz. Mitrovská z Nemyšle 454; Anna, dříve Kouřová 297; Anna Marie, roz. z Vonšova, na Vinaři LXXXIII, 812; Bohuňka roz. Křinecká z Ronova 456; Estera, předešle Kelblová roz. z Štampachu 262, 457; Kateřina Markéta, předtím Straková 1163; Lidmila roz. z Šanova a Saloměna roz. z Waldšteina 455.
Rašínova z Ryzmburku Kateřina Vratislavová 813.
Rašovec Oldřich 584.

Račetice viz Ratětice.
Račice (Radčice) bud. 652.
Račice hrad. 707, pís. 1179, 1183, žat. 607.
Račín plz. 448.
Račín z Račína Adam Ondřej 448; Humprecht 449, 1197; Jan Humprecht a Jan Krištof 449; Jiří XCIX, 449, 1217; Mikuláš 450, 451, 1269; Joachym a Jiří 451; Otto Jindřich 451, 1047; Ondřej CXXXVI; Václav CXLI.
Račínová z Račína Anna roz. z Chudenic 449; Voršila roz. Malovcova z Chejnova 450; Žofie roz. Sohr z Hochstadtu 451.
Račínova z Račína Kateřina a Johanna Belnicová z Nostvic 449.
Račíněves lit. 838, 839.
Radava (Radova) táb. 647.
z Radče, viz Radecký.
Radčedice, viz Ratětice.
Radči (Radeč, Ratsch) jič. 530.
Radčice, viz Račice.
Radecká z Radče Kateřina roz. Beřkovská z Šebířova LXXXIV, 452.
Radecký z Radče Krištof 451; Václav Zdeněk 452.
Radeč bol. 531, 532.
Radeč (tvrz a ves zašlá, nyní ves Obora) jič. 764, 765, 776, 777, 798, 813.
Radeč (Schossendorf) lit. 346, 845.
Radeč (Rač) táb. 65.
Radečeyn (ves zašlá) lit. 863.
Radechov (Radišov, Radigov) žat. 722.
Radechová Dolní a Horní hrad. 530.
Radejčín lit. 863.
Radějov (Radung) plz. 467.
Radějovice pís. 353, praž. 20, 21, táb. 482.
Rademil, viz Radiměř.
Radénín, viz Radim.
Radenov (Rodenau) žat. 195.
Radešice táb. 389.
Radešín (Radošín) lit. 94, 196.
Radešín (ves zaniklá) lit. 863.
Radešín (Radošín) praž. 528.
Radešov (Rodisfort) cheb. 99, 917, 1168.
Radešov (Radešovo, Radešovy) pís. 1201, 1217.
Radětín cheb. 14, táb. 1171, 1173.
Radhošť chrud. 119, 1155.
Radice plz. 668.
Radíč táb. 385.
z Radiče, viz Holub.
Radiboř (Radboř), viz Ratiboř.
Radičoves žat. 1254.
Radigov (Radigau), viz Radišov.
Radihošt táb. 151.
Radikovice (Radkovice) části. 702.
Radikovice hrad. 1071, táb. 150, 153.
Radim (Raděnin) části. 823, 923.
Radim jič. 535, 536, 766, 772, 803.
Radimek části. 571.
Radiměř (Rothmühl, Rademil) chrud. 1191.
Radimice bol. 244.
Radimířský Jeronym 1093.
Radimov (Radoňov, Radinau) plz. 298.
Radimov táb. 1210.
Radimovice bol. 537, 780, plz. 920, praž. 21, 514, táb. 482, 1221, 1227.
Radimská ze Slavkova Eva Kaplířová 237, 238, 241, 523.
Radinau, viz Radimov.
Rading, viz Radyně.
Radisch (Ratsch) viz Hradiště.
Radišov (Radigov, Radechov) žat. 722.
z Radkova, viz Řesanský z Kadova.
Radkovec z Mirovic Jan 452; Mikuláš 1180; Mikuláš Diviš 1184; Petr nejstarší CXL.
Radkovice (Radikovice) části. 702.
Radkovice pís. 877, plz. 667, 668.
Radlice praž. 433, 464.
Radlo bol. 604.
Radnice plz. 67.
Radnice (Redenitz) žat. 623.
Radnická Dorota 1013.
Radnická z Vysokého Dorota 639.
Radňov části. 468, táb. 1172.
Radobyl (ves zašlá) táb. 493.
Radohostice, viz Radostice.
Radochová Anežka 1075.
na Radojšíně (dom Orlík) táb. 650.
Radonice bud. 164, 657, žat. 722.
Radonický Martin 1263.
Radoňov (Radimov) plz. 298.
Radoňovská Zuzanna 1033.
Radoňovský z Kosmačova Matyáš 453.
Radosta (Bartoňovic) Adam 1120.
Radosta Tomáš 1129.
z Radostec (Radostic) Smržický, viz Píček (Peček).
Radostice (Radohostice) pís. 154.
Radostice bud. 657.
Radostín (Radoštín) bol. 604.
Radostín části. 692.
Radostov hrad. 451, 452.

*

Radostovice čásl. 702, táb. 112.
Radošín (Radešín) praž. 528.
Radošov (ves pustá, zašlá) plz. 1055.
Radošovice táb. 854, 896.
Radoštín (Radostín) bol. 604.
Radotín táb. 493.
z Radotína, viz Šipař.
Radouň (Radujeň, Radujno) lit. 240, 767, 884.
Radouň praž. 199.
Radouň horní (hořejší) táb. 850, 906.
Radouň Kostelní táb. 850.
Radouš Matěj a Pavel 1093.
Radouš praž. 48.
Radoušov (Grabern) lit. 196.
Radovesice žat. 205, 209.
Radovesnice čásl. 360, jič. 268.
Radslavice táb. 155.
Radujeň, viz Radouň.
Radung (Rading) viz Radějov.
Radvančice (Radvanice) bol. 537, 780.
Radvančice čásl. 42.
Radvanec (Rodovice, Rodwic) lit. 563.
Radvanice pís. 578.
Radvanov táb. 647.
Radvanovice bol. 532.
Radvanovská Anna Helena roz. Langova 227.
Radyně (Rading) cheb. 728.
Rafacká (Vinařská) Kateřina a její dcera Dorota Hradecká z Ourazu 1157.
Rachlitz (Röchlitz, Rochlice) bol. 457.
Rachov, viz Hrachov.
Raicengrün (Ranzengrün) cheb. 99.
Ráj lit. 506.
Ráj, díl vsi Boru (Heyda, Haida) lit. 196.
z Ráje Antonie, manželka Haubalda z Ruck 462.
Rajetice, viz Ratětice.
Rajetice (Rosengarten) žat. 722.
v Ráji, mlýn (dom. Vidim) bol. 18.
Rájov (Rejn, Reihen) žat. 104.
Rájov (Rail) cheb. 719.
Rájov (Jarovo) plz. 280.
Rájov dvůr (dom. Beroun) praž. 1017.
z Rajova, viz Pachta.
Rajsko (Rejsko) pís. 1217.
Rajský (Reyský) z Dubnic Kryštof 453.
z Rajtenbachu Jan Bartoloměj CXXXVIII.
Rak (měšťan Českobrodský) 1045.
Rak Jiří 1036.
Rakl z Bonisdorfu Joachym 453, 1270.
Rakolusy plz. 33.
Rakonic, viz Rakovník.
Rakouský arcivévoda Karel CXI, 835, 942.
Rakousy bol. 537, 780.
Rakov bol. 789, 875, táb. 4.
Raková plz. 280.
Rakovice pís. 73.
Rakovník (Rakonic) praž. XCIX, 886, 1199.
Rakvic z Rakvic Jakub 453.
Rambousek Václav 1129.
Rambouzy (ves zaniklá, nyní samota), táb. 238.
Rameš Daniel 1018; Pavel 1014.
Raming z Löwenastu Bedřich 946, 1002.
Rampuši hrad. 23.
Rané (Ráně) žat. 1139, 1141.
Ranikov (Rankov) čásl. 693.
Rankov bud. 652, 657.
Ranzengrün (Raicengrün) cheb. 99.
z Rapachu (z Roupova) Anna Susana Karolina Slavatová 440, 466.
Rapošov čásl. 169.
Rapotice (Repotice) bud. 652.
Rapotice čásl. 702.
Rapotice dolní čásl. 858.
Rapotín Velký (Krapotín) cheb. 265.
Raspenau (Raspenava) bol. 457.
Rastely pís. 588.
Rašín dvůr popl. jič. 766, 799, 802.
Rašín z Ryzmburka (von Riesenburg) Adam a Jan 812; Jaroslav Sezima CXXXVIII, 453, 455, 694, 758, 819, 824, 1270; Alexander Bohaboj a Jindřich Bohaboj 453, 454; Jan Petr a Jiří Sezima 454; Jan, Petr Lukáš, Jiří Sezima, Alexander Bohaboj a Maximilian 455.
Rašínová z Ryzmburka Alena roz. Mitrovská z Nemyšle 454; Anna, dříve Kouřová 297; Anna Marie, roz. z Vonšova, na Vinaři LXXXIII, 812; Bohuňka roz. Křinecká z Rosnova 456; Estera, předešlé Kelblová roz. z Štampachu 262, 457; Kateřina Markéta, předtím Straková 1163; Ludmila roz. z Šanova a Salomena roz. z Waldšteina 455.
Rašínova z Ryzmburka Kateřina Vratislavová 813.
Rašovec Oldřich 584.

Rašovec (Rašovka, Raschen) bol. 537, 794.
Rašovice bol. 1163; čásl. 388, 695.
Rašovka viz Rašovec.
Rašpl Jan 1002.
Rašper Jan 31, 482, 523.
Rašpr Fridrich a Kašpar 962.
Rataje (Hražené) čásl. CXLIX, 62.
Rataje táb. 176, 337.
Rataje Ovesní táb. 61, 62.
Ratajský Václav 1261.
Ratěnice čásl. 571, 1041, 1163.
Ratětice (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz) žat. 188.
Rathouzský Samuel 1166.
Ratiboř (Radiboř, Radboř) čásl. 169.
Ratiboř cheb. 286, 287, táb. 389, 650.
Ratibor (Rodber) žat. 722.
Ratibořec táb. 650.
z Ratibořic, viz Měděnec.
z Ratibořic Kateřina Majdalena Sádlová z Vražného 495.
Ratibořice hrad. 530, táb. 11.
Ratiborský (Ratibořský) ze Chcebuze Jan 876; Jan Joachym CXXXVIII, 287; Joachym 728; Mikuláš 287, 456.
Ratimice dvůr táb. 155.
Ratka (Hrádek) plz. 288.
Ratměřice (Ratmiřice) táb. 896, 1222.
Ratsch, viz Hradiště.
Ratschendorf bol. 457.
Ratschitz, viz Ratětice.
Rattich Jan 1029.
Ratzenberger z Ratzenbergu Kašpar, Estera Judita roz. Kyjova, Jan Kristof, Bohumír Konstantin, Anna Sabina, Eleonora Konstantina a Eva Dorota 318.
Raudnay, viz Roudné.
Rauhešlag (Rauhenschlag, Chlupatá ves) bud. 652.
Rauchštein, viz Rauštain.
Raunek (Rauchnek, Rounek) čásl. 1098.
Rauppersdorf, viz Ruppersdorf.
Raus, viz Rous.
Raus Vilém CXLI; viz též Rous z Vražkova.
Rausendorf ze Šprembergu (Špremberka) Abraham 864; Fridrich 456, 604; Kristof 864; Vilém a Volf Oldřich 456, 819; Zikmund LXVII, CXLI, 456.
Rausendorfová z Šprembergu Anna Alžběta roz. Hruškova 191; Barbora roz. z Solhauzu 456.
Raušer, viz Reuscher.
Rauštain (Rauchštein) dvůr poplužní čásl. 121.
Rebicer z Rebic, viz Rabicar.
z Redern (Raedern) Fridrich 457; Jiří CXXXVII; Kristof XXXII, LXVI, 457, 603, 773.
z Redern Lobkovicová Hasišteinská 81.
Redlfestar Václav CXL.
Redlichová Anna 1146.
Rednice žat. 599.
Reformace katolická ve Fridlandsku 744.
Regniers, viz z Bleileben.
Regnitz, viz Rokytník.
Rehwasser (Srní Potok) bol. 381.
Rech (Řeč, Řetec) pís. 48.
Rechenberger Kristof CXXXIX.
Rechenbergerová Markéta na Markvarticích LXXXIV.
z Reibrsdorfu, viz Kul.
Reihen (Rejn), viz Rajov.
Reich Jan 968, 1006; Jiřík 976.
Reichel Tobiáš 1135.
Reichen, viz Rychnov.
Reichenau, viz Rychnov.
z Reichenbachu, viz Haller.
Reichenberg, viz Liberec.
Reichenbergerová Barbora roz. Vamberská z Rohatec 840.
Reichenpach (Reipach) Kristof 1129, 1135.
Reichenšteinská Hora Cl; viz též Kašperské Hory.
Reichersdorf cheb. 673, 821.
Reichlarovna z Řízenska, viz Kalenicová z Kalenic.
Reichlová Dorota roz. Menclova 713.
z Reichwic, viz Betenglová.
z Reichwic, viz Kirchmayer.
Reimund zámek pustý (dom. Grabštein) bol. 69.
Reinfeld Petr 992.
z Reinfeldu, viz Perk.
z Reinharzgrynu, viz Karaz.
Reinowitz bol. 457.
Reinsperger, viz Renšperger.
Reis Marketa 1139.
Reisengrüner (Riesengrüner) z Grünlasu Adam 333, 458; Jiří a Sigmund 333.
Reischdorf žat. 1198.
Reischel Wolfgang CXIX, CXXI.
Reišlova Marie Drešrová, potom de Bois-ová 297.
Reiterhanzl dvůr poplužní (dom. Haunštein) cheb. 606.

z Reizenbachu Jan Bartoloměj 458, 819.
z Reizenšteina Jan Arnošt 458; Eva, viz Hozlaurová.
z Rejbic Salomena, viz Gerštorfová.
Rejčkov part. 694.
Rejkovice táb. 516, 1222.
Rejkovice (Hřejkovice) táb. 650.
Rejn (Reihen), viz Rajov.
Rejsa Jiřík 967.
Rejsko (Rajsko), pís. 1217.
Rejšice bol. 832.
Rekzině (Reksyně) táb. 237.
z Remeru Anna, viz Konecchlumská.
Renč (Reneč, Renče, Rentsch, Řenče) plz. 303, 338.
Renner Hieronym a Eliáš 1209.
Rennerova z Almendinku Agatha Švendová 665.
Rennersdorf (Ronenstorf) dvůr poplužní lit. 867.
z Renswaldu, viz Parys.
Renšperger (Reinsperger) z Renšperku Adam 458; Ferdinand CXXXVII, 14, 184; Jan Adam 210; Jan Ferdinand 210, 458; Vespasian 210, 459.
z Renšperku Maria Majdalena Onjezdecká z Červeného Onjezdu 409; Rozyna, viz Chotková; Rebeka Vřesovcová 87.
Renthalová Alena, roz. Mirkova z Solopisk 373.
Rentsch, viz Renč.
Rentsch Jiří 1129.
Repotice (Rapotice) bud. 652.
Resl Jan 962.
Ressler, viz Rezler.
Reš cis. kapitán 1113.
Retschie (Rečice) ist. 622.
Reuscher (Raušer) Kašpar 711, 1271.
Reuth cheb. 728, 821.
Revir Jan 962.
Reych Kryštof 1097.
Reynshon, viz Rinoltice.
Reynšperger Jan 962.
Reysar Bartoloměj 973.
Reyvold (Reynwold) Kryštof 967.
z Reyzentalu, viz Kozel.
Rese (Rzy) chrud. 1154.
Rezler (Ressler) z Lišic Jan LXXVII, 286, 458.
Rheda (Rechan) cheb. 902.
Richl z Hartenbachu (Ritschel z Hartbachu) Daniel 332; Jan Jindřich 328, 719.
Riegersdorf, viz Modřice.
Riegersdorf (Rykrsdorf) lit. 52.
Riesenbach v biskupství Bamberském 305.
Riesenberg, viz Ryzmberk (Risenberk).
Riesenberský, viz Ryzmberský.
von Riesenburg, viz Rašín z Ryzmburka.
von Riesenthal, viz Šmertoš.
Riess Petr 1103.
Riger, viz Rogir.
Rigerová (Rogirová) Kateřina, potom Widrspergová 1059.
Richel Bartoloměj 764.
Richelieu kardinal 747, 860.
Richenburk chrud. CXLIX.
z Rezelfeldu (Rösselfeldu), viz Hegner.
Richter Burghard 1103; Jan 1152, 1153.
Ring Filip 1243.
Ringenhain bol. 457.
Rinoltice (Reynshon, Ringelshain) bol. 84.
Risenberk, viz Ryzmberk.
z Risenberka, viz Švihovský.
Risenburk (Riesenburk), viz Ryzmburk.
z Risenburka (Ryzmburka), viz Jestřibský a Rašín.
z Risenburku, viz Lícek.
z Risenburku, viz Ropal.
z Risenpachu (Rozenpachu), viz Huber.
Ritschel, z Hartbachu, viz Richl.
Ritschen, viz Rydeč.
Ritter David 1083.
Ritter z Gross-Öttingu Bohuslav XCVIII, 459, 583; Jan 460, 1270.
z Rittersfeldu, viz Ritteršic.
Rittersperger Linhart 687.
Ritteršic z Rittersfeldu Michal 135, 251, 481, 670, 990, 998, 1022.
Ritteršicová Anna, potom Ješková 1022.
Rittiger von Aekh 1009.
Ritz, viz Rýč.
de Riva, viz Clary.
Rivara hrabě Jan Bapt. 550.
z Risenska Reichlarovna, viz Kalnicová z Kalnic.
z Robčic, viz Hájek.
Robčice (Hrobčice) plz. 127.
Robeč (dom. Sukorady) lit. 562.
Robeč (Robič) lit. 845.
Robesgrün, viz Rabensgrün.
Robín praž. 43.

Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché Albrecht 461, 462; Albrecht starší LXXVII, 460, 1051; Albrecht mladší CXXXVI; Arnošt starší 460; Baltasar a Krištof 783; Ferdinand 686, 692; Jiřík CXXXVII; Albrecht, Ferdinand, Arnošt mladší, Karel a Kašpar 462; Albrecht, Ferdinand Arnošt a Karel 793; Sigmund starší LXXVII, 461; Václav 462, 641, 699; Zikmund CXLI, 1222; Zikmund Heralt CXLI.
Robmhapová z Suché Anna Dorota, roz. Maternova z Květnic 361; Eliška roz. z Dobřenic 783, 1068; Majdalena roz. z Lippé 460, 461; Majdalena roz. Smrčkova z Mnichu 1163.
Robmhapova z Suché Anna Opperštorfová 401, 440; Anna Marie Belvicová 9, 10.
Roboty a platy poddaným uložené 23, 101, 351, 378, 379, 413, 600, 614, 630, 632, 648, 650, 656, 663, 688, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 703, 704, 705, 725, 796, 799, 824, 838, 897, 924, 1085, 1265, 1266, 1267, 1269, 1270.
Robousy jič. 536, 778.
Ročická (Rořická) Kateřina roz. ze Solopisk 1117.
Rodecký Krištof 1240.
Rodenau, viz Radenov.
Rodisfort (Radešov) cheb. 99, 917, 1168.
Rodius (Roth) Mikuláš 1209.
Rodná (Roudná, Roudné) lit. 264.
Rodná táb. 112, 557.
Rodov hrad. 707, 762, 765, 800.
Rodovice (Rodwic), viz Radvanec.
Rodovská z Hustiřan Kateřina Černínová 530.
Rodovský z Hustiřan Jan starší 530; Jan Všemír (Vyšemír) 463, 819, 1040; Jiří, Karel a Adam 463; Mikuláš CXL.
Rodvanek Jan a Václav 1223.
Rodvic, viz Radvanec.
Rodvinov táb. 850.
Rodych Václav 962.
Rödig (Rödtich) Jakub 1137; Krištof 1138.
Röchlitz (Rachlic, Rochlice) bol. 457.
Rönel Martin 1240.
Röner Zacharyáš 1199.
z Rösselfeldu, viz Hegner.
Rogir (Riger) Kašpar 1059.
Rogensteller Michal 962.
Rohanov pís. CL, 272.
z Rohatec Barbora Kořenská 293.
z Rohatec, viz Vamberský.
Rohenice hrad 682.
Rohlík Vít 962.
Rohošť (Rohozec) žat. 722.
Rohozec (Hrubý, Gross-R.) bol. 765, 766, 776, 803, 844.
Rohozec (Rohošť) žat. 722.
Rohoznice jič. 765, 766, 792, 804, 836.
Rohožka žat. 86.
Rohožná táb. 1171, 1173.
Rohožno plz. 215.
Rohy (Bohy, Zbohy) plz. 33.
Roche, viz Rochov.
Rochlic, viz Rokytnice.
Rochlice, viz Röchlitz.
Rochov (Hrochov, Roche) lit. 505.
z Rochova, viz Šmohař.
Rochovice v Slezsku 400.
Rochpratice, viz Rozprachtice.
Rochpratice (Ruprechtice) jič. 776.
Roja ab Aquista Pace František 1015.
Rojice pís. 1179.
Rok pís. 39.
Rockendorf cheb. 1137.
z Rokyc, viz Střela.
z Rokyc Alena Kolovratová 667; Eliška, viz Kalenicová; Johanna, viz Gerštorfová.
z Rokycan Šebestian 463.
Rokycanský Fabian 1129; Václav 434, 1032.
Rokycany plz. CI, 1202.
Rokyta horní a dolní bol. 14, 775.
Rokytná (Rokytney) jič. 536.
Rokytňany Malé a Veliké bol. 789.
Rokytnice bol. 531.
Rokytnice (Rochlic) hrad. CXLIX, 935.
Rokytnička bol. 532.
Rokytník hrad. 530.
Rokytník (Regnitz) Nový a Starý jič. 940, 941.
z Rokytníka, viz Vostromířský.
Rokytovec bol. 116.
Rola Nová (Neu-Rolla, Neu-Rohlau) cheb. 600.
Role Staré (Alt-Rohlau) cheb. 448, 819.
Rolesgrün (Pirndorf, Birndorf) cheb. 600.
Roliartka (Roliatka, Roliartová, Roliardová, Rollardová) Markéta 962, 981, 1009.

Romanisko kapitán 891.
Romansová Anna 967.
Ronačov (Rovnačov) jič. 571.
Rondörfel (Neudörfel) lit. 54.
Ronenstorf (Rennersdorf) dvůr poplužní lit. 867.
Ronov (Oskořínek) bol. 306.
Ronov čásl. 460.
Ronov (hrad pustý) čásl. 933.
Ronov (zámek pustý) lit. 196.
Ronov, viz Rumburk.
Ronov Nový bol. 19, 306, 767.
z Ronova, viz Křinecký.
z Ronovce Anděl Sigmund 572; viz též Anděl.
Ronšová Barbora 1261.
Ronšperk plz. XLII, 662.
Ronšperk z Ronšperku Ferdinand 527.
Ronšperský Jiří 1165.
Ropal z Risenburku Adam, 463; Jan CXXXIX; Jan Strachota 463, 1270.
Rořická, viz Ročická.
Rosa Jakub 1129.
Rosatius Jan LXXXIX.
Rosatius Jan, praedikant 1106.
Roselhof (dvůr, dom. Nemelkov) žat. 369.
Rosenacker Jakub 1006.
Rosenberg, viz Rožmberk.
Rosendorf (Rosenthal) bol. 83.
Rosendorf lit. 863.
z Rosenfeldu Filip, viz Fabricius Platter.
Rosengarten, viz Rajetice.
z Rosengarten, viz Klášterský.
Rosenhain (Růženhan) lit. 627.
Rosenhain, viz Rozenhajn.
Rosenthal (Rosendorf) bol. 83.
Rosenthal hrad. 451, 1047; žat. 1149.
Rosenthal bol. 457.
Rosenthal, viz Rožmitál.
Rosenthaler Jan Jakub 962, 979, 981, 1033, 1036; jeho manželka Anna 976, 1033.
z Rosenthalu, viz Celar (Zeller).
Rosenzweigová Markéta 1245.
Rosice chrud. CXLIX, 671.
Rosický Jan 967.
Rosička čásl. 933, táb. 321, 850.
Roslowic, viz Rozněvice.
Rosochatec čásl. 3.
Rosol Pavel 991.
Rossau z Pallesanu Jan 167.
Rossmeisl (Rozmysl) cheb. 600, 1136.
Rostein, viz Rozstání.
Rostial, viz Roztyly.
Rostkov bol. 47.
z Rostok, viz Mičan.
Rošice (dvůr poplužní) pís. 167.
Rošinský Jindřich CXXXVII.
Roškopov jič. 536, 778.
Rošovice (Rušvice) žat. 623.
Roth (Rodius) Mikuláš 1209.
Rothau, viz Rhoda.
Rothenhaus, viz Červený Hrádek.
Rothlhota, viz Lhota Červená.
Rothmühl (Rademil), viz Radiměř.
Rothneustift, viz Zbility (Zbilidi).
Rothschloss, viz Krakovec.
Rothštayn (Rotštein) bol. 532.
Rotleb ze Žaboklik (Žablík) Adam 585; Sigmund 463.
Rotlebová z Žaboklik Žofie roz. Skalská z Dubu 515.
Rotštein (Rothštayn) bol. 532.
Rotte Jan 1244.
Rottenbucher z Rottenbuchu Jakub Ondřej 568.
Rottendorf, (Nendorf, Nová ves) žat. 1149.
z Rottenfeldu, viz Koberová.
z Rottmburka, viz Precht.
Roubíček Vít 962.
Roučkovice táb. 878.
Roudná plz. 330.
Roudná, viz Roudné.
Roudné (Roudný, Roudnej, Raudnay) bol. 532, 537, 780.
Roudné hrad. 530, 679.
Roudné (Roudná, Rodná) lit. 264, 625.
Roudné (Roudná, Roudnej) táb. 90, 1210.
Roudnej viz Roudné.
Roudnice jič. 926.
Roudnický Lorenc 1068.
Roudnický z Březnice Daniel XXIV, 463, 820, 982, 1009, 1033, 1035, 1036.
Roudnička hrad. 1071.
Roudník lit. 861, 862, 863, 864.
Roudný, viz Roudné.
Rounek, viz Rannek.
Roupov plz. XXIII.
Roupovec z Roupova (von Ruppau) Jan 288, 465, 820; Jan Adam XXXIII, LXVII, 466; Jan Štěpán 228; Jiří Adam 466, 699; Kristof starši 280; Kristof Karel 466, 467, 468, 1270; Petr, 357; Václav Vilém XXIV, XXXVI, XLIII, XLIV, 469, 524, 538, 721, 820; Zdeněk 213.

Roupovcová z Roupova Alena (Helena) roz. Švihovská z Ryzmberka a z Švihova LXXXII, 471; Alžběta, předtím Berbisdorfová, roz. z Stampachu 465; Anna Voršila roz. z Říčan 544, 552; Marianna, předtím Říčanská a Náchodská LXXXIV, 467.
z Roupova (chybně z Rapachu) Anna Susanna Karolina Slavatová 440, 466; Markéta Hrobčická 185, 186.
Rous (Raus) z Vražkova a z Lipna Václav Šťastný 471; Vilém CXLI, 472.
Rousová z Vrážkova Kateřina roz. Skalská z Dubu, a Kateřina roz. z Buškovic 471.
Rousek Jan 1261.
Rousínov praž. 856.
Roveň bol. 71, 317, 765, 766, 804, hrad. 414.
Roveň viz Rovné.
Rovensko bol. 531, 532.
Rovenský z Libanhory Jiří 473, 512.
z Rovin, viz Prokop.
Rovnačov, viz Ronačov.
Rovné (Roveň) bol. 537, 766, 780, 804, části. 466, 521, 699.
Rovné hrad. 679.
Rovné (Rovnej) táb. 485, 1172, 1173.
Rovně dvůr poplužní (dom. Houska) bol. 18, 782.
Rozacín z Karlsperku Adam 1218.
Rozacius, viz Hořovský.
Rozbělice lit. 53.
Rozběřice (Rozběšice) hrad. 496, 1071.
Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic Jan Jindřich, Karel, Jan Jiří, Kašpar a Sigmund 472; Jan Václav, Zikmund, Kašpar a Fridrich 47; Jan Ludvík CXXXVIII; Václav CXL.
Rozenhajnová z Janovic Eliška roz. z Solopisk 472.
z Rozenhagen (Roznhagen) a z Janovic Eliška Rychnovská z Rychnova 480.
Rozenhagen, viz Rozenhajn.
Rozenhamer Samuel 1165.
z Rozentalu, viz Kozel.
Rozhovice chrud. 1089.
Rozhovský, viz Rožovský.
Rozkoš hrad. 682.
Rozkoš Šimon 1022.
Rozmysl (Rossmeisl) cheb. 600, 1136.
Rozndorfer Zikmund CXLI.
Rozněvice (Hrozňovice, Roslowic) plz. 424.
z Roznhagen, viz Rozenhagen (Rozenhajn).
z Roznhanu (Roznhajnu, Rozenhajnu) Markéta Pětipeská z Chyš 430.
Rozpoutí bud. 654.
Rozprachtice (Rochpratice) jič. 534.
Rozsedlá (Rozsedly) pís. 49.
Rozstání (Rozstraň, Roztání), bol. 537, 791.
Roztěž (Roztěže) části. 16.
Roztoky lit. 53, hrad. 679, jič. 802, 926, praž. 32.
Roztoky (Rostock) v Meklenbursku 734.
Rozstraň, viz Rozstání.
Roztyly (Rostial) žat. 928.
Rozumberger Pavel 963.
Rozvadovský z Nišova (Něšova) Mikuláš 472; Volf 561.
Rozvoda Jiřík 1129.
Rozýn z Javornika a z Ouhornu (Áuhorn) Eliáš starší XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LIII, LVIII, 472, 684, 955; Eliáš mladší XXXVI, 473, 955; Jan Jiří a Samuel Benjamin 473; Jiří LXXXII, 474, 820, 996, 1036.
Rozýnová z Javornika Anna LXXXII; Dorota roz. z Hohenbergu 475; Regina 473.
Rožďalovice jič. 19, 306, 767.
Rožďalovský Jan 967.
Rožmberk (Rosenberg) bud. XVIII, 579, 651, 655, 659, 876.
z Rožmberka Petr 1210.
z Rožmberka Petr Vok 163, 238, 289, 651, 654, 659, 662, 664, 850, 1195, 1211, 1223.
Rožmberkerová Anna 1032.
Rožmberský Mikuláš 1060.
Rožmitál (Rosenthal) bud. 655, pís. 126.
Rožmitál starý pís. 126.
z Rožmitálu a z Blatné Adam Lev 863.
Rožňov bud. 653.
Rožnov hrad. 707.
Rožnovský Zdislav CXLI.
Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku Jindřich a Krištof 475.
Rpety (Erpet) praž. 487.
Rtenín (Rtein) chrud. 923.
Rtín (Ertín, Hertín) lit. 862, 863.
z Rtína, viz Chrt.

z Rtína Markéta, viz Říčanská.
Rtišovice praž. 105.
Rtyně (Hertyně) hrad. 530, 707.
Rubekula Daniel 1129.
Rübenau (Rybnov) lit. 845.
Rübendörfel (Řepčice) lit. 866.
Rubín, viz Nymburský.
Rubinovice hrad. 530.
Rubinovský dvůr (dom. Kouřim) části. 1112.
Rubner Ondřej 1199.
Rudaschlag (Rudetschlag) bud. 655.
Rudeč praž. 528.
Rudek Jan 963.
Rudelsdorf žat. 195.
Rudelshans Wolf 1199.
Rudetschlag (Rudaschlag) bud. 655.
Rudigersgrün (Rugesgrün) cheb. 99.
Ruditzgrün cheb. 1137.
Rudolf II. XV, XXII; statky komorní od něho prodané 470, 476, 857, 929, 942, 1105, 1194, 1196, 1201, 1217, 1234, 1235, 1239, 1241, 1244, 1254.
Rudolfov (Rudolfstadt, Rudolfštat) XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350, 1204.
Rudoltice chrud. 195.
Rudov části. 460, 462.
Rüppel (Ryppl) z Ruppachu D. Leander XXIX, XXXII, XLVII, XLIX, LIII, LV, 475, 476, 955; Jan Leander, Ludvík a Majdalena 476; Rüpplová Anna roz. z Waldburgu, potom provdaná za Jana z Endů 476.
Rugesgrün (Rudigersgrün) cheb. 99.
z Ruck Haubald a jeho manželka Antonie roz. z Ráje 462.
Rukavec táb. 649, 650.
Rückersdorf bol. 457.
Ruliartová (Roliardová, Rollardová), viz Roliartka.
Rumburk (Rumburg, Ronov) lit. 857, 859, 861, 865.
Rumler Petr 967.
Rummerskircherová Kateřina roz. Kohoutová z Lichtenfeldu 986.
Rumpal Alexander 464.
Rungen z Rungen Joachim 187.
Rungerová Johanka Kateřina roz. z Skuhrova 348.
z Ruppachu, viz Rüppel.
von Ruppau, viz Roupovec z Roupova.
Ruppauer, viz Roupovec.
Ruppersdorf (Rauppersdorf) bol. 457.
Ruppersdorf (Ruprechtice) hrad. 1047.
Ruprechtice (Rochpratice) jič. 776.
Ruprechtice, viz Ruppersdorf.
Rusko (Rusek) hrad. 707, 1070.
Rušvice (Rošovice) žat. 623.
Ruth z Dirného Bohuslav nejstarší 479; Bohuslav starší XCIX, 476, 565; Bohuslav mladší CXXXVII, 479; Jan 478; Vilém 477; Zdislav 478, 820; Adam, Bohuslav a Anna Kateřina 478.
Ruthová z Dirného Anna, roz. z Sulevic, a Anna Marie roz. Šmuharova z Hrochova 478.
Růžená táb. 155.
Růženhan (Rosenhain) lit 627.
Růžička Šimon 1165.
Růžovský Jiřík 1165.
Rvenice (Ervěnice, Seestadtl) žat. 368.
Rybáková Kateřina 1045.
z Rybenska, viz Humpolecký.
Rybná Nebeská hrad. 23.
Rybná Pustá chrud. 1191.
z Rybňan, viz Kaba.
Rybňany žat. 424, 1254.
Rybnice jič. 776, plz. 358, 451.
Rybníček části. 641, jič. 721, 774; táb. 1171.
Rybníček Jan 1165.
Rybničky hrad. 885.
Rybničtí bratří Samuel a Jan CXL.
Rybník chrud. 196, táb. 485.
Rybníky na některých statcích: Bělské 14; Dokeské 17; na Housce 18; Valtínovské 83; Choltické 120; Kosmonoské 159; Čestín-Kostelské 186; Zámrské 247; na Hamru Ostrově 253; Jiřické 528; Dymokurské 528, 529; Jičínské 778; Kopidlnské 783; Domoslavické 795; Valečovské 249, 807; Studenecké 843; Novozámecké 845, 846; Domaslavické 940.
Rybnov (Rybno, Rübenau) lit. 845.
Ryčová Barbora z Frankenšteina 429.
Rýč (Ryc, Ritz) z Lichtenfeldu Jan 726, 1060.
Rydeč (Řídec, Ritschen) lit. 469.
Rydl Václav 1022.
Rýdlová (potom Hluchá) Kateřina 1016.
Rydynger Jan 1036.
Rydyngerová Alena a Markéta 1038.
Ryger Ondřej 479, 1006.
Rychmut Matouš 1129.

Rychnaur Jan 963.
Rychnberk městečko zaniklé (dom. Rychnov) hrad. 23.
Rychner David 963.
Rychnov bol. 604, hrad. 23.
Rychnov (Reichen) lit. 614.
Rychnov, viz Rychnůvek.
Rychnov (Reichenau) dolejší a hořejší cheb. 600.
Rychnov (Německý) bud. 652.
Rychnov Nový (Neu-Reichenau) táb. 126, 485.
z Rychnova, viz Rychnovský.
Rychnovský Jan 1093.
Rychnovský z Rychnova Rudolf Albrecht a Hynek 479; Albrecht a Zdislav Vilém 480; Vilém Zdislav CXLI.
Rychnovská z Rychnova Eliška, roz. z Roznhagen a z Janovic 480.
Rychnůvek (Rychnov) hrad. 638, 679.
Rychter Jan 1129; Václav 1165.
Ryjice lit. 54.
Ryk Pavel 274.
Rykrsdorf, viz Riegersdorf.
Rylhyf, viz Herlyf.
Rymany, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní, (dom. Liběchov) lit. 8.
Rynarec táb. 485, 1172.
Rynk Filip 889.
Rynková Salomena 889.
Ryňkeš Bartoloměj 1097.
Ryppl, viz Rüppel.
Rysmburk (Risenburk, Riesenburg) hrad. 544, 546, 553, 680.
Rytířov lit. 53.
Rytov táb. 850.
Rytleršic z Ryttersfeldu Michal 953; viz též Ritteršic.
Ryvoly Pavel 1040.
z Ryzenska, viz Chlivenský.
z Ryzentalu (z Riesenthalu), viz Šmertoš.
Ryzmberk (Risenberk, Riesenberg) plz. 129, 304, 817.
z Ryzmberka, viz Švihovský.
Ryzmberský z Janovic Adam LXXXIX.
z Ryzmburka (Risenburka), viz Líček.
z Ryzmburka (von Riesenburg), viz Rašín.
z Rzavého, viz Lapáček.
z Rzavého, viz Vitha.
Rzy (Rzí) hrad. 682.
Rzy (Reze) chrud. 1154.
Řakom plz. 366.
Řavec (ves zaniklá) táb. 245.
Řeč (Řeteč, Rech) pís. 48, 647.
z Řečice Anna 486.
Řečice čásl. 693.
Řečice (dvůr Koudelovský) čásl. 1051.
Řečice jič. 801, 923.
Řečice (Retschic) žat. 621.
Řečice (Kardašova) táb. CXLIX.
Řečice (stará) červená táb. 126, 484, 485.
Řečická Majdalena 481; Marta roz. Holovská 481, 482.
Řečický Jan 481, 1270; Jindřich 418; Jindřich starší 480, 481, 996, 1023; Jiřík XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 480, 888, 955, 996, 1270.
Ředhošť velký lit. 33.
Ředice táb. 363.
Řeháčková Ludmila 1165.
Řeheč jič. 536, 778.
Řehenice praž. 151, 379.
Řehlovice (Tschochau, Schacha) lit. 26, 601.
Řehlovský Gabriel 1263, 1276.
z Řehnic, viz Vančura.
z Řehořovic Vavřinec 1036.
Řehoty (pustiny, dom. Bydžov) jič. 1048.
Řehovice táb. 155.
Řemenov táb. 485.
Řemeslo Václav 1094.
Řemkov táb. 647, 650.
Řenče (Řeneč, Rentsch) plz. 303, 817; viz též Renč.
Řenčovský Ambrož a Tomáš 962.
Řendov, čásl. 61.
z Řenec, viz Suda.
Řeneč, viz Řenče.
Řenov (Řínov, Řevňov) táb. 893.
Řepa Jakub 1022, 1036; Anna 1022.
Řepany cheb. 575.
Řepčice praž. 21.
Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch) lit. 913.
Řepčice pod Pannou (Rübendörfel) lit. 866.
Řepice pís. XVIII, 148, 149, 1266.
Řepická z Sudoměře Anna, roz. z Hozlau, potom Byšická, 483; Judita Šrejnerová, potom Říšnická 483.
Řepický ze Sudoměře Adam XLI, LXVII, 482, 1179; Jan 36, 106,

223, 363, 483; Karel Ladislav 439; Karel, Šebestian Chval a Vilém 483.
Řepín praž. 116.
Řeplice části. 41, 688.
Řepnice lit. 227.
Řepníky chrud. 281.
Řepsch, viz Řepčice Dolní.
Řeřenčice (Řeženčice) táb. 485.
Řeřihy žat. 184.
Řeřivice (Řezevice, Serwic, Serbic) lit. 862, 863.
Řesanský z Kádova Jan, Anežka a Rudolf 483; viz též z Kádova.
Řestoky (Žestoky) chrud. 115.
Řešetář Martin 1165.
Řešice praž. 616.
Řeteč, viz Řeč.
Řetenice (Setenice, Setenz) lit. 862, 863.
Řetouň lit. 866.
Řetová Veliká a Malá chrud. 196.
Řevnice praž. 312.
Řevňov (Řenov) táb. 893.
Řezevice, viz Řeřivice.
z Řezna Marie Měsíčková 366, 396, 918.
Řezník Matouš 1129.
Řeženčice (Řeřenčice) táb. 485.
Řeží praž. 32.
Říčanský Václav 1219.
Říčanský z Říčan Kavka Adam 484, 1171; Bohuslav a Hanuš 493; Heralt 587; Heřman nejstarší 485, 1172; Heřman XCVII, 484; Jan nejstarší 484, 485, 900; Jan starší XXXIII; Jan mladší 493; Jan 493, 622, 1086; Jan Jiří 468; Jan Kristof XIX, 218, 265, 272; Jan Litvín XXIV, XXXIII, 486; Jan Oldřich 662; Jiří Jan CXXXVII, 491, 492; Joachym 488, 491; Karel XIX, 484, 488, 1171, 1172; Karel Adam 146; Kristof 486; Kristof Pavel 489, 491; Mikuláš 487; Oldřich 484, 1212; Oldřich Václav 489, 820; Pavel (Cehnice) XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, LI, LVII, LVIII, 330, 371, 489, 590, 857, 1005; Petr 446, 484, 492; Petr mladší LXX, 491; Petr Vilém 879; Přech Šebestian 662; Sigmund 491, 492; Šebestian Jan 492; Václav 487; Vilém starší 492; Vilém mladší 486, 492, 1270; Vilém 484, 486, 491; Vilém Lev 493; Vlachyně 467; Zdeněk 366.
Říčanská z Říčan Anežka roz. z Hodějova CXXXVI, 484, 490, 662; Anna 491; Dorota roz. Kaplířova z Sulevic XXIV, CXXXVII, 48, 119, 488, 820, 824; Dorota Alžběta prv Klenovská, roz. Sudova Lukavská z Řenec, 578; Johanka z Bubna a z Olbramovic 468; Kateřina roz. Chlumčanská z Přestavlk 669; Kateřina roz. z Smiřic 47, 467, 544, 552; Lidmila na Lichově LXXXIV; Majdalena potom Štúrmová z Hiršfeldu, roz. z Vrchovišť 641; Marianna, potom Náchodská a pak Roupovská 467; Markéta dříve Tučapová z Tučap, roz. Vrchotická z Loutkova 212, 489, 718; Markéta roz. z Rtína 90; Salomena roz. z Žakova 494.
z Říčan Anna Markvartová z Hrádku 359; Anna Šlejnicová z Šlejnic 597; Anna Voršila Roupovcová 544, 552; Barbora Bejčková z Nespečova 1212; Kateřina Markéta Vithova ze Rzavého 879; Mandaléna Čejková 494; Markéta Kordulová z Sloupna 455.
Říčany praž. 527, 549.
Říčka Jan 1261.
Říčky hrad. 934.
Řídec (Rydeč, Ritschen) lit. 469, 790.
Řídelec (Hřídelec) jič. 220.
Říha Matěj 1165.
Říchovice (Hřichovice) plz. 305, 1055, 1056, 1059.
Říkov hrad. 638, 926.
z Římku, viz Bezděkovský a Pek.
Římnice na Moravě 768.
Římov bud. 887, 1274.
Římovice části. 62, táb. 61, 896.
Římský Václav 967.
Římský z Kosmačova Jiří 323, 417; téhož manželka Dorota 323.
Řínov (Řenov, Řevňov), táb. 893.
Řipec (Řipce) táb. 1210.
Řisuty žat. 912.
Řišnice táb. 494.
Řišnická Judita předtím Šrejnerová, roz. Řepická z Sudoměře 483.
Řišnický z Řišnice Jan, Mikuláš a Smil 494; Přech CXL.
Řítonice bol. 789.

z Řízenska Žofie Šárovcová z Šárova 513, 585.
z Řízenska Reichlarovna Anna Marie Kalenicová z Kalenic 225.
Řmenín jič. 787.
Saahrer (Saarer) Jan Václav CXXXIX; viz též Žďárský ze Žďáru.
Saar (Žďár) žat. 208, 943.
von Saar, viz Žďárský ze Žďáru.
Saaz (Žatec) žat. 1253.
Sababsch (Žababeč, Zababec) lit. 866.
Sabello Don Friderico 736.
Saberth (Zábrdí) bol. 805.
Sacerdotes Natan žid 712.
Sacká (ves zaniklá) bol. 1163.
Sádek chrud. 1191, praž. 919.
Sádek (Sádka) žat. 500.
z Sádku, viz Graefinger.
Sadler Isák 1032.
z Sadlna, viz Vrš a Vršovec.
Sádlo Jan 1040; Václav 1165.
Sádlo z Kladrubec Oldřich 494.
Sádlo z Vražného Fridrich 494; Jan 364, 495; Jarohněv starší 1223; Jeronym 495; Jindřich 89, 495.
Sádlová (z Vražného) Anna na Liderově (Liderovicích) LXXXIII.
Sádlová z Vražného Kateřina Mandalena, potom Fictumová, roz. Měděncova z Ratibořic 364, 495.
Sádoví (Sadova) hrad. 496, 707, 762, 767, 783.
Sádovská z Sloupna Helena Barbora roz. Lukšanova 496.
Sádovský ze Sloupna Adam 496; Jiří 51, 52, 496, 803, 806, 939, 1270.
Sadschic (Zaječice) žat. 313.
Sagan (Zahaň) v Slezsku 734, 824.
Sachsengrün (Kryn, Zakšov) žat. 599.
z Sachsengrünu, viz Kfelíř.
Saifert Gottfried a manželka jeho Anna Marie 1102.
Sak z Bohuňovic (Sakh von Plumenthal) Adam CXXXVI; Jan Jiří 496; Jan Adam 497; Václav CXL, 946.
Sakmiller (Segmiller) Jiří CXXXVII; viz též Segmiller.
Sakovřesky (Žabovřesky) táb. 346.
Saksehen (Zakšín) bol. 781.
Saky praž. 1205.
Salava z Lípy Jan starší 16, 1063; Jan LXX, 497; Jan Bořek a Jan Albrecht 497; Jindřich Matěj LXXVII, 497; Matěj 1050; Mikuláš LXX, 497, 514; Václav 497, 514, 1050.
Salavová z Lípy Majdaléna roz. Hášova z Újezda 16; Zusana na Chlumu LXXXIV; Salavova Kateřina Skalská 498.
Salatnice Maryanna 1031.
de Salazar & Montalban Juan 711.
ze Salentu (Sallent) hrabě de Marradas Bartoloměj 351; Don Francisco 1250; viz též de Marradas.
Salesl, viz Zálezly.
Salhaus von Salhausen, viz Solhauz.
z Salhausen Wolf LXIX; viz též Solhauz.
z Salic, viz Nepolický.
Salmanovice, (Šalmanovice) bud. 657.
ze Salmu Mandalena, viz Lobkovicová.
Salmut Jan 968.
Saluschitz (Zálužice) žat. 192.
Salwert, hejtman v Slavkově 1209.
Samařov chrud. 923.
Samechov čásl. 61, 225.
Samek Tomáš starší 1261.
Samoty (Lhota za Sedlcem) táb. 1227.
Samšín táb. 878.
Samšína bol. 114, 767, 812.
Sandau (Žandov) lit. 418.
Sandel Jan 1088.
Sandelová Sara 1088.
Saneytrník Kašpar Gregor 963.
Sangerberg cheb. 1207.
Saník (ves zašlá) táb. 650.
Santman Jan 1142.
Sárka (Cárka) žat. 290.
Saska z Vačovic Jan Vojíř CXXXIII, 498, 1270; Václav Vojíř 1270.
Saská vévodkyně Majdalena, roz. z Lobkovic 713.
Sasko-Lauenburský vévoda František Albrecht 736, 752, 753; Jiří 738; Julius Henrych 103, 283, 296, 321, 370, 451, 753, 759, 914, 917, 1169; Maximilian Rudolf 738.
Saský kurfiršt CXLIV, 829, 860, 931.
Saský vévoda Julius František 562.
Sasko 740, 746, 747, 749.
Sasů vpád do Čech 740.
Sataníř (Sataněř, Satner) z Drahovic Adam CXXXVI, CXXXVII;

Matěj CXL; Mikuláš Šťastný 498, 1270.
Satner, viz Sataníř.
Sattel (Sedleňov, Sedloňov) hrad. 682.
Satteles cheb. 99.
z Satzenhofen Jiří Krištof Bedřich 100; Krištof Filip 476.
Saurman David 1165.
Savoyský vévoda 747.
ze Saxova, viz Kfelíř.
Sázava části. 933, chrud. 195, praž. 944, táb. 1171.
Sázava (Zásada, Sosau) žat. 622.
Sázené praž. 1144.
Sbejhov (Zbejšov, Zbýšov) části. 690.
Scebuz (Zebus), viz Chcebuzy.
Sdalawic, viz Zdelavice (Zdeslavice).
Sebastiansberk žat. 1199.
Sebedic (Sebeltic, Žebletín), žat. 943.
z Sebottendorfu, viz Tham.
Sebradce táb. 151.
Sebuzín lit. 227, 1116.
z Sebuzína, viz Mnišovský a Želinský.
Seč chrud. 823, 923, 924, 933.
z Sedčic, viz Sekerka.
Sedčice žat. 246, 1254.
Sedláček Jan 1095.
Sedláček (Němeček) Jakub 1097.
Sedlák Pavel 1095.
Sedlce (Sedlec) části. 714, plz. 279.
Sedlce (Sedlice, Sedlec) chrud. 517, 1154.
Sedlecký a Skalický klášter 714; viz též Klášter Sedlecký.
Sedlčanský Daniel 963; Pavel 963, viz též Slezanský.
Sedlec bol. 18, 117, 520, 782, bud. 653, hrad. 1071, jič. 50, 765, 766, 801, lit. 931, pis. 654, plz. 130, 330, praž. 165, 199, 556.
Sedlec (Sedlice) bud. 351.
Sedlec (Sedlce) části. 714, plz. 279.
Sedlec (Sedlce, Sedlice) chrud. 517, 1066, 1154.
Sedlec (tvrz pustá, dom. Hroby) táb. 556.
Sedlec, tvrz pustá s dvorem poplužním (dom. Tábor) táb. 1221.
Sedlec (Cetlice, Zettlic) žat. 86.
Sedlecká (z Újezdce) Ludmila Slejnicová 797.
Sedlecký z Újezdce Adam Jindřich a Jan Vilém 498; Jan Všemír 499, 882; Vilém, Jindřich, Krištof, Petr a Volf 499; Karel Václav CXXXIX; Sezima 1105; Václav CXLI.
Sedlecký (Sedlický) klášter 714; viz též klášter Sedlecký.
Sedlečko táb. 90, 309, 493.
Sedlejovice (Sedlovice) bol. 317.
Sedlejovice bol. 604.
Sedleňov (Sedloňov, Sattel) hrad. 682.
Sedletín části. 693.
Sedlice (Sedlec) bud. 351, části. 222, jič. 801.
Sedlice pis. 126.
Sedlikovice táb. 657.
Sedlisko (Sedliště, Sedliště) bol 537, 780.
Sedliště chrud. 1191, praž. 373.
Sedliště (Sedliště), viz Sedlisko.
Sedliště na dolích jič. 787.
Sedliště Nové (Neu-Zetlisch) cheb. 719.
Sedliště Staré (Alt-Zetlisch) cheb. 264, 265.
Sedliště Vysoké (Hohen-Zetlisch) cheb. 605.
Sedliště, viz Sedlisko.
Sedlišťky bol. 604, chrud. 1154.
Sedlo bud. 294, pis. 425.
Sedlo Nové (Novosedly, Neundorf) žat. 369.
Sedlo Nové (Neusattel), žat. 574.
Sedlo Staré (Altsattel) cheb. 600, pis. 647, 648, táb. 174.
Sedloňov, viz Sedleňov.
Sedloňovice (Sedloňov) jič. 530.
Sedlov části. 372.
Sedlovice (Sedlejovice) bol. 317.
Sedmakovice hrad. 530.
Sedmera Pavel. 1261.
Sedmipány táb. 61, 62.
Seeberg cheb. 39, 814.
von Seeberg, viz Planský a Schmiedl.
z Seeberka, viz z Eberka a z Žeberka.
Seelenz (Ždírec) části. 1098.
Seestadtl (Rvenice, Ervěnice) žat. 368.
Segmiller (Segmüller) Adam 968, 1006; jeho manželka Lucie 1006; viz též Sakmiller.
Sehostov (Sohostov) plz. 216.
Sehrles (Zahořany) žat. 447.
Sechov části. 696.
Seidenschwanz (Vrkoslavice, Vrchoslavice) bol. 805.
Seidlic von Schönfeld, viz Zeidlic.

Seiften (Seyften) bud. 655.
Seifert Jan 1130.
Sejfy Heřmanovy, viz Hermanseifen.
Sejpravice (Svépravice) praž. 918.
Sejrovice (Sýrovice, Sirbitz) žat. 1253.
z Sejslic Dorota Ottová z Losu XCVIII, 404.
Seiwedel (Závidov) praž. 856.
Sekera Jan 1093; Matouš 967.
Sekerka z Sedčic Adam Jiří CXXXVI; Albrecht a Bohuslav Vincenc 499; Burian LXVI, 500; Bohuchval a Jiří Vratislav 503; Čeněk Šťastný 500; Fridrich 500, 1263; Jan Ratibor, Jan Jiří a Vilém Theobald 501; Jetřich CXXXVII, 500, 501, 1263; Kristof Adam, Václav a Jaroslav 502; Jiří CXXXVII; Ladislav XXXIII, LXVII, 502; Mikuláš 503; Přibík CXL; Zdeněk Felix CXLI; Jindřich, Bohuslav a Adam 1149.
Sekerková z Sedčic Helena 500; Helena (Elena) 189, 503; Juliana roz. Šlikovna z Holejše 500; Marie roz. z Štampachu 502; Voršila roz. Smrčkovna z Mnichu 503.
Sekerkovna z Sedčic Eva Štampachová z Štampachu 622; Lidmila Kekulová z Stradonic 256, 257, 501; Magdalena 189, 504; Voršila 504; Eva Polyxena, Anna Sabina a Kateřina 502.
Sekeřice Malé a Veliké jič. 529, 546.
Sekyra Ondřej 1165.
Sekyt (ves zašlá) pís. 73.
Selč (Sedlec) praž. 1147.
Seldenreich David 1102.
Selebice (Seletice) žat. 192.
Seletický ze Smojna Jindřich 528.
Selibov pís. 1179.
Selmice tvrz s dvorem poplužním (zaniklá) žat. 190.
Selmický z Citova Jindřich 430.
Seltenšlag z Fridenfeldu Joachym XXIV, 504.
Seltenšlagová Lidmila roz. Štefkova z Koloděj 629.
Seltsch (Želeč) žat. 181.
Selzer Kristof 1199.
z Semanína Simeon Daniel a jeho manželka Markéta 1077.
Semčice bol. 19, 714, 765, 767.
Semeč (Semtsch) lit. 614, 912.
Semeč (Semčice, Semtsch) dvůr lit. 263.
Semechnice hrad. 682.
Semčchovský (Zemčchovský) z N. Václav 504.
Semelkovice praž. 428.
Semenkovice žat. 190, 192.
Semice pís. 1178, 1179.
Semický (Semnický) z N. Václav 504.
Semík (Seník) chrud. 572.
Semily jič. 531, 533, 544, 546, 553, 765, 776.
Semín bol. 535, 767, 776.
Semín ze Semína (z Semínové Lhoty) Adam 504, 811; Jindřich 504, 535; Michal 533; Petr 535.
Semínova z Semína Anna Marie Straníková z Kopidlna 811.
Seminovice (Semněvice) plz. 331.
Semnický, viz Semický.
Semošice plz. 330.
Semovice (Semonice) hrad. 707.
Semovice táb. 151.
Semtiny dvůr poplužní v Sobotce bol. 789.
Sendraže hrad. 530, 638.
Sendražice hrad. 707.
Sendražský z Sendražic Bohuslav 1270; Jan Sigmund CXXXVIII.
z Senftenau, viz Kurz.
Seník (Semík) chrud. 572.
Senomaty praž. 184, 1199.
Senožatny (Senožaty) čásl. 222.
Sensel (Zalužany) lit. 862.
Sepekov táb. 151.
Sequanides Jiřík 1130.
Serbic (Serwic, Řeřivice) lit. 862, 863.
Serles (Záhoří) cheb. 203.
Servaci 579.
Serwic, viz Serbic.
Sestroňovice bol. 811.
Setenice (Řetenice, Setenz) lit. 862.
Sextus Matyáš 1138.
Seydl Kristof 1098.
Seyffert Jakub 1151; Jan 1244.
Seyfrid z Seyfenova Matyáš CXXXIX.
Seyften (Seiften) bud. 655.
z Sezemic, viz Slechtín.
Sezemice bol. 604.
Sezima z Sezimova Ouští Adam Kristof XXXIII, 504, 505, 507, 1270; Jan 506; Jan Jiří 508; Jan Petr 505; Jindřich 507, 508; Jiří Vilém 505, 1117, 1270; Kristof Vilém 507; Fridrich a Václav 533.

Sezimová z Sezimova Ouští Ludmila roz. Švábová z Chvatliny 507.
ze Sezimova Ouští Alžběta Kounicová, Kunigunda Ouštěcká, Zdislava Waldšteinová a Anna Auerspergová 507; Magdalena Waldšteinová 809.
Sezemice bol. 604.
Sezemice (Sensomic) lit. 26.
Sezemice (Sezimka, Sezimky) lit. 196.
Sezimky, viz Sezemice.
Sferýn z Sferýnu Jan LXXXIX.
ze Sferýnu Jan Zlatoústý a Sferýnová Kateřina 1022.
Schaab (Pšov) žat. 246.
Schaben cheb. 635.
Schaeflingerová Benigna Dorota 186.
Schaffer Jan 1237.
z Schaffgotsch sv. pán Jan Oldřich 759, 760, 761; Kryštof Leopold, Jan Oldřich a Gotthard 761; Jan Arnošt 806.
Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
Schaffgotschovna Marie Salomena z Neudorfu 806.
z Schafhurtu Kristian 795.
Schaffmann, viz Šofman.
z Schaftenbergu Gotthard 688.
z Schaftenbergu Anna, potom Stahrembergová, roz. Kylmanova z Kylmanseku 688.
Schallan (Žalany) lit. 862.
Schaller Kryštof 1103.
Scharchen (Žďárek) bol. 803.
Scharing (Žďárek) bol. 794.
z Scharfenbergu, viz Šarfenberger z Šarfenberku.
Scharfeneck ve Würtembersku 735.
z Scharfensteina, viz Kraz.
z Schattenbergu, viz Heldrle.
Schatzlar (Šaclířov, Šaclíř, Zacléř) již. 683.
z Schaumburgu Hanibal 718, 739.
Schebořic (Všebořice) čásl. 342.
Scheib, viz Šaib.
Scheibe (Šejba, Okrouhlá) lit. 845.
Schelechowic (Želechovice) lit. 243, 861.
Scheles (Žihle) žat. 208.
Schelkowic (Želkovice) žat. 865, 912.
z Schellendorfu sv. pán Kryštof 824.
Schellhart (z Hartenfelsu) Adam Vilém 798, 807.
Schellhart sv. pán z Hartenfelsu Jan Antonín 419.
Schellhartová z Hartenfelsu Anna Marie, předtím Wahlová z Wahlu 419.
Schemel (Šemel, Všemily) lit. 867.
Schepsin, viz Řepčice.
z Scherffenbergu sv. pán Jan Arnošt 735, 759.
Scherzer Jan Tomáš 1084.
Schiedl (Židlov) bol. 775.
Schierstabová Dorota Kateřina roz. z Štensdorfu 632.
Schiesselitz (Žíželice) žat. 171, 611.
Schiessnig (Žižníkov) lit. 845.
Schiffel z Kamenné Vody Jiří a jeho dcera Dorota Kitzingová 1153.
z Schiffelbergu Gertruda, viz de Lamotte.
Schichlitz (Žichlice) lit. 862.
Schimberg (Šenberg) žat. 369.
Schimsdorf (Schinksdorf, Šimonovice) bol. 457, 794.
Schinau (Činov, Šejnov) žat. 99.
Schindl z Hirschfeldu Valentín 232; viz též Šindl.
Schindler Tobiáš 1152, 1153.
Schindler z Hohenwaldu Samson a jeho manželka Dorota 508.
Schinksdorf, viz Schimsdorf.
Schippen (Šipy) plz. 283.
Schirntinger von Schirting (Schirndinger von Schirnding), viz Širtyngar.
Schirowic, viz Sirovice.
Schlackenwerth, viz Ostrov.
Schlaggenwald, viz Slavkov.
Schlan, viz Slané.
Schleinitz, viz Šlejnic ze Šlejnic.
Schlesinger Volf 1209.
Schlosser Jan 1103.
Schluckenau (Šluknov) lit. 627.
Schmalenhof (Schmalahof, dvůr poplužní) cheb. 1138.
Schmalzgruben (grunty u města Lokte) cheb. 1137.
Schmertasch von Riesenthal, viz Šmertoš z Ryzentalu.
Schmid Tobiáš 1199.
Schmid ze Schmidbachu (Schmidt, Schmied z Schmidenbachu) Augustin LXI, 85, 611, 1041, 1086.
Schmid z Schmiden Sigmund 134.
z Schmidbachu, viz Schmid.
z Schmiden, viz Schmid.
z Schmidenbachu, viz Schmid.

Schmidgraben (Chotejčany) bud. 350.
Schmidlová Helena Marie roz. Vostrovská 247.
Schmidt Konrad 1009.
Schmidtgrabner z Lusteneku (Šmidgrabner z Lusteneku) Eliáš 509; Jiří, Jan Joachym a Ferdinand Vilém 510.
Schmidtgrabnerová z Lusteneggu Anna roz. Neumayerova z Winterberka 395, 510.
Schmied, viz Schmid.
Schmied Jan 1240.
Schmiedeberg žat. 1198.
Schmiedeberg v Slezsku 761.
Schmiedl z Eberka (Šmidl z Žeberka, Seeberg) Jiří 510, 1270.
Schmiedt Jan 972.
Schmihof (Švihov) žat. 284.
Schnapautzen (Snopoušov) plz. 338.
Schnedowic, viz Smědovice.
Schneider, viz z Lilienfeldu.
Schneider Martin 1240.
Schneider, viz Šnejdr (Šneidr).
Schneckendorf, viz Hlemýžď.
Schöbritz (Všebořice) lit. 261.
Schodecký (Chodecký) Adam 1022.
Schön Bartoloměj 1152, 1153.
Schön von Schön (Schönau), viz Šen z Šenu.
Schön z Schöneku Jiří 162, 171.
z Schönaichu (z Šenachu) sv. pán Ladislav 510, 1270; téhož dcery Marianna Služská a Rosina Klíxová 511.
z Schönau Krištof CXXXV; viz též Šen z Šenu.
z Schönau, viz Slavkovský z Šonova.
z Schönau, viz Šen z Šenu.
Schönau (Šenov, Šonov) hrad. 451, 1047.
Schönau (Šonov) cheb. 99.
Schönau (Šanov) lit. 862.
Schönau (Šanov, Šenov) lit. 865.
Schönbach (Šimbach) bol. 69.
Schönbach (horní) cheb. CL.
Schönbach (Šenpach) cheb. 435.
Schönbach žat. 509.
Schönborn bol. 457.
Schönborn (Šenborn, dom. Děčín) lit. 53.
Schönborn (dom. Liběšice) lit. 506.
Schönborn (Schönburg, okr. Česká Lípa) lit. 772, 775.
Schönborn (Šenborn, dom. Rumburk) lit. 865.
Schönborn Jiří 1240.
Schönbrunn (Jedlová) chrud. 281.
Schönbrunn cheb. 131, 1265.
Schönbrunn (dom. Kinšperk) cheb. 156.
Schönbüchel (Šenpichl) lit. 867.
Schönburg, viz Šumburk Nový.
z Schönburgu Wolf 1169; viz též z Šenburku.
z Schöneku, viz Schön.
Schönfeld (Šumfeld) čásl. 933.
Schönfeld (ves pustá) cheb. 612.
Schönfeld cheb. 1207.
z Schönfeldu hrabě 261.
von Schönfeld, viz Zeidlic.
Schönficht cheb. 156.
Schönhof (Krásný dvůr) žat. 727.
Schönhöfl (Krásný Dvoreček) žat. 1100.
z Schönkirchen sv. pán Ferdinand 811; Jan Albrecht 282; Sigmund Petr 799.
z Schönkirchen Eva Majdalena, předtím Bezdružická z Kolovrat 282.
z Schönkirchen Teresie Markéta, potom Defoursová roz. hraběnka Kurcova 811.
Schönlind cheb. 613.
Schönlinde žat. 1085.
Schönlinde (Šilindov, Krásná Lípa) lit. 867.
z Schönova Johanna Fictumová z Fictum 103.
Schönowetz von Ungerswerth, viz Šenovec z Ungerswerdu.
von Schönreuth, viz Pernklob.
Schönstein (Šenštein, zámek) lit. 55, 814.
Schönstetter Jan Sigmund 1083; Wolf Josef 1084.
Schönwald bol. 457.
Schönwald (Šenwald) cheb. 591, 606.
Schönwald (Šonvald) lit. 676.
Schönwehr cheb. 1207.
Schöppenthal, viz Šepetely.
Schössl (Všestudy) žat. 195, 611.
Schokau Klein- (Tschoka, Šachov Malý) lit. 291.
Schossendorf, viz Radeč.
Schossenreith (Šosenreyt, Částkov) cheb. 264.
Schossenreuth horní a dolní (Ober- und Nieder- S.) cheb. 1138.
Schreibendorf (Kněžice) jič. 785.
Schreiner, viz Šreiner z Roseneku.
z Schreitenthalu, viz Strozzi.

Schrittens, viz Střítež.
Schubert Jakub 1199; Stefan 1152.
Schuffenhauer Jan 1102.
Schuldes Jan 1199.
Schulz, viz Šulc Vosecký.
z Schuman sv. pán Jan Jiří 1253.
Schumburg, viz Šubrtovice.
Schumburg, viz Šumburk.
Schurz, viz Žíreč.
Schüttenhofen, viz Sušice.
Schütz, viz Šíc.
Schützendorf (Böhm. und Deutsch) části. 933.
Schwab Martin 1103; Michal CX; viz též Šváb.
Schwab z Ragersdorfu Jan Reichart CXLV, 309.
Schwab, viz Švab z Chvatliny.
Schwaden, viz Svádov.
Schwaebl, viz Švab.
Schwamberg, viz z Švamberka.
Schvandt (Švant) cheb. 600.
Schwarow bol. 457.
Schwarz Martin, Vilém a Ludmila 1102.
z Schwarzbachu, viz Kek a z Švarcbachu.
Schwarzebach cheb. 1136.
z Schwarzenberga hrabě Jan Adolf CXX, 351, 656, 1251.
z Schwarzenberga kníže Ferdinand Vilém a Adam František 1252; Jan Adolf 616.
z Schwarzenšteina, viz Bombell.
Schwarzenthal jič. 785.
Schwarzwald (Černá ves dolní a horní) bol. 381.
Schwarzwasser (Černá Voda) jič. 683.
Schweinschädel, viz Svinišťany.
Schweissing, viz Svojšín.
Schwerin (hrabství Zvěřínské) 734.
Schwertner Pavel 826.
Schwiehalm (Břehov) bud. 351.
Schwindschic (Svinčice) žat. 724.
Schwojka, viz Svojkov.
Schwoll na Palici (Palitz) Gerhard 511, 820, 1082.
Schwora (Svárov) lit. 844.
Schworau (Schwarov) bol. 457.
Síbřina, viz Sybřina.
Siburt Claudy 987.
Sickhen v Brunšvicku 737.
Siebendörfel (Oberdörfel, dom. Čes. Dub) bol. 794.
Siegel Jiří 1103.
Siehdichfür, viz Hleďsebe.
Sichrov, viz Sychrov.
Siksarková Ludmila 1016.
Silber z Silberšteina, viz Zylvar.
Silbergrün cheb. 602.
Silberštein (Brečstein, zámek) jič. 938.
z Silberšteina (Zylvarova) Beatrice Křinecká, potom Lobkovicová 308, 942, 1239, 1268.
z Silberšteina Jan starší 1062; viz též Zylvar.
Silvar, viz Zylvar.
Simmern (Zimoř) lit. 117.
Simmersdorf, viz Smrčná.
Simoneta Hanibal 1114.
von Simsdorf, viz Štolc.
Sineč praž. 373.
Sinetschlag, viz Synatšlag.
z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík CXX, 433, 946.
Sion části. 16.
Sirakov, viz Syrakov.
Sířem, viz Syřem.
Sířeňov (Syřenov) jič. 536, 778.
Sířovice (Sířevice, Sířejovice, Schířowic) lit. 236, 855.
Sitně (Sítná, Zittnay) bol. 18, 782.
Sitta Kašpar z Hostinného 827.
Sitzkreis (Čížkrajice) bud. 1275.
Sixt z Ottersdorfu Abraham 11, 511, 514, 955; Jan Theodor XXXII, XXXVIII, XLV, LII, LIII, LVIII, 35, 512, 947, 955, 982; Jan a Vratislav 513, 1109; Pavel XXXII; Samuel 513, 955.
Sixtová z Ottersdorfu Lidmila 512; Sixtová Dorota Platcysová z Platenšteina 512, 564.
Skal Jan Jindřich 1270.
Skála části. 701.
Skála (Skály) nad Jizerou, (Skála Malá neb Wartenberská, Klein, Skal) bol. 534, 544, 553, 765, 766-776, 780, 804, 805.
Skála Hrubá, viz Skály.
Skála Malá, viz Skála nad Jizerou.
Skála Wartenberská, viz Skála nad Jizerou.
Skála (Skály) části. 697.
Skála ze Zhoře Jan 202.
Skálova ze Zhoře Magdalena Hobervešlová z Hobrfeldu 147.
Skálová Anna 1261.
Skalany bol. 533, 534.
v Skále sv. Jan praž. 165; viz též klášter sv. Jana v Skále (chybně v Praze).
Skaleny (Skalny Brůmovy) bud. 652.

Skaleny (Skalny) pusté bud. 652.
z Skalic, viz Skalický.
z Skalice, viz Slavkovský.
Skalice (klášterská) části. 714.
Skalice (česká) hrad. 529, 638.
Skalice lit. 469.
Skalice (Nová Skalice, Langenau) lit. 419, 563, 845.
Skalice (zámek) pís. 355.
Skalice (Hor stříbrných) praž. 526.
Skalice táb. 1210.
Skalický klášter 714.
Skalický ze Skalic Vilém CXL, 514.
Skaličky hrad. 707, 1070.
Skalka (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) části. 461, 462.
Skalka (dom. Ryzmburk) hrad. 531.
Skalka (okr. Opočno) hrad. 901.
Skalka (okr. Úšť) lit. 505.
Skalka (dom. Dlažkovice) lit. 196, 197, 198.
Skalka Nová a Stará (Kalka, Kalek, Kalken) bol. 17, 781.
Skalny, viz Skaleny.
Skalsko praž. 944.
Skalský z Dubu (von der Eiche) Hertvík CXI, 470, 514, 528; Jan 470, 514, 528, 1270; Karel 514; Mikuláš, 515.
Skalská z Dubu Anna Kateřina, roz. Salavova z Lípy 498, 514; Anna Marie roz. Hadova z Proseče 132, 515; Bohuňka LXXXIII; Marie 1033.
Skalská z Dubu Alžběta Bohumila Preiserová 515; Estera Šatná z Olivetu 472, 585; Kateřina Rousová z Vražkova 471; Markéta Hadová z Proseče 133, 593; Žofie Rotlebová 515.
Skály (Skála) části. 697.
Skály hrad. 29, pís. 654, 1183.
Skály (Skála Hrubá, Gross-Skal) bol. 531, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 795, 803, 831, 835, 844.
Skály, viz Skála nad Jizerou.
Skařišov, dvůr poplužní bol. 766, 774, 801, 805.
z Skařišova, viz Bilská.
Skašov bol. 69.
Skato Severýn 729; viz též Škato.
Skeřice (Skršice) hrad. 682.
Sklenář Jakub 1165; Martin 1261.
Sklenářová Marta 1045.
Sklenářice (Glasersdorf) jič. 776.
Sklenná Huť, viz Huť Sklenná a Glashütten.
Skobice, viz Skovice.
Skočice pís. XVIII, 452, plz. 446.
Skok, viz Skoky.
Skokal Jan 1075.
Skokovy bol. 534.
Skoky (Skok, Maria-Stock) cheb. 287.
Skomelno plz. 67.
Skopytce (Skopice) táb. 495.
Skoranov části. 461, 462.
Skorkov části. 468.
Skoronín (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) táb. 151, 650.
Skorotice (Gortice) lit. 625.
Skořice plz. 126.
na Skotnice (dvory u města Žatce) žat. 1257.
Skoupy táb. 146, 650.
Skovice (Skobice) části. 689, 1051.
Skrajšov (ves zaniklá) pís. 1179.
Skramouš bol. 14, 782.
Skrbčna žat. 863.
Skrbenská z Hříště, viz Oderská z Lidořova.
Skrbenský z Hříště Jaroš na Hoštálkovech 835.
Skrchleby bol. 392.
Skrchleby táb. 155; viz též Krchleby.
Skrejšov táb. 155, 341, 1171; viz též Skrýšov.
Skrovada (Škrovad) chrud. 254, 1089.
Skrovnice hrad. 933.
Skrovnice Malá a Velká hrad. 44, 934.
Skršice (Skeřice) hrad. 682.
Skrv (ves zašlá) bol. 535.
Skrýchov táb. 1222.
Skrýšov táb. 852, 1222; viz též Skrejšov.
Skřinec, viz Křinec a Kunstberk.
Skřipel (Skříple) praž. 118.
Skřipová cheb. 278.
Skřitín lit. 53.
z Skřivan, viz Šlibovský.
Skřivan Jan 1017; Jiřík 967.
Skřivanová Zuzana 1045.
Skřivany, viz Křivaň.
Skřivany (Křivany) jič. 762, 764, 765, 787, 788, 823, 936.
Skuhrov bol. 534, 805, části. 692, hrad. 885, chrud. 196, pís. 126.
z Skuhrova Alžběta Kateřina 516; Anna Benigna Lukavecká z Lukavce 342; Barbora Chuchelská z Nestajova LXXXIII, 1; Barbora Leskovcová z Leskovce 485; Ludmila Majdalena Říčan-

ská z Říčan 516; Majdalena Dvořecká LXXXIV, 93.
z Skuhrova, viz Rungerová.
Skuhrovská z Skuhrova Marie Kristina, roz. z Talmberka 516.
Skuhrovský ze Skuhrova Oldřich Sezima Karel 516; Krištof 1111, 1222; Oldřich LXXVII, 259, 1114, 1224; Smil 896.
Skupeč cheb. 439.
Skuřina bol. 789.
Skvořetín (ves zaniklá, nyní dvůr) čásl. 3.
Skyšice bol. 159.
Skytaly žat. 624.
Slabce praž. 409.
Slabčice pís. 1241.
Sládek (Jindra) Václav 1258.
Sládek Vít 1054.
Sladková Kateřina 1054, 1055.
Sladoněl Jiří 1165.
z Sládova (Sádlova), viz Kostelecký.
Sladovnictví a spotřeba piva na statcích: Řepici 1266; Dražičkách 1266; Ličkově 1267; Radimi 923; Ledči 696; Hluboké 352; Vorlíku 648; Zvíkově 651; Rožmberku 655; Ronšperku 663; Krchlebě 691; Jenikově 694; Hamru 697; Žlebě 703; Hradci Králové 1070; Táboru 1224; Vodňanech 1247.
Sladovník Pavel 1040.
Sládovská z Sladova Kateřina, roz. z Hřivic 516.
Sladovský ze Sladova Jindřich CXXXVII, 516; Jan 516; Mikuláš 517.
Sláma Daniel XXXII, 963.
Slach Jan Litolt CXXXVIII.
Slaměnský Václav 643.
Slaná (Slané) jič. 776.
Slané (Schlan), praž. XCIX, 1107, 1205.
Slanský Daniel a Anna 1165; Floryan a Matouš 963; Jakub 1075.
Slanský z Doubravice Bohuslav Benjamin 517; Jan CXXXVIII.
Slapy praž. CXLIX.
Slapy táb. 178, 1266.
Slatěnice žat. 1149.
Slatina hrad. 530, 681, 762, 1071, chrud. 963, 1155, praž. 180, 384.
Slatiňany chrud. 254, 1089.
Slatiňany (Slatina, ves zaniklá) žat. 188.
Slatiny (Veliké) jič. 721, 774.
Slavata z Chlumu a Košumberka Adam 694; Adam Gotthelf 521; Albrecht 519, 641; Albrecht Jindřich 518, 552; Diviš 412; Diviš Lacenbok XXXIII, 517; Hendrych Vilém 517; Jan 517, 820; Jan Albrecht CXXXVIII, 83, 801; Jan Bořek 1270; Jindřich XLI, LXVII, 518, 538, 540; Joachym starší 465, 519, 520, 521, 1073, 1114; Joachym mladší 519; Krištof Šťastný 519, 556, 820; Michal starší 520, 521, 1270; Michal mladší 519; Vilém XVI, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXVI, XCV, 344, 427, 477, 517, 520, 524, 712, 744, 764, 809, 857, 1083.
Slavatová z Chlumu a Košumberka Anna, roz. z Smiřic 545; Anna roz. Smolíkovna z Slavic 556, 602; Anna roz. hrab. Šlikovna CXI, 520, 521, 602; Anna Susanna Karolina roz. z Roupova 440, 466; Emilia, potom Windischgraetzová, roz. z Holland-Brederode 552, 553; Lucia Ottilia roz. z Hradce 659; Marie roz. z Waldšteina 117, 426, 786; Maria Majdalena roz. Křinecká z Ronova 307; Markéta Salomena roz. z Smiřic XXV, LXXXII, 29, 470, 518, 538, 540, 547, 550, 551, 552, 553, 554, 628, 637, 832; Veronika roz. z Žerotína 517.
Slavatova z Chlumu a Košumberka Mandalena Berková LXXXII.
Slavče bud. 652.
Slaveč (Slavče) bud. 274.
Slavětín hrad. 638, 681, 682.
z Slavětína, viz Mazaný.
Slavhostice jič. 783.
z Slavic, viz Smolík.
Slavice chrud. 923.
Slavík Šimon 1093.
Slavíkov bol. 317, čásl. 521, hrad. 530.
Slavíkov dvůr poplužní jič. 116.
Slavíková Dorota 1038.
Slavíkovec dvůr jič. 570; viz též Lištná.
Slavíkovec ze Slavíkova Jan a Zdeněk 521; Jindřich 522; Slavíkovcová Anna Marie, roz. Giglingarová z Gneyslšteina 521.
z Slavíkovic, viz Bítovský.
z Slavíkovic Martin Voneš CXXXIX.

Slavíkovice na Moravě kr. Znoj. 213.
Slavíky praž. 717.
Slavín táb. 238.
Slavín nad Tupadly lit. 7.
Slavkov (Schlaggenwald) cheb. XCIX, CI, 1175, 1207.
ze Slavkova, viz Radimská.
Slavkovská z Šonova Kateřina Sudková z Dlouhévsi 522.
Slavkovský ze Šonova (v. Schönau) a Skalice Jan, Kašpar, Adam a Jindřich Adam 522.
Slavnič části. 468.
Slavoňov hrad. 682.
Slavošov části. 42.
Slavošovice bud. 657.
Slavošovice (dvůr poplužní) plz. 1105.
Sledovice táb. 493.
Slehlovice, viz Stehlovice.
Slemeno hrad. 235, 414, jič. 926.
Slepička Jan 1014; Pavel a Václav 963; Oldřich a Václav 1130; Václav 1135.
Slepičková Anna 1014.
Slepotický ze Sulic Jan 1089; Jan Bavor a Jiří 523.
Slezanský (Sedlčanský) Pavel 963, 1014.
Slibovský, viz Šlibovský.
Slivenec praž. 433.
Slivka Jan a Štěpán 1130.
Slivonice pís. 425.
Slivovice (Šlibovice) jič. 597.
Slon Václav 1092.
Slotov hrad. 400, 1096.
Sloup (Pirkštein, Bürgstein) lit. 563.
Sloupek Šimon 1109.
Sloupková Dorota 1045.
ze Sloupna, viz Kordule.
z Sloupna Heřmanský, viz Ples.
z Sloupna, viz Sádovský.
z Sloupna Johanna Švihovská z Ryzmberka 667.
Sloupné (Sloupnej) části. 466, 699.
Sloupno jič. 360, 553, 765, 766, 776, 788, 806, 838.
Slováček Samuel 242, 1231.
Slovák Jan starší 963.
Sloveč jič. 529, 546.
Slověnice bud. 657, táb. 854.
Sluhy praž. 11, 511.
Slušský, viz Služský.
Slušťice praž. 515.
Služátka (Služatky) části. 701.
Služatky táb. 1171.
Služetín, viz Lužetín.
Služský (Slušský) z Chlumu Adam 834; Benjamin CXXXVII, 834; Ctidruh 523; Jan Benjamin 523, 847; Jindřich CXXXVII.
Služská z Chlumu Alžběta roz. z Bydžína 429; Kateřina na Sukdole LXXXIV; Marianna, roz. z Schönaichu 511.
Smažil Nykodym 1038.
Smečanský, viz z Martinic.
Smečno praž. XXI, XXIII.
Smedembalčová 1045.
Smědovice (Snědovice, Schnedovic) lit. 118, 884.
Smetana Nikodem 963.
Smidary jič. 711, 762, 764, 787, 788, 940.
Smichaeus Daniel 967.
Smiles, viz Smilov.
Smilipeus Pavel, Kateřina 1075.
Smilkov táb. CXLIX.
Smilov (Smiles, Schmiedles) cheb. 278, 450.
Smilovice bol. 520, bud. 1241.
Smiřice hrad. CXLIX, 684, 707, 762.
Smiřický Hošek Jan 1098.
Smiřický z Smiřic Albrecht 531, 541, 836; Albrecht Jan XXIX, XLI, XLIII, LXVIII, 470, 518, 524—555, 628, 721; Albrecht Václav 526, 529, 531, 541; Albrecht Vladislav 526, 537; Jaroslav 525, 530, 541, 544, 549; Jaroslav mladší 53 ; Jaroslav Sigmund 526; Jindřich 534, 535, 536, 789; Jindřich Jiří LXVIII, 470, 518, 525, 538, 547, 550; Sigmund 525, 529, 530, 531, 533, 534, 535, 536, 538, 845; Václav 526, 531, 541.
Smiřická z Smiřic Dorota roz. z Sternberka 541; Hedvíka roz. z Hazmburku 628; Kateřina roz. z Hazmburku 525, 527.
z Smiřic Alžběta Wartenberková 539; Anna Slavatová 545; Anna Kateřina Šliková z Holejče 71, 604; Kateřina, viz Říčanská z Říčan; Kateřina Žerotínská 1065; Markéta Waldšteinová 541; Markéta Salomena, viz Slavatová; Salomena Mičanova 526.
Smiřičky hrad. 707.
Smíšek Ján 967; Matěj 1130.
Smitka Josef 1029.
z Smojna, viz Seletický.
Smolče (Smoleč) pís. 1241.

Smolík Jan 967; Václav 1023.
Smolíková Dorota 1036.
Smolík ze Slavic Fridrich LXVII, 43, 555; Bedřich a Jiří Albrecht 555; Jiří Václav 556; Sigmund 161; Zdeněk XLI, LXVII, CXI, 555.
Smolíková z Slavic Kateřina roz. z Harasova 556.
Smolíkova z Slavic Anna Slavatová 556.
Smolivec mladý pís. 434.
Smolnice žat. 193, 1139.
Smolov plz. 1056.
Smrčí (dom. Skály) bol. 531, 532, 533.
Smrčí (dom. Rohozec) bol. 803, 844.
Smrčka z Mnichu Adam LXVII, 556; Jan 557; Jan Jindřich CXXXVIII; Jindřich 1270; Jiří mladší LXVI, 557; Mikuláš starší a mladší CXI; Oldřich starší 556, 557, 558; Petr nejstarší LXVII, 558; Jiří starší, Oldřich a Adam mladší 557; Petr, Mikuláš, Jiřík a Adam bratří 557; Mikuláš a Jan 557; Jiří mladší a Václav starší 558; Jiřík Jindřich, Václav Sylvester a Jan 559.
Smrčka z Soběslavic Jiří CXXXVII.
Smrčková z Mnichu Markéta, potom Šmuhařová 559, 809; Maryanna roz. z Eberka 559.
Smrčkova z Mnichu Alžběta Gryslová 557; Kateřina Johanna a Anna 558; Lidmila Tyzlová 559; Majdalena Robmhapová 1163; Voršila Sekerková z Sedčic 503.
Smrčná (Smržná) části. 702.
Smrčná (Smržná, Simmersdorf) části. 1098.
Smrčná pís. 154.
Smrdákov (Smrdak) bol. 144.
Smrdov (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) části. 222.
Smrdov části. 702.
Smrhov bud. 653.
Smrkovec pís. 666.
Smrkovice pís. 1178, 1179.
Smrkovice Stará jič. 731, 763, 764, 765, 772, 776, 777.
Smrž, viz Smržov.
Smržický z Radostec, (Radostic), viz Péček a Píček.
Smržná, viz Smrčná.
Smržov (Smrž, Smischel) bol. 537, 780.
Smržov bud. 657, hrad. 707.
Smržovice plz. 129, 444.
Smržovka (Morchenstern) bol. 776.
Smyslov táb. XVIII, 89, 495.
Smyslovská, viz Stroperius.
Smyslovský Petr Vok 1270.
Snědovice, viz Smědovice.
Snědý Daniel 963.
Sněhov (Stěhov) bol. 534, 805.
Snejder, viz Šnajder.
Sněť části. 856, 858.
Sněžné (Sněžnej) hrad. 682.
Snopoušov (Schnapautzen) plz. 338.
z Snopoušova Anežka 1202.
Sobákov (Solákov) bol. 537.
Sobay, viz Sobny.
Sobčice jič. 81, 765, 767, 812.
Soběboř (Ševoboř) části. 696.
Sobědraž táb. 650.
Sobědruhy (Sobodruhy) lit. 196.
Soběhrdová Mandaléna 1045.
Soběhrdský ze Soběhrd Jiří 559.
Soběchleby, viz Sobochleby.
Soběchleby žat. 286.
Sobek z Jezera Bohuslav XCVIII, 560; Sobkova Dorota, Alžběta a Anna 560; Sobková Dubra, roz. Hostivarská z Kostelce 560.
Sobek z Kornic Bernard 313.
Sobek z Kornic Jan 560, 1270; téhož manželka Anna Maria, roz. z Frymburku 561.
Soběnice (Sovenice) lit. 763, 767, 822, 913.
Soběnov bud. 653.
Soběnov (Sobinov) části. 933.
na Soběnově (dom. Milevsko) táb. 151.
Soběraz jič. 536.
Söberle (Záboří) hrad. 1062.
Soběslav táb. XVIII, CI, 657, 1210.
Soběslavice bol. 604.
Soběslavský, viz Pec.
Soběslavský Blažej CXXXVII.
Soběsuky (Soběsak) žat. 85, 99, 1254.
Soběšice pís. 39.
Soběšovice táb. 153.
Sobětice bud. 303, plz. 561.
Sobětická z Sobětic Anna, roz. Strakova z Nedabylic 566; Voršila, roz. z Kádova 561.
Sobětický ze Sobětic Adam a Oldřich 561; Joachym CXXXVIII.
z Sobětiček, viz Kousek.
Sobětuchy chrud. 254, 1089.
Sobinov, viz Soběnov.
z Sobíšku, viz Magrle.

Sobíškův dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
Sobny (Sobay, ves zašlá) bol. 780.
Sobodruhy (Sobědruhy) lit. 196.
Sobochleby (Soběchleby, Soběchlapy, Sobochleben) lit. 143, 257.
Sobotka bol. 789.
Sobotka Jan a jeho manželka Anna, potom Žaludová 1165.
Sobr (Žďár) jič. 636.
Sobr (Zahořín) lit. 563.
Sobr-ova z Hochstadtu Žofie Račínová z Račína 451.
Sochovice pís. 588.
Sojka Jan, Vít a Zikmund 1130, 1135; Pavel 1261; Vít 1141.
Sokol hrad. 885.
Sokol z N. Adam CXXXVI.
Sokol Jakub 967.
Sokol Jan a jeho manželka Kateřina 1038.
Sokolová Salomena 1093; Voršila 1165.
Sokolovec části. 699.
Sokolovice (ves zaniklá) praž. 407.
Solákov, viz Sobákov.
Soleč bol. 842, 884.
Solenice (nezanikla) praž. 105, 389.
Solhauz ze Solhauzu (Salhaus von Salhausen) Antonín CXXXVI; Fridrich 561; Jindřich 269; Jindřich Abraham CXXXVII, 116, 562; Jan Fridrich, Joachym Abraham, Volf Albrecht, Gottfrid, Krištof Hendrych, Hendrych Abraham a Gottfrid Konstantin 562; Volf LXIX, 401, 466, 563, 775, 820; Volf Abraham 565.
Solhauzová z Solhauzu Anna, roz. Berkova z Dubé 563, 845; Apollonia, roz. Matyášovská z Matyášovic 269, 478, 564, 706; Dorota, prve Thamová z Sebottendorfu, roz. z Hermsdorfu 677.
z Solhauzu Alžběta 562; Anna Marie Belvicová z Nostvic 8; Barbora Rausendorfová 456; Mandalena 562; Marie Konojedská 292; Markéta Hochauzarová 162; Sabina Štampachová (chybně Cettrchová) 621, 1026.
Solms (Solmus, Zalmanov) cheb. 99.
ze Solms hrabě Filip starší 468, 613; Filip Adam 701; Fridrich 736.
z Solms hraběnka Eva, předešle Štampachová, roz. Malovcova 613.
z Solms Josefa hraběnka z Königseggu 468.
Solmus, viz Solms.
Solnice hrad. 83, 885.
Solnický Matouš a Václav 1094.
z Solopisk, viz Mirek.
z Solopisk, viz Mladota.
z Solopisk, viz Ročická.
ze Solopisk Eliška Rozenhajnová z Janovic 472.
z Solopisk Magerle Václav 768; viz též Magrle z Sobiškn.
Solopisky části. 169, praž. 43.
Solovusky, viz Sovolusky.
Sommer Jan 1240.
Sommer, viz Zumr z Herstošic.
Sommerfeld z Tumnic Krištof Erazim 776, 787; viz též Zumrfeld.
Sonnberg (Šumberk) bud. 655.
Sonnberg (Žumberk) bud. 163.
Sonnenberg lit. 419.
Sonnenberk (Suniperk) žat. 1199.
z Sonnenšteina, viz Kutnauer a Sušický.
Soor, viz Žďárno, Žďár.
Sosau (Sosa, Zásada, Sázava) žat. 607, 622.
Soseň (Sossen) žat. 284.
Souňov části. 292, 690, 1063.
Soustružník Tobiáš 1261.
Souše, viz Čauš.
z Soutic, viz Čabelický.
z Soutic Čabelická Anna Zuzana Kořenská 304.
Souvlastní hrad. 23.
Sova Václav a Anna 982.
Sova Václav 1036.
Sovenice bol. 12, 1163.
Sovenice (Soběnice) lit. 911, 913.
Sovětice hrad. 707.
Sovinky bol. 199.
Sovková Dorota 1165.
z Sovojovic, viz Stranovský.
Sovolusky (Solovusky) lit. 54.
Sovolusy (Zoboles) cheb. 288, 630.
de Soye sv. pán Achilles 231.
Soykořice (Sýkořice) jič. 532.
Spáleniště hrad. 682.
Spálený Mlýn, viz Mlýn Spálený.
Spalov jič. 776.
Span František 1209.
Spaňovo (Spaňov, Špaňov) plz. 305, 1055, 1056, 1059.
z Sparr Arnošt Jiří 736, 752, 753, 759; Jan Fridrich 740.
Spařence bol. 789.
z Spaur hraběnka Veronika ze Sulzu 782.

Sperat Daniel 1092.
Sperbersdorf žat. 195.
Sperlingstein (zámek pustý) lit. 53.
Speřice části. 403.
Spiegelberg (Špimberk) lit. 625.
Spikaly bol. 782.
Spinnelsdorf (Špilesdorf) větší a menší žat. 623, 624.
Spinov, viz Špinhof.
Spitice části. 386.
Spišová (Špůšov) bol. 789.
Spittelgrund (Špitlgrund) bol. 69.
Spitzweg, viz Špicwek.
Splavy Staré (Nová ves) bol. 17.
Splzov (Plzov) bol. 534, 805.
Spole (Spůly) táb. 155, 650.
Spoli bud. 657.
Spomyšl lit. 1144.
Spones Jan 271.
Sponsel cheb. 333, 458.
Spořice žat. 195, 622, 1085.
Springenberg plz. 129.
Spudil Václav 1110.
Spule (Spuly) pís. 154.
Spůly, viz Špole.
Spurný Jakub 1092; Jan 963.
Spy hrad. 638, 681.
Spyta hrad. 638, 681.
Srabov (Svrabov) táb. 1223, 1227.
Srbce, viz Srbice.
Srbeč praž. 616.
Srbek Daniel a Petr 1095.
Srbice (Srbce) chrud. 517.
Srbice táb. 493.
Srbín praž. 526.
Srbská Dolní hrad. 530.
Srbsko bol. 534.
Srbsko (Srbská vysoká) hrad. 530.
Srby plz. 330.
Srdov (ves zaniklá) chrud. 1089.
Srlín táb. 4, 174, 175, 650.
Srn David 1092.
Srna Daniel 1023, 1033; Václav 1075, 1076.
Srnojedy chrud. 1089.
Srní Potok (Srnova, Rehwasser) bol. 381.
Srnovec z Varvažova Jan 565.
Sruby chrud. 78, 933.
Stadion Kašpar CXXV.
Stadlec (Stálec) táb. 878, 907.
z Stärz, viz Breuner.
ze Stahlu Jan 1086.
Stahrembergová, viz z Schaftenbergu.
Stachov (Stachl) žat. 856.
Stakory Dolejší bol. 1276.
Stakory Veliké (Horní) bol. 377.
Stálec, viz Stadlec.
Stanimířice táb. 112.
Staňkov táb. 151, 650.
Staňkovice lit. 469, 790, žat. 1254, 1255.
Stanov bol. 801.
Stanovice (Donawic) cheb. 98, 1207.
Stanovice táb. 1171, 1173.
Stanovský Mřeň z Čechtic Jindřich 1071.
z Stansdorfu (z Steinsdorfu) Adam a Joachym 101; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
Stará (Staré), viz Staré Hrady.
Staré Hory (Altenberg) části. 1098.
Staré Hrady (Stará, Altenburg) jič. 763, 764, 765, 787, 913.
Staré Město (Altstadt) bud. 394.
Staré Město hrad. 529.
Staré město (Burkštat, Burgstaedtl, Altstadt) jič. 683, 708, 1238, 1239.
Staré Město (Staré Místo, dom. Veliš) jič. 721, 774.
Staré Město lit. 53.
Staré Místo, viz Staré Město.
Staré Sedlo, viz Sedlo Staré.
Starec plz. 305.
Stargard panství v Pomoří 734.
Stark Melichar 1009.
Stark, viz Štork.
Starkenbach, viz Jilemnice.
Starkoč hrad. 530.
Starkov hrad. CXLIX.
Staroboleslavské děkanství XXIV, 47, 117, 429.
Starost Nová (Neusorge) bol. 84.
Starschedl, viz Štaršedl.
Staršov (Stašov, Dittersbach) chrud. 281.
Starý Samuel 1045.
Stařikov (ves zašlá) pís. 666.
Stařimský z Libštejna Hynek LXVII, 565; Karel, Jan, Petr a Jan Věněk 565; Karel Kristof 565, 800.
Stašov, viz Staršov.
Statenice (Stativnice), viz Tatenice.
Statkářka (Statkozska) Markéta 996.
Statky komorní od Rudolfa II. prodané neb zastavené, viz Rudolfa II.
Stav jič. 536, 778.
Steblovice bol. 789.
Stědčik (Štědřík) praž. 945.
Stefanides Daniel 1069; Augustin 1070.
Stefek Jiřík 1076.

Stegenhoher Vít 963.
Steger z Wolfersdorfu 929.
Stegmann Ondřej 305, 968.
Stegman, viz Štajman.
Stehlík Jiřík 1037.
Stehlovice (Slehlovice) táb. 649, 650.
Stěhov (Sněhov) bol. 534, 805.
Stěchowic (Štichovice) plz. 467.
Stěchovice (Setěchovice) pís. 154.
Steinbach, viz Štampach.
z Steinbachu, viz Tretscher.
z Steinberga, viz Tretscher.
z Steinberga Barbora Lidlová z Lidlova 328.
Steinberger Fridrich a Oswald 1209.
z Steindorfu Abraham 1083; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
Steindorf (Hubenov) dvůr part. 1099.
Steindörfel (Štandorf) bud. 655.
Steinhart Melichar 982.
Steinhof (Štanhof) cheb. 99, 156, 1103.
Stejník Šebestian 1045.
Steinkirchen (Újezd Kamenný) bud. 920.
Steinklos, viz Stengles.
z Steinlingu Marie Alžběta roz. Tucharova 720.
Steinmec Volf 983.
Steinmec (Steinmetz) z Lilienšteina Jan 474, 983.
Steinmüller Jiří 565, 820; Šebestian 565.
Steinpach Martin, Judita 1102.
Steinsdorf (Kámen) part. 692.
Steinsdorf Alt- (Kamenec Starý) chrud. 1191.
Steinsdorfer, viz Štensdorfar.
z Steinsdorfu Anselm 104; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
z Steinsdorfu (Štensdorfu) Helena Kateřina Fictumová z Fictum 103; Anna Marie Salomena Huvarová (Hoferová) 204, 632.
Steinschönau (Šenov Kamenický) lit. 867.
Steinwach ze Steinbachu, viz Štampach.
Stekník (Steklník, Steknic) žat. 233.
de Stella Jan Jakub 761.
Stengles (Steinklos) žat. 624.
Stěnkov hrad. 682.
Sternberg Vít 1037.
Sternberg, viz z Šternberka.
z Šternberka (Šternberk, Sternberg) Adam XXI, XXII, XXV, CXVIII, 94, 255, 282, 336, 337, 633, 646, 649, 651, 881, 924, 1001, 1116; Adam starší XIX, 176, 666; Jan Norbert 553, 554; Jan XXII; Jan Rudolf (Zdeněk) 633; Oldřich (Holický) 633; Štěpán Jiří XXXIII, 241, 383, 633; Václav (Konopišťský) LXXVII, LXXVIII, 634; Václav Jiří (Holický) 361; Václav Vojtěch 337, 1116; Zdeněk 1179; Norbert a František Matyáš Karel 778.
Šternberková z Šternberka Alena, roz. z Hozlau 179, 634; Apollonie roz. z Waldšteina 117, 786; Helena Eustachie roz. Křinecká z Ronova 810; Johanka roz. z Hertenberka 96, 634; Kateřina roz. z Sudoměře 1179; Klara Bernardina roz. z Malčan 1116; Marie Maximiliana roz. z Vysokého Celera (Hohenzollern) 96, 255, 336, 634, 676.
z Šternberka Alžběta Zárubová z Hustiřan 924; Alžběta z Kunovic 151; Dorota hraběnka z Fürstenbergu LXXXIII, 468; Dorota Smiřická 541; Judita Kolovratová 149; Marie Alžběta Zárubová 879; Marie Eusebie hraběnka z Martinic 407, 426, 487.
z Šternšteina, viz Helcl.
Stettin, viz Štětín.
Stěžery (Štěžery, Stösser) hrad. 439, 440, 1071.
Stěžerky (Štěžerky) hrad. 1071.
Stičí (Štečí) part. 697.
Stiebenreuth (Stiebersreuth) cheb. 678.
Stieber, viz Styber.
Stieblern (Štyblern) bud. 655.
Stichius Václav a Anna LXXXII.
Stikov (Štikov) jič. 137.
Stiková (Štiková) part. 699.
Stirkov (chalupa, dom. Houska) bol. 18.
Štirn (Stiern, Štiřín) cheb. 1207.
Stiměřice (Zdiměřice) praž. 944.
Stimmersdorf lit. 863.
Stoček Václav 1048.
Stöcken, viz Stoky.
Stockau, viz Stokov.
Stojanovice pís. 1217.
Stojice chrud. 120.
Stojislavice táb. 93.

Stojmíř (Štomíř, Stolmíř) praž. 1042.
Stoky (Štoky, Stöcken) části. 1098.
Stolinky (Drmy, Drum) lit. CXI, 196, 197, 693, 764, 775, 788, 816.
Stoliny (Stolín) hrad. 531.
Stolmíř, viz Stojmíř.
Stolz von Simsdorf, viz Štolc z Gostomky.
Stolzenhan (Stolzenheim) žat. 195.
Stolzenhon (Stolzenhahn) cheb. 606.
Stömnitz (Štebnice) bud. 655.
Stoppelhof dvůr poplužní (dom. Most) žat. 1149.
Stoss z Kaunic, viz Štos z Kounic.
Stösser, viz Stěžery.
Strabach (Strobach) Matěj CXL.
Stožice pís. 351, 1248.
Strači lit. 7, 845.
Straden, viz Stradov.
z Stradonic, viz Kekule.
Stradonice praž. 95, 143, 257, 367.
Stradouň chrud. 119, 1154.
Stradov bud. 294.
Stradov (zámek pustý, dom. Nasavrky) chrud. 256.
Stradov (Straden) lit. 1150.
z Strahlendorfu (Stralendorfu) Petr Jindřich XC, CXXIX, 165, 260, 262, 360; téhož sestra Baldinorová 760.
Strahovský klášter (Hora Sion) 952; viz též Klášter Strahovský.
Strahovský opat. XV.
Strachaly (Strachel) lit. 884.
Strachota Burian 577.
Strachoviště (Hrachoviště) bud. 657.
Strachovský ze Strachovic Daniel, Jiří a Jan 566.
Strajc (Strejc) Jan 963.
Straka Martin 1165.
Straka z Nedabylic Adam, Albrecht, Sigmund a Jan starší 566; Jindřich 293, 567, 685, 686, 713, 1162; Jan mladší, Jindřich, Albrecht, Pyram, Jan, Zdeněk, Karel, Albrecht, Václav, Pyram, Rudolf, Ctibor a Petr starší 567; Jiří, Mikuláš, Karel, Pavel a Jan Mikuláš 568; Heřman, Petr, Jan starší, Jan Petr, Václav, Jindřich, Adam, Jan starší, Petr mladší, Myslibor Pavel, Rudolf a Jan Jiří starší 569; Zdeněk 570; Myslibor Pavel CXXXIX; Petr 134, 569, 1158, 1161, 1162.
Straková z Nedabylic Anna, roz. Bohdanecká z Hodkova LXXXIII, 134; Anna roz. Strakovna 569; Anna roz. Hamzovna Bořkovna z Zábědovic LXXXIII, 569; Johanna roz. Zárubovna z Hustiřan 71; Kateřina, potom Šafkočová, roz. Dobřenská 1161, 1162; Kateřina předtím Zapská, roz. z Chlumu 566; Kateřina Markéta, potom Rašinová, roz. Kordulová z Sloupna 293, 567, 1163; Kunhuta roz. z Šaratic 88.
Strakova z Nedabylic Alžběta Marie a Anna Sobětická z Soběstic 566; Anna Vesecká 568.
Straka z Pecinkar Rudolf 1160.
z Stralendorfu, viz z Strahlendorfu.
Strakačov (ves zaniklá, nyní hájovna) táb. 1221.
Strakonice pís. CXLIX, 149.
Strakonický Jan 1223.
Strakovnický Tobiáš 1261.
Straky bol. 1163.
Stráň Kamenická (Kamnitzleiten) lit. 863.
Stráň Labská (Elbleiten) lit. 863.
Stránce (Stránec) žat. 1253.
Stranický Václav 1037.
Straník z Kopidlna Jan starší, 570; Jan 570, 799; Václav Šťastný 811.
Straníková z Kopidlna Anna Marie, roz. z Semínové Lhoty 811; Kateřina, roz. z Dobranova 570.
Stránka bol. 18, 782.
Stráňka hrad. 682.
Stranná (Stráň) žat. 617.
Stranné táb. 155.
Stranov Nový bol. 520.
Straňovice pís. 154.
Stranovský ze Sovojovic Markvart 531.
Stránský Pavel Mistr a Kateřina 1130.
Strassoldo sv. pán 185.
Strašeně (Strašín) pís. 49.
Strašice pís. 1179.
Strašice (Strašnice), dvůr poplužní, praž. 948.
Strašín, viz Strašeně.
Strašín praž. 528.
Straškov lit. 839.
Strašman N. 1131.
Strašnice, viz Strašice.
Strašnov bol. 520.
Straussnitz, viz Stružnice.
Stráž bud. XXIII, CXLIX.

Stráž plz. 1056.
Stráž (Tschoschel) žat. 1085.
Stražiště bol. 843, pís. 335, plz. 301.
Strážky (Drožkov, Troschig) lit. 261.
Stražovice táb. 155.
Stredonius Jiří 1069.
Streicius Přestický Jiří 881.
z Streitenfeldu Estera Teyflová z Ceylberku 675.
Streitzka (Strejčka) David 1102.
Strejc, viz Strajc.
Strejc (Streicius) Jan Šťastný a Daniel 1204.
Strejček Lorenc 1100; Tomáš 1002.
Strejčka (Strejček), viz Streitzka.
Strejčkovice (Strýčkovice) plz. 870.
Strejnice, viz Strenice.
Strejškovice (ves pustá, zaniklá) části. 222.
Streckenwald, viz Strickenwald.
Strecker Krištof 1240.
Strenice (Strejnice) bol. 116.
Strenická Barbora 1040.
Strhaře, viz Struhaře.
Strickenwald (Streckenwald) lit. 261.
Strkbiceny (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
Strkov táb. 1222, 1223, 1228.
Strkovice žat. 1258.
Strměchy táb. 485.
Strnad z Tryskovic Václav 527.
Strnadová Zuzana 1075.
Strnadice táb. 155.
Strobach (Strabach) Matěj CXL.
Strobel (Ströbel) cheb. 1234.
Strohmayerová Anna Rosina 92.
ze Strojetic, viz Ježek a Strojetický.
Strojetice části. 573, žat. 619.
Strojetická z Strojetic Rosina Kateřina z Doupova 575.
Strojetický ze Strojetic Jan Adam, Jan Fridrich a Jan Jindřich 574; Jan Jiří CXXXVII; Jindřich 575; Václav 246, 575.
na Stromči dvůr (dom. Lešany) táb. 153.
Strom Krištof 1165.
Stron (Stran, dom. Stolinky) dvůr poplužní lit. 196.
Stroperius z Marsfeldu Justus 87; jeho manželka Maria Zuzana, potom Smyslovská 88.
Stropín z Stropin, viz Strupin.
Stropnice (dom. Komařice) bud. 658.
Stropnice (dom. Nové Hrady) bud. 223, 652.
Stropnice Dlouhá bud. 652.
Strouhal Tobiáš 1097.
Strouhalová Salomena 1097.
Stroupce Veliké (Stroupeč) žat. 320.
Stroužnej hrad. 681.
Stroužice (ves zaniklá) praž. 21.
Strozzi hrabě z Schreitenthalu Jakub 763, 780; Peter 554, 780, 799; Octavian 780.
Strozzi hraběnka Octavia 799.
Strpě (Strpy) pís. 654.
Strudler Valentin 1240.
Struhadlo (Struhadly) plz. 216, 272.
Struhadlová Anna 1038.
Struhaře (Strhaře) cheb. 14, plz. 253.
Struhařov táb. 492.
Struhy bol. 244, 392.
Strunkovice pís. 1195.
Strupčice (Trupčice) žat. 368, 369.
Strupín ze Strupin (Stropín z Stropín) Jan CXXXVIII, 575; Jan mladší CXXXIX, 575; Krištof 575, 670; Vilém 575.
Struskovice (Truskovice) pís. 654.
Stružinec části. 466, 700, táb. 1222.
Stružnice (Stroužnice, Straussnic) lit. 269.
Strýčkov pís. 127, 128.
Strýčkovice, viz Strejčkovice.
Střebejčíny (Třebejčína, Střebetín, Třebetín) dolejší a hořejší plz. 587.
Střebelice, viz Třebelice.
Střebetín, viz Střebejčíny.
Střebonín (Třebonín) části. 702.
z Střebska, viz Švantl.
Střebsko (Třepsko) praž. 127.
Středokluky praž. 282, 288.
Střehom (Střihom) bol. 789.
z Střechova, viz Hoffmann z Grünpichlu.
Střela pís. 37, 38, 425.
Střela z Rokyc Burkhard XXXIII, LXXVII, 571, 572, 667, 894; David a Jindřich 572; Jindřich 348, 573, 905; Mikuláš 571; Čeněk, Rudolf a Oldřich Vilém 572; Štěpán 573, 820.
Střelová z Rokyc Dorota, roz. z Královic 574; Johanna, roz. z Sloupna, též Svihovská 571; Sabina, roz. z Vchynic 572, 1068.
Střelovna z Rokyc Eliška Nyklasková z Žitenic, potom Kalenicová z Kalenic 572.

Střelec Daniel 1146; Joachym 963.
Střeleč bol. 721, 774.
z Střelic, viz Mehl.
Střelitov táb. 241, 493.
Střemošice (Tředomošice, Třemošnice) chrud. 281.
Střemy praž. 9.
Střešovice, viz Střezivojice.
Střevač, viz Třevač.
Střevelna bol. 776.
z Střezetic, viz Panský.
Střezetice hrad. 673.
Střeziměřice (Střezoměřice, Ziesmitz) hrad. 226, 437, 452.
Střezina (Wiesenkretschen) hrad. 1072.
Střezivojice (Střežovice, Střešovice, Schedoweic) bol. 18, 782.
Střezoměřice (Střezomířice), viz Střeziměřice.
Střezoměřický Jan 1097.
Střezov žat. 617.
z Střežetic, viz Panský.
Střežovice, viz Střezivojice.
Stříbrné náčiní a nádobí, nábytky a svršky po Albrechtovi z Waldšteina konfiskované 826—828.
Stříbrnice dvůr poplužní jič. 80, 786.
Stříbro (Mies) plz. XCIX, 212, 1212—1215.
Stříbrský Jakub, Jan a Václav 963.
Střihanov chrud. 1154.
Střihom, viz Střehom.
Střilnice (mlýn u Mostu) žat. 1149.
Střimelice praž. 526.
Střiska Daniel XXXII.
Střítež (ves zaniklá) části. 703.
Střítež (Schrittens) části. 1098.
Střítež chrud. 281, 313.
Střítež (Burgersdorf, Purkersdorf) jič. 1239.
Střítež táb. 112, 485, 850.
z Střiteže, viz Deym.
z Střiteže Anna Lokšanová z Lokšan 334; Anna Loubská z Lub 353; Eva Plotová z Konařin 74, 438; Kateřina Derogerová 304.
Střížka Daniel 1214.
Střížkov dvůr praž. 68.
Střížov (Střízov) části. 933.
Střížovice bol. 604, lit. 260, 845.
z Stubenbergu, viz Štubenberger.
Stubik von Königstein, viz Štubík z Kynygšteina.
na Stübingu, viz Breuner.
Studany jič. 536.
Studce Malé bol. 19.
Studce Veliké (Gross-Studec) bol. 307.
Studená Hora, viz Studenec.
Studenec chrud. 572.
Studenec (Studená Hora) jič. 530, 570, 571, 765, 766.
Studenec Nový (Dolní) části. 466, 685, 699.
Studenecká z Pašinčvsi Markéta, roz. z Dobřenic 576, 1068.
Studenecký z Pašinčvsi Adam 343, 576, 1049, 1068; Michal a Václav 576.
Studenčves (Studeňoves, Studňoves) praž. 430, 1205.
Studénka bol. 265, 765, 766, 790, 831, 842.
Studénka jič. 536, 778.
Studénky (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
Studeňoves (Studňoves), viz Studenčves.
Studnice hrad. 567.
Stuchanov táb. 364.
Stuchlík Václav 963.
Stuchlík (Kurfiřst) Václav 1014.
Stupice praž. 527.
Stupné jič. 137.
Stupno plz. 67.
Stutkovice (Štětkovice) táb. 493.
Stvoly (Stvolna, Zwollen) plz. 288.
Stybr (Stieber) Vavřinec 1036.
Subitán Jan 1131.
Suda Lukavský (Řenecký) z Řenče Albrecht Šťastný 576; Jan starší a Jan 577; Jetřich 576, 577, 1270; Jiří Konrad LXX, 578; Markvart Jan a Petr 578; Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přibík 579; Vilém mladší 579.
Sudová Lukavská z Řenče Kateřina, roz. z Widerspergu 578.
Sudova z Řenče Dorota Vitanovská z Vlčkovic 577; Dorota Alžběta Klenovská z Klenového, potom Říčanová 578.
Sudek z Dlouhé (z Dlouhévsi, von Langendorf) Adam mladší CXXXVI; Daniel 1270; Jan a Jan Krištof 579; Jindřich CXXXVII; Krištof CXXXIX; Samuel CXL.
Sudková z Dlouhévsi Kateřina Slavkovská z Šonova 522.
z Sudetů (a Sudetis) Daniel CXXXVII; Erazym Matyáš 579,

1270; Kristof Matyáš CXXXIX; Zikmund Matyáš CXLI, 580.
Sudín hrad. 682.
Sudislavice části. 573.
Sudkovice pís. 353.
Sudkovský (Hora) z Hendrštorfu (Hendersdorfu) Karel Sigmund 580; Oldřich CXLI, 580.
Sudlice (Sudlička) z Borovnice Jan 580.
Sudoměř bol. 14, 775.
z Sudoměře, viz Řepický.
ze Sudoměře Anna a Kateřina Sternberková 1179.
z Sudovic, viz Zhudovský.
Sudovice (Zudovice, Zhudovice) praž. 935.
Sudovský, viz Zhudovský.
Suchá bol. 69.
Suchá (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní u Pištína) bud. 211, 351.
Suchá (Suchej, Suché) lit. 862.
Suchá Kateřina 1045.
Suchánek Šebestyán 1165.
Suchdol bud. 657.
Suchdol (Sukdol) části. 694.
Suchdol (Suchodol) viz Důl Suchý.
z Suché, viz Robmhap.
Suchej, viz Suchá.
Suchomasty praž. 48, 488, 820.
Suchomastský, viz Karel z Svarova 253.
Suchotlesky, tvrz s dvorem poplužním, části. 688.
Suchovršice hrad. 530.
Suchý Důl (Suchdol, Suchodol) viz Důl Suchý.
Suchýdůl (Dörrengrund) jič. 884.
Sukdol (Suchdol) části. 694.
Sukorady (Cukorady) jič. 536, 779.
Sukorady (Sukohrad) lit. 562.
Suletice lit. 196.
ze Sulevic, viz Kaplíř.
z Sulevic Anna Ruthová z Dirného 478; Anna Vřesovcová 833; Johanka Hrzaňová 241; Magdalena Hrušková 192; viz též Kaplířova z Sulevic.
z Sulic, viz Slepotický.
Sulislav plz. 1212.
z Sulzu hraběnka Veronika, roz. hraběnka z Spaur 782.
Summerová Barbora 1131.
z Suneku Anna Marie Šliková 710.
z Suneku, viz Ungnad.
Supí hora, viz Kyšperk.
Sušice bol. 845.
Sušice (Schüttenhofen) pís. XIX, CI, CXLIX, 355, 425, 852, 1107, 1215—1219.
Sušická z Sonnenšteina Anna, roz. Šenvicova z Libína 582.
Sušický z Sonnenšteina Šimon XXXII, XLVI, LII, LIV, LV, 359, 580, 955.
Sušno bol. 117, 199.
Sutom lit. 196.
Sutor Jan, Mandalena, Kateřina a Susanna Arntová 984.
Sutor Michal 963, 983.
de Suys hrabě Arnošt 689, 748, 749, 750, 752, 763, 1053.
Svadba Řehoř 435, 1023; Anna 1023.
Svádov (Schwaden) lit. CXI, 561.
Svakov (ves pustá, zaniklá) táb. 1222.
Svárov (Schwora) lit. 844.
ze Svárova bratří 304; viz též Karel z Svárova.
z Svárova Karel Jan CXXXIX, 1037; Markvart 1037; viz též Karel z Svárova.
z Svárová (Karlová) Alena, roz. Drachovská z Drachova 88.
z Svárova Kateřina Kokořovcová 280; Marianna Černínová 99.
Svařenice lit. 931.
Svatava táb. 850.
Svatková Zuzanna 1261.
Svatkovice táb. 582.
Svatkovská z Dobrohoště Anna, potom Dobranovská, roz. Údrčka z Kestřan 583.
Svatkovský z Dobrohoště Jan, 582; Petr CXL; Přech CXL, 582; Václav 583, 1270; Vilém 584.
Svatomirov (Zwarnetschlag) bud. 656.
Svatonice pís. 650.
Svatoňovice bol. 532, hrad. 530.
Svatošovský dvůr (dom. Kouřim) části. 1112.
Svatopole (Svato) pís. 425.
Svébohy (Svibohy, Zweiendorf) bud. XVIII, 164, 226.
Svébořice bol. 381.
Svěčín (Zvičína) jič. 836.
z Svémyslic, viz Čachovský.
Svépravice (Sejpravice) praž. 918.
Svět Nový (Onen) plz. 180.
Svět, viz Světlá.
Světce táb. 477.
Světec žat. CXLVIII.
Světecký klášter, viz Klášter Sv.

Světecký Václav 1125.
Světí (Světy) hrad. 1070, 1071.
Světice lit. 862, 864, praž. 526.
Světlá bol. 537, 791, části. 685, 700, hrad. 23, táb. 516, 1222.
Světlá (Svět) pís. 38.
Světlice části. 468.
Světlík bud. 522, 876.
Světlík Jan 963.
Světlík Mantinský (z Kresu) Zacharyáš XXV, 584, 820, 967, 1036.
Světy (Světí) hrad. 1071.
Svidnice jič. 528, 546.
Svijany bol. 604, 765, 766, 790, 798, 802, 831.
Svinarky (Sviňarky) hrad. 681, 1071.
Svinary hrad. 707, 1071.
Svinaře praž. 48.
Svinčany chrud. 114.
Svinčice (Schwindschic) žat. 724.
Svinělusky hořejší a dolejší (zašly) pís. 425.
Svinětice pís. 1195.
Svinišťany (Schweinschaedel hrad. 51, 926, 1096, 1097.
Svinná (Svinné, Svinný) hrad. 885, 886.
Svinná plz. 331, 1212.
Svinná (Svinny) praž. 22.
Svinné Veliké a Malé hrad. 885.
Svinny (Svinné) části. 693.
Svinny (Svinná) praž. 22.
Sviny bud. 657.
Sviny Trhové bud. 652.
Svoboda Havel 1033, 1036, 1165; Jan 1033, 1093, 1094; Jiří 1165; Martin 1261; Matouš 1045; Pavel 1219.
Svobodníci v Bechyňsku 584.
Svobodníci v Křišově a Chotělsku praž. 584, 585.
Svojanovský z Božkovic Jan 532, 533, 534.
Svojek (Svojka) jič. 536, 778.
Svojetice praž. 526.
Svojetín praž. 210.
Svojkov (Schwojka) lit. 317, 765, 808.
z Svojkova, viz Kapoun.
Svojnice pís. 654.
Svojše pís. 1201.
z Svojšic, viz Cil.
Svojšice části. 378, chrud. 120, 121.
Svojšice (Voješice) táb. 238.
Svojšín (Schweissing) plz. CL, 443.
Swoleňowes, viz Zvoleňoves.
Svol (Zvole) hrad. 164.
Svořice (Svořiš) táb. 1222.
Svošovice praž. 527.
Svrabov praž. 526, táb. 1223.
Svrčeves (Cvrčoves, Cvršoves, Grillendorf) plz. 416, 1104.
Svrčovice (Cvrčovice) praž. 503.
Svržno (Zwirschen) plz. 130.
Svydrych Tomáš 1135.
Sybřina (Síbřina) praž. 527.
Sýčín bol. 832.
z Sydmbirku Eva Pucherová z Meggenhausen 384.
Syglerovský Pavel CXL.
Sychrov (Sichrov) části. 466, 696.
Sykař Jan 1093.
Sýkora Matěj 1165.
Sýkorová Dorota 1045.
Sýkořice (Soykořice) jič. 532.
z Sylberšteina, viz Zylvar.
Sylvan z Feldenšteina Bedřich 1059.
Sylvestr Jan 1038.
Symonová 1045.
Synatšlag (Sinetschlag, Lužnice) bud. 652.
Synek Václav 963, 984, 1036.
Synčany chrud. 671, 1089.
Syrakov (Sirakov) části. 933.
Syrov části. 20.
Syrovátka hrad. 219.
Syrůček Jan 1261.
Syřem (Sířem) žat. 290.
Syřenov, viz Sířenov.
Sýtař Václav 1094.
Sytno plz. 1212.
Sytové jič. 534, 776.
Sytt Jan Kašpar 1163, 1166.
Syx z Schandelýru, viz Sixt.
Šabat Václav 1019.
Šaclíř (Šaclířov, Zacléř, Schatzlar, Bernstadt) jič. 683, 684, 764.
Šaclířov, viz Šaclíř.
Šafkočová (Schaffgotschová) Kateřina, viz Straková; Marie Salomena z Neudorfu, viz Schaffgotschovna.
Šafmanová (Šofmanová) Alžběta Rozyna, roz. Malovcovna z Malovic 874.
Šachotín části. 933.
Šachov hrad. 23, lit. 862, 863.
Šachov Malý (Tschoka, Klein-Schokau) lit. 291.
Šachovice, viz Čachovice (Čákovice).
Šachty (pustotina) praž. 1037.
Šaib (Scheib) Pavel 1003.

Šalmanovice (Salmanovice) bud. 657.
Šaloun, dvůr poplužní (dom. Třeboň) bud. 657.
Šamonice pís. 1179.
Šamša Václav 963.
Šanc Mikuláš 226.
Šandera Vít 1072.
Šanov praž. 184.
Šanov (Schönau) lit. 862, 863.
Šanov (Šenov, Schönau) dvůr poplužní lit. 865.
Šanov, (Šína, Šenov) Kamenický, (Steinschönau) lit. 867.
z Šanova Anna, viz Podmoklská; Anna Maximiliana Kateřina Hysrlová 45; Kateřina Vratislavová z Mitrovic 438; Lidmila Rašínová z Ryzmburka 455.
Šanovec z Šanova Jindřich Kunrat 367.
Šanovcová z Šanova Lidmila roz. Voděradská z Hrušova 169.
Šaplava (Šlapava) jič. 731, 788, 795, 940.
z Šaratic Martin Hanuš 1050.
z Šaratic Kunhuta Straková 88.
Šaravára Jakub 1131.
Šarfenberger z Šarfenberku a z Lindenthalu Daniel a Tobiáš 585.
Šarfenbergerová Maximiliana, předtím Trčková, roz. hraběnka z Harrachu 682.
Šárka (Šárky) praž. 107, 271, 724.
Šarlatka Anna 1131.
Šárovcová z Šárova Žofie, roz. z Řízenska 513, 585.
Šárovec ze Šárova Jan Václav 585.
Šatal Václav 1094.
z Šatenthalu, viz Škato.
Šatná z Olivetu Estera, roz. Skalská z Dubu 472, 585.
Šatná z Olivetu Alžběta Škretová z Zavořic 594.
Šatný z Olivetu Jetřich CXXXVII, 585; Jiřík 1066; Václav 585.
Šatolupka Jan 967, 1023; téhož manželka Dorota 1023.
Šeberov praž. 669.
Šebestěnice čásl. 698.
Šebestian K. Fabián 1165.
Šebice, viz Žebice.
z Šebířova, viz Beřkovský.
z Šebířova Sigmund 532.
z Šebířova Johanna Kaplířová XXIV, 246; Osiana Vostrovcová z Královic 900.
Šebs Jan 1097.
Šedivy (Šediviny) hrad. 682.
Šedivý Jiří 1165.
Šefflinger Hendrich CXXXVII.
Šeft (Scheft) cheb. 602.
Šeibendorf (Okrouhlá, ves zaniklá) bol. 83, 381.
Šeitlerová Barbora 177.
Šejb Pavel 968.
Šejba (Okrouhlá, Scheibe) lit. 845.
Šejbdorf čásl. 639.
Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) lit. 257.
Šejnov (Cínov, Schinau) žat. 99.
Šelakovice, viz Čelakovice.
z Šelnberka a z Kosti Jaroslav, Jiřík a Jindřich 533.
Šellenberk, viz Šemberk.
Šemaňčovice praž. 428.
Šemberk (Šenberk, Šellenberk), hrad, táb. 112.
Šemel (Všemily, Schemel) lit. 867.
Šemnice (Šemic) cheb. 99.
Šen z Šenu (Schön von Schönau) Arnolf XXV, 586; Bartoloměj CXXXVII; Jan CXXXVIII; Kříštof 586; Kříštof Adam 1270; viz též Šín z Šínu.
Šenová Bohuňka z Geyzinku 18.
z Šenu Lidmila Vtelenská z Vtelna 994.
z Šenachu, viz z Schönaichu.
Šenberg (Schimberg) žat. 369.
Šenberk, viz Šemberk.
Šenborn, viz Schönborn.
z Šenburku Marie Údrcká z Údrče 727; viz též z Schönburgu.
z Šenfeldu Dolního, viz Elpaknar.
Šenfeld z Šenfeldu Osvald 1088; viz též z Schönfeldu.
z Šenhofu, viz Hoffmann.
Šeňk Václav 963.
Šenov (Šonov, Schönau) hrad. 451, 1047.
Šenov, viz Šanov.
Šenovec z Ungerswerdu (Schönowetz von Ungerswerth) Jan a Baltasar 586; Pavel a Augustin Arnošt 587.
Šenpach, viz Schönbach.
z Šenpachu, viz Juliš.
Šenpfluk 1165.

Šenpichl, viz Schönbüchel.
Šenštein, viz Schönstein.
z Šenu, viz Šen.
Šenwald, viz Schönwald.
Šenvicova z Libína Anna Sušická z Sonnenšteina 582.
Šepetely (Všepetely, Schöppenthal) lit. 196, 614, 912.
Šeredice (Šeretice, Žeretice) jič. 80, 786.
Šerentyngar, viz Širntyngar.
Serer Jiřík 131.
Šererová Ludmila 1012, 1014.
Šereter Ondřej 1219.
Seretice, viz Šeredice.
Šerchov (Čercha, Schergau) žat. 195.
Šerkl Martin 1028; Sigmund XLI, LXVII, 1270.
Šerkov pís. 647.
Šerý Tomáš 1092.
Šeřec hrad. 638, 681.
Šeser, viz Šešer.
Šesl, viz Schössl.
Šestajovice hrad. 638, 679, praž. 146.
Šešer (Šeser) Václav CXLI.
Šetějovice části. 1064.
Šetlinová Lukrecie Langenbruková z Langenbruku 321.
Šettlar Leopold 643.
Ševětín bud. 657.
Ševoboř, viz Soběboř.
Šeyb Pavel 848.
Šeyba (Šejby) bud. 652.
Šeyvský dvůr poplužní (dom. Landškron) chrud. 196.
Šibeničný mlýn (dom. Houska) bol. 18.
Šic Eberhart 967.
Šic z Drahenic Arnošt 41, 587, 1271; Mikuláš a Albrecht 587.
Šicova z Drahenic Eliška Hertlová 351.
Šicendorf (Deutsch-Schützendorf) části. 933.
Sicendorf na Horách (Böhmische Schützendorf) části. 933.
Šídl Valentýn 968.
Šidlákov plz. 130.
Šidlovský Ondřej a manželka jeho Dorota 996, 1036.
Šifflová Kateřina 1143.
Šiling Kylian 963.
Šilindov, viz Schönlinde.
Šiller Erazym 963.
Šillerová Alžběta 1014.
Šimanov (Šimanovo) pís. 49, 425.
Šimbach (Schönbach) Dolejní a Horejní bol. 69.
Šimeček Jakub a Ondřej 1131.
Šimonov části. 639.
Šimonovice (Schimsdorf) bol. 457, 794.
Šimpach táb. 850.
Šín z Šínu (Šen z Šenu) Karel CXXXIX.
Šína, viz Šanov Kamenický.
Šindelář Matěj 1165.
Šindl z Eberharce Jan 382; Matyáš CXXXIX.
Šindler N. 1131.
Šindler Václav 306.
Šindler, viz Schindler z Hohenwaldu 508, 1271.
Šindloch, dvůr poplužní, části. 689, 1051.
Šipař z Radotína Daniel 434.
Šiparová Kateřina roz. Pitkovská z Pitkovic 452.
Šipka Martin 1131.
Šipnovský dvůr části. 1098.
Šipy (Schippen) plz. 283.
Širntyngar z Širntyngu (Šerentyngar, Schirntinger) Bartoloměj 589; Jan Bartoloměj 588, 929, 1235; Jošt Adam LXVI, 590; Jošt Jindřich 591; Mikuláš 590.
Širntyngarová Anna, roz. z Kečova, a dcery její Ludmila Helena, Eva Marie a Kateřina 590; Anna Marie roz. z Perglasu 591; Anna Salomena, potom Tucharová, roz. Kfelífova 592.
Širntyngarova z Širntyngu Anna Marie Kečová z Kečova 276; Markéta Štensdorfová z Štensdorfu 632.
Široký Důl chrud. 1191.
Širůček Václav 1177.
Šiška (Žiška) z Jamolic Adam a Václav 592; Matyáš CXL.
Šiškářka Dorota 1013.
Šiškovice bol. 604, chrud. 923.
Šitrová Dorota 1040.

Škato ze Šatenthalu Severýn starši 729, 1028, 1034.
Škoda Matěj, Vavřinec a Ondřej 985.
Škodějov jič. 802.
Škop Linhart CXXXIX; viz též Škopek z Kocně.
Škopek z Bílých Otradovic Adam 137, 592; Karel 137; Petr 592, 712, 792.
Škopková z Bílých Otradovic Barbora, potom Harantová, roz. Míškovská z Tropčic 137; Ludmila 1049.
Škopek z Kocně Krištof, Linhart a Helena Hiršpergerová 145.
Škornice Jiří CXXXVII.
Škornice z Vorlićné Balbín Lukáš 516; viz též Balbín.
Škornicová z Petrovic Dorota 1076.
Škořepa Jan 1045.
Škreta Jindřich a jeho matka Kateřina 1034.
Skreta Šotnovský z Závořic Daniel XXXVI, LXXXII, 593, 947, 955, 1022; Karel 595, 730; Kunrat 594; Pavel XXIX, LVII, 593, 594, 1064.
Škrétová z Závořic Alžběta roz. Šatná z Olivetu 594; Judita roz. z Altenberga LXXXII, 593, 594; Kateřina, roz. z Holtendorfu, a Kateřina roz. z Morchendorfu 594.
Škrle žat. 369.
Škrovad, viz Skrovada.
Škrvík Jiří, 1131.
Škudra pís. 1179.
z Škvorce Mikuláš 527.
Skvorec praž. 200, 527, 549, 555, 767.
Škvorecký z Klinšteina Jindřich 527.
Šlagles (Schlagles) bud. 652.
Šlapanice praž. 183.
Šleglovská z Šicendorfu Anna Markéta Dorota, předtím Víthová, roz. z Vrtby 878.
Šleglovský z Šicendorfu Jan Konrad 595; Vilém 595, 628.
Šlechta Matěj a Vít 1045.
Šlechta Všehrdský z Všehrd Buryan, Jeronym Jiří a Václav 595; Jaroš CXXXIX.
Šlechtín čásl. 596.
Šlechtín ze Sezemic Jetřich 595; Jiří CXXXVII; Jan, Jiří Sigmund, Zdeněk 596; Tobiáš LXXVII, 596.
Šlejfířovic sirotci 1014.
Šlejnic z Šlejnic (Schleinitz) 865; Albrecht 597, 627, 1271; Jan Jiří a Ladislav 597; Wolf Ladislav 28, 597, 797.
Šlejnicová z Šlejnic Anna roz. z Leskovce 485; Anna roz. z Říčan 597; Anna Regina roz. z Jagehorn 597; Barbora 216; Ludmila roz. Sedlecká z Újezda 797.
Šlejnicova z Šlejnic Voršila Jakobina Paradysová 834.
Šley Jakub 1036.
z Šlibic, viz Šlivský.
Šlibovice (Slivovice) jič. 597.
Šlibovská z Skřivan Johanna Dobřenská a Helena Anna Čertorejská 598.
Šlibovský (Slibovský) ze Skřivan Buryan 597, 1270.
Šlíf hejtman XXIX.
Šlik z Holejče Abund 314; Albín 599; Albrecht 618, 722; Ferdinand hrabě 710; Fridrich 104, 605; Hendrich (Jindřich) hrabě 160, 233, 591, 606, 678, 746, 763, 774, 783, 787, 866, 913; Hendrich Leopold CXXXVII; Hieronym 722; Jan Albín XXIX, XXXVI, 598; Joachym 524, 602; Joachym Ondřej XXXII, XXXVI, XLIV, XLVII, XLVIII, LI, LV, LVI, LXXIII, 93, 321, 339, 415, 457, 535, 602, 790; Kašpar XXIX, 605, 606; Krištof 103, 599, 600; Moric 605; Štěpán 97, 287, 625; Volf 600.
Šliková Alžběta, roz. z Donína 606; Anna Kateřina roz. ze Smiřic 71, 604; Anna Marie roz. z Švamberka 876; Anna Marie ze Sunneku 710; Barbora roz. z Landšperku 605; Brigida roz. z Leisneku 599; Johanna roz. z Wildenfelsu 602; Rosina 917; Uršula Zofie, prve Žirotínová, roz. z Opperštorfu 604, 802.
Šlikovna Anna Slavatová, předtím z Biberšteina CXI, 520, 521, 602; Anna Salomena Vchynská z Vchynic 856; Juliana Libštejnská z Kolovrat 290; Juliana Se-

kerková z Sedčic 500; Kateřina Lidmila Dvořecká z Olbramovic 92; Marie Sidonia hraběnka z Waldburgu 914; Maria Sidonia sv. paní z Varrensbachu 706; Sibylla Gutenšteinová 130, 131; Voršila Fictumová z Fictum 104.
z Šlivic, viz Šlivský.
z Šlivic Alžběta Zapská LXXXIII.
Šlivický z Šlibic, viz Šlivský.
Šlivicová Anna LXXXIII.
Šlivský z Šlivic (Šlivický z Šlibic) Bohuchval a Krištof 606.
Šloler Isaiáš 1034.
Šlovice plz. 607.
Šlovický (Šlovský) ze Šlovic 180; Adam, Jan Vilém, Diviš Heřman, Jan, Karel, Tobiáš a Vilém 607; Jan Vilém CXXXVIII; Vilém Karel CXLI.
Šlovická z Šlovic Anna LXXXIII; Kateřina Bohuslavová z Hrádku 180.
Šluknov (Schluckenau) lit. 597, 627.
Šmatlan Jeronym 1068.
Šmejdýř Cimrman Tomáš 1075.
Šmelerová Zuzanna 1034.
Šmertoš z Ryzentalu (Schmertasch von Riesenthal) Martin 820, 984, 1009, 1036; téhož manželka Veronika a dcera Lidmila 985; Jan 986.
Šmid Jan 1075; Řehoř 1261; Štefan 372; Václav 1131.
Šmid ze Šmidtbachu Augustin 575; viz též Schmid z Schmidbachu.
Šmidgrabner Jiří CXXXVII; viz též Schmidtgrabner z Lusteneku.
Šmidl, viz Schmiedl z Eberka.
Šmidych Michal 1092.
Šmíka Daniel a Diviš 1261.
Šmikusy (Šmikousy, ves zaniklá) žat. 188, 189.
Šmohař (Šmuhař) z Rochova Adam 447, 608; Brikcí 607, 622; Jan a Jobst 607; Josef 624; Martin CXXXIX.
Šmohařová (Šmuhařová) z Rochova Lidmila roz. z Štampachu 608, 618; Markéta, prve Smrčková 559, 809.
Šmohařova z Rochova (Šmuhařova z Hrochova) Anna Alžběta Nucul 608; Anna Marie Ruthová z Dirnčho 478; Kateřina Taldorfová 608.
Šnajder (Šnejder) Jiřík a Martin 963, 1014.
Šňakov (tvrz pustá, dom. Vysoké Mýto) chrud. 1155.
Šnejder, viz Šnajder.
Šneidr (Schneider) Jiří 1006.
Šnek 1165.
Šnekendorf, viz Hlemýžď.
Šober Krištof 434, 1032.
Šober z N. Mikuláš 1114.
Šobokliky (Žabokliky) žat. 246.
Šofman (Šafman) z Hemrlesu (Schaffmann v. Hemerles) Adam Jaroslav (Jaroslav Adam) LXVI, 608; Václav Markvart 608, 609, 1216; Vilém Petr 607; Vilém Protiva 608, 1216; Volf Krištof LXVII, 1271.
Šochová Regina 1045.
Šolc Matěj 964; Řehoř 1165.
Šonov hrad. 569, 638, 681.
Šonov (Šenov, Schönau) hrad. 451, 1047.
Šonov (Schönau) cheb. 99.
Šonov Šimeon 1045.
z Šonova, viz Litická a Litický.
z Šonova, viz Slavkovský.
Šonovský Mistr Jan 1045.
Šonvald (Schönwald) lit. 676.
Šopfer Wolf 964.
Šopka praž. 1144.
Šosndorf (Schossendorf), viz Radeč.
Šotala mlýn (dom. Habry) čásl. 692.
Šour Tomáš 1131.
Šoustal Jiřík 1261.
Špaček Matěj 1045.
Špalek Jan 964.
Špandel Kilian Krištof a Adam 902.
Španělská infantka Isabella Clara Eugenia 735.
Španělsko 740.
Špaňov, viz Spaňovo (Spaňov).
Špánovská Suzana z Leskovce 497.
Španovský z Lisova Joachym starší a Krištof 609; Joachym nejstarší 849, 1176, 1220; Joachym mladší 112, 238; Michal 238, 338; Mikuláš 238, 878; Oldřich CXL, 1222; Španovští bratří 1172.
Špata Tobiáš 1131.

Špetle z Janovic Hynek 530; Jetřich 237, 609.
Špetle z Prudic Jan 530.
Špetlová Anna, roz. z Dubé 883.
Špicwek (Spitzweg) Sigmund Helfrid a manželka jeho Michalda (Mathilda) Eusebia roz. z Valentiis 594, 1022.
Špilesdorf, viz Špinnelsdorf.
Špimberk (Spiegelberg) lit. 625.
Špindler Baltasar 1027; Krištof 1199.
Špindlerová Maruše 1038.
Špingler Gabriel 964.
Špinhof (Spinnhof, Spinov) čásl. 933.
Špitaler Michal 418.
Špitlgrund (Spittelgrund) bol. 69.
Šponnes (Špons, z Pones) Jan 968, 1007.
prech Václav 1093.
Špringenberg plz. 129.
Špringer Jiřík 1097.
Špulíř z Jiter Adam CXXXVI; Petr mladší CXL; Petr 609; Václav, Joachym, Jan, Daniel a Ondřej 610.
Špůšov (Spišová) bol. 789.
Šrajer Jakub 964.
Šreinarová Alžběta 1177.
Šreiner (Schreiner) z Roseneku Josef, Krištof a jeho manželka Alžběta 610.
Šrejnerová Judita, viz Řišnická.
Šrempf Eliáš 964.
Šrepl z Šreplsberku Jan Chrys. LXXXIX, 30, 991.
Šreter Donat 1074.
Štaf (Zlonice) praž. 838, 839.
Šťáhlavce (Štáhlavice) Malé plz. 279, 280.
Šťáhlavy plz. CL, 279.
Štajman (Steiman, Stejman) Ondřej Mistr XXXIII, LVII, 1007, 1036.
Štampach ze Štampachu (Steinbach, Steinwach z Steinbachu) Abraham CXXXVI; Adam 620, 1263; Adam Gotthard 611, 820; Albrecht CXXXVI; Asman 620; Asman (Erasmus) starší 246, 611, 613; Brikci CXXXVII; Engelhart 612, 820, 824; Engelhart Vilém 612; Erazym Jaroslav 625; Ferdinand CXXXVII; Fridrich 613, 821; Jan 200, 263, 614, 625; Jan starší 613; Jan Adam 626; Jan Albrecht 262; Jan Asman 612, 620; Jan Jindřich 615, 617, 618, 621, 623, 821, 1271; Jan Jiří 619, 1153; Jan Linhart (Reinhart) 1271; Jan Reichart (Reinhart, Linhart) CXXXIX, 618, 619, 622, 1271; Jan Rudolf 618; Jan Šebestian 613; Jaroslav 626; Jaroslav Volf 619, 620; Jindřich 619, 620, 1263; Jindřich Fridrich 623; Jiří CXXXVII, 1263; Krištof 624; Krištof Abraham 620; Krištof Martin a Krištof Matyáš 612; Linhart 615, 617, 618, 621, 622; Linhart Zdislav 618; Matyáš starší 615, 618, 619; Matyáš mladší CXXXIX, 615, 618, 621, 623; Ondřej 626; Václav starší XXXI, LXIX, 624, 625, 821; Václav mladší LXVII, 619, 620, 625; Václav 620, 624; Vilém 626, 1263; Wolfgang 621; Zdislav 619.
z Štampachu bratří 724.
Štampachová z Štampachu Barbora, roz. z Malešic a Poutnova 625; Dorota na Kácově LXXXIII; Eleonora Barbora roz. Fictumova z Nového Šumburku 618; Eva, potom hraběnka z Solms, roz. Malovcova 613; Eva roz. Sekerkova z Sedčic 315, 619, 622; Eva z Reichu 616; Maryanna LXXXIV; Polyxena roz. Malešická z Poutnova, potom Chlumčanská 626; Sabina (chybně Cetrchová) roz. z Solhauzu 621, 1026.
z Štampachu Alžběta Mirešovská 618; Alžběta Měrniková 623; Alžběta Roupovcová z Roupova 465; Anna Mířkovská z Tropčic 625; Anna Majdalena Bossinová 619; Estera Kelblová, potom Rašínová XCVII, 262, 457; Lidmila Šmohařová 608, 618, 624; Lidmila Vřesovcová 616; Marie Sekerková z Sedčic 502; Marie a Majdaleua 621.
Štandorf, viz Steindörfel.
Štang Jakub 964, 974.
Štangová Anna 974; Estera 1034.
Štanhof (Steinhof) dvůr poplužní cheb. 99.
Štansdorfar, viz Štensdorfar.

Štark (Štork) Albrecht a matka jeho Barbora 986.
Štark Lorenc 1009.
Štaršedl (Starschedl) ze Štaršedl Jetřich 626, 794, 798, 808; Otto 597, 626; Kristian 627.
Štaršedlová z Štaršedl Marie Alžběta, roz. Hartyšova (Hartič), a Anna Barbora Alžběta Kitscherová z Kirbigsdorfu 627.
Štaud Valentýn 1097.
Štebnice (Stömnitz) bud. 655.
Štečí (Stičí) části. 697.
Štědrá (Štědré) cheb. 278.
Štědřík (Stědčík) praž. 945.
Štefek z Koloděj Štefan 629; Tobiáš XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 628, 947, 955, 1109; téhož syn Tobiáš 629, 630, 821, 1036.
Štefková z Koloděj Anna, prve Pražáková z Jindic, 629; Kateřina 629; Štefkova Lidmila Seltenšlagová 629.
Štěchovice praž. 172.
Steiman (Štejman), viz Štajman.
Steinekerová z N. LXXXIV.
z Steinsdorfu, viz Štensdorfar.
Štěkeň (Štěkna) pís. XVIII, 352.
z Štěkně, viz Olbram.
z Štěkře, viz Šindel.
Štelcer Josef 1131.
Štembera Václav 1023.
Štempl Jiří 1209.
Štensdorfar z Štensdorfu (Štansdorfar, Steinsdorfer) Abraham 288, 630, 633, 1083; Anselm 614, 630; Florian 631, 633, 821; Jan Adam 1271; Jan Krištof 631, 635; Jiří Fridrich 630, 633; Joachym CXXXIX; Joachym Jindřich 631; Kašpar 633; Linhart Vilém 632, 633, Volf Adam 631, 633, 646, 821.
Štensdorfarová z Štensdorfu Kateřina, roz. Varkočovna z Nobčic 631; Markéta roz. Širntyngarovna 632.
z Štensdorfu Dorota Kateřina Schierstabová 632; Anna Marie Salomena Štolcová, potom Hoferová 632, 635.
z Štensdorfu, viz též z Štansdorfu.
Štěpanice jič. 536, 803.
Štěpanice (hoření a dolení) jič. 766, 793, 926.
Štěpanov (Štěpánovice) bud. 657.
Štěpánov části. 440, 692, chrud. 572, 894, táb. 65.
Štěpanovice (Štěpánov) bud. 657.
Štěpánovice bol. 531, 532, plz. 1104.
Štěpanovsko chrud. 461.
Štěrbice (Štrbice) lit. 859.
Štěrboholy praž. 950.
Šterbová Regina 1200.
Šternberk (Sternberg) táb. CXLIX.
z Šternberka, viz z Sternberka.
Štětice pís. 1179, 1183.
Štětín (ves zaniklá) chrud. 1089, pís. 1195.
Štětín (Stettin) v Pomořanech 740.
Štětka Pavel 1045.
Štětková Lyda 1045.
Štětkovice (Stutkovice) táb. 482, 493.
Štěžerky, viz Stěžerky.
Štěžery, viz Stěžery.
Štiberová Kateřina 1034.
Štidla jič. 721, 774.
Štichovice (Stěchowic) plz. 467.
Štikov (Stikov) jič. 137.
Štiková (Stiková) části. 699.
Štiková Anna Marie roz. Plesova z Sloupna 437.
Štiping Cyrus 1007.
Štipoklasy části. 169.
Štiptouň (Štiptoň) bud. 652.
Štiřín praž. CXLIX.
Štiřín, viz Stirn.
Štítary plz. 130.
Štitary (ves zaniklá) jič. 546.
Štítkov pís. 154.
Štítovo plz. 253.
Štoček (tvrzka) pís. 408.
Štoček Pavel a Natanael 1023.
Štof Krištof 964.
Štokov (Stockau) cheb. 206.
ze Štokova Ludvík Arn. 510.
Štoky, viz Stoky.
Štolc z Gostomky (Stolz von Simsdorf) Adam 634; Mikuláš starší

LVII, LVIII, 399, 634, 635; Jan Jindřich 1271; Jiří Adam 636, 821.
Štolcová z Gostomky, roz. z Stensdorfu Anna Marie Salomena, potom Hoferová 632, 635.
Štolcar Nikodem 964.
Štomíř (Stojmíř, Stolmíř) praž. 1042.
Štoploch Balcar 1131.
Štork, viz Štark.
Štork (Stark) Albrecht 310; Melichar 964.
Štos sv. pán z Kounic Jiří Jaroslav, Jan Jiří, Adam Mikuláš, Otto Jindřich, Budivoj a Jan Arnošt 636; Vilém, Sigmund Zdeněk, Fridrich, Jan Jiří, Vilém Kunrat a Rudolf 637; Jan Arnošt a Adam Mikuláš 293; Jan Jiří 1271; Jaroslav 801; Jindřich Otto 797; Vilém 289.
Štosová z Kounic Alžběta roz. Miřkovská 785, 797; Kateřina roz. z Čertorej, potom Berková 637; Majdalena roz. Boryňová 801, 805; Susanna 865.
Štosovna z Kounic Kateřina LXXXIV, LXXXV, 292, 636, 855; Salomena Lokšanová 292, 636.
Štrauch z Chlumku Jan 637.
Štroser Kašpar 964.
Štubenberger (Štumberger) sv. pán z Štubenberku Rudolf XLI, 44, 540, 637, 1158; Jiří a Volf 638.
Štubenberková Justina roz. z Celtynku LXXXIV, 638, 1158; Markéta LXXXIV.
Štubík z Kynygšteina (Stubik von Königstein) Petr 638; Matyáš, Jiří, Tobiáš, Fridrich a Samuel 639.
Štumberger z Štumberku, viz Štubenberger.
Šturm Jan 640, 1145; téhož dcery Alžběta Eslingarová z Kasurydu a Anna 640.
Štúrem (Šturm) z Hiršfeldu Joachym Šťastný 474, 639.
Štúrmová z Hiršfeldu Majdalena roz. z Vrchovišť 641.
Štvárov (Švárov, ves zaniklá) části. 690.
Štveřín (Štiřeřín) bol. 534, 780.
Štyblern (Stieblern) bud. 655.
Štyrkolský (Čtyrkolský) Daniel 1120.
Šubrt, dvůr poplužní (dom. Hauenštein) cheb. 606.
Šubrtovice (ves zašlá, snad Schumburg) bol. 534, 805.
Šud Šimon 1165.
Šud z Semanína Václav 1166.
Šulc Jiří 968; Tomáš 964.
Šulc Vosecký (Schulz Vesecký z Vesec) Kryštof 642; Michal XXV, 641, 683, 821, 853, 996, 1034.
Šuller Isaiáš 251, 1023.
Šultys z Felsdorfu Jan starší XXXII, XXXVIII, XLV, XLVI, LII, LV, LVI, 642, 1063, 1066; Mikuláš 644, 645, 1110; Jan, Jiří, Karel a Bohulav 644, 645; Jan Jiří 645.
Šultysová z Felsdorfu Alžběta, dříve Čechtická z Kranichfeldu, roz. Holoubkova 644; Salomena (Matraska) 645.
Šultysova z Felsdorfu Alžběta Hoffmannová Třebická, Justina, Dorota a Rozina 645; Anna, Alžběta, Kateřina, Justina a Kateřina 645.
Šuman Fridrich 1074, 1075.
Šumberk (Sonnberg) bud. 655.
Šumburk Nový (Neu-Schönburg) žat. 104.
Šumburk (Schumburg) bol. 776.
z Šumburka Barbora, viz Berková 114.
Šumfeld (Schönfeld) části. 933.
Šumpele Jan 1094.
Šurer z Waldheimu Pavel 100.
Šust Viktorýn 1094.
Šuster z Goldburgu Jan 964.
Šváb Michal 729.
Švab (Schwaebl) Šimon 582.
Švab (Schwab) z Chvatliny Baltasar 1271; Burian a Reinhard Gottfried 646; Fridrich a Hynek CXXXVII; Jan Moric, Sigmund a Mikuláš 1149; Kašpar XXXIV; Jan Baltasar a jeho děti Volf Adam, Jan Arnošt a Ludmila 507.
Švábova z Chvatliny Ludmila Sezimová 507.
Švamberk dvůr poplužní bud. 657.

z Švamberka páni 589; Adam CXXXVI, 14, 101, 659, 664; Hendrich starší 1179; Jan Fridrich 305, 646; Jan Jiří 101, 615, 649, 651, 655, 659, 661; Jan Vilém 487, 661, 1179, 1184; Jiří Ehrenreich 649, 661; Kryštof 152, 336, 533, 647, 649; Petr XVIII, XXI, XLI, 164, 408, 417, 646, 651, 655, 659, 662, 900, 1210.

Švamberková z Švamberka Alžběta roz. Mirkova z Solopisk 373; Alžběta roz. z Felzu 101, 660; Anna Maximiliana roz. z Opperštorfu LXXXII, 662, 946; Johanna roz. Trčkovna z Lípy 684, 712; Kryselda, potom Berková z Dubé, roz. z Lobkovic 14; Marie Majdalena roz. z Donína 1215.

z Švamberka šlechtična LXXXIV; Anna Eusebia hraběnka z Harrachu 661; Anna Marie Šliková a Salomena Viršperková z Viršperka 876; Františka Polyxena hraběnka z Paaru 661; Kateřina Sibylla Gutenšteinová LXXXIV, 129; Maximiliana Eleonora hraběnka z Kufšteina 661; Potenciana CXL.

Švant (Schwandt) cheb. 600.

Švantl ze Střebska Sigmund XXXIII, 664.

Švarc Adam CXIII.

z Švarcbachu, viz Hagen a Švarcbart.

Švarcbart ze Švarcbachu Linhart 167.

z Švarcpachu, viz Hok.

Švarov (Štvarov) čásl. 690.

Švédský král Gustav Adolf 454, 740.

Švehla Jan XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVI, 996, 1268.

Švejcar Pavel 964.

Švelba Šimon 1040.

Švenda ze Švendy Jan Julius 665, 807; Julius 665.

Švendová z Švendy Agatha, roz. Rennerova z Almendinku LXXXIII, 665; dcera její Žofie 665.

Švengfeld Daniel 1131.

Švihov (ves zaniklá) bol. 18, 782.

Švihov (Schmiboř) šat. 284.

Švihovský sv. pán z Ryzmberka a z Švihova Ferdinand 668; Ferdinand Karel LXVI, 665; Fridrich XXXIII, 450, 608, 667, 668, 669, 1188; Jan 899; Karel a Theobald 666, 668; Petr 667; Petr Vok 685, 686.

Švihovská z Ryzmberka Alžběta Polyxena roz. Žerotínova 786; Johanna roz. z Sloupna, potom Střelová z Rokyc 571, 667; Johanka roz. Švihovská 338, 668; Markéta roz. Krajířova z Krajku 159.

Švihovská z Ryzmberka Alena (Helena) Roupovcová LXXXII, 471; Eva 270, 450, 667; Johanka Švihovská 338, 668.

Švik vladyka z Lukonos Daniel 669, 821, 996, 1036; Jan 669, 821, 996, 1034, 1036; Matouš 670, 996, 1034.

Švíková z Lukonos Anna roz. z Popic 669; Alžběta roz. z Padařova 670.

Švolba Václav 1069.

Švorc Adam 966.

Taaffe Patricius 754.

Tába Petr 968, 997, 1036.

Tábor bol. 807.

Tábor (Hradiště Hory Tábor) táb. CI, 459, 489, 848, 877, 891, 1175, 1219—1232.

Táborská Zuzanna 1261.

Táborský Daniel 1165; Mikuláš 1093; Václav 1038.

Tacler Alexander 1036.

Tahlo z Horšteina Severýn 111, 288, 590, 629, 630, 662, 936.

Tachau, viz Tachov.

Tachlovice praž. XXIII.

Tachov (Tacha) bol. 17, 781.

Tachov bol. 535.

Tachov (Tachau) cheb. XCIX, CI, 1232—1238.

Taig Jeremiáš 459.

Tajanov dvůr plz. 1104.

Taja z Tajna (z Teyna) Přibík 419; viz též Teja z Tejna.

Tajná (Tejná, Thein) bol. 18, 782.

Tajnec, viz Týnec.

Takonín táb. 854.

Talacko z Ještětic Hynek starší, Hynek mladší a Jan Jiří 670; Jan CXXXIX; Jan Václav z Jindřich nejstarší 671; Mikuláš 410, 671; Mikuláš mladší a Václav Šlechtný 671; Vilém 670, 672.

Talacková z Ještětic Kateřina, Mandalena, Marie a Veronyka LXXXIV; Sidonia Žofie 936.
Taldorfová Kateřina roz. Šmoharova z Rochova 608.
z Talechova Jan 1067.
z Talmberka Fridrich XXXIV, XXXVI, LXI, LXXVII, XCV, CXXIX, 32, 62, 87, 208, 672, 897, 1183; Jan starši XXXIII, 152, 153, 1271; Jan mladší 207; Jan 438, 531, 672; Jiří XXXIII, 672, 894, 1271; Rudolf František 207; Vilém Jankovský 672; Vilém Václav 488.
Talmberková z Talmberka Eliška roz. z Lobkovic 672; Markéta roz. Trčkovna z Lípy 75, 187.
z Talmberka Regina Hodějovská z Hodějova 154.
Tamcha (Tamchýna) z Doubravice Krištof 673.
z Tamfeldu, viz Cukr.
Tample jič. 536, 778.
Tandl z Pžal Petr CXL.
z Tangeperku (Tannenberg), viz Kukla.
Tanner (Thanner, Danner) Jan Krištof 673, 821, 1082.
Tannerova Brigita Bodenová z Renten 724.
Tanzer Lukáš 964.
Tarnavanský (Trnovanský) z Vořešan Lukáš 1271.
Tarnik Jan 1097.
Taschner Ondřej 1102.
Taschwitz, viz Dašvice.
Tašov lit. 857, 859, 866.
Tašvice (Tašovice) cheb. 99.
Táta Václav 1014.
Tatauš Zdeněk CXLI.
Tatce (Tatyce) části. 705, 924.
Tatek Adam 1023.
z Tatenic, viz Frodl.
Tatenice (Statenice, Stativnice) praž. 32.
Tatinná (Tatěna) plz. 358.
Tatinná (Tatinné) žat. 194.
Tatobity jič. 531, 534.
Tatrovice (Tatrvice, Dotterwies) cheb. 1136.
Tatyce, viz Tatce.
Taur, viz z Tovar.
Taurovej (Tourové) pís. 1195.
Taus, viz Domažlice.
Tausinger z N. Jan Krištof 673.
Taušel Valentýn 1131.
Tavigni, plukovník, 753.
Tavolky (ves zaniklá) chrud. 522.
de Taxis Bordogni Jan Walter 118.
z Taxis Gerhard 249, 388, 551, 744, 806.
Tayn (Týn) bol. 532.
Tažovice pís. 852.
Těčíněves (Tetschendorf) lit. 505.
z Tedražic Markolt Diviš CXXXVII; viz též Markolt.
Tedražice pís. 422.
Tehov praž. 526, táb. 207.
Tehovec praž. 526.
Tehovice praž. 527.
Těchařovice pís. 647.
z Těchenic (z Těchnic) Jiří Matyáš 673, 821.
Těchlovice (Tuchlovice) praž. 1206.
Těchlovice hrad. 1071, lit. 53, plz. 1212.
Těchobuz táb. LXXXIV.
Těchobuzice lit. 913.
Těchonice plz. 668.
Těchoraz táb. 485.
Tejn nad Vltavou, viz Týn.
Tejn z Tejna (Thein) Jan Jindřich 674; Krištof Jindřich 674, 821; viz též Tajn z Tajna.
Tejná, viz Tajná.
Teindles (Doudleby) bud. 657.
Teinic, viz Týn a Týnec.
Teischow, viz Tejšov.
Tejnec (Týnec) pís. 666.
Tejnec (Týnec, ves zaniklá) praž. 703, 704, 705.
Tejnec (Týnec, Tenzel) dolní lit. 866.
Tejnec (Týnec) hoření lit. 864, 866.
Tejnecký Martin 215.
Tejnský z Tejnce (Týnský z Týnce) Jan Sigmund 674.
Tejprecht, viz Teyprecht.
Tejřovice (Týřovice) pís. 666, 668.
Tejřovská z Ensidle Dorota LXXXIII.
Tejřovský z Ensidle Adam Jindřich 674, 821; Jindřich Jakub XLI, LXVII, CXXXVIII, 674; Jan Heinrich CXXXVIII.
Tejšov (Theisau, Teischow) cheb. 600.
Tektander Martin a Salomena 984.
Telce (Telče, Teletz) žat. 466, 767.
Telcov (Töltsch) žat. 104.
Teleci chrud. 1191.
Teleč (Telč) cheb. 630.
Teleč (Teličí, Telice, Teltsch) plz. 359.
Telečková Kateřina 1015.

Telečková (Talacková) Marie LXXXIV.
Teletín táb. 153.
Telíčí, viz Teleč.
Teller Mikuláš 1131.
Telnice lit. 261.
Teltsch, viz Teleč.
Temechov (ves zaniklá) čásl. 222.
Temelín bud. 293.
Temelinec (Temelnic) bud. 351.
Těmice táb. 850.
Těmin Adam CXXXVI.
Těminová Johanna 340.
Teml Řehoř a Eva 1219.
Tendler z Baldova Prokop 141.
Tengnagl z Kampu, viz Gansneb.
Tengnaglová Alžběta Františka roz. Beřkovská 21.
Těňovice plz. 252.
Tenzel, viz Tejnec dolní a horní.
Těpeře bol. 534, 805.
Teplá cheb. CL.
Teplá lit. 196.
Teplice lit. 763, 859, 860, 861, 863.
Teplice hořejší (Ober-Weckelsdorf) hrad. 77.
Teplice dolejší (Unter-Weckelsdorf) hrad. 134, 1265.
Teplitzhof, viz Topolany.
Těptín praž. 151.
Terešov praž. 22.
z Terešova, viz Kořenský.
Termesify (Termeshof) čásl. 121.
Tesák Jan 1261.
Tesař Kašpar 1165; Michal 1131.
Teschau, viz Těšov.
Teschwitz, viz Těšvice.
Těšenov Nový táb. 485.
Těšetice cheb. 99.
Těšetín (Těšetiny) plz. 499.
z Těšetina, viz Korálek.
Těšín (Těšínov) pís. 1178, 1184.
Těšinov bud. 652.
Těšínský Fridrich 1094; Jan 1055; Šimon 1077.
Těškovice čásl. 20, 21, 340.
Těšky dvůr poplužní (dom. Nové Hrady) bud. 653.
Těšňov bol. 14, 775.
Těšňov (dvůr blíž Bradlec) bol. 883.
Těšov (Teschau) cheb. 332.
Těšov pís. 1217.
Těšvice (Těšovice, Teschwitz) cheb. 600.
Tetaur z Tetova Lev a Fridrich 61.
Tětětice plz. 1104, 1105, 1106.
Tětín (ves zašlá) jič. 592, 792.
z Tetova Majdalena Hložková 146.
z Tetova, viz Tetaur a Vchynský.
Tetschendorf, viz Těčíněves.
Teufel Jan starší 1152, 1153; Martin 1009, 1013; Matouš 1131; Vilém 1152.
Teuflová 1009.
von Teufel Wolf Matyáš 748, 751, 762.
Teufel z Zeilbergu, viz Teyfl z Ceylberku.
Teuflova Dorota z Zeilbergu 266.
Teyfl z Ceylberku a Hollenšteina (Teufel v. Zeilberg) Tomáš Ferdinand 520, 937; Tomáš 675, 987.
Teyflová z Ceylberku Estera, roz. z Streitenfeldu, a její dcery Ludmila Kateřina a Dorota 675.
Teyn Přibík 845.
Teynec (Týnec) plz. CL.
Teyprecht (Tejprecht) z Prechtynku Melichar XXXII, XLVI, LI, LVIII, 466, 676, 955.
Těžáků dvůr (dom. Nové Hrady) bud. 652.
Tham ze Sebottendorfu Jan 676; Abraham 677.
Thamová z Sebottendorfu Dorota, potom Solhauzová, roz. z Hermsdorfu 677.
Theindorf, viz Týmova.
Theisau, viz Tejšov.
Theofil (Trofil) Eliáš 968.
Thierbach, viz Tirbach.
Thobaeus Ondřej 1165.
z Thunu hrabě 1198; Guibald 189; Jan Sigmund 132; Krištof Šimon CXXVIII, 52, 53, 55, 58, 104, 114, 120, 189, 314, 623, 769, 945; Sigmund 69; Šimon 303.
z Thunu hraběnka Markéta Anna 550.
Thurm-Planles, viz Pláně věžovaté.
Tiefenbach cheb. 1168.
Tiefenbach (Hluboká) žat. 943.
Tiefenbach dolní a horní cheb. 1207.
z Tiefenbachu Rudolf 383, 550, 553, 778, 1114.
z Tiefenbachu Marie Eva Alžběta 550; Zuzanna Alžběta hraběnka z Turnu 722.
Tiefendorf lit. 775.
Tiefenlohe cheb. 97.
z Tiefenthalu Anna Kronenperkrová 309.
Tiesl, viz Týzl.
Tihava, viz Mtihava.

Tichá bud. 653.
Tichava Jeremiáš 1200.
Tichý Jakub 1023; Jan 1095, 1110, 1261; Matouš 1045, 1200; Petr 1165; Václav 1093.
Tikov jič. 779.
Tillisch, viz Dělouš.
z Tilly hrabě Jan 420, 421, 736, 737, 740, 1117, 1189, 1190, 1233.
Timákov plz. 1202.
Tipessenreuth cheb. 678.
Tirbach (Thierbach, Dürrbach) cheb. 97.
Tirna, viz Trnová.
Tiršová Anna 1024.
Tis čásl. 692, hrad. 682.
Tis (Tyss) cheb. 288.
Tisem táb. 151.
Tischau, viz Mstišov.
Tismice praž. 1041.
Tisomnice táb. 146, 650.
Tisoničky (ves zašlá) táb. 650.
Tisov (Tysov) cheb. 589, 1235.
Tisová chrud. 1155.
Tisová (Tissa) cheb. 275.
Tisová cheb. 448.
Tisová (ves zaniklá) táb. 1222.
Tissa, viz Tisová.
Tišňovský Jan 1036.
Tišov (Tischau), viz Mstišov.
Tkadlec Matouš 1024.
Tkalcovská 1045.
Tlačík Bartoloměj 964.
Tlamka Jan 1093.
Tloskov táb. 155.
Tloukov čásl. 1098.
Tlučeň čásl. 186, lit. 1116.
Tlučná plz. 357, 358.
Tluksa z Mečkova Hynek CXXXVII.
Tluksa, viz Vrabský z Vrabí.
Tlumačovo (Tlumačov) plz. 1056.
Tlustec (Tölzelsdorf) bol. 83, 766, 807.
Tlustice praž. 487.
Tlustovousy praž. 704, 705.
Tmaň (okr. Beroun) praž. 716.
Tmaň (okr. Slané) praž. 505, 507.
Tobolař Jan Gebhart 964.
Tobolecius Jan 1074, 1075.
Tocov žat. 599.
Točník plz. 1104, 1105.
Točník praž. CXLIX.
Točník z Křimic Purkhart 677.
Tod Kašpar a Mikuláš 1138.
Todně bud. 653.
Todt z Kamenice Jeronym 1097.
Tochovice pis. 334.
Tolcbach Nový (Tolcbach) bol. 83, 766, 807.
Tollendorf (Tollenštein, Tolnštein) lit. 865.
Tollenštein, viz Tolnštein a Tollendorf.
Tolnštein (Tollenštein) lit. 857, 865.
z Tolletu, viz Jörger.
Töltsch, viz Telcov.
Tolzbach, viz Tolcbach.
Tölzelsdorf, viz Tlustec.
Tomačín (Tomitschan, Domašín) žat. 104, 509.
Tomaschka Zachariáš 1103.
Sv. Tomáše klášter v Praze 165; viz též Klášter sv. Tomáše.
Tomášův Tobiáš 1097.
Tomek z Čejkova Jindřich a Jindřich Václav 677.
Tomice čásl. 58, 497, 905.
Tomíček Daniel 1069.
Tomíčková Dorota 1048.
Tomitschan (Domašín), viz Tomačín.
Tonabice, viz Donawitz.
Tonikl z Frošhamru Jan Jiří 677.
Tonnerová Krystina 987.
Topělec pís. 650.
Topinkova z Kvelbrunu (Quellbrunn) Kateřina Ammonová 403.
Topolany (ves zašlá, nyní dvůr Teplitzhof) žat. 86.
Topoly chrud. 1088.
Töppelcs cheb 1207.
Töschen, viz Dešno.
Toskanští princové František a Matyáš 748.
Tošov hrad. 682.
Touchořiny lit. 911.
Touchovice žat. 910.
Tourové, viz Taurovej.
z Toušic, viz Trmal.
Toušice, viz Toužice.
Touškov Bílý (Touškov nade Mží, Weiss-Tuschkau) plz. 357, 358.
Touškovský Ondřej 676.
Touženín žat. 169, 193.
Toužice (Toušice) čásl. 1111.
Toužimská Johanna 1040.
Toužimský Jan 964.
Tovačovský Jan 1193.
z Tovar (Taur) Jindřich 673.
Tožice táb. 151.
Trabschitz, viz Travčice.
Trachenberk v Slezsku 760.
z Trachenburku, viz Kurzbach.
Trapp Ondřej 1083.
Trapolín Tomáš 969.

Traptík Matouš 1093.
Trautenau, viz Trutnov.
Trautenbach jič. 1239.
z Trautenberka Jiří 677; Jan Ondřej, Sigmund Abraham, Štěpán Oldřich a Volf Adam 678; Jiří Krištof 678, 821; Barbora roz. z Waldenfelsu 678; Dorota Magová 276; Volpra Habsperkerová 1265.
z Trautmansdorfu hrabě Maximilian 69, 70, 276, 310, 331, 589, 711, 737, 873, 938, 1059; Rudolf Vilém 778.
Trautson Pavel XXIII.
Travčice (Trabschitz) lit. 470, 866.
Travné (Travniny) chrud. 560.
Trávníček (Trávnice) bol. 537, 780.
Trávníky Malé (při Hradci Králové) hrad. 1075.
Travniny, viz Travné.
Trčka z Lípy hrabě Adam Erdman 546, 638, 642, 678—684, 686, 705, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 764, 855, 860, 1034, 1158, 1162; Jan 683; Jan starší 1098; Jan Jaroslav 683; Jan Rudolf hrabě XXXIII, 210, 292, 324, 343, 347, 361, 454, 536, 543, 596, 641, 678, 683, 684—714, 723, 759, 760, 762, 763, 764, 783, 800, 924, 1053, 1271; Jaroslav 529; Krištof Jaroslav 639, 1098; Mikuláš 529, 1171; Vilém 461, 789, 1098, 1171; bratří Trčkově z Lípy 1050.
Trčková z Lípy Barbora roz. z Biberšteina 789; Maria Majdalena roz. z Lobkovic LXXXIV, CXXVII, 29, 41, 43, 76, 116, 222, 232, 292, 295, 313, 326, 401, 412, 413, 414, 467, 478, 496, 529, 546, 565, 576, 638, 639, 680, 684, 690, 699, 705, 723, 769, 779, 783, 787, 795, 833, 837, 855, 885, 941, 1051, 1070, 1238; Maximiliana roz. z Harrachu 679, 682, 685.
Trčkovna z Lípy Alžběta, hraběnka Vchynská, potom Hodicová 684, 687, 869; Johanna Švamberková 684, 712; Marie Isabella 684; Markéta Talmberková 75, 187; Veronyka Waldšteinová LXXXIV.
Trefný Matěj 995, 1032.
Trejtlarová z Krošvic Anna 1024, 1131.
Trejtlarova z Krošvic Ludmila Zuzanna Orsinová 1024.
Trejtlarová Krystýna 1132.
Tremošnice part. 461, 462.
Trenčín bol. 843.
Trentin Antonín 985.
Trentýn Michal 1015.
Tretscher Adam 1209.
Tretscher z Steinbachu (ze Steinberga) Jan 264.
Trhanov plz. 1056, 1059.
Trhlava (ves pustá, zaniklá) žat. 1139, 1141.
Trhonice (Drhonice) chrud. 1191.
Triebschic, viz Třebušice.
Trischklob (Drissgloben), viz Třiskolupy.
Trmal z Toušic Heřman 715; Jan 76, 717; Jan Václav 403, 717; Mikuláš 715, 716, 717; Václav LXVII, 715, 717; Vratislav 716, 717; Vilém 716; Zdeněk LXVII, 716, 717; Zdeněk Rudolf 715, 716.
Trmalová z Toušic Anna Marie roz. z Chýš a Egerberga 715.
Trmice Dolní (Unter-Türmic) lit. 54, 814.
Trmice Horní lit. 297.
Trmová (Dürmaul) žat. 599.
Trnava hrad. 1071.
Trnka Daniel 1092; Jakub 1034.
Trnov hrad. 682.
Trnová bol. 18, 782, lit. 931, pla. 358.
Trnová (Tirna) cheb. 275.
Trnovanský (Tarnavanský) z Vořešan Lukáš 1271.
Trnovany (Durnaw, Turnaw) lit. 862, 863.
Trnovany lit. 469, 764, 790, 913, žat. 181, 1254.
Trober Matyáš 56.
Trocer Jan 1037.
Trofil, viz Theofil.
Troill (Troilla) Mikuláš 1141.
Troilla, viz Haiochoran.
Trojan Daniel 1261; Václav 1165.
Trojovice chrud. 280.
Trokavec plz. 126.
z Tropčic, viz Mířkovský.
Tropel (Trupel) Jan 1135.
Troschig, viz Strážky.
Trosky bol. 531, 535, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 789.
Troskovec Matěj 1048.
Troskovice bol. 535, 776.
Troskovský Mikuláš 1031.
Trossau (Drosav) cheb. 98.
Trotina jič. 801, 836.

Trotinka jič. 804, 836.
Troudelín Jiří 968.
Trousil Adam 1045; Jan 1094.
Trouškovice, viz Droužkovice.
Trpičovice (na Moravě) kr. Znojm. 213.
Trpík chrud. 195.
Trpín (Třepín) chrud. 281.
Trpisty plz. CL.
Trpišov chrud. 254, 1089.
Trpišovice čásl. 702.
Trpoměchy praž. 1205.
Trstenice (Neudorf) cheb. 590.
Tršovice (Držovice, Trschowic, Tirschowic) lit. 913.
Trubač Jan a Pavel 1200.
Trubějov hrad. 530.
Trübenwasser (Kalná Voda) jič. 938, 1239.
Truhlář Jiřík 1110.
Trupčice, viz Strupčice.
Trupel Jan 1132.
Trupel (Tropel) Jan 1135.
Truplovský 1141.
Trusenice (Truzenice, Druzenc, Trusenz) žat. 160.
Truskavná praž. 428.
Truskovice (Struskovice) pís. 6, 351, 654, 1248.
Trusnov chrud. 1155.
Trutnov jič. CI, 708, 1238—1240.
Truzenice, viz Trusenice.
z Tryskovic, viz Strnad.
Třebčice žat. 86.
Třebčice, viz Třebošice Německé.
Třebec (ves zaniklá) bud. 411.
Třebečice, viz Třebešice.
Třebechovice (Hohenbruck) hrad. 682.
Třebechovská Anna 1075.
Třebechovský Pavel 1097.
Třebejčína, viz Střebejčíny.
Třebel cheb. CL.
Třebelice (Střebelice, ves zaniklá, nyní samota) čásl. 222.
Třebenice lit. 91, 1119.
Trebeš hrad 1071.
Třebešice táb. 822, 853, 854.
Třebešice (Třebečice) čásl. 343, 702, 1066.
Třebešov hrad. 679.
Třebešov Malý a Velký hrad. 531, 546, 553, 680.
Třebetic Deutsch-, viz Třebošice Německé.
Třebětín čásl. 41, 688.
Třebetín Malý a Velký, viz Střebejčíny.
Třebiblice hořejní (Třebivlice, Ober-Třiblic) lit. 235, 236, 419, 817.
Třebický, viz Hoffman.
Třebický Samuel a Kateřina 1231, 1275.
Třebíčko bud. 411, 652.
Třebihošť jič. 801, 836, 927.
Třebín bud. XVIII, 311, 841, lit. 505.
Třebišov plz. 1105.
Třebivlice hoření, viz Třebiblice.
Třebivlice dolejší (Unter-Třiblic) lit. 726.
Třebkov (Třepkov) pís. 149, 1179.
Třebnice plz. 330, táb. 493.
Třebnouševes (Třeboučeves, Třemešoves Hrubá, Gross-Třemešna) jič. 50, 765, 766, 799, 939.
Třebohostice (Třeboštice) praž. 515.
Třebohutice (Třeboutice) lit. 866, 1118.
Třebomyslice pís. 38.
Třeboň bud. 656, 659.
Třebonín (Střebonín) čásl. 343, 702, 1063.
Třeboratice (Třeboradice) praž. 833.
Třeborovice (Třeboradice) praž. 941.
Třebošice Německé (Třebčice, Dřebšice, Deutsch-Třebetic) žat. 727.
Třebošice (Třebušice) žat. 1254.
Třebošice (Třebušice) Vysoké žat. 620.
Třebošnice (dvůr poplužní) praž. 502.
Třebotov praž. 322.
Třebotovice (Třebotová Hora) bud. 350.
Třeboučeves, viz Třebnouševes.
Treboutice (Třebohutice) lit. 866, 1118.
Třebová Česká chrud. 195.
Třebová Dlouhá chrud. 196.
Třebověřice jič. 763, 764, 779, 780, 925.
Třebovice chrud. 195.
Třebovle (Třebaul) čásl. 393, 526, 819, 1112.
Třebsko (Třepsko) bud. 657, praž. 1197.
Třebušice praž. 382.
Třebušice (Triebschic) žat. 1149.
Třebušice, viz Třebošice.
Třebušín (Třebušná, Třebušov, Triebsch) lit. 243.
Třebutičky lit. 506.
Tředomošice, viz Střemošice.
Třemeský (Třemešský) ze Železna Jan Přech a sestry jeho Kate-

řina Barbora Kapounová a Veronika Salomena Wedlová 714; Budivoj 939.
Třemešná (Třemošná) plz. 130, 358.
Třemešná, viz Třemešné.
Třemešná bílá (Třemešno) hrad. 496, 765, 766, 806, 939.
Třemešná (Třemešno) červená jič. 592, 792.
Třemešna Gross- viz Třebnouševes.
Třemešné (Třemešná) táb. 356, 650, 1222.
Třemešno, viz Třemešná.
Třemešoves Hrubá, viz Třebnouševes.
Třemešský, viz Třemeský.
Třemošná (Třemešná) plz. 130, 358.
Třemošnice, viz Střemošice.
Třemošnice čásl. 461.
Třemschic lit. 726.
Třenice, viz Třtenice.
Třepín, viz Trpín.
Třepkov, viz Třebkov.
Třepsko, viz Třebsko.
Třeskonice žat. 181.
Třešně pís. 650.
Třešňovec Dolní a Horní chrud. 195.
Třešovice (Třebešice) praž. 271.
Třeštík Jan 928, 1259, 1261.
Třeštík z Hyršova Šimon 863.
Třetužel táb. 237.
Třevač (Střevač) jič. 764, 765, 787.
Třiblic, viz Třebívlice.
Tříč jič. 776.
Třídvorská z Třídvorův Anna Krabicová, potom Malovcová 714; Anna roz. z Třížkovic a Anna roz. z Malovic 715.
Třídvorský z Třídvorův Jan 714; Jan Ondřej 715; Vilém 1271.
Třídvory (Dreihöfen) čásl. 1109.
Třídvory (Dreihöfen, ves zašlá) čásl. 703.
Třídvory (dvůr Jebovský) čásl. 714.
Třídvory (Dreihöfen) cheb. 264.
Třímany praž. 33.
Třísekery (Dreihacken) cheb. 589, 929, 1235.
Třískolupy žat. 863.
Třískolupy (Drissgloben, Trischklob) cheb. 719.
Třítež, viz Střítež.
Třítím (Třitín) bud. 1241.
Třízuby (ves zaniklá) bol. 71.
z Třížkovic Anna Třídvorská z Třídvorův 715.
Třtěnice jič. 778.
Třtenice (Třenice) praž. 407.
Třtěno (Křtěno) žat. 91.
Třtí bol. 604.
Tschachwic (Cákovice) žat. 1100.
Tschanka, viz Čanka.
Tschentschitz, viz Černčice.
Tschern (Všehrdy) žat. 396.
Tschernhaus, viz Černous.
Tschiaschel, viz Čáslav (Čáše).
Tschirmich, viz Čermice.
Tschis, viz Číhany.
Tschochau (Schacha), viz Řehlovice.
Tschoka, viz Šachov Malý.
Tschoschel, viz Stráž.
Tubož (Tubus) bol. 18, 782.
z Tubože, viz Chobotský.
Tučap z Tučap Adam 479, 718; Hynek, Václav a Buryan 718; Václav Šťastný 479; Václav 609.
z Tučap Alžběta Vrchotická z Loutkova 906.
Tučapová z Tučap Markéta, potom Říčanská z Říčan, roz. z Loutkova 212, 718; Sibylla roz. z Loutkova 479.
Tučapy táb. 609.
Tuhan (Tuhos) bol. 17, 781.
Tuhaň praž. 1145.
Tuhanec (Tuhanzel) bol. 17, 781.
Tuhý Václav 1077.
Tuchar z Šeberova (Tucher von Schöberau) Jan 719; Jan Jiřík 718, 719; Krištof Jonáš a Jan Vilém 719; Jan Kašpar 328, 719, 841.
Tucharová z Šeberova Anna Salomena, dříve Širntyngarová, roz. Kfelířova 592; Barbora roz. z Lidlova 328.
Tucharova z Šeberova Marie Alžběta z Steinlingu 720; Marie Salomena 719.
Tucher von Schöberau, viz Tuchar z Šeberova.
Tuchlovice, viz Těchlovice.
Tuchom jič. 537.
Tuchoměřice praž. 523, 847.
Tuchonice bud. 58.
Tuchoraz praž. 526.
Tuchořice žat. 230, 864.
Tuchotice čásl. 16.
Tuchov čásl. 703.
Tuchyně táb. 153.
Tukleky čásl. 222, pís. 650, 1178, 1184.
Tümmel Jiří 1152.
z Tumic Dorota Vančurová z Řehnic 843.

Tuněchodský z Poběžovic Adam 720.
Tuněchodská z Poběžovic Majdalena, roz. Kunašova z Machovic 720.
Tuněchody chrud. 77, 1089.
Tunkl Adam 1165; Jan 1152.
Tunklperk, viz Dunkelberg.
Tunkov (Tunkau) žat. 104.
Tuňochody části. 696.
Tünscht, viz Týniště.
Tupadla (Tupadly) části. 689, 1050, plz. 416.
Tupadly lit. 7.
Tüppelsgrün (Děpoltovice) cheb. 822, 875.
Tupesy bud. 211, 351, chrud. 120.
Turbeck, viz Turek.
Tureč (Turč, Turtsch) žat. 588.
Tureček Adam 1072.
Turek (Turecko) XLIV, CV.
Turek (Turbeck) Daniel 1036.
Turek Jan 1093.
Turek z Rosenthalu Jan 327, 936, 966, 997; téhož manželka Kateřina a ditky Krištof, Mikuláš, Adam a Anna 998.
Turenský Adam 987; David 1118.
Turn, viz z Turnu.
Turna Malá a Veliká pís. 1179.
Turnajová Dorota 1045.
Turnaw, viz Trnovany.
Turnov bol. 531, 534, 535, 544, 553, 604, 764, 765, 776, 803, 805, 844.
Turnovanský Jan 1261.
Turnovská Anna, dříve Hozlaurová z Hozlav 175.
Turnovská Dorota 468; Kateřina 1055.
Turnovský Jan 1055; Václav 1097.
z Turnu hrabě Hendrich Mates XVI, XXXVI, XLIII, LXXIII, XC, 71, 312, 426, 433, 454, 471, 524, 686, 721—723, 732, 758, 773, 856, 881, 888, 925, 932, 938; Henrich Václav, Jan Vilém, Jindřich, Karel Kašpar a Vít Jindřich 723; Martin 698, 723.
z Turnu hraběnka Anna Veronika roz. Kocová z Dobrše 273; Zuzanna Alžběta roz. z Tiefenbachu 722.
Tůrovec táb. 1222, 1223, 1229.
Turovy (Turové) hrad. 327.
Tursko praž. 282, 331.
Turtsch, viz Tureč.
Turynský 1045.
Turynský David 1132.
Tuřany praž. 430.
Tuří jič. 764, 765, 777, 786.
Tuschkau, viz Touškov.
Tusmice (Tušmice) žat. 622.
Tuškov (Tuškovy) pís. 1201.
Tutleky hrad. 414.
Tuzek Jan 1095.
Tužice plz. 668.
Tužín (Tužím) jič. 536, 803.
Tvrdoslav (Droslau) pís. 578.
Tvršice žat. 192, 194, 1254.
Tyben Ondřej 964, 1015.
Tyc David 964.
Tychystes Jiří 1132.
Tykovice (dvůr poplužní pustý) táb. 155.
Tylingar (Dilinger) ze Stradoně Jan 723.
Tylinger Martin 1007.
Tyliš Balcar (Baltasar) XXV, 271, 724, 1007.
Tylle Jakub 1193.
Tylly, viz z Tilly.
Tylmovský 1261.
Tymer Matyáš 968.
Týmová (Týnová, Týnoves, Theindorf) táb. 342.
Týn (Tayn) bol. 532.
Týn Horšův (Bischof-Teinic) plz. 330, 589.
Týn Karlův 405; viz též Karlštein.
Týn nad Vltavou (Moldauthein) bud. XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350, 1241.
Tynčany táb. 650.
Týnec, viz Tejnec.
Týnec bol. 833, praž. 523, táb. 650.
Týnec (Thein) cheb. 605.
Týnec (Tajnec) chrud. 254, 1089.
Týnec (Teynec) plz. CL.
Týnec Hrochův (Hrachov-Teinic) chrud. 280.
Týnec Německý lit. 30.
Týnec panenský (Jungfer-Teinic) žat. CXLVIII.
Týnec nad Sázavou táb. 147, 768.
Týnecký (Tejnecký) klášter XXIV, 170, 909.
Tynes Krištof 1132.
Týniště části. 16, 1063, chrud. 1155.
Týniště (Tünscht) lit. 264, 913.
Týnišťko chrud. 119.
Týnová (Týnoves), viz Týmová.
Týnský z Týnce, viz Tejnský z Tejnce.
Tyrfles, viz Dörfles.
Tyrhof David 1097.

Týřovice (Tejřovice) pís. 666, 668.
Týřovský z Einsiedle, viz Tejřovský z Ensidle.
Tyss, viz Tis.
Tysov, viz Tisov.
Týšlar Jan a Matyáš 1067; Tobiáš 997.
Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic) Jan Jošt, Melchior a Tomáš 724.
Týzlová z Daltic Johanka roz. Harantova z Hořenic 724; Lidmila roz. Smrčkova z Mnichu 559; Rozina roz. Prolhoferova z Purkersdorfu XXV, CXL, 724.
Úběnice, viz Ouběnice.
Úbislavice (Oubislavice) jič. 536, 778.
Úboč, viz Ouboči.
Úborsko, viz Ouborsko.
Účín, viz Oučín.
Údart (Oudart) Hektor a manželka jeho Kateřina 987; Jakub a jeho sestry Kristina Tonnerová a Veronika 987.
Údavy, viz Oudavy.
Údešice (nyní dvůr poplužní) praž. 183.
Údim, viz Oudin.
Udlice (Eydlice) žat. 195.
Údoleň, viz Oudolen.
Údolí gruntů sv. Kryštofa (Christofsgrund) bol. 84.
Údrč (Oudrč, Udritsch) cheb. 286, 287.
z Údrče Alžběta Kaplířová 232, 236; Benigna a Kateřina 1271; Eva Měsíčková z Výškova 273, 366; Eva Častalarová, Estera a Ludmila 726; Eva, viz Pětipeská z Chýš; Kateřina Pfefferkornová z Ottopachu 433; Kateřina Kaplířová 1141; Majdalena Kaplířová 237, 726.
Údrecká Kateřina 725; Kateřina z Doupová 912; Kateřina z Nespečova Vřesovcová z Vřesovic 910, 1141; Marie roz. z Šenburku 727.
Údrecký z Údrče (Oudrecký, Audrický von Udritsch) Adam Ferdinand 724, 1271; Bohuslav Felix 726; Jan Jindřich 725; Jindřich 1254; Jiří XXXIII, 726; Joachym CXXXIX, 727; Šimon Karel 727; Vilém CXLI, 727.
Údrčka, viz Údražská z Kestřan.
Údraž, viz Oudraž.
Údražská (Údrčka) z Kestřan Anna Svatkovská z Dobrohoště 583.
Údražský z Kestřan, viz Oudražský.
Údrnice, viz Oudrnice.
Udvarhely z Křížovic (Křižkovic) Eliáš Erasim 851, 991.
Úbelfass, viz Blšany.
Úhelnice, viz Ouhelnice.
Úherce (Ouřece, Auřec) bol. 921.
Úhlejov, viz Ouhlejov.
Uhlík Matouš 908, 1037.
Uhlíř Jan 1074.
Uhlíře (Uhlířov, Auhlíř) jič. 137, 792, 803.
Úhliště, viz Ouhliště.
Úhořilka (Prussdorf) části. 690.
Úhostice, viz Ouhostice.
Úhošťany, viz Ouhošťany.
Uhřice (Auřic) pís. 67.
Uhřice táb. 26, 177.
Uhřiněves (Ouřiněves, Auřinoves) praž. 527, 549, 767.
Úhřínov (Ouřín) Malý a Velký hrad. 885.
z Uchtryč (Ychtryc) Alžběta Waldšteinová 836.
Ujek Jiřík 1031.
Újest, viz Oujezd.
Újezd, viz Oujezd.
Újezd Šatanový (Šatný) plz. 483.
z Ujezda, viz Boubinský.
z Újezda, viz Haša.
z Újezda, viz Jeníšek.
z Ujezda, viz z Oujezda.
z Újezda Anna Malovcová 353.
z Újezdce, viz Odkolek.
Újezdec, viz Oujezdec.
Újezdecký z Červeného Újezda Šebestian LXVII; viz též Oujezdecký.
Ujka Jiří 964.
Úlehle (Oulehle) bol. 531.
Úlehle (Oulehle) pís. 154.
z Ulfeldu hrabě František 706, 1271; Corfiz 707.
Ulgersdorf (Oldřichov) lit. 53, 564.
Ulgersdorf lit. 863.
Úlibice, viz Oulibice.
Úlice plz. 728.
Úlická z Plešnice Helena Regina Přichovská z Přichovic 33.
Úlický z Plešnice Jakub Ludvík, Apollon Vladislav, Jindřich, Kryštof a Mikuláš 728; Ludvík CXXXIX.

Ullersdorf bol. 69, 457.
Ullersdorf žat. 859.
Ullersdorf, viz Oldříš.
Ullersdorf Jan Václav CXXXVIII; viz též z Ullerštorfu.
Ullersgrün cheb. 1168.
Ullersloh, viz Ulrichslohe.
z Ullerštorfu (Ullersdorf) Jan Arnošt 113.
Ulman Pavel 964.
Ulner (Aulner) Jan 919.
Ulnerová (Aulnerová) Dorota 920.
Ulrich Jan 326, 1103; Matouš 1132.
Ulrichslohe (Ullersloh) cheb. 97.
Ulrych Jan 1025, 1032; Mikuláš 1007, 1036.
Ultsch, viz Vlčí.
Úmonín (Oumonín) part. 497.
Unčín (Huntschen, Hohenstein) lit. 257.
Uněklasy, viz Vonoklasy.
Ungnad sv. pán z Suneku 350; Šimon 104.
Úněšov, viz Ouněšov.
z Ungerstu, viz z Humrgoštu.
z Ungerswerdu (Ungerswerth), viz Šenovec.
Unhošť (Ounhošť) praž. XXV, 62, 403, 1245.
Unhošťský (Aunhošťský) Jan a Václav 1134.
z Uninova, viz Kremer.
Unruhe cheb. 1235.
z Unruhe Joachym Fridrich a Matyáš Bernard 728, 821.
z Unruhe Anna, roz. von der Jahn 728.
Unterholzer z Kranichbergu Jan 1273.
Unterstadt, viz Doloměsto.
Unz Jan Kašpar 736.
Úpeřín (Úpeřiny), viz Oupeřím.
Úpice viz Oupice.
Upohlavy (Oupohlav) lit. 236.
Urbach Zikmund 1035.
Urban Jiřík 1068.
Urbanová Dorota 1132.
Urbanice hrad. 1071, chrud. 120.
Uretschlag bud. 876.
Urlau, viz Orlov.
Urova lit. 562.
Ursín Václav 968.
Ursýn Václav 1020, 1028.
Uřeňovice (Ouředňovice) hrad. 410, 671.
Uschau (Urschau), viz Úšava.
Úsilov (Ousilov, Ausilau) plz. 304, 817.
Úsobí, viz Ousobí.
Ústalec, viz Oustalec.
Ústí, viz Oustí.
Ústrašín (Oustraším) táb. 900.
Úšava (Úšov, Uršov, Urschau) cheb. 420.
Úštětice (Úštice), viz Ouštice.
Ústí (Úšť, Úštěk, Auscha) lit. 117, 505, 506.
Útěchovice (Utěšovice), viz Outěchovice.
Utěšice (Votěšice) plz. 484.
Útěšov, viz Outěšov.
Útěšenovice, viz Outěšenovice.
Utěšovice, viz Outěchovice.
Uttendorf, viz Ottendorf.
Uttenhoffer z Uttenhofen Adam a manželka jeho Dorota Susana 728; Jan Krištof CXXXVIII; Kašpar CXXXIX.
Utvice, viz Otvice.
Úval, viz Ouval.
Uzdař Jan 1055.
Uzenice pís. 903.
Uzlar z Kranzbergu Kašpar XLVIII, LI, LVIII, 595, 729, 955, 1148; Jan Kristian 730, 821.
Uzlarová z Kranzbergu Eva 729, 730, 1146.
Úžice, viz Oužice.
Užíčka Jan 1261.
Užidil Václav 118, 1141, 1142; téhož manželka Anižka a dcera Kateřina 1143.
Vierhöfen, viz Čtyry dvory.
Vierzehnhöf žat. 161.
Viether Jan 1084.
Vietz Jiří 1240.
Vogel (Fugl) Řehoř 965.
Vogelhaupt Baltasar 1199.
Vogelsang (Foglsan) pís. 1201.
Vogler Jan CXI.
Voidisch Adam 1209.
Voitsbach (Voigsdorf) bol. 457.
Voigsdorf (Voitsbach) bol. 457.
Voigtsgrün (Voithsgrün) cheb. 97.
Voitsdorf (Fogtsdorf) hrad. 1047.
Voitsdorf (Foysdorf) lit. 196.
Vorberg (Forberk, dvůr poplužní) hrad. 414.
Wabitz (Babice) plz. 319.
Vacek Jan 989, 1025; Jiřík 1187.
z Vacinova Michna Pavel 776, 1225; viz též Michna.
z Vacínova (Michnová) hraběnka Anjelina Anna Sibylla roz. z Žerotína 802.

Vackov (ves zaniklá) plz. 1212.
Vacková, viz Borovská.
Václavice (Vladislavice) táb. 151, 346.
Václavy bol. 534, žat. 184.
Waczke Jakub 1152, 1153.
Vačice (Vadčice) táb. 485.
z Vačovic, viz Saska.
Vadčice, viz Vačice.
Vadin části. 701.
Vadkov pís. 1222.
Vadkovice pís. 650.
de Wagghi z Wippachu a z Adlersberga Jan Jakub 636, 708, 761.
Wagner Jakub a Tobiáš 1244; Jan 964, 1157; Joachym 1103; Stefan 1092.
Wagnerová Kateřina 1034, 1258; Sibylla 1245.
Vahančice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) části. 641.
Vahaneč (Vohaneč, Bohentsch) cheb. 287.
Vahelius z Lilienau (Wahl von Liebenau) Theodor Šimon 435, 593.
Wahl z Lilienova, viz Vahelius.
Wahl Just 729.
Wahl z Wahlu (von der Wahl) Melichar 236, 419, 509, 751, 1000.
Wahlová z Wahlu Anna Marie, potom Schellhartová 419.
z Wahl generál 747.
z Wahl hrabě 1255.
Vachanecius Mikuláš 964.
Wachtel z Poutnova (z Pantenova, von Pauten, Pautenau) Jan Jiří LXVII, 730, 776; Jiřík 731; Mikuláš 731, 821, 1049; Rudolf CXL, 731.
Wachtlova z Poutnova Johanna Pauzarová z Michnic 731.
Wachtendorf, viz Hlásnice.
z Wachtendunku (Wachtendurg) Matyáš 83, 798, 807; Gerhard 798.
Wachtern (Vlašný) bud. 655.
Vajíčko Mikuláš 964.
Waisschlic Kristof Erhard 1263.
Val bud. 253, hrad. 682.
Valbeřice (Vambeřice, Albendorf) jič. 708, 1238.
Valčovský dvůr praž. 7.
z Waldau, viz Mule.
Waldau (Wallhof) cheb. 380.
z Waldburgu hrabě Otto a Marie Sidonia roz. Šlikovna 914.
z Waldburgu Anna Rüpplová 476.
z Waldenfelsu Barbora Trautenberková 678.
z Walderichu, viz Brandl.
Waldheim cheb. 100.
z Waldheimu, viz Šurer.
Waldhof, viz Hladov.
Valdice jič. 756, 772, 778, 783.
Waldmann Tobiáš 1137.
z Waldmannshausen Burkhart a Heřman 736.
Valdov (ves zaniklá) plz. 1056.
Valdov jič. 797.
z Valdova, viz Mošaur.
Waldschnic, viz Volšnice.
Waldštein Nový (Vinařice) bol. 70.
z Waldšteina hrabě Adam XXXIV, XXXVII, LXI, CXXIX, 19, 26, 70, 152, 180, 183, 217, 233, 240, 255, 298, 307, 322, 347, 353, 360, 361, 378, 392, 454, 491, 529, 574, 685, 712, 714, 771, 781, 782, 790, 799, 832, 833, 834, 835, 938, 983.
z Waldšteina Albrecht Berthold 800.
z Waldštena Albrecht Václav Eusebius, vévoda z Fridlandu, XXXI, L, LXVIII, LXXII, LXXX, CXIX, CXXVII, CXLIII, CXLVI, 5, 12, 14, 19, 28, 29, 43, 44, 47, 50, 52, 54, 55, 58, 68—71, 75—81, 83, 84, 87, 94, 97, 98, 112—114, 116, 119, 135, 137, 139, 144, 145, 148, 150, 153, 157, 173, 198, 203, 207, 210, 220, 232, 236, 240, 248, 249, 258, 288, 290, 292, 300, 302, 303, 307, 317, 320, 333, 360, 361, 391, 392, 401, 412—415, 419, 458, 464, 466, 469, 478, 482, 493, 496, 511, 541—551, 555, 562, 565, 570, 573, 592, 597, 604, 633, 638, 665, 673, 679, 680, 706, 707, 711, 714, 722, 728, 731—838, 842, 843, 844, 846, 854, 860, 874, 875, 883, 884, 893, 898, 899, 912, 913, 921, 923, 924, 926, 927, 930, 934, 936, 939, 941, 975, 976, 1063, 1084, 1090, 1099, 1113, 1137, 1140—1142, 1148, 1164, 1205, 1207, 1253, 1271; viz též z Fridlandu.
z Waldšteina Bartoloměj 800; Berchtold 713; Bernard 532, 533; Buryan Ladislav 700, 701; Fridrich 536; Hanibal 112, 401, 505, 784, 800; Henik 84, 116, 529, 832—835, 921; Jan Hostinský 1097; Jan 413, 532, 533, 836, 863; Jan mladší 400, 1139; Jan Albrecht 71; Jan Kristof starší 808; Jan

Krištof 219, 268, 505, 784, 795, 796, 800, 835, 837, 1158; Jan Vojtěch 710; Jindřich 832, 833, 834; Jiřík 400, 401, 533, 801, 804, 835, 836, 1274; Jiří Adam 800; Karel 836; Kristian 795, 801, 832, 836, 837, 927; Ladislav 698; Ladislav Buryan 685, 686; Linhart 863; Maximilian 69, 70, 324, 549, 550, 553, 555, 685, 686, 753, 768, 771, 777, 790, 791, 800, 802, 825, 831, 843, 883, 884, 937, 1158; Octavian Ladislav 29; Petr 549; Rudolf 507, 1166; Václav 786; Vilém 400, 529, 808, 835; Vilém Krištof 796; Vilém Krištof Maximilian 792, 804, 940; Vilém Leopold 29; Vilém Vok 529; Zdeněk 528, 802, 806, 833, 837.

Waldšteinová Alžběta roz. z Uchtryč (Yehtryc) 836; Anna Marie roz. Libšteinská z Kolovrat 806, 838; Isabella Kateřina kněžna, roz. z Harrachu 772, 831; Johanna Emilie roz. z Žerotína 26, 938; Kateřina roz. Berkovna z Dubé 112; Kateřina roz. Křinecká z Ronova 303; Kateřina roz. Mířkovská 785, 792; Kristina roz. Nibšicova z Holtendorfu 834; Ludmila Markéta 837; Lukrecie roz. Nekešova z Landeka 768; Majdalena roz. Bohdanecká, viz Mičanová; Majdalena na Miletíně LXXXIV; Mandalena roz. z Sezimova Ouští LXXXIV, 809; Marie LXXXIV; Marie roz. z Lobkovic 834; Marie roz. z Martinic 529; Marie, potom Oderská z Lidořova, roz. z Falkenhainu 835; Marie Polyxena roz. z Harasova 26, 1274; Markéta roz. z Smiřic 541, 544; Markéta roz. z Lobkovic 835; Veronyka roz. Trčkovna z Lípy LXXXIV; Zbinka roz. Libšteinská z Kolovrat 287, 289; Zdislava 212; Zdislava roz. z Sezimova Ouští 507.

z Waldšteina Apollonie Sternberková 117, 786; Eva Lobkovicová, potom z Hohenlohe 159, 160, 1039; Marie Slavatová 426; Marie Alžběta (chybně Tekla) 831, 1271; Salomena Rašínová z Ryzmburka 455.

Waldšteinovy statky v Slezsku 824.

Waldšteinský palác (dům Fridlandský) 825; nábytky a svršky v témž domě 826; stříbrné náčiní a nádobí 827.

Waldvoglova z Lohemühlu Kristina Albínová 421.

Valeč (Waltsch) cheb. 624.

Valečov, zámek s dvorem poplužním, bol. 247, 249, 765, 766, 806.

Valečov (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) části. 692.

z Valentiis, viz Špieweková.

Valchář Jan 1110.

Valicí Jan 964.

Valkeřice (Algersdorf) lit. 291.

Valkoun Bohuslav 847.

Valkoun (Walkaun) z Adlaru Bohuchval XC, 95, 505, 507, 637, 838; Jiřík, Václav, Vilém a Oldřich 199.

de Valle hrabě z Dampieru Henrych XVII; viz též Dampier.

Wallhof (Waldau) cheb. 380.

z Walmerode Reinhard 198, 687, 693, 736, 788.

Valovice bol. 14.

Valšov dvůr pís. 1217.

Walten, viz Valtinov.

Walter Jakub a Vít 1199.

Waltersdorf lit. 845.

Valtinov (Walten) bol. 82, 83, 765, 766, 807.

Valtinov Horní (Gross-Walten) bol. 398.

Valtířov (Valtiře) lit. 866.

Valtířov táb. 647.

Waltsch, viz Valeč.

Vamberk (Wamberg) Nový a Starý hrad. 414, 768, 783.

Vamberská z Rohatec Anna 841.

Vamberská z Rohatec Barbora Reichenbergerová a Kateřina Anička 840.

Vamberský z Rohatec Bohuslav XCVIII, 840, 919; Hynek nejstarší XCIX, 841; Hynek mladší CXXXVIII, 841, 902; Jan Hynek 840; Karel 841; Krištof 225, 841; Štěpán 902, 1179, 1180.

Vambeřice (Valbeřice) jič. 708, 1238.

Vaňa Jan 998.

Vančura z Řehnic Adam Kašpar 784, 841; Jan, Rudolf, Václav Vilém, Ferdinand, Arnošt a Jiří 842; Fridrich a Vilém 842; Jan Jindřich 1145; Jiří Šťastný CXIII, 265, 790, 842, 1145; Kašpar

CXXXIX; Mikuláš a Jindřich 528; Václav 843, 1036.
Vančurová z Řehnic Anna roz. Vratislavova z Mitrovic 842; Dorota roz. z Tumic 843.
Vančurova z Řehnic Kunigunda Kapounová 842.
Wangler Jan general 760.
Vanice chrud. 1154.
Vaníček Václav 1092.
Vanůvka hrad. 682.
Vápno bol. 843.
z Warbergu sv. pán Wolf Gebhart 735.
Varkočovna z Nobčic Kateřina Štensdorfarová 631.
Varleych z Bubna Václav 28; viz též z Bubna.
z Warmholzu, viz Fuchs.
Warnsdorf starý lit. 296, 866.
z Warnsdorfu, viz Knobloch.
z Warrensbachu sv. pán Adolf 706; Anežka, potom Pallantová z Mariame, roz. hraběnka z Eberšteina 705; Maria Sidonia roz. Šlikovna 706.
Warta žat. 101, 622.
Varta (Warty) žat. 623.
Vartenberk (Wartenberg) bol. 144, 765, 766, 798, 807.
z Vartenberka (von Wartenberg) Adam 46, 534, 844; Jan 17, 109, 197, 564, 846, 863, 867, 883; Jan Jiří XXXIII, LXIX, 712, 775, 803, 822, 844, 846; Kristof Děčínský 845; Otto Jindřich CXIII, 523, 534, 539, 540, 564, 846, 847; Václav 845, 846; Zikmund 17; Zdislav Zvířetický 666.
z Vartenberka Anna Biberšteinová, potom Waldšteinová 832; Anna, viz Budovcová; Anna Kamilla sv. paní z Enkewörthu 379, 380; Dorota Berková 419; Dorota Kateřina z Neydeku 811.
Vartenberková z Vartenberka Alžběta roz. z Smiřic 539; Juliana, potom z Wolkenšteina 846; Kateřina roz. z Mansfeldu 811.
Vartovský z Varty Bohuslav a Bohuslav Šťastný CXXXVII; Jan CXXXVIII; Václav Fridrich 847.
Warty (Varta) žat. 623.
Varvašov pís. CXLIX.
Vatěkov táb. 151.
Vatislav (Vastislav, Vlastislav) lit. 25, 196.
Vatkov (Vadkov) bud. 654.
Waus (Vous, ves zašlá) žat. 599.
Vavrouš Samuel 1261.
Vávrovic Jan 118, 1143.
Vavřetice praž. 379.
Vavřinec praž. 883.
Sv. Vavřince a sv. Anny klášter v Praze XXIV.
Waydner Michal 1261.
Važice jič. 787.
Včelnička táb. 850.
Weber Jakub 1015.
Weber sv. pán z Pisenbergu Jan Bapt. CXVII, 115, 120, 228, 387.
Veclav (Veclers, Wetzlers) bud. 394.
Veclov praž. 210.
Večan Jakub 1110.
Vedlice lit. 505.
Wedlová Veronyka Salomena, roz. Třemeská 714.
Weger Kristof 1244.
Vehlovice (Velhovice) praž. 9, 1144.
Wechtenbruck (Wichtenburk) Vilém 1009, 1034.
Weiden žat. 624.
Weidlich Benjamin, Jeremiáš a Ondřej 1152, 1153.
Weidmansgrün (Weidmesgrün) cheb. 1168.
Weigel z Weigelsfelsu Kristian 145, 812.
Weigelsdorf, viz Oblanov.
z Weigelsfelsu, viz Weigel.
Weigensdorf, viz Weikensdorf.
Weigler, viz Weyler.
Weigsdorf (Nieder-Weissdorf) bol. 457.
Weiher (Weyher) lit. 53.
Weiher (Weiger) Jakub hrabě 791.
Weichsel (Weixel) von Wettern, viz Višně z Větřní.
Weikensdorf (Weigensdorf) žat. 104.
Weipert (Vejprty) žat. 1199.
Weipert Jan 1199.
z Weisenberku, viz Drahnětický 581.
Weiss-Kirchlitz, viz Novosedlice.
z Weistrizhofu, viz Gatty.
Weis Kristof 964; Melichar 1087.
Weissbach bol. 457.
z Weissbachu Jan Šebestian 456; viz též Weisspachová.
Weissberg, viz Bělohrad.
Weissbier Daniel a Anna 1008.
Weissdorf Nieder- (Weigsdorf) bol. 457.
Weissensulz (Bělá) plz. 319, 357.
Weisskirchen, viz Kostelik.

Weisspachová Anna LXXXIII; viz též z Weissbachu.
Weisswasser, viz Bělá.
z Weitmile Jan 1149; Šebestian 607, 1139.
Weizengrün cheb. 602.
Vejprachtice (Výprachtice) chrud. 196.
Vejprty, viz Weipert.
Vejrov dvůr bud. 522.
Vejrov (ves zaniklá) jič. 786.
Vejsonín (Výsonín) chrud. 256.
Vejvoda Jan 1132; Jeronym 1262.
Weck Jan a Barbora 1102.
Weckelsdorf, viz Teplice.
Wekersdorf (Weckersdorf) hrad. 1047.
Velašovský dvůr hrad. 1077.
Velběhy táb. 482.
Welbín, viz Lbín.
Welbot, viz Velvety.
Velebudice žat. 1149.
Velečín žat. 208.
Velehrádek (Velehrad) hrad. 50, 51, 52, 496, 765, 766, 803.
z Velechova Václav 847.
z Velechova, viz Chroust.
z Velechova, viz Loselius.
z Velechova, viz Žibřid.
Velechvín bud. 350.
Veleliby bol. 1163.
Velemická Anna Alžběta z Paběnic 460.
Velemický (Velemiský, Velemyšlský) z Velemyšlovsi Jan 847; Jan Vilém CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Šebestyan 848; viz též Velemyšlský.
Velemín, viz Velenín.
Velemyšloves (Welmschloss) žat. 160.
z Velemyšlovsi Anna Johanna Vřesovcová 911.
Velemyšlský z Velemyšlovsi Jaroslav 147, 153; viz též Velemický (Velemiský).
Veleň praž. 897.
Velence, viz Velenše.
Velenec (tvrz pustá) praž. 897.
Velenice, viz Velnice.
Velenice (Volenice) pís. 334.
Velenín (Velemín) lit. 92.
Velenov, viz Velonovy.
Velenše (Velence, Willentschen) bud. 655.
z Veleslavína Adam 848.
z Veleslavína (Melantrich) Samuel Adam (Adam Samuel) XXXVI, LXXXII, 848, 955; Lidmila LXXXII, 848; Anna Kořenská 309; Estera 315.
Velešice pís. 666, 668.
Velešín bud. 653.
Veletice žat. 500.
Veletov part. 1065.
Veležice jič. 80, 785.
Velhartice pís. 202, 422, 578.
Welhenic, viz Lhenice.
Welhüta, viz Lhota (dom. Doksy).
Velice bud. 351.
Velichov (Welchau) žat. 171.
Velik Isaiáš 1132.
Veliká (Velká) part. 696.
Veliká praž. 950.
Veliká ves cheb. 605.
Veliká ves (dom. Vorlík) táb. 649, 650.
Veliká ves (Velká, Grossdorf) táb. 342.
Veliká ves (Michelsdorf) žat. 615.
Velíš jič. 705, 721, 763, 764, 765, 773, 774, 800, 913.
Velíš táb. 853, 896.
Velíš Starý jič. 721, 774.
Veliška bud. 652.
Velká, viz Veliká a Veliká ves.
Velkořice, viz Valkeřice.
Wellhotten, viz Lhota (Lhotka).
Velmetský, viz z Nespečova.
Velmovice táb. 849.
Velnice (Velenice) lit. 563.
Velonovy (Velenov) plz. 668.
Welsch Michael 971.
Veltěže žat. 393, 910, 911.
Veltrusy Veliké praž. 332.
z Velvar Nykodem 1132.
Velvarský Daniel 1036; Jan 1132; Jan Benjamin 1025, 1036.
Velvary praž. 1205.
z Welwarth Wolf Karel 736.
Velvecký (Velvetský) Jan a Lychtric CXXXIX.
Velvety (Welbot) lit. 861, 862, 864.
Welz z Welzenburku Fabian 7.
Vencelík z Sarabic Jan Konrad 149.
Vencelíkova z Sarabic Anna Sidonie a Kateřina Albertina Hložková 149.
Vencelíková z Sarabic Eva roz. z Hodějova 149.
Vencelík z Vrchovišť Sigmund Matyáš 60, 849, 852.
Vencelíková z Vrchovišť Anna Majdalena, roz. Malovcova z Chýnova 849, 850, 852; Kateřina

LXXLIV; Lidmila roz. Zapská 851.
Wencelius z Fliessenbachu Jan 322, 323.
Wencelius, viz Wenzel.
Vendelín z Wilden Benedikt 491, 827.
Vendolský Martin 1193.
Wendské knížetství (Wenden) 734.
Wenediger Zachariáš 964.
Wenussen, viz Běňov.
Wenzel (Wencelius, Menzel) z Kolsdorfu Jan XXXIV, XXXVI, CXXXIV, 717, 1136.
Wenzel (Vencelius, Menzl) z Bochova Pavel XCVI, 243, 295, 984.
Wenzelsdorf žat. 1149.
Vepřek praž. 952.
Vepříkov části. 693.
Vepřko bol. 249.
Vepřová (Vepřové) části. 933.
Verasín (Orazín) žat. 617.
Verbyš Vít 1200.
Werde sv. pán z Werdenbergu Jan Bapt. CXXIX, 62, 697.
Werdek hrad. 1062.
Werdemann Jan 5, 304.
z Werdenbergu, viz Werde.
Verdugo Vilém Don CXXIX, 599, 615.
Verfen Štěpán 567, 1162.
Werner Jan a Anna Marie 122; Matyáš 1083.
Werner z Gayeršperku Baltasar 972.
Wernersdorf (Verneřovice) hrad. 1047, jič. 1239.
Verneřice (Wernstadtl) lit. 233, 506.
Verneřovice, viz Wernersdorf.
z Vernier sv. pán Matouš 699.
Wernsdorf žat. 509, 1080.
Wernstadtl, viz Verneřice.
de Veroux (Deveroux) Walter 691; Martin 692.
Werschin, viz Břino.
Verušjce cheb. 278.
Ves Černá dolní a horní (Schwarzwald) bol. 381.
Ves Dlouhá táb. 485.
Ves Horní (Oberdorf) žat. 195, 1085.
Ves hořejší (Oberndorf) cheb. 589, 1235.
Ves Křivá, viz Křiváček.
Ves Německá lit. 260.
Ves Nová bol. 75.
Ves Nová (Staré Splavy) bol. 17.
Ves Nová (dom. Dub Český) bol. 537.
Ves Nová (dom. Hluboká) bud. 351.
Ves Nová části. 1050.
Ves Nová (dom. Pardubic) chrud. 461.
Ves Nová (při Bělohradě) jič. 592.
Ves Nová (dom. Dymokury) jič. 116, 546.
Ves Nová (pod Poniklecí) jič. 926.
Ves Nová (Neudörfel, dom. Volfartice) lit. 346, 456.
Ves Nová pís. 1178.
Ves Nová (dom. Kouty) plz. 129.
Ves Nová (dom. Prádlo) plz. 279.
Ves Nová (dom. Brandýs) praž. 528.
Ves Nová (dom. Kostelec Černý) praž. 1041.
Ves Nová (dom. Mladá Vožice) táb. 112.
Ves Nová (dom. Kolešovic) žat. 423.
Ves Nová (dom. Toužetín) žat. 1139.
Ves Nová (dom. Valeč) žat. 624.
Ves Nová německá lit. 625.
Ves Nová, viz Nová ves.
Ves Prostřední části. 41, 42, 688.
Ves Stará jič. 776.
Ves Veliká, viz Veliká ves.
z Vesce, viz Popel.
z Vesce Anna Kateřina Měděncová z Ratibořic 364.
Vesce (dom. Skály) bol. 531.
Vesce (Vesec, dom. Kost.) bol. 789.
Vesce za horami (Dörfel) bol. 794.
Vesce bud., viz Veska a Derfles.
Vesce hrad. 567, 1162.
Vesce (Vesec, dom. Velíš) jič. 721, 774.
Vesce (Vesec, Westec) praž. 945.
Vesce táb. XVIII, 356, 385, 647, 1210, 1222.
Vesce žat. 633, 725.
Vesce, viz Vestec.
Vesce dolení bol. 537, 794.
Vesce hoření bol. 537, 791.
Vesce horní bud. 919.
Vesce horní a dolní části. 466, 699.
Vesce Chvalčina (Hronova) táb. 1222.
Vesce Písařova (Albersdorf) cheb. 1234.
Vesce Pupinova (Žichova) táb. 1222.
Vesec, viz Vesce.
Vesecká Anna roz. Strakovna z Nedabylic 568.
Vesecká Maryanna z Bolné LXXXIV.
Vesecký, hejtman, 829.
Vesecký z Vesec Jan a Václav 61; viz též Šulc Vesecký.

Vesecký dvůr (dom. Kácov) čásl. 61.
Veselá Kateřina 1097.
Veselá (Veselí) čásl. 693.
Veselé (Veselí) bol. 883.
Veselé (Veselý Hrádek) plz. 57.
Veselé (Veselí) Vysoké jič. 80, 82, 764, 765, 785.
Veselí, viz Veselé.
Veselí bol. 534, 805.
Veselí (Veselá) čásl. 693.
Veselí (Wesseln) lit. 54, 363, 845.
Veselí (Vespulí) plz. 215.
Veselí (dvůr pustý) praž. 1037.
Veselí táb. 335, 650, 657.
Veselice čásl. 701, hrad. 638, 679, 681, 762.
z Veselice Václav Jiřík a Zachař 610.
z Veselice Marta Krajířová z Krajku 159.
Veselíková Anna 1262.
Veselov (Passenau) cheb. 287, 936.
Veselovice (Voselovice, Oslovice) žat. 623.
Veselský Bartoloměj, Karel, Václav a Zikmund 1133.
Veselý N. 1045.
Weschten, viz Věšťany.
Vesík (Wessig), viz Vysoká.
Véska, viz Víska.
Véska (Vesce, Dörfles) bud. 163, 652.
Véska u kostela, viz Véska velká.
Véska Malá plz. 1104, 1106.
Véska malá praž., viz Víska.
Véska nová (Neudörfel) lit. 865.
Véska velká (Víska Hořovská, V. u kostela) praž. 487.
Vespulí (Veselí) plz. 215.
Wesseln, viz Veselí.
Wessig, viz Vysoká.
z Věst a Ejstebna, viz Větský.
Westec, viz Vesce (Vesec).
Vestec (Vesce) chrud. 1089.
Vestré (Westrum) žat. 624.
Vešice (Weschitz), viz Běšice.
Věšín pís. 126.
Věšťany (Weschten) lit. 862, 863, 864.
Věštíno (Věštín) pís. 49.
z Vetlé Fridrich CXXXVII.
Větrník hrad. 530.
Větrošice (Větrušice, Votrušice) žat. 99, 246, 1254.
Větrov táb. 155, 238.
Větrovský Ondřej 964.
Větrušice, viz Větrošice.
z Větřní, viz Višně.
Větský z Věst a z Ejstebna (Stebna) Jan 1274; Jan Jiří a Ladislav 853.
Wettengel, viz Betengel.
Wetz z Wetzenburku Karel 720.
Wetzlers, viz Veclav.
Wetzwald bol. 69.
Veveří bud. 652.
z Veveří Jan Benýdek CXXXVIII; Václav Benýdek CXLI.
Weyher (Weiher) lit. 53.
Weyler (Weigler) Krištof 1015.
Weysová Prudencie 1030.
Wezel z Morsilien Jiří Gustav 735.
Věž čásl. 698.
Věžné táb. 850.
Věžnice horní, dolní a prostřední čásl. 933.
Věžnička za Březinou čásl. 933.
Věžník z Věžník Jan Habart 853; Karel 822, 853; Markvart LXVII, 853, 896; Václav starší 853, 854; Václav mladší 854; Vodolan 822, 824, 854.
Věžníková z Věžník Alžběta roz. z Dobřenic 522; Alžběta roz. Kaplířova ze Sulevic 854; Anna Alžběta roz. Kaplířova 232, 236; Kateřina roz. z Hertenberka (Hartenberka) LXXXIV, 853, 896; Marianna roz. z Mitrovic 899.
Věžníky táb. 212, 489, 853, 896.
Vchynský (Kinský) z Vchynic a z Tetova Adam LXVI, 411, 731, 854, 856, 858; Adolf Arnošt a Filip Moric 869; Bohuslav 528; Fridrich 869; Jan 857, 859; Jan Fridrich 136, 678, 855, 1083, 1266; Jan Oktavian 62, 248, 388, 598, 788, 859, 867, 868, 869; Jaroslav Petr 411, 731, 855; Jiří 528, 856, 869; Oldřich XLI, XLIII, 524, 606, 621, 721, 856—859, 865, 866, 869, 870; Purkhart CXL; Radslav starší CXL, 188, 244, 627, 668, 857, 859, 862—867; Radslav (Radislav, Radoslav, Racek) mladší XXXVI, 383, 856—859, 870, 1005; Radslav Jaroslav 856, 858, 869; Václav CXXIX, 42, 76, 219, 247, 248, 268, 379, 388, 413, 528, 597, 857, 859, 868, 1048; Vilém XXV, 243, 684, 747, 750, 752—755, 757, 763, 829, 856, 857, 858—870, 980; Vilém Razický CXL.
Vchynská z Vchynic Alžběta roz. Krajířova z Krajku 76, 218, 219,

834; Alžběta, potom Hodicová, roz. Trčkovna z Lípy 684, 687, 869, 925; Anna roz. Kaplířova 856; Anna Salomena roz. Šlikovna 856; Estera roz. Kostomlatská z Vřesovic 731, 855; Estera roz. z Vřesovic 863, 866; Lidmila, potom Čejková 855; Markéta roz. hraběnka z Portcia (Porcia) 867; Rosina Alžběta roz. z Wiršperku 856, 943.

z Vchynic Alžběta Hozlaurová 172; Eliška Ottová z Losu 407; Sabina Střelová z Rokyc 572, 1068.

Vicemily táb. 476.

Vicen (Vičan) Jan 1133; Václav CXL, 1135, 1141.

Vicenice plz. 416.

Vickovice (Vičkovice) části. 41, 688.

Vicmanov bol. 46.

Vicomělice (Vicemilice) horní chrud. 120.

Vicov plz. 668.

Victum (Vitzthum) z Victum, viz Fictum.

z Victum Alžběta Žďárská ze Žďáru 104, 943; viz též Fictum.

Vičan, viz Vicen.

Vičice (Vítřice, Bičice Malé) žat. 102, 617.

Vičková Alžběta 1025.

Vičkovice, viz Vickovice.

Vidčice Velké (Vítřice, Gross-Witschitz) žat. 727.

Videchov (Vidochov) jič. 137.

Videchovec jič. 137.

Vidochov, viz Videchov.

Widršperkar z Widršperku (Widersperger z Widerspergu) Bohuslav 870, 1056; Bohuslav starší 870; Bohuslav mladší 871; Jan nejstarší 298, 904; Jan starší 871; Jan mladší 304, 871; Jan Jakub 872; Jan Moric 303, 445, 872; Jan Šebestian CXXXVIII, 872; Jindřich starší CXXXVII; Jindřich mladší a Jiří 872; Jindřich Purkhart 463, 874; Kristof XXXIII, 873; Ladislav CXXXIX; Martin 873; Milota 874; Petr Milota 874; Protiva a Moric Karel 871; Vilém 873.

Widršperkarová z Widršperku Anna roz. z Kádova 871; Anna roz. z Chudenic 870, 871; Anna roz. Merklínská z Merklína 463, 874; Anna Alžběta roz. z Onjezda 872; Eva 591; Judita roz. z Janovic 873.

z Widršperku (Widerspergu) Kateřina Sudová z Řenče 578; Lidmila Janovská z Janovic 215.

Vidhostice žat. 726.

Vidice (Vitice) části. 16.

Vidice cheb. 214.

Vidim bol. 18, 763, 764, 765, 782.

Widmon Kristof 1092.

Vidolice (Wiedelitz) žat. 447.

Vidoň jič. 800.

Vidov bud. 657.

Vidovle (Vidouli, Wiedobel) žat. 192, 193.

Wiedelitz, viz Vidolice.

Wiese (Wiesen, Višeňov) hrad. 1047.

Wiesen Böhm.-, viz Dlouhá.

Wiessen, viz Běsno.

Wiesenkretschen, viz Střezina.

Wiesenthal bol. 776.

Wiesenthal Český cheb. 1199.

Wieser z Aichu Kristof 580.

Wigari Jakub 1237.

Wihořau, viz Běhařov.

Vichov jič. 926.

Wichtenburk (Wechtenbruck) Vilém 1009, 1034.

Vik z Víkova (von Wikan) Jiří 822, 874; Šebestian 874.

Vikaň praž. 704, 705.

Viklantice táb. 296.

Viklice lit. 165.

Viktorýn Jiří 1036.

Viktorýnová Anna 1035; Dorota 1045.

Wildeck zámek u Heilbronu 735.

z Wilden, viz Vendelín.

z Wildenfelsu Johanna Šliková 602.

Wildmeisterová Kordula 1088.

Wildner Wolf 1133.

Wildovic dědicové 1015.

Wildstein (Vilštein, Čejkovice) bud. 312.

Wildstein (Vilštein) chrud. 923.

Wildštein cheb. 678.

z Wildšteina Kateřina Millerová LXXXXII.

z Wildšteina Kateřina Lukavecká z Lukavce 341.

Vilémice, viz Vilémov.

Vilémov části. 34.

Vilémov (Vilimov, Vilémice, Vilomie) žat. 86.

Vilémova Hora (Hojná voda) bud. 652.

Vilémovice, viz Vilímovice.

Vilhošť, viz Vlhošť.
Vilík Linhart 964.
Vilímkov (ves pustá, zaniklá) části. 222.
Vilímov, viz Vilémov.
Vilímovec části. 698.
Vilimovice (Vilémovice) části. 701.
Vilimovičky části. 1066.
Vilimovský Lukáš 1075.
Vilín táb. 1222.
Vilkenau, viz Vlkanov.
Wilkischau, viz Vlkošov.
Wilkischen, viz Vlkýš.
Villani Karel 792.
Willentschen, viz Vilenše (Velence).
Willenz, viz Bílence.
Willomic, viz Vilémov.
Wilmsdorf (Wölmsdorf) lit. 865.
Vilov plz. 304.
Wilsdorf lit. 53.
Vilštein (Wildštein) chrud. 923.
Vilštein, viz Wildštein.
Wilthart Krištof 320.
Wiltschic, viz Vlčice.
Vimberk, viz Winterberk.
Vimberský Jan 1045.
Vinary (Vinaře) chrud. 78, 1154.
Vinary (Vinařce) jič. 765, 767, 812.
Vinař Jan 1095; Václav 1093.
Vinařce, viz Vinary.
Vinaře, viz Vinary.
Vinaře části. 703.
Vinaře (Weinern) žat. 722.
z Vinařic Malých, viz Pryk.
Vinařice (Nový Waldštein) bol. 70.
Vinařice (Weingarten) žat. 617.
Vinařská (Rafacká) Kateřina 1157.
Vinařský Jiří CXXXVII.
Winau, viz Zbinohy.
Wind (Wint) Jan 822, 998, 1036.
z Windischgraetz hrabě Bohumil 552—555.
z Windischgraetz hraběnka Emilia, předtím Slavatová, roz. z Holland-Brederode 552.
Windischkamnic, viz Kamenice Srbská.
Vinice jič. 546.
Vinice: v Boleslavsku 69, 159, 244, 297, 377, 521, 833; v Čáslavsku 923, 1063; v Hradecku u Smiřic 707; v Chrudimsku 120, 1092, 1093, 1094, 1095; v Jičínsku 528, 721, 812, 893; v Litoměřicku 7, 8, 53, 92, 94, 107, 110, 141, 142, 228, 231, 234, 236, 254, 261, 262, 470, 478, 506, 561, 562, 839, 845, 855, 859, 862—864, 866, 868, 913, 917, 938, 1117, 1121—1134, 1244; u Prahy a v kraji pražském 9, 24, 32, 68, 107, 108, 111, 123, 124, 133, 157, 180, 251, 255, 271, 295, 324, 326, 329, 346, 417, 428, 433, 434, 435, 473, 475, 481, 501, 502, 504, 513, 515, 526, 527, 528, 556, 559, 582, 629, 642, 669, 684, 716, 717, 729, 847, 848, 880, 883, 889, 937, 945, 949, 951, 974, 976, 981, 983, 986, 995, 1001, 1003, 1005, 1028—1035, 1144, 1145, 1147; v Žatecku 90, 91, 160, 192, 301, 314, 498, 500, 509, 620, 623, 910, 912, 1087, 1101, 1102, 1103, 1150, 1151, 1154, 1253, 1254.
z Winkelheidu Foyt Jiří 1023.
Winkelhofer ryt. Kašpar Melichar 245.
Winkelhoferová Johanna, roz. Vrchotická z Loutkova 403.
Winkler Baltasar 1199; Daniel 1045; Jan 1102.
Winkler z Heimfelsu (Heimfeldu) Humbold (Haubold) 822, 875; Volf Arnošt, Jiří Adam, Fridrich a Jaroslav 875; Vilém 333, 822, 875.
Winklerova (z Heimfelsu) Euphemie Hozlaurová z Hozlau 122.
Winklov (ves zaniklá) cheb. 602.
Vinná (Vinné, Weindorf, Winney) lit. 264, 913.
Vinné (Winney), viz Vinná.
z Vinoře Oldřich Linhart a Vilém 247, 875.
Winterberk (Vimberk) pís. XXIII, CL, 289, 354.
z Winterberka, viz Malovec z Chejnova.
z Winterberka, viz Neumayer.
z Winterhorstu Wolraf Vilém 807.
Winteritz, viz Vintířov.
Winternic Josef (žid) 1014.
Winterová Anna Marie 1026; Marianna 1133.
Wintersgrün cheb. 1136.
Vintířov táb. 850.
Vintířov (Winteritz) žat. 722.
Vintířová Anna 6.
Vintířová Lidmila na Lomci LXXXIV.
z Wippachu, viz z Adlersbergu a de Wagghi.
Vír Louký pís. 647.
Vír Šimon 968.
Wirchaumová (Würzbaumová) Ludmila 1015.

Wirspergerová (Viršperková) Anežka roz. Freiličova 1169.
z Viršperka (Wirschberg) ryt. Jiří Krištof 875; Salomena roz. z Švamberka XCVIII, 876.
z Wiršperku (Widrsperku) Rosyna Alžběta Vchynská 856, 943.
Wirthová Marie Majdalena 1014.
Viset (Wisset, Vysoká) žat. 622.
Wischow, viz Višnovsko.
Víska (Véska) bol. 765, 766, 772, 774, 775, 808.
Víska, dvůr poplužní (dom. Kácov), části. 61.
Víska hrad. 531.
Víska, dvůr poplužní, cheb. 450.
Víska lit. 196.
Víska (Véska malá) praž. 426.
Víska Hořovská (Véska velká, Gross-Wiska) praž. 487.
z Vísky Joachym CXXXVIII.
Wismar v Meklenbursku 739.
Vismburk (Visenburk) hrad pustý, hrad. 530.
Wisset, viz Viset.
Wisterschan, viz Bystřany.
Wisterschitz (Wistritz), viz Bystřice.
Wistersitz, viz Bystřice.
Wistritz, viz Bystřice.
Višeňov, viz Wiese (Wiesen).
Višková Anna 1035.
Višně z Větřní (Weichsel, Weixel von Wettern) Jan XCIX, CXXXVIII, 876, 1274.
Višňové táb. 479, 610.
Višňovsko (Wischow, Višov, ves pustá) plz. 870.
Višňový Jan 968.
Višov, viz Višňovsko.
Višov (ves zaniklá, snad Višňové) táb. 1223.
Vit (Vita) Kašpar 670.
Vítová Kateřina 1045.
Víta, viz Vítha.
sv. Víta na hradě Pražském proboštství, děkanství a kapitola XXIV, 62, 66, 153, 165, 205, 271, 329, 371, 382, 396, 403, 429, 431, 433, 487, 519, 724, 902, 1001, 1245.
Vítaní plz. 130.
Vitanovice bol. 604.
Vitanovská z Vlčkovic Dorota roz. Sudova z Řeneč 577.
Vitanovský z Vlčkovic Jan, Mikuláš, Ctibor a Václav Milota Vintíř 877; Mikuláš CXL; Vilém Alexander, Hynek Jetřich a Mikuláš 577.
Vitějice pís. 654.
Viteňovský Matěj 1165.
Vítha ze Rzavého (Víta z Zrzavého) Adam 878; Bohuslav starší XXXIII, XLI, LXVIII, 877; Bohuslav mladší 877; Jiří 878; Jiří Šťastný Jaroslav 213; Ladislav 106, 878, 897; Mikuláš CXL, 877; Vilém 245, 877; Vilém mladší LXVII; Vilém mladší Vok 879; Vít mladší 1222; Zdeněk 879.
Vithová z Rzavého Anastasia roz. z Kralovic 878; Anna Markéta Dorota, potom Šleglovská, roz. z Vrtby 878; Kateřina Markéta roz. z Říčan 879.
Vithova z Rzavého Anna Chobotská z Ostředka 207; Majdalena Montbrunová 878, 879.
Vitice (Vidice) části. 16.
Vitice části. 403, praž. 373, 526.
Vitichov (Witítzhof) dvůr poplužní cheb. 1168.
Vitín bud. 657, lit. 866.
Vitiněves (Vitmov, Wittingau) bud. 394.
Vitiněves (Vitiňoves) jič. 536, 777.
z Vitiněvsi, viz Kamenický.
Vitiňoves, viz Vitiněves.
Witingereyt (Wittingreith) cheb. 591.
z Vitinovsi, viz Dubský.
Wititzhof, viz Vitíchov.
Vítkov pís. 201, 1179.
Vítkovec, zámek, lit. 846.
Vítkovice cheb. 14, jič. 926.
Vítkový Kašpar 318.
Vitmov (Vitiněves, Wittingau) bud. 394.
Vitonice části. 348.
Vitonice (Vitovice) cheb. 365.
Vitonín části. 698.
Vítov (Wittal) lit. 866.
Vítov praž. 1205, 1206.
Vitovice, viz Vitonice.
Vitovský Václav 964.
Vítřice, viz Vičice a Vidčice.
Witschitz Gross-, viz Vidčice Velké.
Wittal, viz Vítov.
de Vitte z Lilienthalu Jan 62, 242, 289, 363, 393, 832, 879, 977, 1008, 1027, 1030, 1033, 1109, 1271, 1273, 1274; Anna roz. z Glauchova 62, 832, 868.

Wittig hoření a dolení (Ober- a Nieder-W.) bol. 457.
Wittingau, viz Třeboň.
Wittingau, viz Vitiněves (Vitmov).
Wittingreith, viz Witingereyt.
Wittmann Jan 822, 881, 998, 1036; Jiřík 881; Michal XLVIII, LII, LV, 822, 881, 955; Pavel 880, 881, 1035.
Wittmanová Kateřina 880.
Wittosess, viz Bitozeves.
Vitych (Vittych) Jetřich 881, 964, 987; Jan Jakub a Jetřich 882.
Vížka (ves zašlá) táb. 650.
Vížky (Víškov) chrud. 923.
Vladařice cheb. 14.
Vladičín (Vladešín) táb. 647, 650.
Vladislav I. 1202.
Vladislavice, viz Václavice.
Vladyka Mikuláš 1232.
Vlach Martin 1165.
Vlachová Voršila 1094.
Wlachey, viz Vlachové.
Vlachňovice bud. 657.
Vlachov (ves zaniklá) plz. 1056.
Vlachové (Wlachey) bol. 537, 805.
Vlachovo Březí pís. CL.
Vlasatý z Domaslavi Buryán, Jindřich, Kříštof a Sigmund 882; Joachym CXXXVIII.
Vlasenice táb. 459, 850, 899, 900, 1172.
Vlastce pís. 650.
Vlastějov pís. 121 .
Vlastějovice, viz Vlaštějovice.
Vlastiboř bol. 802, táb. 1210, 1222.
Vlastibořice bol. 604.
Vlastislav (Vatislav) lit. 25, 196.
Vlašim táb. 896.
z Vlašimi, viz Očko.
Vlašimský Jan 882.
Vlašný, viz Wachtern.
Vlaštějovice (Vlastějovice, Hamr, Hammerstadt) čásl. 697.
Vlaverýn Václav a Estera 984.
Vlčák Adam 1095.
Vlček Kašpar 964.
Vlček z Minic (z Přečíny) Kříštof 882.
Vlčetín bol. 537, 780, táb. 850.
Vlčí plz. 229.
Vlčí (Wltschen, Ultsch) žat. 498, 1139.
Vlčice (Wiltschitz) jič. 765, 766, 790, 938, 939.
Vlčice plz. 253.
z Vlčí Hory, viz Podhradský.
z Vlčí hory, viz Zahrádková.
Vlčíněves, viz Volšnice.
Vlčkov chrud. 196.
z Vlčkovic Václav Vintíř 422; viz též Vitanovský a Vlčkovský.
Vlčkovice (Wölfsdorf) hrad. 413, 768, 783.
Vlčkovice hrad. 412, 1071; táb. XVIII, 237, 238.
Vlčkovský z Vlčkovic Buryan CXXXVII; Jiřík 1051.
Vlčnov chrud. 1089.
Vlence praž. 5.
Vletice (Veletice) táb. 146, 650.
Vlhlavy (Vyhlavy) bud. 351.
Vlhošť (Vilhošť) jič. 80, 786.
Vliňoves (Vliněves) praž. 1144.
Vlinská z Vliněvsi Anna, potom Špetlová, roz. z Dubé 883.
Vlinský z Vliněvsi Smil 882; Jindřich 883.
Vlk z Kvítkova Jan starší 822, 883; Jan mladší 884; Jan Albrecht 118, 884; Jan Jiří 790, 800, 884.
Vlková z Kvítkova Alžběta roz. z Gerštorfu, Dorota a Johanna roz. Homutova z Harasova 884; Eliška LXXXIII; Kunka roz. z Labouně 46.
Vlkanov čásl. 701, jič. 940.
Vlkanov (Wilkenau) plz. 662, 1056.
z Vlkanova Sosnovec Zikmund Roh CXLI.
Vlkanovský z Vlkanova Benjamin a Fridrich 83; Benjamin, Fridrich, Jan a Karel 885; Václav 965, 991.
Vlkava bol. 392, 767, 768, 793, 799, 819, 911.
Vlkonice pís. 38, táb. 155.
Vlkopesy (Volfimce, Wolfschlinge) lit. 561.
Vlkosovice táb. 850.
Vlkošov (Wilkischau) plz. 448.
Vlkov bol. 18, bud. 350, táb. 151, 253.
Vlkov (Vlková) hrad. 707.
Vlková (Vlkov) čásl. 61.
Vlkovice bud. 657.
Vlksice táb. 155.
Vlkýš (Wilkischen) plz. 358.
Vlov (Blov, Flöhe, Flahe) žat. 722.
Vltavský z Manšvartu a Helfenburku Václav Albrecht a Václav Matyáš 598.
Wltschen (Ultsch), viz Vlčí.
Wobern, viz Obora a Obrovice.
Voblaty, viz Oploty.

Voblunov (Oblanov, Weigelsdorf) jič. 938, 939.
Vobora, viz Obora.
Vobory, viz Obrovice.
Vobratany (Obratany) táb. 878.
Vobrvaň (Obrvaně) části. 696.
Vobřidí (Obřit, Obřič) lit. 855.
Vocásek Jakub 965.
Vocel (Woczel) Jan 1152, 1153, 1154; Řehoř 1154.
Voč (Wotsch) žat. 104.
Vočehovský Tomáš 1262.
Vočechov, viz Očihov.
Vočelice (Očelice) hrad. 682.
Vočichovice Malé, viz Očihovec.
Voda Jiří 1143.
Voda Dobrá části. 694, táb. 850; viz též Dobrá voda.
Voda Kalná (Trübenwaser) jič. 938, 1239.
Voda Kamenná (Steinwasser) žat. 1149, 1153.
Voda Odolena, viz Vodolíná Voda.
Voda Stará pís. 335.
Wodalnowic, viz Odolenovice.
Voděhrady (Voděrady) žat. 611.
Vodelenovy (Odolenov) pís. 449.
Voděradská z Hrušova Anna Dorota, potom Liebenthalová z Liebenthalu, roz. Kamejtská ze Lstiboře 169; Mandalena LXXXIV.
Voděradská z Hrušova Kateřina Horňatecká 169; Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV, 945; Lidmila Šanovcová z Šanova 169; Majdalena Želinská z Sebuzína 944, 945.
Voděradský z Hrušova Jiřík, Jindřich, Václav a Bohuslav 16; Václav 169.
Voděradský z Voděrad Mikuláš Purkhart CXXXIX.
Voděrady bol. 520, 537, 780, praž. 527, táb. 155, 389.
Voděrady (Voděhrady) žat. 611.
Voděrady Černé praž. 526.
Voděrady Polní části. 378, 380.
Vodice (ves zaniklá) bol. 1276.
Vodice pís. 654, 1222, táb. 904.
Vodička Blažek 999, 1036; Daniel 965; Jakub 1020; Tobiáš mladší 1036; Václav 968, 999, 1036.
Vodičková Anna 1012; Ludmila 999.
Vodlezla (Odlezly) plz. 288.
Vodňanská Kateřina 1143.
Vodňanská z Urašova Dorota a Lidmila Hřebíková 887; Kateřina, viz Zakostelská.
Vodňanský z Urašova (Vrašova) Jan 822, 886, 986, 987; Jan Jindřich 1036; Jan Nathaniel 314; Jindřich 887; Natanael XXXII, XLVI, LII, LIV, LV, 886, 955.
Vodňanský, viz Hippius.
Vodňany pís. XVIII, XIX, XCIX, 351, 1246—1253.
Vodochody lit. 839.
Vodokrty plz. 338.
Vodolanovice (Odolenovice) bol. 844.
Vodolice žat. 633.
Vodolíná Voda (Odolená Voda, Vodolka) praž. 502.
Vodolka, viz Vodolíná Voda.
Vodomyšl pís. 126.
Vodranec (Odranec) části. 466.
Vohaneč, viz Vahaneč.
Vohaňka (měšťan Nymburský) 1165.
Vohanka (měšťan Žatecký) 1262.
Vohař (Ohař) pís. 647.
Vohaveč, viz Ohaveč.
Wohlrab Matyáš 1138.
Vohnice (Ohnič, Wohontsch) žat. 910.
Vohnišov (Ohnišov) hrad. 682.
Wohontsch, viz Ohnič.
Vohrada (Ohrada) táb. 650.
Vochoz (Ochoz) chrud. 256.
Voják Jan 1133.
z Vojenic, viz Hlaváč.
Vojenice praž. 127.
Voješice (Svojšice) táb. 238.
Vojetín bol. 918.
z Vojic Anna Vostromířská 738.
Vojice jič. 765, 767, 813, 887.
Vojická z Nového Dorota LXXXIII; Lidmila LXXXIV, 813, 887; Estera, Markéta, Žofie a Lukrecie, panny, LXXXIV, 813.
Vojický z Nového (v. Neudorf) Jan a Jindřich 887; Jan, Jindřich Šťastný a Jiří 813.
Vojíř (Saský) z Protivce Ctibor LXVII, 311, 887, 920, 1274; Joachym 888.
Vojířová z Protivce Alena 702.
Vojířova z Protivce Eusebia Polyxena Kunašová z Machovic 311, 888.
Vojslavice části. 222.
Vojslavice (Vojslavice) táb. 212, 489.
Vojkov táb. 492, 493, 767.
Vojkov (ves zaniklá, nyní samota) praž. 526.
z Vojkova, viz Vojkovský.

z Vojkovic, viz Nos.
Vojkovice praž. CXI, 716, 930.
Vojkovský z Milhostic a z Vojkova Adam Šťastný, Přech a Adam Albrecht 888; Mikuláš 482; Vilém a Petr 493; Vojkovští bratři 385; z Vojkova Majdalena Beřkovská 151.
Vojnice pís. 40.
Vojníkov (Vonikov) pís. 1178, 1184.
z Vojnína, viz Chotek.
Vojslavice, viz Vojislavice.
Vojtaš Řehoř 1055.
Vojtěch Vít 1262.
Vojtěšíno (Vojtěšín) cheb. 278.
Vokáč z Chýš a Špicberku Šimon XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 888, 955.
Vokáčová z Chýš Anna 889, 1025.
Vokáčková Anna 1262.
Vokál Jan 1045.
Vokal Melichar 965, 1015.
Vokna (Okny, Woken) bol. 12, 14, 775.
Vokoun Jiřík 1048; Václav starý 1038; Václav 981; Jiří a Václav 965.
Vokounek Matěj 1095.
z Vokounšteina, viz Petráček.
Vokov (Wogau) cheb. 264.
Vokov táb. 1172.
Vokrouhlice (Okrouhlice) části. 700.
Vokrouhlický Šimon Diviš CXL.
Wokraulik, viz Okrouhly.
Vokřesanec (Okřesanec, Ochřešťany) části. 641, 703.
Vokřešice (Okřešice, ves zaniklá) lit. 845.
Vokšice jič. 721, 774.
Volalance (snad Volavce, pustiny) bol. 531.
z Volanic, viz Volanský.
Volanice jič. 822, 890.
Volanská z Volanic Kateřina Živlvská 778.
Volanský z Volanic Buryan, Jaroslav, Jan Jiří, Jan starší a Jiří 890; Václav 822, 890.
Volavce bol. 532, 534.
Volavka Jan a dcera jeho Anna Losinská 1025.
Voldaní, předměstí Litoměřické, lit. 1119.
Voldřichov (Oldřichov) pís. 1179.
Voldřichovský dvůr chrud. 196.
Volenice, viz Velenice.
Volenovy (Volenov) plz. 1104.
Voleška, viz Oleška.
Voleška (Oleška) praž. 526.
Voleško (dvůr pustý) táb. 650.
Volešná, viz Olešná.
Volešnice, viz Olešnice.
Volešnický Jiří 1094.
Volešník (Olešník) bud. 351, 352.
Voletice, viz Voltice.
Voletín (Voletiny) jič. 1239.
Wolf Jiří 965; Ondřej 1199.
Wolf z Lengenfeldu Jan 818, 1082; viz též z Lengenfeldu.
Volfartice dolejší (Wolfersdorf) lit. 345.
Volfartice hořejší (Ober-Wolfersdorf) lit. 456.
Wolfersdorf bol. 69.
Wolfersdorf, viz Olbramy.
Wolfersdorf, viz Volfartice.
z Wolfersdorfu Stegerová Susanna Barbora roz. Hoffmannova z Minichhofen 929.
Volfimce, viz Vlkopesy.
Wolgemut z Mutlhburgu Maximilian 629.
Volichov části. 698.
Volinský Matěj 1036; Samuel 1110.
Wolfinger z Wolfsbachu Jan 890; Jan Rudolf 359; Wolf Rudolf 57.
Wolfingerová z Wolfspachu Susanna 57.
Wolframic, viz Olbramice.
z Wolfsbachu, viz Wolfinger.
Wolfschlinge, viz Vlkopesy.
Wölfsdorf, viz Vlčkovice.
z Wolkenšteina sv. pán Sigmund CXIX, CXXI, 132, 846; Juliana prve Vartenberková 846.
Wölmsdorf (Wilmsdorf) lit. 865.
Volňoves (Vlněves, Weisskirchen) praž. 9.
Wolschen, viz Volšnice.
Volšanský Jakub 965.
Volšín (Volšínské rychtářství) bud. 655.
Volšina bol. 12.
Volšnice (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen) lit. 561.
Voltice (Voletice) chrud. 517.
Voltuše pís. 126.
Voltyně táb. 174.
Volyně (Volín) pís. XXIII, CL.
Vonaskovský mlýn praž. 22.
Vondřejkovice, viz Ondřikovice.
Vondřejovice (Ondřejovice, ves zašlá, nyní Marianovice) táb. 150.
Vonikov, viz Vojníkov.
Wonischen, viz Ohnišťovice.
Vonoklasy (Uněklasy) praž. 43.

Vonšov (Onšov) části. 20, 21, 340.
Vonšovec (Onšovec) části. 900.
Vonšovice (Onšovice) táb. 485, 896.
Vopálka (Opálka) plz. XXIII.
Vopatov (Opatov) části. 639, 690.
Voplotec (Oplotec) plz. 331.
Wopořan, viz Opařany.
Voprechtice (Oprechtice) plz. 1056.
Voprcha Matouš 1219.
Voprcha z Vračova (Uračova) Adam 1061, 1218.
Vopršal ze Zhoře Mikuláš 890.
Voračice táb. 493.
Voračická z Paběnic Osiana, dříve Vostrovcová, roz. z Šebířova 900; Rozina z Purkštelu LXXXIV, LXXXV.
Voračická z Paběnic Markéta 891.
Voračický z Paběnic Augustin Norbert 1091; Jan LXXXIX, 891; Jan mladší 891; Kryštof XCIX, 891; Mikuláš mladší, Mikuláš starší a Lipold 892; Vilém 891.
Voráčov (Oráčov) žat. 286.
Vorasice (Orasice) žat. 91.
Vorel Pavel 1133.
Vorklebice bol. 537, 780, 805.
Vorlický Jan 1077; Jindřich 1055; Jiřík 1094, 1192.
Vorliček Martin 1037.
Vorlička (Orlička) chrud. 196.
z Vorličné, viz Balbín a Škornice.
Vorlík (Orlík) pís. 647, 659.
Vorlov (Orlov) u Myletína části. 639.
Vorlov, viz Orlov.
Vorlovský Adam 1025.
Vořech (Ořech) praž. 371.
Vořekovský Václav 1034.
z Vořešan, viz Tarnavanský (Trnovanský).
Vořikovský Václav 965.
Voříšek Symforian 1200.
Voříšková Anna 1262; Majdalena 1016.
Vořmany (Vrskmany) žat. 313.
Vosahlová Ludmila 1045.
Vosalovský dvůr praž. 1042.
Vosecký Fridrich CXXXVII; viz též Vesecký.
Voseč (Oseč) praž. 1196.
z Voseče, viz Bukovský Ladislav.
Vosečno, viz Osečná.
Woschetnic, viz Osečnice.
Vosej (Osí) táb. 649.
Vosek (Osek) jič. 529, 546, pís. 63, táb. 649, 650; viz též Osek.
Vosek, dvůr svobodnický, pís. 1217.
Voselné (Oselné) bud. 350.
Voselovice, viz Veselovice.
Vosenice (Osonice) jič. 307.
Vosiček (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
Vosletín (Osletín) táb. 151, 650.
Voslice, viz Vozlice.
Voslov (Oslov) pís. 649.
Voslýn (Osly) pís. 335.
Vosluchov (Osluchov) praž. 606.
Vosná (Osná) táb. 341.
Vosnalice, viz Osinalice.
Vosno (Vosna, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 637, 681.
Vosojny (Osojně, ves zaniklá, nyní dvůr) plz. 467.
Vosov (Osov) Veliký praž. 118.
Vostašovice (Ostašovice) hrad. 682.
Vostatek Tobiáš 1072, 1073.
Vosterský, viz Kaplíř.
Vosterský Jan Ilburk 91; Zikmund 845; viz též Kaplíř.
Vostip Jan 1045.
Vostrej, viz Ostré.
Vostromeč (Ostromeč, zámek pustý) táb. 155.
Vostroměřická Hedvika LXXXIV; viz též Vostromířská.
Vostromíř, viz Ostromíř.
Vostromířská z Rokytníka Alena, potom Rašínová, roz. Mitrovská 454; Anna roz. z Vojic 798; Eva Kateřina roz. z Loutkova 9, 893; viz též Vostroměřická.
Vostromířská z Rokytníka Salomena Varleychová z Bubna 226, 437; Justina Dorota 892.
Vostromířský (Ostromířský) z Rokytníka Adam, Bohuslav, Mikuláš, Heřman a Adam Jan 892; Adam a Václav Otík 537; Heřman, Jan Václav, Petr Adam Mikuláš a Albrecht 537; Smil 9, 893; Václav 179, 779, 893; Heřman 893; Jan, Heřman a Mikuláš 893, 894.
Vostrov (Ostrov) chrud. 196.
Vostrovce (Ostrovce) pís. 73.
Vostrovec (Ostrovec) pís. 650.
Vostrovec (Ostrovec) z Kralovic Jan XXV, XXXI, XXXVIII, XLV, LI, LVII, 853, 894; Jan a Fridrich 900; Jan a Vilém 901; Jan Ferdinand 822, 898; Jetřich 527; Jiří 82; Ladislav (Vladislav) 899, 900; Oldřich 898, 900; Strachota CXL, 900; Vilém starší, Štěpán, Vilém mladší a Ferdinand 896.

Vostrovcová z Kralovic Anna roz. z Brukšteina 894, 897, 898; Marie roz. z Lisova 901; Osiana roz. z Šebířova 900.
Vostrovcova z Kralovic Anna Marie 259, 899; Markéta Alena Kekulová z Stradonic 258; Marta Majdalena Beřkovská 20, 898.
Vostrovská Barbora, roz. Maternova z Květnice 361.
Vostrovská Helena Marie Schmidlová 247.
Vostrovská z Vostrovic Juliana 1068.
Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky Jiří starší 901.
Vostrovský Václav 1036.
Vostružeň, viz Ostružno.
Vostrý (Ostré) táb. 1222.
Vosyka Isaiáš a Václav 1076.
Vosym (Osy) plz. 587.
Vošednice (Woschetnic), viz Osečnice.
Voškobrchský z Voškobrch (Voškobrdský, Oškobržský z Oškobrh) Jan Jetřich 901.
Vošlanda Pavel 989.
Vošna (Vosna) viz Vosno.
Voštip Jan 1193; Jeronym 1097.
Votava Kašpar XXV, 902.
Wotawa, viz Otov.
Votelec dvůr poplužní čásl. 379.
Votěšice (Otěšice, Utěšice) plz. 484.
Votěšino (Otěšín) plz. 668.
Votice (Otice) táb. 241.
Votíková Dorota LXXXIII.
z Votína, viz Diblík a Třídvorský.
Votmice, viz Otmice.
Votrotice (Otročice) čásl. 573.
Votrušice, viz Větrušice.
Wotsch, viz Voč.
Votuší (Votuzy, Otuže) jič. 810.
Vous (Waus, ves zašlá) žat. 599.
Voves Václav 966, 999.
Vozabal, měšťan Českobrodský 1045.
Vozabalka Kristina Strakonická 1223.
Vozabul Václav 1069.
Vozdnice (Hvozdnice) hrad. 1071.
Vozlice (Voslice, ves zaniklá) táb. 212, 489.
Wozovic Bartoloměj 1244.
Vožice Nová (Mladá) táb. 112.
Vožice Stará táb. 891.
Vrabec Jakub 1217; Jan 1133.
z Vrabí, viz Vrabský Tluksa.
z Vrabí 56.
z Vrabí Johanna Kunašová z Machovic 312.
Vrabinec (Sperlingstein, zámek pustý) lit. 53.
Vrabská (z Vrabí) Krystýna LXXXIV.
Vrabský Tluksa z Vrabí Jan CXXXIX; Jan Jiří 294, 902; Jan Štefan CXXXVIII; Jan Vilém, Jindřich, Hynek Leopold, Václav a Václav Vojtěch 902; Vilém starší 903.
Vrabský Václav 1093.
Vracov (Kunštat) hrad. 886.
Vracovice táb. 896.
z Vračova (Uračova), viz Voprcha.
Vrahožily (Frauschil) lit. 862, 863.
Vrána Adam 1095.
Vrančice pís. 334.
Vraní (Vrané, Wranay) praž. 87, 1206.
Vranice čásl. 61, 905.
z Vraního, viz Lunikovská.
Vranoš z Čečína, (Čazína) Jan Vilém 903.
Vranov (Rabendorf) bol. 144, 381, 780.
Vranov (Frohnau) cheb. 612.
Vranov (Vranůvkov) plz. 127.
Vranov (dvůr poplužní) plz. 288.
Vranov táb. 493.
Vraňov plz. 330, 872, 1212.
z Vranova (z Granova) Kašpar 1111; viz též Granovský.
Vranové bol. 537, 803, 844.
Vranovec Matěj a Kateřina 1025.
Vranovice pís. 126.
Vransko (ves zaniklá) bol. 534, 805.
Vranůvkov (Vranov) plz. 127.
Vrany (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
Vraškov lit. 637, 839.
z Vrašova (Urašova), viz Vodňanský.
Vraštil Bohuslav, Jan a Ondřej 1262.
Vrat bol. 803, 844.
Vrata Kamenná (ves zaniklá) praž. 944.
Vratičkovice táb. 93.
Vratislav chrud. 1154.
Vratislav z Mitrovic Adam starší 91, 235, 252, 903, 1203; Diviš František 1238; Hertvík CXXIX, 181, 722; Jan starší XX, 92, 903, 930; Jan mladší 903, 1220; Jan Zdeněk 87, 438; Jindřich 904; Jiří 384, 883, 903, 1241; Kříštof

XXXIV, LXI, 21, 479, 899, 1170; Ladislav 903; Mikuláš starší 904; Šťastný 167; Václav nejstarší 77, 404, 585; Václav starší XC, CXIII, 810, 904; Václav mladší 73, 423, 673, 904; Václav CXLV, 892; Vilém CXI, 259, 269, 346, 419, 1226, 1230, 1268; Zdeněk XCVI, 130; Jiří, Adam a František 900.
Vratislavová z Mitrovic N. roz. Bohdanecká z Hodkova 77; Barbora na Zalší a Dirném LXXXIII; Dorota roz. Mirkova z Solopisk 373; Elena Marie roz. z Dobřenic 904; Kateřina roz. Rašínová z Ryzmburka 813; Kateřina roz. z Šanova 438; Kryselda roz. z Lažan 905; Salomena roz. Horčicova z Prostého 167, 235, 903.
Vratislavova z Mitrovic Alžběta Dorota hraběnka Hallweilová 380; Anna Vančurová z Řehnic 842; Marianna Věžníková 899.
Vratislav, viz Vratislavský.
Vratislavice (Maffersdorf) bol. 537, 794.
Vratislavský (Vratislav) Mistr Daniel CVII, 988, 1036; téhož manželka Lidmila roz. z Kaprštejna 988.
Vratišov táb. 155.
Vratkov části. 313, praž. 1042.
Vratno bol. 17, 782.
z Vratu, viz Fikar.
Vraž pis. 650.
Vražda z Kunwaldu Albrecht LXXVII, 58, 905; Jan 349; Jan Vilém a Václav mladší 905; Václav starší CXL, 88.
Vražedlník (ves zaniklá) bol. 844.
z Vrážkova, viz Rous.
Vražné (Vražno) plz. 358.
Vražné táb. 495.
z Vražného, viz Sádlo.
Vrba Matěj 1055.
Vrbčany části. 526.
Vrbenský Viktorýn LIII.
Vrbice části. 702, jič. 79, 789, lit. 33, 506, 1117, plz. 1212.
Vrbice (Fürwitz) žat. 284.
Vrbičany lit. 234, 243.
Vrbičky žat. 624.
Vrbka části. 691.
Vrbka z Vrbice Michal 1155.
Vrbno praž. 429, žat. 92.
Vrcov bud. 411, 652, 657.
Vrčovice pís. 1178, 1184.
Vrdy části. 689, 703, 1049, 1050.
Vrhaveč (Vrhavec) plz. 298, 1104, 1106.
Vrchlabí (Hohenelbe) jič. 763, 764, 765, 784, 785.
Vrchlabský Pavel 1110.
Vrchnice (Würgnic) žat. 1100.
Vrchol Vavřinec 1094.
Vrchoslavice, viz Vrkoslavice.
Vrchotická z Loutkova Alžběta roz. z Tučap 906; Dorota roz. Mitrovská z Nemyšle 906; Markyta na Žďáře Pluhovém, roz. z Hrádku LXXXIV, 906.
Vrchotická z Loutkova Eva Kateřina a Sibylla, viz z Loutkova; Markéta Říčanská z Říčan, dříve Tučapová 212, 489, 718; Johanna Winkelhoferová 403.
Vrchotický z Loutkova Adam 905; Albrecht, Buryan a Sigmund Kunrat 906; Ctibor XXXIII, 906; Jindřich nejstarší 403; Mikuláš mladší, Jindřich mladší, Mikuláš, Sigmund a Vilém starší 907.
Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Werchhaben) bol. 17, 781.
Vrchovina bol. 604, jič. 536, 778.
Vrchoviny hrad. 638, 681.
z Vrchovišť, viz Venceslík.
z Vrchovišť Jan Libenický 641.
z Vrchovišť Majdalena, viz Říčanská a Štúrmová.
Vrchoviště (ves zaniklá) žat. 620.
Vrchovné (Vrchové), viz Vrchovina.
Vrchovnice jič. 923.
Vrchy (Horec, Berghof) dvůr poplužní bud. 657.
Vrchy (Hory) táb. 238.
Vrchy Holé bol. 833.
Vrkoslav Václav 1110.
Vrkoslavice (Vrchoslavice, Seidenschwanz) bol. 534, 805.
Vroutek (Rudig) žat. 182, 188, 189.
Vrsce (Wrsec) jič. 783.
Vrskmany (Vořmany) žat. 313.
Vrš ze Sadlna Beneš 116; Hendrich CXXXVIII; Jiří 908, 1274; viz též Vršovec.
Vršany (Würschen) žat. 1149.
Vršov chrud. 923.
Vršov (ves zaniklá) lit. 845.
Vršovec ze Sadlna Jiří 60; viz též Vrš.
Vršovice praž. 709, 800, 951, táb. 493, žat. 90.

Vršovka hrad. 638, 681, 682.
Vršovská z Těšetína Dorota, dříve Libertýnová 327.
Vršovský z Těšetína Jan Ratibor 908; Tobiáš 327, 823, 908, 999, 1036.
Vrtba (na Vrtbě, Vrtva) dvůr poplužní plz. 357.
z Vrtby hrabě 111, 742, 1030; Jan František 493; Jan Hroznata, Jan Adam a Šezima Jan 908; Šezima LXI, LXXXIX, CXLV, 138, 241, 242, 293, 351, 493, 494, 854, 945, 1028, 1170, 1225.
z Vrtby Anna Markéta Dorota Vithová z Rzavého 878; Markéta Kotvicová z Kotvic 879; Uršula Benigna Michalovicová XXIV, LXXXII, 369, 370.
Vrtěšice části. 34.
Vrtva, viz Vrtba.
Vrutice (Kropáčova) bol. 199.
Vrutice praž. 429, lit. 931.
Vrzava Ondřej 965.
Vřesce táb. 849.
Vřeskovice plz. 587.
Vřesná (ves zašlá, nyní dvůr) táb. XVIII, 906.
Vřesník části. 222.
Vřesník (Vřestník) jič. 592, 792.
Vřesovec z Vřesovic Bernart 863; Jan Winkhart hrabě 706; Šebestian 909; Václav XXI; Vojtěch CXLI; Volf 616, 863; Zikmund a Zikmund Rotleb CXLI.
Vřesovec z Vřesovic a z Doubravské Hory Vilém hrabě CXXIX, 11, 43, 189, 228, 229, 358, 450, 868, 910, 1203; Vilém Ilburk 101, 117; Wolf starší 908, 916; Wolf Ilburk hrabě LXI, CXXVIII, 72, 91, 231, 469, 790, 909, 910, 912, 914, 1140; Wolf Karel mladší 393, 901, 910.
Vřesovec z Vřesovic Kostomlatský Adam Jiří 911, 913; Jan Habart 790, 822, 912, 913, 914; Ladislav CXXXIX; Oldřich 6, 914; Petr starší 913; Petr Pavel 914; Radslav 911, 912, 915; Václav 913; Jan Vilém a Vojtěch 912; Václav, Karel a Volf Rudolf 914.
Vřesovec z Vřesovic Kyšperský Jan 915; Jan Ilburg 822, 910, 916; Jetřich Jakub 916; Pavel 917; Petr CXL; Vojtěch XXV, CXL, 822, 917.
Vřesovcová z Vřesovic Alžběta LXXXIII; Anna roz. z Sulevic 833; Anna z Miliny a na Křemuži 239, 910, 911; z Doubravské Hory Anna Johanna roz. z Velemyšlovsi 911; Kostomlatská Barbora roz. Myškova z Žlunic 429, 914; Kyšperská Dorota Kaplířová 233; Kyšperská Eleonora roz. z Fictum 917; Kostomlatská Eva roz. Pauzarova z Michnic 731; Johanka 453; Kateřina roz. Bejčkova 1141; Kateřina roz. Údrcká z Nespečova 910; Krystýna LXXXIV; Lidmila roz. z Štampachu 616; Rebeka roz. z Renšperku 87; Kyšperská Uršula na Chobolicích LXXXIV.
z Vřesovic a z Doubravské Hory Anna Benedová 643; Estera Vchynská z Vchynic 863, 866; Kostomlatská Estera Vchynská z Vchynic 731, 855; Kostomlatská Johanna Majdalena, provdaná de Bachenhay 1258; Ludmila 910; Anna, Mandalena a Barbora bora 863; Žofie Vosterská 91.
Vřeštov (Bürglitz) jič. 293, 567.
Vřísek (Žižkenschloss, zámek pustý) lit. 845.
Wscherau, viz Všeruby.
Wscheratsch, viz Všehradiště.
Vstuhy (ves zaniklá) bud. 579.
Všebořice (Schöbritz) lit. 261, 457, 625.
Všebořice (Schebořic) části. 342.
Všehradiště (Wscheratsch) lit. 866.
Všehrdy (Tschern) žat. XCVII, 396.
Všechlapy bol. 392, 1163.
Všechov táb. 1221, 1227.
Všechromy praž. 20.
Všejamy bol. 834.
z Všejan, viz Milota.
Všech svatých na hradě Pražském děkanství a kostel XXIV, 324.
Všekary (Všekoře) plz. 331, 589.
Všekoře, viz Všekary.
Všelib (Všeliby) hrad. 531.
Všelibice bol. 537.
Všemily (Šemel, Schemel) lit. 867.
Všemyslice bud. 351.
Všeň (Všeno) bol. 604, 805.
Všepadly plz. 1056.
Všepetely, viz Šepetely.
Všeradice praž. 905.
Všeraz (Cheraz) lit. 53.
Všerub Kryštof 968.

Všeruby (Wscherau) plz. 280, 358.
Všestary hrad. 1070, praž. 526.
Všestudy praž. 952.
Všestudy (Šesl, Schössl) žat. 195, 611, 1085.
Všesvaky (dvůr zaniklý) táb. 151.
Všetaty praž. 409, 1145.
Všetečka Adam 1165; Martin 968.
Všetín na Moravě 768.
Vševiły pís. 127.
Vtelenský z Vtelna Albrecht 919; Jan XXII. 918; Jiří 918; Karel CXIII, 823, 919, 1275.
Vtelenská z Vtelna Lidmila roz. z Šenu 994; Majdalena roz. Zeidlicova z Šenfeldu 930.
z Vtelna Salomena Kaplířová, potom Helclová z Sternšteina 232, 919.
z Vtelna, viz Vtelenský.
Vtelno žat. 102, 243.
Vtelno Jizerné bol. 376, 520.
Vtelno Mělnické praž. 918.
Vůda dobrá (Dobrá voda) části. 696.
Wudingrün (Wutingrün, Butngryn) cheb. 600, 1136.
Wurfbein Jan 1209.
Würgnic, viz Vrchnice.
Würschen, viz Vršany.
Würtemberský vévoda Ludvík Fridrich 735.
Würzbaumová, viz Wircbaumová.
Wurzen, viz Dvorce (Dvorec).
Wustung (Wüsting) bol. 457, 766, 773, 793.
Wutingrün, viz Wudingrün.
Wutsch, viz Budče.
Vuvny (Humny, Ovny) praž. 1205.
Vyčichl Jan 1133.
Vyhlavský Marek 1193.
Vyhlavy (Vlhlavy) bud. 351.
Vyhnalov (Vyhnanov) hrad. 1096.
Vyhnanice hrad. 682.
Vyhnanov hrad. 400; viz též Vyhnalov.
Vyhyně (Vyhně) bud. 654.
Vykleky (ves zaniklá) bol. 1163.
Vykleky, jič. 597.
Vykletice (Vikletice) žat. 1254.
z Výmaru Bernard 752, 753, 754.
Výprachtice, viz Vejprachtice.
Výrava hrad. 707.
Výrec táb. XVIII, 85.
Výrov plz. 330, 366.
Výrov dvůr poplužní (pustý) plz. 589.
Výska Nová (Nová viska) cheb. 633.
Vyskeř bol. 532—534.
Vyskočil Jakub 968; Jan 965; Matěj 1165.
Vyskytná (Giesshübel) části. 1098.
Vyskytná táb. 1171, 1173.
Vysocký Václav 1262.
Vysočany jič. 1048, plz. 288, praž. 68, 106, žat. 160, 369.
Vysoká chrud. 1071, 1089.
Vysoká (Vysoké, Vesík, Wessig) lit. 117, 506.
Vysoká, viz Vysoký dvůr.
Vysoká táb. 493.
Vysoká (Viset, Wisset) žat. 622, 1085.
Vysoké chrud. 247.
Vysoké (Hochstadt) jič. 533, 776.
Vysoké (Wessig), viz Vysoká.
z Vysoké, viz Nejedlý.
Vysoké Mýto, viz Mýto Vysoké.
z Vysokého Celera (z Hohenzollern) Marie Maximiliana, viz Sternberková.
Vysokov hrad. 530.
Vysoký dvůr (Vysoká, Oberhof) pís. 356.
Výsonín, viz Vejsonín.
Vystrkov bol. 775, části. 222, pís. 647.
Vyšata Silvester 1133.
Vyšebrodský klášter bud. 59, 164.
Vyšehora (Kašna hora) pís. 649, 650.
Vyšehořovice praž. 704.
Vyšehrad praž. 951.
Vyšehradské proboštství, děkanství a kapitola XXIV, 324, 934, 950.
Vyšetice (Ješetice) táb. 238.
Výškov cheb. 605.
z Výškova, viz Měsíček.
z Výškovic (z Výškotic), viz Pelhřimovský.
Vyšší Brod bud. CXLIX.
Vyželce (Vyželec, Vyzelež, ves zašlá) jič. 788, 795, 940.
Vyžlovka praž. 526.
Vyžral Adam a Daniel 1147.
Vchtric z Širingswaldu Abraham CXXXVI; Arnošt 919; viz též Uchtryč.
Zababec, viz Žababeč.
ze Zábědovic, viz Hamza.
Záběhlice části. 694, táb. 177, 907.
Záběhlčice (Zaběhlčice, ves zaniklá) části. 641, 694.
Záblati bud. 657.
Záblatí Malé (Záblatíčko) bud. 351.
Záblatí Velké bud. 351, 732.

Záborská z Brloha Kateřina Salomena, Anna a Cecilie roz. z Dobrše 920.
Záborský z Brloha Jan Jindřich 919, 1274; Jindřich CXXXVII; Jan Markvart, Albrecht, Ladislav, Bořivoj, Jan a Václav 920.
Záboří, dvůr panský, hrad. 134.
Záboří (Söberle) hrad. 939, 1062.
Zábratné (Zavratný) bud. 655.
Zábrdí (Saberth) bol. 537, 805.
Zabrdovice bol. 529, 546.
Zábrodí (ves zaniklá) táb. 647.
Zábrodí hrad. 530.
Zábřeží jič. 50.
Zabuský Václav CXLI.
Zacléř, viz Saclíř.
Začal Jan 1143.
Zadák Václav 1069.
Zádolí hrad. 682, chrud. 281.
Zadražďany (Zadražany) jič. 1048.
Zadubský z Šontalu (z Schönthalu) Adam, Jan Krištof, Jiří, Albrecht, Vilém a Jan 920; Ladislav a Šebastian 921.
Zahájí bud. 351, části. 697, praž. 199.
Zahajský Jan Votik 1135.
Zahaň (Sagan) knížetství v Slezsku 734, 749, 769, 824.
Zahlini (ves zaniklá) hrad. 836.
Záhorka (Záhorek) ze Záhoří Jiřík a Petr 1248.
Záhornice jič. 116, 546.
Zahorský Vavřinec 1262.
Zahořanský Bohuslav 965.
Zahořany lit. 857, 859, 861, 866, 913, plz. 129, 304, 817, 1055, praž. 944, táb. 647, 648.
Zahořany (Sehrles) žat. 447.
ze Záhoří, viz Záhorka.
Záhoří bol. 531, 803, 844, bud. 1241, části. 222, cheb. 14, 278, táb. 177, 364, 1210.
Záhoří (Serles) cheb. 203.
Záhoří (dvůr poplužní) pís. 654, 1248.
Záhoří (ves pustá, zaniklá) táb. 93.
Záhoří hořejší pís. 650.
Záhoří pod Miličínem (Záhoří Německé) táb. 237—239, 245.
Záhoří Německé, viz Záhoří pod Miličínem.
Záhoří Pechové (Záhoří Vysoké, ves zaniklá) táb. 238.
Záhořice lit. 25.
Zahořín (Sohr) lit. 563.
Zahostice táb. 849.
Zahradčice části. 905.
Zahradecká z Zahrádek Maria Eufrosina roz. Löblova z Krainburku 866.
Zahradecký sv. pán ze Zahrádek Václav CXLI, 866.
Zahrádka plz. 358, 668, táb. 48, 172, 493, 556, 647, 1221, 1222, 1227.
Zahrádka Trhová části. 701.
Zahrádka Šimon 965.
Zahrádka (z Vlčí Hory) Oldřich CXLI.
Zahrádková z Vlčí Hory Polyxena Horčická 168.
ze Zahrádky, viz Houska.
Zahražanský klášter, viz Klášter Zahražanský.
Záhuby (Záhuba, ves zaniklá) části. 460.
Záhuby jič. 787.
Zahumecký Jan 1262.
Zacharyáš David 988.
Zacharyášová 1045.
Zacheus Jan a Jakub 1054.
Záchod (Náchod) táb. 1221, 1227.
Zachotín táb. 485.
z Zachrašťan, viz Nepolisky.
Zachrašťany jič. 1048.
Zaječí táb. 155.
Zaječice chrud. 387, praž. 379.
Zaječice (Saidschic) žat. 7, 313.
Zájezd bol. 249, 843, hrad. 530.
Zájezd (ves zaniklá) lit. 863.
Zájezd (dvůr poplužní) praž. 282.
Zajíc z Hazmburku Mikuláš 17.
Zajíček z Hošťálkovic Mikuláš a Václav 921.
Zajíčková (z Hošťálkovic) Markéta roz. z Bejšova 7.
Zajíčkov táb. 1172.
Zakopaná bol. 249, 807.
Zákostelská z Bilejova Kateřina roz. z Michalovic 92.
Zakostelská z Bilejova Kateřina Prunarová, potom Kutnaurová, pak Vodňanská 314, 818.
Zakostelský, viz z Bilejova.
Zakraví hrad. 638, 681.
Zakšín (Sakschen) bol. 18, 781.
Zakšov (Sachsengrün, Kryn) žat. 599.
ze Zakšova, viz Křelíř.
Zákupy bol. CXLIX.
Zálesí hrad. 50, táb. 155, 238.
Zálesí (dvůr poplužní) táb. 93.
Zalešany části. 380.
Zálezly (Záles) lit. 26.

Zálezly (Salesl) lit. 1116, 1117, 1244.
Zálezly pís. XVIII, 204, 490, žat. 369.
Zalině bud. 657.
Zalmanov (Solms, Solmus) cheb. 99.
Zaloňov hrad. 941.
Zalši táb. 151.
Zalužanský ze Zalužan Radslav 921.
Zalužany (Sensel) lit. 862, 863.
Zalužany pís. 336.
Záluží bud. 652, pís. 1195, plz. 358, praž. 487, 947, táb. 241, 442, 650, 1210, 1222.
Záluží (ves pustá, zaniklá) lit. 846.
Záluží (dvůr, dom. Tloskov) táb. 155.
Záluží (Maltayr, Maltheuern) žat. 138, 139, 1265.
Zálužice bud. 351, 352.
Zálužice (Saluschitz) žat. 192.
Zalužská z Ostroskal Anna roz. z Podolí 921.
Zalužský Michal 1217.
Zalužský z Ostroskal Kašpar a Václav 921.
Zámečník Kašpar 1165.
Zámek červený, viz Krakovec.
Zámek Nový (Mutinsko) jič. 529, 546.
Zámek Nový (Neuschloss) lit. 764, 765, 788, 831, 846; viz též Nový Zámek.
Zamezí jič. 536, 778.
Zámezí horní jič. 777.
Zámky nové, viz Nové Zámky.
Zamlekov, viz Zavlekov.
Zámostí bol. 520, 721, 774, jič. 306.
Zamostský Pavel 965.
Zámrsk chrud. 247, 768.
Zandalýn Jiří 968.
ze Zap Lidmila Vencelíková z Vrchovišť 851.
Zapská Alžběta roz. z Šlivic na Perruči a Vraškově LXXXIII, 839; Eva roz. z Zap 922; Kateřina, viz z Chlumu a Straková; Marianna roz. z Harasova 922.
Zapský ze Zap Adam 921, 922; Oldřich a Jan 922.
Záptačí (dvory u Berouna) praž. 1037.
Zapudov bol. 249.
Zarodice (pusté popluží u Huzenic) pís. 650.
Zárov (Žďárna, Soor) jič. 708.
Záruba Albrecht 965; Václav 1045.
Záruba z Hustiřan Berchtold 307; Ctibor a Jiří 927; Hartvík 307; Hertvík 808, 809, 923, 926; Jan 808, 823, 923; Karel nejstarší CXXXIX; Karel CXXXIX, 923; Rudolf 11; Udalrik Berthold 925; Václav 51, 307, 571, 779, 793, 837, 925—927; Václav mladší 1097.
Zárubová Barbora 1025.
Zárubová z Hustiřan Alžběta roz. z Sternberka 924, 925; Anjelina (Engelburka) roz. z Celtynku 50, 801, 927; Marie Alžběta roz. z Sternberka 879.
Zarubovna z Hustiřan Bohuňka Bezdružická z Kolovrat 281; Bohuňka Licková z Risenburku LXXXIII, 327; Františka Alžběta Fellnerová z Feldeku 493; Johanna Straková z Nedabylic 51; Johanna Uršula Grodecká z Grodce 570, 571; Markéta Zeidlicová z Šenfeldu 932.
Zarybnický Jan CXXXIX.
Zarybnický Samuel 1054, 1055.
Zářičí táb. 238.
Zásada bol. 317, 533, 801.
Zásada (Sosa, Sosau) žat. 607.
Zásada (Sázava, Sosau) žat. 622.
Zásadí (předměstí Litoměřické) lit. 1118, 1119.
Zásadka bol. 46—48, 765, 766, 797.
Zásadka (dom. Dub Český) bol. 537, 780.
Zásadka jič. 926.
Zásadka Malá bol. 249, 807.
Zásadský z Gemsendorfu Jan Jenik 317; Jiří Jeník 551.
Záskalí bol. 537, 794.
Záskalí (ves zaniklá) táb. 238.
Zásmucká ze Zásmuk Marie Kapříkova z Losenic 452.
Zásmucký ze Zásmuk Zdeněk 927.
Zásmuky části. CXLIX, 859.
Zástupa z Křížkovic Jakub 107, 1045.
Závěta ze Závětic Jan LVIII; Jiří XXXII, XLVIII, LI, 928, 988.
Zátava pís. 1179.
Zatejny (Zatyní, Sattay) bol. 18, 781.
Zátvoří (Zátvor) praž. 716.
Zatyní, viz Zatejny.
Zavidkovice části. 702.
Závidov (Seiwedel) praž. 856.
Zavlekov (Zamlekov, Zavlekom) plz. 204.
Závodiště (v Závodištích, dědiny u Žatce) žat. 1259.

Závrata (Závraty) bud. 274.
Závratce čásl. 461, 462.
Zavratný, viz Zábratné.
Závraty, viz Závrata.
Závrší hrad. 44, 768, 934.
Závsí táb. 479.
Zběčník (Zbiček) hrad. 530.
Zbejšov, viz Zbýšov.
Zbelitov táb. 151, 650.
Zběř jič. 80, 81, 764, 765, 786.
Zběšice (Běšice) táb. 175, 177.
Zbiček, viz Zběčník.
Zbilidi, viz Zbility.
Zbilitov táb. 1222.
Zbility (Zbilidi, Rothneustift) čásl. 639, 690.
Zbinohy (Zbynohy, Winau) čásl. 639, 690.
Zbiny (Zbiné) bol. 17.
Zbiroh bol. 803, 844.
Zbiroh praž. CXLIX, 894.
Zbislav táb. 151, 650.
Zbislavec (Zbislavice) čásl. 460, 462.
Zbislavice, viz Zbislavec.
Zbizuby (Bižuby) čásl. 61.
Zblovy (Zblové) hrad. 569.
Zborov bud. 658.
Zborovsko (Borovsko) čásl. 900.
Zboží čásl. 2, 702, hrad. 400, jič. 536, 803.
Zbožnice (Zbožná Lhota) táb. 151' 346.
Zbraslav (Braslav) cheb. 278.
Zbraslav praž. CXLIX.
Zbraslavice čásl. 169.
Zbraslavský klášter, viz Klášter Zbraslavský.
Zbraslavský opat XV.
Zbrašín žat. 190.
Zbudov bud. 351.
Zbudovice čásl. 689, 1050.
Zbudovský Martin 1220, 1232.
Zbuzany praž. 346.
Zbynice pís. 449.
Zbynohy, viz Zbinohy.
Zbyšničovsko, dvůr poplužní, pustý, plz. 1055.
Zbýšov (Zbejšov, Sbejhov) čásl. 690.
Zdeboř (Zdaboř) praž. 1196.
Zdeboř táb. 241.
Zděbrady praž. 20, 527.
Zdelavice (Zdeslavice, Sdalawic) čásl. 691.
Zdelov (Zdělov) hrad. 23.
Zderadiny (Dolejší) časl. 61.
Zderaz žat. 39, 286.
Zdeslavice čásl. 514.
Zdeslavice, viz Zdelavice.
Zdiby praž. 22.
Zdikov Malý pís. XVIII, XXVI, 355.
Zdiky bud. 653.
Zdiměřice (Stiměřice) praž. 944.
Zdislav chrud. 517.
z Zdislavic, viz Renšperger (Reinsperger).
Zdislavice čásl. 701.
Zdislavice (ves pustá, zaniklá) lit. 845.
Zdislavice táb. 61, 62.
Zdobín (Zdobeň) jič. 801, 807.
Zdoly (Zdůle) cheb. 605.
Zdůle, viz Zdoly.
Zebín (ves zaniklá, nyní jenom dvůr) jič. 535, 536, 778.
Zebus (Scebuz), viz Chcebuzy.
z Zedlic, viz z Cetlic.
Zedlicar z Zedlic, viz Cetlicar z Cetlic.
Zedlicar ze Zedlic (von Zedlitz) Adam, Jan, Martin a Matouš 928; Sigmund a Karel Kryštof 942.
Zedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
Zedlicová z Zedlic Johanna roz. Zylvarovna z Zylverštejna 942.
Zedník Ondřej 1133.
z Zedtwic a ze Šteinu Heřman a Karel 928.
z Zedtwic Jan Vilém 928.
z Zedvic (Cetvic) a z Kinžvartu (Zedwitz von Königswart) Kryštof Henrych CXXXIX, 928, 929; Jan Kryštof CXXXVIII, 929.
Zedvicová z Zedvic a z Kinžvartu Scholastika, roz. z Mengersdorfu 929.
Zedvicovna z Zedvic a z Kinžvartu Eva Sibylla a Anna Regina Hoffmannová z Münchhofen 929.
Zehuby čásl. 703.
Zech (Cecha, Grund) cheb. 1138.
Zechová (Čechová) Sabina, dříve Štampachová, roz. z Solhauzu 621.
Zechovice (Sechovice) jič. 1048.
Zeidl z Georgenperku Jakub 1047.
Zeidler (Ceydler) lit. 865.
Zeidler z Braunova Jakub 930.
Zeidler Jan 1152.
Zeidler (Hoffmann) Jan 382, 789, 823, 930, 1275; Jan Sigmund 790.
Zeidlerová (Hoffmannová) Majdalena roz. z Hiršfeldu 789, 930.

Zeidlic z Šenfeldu (Ceidlic, Seidlic von Schönfeld) Hertvík 606, 932, 933, 934, 1042; Jindřich Jiří XLI, LXVII, 930, 1275; Ladislav XXXIII, 716, 823, 931; Osvald 931; Rudolf 44, 932, 1275.
Zeidlicová z Šenfeldu Anna Marie roz. Berkovna z Dubé 563; Markéta roz. Zárubovna z Hustiřan LXXXIV, 327, 932.
Zeidlicovna z Šenfeldu Anna, Marie a Estera Lichtenšteinová 932; Majdalena Vtelenská 930; Markéta Berbisdorfová 930, 1275.
z Zeilbergu, viz Teufel (Teyfl).
Zelená hora plz. CL.
Zelenče praž. 1265.
Zelené (Zeliny) plz. 446, 587.
z Zeleného Oudolí (von Grünthal), viz Pikhart.
Zelenice lit. 53.
Zelenka Jakub 1036, 1165; Pavel 1165.
Zelenov (ves zaniklá) plz. 1055.
Zelinková Mandalena 1045.
Zeliny, viz Zelené.
Zeller z Rosenthalu Jan 184; viz též Celar.
Zeltenschlager z Zeltenschlag, viz z Celtenšlak a Seltenschlag.
Zeltenšlogerová (Zeltenschlager, Celtenšloger) Ludmila 1025; viz též Seltenšlagová.
Zeman z Kosoře Matěj XXV, CXL, 934.
Zeměchovský (Semčechovský) z N. Václav 504.
Zemek Ezechyel 1214.
Zetlesreit (Zettlesreith) bud. 655.
Zetlisch, viz Sedliště Nové a Staré.
z Zettelberga Arnošt 617; viz též Cettelberger.
Zettlesreith, viz Zetlesreit.
Zeyner Pavel 1152, 1153.
Zezličko, viz Zličko.
Zhorec (Zhořec, Horec) plz. 448, 450, táb. 878.
Zhorney (Zhorný) táb. 155.
Zhory, viz Žhery.
Zhoř části. CXI, 34, 514, chrud. 196, táb. 1221, 1222, 1227.
Zhoř (Hořkov, Hořkau) praž. 854.
Zhoř (dom. Chlumec) táb. 389.
Zhoř (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
Zhoř (dom. Nadějkov) táb. 650.
Zhoř (dom. Pacov) táb. 878.
z Zhoře, viz Skála.
z Zhoře, viz Vopršal.
Zhořec, viz Zhorec.
Zhudovice (Zudovice, Sudovice) praž. 935.
Zhudovský (Zudovský, Sádovský) z Hyršova a z Zhudovic Jakub 934, 1270; Jan 935.
Zhůře plz. 280.
Zibetschlag bud. 655.
Zibohlav (Zibohlavy) části. 1065.
Zibřidice bol. 84.
Ziedlitz, viz Čitice.
Ziegel, viz Zygel.
Ziegelhütten (na Cihelně) . cheb. 1138.
Ziegenfuss, viz Kozínoha.
Ziegler z Klippenhausen Joachym 935.
Ziel (Zyl), viz Cíl.
z Zierbergu, viz House.
Ziering (Cirynk) bud. 655.
Ziesmitz, viz Střeziměřice.
Zigel Jan 1193.
Zichlínek (Zichlink) chrud. 195.
Zichrov (Sichrov) bol. 534.
Zickan (Cikán) Tomáš a Dorota 1101.
Zíkovy (Zvíkov) pís. 1217.
Zima Jan 644.
Zimmerheckel Matyáš 1103.
Zimoř (Simmern) lit. 117, 506.
Zirnau, viz Dřínek.
Zittnay, viz Sitné.
Zittolieb (Citoliby) žat. 191.
Zlakovice pís. 650.
Zlatá (Zlatý) praž. 515.
Zlatá Ludmila 1025; Mandalena 1026.
Zlatečka (ves zaniklá) bol. 537.
ze Zlaté Koruny (Goldenkron), viz Müller.
z Zlatého pole, viz Mazánek.
Zlatenka táb. 850.
Zlatnická Anna 435.
Zlatníky (Zlatnice, Böhm. Schladnig) žat. 95.
Zlatýšovice (ves zašlá) bud. 350, 352.
Zlešice pís. 154.
Zlíbek (Žlíbek) pís. 1201.
Zliče hrad. 530.
Zličko (Zezličko) hrad. 530.
Zliv bud. 351, části. 61, jič. 787.
Zlivice pís. 1179.
Zlivský, viz Žlivský.
Zlonice praž. 839.
Zlonická Voršila 1113.
Zlosyně (Zloseyn) praž. 930.

Zlovětice (Lobotice, Lobětice, Lábotice) žat. 620.
Zmišovice táb. 485.
Zmrzlík Jan 1095.
Zmrzlík ze Svejšína Václav 647.
Zmyslovský Adam Oldřich 1162.
Znějovský z Korkyně Michal Bohuslav 123, 323, 374, 501, 900.
Znosím táb. 516, 896, 1222.
Zoboles (Sovolusy) cheb. 288, 630.
Zolldorf, viz Březovice bol.
Zoubek Jan 1092; Matyáš mladší 1037.
Zoufalá Anna 1165.
Zpustošení statků (pusté vsi a domy) 352, 546, 648, 651, 657, 658, 675, 692, 694, 698, 703—705; viz též při městech.
z Zrin hraběnka Marie Žofie, roz. Löblova z Krainburku 866.
Zriny Jan hrabě 656.
Zruče části. 225.
ze Zrzavého, viz Lapáček.
ze Zrzavého, viz Vitha.
Zubčice bud. 654.
Zubří chrud. 313.
z Zubřího, viz Kustoš.
Zudovice, viz Zhudovice.
Zudovský, viz Zhudovský.
Zuckenstein (Cuknštein) bud. 223.
Zucker, viz Cukr.
Zuckmantel (Cukmandl) lit. 261.
Zukr Matouš 1133.
Zumr (Díbel) Jan 1045.
Zumr (Zummer, Sumr, Sommer) z Herstošic Jan CXXXIX; Jan Jiří 620; Jan Jindřich, Jan Vilém a Joachym Mikuláš 935; Kryštof 287, 935; Mikuláš Joachym a Václav 936; Mikuláš Šebestian 1275.
Zumrova (Sommer) Markéta Georgová z Oldenburga 399; Sidonia Žofie Talacková a Eufrosina 936.
Zummrfeld (Sommerfeld) z Tumnic Kryštof Erasmus 776, 787, 823, 936.
Zürch Jan 1137.
Zuschner Ondřej 1088.
Zuschnerova Regina 1088.
Zužka Matěj 1095.
Zvanovice praž. 526.
Zwarnetschlag, viz Svatomirov.
z Zweibruku, viz Hok.
Zweiendorf, viz Svébohy.
Zvěrkovice (Zvírkovice) bud. 1241.
Zvěrotice táb. 1211.
Zvěřina Jan 1165.
Zvěřinek části. 1163.
Zvěřinské hrabství (Schwerin) 734.
Zvěstonín táb. 1222.
Zvěstovice (ves zašlá, nyní dvůr) táb. 1222.
Zvičína (Svěčín) jič. 801, 836, 927.
Zvichovec (Zichovec) pís. 1195.
Zvíkov bud. 350, 657, hrad. 219, 1071.
Zvíkov (Klingenberg) pís. 649, 659.
Zvíkov (Zíkovy) pís. 1217.
Zvíkovec (Zvíkov, tvrz pustá) bud. 350.
Zvíkovec praž. 28, 44.
Zvírkovice, viz Zvěrkovice.
Zwirschen, viz Svržno.
Zvířetice bol. 765, 766, 790, 822, 825, 831, 883.
Zvířetický z Wartenberka Zdislav 666.
Zwitte (Cvitte) lit. 563.
Zwittern (Svitanov) bud. 655.
Zwodau (Cvota) cheb. 600.
Zvole (Svol) hrad. 164, 679.
Zvole (Zwoll) praž. 945.
Zvoleňoves, viz Zvoliňoves.
Zvolín (Bolína) táb. 896.
Zvoliňoves (Zvoleňoves) praž. 384.
Zwollen, viz Stvoly.
Zvonař z Cimberku Brykci a jeho dcera Anna Kocourová 275.
Zvonečková Anežka 1076.
Zvonějov (ves pustá) části. 1098.
Zvozdné (Zvozno) bud. 1241, 1242.
Zygel (Zygl, Ziegel) z Chocenic Jiří LXXXIX, 936, 966, 999, 1036; Kryštof 823, 937, 938, 999, 1036.
Zygelová (z Chocenic) Kateřina roz. Nejedlá 937; Mandalena, roz. Kronenbergová z Kobersbergu 937; Zygelova Ludmila, Anna a Regina 938.
Zygl Jiří 1133.
Zych Vojtěch 1092.
Zylvar z Zylverštejna a z Pilnikova (Silvar, Silber z Silberšteina) Adam 799, 806, 938—941; Jan LXVI, 137, 708, 938, 940, 941, 980; Rudolf Ferdinand a Vilém Adam 804.
Zylvarová z Zylverštejna Anna Rozina 940; Rozina roz. Míkovská 220, 375, 785, 792, 802, 804.
Zylvarova z Silberšteina Beatrix Lobkovicová 939—942; Johanna Zedlicová 942.
Zytkonydes Mistr Jan 1092.

Žababeč (Zababec, Sababsch) lit. 866.
Žabka Jiřík a Markéta 1069.
z Žaboklik (Žablík), viz Rotleb.
Žabokliky (Šobokliky) žat. 246, 1254.
Žabokrky hrad. 530.
Žabonosy části. 1111.
Žabovřesky (Sakovřesky) táb. 151, 346.
Žabrakov dvůr poplužní pís. 204.
Žáček Jan 1262.
Žák Adam 1133, 1135; Jan 1134.
Žák z Radobejle Jan a Alžběta 1076.
Žakava plz. 280.
z Žákova Salomena Říčanská z Říčan 494.
Žákovcová ze Žákavy Lidmila roz. z Kokořova 338.
Žakovec z Žákovy (z Žákavy, z Žákova) a z Jivan Jindřich starší, Jindřich mladší, Václav Lev, Vilém a Karel 942; Jan Jiří Maximilian CXXXVIII; Jindřich 67; Vilém 720, 841; Diviš Lev 204.
Žáky části. 685, 702.
Žalanský Jan 1036.
Žalany (Schallan) lit. 861, 862.
Žaleč (Žaly) jič. 926.
Žalud Václav Bohdanecký 1165.
Žaludová (Sobotková) Anna 1165.
Žaly, viz Žaleč.
Žamberk hrad. CXLIX.
Žampach hrad. 51.
Žampach z Potenštejna 70, 791.
z Žampachu, viz Hložek.
Žandov části. 694.
Žandov (Sandau) lit. 418, 819.
Žandovský z Nedakřovic Václav CXL.
Žantov, viz Žarkov.
Žár bud. 653; viz též Žďár.
Žarkov (Žantov?) bol. 532.
Žárovná pís. 37.
Žatec (Saaz) žat. LV, CI, 171, 548, 816, 928, 1253—1263.
Žatecká (Kalivodová) Dorota 1018.
Žatecký Havel 1165; Jakub 1045; Jan 418; Jiří, Jan mladší a Jakub 1134; Václav 1026.
Žatecký z Weigerštorfu Jan 1065.
Žďákov pís. 647.
Žďanice části. 34, 1111.
Žďanov pís. 49, plz. 1056.
Žďár (dom. Doksy) bol. 17.
Žďár (dom. Hradiště) bol. 46.
Žďár (dom. Svijany) bol. 604.
Žďář (Žár, Sohoř) bud. 163.
Žďár (dom. Jilemnice) jič. 139, 570, 765, 767, 813.
Žďár (dom. Oulibice) jič. 536.
Žďár (dom. Radim) jič. 803.
Žďár (dom. Vrchlabí) jič. 785.
Žďár (Žďárno, Sohr, Soor) jič. 636, 708, 1238.
Žďár lit. 261.
Žďár plz. 14.
Žďár (Žďáro) plz. 668.
Žďár (ves pustá) plz. 1056.
Žďár (dom. Černovice) táb. 850.
Žďár (dom. Radič) táb. 385.
Žďár (Saar) žat. 943.
Žďár (Saar, Schaar) žat. 208.
Žďár, viz Žďáry.
Žďár Hořejší a Nižší hrad. 23.
Žďár Nový části. 933.
Žďár Pluhový táb. 477, 906.
Žďár Veselý části. 692.
Žďára Tomáš 1134.
Žďárec části. 461.
Žďárek (Scharing) bol. 537, 794.
Žďárek (Scharchen) bol. 803, 844.
Žďárna (Žďárno, Žďár, Zárov, Soor) jič. 708, 1238.
Žďárno, viz Žďárna.
Žďáro (Žďár) plz. 668.
Žďárovo Hradiště plz. 253.
Žďárský Vít 1045.
Žďárský z Žďáru (von Saar) Ctibor Tiburci 616; Florian 942; Florian Jetřich XXIII, CXI, 86, 102, 160, 243, 617; Hynek 245, 942; Hynek Jiří 432, 944; Jan Jiří 942, 943; Jan Šebestyan 943; Jan Václav CXXXIX, 823, 943; Jetřich Florian 943; z Žďáru bratří 846.
Žďárská z Žďáru Alžběta roz. z Fictum 943; Alžběta Volfomina roz. Berkova z Dubé a Lippého 191, 466; Johanna roz. Pfefferkornova z Ottopachu XXV, 432, 942.
z Žďáru Otilie Doupovcová 87; Polyxena Marie sv. paní z Pisnic, Eleonora a Majdalena Rosina 944.
Žďáry (Žďár) chrud. 461.
Žďáry (Žďár) hrad. 530.

Žděřec (Zdírec, Sirtsch) bol. 18, 782.
Ždichna Jiří 1134.
Ždírec (Seelenz) části. 1098.
Ždírec části. 933, jič. 570; viz též Žděřec.
Žďov (Gestob) žat. 722.
z Žeberka Albrecht na Prostředním Krušci 1201.
z Žeberka sv. p. Jan Jiří Bohuslav, Jan Šebestyan 1216; viz též Planský.
z Žeberka (z Eberka, Seeberg), viz Planský.
z Žeberka, viz Schmiedl z Eberka.
Žebice (Šebice, ves zašlá) bol. 18, 782.
Žebletín (Sebedic, Sebeltic) žat. 943.
Žebrákov části. 701, táb. 647.
Žebrákov dvůr žat. 620.
Žehrovice Mšecké praž. 616.
Žehuby části. 596.
Žehušice části. CXLIX, 835.
Žehušická z Nestajova Bohuňka, potom Bezdružická z Kolovrat 666; Mandalena 530.
Žehušický z Nestajova Bernart 536, 1050; Hertvík 29, 666, 1191; Jan 1050, 1065; Václav 1050.
Žejdlík Jiří 1134.
Želčany plz. 1202.
Želeč bol. 805, táb. CXLIX.
Želeč (Seltsch) žat. 181, 1253.
Želechovice (Schelechowic) lit. 243, 861, 864.
Želejov bol. 535, 776, jič. 800.
Želenice praž. 1205, žat. 633.
Želetavský Tomáš 1165.
Želevice lit. 614.
Železná praž. 165, žat. 261, 290, 1254.
Železná Anna 1040.
z Železna, viz Třemeský.
Železný Blažej 1022.
Želibořice pís. 204, 490.
Želichov táb. 1222.
Želinská ze Sebuzína Mandalena, roz. Voděradská z Hrušova 944, 945.
Želinský ze Sebuzína Jan 1275; Gabriel Krištof 944, 1275; Václav 945.
Želiv (Selau, Čečetice) části. 221, 222.
Želivec části. 572.
Želizko z Tourového Oldřich 1248.
Želizy (Schellesen) lit. 7, 9.
Želkovice jič. 923.
Želkovice (Schelkovic) žat. 865, 912.
Žemlička Jan 1193.
Žerčice bol. 360.
Žeretice (Šeretice, Šeredice) jič. 80, 786.
Žernoseky Veliké (Gross-Černosek) lit. 228.
Žernov (Žernovy) hrad. 531.
Žernovany, viz Žernovi.
Žernovi (Žernovany, Žernovy) jič. 163, 532.
Žernovice pís. 654.
Žernovka praž. 526.
Žerotín (Žirotín) žat. 87.
z Žerotína (z Žirotína) bratří 70; Jan Diviš 119; Karel XXIII; Kašpar Melichar XXXIII, 946; Ladislav Velen 663.
z Žerotína (Žirotína) Anjelina Anna Sibylla Michnová z Vacínova 802; Johanna Emilie Waldšteinová 26, 938; Veronika Slavatová 517.
Žerotínová (Žirotínová) Alžběta, viz Eliška; Anna Maximiliana, dříve Švamberková, roz. z Opperštorfu XXIX, LXXXII, 662, 946; Bohuňka roz. z Kunovic 151; Eliška (Alžběta) roz. z Waldšteina 16, 41, 117, 426, 786; Kateřina roz. z Smiřic 1065; Uršula potom Šliková, roz. z Opperštorfu 604.
Žerovský Mikuláš CXL.
Žestoky (Řestoky) chrud. 115, 671.
Žestovice části. 386.
Žeznilý Vavřinec 968.
Žežhule Jan 1165.
Žežice praž. 1196.
Žežlovice (Jažlovice) praž. 514.
Žežule Jindřich 996, 999, 1035, 1036.

Žežule Jindřich a Jindřich Konstantyn 1024.
Žhery (Zhory) praž. 374.
Žibkov táb. 237.
Žibřid z Velechova Jindřich 46.
Žibřidovice (Zibřidovice) čásl. 88.
Žid Matěj 1054, 1055.
Židek (měšťan Nymburský) 1165.
Židlov (Schiedl) bol. 14, 775.
Židovice jič. 783, žat. 209, 614.
Židovice Nová bol. 84.
Žihle (Scheles) žat. 208.
Žihobee (Žihobec, Schobic) pís. XVIII. 48, 49, 202.
Žiehlice (Schiehlitz) lit. 862, 863.
Žiehlice plz. 358, 451.
Žichlink (Zichlínek) chrud. 195.
Žichova (Pupinova) Vesce táb. 1222.
Žichovec (Zvichovec) pís. 1195.
Žichovec (Žichovice) žat. 87.
Žichovice pís. XX, CXLIX.
Žichovice (ves zaniklá, nyní dvůr) čásl. 186.
Žichovice (Žichovec) žat. 87.
Žika chrud. 119, 1155.
Žikov plz. 109, 127, 128.
Žilov plz. 358.
Žilovice (ves zaniklá) chrud. 115.
Žilovský dvůr chrud. 119.
Žim lit. 25, 863.
Žimutice (Žimuntice) bud. 57, 58, 303, 814, 817.
Žiňany táb. 151.
Žinice táb. 238.
Žinkovy plz. XXIII, CL.
Žireč (Schurz) hrad. 683, 685, 708, 764, 941.
z Žirotína, viz z Žerotína.
Žirov táb. 485.
Žirovnice táb. XXIII, CXLIX.
Žiška, viz Šiška.
Žitavský Martin 1110; Šťastný 1092.
Žitavský z Dormsdorfu Jan Jiří 107.
z Žitenic, viz Měnická.
z Žitenic Nyklasková, viz Kaleničová.
Žitenice (Schüttenic) lit. 469, 470.
Žiteninky (Zitetinek, ves zaniklá) jič. 783.
Žitětín (Žitěnín) jič. 721, 774.
Žitín plz. XXIII.
Žitonice, dvůr poplužní, lit. 844.
Žitovlice jič. 306.
Živhošť (Živohošť) táb. 155.
Živnůstka Jan 965, 988, 1036.
Živonín praž. 199.
Žitelice (Schiesselitz) žat. 171, 611.
Žitelický Jan 1144.
Žiteloves hrad. 496, 707, 762, 767, 779, 783.
Žižice praž. 606.
Žižkenschloss (Vřísek) lit. 845.
Žižníkov (Schiessnig) lit. 845.
Žišov táb. 657.
Žleby čásl. 100, 210, 685, 705, 1199.
Žlíbek (Zlíbek) pís. 1201.
Žlíbek dvůr táb. 155.
Žlívská (Zlívská) z Labounč LXXXIV; Alena na Radči a Chomotících LXXXIII; Kateřina roz. Volanská z Volanic 778.
Žlívský (Zlívský) z Labounč Jan 777; Jan Henrich 778.
Žlonkovice praž. 367.
z Žlunic, viz Myška.
Žlunice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
Žlutice (Lutitz) cheb. CL, 278.
Žlutický Daniel 1258, 1262; Floryan Mistr 1262.
Žumberk (Sonnberg) bud. 183.
Žundalek Matěj 1095.

Dodatky k registříku.

z Adlerheimu, viz Pecelius.
z Aichu, viz Wieser.
z Altersdorfu, viz Parýs.
de Areyzaga Bernard a Jan 239; viz též de Arrizaga.
z Astfeldu, viz Osterštok.
z Auhorn, viz Rozýn.
z Bělé Rohovlad Jiří a Mikuláš 121.
z Běloplot, viz Pionkotský.
Belvic z Nostvic Kašpar starší 157.
Berkovna z Dubé Anna Marie Zeidlicová z Šenfeldu 563.
Běšínová, viz Hrobčická.
Běštín (Běstčín) praž. 119.
z Bezejovic, viz Popovský.
z Biesingen sv. pán Karel Arnošt 239.
Bílý Mlýn, viz Mlýn Bílý.
z Biskupova, viz Krumpach.
Bitozeves žat. 194.
Blottendorf, viz Plottendorf.
z Bohuňovic, viz Sak.
Bojenice táb. 174, 650.
z Bonisdorfu, viz Rakl.
z Borkova, viz Napor.
z Borovnice, viz Sudlice.
Boseň bol. 807.
Boubinský z Újezda Diviš 121.
Božetice, viz Požetice.
z Božetína, viz Krsňák.
z Božkovic, viz Svojanovský.
Brada (Podbradí) jič. 774.
z Braunberku, viz Miličovský.
z Brňova, viz Martinovský.
Bruknar z Brukšteina Arnošt 248; viz též Bryknar.
z Brukšteina, viz Bryknar.
z Březnice, viz Roudnický.
z Břízy, viz Netvorský.
z Buckau, viz Heydler.
z Bukové, viz Heidler.
z Bukové, viz Lažanský.
Bukovský z Hustiřan Mikuláš 926.
Buschendorf, viz Pušndorf.
z Buschhofen, viz Freiesleben.
Bušanovice pís. 204.
z Buškovic, viz Rousová z Vrážkova.
Býnice táb. 147.
z Ceylberku, viz Teyfl.
z Cimberku, viz Zvonař.
z Citova, viz Selmický.
Commissio revisionis 445.
Corpus Marek 207; viz též de Corpus.
z Čečína, viz Vranoš.
z Čechtic, viz Stanovský.
Čejka z Olbramovic Václav 63.
z Čejkova, viz Tomek.
z Černčic, viz Malešický.
Černé Louže bol. 84.
Černín z Chudenic Jan 73; Jiří Václav 129; Václav Diviš 130.
Černínová z Chudenic Elza roz. Vratislavovna z Mitrovic 73; Kristina Kordule, roz. z Helmaku (Heleneku) 130; Maria Anna hraběnka z Stahrembergu 130.
Červená Hora, viz Hora Červená.
z Červeného dvoru, viz Krynes.
z Červenévsi, viz Měnický.
Češtice pís. 147.
Čížkrajice (Sitzkreis) bud. 1275.
Diblikovské Pustiny (dom. Skály) bol. 532.
Dlouhý Most, viz Most Dlouhý.
Dobrošen (Drobrassen) cheb. 156.
Dobřičany žat. 181.
z Dollenšteina, viz Lednický.
z Domaslavi, viz Vlasatý.
z Donína Alžběta Hiserlová 154.
z Dorendorfu, viz Krumpach.
Drobrassen (Dobrošen) cheb. 156.
Dubčany žat. 181.
z Dubnic, viz Rajský.
Dubský mlýn, viz Mlýn Dubský.
z Dubu a Frydšteina, viz z Opperštorfu.
z Eberka, viz Schmiedl.
z Ejstebna, viz Větský z Věst.
z Fictum Eleonora Barbora Stampachová 618.
z Findelšteina, viz Proy.
Flahe (Flöhe), viz Vlov.
z Frošhamru, viz Tonikl.
z Frydšteina, viz z Opperštorfu.
z Frymburku Anna Maria Sobková 561.
z Frymburku Mazanec Karel 186.
z Förstenfeldu, viz Oršinovský.
z Gayeršperku, viz Werner.
z Geblic, viz Nosidlo.
z Geiselbergu, viz Proy.

z Gemsendorfu, viz Zasadský.
z Georgenperku, viz Zeidl.
z Geyzinku (Geisinku), viz Šenová.
z Goldburgu, viz Šuster.
z Gotsche hrabě, viz Kisl.
von Grünthal, viz Pikhart.
z Hartbachu (z Hartenbachu), viz Říčl.
z Hartenfelsu, viz Schellhart.
Havlův Mlýn, viz Mlýn Havlův.
z Hebernfeldu, viz Petrová.
z Helfenburku, viz Vltavský.
z Helmaku (z Heleneku) Kristina Kordule Černinová 130.
z Hirschfeldu, viz Schindl.
Hiserle (Hyzrle) Ferdinand Arnošt 204.
Hiserlová z Chodův Alžběta roz. purkrabinka z Donina 154.
Hlubany (Lubau) viz Lubany.
z Hodějova Anežka, viz Říčanská.
Hodějovský z Hodějova Přech, Jan a Šmil 147; Oldřich 148, 149; Jiří a Šmil 148; Adam, Bernard mladší a Bohuslav 149.
Hohenreyt cheb. 156.
z Heršteina, viz Tahlo.
z Hostinného, viz Sitta.
Hošek Smiřický Jan 1098.
Hošťálek z Janovic Ciprian a Maximilian 171.
Hošťalovice části. 114.
Hrachoviště (Strachoviště) bud. 657.
Hrobčický z Hrobčic Jeronym 190.
Hruška z Března Mikuláš 194; Vilém 181.
z Hřiště, viz Skrbenská.
Hvozdnice, viz Vozdnice.
z Hyršova, viz Třeštík.
Chanovice pís. 204.
z Chcebuze, viz Ratiborský.
Chlumčanská Polyxena, viz Malešická z Poutnova.
Chlumčanský z Přestavlk a z Chlumčan Jindřich a jeho dcery Alžběta a Kateřina Říčanská 669.
Chlupatá ves, viz Rauhešlag.
z Chocenic, viz Zygel.
z Chodova, viz Kršovský.
Christofsgrund (Údolí sv. Kryštofa) hol. 84.
Chrochvice (Krochvice) lit. 53.
Chrudim chrud. 114.
z Chřenovic, viz Naz.
Chvalkov táb. LXXXIV.
Chvalkovská z Hustiřan Ludmila roz. z Gerštorfu 1097.
Chvalkovský z Hustiřan Zdeněk 926.
z Illo sv. pán Kristian 197.
z Janovic, viz Ryzmberský.
z Janovic, viz Špetle.
z Javorníka, viz Rozýn.
z Jenšteina, viz Koutský.
Jestřibská z Ryzmburku Anna Kateřina Měnická z Červené vsi 365.
Jesuitská kollej v Praze 847, 892, 971, 986, 1116.
z Jetřichovic, viz Opršal.
z Jilmanic, viz Mladota.
z Kadova, viz Řesanský.
Kamenný Most, viz Most Kamenný.
Kaplířova z Sulevic Dorota, viz Říčanská.
Karbonkovský dvůr pís. 63.
Karlovský z Karlova, viz Protivec.
z Karlsperku, viz Rozacín.
z Kestřan, viz Oudražský (Údražský).
z Khuenburgu hrabě František Ferdinand 238.
z Kladrubec, viz Sádlo.
z Klaršteina, viz Papazoni.
Klášter sv. Jakuba v Praze CXLIII, 950.
Klingen (Klingern, dědiny u Steinhofu) cheb. 156.
Klixová Rozina roz. z Schönaichu 511.
Kněžní Most, viz Most Kněžní.
z Kolovrat Krakovský Jan mladší 185, 190.
Konopiště pís. 204, táb. 147.
Kornov cheb. 156.
z Kosmačova, viz Římský.
z Kosti, viz z Šelnberka.
Kounice (Konice) části. 222.
z Kranichbergu, viz Unterholzer.
z Kranichfeldu, viz Písecký.
Krazová z Schaerfenšteina Anna Alžběta roz. z Felzu 129.
Kreysa (Bobkovský) Šimon 1075, 1076.
z Krohenšteina, viz Proškovský.
z Křimic, viz Točník.
z Křižovic (z Křižkovic), viz Udvarhely.
Kulsam cheb. 156.
z Kunovic Alžběta, roz. z Šternberka 151.
z Kvelbrunu (Quellbrunnu), viz Topínková.
Kvinov, viz Quina.
z Kyrsfeldu, viz Nekmířský.
z Landeka, viz Nekešova.

Lažanská z Bukové Maria Alžběta Michnová z Vacinova 150.
Lčovice pís. 147.
Lenní právo v Slezsku a v Lužici 765.
z Libanhory, viz Rovenský.
Líbenický, viz z Vrchovišť.
z Libina, viz Šenvicova.
z Libšteina (Liebšteina), viz Stařímský.
z Lidořova, viz Oderský.
z Lindenthalu, viz Šarfenberger.
z Lobkovic Eliška Talmberková 672.
z Lohemühlu, viz Waldvoglova.
z Löwenastu, viz Nelcel.
z Löwenastu, viz Raming.
z Löwenšteina, viz Pischl.
Lunkvic z Lunkvic Jan 261; viz též Lungwic.
Magerle, viz z Solopisk, též z Sobišku.
Malovcova z Malovic Eva, viz Štampachová a z Solms.
Manská přísaha LXXXIX.
z Manšvartu a Helfenburku, viz Vltavský.
Markvartec (Markvarec) na Moravě, kr. Jihlav. 148.
Maršovice táb. 147.
z Meggenhausen, viz Pucher.
Měcholupy žat. 261.
Menšík z Menšteina Jakub 119.
Michna z Vacinova Václav, Sigmund Norbert, Vilém a Jiří Karel Václav 150.
Michnová z Vacinova Marie Alžběta, potom hraběnka z Vršovic, roz. Lažanská z Bukové 150.
Milevsko táb. 147.
Miličín táb. 238.
de Montalban, viz de Salazar.
z Morsilien, viz Wezel.
Most (Brüx) žat. 162.
Mühlbach cheb. 156.
z Muthburgu, viz Wolgemut.
Mutinsko (Nový Zámek) jič. 529.
z Myslovska Marie roz. z Olbramovic 178.
z Nedakřovic, viz Žandovský.
Nedvězí táb. 147.
Nekvašovice (Nakvasovice) Dolejší 204.
Neudörfel (Rondörfel) lit. 54.
Neusorge (Starost Nová) bol. 84.
z Nišova (Něšova), viz Rozvadovský.
z Nobčic, viz Varkočovna.
Nová ves, viz Ves Nová.
Očelice, viz Vočelice.
z Olbramovic Marie, viz z Myslovska.
z Olivetu, viz Šatný.
Opálka, viz Vopálka.
Oslovice (Woselwic), viz Veselovice.
Osonice (Osojnice), viz Vosenice.
z Ostroskal, viz Zalužský.
Oškobržský z Oškobrh, viz Voškobrchský.
z Otěšic Vilém Bohuš 264.
z Otoslavic, viz Příbík.
z Otradovic, viz Škopek.
z Ouhornu (Auhorn), viz Rozýn.
Oujezdec (dom. Horaždovic) pís. 204.
z Paběnic, viz Velemická.
z Paběnic, viz Voračický.
von Paelitz, viz Lochnar.
Pagajová Alžběta 585.
na Palici (Palitz), viz Schwoll.
von Pantenau, viz Wachtel.
z Pašiněvsi, viz Studenecký.
Penčík z Penčíku Jindřich 269.
von Plumenthal, viz Sak.
z Poběžovic, viz Tuněchodský.
z Pöttingu hrabě František Eusebius a Jan Šebestian 238.
Pohnan z Pohnání Pavel 121.
Ponzon Fabius 163.
z Popic, viz Ledčanský.
Pretschendorf (Prečendorf) v Míšensku 138.
z Protivce, viz Vojíř.
z Prudic, viz Špetle.
Přehořovský z Kvasejovic hrabě František Karel 150.
Přestický, viz Streicius.
z Pžal, viz Tandl.
z Quellbrunnu (z Kvelbrunu), viz Topinková.
Radostice (ves pustá) chrud. 121.
Reichenbach cheb. 156.
Rohovlad z Bělé Jiří a Mikuláš 121.
Rolesengrün cheb. 156.
z Rožmberka Petr Vok 477.
Rudig, viz Vroutek.
z Ryklic (Ryglic), viz Neuman.
Řepický Šebestian Chval 63.
Římský z Kosmačova Václav, viz též Opravy tisku.
z Salms (Solms) hraběnka Eleonora Barbora Maria, roz. Krazova z Scharfenšteina 129.
Saský vévoda Julius Henrych 876.
Selmice žat. 194.

Semenkovice žat. 194.
Schefl, viz Šeft.
Sichrov, viz Zichrov.
z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík a Filip Ludvík 150.
Slatina plz. 130.
Slavňovice táb. 174.
Spáleny dvory čásl. 121.
z Stahrembergu hrabě Jan Ludvík a Maria Anna, roz. Černínova 130.
Steinwasser, viz Voda Kamenná.
Stožice pís. 1249.
z Stradoně, viz Tylingar.
Suchá čásl. 121.
z Svejšína, viz Zmrzlík.
Svinčany chrud. 121.
Sviratice pís. 204.
Svitanov, viz Zwittern.
Šanovec (z Šanova) Krištof a Jachym 188.
z Šicendorfu, viz Šleglovský.
Štampach z Štampachu Jan Albrecht 165; Volf Žoldan 261.
z Švamberka Petr 163.
z Talmberka (Talmberga) Jan Maximilian a Vilém Václav František 239.
Talmberková Dorota, dříve Hodějovská, roz. Hrzaňova 147.
z Těšetína, viz Vršovský.
Tloskov táb. 147.
z Tourového, viz Želizko.
Toužetín žat. 194.
z Trautmansdorfu hrabě Adam Matyáš 130.
Trčka z Lípy Jan Rudolf 121, 222.
z Urašova, viz Vodňanský.
z Vartenberka Zdislav Zvířetický 666.
z Weigerštorfu, viz Žatecký.
Věžníková Kateřina 87.
Vižina (Vizima) praž. 119.
Vlksice, táb. 147.
Vostrovec z Kralovic Vilém 181.
Vratislav z Mitrovic Jiří 119; Vratislavova z Mitrovic Elza Černínová 73.
z Vršovic hraběnka Maria Alžběta, dříve Michnová, roz. Lažanská z Bukové 150.
z Vrtby hrabě Jan Josef 150.

OBSAH.

Úvod.

Strana

Příčiny povstání Českého l. 1618 XV

I. Pokutování účastníků zpoury po r. 1618.

Konfiskování statků před bitvou bělohorskou XVII

Zabavování statků, nařízené od stavův odbojných XXI

Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské . . . XXV

Zjímání náčelníků zpoury minulé XXIX

Kommisse exekuční *(commissio executionis)*, od císaře zřízená k processu hrdelnímu proti předním účastníkům povstání Českého XXXIV

Pokuta vzatá od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého XLV

Vykonání exekuce proti náčelníkům zpoury L

Kommisse konfiskační *(commissio confiscationis)*, k pokutování ostatních účastníků zpoury nařízená LIX

Odsouzení k manství LXXIV

Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommisse konfiskační LXXXI

Kommisse nařízená k vyšetřování dluhův a pohledanosti na statcích konfiskovaných *(commissio liquidationis et revisionis)* LXXXVIII

Pokutování měst a jejich obyvatelův XCIX

Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených . . . CVIII

Král. hlavní kommisse komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission) CXIX

Zkrácení osob odsouzených jenom některého dílu jmění . . CXXII

Rozdávání statků konfiskovaných CXXIII

Prodej statků konfiskovaných a jich placení CXXVII

Zabavování statkův osobám ze země odešlým náležejících . CXXX

Kommisse nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžité za udělení perdonu *(commissio transactionis)* CXXXIV

Commissio tractationis de pio opere CXLII

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená CXLIII
III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané CXLVI
Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi připadlých CXLVII
Seznam osob a měst pokutovaných a statků v jim konfiskovaných . . . . . 1 - 1263
Dodatky a opravy 1264
Registřík 1279
Doplněk registříku 1465

Opravy tisku.

Strana XI řád. 21 a 22 čti: kopa grošů *českých* rovnala se dvěma kopám grošů *míšenských*.
Str. XVIII řád. 20 místo *Olbramice* čti: *Olbramy*.
Str. XXV řád. 4 pod čarou vlož: *Jakub Zhudovský* (934).
Str. LXXVII řád. 24 místo *Šlechta* čti: *Šlechtin* z Sezemic.
Str. CXLVIII řád. 3 zdola po slově Tachlovice vlož: (mimo Litovice, Hořelice a Doksy), Chrašťany (mimo Dušníky)
Str. 7 řád. 8 místo *nebyl odsouzen* polož: *odsouzen polovice jmění*.
Str. 7 řád. 9 místo *Kornfellern* čti *Kronfellern*.
Str. 9 řád. 22 místo *Podolči* čti *Podolči*.
Str. 42 řád. 20 místo *Křechoř* čti *Křechoř*.
Str. 47 řád. 10 zdola před slovem *Budovcové* vynech: *manželce*.
Str. 47 řád. 6 zdola po slově *z Wartenberka* doplň: *manželka Václava Budovce*.
Str. 48 řád. 3 místo *syn Budovcův* polož: *Budovec z Budova*; tamže řád. 5 po slově: *matce své* vynech: *Markétě*.
Str. 49 řád. 8 místo *Straycraga* polož: *Arrizaga (Areyzaga)*.
Str. 61 řád. 5 zdola místo *dom. Jenikov* polož *okr. Vlašim*.
Str. 105 řád. 14 zdola při *Solenice* místo *zašla* polož: *dom. Rtišovice* praž.
Str. 132 řád. 16 zdola místo *od a* čti *a od*.
Str. 151 řád. 19 zdola místo *Hrzaňkové* polož *Hrzaňově*.
Str. 210 řád. 19 místo *kr. Litoměřice* polož *kr. Žatec*.
Str. 226 řád. 2 zdola místo *Bukovskému* polož *Lukavskému*.
Str. 269 řád. 6 zdola místo *z Martinic* polož *z Mitrovic*.
Str. 278 řád. 3 místo *z Prachové* polož *z Kochánku*.
Str. 331 řád. 21 místo *Stropčic* polož *Tropčic*.
Str. 332 řád. 16 po slově *zprostěn* vlož *dne 3.* z řádku následujícího.
Str. 339 řád. 3 zdola místo *straně* polož *stravě*.
Str. 344 řád. 16 zdola místo kr. *Písek* polož *Chrudim* dom. Košumberk.
Str. 365 řád. 10 po C. 215 vlož C. $^1/_{16}$.
Str. 428 řád. 14 zdola místo G. 15 polož Q. 15.
Str. 450 řád. 10 zdola místo *Brzolec* polož *Brlozec*.
Str. 461 řád. 9, pak str. 1307 po slově Geronys místo z *Líbršína* polož z *Libušína*.
Str. 466 řád. 5 místo z *Rapachu* polož z *Roupova*.
Str. 504 řád. 12 zdola místo kr. *Jičín* polož *Boleslav*.
Str. 508 řád. 12 místo *Šarferger* čti *Šarfenberger*.
Str. 529 řád. 13 místo *Choustov* čti *Chroustov*.
Str. 571 řád. 8 zdola po slově rozené vlož: *z Sloupna*, dříve Švihovské.
Str. 639 řád. 5 místo *Vorlova* polož *Vorlov* u Myletína.
Str. 652 řád. 10 po slově *Nedrtal* vlož (Niederthal).

II. Konfiskace po válce dánské l. 1623 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená CXLIII
III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané CXLVI
Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi připadlých CXLVII
Seznam osob a měst pokutovaných a statků jim konfiskovaných . . . . . 1—1263
Dodatky a opravy 1264
Registřík 1279
Doplněk registříku 1465

Opravy tisku.

Strana XI řád. 21 a 22 čti: kopa grošů *českých* rovnala se dvěma kopám grošů *míšenských*.
Str. XVIII řád. 20 místo *Olbramice* čti: *Olbramy*.
Str. XXV řád. 4 pod čarou vlož: *Jakub Zhudovský* (934).
Str. LXXVII řád. 24 místo *Šlechta* čti: *Šlechtín* z Sezemic.
Str. CXLVIII řád. 3 zdola po slově Tachlovice vlož: (mimo Litovice, Hořelice a Doksy), Chrašťany (mimo Dušníky)
Str. 7 řád. 8 místo *nebyl odsouzen* polož: *odsouzen polovice jmění*.
Str. 7 řád. 9 místo *Kornfellern* čti *Kronfellern*.
Str. 9 řád. 22 místo *Podolčí* čti *Podvlčí*.
Str. 42 řád. 20 místo *Křechoř* čti *Křečhoř*.
Str. 47 řád. 10 zdola před slovem *Budovcové* vynech: *manželce*.
Str. 47 řád. 6 zdola po slově *z Wartenberka* doplň: *manželka Václava Budovce*.
Str. 48 řád. 3 místo *syn Budovcův* polož: *Budovec z Budova*; tamže řád. 5 po slově: *matce své* vynech: *Markétě*.
Str. 49 řád. 8 místo *Straycraga* polož: *Arrizaga (Areyzaga)*.
Str. 61 řád. 5 zdola místo *dom. Jenikov* polož *okr. Vlašim*.
Str. 105 řád. 14 zdola při *Solenice* místo *zašla* polož: *dom. Rtišovice* praž.
Str. 132 řád. 16 zdola místo *od a* čti *a od*.
Str. 151 řád. 19 zdola místo *Hrzaňkové* polož *Hrzaňové*.
Str. 210 řád. 19 místo *kr. Lítoměřice* polož *kr. Žatec*.
Str. 226 řád. 2 zdola místo *Bukovskému* polož *Lukavskému*.
Str. 269 řád. 6 zdola místo *z Martinic* polož *z Mitrovic*.
Str. 278 řád. 3 místo *z Prachové* polož *z Kochánku*.
Str. 331 řád. 21 místo *Stropčic* polož *Tropčic*.
Str. 332 řád. 16 po slově *zprostěn* vlož *dne 3.* z řádku následujícího.
Str. 339 řád. 3 zdola místo *strané* polož *stravě*.
Str. 344 řád. 16 zdola místo kr. *Písek* polož *Chrudim* dom. Košumberk.
Str. 365 řád. 10 po C. 215 vlož C. $^{1}/_{10}$.
Str. 428 řád. 14 zdola místo G. 15 polož Q. 15.
Str. 450 řád. 10 zdola místo *Brzolec* polož *Brlozec*.
Str. 461 řád. 9, pak str. 1307 po slově Geronys místo z *Libršina* polož z *Libušína*.
Str. 466 řád. 5 místo z *Rapachu* polož z *Roupova*.
Str. 504 řád. 12 zdola místo kr. *Jičín* polož *Boleslav*.
Str. 508 řád. 12 místo *Šarferger* čti *Šarfenberger*.
Str. 529 řád. 13 místo *Choustov* čti *Chroustov*.
Str. 571 řád. 8 zdola po slově rozené vlož: *z Sloupna*, dříve Švihovské.
Str. 639 řád. 5 místo *Vorlova* polož *Vorlov* u Myletína.
Str. 652 řád. 10 po slově *Nedrtal* vlož (Niederthal).

Str. 662 řád. 15 místo *laptum* polož *lapsum*.
Str. 708 řád. 4 místo kr. *Hradec* polož *Jičín*.
Str. 711 řád. 16 zdola po T. $^{0}/_{0}$. — vlož Lib. contract. virid. 13, f. 338; pak řád. 18 zdola po slově *Reuscherovi* vlož *(Raušer)*.
Str. 767 řád. 18 místo *Kristian* čti *Henik*.
Str. 799 řád. 17 zdola místo kr. *Hradec* polož *Jičín*.
Str. 817 řád. 9 zdola místo *Kozelda* čti *Kozelka*.
Str. 817 řád. 13. po slově *Březhorsi* přidej: a jistinu 8000 kop míš. za městem Táborem.
Str. 827 řád. 17 zdola po slově *Vendelínovi* vlož *z Wilden*.
Str. 831 řád. 14 zdola místo *Tekla* polož *Marie Alžběta*.
Str. 849 řád. 4 místo *Rainburku* čti *z Neumburku*.
Str. 852 řád. 3 zdola místo *Věřický* čti *Měnický* a viz tohoto.
Str. 852 řád. 1 pod čarou místo z *Malovic* polož z *Chýnova*.
Str. 857 řád. 2 pod čarou místo *vymstěn* čti *vymstění*; tamže řád. 3 místo *pani-stvi* čti *panství*; pak řád. 8 místo *Chlumu* polož *Chlumce*.
Str. 876 řád. 12 po slově *Větřní* vlož: jinak z Oujezdce.
Str. 920 řád. 4 po slově *peněz* vlož: 11.000 zl. rýn.
Str. 926 řád. 8 zdola místo *Bakovského* čti *Bukovského*.
Str. 954 řád. 15 místo *musili* polož *musily*.
Str. 987 řád. 13 zdola místo *Aulica* polož *Aulika*.
tSr. 1026 řád. 11 a 14 zdola, pak str. 1292 místo *Cettrchová* polož *Štampachová*.
Str. 1022 vlož: *Václav Římský z Kosmačova* postoupil l. 1628 před odjezdem svým ze země dům, *u Charasů* řečený, na Koňském trhu mezi domy Filipa Junkra a Matyášovic ležící, v summě 1150 zl. rýn. Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu (Lib. contract. virid. 12, f. 260 & 275).
Str. 1094 řád. 1 místo *Čáslav* polož *Chrudim*
Str. 1148 řád. 13 zdola místo *l. 1663* čti *l. 1633*.
Str. 1179 řád. 9 místo *Šamberka* polož *Svamberka*.
Str. 1180 řád. 1 po slově *Pohořovicích* vlož *(Podhorovice)*.
Str. 1191 řád. 5 zdola místo *l. 1638* čti *1628*.
Str. 1222 řád. 7 zdola pod čarou místo *(zanikla)* polož kr. Čáslav.
Str. 1269 řád. 9 místo *Lukavečtí* čti *Lukavští*.
Str. 1270 řád. 7 zdola místo *Súdovský* polož *Zhudovský* a viz tohoto.
Str. 1276 řád. 2 po slově *jsou* vlož: Tobiáš Špata, měšťan Litoměřický.
Str. 1279 řád. 8 místo *Blbrechtice*, polož *Albrechtice*.
Str. 1285 při slově *Bojenice* místo *pis.* polož. *táb.*
Str. 1331 při slově *Kalná* po čísle 374, vlož *jič.*
Str. 1335 při slovech Klášter sv. Jakuba místo *v Praze* polož v Litoměřicích; a tamže v řádku následujícím po slově v Skále místo *v Praze* polož: kr. praž.

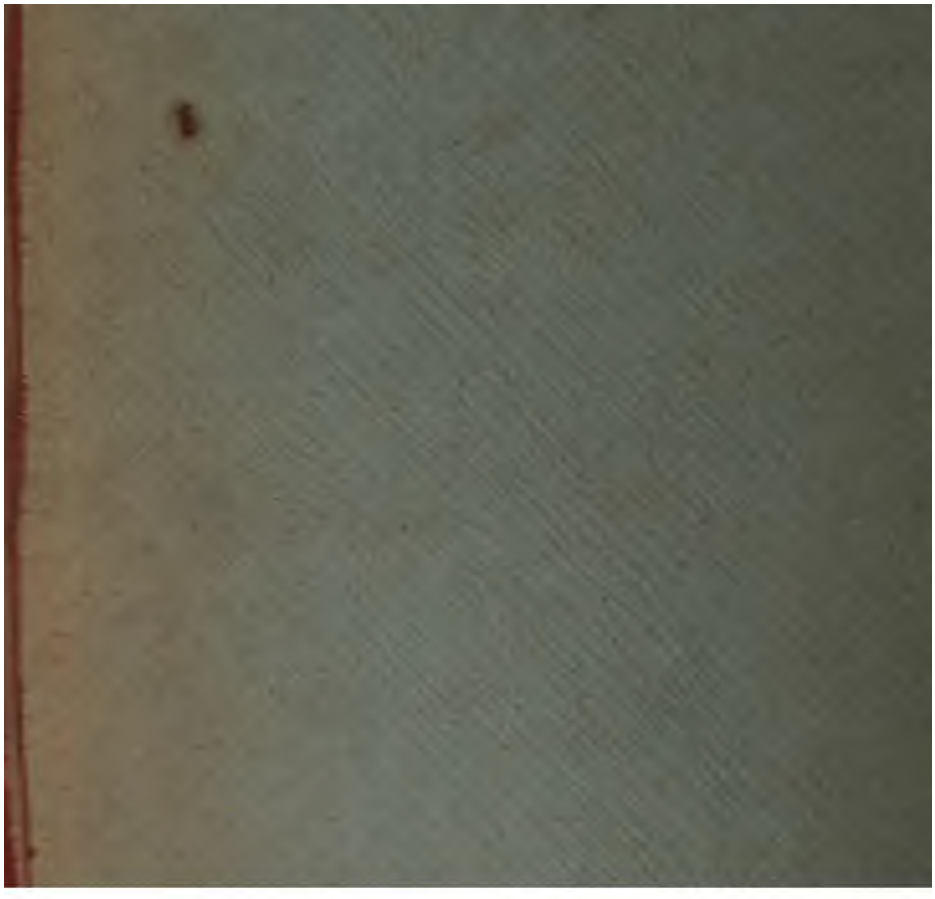

Stanford University Libraries
3 6105 013 727 545

AC
60
N59
v. 25:2

Stanford University Libraries
Stanford, California
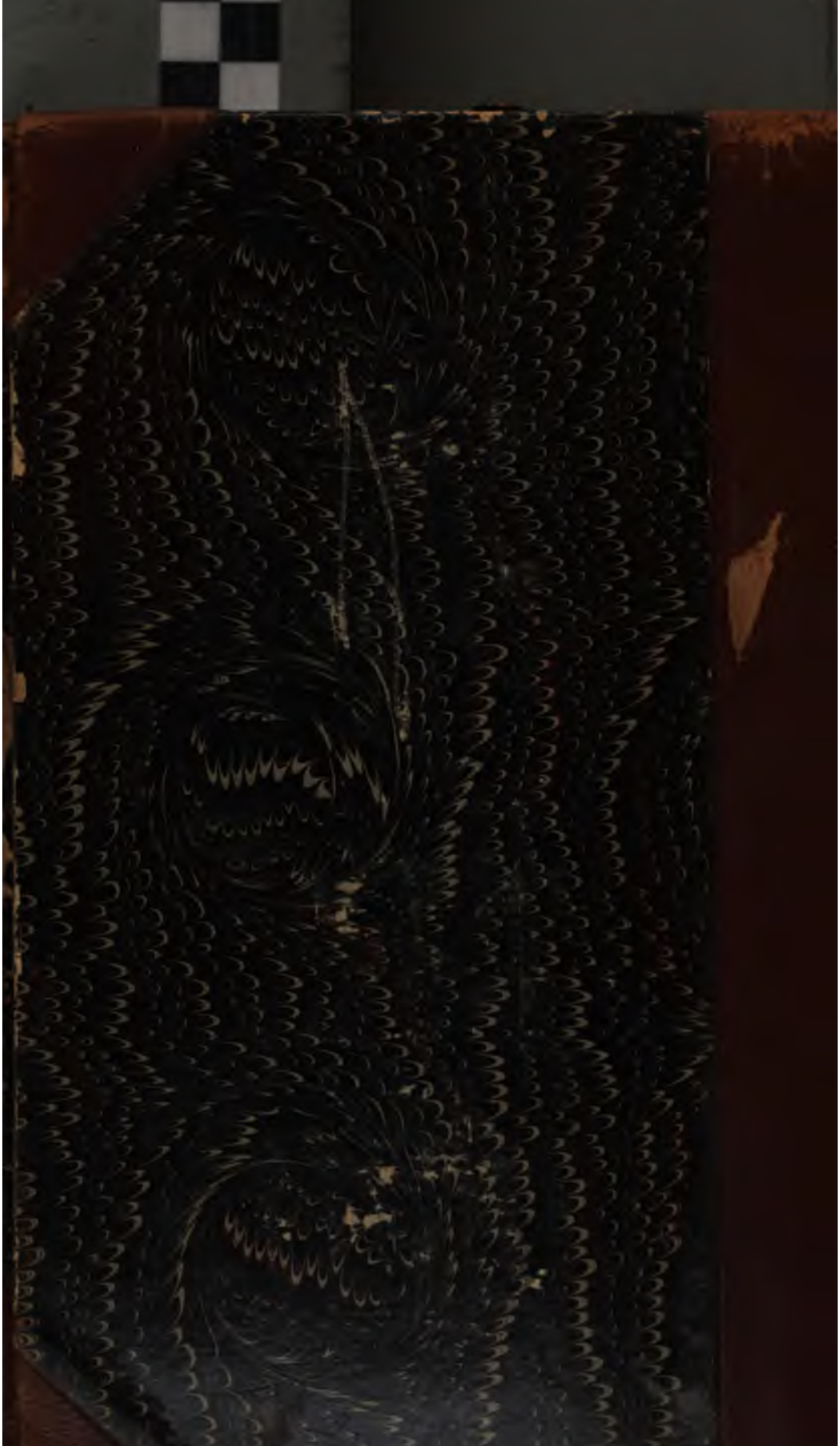
Return this book on or before date due.